

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

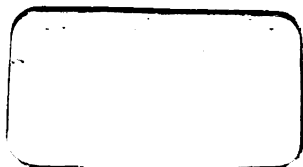
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

1

**CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.**

EDITIO EMENDATIORE ET COPIOSIOR,

CONSILIO

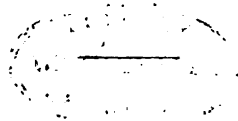
B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

**ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE
BORUSSICAE**

CONTINUATA.

IOANNES ZONARAS.

TOMUS III.

**BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCCXCVII.**

1897

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

750
C82s
v.49
MAIN

IOANNIS ZONARAE
EPITOMAE HISTORIARVM

LIBRI XVIII

EX RECENSIONE
MAURICII PINDERI.

TOMUS III.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCCXCVII.

IOANNIS ZONARAE
EPITOMAE HISTORIARUM

LIBRI XIII—XVIII.

EDIDIT
THEODORUS BÜTTNER-WOBST.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCCXCVII.

750

C82

s

v.49

MAIN

FRIDERICO HULTSCHIO

S.

89310

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	

PRAEFATIO.

Hieronymum Wolfium, cum primus Zonaram Basileae a. 1557 tomis tribus ederet, ad genuina scriptoris verba restituenda praeter unum libellum nunc deperditum, quo res inde ab imperatore Constantino Magno usque ad Iustinianum I. continebantur (W), usum esse codicibus Monacensibus 324 (C), 325 (E), 93 (D) et libro Vindobonensi 16 (B) nos in diariis Byzantinis Krumbacheri a. 1892 (I) p. 202 ss. tam luculenter demonstravisse videmur, ut nunc sufficiat ad illam disputatiunculam legentes delegare, quamvis praetereundum non sit Wolfium pro consuetudine aetatis et ipsi contextui et margini singulorum codicum saepenumero quaedam ascripsisse, quae aut ex altero de suis codicibus petenda esse censuerat aut sua coniectura¹ invenerat (v. l. c. p. 207, 213, 214, 215). Praeterea vir ille doctissimus editioni suae interpretationem latinam adiecit diligentissime compositam, quae nobis quoque ita erat repetenda, ut non modo nonnulla corrigeremus, omissa adderemus, latinitatem ad imaginem graecitatis Zonarae exprimeremus, sed etiam enixe operam darem, ne latina verba vestigia alius codicis sequerentur, quam graeca, quod Wolfio haud raro accidisse in apparatu critico nostro aliquoties (v. ad XIII 1, 11. 16. 11, 13. 14, 9. 22, 24. 24, 12. XIV 3, 6. 4, 13. 5, 39. 11, 2. 5. 12, 13. 27. 33. 51. 13, 14. 36. 15, 7. 16, 11. 18, 1. 20, 16. 21, 5. 8. 22, 12. 16. 20. 26. 23, 12. 25, 5. 17 cet.) exposuimus².

¹ Non desunt loci, quibus Wolfius rectam scripturam coniectura invenerit codicis A auctoritate nunc firmatam; v. ad p. 210, 7. 492, 13.

² Ex iis, quae in annotatione critica attulimus, luculentissime apparet Wolfium in Zonara vertendo e graeco in latinum sermonem praecipue usum esse primum quidem codice D, inde

Denique in margine adiecit Wolfius argumenta graeca ex codicibus desumpta, quae nos ex codicibus Wolfianis et libro Parisino 1715 suppleta infra contextum repetenda esse censuimus.

Post Wolfium autem *Carolus Ducangius* Zonarae epitomam historiarum (nam *ἐπιτομὴν ἱστοριῶν* Zonarae opus fuisse inscriptum nos in commentationibus Fleckeisenianis (Lips. 1890) p. 123 ann. 1 et ex testimoniis codicum optimorum¹ et ex ipsius scriptoris usu demonstravimus) duobus voluminibus Parisiis a. 1686 s. ita edidit, ut additis annotationibus haud spernendis universum hoc annalium opus in libros duodeviginti, libros vero in capita partiretur, quam divisionem nos quoque tenuimus adiectis insuper paragraphorum numeris. Qua in editione quamquam Ducangius libros Parisinos 1714, 1716, 1717, 1718, 1768 (v. *Byz. Zeitschr.* l. c. p. 217 ss.) adhibere potuit, tamen quinque illi codices ab eo cum editione principe non modo non comparati, sed etiam tam raro inspecti sunt, ut neque dubitaverit Ducangius Wolfianam editionem ad verbum fere repetere manifestis erroribus non correctis (v. ad XIII 1, 11. 7, 8. 11, 13. 14, 15. 16, 41. 18, 25. 27. 22, 12. 24, 1. 25, 31. XIV 1, 2. 14. 35. 2, 33. 5, 39. 42. 6, 32. 35. 9, 6. 11, 5. 15. 12, 24. 33. 52. 14, 6. 10. 14 fin. 19, 5. 20, 10. 21, 1. 8. 11. 16. 22, 1. 3. 12. 20. 23, 9. 24, 5. 25, 5. 17. 27, 4. 13 cet.) et, si verba depravata visa erant, aliquoties ad coniecturam fugere maluerit, quam inspicere libros manu scriptos, quorum ex testimoniis certam medelam facillime afferre poterat (v. ad XIII 18, 15. 21, 18. XIV 6, 10. 7, 11. 8, 6. 9. 20, 2. 14. 23, 7. 28, 1 cet.).

Quodsi Ducangius ea quae Wolfius ediderat paucissimis quidem locis videtur emendasse (v. l. c. p. 229 et ad XIII 1, 11. 16. 25. 7, 15. 8, 19. 18, 25. XIV 1, 17. 4, 16.

a libro XVII. codice C, ita tamen, ut non dubitaret ex libris, quos adhibuit ad graeca scriptoris verba restituenda, nonnulla aspergere.

¹ Nunc sunt addenda testimonia cod. Venet. 339, 401, cod. Escorialensis T III 5, cod. Mutinensis II F 12 partim a Krumbachero (*Byz. Zeitschr.* a. 1892 (I) p. 596) partim a Boissevainio (ibid. a. 1895 (IV) p. 253 s.) allata.

6, 18. 7, 8. 12, 13. 21. 51. 15, 5. 33 cet.), plerisque autem depravasse (v. ad XIII 5, 31. 7, 21. 10, 27. 13, 24. 14, 10. 16, 21. 17, 11. 18, 14. 23, 42. 24, 8. XIV 2, 8. 3, 7. 5, 2. 5. 7, 20. 8, 8. 9, 21. 10, 5. 24. 11, 5. 25. 12, 24. 13, 26. 14, 7. 17, 2. 20, 21. 24, 1. 11. 28, 1 cet.), primus *Ludovicus Dindorfius* Zonarae epitomam secundum codicem Parisinum 1715 (A) a Friderico Haasio cum editione Parisina a. 1838/39 collatum (v. Dindorfii edit. vol. V. p. CXLVII et l. c. p. 219 s.) Lipsiae ex aedibus Teubneri a. 1868 ss. sex voluminibus emisit ratus „codicis illius Parisini bonitatem non esse eam, quin saepe ex ceteris sit emendandus et supplendus, nedum ut pro eorum possit archetypo haberi (v. l. c. p. 228), toties tamen eum meliores ceteris suppeditare scripturas, ut ... non solum multa ex eo receperit, quae cum scriptorum a Zonara excerptorum consensu firmarentur, nulla esset ratio cur ceterorum scripturis posthaberentur (v. tamen infra p. XIV), sed etiam in reliquis illum potius quam alteros duxerit sequendum“. Cui Dindorfii sententiae nos quidem eo libentius astipulamur, quo evidentius est in ceteris codicibus (v. l. c. p. 228) a viris quibusdam doctis Byzantinis ea quae iis erant offensioni, sive res spectes sive genus dicendi, non modo aliqua ratione esse mutata, sed etiam haud raro consulto Zonarae verbis nonnulla esse addita. Ita — nostrum enim non est omnia eius generis hunc in locum conferre, sed sufficiant aliquot exempla graviora — quod Zonaras XVIII 21, 4 acerbissime iudicat a Comnenis multa Botaniatae acta statim abrogata et complura, quae ab illo βασιλικῶς decreta erant, τυραννικῶς esse abolita, in codicibus recentibus BCD et βασιλικῶς et τυραννικῶς deleta sunt, ne Comneni offenderentur¹. Contra, ut eiusdem gentis gratia pareretur, scribae librorum recentium BCE sive ex Scylitze p. 648, 18 ss. sive ex uno de eius asseclis ad XVIII 7, 9 addere non dubitaverunt tantam fuisse Isaacii

¹ Iudicium de Alexli Comneni libidine similiter putavit scriba codicis C esse leniendum ad XVIII 24, 14 ἀφροδισίων . . ἡττώμενος οὐ πάντ' ἐς εὐνήν ἐτύγγαν δίκαιος additis ὡς φασιν. Praeterea huc referendi sunt loci hi: XIII 16, 21. XIV 4, 20 cet.

Comneni pudicitiam, ut, cum peregre in morbum incidisset et a medicis iuberetur consuetudine mulieris morbum levare, recusaret, ne cum ulla praeter uxorem suam rem haberet. Denique iisdem blanditiis vernilibus, ne dicam Byzantinis, factum est, ut in duobus libris recentioribus adiceretur ad XVIII 6, 8 Ioannem Comnenum, Alexii filium, cuius temporibus Zonarae libri videntur fuisse editi et lectitati, multo liberaliorem fuisse, quam imperatorem Isaacium Comnenum; nam aedem S. Theclae, quam hic nimis parce condidisset, ab illo multo magnificentius instauratam esse nomine servatoris nostri Iesu Christi. Quodsi ad gloriam Comnenorum amplificandam ¹ Zonarae verba in libris recentioribus passim depravata sunt, non miramur in iisdem codicibus alia multa additamenta reperiri, quae aut ex aliis scriptoribus videntur esse hausta ² aut a viris doctis Zonarae libros retractandi studiosissimis ³ neque rerum Byzantarum imperitis esse excogitata. Itaque — duo enim liceat afferre exempla — et in tribus codicibus BCE XVIII 5, 5 Psellus dicitur varias et absurdas criminationes contra Michaëlem Cerularium patriarcham coacervasse et scriptas in orationem quandam contra illum habitam conguessisse (v. ann. crit. ad l. c.) et in solo codice C additur XVIII 16, 35 *πινάκιον* fuisse medimni quadrantem. Cum igitur viri docti Byzantini Zonarae verbis alia adicere, alia decerpere in libris recentioribus non dubitaverint, mirum non est, quod

¹ Non praetereundum est ad alios locos Zonarae viros doctos Byzantinos annotasse, nunc talem non esse rerum conditionem, qualem scriptor exponeret, sed multo peiorem; v. ad XV 20, 21.

² Epitomae Alexiadis Hoescheliana a viro quodam docto vel potius indocto assuta esse pleraque Zonarae verba ad XVIII 22, 6 docuimus. Praeterea v. ad XVI 3, 2.

³ Quam diligenter viri docti Byzantini Zonarae genus dicendi examinauerint et explicaverint, apparet ex iis quae ascripta sunt in cod. E ad XV 19, 17 *οὐ γράφει τὸ πανικῶ ἀλλαχού*, in cod. A manu recenti ad XVII 15, 2 *οὐ γράφεται τὸ θ^α (= θάτερος) ἀλλὰ ἀτερος*, in codicibus CE ad XVIII 24, 4 *καὶ* (om. C.) *δρωπαξ τὸ χροῖμα δι' οὗ μαδᾶται* (*μαδεῖται* E) *ἢ τρίχους*.

lacuna, quae in duobus recentioribus libris DE XVII 2, 32 (ὁ γνούς δ' Ἰωάννης . . . ἀπῆει πρὸς τὸ δχύρωμα, κἀντεῦθεν ἐκεῖ συνέθεον ἅπαντες· καὶ ἦλω κἀκείνων σπουδῇ τὸ δχύρωμα . . .) inde orta erat, quod scriba codicis archetypi, cum oculi a priore δχύρωμα aberrassent ad insequens illud δχύρωμα, omiserat κἀντεῦθεν — δχύρωμα, coniectura¹ viri cuiusdam docti in libris BC suppleta est his: καὶ οὕτω καταδέσας τοὺς στρατιώτας ἔσχεν ἐπομένους αὐτῷ καὶ ἦλω τὸ φρούριον. Neque vero hac sola ratione editores Byzantini, ut hoc vocabulo utar, Zonarae verba depravare, commutare, supplere² contendebant, sed omnino videntur quodam studio arsisse scriptoris genus dicendi sane varium ad meliora, quae putabantur, exempla fingendi³. Quocirca, etsi in propatulo est concursus earundem articuli formarum non vitatum esse a Zonara (v. ad XIV 17, 9), tamen eiusdem (XVII 5, 43) τὸ οὗς ἐκτεμεῖν τοῦ ἔπουν τοῦ τοῦ Φωκᾶ in quindecim libris recentioribus ex eodem, puto, derivatis fonte commutata esse in τοῦ ἔπουν τοῦ Φωκᾶ τὸ οὗς ἐκτεμεῖν a nobis in diariis Byzantinis a. 1892 (I) p. 227 lin. 107 expositum est. Ceterum sicut negari non potest verba repetita Polybio quidem non fuisse offensionem (v. Hultschii edit. Polyb. t. I p. XLI s. et nostrae t. II p. LXVII ann. 1), ita, per se patet hanc dicendi sive negligentiam sive ieiunitatem libentissime posse concedi Zonarae. Sed cum prorsus aliter hac de verborum repetitione sentirent indices critici Byzantini rati talia ab usu scriptoris elegantis abhorreere, non dubitabant plerisque locis istud quod putabant vitium expellere. Itaque XVII

¹ Quocirca haud ita carebunt verisimilitudinis specie ea, quae nos in diariis Byzantinis a. 1892 (I) p. 597 de lacuna quadam in cod. Mutinensi II F 12 suppleta suspicati sumus, qua de coniectura non recte iudicasse videtur Boisservainius (*Byz. Zeitschr.* a. 1895 (IV) p. 263 ann. 2). Praeterea v. ad XV 24, 18 extr.

² V. ad XIV 10, 33. XV 19, 1. 29, 19. XVI 4, 29. 15, 7. XVII 9, 34. 28, 21. XVIII 7, 5. 8, 13. 14.

³ Quomodo hi viri docti pleonasmum figuram, qua Zonaram constat eadem ratione esse usum atque Polybium (v. Kaelkerum quae est. de eloc. Polyb. Lips. 1880 p. 272), sustulerint, nos ad XVII 26, 21 docuimus.

7, 2: μαθὼν δὲ καὶ τὸν Φωκᾶν ἤδη βασιλειᾶντα καὶ τυραννίδος ἀρξάμενον, ἀπονεύκει πρὸς τὸν Φωκᾶν in libris recentibus BCD ita retractata sunt, ut pro ἀπονεύκει πρὸς τὸν Φωκᾶν vitandae repetitionis verborum causa exarata sint πρὸς ἐκείνον ἀπονεύει; altero vero loco (XVII 7, 25) pro μόνου, quod propter antecedens μόνῳ viro critico ineptum esse visum est, in duobus codicibus recentioribus positum est οἶον, in uno rectius οἶον¹.

Quoniam igitur demonstravimus in libris recentioribus esse et Zonarae verba genuina mutata et nonnulla adiuncta et multa praetermissa, horum codicum auctoritas cum fide libri Parisini 1715 pugnans tam parvi videtur esse ducenda, ut, etiamsi soli praebeant verba congruentia cum verbis scriptorum a Zonara excerptorum — quod rarissime accidit —, nos tamen cum Dindorfio codicem Parisinum illum optimum sequi maluerimus, quod non abest suspicio, quin viri critici Byzantini pro vocabulis a Zonara ipso excogitatis usitiora revocaverint, quibus Zonarae auctores usi erant. Quodsi in edenda Zonarae epitomæ codicem Parisinum 1715 cum Dindorfio sequimur ducem praecipuum² ita, ut testimonia librorum recentium ex eodem codice archetypo derivatorum, e quo fluxit ille Parisinus (v. l. c. p. 228), non spernamus, si quam scripturam suppeditent meliorem codice Parisino, quem aliquot locis (praesertim in libro ultimo a scriba

¹ Tam saepe fit, ut verba Zonarae repetita in libris recentioribus consilio quodam expellantur, ut satis sit afferre locos hos: XIII 1, 22. 27. 6, 5. 7, 7. XV 7, 7. 19, 13. XVI 1, 31. †

² Inter omnes Zonarae libros manu scriptos, quos novimus, cum codice A praeter Monacensem 325 quodammodo comparari posse solos Vaticanum 136 et Mutinensem II F 12 (v. *Byz. Zeitschr.* l. c. p. 228 ss. et p. 596) etsi nos ipsi docuimus, tamen neque Vaticanum codicem neque Mutinensem rati sumus esse excutiendum, quia et Parisini fides omnium librorum longe certissima esse videtur et, si ad quattuor libros BCDE, qui praeter Parisinum comparandi erant ad noscendam originem scripturarum editionis Wolfianae, duo alii codices accederent, neque quicquam ad Zonarae verba restituenda videretur afferri, quin ex codicibus quos diximus posset depromi, et moles apparatus critici evasisset nimia.

labore assiduo defatigato parum accurate verba scriptoris passim exarata sunt) scribae culpa adulteratum esse apparet, quibus locis ne ulla quidem labes libris recentioribus sit aspersa, tamen nos quidem facere non possumus, quin de Zonarae elocutione prorsus aliter iudicemus ac Dindorfius, qui, quamvis concedat „eius orationem multis aevi, quo vivebat, vitiis [sic] esse depravatam, tamen pauca censet de hoc genere esse tollenda, quae ne illi quidem possint tribui, velut *ἔσεται* pro *ἔσται*, . . . *βουληθήσομαι* pro *βουλήσομαι* cet.“ Quemadmodum enim constat genuina verba Polybii, ut hoc exemplo iterum utar, restitui non posse nisi ex ipso scriptoris usu, repudiata norma illa quorundam virorum doctorum, ad quam omnia dirigere student¹, ita Zonaram emendare non possumus, nisi optimis codicum testimoniis collatis perspectum habemus Byzantinum illum scriptorem tanto studio flagrare variandi, ut omnium fere saeculorum genera confundat certasque dicendi leges rarissime sequatur, quamvis artis cuiusdam oratoriae (v. ind. annotationum s. v. ‘annominatio, chiasmus, repetitio’) non sit expers. Etsi igitur e codicum optimorum consensu luculenter apparet — liceat mihi h. l. nonnulla afferre exempla, cum permulta de Zonarae elocutione in annotatione critica explicaverimus² — Zonaram in adhi-

¹ Carolus Krumbacher, vir de rebus Byzantinis summe meritis, scribit (*Studien z. d. Leg. d. heil. Theodos. Sitzungsber. d. philos. philol. u. histor. Classe d. k. bayer. Akad. d. Wiss.* 1892 p. 265) haec: ‘*Schon bei Polybios ist man über manche Eigenschaft ausser sich geraten und hat durch ausgedehnte Emendationen seine Sprache auf das Niveau der Normalgracität zu schrauben gesucht. Glücklicherweise ist die Haltlosigkeit des mechanischen Verfahrens, durch welches Cobet und andere Holländer dem nach ihrer Ansicht bodenlos verdorbenen Texte aufhelfen wollten, alsbald durch die Entdeckung des Hiatusgesetzes und durch ein genaueres Studium der Handschriften so schlagend erwiesen worden, dass eine Wiederkehr dieser Emendationsmethode nicht mehr zu befürchten ist*’. Ceterum quanti ducenda sint Polybii editori inscriptionum et papyrorum testimonia Polybii temporibus compositorum constat, etsi nos plane confitemur nunc iis nimiam concedi auctoritatem.

² Ut omnia, quae de genere dicendi Zonareo in annotatione

bendo *ν* ephelcystico et in eligendis formis *οὕτω* et *οὕτως*, *ταῦτό* et *ταυτόν*, legem quandam constanter sequi (v. ad XIII 1, 5. 6, 16. 13, 15), eum nunquam uti praepositione *ξύν*, nisi in compositis (v. ad XIII 5, 1), eum in adhibendis nomino-
rum priorum formis *Ἑλένη* (v. ad XIII 1, 2), *Ἰσπανία* (v. ad XIII 10, 18), *Κεφαληγία* (v. ad XVI 10, 1), *Λικίνιος* (v. ad XIII 1, 6), *Μομφουεσία* sive *Μόψου ἐστία* (v. ad XVI 25, 3) cet. sibi constare, tamen, quantopere idem scriptor soleat variare omnibus praeceptis grammaticorum nostrorum neglectis, dici vix potest. Quamobrem intacta relinquenda esse videntur *ἀδελφιδός* et *ἀδελφιδούς* (v. ad XVIII 3, 18), *ἀντικρύς* (v. ad XVII 8, 3) et *ἄντικρυς* (XVII 23, 24) et *ἀν-
τικρύ* (XVII 7, 9. 22, 8. XVIII 17, 25), *γλῶσσα* et *γλῶττα* (v. ind. annot. s. -σσ), *δώδεκα* (XVII 10, 16. XVIII 2, 19) et *δνοκαίδεκα* (XIV 7, 13. XVII 8, 1), *ἔσται* et *ἔσεται* (v. ad XV 7, 9. XVI 23, 34), *ἐς* et *εἰς* (v. ad XIV 12, 14), *ἐξ καὶ δέκα* et *ἐξκαίδεκα* et *δέκα καὶ ἐξ* (v. XIV 8, 12 et ad XIII 25, 29), *ἐβουλόμεν* (XVII 9, 32. 15, 9. 27, 7) et *ἡβουλόμεν* (XIII 11, 7. XVI 4, 1. XVII 11, 9), *ἐνήνεκτο* et *ἤνεκτο* (v. ad XV 29, 6), *εὐτύχησε* (v. ad XIII 13, 1) et *ἡτύχησε* (v. ad XIII 10, 10), *ἐφθακα* (XIV 7, 38) et *πέφθακα* (XIV 12, 11), *θαυμάζειν* (XV 28, 5) et *θαυμάζεσθαι* (v. ad XV 21, 10), *θάρος* (v. ad XV 23, 11) et *θράσος* (XV 24, 21. XVI 3, 10. 8, 16), *ναός* (XVI 10, 15) et *νεώς* (XVI 7, 5), *νεῶν* (XIV 3, 30) et *νηῶν* (v. ad XV 23, 15), *πάραλος* et *παράλιος* (v. ad XV 27, 1), *σουλτάν* (v. ad XVII 25, 21) et *σουλτάνος* (XVII 25, 38), *στρατιάρχης* et *στρατάρχης* (v. ad XVII 6, 12), *ταγματάρχης* et *ταγμάταρχος* (v. ad XIV 7, 27), *τάλλα* et *τάλλα* (v. ad XVI 3, 15 et XVII 20, 3), *ταμειῖον* et *ταμεῖον* (v. ad XVI 2, 35), *ταξιάρχης* et *ταξίαρχος* (v. ad XIII 10, 11), *ὄρων* et *εὐρών* (v. ad XVII 3, 8 et XVI 1, 26), alia¹ huius generis, quae

critica explicanda esse rati sumus, in unum conferantur, huic volumini **indicem annotationum** addimus, in quo praeterea haud raro afferimus aliorum scriptorum testimonia Zonarae usum illustrantia.

¹ Quam saepe ad significandam eandem personam Zonaras

h. l. enumerare longum est; quin etiam negari non potest, ut gravissimum unum exemplum afferam ad syntaxin pertinens, eum leges certas ac definitas spernentem particulam *ἢ* a nullo fere discrimine coniungere modo cum indicativo futuri (v. ad XVII 15, 16), modo cum indicativo praesentis vel perfecti (v. ad XIV 6, 22 et 14, 10), modo cum coniunctivo praesentis¹ vel aoristi (v. I p. 9, 8. 51, 19 cet.), modo cum optativo praesentis vel aoristi vel futuri (v. XIII 8, 21 et II p. 409, 22 et ad XIV 13, 41).

Quae cum ita sint, hanc nobis legem in Zonara edendo constituimus, ut optimam loci cuiusque scripturam teneremus, si modo usu ipsius Zonarae vel scriptoris aequalis aut locis simillimis confirmaretur; quod autem dubitari non potest, quin saepissime vix possit discerni, utrum vitia quaedam scribae errori attribuenda sint an ipsius Zonarae culpa, quem constat haud raro tam negligenter auctores suos inspexisse, ut errores commiserit gravissimos (v. *B-W* comment. Fleckeis. p. 134 ss.), ne uno quidem loco nos quicquam silentio, ut aiunt, mutavimus sed in annotatione critica de rebus dubiis semper et codicum scripturas attulimus et nostram sententiam adiecimus memores eorum quae Krumbacher l. c. p. 277 rectissime monet: *Es bleibt den Herausgebern nichts übrig als möglichst konservativ zu verfahren und stets sorgsam abzuwägen, was einem Autor nach seiner Bildung, dem sprachlichen Zustande seines Zeitalters und den Anforderungen seiner Leser zugemutet werden kann, namentlich aber jede auffallende Erscheinung wenigstens genau im Apparate zu verzeichnen.*⁴

Nobis igitur quinque Zonarae codices conferentibus eiusque usum dicendi accurate examinantibus alterum accessit subsidium firmissimum, quo multis locis non mediocriter adiuti sumus. Quamquam enim omnium quidem librorum, qui

adhibuerit non unam nominis proprii formam, sed varias, in indice annotationum nostro s. v. 'Nomina propria' exposuimus.

¹ Itaque cum cod. A et I p. 41, 4 *ἐχῆ* videtur esse revocandum pro *ἐχοι* et II p. 378, 15 *γένηται* pro *γένοιτο* coll. I p. 51, 2. 60, 16. 66, 1. 79, 6. II p. 342, 7. 345, 21. 350, 12. 356, 19 cet.

hoc volumine continentur, fontes hodie non exstant, tamen non modo maximae partis epitomae Zonarae auctores nostris in manibus sunt, sed etiam supersunt aliquot scriptores Byzantini, qui Zonaram sibi elegerint exscribendum¹. Neque tamen e fontibus Zonarae comparandis tantum usum percipere possumus, quantum quis speraverit, quod ab eo auctores non ad verbum esse descriptos sed liberrime adhibitos esse apparet (v. *B-W* comment. Fleckeis. p. 125); quamobrem auctores Zonarae et asseclas diligentissime conferenti apparet ad Zonarae verba restituenda vix ullum fructum inde capi posse praeter res et formas nominum propriorum², quae ei quoque semper fere erant tenendae. Sed ne de formis quidem nominum propriorum, quae a Zonarae auctoribus vel asseclis adhibitae sunt, saepissime quicquam certi constat, quoniam neque Scylitzis neque Pselli verba, ne Cedrenum, Georgium Monachum, Leonem Grammaticum, alios nominem, ita sunt edita, ut, quae in libris manu scriptis fide dignissimis exarata sint, perspicui possit³:

Restat, ut conspectum notarum, quibus usi sumus, proponamus.

A: Parisinus Regius 1715 scriptus a. 1289 (v. ad XVIII 29, 30), a me post Haasium iterum collatus (v. *Byz.*

¹ Cum de fontibus a Zonara adhibitis iisque scriptoribus, qui Zonaram sequuntur auctorem, h. l. ideo verba facere non possimus, quod editioni nostrae fines artissimi sunt circumscripti, nos libello seorsum exprimendo et patrio sermone componendo ea, quae in commentationibus Fleckelsenianis disserere coepimus, et suppleturi et ad finem perducturi sumus, quamvis per se pateat hac in editione paranda a nobis semper et auctores Zonarae et eius asseclas, qui supersunt, comparatos et, si opus fuerat, allatos esse. Neque vero praetereundum est ea quae S. Roeckelius (v. Krumbacherum *Gesch. d. byz. Litt.* Monach. 1891 p. 145) disputavit de ratione, quae inter Psellum et Zonaram intercedat, a nobis non potuisse inspicui.

² De nominibus propriis conferendus erit **index historicus**, quem in fine voluminis adiecimus.

³ Ceterum patet scriptores Byzantinos a nobis esse citatos secundum editiones Bonnenses praeter Theophanem et Nicephorum Cyprianum viri clarissimi de Boor diligentia optime editos.

Zeitschr. l. c. p. 219 et Omont *Fac-similés des manusc. grecs datés de la bibl. nation. du IX au XIV siècle.* Paris 1891 planche 65).

A_r: in eodem libro manus recens (v. *Byz. Zeitschr.* l. c. p. 220).

R: codices recentiores vel omnes vel complures¹, e quibus notati sunt

B: Vindobonensis 16, saec. XV. meum in usum a Segifredo Meklero collatus (v. l. c. p. 207 ss.).

B₁: ea quae prima manus per errorem exaraverat, pro quibus recta statim restituit.

B_r: manus recens.

B_w: Wolfii manus (v. l. c. p. 213).

C: Monacensis 324, saec. fere XIII. (?) post Dindorfium (v. t. V. edit. Dindorf. p. III ss.) a me collatus (v. l. c. p. 203 ss.).

C_w: Wolfii manus (v. l. c. p. 207).

D: Monacensis 93, saec. XVI. a me collatus (v. l. c. p. 214 s.).

D_w: Wolfii manus (v. l. c. p. 215).

E: Monacensis 325, saec. XIV. a me collatus (v. l. c. p. 213).

E_w: Wolfii manus (v. l. c. p. 214).

O: consensus codicum BCD.

P: Parisini Ducangii vel omnes vel unus.

W: Wolfii codex nunc deperditus (v. p. IX).

Quotiescunque litterae codicis supra est additum s (velut E^s), testimonium non est certum, sed ex silentio, ut dicitur.

Cum codici litterae infra adiectum sit m (velut E_m), scriptura huius libri in margine exstat.

¹ Quotiescunque igitur solum allatum est compendium R, patet hanc scripturam inveniri in omnibus codicibus BCDE; sed cum praeterea addita est lectio unius vel plurium librorum recentiorum, evidens est scripturam priore loco allatam omnibus in codicibus recentioribus exstare exceptis iis, quorum lectio diserte adiuncta est. Quocirca si inveneris τοῖς R, τοῖς B, est in propatulo τοῖς esse exaratum in CDE, τοῖς in B.

Si codicis vel editionis nota uncis lunatis est inclusa, velut *αὐτῷ* A (Rw), scriptura huius libri vel horum librorum vel editionis eadem quidem est atque codicis allati, sed de rebus orthographicis consensus non est totus.

| nota post scripturam addita significat versum exeuntem, ante scripturam adiecta versum ineuntem.

* significat in contextu locum corruptum, in annotatione critica singulas litteras erasas.

*** significat in contextu lacunam.

. significat in scripturis codicum quae afferuntur spatium unius litterae in lacuna.

Praeterea his compendiis usi sumus:

B-W: editoris annotationes ¹.

Di: Ioannis Zonarae epitome historiarum. Edidit Ludovicus Dindorfius Lips. 1868 ss. ².

Quoniam Dindorfius secundum codicem A Zonaram edidit, per se intellegitur scripturam ab eo expressam consentire cum codice A, nisi quid diserte additur vel quaedam eius codicis proprietates pertinentes ad res orthographicas affertur.

Duc.: Ducangii annotationes. Si nomini numeri Arabici adiciuntur, intelleguntur paginae annotationum Ducangianarum editioni additarum.

G. M.: Georgii Monachi chronicon edidit E. de Muralto Petropoli 1859.

L. G.: Leonis Grammatici chronographia ex recognitione Immanuelis Bekkeri Bonnae 1842.

Th. M.: Theodosii Meliteni qui fertur chronographia . . . Edidit et reformavit Fridericus Tafel Monachi 1859.

¹ Quia nullae editiones nisi Wolfii, Ducangii, Dindorfii sunt respiciendae, nos discrepantiis earum adiectis in annotatione critica nostrum nomen constanter fere omisimus; nam dubitari non potest, quin, quotiescunque in nostra editione Zonarae verba aliter constituta sunt atque apud Wolfium et Ducangium et Dindorfium, id nobis quidem debeatur.

² In marginibus nostrae editionis addidimus numeros paginarum editionis Wolfii, Ducangii, Dindorfii, quibus praefiximus litteras W, P, D.

Wo: Wolfii annotationes.

Wo lat.: Wolfii interpretatio latina.

w: Ioannis Zonarae Monachi . . . compendium historia-
rum edidit Hieronymus Wolfius Basil. 1557.

*w**: Wolfii error.

p: Ioannis Zonarae . . . annales edidit Carolus Ducange
Paris. 1686 ss.

*p**: Ducangii error.

Reliquum est, ut FRANCISCO POLANDIO, viro ami-
cissimo, gratias agam, quod in perlegendis plagulis tanta
diligentia me adiuvit, ut multa menda, quae oculos meos
assiduo labore defessos fugerant, curaret expellenda.

Scribebam Dresdae mense Octobri a. MDCCCXCV.

D III 172 Οὕτω μὲν οὖν, ὥς εἴρηται, τῆς τοῦ πατρὸς βασιλείας δ W III 3
μέγας Κωνσταντῖνος διάδοχος γέγονεν, ὃ ἐν βασιλεῦσιν ἀοίδιμος P II 1 A
καὶ ἐν ὀρθοδόξοις ἐπισημότητος. δς ἐκ τῆς μακαρίας Ἑλένης 2
γεγέννητο τῷ πατρί, περὶ ἧς διαφωνοῦσιν οἱ συγγραφεῖς καὶ
5 παρ' αὐτοῖς τὰ περὶ ταύτης οὐχ ὁμολόγηται. οἱ μὲν γὰρ τῷ 3
Κώνσταντι νόμῳ γάμου φασὶν αὐτὴν συνοικεῖν, ἀποπεμφθῆναι
δέ, τοῦ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλίον, ὥς ἔμπροσθεν εἴρηται, τὴν
οἰκίαν παῖδα τὴν Θεοδώραν τούτῳ κατεγγνήσαντος καὶ ἀνα-
δείξαντος Καίσαρα· οἱ δὲ οὐ γαμετὴν αὐτὴν γενέσθαι νόμιμον 4
10 τοῦ Κώνσταντος ἰστόρησαν, ἀλλὰ πάρεργον ἐρωτικῶν ἐπιθυ- B
μῶν, καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦτον δὴ συλλαβέσθαι τὸν Κωνσταντῖνον.

1 βασιλεία τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου AE, βασιλεία τοῦ πρώτου ἐν Χρι-
στιανοῖς ἀγιωτάτου βασιλέως μεγάλου Κωνσταντίνου B, βασιλεία τοῦ ἀγίου
καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου C, Τοῦ Ζωναροῦ χρονικὴ διήγησις ἀρχομένη
ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου D 3 περὶ τῆς ἀγίας
Ἑλένης CE

1 εἴρηται] II p. 622, 15 ss. 623, 21 ss. 2 κωνσταντῖνος A (tum
constanter recte) 3 Ἑλένης R^s Di, Ἑλένης A, v. XIII 2, 36.
4, 24. 6, 15. 10, 1. XVI 20, 16. 22, 10. XVII 10, 7. 11, 8. XVIII 17, 7.
4 γεγέννηται E, γεγέννητο Dwp Di, v. XIII 4, 1. 6, 1. XVI 18, 24. Cedr.
I p. 472, 14 6 κωνσταντίῳ Dwp 7 εἴρηται] II p. 622, 19 ss.
9 νόμιμον αὐτὴν γενέσθαι Dwp 10 κωνσταντίου DEwp, v. vs. 6
11 δὴ ARwp, δηλαδὴ | C μέγαν add. ante κωνστ. Dwp Di

1. Sic igitur, ut dictum est, CONSTANTINVS MAGNVS regni
paterni successor exstitit, rex perpetua memoria dignus et inter
orthodoxos illustrissimus. Quem ex beata Helena procreavit pater, 2
de qua dissentiunt historici neque inter eos de eius rebus est
consensus. Nam alii legitimo coniugio nuptam fuisse Constanti 3
ac dimissam, cum Maximianus Herculeius, ut ante dictum est, filia
Theodora desponsa Caesarem eum designasset; alii non matrem 4
familias, sed concubinam formae gratia Constanti conciliatam
Constantinum peperisse tradiderunt.

Zonaras Epitome III.

- 5 Διαδεξάμενος δὲ τὴν βασιλείαν τὴν πατρικὴν ἤρχε τῆς Βρεττανίας τε καὶ τῶν Ἀλπεων καὶ ἐπὶ ταύταις τῶν Γαλλῶν, ἔτι τῇ τῶν Ἑλλήνων θρησκείᾳ προσκείμενος καὶ τοῖς χριστιανοῖς ἀντικείμενος, παρὰ Φαύστας τῆς γαμετῆς εἰς ζῆλον τῆς τῶν εἰδώλων τιμῆς ἐκκαλούμενος. θυγάτηρ δ' ἦν ἡ Φαῦστα τοῦ Μαξιμιανοῦ· αὐτὸς γὰρ καὶ ὁ πατὴρ ἀδελφαῖς συνώκουν δυοί.
- 6 Τριῶν δ' ὄντων τῶν βασιλέων, αὐτοῦ Κωνσταντίνου καὶ Λικιννίου καὶ Μαξεντίου, δς ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ P II 2 A ἐκράτει, ὁ Μαξέντιος οὗτος οὐχ ὡς βασιλεύς, ἀλλ' ὡς τύραν- 10 νος ἀντικρὺς διῆγε, πλεῖστα δεινὰ καὶ ἄτοπα τοῖς ἐπ' αὐτοῦ 7 τυραννουμένοις ἐπάγων, ὡς ἤδη μοι ἀναγέγραπται. ἃ μὴ φέροντες οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ διαπέμπονται πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον, 8 ἀπαλλάξαι σφᾶς τῆς τυραννίδος τοῦ Μαξεντίου δεόμενοι. ἐν- τεῦθεν πρὸς καθαίρεσιν αὐτοῦ διανίσταται καὶ στρατεύει καὶ 15 πρὸς τὴν Ῥώμην χωρεῖ· ὁ δέ γε Μαξέντιος ἐπὶ πολὺ μὲν ἐντὸς καθήστο τειχῶν, μὴ ἀντεπεξιών τοῖς πολιορκουσιν αὐτόν, D III 173

1 σημειῶσαι A, σημειῶσαι ξένους (?) E 14 ἐκστρατεία τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου (τ. μ. K. om. E) κατὰ Μαξεντίου CE

2 βρεττανίας B^a Dwp Di 5 φαῦστα AR, φαῦστα B^a Dwp Di
7 δυοί A falso; nam consuevit Zonaras exeunte enuntiato non adhibere ἢ ἐφέλκυστικόν, nisi sequentis enuntiatii principium est littera vocalis vel diphthongus. 8 post αὐτοῦ add. τε Owρ 9 λικιννίου AR constanter (v. tamen XIII 1, 15), λικιννίου Dwp Di constanter; v. Dittenbergerum *Hermes* a. 1872 p. 152. ἐν τῇ post καὶ om. E 12 ἀναγέγραπται] II p. 620, 11 ss. 13 τὸν om. D

- 5 Qui suscepto paterno regno, Britanniae Alpibus et Galliis imperavit, paganorum adhuc religioni addictus et Christianis infensus, Fausta uxore ad simulacrorum cultum eum provocante. Erat autem Fausta Maximiani filia; nam ipse et pater duas sorores in matrimonio habebant.
- 6 Cum vero tres essent reges, Constantinus, Licinius, Maxentius, hic Romae et in Italia rerum potitus non pro rege sed plane pro tyranno se gerebat importune et crudeliter in eos grassando, quibus dominabatur: quemadmodum iam a me perscriptum est. Quae Romani haud ferenda rati legatos ad Constantinum missitant, ut Maxentii tyrannide ipsos liberaret supplicantes.
- 8 His precibus ad pellendum illum commotus Romam versus cum exercitu profiscitur; Maxentius vero, cum diu intra moenia se contineret nec in aciem contra eos a quibus obsidebatur descen-

ὥστε καὶ σκώμματα κατ' αὐτοῦ πεποιῆσθαι ὑπὸ τινων. ὁπλὲ 9
 δέ ποτε ἀντιπαρετάξατο, γοητείαις κεχρημένος καὶ δι' ἀνατομῆς
 βρεφῶν μαντευόμενος καὶ ἄλλα πρῶτων ἀθέμια, ἃ δέος ἐνε-
 ποίει τῷ Κωνσταντίνῳ. ἀγωνιῶντι γοῦν διὰ ταῦτα τύπος αὐτῷ 10
 5 σταυρικός μεσούσης ἡμέρας δι' ἀστέρος ἐφάνη κατ' οὐρανὸν B
 καὶ γραφὴ περὶ τὸν σταυρὸν Ῥωμαῖκοῖς στοιχείοις, δι' ἀστέρων
 καὶ αὐτοῖς τυπουμένοις καὶ φράζουσιν "ἐν τούτῳ νίκα". ἐκ 11
 χρυσοῦ τοῖνον αὐτίκα σχεδιάσας σταυρὸν κατὰ τὸν φανέντα
 τύπον αὐτῷ καὶ τοῦτον κελεύσας τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ προπο-
 10 ρεύεσθαι, τοῖς τοῦ Μαξεντίου συρρήγγνται καὶ ὑπερτερεῖ, ὡς
 τοὺς πλείους τῶν ὑπ' ἐκείνῳ στρατευομένων ἀναιρεθῆναι, τοὺς
 δὲ λοιποὺς εἰς φηγὴν ἀπιδεῖν. οἷς καὶ αὐτὸς ὁ Μαξέντιος συν- 12
 αποδιδράσκων καὶ ἐν τῇ γεφύρῃ γενόμενος τοῦ Τιβερίδος τῇ
 καλουμένῃ Βουλβία, σὺν τῷ ἵππῳ κατὰ τοῦ ποταμοῦ ἐξω-
 15 λίσθησε καὶ ἀπώλετο. καὶ ὁ μὲν οὕτω διέφθαρτο· οἱ δὲ γε 13
 Ῥωμαῖοι τῆς ἐκείνου τυραννίδος ἀπαλλαγέντες τὰς πύλας τῆς

4 περὶ τοῦ φανέντος τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ δι' ἀστέρων σταυροῦ CE
 καὶ ὅπως ἀπώλετο ὁ Μαξέντιος C, διαφθορὰ Μαξεντίου E

1 καὶ σκώμματα κατ' αὐτοῦ πεποιῆσθαι ὑπὸ τινων AE, καὶ σκώμματα
 διὰ τοῦτο κατ' αὐτοῦ πεποιῆσθαι ὑπὸ τινων R, καὶ σκώμματα κατ'
 αὐτοῦ ὑπὸ τινων διὰ τοῦτο πεποιῆσθαι D, καὶ διὰ τοῦτο σκώμματα
 κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τινων πεποιῆσθαι wp 3 ἐνεποιοῦν Rwp 4 οὖν E
 5 ἀστέρος A, ἀστέρος D, ἀστέρων Rwp Di 6. 7 καὶ αὐτοῖς δι'
 ἀστέρων E 8 σχεδιάσας αὐτίκα E 9 τοῦτο D πορεύεσθαι
 D, corr. Dw 10 μαξίμου D, corr. ead. m. συρρήγγνται Dw
 11 πλείους AR (cf. Theoph. p. 14, 7) Wo lat.: maiore . . parte
 . . caesa, πλείους w* p ἐκείνου Dwp 12 φηγεῖν B 13 τῆς
 τιβερίδος E 14 βουλβία AR et quattuor P, μιλβία wp: immo
 μουλβία. Sed v. vitam Metrophanis et Alexandri a Combesio
 in hist. haeres. Monothel. editam p. 576 C et a Photio excer-
 ptam p. 470a 25 Bekk. 16 τὰς πύλας — p. 4, 1 ἀνατε. om. E

deret, cavillationibus a nonnullis incessebatur. Sed tandem educit 9
 exercitum, praestigiis quibusdam usus et praeter alia nefanda ex
 infantium dissectione captatis auguriis. Quibus Constantino per- 10
 terro et animo aestuanti figura crucis circa meridiem delineata
 sidere in caelo apparuit et scriptura circa crucem Romanis lit-
 teris et ipsa per stellas expressa IN HOC VINCE. Statim igitur 11
 cruce ex auro ad formam quam viderat facta et exercitui suo
 praelata, commisso proelio Maxentium vincit, maiore copia-
 rum illius parte caesa, ceteris in fugam versis. Inter quos et 12
 ipse Maxentius pontem Milvium transiturus equo lapso in Ti-
 berim praecipitatus submergitur. Et hic illius fuit exitus. Cuius 13

- C'Ρώμης ἀναπειτάσαντες εἰσεδέξαντο τὸν Κωνσταντῖνον λαμπρῶς καὶ ὡς ἐλευθερωτὴν αὐτὸν τῆς πόλεως εὐφήμεον καὶ ἀπεσέμνυνον, καὶ στήλην αὐτῷ ἐν τῇ τῆς 'Ρώμης ἀγορᾷ στήσαι 14 κοινῶς ἐψηφίσαντο. ὁ δὲ τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἐγκεχειρισμένην τὴν στήλην αὐτοῦ πλασθήσεσθαι διατάξατο· καὶ δόγματα 5 W III 4 δὲ μὴ κολάζεσθαι διὰ τὴν θρησκείαν τοὺς τὸν Χριστὸν σεβομένους ὡς θεὸν ἐκπεφώνηκεν.
- 15 Οὕτω δὲ καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς 'Ρώμης αὐτῆς προσθεισῆς τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, αὐτὸς τε καὶ Λικίνιος ὁ ἐπ' ἀδελφῇ 16 γαμβρὸς αὐτοῦ κατελείφθησαν βασιλεῖς. ὁ γὰρ Λικίνιος τὸν 10 τε τοῦ Μαξιμίνου υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα ἀπέκτεινε καὶ λοιπὸν D III 174 ἐκάτερος τούτων τὸν ἕτερον ὑπεβλέπετο· ᾗτετο γὰρ ἕκαστος τοῦ D ἐνὸς ἐπιλείποντος αὐτὸς μόνος ἔσεσθαι μόναρχος, μὴ ὄντος τοῦ ἀμφισβητήσαντος περὶ τῆς ἀρχῆς.
- 17 Οἱ μὲν οὖν οὕτω τὸν Λικίνιον φασιν ἐγκρατῇ γενέσθαι 15 τῆς Γαλλερίου μερίδος, κοινωνὸν παρ' ἐκείνου προσληφθέντα, 18 ὡς εἴρηται· οἱ δὲ τῆς τοῦ Κωνσταντίνου ἀδελφῆς παρ' αὐτοῦ συζυγείας αὐτῷ, λέγουσι τοὺς στρατιώτας τῷ Κωνσταντίνῳ χαριζομένους Καίσαρα αὐτὸν ἀνειπεῖν, καὶ παρ' ἐκείνου στα- 19 λῆναι αὐτὸν τῷ Μαξιμίνῳ ἀντιπαρταξόμενον, νενικηκότι δ' 20 ἐκείνον καὶ κατατροπωσαμένῳ ἐκχωρῆσαι τῆς βασιλείας ἐκείνῳ,
- 8 οὐ καὶ τῆς 'Ρώμης καὶ τῆς Ἰταλίας ἐκράτησεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος CE

5 δόγμα Dwp 9 ante Lic. add. δ C Licίνιος BDwp (v. ad XIII 1, 6) 11 μαξιμιανῶ Dwp, sed Wo lat.: Maximini 13 μόνος om. E μόναρχος ἔσεσθαι | E 16 γαλλερίδος D, corr. Dwp παρ' ἐκείνου om. C 17 εἴρηται | II p. 624, 1 ss. 20 αὐτῷ D, corr. Dwp 21 ἐκείνου Owp

tyrannide Romani liberati portis apertis Constantinum splendide exceperunt, ut liberatorein urbis laetis acclamationibus celebrantes, decreta in foro statua, quam ille ita fieri iussit, ut formam crucis manu teneret; et edictis vetuit eos, qui Christum pro deo colerent, ob religionem plecti.

15 Sic Italia et ipsa Roma eius imperio adiuncta cum Licinio, 16 cui soror eius nupta erat, imperium tenuit. Is cum Maximini et filium et filiam occidisset, iam uterque alteri suspectus, sublato altero se solum imperio potiturum putabat, nemine alio id ad se vindicaturus.

17 Ac nonnulli sic potitum esse Licinium parte Galerii asserunt, 18 socium ab illo ascitum, ut dictum est; nonnulli in Constantini gratiam, cum sororem ei despondisset, a militibus Caesarem sa- 19 lutatum et ab ipso contra Maximinum missum eoque victo et

μὴ ἐνοχλεῖν χριστιανοῖς ἐπισκήψαντα, μὴ μέντοι τὰς ἐντολὰς
τηρῆσαι αὐτόν, ἀλλὰ λυττῆσαι κατὰ χριστιανῶν, οὐδὲν ἦττον
τῶν πρὸ αὐτοῦ, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον. πᾶσαν γὰρ ὑπερβολὴν 20
ὑπερελάσαι ὁμότητος· πρὸς ἄλλαις δ' αἰτίαις τῶν πρὸς ἀλλή- P II 3 A
5 λους διαφορῶν καὶ ταύτην γενέσθαι.

Κινήσας οὖν κατὰ Λικινίου τὴν στρατιὰν ὁ Κωνσταντῖνος 21
καὶ πολλάκις αὐτῷ συμβαλὼν, τέλος νικᾷ. εἴτα σπένδεται τούτω
διὰ τὴν ἀδελφὴν, καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτὸν οὐκ ἀφείλετο, ἀλλ' ἐπὶ
συνθήκαις αὐθις αὐτῆς αὐτῷ παρεχώρησεν· ὁ δὲ ἄπιστος ὢν
10 οὐκ ἐτήρησε τὰς συμβάσεις· ὅθεν καὶ πάλιν αὐτῷ ὁ Κωνσταν- 22
τῖνος ἐπολέμησε καὶ νικήσας εἶλε τό τε Βυζάντιον καὶ τὴν
Χρυσόπολιν. ὁ δὲ γε Λικίνιος εἰς Νικομήδειαν ἔφυγε, καὶ ἡ
ἀδελφὴ τοῦ Κωνσταντίνου προσελθοῦσα αὐτῷ ἐδέετο ὑπὲρ τοῦ
ἀνδρὸς τηρηθῆναι αὐτῷ τὴν ἀρχήν. ὥς δὲ πρὸς τοῦτο οὐκ 23
15 ἔσχηκε τὸν ἀδελφὸν κατανεύοντα, περὶ τῆς ἐκείνου σωτηρίας
προσῆγε τὴν δέησιν· καὶ ἔπεισε τὸν ὁμαίμονα. πρόσεισιν αὐτῷ B
D III 175 ὁ Λικίνιος ἐν σχήματι ἰδιωτικῷ, καὶ εἰς Θεσσαλονίκην ἐνδια-

10 ὅτι κατὰ Λικινίου (λικίνιον E) ἐκστρατεύσας ὁ μέγας Κωνσταντῖνος
ἐνίκησεν· εἰς δὲ (καὶ εἰς E) Θεσσαλονίκην αὐτὸν περιώρισεν ἐνθα καὶ
ἀνηρέθη CE

1 ἐπισκήψαντος DE 4 ὑπὲρ ἐλάσαι A, ὑπερήλασεν W(?) ἀλλή-
λων A 6 νικήσας D, corr. Dw post κατὰ add. τοῦ E
8 αὐτῷ E 9 αὐθις ταύτης αὐτῷ BC(wp), αὐθις αὐτῷ D
10 ὁ κωνσταντῖνος αὐτῷ R(wp) 11 εἶλετο τε β. E, εἶλε τότε τὸ β.
Dwp Di 13 τοῦ (ante Κώνστ.) om. D αὐτῷ A, τῷ ἀδελφῷ
R(wp) 16 post πρόσεισι (sic) add. τοίνυν Rwp 17 διατρέβειν Rwp

profligato regno illius donatum esse ea condicione, ut ne Chri-
stianos violaret: qua illum neglecta non minus ac potius magis
quam decessores in Christianos insaniisse, nullo extremæ crude- 20
litis genere prætermisso. Ad alias vero dissensionis eorum
causas etiam hanc accessisse.

Proinde Constantinus ducto contra Licinium exercitu et 21
saepe commissis proeliis denique vincit. Sed eum propter soro-
rem reconciliatum ex imperio non expulit sed certis condicioni-
bus iterum in regnum reduxit. At illi cum, ut homo perfidus, 22
pactis non stetisset, denuo Constantinus bellum intulit et victoria
reportata cepit et Byzantium et Chrysopolim. Licinius vero Ni-
comediam fugit. Tum soror Constantinum rogat, ut marito red-
dat imperium: quo non impetrato a fratre salutem illius exorat 23
et in suam sententiam perduxit. Licinius privato habitu adit
eum ac Thessalonicae privatam vitam agere iubetur. Et is illic 24

- 24 τρέβειν ιδιωτεύων κελεύεται. καὶ δὲ μὲν ἐκεῖσε διῆγεν· οἱ δὲ
γε στρατιῶνται ἡτιῶντο τὸ σῶζεσθαι τὸν Λικίνιον, ἄπιστον φα-
νέντα πολλάκις καὶ παραβάτην τῶν συνθηκῶν· διὸ καὶ τῇ συγ-
κλήτῳ διὰ γραμμάτων τοῦ βασιλέως ἡ περὶ τούτου ἀνετέθη
25 βουλὴ. τινὲς μὲν οὖν τοῖς στρατιώταις ἐνδοθῆναι παρὰ τῆς 5
γερονσίας ἰστόρησαν δὲ σφίσι δοκεῖ ἐπὶ τῷ Λικινίῳ διαπράξα-
σθαι, κἀκείνους ἐν Θεσσαλονίκῃ αὐτὸν ἀναιρῆσαι ἢ πλησίον
26 Σερρῶν ἀπύοντα ποι. ἄλλοι δὲ οὐδὲ ἐν Θεσσαλονίκῃ αὐτὸν
φασὶ διατρέβοντα ἡρεμῆσαι, τυραννίδα δὲ μελετᾶν· καὶ τοῦτο
γνόντα τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον στείλει τοὺς αὐτὸν ἀναιρή- 10
σοντας.
- C 27 Λέγεται δὲ ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν μάχαις ἢ ταῖς πρὸς Μα-
ξέντιον θεάσασθαι τινα τὸν Κωνσταντῖνον ἱππότην καὶ ὠπλι-
σμένον τὸν τοῦ σταυροῦ τύπον ἀντὶ σημαίας ἐπιφερόμενον καὶ
28 τῆς αὐτοῦ προπορευόμενον παρατάξεως. καὶ αἰθῆς ἐν Ἀδρια- 15
νουπόλει δύο ὤφθησαν αὐτῷ νεανίαι τὰς τῶν ἐναντίων συγ-
κόπτοντες φάλαγγας. καὶ περὶ τὸ Βυζάντιον δὲ νυκτὸς καθευ-
δόντων ἀπάντων φῶς ὤφθη αὐτῷ περιαστρέψαν τὸν τοῦ οὐκείου

12 περὶ ὁπτασιῶν τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ φανισῶν CE

1 ἐκεῖ B 2 τοῦ σῶζεσθαι E, σῶζεσθαι Dwp 5 ἐκδοθῆναι Dwpwp
5. 6 τῆς γ. RwpDt, τοῖς γ. A 7 post αὐτὸν add. φασὶ BCwp (v. vs. 9)
7. ἀναιρῆσαι — 9 διατρέβοντα om. E ἀναιρεθῆναι C 8 σερρῶν ARp
et quattuor P, σερρῶν Dw οὐδὲ om. C 9 φασὶ om. D
(v. vs. 7), transponit post ἡρεμῆσαι | E 12 πρὸς (alterum)
AEDwp, περὶ τὸν R 13 τὸν om. D 15. 16 δύο ὤφθησαν αὐτῷ
νεανίαι post ἀδριανουπόλει (ἀδριάνου πόλει C) AR, ante ἐν ἀδριανου
πόλει Dwp

versabatur; milites vero accusabant, quod salvus esset Licinius,
25 qui perfidum saepe se praeuisset et foedera violasset. Quare
imperator eam rem per litteras ad senatus iudicium refert. A
quo alii Licinium militibus ipsorum arbitrato tractandum esse
deditum ac Thessalonicae aut prope Serras nescio quo euntem
26 ab illis esse interfectum; alii vero ne tum quidem cum Thessa-
lonicae ageret eum quievisse dicunt sed tyrannidem affectasse,
quo cognito regem Constantinum misisse qui eum interficerent.
27 Ferunt Constantinum in proeliis cum illo vel cum Maxentio
commissis vidisse armatum equitem quendam signum crucis pro
28 vexillo ferentem et aciem suam praeuntem; ac rursus Adriano-
poli duo ei videbantur adolescentes adversariorum concidentes
phalanges. Item circa Byzantium noctu omnibus dormientibus

στρατεύματος χάρακα. ἐκ τούτων οὖν εἰς ἔννοιαν ἐνήγето τοῦ 29
θεόθεν αὐτῷ τὰς εὐτυχίας καὶ τὰς νίκας προσγίνεσθαι.

Οὕτω δὲ μοναρχήσας ὁ Κωνσταντῖνος καὶ Φλάβιος ὠνο- 2
μάσθη καὶ οὕτω πως ἐχρημάτιζε Φλάβιος Κωνσταντῖνος καὶ
5 ἐν Ῥώμῃ διῆγε, τῆς μὲν τῶν εἰδώλων θρησκείας οὐκ ἀποστάς, D
τὰ περὶ Χριστοῦ δὲ μνούμενος καὶ ἤδη παραδεχόμενος. σώ- 2
ματος δὲ νοσεροῦ καὶ πλείστα φύοντος ἐκ κακοχυνμίας καὶ ὕλης
μοχθηρᾶς ἐξανθήματα τυχών, ὥς λώβην ταῦτα παρὰ τῶν
D III 176 ἱατρῶν ὀνομάζεσθαι καὶ λέπερα παρεικάζεσθαι καὶ τὴν τούτων
10 θεραπείαν ἀπαγορεύεσθαι, εὗρε τοὺς ἱερεῖς τοῦ ἐν τῷ Καπιτω-
λίῳ Διὸς οὐκ ἄλλως λέγοντας τεύξεσθαι θεραπείας αὐτὸν εἰ μὴ W III 5
ἐν παίδων νηπίων ἔτι ἀμιζόντι λούσαιτο αἵματι. αὐτίκα τοίνυν 3
ἐκ πάσης τῆς ὑπ' ἐκεῖνον χώρας συνήκτο τὰ νήπια, καὶ ἡμέρα
ᾧριστο τῆς τούτων σφαγῆς. καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπῆει τότε τῷ 4
15 αἵματι τῶν παίδων λουσόμενος εἰς τὸ Καπιτώλιον. αἱ δὲ τού- 5

6 οὗ λελώβητο (λελόβητο E) τὸ σῶμα οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ ὅπως (οὗ E)
παίδων αἵματι λούσασθαι προτραπεῖς οὐκ ἠθέλησεν CE

1 ἀνήγето E 6 παρεχόμενος E 8 τυχών post ἐξανθήματα (sic) A,
post σώματος δὲ vs. 6s. Rwp 8. 9 λώβην τ. π. τ. ἱατρῶν ὀνομά-
ζεσθαι καὶ λέπερα δὲ παρεικάζεσθαι R, λώβην τ. π. τ. ἱατρῶν καὶ
λέπερα δὲ παρεικάζεσθαι D, inde λώβη τ. π. τ. ἱατρῶν καὶ λέπερα δὲ
παρεικάζεσθαι wp 9. τούτου BDEwp 10 τοῦ Rwp Di, τοὺς A

11 τεύξεσθαι D, corr. Dw 12 ἔτι ἀμιζόν τῷ αἵματι sed post
ἀμιζόντι, cuius ἔχοντι ead. man. est correctum, in marg. add.:
λούσαι A, ἔτι ἀμμάζοντι λούσαιτο αἵματι E, ἀμιζόντι ἔτι λούσαιτο
αἵματι Rwp 13 ἐκεῖνον Rwp Di, ἐκείνων A, v. XIII 9, 10

lux visa est ei collustrans vallum exercitus sui. Quibus rebus 29
in eam sententiam adducebatur, ut crederet successus illos rerum
et victorias sibi divinitus offerri.

2. Sic solus rerum potitus Constantinus etiam Flavii nomen
sibi ascivit, ut Flavius Constantinus diceretur; ac Romae vitam
agebat, non simulacrorum cultu deserto, sed Christianae religionis
mysteria paullatim admittens atque addiscens. Cum autem cor- 2
pore esset morbidus, quod e corruptione humorum plurimis scate-
bat pustulis, adeo ut curatione desperata lues a medicis dicere-
tur ac leprae compararetur, invenit sacerdotes Iovis Capitolini
dicentes non aliter eum pristinam valetudinem esse recuperatu-
rum, quam si in sanguine infantum adhuc vaporante lavatus
esset. Statim igitur ex omni imperio collectis infantibus, caedis 3
die constituta, imperator in Capitolium sanguine puerorum lo- 4
tus ascendit; sed horum matres, cum is accederet, lugubres 5
voces emittebant atque eiulabant. Quibus auditis ille rogavit

P II 4 Α των μητέρες προϋόντος αὐτοῦ γοερὰς ἡφίουν φωνὰς καὶ ὠλό-
 λυζον. ὧν ἀκούσας ἐκεῖνος ἤρετο “τί τοῦ θρήνου τὸ αἷτιον;”
 6 καὶ μαθὼν τὰς μητέρας θρηνεῖν τῶν βρεφῶν, ὥσπερ ἐκ μέθης
 ἀνενεγκῶν, “τὸ μὲν τῆς πράξεως” εἶπεν “ἀνόσιον πρόδηλον,
 7 ἄδηλον δέ γε τὸ ἀποτέλεσμα· εἰ δὲ καὶ τοῦτο ἦν ἀναμφίβολον, 5
 κρεῖσσον πάσχειν ἐμὲ ταῖς νόσοις ταλαιπωρούμενον ἢ τοσοῦτων
 βρεφῶν καταψηφιεῖσθαι ἀπώλειαν καὶ δομφαίᾳ λύπης τὰς τῶν
 8 μητέρων αὐτῶν διελάσαι ψυχάς.” καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐπανήλθεν,
 ἀποδοθῆναι ταῖς μητέροις προστάξας τὰ νήπια, καὶ χρήματα δὲ
 δοθῆναι αὐταῖς, ἵν’ ἀντίρροπον ἔξουσιν ἢ καὶ διπλασίονα τὴν 10
 χαράν, ὅτι τε ζῶντα τὰ ἔκγονα ἀπειλήφασιν καὶ ὅτι ἐπὶ τούτοις
 καὶ χρήματα προσειλήφασιν.

B 9 Ταῦτα δὲ διαπραξαμένῳ νυκτὸς αὐτῷ ἐδοξάτην ἄνδρῃ
 παρεστάναι διτιῷ, Πέτρος εἶναι καὶ Παῦλος λέγοντες οἱ ἀπό-
 στολοι τοῦ Χριστοῦ, καὶ “εἰ σωματικῆς” ἔλεγον “καὶ ψυχικῆς 15
 ὑγείας βούλει τυχεῖν, τὸν ἐπίσκοπον μετακάλεσαι Σιλβέστρον,

13 ὅτι οἱ κορυφαῖοι τῶν ἀποστόλων ὄναρ τῷ βασιλεῖ ἐφάνησαν καὶ ὑπὲρ-
 θεντο τρόπον δι’ οὗ λαθῆσεται (ἀωθήσεται vel εἰωθήσεται E)· καὶ ὡς
 βαπτισθεῖς (παρὰ τοῦ Σιλβέστρου add. E) λάθῃ (om. E) καὶ τὰ εἰδωλεῖα
 ἀπέκλεισεν CE

2 ἐκεῖνος ἀκούσας C 4. 5 ἀνόσιον πρόδηλον, ἄδηλον . . τὸ ἀπο-
 τέλεσμα] Chiasmi figuram Zonaras amat, v. XIII 2, 9. 3. 4. 7. 2.
 12. 25. 19. 20. 24. 23. XIV 4, 3. 6. 2. 9. 19. 15. 25. 25. 12. XV
 5. 9. 7. 2. 17. 13. 6. 27. 8. 29. 18 cet. De figura anonominationis
 v. ad. XIII 5, 29 7 καταψηφιεῖσθαι] De futuro v. ad XIV
 5, 2 9 προστάξας ταῖς μητέροις E 11 ἔκγονα DE ἀπειλήφασιν
 Rwp Di, ἐπειλήφασιν A 14 παρεστάναι Rwp Di, παριστάναι A
 διτιῷ Rwp Di, διτιῷ A λέγονται AE, C ex corr., λέγοντες
 Rwp Di; cf. vitam Silvestri editam a Combesisto (Illustrium
 Christi martyrum lecti triumpho Paris. 1660) p. 276 et G. M.
 p. 382, 22 ss. 15 σωμα. τε καὶ ψυχικῆς ἔλεγον Owρ 16 ὑγείας
 AR, ὑγείας wp, v. XIII 4, 34. XVI 1, 8; cf. Lobeckii Paralip.
 p. 28 et Hatzidakim *Einkl. in d. neugr. Gramm.* Lips. 1892 p. 308s.

6 „Quae lamentationis causa?” et cum comperisset infantium la-
 mentari matres, velut ab ebrietate expectatus „Facinoris” inquit
 7 „impietas certa, incertus eventus; qui si vel exploratissimus esset,
 praestat premi me morbis conflictatum quam tot infantium caede
 8 constituta gladio doloris matrum animos diverberare.” His dictis
 recessit et matribus suos reddi liberos iussit addita pecunia, ut
 laetitia dolorem non tantum aequaret sed duplo etiam vinceret,
 non filiis tantum vivis restitutis sed pecunia quoque insuper data.
 9 His peractis noctu ei astare visi sunt duo viri, qui se Pe-
 trum et Paulum esse Christi apostolos profitentes dicerent, si et
 corporis et animi sanitatem consequi vellet, Silvestrum episcopum

κακῆϊνός σοι καὶ τὴν λύμην ἀκέσεται τῆς σαρκὸς καὶ ζωῆς
ἀνωλέθρου καταξιώσει σε.” ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς τοῦ ὕπνου 10
ἀνεγενκῶν στέλλει τοὺς μεταπεμφομένους σὺν αἰδοῖ τὸν ἐπίσκο-
πον. καὶ παραγενομένων τῷ ἱερῷ Σιλβέστρῳ “εἰπέ μοι” ἔφη, 11
D III 177 “ἐπίσκοπε· θρησκεύονται παρ’ ὑμῶν θεοὶ Πέτρος καὶ Παῦλος
6 ὀνομαζόμενοι;” ὁ δὲ “εἰς ἡμῶν θεὸς γινώσκεται” ἀπεκρίνατο, 12
“Πέτρος δὲ καὶ Παῦλος θεράποντες ἐκείνου καὶ ὑπηρέται εἰσὶν.”
ἐξῆς οὖν ὁ βασιλεὺς διηγεῖται αὐτῷ τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὸ καθ’ 13 C
ἡμᾶς παρ’ αὐτοῦ μυεῖται μυστήριον καὶ βαπτίζεται. καὶ ἀνεισιν 14
10 ἐκ τῆς παναγούς κολυμβήθρας ὑγιῆς ὄλος, καὶ αὐτίκα ἀδειάν
τε κηρύττει χριστιανοῖς καὶ τοὺς ναοὺς σφίσι ἀναπετάννυσιν καὶ
νέους ἐφίησιν ἀνεγείρεσθαι. κλείει δὲ τοῦ μπαλιν τὰ τεμένη τῶν 15
ψευδωνύμων θεῶν, ἀδεῶς τε θεοσπίζει προσιέναι τοὺς βουλο-
μένους τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ. βιάζεσθαι μὲν γὰρ οὐδένα ἔλεγε 16
15 βούλεσθαι, τοὺς δ’ ἐκόντας προστιθεμένους τῷ Χριστῷ ἀπο-
δέχεσθαι.
‘Ο μὲν οὖν οὕτω τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ προσελήλυθε· τὸ 17
κῆρυγμα δ’ ἐπλάτυνετο καὶ παρρησία τοῖς χριστιανύμοις ἐδίδετο.

1 καὶ prius om. E 1. 2 τὴν λύμην — καταξιώσει σε] De chiasmo
v. ad XIII 2, 6 4 ἱερῷ E 6 γινώσκεται om. C 8 ἐξ ἧς
(sic) A 9 ἡμᾶς Rwp Di, ὑμᾶς A μυστήριον νοεῖται E
10 παναγίας E 10 ὄλος ὑγιῆς E 11 σφίσι Rwp Di, σφίσι
A, ut solet νέους D, ἰσως (sic) ναοὺς Dm 13 προσ-
ιέναι θεοσπίζει Owp 14 τοῦ AE, τῇ τοῦ Owp χριστοῦ om. C
μὲν om. C 15 τῷ χριστῷ προστιθεμένους Owp 17 περὶ ante
τῇ additum delet lineola infra posita D 18 ἐδίδετο Rwp

esse arcessendum, qui et luem corporis depulsurus esset et
vitam interitus expertem communicaturus. Quibus de rebus 10
experrectus imperator e somno episcopum reverenter arcessi
iubet atque ad S. Silvestrum, cum venisset „Dic mihi“ inquit 11
„episcopo; coluntur apud vos dii, qui Petrus et Paulus nomi-
nantur“ Respondit ille „Unus a nobis deus agnoscitur, Petrus 12
autem et Paulus sunt illius famuli et ministri“. Tum imperator 13
narrato ei somnio arcanis nostrae religionis instruitur et bapti-
zatur. Atque e sanctissimo illo balneo sanus et integer ascendit: 14
Christianis securitatem per praecones denuntiat et templa his
aperit et ut nova condantur permittit. Ac vicissim fanis ficti- 15
ciorum deorum clausis impune Christianismum quosvis amplecti
sinit. Nam se vim quidem facturum esse nemini, qui vero ultro 16
ad Christum se contulissent, se eos laudare profitebatur.

Sic ille fidem Christianam suscepit evangelico praeconio 17

- D 18 προσίασιν οὖν τῇ τοῦ βασιλέως μητρὶ Ἰουδαῖοι, ἡπατῆσθαι λέγοντες τὸν βασιλέα καὶ ἔργῳ θεοφιλεῖ ἔργον ἀναμίξαι θεομυσέ, θεοφιλές μὲν τὴν τῶν εἰδώλων καθαίρεσιν ὀνομάζοντες, θεομυσέ δὲ τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστόν· μόνον γὰρ εἶναι θεὸν ἀληθῆ τὸν παρ' αὐτῶν θρησκευόμενον· τὸν Ἰησοῦν δὲ ἀνθρώπον οἱ 5
20 ἀλιτήριοι κακοῦργον ἀπεκάλουν καὶ γόητα. ἀναφέρει ταῦθ' ἡ μήτηρ τῷ βασιλεῖ καὶ υἱῷ· ὁ δὲ διαλεχθῆναι δεῖν ἔκρινεν ἐπ' ἀκροάσει αὐτοῦ καὶ τῶν τῆς γερουσίας λογάδων τοὺς ταῦτα λέγοντας Ἰουδαίους τῷ Ῥώμης ἐπισκόπῳ Σιλβέστρῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτόν, ἔν' οὕτω γνώῃ τίνα τὰ παρὰ τῶν Ἰουδαίων εἰσὶν 10
PII 5 A 21 εἰσαγόμενα. γέγονεν ἡ διάλεξις· ἔδοξαν οἱ λόγοι τοῦ ἱεροῦ 22 Σιλβέστρου ἐπικρατέστεροι. ἐκ διαλεκτικῆς δυνάμεως ὑπερτερεῖν οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Σιλβέστρου ἔλεγον, σημείων ἐζήτουν ἐπί- 23 δεῖξιν. μᾶλλον δὲ τις παρ' αὐτοῖς γόης ἀνὴρ Ζαμβρῆς κα- D III 178 λούμενος βοῦν ἐνεχθῆναι ἡξίου, διὰ τούτου λέγων μέλλειν 15 24 ἐνδείξασθαι τὴν δύναμιν τοῦ οἰκείου θεοῦ. προσήχθη ὁ βοῦς· πεπλησίακεν αὐτῷ ὁ Ζαμβρῆς, ὑπειψιδύρισε τι αὐτῷ εἰς τὸ οὖς. κἀκεῖνος μέγα τι καὶ γοερὸν μυκησάμενος καὶ τρόμῳ συνδι-

1 περὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς διαλέξεως τοῦ ἁγίου (om. E) Σιλβέστρου καὶ τοῦ (τῷ E) ἐπὶ τῷ ταύρῳ (τοῦ ταύρου E) θαύματος (θαύματι E) CE

2 θεοφιλεῖ—θεομυσέ] v. ad XIII 5, 29 6 ταῦτα BDwp Di 11. 12 οἱ λόγοι ante ἐπικρατ. E 12 ἐπικρατέστεροι om. C 13 οἱ om. E 14 Ζαμβρῆς Awp, Ζαμβρῆς R Di, v. XIII 2, 24. 27 15 ἐνεθῆναι Di ἡξίου Rwp Di, ἡξιὸν A post μέλλειν spatium duarum litterar. erasum in A 16 προσηνέχθη OwP 17 Ζαμβρῆς ARwp, Ζαμβρῆς E

- 18 invalescere et Christiani nominis hominibus adempto metu. Caeterum Iudaei matrem imperatoris aggressi deceptum eum esse asserunt et facto pio facinus adiunxisse impium, rem piam simulacrorum destructionem nominantes, impiam fidem in Christum. 19 Solum enim eum verum esse deum quem ipsi colerent; Iesum autem nefarii illi homines maleficum vocitabant et praestigiatorem. 20 Haec mater ad imperatorem filium refert. Is autem decrevit, ut Iudaei qui ista assererent se et delectis e senatu quibusdam audientibus cum Silvestro episcopo Romano et Christianis disputarent, quo cognosceret, quidnam ab Iudaeis afferretur. Disputatum est; victoria ad Silvestrum inclinare visa. Tum Iudaei Silvestrum disserendi acumine superiorem esse dicentes signorum 23 ostentationem postulabant. Atque adeo quidam ex iis impostor nomine Zambres bovem afferri iubebat, in quo sui dei potentiam 24 se demonstraturum assererat. Adducitur bos; accedit Zambres,

νηθείς καταπέπτωκε καὶ νεκρόωτο. ἤρχουν ἐπὶ τούτῳ οἱ Ἰου- 25
δαῖοι, τὸ τοῦ σφετέρου θεοῦ ὄνομα μὴ στέγειν λέγοντες τὸν W III 6
ἀκούοντα. "τί δέ;" φησὶν ὁ Σίλβεστρος, "ὁ λέγων τοῦτο τῷ 26 B
ζῶντι πρὸς οὓς οὐκ ἀκούει τοῦ λεγομένου; πῶς οὖν οὐ θνήσκει
5 κἀκεῖνος; καὶ ὁ Ζαμβροῦς "οὐ λόγων" ἔφη "στροφῆς τε καὶ 27
πιθανότητος ἄρτι χρεῖα, ἀλλ' ἔργων, ἐπίσκοπε." "εἰ οὖν τὸν 28
παρὰ σοῦ νεκρωθέντα τοῦτον ταῦρον" ὁ Σίλβεστρος εἶπε "ζω-
ώσω αὐτὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ, οὐκ ἂν τι μείζον δόξω
ποιεῖν καὶ μεγάλην ἀποδείξω τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ;" κἀ- 29
10 κείνος κατέθετο καὶ κατὰ τῆς σωτηρίας τοῦ βασιλέως εὐθὺς
ἐξωμόσατο, εἰ τὸν ταῦρον ἴδοι ἀναβιώσαντα, τὸν Χριστὸν ὁμο-
λογῆσαι θεόν. καὶ ὁ Σίλβεστρος εἰς οὐρανὸν ἀτενίσας καὶ τὸν 30
κύριον ἐπακαλεσάμενος ἔστη τοῦ ταύρου ἐγγὺς καὶ τὴν φωνὴν
ἐπάρας ἐβόησεν "εἰ θεὸς ἀληθὴς ἐστὶν ὃν ἐγὼ κηρύττω Χρι- C
15 στὸν, ἔγειραι, ταῦρε, καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου." αὐτίκα 31
γοῦν κινήθεις ὁ ταῦρος ἀνέθορε. καὶ οἱ παρόντες "μέγας ὁ
τοῦ Σιλβέστρου θεός" ἐξεβόησαν. Ἰουδαῖοι δὲ καταπλαγέντες 32
τῷ θαύματι τοῖς ποσὶ τοῦ ἁγίου προσέκλιπον καὶ ἱκέτευσαν
ἰλεώσασθαι αὐτοῖς τὸν θεὸν καὶ τοῦ θείου σφῶς ἀξιώσαι βα-
20 πτίσματος. καὶ ἡ ἀοιδίμος δὲ τοῦ βασιλέως μήτηρ, ἀμύητος 33

1 τοῦτο E 3 τοῦτο A unus Pwp, τοῦτο C, τούτῳ R unus P
4. τὸ ante οὓς add. DEwpDi, v. XIV 4, 3. XV 20, 15. XVI 17, 6.
4. 5 πῶς οὖν | οὐ θνήσκει κἀκεῖνος A, post κἀκεῖνος add. καὶ ὁ ζαμ-
βροῦς Rwp, πῶς οὖν οὐ θνήσκει; κἀκεῖνος οὐ λόγων κτλ. Di 6 ἄρτι
ARwp, ἔτι E γοῦν E 8 δόξω μείζον C δαίξω D, corr. Dw
11 βιώσαντα C 12 ὁ om. D. 13 παρακαλεσάμενος D 15 σου
om. C 17 οἱ ante ἰουδ. add. DEwp

insusurrat ei aliquid in aurem. Ille magno et lamentabili mugitu edito cum tremore et vertigine circumactus concidit mortuus. Ea re gloriabantur Iudaei, sui dei nomen non cepisse aures 25 illius dicentes. "Quid vero?" inquit Silvester "qui id bestiae dicit 26 in aurem verba sua non audit? Cur et ipse non moritur?" Ibi 27 Zambres "Iam nihil" inquit "opus est argutis et probabilitate verborum, sed factis, episcopo." "Si ergo taurum istum a te neci 28 datum" Silvester ait "ipse Christi nomine in vitam revocabo, non maius quiddam praestitisse et magnam demonstrasse Christi po- tentiam videbor?". Assensus ille per salutem imperatoris statim 29 iuravit, si taurum revixisse videret, se confessurum Christum esse deum. Silvester autem oculis in caelum defixis et domino 30 invocato prope taurum astat sublataque voce clamat "Si deus verus est, quem ego annuntio Christum, surge taure ac pedibus tuis insiste." Statim igitur taurus sese commovens exsilit. Qui 31

- 34 οὐσα, ἡξίου καὶ μνηθῆναι καὶ βαπτισθῆναι· τυχοῦσα τοίνυν
 τοῦ ἑφετοῦ καὶ τὸν ἀληθῆ ἐπιγνοῦσα θεόν, τοὺς τόπους οὓς
 οἱ ὥραῖοι πόδες Χριστοῦ, ὡς εἰρήνην εὐαγγελισαμένον, διώ- D III 179
 35 δευσαν, θεάσασθαι ἐπεθύμησε. καὶ συμπαράλαβοῦσα τὸν θε-
 D σπέσιον Σίλβεστρον εἰς Ἱεροσόλυμα παραγέγονε· καὶ τὸ τοῦ 5
 κυρίου προσκυνήσασα μνῆμα καὶ τὸν θεῖον εὐρηκυῖα σταυρόν,
 ἐν ᾧ προσεπάγη σωματικῶς ὁ θεὸς ἡμῶν, ναοὺς τε δομησα-
 μένη πολυτελεῖς πρὸς τὸν υἱὸν καὶ βασιλέα ἐπανελήλυθεν.
 36 Υἱοὺς δ' ἐκ Φαύστας τῆς τοῦ Μαξιμιανοῦ θυγατρὸς ὁ
 βασιλεὺς ἐγένετο τρεῖς, Κωνσταντῖνον, Κωνσταντίον καὶ Κών- 10
 σταντα, καὶ θυγατέρα Ἑλένην, ἣ τῷ Ἰουλιανῷ συνώκησεν ὕστε-
 37 ρον. εἶχε δὲ καὶ ἐκ παλλακῆς υἱὸν ἕτερον, Κρίσπον καλού-
 μενον, τῶν ἄλλων αὐτοῦ υἱέων πρεσβύτερον, ὃς καὶ παρὰ τῷ
 38 πρὸς Λικίνιον πολέμῳ πολλάκις ἡρίστευσε. τούτῳ ἡ μητρὶς

1 περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ θεοῦ σταυροῦ CE 9 περὶ τῶν παίδων τοῦ
 μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ ὅπως ἀνέτελε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κρίσπον διαβολῇ
 τῆς μητρὸς, εἶτα κάκιστην C

1 καὶ ante μνηθ. om. D 3 ὥραῖοι—εὐαγγελισαμένον] V. Pauli
 ep. ad Rom. X 15 πόδες om. E 9 φαύστης Dwp 9. 10 ὁ
 βασιλεὺς post φαύστας C 10 καὶ add. ante κωνσταντίον BCEwp;
 est Zonarae non omnia membra particula καὶ copulare, sed
 antecedentia ἀσυνδέτως, ultimum πολυσυνδέτως adiungere v. XIII
 3, 4. 11, 12. 12, 44. 15, 9. XIV 14, 20. 19, 31. XVI 11, 13. XVIII
 22, 26. 11 θυγατέρας ἑλένην καὶ κωνσταντίαν E hausta ex XIII
 8, 4 ἑλένην Rwdi, ἑλένην A, v. ad XIII 1, 2 13. 14 ὃς καὶ
 τῷ παρὰ τὸν πρὸς λικίνιον πολέμῳ E, ὃς (?) καὶ τῷ παρὰ τὸν πρὸς
 λικίνιον πολέμῳ alter Constantinopolitanus [sine dubio E] Wo,
 ὃς κὰν τῷ πρὸς λικίνιον πολέμῳ coni. Wo

- 32 aderant, magnum esse Silvestri deum exclamare. Iudaei autem
 miraculo percussi ad pedes viri sancti accidere et petere, ut pla-
 33 caret sibi deum et sanctum baptismum impertiretur. Incluta
 vero imperatoris mater nondum instituta flagitare, ut erudiretur
 34 et baptizaretur; ac voti compos facta, vero deo agnito, loca, quae
 formosi Christi pedes, quippe pacem annuntiare soliti, perambu-
 35 lassent, spectare cupivit. Ascito igitur D. Silvestro comite Hiero-
 solymam profecta est et sepulcro domini adorato et sancta cruce
 inventa, cui deus noster corpore suo affixus fuerat, et templis
 magno sumptu exstructis ad filium imperatorem rediit.
 36 Suscepit Imperator e Fausta, filia Maximiani, tres filios, Con-
 stantinum, Constantium et Constantem ac filiam Helenam, quae Iu-
 37 liano postea nupsit. Habuit et e concubina filium alterum, Crispum,
 natu maiorem aliis filiis, qui Liciniano bello multa fortiter fecerat.
 38 Eum Fausta noverca insano amore correpta, cum ad concubi-

Φαῦστα ἐπιμανεῖσα ἐρωτικῶς, ἐπεὶ μὴ εὐπαιδοῦς ἐκείνου ἐτύγ- P II 6 A
χανε, κατέβη πρὸς τὸν πατέρα ὡς ἐρῶντος αὐτῆς καὶ βιάσα-
σθαι πολλάκις ἐπιχειρήσαντος. διὸ καὶ θάνατον ὁ Κρίσπος παρὰ 39
τοῦ πατρὸς κατεδικάσθη, πεισθέντος τῇ γαμετῇ. ὡς δ' ἔγνω 40
5 μετέπειτα ὁ αὐτοκράτωρ τὸ ἀληθές, καὶ τὴν γυναῖκα ἐκόλασε
διὰ τε τὴν ταύτης ἀκόλαστον καὶ τὸν φόνον τὸν τοῦ παιδός.
εἰσαχθεῖσα γὰρ ἐν λουτρῷ ἡ Φαῦστα σφοδρῶς ἐκκανθέντι ἐκεῖ 41
τὴν ζωὴν βιαίως ἀπέρρηξε.

Σαρματῶν δὲ καὶ Γότθων κατὰ τῆς Ῥωμαίων ὑπερκόου 42
10 κεινημένων καὶ τὴν Θρακίαν μοῖραν ληζομένων, διανίσταται
κατ' αὐτῶν Κωνσταντῖνος ὁ μέγιστος· καὶ τὴν Θράκην κατα-
λαβὼν τοῖς βαρβάροις συρρήγνυται καὶ κατ' αὐτῶν ἴσθησι
λαμπρότατον τρόπαιον.

Κατὰ δὲ θεῖον χρησμὸν βουληθεὶς ἀνεγείραι πόλιν, ὡς ἂν 3 B
15 αὐτὴν ἐπὶ τῷ οἰκίῳ καλέσῃ ὀνόματι, πρότερον μὲν ἐν Σαρδικῇ
ταύτην κτίσαι προέθετο· εἶτα ἐν Σιγαίῳ (τὸ δὲ τῆς Τρωάδος
D III 180 ἔστιν ἀκρωτήριον), ἔνθα καὶ θεμελίους αὐτὸν καταβαλέσθαι φασί.
καὶ αὐθις ἐν Χαλκηδόνι τὴν πόλιν ἤρξατο ἀνιστᾶν. λέγεται δὲ 2

9 οὗτοι τοὺς Σαρμάτας καὶ τοὺς Γότθους ἐνίκησεν C 14 περὶ τῆς κτί-
σεως Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὅσον ἦν τὸ Βυζάντιον CE

1 φαῦστα ACE, φαύστα Rwp Di εὐπαιδῶς E 4 κατεκρίθη Rwp
5 καὶ om. E 6 τὸν ante τοῦ om. C 7 φαῦστα AC, φαύστα
Rwp, v. nr. 1 9 τῆς Ῥωμαίων | A, τοῦ τῆς Ῥώμης B, τῆς Ῥωμαίους
CDw wp Di, τοῖς Ῥωμαίοις D, Ῥωμαίων E 10 θρακίαν ARwp
(omittunt AR in vocabulis Θράκη, Θρακίος similibus semper
iota subscripta), corr. Di 11 μέγας C Θράκην ARwp con-
stanter, corr. Di 12 αὐτῶν Rwp Di, αὐτὸν A 15 οἰκίῳ
R(wp Di), οἰκίῳ A πρότερον ARwp, πρῶτον E 16 ταύτην
κτίσαι (κτίσαι Di) A, κτίσαι ταύτην Rwp σιγαίῳ AR(wp), Σιγαίῳ Di

tum pellicere nequiuisset, apud patrem detulit, ut a quo ada-
maretur, sua pudicitia saepe sollicitata. Quocirca capitis Crispum 39
damnavit pater, coniugi obsecutus. Sed cum deinde cognovisset 40
imperator verum, de ipsa quoque uxore cum ob impudicitiam
tum propter filii caedem poenas sumit. Nam in balneum vehe- 41
menter calefactum introducta illic morte violenta periit.

Cum autem Sarmatae et Gotthi provincias Romanas inva- 42
sissent et Thraciae partes vastarent, insurgit contra eos Con-
stantinus maximus; ac Thracia occupata commissoque proelio,
victis barbaris splendidissimum triumphum consequitur.

3. Urbem porro ex oraculo de suo nomine conditurus prius
Sardicae exstruere in animo habuit, deinde in Sigaco promuntorio
Troadis, ubi etiam fundamenta iecisse fertur. Denique Chalcedone 2

καθίπτασθαι ἀετοὺς καὶ τὰ τῶν οἰκοδόμων ἀρπάζειν σπαρτία·
τὸν μεταξὺ δὲ διωπταμένους πορθμὸν ὀρίπτειν αὐτὰ κατὰ τὸ
3 Βυζάντιον. τοῦτο γοῦν πολλάκις γενόμενον ἀπηγγέλη τῷ βα-
σιλεῖ· καὶ οὐκ ἐδόκει τυχαίως γίνεσθαι τὸ γινόμενον, ἀλλὰ τι
4 διὰ τούτου τὸ θεῖον παραδηλοῦν. ἐφίσταται γοῦν αὐτὸς τῷ 5
Βυζαντίῳ ὁ αὐτοκράτωρ, τὸν τόπον κατασκοπῶν ἀρέσκειται,
C μετατίθῃσι τὸν σκοπὸν, μετὰγει τοὺς τεχνίτας ἐκ Χαλκηδόνος
W III 7 ἐκεῖ, τὴν πόλιν φιλοτίμως οἰκοδομεῖ, Κωνσταντινούπολιν αὐτὴν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ οἰκίῳ καλεῖ, καὶ ἀνατίθῃσιν αὐτὴν τῇ
παρθένῳ καὶ θεομήτορι.

10

a. d. V. Id. 5
Mai. a. 5838
M. | 330 p.
Ch. n.

Ἦδη δ' ἀπαρτισθείσης τῆς πόλεως, κατὰ τὴν ἐνδεκάτην
τοῦ Μαΐου μηνὸς τελεῖται τὰ ταύτης γενέθλια εἶπουν ἐγκαίνια,
ἐτους ἐνισταμένου πεντακισχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ
6 ὀγδόου. ὅτε, ὥς τινες ἱστορήκασιν, τὸν ἀστρονόμον καλέσας
Οὐάλεντα, τῶν τότε περὶ τὴν τέχνην ταύτην ἐσχολακότων τὸν 15
ἀκριβέστερον, ἐκέλευσεν ἐπὶ τῷ γενεθλίῳ τῆς πόλεως συντάξαι

14 περὶ τοῦ ἐπὶ τῷ γενεθλίῳ (γενεθλίῳ, omissis ἐπὶ τῷ E) τῆς πόλεως
γενομένου θεματίου CE

1 καὶ τὰ Rwp Di, καὶ τὸν C, κατὰ A, v. XIII 3, 16 2 μεταξὺ
δὲ ARwp, μεταξὺ τὲ B, μεταξὺ | C 5 οἷον D 6 ante τὸν add.
καὶ E 8. 9 Κωνσταντινούπολιν . . καλεῖ — ἀνατίθῃσιν αὐτὴν] V. de
chiasmo ad XIII 2, 6 9 τῷ οἰκίῳ ὀνόματι CD 11 δ' ARw,
δὲ p Di 12 τελεῖ Rwp Di εἶπουν | A, ἢ Rwp 13 τριακο-
στοῦ Rwp, om. A, add. Ar 16 ἀκριβέστερον] De comparativo
v. XIII 22, 3. XIV 1, 19. 5, 4. 22. 12, 7. 16, 15. 20, 2. 26, 5. XV
8, 18. XVII 10, 8. Euseb. vit. Const. IV 51, Socr. H. E. I 38
extr., Philostorg. H. E. III 1, 1, Zosim. II 39, 2 (ubi Mendels-
sohnus non recte coniecit πρεσβύτερος), Eunap. vit. Chrysanth.
p. 112 Boiss: τὰ κάλλιστα καὶ γλυκύτερα τῶν μελῶν. V. Nitz-
schium Erkl. Anm. z. Hom. Odys. I p. 114 ἐκέλευσεν B

opere incohato aquilas devolasse memorant fabrorumque funi-
3 culos raptos freto superato iuxta Byzantium deiecisse. Quod
saepius factum et imperatori nuntiatum, cum non temere fieri
4 sed a numine portendi aliquid videretur, ipse Byzantium se con-
fert, locum contemplatur, probat, mutat consilium, fabros Chalce-
done illuc transfert, urbem studiose condit, a se Constantino-
polim vocat et virgini ac matri dei consecrat.

5 Iam absoluta urbe, XI die mensis Maii celebratur eius dies
natalis seu dedicatio incipiente anno quinquies millesimo octin-
6 gesimo tricesimo octavo. Quo tempore, ut quidam tradidere,
Valentem, astronomorum eius aetatis sagacissimum, arcessitum
natalicium urbis thema constituere iussit, ut cognosceret, quot

θεμάτων, ἵν' ὁπόσους μέλλοι διαμεῖναι αὕτη γνοίη ἐνιαυτούς.
 ὁ δὲ εἰς ἑξακοσίους καὶ ἐνεήκοντα πρὸς τοῖς ἑξ ἐνιαυτούς 7
 διαρκέσαι αὐτὴν ἀπεφοίβασεν· οἵπερ ἤδη καὶ παρερρῆκεσαν
 πρὸ πολλοῦ. ἡ γοῦν ἐψευσμένην ὑποληπτέον τὴν τοῦ Οὐάλεν- 8 D
 5 τοῦ πρόρρησιν καὶ διημαρτημένην τὴν τέχνην ἢ ἐκεῖνα νομι-
 στέον ἐκείνον εἰπεῖν τὰ ἔτη, ἐν οἷς τὰ τῆς πολιτείας ἔθνη ἐτη-
 ρεῖτο καὶ ἡ κατάστασις καὶ ἡ γερουσία τετίμητο καὶ οἱ ταύτης
 ἦνθουν πολῖται καὶ ἔννομος ἦν ἐπιστάσις, τὸ κράτος δὲ τὸ
 βασιλείον, ἀλλ' οὐκ ἄντικρυς τυραννίς, ἴδια τὰ κοινὰ τῶν κρα- 9
 D III 181 τούντων λογιζομένων καὶ εἰς οἰκείας ἀπολαύσεις χρωμένων
 αὐτοῖς, καὶ τούτων ἐνίας οὐκ εὐαγεῖς, καὶ δωρουμένων οἷς
 βούλονται τὰ δημόσια καὶ οὐ ποιμένων τρόπον τοῖς ὑπηκόοις
 προσφερομένων, κειρόντων τὸ περιττὸν τῆς τριχὸς καὶ πεφει-
 σμένως ἐμφορουμένων τοῦ γάλακτος, ἀλλὰ δέσιν ληστῶν αὐτὰ P II 7 A
 15 καταθρόνων τὰ πρόβατα καὶ τῶν σαρκῶν ἐμφορουμένων ἢ
 καὶ αὐτοὺς ἐκμυζόντων τοὺς μυελούς.
 Ἡ μὲν οὖν πόλις οὕτω παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς ἐκείνου βασι- 10
 λέως ἀνωκοδόμητο κατὰ τὸ πάλαι Βυζάντιον. τὸ δὲ Βυζάν- 11
 τιον πόλις καὶ πρώην ἐτύγχανεν οὐ τῶν ἀνωνύμων ἢ τῶν
 20 ἀσήμεων, ἀλλὰ καὶ πλήθει πολιτῶν εὐθηνουμένη καὶ πλούτω

1 μέλλει DEwp διαμεῖναι αὕτη γνοίη ARwp, αὕτη διαγνοίη D,
 corr. Dw 3 ἀπεφοίβασεν Rwp Di, ἀπεφοίβασε A, v. ad XIII
 1, 5 5 πρόρρησιν E 6 ἐκεῖνα E οἷς ARwp, ἢ E ἐτη-
 ρεῖτο ἔθνη Owp 9. 10 τὰ τ. κρατ. κοινὰ λογ. D, corr. Dw
 11 ἐννοίας D, corr. Dw δωρουμένων Rwp Di, δωρομένων A
 16 ἐκμυζόντων DEwp 19 πρώην ARwp constanter, corr. Di
 20 εὐθηνουμένη Dwp

annos haec duratura esset. Vaticinatus est ille annos sescentos 7
 nonaginta sex eam esse permansuram; qui etiam ante multum
 temporis praeterierunt. Itaque aut falsa putanda est Valentis 8
 praedictio et ars erroris haud expers aut credendum est illum
 dixisse illos annos, quibus instituta reipublicae ac status conserva-
 bantur, dum in honore erat senatus, dum cives florebant, dum
 legitimum erat imperium potestatis regiae, non autem manifesta 9
 tyrannis, qua domini privatas res rati publicas ad suas voluptates
 conferebant easque parum interdum honestas, publica quibusvis
 donando, nec pastorum instar subiectos tractando, lana superva-
 cua detondendo et lacte parce bibendo, sed praedonum instar
 oves ipsas mactando et carnes devorando et ipsas medullas
 exsugendo.

Sic urbs a pio illo rege in veteris Byzantii solo condita est. 10
 Byzantium autem prius etiam urbs erat haud obscura neque 11
 ignobilis sed et frequentia civium florens et opibus et viris forti-

- 12 καὶ ἀνδρῶν γενναιότητι καὶ τειχῶν ἐρυμνότητι, καὶ τοσοῦτον
ὥς ἐπὶ τρεῖς ἐνιαυτοὺς ἐπὶ Σευήρου τοῦ ἐν Ῥώμῃ τῇ παλαιᾷ
βασιλεύσαντος παρὰ Ῥωμαίων πολιορκεῖσθαι καὶ πολλὰ παρὰ
τῶν πολιορκουμένων ὑποστῆναι αὐτούς, ὥς ἐν τοῖς περὶ Σε-
υήρου μοι προϋστόρηται. 5
- 13 Περὶ δὲ τῆς τῶν Βυζαντίων δυνάμεως καὶ τῆς τῶν
Βυζαντίων δυνάμεως ταῦτα ὁ Δίων ἐν τοῖς περὶ Σευήρου φησί·
14 “Τείχη δὲ τὸ Βυζάντιον καρτερώτατα εἶχεν· ὁ τε γὰρ θώ-
ραξ αὐτῶν λίθοις τετραπέδοις παχέσι συνωκοδόμητο πλαξί
χαλκαῖς συνδουμένους, καὶ τὰ ἐντὸς αὐτῶν καὶ χώμασι καὶ 10
οἰκοδομήμασιν ὠχύρωτο, ὥστε καὶ ἐν τείχος παχὺ τὸ πᾶν
15 εἶναι δοκεῖν. πύργοι τε πολλοὶ καὶ μεγάλοι ἔξω τε ἐκεί-
16 μνοι καὶ θυρίδας πέριξ ἐπαλλήλους ἔχοντες ἦσαν. καὶ τὰ
μὲν πρὸς τὴν ἡπειρον τείχη ἐς μέγα ὕψος ἦρτο, τὰ δὲ πρὸς
θάλασσαν ἦν ὑψοῦτο, οἳ τε λιμένες ἐντὸς τείχους ἀμφοτέρω 15
κλειστοὶ ἀλύσεσιν ἦσαν καὶ αἱ χηλαὶ αὐτῶν πύργους ἐφ’ ἐκά- D III 182
17 τερα πολὺν προέχοντας ἔφερον. πλοῖα δ’ ἦσαν τοῖς Βυζαντίοις
6 περὶ τοῦ Βυζαντίου καὶ ὅσα ὁ Δίων περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖ CE

2 σεβήρου Dwp, sed vs. 4. 7, σευήρου ARwp Ῥώμῃ om. C
5 προϋστόρηται II p. 548, 9 ss. 7 Δίων] Xiphil. LXXIV 10. 3 ss.
9 τετραπέδοις D 10 συνδουμένους A fortasse recte, συνδουμένοις
Rwp Di 11 ὠχύρωτο Dwp, ὠχύρωτο AR Xiphil. 12 post
δοκεῖν add. Xiphil. nonnulla πύργοι A, v. XIII 3, 19. XIV
2, 18. XVIII 16, 34. 20, 6 13 post ἦσαν add. Xiphil. non-
nulla καὶ τὰ ARwp Xiphil., κατὰ B 14 πρὸς τῆς ἡπειρον
Xiphil. ed. Sturz., πρὸς τῆς ἡπειρον Xiphil. ed. Dindorf. ἦρτο A
post ἦρτο add. Xiphil. nonnulla 15 τῇ θαλάττῃ Xiphil. post
ἦν ὑψοῦτο (haec e Zonara sunt suppleta) add. Xiphil. nonnulla
17 post ἔφερον add. Xiphil. plurima 17 — p. 17, 5] Xiphil.
LXXIV 11, 3

- 12 bus et moenibus permunitis, adeo ut sub Severo, qui veteri
Romae imperabat, per triennium a Romanis obsideretur ac multa
obsidentes tolerarent ab obsessis, sicut supra in iis quae de Se-
vero narravimus dictum est.
- 13 De potentia vero Byzantium et murorum firmitate haec
14 Dio in iis quae narrat de Severo dicit “Byzantium moenia ha-
bebat robustissima; nam eorum lorica lapidibus quadratis crassis
constructa erat ferrearum laminarum ope inter se colligatis: inte-
riora et aggeribus et aedificiis ita munita erant, ut unus murus
15 crassus totum opus esse videretur. Erant et multae magnae
turres foras prominentes, quae ostiola undique sibi respondentia
16 habebant. Ac moenia continenti obversa ad magnam exsurge-
bant altitudinem, sed mari obversa ad minorem. Praeterea
portus uterque intra moenia catenis claudi poterat eorumque
brachia turres utrimque multum eminentes sustinebant. Naves

πεντακόσια, τὰ μὲν πλεῖστα μονήρη, ἔστι δ' ἃ καὶ διήρη, καὶ
 τισιν αὐτῶν καὶ ἓκ τῆς πρῶρας καὶ ἓκ τῆς πρύμνης πηδάλια C
 ἡσκητο, καὶ κυβερνήτας ναύτας τε διπλοῦς εἶχον, ὅπως καὶ 18
 ἐπιπλέωσι καὶ ἀναχωρῶσι μὴ ἀναστρεφόμενοι καὶ τοὺς ἐναν-
 5 τίους ἐν τε τῷ πρόσπλῳ καὶ τῷ ἀπόπλῳ αὐτῶν σφάλλωσι.”
 πρὸς τοῦτοις ἐπάγει ὁ Δίων, ὡς ἐπὶ ἀπὸ τῶν Θρακίων πυ- 19
 λῶν πύργοι καθεστηκότες πρὸς τὴν θάλασσαν ἦσαν· τοῦτων 20
 δ' εἰ μὲν τις ἄλλῳ τῷ προσέμειξεν, ἥσυχος ἦν· εἰ δὲ δὴ τῷ
 πρῶτῳ τι ἐνεβόησεν ἢ καὶ λίθον προσέρριπεν, αὐτός τε ἐλάλει
 10 ἕκ τινος μηχανῆς καὶ τῷ δευτέρῳ τὸ αὐτὸ παρεδίδου ποιεῖν,
 καὶ οὕτω διὰ πάντων ὁμοίως ἐχώρει, οὐδὲ ἐπετάραττον ἀλλή- 21
 λους, ἀλλ' ἐν τῷ μέρει πάντες παρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ὁ ἕτερος
 τὴν τε φωνὴν καὶ τὴν ἡχὴν διεδέχοντο.

Τοιαύτη μὲν οὖν τοῦ Βυζαντίου πόλις ἦ πόλις ἐτύγχανεν· ὁ 22 D W III 8
 15 δὲ δοιδίμος Κωνσταντῖνος πολλαπλασίαν αὐτὴν ἐξεργάσατο. καὶ 23

14 περὶ τοῦ ἐν τῷ Πλακωτῷ (πλακωτῷ E) κίονος, καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀγάλ-
 ματος CE

1 διήρη A, δίχροτα Rwp Di Xiphil. 2 καὶ post αὐτῶν et πρῶρας
 om. E πρῶρας ARwp, corr. Di 4 ἐπὶ πλέωσι CE 5 τῷ
 ἀπὸ lineolis infra appositis notata corr. Dw σφάλλωσι Xiphil.
 Di, σφάλωσι ARwp 6 Δ(ων) Xiphil. LXXIV 14, 5 7 πύργοι
 (sic) A, v. ad XIII 3, 15 καθεστηκότες ARwp Xiphil. vulgo,
 v. Sturzium ad h. l. Xiphil. τὴν om. E initio versus τού-
 των Rwp Di, τούτω A 8 δὴ om. AE, tenent Ow Xiphil.
 9 ἐνεβόησεν τινα Xiphil. ἐτέρωριπεν Xiphil. 9. 10 μηχανῇ τι
 ἐλάλει Xiphil., cuius verba a Sturzio (t. IV p. 571 ann. m) non
 bene mutantur in ἡχει καὶ ἐλάλει 9 ἐνελάλει D, corr. Dw
 10 τὸ αὐτὸ τοῦτο Xiphil. 11 οὐδ' E 12 ὁ om. p Xiphil. ed.
 Sturz 13 τὴν τε ἡχὴν καὶ τὴν φωνὴν Xiphil. διεδέχοντό τε
 καὶ παρεπέμποντο Xiphil. 15 πολλαπλασίονα C

autem erant Byzantinis quingentae, plurimae moneres, nonnullae
 etiam biremes, quarum quaedam et in prora et in puppi gubernaculis
 instructae erant ac gubernatores et nautas duplos habebant,
 ut et annavigarent et renavigarent non conversae et hostes 18
 accessu pariter ac recessu suo fallerent.” Praeterea adicit Dio 19
 septem turres a Thracia porta ad mare pertinuisse, quarum si 20
 quis aliam quandam adisset, tacitam fuisse; sin vero in primam
 quid inclamasset vel etiam lapidem iniecisset, eam ipsam per
 machinam quandam sonum edidisse eumque alteri tradidisse
 faciendum; atque ita per omnes pariter sonum pervasisse neque 21
 tamen aliam ab alia turbatam esse sed quamque per vices a
 proxime antecedenti vocem sonumque excepisset.

Ac talis olim Byzantina urbs fuit; sed inclutus Constantinus 22

ναοὶ δὲ ἐν αὐτῇ παρ' αὐτοῦ καθιδρύθησαν καὶ πολλὰ πρὸς
 24 κόσμον ταύτης γεγονόσιν, ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ ὁ κυκλοτερὲς κίων ὁ
 πορφυροῦς, ὃν ἐκ Ῥώμης, ὡς λόγος, κομισθέντα κατὰ τὴν ἀγορὰν
 ἔστησεν, ἣ κατέστρωται λιθίναις πλαξίν, ἀφ' ὧν Πλακωτὸν παρ-
 ωνόμασται· καὶ ἐπ' αὐτοῦ χάλκεον ἐνίδρυσεν ἄγαλμα, θαῦμα 5
 25 ἰδέσθαι διὰ τε τὴν τέχνην διὰ τε τὸ μέγεθος. τὸ μὲν γὰρ πε-
 λώριον ἦν, ἣ δὲ ἀκρίβειαν ἐδείκνυ χειρὸς ἀρχαίας μικροῦ
 πλατιούσης καὶ ἔμπνοα· λέγεται δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος εἶναι στήλη
 P II 8 A τὸ ἄγαλμα καὶ μετενεχθῆναι ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Φρυγίᾳ πόλεως
 26 τοῦ Ἰλίου. ὁ δὲ θειότατος αὐτοκράτωρ ἐκεῖνος εἰς οἰκεῖον 10
 ὄνομα τὸ ἄγαλμα ἔστησε, τῇ κεφαλῇ τούτου τινὰς τῶν ἡλίων D III 183
 ἐναρμολογούμενος, οἱ τὸ σῶμα τοῦ κυρίου προσεπατιτάλευσαν τῷ
 σωτηρικῷ σταυρῷ· ὁ καὶ μέχρις ἡμῶν διήρκεσεν ἐπὶ τοῦ κίονος
 27 ἑστηκός. πέπτωκε δὲ βασιλεύοντος Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ,
 ἀνέμου πνεύσαντος βιαίον τε καὶ σφοδρῶ· κάκῃν τε συντέ- 15
 28 τριπτο καὶ πολλοὺς τῶν ἐκεῖ παρατυχόντων συνέτριψε. καὶ
 τὸ Παλλάδιον δὲ ἀπὸ τῆς Τροίας μετήνεγκε καὶ ἐν τῇ Πλα-
 κωτῇ καὶ τοῦτο ἔστησεν ἀγορᾷ.

18 περὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς νέας Ῥώμης C

1 παρ' αὐτοῦ ἐν αὐτῇ Owp 2 καὶ om. B 4 post ὧν add. καὶ
 Owp ante πλακωτὸν add. ὁ D κατωνόμασαι (sic) D, corr.
 D_w 5 καὶ om. B παρ' αὐτῷ D, corr. D_w 6 πελώριον Rwp Di,
 πελώνιον A 8 πλατιούσης ARwp, πλατούσης D, παραλλατούσης D_w
 τοῦ AR, καὶ Dwp στήλην Dwp Di 9 τῇ om. D 10 Ἰλίου]
 Ἰλίου suspicatur Lambecius ad Codin. de antiqu. Constanti-
 nopol. p. 41, 10; sed v. Malal. p. 320, 12 s. 14 δὲ ARwp,
 γὰρ B 18 ἔστηκεν E

23 multo maiorem eam reddidit. Ita templa inaedificavit et multis
 24 rebus urbem adornavit, denique teretem illam columnam porphy-
 reticam Roma, ut ferunt, allatam in foro lapideis laminis instrato,
 unde Placoton nominatum est, posuit et in ea simulacrum collo-
 cavit aëneum admiratione dignum et de arte et de magnitudine.
 25 Nam illud et erat colossicum et ars sollertiam demonstrabat manus
 antiquae paene exprimentis etiam viventia; dicitur autem Apollinis
 esse statua hoc simulacrum ab Ilio Phrygiae urbe transportatum.
 26 Sed divinus imperator ille suum illi nomen indidit capiti clavis
 quibusdam insertis, qui corpus domini salutiferae cruci affixerant;
 haec statua etiam usque ad nostra tempora permansit columnae
 27 insistens. Sed sub Alexio Comneno, cum ventus flasset violentus
 ac vehemens, cecidit; neque ipsa solum comminuta erat sed
 28 etiam multos, qui forte ibi aderant, comminuit. Et Palladium
 Troia transtulit atque in Placoto foro hoc quoque posuit.

Ἄλλοις τε οὖν, ὡς εἴρηται, πολλοῖς τὴν πόλιν ὁ μέγας Κων-
 σταντῖνος ἐκόσμησε καὶ πρότερον ἐπισκοπὴν ὃν τὸ Βυζάντιον τῆς
 Θρακικῆς Ἡρακλείας, ὡς ὑπὸ Σενήρου τοῖς Πειρινθίοις ὑποτε- B
 θεν μετὰ τὴν ἀλωσιν, ὡς ἐν τοῖς περὶ Σενήρου ἰστορεῖται, εἰς
 5 τιμὴν ἀνήγαγε πατριαρχικὴν, τῇ πρεσβυτέρῳ Ῥώμῃ τὰ πρεσβεῖα
 τηρήσας διὰ τὴν πρεσβυγένειαν καὶ τὸ τὴν βασιλείαν ἐκεῖθεν ἐν-
 ταῦθα μετενεχθῆναι. ἦν δὲ τότε τοῦ Βυζαντίου ἐπίσκοπος Μητρο- 30
 φάνης ὁ ἱερῶτατος, υἱὸς Δομετίου ἀδελφοῦ Προβίου τοῦ βασιλέως
 γενόμενος· ὁπερ δὴ ὁ Δομέτιος ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν μετε-
 10 νεχθεὶς καὶ διὰ τοῦτο τὴν Ῥώμην λιπών, εἰς τὸ Βυζάντιον
 παραγέγονε καὶ εἰς τὴν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνήχθη περιωπὴν. μεθ' 31
 ὃν Πρόβιος υἱὸς αὐτοῦ ἕτερος εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν τοῦτον
 ἰδρύεται θρόνον, ὃν Μητροφάνης ὁ ἀδελφὸς διεδέξατο. C
 Ἐπὶ τούτου τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ὁ Ἄρειος τῆς ἐν Ἀλε- 4
 15 ξανδρείᾳ ἐκκλησίας ἱερεὺς ἐγνωρίζετο, κτίσμα τολμήσας εἰπεῖν
 τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ λόγον καὶ οὐσίας ἑτέρας καὶ οὐ συναΐδιον
 τῷ πατρί, οὐκ αὐτὸς γεννήτωρ τῆς αἰρέσεως γεγωνώς. πρῶτος 2

7 περὶ τοῦ Αγίου (om. E) Μητροφάνους CE 14 περὶ τοῦ Ἀρείου A,
 περὶ Ἀρείου καὶ τῆς κακοδοξίας αὐτοῦ (αὐτ. κακ. E) CE

1 γοῦν E 2 ἐπισκοπὴ CE 3 σεβήρου E, v. ad p. 16, 2 4 ἰστο-
 ρηται] II p. 549, 3 6 ἐκεῖθεν τὴν βασιλείαν Dwp ἐνταῦθα ARwp,
 ἐνταῦθεν E 9 ὁ om. Dwp 11 παραγέγονε Dwp 11 ἀνιένχθη
 Owp 17 γενήτωρ D, v. ad XIII 1, 2

Alii igitur rebus multis, ut dictum est, Constantinus Magnus 29
 urbem ornavit et Byzantium, quod prius Thraciae Heracleae
 episcopatus erat, a Severo Perinthiis post expugnationem sub-
 iectum, ut in iis narravimus quae exposuimus de Severo, ad
 patriarchatus dignitatem evexit, Romae veteri ob aetatis privi-
 legium et imperium inde huc translatus principatu relicto. Erat 30
 autem Byzantii episcopus Metrophanes, vir sanctissimus,
 filius Domitii (frater is erat imperatoris Probi); qui Domitius ex
 impietate ad pietatem adductus, ideo Roma relicta Byzantium
 se contulit et in episcopatus evectus est apicem. Post quem Pro- 31
 bus alter eius filius pontificium hunc thronum conscendit; cui
 Metrophanes frater successit.

4. Sub hoc imperatore Arius Alexandrinae ecclesiae sacer-
 dos notus fiebat, qui creaturam dei filium et verbum dicere non
 dubitavit et alterius esse naturae nec patri coaeternum. Nec 2
 ipse tamen auctor huius sectae exstitit, sed primus Origenes, qui
 praeter plurimas alias perversas opiniones etiam unigenitum dei
 filium conditum esse et a natura paterna diversum affirmavit,

γὰρ Ὀριγένης πρὸς ἄλλαις πλείσταις δόξαις διεφθαρμέναις καὶ
τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ κτιστὸν καὶ ἀλλότριον εἶναι τῆς
οὐσίας τῆς πατρικῆς εἰσηγήσατο καὶ μὴ θυνάμενον ὁρᾶν τὸν D III 184
3 πατέρα, καὶ αὐτὸν δὲ τὸν υἱὸν ἄορατον εἰσῆγε τυγχάνειν τῷ
πνεύματι, ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔξε- 5
D ρευγόμενος ταυτὶ τὰ ἀπόφθημα, ἀλλ' ἦσαν ἐν μόνοις γράμμασι
4 κείμενα σεσίγητό τε καὶ οὐπω δεδημοσίευντο· ὁ Ἀρειος δὲ
εἰς προὔπτον ταῦτα προήνεγκε καὶ ἐπὶ τῶν δωμάτων ἐκήρυξε
καὶ πολλοὺς εἰς ἀσέβειαν ὑπεσκέλισε θορόβων τε καὶ σχισμάτων
5 τὰς ἐκκλησίας ἐνέπλησεν. δ γνοὺς ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς 10
ἐκεῖνος ἐν Νικαίᾳ τῇ Βιθυνῶν συνελθεῖν τοὺς τῶν ἐπαρχιῶν
ἐπισκόπους ἐκέλευσε καί, ἀθροισθέντων τί καὶ ἡ ἁγίων πατέ-
ρων, ἐν οἷς ἦσαν καὶ ἱερεῖς τινες καὶ διάκονοι, ἀλλὰ μέντοι
6 καὶ μοναχοί (ὅτε καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἐκεῖ παρῆν τῷ τῶν
διακόνων ἔτι κατελεγμένους ὦν τάγματι) καὶ αὐτὸς ὁ χριστια- 15
P II 9 A νικώτατος βασιλεὺς ἀφίκετο πρὸς τὴν Νικαίαν καὶ συγκαθίσας
τοὺς ἱεροῦς πατέρας ἐκείνοις ἐπέτρεπε ζητῆσαι τὰ παρὰ τοῦ
W III 9 Ἀρείου λεγόμενα καὶ διαγινῶναι εἴ τι τῆς ὁρθῆς ἐκκλίνουσι
7 δόξης. οἱ δὲ ζητήσαντες καὶ ἀκριβῶς ἐξετάσαντες τὸν μὲν

10 περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης συνόδου CE

1 μὲν ante γὰρ add. Dwp Ὀριγένης CD καὶ post δόξαις
add. B 4 δὲ intra lineas add. A εἰσῆγε τυγχάνειν C, τυ-
γάνειν εἰσῆγε Dwp 7 σεσίγητο τε om. A, add. Rwp Di δε-
δημοσίευντο BDwp 11 τῇ ARwp, τῶν D 12 τί καὶ ἡ A,
τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Rwp Di 17 ἐκείνους om. E ἐπέτρεψε
Rwp 19 δὲ A, δὲ καὶ Rwp

3 nec videre posse patrem, quemadmodum nec ipse videri possit
a spiritu: quae deliramenta ex improbo cordis sui thesauro evo-
muit. Verum ea in solis chartis iacebant, tecta silentio necdum
4 vulgata; sed Arius in conspectum protulit et in aedibus praedi-
cavit et multos ad impietatem pellexit et tumultu ac dissen-
5 sionibus ecclesias implevit. Qua re cognita religiosissimus ille
imperator provinciarum episcopos Nicaeam in Bithyniae urbem
convenire iussit. Congressis igitur 318 sanctis patribus, inter
quos et sacerdotes nonnulli fuere et diaconi atque etiam mo-
6 nachi (quin et magnus Athanasius ad id temporis ordinis diaco-
norum assignatus illic aderat), ipse etiam christianissimus impe-
rator Nicaeam venit et sanctis patribus assedit et inquirere iussit
quae diceret Arius ac diiudicare, num quid a recta sententia ea
7 aberrarent. Illi cum inquisivissent et accurate rem excussissent,
filium eiusdem cum patre naturae et dignitatis et aeternitatis
esse docuerunt, Arium vero cum suis sectatoribus e coetu ortho-
dorum publico praeconio eiecerunt.

νῖὸν δμοοῦσιον καὶ δμότιμον καὶ συναῖδιον ἐδογματίσαν τῷ πατρί, τὸν Ἀρειὸν δὲ καὶ τοὺς ἐκείνῳ δμόφρονας τῆς τῶν ὁρθοδόξων δμηγύρεως ἐξεκήρυξαν.

Ἦν δὲ τῶν τὰ Ἀρείου πρεσβευόντων καὶ ὁ Παμφίλου 8
5 Εὐσέβιος, τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Καισαρείας τυγχάνων ἐπίσκοπος, δς μετέπειτα λέγεται ἀποστήναι τῆς τοῦ Ἀρείου δόξης καὶ δμογνωμονῆσαι τοῖς συναῖδιον τὸν νῖὸν καὶ δμοοῦσιον τῷ πατρὶ δογματίζουσι καὶ δεχθῆναι παρὰ τῶν θείων πατέρων εἰς κοινωνίαν. οὕτω μὲν οὖν ταῦθ' ἱστορούμενα παρὰ τινων 9 B
10 εὔρηται· ἀμφίβολα δ' ἐκείνος αὐτὰ δι' ὧν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ
D III 185 ἱστορίᾳ εὔρηται συγγραψάμενος τίθησι. πολλαχοῦ γὰρ ἐν τῷ 10
εἰρημένῳ συγγράμματι ἀρειανίζων καταλαμβάνεται, αὐτίκα περὶ
ποῦ τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου τὸν Δαβὶδ εἰσάγων λέγοντα "αὐτὸς
εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν", φησὶ 11
15 τὸν μὲν πατέρα καὶ ποιητὴν ὥς ποιητὴν πανηγεμόνα νομίζε-
σθαι βασιλικῷ προστάττοντα νεύματι, τὸν δὲ τοῦτον δευτε-
ρεύοντα θεῖον λόγον ταῖς πατρικαῖς ὑπουργοῦντα ἐπιταγαῖς.

4 περὶ Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου C, ὁ Παμφίλου Εὐσέβιος ἀρειανίζων E

2 δμόφρονας ἐκείνῳ (ἐκείνου D) Owp 4 ante τῶν add. τότε DEwp
6 τοῦ om. E δόξης· οἱ δὲ καὶ CD 8 θείων AR, ἁγίων
Dwp 9 post κοινωνίαν add. Rwp: μᾶλλον μέντοι ἐν τῷ πρακτικῷ
τῆς πρώτης συνόδου καὶ ὑπερμαχῶν εὔρηται τῶν πιστῶν, om. AE,
qui eadem fere addunt § 17, ubi Rwp omittunt 10 εὔρηται
E 11 εὔρηται om. B 13 Δαβὶδ] Psalm. 32 (33), 9 14 ἐγε-
νήθησαν E, v. ad XIII 1, 2 φησὶ] H. E. I 2, 5 Heinichen
15 ὡς αὖν Euseb. ποιητὴν καὶ πανηγεμόνα CDwp, πανηγεμόνα Euseb.
Di νομίζεσθαι RwpDi, νομίζε A 16 βασιλικῷ νεύματι προσ-
τάττοντα Euseb. 16. 17 τὸν δὲ τοῦτον δευτερεύοντα — ἐπιταγαῖς]
V. Vales. ad Euseb. H. E. I 2, 5 16 δευτερεύοντα δὲ τοῦτον C, δὲ
τούτῳ δευτερεύοντα Euseb. post λόγον nonnulla add. Euseb.
ταῖς πατρικαῖς ἐπιτάξεσιν ὑπουργοῦντα Euseb.

Arii sectam tum amplexabatur etiam Eusebius Pamphili, 8
Caesareae Palaestinae episcopus, quem posthac descivisse dicunt
ab Ariana opinione et consensisse cum iis qui filium patri coae-
ternum eiusdemque naturae esse docent et a divinis patribus
ad communionem receptum. Sic haec a nonnullis exposita re- 9
periuntur; sed ambigua ille ea reddit iis, quae in ecclesiastica
historia ab eo composita inveniuntur. Saepenumero enim in eo, 10
de quo diximus, scripto Ario favere deprehenditur; ac statim in
libri fere initio Davidem inducens dicentem "Ipse dixit et facta
sunt, ipse mandavit et creata sunt" ait patrem et factorem pro 11
factore et omnium rerum duce haberi, qui regio nutu imperet,

- C 12 καὶ μετὰ τὴν λέγει τοῦτον ὡσανεὶ τοῦ πατρὸς ὑπάρχοντα δύ-
 ναμιν καὶ σοφίαν καὶ τὰ δευτερεῖα τῆς κατὰ πάντων βασιλείας
 13 καὶ ἀρχῆς ἐμπειπιστευμένον. καὶ αὐθις μετ' ὀλίγα καὶ ὅτι
 ἔστιν οὐσία τις προκόσμιος ζῶσα καὶ ὑφεστῶσα ἢ τῷ πατρὶ
 καὶ θεῷ τῶν ὄλων εἰς τὴν τῶν γεννητῶν δημιουργίαν ὑπηρετη- 5
 14 σαμένη, καὶ ὁ Σολομὼν λέγει προσώπων τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας
 15 "κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ" καὶ ἐξῆς. καὶ μετ'
 ἕτερα πλείονα φάσκει "καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ὅλα θεοῦ λόγον
 προϊόντα καὶ πρὸ αἰώνων ἀπάντων οὐσιωμένον, τὴν σεβάσμιον
 τιμὴν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐλληφότα, προσκυνεῖσθαι ὡς ἂν θεόν." 10
 D 16 ταῦτα καὶ ἕτερα τοῖς ἀρειανίζουσι δόγμασι δευκνύουσιν ὁμό-
 φρονα τὸν Εὐσέβιον, εἰ μὴ τις φαίη πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῷ
 17 πονηθῆναι τούτων τὴν συγγραφὴν. εἴρηται γὰρ ἐν τῷ προ-
 κτικῷ τῆς πρώτης συνόδου ὑπερμαχῶν τοῦ ὁρθοῦ δόγματος.
 18 Ἡ μὲν οὖν ἀγία σύνοδος τὸ ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον ἐπὶ 15

15 περὶ τοῦ ἁγίου συμβόλου CE

1 λέγει] Ib. I 2, 11 1. 2 ὑπάρχοντα — σοφίαν καὶ cum deterio-
 ribus Eusebii codicibus (v. ann. cr. 41 Heinicheni) 2 τῆς
 om. D 3 τε καὶ ἀρχ. Euseb. αὐθις] Ib. I 2, 14 4 γέ
 ἔστιν Euseb. ἔστιν RwpDi πρόσκοσμιος A, προσκόσμιος D,
 corr. Dw 4.5 πατρὶ καὶ θεῷ AR Euseb., πατρὶ καὶ τῷ θεῷ E, θεῷ
 καὶ πατρὶ Dwp 5 γεννητῶν ἀπάντων Euseb. 6 σολομῶν RwpDi
 v. I p. 141, 12 et ind. 8 φάσκει] Ib. I 3, 19; v. Vales. ad
 h. l. 9 πρὸ αἰώνων OwpDi Euseb., προαιώνων A, προαιώνιον E
 10 ἐπιληφότα καὶ Euseb. (sed v. ann. cr. 69 Heinicheni) 11 post
 ἕτερα add. δε Owp 13. 14 εἴρηται — δόγματος add. post συ-
 γγραφὴν. AF, om. Owp, v. ad XIII 4, 8 extr.

- sed secundum ab eo divinum verbum paterna exsequi iussa.
 12 Post nonnulla dicit idem huic, ut patris potentiae ac sapientiae,
 13 et secundas partes regni et imperii in omnes esse creditas. At-
 que etiam paullo post iterum dicit et esse naturam quandam,
 quae ante mundum vixerit et substiterit ac patri et deo universi
 14 in rerum factarum officio ministraverit et Salomonem sub per-
 sona sapientiae dei dicere "Dominus condidit me principium via-
 15 rum suarum" et cetera. Praeterea post alia plura affert et super
 haec omnia, sicut dei verbum, quod ante fuit et ante saecula
 omnia factum est, venerabilem honorem a deo patre adeptum,
 16 adorari tamquam deum. Haec et alia demonstrant Eusebium
 Ariana dogmata probasse, nisi quis dicit id opus ante conver-
 17 sionem ab eo fuisse conscriptum. Nam in actis primi concilii
 invenitur Eusebius rectam sententiam acriter defendisse.
 18 Illud igitur sanctum concilium dogma de eadem natura et
 aeternitate filii statuit et divinum fidei symbolum statim edidit,

τοῦ υἱοῦ δογματίσασα καὶ τὸ θεῖον αὐτίκα τῆς πίστεως ἐξέθετο
 D III 186 σύμβολον περὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ θεολογήσασα ἐν αὐτῷ
 καὶ μέχρι τοῦ “οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος”, τὸ τούτου
 τέλος ποιησαμένη. ἡ γὰρ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος θεολογία 19
 5 μετέπειτα προσετέθη ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ τῆς περὶ τούτου
 γενομένης ζητήσεως, ἥ κατὰ Μακεδονίου συνήκτο.

‘Ο δ’ ἰσαπόστολος αὐτοκράτωρ ἐπὶ τῇ τῶν πατέρων δμο- 20 P II 10 A
 νοίᾳ ἡσθεὶς ἐδεξιοῦτο αὐτούς. καὶ τινων τῆς ὑπὲρ τοῦ σωτή-
 ρος δμολογίας φερόντων τὰ στήματα ἐν τοῖς σώμασι, κατη-
 10 σπάζετο τὰ πεπηρωμένα τούτων μέλη καὶ μόρια καὶ αὐτοὺς
 διὰ τὰς πηρώσεις αὐτῶν ἐμακάριζε. δοθέντων δὲ λιβέλλων 21
 αὐτῷ κατὰ τινων ἐπισκόπων, οὗτ’ ἀνέγνω τούτους οὗτ’ εἰς ζή-
 τησιν ἤνεγκεν, ἀλλ’ ἐνώπιον ἀπάντων πνρὶ αὐτοὺς ἀπετέφρωσεν,
 ἐπειπὼν οὗτι “κἂν αὐτόπτης ἐγενόμην ἀρχιερέως τινὸς ἀμαρ-
 15 τάνοντος, τῇ πορφυρίδι μου ἦν αὐτὸν συνεκάλυψα.” ἐκείθεν 22
 εἰς τὸ παρ’ αὐτοῦ κτισθὲν βασίλειον ἔστυ τοὺς θεοὺς ἐκείνους
 μεταγαγὼν πατέρας καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν εὐλογίας ἀξιώσας αὐτὸ
 καὶ χειροτονηθῆναι παρασκευάσας ἐν αὐτῷ δεύτερον πατριάρχην B

7 ὥπως ἐτίμησε τοὺς ἁγίους πατέρας δ βασιλεύς CE

3 ἔστι D post τέλος add. καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον BCwp
 6 τοῦ ante μακεδονίου add. E 8 post τινων add. τῶν Dwp
 τῆς ὑπὲρ AR, ὑπὲρ τῆς DwpDi, Cedr. I p. 501, 1 διὰ τὴν εἰς Χρι-
 στὸν δμολογίαν τοῦτο πεπόνθασιν 9 σώμασιν DwpDi, v. ad XIII
 1, 5 10 τούτων om. C μεγάλη D, corr. Dw 11. 12 ἐμακάριζε —
 ἐπισκόπων om. E 13 ἀπάντων ARwp, αὐτῶν E 15 ἀπε-
 κάλυψα E

de patris et filii divinitate diasserendo, non ultra illud progressum
 “Cuius regni non erit finis” atque in eo desit. Nam theologia 19
 de spiritu sancto posthac in secundo concilio contra Macedonium
 congregato, ea quaestione agitata, adiecta est.

At imperator par apostolis, patrum concordia delectatus, 20
 dextram eis porrexit. Atque quorundam, qui notas confessionis
 de salvatore in corporibus suis gerebant, mutilata illa membra
 et partes deosculabatur ipsosque ob mutilationes illos beatos
 pronuntiabat. Libellos vero contra quosdam episcopos sibi obla-
 21 tos neque legit neque examinari passus est sed in conspectu
 omnium igni absumpsit additis his verbis: “Etiam si ipse epi-
 scopum quem delinquentem vidissem, purpura mea eum obvol-
 vissem.” Inde cum divinos illos patres in urbem regiam a se 22
 conditam traduxisset, ut eam faustis comprecationibus prose-
 querentur et secundum patriarcham in ea deligerent, sanctum

- 23 τὸν ἱερὸν Ἀλέξανδρον (ὃ γὰρ ἀοίδιμος Μητροφάνης μετέλλαξε
W III 10 τὴν ζωήν), ἀφῆκεν ἕκαστον εἰς τὴν οἰκίαν ἀπελθεῖν παροικίαν,
τιμαῖς τε καὶ δωρεαῖς αὐτοὺς φιλοφρονησάμενος.
- 24 Ἡ δὲ τοῦ βασιλέως μήτηρ ἡ μακαρία Ἑλένη εἰς γῆρας
βαθὺ καταντήσασα (ὀγδοήκοντα γὰρ λέγεται ζῆσαι ἔκταντος) 5
πρὸς τὰς οὐρανίους ἀπῆρε μονάς, ἣν ὁ υἱὸς βασιλικῶς ἐθη-
25 σάύρισεν. ἐκεῖνος δὲ κατὰ Περσῶν ἐκστρατεύων τριήρεσι κο-
26 μίζεται εἰς τὴν Σωτηρόπολιν, ἣ νῦν ὀνομάζεται Πύθια· καὶ
C τοῖς ἐκεῖ χρησάμενος θερμοῖς ὕδασιν, ἐνθα καὶ φάρμακον
πιεῖν δηλητήριον λέγεται παρὰ τῶν ἑτεροθαλῶν αὐτῷ κερασθῆν 10
27 ἀδελφῶν, εἰς Νικομήδειαν παραγίνεται· ὅπου καὶ τετελεύτηκε, D III 187
νοσήσας ἐφ' ἱκανόν, ἐτῶν γεγονῶς πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα,
βασιλεύσας δ' ἐκ τούτων τριάκοντα πρὸς δυσίν, ἐνδεόντων δύο
28 μηνῶν. ὃν ὁ υἱὸς Κωνσταντῖος ἐξ Ἀντιοχείας παραγενόμενος
(ἐκεῖ γὰρ ἦν τοῖς Πέρσας ἀντιμαχόμενος) ἐν ζῶντι εὐρὼν 15
ἐκήδευσεν μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐν τῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων κατέ-

1 οὗ τοῦ ἁγίου Μητροφάνους θανάτος ὁ θεῖος Ἀλέξανδρος γέγονε πατρι-
άρχης C 4 τελευτῇ τῆς ἁγίας Ἑλένης ACE (ἑλένης A, v. ad XIII
1, 2) 8 τελευτῇ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ACE

1 δ — Μητροφάνης om. E 2 ἀπελθεῖν om. C, παρελθεῖν E
3 post δωρεαῖς add. μεγαλοπρεπῶς Rwp 4 ἑλένη A ut in ar-
gumento, v. ad XIII 1, 2, ἑλένη Rw Di 6 post υἱὸς add. ἐν τῷ
τῶν ἁγίων ἀποστόλων ναφ Dwp Di βασιλικὸς A, βασιλικῶς Rwp Di
8 Σωτηρόπολιν] V. Tafelium Constant. Porphyrogen. de prov.
regn. Byz. lib. II cet. Tubing. 1846 p. 22 et Hierocl. synecd.
p. 66, 72 Burckhardt 9 ἐκεῖσιν Dwp post χρησάμενος add.
αὐτομάτοις Owp post φάρμακόν add. ιι Owp Di 10 παρὰ
ARwp, περί E

- 23 Alexandrum, (nam inclutus Metrophanes obierat), ad suam quem-
que paroeciam dimisit, honoribus donisque benigne datis.
- 24 Regis autem mater sancta Helena grandis natu (nam octo-
ginta annos vixisse dicitur) in caelestes mansiones discessit, quam
25 filius regaleriter condidit. Ille vero suscepta contra Persas expe-
ditione triremibus Soteropolim defertur, quae nunc Pythia voca-
26 tur, et calidis illius loci aquis usus, ubi etiam toxicum a fratribus
27 nothis temperatum hausisse fertur, Nicomediam profectus, diu-
turnitate morbi exstinctus est, annos quinque et sexaginta natus,
cum duo et triginta, deductis duobus mensibus, imperasset.
- 28 Quem cum filius Constantius Antiochia profectus (nam ibi contra
Persas pugnabat) adhuc viventem invenisset, funeris curam ma-
gnifice gessit et in sanctorum apostolorum aede, separata tamen
porticu ad id aedificata, sepeliit.

θετο ἱερῶ, ἐν ἰδιαζούσῃ μέντοι στοῦ, ἣν ἐπὶ ταφῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦς ᾤκοδόμησεν.

Ἰστορεῖται δὲ ὁ ἀοίδιμος ἐκεῖνος αὐτοκράτωρ ἀφειδῶς τε 29
τὰ χρήματα ἀναλίσκειν καὶ ταῦτα πορίζειν ἐαυτῷ ἀφειδέστερον,
ὥς μὴ μεγαλοπρέπειαν κρῖνεσθαι τὸ περὶ τὰς δαπάνας φιλότι- D
μον, ἄντικρυς δέ — ἀλλὰ μὴ τι φαῦλον ἐρῶ περὶ τοῦ θείου ἐκεί-
νου ἀνδρός. ὅθεν καὶ ὁ βέβηλος Ἰουλιανὸς ἐν τῷ περὶ τῶν 30
Καيسάρων λόγῳ αὐτοῦ ἀποσκώπτων ὥσπερ εἰς τὸν εὐσεβέστα-
τον τουτοῖ βασιλέα διὰ τὸ πολυδάπανον πλάττεται τὸν Ἑρμῆν
10 διαλεγόμενόν οἱ καὶ τί ἂν εἴη γνῶρισμα βασιλέως ἀγαθοῦ πυν-
θανόμενον, κἀκεῖνον πρὸς τὸ ἐρώτημα λέγοντα πολλὰ κεκτηῖσθαι
τὸν αὐτοκράτορα χρῆναι καὶ ἀναλίσκειν πολλά. λέγεται δὲ μηδὲ 31
λόγοις ἀνομίητος εἶναι, ἀλλὰ καὶ περὶ τούτους ἐσπονδακέναι
οὔτι μείον τῶν δπλων. κἀντεῦθεν αὐτῷ τὴν γλῶτταν γενέσθαι 32 P II 11 A
15 πρὸς διάλεξιν εὐθηκτον, καὶ τινὰς ἵγγας προσεῖναι αὐτῇ κατα-
κηλούσας τὰς τῶν ἀκροατῶν ἀκοάς. ἀναγέγραπται δὲ καὶ μι- 33
σοσιότηρος εἶναι καὶ εἰωθῶς λέγειν μηδὲν τῶν ἀπάντων τῆς τῶν

3 ὁλος ἦν τὰ ἥθη (τὸ ἥθος E) ὁ θεῖος οὐτοσι (οὗτος E) αὐτοκράτωρ CE

1 τῇ ante ταφῇ add. Dwp 2 αὐτοῦ ex αὐτοῦ B 3 αὐτοκρά-
τωρ ἐκεῖνος Rwp 7 Ἰουλιανός] Caes. p. 335 A (p. 430, 4 Hertl.)
τῶν om. E 10 εἴη om. E 12 χρῆναι τὸν αὐτοκράτορα Rwp
12 μηδὲ ARwp, μὴ E 13 λόγων OwP 15 εὐθηκτον DwpDi,
v. Steph. thes. s. v. εὐθηκτος et δξυθηκτος, Glyc. p. 470, 9,
Theodor. H. E. IV 34, 1, Manass. vs. 2875, Soph. Ai. 584, Soph.
Antig. 1301, ubi δξυθηκτος esse restituendum scholiastae testi-
monium docet. προσεῖναι superscriptum in A manu prima
alteri vocabulo, quod perspicui non potest κατακηλούσας RwpDi,
κατακολούσας A 17 μηδὲν A, μηδεὶός RwpDi

Dicitur autem inclutus ille imperator copiose pecuniam 29
consumere sibi comparare copiosius, ita ut eius studium
largiendae pecuniae magnificentiae non tribuatur sed contra —
verum ne quid mali dicam de viro illo divino. Unde etiam ille 30
profanus Iulianus in oratione de Caesaribus quasi per derisum
impensarum regis huius religiosissimi fingit Mercurium cum eo
colloquentem et quaerentem, quid sit proprium boni regis, illum-
que ad rogatum respondentem multa esse imperatori habenda
et consumenda multa. Neque vero eum litterarum fuisse impe- 31
ritum dicunt, sed etiam his non minorem dedisse operam quam
armis. Itaque eum ad disserendum exstitisse acutum ac quas- 32
dam vires magicas orationi illius infuisse, ita ut aures hominum
permulcerent. Praeterea traditum est eum fuisse osorem impro- 33
borum ac dicere solitum imperatorem nemini de omnibus parcere
debere publicae salutis conservandae causa, ne suis quidem

κοινῶν πραγμάτων καταστάσεως ἔνεκεν τὸν κρατοῦντα φρίδε-
 34 σθαι δεῖν, μηδ' αὐτῶν τῶν οἰκείων μελῶν. τοῖς δὲ μεταβαλ-
 λομένοις ἐκ πονηρίας φιλανθρωπῶς διατιθέμενος ἔλεγεν δι D III 188
 τὸ νοσοῦν μέλος ἀποκοπτέον καὶ σεσηπός, ἵνα μὴ καὶ τοῖς
 ὑγιαίνουσι λυμανεῖται, οὐ μέντοι τὸ ὑγείας ἤδη τυχὸν ἦ καὶ 5
 ὑγιαζόμενον.

5 Καὶ ὁ μὲν τρισόλβιος βασιλεὺς ἐκεῖνος πρὸς τὰς αἰωνίους
 μετετέθη σκηνάς· ἡ δὲ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονία εἰς τοὺς τρεῖς
 B ἐκείνους παῖδας μεμέριστο ξύμπασα, ὥς μὲν τινες συνεγράψαντο,
 παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῖς διανεμηθεῖσα, ὥς δ' ἕτεροι, καθ' ἑαυ- 10
 τοὺς ταύτην αὐτῶν διελομένων μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρὸς.
 2 οὕτω δ' ἰστόρηται προβῆναι παρὰ σοφίσι ἢ διανεμήσις· τῷ
 μὲν Κώνσταντι προσκληρωθῆναι τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ῥώμην
 αὐτὴν τὴν Ἀφρικὴν τε καὶ Σικελίαν καὶ τὰς λοιπὰς τῶν νήσων,
 ἀλλὰ μέντοι καὶ τὸ Ἰλλυρικὸν καὶ τὴν Μακεδονίαν καὶ σὺν τῇ 15
 3 Ἑλλάδι τὴν Πελοπόννησον· τῷ δὲ Κωνσταντίνῳ τὰς Κοττίας

7 ὅπως ἡ βασιλεία Ῥωμαίων εἰς τοὺς (om. E) τρεῖς διμερίσθη (ἔμεγε. AC)
 παῖδας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ACE, Κωνσταντίνου, Κωνσταντίνου καὶ
 Κωνσταντία A

2 μελῶν om. C 3 διακείμενος C 5 ὑγείας AR, ὑγιείας wpDi,
 v. ad XIII 2, 9 7 οὐρανίους E 9 ξύμπασα] In verbis com-
 positis ξὺν apud Zonaram saepe comparat. v. XIII 11, 4 XIV
 25, 19 XV 15, 16. 21, 7. 22, 23. 24. 23, 1 XVII 19, 7. 20, 2 (οἱ
 ἐν τέλει σὺν αἰδοῖ παρεισθήκεισαν ξύμπαντες). Cf. Segerum *Nikeph.*
Bryenn. Monach. 1888 p. 72 ante ὥς μὲν add. καὶ E ξυνε-
 γράψαντο BC 10 αὐτοῖς AE, σοφίσι OwDi 11 διελομένων
 RwpDi, διελομένων A 15 Ἰλλυρικὸν D, corr. D_w 16 ἑλλάδι
 AR, ἀχαΐα DwpDi, v. XVII 8, 3 πελοπόννησον ARwp, πελοπόν-
 ησον C, B corr. ex πελοπόννησον, Di

34 propriis membris. Cumque humanum erga eos, qui ab impro-
 bitate discederent, se praestaret, dicebat membrum aegrum ac
 putridum resecandum, ne etiam sana inficeret, non tamen id
 quod ad sanitatem iam venisset vel certe consanesceret.

5. Rege illo ter felice ad aeterna tabernacula translato
 imperium Romanum inter tres illius filios est divisum totum, ut
 nonnulli conscripserunt, a patre iis dispertitum, ut autem alii,
 2 cum inter se hoc essent partiti post mortem patris. Sic autem
 traditum est factam esse ab iis divisionem. CONSTANTINO assigna-
 tam esse Italiam et Romam ipsam, Africam et Siciliam cum reli-
 3 quis insulis atque etiam Illyricum et Macedoniam et cum Hel-
 lade Peloponnesum; CONSTANTINO attributas esse Cottias Alpes
 (quae nomen habere dicuntur a Cottio locorum eorum quondam

Ἄλπεις οὖν ταῖς Γαλλίαις προσνεμηθῆναι (Κοττίαι δὲ ὀνομά-
σθησαν ἀπὸ Κοττίου, βασιλέως τῶν τόπων τούτων γενομένου)
καὶ τὸ Πυρρηναῖον κλίμα μέχρι τῶν Μαύρων τῶν τῷ πορθμῷ
διωρισμένων τῷ τοῦ Ὠκεανοῦ τοῦ Κωνσταντίου δὲ λάχος⁴ C
γενέσθαι ὅσα κατὰ τὴν ἐφάν μοῖραν ἦσαν Ῥωμαίοις ὑπήκοα, W III 11
καὶ πρὸς τούτοις τὴν Θράκην οὖν τῇ πόλει τῇ πατρικῇ.

Οὕτω δὲ τοῦ μερισμοῦ τῆς ἀρχῆς προβάντος, ὁ μὲν Κων-⁵
στάντιος εἰς τὴν ἐφάν ἐχώρησεν, ἐκστρατεύων κατὰ Περσῶν.
ὁ γὰρ τούτων ἡγεμονεύων Σαπώρης, τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου⁶
10 γνοὺς Κωνσταντίνου, κατὰ τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις τελοῦντων ἐπιὼν
καὶ ληϊζόμενος οὐκ ἐπαύετο. ὁ δὲ Κωνσταντίνος τῷ Κών-⁷
στιαντι ἐπεφύετο, τὴν διανέμησιν τῶν χωρῶν αἰτιώμενος καὶ
ἢ παραχωρῆσαι μέρους αὐτῷ τῆς ἀρχῆς ἀπαιτῶν ἢ ἀναδάσ-
D III 189 σθαι τὰς βασιλείας ἄμφω ζητῶν. ὥς δ' ἐκεῖνος τῆς ἡδὴ γε-⁸
15 γονίας διανεμήσεως εἶχετο καὶ τῶν αὐτῷ προσκληρωθέντων
ἀντείχετο καὶ οὐδὲ τοῦ βραχίστου παρεχώρει τῷ ἀδελφῷ, ὅπλα
κατ' αὐτοῦ ἤρεν ὁ Κωνσταντίνος καὶ ἐπῆλθε τῷ λάχει τοῦ
Κώνσταντος. ὁ δὲ ἐν Δακίᾳ ἀποδημῶν καὶ τὴν κίνησιν τοῦ⁹

1 Κοττίαι ὀνομάσθησαν ἀπὸ Κοττίου βασιλέως τῶν τόπων τούτων γενο-
μένου C (v. ann. cr. vs. 1) 11 οὗ δὲ Κωνσταντίνος ἐπελθὼν τῷ τοῦ
Κώνσταντος λάχει (τὸ τοῦ Κώνσταντος ἐπελθὼν λάχει E) ἡγήθη καὶ ἀνη-
ρέθη CE

1 Κοττίαι δὲ — 2 τούτων γενομένου om. BC, habet inter argumenta
C 3 πυρρηναῖον A, πυρρηναῖον C, πυρρηναῖον RwpDi κλίμα A
4 τῷ om BC τῷ κωνσταντίῳ Dwp 5. 8 ἐφάν A, ἐφάν R
(omittunt AR constanter iota subscriptum huius vocabuli),
ἐφάν wpDi 5 ἐφ B 9. 10 γνοὺς post θάνατον E 10 Ῥωμαίους
Rwp 13. 14 ἀναδ. τῆς D, corr. Dwp 15 καὶ τῶν — 16 ἀντείχετο
om. AE 17 ἤρεν ACDwp, ἤρεν RDi

rege) et Pyrenaeum tractum usque ad Mauros Oceani freto dir-
emptos; CONSTANTIO ea obvenisse, quae in orientali parte Ro-
manae ditionis erant et insuper Thraciam cum urbe paterna.

Hac vero partitione regni facta Constantius in Orientem se
contulit contra Persas profecturus. Nam eorum dux Sapor audita
Constantini Magni morte Romanorum stipendiarios aggredi ac
populari non desinebat. Interea Constantinus Constanti instabat
ob partitionem provinciarum petens, ut aut parte regni sibi ce-
deret aut de integro institueretur partitio duorum illorum regno-
rum. Cum autem ille divisione iam facta niteretur et quae ei
obvenerant tueretur ac ne minimum quidem fratri concederet,
Constantinus armis adversus eum captis provincias Constantis
invasit. Hic vero, cum in Dacia abesset, motu Constantini co-

Κωνσταντίνου μαθὼν, σπράτευμα κατ' αὐτοῦ πέμπει καὶ στρα-
τηγούς, καὶ αὐτὸς ὅσον ἤδη μετὰ πλείονος στρατιᾶς ἐπιστῆναι
10 ἐπαγγελλάμενος. οἱ γοῦν πεμφθέντες ἐγγὺς τοῦ Κωνσταντίνου
γενόμενοι λόχους καθίζουσι καὶ συμβαλόντες αὐτῷ φεύγειν
11 ὑπεκρίνοντο. τῶν δὲ τοῦ Κωνσταντίνου διωκόντων αὐτούς,⁵
ἐξόπισθεν αὐτῶν οἱ λοχῶντες γενόμενοι κατὰ νύκτων αὐτοῖς
P II 12 A ἐπιτίθενται, καὶ οἱ φεύγοντες ἐπιστραφέντες μέσον περιέσχον
αὐτούς· καὶ πολὺ τῆς τοῦ Κωνσταντίνου διέφθαρτο στρατιᾶς
12 κακεῖνος αὐτός. τοῦ γὰρ ἔπουν τραυθέντος αὐτῷ καὶ διὰ τὸ
τραῦμα σφαδάζοντος καὶ ἀνασκιρτῶντος, ἐκπέπτωκε τῆς ἔδρας¹⁰
13 ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ἀνῆρέθη πολλὰ δεξάμενος τραύματα, οὔτε
τυχὼν τῆς ἐφάσεως καὶ αὐτὴν προσζημιωθεὶς τὴν ζωὴν, καὶ
ὅτι ἀδίκων ἤρξε, καὶ τὴν οἰκίαν τῆς ἀρχῆς μοῖραν ἀποβαλὼν.
14 καὶ γέγονε καὶ τῆς ἐσπερίου λήξεως ἐπικράτεια ὅφ' ἐνὶ τῷ
15 Κώνσταντι βασιλεῖ. εἶτα κακεῖνος εἰς ἀλλοκότους ἐκκυλισθεὶς¹⁵
ἔρωτας καὶ ἐκδεδητημένην ζωὴν, ὑπὸ Μαγνητίου ἐπεβουλεύθη
16 καὶ ἀθλίως ἀπώλετο, Μαγνητίου, ὃν ἐκεῖνος ἐκ στάσεως στρα-
τιωτικῆς περιέσωσε κινδυνεύοντα, ἤδη τῶν στρατιωτῶν κατ'

15 διὲ δ Κώνστας καὶ τῆς ἀδελφικῆς ἐκράτης μοίρας, καὶ ὑπὸ Μαγνη-
τίου ἀνῆρέθη CE

2 στρατοῦ DwpDi 5 ἀπεκρίναντο E 6 post λοχῶντες add.
αὐτούς Dwp 7 μέσον om. B 9 αὐτοῦ Dwp, v. ad XIII 5, 31
10 διασκιρτῶντος E 12 καὶ αὐτὴν — τὴν ζωὴν post τραύματα
vs. 11 Rwp 14 γέγονεν ἢ RwpDi τῷ ARDi, μὲν wp
15. 16 ἔρωτας ἐκκυλισθεὶς C 17 ἐκεῖνος om. D

gnito duces cum exercitu contra eum mittit pollicitus se ipsum
10 cum maiore exercitu esse secuturum. Missi igitur, cum prope
ad Constantinum accessissent, insidias ponunt pugnaque inita
11 fugam simulant. Quos, dum Constantini milites persequuntur,
et ii qui in insidiis collocati fuerant a tergo invadunt et fugientes
conversi circumvenerunt; ita magna pars Constantini perit
12 exercitus atque etiam ille ipse. Nam equo vulnerato et ex vul-
nere efferato atque exultante sella excussus Constantinus multis
13 vulneribus acceptis interfectus est, neque voti compos factus et
insuper morte inultatus, idque quia iniuriæ fuerat auctor, ac
14 sua regni parte privatus. Atque venit etiam occidentalis partis
15 regnum ad unum Constantem regem. Tum ille quoque, cum
in monstruosos incidisset amores ac dissolutam vitam, insidiis
16 Magnentii misere perit; quem Magnentium ille ex tumultu mi-
litum eripuerat periclitantem, cum iam milites adversus eum
strinxissent gladios ac perfodere eum essent parati.

ἐκείνου ἡρόκτων τὰ ξίφη καὶ διαχειρίσασθαι αὐτὸν ὥρμη- B
κόντων.

Ὁ Κωνσταντῖος δὲ περὶ τὴν ἐφ' ἂν διατρίβων τοῖς Πέρσαις 17
D III 190 ἐμάχετο, Σιπώρου τοῦ ἔθνους, ὡς εἴρηται, βασιλεύοντος· δς
5 Ναρσῆ μὲν ἦν υἱός, οὐ μέντοι ἐξ ἐπισήμου γυναικός. ἐκ γὰρ 18
τῆς πρωτευούσης τῶν αὐτοῦ γαμετῶν τρεῖς ἐγένοντο τῷ Ναρσῇ
παῖδες, Ἀδαρνάρσης καὶ Ὁρμίσδας καὶ τρίτος ἕτερος. τελευ- 19
τήσαντος δὲ Ναρσοῦ ὁ πρεσβύτερος τῶν τριῶν τούτων Ἀδαρ-
νάρσης τῆς ἀρχῆς διάδοχος γέγονεν. ὥμὸς δὲ λίαν τυγχάνων 20
10 καὶ ἀπηγῆς κἀντιϋθεν μισούμενος ὑπὸ τῶν Περσῶν, τῆς βασι-
λείας ἐκπέπτωκεν.

Εἰργήσθω δέ τι καὶ τῆς ἐκείνου γνωμικῆς ὠμότητος γνώ- 21
ρισμα. σκηνὴ ποτε τῷ πατρὶ αὐτοῦ διεκομίσθη ἐκ Βαβυλῶνος 22
δέρμασιν ἐγχαρτοῖς ποικιλώτερον εἰργασμένη. ταύτην ἐκτα- 23 C
15 θεῖσαν ἄρτι θεώμενος ὁ Ναρσῆς ἠρώτησε τὸν Ἀδαρνάρσην,
παιδίον ἔτι τυγχάνοντα, εἰ ἀρέσκει αὐτῷ ἡ σκηνὴ. ὁ δὲ ἀπε- 24
κρίνατο, εἰ κρατήσῃ τῆς βασιλείας, κρείττω ταύτης ποιήσειν
ἐξ ἀνθρώπων δορᾶς. οὕτω νηπιόθεν ἐνέφαινε τὴν ὠμότητα.

5 περὶ τῆς πρὸς Πέρσας μάχης τοῦ Κωνσταντίου. καὶ περὶ Ὁρμίσδου τοῦ
Πέρσου C 8 περὶ Ὁρμίσδου τοῦ Πέρσου E 18 σημειῶσαι ὠμότητα A

1 τὰ ξίφη ἡρόκτων (ἡρόκτων CD_w) Rwp 6 γυναικῶν DEwp
τῷ om. C 7 ἀδαρνάρσης C, ἀδαρνάρσης D, ἀδαρνάρσης ARD_wwpDi,
v. vs. 8. 15. Den Hormizd überlebten 3 Söhne von seiner ersten
Frau Adharnarsē . . . , Hormizd und ein Ungenannter: Noel-
dekii Tabari p. 51 ann. 3 ὁρμίσδας E, v. argumentum vs. 8,
XIII 5, 26. 30. 32. 13, 7 8 πρεσβύτερος] De comparativo v. ad
XIII 3, 6 ἀδαρνάρσης CD, ἀδαρνάρσης ARD_wwpDi 14 post
ταύτην add. οὕτω Owp 15 ἀδαρνάρσην O, ἀδαρνάρσην AED_wwpDi
18 ἐνέφαινε E

Dum haec geruntur Constantius in Oriente cum Persis pu- 17
gnabat, quorum rex, ut dictum est, erat Sapor, qui erat Narsei
filius, non tamen ex nobili muliere procreatus. Nam Narseus e 18
principe uxore tres filios suscepit, Adarnarsem et Hormisdam
et tertium quendam. Defuncto autem Narseo Adarnarses maior 19
natu inter hos tres regni successor extitit. Sed crudelitate cum 20
esset nimia et inhumanitate indeque Persis odio, regno excidit.

Cuius crudelitatis dignae memoratu specimen quoddam est 21
narrandum. Tentorium aliquando patri eius allatum est Baby- 22
lone pellibus huius terrae satis varie ornatum. Quod modo ex- 23
tensum cum Narseus contempleretur, rogavit Adarnarsem, pu-
erum adhuc, num placeret ei tentorium. Tum ille respondit se 24

25 Τούτου τοίνυν οὕτω τῆς βασιλείας ἐκπεπωκότος, Σαπώρης
 26 εἰς τὴν ἀρχὴν ἀντεισῆκτο. καὶ δς εὐθὺς τὸν μὲν ἕτερον τῶν
 ἀδελφῶν ἐξετύφλωσε, τὸν Ὁρμίσδαν δὲ δεσμήσας ἔμφορουν
 27 εἶχεν. ἡ δὲ γε μήτηρ ἐκείνου καὶ ἡ γυνὴ χρήμασι δεξιωσά-
 μεναι τοὺς φρουροὺς, εἰς ἐπίσκεψιν ἐκείνου παρεχωρήθησαν 5
 28 εἰσελθεῖν. καὶ εἰσελθοῦσαι ῥήνην αὐτῷ παρέσχον, ἵνα ταύτη
 Δτὰ σιδήρεα διακόψη δεσμὰ, ὑποθέμεναι καὶ ὅσα δέοι μετὰ
 ταῦτα ποιεῖν ἔπουν τε αὐτῷ καὶ τοὺς συναποδράσοντας ἐτοι-
 W III 12 29 μάζασαι. εἶτα τοῖς φρουροῖς ἡ ἐκείνου σύννευος δεῖπνον παρ-
 ἔθετο δαψιλές· οἱ δὲ καὶ βρωμάτων ἐμφορηθέντες καὶ τοῦ 10
 30 ἀκράτου σπάζσαντες ἀκρατέστερον ἐλήφθησαν ὕπνῳ βαρεῖ. ὁ
 δ' Ὁρμίσδας κοιμωμένων ἐκείνων καὶ τὰ δεσμὰ τῇ ῥήνῃ διέ-
 κοψε καὶ τῆς φρουρᾶς ἐξελθὼν ὄχρετο καὶ πρὸς Ῥωμαίους
 31 ἀπέδρα καὶ ὑπεδέχθη φιλοτιμότητα. ὁ δὲ Σαπώρης ἐφκει τῇ D III 191
 φυγῇ ἐκείνου ἐφήδεσθαι, ὅσα τὸν ἐξ ἐκείνου ἀποσκευασάμενος 15
 φόβον· οὐ μόνον γὰρ ἐκδοθῆναι οἱ τὸν φνγάδα οὐκ ἐξεζήτησεν,
 32 ἀλλὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτῷ ἐντίμως ἐξέπεμψεν. ἦν δὲ ὁ Ὁρ-
 P II 13 A μίσδας καὶ πολὺς τὴν ἰσχὺν καὶ ἀκοντιστὴς περιδέξιος, ὥς ἐν

2 εἰσῆκτο E 7 δὲ οἱ E 8 τοῖς συναποδράσιν D, corr. D_w
 ἐτοιμάσαι A, ἐτοιμάσασθαι D, corr. D_w 10 τοῦ ARwpDi, τῆς E
 11 ἀκράτου — ἀκρατέστερον] Annominationis figuram Zonaras
 saepe adhibet, v. XIII 2, 6. 18. 15, 10. 17, 4 XV 3, 12. 22, 4
 XVI 1, 22. 29 XVII 17, 3. 9. 32 XVIII 22, 18 βαρεῖ ex βαλεῖν
 corr. E 12 ὁρμίσδας D 15 ἀποσκευασάμενον p* 16 οὐ
 μόνον γὰρ AR, μόνον γὰρ B, οὐ μόνον DwpDi οὐκ om. D, add.
 D_w 17 αὐτοῦ Dwp, v. ad XIII 5, 12 17 ὁρμίσδας E

potitum regno maius isto tentorium esse confecturum ex homi-
 num pellibus. Sic ab ipsa infantia declarabat immanitatem.

25 Qui cum ita regno excidisset, Sapor rex pro eo erat con-
 26 stitutus. Qui statim alteri de fratribus oculos effodit, Hormisdam
 27 autem vinctum in custodia tenebat. Sed mater illius et uxor
 custodibus pecunia delenitis, ut ad visendum eum intrarent,
 28 venia est data. Quae cum intrassent, limam illi dederunt, qua
 ferrea dissecaret vincula, ac monuerunt, quid deinceps esset
 29 agendum paratis equis et fugae comitibus. Tum custodibus il-
 lius uxor cenam apposuit opimam. Qui cum et cibo impleti es-
 sent et ἀκράτου obduxissent ἀκρατέστερον, oppressi sunt somno
 30 gravi. Quibus dormientibus Hormisdas et vincula lima dissecuit
 et e carcere elapsus abiit et ad Romanos fugit et receptus est
 31 honorificentissime. At Sapor fuga illius videbatur laetari, quasi
 metum ab illo imminentem amovisset. Nam non modo redde-
 retur sibi exul non petivit, sed etiam uxorem ad eum honori-
 32 ficentissime misit. Erat autem Hormisdas et magni roboris et

τῷ πάλλιν κατά τινος τὸ ἀκόντιον προλέγειν, ὅπου βαλεῖ τὸν πολέμουν. οὗτος τοίνυν τῷ Κωνσταντίῳ κατὰ τῶν δημοφύλων 33 συνεστρατεύετο, ἄρχειν ταχθεὶς ὑπέρων ἱλῆς πολλῆς. ὁ βασιλεὺς 34 δὲ Κωνσταντίος πολλάκις τοῖς Πέρσαις συμβαλὼν τὴν ἥτινα 5 μοῖραν εἶχε καὶ πολλοὺς τῶν οἰκείων ἀπέβαλε. καὶ τῶν Περσῶν δὲ πλεῖστοι πεπτῶκασιν καὶ αὐτὸς ὁ Σαπῶρης ἐτίερωτο.

Οὕτω μέντοι τῶν ἐπὶ Πέρσας πολέμων συνενεχθέντων 6 τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίῳ, μαθὼν ταῦτα Μαγνέντιος, δς ἐκ πατρὸς μὲν γεγέννητο Βρεττανοῦ, ἐν τοῖς προτίκτορι δ' ἐστρα- 10 τεύετο εἶτα καὶ κόμης ὠνομάσθη ταγματῶν δύο Ῥωμαϊκῶν, Β τυραννῆσαι τε καὶ πρῶην ἐπιθυμῶν τότε μᾶλλον ἔθετο τῷ σκοπῷ, ὅτι ἀτυχοῦντα περὶ τὸν Περσικὸν πόλεμον ἤκουε τὸν Κωνσταντίον, καὶ εὐκαιρίαν ἔκρινε τηλικαῦτα τοῦ ἐπιχειρη- κέναι τῇ τυραννίδι. καὶ πλασάμενος τὰ ἑαυτοῦ ἐορτάζειν γενέ- 2 15 θλια ἐν Αὐγουστούλῳ τῇ πόλει συνεκάλεσε τοὺς ἐξόχους τῆς πόλεως τοῦ συμποσίου αὐτοῦ συμμεθέξοντας, τοὺς μὲν καὶ

7 ἔπεις (δὲ Ε) ὁ Μαγνέντιος τυραννίδι ἐπιχειρήσκειν CE

1 λέγειν Dwp 2 κωνσταντίνῳ C, v. vs. 4 3 συνεστρατεύετο D, corr. Dw 4 κωνσταντίνος ante rasuram B, v. vs. 2 8 post μαθὼν add. δὲ E 9 γεγέννητο μὲν E, μὲν γεγέννητο DwpDi, v. ad XIII 1, 2 ante ἐν add. ὡς E inter τοῖς et προτίκτορι add. asteriscum Dw 13 ἐπιχειρηκέναι E, B ab alia manu corr., μὴ ἐπιχειρηκέναι D, corr. Dw 15 αὐγουστούλῳ | A(E) et non-^{sl} nulli P, αὐγουστόλῳ B et nonnulli P, αὐγου C, αὐγουσταλλῳ Dwp, immo Αὐγουστοδούνῳ, v. Zosim. II 41, 4 16 αὐτοῦ AE, αὐτῷ OwPDi

iaculator peritissimus ita, ut si vibraret in quem iaculum, antea diceret, qua parte icturus esset hostem. Hic igitur cum Con- 33 stantio contra populares suos profectus est, praefectus equitum turmae magnae. Verum Constantius rex saepe cum Persis con- 34 gressus inferior recedebat multis suorum amissis. Atque etiam Persarum plurimi ceciderunt, ipso Sapore vulnerato.

6. Ita autem cum bella Persica evenissent regi Constantio, certior factus Magnentius, qui patre Britanno ortus inter protec- tores militarat, deinde comes appellatus erat duarum Romanarum legionum, cum iam prius tyrannidis esset studiosus, tunc magis etiam consilio est astipulatus, quod rem male gerere Persico bello Constantium audiebat, opportunitatem dari sibi ratus occu- pandae tyrannidis. Itaque per speciem natalis sui celebrandi 2 Augustulum (Augustodunum) in urbem convocavit primores civita- tis ad ipsas epulas, quosdam consilii sui conscios, nonnullos igno-

συνίστορας αὐτῷ τοῦ σκοποῦ, τοὺς δὲ καὶ ἀμετόχους τοῦ σκέμ-
 3 ματος. καὶ παρέτεινε τὸν πότον ἕως ἑσπέρας. ἔξαναστὰς δὲ
 τοῦ συμποσίου αἴφνης εἰς τὸν κοιτῶνα εἰσέδραμε καὶ πρόεισιν
 ἐκείθεν μετὰ βραχὺ ἐν σχήματι βασιλείας σὺν δορυφόροις πολ-
 C 4 λοῖς, ὃ τοὺς μὴ συνειδότας αὐτῷ τὴν πρᾶξιν ἐτάραξεν. ἐκείνος 5
 δὲ διαλεχθεὶς τοῖς παροῦσι τοὺς μὲν ἔπεισε συνθέσθαι αὐτῷ,
 5 ἐνίοις δὲ γε καὶ ἐβιάσατο. καὶ συμπαραλαβὼν αὐτοὺς εὐθὺς D III 192
 εἰς τὰ βασίλεια ἄπεισι καὶ διανομὰς χρημάτων πεποίητο ταῖς
 τε πύλαις τῆς πόλεως ἐπέστησε φύλακας, ἐνταλθέντας τοῖς μὲν
 εἰσιούσι τὴν εἴσοδον συγχωρεῖν, ἐξιέναι δὲ μηδὲνα παραχωρεῖν, 10
 6 ἵνα μὴ τέως τὸ τόλμημα κηρυχθῇ. καὶ αὐτίκα στέλλει τοὺς
 τὸν Κώνσταντα ἀναιρῆσοντας, πρὶν ἢ γνοίῃ τὸ τόλμημα. ὃ δὲ
 7 περὶ θῆραν ἡσχόλητο. καὶ γὰρ ἐμμελήνει περὶ τὰ κυνηγέσια
 καὶ ταῦτα ἀρθρίτιδι προσπαλαίων διηνεκεῖ, ἣν ἐξ ἡδονῶν ἀμε-
 D 8 τρίας ἐνόσησεν ἀκολάστως βιούς· ἥ καὶ ἐν προσχήματι θήρας 15
 εἰς ὕλας ἐγκατεδύετο μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν μειρακίσκων καὶ
 νεανίσκων, οἳ ἐκείνῳ διὰ κάλλος συνελέγοντο καὶ ὠκείωντο
 ἐκαλλωπίζοντό τε περιεργότερον καὶ λίχνους ἦσαν ὀφθαλμοῖς,
 ἀκολασίας ἐμπύρευμα, κἀκείνῳ ἐτύγχανον, ὥς λέγεται, παιδικά.

1 αὐτοῦ τῷ σκοπῷ E, v. XIII 8, 31 3 ante αἴφνης erasum ἐξ
 in B 4 βασιλείας RwpDí, om. A 11 τολμηθέν Rwp

12 πρηνή A 14 ἀρθρίτι B δι ab al. man., ἀθρίτιδι E προ-
 παλαίων D, corr. Dw ἀμέτρων D 15 ἐνόμησεν D, corr. Dw
 15 βίους D 16 αὐτῶν Dwp 17 post οἱ add. καὶ E 18 ὀφαλ-
 μοῖς C

rantes, quid moliretur. Produxit convivium usque ad vesperam.
 3 Tum cum surrexisset e convivio, propere cubiculum ingressus
 paullo post habitu regio cum multis satellitibus illinc progreditur.
 4 Quae res ignaros quid animi haberet consternavit. Sed oratione
 ad eos qui aderant habita, alios verbis in suas partes traduxit,
 5 alios etiam vi. Quos cum secum duxisset, illico in regiam abit
 et pecuniam dilargiebatur et portis custodes adhibuit iussos in-
 trantibus introitum concedere, sed exitum nulli permittere, ne
 6 interea audacia nuntiaretur. Statim mittit, qui Constantium tol-
 7 lerent, antequam nosset audaciam. Erat ille venatione occu-
 patus. Etenim rabie tenebatur venandi idque, cum cum arti-
 8 coruptus erat ac vita dissoluta; aut etiam per speciem vena-
 tionis in silvas sese abdebat cum suis pueris et adolescentulis,
 quos ob formam conquisitos et familiariter secum coniunctos et
 nimis immoderate cultos in deliciis habuisse dicitur, cum avidis

ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλέον ταῖς ὕλαις διέτριβεν, ἐκκλίνων τὴν μετὰ 9
 τῶν κοσμίων ἀνδρῶν συνδιαγωγὴν. παρὰ τὸν Ῥοδανὸν τοῖνον 10
 ποταμὸν οἱ παρὰ Μαγνητίου σταλέντες γενόμενοι μετὰ τὴν
 θήραν ὑπνώττοντα τὸν Κώνσταντα διεχρήσαντο καὶ τοὺς ἐκείνῳ
 5 δὲ συνόντας ὀλίγους ὄντας ἀπέκτειναν. οἱ δὲ μὴ οὕτω φασὶ 11 P II 14 A
 γενέσθαι τὴν ἐκείνου ἀναίρεσιν, γινῶναι δ' ἐκείνον τὴν κατ'
 αὐτοῦ ἐπανάστασιν καὶ μονωθέντα, καταλιπόντων αὐτὸν τῶν
 περὶ αὐτόν, νῶξ προσφυγεῖν. κακεῖ τὰ τῆς βασιλείας παρὰ- 12
 σημα ἀπεκδύσασθαι κακεῖθεν ἐκβληθέντα ἀναιρεθῆναι, ἑπτα-
 10 καιδέκατον ἔτος ἀνύσαντα παρὰ τῇ ἀρχῇ, τῆς δ' ἡλικίας ἤδη W III 13
 παρεληλυθότα τριακοστόν. λέγεται δὲ ἄρτι γεννηθέντος αὐτοῦ 13
 ἐπιτρέψαι τοῖς ἀστρολόγοις τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τούτῳ
 γενεθλίῳ ποιῆσαι θεμάτιον, κακείνους πρὸς ἄλλοις οἷς περὶ
 D III 193 αὐτοῦ προειρήκασιν καὶ τοῦτο εἰπεῖν ὡς ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς
 15 αὐτοῦ μάρμης ἀναιρεθῆσεται. ὁ θανούσης ἐκείνης καὶ διέπαι- 14
 ζεν ὁ Κώνστας· τὸ δ' εἰς ἔργον ἀποβεβήκει, καὶ ἡ τῶν ἀστρο-
 λόγων οὐ διήμαρτε πρόρρησις, κἂν ὑπῆρχε λοξή. ἐν γὰρ πο- 15 B

5 ἀναίρεσις Κώνσταντος ACE 17 οἱ πολλοὺς τῶν ἀξιολογωτέρων
 (ἀξιολόγων E) ἀπόλωσεν ὁ Μαγνήτιος CE

1 ταῖς ὕλαις] De dativo loci v. Hultschii quaest. Polyb. I p. 19s.
 et Krebsium *Die Präpos. b. Polyb.* p. 75 2 τῶν om. Owp
 διαγωγὴν E περὶ D 5 ὄντας om. E 8 προσφυγεῖν corr.
 ex προσφυγάν A 9. 10 ἑπτακαίδεκα ἔτη Dwp 10 ἀνόντα B^s Dwp
 11 γὰρ D, δὲ corr. Dw 12 τῷ om. C τούτῳ DE 14 ἀγ-
 γάλαις E 15 μάρμης B, κάμης D, μάρμης Dw 17 διημάρτητο
 BC, διήμαρται D, corr. Dw ὑπῆρχε Rwp

eorum oculis libido inflammaretur. Ea quoque de causa silvas 9
 magis frequentabat, quod evitabat modestorum virorum consue-
 tudinem. Iam ad Rhodanum fluvium cum venissent a Magnentio 10
 missi, Constantem post venationem dormientem sustulerunt, inter-
 fectis etiam sociis, quos paucos secum habebat. Alii vero non 11
 ita profitentur factam esse illius necem, sed illum cognita sedi-
 tione contra se mota destitutum ad templum profugisse a suis
 derelictum. Illinc vero regni signis depositis eiectum esse et 12
 occisum septimo et decimo anno perfecto regni, aetatis autem
 expleto tricesimo. Ferunt autem, cum modo natus esset Con- 13
 stans, imperasse astrologis patrem, ut natalicium huius consti-
 tuerent thema, illosque praeter cetera illi praedicta etiam hoc
 dixisse eum in complexu aviae suae sublatum iri. Quod mortua 14
 illa et illudebat Constans; sed ad effectum adductum est neque
 astrologorum deceptis praedictio, quamvis obliqua. Nam in op- 15

λίγην Ἑλένη καλουμένη εἰς ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνης ὁ Κώνστας ἀνήρηντο.

- 16 Ὁ μὲν οὖν οὕτω βεβιωκὼς ἀσελγῶς οὕτως οἰκτρῶς ἐστέρ-
 17 ρητο τῆς ζωῆς· ὁ δὲ Μαγνέντιος κατὰ ῥοὴν αὐτῷ τῶν τῆς
 τυραννίδος χωρησάντων πραγμάτων ἐσπούδασε τῶν τὰς ἀρχάς 5
 18 ἐχόντων τοὺς λογιμωτάτους ἐκ μέσου ποιήσασθαι. καὶ γραφάς
 πλασάμενος πρὸς αὐτοὺς ὥς ἐκ τοῦ Κώνσταντος σταλείσας
 αὐτοῖς μετακαλουμένου τούτους δῆθεν πρὸς ἑαυτόν, καθ' ὁδὸν
 λοχήσας πλείστους ἀπέκτεινε, μηδὲ τῶν οἰκείων συνωμοστῶν
 φειδόμενος, ἀλλὰ καὶ τούτους διαφθείρων. 10
- 19 Καὶ ὁ μὲν ἐν τοιοῦτοις ἦν, ἑαυτῷ κρατύνων τὴν τυραν-
 C νίδα· τῷ δὲ Κωνσταντίῳ τὸν θάνατον πυθομένῳ τοῦ ἀδελφοῦ
 ἐμερίζετο ἢ διάνοια ἐννοουμένῳ πότερον ἢν προτιμήσαιο τὸ
 Πέρσαις ἀντικαθίστασθαι κείρουσι τὰ Ῥωμαίοις ὑπήκοα ἢ τού-
 των κατὰ γε τὸ παρὸν ἀμελῆσαι καὶ χωρῆσαι κατὰ τοῦ τυραν- 15
 νήσαντος, ἵνα καὶ τὸν τοῦ συγγόνου τίσαιο φόνον καὶ ἑαυτῷ
 προσποιήσαιο τὰ ἐσπέρια.

1 ἐλένη RwpDi, ἐλένη A, v. ad XIII 1, 2 3 οὕτω βεβιωκὼς —
 οὕτως οἰκτρῶς] Ante consonantes adhibet Zonaras οὕτω et
 οὕτως, ante vocales constanter οὕτως; v. XIII 21, 6. 11. XIV
 6, 24. 20, 5. 21, 21. 27, 4. XV 11, 15 cet. 4 αὐτῷ RwpDi,
 αὐτῶν A 6 λογιμωτέρους Rwp, v. ad XIII 3, 6 6. 7 πλασά-
 μενος γραφάς Owp 7 σταλείσας ARwp, στείλας E 8 μετακαλού-
 μενος τούτοις A, μετακαλουμένου τούτους BCDi, μετακαλουμένας E,
 μετακαλουμένας τούτους sed τούτους lineola notatum D, μετακαλου-
 μένου wp αὐτόν E 9 συνωμοστῶν B^sDwp 13 διανοίας D,
 corr. D_w ἐννοουμένῳ post προτιμήσαιο BC, ἐννοούμενος post
 προτιμήσαιο D, corr. D_w 14 φθείρουσι E τούτο D, corr. D_w
 16 τίσεται Owp 17 προσποιήσαι τὸ E, προσποιήσεται Owp

pidulo, cui de reginae illius nomine factum erat nomen Helena,
 Constans sublatus est.

- 16 Ille igitur cum ita vixisset dissolute, ita misere privatus
 17 erat vita; Magnentius autem, cum prospere ei res processissent
 tyrannide occupata, eorum qui magistratus gerebant nobilissimos
 18 de medio tollere studuit. Litteris igitur fictis ad eos datis, quasi
 a Constante ad eos missis, quibus ille hos ad se arcesseret, in
 itinere per insidias plurimos interfecit, ne coniuratis quidem suis
 parcens, sed etiam eos occidens.
- 19 His igitur rebus ille sibi stabiliebat tyrannidem; Constan-
 tius autem morte comperta fratris haesitabat animo secum repu-
 tans, utrum mallet Persis resistere vastantibus Romanorum pro-
 vincias an his rebus in praesentia neglectis praeferret proficisci
 adversus tyrannum, ut et fratris ulcisceretur necem et sibi vin-
 dicaret partem occidentalem.

Ταῦτα τοῦ Κωνσταντίου σκοποῦντος καὶ διαμέλλοντος, δ 7
 Σαπώρης, ἐπεὶ κακείνῳ πρὸς γνῶσιν ἦλθον τὰ συμβεβηκότα
 περὶ τὸν Κώνσταντα, ἐπιτίθεται τῷ καιρῷ καὶ σὺν βαρεῖ στρα-
 τεύματι κατὰ τῶν ὑποκειμένων Ῥωμαίοις ἐπεισι χωρῶν τε καὶ
 5 πόλεων· καὶ πολλὴν μὲν ἐλήισατο χώραν, ἀλλὰ μέντοι καὶ 2
 φρούρια εἶλε καὶ τέλος ἐπολιόρκει τὴν Νίσιβιν, ἣ πάλαι μὲν
 τῇ τῶν Ἀρμενίων διέφερε βασιλείᾳ, ἐπὶ δὲ Μιθριδάτου, δς D
 D III 194 Τιγράτου τοῦ τῶν Ἀρμενίων τότε κρατοῦντος γαμβρὸς ἦν καὶ
 ἐξ ἐκείνου τὴν πόλιν ἐλήφει, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐάλω πολιορκία.
 10 ἐν ταύτῃ γὰρ δ Σαπώρης ἐλθὼν πᾶσαν ἐκίνησε μηχανὴν ἵνα 3
 αὐτῷ ἡ πόλις ἀλωῖ· κριούς τε γὰρ προσῆγε τοῖς τείχεσι καὶ
 διώρυχας ὑπογαίους πεποίητο, ἀλλὰ πρὸς πάντα γενναίως ἀντι-
 καθίσταντο οἱ πολιορκούμενοι. καὶ τὸν ποταμὸν δέ, δς διὰ 4
 μέσης ἔρρει τῆς πόλεως, μετωχέτευσεν, ἵνα δῆρμι πιεζόμενοι
 15 οἱ τῆς πόλεως προδοῖεν αὐτῷ τὴν πόλιν. τοῖς δὲ ἀφθονία ἦν 5
 ὑδάτων καὶ ἐκ φρεάτων καὶ ἐκ πηγῶν. ὥς δ' εἰς οὐδὲν αὐτῷ 6
 κατήντησαν ἀνύσιμον αἱ ἐπίνοιαι, ἑτερόν τι αὐτῷ μεμηχάνητο.

1 δι· δ (om. C) Σαπώρης δ Περσῶν δ (om. C) βασιλεὺς τῇ Ῥωμαίων
 χώρᾳ (om. E) ἐπέθετο (ἀρχῇ add. E) καὶ Νίσιβιν πολιορκήσας (Νισ. πολ.
 om. E) ἀπερακτος ἀνεχώρησεν CE

2 ἦλθε Dwp 6 φρούρια εἶλε καὶ . . ἐπολιόρκει Νίσιβιν] De
 chiasmo v. ad XIII 2, 6 7 Ἀρμενίων DE 8 τιγράτου C
 τότε om. E ἦν γαμβρὸς Dwp 9 post ἐλήφει add. δι sed
 lineola infra appositā notatū D 10 γὰρ AE, γοῦν Owp
 ἦν OwpDi 11 ἀλω (sic) A, v. ad p. 36, 8 γὰρ om. D
 14 μετωχέτευσεν (s. acc.) E, μετωχεύτευσεν D 15 προδῶν Owp
 17 κατήντων Owp

7. Quae cum Constantius deliberaret et cunctaretur, Sapor et ipse certior factus de iis quae evenerant Constanti urget opportunitatem et cum ingenti exercitu provincias et urbes Romanis subiectas invadit, atque ex multis agris capta praeda castellisque occupatis denique obsidebat Nisibin, quae quondam ad Armeniorum pertinebat regnum sed sub Mithridate, qui Tigranis Armeniorum tum regis gener erat ab illoque urbem ceperat, a Romanis capta erat obsidione. Quam Sapor aggressus omnem 3 movit machinationem ad expugnandam urbem, arietibus admotis ad muros actisque cuniculis, sed ad omnia fortiter resistebant qui obsidebantur. Ac fluvium, qui per mediam fluebat urbem, 4 derivavit, ut siti coacti oppidani proderent sibi urbem. Iis 5 autem abundantia erat aquae tum ex puteis tum ex fontibus haustae. Quod vero ad irritum ei ceciderat spes, aliud quoddam 6

- PII15A 7 ἀναδραμὼν τὸν ποταμόν, ὅς, ὡς εἴρηται, διὰ τῆς πόλεως ἔρρει,
καὶ πρὸς φάραγγας γεγονώς, ἔνθα ὁ χῶρος, δι' οὗ διέρρει,
ἐστένωτο, ἀπέφραξε τὸν τόπον καὶ ἐπέσχε τὸ ρεῦμα αὐτοῦ.
8 τοῦ δ' ὕδατος πλημμυρήσαντος, ἀθρόον τὰ φραγνύντα τὴν τοῦ
ὑδατος διέξοδον ἐξελὼν ἀφήκε τὸ ρεῦμα κατὰ τῆς πόλεως· 5
τὸ δὲ πολὺ τε σεσωρευμένον καὶ σὺν βία σφοδρᾷ τῷ τείχει
9 προσπεσὸν μέρος ἐκείνου κατήραξεν. οὐκ εὐθὺς δὲ ὁ βάρ-
βαρος εἰσέδυν τὴν πόλιν, ἀλλ' ὡς ἤδη ἀλωθείσης αὐτῆς, ἐπεὶ
καὶ πρὸς ἐσπέραν ἦν ὁ καιρός, εἰς αὖριον παραλήψεσθαι τὴν
10 πόλιν, μὴ τινος ἀντιβαίνοντος, ὑπερέθετο. οἱ δ' ἐν τῇ πόλει 10
πρὸς μὲν τὸ ῥῆγμα τοῦ τείχους ἐθορυβήθησαν, ὥς δ' εἶδον
Β τοὺς Πέρσας ὑπερθεμένους τὴν εἰσοδὸν, ἄπνοι τὴν νύκτα
διατελέσαντες πολυχειρίᾳ τὸν τόπον ὠχύρωσαν, τείχος ἐντὸς
11 ἀνεγείραντες ἕτερον. ὅπερ ἔωθεν ὁ Σαπώρης ἰδὼν ἀμελείᾳ
οἰκείᾳ τὸ ἀτύχημα ἐπεγράφετο. ἀλλ' οὐδ' οὕτω τῆς πολιορ- 15
12 κίας ἀφίστατο. πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα κατὰ τῆς πόλεως ἐπινοη-
W III 14 σάμενος καὶ πλείστους τῶν οἰκείων ἀποβαλὼν (ὕπερ γὰρ τὰς
εἴκοσι χιλιάδας κινδυνεῦσαι λέγεται τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος D III 19;
13 πολιορκουμένης Νισίβως) μετ' αἰσχύνης ἀνεχώρησεν. ἤδη

1 ὅς ARwp, δν C 2 διήκει O(wp) 3 αὐτοῦ om. B 4 δ' ARwp,
δι' E 5 διόδον Rwp 6 πολὺ AR, πολύν w*p 7 προσπεσὼν
B₁E κατήραξεν A, κατέρραξεν RwpDi vol. V p. 239, κατήραξεν
Di h. l., v. ad XIV 5, 5. 20, 17. XV 7, 7. XVI 13, 15. 16, 4.
22, 6. XVII 6, 18. 24, 12 8 ἀλωθείσης (sic) A ἐπεὶ ARwp,
ἤδη γὰρ D 9 εἰς αὖριον (sine spir.) A, εἰς αὖριον RwpDi, εἰ
ἔριον C 11 ῥεῦμα D, corr. D_w 13 τελέσαντες E

7 moliebatur. Regressus secundum fluvium, quem per urbem fluere
diximus, et ad rupes delatus, ubi regio, per quam ille perfluebat,
8 erat angusta, loco illo obsepto repressit eius cursum. Cum autem
aqua exuberasset, subito aggeribus aquam effluentem impedi-
9 deiecit. Neque vero statim barbarus intravit urbem, sed, quia
vespertinum erat tempus, distulit, quasi iam captum esset, in
10 crastinum diem capiendum oppidum, nullo repugnaturum. Sed
oppidani ruina muri consternati, cum vidissent Persas distulisse
ingressum, insomnes noctem agentes operarum multitudine lo-
11 cum muniverunt muro intus exstructo altero. Quem Sapor mane
12 conspicatus negligentiae suae casum ascribebat. Multis autem
et aliis rebus contra urbem excogitatis plurimisque de militibus
amissis (nam supra viginti milia cecidisse dicuntur Persici exer-
13 citus, cum Nisibis obsideretur) cum dedecore discessit. Etenim

γὰρ καὶ Μασσαγέται τῇ Περσίδι ἐπήλθοσαν καὶ αὐτῇ ἐλυμαί-
 ροντο. Κωνσταντίος δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν μὲν Νίσιβιν κατοχύ- 14
 ρωσε καὶ τοὺς πολίτας αὐτῆς ἀνεκτήσατο, αὐτὸς δέ, ἀνακωχῆς
 ἤδη τῇ ἐφ' ἡ γενομένης ἐκ τῶν Περσῶν, πρὸς τὰ ἐσπέρια ὤρ-
 5 μησε. καὶ οἱ ἀγγέλλεται Βετρανίων κοινοπραγῆσας τῷ Μα- 15 C
 γνητίρ. τῶν γὰρ παρ' Ἰλλυριοῖς ἄρχων οὗτος στρατευμάτων 16
 τυγχάνων καὶ μαθὼν τοῦ Μαγνητίου τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὸν
 φόνον τοῦ Κώνσταντος οὐχ ὑπεῖξε τῷ τυραννήσαντι, ἀλλὰ καὶ
 αὐτὸς ἐτέρωθεν τυραννίδι ἐπικεχείρηκε. τῷ Κωνσταντίῳ δ' ἐπι- 17
 10 στέλλων ἔλεγε τῷ τυράννῳ ἀντικαθίστασθαι καὶ αὐτὸν ἀφικέσθαι
 εἰς ἐκεῖνον κατάλυσιν κατέπειγεν. ἐπὶ συνθήκαις οὖν ὁ Βετρανίων 18
 καὶ ὁ Μαγνέντιος ἀλλήλοις σπεισόμενοι πρέσβεις ἄμφω κοινῶς
 πρὸς τὸν Κωνσταντίον στέλλουσιν, ἀξιοῦντες αὐτὸν καταθέσθαι τὰ
 ὅπλα καὶ τὴν πρώτην ἔχειν τιμὴν. περὶ γοῦν τὴν τῆς Θράκης 19
 15 Ἡράκλειαν ἐντυχόντες οἱ πρέσβεις τῷ αὐτοκράτορι τὰ μεμνη-
 μένα οἱ ἀπήγγειλαν. ὁ δὲ ἐν φροντίδι διὰ ταῦτα γενόμενος, 20 D
 νυκτὸς ἐπιγενομένης θναρ δρᾷ τοιοῦτον. ἐδόκει τὸν πατέρα 21

5 οὐ καὶ Βετρανίων τυραννίδι ἐπικεχείρηκεν C 17 θναρ τῷ Κωνσταν-
 τίῳ ὁφθέν ACE

1 μασσαγέται D^WEwpDi 3.4 ἤδη ἀνακωχῆς E 4 ὥρμησαι D, corr.
 D^w 5 βετρανίων AR tres Pp, βρεττανίων DEw 9 ἐτέρωθεν D
 11 κατάλυσιν ἐκεῖνου BC, τὴν ἐκεῖνου κατάλυσιν DwpDi κατή-
 πειγεν Awp, κατέπειγεν E, ἐπέσπευδεν R, ἐσπευδεν D, κατέπειγεν (sic)
 vel ἐπέσπευδεν D^w 11 βρεττανίων D, corr. D^w 13 κων-
 σταντίον RwpDi, κώνσταντα A 16 διὰ ταῦτα om. initio versus E
 17 νυκτὸς ἐπιγενομένης om. E θναρ δρᾷ τοῖόνδε E, δρᾷ τοιοῦτον
 θναρ Dwp

iam Massagetae Persiam adorti vastabant. Constantius autem 14
 rex, Nisibi munita eiusque civibus recreatis, ipse indutiis iam
 orienti datis a Persis ad partem occidentalem proficiscitur, cum 15
 ei nuntiatur Vetrano consilia iunxisse cum Magnentio. Qui 16
 cum Illyricarum dux legionum esset et comperisset Magnentii
 seditionem necemque Constantis, non cesserat tyranno novo sed
 et ipse ab altera parte tyrannidi studuit. Constantio autem lit- 17
 teris datis dicebat se adversus tyrannum proficisci ipsumque im-
 peratorem evocabat ad illum opprimendum. Ex pactis igitur 18
 Vetrano ac Magnentius inter se iuncti legatos ambo communiter
 ad Constantium mittunt postulantes, ut depositis armis principem
 haberet honorem. Qui legati cum ad Thraciae Heracleam inci- 19
 dissent in imperatorem, iussa ei nuntiaverunt. Qui cura inde 20
 affectus, cum nox appetiisset, somnium videt huiusmodi. Vide 21
 batur pater ei astare suum filium Constantem manu tenens eique

αὐτῷ παρεστάναι, τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Κωνσταντὸν κατέχοντα
 τῇ χειρὶ, καὶ λέγειν αὐτῷ· “Κωνσταντίε, ἰδοὺ Κώνστας ὁ σὸς
 ἀδελφός, πολλῶν δὲ βασιλέων ἀπόγονος, δς ἐκ τυράννου διώ-
 λετο. χρὴ σε τοίνυν τούτῳ τε τιμωρῆσαι καὶ τὴν ἀρχὴν μὴ
 παρόψεσθαι διακοπτομένην μήτε τὴν πολιτείαν ἀνατρεπομένην,⁵
 22 φὸν ἀνεκδίκητον.” ἐπὶ τούτοις διωπνισθεὶς ὁ Κωνσταντίος τοὺς
 μὲν πρέσβεις κατέσχε καὶ φρουρὰ παραδέδωκεν· αὐτὸς δ’ αὐτίκα D III 196
 23 μηδὲν μελλήσας εἰς Σαρδικὴν παραγίνεται. καὶ ὁ Βετρανίων
 P II 16 A τὴν ἀνέλπιστον ἐπιδημίαν πτήξας τοῦ Κωνσταντίου ὡς δεσπότη¹⁰
 προσυπηγνέει αὐτῷ, τὰς τε προτέρας καταλήκρας βουλὰς καὶ
 24 τὰς συνθήκας ἀθετήσας τὰς πρὸς Μαγνέντιον. καὶ ὁ Κων-
 σταντίος δὲ αὐτὸν γνησίως προσήκατο καὶ ὁμοδιαίτητον ἐποιήσατο.
 25 τὰ γὰρ τῆς βασιλείας ἀποδυσάμενος ὁ Βετρανίων γνωρίσματα
 26 ἐν ἰδιώτῳ πολλῇ τῶν τοῦ βασιλέως ποδῶν ἐπελάβετο. ὁ δὲ¹⁵
 περιεπιτύξατό τε τὸν Βετρανίωνα καὶ πατέρα ὠνόμασε καὶ χεῖρα
 δρέγων αὐτῷ καὶ ὑποστηρίζων πρεσβύτην ὄντα σύνδευπνον

9 οὗ προσήλθεν ὁ Βετρανίων (βεττανίων E) τῷ Κωνσταντίῳ CE

1 αὐτῷ AR, αὐτοῦ D, αὐτοῦ αὐτῷ w*p 2 λέγειν αὐτῷ κωνσταντίε
 ARwp, λέγοντα τῷ κωνσταντίῳ· | E δ ante κώνστας add. C
 δ σὸς ARwp, δς E 3 δς ARw, ὡς p*Di post ἐκ add. τοῦ
 E ἀπώλετο E 6 τὴν om. B 7 δι’ ἐπνισθεὶς (sic) A
 8 κατέσχε RwpDi, κατέσχευ A, v. ad XIII 1, 5 παραδέδωκεν A
 (v. ad XIII 1, 5), παρέδωκεν E, παραδέδωκε OwPDi 9 μελλήσας
 RwpDi, μελήσας ABE βετρανίων E, βρεττανίων Dw 11 αὐτῷ
 προσυπηγνέει BCwp, τῷ κωνσταντίῳ προσυπηγνέει D 12 ἀθετήσας
 τὰς συνθήκας OwP τὰς (post ἀθετ.) intra lineas add. A
 14 εἶτα καὶ τὰ D, τὰ γὰρ corr. Dw βρετανίων DE, βρεττανίων w
 16 βετρίωνα B, βρετανίωνα E, βρεττανίωνα Dw

dicere: “Constanti, ecce Constans, tuus frater, ex multis regibus
 prognatus, qui a tyranno periit. Oportet te igitur hunc adiu-
 vare neque in imperio conivere dilacerato neque in republica
 22 inultum”. His de rebus expectatus Constantius legatos retinuit
 et in custodiam tradidit; ipse vero statim nihil cunctatus Sardi-
 23 cam proficiscitur. Vetricio subita expeditione demissus Con-
 stantio ut domino obviam procedebat, prioribus relictis consiliis
 24 et pactis sublati cum Magnentio factis. Sed Constantius eum
 25 sincere recepit mensae suae adhibitum. Regni enim depositis
 insignibus Vetricio privato habitu regis pedes amplexus est.
 26 Ille vero amplexatus Vetricionem patrem nominavit et porrecta

ἐποιήσατο· εἶτα ἡ Προῦσα αὐτῷ (πόλις δ' αὕτη τῶν Βιθυνῶν) 27
εἰς κατοικίαν ἀφώριστο καὶ χωρία πρὸς χορηγίαν τῶν ἐπιτη-
δείων ἀπονενέμῃτο. ἔνθα τρυφῶν ἐπὶ ἑξ ἑνιαυτοῦς τὴν ζωὴν 28
ἐξεμέτρησε.

5 Καὶ τὰ μὲν περὶ Βετρανίωνα εἰς τοιοῦτον κατηγήκασιν 8 B
τέλος· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Κωνσταντίος πρὸς Μαγνέντιον ὥρμητο.
ὁ δὲ ἐν Μεδιολάνῳ διῆγε, τὸν ἀδελφὸν Δεκέντιον ἀνειπὼν Καί- 2
σαρα καὶ στείλλας αὐτὸν τὰς Γαλλίας φυλάξοντα. ἐν τούτοις 3
δ' αὐθις ὁ Σαπώρης ἀδείας δραξάμενος, τὰ πρὸς ἑω ἐπόρ-
10 θησε καὶ λείαν λαβὼν καὶ δορυαλώτους πολλοὺς ἐπανέξευξεν.
οὕτω δ' ἐκατέρωθεν ὁ βασιλεὺς περιστοιχιζόμενος ταῖς ἐκ τῶν 4
πολέμων φροντίσι Γάλλον τὸν οἰκεῖον ἐξάδελφον τιμήσας τῇ
ἀξίᾳ τοῦ Καίσαρος καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν Κωνσταντίαν κατεγ-
γυήσας αὐτῷ εἰς τὴν ἑῴαν ἐξέπεμψε, τὰς ἐφόδους τὰς Περ-
15 σικὰς ἀνακόποντα.

Ὁ μὲν οὖν Γάλλος Καῖσαρ τὸν τρόπον τοῦτον ἀναρρηθεὶς 5 C
ἐπὶ τὴν ἑῴαν ἀπῆει, καὶ τὴν σύζυγον ἐπαγόμενος· ὁ δὲ γε

12 περὶ Γάλλου CE 16 περὶ Μαγνεντίου τυραννήσαντος καὶ συμβαλόν-
τος τῷ Κωνσταντῷ καὶ ἡττηθέντος CE

1 αὐτῷ om. D 2. 3 τῶν ἐπιτηδείων ἀπονενέμῃτο B, αὐτῷ προσνενέ-
μητο τῶν ἐπιτηδείων C 3 ἀπονενέμῃτο ADEwp, προσνενέμῃτο CDw
5 βετρανίωνα E, βρετανίωνα Dw 6 δ' B^sDwpDi 9 δ' om. E
δεξάμενος (ut videtur) E πρὸς AR, περὶ Dwp 10 δορυνα-
λώτους D, δοριαλώτους Di ut solet (v. Steph. thes. II p. 1636 D)
11 δὲ B^sDwpDi 8 Dw 12 πολέμων (sed μ in rasura) C,
πολεμίων Dwp 15 ἀνακόπαντα E, ἀνακόποντα p* 16 καίσαρ
A (sic), v. ad XIII 10, 11 τοῦτον τὸν τρόπον Dwp 17 καὶ
om. CE

manu suffulsit senem et cenae adhibuit. Tum Prusa (est urbs 27
Bithyniae) ei ad habitandum data et loca ad victum praebendum
attributa sunt. Ibi vita opulenter acta per sex annos decessit. 28

8. Ac res Vetraniionis talem habuerunt exitum; sed im-
perator Constantius adversus Magnentium profectus est. Hic 2
autem Mediolani versabatur, cum Decentium fratrem praedicasset
Caesarem et misisset Gallias custoditum. Interea Sapor denuo 3
arrepit opportunitate orientalem partem vastavit et cum praeda
captivisque multis rediit. Sic utrinque rex circumventus curis 4
bellicis Gallum suum patruelem dignatum honore Caesaris, sua
sorore Constantia desponsa tradita, in orientem misit, ut impetus
Persicos reprimeret.

Ita igitur Gallus Caesar declaratus in orientem abiit ipsa 5
uxore secum ducta; sed Constantius in bellum contra Magnen-

Κωνσταντίος εἰς τὸν κατὰ Μαγνητίου ἀνεχώρησε πόλεμον.
 6 ἵνα δὲ μὴ μάχαις ἐμφυλίοις καὶ σφαγαῖς ἀλλήλων οἱ Ῥωμαῖοι D III 197
 μαίνοιτο, δεῖν ἔκριεν εἰς συμβάσεις τὸν τύραννον προκαλέσαι-
 W III 15 7 σθαι. στέλλει τοίνυν πρὸς αὐτὸν ἄνδρας τῶν ἐπιφανῶν καὶ γραμ-
 ματα δ' ἐγκαράττει αὐτῷ, συγγνώμην διδοὺς ἐπὶ τῷ τολμήματι, 5
 εἰ τῶν ὀπλῶν ἀπόσχοιτο, καὶ παραχωρῶν αὐτῷ τῶν Γαλλῶν, ἵνα
 8 τούτων ἄρχῃ καὶ ταύταις περιορίζηται. δ δὲ οὐδὲν τι φρονῶν
 μέτριον οὐ προσήκατο τὰ παρὰ τοῦ Κωνσταντίου ἀπραγμόνων
 9 αὐτῷ παρεχόμενα, ἄλλὰ τὸν πόλεμον εἴλετο· καὶ μᾶλλον σὺν
 D τάχει πρὸς τοῦτον ἐχώρησεν, ὅτι Σιλβανός, εἰς τις τῶν αὐτοῦ 10
 ταξιάρχων, μετὰ πλήθους ὀπλιτῶν ἐκείνον λιπὼν Κωνσταντίῳ
 10 προσῆλθε τῷ αὐτοκράτορι. ἤδη δὲ πλησιασάντων ἀλλήλοις καὶ
 ἀντιστρατοπεδευσαμένων, ὃ τε Κωνσταντίος τοὺς οἰκείους στρα-
 τιώτας λόγοις διηγείρεν εἰς ἀλκὴν καὶ ὁ Μαγνέντιος τοὺς ἑαυτοῦ
 παρεκάλει ἄνδρας φανῆναι πιστοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, πολλὰ 15
 11 σφίσιν ἐπαγγελλόμενος. ἀντιπαρταξάμενοι δὲ τὸ μὲν πλεῖστον
 τῆς ἡμέρας ἀπρακτοῦντες διήγαγον, μηδενὸς τῷ ἀντιπαρατε-
 12 ταγμένῳ μέρει ἐπεξιόντος. δ δὲ Μαγνέντιος καὶ γοητείας ἐχρή-
 σατο· γυνὴ γάρ τις μάγος παρθένον αὐτῷ σφαγιάσαι ὑπέθετο

1 ἐχώρησε Rwp 5 ante διδοὺς add. αὐτῷ Ow 6 γαλλια-
 λῶν D, corr. Dw 7 ταύταις] τούτοις CDwp περιορίζεται E
 8 τοῦ om. E 10 ἐχώρησαν D, corr. Dw εἰς τίς AR, τίς (sic)
 E, εἰς B^s(?)wp 11 ταξιάρχων E 13 ἰδίους E 14 λόγοις
 om. E 15 φανῆναι ἄνδρας E 16 ἐπαγγελλόμενος DEwp
 18 ἐπεξιόντας B, ἐπαξιόντες D, corr. Dw 19 σφαγιάσαι (sic) A

6 tium ascendit. Ne vero pugnīs intestinīs ac caedibz mutuis
 Romani polluerentur, censuit ad pactiōnes tyrannum esse pro-
 7 vocandum. Itaque mittit ad eum viros principes litterasque
 exarat se veniam esse daturum illius audaciae, si armis disces-
 serit, eique sese esse concessurum Gallias, ut hic imperet hisque
 8 finibus contineatur. Qui cum moderate neutiquam sentiret, non
 accepit condiciones Constantii haud graves sed bellum praetulit;
 9 eoque celerius hunc aggressus est, quod Silvanus, unus de eius
 tribunis, cum multis militibus gravis armaturae ab eo ad Con-
 10 stantium defecerat. Qui cum iam propius ad se accessissent et
 castra posuissent, tum Constantius milites verbis factis incitabat
 ad virtutem, tum Magnentius suos adhortabatur, ut viros se
 11 praestarent fidos bonosque, multa pollicitus. Instructam autem
 cum haberent aciem, maximam diei partem nihil egerunt, cum
 12 nullus hostium aciem aggrediretur. Sed Magnentius etiam prae-
 stigiis usus est; maga enim quaedam monuit, ut virginem im-
 molaret eiusque sanguinem vino mistum militibus degustandum
 daret, interim ab illa carminibus recitatis quibusdam daemonum-

καὶ οὖν τὸ ταύτης αἷμα προσμῆλαι καὶ δοῦναι τοῖς στρατιώταις
αὐτοῦ ἀπογεύσασθαι, ἐπὶ τούτοις ἐκείνης ἐπιδόας εἰπούσης τινὰς P II 17 A
καὶ δαιμόνων ἐπικαλουμένης ἐπικουρίαν. ἄρτι δὲ τῆς ἡμέρας 13
κλινάσης ἀλλήλοις συνερράγησαν τὰ στρατεύματα, καὶ πολλὰς
5 τῆς μάχης σχούσης μεταβολὰς τέλος ἡ νίκη τῷ Κωνσταντίῳ
ἐπεμειδίασε, καὶ μέχρι βαθείας νυκτὸς συνεκόπτοντο οἱ τοῦ
Μαγνηντίου καὶ ἀπώλλυντο· οὕτω δὲ τῆς τοῦ πολέμου ὁπῆς 14
τῷ τυράννῳ συνενεχθείσης, εἰς φυγὴν ἐκείνος ἀπειδεν. ἵνα δὲ 15
D III 198 μὴ τοῖς βασιλικοῖς παρασήμοις φεύγων γνωρίζοιτο, ἀποτίθεται
10 ταῦτα καὶ ἰδιωτικὴν ἀναλαμβάνει στολὴν καὶ τῷ βασιλεῖ ἔπι
τὰ παράσημα ἐπιθέμενος ἄνετον ἀφῆκε τρέχειν αὐτόν, ἵνα νο-
μίζοιτο πρὸς τῶν δρώντων τὸν ἔπινον θέοντα τοῦ ἐπιβάτου
χωρὶς ἀνηρημένου αὐτοῦ καὶ μὴ καταδιώκοιτο πρὸς τινων. ὁ 16
μὲν οὖν οὕτω διέδρα· ἔωθεν δὲ ὁ Κωνσταντίος ἐπὶ τινος ἀνα- B
15 βὰς λόφου καὶ τὴν παρακειμένην πεδιάδα, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν
παραρρέοντα ποταμὸν νεκρῶν ἰδὼν γέμοντα, εἰς φανερὰ κατή-
νεκτο δάκρυα, οὐ μᾶλλον διὰ τὴν νίκην ἡδόμενος ὅσον διὰ
τὸν τῶν πεσόντων δακνόμενος ὄλεθρον. λέγονται γὰρ ἐκ μὲν 17

7 οἱ ἡττηθεῖς ὁ Μαγνηντίος ἔφυγεν CE

2 αὐτὸ Dwp τινὰς εἰπούσης Owp 3 inter δαιμόνων | et
ἐπικαλουμένης quattuor fere litterae sunt erasae in C 4 κλι-
νούσης Owp συνερράγησαν ἀλλήλοις Owp 6. 7 οἱ τοῦ μαγν. συνε-
κόπτοντο Owp 7 ἀπώλυντο A, ἀπώλλυντο Rwp, ἀπόλυντο D, corr.
Dw οὕτω ARwp, οὕπω C 12 τὸν ἔπινον Rwp Di, τῶν ἔ-
πων A θέοντα post δρώντων E 16 παρρέοντα E 18 λέγεται
Dwp

que implorata ope. Iam die inclinato inter se congressi sunt 13
exercitus et, cum diu pugna stetisset anceps, tandem victoria
Constantio arrisit, ad multam noctem concisis militibus Magnentii
ac profligatis; ita autem cum bello decretum esset, tyrannus in 14
fugam se dedit. Ne vero fugiens ex regiis insignibus cognosce- 15
retur, his depositis privatam sumit vestem et equum suum re-
gium insignibus impositis solutum dimisit ad fugam, ut ipse ab
iis, qui viderent equum currentem sessore vacuum, putaretur
sublatus esse neque a persequentibus vexaretur. Ille igitur ita 16
effugit; mane vero Constantius quodam ascenso tumulo cum
adiacentem planitiem tum praeterfluentem fluvium corporibus
conspicatus plenum manifestas effudit lacrimas non tam de vi-
ctoria laetatus quam caesorum morsu exitio. Dicuntur enim de 17
millibus militibus, qui omnino erant octoginta milium, ad triginta
milía cecidisse, de Magnentii, qui erant sex et triginta milium,

- τῶν ἐκείνου περὶ τριάκοντα πεσεῖν χιλιάδας, ἀπασῶν ἀριθμου-
μένων εἰς ὀγδοήκοντα, ἐκ δὲ τῶν Μαγνεντίου τριάκοντα καὶ
ἕξ οὐσῶν χιλιάδων διαφθαρῆναι τὰς εἴκοσι πρὸς ταῖς τέσσαρασι.
18 αὐτίκα τοίνυν τοὺς μὲν ἀνηρημένους τῶν πεσόντων ταφῆς ἀξιω-
θῆναι πάντας ἐκέλευσε, μὴ διακρινομένων τῶν οἰκείων ἢ τῶν 5
πολεμίων, τοὺς δ' ἔτι ἐμπνέοντας ἐπιμελείας τυχεῖν καὶ λατρι-
κῆς θεραπείας.
- C 19 Διαδράς δέ, ὥς εἴρηται, Μαγνέντιος τοὺς τε περισωθέν-
τας ἐκ τῶν οἰκείων ἡθροίζε καὶ ἄλλους συνέλεγε καὶ αὐθις
20 ἐπαναλαμβάνειν ἐαυτὸν ἐπειρᾶτο. ἔστειλε δὲ καὶ πρὸς τὸν Κων- 10
σταντίου συγκλητικόν τινα πρεσβεύοντα, δν δ Κωνσταντίος
οἰθελὶς τῷ τῆς πρεσβείας δνόματι κατασκοπήσοντα καὶ τὰ κατ'
21 αὐτὸν περιεργασόμενον, περιώρυσεν. ὁ δὲ Μαγνέντιος ἐπισκό-
ποις αὐθις εἰς πρεσβείαν ἐχρήσατο, συγγνωμονηθῆναι ζητῶν,
22 ἔν' ἐν στρατιῷ του μοίρα τῷ βασιλεῖ συστρατεύοιτο. ἀλλ' οὐδὲν 15
πρὸς τὴν πρεσβείαν ταύτην ἀνταπεκρίνατο ὁ Κωνσταντίος, ἀφῆκε
23 δὲ τοὺς πρέσβεις ἀπράκτους ἀπελθεῖν. κάκεινος ἀπῆε κινήσας D III 199

1 χαλεπὸν πάθος ἢ πλεονεξία E
Μαγνέντιος ἡτοιμάζετο C

8 οὐ καὶ αὐθις πρὸς πόλεμον δ

1 χιλιάδες BEwp ἀριθμῶ οὐ μένων D, corr. Dw 3 ταῖς in
D ita est exaratum, ut videatur notatum esse lineola infra
apposita; ideo add. Dw in marg. iterum ταῖς τέσσαρασι RwpDi,
τέσσαροι A, v. ad XIII 1, 6 4 μὲν om. D 8 δ ante μαγνέν-
τιος add. Rwp 9 ἡθροίζε Dw, corr. p 10 πρὸς ante ἐαυτὸν
add. E 11 πρεσβεύοντα AR, πρεσβεύοντι D, inde perperam
πρεσβεύοντα wp 12 κατασκοπήσαντα D, corr. Dw post
κατασκ. add. ἡκεῖν RwpDi 13 περὶ ἐργασόμενον A, περιεργαζό-
μενον D, corr. Dw 15 στρατεύοιτο E 17 ἐπανελθεῖν Owρ

- 18 periisse quattuor et viginti milia. Illico igitur interfectos qui-
dem sepulcro dignari cunctos iussit sive suos sive hostes, adhuc
spirantes autem curae participes fieri ac diligentiae medicorum.
19 Elapsus, ut dictum est, Magnentius et salvos suos colligebat
20 et alios conquirebat et denuo recuperare vires conabatur. At-
que misit etiam ad Constantium senatorem quendam legatum,
quem Constantius ratus legationis nomine exploratum suisque
21 rebus se immisturum expulit. At Magnentius episcopis rursus
legatis missis veniam impetrare studuit, ut pro milite sub eo
22 rege militaret. Neque vero quicquam legationi huic respondit
23 Constantius, sed dimisit legatos, ut re infecta redirent. Tum ille
ablit moto exercitu multis, qui sub Magnentio meruerunt, defi-

τὸ στράτευμα, καὶ πολλοὶ τῶν ὑπὸ Μαγνέντιον αὐτῷ προσήεσαν
 ἐαυτοὺς τε καὶ τὰ φρούρια ἐγχειρίζοντες. Μαγνέντιος δὲ ἀπο- 24 D
 γνούς τοῦ συγγνώμης τυχεῖν πρὸς πόλεμον ἡτοιμάζετο καὶ ἐν
 Γαλλίαις διάγων πλήθη συνήθροισεν. ἵνα δὲ φροντίαι περι- 25
 5 βάλλῃ τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἐξ ἑαυτοῦ ἀντιπερισπάσῃ πρὸς ἑτέρα,
 ἔπεμψε τινα τῶν ἑαυτῷ οὐκείων εἰς Ἀντιόχειαν, ἀναιρήσοντα
 τὸν Γάλλον. καὶ ὁ πεμφθεὶς διὰ τὸ ἀνύποπτον εἰς καλύβην 26 W III 16
 τινὸς κατέλυσε γράδος παρὰ τῷ Ὀρόντῃ ποταμῷ πεπηγμένην
 (ὅς Ὀφίτης πρόφην καλούμενος, ὃς τινες ἰστοροῦσιν, Ὀρόντης
 10 ἐπεκλήθη μετέπειτα, τοῦ υἱοῦ Καμβύσου τοῦ Περσῶν βασιλέως
 εἰς αὐτὸν ἐμπιστόντος, καλουμένου Ὀρόντου) — ἤδη γοῦν παρὰ 27
 τοῦ Μαγνεντίου σταλεῖς τὴν κατὰ τοῦ Γάλλον ἐξαγτύσας ἐπι-
 βουλὴν καὶ πολλοὺς τῶν ἐκεῖ προσποιησάμενος δολιτῶν, ἐσπέ-
 ρας παρὰ τῇ τῆς γράδος καλύβῃ τῶν συνιστόρων τισὶ συνδευπνῶν
 15 ἀδεέστερον αὐτοῖς ὠμίλει περὶ ὧν ἐβουλευόντο, καταφρονῶν P II 18 A
 τῆς γράδος ὡς ἀπράγμονος καὶ μηδὲ συνείσης διὰ τὸ γῆρας
 τῶν λεγομένων. ἡ δὲ φύσεως, ὡς ἔοικεν, ἐντρεχεστέρας τυγ- 28

4 οὐ ἐπεβούλευσεν ὁ Μαγνέντιος τῷ Γάλλῳ CE 9 περὶ τοῦ Ὀρόντου
 ποταμοῦ C, περὶ ποταμοῦ τοῦ Ὀρόντου E 13 ὅπως ἐγνώσθη ἡ κατὰ
 (τοῦ add. E) Γάλλον ἐπιβουλὴ CE

1 μαγνεντίου D 3 ante τοῦ add. τὸ D_w, om. AR 4 περι-
 βάλλῃ E, βάλλῃ D, corr. D_w 6 ἑαυτοῦ B²D_wp, corr. D_w 7 τὸν
 om. R_wp 8 ὀρρόν D, ὀρρόντῃ wp, v. vs. 9. 11 9 ὀφίτης D
 ὀρόντης RDi, ὀρρόντης A (non vs. 8) Dwp, v. XVI 26, 9. XVIII
 23, 18 10 ἐκλήθη E 11 ὀρόντου RDi, ὀρρόντου ADwp δ
 ante παρὰ add. CDwpDi 13 προσποιησάμενος C 16 μὴ δὲ
 A(R)wp, μὴ C 17 ἡ δὲ — p. 44, 1 λεγομένων om. B τυχούσα E

cientibus ac semet ipsos et castella committentibus. Magnentius 24
 autem, cum desperasset de venia impetranda, bellum parabat
 et in Galliis copias colligebat. Ut autem sollicitudinibus afficeret 25
 imperatorem et a se ipso averteret ad alia, misit quendam de
 suis familiaribus Antiochiam, qui interficeret Gallum. Is, ne su- 26
 spicionem moveret, in tugurio cuiusdam deversatus est anus apud
 Orontem fluvium constructo (qui Ophites olim dictus, ut nonnulli
 ferunt, Orontes nominatus est posthac, quod filius Cambysis Per-
 sarum regis in eum inciderat, cui nomen erat Oronti) — a Ma- 27
 gnentio igitur missus, contra Gallum paratis insidiis multisque
 qui ibi erant conciliatis legionariis vesperi prope anus tugurium
 una cum nonnullis consciis cenans liberius cum iis colloquebatur
 de consiliis, contempta anu utpote remota a negotiis publicis ac
 ne intellegente quidem prae senectute quae dicerentur. At illa 28
 ingenio, ut apparet, praedita callidiore, quamvis videretur verba

χάνουσα ἐφάκει μὲν μηδ' ἀκούειν τῶν λεγομένων, πάντα δὲ
 29 συνετήρει καθ' ἑαυτήν. καὶ ἐπεὶ ὁ ξένος αὐτῆς οἰνωθεὶς ὕπνω-
 σεν, ἐκείνη λάθρᾳ τῆς καλύβης ὑπεξελθοῦσα παρὰ τὴν πόλιν
 30 ἀφίκετο καὶ πάντα καταγγέλλει τῷ Καίσαρι. παρ' οὗ σταλέν-
 5 τες τινὲς συνέσχον αὐτοῦ τὸν ἐπίβουλον, δς ἐν ἀνάγκῃ κατα-
 31 στὰς τὸ ἅπαν δρᾶμα ἐξέφηγε. καὶ οὕτω τὴν ἐπιβουλήν ὁ Γάλ-
 λος διέφυνεν, ἐκείνον κολάσας καὶ τοὺς ἐκείνῳ συνίστορας.
 B 9 Τούτων οὕτω συμβεβηκότων ὁ Μαγνέντιος αὐθις πρὸς
 μάχην ἠντρεύετο καὶ συμβαλὼν τοῖς τοῦ Κωνσταντίου ἡττᾶται D III 200
 2 καὶ φεύγει. οἱ γοῦν αὐτῷ συμφυγόντες στρατιῶται, ἐπεὶ μη-
 10 δαμόθεν ἐώρων αὐτοῖς σωτηρίας ἐλπίδα περιλιπῇ, καὶ μάταιον
 κρίναντες κινδυνεύειν ὑπὲρ ἀπεγνωσμένου ἀνδρός, ἐκδοῦναι
 3 αὐτὸν τῷ βασιλεῖ ἐβουλεύσαντο. καὶ περιστάντες τὴν οἰκίαν,
 ἔνθα κατέκειτο, ἐν σχήματι φρουρῶν ἐφρουροῦν αὐτόν, ἵνα μὴ
 4 λάθῃ σφᾶς ἐκφυγῶν. ὥς δ' ἔγνω τὴν αὐτῶν διάνοιαν ὁ Μα-
 15 γνέντιος καὶ ἐν ἀφύκτοις ἑαυτὸν περιελημμένον, ἔξ ἀπονοίας
 μεμηνότος ἔργον, ὥς λόγος, εἰργάσατο, τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ πάν-
 τας συγγενεῖς τε καὶ φίλους ἀνηρηκώς· εἶτα καὶ Διοσχερίῳ τῷ
 8 ὅτι καὶ αὐθις (ἄκων E) ἡττήθη ὁ Μαγνέντιος καὶ ἑαυτὸν διεχρήσατο CE
 18 ὅτι μόναρχος ὁ Κωνσταντίος κατέστη CE, καὶ δλοκλήρου τῆς ἀρχῆς
 γέγονεν ἐγκρατὴς C

3 περὶ D, corr. Dw 5 ἐν om. B₁ 6 δρᾶμα ARwp, corr. Di
 δ om. E 7 post ἐκείνον add. τε C ἐκείνου Owp, v. XIII
 6, 2 11 καὶ om. Owp 14 κατέκειτο A, κατήγετο Rwp
 15 διαλάθῃ sed δια ut falsum notatum D δ' ἔγνω ARwp,
 ἔγνω D (add. δὲ Dw), δὲ omisso ἔγνω Di 16 περιελημμένον
 (sic) A post ἀφύκτοις add. ἔγνω RwpDi 18 τε om. Dw

29 ne audire quidem, omnia memoria tenebat cumque hospes vino
 gravis obdormisset, clam e tugurio egressa ad urbem venit et
 30 omnia nuntiat Caesari. A quo missi nonnulli ceperunt insidia-
 31 torem, qui tormentis adductus totam fabulam enuntiavit. Atque
 ita insidiis evitatis Gallus illum punivit illiusque conscios.
 9. His rebus ita gestis Magnentius denuo pugna parata
 2 congressus cum militibus Constantii vincitur et fugit. Sed mi-
 lites, fugae socii, cum nulla ex parte viderent sibi salutis spem
 relinqui, supervacaneum rati pericula subire pro desperato ho-
 3 mine, tradere eum regi constituerunt. Itaque cum circumstetis-
 sent domum, ubi iacebat, modo custodiarum custodiebant eum,
 4 ne clam se effugeret. Magnentius autem, cum perspexisset eorum
 consilium nec esset ignarus angustiis inevitabilibus se undique
 teneri, desperatione incitatus hominis furiosi facinus, ut ferunt,
 fecit, quos secum habebat omnibus cognatis et amicis interfectis;

ἀδελφῶ πληγὰς πολλὰς διὰ ξίφους ἐπήνεγκεν, οὐ μέντοι τις C
αὐτῶν θανάσιμος ἦν. καὶ ταῦτα πράξας καὶ ἐαυτὸν ἀνείλεν, 5
ἵνα μὴ παραδοθῇ πρὸς τῶν αὐτὸν φυλασσόντων Κωνσταντίῳ
τῷ αὐτοκράτορι καὶ χρονιώτερον κολασθῇ. καὶ Δεκέντιος δὲ 6
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὃν προεχειρίσατο Καίσαρα, ἐν Γαλλίαις ὦν
καὶ πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐτοιμαζόμενος ἀφίξεσθαι σύμμαχος, ὥς
τὸν ἐκείνου ἐπύθετο ὄλεθρον, ἀπογνοὺς ἀγχόνη ἐχρήσατο. 7
δὲ παρὰ τοῦ Μαγνητίου πληγὰς δεξάμενος ἐκείνου ὁμαίων
ὁ Διοδόριος, τὸν θάνατον ἐκφυγὼν καὶ ἀναρρωσθεὶς ἀπὸ τῶν
10 πληγῶν, τῷ Κωνσταντίῳ προσῆλθεν ἐθελοντής. οὕτω δὲ τῆς 8
τοῦ Μαγνητίου τυραννίδος διαλυθείσης, ὅσα ἐκεῖνος κατεῖχε, D
καὶ ταῦτα ὑπὸ τὸν Κωνσταντίον γέγονε, καὶ ὁλοκλήρου τῆς
πατρικῆς ἀρχῆς μόνος γέγονεν ἐγκρατής.

Τὰ μὲν οὖν ἐσπέρια εἰρήνην ἦγον ἐντεῦθεν· τὰ δὲ τῆς 9
15 ἐφ' ἧς ἐταράττετο μοίρας. ὁ Γάλλος γάρ τῷ εὐτυχήματι ἐπαρ- 10
θείς, ἐπεὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο, βαρὺς τοῖς ὑπ' αὐτὸν προσε-
φέρετο, κακούμενοις πολυειδῶς πρὸς αὐτοῦ, ἔχοντος καὶ τὴν
D III 201 ὁμόζυγα πρὸς τοῦτο αὐτὸν ἐρεθίζουσαν. δείσας οὖν ὁ Κων- 11

15 ὅπως ὁ Γάλλος ὑπερεφρόνησε καὶ τοὺς συγκλητικὸς ἀνείλεν ἄνδρας,
καὶ αὐτὸς τῆς τοῦ Καίσαρος ἀξίας ἐξέπεσε καὶ τῆς ζωῆς ἐστερήθη ἀναίρε-
θεὶς C ἀναιρέσεις Γάλλου E

1 πολλὰς πληγὰς DEwp 12 τὸν Dw, τῶν D 16 ante βαρὺς
add. καὶ B 17 ἔχων D 18 ὁμόζυγον DEwp

tum etiam Desiderio fratri vulnera multa gladio infixit, nullo
tamen de iis mortifero. Quibus rebus factis et ipse mortem sibi 5
conscivit, ne traderetur ab iis qui se custodirent imperatori Con-
stantio ac longiore poena afficeretur. Decentius autem frater 6
eius, quem praedicaverat Caesarem, cum in Galliis ad fratrem
pararet proficisci socius, illius cognito interitu desperatus laqueo
vitam finivit. Desiderius autem, illius frater, a Magnentio vul- 7
neribus acceptis cum mortem effugisset et convaluisset de vul-
neribus, ad Constantium transiit sua sponte. Sic Magnentii 8
tyrannide deleta quaecunque ille occupaverat, ea quoque in
Constantii potestatem venerunt, ita ut integro paterno imperio
solus potiretur.

Inde pacatus erat occidens; sed partes orientis turbabantur. 9
Gallus enim rebus secundis elatus cum Antiochiam venisset, 10
aspere suos tractabat multis modis vexatos, quia etiam a coniuge
ad hanc rem incitabatur. Veritus igitur Constantius, ne sollici- 11
tarentur ad defectionem homines ab illo vexati atque intestinum
bellum sibi esset gerendum, Domitianum, virum illustrem et

- στάντιος μὴ κινήθειεν εἰς ἀποστασίαν οἱ ὑπ' ἐκείνου κακού-
 μνοι καὶ ἐμφυλίου πολέμου δεήσῃ αὐτῷ, Δομυτιανόν, ἄνδρα
 ἐπιφανῆ τε καὶ γηραιόν, ἑπαρχὸν πραιτωρίων, προχειρισάμενος
 εἰς Ἀντιόχειαν ἔστειλεν, ἐντειλάμενος τῷ ἀνδρὶ ἐν ἀπορρήτοις
 εὐφυνῶς πως τὸν Γάλλον ὑπελθεῖν καὶ πείσαι ἀφίξεσθαι πρὸς 5
 P II 19 A 12 αὐτόν. ὁ δὲ εἰς Ἀντιόχειαν παραγεγονῶς καὶ πάννυ ἀδεξίως
 τὸ πρᾶγμα μετεχειρίσατο, ἀναφανδὸν ἐπιτάξας τῷ Καίσαρι πο-
 ρεύεσθαι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἀπειλήσας, εἰ μὴ πείθοιτο,
 W III 17 13 τὰς σιτήσεις τῶν ὑπ' αὐτόν ἐπισχεῖν. τούτοις εἰς θυμὸν ἐκεί-
 νος παροξυνθεὶς, καὶ ἄλλως εὐκίνητος ὢν πρὸς ὀργήν, συνέσχε 10
 14 τὸν ἑπαρχὸν καὶ φρουροὺς αὐτῷ στρατιώτας ἐπέστησε. Μον-
 τίῳ δὲ τοῦ κοιαιστωροῦ αἰτωμένον τὴν πρᾶξιν καὶ εἰς σαφῆ
 τυραννίδα ταύτην ἀνάγεσθαι λέγοντος, ἔτι χαλεπήνας ὁ Καῖσαρ,
 ἀλλὰ καὶ πρὸς τῆς γυναικὸς ἐξαφθεὶς εἰς ὀργήν ὥς καταφρο-
 νούμενος, καὶ αὐτὸν ὑπὸ δεσμοῖς ἐποιήσατο τὸν κοιαιστωρα 15
 15 καὶ τοῖς στρατιώταις καὶ ἄμφω παρέδωκεν. οἱ δὲ ἄμφω τῷ
 B ἄνδρι συνδήσαντες ἔσυραν διὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ ἤκισαντο καὶ
 τέλος ἐνέβαλον εἰς τὸν ποταμὸν καὶ διέφθειραν.
 16 Ταῦτα μαθὼν ὁ Κωνσταντίος ἔπεμψε τοὺς ἄξοντας τὸν

1 εἰ post μὴ coniectura add. Di 2 καὶ ante ἐμφυλίου add.
 Rwp, om. A Di δεήσοι vel δεήσαι Dw δομυτιανόν CDEwp
 3 τῶν ante πραιτωρίων add. Dwp, sed v. ad XIII 10, 22 5 πῶς
 Awp, πῶς O Di, πρὸς E 7 καὶ σαρὶ D 9 αὐτόν Rwp Di,
 αὐτῶν A, v. ad XIII 10, 11 εἰς θυμὸν om. D 10 post ἄλ-
 λως add. ὥς E κατέσχε Owp 12 κοιαιστωροῦ Dwp, v. vs. 15
 13 ταύτην init. vers. om. E 14 εἰς ὀργήν ἐξαφθεὶς Rwp κα-
 ταφρονούμενος D, corr. Dw 15 κοιαιστωρα Dwp 16 post
 δὲ add. καὶ E 18 ἐνέβαλον Rwp Di, ἐνέβαλλον A 19 ἄξον-
 τας AR, ἔλξοντας Dwp τὸν om. B

senem, praefectum praetorio, elegit et Antiochiam misit iussum
 12 oportuna quadam ratione Gallum secreto adire eique persua-
 dere, ut veniret ad se. Qui cum Antiochiam venisset, vel im-
 peritissime rem egit, aperte inisso Caesare proficisci ad impera-
 torem ac minatus, nisi obtemperaret, se commeatu eos, quibus
 13 ille imperaret, interclusurum. Is, per se facile praeceps ad ra-
 biem, his rebus ad iram incitatus cepit praefectum militibusque
 14 ad custodiendum tradidit. Cum autem Montius quaestor crimini
 daret rem ac manifestae tyrannidis hunc esse fontem diceret,
 iratus Caesar atque insuper ab uxore inflammatus ad iram, quasi
 sperneretur, ipsum quoque in vincula coniecit quaestorem et
 15 militibus ambos tradidit. Qui cum ambos illos viros vinxissent,
 tractos per forum et cruciatos denique iniecerunt in fluvium et
 interfecerunt.

16 Quibus rebus cognitis Constantius misit, qui ducerent Gal-

Γάλλον ὡς ξαντόν. ὁ δὲ τὴν γυναῖκα προέπεμψεν ἐξευμενι- 17
 σομένην τὸν ἀδελφόν· ἦν ὁδοιποροῦσαν ἔτι τὸ τέλος ἐκ νόσου
 κατέλαβε τῆς ζωῆς. γνοὺς οὖν τὸν τῆς ἀδελφῆς ὁ Κωνσταν- 18
 τος θάνατον αὐτίκα στείλας γυμνοῖ τὸν Γάλλον τοῦ ἀξιώματος
 5 καὶ ὑπερόριον τίθησιν. εἶτα στέλλει καὶ τοὺς αὐτὸν ἀναιρήσον- 19
 τας, παρὰ τῶν περὶ αὐτὸν πρὸς τοῦτο ἐρεθισθεῖς. μεταμελη- 20
 D III 202 θεῖς δ' αὐθις ἐτέρους στέλλει τοὺς εἰρξοντας τὴν ἀναίρεσιν·
 οὓς ἀνέπεισαν οἱ τῷ Γάλλῳ ἐχθραίνοντες, καὶ μᾶλλον ὁ εὐ-
 νοῦχος Εὐσέβιος, τὴν τοῦ πραιποσίτου διέπων ἀρχὴν καὶ μέγα C
 10 παρὰ τῷ Κωνσταντίῳ δυνάμενος, μὴ πρότερον ἀπαγγεῖλαι τοῖς
 τὸν Γάλλον ἐνταλθεῖσι καταεῖν τὴν βασιλικὴν μεταμέλειαν πρὶν
 ἂν γνοῖεν ἀνηρημένον τὸν ἄνθρωπον.
 Ὁ μὲν οὖν ἀνήρητο· τῶν πέραν δὲ τοῦ Ῥήνου βαρβάρων 21
 ταῖς Γαλλίαις ἐπικειμένων, ἐκπέμπεται Σιλβανὸς ἀνακόρων αὐ-
 15 τῶν τὰς ὁρμὰς, ἀνὴρ στρατηγικώτατος καὶ ἀριστος τὰ πολέμια.
 διαβολαῖς δὲ κατ' αὐτοῦ πιστεύσας ὁ βασιλεὺς (εἶχε γὰρ ἐπι- 22
 κλινεῖς τὰς ἀκοὰς πρὸς διαβολάς) ἐβυσσοδόμενε δεινὰ κατὰ τοῦ
 ἀνδρός. ὁ γνοὺς ἐκεῖνος πρὸς ἀποστασίαν ἀπέκλινε καὶ σχῆμα 23

18 ἀποστασία Σιλβανοῦ καὶ ἀναίρεσις CE

1 ὡς AR, εἰς B^sDwp 3. 4 θάνατον post ἀδελφῆς C 5 περιό-
 ριον B 6 αὐτῶν D, corr D_w πρὸς AR, ἐπὶ E, εἰς DwpDi,
 v. XIII 10, 16 9 πραιποσίτου (sic) A μεγάλη OwpDi
 10 κωνσταντίῳ E 11. 12 πρὶν ἂν Dwp 13 ῥήνου Dwp 14. 15
 αὐτῶν τὰς ARwp, τὰς τούτων E 15 στρατηγικώτατος D, corr. D_w
 16 δὲ om. C 17 ἀκοὰς πρὸς om. C ἐβυσσοδόμενε D, corr. D_w

lum ad se. Sed ille uxorem praemisit, quae benevolum redderet 17
 fratrem; ea vero in itinere morbo perit. Cognita igitur sororis 18
 morte Constantius illico mittit et Gallum dignitate privatum ex
 civitate exterminat. Tum mittit etiam qui eum tollerent, ab iis 19
 quos circum se habebat ad hanc rem incitatus. Cuius rei cum 20
 eum paenitisset, rursus alios mittit, qui impedirent eius necem;
 quibus persuaserunt Galli inimici ac potius Eusebius eunuchus,
 qui praepositi fungebatur munere multumque apud Constantium
 valebat, ne ante nuntiarent iis, qui Gallum interficere iussi erant,
 regem paenitere quam cognoscent sublatum esse hominem.

Ille igitur ita interfectus est; cum autem transrhenani bar- 21
 bari Gallias vexarent, mittitur Silvanus, ut reprimeret eorum im-
 petus, vir rei militaris peritissimus et optimus imperator. Ca- 22
 lumniis autem contra eum dictis cum fidem tribuisset rex (erat
 enim pronis auribus ad calumnias), clandestinis consiliis operam
 dedit contra hunc hominem. Qua re cognita ille ad defectio- 23
 nem avertit et habitum Caesaris sibi induit; neque tamen diu-

Καίσαρος ἐαντὶ περιέθετο· οὐκ ἐπὶ μακρὸν δὲ τῇ ἀποστασίᾳ
D 24 ἐχρήσατο. σταλῆς γὰρ Οὐρσικῖνος ἐκεῖ καὶ χρήμασι τῶν ἐκεί-
νου στρατιωτῶν τινὰς ὑποφθείρας, δι' ἐκείνων ἀνείλε τὸν Σιλ-
βανὸν καὶ τὴν ἀποστασίαν κατέπαυσε.

25 Τῇ μέντοι Κωνσταντίῳ ἀναzeugνύντι ἀπὸ τῶν ἐσπερίων⁵
καὶ ἐπανόντι πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐκ τῶν Περσῶν πρέσβεις περὶ
τὸ Σίρμιον συνηγῆκασιν, ἐσταλμένοι παρὰ Σαπῶρον, ἀπαι-
τοῦντος ἀποδοθῆναι Πέρσαις τὴν Μεσοποταμίαν καὶ Ἀρμενίαν,
26 ἢ οὕτω παύσαιτο Ῥωμαίοις μαχόμενοι· ταύτας γὰρ τὰς χώρας
27 ἀνέκαθεν ἐκ προγόνων αὐτοῖς διαφέρειν· εἰ δ' οὐ πείθοιτο,¹⁰
δηλοῦντος τῷ αὐτοκράτορι ὑπὸ τῷ Ἄρει δικαστῇ ποιήσασθαι
28 τὴν τῆς ὑποθέσεως ζήτησιν. πρὸς ταῦτα ἀνταπέστειλεν αὐτῷ
ὁ Κωνσταντῖος θαυμάζων, εἰ ἐπελάθετο, ὅτι Πέρσαι Μακεδόνας
P II 20 A ἐδούλευσαν καὶ ὅτι Μακεδόνων Ῥωμαίοις ὑποταγέντων καὶ οἱ
29 ἐκείνοις δουλεύοντες ὑπήκοοι Ῥωμαίοις ἐγένοντο. τούτοις δ' 15
Σαπῶρης παροξυνθεὶς πρὸς πόλεμον ἀπεῖδε. καὶ αὐθις εἰς D III 203
30 πολιορκίαν κατέστη Νισίβεως. ὥς δ' οὐδὲν ἐπέβαινε κατ' αὐ-
31 τῆς, ἀπέστη καὶ ἐτέρων ἀπεπειράτο. ὥς δὲ κάκωνων ἀπε-
κρούσθη, εἰς Ἀμυδαν κατηντήκει καὶ ταύτης ἐκράτησε.

⁵ ὅσα δ Σαπῶρης τῷ Κωνσταντίῳ ἐπέστειλε (ἀπέστειλεν E) καὶ ὅσα δ Κων-
σταντῖος αὐθις ἐκείνῳ CE

1 μακρὸν E, v. ad XVIII 22, 17 2 οὐρσικῖνος (sic) A 7 τὸ
Dw, τὸν D ἀπεισταλμένοι CDw 10 πείθοιο CDw 12 ἀντάπ-
στείλεν A, ἀνταπέστειλεν DE, ἀντεπέστειλεν RDi, v. XIV 7, 20.
17, 6. XV 28, 37

24 turna erat defectio. Illo enim missus Ursicinus per nonnullos de illius militibus pecunia corruptos sustulit Silvanum et defectionem sedavit.

25 Constantio tamen redeunti ex occidente Byzantium versus Persarum legati prope Sirmium occurrerunt missi a Sapore postulante, ut redderetur Persis Mesopotamia et Armenia, ut ita
26 desisterent ipsi cum Romanis bella gerere; has enim terras an-
27 tiquitus inde a maioribus ad se pertinere; si vero non obseque-
retur, Sapore significare imperatori Marti arbitrio se per-
28 missurum esse rei quaestionem. Inde legatos vicissim misit ei
Constantius se admiratione teneri, si oblitus esset Persas Macedonibus servisse et Macedonibus Romanis subactis illorum ser-
29 vos quoque subiectos Romanis factos esse. His rebus Sapor inflammatus ad bellum animum attendit. Denuo ad Nisibim ob-
30 sidendam sese convertit. Cum autem nihil proficeret contra hanc
31 urbem, abiit aliasque urbes tentabat. Sed ab illis quoque repul-
sus Amidam profectus est eamque cepit.

Κωνσταντίος δὲ μὴ οἶός τε ὦν τὴν ὅλην διευθύνειν μόνος 10
 ἀρχὴν, τοσαύτην οὖσαν ὥς ἐξ ἄκρων σχεδὸν περάτων γῆς εἰς
 ἄκρα πέρατα καταντᾶν, ἐξ Ἀθηνῶν τὸν τοῦ Γάλλον δμαίμονα
 τὸν Ἰουλιανὸν μετακαλεσάμενος Καίσαρά τε ἀνείπε καὶ Ἑλένην
 5 αὐτῷ τὴν οἰκείαν συνώκισεν ἀδελφὴν. λέγεται δὲ τῇ μητρὶ 2 B
 αὐτοῦ κνούσῃ αὐτὸν ἐνύπνιον γενέσθαι καὶ δόξαι τὸν Ἀχιλλέα
 τεκεῖν. ἥ δὲ διυπνισθεῖσα καὶ τὸ θναρὸν διηγουμένη τῷ ἀνδρὶ 3
 ἔτεκε τοῦτον μήτ' ὠδίνων σχεδὸν ἐπ' αὐτῷ πειραθεῖσα καὶ W III 18
 τεκοῦσα πρὶν ἢ γνοίῃ ὥς μέλλει τέκτειν. ἐντεῦθεν μεγάλας ἐπ' 4
 10 αὐτῷ ἐσχηκότες ἐλπίδας οἱ τούτου γονεῖς Εὐσεβίῳ τῷ Νικο-
 μηδεῖας αὐτὸν παραδεδώκασι παρ' αὐτοῦ μνηθισόμενον τὴν
 θείαν γραφὴν. Καίσαρα δὲ τοῦτον ἀναγορεύσας ὁ αὐτοκράτωρ 5
 Κωνσταντίος εἰς Γαλλίας ἐξέπεμψε μετ' ὀλίγων πάνυ στρατιω-
 τῶν, ὥς ὑπόνοιαν ἐντεῦθεν ἐγγίνεσθαι διὰ οὐ κοινωνῶν τῆς 6
 15 ἀρχῆς ὁ Κωνσταντίος εἴλετο τὸν Ἰουλιανόν, ἀλλ' εἰς ἐπιβουλῆς

1 οὗτοι Καίσαρα τὸν Ἰουλιανὸν ἀνείπε Κωνσταντίος (ἀνείπεν δ κ. E) καὶ τὴν
 ἀδελφὴν Ἑλένην (ἐλένην E, v. ad XIII 1, 2) αὐτῷ συνέστειλεν CE

1 οἶός (sic) ὦν D 1. 2 διευθύνειν τὴν μόνος τὴν ὅλην ἀρχὴν· E
 2 τῆς ante γῆς add. R 4 εἴπε E ἐλένην O^{wp}, ἐλένην AE,
 v. ad XIII 1, 2 6 ἐνύπνιον D δόξε E ἀχιλλέα (sic) A
 7 δι' ὑπνισθεῖσα AD, corr. D^w 8 μηδ' Di, sed v. Wineri Gr.
d. neut. Sprachid. § 55, 7 et Frankii de usu part. οὐδὲ et οὕτε
 Rintel. 1833 p. 18 σχεδὸν ἐπ' αὐτῷ AR(wp), ἐν αὐτῷ σχεδὸν E
 9 πρὶν (sic) A τεκεῖν E 9. 10 μεγάλας ἐπ' αὐτῷ AR, ἐπ'
 αὐτῷ μεγάλας ED^wwp 10 ἐλπίδας om. D, add. D^w 11 post
 παραδεδώκασι (sic) add. ὥς E 13 κωνσταντίος om. C 13. 14
 μετ' ὀλίγων πάνυ στρατιωτῶν εἰς γαλλίας ἐξέπεμψεν (sic), ὥς E 15 τὸν
 Ἰουλιανόν δ κωνσταντίος εἴλετο Rwp ἐπιβουλῆς ARwp, ἐπὶ βου-
 λῆς E

10. Constantius autem, cum non posset totum gubernare
 solus imperium tantum, ut ab extremis fere finibus terrae ad
 extremos fines pertinens, Athenis Galli fratrem Iulianum arces-
 situm Caesarem declaravit, Helena in matrimonium data sorore.
 Ferunt matrem eius praegnantem alvo eum continentem in som-
 nis visam esse Achillem parere. Experrecta ac somnio narrato 3
 marito peperit hunc neque doloribus paene vexata et foetu edito,
 antequam cognosset se esse parituram. Hinc magna de eo capta 4
 spe parentes Eusebio Nicomediae puerum tradiderunt erudien-
 dum in sacra scriptura. Quem Caesarem declaratum imperator 5
 Constantius in Gallias misit cum paucissimis militibus, ita ut non 6
 abesset suspicio, quin non socium imperii Constantius sibi deli-
 geret sed ad dissimulandas insidias ei faciendas habitu Caesaris
 ornaret, ut ab hostibus periret, quod non haberet vires ad

7 C αὐτῷ πρόφασιν τὸ σχῆμα περιέβαλε τὸ τοῦ Καίσαρος, ἔν' ὑπὸ
 τῶν πολεμίων διαφθαρεῖ, μὴ ἔχων δύναμιν πρὸς τὸν κατ' ἐκεί-
 7 νων πόλεμον ἀξιόχρεων. ὁ δὲ ἀπελθὼν καὶ ἀγαθῇ τύχῃ χρη-
 8 σάμενος συμβάλλει τοῖς πολεμίοις καὶ ἀνελπίστως νικᾷ. καὶ
 αὐθις ἐαντούς ἀνακτησαμένων τῶν πολεμίων, προσμίννεται 5
 αὐτοῖς καὶ τρόπαιον ἴσῃσι, πολλῶν μὲν ἀναιρεθέντων, πολλῶν
 δ' ἀπολομένων ἐν τῷ παραρρέοντι ποταμῷ, καὶ ζωγρηθέντων
 9 οὐκ ἐλαττόνων. ὅτε καὶ ἔνδεκα φασὶ χιλιάδας αἰχμαλώτων D III 204
 Ῥωμαίων τῶν τῆς αἰχμαλωσίας ἀπολυθῆναι δεσμῶν, ἡτηθέν-
 10 των τῶν πολεμίων. εἶτα καὶ Ἀλαμανοῖς πολεμήσας καὶ κατὰ 10
 τούτων ἡττύχησε καὶ δεηθέντων αὐτοῦ τῷ ἔθνει ἐσπεύσατο,
 D λύσαντι τῆς δουλείας τοὺς παρ' αὐτοῖς ὄντας δορυαλώτους Ῥω-
 μαίους.

11 Τούτοις οὖν ὁ Καῖσαρ Ἰουλιανὸς ἐπαρθεὶς καὶ ὑπερφο-
 ρήσας, ὥς δ' ἔνοιον συνεγράψαντο, ὅτι καὶ δεδιὼς τὸν Κωνσταντίνον 15
 τὸν βασκαίνοντά οἱ διὰ τὰ εὐτυχήματα, μὴ κατὰ τὸν ἀδελφὸν
 Γάλλον καὶ αὐτὸν ὑπεξαγάγῃ τοῦ ζῆν, εἰς ἀποστασίαν ἀπέειδε

3 ὅτι ἐν πολέμοις εὐτύχησεν Ἰουλιανός (δ. i. E) CE 14 ὅτι ἀπεστατήσεν
 (ἀπεσκήρτησεν δ' E) Ἰουλιανὸς καὶ Αὐγουστος ὑπὸ (παρὰ E) τοῦ στρατοῦ
 ἀνηγορεύθη CE

2 κατ' om. E ἐκείνον D, corr. D_w 7 ἀπολλομένων AE, ἀπο-
 λομένων B (sed omē in rasura spatiosiore) CD_wwp, ἀπολλυμένων D
 8 δε R_wwpDi, ὅτι A 8.9 Ῥωμαίων αἰχμαλώτων E 9 Ῥωμαίοις D,
 corr. D_w 10 ἀλαμανοῖς AC (sed in C v supra voc. ead. man.
 add.) D_wwp, ἀλαμανοῖς R 11 εὐτύχησε BC, εὐτυχήσαι E, v. XIII
 9, 1. 11, 4 et ad XIII 13, 1 αὐτῶν D_wwp 12 δορυαλώτους Di,
 v. ad XIII 8, 3 14 καίσαρ ACDE, v. ad XIII 8, 5 17 ὑπεξαγάγῃ E

7 bellum contra illos gerendum satis idoneas. At ille cum abiisset
 et prospere rem gessisset, concurrat cum hostibus et praeter
 8 spem vincit. Tum hostes recreatos denuo aggreditur et tro-
 paeum ponit, multis occisis et multis submersis in fluvio prac-
 9 terfluente et captis haud paucioribus. Quo tempore etiam un-
 decim dicunt milia captivorum Romanorum captivitatis soluta
 10 esse vinculis victis hostibus. Tum etiam bello cum Alamannis
 gesto contra hos quoque rem prospere gessit illisque a se peten-
 tibus cum populo pacem fecit, cum solvisset servitute qui apud
 eos erant capti Romani.

11 His igitur rebus Caesar Iulianus elatus ad superbiam, ut
 vero nonnulli tradiderunt, etiam veritus, ne Constantius invi-
 dens rebus suis bene gestis eadem ratione qua fratrem Gallum
 se quoque privaret vita, defectionem molitur et per nonnullos
 de suis tribunis sibi concillatis exercitum incitavit, ita ut milites,

καί τινας τῶν ὑπ' αὐτὸν ταξιαρχῶν ἐπελθὼν δι' ἐκείνων τὸ
στρατιωτικὸν παρεκίνησε, καὶ συστὰν ἀνεῖπεν αὐτὸν Αὔγουστον.
εἶτα ξιφῆρεις ἐπιστάντες αὐτῷ, ὥς δῆθεν μὴ προσιεμένων τὴν 12
τῆς βασιλείας ἀνάρρῃσιν, ἡπείλουν διαχειρίσασθαι αὐτόν, εἰ μὴ
5 πεύθοιτο. οὔτω δὲ τάχα καὶ ἄκων τῇ τοῦ στρατιωτικοῦ πλή- 13
θους ὑπέizas δρμῇ, προσήκατο τὴν ἀρχήν. ζητουμένου δὲ 14
διαδήματος, ἦν' αὐτίκα τούτῳ ταινιωθεῖν, ἐκεῖνος μὲν μὴ ἔχειν
ἐξώμνητο· τινῶν δὲ κόσμον αἰτοίντων γυναικεῖόν τινα, ἦν' ἐκ P II 21 A
τούτου σχεδιασθεῖν διάδημα, παρητήσατο τοῦτο δ' Ἰουλιανὸς ὡς
10 ἀπαίσιον οἰωνόν. ἐπεὶ δὲ τις τῶν ταξιάρχων χρύσειον ἐφόρει 15
στρεπτόν, λίθους ἔχοντα χρυσοδέτους, τοῦτον λαβόντες τῇ ἐκεί-
νου προσήρμωσαν κεφαλῇ. ὁ δὲ Πεντάδιον τὸν μάγιστρον τῶν 16
βασιλικῶν τάξεων σὺν ἑτέροις ἀπέστειλε πρὸς Κωνσταντίον,
ἐπιστείλας αὐτῷ καὶ ἀπολογούμενος, ὥς οὐχ ἐκὼν προήχθη
15 πρὸς τὴν τῆς βασιλείας ἀνάρρῃσιν, βιασθεὶς δ' ὑπὸ στρατιω-
τῶν μὴ βουλομένων στρατεῦσθαι ὑπὸ Καίσαρι, ἀλλ' ὑπὸ βα-

12 οἷα τῷ Κωνσταντῷ ἐπέστειλεν Ἰουλιανός C

1 αὐτῶν E, v. XIII 8, 23. 9, 10. 12. XIV 4, 8. 28, 3 cet. τα-
ξιαρχῶν ARwp, ταξιάρχων Di, v. I p. 196, 19. XIII 13, 9. XIV 4, 8.
Est igitur Zonarae et ταξίαρχος et ταξίαρχης. V. ad XIV 7, 26
ἐκείνων RwpDi, ἐκείνων A 2 συστὰν (sic) AE 4 διαχειρί-
σασθαι C, διαχρήσασθαι E 9 τούτων Dwp τοῦτο et τούτω
per dittogr. C 10 τις τῶν ταξιάρχων (ταξιαρχῶν BE) χρύσειον
AR, χρύσεόν τις τῶν ταξιαρχῶν Dwp 12 προσήρμωσαν D, corr.
Dw, προσόρμωσαν (sic) A 13 τὸν ante κωνστ. add. E 15 πρὸς
ABDwp, εἰς R, v. XIII 9, 19 post ὑπὸ add. τῶν DEwpDi
(sed idem Dindorfius τῶν vult omitti vol. V p. 240)

cum conspirassent, salutarent eum Augustum. Tum postquam 12
cum gladiis accesserunt ad eum quasi non accepturum regis
appellationem, minabantur se perfossuros esse eum, si non ob-
temperaret. Sic autem fortasse etiam invitus, exercitus multitu- 13
dinis cum cessisset impetui, accepit imperium. Cum autem quae- 14
reretur diadema, quo illico coronaretur, ille se non habere iurabat,
sed nonnullis ornatu postulantibus muliebrem quendam, ut ex
hoc fieret diadema, deprecatus est Iulianus, ut infaustum omen
evitaretur. Cum autem unus de tribunis aureum ferret torquem 15
lapidibus ornatu auro circumclasis, hunc illius accommodaverunt
capiti. Tum ille Pentadium magistrum regiarum legionum cum 16
aliis misit ad Constantium litteris datis, quibus se purgaret, se
non sua sponte esse impulsu ad regis appellationem sed co-
actum esse a militibus nolentibus stipendia facere sub Caesare

σιλῇ καὶ ἔν' ἔχοιεν ἐξ αὐτοῦ ἀξίας τῶν πόνων τὰς ἀμοιβὰς
 17 ἀπαιτεῖν, καὶ ἀξιῶν δέξασθαι τὴν τῆς ἀρχῆς κοινωνίαν εἰς D III 205
 18 ὠφέλειαν ἐσομένην τῇ πολιτείᾳ, ἐπαγγελλόμενός τε καὶ τοὺς
 ἀμύλλητηρούς ἐπ' αὐτοῖς ἐξ Ἰσπανίας, ὡς ἔθος, καὶ τοὺς ἐπιλέ-
 B 19 κτους ἀνδρας ἐκ τῶν Γαλλῶν στέλλειν αὐτῷ. ταῦτ' ἐπιστείλας 5
 οὐ βασιλέα ἑαυτὸν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ προσεγράψατο, ἀλλὰ Καί-
 σαρα, ἵνα μὴ τῇ ἐπιγραφῇ προσοχθῆσας ὁ Κωνσταντῖος τὴν
 20 ἐπιστολὴν ἀποπέμψῃται. ταύτης τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίῳ κο-
 μισθείσης κατὰ τὴν ἐν Καππαδοκίᾳ Καισάρειαν διατρίβοντι,
 21 ἐκεῖνος οὐδὲν ὑπ' ἀρχῆς ἀπεκρίνατο. ἀλλὰ τὴν μὲν στρατείαν 10
 κατὰ Περσῶν τοῖς στρατιώταις ἐκήρυξε, πρὸς δὲ τὸν Ἰουλιανὸν
 Λεωνᾶν τὸν κοιαιστωρα ἔστειλεν, ἐπιστείλας αὐτῷ καὶ αἰτιώ-
 μενος ὅτι μὴ ἀνέμεινε τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ εἰς ὕβριν ἐκεί-
 νου μᾶλλον ἀνάγων ἢ ἑαυτοῦ τὸ μὴ κρίσει τοῦ τὴν ἐξουσίαν
 ἔχοντος, ἀλλ' ἀτάκτῳ θορόβῳ στρατιωτῶν δέξασθαι αὐτὸν τὴν 15
 C τοῦ Ἀργούστου κλήσιν, καὶ συμβουλευόν ἀποσχέσθαι τοῦ μὴ

15 οἷα αὐθις ἐμήνυσσε τῷ Ἰουλιανῷ ὁ Κωνσταντῖος CE

2 καὶ om. Dwp 3 τε ARwp, v. XIII 11, 20. 14, 10. XIV
 12, 9, δὲ Di perperam; nam solet Zonaras ut Thucydides,
 Polybius alii particula τε enuntiata inter se coniungere.
 4 ἰσπανίας A, ἰσπανίας R^{wp}Di, v. XIII 17, 9. XIV 7, 8. XV 24, 1;
 itaque apud Theophanem (v. ind. de Boorii s. v. Ἰσπανία)
 Ἰσπανία non erat scribendum. 5 ἐπιγραφῇ post γαλλῶν add.
 OwpDi, sed v. Ammian. Marcell. XX 8, 13. Similiter addita
 sunt in libris recentioribus XIII 20, 3 τοῦ ἔτους ἐκείνου (v. ad
 h. l.) ταῦτ' ARwp, ταῦτα δὲ E 11 τῶν ante περσῶν add. E,
 v. XIII 13, 4 12 κοιαιστωρα Dwp, corr. Dwp 13. 14 μᾶλλον
 ἐκείνου E 14 ἀνάγων ἢ ἑαυτοῦ τοῦ A, ἀνάγων ἢ ἑαυτοῦ τὸ RDi,
 ἢ ἑαυτοῦ ἀνάγων τὸ Dwp

17 sed sub rege, a quo possent digna laboribus pretia petere; orare
 18 ut acciperet imperii communionem utilem futuram civitati, pol-
 liceri se et perniciem equos ex Hispania, ut mos, et electos viros
 19 ex Gallis missurum esse ei. Quibus litteris scriptis non regem
 se in titulo ascripserat sed Caesarem, ne titulo iratus Constan-
 20 tius litteras remitteret. Quae cum epistola regi Constantio lata
 esset Caesareae in urbe Cappadociae degentem, ille nihil prae
 21 ira respondit. Sed expeditione Persica militibus nuntiata ad
 Iulianum Leonem quaestorem misit cum litteris ad eum datis et
 accusans, quod non exspectasset sententiam suam ac turpius illi
 esse affirmans quam sibi, quod non arbitrio eius qui imperium
 haberet sed confuso tumultu militum accepisset Augusti nomen
 et suadens, ut abstinere a nomine non rite dato et ad priorem

προσηκόντως γενομένου καὶ εἰς τὸ πρότερον ἐπανελθεῖν σχῆμα,
 δ παρ' αὐτοῦ εἴληφε. τῷ μέντοι κοιαίστωρι ἐπέτρεψε καὶ τοὺς 22 W III 19
 τὰς ἀρχὰς ἐκεῖσε ἀνύοντας παραλῦσαι τῆς ἐξουσίας καὶ αὐτὸν
 τὸν πραιτωρίων ἑπαρχὸν ἐτέρους τε εἰς ταύτας ἐγκαταστήσαι,
 5 οἷς ἐκεῖνος εἰς ἐκάστην ὠνόμασεν. ἀπελθὼν οὖν ὁ κοιαίστωρ 23
 πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν τοὺς λόγους αὐτῷ τοῦ Κωνσταντίου ἀπήγ-
 γειλεν. οἱ δ' ἦσαν οὗτοι "ἔδει σε μεμνησθαι δῶν ὀφειλέτης μοι 24
 εἶ, οὐ μόνον οὗτις σε Καίσαρα ἀνηγόρευσα, ἀλλ' οὗτις καὶ ὄρφανόν
 ἐν παιδικῇ γενόμενον ἡλικίᾳ ἀνεθρεψάμην, αὐτὸς προσλαβό-
 10 μενος." ὁ δ' ὑπολαβὼν τῷ κοιαίστωρι ἔφη "τίς δέ μοι, ὦ 25
 βέλτιστε, ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ τὴν ὄρφανίαν ἐπήνεγκεν; ἢ οὐχὶ δ D
 D III 206 τῶν ἐμῶν γονέων φονεὺς; εἰτα οὐκ οἶδε τούτων ἀναμνησκόν
 με ἀναξίων τὸ τραῦμα καὶ χαλεπώτερον ἐργαζόμενος;" ἐπελ- 26
 θὼν δὲ καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν ἐπιστόλιον ὁ Ἰουλιανὸς πρὸς τὴν
 15 συμβουλήν τοῦ ἀποθέσθαι τὸ βασιλεῖον σχῆμα καὶ αὐθις ἐλέ-
 σθαι τὸ Καίσαρος, ἔφη πρὸς τὸν κοιαίστωρα οὗτις "ποιήσω τοῦτο,
 ἀλλὰ γνώμη τῶν στρατευμάτων." ὁ δὲ γε κοιαίστωρ φοβηθεὶς, 27
 ὥς, εἰ τοῖς στρατιώταις τοῦτο ἐκφήνειεν ὁ Ἰουλιανός, παρὼν

6 ὅσα πρὸς τὰ τοῦ Κωνσταντίου μηνύματα ἀντίθετο (ἐντίθετο E) ὁ Ἰου-
 λιανὸς καὶ ὅσα αὐτῷ ἐπέστειλεν CE

2. 10 κοιαίστωρ B^sDwp 3 παραλύσαι DEwp 4 τὸν πραιτω-
 ρίων A, τῶν πραιτωρίων R, τὸν τῶν πραιτωρίων (πραιτωρίων C) CDwp,
 v. ad XIII 9, 11 αὐτὰς C 6 ἀπήγγελλεν C 7 οὗτις om. DE
 8 σε om. Dwp 11 τοιαύτη A(Owp), τῇ αὐτῇ E δ om. DEwp
 13 ἐπελθὼν RwpDi, ἐπανελθὼν A 15 τοῦ om. D, add. Dwp
 16 κοιαίστωρ B^sDwp 18 post παρὼν distinguunt p^sDi

rediret habitum, quem a se acceperat. Praeterea quaestori illi 22
 imperavit, ut et eos qui magistratus illic gererent privaret im-
 perio ipsumque praetorio praefectum et alios quosdam, quos
 Constantius ad singula munera diserte significarat, in eorum lo-
 cum promoveret. Qui cum abiisset quaestor ad Iulianum, verba 23
 ei Constantii detulit haec: "Oportebat te meminisse, quanta mihi 24
 deberes, non solum quod te Caesarem appellavi sed quod etiam
 orbem puerili aetate factum educavi ipse." Ille vero quaestori: 25
 "Quis vero" inquit "optime, ea aetate orbitatis fuit auctor?
 Nonne meorum parentum parricida? An ignorat se his de re-
 bus me commonefacientem refricare vulnus et gravius reddere?"
 Explicatis autem litteris ad se datis Iulianus de consilio depo- 26
 nendi regium habitum et resumendi Caesaris quaestori "faciam
 hoc" inquit "sed ex sententia legionum". Qui quidem quaestor 27
 veritus, ne militibus hac re denunciata ipse, si adesset, discer-
 peretur ab iis, orabat ne quid harum rerum cum militari com-

- αὐτὸς διασπασθήσεται παρ' αὐτῶν; ἐδεῖτο μὴ τι τούτων τῶν
 28 στρατιωτικῶν κοινώσασθαι δ' ἄλλω. ἀπογνοὺς μέντοι δυνήσεσθαι
 τι τῶν αὐτῶν προσεταγμένων ἀνύσαι, ὑπέστρεψε μετὰ γραμ-
 μάτων τοῦ τυραννήσαντος, ἀναιδῶς δυνειδιζόντων τὸν αὐτοκρά-
 τορα καὶ ἐπιπλητιόντων ὥς πλεῖστα ἐξαμαρτόντα κατὰ τοῦ 5
 P II 22 A γένους αὐτοῦ καὶ ἀπειλούντων αὐτὸν γενήσεσθαι τιμωρὸν τῶν
 ἀδίκως παθόντων.
- 11 Καὶ ὁ μὲν ἀπῆει πρὸς τὸν Κωνσταντίον· ὁ τύραννος δὲ
 πολλοὺς εἰδὼς ἐν τοῖς αὐτῶν συνοῦσι τὰ Κωνσταντίον φρονοῦν-
 τας πάντας ἐκεῖθεν ἐξήλασεν, αὐτὸς δὲ πρὸς ἐμφύλιον ἦτοι- 10
 2 μάζετο πόλεμον. ἐν τούτοις καὶ ἡ αὐτοῦ γυνὴ τελευτᾷ, ὥς
 μὲν τινὲς φασί, τίκτουσα παρ' αὐτῶν, ὥς δ' ἕτεροι, ἤδη ἐκ-
 3 βεβλημένη. ἐκεῖνος δὲ τοὺς στρατιώτας συναγαγὼν ἐπὶ τὸν
 ἐμφύλιον ἠρέθιζε πόλεμον καὶ συνεβούλενε δεῖν αὐτοὺς κατὰ
 τοῦ Κωνσταντίου χωρῆσαι καὶ μὴ μένειν ἐκεῖνον κατ' αὐτῶν 15
 4 ἐπελθεῖν. ἤδη δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ἐξομολογούμενος πίστιν ἠύλα-
 βεῖτο διὰ τοῦτο τοὺς στρατιώτας, εἰδὼς σχεδὸν ξύμπαντας χρι-
 5 στιανούς. διὸ συσκιάζων τὴν ἑαυτοῦ κακίαν ἕκαστον ἐκέλευε
 6 θρησκεινεῖν ὥς βούλοιο. αὐτὸς δὲ τῆς γενεθλίου τοῦ Σωτῆρος

1 παρ' A, πρὸς Rwp αὐτῶν E ἐδέετο Owp 3 αὐτῶ om. E
 ἀνύσαι D, πληρώσαι B 6 ἀπειλούντων RwpDi, ἀπειλοῦντα A

γενήσθαι (sic) A 12 ἐκβεβλημένη D 15 μαίνειν E 16 ἐξ-
 ομολογούμενος C 17 σύμπαντας C, v. ad XIII 5, 1 ὄντας add.
 ante χριστιανούς E, post χριστιανούς OwpDi 18 τὴν ἑαυτοῦ ARwp,
 ἑαυτοῦ τὴν E, τὴν αὐτοῦ D

28 municaret turba. Iam cum desperasset se posse quicquam man-
 datorum perficere, rediit cum litteris tyranni, quibus impudenter
 maledixit imperatori et crimini dedit, quod permulta peccasset
 contra suum genus, additis minis se futurum esse vindicem
 eorum, qui iniuste periissent.

11. Ita ille abiit ad Constantium, tyrannus autem cum
 sciret multos inter eos, quos secum haberet, Constantii studiosos
 esse, omnibus illinc expulsis ipse intestinum parabat bellum.
 2 Interea et eius uxor perit, ut nonnulli dicunt, ex partu eius domi
 3 edito, ut autem alii, iam repudiata. Ille milites collectos ad in-
 testinum incitabat bellum ac suadebat, ut ii contra Constantium
 profiscerentur neque manerent illum contra se advenientem.
 4 Iam autem fide Christiana eiurata cavebat ideo milites, cum
 5 sciret fere omnes Christianos. Quocirca occultans suam nequi-
 6 tiam unumquemque iubebat colere, ut vellet. Ipse vero, cum
 natalis Salvatoris dies venisset, intravit templum et veneratus,

ἡμέρας ἐφεστηκυίας εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν καὶ προσκυνήσας,
 D III 207 ἔν' ὁμόδοξος τοῖς στρατιώταις δοκῇ, ἀπῆλθεν. ἐπέστησε δὲ καὶ 7
 ταῖς ἀρχαῖς οὓς ἐκείνος ἠβούλετο· καὶ οὕτως ἦι πρὸς τὸν
 ἐμφύλιον πόλεμον. ἔλεγε δὲ μὴ κατὰ τοῦ Κωνσταντίου χωρεῖν, 8
 5 ἀλλ' ἐθέλειν εἰς ἓν συνελθεῖν τὰ ἑξῶ στρατεύματα καὶ τὰ
 ἐσπέρια, ἔν' ὁμοῦ γενόμενα τὸν αὐτῶν ἐκλέξωνται βασιλεύσοντα.
 ἤρχει δὲ καὶ προεγνωκέναι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τεθνήσκειται ὁ 9
 Κωνσταντίος, ἐν ὀνείρῳ αὐτὴν μνηθεὶς δι' ἐπῶν ταῦτα φρα-
 ζόντων·

- 10 Ζεὺς δταν εἰς πλατὺν τέρμα μόλη κλυτοῦ ὕδροχόοιο, C
 παρθενικῆς δὲ Κρόνος μοίρης βαίη ἐπὶ πέμπτῃς
 εἰκοστῆς, βασιλεὺς Κωνσταντίος Ἀσίδος αἵης
 τέρμα φίλον βίότου στυγερόν καὶ ἐπώδυνον ἔξει.
 τέθνηκε δὲ ὁ Κωνσταντίος τὰ μὲν τῶν Περσῶν λιπῶν (ἐπεὶ 10
 15 καὶ ὁ ἐκείνων βασιλεὺς ἐπ' οἶκον ἀνεχώρησε), κατὰ δὲ τοῦ
 τυραννήσαντος ἐπῶν. φροντίσι γὰρ πολλαῖς συνεχόμενος κἀν- 11

1 δι κατὰ τοῦ Κωνσταντίου ἐπῆει ὁ τύραννος μήπω τὴν ἑαυτοῦ ἐκφήνας
 ἀσέβειαν C 10 σημειῶσαι A 14 τελευτῇ Κωνσταντίου ACE

1. 2 καὶ προσκυνήσας post δοκῇ E 3 ἠβούλετο RwpDi ἀπῆι C,
 εἶη E 4 τοῦ om. DwpDi, v. XIII 11, 3 5 τὰ ante ἐσπέρια
 om. E 6 αὐτῶν CDw ἐκλέξονται DE, corr. Dw βασιλεῖα
 EDw 8 ante ἐν add. ὡς C 10—13] De oraculo illo v.
 B-W Philol. LI p. 561 ann. 1 10 μόλῃ AR(wp), μόλῃ Di
 Ammian. Marcell. XXI 2, 2 (v. ann. cr. Gardthauseni), πέλῃ
 Zosim. III 9, 6 11 μοίρῃ Ammian. (sed codicum discre-
 pantia suadet μοίρης), Zosim. (μοίρης videtur Mendelssohnio
 fuisse in Vaticano) βαίῃ E πέμπτῃ Ammian., πέντε Zosim.
 12 εἰκοστῇ Ammian. Zosim. 13 καὶ add. Dw Ammian. Zosim.
 15 οἴκου RwpDi 16 τυραννήσαντος RwpDi, τυραννήσαντος A
 γὰρ AR, δὲ Dw

ut eiusdem fidei militibus videretur, abiit. Atque mandatis ma-
 gistratibus iis, quos ipse volebat, profectus ad intestinum bellum
 profitebatur non contra Constantium se iter facere sed velle in
 unum convenire exercitus regionis orientis et occidentis, ut con-
 iuncti suum eligerent regem. Gloriabatur etiam se praenosse
 diem, quo moriturus esset Constantius, somnio imbutum versi-
 bus his:

Iuppiter augustos ubi fines intrat aquari
 Virgineoque sinu vicesima quinta recepit
 Portio Falciferum, Constantius induperator
 Regnum Asiae triati superatus morte relinquet.

Mortuus est autem Constantius rebus Persicis relictis (nam illo-
 rum quoque rex domum redierat), tyrannum aggressurus. Curis
 enim multis sollicitatus indeque longinqua correptus febris et bile

- τεῦθεν συνεχεῖ ληφθεὶς πυρετῷ χολήν τε ἀναγαγὼν μέλαιναν
 ἐτελεύτησεν ἐν Μόψου κρήνῃ (κεῖται δὲ αὕτη κατὰ τὴν τοῦ
 D 12 Ταύρου ὑπώρειαν), ἐπὶ τρισίν, ὡς λέγεται, μεμφόμενος ἑαυτῷ,
 τῷ φόβῳ τῶν συγγενῶν (οὐ γὰρ τὸν Γάλλον μόνον ἀπέκτεινεν,
 ὡς εἴρηται ἤδη, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀδελφούς τοῦ οἰκείου πατρὸς),⁵
 τῇ ἀναρρήσει τοῦ Ἰουλιανοῦ καὶ τῇ καινοτομίᾳ τῆς πίστεως.
- 13 Ἦν δὲ ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος εὐμενὴς μὲν τοῖς ὑπηκόοις,
 W III 20 δικαιοσύνη δὲ περὶ τὰς κρίσεις στοιχῶν, περὶ τὴν δίκαιαν ἐγ-
 κρατῆς, ἐν ταῖς τῶν ἡγεμονιῶν καὶ ταῖς τῶν ἀξιωματίων δια-
 νομαῖς τοῦ προσήκοντος στοχαζόμενος, μηδένα τῇ γερονσίᾳ¹⁰
 συντάσσων, ὃς οὐ παιδείας μετείληχεν οὐδὲ ἥσκητο πρὸς τὸ
 14 λέγειν καὶ ἥδει γράφειν ἐμμέτρως τε καὶ πεζῶς. περὶ δὲ τὴν
 πίστιν ὑπῆρχεν οὐκ εὐαγής· οὐ γὰρ τῇ πατρικῇ εὐσεβείᾳ ἔστοι-
 χησεν, ἀλλὰ προσέθετο τοῖς ἀρειανίζουσι σπουδῇ τοῦ τῶν βα-
 P II 23 A 15 σιλικῶν ἐθνούχων πρωτεύοντος Εὐσεβίου· ὄθεν καὶ τὸν θεῖον¹⁵
 Ἀλέξανδρον, ὃς μετὰ τὸν ἱερὸν Μητροφάνην πατριάρχην τῆς
 νέας Ῥώμης χειροτόνητο, ἠνάγκαζεν εἰς κοινωνίαν τὸν Ἀρειον
 δέξασθαι, ὃ δὲ οὐ κατένευε· διὸ καὶ σύνοδον ὁ βασιλεὺς συγ-
 16 κροτηθῆναι προσέταξεν. ὥριστο οὖν τῇ συνόδῳ ἡμέρα· καὶ

7 ὁλος ἦν (δ add. E) Κωνσταντῖος AE, ὁλος ὁ Κωνσταντῖος ἦν C

1 συνεχεῖ ληφθεὶς AR, συλληφθεὶς Dwp 4 ἀπέκτεινε μόνον E
 5 εἴρηται] XIII 9, 18s. 7 δὲ Dw, γὰρ D 9 ante ἐν add. καὶ
 DwpDi 11 οὐ AR Wo lat., om. w* p 12 ἤδη CE 16 τῆς
 om. E 18 οὐ | οὐ A 19 γοῦν E

evomita nigra mortuus est Mopsucrenae (sita vero haec est sub
 12 Tauri radicibus), tribus de rebus, ut dicitur, vituperans semet
 ipsum et de nece propinquorum (non enim Gallum solum neca-
 verat, ut dictum iam est, sed etiam fratres sui patris) et de ap-
 pellato Iuliano et de mutata fide.

13 Erat autem imperator hic benevolus erga subiectos, iusti-
 tiam iudicandi sectans, modica vita, in mandandis imperiis et
 magistratibus aequi observans, nullum in senatum admittens nisi
 14 eruditionis participem atque exercitatum in dicendo ita ut cal-
 leret scribere devinctam et prosam orationem. Neque vero de
 fide erat purus; nam non patriam pietatem secutus est, sed stu-
 15 duit Arianis impulsu regionum eunuchorum principis Eusebii,
 ita ut etiam D. Alexandrum post S. Metrophanem patriarcham
 novae Romae creatum studeret cogere in societatem Arium reci-
 16 pere. Neque vero ille annuebat; itaque concilium rex cogi ius-
 sit. Definita igitur est concilio dies; Alexander ad vesperum
 illum sacrarium ingressus corpore prostrato precabatur deum,
 ne concederet, ut lupo, Arium intellegens, in gregem suum in-

ὁ Ἀλέξανδρος κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εἰς τὸ θυσιαστήριον
εἰσελθὼν καὶ προηγὴ καταβαλὼν ἑαυτὸν ἐδέετο τοῦ θεοῦ μὴ
παραχωρῆσαι τὸν λύκον, τὸν Ἀρειὸν δηλαδή, εἰς τὴν ποιμνὴν
αὐτοῦ εἰσελθεῖν “ἢ ἐμὲ πρότερον τῆς ζωῆς ἀπόλυσον” ἔλεγε.

5 ταῦτα περιπαθῶς ἠντιβόλει σὺν δάκρυσιν. ἔωθεν οὖν ἄρτι τῆς 17. 18
συνόδου συνισταμένης ὁ Ἀρειὸς ἀπήει μέγα φρονῶν. καὶ ἀπὼν 19
νύττειται τὴν γαστέρα πρὸς ἔκκρισιν κοιλίας καὶ κύστεως. παρ- 20 B
εκκλίνας τε τῆς ὁδοῦ κεκάθικεν ἀποσκυβαλίσασθαι τὸ περιτ-
τωμα· συνεξεργρή δὲ τῇ κόπρῳ καὶ τὰ ἔγκατα τοῦ δειλαίου,
10 βιαίως ἀπορρήξαντος τὴν ζωὴν.

Ὁ μέντοι πατριάρχης Ἀλέξανδρος εἴκοσι πρὸς τρισὶν ἄρ- 21
χιρατεύσας ἑναυτοὺς μετέλλαξε τὴν ζωὴν, καὶ ἀντιεσχήχη
παρὰ τῶν ὁρθοδόξων εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως
Παῦλος ὁ ὁμολογητής. Ἐπανελθὼν δ' ὁ Κωνσταντῖος ἐξ Ἀν- 22
τιοχείας μεθίστησι τοῦ θρόνου αὐτὸν καὶ ἀντικαθίστησι τὸν 23
Νικομηδείας Εὐσέβιον. αἰρεσιώτην Ἀρείου τυγχάνοντα. ὁ δὲ 23
ἅγιος Παῦλος τῷ πάπῃ τῆς Ῥώμης προσελθὼν Ἰουλίῳ καὶ
ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον καταστάς Κωνσταντινουπόλεως αὐθις C
ὑπὸ Κωνσταντίου διώκεται καὶ σταλεῖς ὑπερέριος ὑπὸ Ἀρεια-

5 περὶ τῆς (τοῦ add. E) Ἀρείου διαφθορᾶς CE 11 περὶ πατριαρχῶν
CE 19 ὅτι ὁ Μακεδόνης τὸ σῶμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς τὸν
ναὸν τοῦ ἁγίου μετήνεγκεν Ἀκακίου. αὐθις δὲ ὁ Κωνσταντῖος εἰς τὸν ναὸν
τῶν ἁγίων ἀποστόλων αὐτὸ μετεκόμισεν C

2 προηγὴ A mutatum ab ead. man. in προηγ, προηγὴ E, προηγ B,
προηγ D, προηγ CD^{wp}Di 6 ante δ add. καὶ Rwp 8 περιτ-
τωμα Dwp 9 συνεξεργή C 11 ante τρισὶν add. τοῖς Dwp
17 πάπῃ DE προσελθὼν initio vers. om. C 18 ἀποκαταστάς
Rwp . ante αὐθις add. καὶ Bwp

traret “aut me prius” inquit “e vita tolle”. Haec anxius obse- 17
crabat cum lacrimis. Mane igitur concilio iam convocato Arius 18
abiit elato animo. Atque in ipsa via ventre torquetur, ut alvum 19
et vesicam exoneraret; declinans de via sedit, ut evacuetur ex- 20
crementum, sed effluerunt una cum stercore ipsa intestina ho-
minis illius miseri, ita ut violenter privaretur vita.

Patriarcha autem Alexander per viginti et tres sacerdotio 21
functus annos mortem cum vita commutavit, in cuius locum
accitus est ab orthodoxis ad sedem Constantinopolitanam Paulus
confessor. At reversus Constantius Antiochia pellit sede eum in 22
eiusque locum accit Nicomediae Eusebium, sectatorem Arii. Sed 23
S. Paulus cum papam Romae adisset Iulium ab eoque sedi re-
stitutus esset Constantinopolitanae, denuo a Constantio pellitur

- 24 νῶν ἀναιρεῖται. τοῦ δ' Εὐσεβίου θανόντος ὁ πνευματομάχος
παρὰ τῶν Ἀρειανῶν εἰς τὸν τῆς νέας Ῥώμης θρόνον ἀνάγεται D III 209
25 Μακεδόσιος, ὃς ὑπερφρονήσας μετήνεγκε τὸ ἱερώτατον σῶμα
τοῦ ἐν ἁγίοις Κωνσταντίνου ἐκ τοῦ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ναοῦ
26 εἰς τὸ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀκακίου θεῖον τεμένισμα. διόπερ 5
ἐξώργιστο ὁ Κωνσταντίος καὶ πρὸς τὴν πατρικὴν πόλιν ἐπανελ-
θὼν τὸν Μακεδόσιον ἔτος ἐν ἡνυκότη τοῦ θρόνου κατέσπασέ
τε καὶ ὑπερώρισε, καθίδρυσε δ' ἐν αὐτῷ τὸν Εὐδόξιον, τὰ
D τοῦ Ἀρείου πρεσβεύοντα, ἐπὶ δέκα ἐνιαυτοὺς ἀρχιερατεύσαντα.
27 μετεκόμισε δ' αὐτῷ τὸ σῶμα τοῦ οἰκείου πατρὸς εἰς τὸν τῶν 10
ἁγίων ἀποστόλων ναόν.
28 Οὗτος δὴ οὖν ὁ Κωνσταντίος καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἀποστό-
λων ἱερώτατα σώματα Ἀνδρέου τε καὶ Λουκᾶ διὰ τοῦ δουκὸς
Ἀλεξανδρείας, ὕστερον δὲ καὶ καλλινίκου μάρτυρος Ἀρτεμίου,
εἰς τὸ πατρῶον ἀνεκόμισεν ἄστυ καὶ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων 15
ἀποστόλων ἀπεθησαύρισε τοῦ θυσιαστηρίου ἐντός.
29 Γαμετὴ δὲ αὐτῷ ἦν Εὐσεβία, ἥ ἐπὶ κάλλει γέγονε περι-
βόητος. περὶ δὲ τὸν γαμέτην ἡτύχησε μαλθακὸν ὄντα καὶ τὰ

18 (C ad p. 59, 7) περὶ τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων (τοῦ ἁγίου
om. ἀποστόλων E) Ἀνδρέου καὶ Λουκᾶ CE

7 post τὸν add. μὲν RwpDi 8 τε om. Dwp 9 τοῦ om. E
10 οἰκείου E τὸν τῶν ARwp, τὸν τὸν D 11 ναόν ex ναῶν
corr. A 12 οὖν om. D καὶ τὰ ex κατὰ corr. B 17 αὐτοῦ
ἦν R, ἦν αὐτῷ DEwp ante εὐσεβία add. ἡ C 18 τὰ om. D

- 24 et relegatus ab Arianis tollitur. Eusebio vero mortuo ille πνευ-
ματομάχος ab Arianis in novae Romae thronum introducitur Ma-
25 cedonius, qui superbia elatus transtulit sanctissimum corpus D.
Constantini ex templo sanctorum apostolorum in divam aedem
26 sancti martyris Acacii. Quocirca iratus Constantius ad paternam
urbem reversus Macedonium annum unum munere functum throno
spoliavit et expulit, constituto in eodem Eudoxio, Arianorum
principe, qui per decem annos munus summi sacerdotis sustinuit.
27 Tum transtulit denuo corpus sui patris in aedem sanctorum apo-
stolorum.
28 Hic igitur Constantius sanctorum apostolorum sanctissima
corpora Andreae ac Lucae per Artemium, ducem Alexandriae,
posthac illustrem martyrem in patriam translata urbem in aede
sanctorum apostolorum condidit intra sacrarium.
29 Uxor ei erat Eusebia, pulchritudine quidem clarissima, sed
de marito infelix, qui mollis esset et ad rem veneream segnior

πρὸς ἀφροδίτην νωθέστερον ἐκ νόσων τε καὶ ἐκ φύσεως. ³⁰ *ᾧθεν*
κατὰ βραχὺ φθίνουσα τοῦ Κωνσταντίου προτέθηκεν, ἀπαι-
διὰ βίου μένασα· ὡς δέ τινες λέγουσι, καὶ μητρομανίας νοσή-
ματι περιπεσοῦσα ἐξέλιπε. λέγεται δὲ καὶ πρὸς τὸ ἱππεύειν ³¹
⁵ καὶ ἀκοντίζειν περιδέξιος ὁ Κωνσταντίος εἶναι καὶ λόγοις ὤμι- P II 24 A
ληκέναι, ὡς ἔπος δύνασθαι συντιθέναι.

Ἀγγελθείσης δὲ τῷ Ἰουλιανῷ τῆς τοῦ Κωνσταντίου τελευ- ¹² W III 21
τῆς τὰ μὲν στρατεύματα Αὔγουστον αὐτὸν ἀνευφήμησαν, ἐκεῖ-
νος δὲ τὸ βασιλικὸν ἀμείψας σχῆμα καὶ πενθῆρες ἐνδύς σκυ-
¹⁰ θρωπάζων ὤπτιο. καὶ δημόσιον ἐπὶ τῷ τελευτήσαντι βασιλεῖ ²
κατ' ἔθος πεποίηκε πένθος. εἶτα ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ὤρμησε· ³
D III 210 καὶ οἱ προσυπήντησεν ἡ σύγκλητος καὶ ὁ δῆμος καὶ σὺν εὐ-
φήμοις φωναῖς προῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια, καὶ τῆς τῶν κοινῶν
διοικήσεως ἤψατο. τὸ δὲ τοῦ Κωνσταντίου σῶμα τὸ σὺν ἐκείνῳ ⁴
¹⁵ στρατιωτικὸν καὶ οἱ ἄρχοντες ἐπ' ὀχλήματος εἰς Κωνσταντινού-
πολιν διεκόμισαν· ὁ καὶ ὁ Ἰουλιανὸς προσυπήντησε καὶ παρέ- B
πεμψε, περιελόμενος τῆς κεφαλῆς τὸ διάδημα. κατετέθη δὲ ⁵

6 (C ad p. 58, 18) *περὶ Εὐσεβίας τῆς γαμετῆς Κωνσταντίου* CE 7 *βα-*
σιλεία Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ACDE 16 *οἱ ἐτίμησε τὸν τοῦ Κων-*
σταντίου νεκρὸν ὁ Ἰουλιανός CE

2 ante κατὰ add. καὶ B 4 καὶ om. E 5 περιδεξίως
Dwp 6 ante ἔπος add. καὶ Rwp 7 τῷ om. Dwp τοῦ
om. B 9 ἐνδύς AE, λαβὼν Owp 10 ἐπὶ ex ἐπει corr. D
12 προσυπήντησεν E ante ἡ add. καὶ Owp 15 καὶ om. D
16 δ A, ᾧ RwpDi, v. Steph. thes. VI p. 2022 B et Krebsium,
z. Rect. d. Cas. cet. Monach. 1887 I p. 20 καὶ ὁ Ἰουλιανός A,
καὶ Ἰουλιανός E, ὁ Ἰουλιανός Owp παρέπεμψε A, παρέπεμψεν E,
προέπεμψε OwpDi

morbis ac natura. Quamobrem paullatim tabescens ante Constan- ³⁰
tium mortua est liberis non relictis; ut vero nonnulli dicunt,
furoris uterini morbo cum laborasset, periit. Dicitur et equi- ³¹
tandi et iaculandi peritissimus Constantius fuisse et litteris ope-
ram dedisse adeo, ut carmen posset componere.

12. Nuntiato obitu Constantii legiones IVLIANVM laetis ac-
clamationibus Augustum consalutarunt, verum ille regio habitu
mutato et lugubri induto, tristitiam prae se ferens, ob impera- ²
toris funus de more publicum luctum indixit. Deinde Byzan- ³
tium profectum senatus populusque obviam egressi faustis omi-
nibus in regiam deduxerunt. Ita suscepta imperii administratione ⁴
cum Constantii corpus ab illius militibus ac ducibus in curru
Constantinopolim deduceretur, amoto diademate Iulianus obviam
egressus idque prosecutus est. Conditum est corpus imperatoris ⁵
defuncti in aede sanctorum apostolorum.

δ τοῦ τελευτήσαντος νεκρὸς αὐτοκράτορος ἐν τῷ τῶν ἀγίων ἀποστόλων ναῷ.

- 6 Πολλοὺς δὲ τῶν περὶ τὰ βασιλεία δ' Ἰουλιανὸς τοὺς μὲν
7 ἀνεῖλε, τοὺς δὲ ὑπερώρισε καὶ τῶν οὐσιῶν ἀπεστέρησε. ταῖς
8 δὲ λοιπαῖς τῆς βασιλείας διοικήσῃ καὶ τὸ δικάζειν συνέταττε.⁵
9 ποτὲ γοῦν δικάζων τινὲ κεκλοφέναι κατηγορουμένῳ δημόσια
10 χρήματα καὶ τὴν κλοπὴν ἀρνούμενῳ, ἐπεὶ δὲ κατήγορος "τίς"
11 ἔφη "βασιλεῦ, ἐπ' ἐγκλήματι δίκην ὑπόσχη, εἰ ἐξ ἀρνήσεως
12 ὠφελοῖντο οἱ αἰτιώμενοι"; ἐκεῖνος ἀνταπεκρίνατο "καὶ τίς ἔσται
13 ἀναίτιος, εἰ ἐλέγχων ἄνευ πιστεύοιντο οἱ κατήγοροι"; ἐχρημά-
14 τισε δὲ καὶ πρέσβεσιν ἐκ διαφόρων ἐθνῶν σταλεῖσι πρὸς τὸν
15 Κωνσταντίνον. καὶ τὰ στρατεύματα δὲ ἐπεσκέπτετο καὶ ἐξήταζε,
16 τὸ πολὺ τε τῆς βασιλικῆς θεραπείας ἀπεπέμψατο. κουρέα τε
17 ζητήσας, ὡς προσῆλθεν αὐτῷ τοῦ Κωνσταντίνου κουρεὺς πολυ-
18 τελῶς ἐσταλμένος, κουρέα ζητεῖν εἶπεν, ἀλλ' οὐ συγκλητικόν,¹⁵
19 καὶ αὐτὸν ἀπεπέμψατο. καὶ μάγειρον δὲ τῶν βασιλικῶν ἐν
20 ἐσθῇτι λαμπροτέρῃ τῆς ὑπουργίας αὐτοῦ θεασάμενος καὶ τὸν
21 ἑαυτοῦ μετεπέμψατο μάγειρον κατὰ μάγειρον ἐσταλμένον· καὶ
22 ἤρκετο τοὺς παρόντας, πότερον αὐτῶν κρῖνοιεν μάγειρον. τῶν

14 ὅτι λιτότητι (λιτότητα E) μετῆι δὲ παραβάτης AE, ὅτι λιτότητα δὲ πα-
ραβάτης μετῆι C. Praeterea additur in ACE σημείωσαι

1 ante δ add. καὶ E ναός D, corr. D_w 3 δ om. E τοὺς
μὲν om. D 5 τοῦ βασιλείου E 6 γοῦν ARwp, δὲ D
9 ἐκεῖνος ἀνταπεκρίνατο (ἀντεπεκρίνατο E) RwpDi, om. A 11 δὲ
om. D 14 τοῦ ARwp, τῶν Di 16 δὲ om. C 19. p. 61, 1 κρῖ-
νοιεν μάγειρον. τῶν δὲ | τῶν A, corr. Di, κρῖνοιεν ἂν μάγειρον προσποι-
κέναι. τῶν δὲ τὸν (pro τὸν: τῶν et τὸν C, τῶν D, τὸν D_w) Rwp

- 6 Multos aulicos sustulit, multos relegavit bonis confiscatis.
7 Ac ceteris imperii curis etiam iuris dicundi munus adiunxit.
8 Cum igitur aliquando de quodam peculatus reo, qui crimen ne-
gabat, Iulianus indicaret, dicente accusatore "Quis ullius crimi-
9 nis poenas det, si reo infitias ire prosit?" respondit "Et quis in-
sons erit, si accusatori crimine non probato fides habeatur?"
10 Respondebat et legatis a variis gentibus ad Constantium missis
11 et legiones recognoscebat ac recensebat et maximam partem
12 imperatorii comitatus dimisit. Qui cum tonsorem quaereret et
ad eum Constantii tonsor sumptuoso ornatu accessisset, tonsorem
13 se quaerere, non senatorem dicens hominem dimisit. Coquum
item imperatorium in splendidiore veste quam pro ministerio
conspicatus suo coquo, qui pro artis condicione ornatus erat,
arcessito eos qui aderant rogavit, utrum iudicarent coquum.
14. 15 Qui cum vilius cultum dixissent, alterum repudiavit. Haec fa-

δὲ τὸν εὐτελεῶς εἰπόντων ἐσκευασμένον, παρητήσατο τὸν λοιπόν. D
ταῦτα δ' ἐποίει δόξαν θηρῶν ἐκ τοῦ δοκεῖν ἀπέριττος καὶ 15
D III 211 ὄντως φιλόσοφος. τοῖς στρατιώταις δὲ διανείμας χρήματα εἰς 16
τὸν κατὰ Περσῶν ἡτοιμάζετο πόλεμον.
5 Αὐτοκράτωρ δὲ γεγονώς καὶ ἑαυτῷ τὴν ἀρχὴν κρατυνά- 17
μενος αὐτίκα εἰς προὔπτον ἐξεργάγη ἑλληνισμόν. ἐξωμόσατο 18
μὲν γὰρ πρότερον, ὡς εἴρηται, τὰ χριστιανῶν, οὐ μὴν εἰς τοῦμ-
φανὲς ἐκρηῆσαι τὴν ὠδὴν τῆς ἀσεβείας ἐτόλμησε. λέγεται γὰρ 19
ὅτι ἔρωτα τρέφων τῆς βασιλείας καὶ ὡς ὑπὸ σποδιᾷ τοῦτον
10 κρύπτων ἐν τῇ ψυχῇ μάντεσι προσήει καὶ γόησιν, εἰ τοῦ κρά-
τους τεύξεται πνιθανόμενος, καὶ παρ' ἐκείνων διέφθαρτο καὶ
μετήνεκτο εἰς ἑλληνισμόν. τυχῶν δὲ τοῦ κράτους τοῖς ἀν- 20
εφύκτοις κρίμασι τοῦ θεοῦ πολλοὺς εἰργάσατο μάρτυρας· οὕτω 21 P II 25 A
γὰρ ἐξεμάνη κατὰ χριστιανῶν ὡς καὶ κωλύειν αὐτοὺς μαθη-
15 μάτων μετέχειν Ἑλληνικῶν, μὴ δεῖν λέγων μύθους αὐτὰ ὀνο-
μάζοντάς τε καὶ διαβάλλοντάς τῆς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας ἀπο-
λαύειν καὶ δι' αὐτῶν ὀπλίζεσθαι κατ' αὐτῶν. ὅθεν τῶν παίδων 22
τῶν χριστιανῶν εἰργομένων μετιέναι τοὺς ποιητάς δ' Ἀπολι-

7 δι' μετὰ τὴν μοναρχίαν φανερώς τὰ Ἑλλήνων ἐσέβαστο C 13 δι' ἐκώ-
λυσε (-σεν E) τοὺς χριστιανούς τῶν (om. C) μαθημάτων μετέχειν τῶν
(om. C) Ἑλληνικῶν CE

6 προὔπτον (sic) A 7 post γὰρ add. καὶ ὈwpDi 10 κρύπτων]
τρέφων ex antec. E 11 τεύξεται E 16 ἐπαπολαύειν Rwp
17 τῶν RwpDi, τὰ A 18 εἰργομένων CD ἐπιέναι D ἀπο-
ληνάριος A, ἀπολλινάριος RwpDi. De forma Ἀπολινάριος v. prae-
ter XIV 8, 13 Ludwichium *Hermes* XIII p. 336, Suid. s. v., Phi-
lostorg. H. E. VIII 11, Theoph. p. 48, 19 ss., [Iul. Poll.] p. 374,

ciebat, ut gloriolam captaret, quod videretur esse homo frugi et
germanus philosophus. Militibus donativo dato bellum Persicum 16
parabat.

Rerum potitus firmatoque suo imperio statim in evidentem 17
erupit paganismum. Nam ante abiurarat, ut supra dictum est, 18
Christianismum, neque tamen proferre in publicum impietatis
partum ausus fuerat. Fertur enim, cum regni cupiditatem nu- 19
triret et tamquam ignem sub cineribus aleret animo, vates con-
suluisset et praestigiatores, num imperio potiturus esset; quorum
corruptelis in gentiliū impietatem est illapsus. Imperio occu- 20
pato arcano dei consilio multos martyres reddidit. Nam tanto 21
furore fuit in Christianos percitus, ut impediret, ne Graecarum
disciplinarum fierent participes; neque enim decere, quae fabu-
lae illi dicerent contumeliose, ex iis utilitatem capere indeque 22
armis petitis contra ipsa Graeca pugnare. Cum igitur nominis

νάριος λέγεται εἰς τὴν τοῦ Ψαλτηρίου ὁρμηθῆναι παράφρασιν
καὶ ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος εἰς τὴν ποιήσιν τῶν ἐπῶν,
23 ἐν' ἀντὶ τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων ταῦτα οἱ νέοι μαθητὰν-
τες τὴν τε γλῶσσαν ἐξελληνίζονται καὶ τὰ μέτρα διδάσκονται.

WIII 22 24 Οὗτος καὶ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἀνεγείραι ναὸν τοῖς Ἰου- 5

B 25 δαίοις ἐπέτρεψε. κάκεινων σπουδῇ πολλῇ καὶ μεγάλαις δαπά-
ναις τῆς οἰκοδομῆς ἀρξαμένων καὶ δρύνειν τὴν γῆν εἰς κατα-
βολὴν θεμελίων ἐπιχειρούντων πῦρ λέγεται τῶν δορυγμάτων
ἀθρόον ἀναδιδόμενον καταφλέγειν τοὺς σκάπτοντας, ὡς ἀνα-
26 κασθῆναι αὐτοὺς τῆς οἰκοδομῆς ἀποσχέσθαι. Εὐσέβιον δὲ τὸν 10
εὐνούχον ὡς τὸν φρόνον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Γάλλου κατεργασά-
μενον ἔκτεινε καὶ τοὺς ἄλλους πάντας εὐνούχους τοῦ παλατίου
27 ἐξήλασε. διόντα δὲ ποτε τὸν παραβάτην περὶ Χαλκηδόνα δ D III 21 2
ταύτης ἐπίσκοπος Μάρις ἀλάστορα καὶ ἀρνησίσχιστον ἐκάλε.
28 ὁ δὲ τὸ ἀνεξίκακον προσποιούμενος “ἄπιθι” εἶπε “ταλαίπωρε 15

6 οὗ ἐπέτρεψε τοῖς Ἰουδαίοις τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν ἀνεγείραι (ἀνεγ.
ναὸν E) CE 11 περὶ Εὐσεβίου καὶ τῶν ἄλλων εὐνούχων C

L. G. p. 94, 15 (= Th. M. p. 68), Cedr. I p. 533, 20 ss. (ubi *ἐλὴν*
χρησάμενος est revocandum): cf. etiam Draesekium *Apollinarius*
v. *Laodicea* Lips. 1892 p. 3 ann. 1 1 *ψαλτήρος* Rwp *Di*, v.
Suiceri thes. eccles. p. 1571 3 *τῶν* τῷ E ταῦθ' *Ὁρω Di*
4 *ἐλληνίζονται* E 5 ἐν om. EB, 6 *σπουδῇ πολλῇ καὶ μεγάλαις*
δαπάναις] De chiasmo v. ad XIII 2, 6 9 *σκάπτοντας*] *κάμνον-*
τας D 11 *αὐτοῦ γ.* AE, *τοῦ γ.* C, *αὐτοῦ τοῦ γ.* Rwp γάλλου D,
corr. Dw ut XIII 12, 44 12 *εὐνούχους* om. D 13 *παρὰ* E
καρχηδόνα B 14 *ἀλλάστορα* AD (sed recte ambo XIII 12, 43)
post *ἀλ.* add. *αὐτὸν* Dwp *ἐκάλεσε* E

Christiani pueri lectione poetarum prohiberentur, fertur Apolli-
naris psalterii paraphrasin aggressus esse et magnus in theologia
23 Gregorius versus coepisse scribere, ut pueri pro Graecis disci-
plinis illa discentes et Graecae linguae et carminum peritiam
consequerentur.

Idem Iudaeis Hierosolymitani templi instaurandi potestatem
25 dedit, qui cum studio multo et magnis sumptibus aedificationem
aggressi ad fundamenta iacienda terram fodere conarentur, ignis
perhibetur e fossis erupisse subito et combussisse operarios, ut
26 ii cogrerentur a structura desistere. Eusebium autem eunuchum
ut fratris Galli perimendi auctorem occidit et reliquos eunuchos
27 omnes ex palatio expulit. Perambulantem autem aliquando apo-
statam iuxta Chalcedonem urbis huius episcopus Maris pestem
28 et Christi negatorem vocabat. At ille patientia simulata “Abi”
inquit “miser et deplora tuorum oculorum cladem” (nam epi-

καὶ ἀποκλαίον σου τῶν ὁμιμάτων τὴν πῆρυσιν” (ἦν γὰρ πάσχων ταύτην ἐξ ἐπιχύσεως). ὁ δὲ “εὐχαριστῶ τῷ σωτῆρί μου Χρι- 29 C στῷ” ἀντεπήνεγκεν, “ὅτι μου προεμηθεύσατο μὴ ἰδεῖν τὸ ἀναιδές σου καὶ ἀσεβέστατον πρόσωπον.”

- 5 Κατὰ Περσῶν δὲ τὴν στρατιὰν κινήσας κατήντησεν εἰς 30
Ταρσὸν τῆς Κιλικίας πόλιν ἐπιφανῆ· ἔνθα γενομένῳ Ἀρτέμιος 31
προσῆλθεν ὁ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱερεὺς — ἦν γὰρ ἐν Αἰγαῖς (πόλεις
δὲ καὶ αἵται τῆς Κιλικίας) περιφρημον Ἀσκληπιοῦ ἱερὸν —
καὶ ᾗτησεν αὐτὸν τοὺς κίονας, οὓς ἔτυχεν ἀφελόμενος ἐκ τού-
10 του τοῦ ἱεροῦ ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ λαοῦ τῶν χριστιανῶν καὶ ἐποι-
κοδομήσας αὐτοῖς οἰκεῖον ναόν, ἀποκαταστῆναι αὐθις τῷ ἱερῷ
τοῦ Ἀσκληπιοῦ. καὶ ὁ παραβάτης αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι 32
προσέταξε δαπάναις τοῦ ἐπισκόπου. μόλις οὖν οἱ Ἕλληνες καὶ 33 D
πόνους πολλοὺς καὶ ἀναλώμασι πλείστοις ἓνα τῶν κίωνων καθ-
15 ελόντες καὶ μέχρι τῆς φλιάς τῆς πύλης τῆς ἐκκλησίας σὺν μη-
χανήμιοι ἀγαγόντες, καὶ χρόνῳ συχνῷ περαιτέρω προενεγκεῖν
ἐκείνον οὐκ ἠδυνήθησαν· καὶ καταλιπόντες αὐτὸν ἀνεχώρησαν.
τοῦ δὲ Ἰουλιανοῦ θανόντος αὐθις αὐτὸν ὁ ἐπίσκοπος ἀνορ- 34
θώσας ῥᾶστα εἰς τὸν τόπον τὸν ἑαυτοῦ ἐπανήγαγε.

1 σημειῶσαι AE

1 σοῦ RwpDi 3. 4 σου τὸ πρόσωπον τὸ ἀναιδέστατον καὶ ἀσεβέστα-
τον B, σοῦ τὸ ἀναιδέστατον καὶ ἀσεβέστατον πρόσωπον R, σου (σοῦ wp)
τὸ ἀσεβέστατον καὶ ἀναιδέστατον πρόσωπον Dwp 5 στρατιάν (sic)
AE 6 θαρσὸν E 7 πόλεις B 8 περιφρημος Dwp (relatum
ad πόλεις) 9 ἔτυχεν] ἔλαχεν D, corr. Dw 11 οἰκεῖ ναόν A, | ον
ναόν omisso οἰκεῖ C ἀποκαταστῆσαι B^sDwpDi 15 φλιάς D,
corr. Dw 16 ἀναγαγόντες E συχνῷ A, πολλῷ Rwp προς-
ενεγκεῖν E 17 ἐκείνον om. B 18 ὁ om. E

scopus laborabat lippitudine). Tum ille “Magnas ago gratias ser- 29
vatori meo Christo” ait “quod ita mihi consuluit, ut non videam
os tuum impudens et impiissimum”.

Contra Persas exercitu moto venit Tarsum, in Ciliciae urbem 30
illustrem; quem ibi versantem Artemius adiit Aesculapii sacer- 31
dos — erat enim Aegis, in Ciliciae eiusdem urbe, celebre Aescu-
lapii templum — eumque rogavit, ut columnae, quas abstulerat
hoc ex sacro antistes multitudinis Christianorum iisque inae-
dificaverat suum templum, restituerentur rursus templo Aesculapii.
Atque apostata illico id fieri iussit sumptibus episcopi. Pagani 32. 33
igitur, cum vix et laboribus multis et impensis maximis unam
columnam detractam usque ad postem portae ecclesiae cum ma-
chinis duxissent, ne longo quidem tempore illam ulterius promo-
vero potuerunt; itaque ea relicta recesserunt. Iuliano vero mor- 34

35 Γενομένου δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ εἰς Ἀντιόχειαν καὶ συνεχῶς
 προϊόντος εἰς τὸ τῆς Δάφνης χωρίον, ἐν ᾧ τοῦ Ἀπόλλωνος
 ἄγαλμα, ἔργον τι πρὸς τέχνην θαυμάσιον, ἴδρυτο, καὶ θυσίας
 αὐτῷ ποιοῦντος, οἱ Ἀντιοχεῖς ἀποσκώπτοντες εἰς αὐτὸν θύτην
 36 ἔλεγον καὶ οὐ βασιλέα σφίσι ἐπιδημῆσαι. καὶ διὰ τὸ καθε- D III 213
 μένον ἔχειν ἐκεῖνον τὸν πώγωνα τράγον αὐτὸν ὠνόμαζον οἱ
 P II 26 A 37 αὐτοὶ καὶ πρὸς σχολίωνων πλοκὴν ἔλεγον αὐτὸν ἐπιτήδειον. ὁ δὲ
 ἀντεπισκώπτων αὐτοῖς εἰς βλακείαν καὶ θρόψιν καὶ τρυφερό-
 τητα ἔλεγε μὴ παρέχειν τοῖς Ἀντιοχεῦσι τὸν πώγωνα εἰς σχολί-
 ωνων πλοκὴν, ἵνα μὴ τῇ τούτου τραχύτητι θλιβεῖεν αἱ χεῖρες 10
 αὐτῶν· πρὸς οὗς καὶ λόγον ἔγραψεν, ὃς ἐπιγέγραπται Ἀντιο-
 38 χικός ἢ Μισοπώγων. ἔθνε δὲ τῷ Δαφναίῳ Ἀπόλλωνι ἑκα-
 39 τόμβας ὄλας, χρησμὸν ζητῶν ἐξ αὐτοῦ. ὥς δ' ἦν τὸ εἰδῶλον
 ἐκεῖνο κωφόν, οἱ νεωκόροι τὴν αἰτίαν τῆς σιωπῆς ἀπαιτοῦμενοι
 διὰ τοὺς κειμένους ἐκεῖ νεκροὺς σιωπᾶν τὸ ἄγαλμα ἔλεγον. 15
 40 ἦσαν γὰρ ἐκεῖ ἐτέρων τε μαρτύρων κείμενα λείψανα καὶ τοῦ
 41 ἱερομάστρου δὲ Βαβύλα. πάντα τοίνυν μετατεθῆναι ἐκεῖθεν
 B 42 προσέταξεν Ἰουλιανός. ὥς δὲ μετηνέχθησαν, σκηπτὸς ἐνσκήψας

16 διὰ τὸ ἐν ταῖς Δάφναις (τῇ δάφνῃ E) τοῦ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα καὶ τὸν
 ναὸν σκηπτὸς κατέκασεν CE

3 παρὰ E 5 σφίσι A, v. ad XIII 2, 14 7 πρὸς σχολίωνων]
 προσχολίωνων E αὐτὸν ἔλεγον E 15 ἐκεῖ κειμένους Owp
 16 κειμένων D, corr. Dw λείψανα κείμενα E 17 δὲ om. E
 πάντα AR, πάντας wp 18 δ add. ante Iουλ. DEwp

tuo episcopus ille columnam rursus levatam facillime in suum
 locum reduxit.

35 Iulianum autem, cum venisset Antiochiam et Daphnen fre-
 quentaret, quo loco Apollinis statua, opus quoddam artis miri-
 36 ficæ, posita erat, eique sacrificaret, Antiochenses illudentes victi-
 marium dicebant neque regem ad se venisse. Et illum, quia
 promissa erat barba, hircum nominabant iidem eamque ad funes
 37 nectendos esse aptam dicebant. At ille vicissim illusa eorum
 stultitia et luxuria et mollitia dicebat se non praeberere Antiochen-
 sibus barbam ad funes nectendos, ne eius asperitate tererentur
 manus eorum; contra quos etiam orationem scripsit, quæ inscri-
 38 bitur Ἀντιοχικός seu Μισοπώγων. Immolabat autem Daphnensi
 39 Apollini hecatombas totas oraculi impetrandi causa. Quod autem
 erat simulacrum illud mutum, aeditui de causa silentii rogati ob
 40 cadavera illic iacentia tacere statuam dicebant. Erant enim illic
 et aliorum martyrum conditæ reliquiae et sancti martyris Ba-
 41. 42 bylae. Omnia igitur auferri illinc iussit Iulianus. Quæ reliquiae
 cum essent remotæ, fulmine percussa nocte Daphne et templum

νυκτὸς τῇ Δάφνῃ καὶ τὸν ναὸν καὶ τὸ ἄγαλμα ἀπετέφρωσεν.
οὐκ οὖν ἐξ ἐπιβουλῆς χριστιανῶν γενέσθαι τὸν ἐμπρησμόν 43
ὁ ἀλάστορ ἐκεῖνος καὶ ἐκμανεῖς τὰς τῶν πιστῶν ἐκκλησίας
ἀπέκλεισεν. ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὁ μέγας Ἀρτέμιος ἐκολάσθη μὲν 44
ὥς χριστιανός, ἐπήνεκτο δὲ αὐτῷ ὁ τοῦ Γάλλον φόνος αἰτίαμα,
καὶ οἱ πρεσβύτεροι Εὐγένιος καὶ Μακάριος ὑπὸ τούτου κολα-
σθέντες τῶν μαρτυρικῶν στεφάνων κατηξιώθησαν, καὶ οἱ ἐκ
Περσίδος πρὸς αὐτὸν σταλέντες πρεσβείας χάριν Μανουήλ,
Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

W III 23

10 Στρατεύσας δὲ κατὰ Περσῶν πρότερον μὲν εὐτύχησε καὶ 13
πόλεις εἰλέ τινας καὶ πολλοὺς ἀνείλε καὶ λείας πολλῆς καὶ C
αἰχμαλώτων ἐκράτησε καὶ Κτησιφῶντα ἐπολιόρκει. εἰ' ἀνδρόν 2
τῶν πραγμάτων αὐτῷ εἰς τὸ χεῖρον περιτραπέτων αὐτός τε
D III 214 καὶ τοῦ στρατεύματος τὸ πλεόν ἀπώλετο. οἱ γὰρ Πέρσαι ἀπο- 3
15 γνόντες καὶ εἰς ὄλεθρον ἑαυτοὺς εἰσωθεῖν προφανῇ ἐβουλεύ-
οντο, ἵνα τι κατεργάσωνται τοὺς Ῥωμαίους δεινόν. δύο γοῦν 4
ἐν σχήματι αὐτομόλων τῷ βασιλεῖ προσερχύησαν καὶ νύκην
αὐτῷ κατὰ Περσῶν, εἰ ἔποιτο αὐτοῖς, ἐπηγγέλλοντο. εἴσαι γὰρ 5

9 περὶ τῶν ἁγίων Ἀρτεμίου καὶ Εὐγενίου καὶ Μακαρίου C

4 δὲ add. ante καὶ E 5 αἰτίαμα ὁ τ. γ. φόνος Owp γάλου
D, corr. D_w, ut XIII 12, 26 6 τούτοις D, corr. D_w κολα-
σθέντες] ἐκολάσθησαν καὶ E 9 ἄλλοι πολλοὶ E 10 ἡτύχησε
EpDi, v. ad XIII 10, 10 et XVI 6, 17. Est igitur augmentum
verborum, quorum principium est *en*, modo *en*, modo *ην*.
13 τὸ] τὸν C ante αὐτὸς add. | καὶ E 15 προφανῇ συνωθεῖν
R, περιφανῇ συνωθεῖν Dwp 16 τοῖς ῥωμαίοις D, corr. D_w
δύο D_wwp 18 αὐτοῖς om. B

et statua deleta sunt. Ratus igitur ex insidiis Christianorum 43
factum esse incendium homo ille pestilens et furore inflammatus
fidelium ecclesias clausit. Ab eo et magnus Artemius supplicio 44
affectus est, cum ei Galli caedes crimini esset data, et presbyteri
Eugenius et Macarius ab eo supplicio affecti martyrum coronis
dignati sunt nec non legati ex Perside ad eum missi Manuel,
Sabel, Ismael, alii multi.

13. Expeditione contra Persas facta initio quidem rem bene
gessit et urbibus expugnatis nonnullis, multis interfectis, multis
captis magnaue praeda parta Ctesiphontem obsidebat. Tum 2
rebus subito male vertentibus ipse et maior pars exercitus
perit. Nam Persae quidem desperata salute in ipsum manife- 3
stum interitum irruere destinarant, ut cladem aliquam Romanis
inferrent. Itaque duo pro transfugis ad regem accurrerunt 4
eique Persarum victoriam, si se sequeretur, pollicebantur. Nam 5
omisso fluvio et triremibus ceterisque navibus onerariis, quas

τὸν ποταμὸν αὐτῷ συνεβούλευον καὶ τὰς τριήρεις δις ἐπήγετο
 6 κατακαῦσαι καὶ τὰ ἄλλα πλοῖα τὰ φορηγὰ, ἵνα μὴ τοῦτοις οἱ
 πολέμοι χρήσαιντο, αὐτῶν δ' ἡγουμένων δι' ἑτέρων ὁδῶν ἀγα-
 7 γεῖν τὰ στρατεύματα ἀκινδύνως τε καὶ δι' ὀλίγον τὰ τῆς Περ-
 σίδος κατεληφέναι ἐνδότερα καὶ εὐμαρῶς κυριεῦσαι αὐτῆς. 5
 7 τοῦτοις φρενοβλαβῶς ὁ ἀλιτήριος ἐκεῖνος πεισθείς, καὶ ταῦτα
 πολλῶν λεγόντων αὐτῷ καὶ αὐτοῦ τοῦ Ὁρμίσδου δόλον εἶναι
 τὸ πρᾶγμα, πῦρ ἐνέβαλε ταῖς ναοὶ καὶ πάσας κατέκαυσε πλὴν
 8 δυοκαίδεκα. ἦσαν δὲ τριήρεις μὲν ἑπτακόσiai, φορηγοὶ δὲ
 9 τετρακόσiai. ἤδη δ' ἐκείνων ἐκτεφρωθεῖσων, ἐπεὶ πολλοὶ τῶν
 ταξιαρχῶν ἐνέδραν καὶ δόλον ἐνίσταντο εἶναι τὰ παρὰ τῶν
 αὐτομόλων ἐκείνων λεγόμενα, μόλις πον κατένευσεν ἑτασθῆναι
 P II 27 A τοὺς ψευδαντομόλους· οἱ ἑτασθέντες βασιάνους ἐξέφηναν τὸ
 ἀπόρητον.
 10 Οἱ μὲν οὖν οὕτως ἀπατηθῆναι φασὶ τὸν Ἰουλιανόν, οἱ δὲ 15
 ἀπειπάμενον λέγουσι τὴν πρὸς Κτησιφῶντα πολιορκίαν δι' ὀχυ-
 ρότητα καὶ οὕτω καὶ τῷ στρατεύματι τὰ ἀναγκαῖα ἐπέλειπον,
 11 ἐπανόδου μνησθῆναι· ἀπιοῦσι δὲ ἐπιφανῆναι τοὺς Πέρσας ὅτι-

1 αὐτῷ τὸν ποταμὸν Owp 2 φορηγὰ corr. in φορηγὰ A, φορη-
 τικά E τούτοις] αὐτοῖς D 3 χρήσονται CDwp δ' ἡγουμένων]
 διηγουμένων E διαγαγεῖν RwpDi 6 φρενοβλαβῶς om. C ἐκε-
 νους vel ἐκεῖνοις D, corr. Dw 7 ὁρμίσδου ABE, v. XIII 5, 19
 8. 9 πλὴν δυοκαίδεκα τὰς πάσας κατέκαυσεν Owp 10 δὲ B²DwpDi
 11 ταξιαρχῶν ARwp, ταξιαρχῶν Di, v. ad XIII 10, 11 13 τοὺς]
 αὐτοὺς D, corr. Dw ἑτασθέντες A, ἐκδοθέντες Rwp 16 λέγουσι
 τὴν πρὸς Κτησιφῶντα AE, φασὶ πρὸς τὴν κτησιφῶντος Owp, λέγουσι
 πρὸς τὴν Κτησιφῶντος Di, v. I p. 42, 3 17 τὰ στρατεύματα D,
 corr. Dw

6 adduxisset, incensis, ne hostibus usui essent, ipsos sequeretur;
 nam per alias vias copias sese esse traducturos, ut sine disci-
 mine ac brevi tempore in Persidis interiora penetraret eaque
 7 facile potiretur. Quibus cum dementer scelestus ille obtemperaret,
 quamvis multi dicerent atque ipse Hormisdas dolum subesse, ignem
 8 iniecit navibus omnesque praeter XII combussit, cum triremes
 9 DCC, onerariae CD essent. Iis iam in cinerem versis, cum multi
 ex tribunis asseverarent ista insidiis ac dolo dici a transfugis,
 vix tandem concessit, ut quaestio de iis haberetur; qui tormentis
 tentati retexerunt occultum.
 10 Alii igitur sic deceptum esse ferunt Iulianum, alii vero di-
 cunt desperata Ctesiphontis ob firmitatem expugnatione, cum
 exercitus etiam penuria commeatus laboraret, eum de reditu cogi-
 11 tasse; abeuntes invasisse Persas a tergo et extremum agmen

σθεν και τοὺς σὺντραγοῦντας ταράττειν· τοὺς Γάλλους δ' ὅπι- 12
 σθοφυλακοῦντας ἀντιτάξασθαι τοῖς πολεμίοις γενναϊότερον και
 πολλοὺς αὐτῶν ἀνελεῖν, οὐ τῶν τυχόντων μόνον, ἀλλὰ και τῶν
 παρ' ἐκείνοις ἐπιφανῶν. ἐνδεῖα δὲ τῶν ἐπιτηδείων οἱ Ῥωμαῖοι 13
 D III 215 σφοδρῶς ἐπιέζοντο. Ἰουλιανὸς δ' ἐν ἀπορίᾳ τοῦ τί δεῖ πρᾶτ- 14
 τειν και ὅθεν ἐπανιέναι χρεὼν καταστάς, ἔλετο διὰ τῆς ὁρει-
 νῆς τὴν πορείαν ποιήσασθαι. τοῦτο οἱ Πέρσαι κατανοήσαντες 15 B
 και εἰς ταῦτόν ἀθροισθέντες τοῖς Ῥωμαίοις ἐπέθεντο· και κατὰ
 μὲν τὸ εὐώνυμον κέρας ἐκράτονν Ῥωμαῖοι, κατὰ δὲ γε τὸ
 10 δεξιὸν ἡλατιοῦντο. δ γνοὺς Ἰουλιανὸς ἀμύνειν τοῖς ἡττωμένοις 16
 ἡπείλετο. ἔκρυψε δὲ διὰ βάρος και τὴν ἐκ τοῦ ἡλίου φλόγῳσιν 17
 (θέρους γὰρ ἦν ὥρα) τὸν θώρακα ἐκδυσάμενος. ἐν μέσοις 18
 οὖν τοῖς πολεμίοις γενόμενος δόρατι βάλλεται κατὰ τῆς πλευρᾶς.
 λέγεται δὲ ὅτι σφοδρῶς τότε πνεύσαντος πνεύματος ἀχλὺς βα- 19
 15 θεῖα τοῦ ἀέρος τοῦ ἐκεῖ κατεσκέδαστο· τὰ γὰρ πλήθη τῶν
 στρατευμάτων πολλὸν ἐκίνουν κονιορτόν, ὥς μηδὲ γινώσκειν
 οὐθ' ὅποι εἰσὶν οὐθ' ὅ, τι πράττειεν· ἄδηλον δ' εἶναι ὅθεν ἡ 20
 αὐτὸν πλήξασα αἰχμὴ κατ' ἐκείνου ἐβέβλητο, εἴθ' ὑπὸ πολε-
 μίου εἴθ' ὑπὸ τινος τῶν αὐτοῦ εἴθ' ἐκ θειοτέρας δυνάμεως· C

11 ὅπως δ παραβάτης τοῖς Πέρσαις μαχόμενος ἀφανῶς (om. E) κατὰ τῆς
 πλευρᾶς ἐτρώθη, καὶ θνήσκων κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐβλασφήμησε (-εν E) και
 οὕτως (οὕτω E) τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἀπηρεύετο CE

5. 6 πρ. ὅθεν και ἐπ. C 8 ταυτὸν A, ταῦτόν Rwp, ταυτὸ D, ταῦτό E;
 ante consonantes adhibet Zonaras ταυτὸν et ταῦτό, ante vocales
 ταυτὸν: v. ad XIII 6, 16 9 ol add. ante ὅωμ. Dwp 10 δ
 add. ante ἰουλ. C 14 τότε σφοδρῶς ἐμπνεύσαντος Dwp 16 πολλὸν
 RwpDi, πολλὴν A ἐπόουν B 17 ὅποι ADwp, ὅπη R 18 αὐτὸν
 RwpDi, αὐτῶν A 18. 19 εἴθ' ὑπὸ τινος τῶν αὐτοῦ εἴθ' ὑπὸ πο-
 λεμίου Dwp

turbasse. Gallos autem agmen claudentes restitisse hostibus 12
 fortius multosque eorum interfecisse, nec gregarios solum sed
 etiam nobiles. Sed quia commeatus inopia Romani vehementer 13
 premerentur, Iulianus, cum in angustiis esset, quid agendum et 14
 unde redeundum esset, maluit per montes iter facere. Quo anim- 15
 adverso Persae coactis in unum copiis Romanos invasere, qui
 in sinistro cornu vincebant, in dextro erant inferiores. Hac de 16
 re certior factus Iulianus suis laborantibus opem ferre properabat,
 quamvis ob pondus et solis ardorem (aestatis enim erat tempus) 17
 thoracem detraxisset. Qui cum medios inter hostes esset, hasta 18
 in latere percutitur. Ferunt autem vehementi tum orto vento 19
 aera illic densa caligine fuisse oppletum (nam moles copiarum
 multum moverat pulverem, ut ne posset quidem dignosci, ubi 20
 hostis esset quidque ageret) et ambiguum fuisse, unde hasta,

- 21 ἔδεται γὰρ καὶ ταῦτα. διό φασιν αὐτὸν ἐκ τοῦ καταρρέοντος
τοῦ τραύματος αἵματος κοίλῃ δεξάμενον τῇ χειρὶ καὶ τοῦ ἀέρος
τοῦτο κατασκεδάσαντα εἰπεῖν “κορέσθητι, Ναζωραῖε.”
- 22 Καὶ ὁ μὲν οὕτως ἀσεβῶς ζήσας βιαίως τὴν ψυχὴν ἐξ-
23 ηρενύξατο, βασιλεύσας ἔτη δύο. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἡ στρατιὰ 5
εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας κομίσασα ἔθαψεν ἐν προαστείῳ τῆς
24 πόλεως· οὗ τῷ τάφῳ καὶ τόδε τὸ ἐπίγραμμα ἐπεγράφη·
- W III 24 Κύδνῳ ἐπ’ ἀργυρόντι ἀπ’ Εὐφροῆταιο βροῶν
Περσίδος ἐκ γαίης ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
D κινήσας στρατιὴν τόδ’ Ἰουλιανὸς λάχε σῆμα, 10
ἀμφοτέρων βασιλεύς τ’ ἀγαθὸς κρατερός τ’ αἰχμητής.
- 25 ὕστερον δὲ ἀνεκομίσθη εἰς τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων. D III 216
- 26 Ἦν δ’ ἐκεῖνος περὶ δόξαν ἐπισημνόμενος καὶ ἐπὶ τοῖς τυχοῦ-
σιν ἐπαινέσθαι βουλόμενος, ἐφ’ οἷς δ’ ἐσφάλλετο διορθούμενος

13 οἷος ἦν (om. E) τὰ ἦθη δ’ Ἰουλιανός CE

1 καὶ om. D, add. D_w 3 κατασκεδάσαντα RwpDi, σκεδάσαντα A,
unde conieceris καὶ (κατὰ) τ. ἀ. τ. σκεδάσαντα ναζωρῶς D
4 οὕτω E, sed οὕτω nusquam ante vocales a Zonara adhibetur;
v. ad XIII 6, 16 ἐξηρενύξατο D, corr. D_w 8—11] In omnibus
codicibus versus significantur. 8 ἀπ’ ἐπ’ B εὐφροῆταιο A,
εὐφροῆταιο R tres P Cedr. I p. 539, 6, εὐφροῆταιο δ’ E, εὐφροῆταιο D
unus PwpDi 10 τὸ δὲ p* 11 versus est Homeri Il. III 179
[v. Plut. de Alex. fort. I p. 331 C, Diodor. XXIV 5, 2, Liban.
III 313 R, Foersterum in Fleckeis. annal. a. 1876 p. 214] ἀμφοτέρω
D, corr. D_w κραταίρος (sic) A, κρατερός E 12 δ’ E
14 ἐσφάλλετο D, corr. D_w

qua Iulianus erat ictus, venisset, ab hoste an ab aliquo de suis
21 an diviniore vi emissa; nam celebrantur etiam haec. Quare
aiunt eum manantem ex vulnere sanguinem cava manu exceptum
in aera sparsisse his verbis: “Satiare, Nazarene!”

22 Ita ille, quemadmodum impie vixerat, sic violenter animum
23 eructavit, cum regnasset biennium. Eius corpus milites Tarsum,
24 in oppidum Ciliciae, perlatum humarunt in suburbio; cuius mo-
numento hoc epigramma inscriptum est:

Rex bonus et saevis bellator fortis in armis
Iulianus iacet hic ad Cydni fluminis undas;
Dum ferus Euphrates et Persica tela cruenti
Martis opus coeptosque negant celebrare triumphos.

25 Postea autem translatus est corpus in reginam urbium.

26 Erat ille gloriae cupiditate inflammatus, levibus etiam de
rebus laudis captator; errantem corrigi se ab amicis non moleste

παρὰ τῶν φίλων οὐκ ἤχθητο. ἦν δὲ καὶ παντοδαπῆς σοφίας 27
 μετεληχῶς καὶ μάλιστα τῆς περιττοτέρας, περὶ τὴν διαίταν ἐγ-
 κρατής, ὥστε καὶ τὰ φυσικὰ ταῦτα διαφυγγάνειν, ἐργὰς καὶ
 τὰς ἐκκρίσεις τὰς διὰ στόματος. ἔλεγε δὲ χρῆναι τὸν φιλόσο- 28 P II 28 A
 5 φον, εἰ οἶόν τε, μηδὲ ἀναπνεῖν. φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ 29
 ὄντα θναρ' ἰδεῖν νεανίαν ξανθὸν τὴν κόμην εἰρηκότα αὐτῷ ὥς
 "ἐν Φρυγίᾳ τελευτῆσαί σε δεῖ." ὅτε οὖν ἐπιλήγη, ἤρετο τοὺς 30
 παρόντας ὅπως ὁ τόπος καλοῖτο· ὥς δ' ἤκουσε Φρυγίαν κα-
 λεῖσθαι αὐτόν, ἀνέκραξεν "ὦ ἦλιε, ἀπώλεσας Ἰουλιανόν". λέ- 31
 10 γεται δὲ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐτελεύτησεν ἐν Ἀν-
 τιοχείᾳ γνωσθῆναι τὸν θάνατον αὐτοῦ. τινὰ γὰρ τῶν τῆς τάξεως 32
 τοῦ ἐκείσε δικαστηρίου, Ἑλλήνα κάκεινον καὶ τῆς αὐτῆς θρη-
 σκείας τῷ παραβάτῃ, διανυκτερεύοντα περὶ τὴν φυλακὴν τοῦ
 ἀρχείου συνθήκηκον ἀστέρων ἐν οὐρανῷ θεάσασθαι γράμματα
 15 ἔκτυποῦσαν λέγοντα "σήμερον ἐν Περσίδι Ἰουλιανὸς ἀναιρεῖται." B
 σημειωθείσης οὖν τῆς ἡμέρας, μετὰ ταῦτα ἐγνώσθη δι κατ' 33
 ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀνήρητο. καὶ ὁ μὲν τριάκοντα πρὸς ἐνὶ 34

5 περὶ τοῦ (om. E) ὄντιον CE
 παραβάτου θάνατον C

9 περὶ σημείου δηλοῦντος τὸν τοῦ

1 δὲ om. Di Haasii annotatione (v. vs. 2) ad hunc versum per-
 peram relata post δὲ om. καὶ D, add. Dw παντοδαπῶς B
 2 δὲ post περὶ add. DwpDi 3 ante ἐργὰς add. ὥς μάλιστα
 Owp, μάλιστα E 5 μηδ' E δ' E 6 ξανθὸν τὴν κόμην νε-
 νίαν Dwp 7 γοῦν RwpDi 8 ἤκουσε AR, ἤκουε wp 9 ἦλιε]
 immo "ἦλιε 10 καθ' ἣν] ἐν ἣ B 11 γνωσθῆναι] γενέσθαι
 γνωστὸν E τῶν] τὸν D 12 καὶ τῆς αὐτοῦ θρησκείας bis C,
 itaque priore membro deleto et asterisco ad αὐτοῦ posito in
 marg. C add. αὐτῆς Wo 16 σημείως E

ferebat. In variis sapientiae disciplinis versatus, imprimis in 27
 minus cognitīs, vita erat tam temperata, ut etiam naturalia ista
 effugeret, eructationes et excreationes, quae per os fiunt. Dice- 28
 bat enim philosopho, si fieri posset, ne respirandum quidem esse.
 Dicunt eum Antiochiae per somnum vidisse iuvenem flavo capillo 29
 dicentem: "In Phrygia tibi est moriendum". Ictus igitur iis, qui 30
 aderant, rogatis, quomodo locus vocaretur, cum audivisset Phry-
 giam nominari, exclamavit: "O sol, perdidisti Iulianum". Prae- 31
 terea ferunt ipso quo perit die Antiochiae fuisse cognitum eius
 obitum. Nam quendam paganum eiusdem cum desertore reli- 32
 gionis ex ordine iudicum illius loci, cum iuxta curiam excubaret,
 congeriem stellarum in caelo vidisse litteras exprimentem has:
 "Hodie in Perside Iulianus occiditur". Notata die postea cogni- 33
 tum est eum illo die fuisse interfectum. Cum per XXXI annos 34

35 βιώσας ἐνιαυτοὺς οὕτως ὥς εἴρηται ἀπεβίω. ὁ δὲ διὰ τῶν ἀστέρων τὴν ἐκείνου προμνηθεὶς τελευτὴν ἀφορμὴν ἔσχε πρὸς εὐπιστίαν τὸ δρᾶμα.

- 14 Τελευτήσαντος δὲ Ἰουλιανοῦ ψήφῳ κοινῇ Ἰοβιανὸς εἰς τὴν αὐταρχίαν προκέκρυτο, τότε χιλιαρχῶν, ἀνὴρ εὐσεβής, υἱὸς 5
2 Βαρωνιανοῦ χρηματίσαντος κόμητος. ὁ δ' ἦν τὴν βασιλείαν ἀπαναινόμενος· καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτηθεὶς ἐξεβόησε χριστιανὸς
3 εἶναι καὶ μὴ ἀνέχεσθαι βασιλεύειν στρατοῦ ἐλληνίζοντος. καὶ D III 217
C εὐθὺς ὁμοφώνως ὥς ἐκ συνθήματος ἅπαντες ἀντεβόησαν εἶναι
4 χριστιανοί. καὶ οὕτως ἐκεῖνος δεξάμενος τὴν ἀρχὴν τοῖς Πέρ- 10
σαις ἐσπέισατο, οὐ προσηκούσας Ῥωμαίοις σπονδὰς ἐξ ἀνάγκης
5 πεποιηκώς. τῆς γὰρ Νισίβεως καὶ Σιγγάρας, πόλεων περι-
φανῶν, ἐξέστη αὐτοῖς, μετωκίσας τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων·
6 ἵφ' ὧν θρηγνύοντων καὶ ἀναίδην ἐβλασφημεῖτο. ἀλλὰ καὶ
χωρῶν αὐτοῖς πολλῶν παρεχώρησε καὶ δικαίων Ῥωμαίοις ἀνη- 15
7 κόντων ἀνέκαθεν. καὶ ὁμήρων δοθέντων ἐκατέρωθεν, οὕτως
8 ἐβεβαιώθησαν αἱ σπονδαί. ἐντεῦθεν ἀναζευγνύντες οἱ Ῥωμαῖοι
σπᾶναι τῶν ἀναγκαίων περιπεπτώκασιν, ὥς μηδὲ ὕδατος εὐπο-

4 βασιλεία Ἰοβιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ὀρθοδοξοτάτου A, βασιλεία Ἰο-
βιανοῦ B, ἀνάγκης Ἰοβιανοῦ CE, βασιλεία οὐαλεντινιανοῦ corr. in Ἰο-
βιανοῦ D 10 οἷας (οἷας E) ὁ Ἰοβιανὸς (βασιλεύσας Ἰοβ. E) ἔθετο πρὸς
Πέρσας (π. II. om. E) σπονδὰς CE

2 ἀστέρων E προμνηθεὶς Awp, προσηκουθεὶς B, προμνηθεὶς E,
μνηθεὶς R 4 εἰς] πρὸς E 7 ἐβόησε E 9 ὁμοφώνως post
συνθήματος C 12 σιγγάρα D, corr. Dw 14 ἀνέδην RwpDi
17 ἀναζευγνύοντες B^sDwp

35 vixisset, ita ut dictum est vita excessit. Is vero qui per stellas eius obitum praenorat, visionis illius occasione veram religionem est amplexus.

14. Iuliano mortuo sententia communi IOVIANO defertur imperium, qui tum tribunus erat, vir pius, Varroniani comitis filius. Quod cum recusaret, causam rogatus se Christianum esse exclamavit neque tolerare regnum pagani exercitus. Atque illico consentientibus vocibus quasi ex composito omnes reclamaverunt se esse Christianos. Sic ille accepto imperio cum Persis pacem fecit necessariam magis quam decoram. Nam Nisibi et Singara urbibus illustribus eis cessit, civibus alio translatis; a quibus plorantibus etiam impudenter maledictis incessebatur. Provincias item multas eis concessit et iura antiquitus ad Romanos perti-
7.8 nentia. Datis utrimque obsidibus firmata pace, Romani inde discedentes penuria rerum necessariarum conflictati sunt adeo,
9 ut aqua etiam deficeret. Iovianus igitur cum aegre Antio-

ρεῖν. μόλις γοῦν εἰς τὴν τῆς Κόλλης Συρίας Ἀντιόχειαν δ 9
 Ἰοβιανὸς καταστήσας τοὺς τῶν χριστιανῶν ἱερεῖς, ὅσοι τε ἐπὶ D
 Κωνσταντίου καὶ ὅσοι ἐπὶ τοῦ παραβάτου τῶν ἐκκλησιῶν ἐξη-
 λάθησαν, εἰς αὐτὰς ἐπανήγαγε καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τὸν μέγαν
 5 Ἀθανάσιον ἐπὶ Ἀλεξάνδρειαν. ἐξ Ἀντιοχείας δὲ εἰς Ταρόσον 10
 γεγονὼς καὶ τὸ μνήμα κοσμήσας τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐπανήει· καὶ
 εἰς Ἀγκυραν τῆς Γαλατίας γεγονὼς κἀκεῖθεν ἀπάρας καὶ στα-
 θμὸν προελθὼν εἰς Δαδάστανά τε καταλύσας αἰφνίδιον τετελεύ-
 τηκεν, ὥς μὲν ἔνιοι συνεγράψαντο, ἀριφρεῖς μύκτης δηλητη- 11
 10 ρίους φαγῶν (ἦν γὰρ λιτὸς περὶ δίαίταν), ὥς δ' ἕτεροι, χεῖμῶνος 12 W III 25
 ὄντος ἐν οἰκῇματι κατέδραθε νέον ἐμπεπλασμένῳ κονίᾳ, καὶ P II 29 A
 διὰ τὸ τοῦ ψύχους πολὺ ἀνθρώκων ἀναφθέντων ἐντὸς ἀτμῆς
 ἐκ τῆς κονίας πυρουμένης ἀνεδόθη πολλή, καὶ δι' αὐτῆς ἀπε-
 πνίγη κοιμώμενος μὴδ' αἰσθόμενος τῆς πνιγμονῆς, ἐξ οἴνου
 15 καρηβαρῶν· πολλῶ γὰρ λέγεται κεχορησθαι ἀκράτῳ. καὶ οὐδὲ 13
 D III 218 ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔφθη τοῦτον θεάσασθαι, καὶ ταῦτα εἰς ὑπαντήν
 αὐτοῦ προελθούσα μετὰ βασιλικῆς πόμπης σὺν τῷ υἱῷ αὐτῆς
 Βαρωνιανῷ.
 Θανόντος μέντοι τοῦ Ἰοβιανοῦ οἱ στρατιῶται σκυθρωπά- 14
 20 ζοντες τὴν Νίκαιαν κατειλήφασιν καὶ γεγονότες ἐκεῖ περὶ βασι-

8 περὶ τῆς τελευταίας Ἰοβιανοῦ CE

1 σὺν E 2 ἱερεῖς om. D Wo lat. 5 δὲ AR, τε Dwp ταρ-
 σὸν ARw, Ταρόσον p*Di 7 ἀγκυραν RDi, ἀγγυραν AC, τὴν ἀγ-
 γυραν D, τὴν ἀγκυραν wp γεγονὼς A, γενόμενος RwpDi 11 κα-
 τέδραθε RwpDi ἐμπεπλησμένη D, corr. Dw 13 πυ|πυρουμένης
 A 16 ὑπάντησιν Dwwp 17 προπομπῆς Rwp αὐτοῦ RwpDi
 19 σκυθρωπάσαντες E 20 νίκαια (sic) A

chiam Coelesyriae pervenisset, quotquot sacerdotes Christiani
 sub Constantio et Iuliano ecclesiis pulsi fuerunt, in eas reduxit
 ac prae ceteris magnum Athanasium Alexandriam. Antiochia 10
 Tarsum profectus, ornato Iuliani sepulcro, Ancyram Galatiae se
 contulit; inde postquam abiit et iter unius diei progressus con-
 stitit Dadastanis, repente obiit, cum, ut alii scribunt, recentes 11
 fungos venenatos comedisset (vili enim victu utebatur), ut alii, 12
 hiberno tempore in conclavi nuper illito calce obdormisset; nam
 cum ob frigus multum carbonibus intus accensis magnus vapor
 e cinere succenso extitisset, dormiens sine sensu mortis suffocatus
 est vino gravis: multo enim fertur usus esse mero. Neque uxor 13
 ante obitum imperatorem viderat, etsi ei obviam progressa cum
 regio comitatu et filio suo Varroniano.

Ioviani morte consternati milites Nicaeam occupant, de 14

15 λέως ἐβουλευόντο. καὶ οἱ μὲν τόνδε, οἱ δὲ τόνδε ὠνόμαζον,
οἱ πλείους δ' ἐπὶ τῷ Σαλουστιῷ ὑπάρχῳ τῶν πραιτωρίων
B 16 τυγχάνοντι ὁμοφώνησαν. ὁ δ' ἀπηνήγατο, τὸ γῆρας εἰς παραί-
17 τησιν προβαλλόμενος. αἰτουμένων δὲ τὸν τούτου υἱὸν οὐ κατέ-
νευσε, διὰ νεότητα καὶ γνώμης ἀφέλειαν κρίνας ἐκείνον πρὸς 5
18 ἀρχὴν τοιαύτην ἀνεπιτήδειον. διὸ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὸς
ὁ Σαλούστιος βασιλέα καὶ ἀπόντα Οὐαλεντινιανὸν ἐψηφίσατο.
19 Ὁ μέντοι Ἰοβιανὸς εὐσεβῆς ἦν περὶ τὸ δόγμα καὶ ἀγα-
20 θοδελής. οἶνον δ' ἤτιητο καὶ ἀφροδισίων· καὶ τὴν τοῦ σώ-
ματος ἀναδρομὴν εὐμήκης ἐτύγγανε καὶ γραμμάτων οὐκ ἄπειρος. 10
21 ὃς ὀπίσω ποτὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ πορευόμενος ὡς χιλιάρχος ἐν
τόπῳ κατάντει προΐόντος ἐπάτησε τὸ κράσπεδον τῆς πορφυρίδος
22 αὐτοῦ. ὁ δέ, εἴτ' ἐκ τούτου διάδοχον αὐτοῦ τὸν Ἰοβιανὸν
C ἐτεκμήρατο εἴτ' ἐκ μαντείας ἔγνω τοῦτο τινος, εἶπεν “αἶθε κἄν
23 ἄνθρωπος”. ἤρξε δὲ οὐδ' ὄλους μῆνας ὀκτώ· ὁ μέντοι νεκρὸς 15
αὐτοῦ εἰς τὸ Βυζάντιον ἀνακομισθεὶς ἐν τῷ τῶν ἀγίων ἀπο-
στόλων ἐτάφη ναῶ, ὅπου μετὰ ταῦτα συνετάφη καὶ ἡ γυνή

3 περὶ Σαλουστιόν CE
ἀλεντινιανὸς ἐψηφίσθη CE

6 ὅτι παρὰ πάντων βασιλεὺς ὁ (om. E) Οὐ-
8 οἶος ἦν τὰ ἡθῆ (τ. ἡ. om. C) Ἰοβιανός CE

1 οἱ ARwp, ὁ D οἱ ARwp, ὁ D ὠνόμαζον AR, ἐπὶ ὠνόμαζον
w*ρ 2 πλείους ARwp, πλείστους Dw ἐπάρχῳ E, v. XIV 3, 28
et Usenerum d. heil. Theodos. Lips. 1890 p. 129 3 τὸ initio
vers. om. D 4 προβαλλόμενος B^sCEd^wwpDi 5 ἀσφάλειαν C
7 τὸν add. ante οὐαλ. RwpDi ἐψηφίσαντο CD 14 κἄν
ARwpDi, δὲ κἄν E, δ' ἐκείνον ex codice W, ut videtur, affert
Wo 17 post συνετάφη add. αὐτῷ BCwp

15 rege creando deliberantes. Aliis autem alios nominantibus
16 plures de Salustio, praefecto praetorio, consenserunt. Verum
17 ille excusata aetate renuit. Cuius filium cum postularent, non
concessit, tali imperio cum ob aetatem tum ob simplicitatem in-
18 genii ratus imparem. Itaque una cum ceteris et ipse Salustius
Valentinianum quamvis absentem regem nominat.
19. 20 Iovianus de religione recte sensit, vir benevolus, quamvis
vini et libidinum intemperantia vinceretur; statura corporis erat
21 excelsa, litterarum non rudis. Qui cum aliquando Iulianum
acclivem locum ascendentem ut tribunus comitaretur, extremum
22 marginem purpurae eius calcavit. Tum ille, sive ex hoc con-
iciens eum imperii fore successorem, sive oraculo quodam edoctus,
23 dixit: “Esto, si modo [sit] homo”. Imperavit non integros menses
octo; corpus eius Byzantium perlatum in sanctorum apostolo-
rum aede sepultum est, ubi post uxor etiam eius Charito est se-

αὐτοῦ Χαρατώ. ἔθανε δὲ Ἰοβιανὸς τρίτον ἄγων τῆς ἡλικίας 24
ἔτος ἐπὶ τριακοστῷ.

Οὕτω μὲν οὖν, ὡς εἴρηται, Οὐαλεντινιανὸς ἐνήφιστο βα- 15
σιλεύς. ἀχθεῖς δὲ καὶ ἀναρρηθεῖς καὶ τὰ βασιλικά περιέθετο
5 σύμβολα. ὁ δὲ Σαλούστιος, ὅτι σπουδὴν ἐνεδείξατο ἀναρρη- 2
θῆναι αὐτόν, ἀμοιβὴν ἤτει τῶν τῆς ἐπαρχότητος ἀνεθῆναι
φροντίδων. καὶ ὁ βασιλεύς “διὰ τοῦτο” εἶπε “τοσοῦτων μοι 3
D III 219 πραγμάτων ἐπεφόρτισας ὄγκον, ἵν’ αὐτὸς μὴδ’ ἐφάπτοιο τούτου”; D
ᾧρμητο δὲ Οὐαλεντινιανὸς ἐκ Παιονίας· ἦν δ’ εὐσεβὴς τὰ 4
10 πρὸς τὸν θεόν· διὸ καὶ ὑπεροχὴ αὐτόν ὁ Ἰουλιανὸς κατεδίκασεν·
εἶτα τριβούνον ἀριθμοῦ τῆς ὑπεροχίας ἀνακληθέντα ἐποίησεν.
οὗτος καὶ τὴν ἰσχὺν γενναϊώτατος καὶ τὴν γνώμην ἦν δικαίω- 5
τατος. διὸ καὶ τῶν ἀρχῶν τότε μετιόντων πολλοὺς ὡς ἀδίκους 6
ἐτιμωρήσατο, τὸν κρατοῦντα λέγων ἀπαιτεῖσθαι δικαιοσύνης πρὸ
15 τῶν ἄλλων φροντίζειν.

Οὗτος κοινωνὸν τῆς βασιλείας Οὐάλεντα τὸν ἀδελφὸν προσ- 7
ελάβετο καὶ τὴν ἐξάν μοῖραν αὐτῷ πιστεύσας αὐτὸς ἐν τοῖς

3 βασιλεία Οὐαλεντινιανοῦ AE 16 σημειῶσαι CE

1 χαριώτη (sic) A δ add. ante ἰοβ. CDwp 2 ἐπὶ τριακοστῷ
ἔτος D, corr. Dwp 5 ὄγκε Owp 7 μοι εἶπε τοσοῦτων Owp
8 ἐπεφόρτισας ex ἐπεφόρτησας corr. A 9 δὲ οἰν. D παιονίας
D 10 τὸν om. Dwp δ om. Rwp 11 ἀριθμοῦ stellula in
D notatum a Wolfio, qui profitetur se nescire, quid hoc sibi
velit; v. Mommsenum *Hermes* a. 1889 p. 196 ss. 13 ἀδίκων
AB, ἀδίκους R, ἀδικοῦντας DwpDi (v. tamen edit. Dindorf. vol.
V p. 82) 14. 15 πρὸ τ. ἄλλ. ante δικαιοσ. Owp

pulta. Obiit Iovianus, cum tertium et tricesimum ageret aetatis 24
annum.

15. VALENTINIANUS igitur hoc modo, ut dictum est, creatus
rex cum adductus et praedicatus esset, regia quoque sibi in-
duit insignia. A quo cum Salustius eam pro navata in electione 2
opera gratiam repeteret, ut praefecturae liberaretur molestiis
“Eone” inquit rex “tantarum mihi rerum molem imposuisti, ut 3
ipse ne istam quidem attingeres.” Profectus vero erat Valen- 4
tinianus ex Paeonia; cum autem vir pius esset, ab Iuliano rele-
gatus fuerat et deinde revocatus ac tribunus numeri factus. Hic 5
et robore praestantissimus et animo erat iustissimus. Itaque inter 6
eos quoque, qui magistratus tum ambiebant, multos ut sceleratos
punivit, cum diceret a principe imprimis iustitiae flagitari curam.

VALENTEM fratrem imperii consortem ascitum Orienti prae- 7
posuit, ipse in Occidente versabatur et contra barbaros multis

- ἐσπερίοις διέτριβε καὶ πολέμους κατὰ βαρβάρων συγκροτήσας
 P II 30 A 8 πολλοὺς τρόπαια κατ' ἐκείνων ἐστήσατο. εἶχε δὲ πρὸ τῆς βασι-
 λείας υἱὸν κεκλημένον Γρατιανόν, ὃς αὐτῷ ἐκ τῆς γαμετῆς
 9 Σεύηρας ἐγένετο· ὃν καὶ ἀνηγόρευσεν αὐτοκράτορα. ἔγχε
 δὲ καὶ δευτέραν γυναῖκα, ἔτι περιούσης καὶ τῆς προτέρας, 5
 Ἰουστίνα ἦν ἡ δευτέρα, ἐξ ἧς καὶ τὸν νέον ἐγένετο Οὐαλεντι-
 νιανὸν καὶ θυγατέρας Ἰουῖσταν, Γράτιαν καὶ Γάλλαν.
 10 Ἐπὶ τούτου τελευτήσαντος Εὐδοξίου τοῦ κακοδόξου τῆς
 W III 26 νέας Ῥώμης ἀρχιερέως ἀντιεσχήθη Δημόφιλος δμοδόξος τυγ-
 χάνων τῷ πρὸ αὐτοῦ· ὃς ἐπ' ἔτεσι δώδεκα τῆς ἐκκλησίας ἐκρά- 10
 11 τισεν. οὗτος δ βασιλεὺς καὶ τὸν μέγαν Ἀμβρόσιον ἐπίσκοπον
 12 τῆς Μεδιολάνων προεχειρίσατο πόλεως. μαθὼν δὲ περὶ τοῦ
 ἀδελφοῦ Οὐάλεντος ὅτι τῆς Ἀρειανικῆς ἀντιποιεῖται αἰρέσεως
 B καὶ πάντας βιάζει ταύτη συντίθεσθαι, διὰ γραμμάτων ἐπιπλήττει
 13 αὐτὸν καὶ ἀποστήναι παραινεῖ τῆς αἰρέσεως. ὁ δὲ τοῦ οἰκείου 15
 θελήματος οὐκ ἀρίστατο καὶ μᾶλλον κατὰ τῶν ὁρθοδόξων
 ἐξηγροαίνετο.
 14 Ῥοδανὸς δὲ τις πραιπόσιτος παρὰ Οὐαλεντινιανῷ μέγα
 15 ἠδύνατο. κατ' αὐτοῦ προσῆλθε γυνή τις Βερνίκη καλουμένη D III 220

8 περὶ πατριαρχῶν C 13 (pertinet ad p. 73, 16) ὅτι τὸν ἀδελφόν
 Οὐάλεντα κοινωνὸν τῆς βασιλείας ὁ Οὐαλεντινιανὸς προσελάβετο C

6 Ιουστίνα ARwp, corr. Di 7 Ιούσταν A^sR^swpDi γράστιαν E
 nisi forte γράτιαν (v. [Iul. Poll.] p. 394) voluit exarare librarius.
 8 Εὐδοξίου — κακοδόξου De annominatione v. ad XIII 5, 29
 15 αὐτῷ immerito mavult Wo, v. ad XVII 23, 29 16 ἀφί-
 σταιται B 18 πραιπόσιτος B₁, corr. alia (Wolff?) manus, v. XIII
 15, 15 19 κατὰ τούτου Rwp προσελθοῦσα C

- 8 bellis conflatis tropaea posuit. Filium GRATIANUM ante imperium
 9 e Severa uxore susceptum imperatorem appellavit. Priore uxore
 adhuc superstite alteram duxit Iustinam, e qua Valentinianum
 minorem genuit et filias Iustam, Gratam, Gallam.
 10 Sub hoc Eudoxio, Romae novae pontifici, secus quam nomen
 sonat, de religione male sentienti defuncto successit Demophilus
 cum decessore suo consentiens, qui annos XII ecclesiam guber-
 11 navit. Hic rex magnum Ambrosium etiam Mediolani episcopum
 12 designavit. Cum autem cognovisset Valentem fratrem Arianæ
 studere sectae omnesque cogere ei assentiri, per litteras obiur-
 13 gatum ab instituto dehortatur. Verum ille suo indulgens animo
 magis etiam contra recte sentientes exacerbabatur.
 14 Rhodanus autem quidam praepositus, homo apud Valenti-
 15 nianum admodum gratus, a muliere quadam, Berenice no-

τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ ἀδικίαν ἐπεγκαλοῦσα τῷ πραιποσίτῳ.
 ἐρευνήσας γοῦν ὁ αὐτοκράτωρ καὶ γνοὺς μὴ ψεύδεσθαι τὴν¹⁶
 γυναῖκα, προσκαλεσάμενος τὸν πραιπόσιτον θεραπεῦσαι κεκέ-
 λευκε τῇ γυναικὶ τὸ ἀδίκημα. κακείνος τῇ παρρησίᾳ τῇ πρὸς¹⁷
 5 τὸν βασιλέα θαρρῶν οὐδένα λόγον ἔθετο τῆς ἀδικουμένης.
 προσῆλθεν οὖν καὶ αὐθις τῷ βασιλεῖ ἡ γυνή· καὶ ὅς μαθὼν¹⁸
 μήτινα θέσθαι φροντίδα τῆς γυναικὸς τὸν πραιπόσιτον, αὐτίκα^C
 γυμνοὶ μὲν ἐκείνον τοῦ ἀξιώματος, κελεύει δὲ δεθέντα ἐν τῷ
 θεάτρῳ περιαχθῆναι, ἀγῶνος ἱππικοῦ ἀγομένου, κηρύκων αὐτοῦ
 10 προσαγόντων καὶ τὸ εἰς τὴν γυναῖκα βοώντων ἀδίκημα καὶ τοῦ
 βασιλικοῦ κελεύσματος τὴν παρακοήν· καὶ μετὰ τὴν περιαγωγὴν
 καὶ τὸ κήρυγμα ἐκεῖ παρενθὺν καυθῆναι αὐτόν. καὶ ὁ μὲν¹⁹
 τοιοῦτον εὖρατο τέλος· ἡ δὲ πᾶσα ἐκείνου περιουσία τῇ γυναικὶ
 διὰ βασιλείου παρακεχώρητο γράμματος.
 15 Ἐξέλιπε δὲ ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐν Γαλλίαις διάγων, ἀπολαύ-²⁰
 σας χρόνον μακροῦ· ἐβίω γὰρ ἔτη πρὸς τέσσαρσιν ὀγδοήκοντα,
 ἔνδεκα τούτων βασιλεύσας ἐνιαυτοὺς καὶ τὸν υἱὸν Γρατιανὸν
 τῆς βασιλείας τῶν ἐσπερίων διάδοχον καταλειπώς.
 Οὐάλης δὲ τῶν ἀρειανιζόντων ὑπερμαχῶν ὡς ὁμογενῶν^{16 D}
 20 αὐτοῖς τοὺς ὁρθοδόξους ἐδίωκε καὶ πολλὰ ἐπὶ ἡγεγκεν αὐτοῖς

3 περὶ Ῥοδανοῦ καὶ ἄλλως τοῦτον ἀδικοῦντα ἐκόλασεν (-σε E) Οὐαλεντινια-
 νός CE 15 τελευτῇ Οὐαλεντινιανοῦ C 19 βασιλεία Οὐάλεντος αἰρε-
 τικοῦ (αἰρ. om. DE) ADE

1 ἐγκαλοῦσα E προποσίτῳ B₁, corr. alia (Wolfi?) manus, v.
 XIII 15, 14 2 οὖν DEwp 6 προσῆλθε γοῦν E 7 θέσθαι
 ante αὐτίκα Dwp

mine, apud regem Valentinianum cuiusdam iniuriae accusatus
 est. Quaestione igitur habita imperator cum comperisset non¹⁶
 mentiri feminam, arcessitum praepositum satisfacere iussit fe-
 minae de iniuria. Neque tamen ille gratia regis fretus ullam ra-¹⁷
 tionem habuit feminae laesae. Adiit igitur etiam denuo regem¹⁸
 femina; hic cum nosset nullam adhibuisse curationem feminae
 praepositum, illico illum dignitate privatum iubet vinctum in
 theatro circumduci ludis Circensibus, praeconibus praecedentibus
 et iniuriam contra feminam factam et regii iussi contemptionem
 et post circumductionem edictum quoque clamantibus, e quo is
 illic statim sit comburendus. Qui quidem tali fuit exitu, omnibus¹⁹
 illius opibus feminae per regiam concessis epistolam.

Obiit rex in Galliis degens, vita longiore usus (vixit enim²⁰
 annos LXXXIV, regnavit XI) relicto filio Gratiano, regni occi-
 dentalis successore.

16. Valens, Arianorum defensor et assensor, orthodoxos

2 τὰ δεινὰ, τῇ οἰκείᾳ συζύγῳ Δομνίκῃ πειθόμενος. καὶ ποτε
 ἐν Νικομηδείᾳ διάγοντι προσῆλθον αὐτῷ εἰς πρεσβείαν ἐκ τοῦ
 τῶν ὀρθοδόξων συστήματος ἄνδρες ἱερατικοὶ ὀγδοήκοντα, οὓς
 ἅπαντας σὺν τῷ πλοίῳ, δι' οὗ ἐκομίζοντο, καυθῆναι προσέταξε.
 3 καὶ κατεφλέχθησαν ἅπαντες ἐν μέσῃ τῇ θαλάσῃ σὺν τῇ νηὶ 5
 4 ἄχρι Δακιβύζης διαρκεσάσῃ. ὧν καὶ ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ D III 221
 Γρηγόριος μέμνηται, λέγων “πρεσβυτέρων ἐμπρησμοὶ θαλάττιοι”.
 P II 31 A 5 οὐ μόνον δὲ τοὺς ὀρθοδόξους ἐκόλαζεν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκκλη-
 σίας ἀπάσας ἀπένεμε τοῖς Ἀρειανοῖς, τοὺς ὀρθοδόξους ἐπισκό-
 6 πους ἐκδιώκων αὐτῶν. λέγεται γοῦν καὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ καθο- 10
 λικῆς ἐκκλησίας ἐκδιωχθέντας τοὺς τοῦ ὀρθοῦ δόγματος τῷ
 7 μεγάλῳ προσελθεῖν Βασιλείῳ, κακεῖνον πρεσβεῦσαι περὶ τούτου
 πρὸς τὸν Οὐάλεντα, τὸν δὲ μὴ πείθεσθαι, καὶ τὸν μέγαν φάναι
 8 Βασίλειον ὡς “ἐτυτρεπτεόν, ὃ βασιλεῦ, τὴν περὶ τούτου κρίσιν

1 περὶ τοῦ βασιλέως Οὐάλεντος καὶ τῶν κατὰ θάλασσαν ἐμπρησθέντων
 παρ' αὐτοῦ ἱερέων C, περὶ τῶν κατὰ θάλασσαν ἐμπρησθέντων ἱερέων E
 10 περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ ἐκκλησίας καὶ τοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐν
 αὐτῇ γενομένου θαύματος C, περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ με-
 γάλου Βασιλείου E

1 δομνίκη E, δομνίνα DwpDi, v. Socr. H. E. IV 26 (ubi *Δομνίκα*
 est revocandum), V 1 (Nicephor. Callist. H. E. XI 18), Sozom.
 H. E. VII 1, Chron. pasch. I p. 556, 10, Theoph. p. 57, 3 ([Iul.
 Poll.] p. 390, L. G. p. 99, 10, Th. M. p. 71, Cedr. I p. 550, 11)
 Cedr. I p. 548, 2 3 τῶν om. B 4 ἐκομίζετο D 5 πάντες
 OwpDi 6 δακιβύζης ARwpDi, δακιβύζης E; Δακιβύζης formam
 Zonarae esse reddendam demonstrant testimonia Ephraem. vs.
 8313, Georg. Acrop. p. 64, 6, Georg. Pachym. I p. 192, 10. II
 p. 103, 17 7 Γρηγόριος] Gregor. Nazianz. or. 43 c. 46 (I p. 805 B
 ed. Paris.) 8 τοῖς ὀρθοδόξοις C 9 ἀπένειμε Rwp 11 ὀρθο-
 δόξου B 12 τούτων Dwp 13 πρὸς τ. οὐάλ. ante 12 περὶ E
 14 τὴν π. τοῦτ. κρίσιν ὃ βασιλεῦ BCwp, π. τοῦτ. τὴν κρίσιν ὃ βασι-
 λεῦ D

persequabatur et multa intulit iis incommoda Domnicae uxori ob-
 2 secutus. Qui, cum aliquando Nicomediae agentem adiissent lega-
 torum more viri sacerdotes LXXX ex coetu orthodoxorum, eos
 3 omnes una cum nave, qua venerant, comburi iussit. Exusti sunt
 omnes in mari medio una cum nave, quae tamen usque ad Da-
 4 cibyzam duravit. Horum etiam magnus in theologia Gregorius
 5 meminit his verbis: “presbyterorum exustiones marinae”. Neque
 vero orthodoxos tantum suppliciis afficiebat sed et pulsus epi-
 6 scopis orthodoxis omnes ecclesias Arianis attribuebat. Feruntur
 qui ex catholica ecclesia Nicaeensi eiecti erant, verae pietatis
 7 studiosi, magnum adiisse Basilium, qui pro eis legatus ad Va-
 8 lentem profectus, cum nihil impetrasset, dixerit “Permittendum

- τῷ θεῷ, καὶ κλεισθήτω μὲν ἀσφαλῶς ὁ ναός, ἐκτὸς δ' ἐστῶτες
οἱ τὰ Ἀρείου φρονοῦντες δεισθῶσαν τοῦ θεοῦ. καὶ εἰ μὲν 9
αὐτομάτως αὐτοῖς ἀνοιχθῇ ὁ ναός, ἐχέτωσαν αὐτόν· εἰ δὲ μὴ
ἀνοιγῇ, ἐπιτρεπτέον καὶ ἡμῖν δεηθῆναι τοῦ θεοῦ. καὶ εἰ μὲν 10
5 αὐτομάτως ἀναπετασθῶσιν αἱ πύλαι, νομιστέον ἐκ θεοῦ προσ- B
κληρωθῆναι ἡμῖν τὸ θεῖον τεμένισμα· εἰ δὲ οὐδ' ἡμῖν τὸ ἱερόν
ἀνοιγῇ, καὶ οὕτως ἀνείσθω αὐτὸ τοῖς ἀρειανίζουσιν.” ἤρσαε 11
ταῦτα τῷ βασιλεῖ καὶ γενέσθαι οὕτως ἐπέτρεψεν. ἐκλείσθη οὖν
πάντοθεν ὁ ἐν Νικαίᾳ ναός. ἐδέοντο οἱ ἀρειανίζοντες καὶ ἡδολέ- 12
10 σχουν ἐφ' ἱκανόν, ὁ δὲ ναός οὐκ ἠνέωκτο. ὃν δὲ ποτε τῶν 13
αἰρετικῶν μετασιάντων οἱ ὁρθόδοξοι τοῦ μεγάλου Βασιλείου
προϋσταμένον αὐτῶν τῆς δεήσεως ἤρξαντο· καὶ αὐτίκα τῶν 14 W III 27
κλειθρῶν διαρραγέντων καὶ τῶν μοχλῶν αἱ πύλαι διέσπησαν
ἀπ' ἀλλήλων καὶ τῆς εἰσόδου τοῖς πιστοῖς παρεχώρησαν.
15 Οὗτος ὁ βασιλεὺς Ἑλλήσι μὲν ἐδίδου θυσίας ποιεῖν καὶ 15 C
Ἰουδαίους προσέκειτο· τοῖς δ' ὁρθόδοξοις μόνους ἀντέκειτο.
Σκυνθῶν δὲ τὴν Θρακίαν καὶ Μακεδονικὴν κατατρεχόντων 16
χώραν ἐξῆλθε τούτοις ἀντιταξόμενος. ὅτε καὶ ὁ μέγας πατὴρ 17

17 περὶ τῆς τοῦ δόλου Ἰσαακίου προεργήσεως κατὰ Οὐάλεντος A, περὶ τῆς
τελευτῆς τοῦ Οὐάλεντος· καὶ τῆς περὶ ταύτης προεργήσεως τοῦ δόλου Ἰσα-
κίου CE

1 δ' om. wp, non AR 2 εἰ] οἱ D 3 αὐτομάτως corr. ex
αὐτοματῶς D αὐτοῖς ἀνοιχθῇ — 4 καὶ εἰ μὲν om. E 5 πύλαι
AR, θύραι Dwp 8 οὕτως AR, ταῦτα Dwp 9 οἱ ἀρειανίζον-
τες | A, οἱ ἀρειανοὶ τοῦ θεοῦ Rwp 12 προηγουμένου Rwp 14 τῆς |
τῶν typos theta apud Di 15 ὁ βασιλεὺς om. D 16 ὁρθόδοξοι
Rwp

est, o rex, deo iudicium huius controversiae. Claudatur accu-
rate templum. Foris stantes Ariani precentur deum. Quibus si 9
ultro patefactum erit templum, habento; sin minus, concedatur
et nobis precari deum. Quodsi ultro apertae erunt portae, sta- 10
tuendum erit a deo nobis attributam esse sanctam aedem; sin
autem ne nobis quidem templum patefactum erit, sic etiam ad
Arianos pertineto.” Placent ea regi et ut ita fierent conces- 11
sit. Aedes Nicaeensis undique clauditur. Precabantur Ariani 12
deum: cum satis diu nugati essent, aedes non erat patefacta.
Sero tandem digressis haereticis et orthodoxis, magno Basilio 13
duce, preces auspicatis, statim claustris convulsis et repagulis 14
portae se aperuerunt et fidelibus aditum praebuerunt.

Is rex paganis sacrificandi potestatem dabat et Iudaeis 15
studebat. Solis orthodoxis adversabatur. Cum autem Scythae 16
provincias Thraciam et Macedoniam incursarent, magnus pater 17

Ἰσαάκιος ἐφ' ἑπὶ αὐτῷ ἐντυχὼν "ἀπόδος" ἔφη "τάς ἐκκλη- D III 222
 σίας τοῖς ὀρθοδόξοις, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἴσθι ὡς ἐπανήξεις νενι-
 κηκώς· εἰ δὲ κατὰ θεοῦ στρατεύῃ, οὐκ ἐπανήξεις ἐκεῖθεν."
 18 ὠργισθὴ ἐπὶ τοῖτοις ὁ δυσοσεβέστατος βασιλεὺς καὶ φρουρεῖσθαι
 19 προστάττει τὸν ἄγιον, ἕως ἐπανελεύσεται. ὁ δὲ "εἰ σὺ ὑπο- 5
 20 στρέψεις" ἔφη "οὐ λελάληκεν ἐν ἐμοὶ ὁ θεός". καὶ ἐν ὀνείρῳ
 δὲ ἐθεάσατο ὁ Οὐάλης ἄνδρα τινὰ λέγοντα αὐτῷ·
 D τάχος βάδιζε πρὸς Μίμαντα τὸν μέγαν,
 ἐνθα μόρος σε δεινὸς ἀρπάζει, τίλαν.
 21 διωπνισθεὶς οὖν ἐπυνθάνετο τίς ἂν εἴη ὁ Μίμας. καὶ τις τῶν 10
 λόγοις ἐσχολακότων (τοιούτοι γὰρ τοῖς βασιλεῦσι συμπαραωμάρ-
 τον τε καὶ ὠκείωντο, ὡς εἶθε καὶ νῦν) ἔφη αὐτῷ ὅρος εἶναι
 22 τῆς Ἀσίας τὸν Μίμαντα πρὸς τῇ θαλάσῃ κείμενον. τοῦτον
 δὲ καὶ τὸν Ὀμηρον ἐν Ὀδυσσεΐα μεμνησθαι λέγοντα "παρ'
 23 ἡνεμόεντα Μίμαντα". καὶ ὁς ἔφη "τίς οὖν μοι ἀνάγκη τὸ 15
 24 ὅρος τοῦτο καταλαβεῖν κἀκεῖσε θανεῖν;" στρατεύσας οὖν κατὰ
 Σκυθῶν καὶ περὶ τὴν Θράκην αὐτοῖς συμβαλὼν αἰσχερῶς ἡττήθη·
 καὶ φεύγων ἐν οὐκίματι κατεκρύφθη· παρ' ᾧ ἀχυρῶδης σε-
 25 σῶρεντο συρφετός. τῶν οὖν Σκυθῶν μετὰ τὴν ἡτταν τοῦ βα-

1 ἐφ' ἑπὶ ARwp, ἐφίππῳ DDi 6 ἔφη ARwp, εἶπεν B 7 δ' E
 δ om. E 8 μέγαν RwpDi, μέγα A 9 ἐνθα] v. Wagneri
 quacst. de epigr. graec. cet. Lips. 1883 p. 61 ἀρπάζει B, ἀρπάσει
 Cedr. I p. 549, 9 12 ὠκείωντο p* ὡς εἶθε καὶ νῦν om. BC
 14 Ὀδυσσεΐα] γ' 172 15 ἡνεμόεντα (sic) A, ἡνομόεντα C 15. 16
 τοῦτο τὸ ὅρος B 16 ἀποθανεῖν D 17 ante σκυθῶν add. τῶν Rwp

Isaacijs ei contra illos proficiscenti equo occurrens "Redde"
 inquit "ecclesias orthodoxis o rex et scito te rediturum esse
 victorem; sin vero contra deum proficiscere, non reverteris
 18 illinc". His verbis iratus implissimus ille rex custodiri iubet
 19 virum sanctum, donec redierit. Tum ille: "Si tu reverteris" in-
 20 quit "non locutus est in me deus". Atque in somnis vidit
 Valens virum sibi dicentem:

Miser ad Mimanta magnum iter capessito

Citus: hic te saevae mortis opprimit dolor.

21 Experrectus percontatur, quis sit Mimas. Illi quidam vir in li-
 teris versatus (nam tales erant in regio comitatu et familiaritate,
 utinam etiam nunc!) respondet esse montem Asiae ad mare si-
 22 tum, cuius et Homerus in Odyssea meminerit ac ventosum ap-
 23 pellet. Tum ille "Quae mihi" inquit "necessitas montem hunc
 24 appetendi et illic moriendi"? Congressus autem circa Thraciam
 cum Scythis turpiter victus est et fugiens in domo quadam, prope
 25 quam acris cumulat was quidam acervus, se occultavit. Scy-
 this igitur post stragem regis terram illam diripientibus do-

σιλέως τὴν χώραν ἐκείνην ληζομένων καὶ ἐμπιπρώντων καὶ P II 32 A
 τὰς οἰκίας, καὶ κεῖνο τὸ οἶκημα καταπέρηστο, καὶ ὁ Οὐάλης
 διέφθαρτο ἐν αὐτῷ. ὁ μέντοι ἅγιος Ἰσαάκιος καθειργμένος 26
 τὴν κατάφλεξιν τοῦ Οὐάλεντος ἐγνώκει τῷ πνεύματι καὶ εἶπε
 5 τοῖς παρατυχοῦσιν ἐκεῖ ὡς “Οὐάλης ἄρτι θνήσκει διὰ πυρός”.
 σημειωθείσης οὖν τῆς ἡμέρας ἐγνώσθη μετὰ ταῦτα μὴ πλανη- 27
 θῆναι τὸν ἅγιον. μετὰ δὲ τὴν τῶν βαρβάρων ἐκεῖθεν ὕπανα- 28
 χώρησιν τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως ἀναζητούντων τινῶν, εὐρέθη
 D III 223 τάφος ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐν ᾗπερ ἐκεῖνος ἐκέκαστο, παλαιοῦ τινοῦ
 10 ἔχων ἐπίγραμμα

“ἐνταῦθα Μίμας Μακεδῶν στρατηγέτης.”

Τούτῳ τῷ βασιλεῖ ἐπανεστὴ Προκόπιος ὁ ἀνεψιὸς Ἰου- 29 B
 λιανοῦ καὶ ἐκράτησε τοῦ Βυζαντίου. προδοθεὶς δὲ παρὰ τῶν 30
 οὐκείων καὶ προσδεθείς ἐκ τῶν σκελῶν δύο δένδροις βίᾳ κλι-
 15 θεῖσι, τῶν δένδρων ἀνεθέντων διεσπάσθη ὁ δαίλιος. καθηρέθη 31
 δὲ τότε καὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως Χαλκηδόνας, ὡς τῶν αὐτῆς
 πολιτῶν τὰ Προκοπίου φρονούντων· ὧν καθαιρουμένων εὐρέθη 32
 πλὰξ ἐν τοῖς θεμελίοις αὐτῶν ἔχουσα γεγραμμένα ταυτί·

12 περὶ τῆς Προκοπίου τυραννίδος καὶ ἀναγέσεως (κ. ἀναιρ. om. E) καὶ
 τῆς καθαιρέσεως τῶν τειχῶν Χαλκηδόνας CE

1 ἐμπιπρώντων D 2 καταπέρηστο D δ om. DEwp
 3 ἐαυτῷ B 4 κατάφλοξιν E 5 ante οὐάλης add. δ C ἄρτι
 om. D 8 ζητούντων E 11 μακεδῶν (sic) A, Μᾱκεδῶν] v.
 ad XV 27, 12 et Wagnerum l. c. p. 60 15 διεπάσθη (sic) A
 17 ante ὧν add. δι' D

mosque comburentibus illud quoque aedificium incensum est,
 ita ut Valens periret. Ceterum exustum esse Valentem sanctus 26
 Isaacius in carcere per spiritum certior factus iis, qui aderant,
 “Valens” ait “iam necatur igni”. Die illo annotato postea com- 27
 pertum est non errasse virum sanctum. Post barbarorum vero 28
 illinc discessum cum regis corpus a nonnullis quaereretur, in-
 ventum est sepulcrum in iis aedibus, ubi ille erat combustus,
 cui vetus erat inscriptum epigramma: “Hic Macedo Mimas dux
 est situs”.

Contra hunc regem seditionem movit Procopius, Iuliani 29
 consobrinus, et occupavit Byzantium. Sed proditus a suis et 30
 astrictus pedibus duabus arboribus vi inclinatis atque iterum
 dimissis laceratus est ille miser. Diruta sunt tum etiam Chal- 31
 cedonis urbis moenia, quod eius cives Procopii partes seque-
 rentur. Quae cum diruerentur, reperta est tabula in eorum fun- 32
 damentis cum hac inscriptione:

ἀλλ' ὅτε δὴ Νύμφαι ἱερὸν κατὰ ἄστν χορεῖην
 τερόμεναι στήσονται ἔϋστεφείας κατ' ἀγνιάς,
 καὶ τείχος λουτροῖσι πολύστονον ἔσσειται ἄλκαρ,
 δὴ τότε μυρία φύλα πολυσπερέων ἀνθρώπων
 C ἄγρια μαργαίνοντα, κακὴν ἐπιειμένα ἀλκήν, 5
 Ἰστρου Κιμμερίου πόρον διαβάντα σὺν αἰχμῇ
 Σκυθικὴν ὀλέσει χώραν καὶ Μυσιδα γαῖαν.
 Θρηκίης δ' ἐπιβάντα σὺν ἐλπίσι μαινομένησιν
 αὐτοῦ κεν βίτοιο τέλος καὶ πότμον ἐπίσποι.
 33 ὁ μὲν οὖν Οὐάλης τῇ τῶν τειχῶν τῆς Χαλκηδόνος ὕλῃ εἰς 10
 οἰκοδομὴν ὀλκοῦ ἐχρήσατο ὕδατος, ὃν ἀγωγὸν ἡ δημώδης ὄνο-
 34 μάξει φωνή, καὶ τοῦτον Οὐάλεντα ἐπωνόμασε, δι' οὗ πεποιήκεν
 εἰς τὴν πόλιν ὕδωρ εἰσάγεσθαι, ἔν' ἀφθονία ὕδατος εἴῃ αὐτῇ
 35 καὶ πρὸς ἄλλην χρῆσιν καὶ πρὸς λουτρόν. ὁ δὲ τῆς πόλεως
 ἑπαρχος Νυμφαῖον ἐν τῷ καλουμένῳ Ταύρῳ κατεσκευάκει, 15
 D τὰς ἐκ τοῦ τῶν ὑδάτων ὀλκοῦ χάριτας ἐκ τούτου παραδεικνύς.
 36 οἷς εἴπετο καὶ ἡ τῶν βαρβάρων ἐπέλευσις κατὰ τὰ γεγραμμένα

1—9] Versus in ACE distinguuntur; praeterea totus locus (v. Soer.
 H. E. IV 8; Ammian Marcell. XXXI 1, 4s.; Cedr. I p. 542, 15 ss.)
 repetitur ab anonymo Foersteri p. 14 2 κατ' ἀγνιάς AR codex
 anonymi Foersteri, κατ' ἡγνιάς E, κατ' ἀγνιάς DwpDi 3 ἔσσειται
 ACD 5 ἄγρια A, ἄγρια R codex anonymi Foersteri, sed in C
 ab ead. man. mutatum in ἄγρια wpDi 6 διαβάντων E 7 καὶ
 ante Σκυθικὴν add. wpDi; sed Σκυθικὴν et in nostris codi-
 cibus et in libro ab anonymo Foersteri adhibito servatum
 poëtae negligentiae tribuimus. 8 θρηκίους B 9 πότμον
 ex πόμῃτον corr. A 10 οὖν om. D 11 ἀγωγὴν E 13 ὕδωρ
 εἰς τ. πόλιν C ὑδάτων Rwp ante αὐτῇ add. ἐν E 14 χρῆ-
 σιν ἄλλην Rwp 15 κατεσκευάζει E

Nymphis in sacra choreas agitantibus urbe
 Undique per vicos, festa exsultante corona,
 Balnea cum murus gemitu custodiet aegro,
 Tum vero gens dira, potens, numerosa, feroci
 Robore praedita, Cimmerici freta vecta per Istri
 Et Scythiam saevis et Mysida deprimet armis,
 Threiciumque ingressa solum spe freta furente,
 In sua fata ruens, tristem mittetur ad Orcum.

33 Valens igitur materia Chalcedonii muri ad aquaeductum, quem
 Valentem nominavit, usus est (hunc usus vulgaris ductum dicit),
 34 ut urbi aquae copia tum ad alios usus tum ad balnea sup-
 35 peteret. Urbis autem praefectus Nymphaeum in loco, qui Taurus
 dicitur, ad testandum gratum animum ob ductiles aquas, aedifi-
 36 cavit. Quae consecuta est et barbarorum incursio, ut in tabula
 scriptum erat, qui et Thraciam populati sunt et post prope eam
 perierunt.

ἐν τῇ πλακί, οἱ ἐληίσαντο μὲν τὴν Θράκην, περὶ δὲ αὐτὴν W III 28
κατηναλώθησαν ὕστερον.

- D III 224 Ἐπὶ τούτου δὴ τοῦ Οὐάλεντος λέγεται Λιβάνιος ὁ σοφιστὴς 37
καὶ Ἰάμβλιχος ὁ Πρόκλου διδάσκαλος ἀλεκτρομαντεῖαν ποιῆσαι,
5 ζητοῦντες γνῶναι τὸν μετὰ τὸν Οὐάλεντα βασιλεύοντα. ἡ δὲ 38
τοιαύτη, ὡς λόγος, ἐστίν. ἐν κόνει τὰ κδ' γράφονται γράμματα,
καὶ τούτων ἐκάστῳ οἶτον κόκκος ἢ κριθῆς ἐπιτίθεται. εἴτ' 39
ἀλέκτωρ ἀφίεται, ἐπαδομένων ἐπὶ τούτοις τινῶν ἐπωδῶν, καὶ
κατασκοπεῖται ἐκ τίνων στοιχείων λαμβάνει κόκκους. καὶ ταῦτα 40 P II 33 A
10 συντιθέμενα δῆλωσιν ποιῆσθαι τοῦ ζητουμένου δοξάζεται. τοῦτο 41
τοῖνυν ἀκαεῖνοι τότε ποιήσαντες εἶδον λαβόντα τὸν ἀλέκτορα
τὸν ἐν τῷ θ' κόκκον καὶ τὸν ἐν τῷ ε', τὸν ἐν τῷ ο' καὶ τὸν
ἐν τῷ δ'. ἔδοξεν οὖν ἀμφίβολον τὸ δηλούμενον· ἡ γὰρ Θεόδωρον 42
ἔδόκει δηλοῦν ἢ Θεοδόσιον ἢ Θεόδοτον. τοῦτο μαθὼν ὁ Οὐάλης 43
15 πολλοὺς τῶν τοιούτοις κεκλημένων ὀνόμασιν ὑποπιεύσας ἀπώ-
λεσεν. ἐξήτει δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς τὴν μαντεῖαν ποιήσαντας.
ᾧθεν τὴν ἐκείνου δείσας ὠμότητα ὁ Ἰάμβλιχος φάρμακον δηλη- 44

3 περὶ τῆς ἀλεκτρομαντείας (-τίας E) Ἰαμβλίχου (ἀβλήχου E) καὶ Λιβα-
νίου ACE

4 ἀλεκτρομαντεῖαν RwpDi, ἀλεκτρομαντίαν A (v. argumentum
p. 81, 3), ἀλεκτρομαν^τ B 5 βασιλεύοντα ex βασιλεύσαντα corr. A
6 κδ' A, εἴκοσι τέσσαρα RwpDi 7 κόκκος οἶτον D 12 θ' A,
θῆτα OwPDi, θήτα E καὶ post κόκκον (κοκκὸν w*p) om. Rwp
τὸν ante ἐν τῷ δ' om. C 13 δέλτα B λεγόμενον E 15 κε-
κλημένων ὀνόμασιν A, ὀνόμασι κεκλημένων E, καλουμένων ὀνόμασιν
Owp 17 ὠμότητα δείσας C

Sub hoc Valente autem dicuntur Libanius sophista et Iam- 37
blichus, Procli magister, gallo adducto oraculum petivisse co-
gnoscere studentes, quis post Valentem regnaturus esset. Id 38
autem huiusmodi esse fertur. Pulverī XXIV inscribuntur litterae
et cuique granum tritici vel hordei imponitur; deinde gallus reci- 39
tatis quibusdam carminibus dimittitur et observatur, e quibus
litteris sumpserit grana. Eae litterae inter se iunctae rem quae- 40
sitam patefacere putantur. Quod cum et illi fecissent, viderunt 41
sumpsisse gallum grana in th, e, o, d imposita. Visa est igi- 42
tur ambigua significatio; nam vel Theodosium videbatur signi-
ficare vel Theodorum vel Theodotum. Ea re cognita Valens 43
multos iis nominibus praeditos, sibi suspectos, sustulit; quaerebat
autem etiam eos ipsos, qui oraculum petiverant. Unde illius 44
veritus saevitiam Iamblichus hausto veneno, ut quidam tradide-

τήριον πεπωκώς, ὥς τινες ιστορήκασιν, ξαντὸν τοῦ ζῆν ὑπεξ-
 45 ἤγαγεν. ἦν γὰρ δυσπαραίτητος τὰς ὁργὰς ὁ Οὐάλης· ὄθεν
 Β καὶ ἔλεγεν ὥς “ὁ ταχὺ μεταθέμενος τῆς ὁργῆς καὶ τοῦ δικαίου
 46 ἂν μετάδοιτο τάχιστα.” οὗτος ἔτη βεβασίλευκε δέκα ἐπὶ τρισὶ
 καὶ μῆνας τέσσαρας καὶ ἀξίως τῆς οἰκείας δυσσεβείας διέφθαρτο. 5
 17 Γρατιανὸς δὲ ὁ υἱὸς Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανὸς
 ὁ νέος ὁ τοῦτου ἀδελφὸς τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς γεγόνασιν ἐγ-
 κρατεῖς· μόνος μὲν γὰρ ὁ Γρατιανὸς παρὰ τοῦ πατρὸς ἀνε-
 2 ρήθη, ὥσπερ ἤδη ιστόρηται. ὅτε δὲ ὁ Οὐαλεντινιανὸς ἐτελεύ-
 3 τησεν, οὐ παρῆν οὗτος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῷ τοῦ πατρὸς. ἡ γοῦν 10
 στρατιὰ τηρικαῦτα τὸν νέον Οὐαλεντινιανὸν βασιλεῖα ἀνείπε τε- D III 225
 4 τραετῇ τότε τυγχάνοντα. ἐπανελθὼν δ' ἐκ τῆς ἀποδημίας Γρα-
 τιανὸς τοὺς μὲν στρατιώτας ἐκάκισε καὶ τινὰς αὐτῶν καὶ ἐκά-
 C κωσε, κολάσας τοὺς τῆς τοῦ ἀδελφοῦ πρωτοουργοὺς ἀναρρήσεως,
 ὥς ἄτερ γνώμης αὐτοῦ βασιλέως ὄντος ἄλλον ἀναγορεύσαντας. 15
 5 τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτὸν συνάρχειν οὐ παρητήσατο, ἀλλὰ κοινωνὸν
 6 τῆς βασιλείας προσεῖλετο. οὗτος ὁ βασιλεὺς τὸν πατέρα ἐξή-

6 βασιλεῖα Γρατιανοῦ AR
 βασιλεῖα ἀνείπεν C

10 οὗ τὸν νέον Οὐαλεντινιανὸν ἡ στρατιὰ

1 πεπωκώς E 3 μετατιθέμενος Rwp 5 ἀσεβείας Rwp, εὐσε-
 βείας D 7 ἀδελφὸς AE, ὁμαίων Owρ 8 γὰρ om. E 9 ιστό-
 ρηται] XIII 15, 8 δ om. E 10 τῷ ante τοῦ om. CDE
 11 καὶ ante τὸν add. Owρ τετραετῇ B*CEwpDi 12 ante
 γρατ. add. δ Rwp 13 ἐκάκισε — ἐκάκωσε] V. ad XIII 5, 29
 καὶ τινὰς — καὶ ἐκάκωσε om. E καὶ ante ἐκάκωσε om. D
 14 τοὺς om. D 15 ἀναγορεύσαντας ***** τὸν C 16 αὐτὸν A,
 αὐτῷ R, αὐτοῦ Dwρ

45 runt, sibi mortem conscivit. Fuit enim Valens inexorabilis ira-
 cundiae, unde dicere solebat: “Quicunque facile deposuerit iram,
 46 etiam iustitiam deponat facillime.” Regnavit annos XIII et
 menses IV dignum impietate sua interitum consecutus.

17. GRATIANUS autem filius Valentiniani et MINOR VALENTI-
 NIANUS, illius frater, Romano imperio potiti sunt; solus enim
 Gratianus a patre imperator appellatus erat, ut iam expositum
 2 est. Cum autem quibus temporibus Valentinianus mortuus erat
 3 non adesset mortis paternae, exercitus Valentinianum minorem
 4 regem salutavit, quattuor annorum tum puerum. Quia de
 causa reversus peregre Gratianus vituperavit milites atque inter
 eos nonnullos etiam auctores fratris salutati supplicio affecit,
 quod se, qui rex esset, non consentiente alterum elegissent.
 5 Neque tamen fratrem ipsum imperii socium reiecit sed collegam
 6 regni sibi assumpsit. Hic rex paternae pietatis aemulus fuit.

λωσεν εἰς εὐσέβειαν. ὄθεν καὶ τῷ θείῳ Οὐάλεντι συμμαχίαν 7
αἰτήσαντί ποτε κατὰ τῶν Σκυνθῶν ἐξ αὐτοῦ οὐ παρέσχετο,
γράψας αὐτῷ ὥς "οὐ δεῖ τῷ ἐχθρῷ τοῦ θεοῦ συμμαχεῖν".
τοῖς δ' ἐξελαθεῖσι ποιμέσι τῶν οἰκείων ἐκκλησιῶν διὰ δόγματος 8
5 ἐφῆκε τὴν εἰς αὐτὰς ὑπονόστησιν.

Τῶν δὲ Σκυνθῶν μετὰ τὴν Οὐάλεντος ἦτταν ἐξογκωθέντων 9
τὸ φρόνημα καὶ τὴν τε Θρησκίην ληϊζομένων καὶ τὰ περὶ αὐτὴν D
καὶ ἀκαθέκτων ὄντων τὸν ἐξ Ἰσπανίας μετεκαλέσατο Θεοδό-
σιον (ἡ δ' Ἰσπανία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἰβηρίας ἐστὶ πόλις ἡ δια-
10 φορωτάτη τῶν ἐν αὐτῇ), ἄνδρα γενναϊότατον τε καὶ εὐσεβέστατον.
τοῦτον οὖν προχειρισάμενος στρατηγὸν μετὰ στρατιᾶς κατὰ βαρ- 10
βάρων ἐκπέπομφεν· ὃς συμβαλὼν αὐτοῖς καὶ νικήσας τρόπαιον 11
ἤρατο, πλῆθους μὲν Σκυνθικοῦ κατασφαγέοντος ἐν τῷ πολέμῳ
πολλοῦ, τῶν δὲ λοιπῶν εἰς φυγὴν τραπέντων, καὶ τῶν μὲν
15 ἀπολλυμένων ἐν τῷ καταλαμβάνεσθαι, τῶν δ' ὑπ' ἀλλήλων
διαφθερόντων ἐν τῇ φυγῇ. πάντων τοίνυν σχεδὸν τῶν βαρ- 12
βάρων ἐκείνων ἀπολωλότων τὴν στρατιὰν ἐκεῖ καταλείψας ὁ
Θεοδόσιος, αὐτὸς πρὸς τὸν Γρατιανὸν τῆς νίκης ἤκεν αὐτάγ-

11 περὶ Θεοδοσίου τοῦ ἐξ Ἰσπανίας (Ισπανίας E) καὶ ὅπως τοὺς Σκύνθας
ἐνίκησεν CE

2 τῶν om. Owp 4 οἰκειῶν D 5 ἀφῆκεν E, ἀφῆκε D 6 τ.
σκυνθῶν δὲ Dwp ante οὐάλ. add. τοῦ Owp 8 καὶ om. D,
suppl. Dwp ἰσπανίας AR, ἰσπανίας B^{swp}Di, γ. ad XIII 10, 18
et argumentum p. 83, 11 9 δὲ OwpDi ἡσπανία A, ἰσπανία
R, ἰσπανία B^{swp}Di εὐρωπαϊκῆς (sic) A 11 τῶν post κατὰ
add. B^{CEwp}Di 16 διαφθειρόντων p* 18 ἤλθεν E

Itaque Valenti patruo opem aliquando petenti contra Scythas 7
negatis auxiliis respondit: "Non oportet una cum hoste dei pu-
gnare". Pastoribus ex ecclesiis electis decreto concessit in eas 8
reditum.

Cum autem Scythae post cladem Valentis elati animis Thra- 9
ciam finitimaque loca vastarent neque possent coerceri, ex Hi-
spania arcessivit Theodosium (est autem Hispania Europaeae
Iberiae urbs omnium praestantissima), virum fortissimum et reli-
giosissimum. Hunc igitur ducem delectum contra barbaros able- 10
gavit. Qui congressus cum iis et victoria reportata tropaeum 11
posuit, multitudine Scytharum occisa bello magna ceterisque
fugatis, qui aut capti peribant aut inter ipsos caede in fuga facta.
Barbaris igitur illis fere omnibus interfectis Theodosius exercitu 12
illuc relictō ipse victoriae nuntius ad Gratianum tum in Pannonia

- P II 34 A 13 γελος ἐν Παιονίᾳ τότε διάγοντα. ἀπαγγείλας δὲ τὴν νίκην τῷ
 βασιλεῖ καὶ τὸν τῶν βαρβάρων εὐαγγελισάμενος δλεθρον ἦπι-
 W III 29 στείτο διὰ τε τὸ τοῦ ἔργου ταχὺ καὶ τὸ δυσμαχώτατον τῶν D III 226
 14 Σκυθῶν. ἐπεὶ δ' ἔγνω τὸ ἀληθές καὶ τὴν τῶν βαρβάρων
 φθορὰν ὁ αὐτοκράτωρ πεπληροφόρητο, καὶ ἐθαύμασε τὸν ἄνδρα 5
 τῆς τε ταχυτήτος καὶ τοῦ ἀριστεύματος ἔνεκα καὶ ἐπήνεσεν.
 15 ἤδη δὲ καὶ τῆς Οὐάλεντος μοίρας προσκτηθείσης αὐτῷ μετὰ
 τὴν ἐκείνου φθορὰν ἀπιδὼν πρὸς τὸ ἄπειρον σχεδὸν τῆς ἀρχῆς
 καὶ συνιδὼν ὥς οὐχ οἷός τ' ἂν εἴη αὐτὸς μόνος τὴν τοσαύτην
 ἰθύνειν ἀρχήν, βασιλεῖα τῆς νέας Ῥώμης ἀναγορεύει τὸν Θεο- 10
 δόσιον, ἅμα μὲν τῆς ἀριστείας αὐτὸν ἀμειβόμενος, ἅμα δὲ καὶ
 μηδένα κρίνας ἕτερον εἰς κοινωνίαν τῆς ἀρχῆς τοῦτου κρεῖττω
 B 16 ἑσόμενον. τὴν γοῦν ἐφ' ἣν ἄπασαν καὶ τὴν Θράκην αὐτῷ ἀνα-
 17 θέμενος ἐκεῖνος ἑαυτῷ ἀπεκλήρωσε τὰ ἐσπέρια. καὶ ἐπὶ τὰς
 Γαλλίας γενόμενος ἀνηρέθη δόλῳ ὑπὸ Ἀνδραγαθίου τοῦ στρα- 15
 τηγοῦ, βασιλεύσας μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευταίην ἐπὶ
 ἐνιαυτοὺς ἑξ.
 18 Τοῦ δὲ Γρατιανοῦ τελευτήσαντος κατελείφθη βασιλεὺς αὐτο-

7 ἀνάρρησις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου (τ. μεγ. θεοδ. A, τ. μεγ. om. C) ACE
 14 τελευτῇ (ἀναίρεσις E) Γρατιανοῦ CE 18 βασιλεία τοῦ νέου Οὐάλεν-
 τινιανοῦ A, βασιλεία Οὐάλεντινιανοῦ τοῦ νέου CD, βασιλεία Οὐάλεντινιανοῦ
 τοῦ νέου καὶ οὗ ἐπ' αὐτῷ Μάξιμος E, οὗ δὲ Μάξιμος τυραννίδι ἐπι-
 κεχείρηκεν ἀπανθρώπῳ κατὰ τοῦ νέου Οὐάλεντινιανοῦ, καὶ κρατηθεὶς παρὰ
 Θεοδοσίου ἀνηρέθη C

2 τὸν om. E 3 ἀρχον D, corr. D_w δυσμαχώτατον (sic) ABC
 7 τῆς om. E 10 ἰθύνων B₁ 12 τοῦτου RwpDi, τούτω A
 15 ὑπ' B^sDwpDi

- 13 degentem contendit. Nec tamen victoriam suam et barbarorum
 interitum nuntianti fides est habita cum ob rei gestae celeritatem
 14 tum ob Scythas inexpugnabiles. Cum autem perspexisset verum
 et barbarorum caedem imperator exploratam habuisset, et ad-
 miratus est viri celeritatem ac rem bene gestam et collaudavit.
 15 Iam quod Valentis etiam partem consecutus post illius interitum
 considerato regno fere infinito intellexit se ipsum solum non
 posse tam immensam tanti imperii molem sustinere, novae Ro-
 mae regem appellat Theodosium et virtute eius honorata neque
 quemquam ratus ad imperii societatem fore meliorem quam illum.
 16 Omni igitur Oriente et Thracia ei attributis ille sibi sortitus est
 17 Occidentem. Et in Gallias profectus sublatus est dolo ab Andra-
 gathio duce annis regni post obitum patris sex exactis.
 18 Gratiano autem defuncto relictus est rex Occidentis
 2 MINOR VALENTINIANUS, qui pubertatem nondum attigerat. Qui

κράτωρ τῶν ἐσπερίων ὁ νέος Οὐαλεντινιανός, μήπω δὲ πρόσθετος
γεγονώς. ὃς ὑποφθαρεὶς παρὰ τῆς μητρὸς Ἰουστίνης ἀρειανι- 2
ζούσης τῷ τῶν Ἀρειανῶν συνέθετο δόγματι καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις
ἀντέκειτο. ἐπαναστάτος οὖν αὐτῷ τοῦ Μαξίμου καὶ τυραννίδι 3
ἐπιχειρήσαντος καὶ ἐν μάχαις ὑπερτερήσαντος ἔγραψε πρὸς τὸν C
βασιλέα Θεοδοσίον τὰ συμβάντα, συμμαχίαν αἰτούμενος. καὶ 4
κεῖνος μὴ δεῖν θαυμάζειν ἀντέγραψεν εἰ ὁ δοῦλος ὑπερτερεῖ
δεσπότην κατεξαναστάς τοῦ τὸν οἰκεῖον ἀθετοῦντος δεσπότην
καὶ κτίσμα καὶ δοῦλον καλοῦντος τὸν κτίστην καὶ τῷ πατρὶ
10 δμοούσιον καὶ δμότιμον. ἀπελθὼν δὲ εἰς συμμαχίαν αὐτοῦ 5
τὸν τε Μάξιμον συλλαβὼν ἀνείλε καὶ τὸν στρατηγὸν Ἀνδρα-
D III 227 γάθιον, ὃς ἐδολοφόνησε τὸν Γρατιανόν.

Ἐπ' αὐθις Εὐγένιος ἐπανεῖστη κατὰ τοῦ νέου Οὐαλεντι- 6
νιανοῦ καὶ τυραννίδι ἐπέθετο. φοβηθεὶς οὖν Οὐαλεντινιανός 7
15 ἀγχόνῃ τοῦ βίου ἑαυτὸν ὑπεξήγαγε. καὶ μαθὼν τὴν Εὐγενίου 8
τυραννίδα Θεοδόσιος ἐξεστράτευσεν κατ' αὐτοῦ. καὶ εἰς Θεσσα- 9 D
λονίκην ἐλθὼν μετὰ τοῦ στρατεύματος ἐκεῖνος μὲν ὑβρίσθη

13 οὗ ἑαυτὸν ἀνείλεν ὁ νέος (om. C) Οὐαλεντινιανός CE 15 οὗ ἀνείλεν
ὁ Θεοδόσιος τὸν τύραννον Εὐγένιον E, περὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδῶν
Θεοδοσίου E (hoc quidem loco v. p. 87, 2 s.)

1 μήπω δὲ A, μήπω E, μήπω μηδὲ Rwp 2 ὑπὸ E 4 τοῦ
μαξίμου αὐτῷ Dwp 5 ἐπιχειρήσαντος E 8 κατεξαναστάς δεσπό-
του (ex antec. rep.) τὸν οἰκεῖον E τοῦ τὸν ARwp, τοῦτον D
9 post κτίστην add. τὸν Dwp 12 γρατιανόν D 14 διεπέθετο
D ὃ ante οὐαλ. add. C 15. 16 τοῦ εὐγενίου τὴν τυραννίδα Dwp
16 ὃ ante θεοδ. add. Rwp

corruptus ab Iustina matre Arianis favente Arianorum dogmati
astipulatus et orthodoxis adversatus est. Cum autem contra 3
eum exsurrexisset Maximus et tyrannidem affectasset et pugnis
vicisset, scripsit ad regem Theodosium, quae sibi evenissent,
et societatem oravit. Cui ille respondit non esse mirandum, si 4
servus seditiosus eum dominum vinceret, qui suum dominum
repudiaret et creaturam ac servum appellaret conditorem, pari
et natura et dignitate cum patre praeditum. Sed societate inita 5
Maximum deprehensum supplicio affectit una cum duce Andra-
gathio, qui fraude occiderat Gratianum.

Tum etiam Eugenius exsurrexit contra minorem Valentini- 6
anum, tyrannidis studiosus. Perterritus igitur Valentinianus la- 7
queo mortem sibi conscivit. Et comperta Eugenii tyrannide 8
Theodosius contra illum profectus, cum Thessalonicam venisset 9

10 ὑπὸ τῶν Θεσσαλονικέων, ὁ δὲ ἑπαρχὸς ἐφρονεύθη, στασιάζσαντος
 11 τοῦ δήμου δι' αἰτίας τινάς. τότε μὲν οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ λαοῦ
 κινήσει ἔδοξεν ἀνεξικακῆσαι ὁ βασιλεὺς· μετὰ δὲ ταῦτα ἱππικὸν
 ἀγῶνα ἐκήρυξε καὶ τοῦ λαοῦ ἀθροισθέντος ἐπὶ τὸ θέατρον
 περιέστησεν αὐτοῖς τὰ στρατεύματα καὶ κατετόξευσαν τὸν δῆμον 5
 καὶ κατηκόντισαν, ὥστε θανεῖν ἐξ αὐτῶν ἄχρι τῶν πεντεκαί-
 12 δεκα χιλιάδων. καὶ οὕτως ἐκπλήσας ὁ Θεοδόσιος τὸν θυμόν,
 13 ἐκείθεν ἀπάρας εἰς τὴν πόλιν τῶν Μεδιολάνων ἀφίκετο. δπου
 καὶ ἡλέγχθη παρὰ τοῦ μεγάλου Ἀμβροσίου καὶ εἰσελθεῖν εἰς
 P II 35 A 14 τὴν ἐκκλησίαν οὐ συγκεχώρητο. καὶ οὐ πρότερον ἐφῆκεν αὐτῷ 10
 τὴν εἰς τὸ θεῖον τέμενος εἰσοδόν, εἰ μὴ νόμον ἔδειτο τὰς ψή-
 φους τὰς φονικὰς μὴ πρότερον ἐκβιβάζεσθαι, πρὶν ἢν παρέλ-
 15 θοιεν μετὰ τὴν ψῆφον ἡμέραι τριάκοντα. τοῦτο δ' ἐποίησε
 διὰ τὸ τοῦ βασιλέως δξύροπον εἰς θυμόν, ἵνα διὰ τῶν τριά-
 κοντα ἡμερῶν τοῦ θυμοῦ καταστορεννυμένου ἀπαθῶς ἐπισκέ- 15
 πτηται τὰς ψήφους καὶ τὰς μὲν ἐννόμους κυροῖ, τῶν δὲ δι'
 16 ὁργὴν ἴσως ἐψηφισμένων ἀργίαν καταψηφίζεται. τῷ δὲ τυ-

1 οὗ ἐστασίασε κατὰ Θεοδοσίον ὁ δῆμος τῶν Θεσσαλονικέων· ὁ δὲ ἔκτει-
 νεν αὐτῶν ὥστε 18 χιλιάδας, καὶ ὅπως ἡλέγχθη παρὰ τοῦ μεγάλου Ἀμβρο-
 σίου C

1 Θεσσαλονικέων (sic) A 2 οὖν om. C 3 κινήσει D, corr. Dw
 ἔδοξαν E 4 τῷ θεάτρῳ D 6 post ἄχρι add. καὶ D 7 τὸν
 θυμόν δ Θεοδ. C 9 ἡλέχθη (sic) A post Ἀμβροσίον add. διὰ τὴν
 τῶν Θεσσαλονικέων σφαγὴν Owp 10 τὴν om. E 11 τέμενος ARw,
 θέμενος p*Di 14 εἰς A, πρὸς Rwp 15 καταστορεσθέντος Dw,
 κατακορεσθέντος p fortasse coniectura 17 ἐπιψηφισμένων E

cum copiis suis, ignominia affectus est ab Thessalonicensibus,
 10 praefecto per seditionem populi quibusdam de causis ortam
 11 interfecto. Tum igitur populi motus visus est tolerare rex,
 sed posthac equestri certamine indicto et populo congregato in
 theatrum circumdedit Thessalonicenses legionibus, quae multitu-
 dinem sagittis et iaculis ita confecerunt, ut interficerentur ad
 12 XV milia. Sic expleto Theodosius animo inde profectus ad
 13 urbem Mediolanum venit. Ubi et vituperatus est a magno Am-
 14 brosius et ingressu ecclesiae prohibitus. Neque prius ille dedit
 imperatori aditum in sacellum divinum, quam lege sanxisset, ne
 15 sententiae capitales ante ederentur, quam praeteriissent post
 16 ab iracundia forsitan profectas irritas faceret. Eugenium autem
 tyrannum in Galliis proelio facto vincit et comprehendit et tollit.

ρᾶνῳ Εὐγενίῳ συμμίσας ἐν ταῖς Γαλλίαις ὁ Θεοδόσιος νικᾷ
τε αὐτὸν καὶ συλλαμβάνει καὶ ἀναιρεῖ.

Οὗτος ὁ βασιλεὺς ἰδιωτεύων εἶχε γυναῖκα εὐσεβῆ καὶ σώ- 17
φρονα καὶ φιλόπτωχον τὴν Πλακίλλαν, ἐξ ἧς αὐτῷ ἐγεννήθη-
D III 228 σαν Ὀνώριος καὶ Ἀρκάδιος· ἦν καὶ Αὐγούστην ἐποίησε. μετὰ 18
δὲ τὴν βασιλείαν θανούσης αὐτῆς ἐγγίμει Γάλλαν τὴν Οὐαλεντι- Β
νιανοῦ τοῦ μεγάλου θυγατέρα.

Ἀποδημουῖντος δὲ τοῦ βασιλέως εἰς τὰ ἐσπέρια οἱ Ἰουδαῖοι 19 W III 30
τὸν τῆς πόλεως ἑπαρχον Ὀνωράτον δεξιωσάμενοι κίττονσι συν-
10 αγωγὴν ἐν τοῖς Χαλκοπρατίοις πολυτελεῖ, ἐκείνου παραχωρή-
σαντος· ἦν γὰρ τὰ Ἑλλήνων πρεσβεύων. ὁ δὲ τῆς πόλεως 20
δῆμος ἀνανακτήσας ἐπὶ τούτῳ ἐβλασφήμει τὸν ἑπαρχον· καὶ
ὁς ἐν οὐδενὶ λόγῳ τὰς βλασφημίας πεποίητο. μὴ φέρον οὖν 21
ὁ λαὸς πῦρ ἐνήσει νυκτὸς τῇ συναγωγῇ καὶ ταύτην ἐμπύρῃσι.
15 γράφει οὖν περὶ τούτου τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ὁ ἑπαρχος. καὶ- 22. 23
κεῖνος ἐπιτιμᾷ τοῖς τολμήσασιν τὸν ἐμπρησμὸν τῆς συναγωγῆς
ἐκτισιν τῶν ἀναλωμάτων τῶν εἰς αὐτὴν καὶ ἐφήσιν αὐθις κτι-

2 οἱ ἀνέilen ὁ Θεοδόσιος τὸν τύραννον Εὐγένιον C 8 περὶ τῆς τῶν
Ἰουδαίων συναγωγῆς, ἣν ἐν τοῖς Χαλκοπρατίοις ἐκτισαν (ἐκτ. ἐν τ. χαλκ. E)
καὶ ὅπως καὶ διὰ ταύτην ὁ μέγας Ἀμβρόσιος ἐπαρηγοῖσάτο CE

2 τε om. Di Haasii annotatione ad vs. 3 facta huc perperam
relata. 3 τε ante καὶ add. OwpDi, v. vs. 2 5 Ὀνώριος κ.
ἀρκάδιος A, ἀρκάδιος κ. Ὀνώριος Rw, ἀρκάδιος κ. Ὀνώριος D, Ἀρ-
κάδιος καὶ Ὀνώριος p, Ὀνώριος καὶ Ἀρκάδιος Di 6.7 τ. μεγάλου
οὐαλ. Owp 9 Ὀνωράτον AR, Ὀνωράτον w, Ὀνωράτον p, Ὀνωράτον
Di 10 χαλκοπρατίοις DwpDi, v. ad XIV 2, 22 13 ἐν om. B
τὰς AR, τὰ τῆς Dwp γοῦν E 15 τῷ βασ. θεοδ. περὶ τούτου
Owp 16 τολμήμασι D

Hic rex privatus Placillam habebat uxorem piam, mo- 17
destam, mendicorum amantem, e qua ei nati sunt Honorius
et Arcadius; quam et Augustam fecit. Ea post adeptum re- 18
gnum defuncta uxorem duxit Gallam, Valentiniani magni filiam.

Profecto vero rege in Occidentem Iudaei Honorato, urbis 19
praefecto, ambito condunt synagogam in foro aerario splen-
didam, cum ille, quo erat erga paganos studio, concessisset.
Qua de re urbis populus iratus praefecto maledicebat; qui cum 20
maledictorum rationem non habuisset, populus non ferens igne 21
noctu iniecto synagogam combussit. Scribit rem ad regem 22
Theodosium praefectus. Ille imperat, ut ii qui conati erant com- 23
burere synagogam sumptus persolvant et concedit Iudaeis, ut

- C 24 σθῆναι αὐτήν. τοῦτο μαθὼν ὁ μέγας Ἀμβρόσιος, τοῦ βασι-
λέως τῇ πόλει Μεδιολάνων ἐνδημοῦντος καὶ κατὰ τινὰ τῶν
δεσποτικῶν ἐορτῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀφικομένον, ἤρξατο λέ-
25 γειν “ἵνα τί, βασιλεῦ, τὸν ἐξ ἰδιώτου σε βασιλεῖα ποιήσαντα
καὶ τὴν οἰκείαν ἐγχειρίσαντα ποίμνην, ἣν τῷ ἑαυτοῦ ἐκτήσατο
αἵματι, καὶ ταινιώσαντά σου τὴν κεφαλὴν αὐχμῶσαν προῖ-
26 αὐτὸς ὑβρίζεις, τοὺς ἀθετοῦντας αὐτὸν τῶν ἐπεγνώκων προτι-
μοτέρους τιθέμενος καὶ δίκας εἰσπράττων ὑπὲρ Ἰουδαίων χρι-
στιανούς καὶ βίαν αὐτοῖς ἐπάγων ἐν μέσῃ τῇ πόλει, ἐν ᾗ κη-
ρύττεται ὁ Χριστὸς καὶ προσκυνεῖται σταυρός, συναγωγὴν οἰκο- 10
D 27 δομῆσαι τοῖς χριστοκτόνοις;” καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἔλεγχον
αἰδεσθεὶς ἔφη “καὶ δώσομεν, ὦ ἐπίσκοπε, τοῖς δήμοις ἀτάκτως
28 καὶ ἀναιδῶς ἐννομουμέναις πόλεσιν ὅσα βούλονται δοῦν;” “ἀλλ’
οὐδὲ τοῦτο δοτέον, ὦ βασιλεῦ,” ὁ ἱερὸς Ἀμβρόσιος ἀντεπῆνεγκε
“τὸ συναγωγὰς ἔχειν τοὺς Ἰουδαίους ἐν μέσῳ πόλεως εὐσεβεῦς D III 229
καὶ βλασφήμους εὐχὰς ἀναπέμπειν ἐπ’ ἀκροάσει θεοσεβῶν.
29 μὴ σύγε τοῦτο θεοπίσαις, ὀρθοδοξότατε Αὐγουστε.” τούτοις

1 ὅρα τοῦτο B

1 μέγας] θεῖος E 2 τῶν post πόλει add. DwpDi ἐπιδημοῦν-
τος D 4 ποιήσαντα om. C 5 ἐγχειρίσαντα C σοι ante
ποιμνην add. Owp καὶ ante ἦν add. w*p ἦν τῷ — 6 αἵματι
om. D 6 ταινιώσαντά ARp, τενιώσαντά Dw 8 τιθέμενος ARwp,
ποιούμενος C 13 ἐν post ἀναιδῶς add. RwpDi ἐννομουμέναις
w*p 15 εὐσεβῶν E 17 θεοπίσας D ὀρθοδοξώτατε E ὀρ-
θοδοξότατε **** αὐγουστε A

- 24 iterum condatur synagoga. Quo cognito magnus Ambrosius,
cum rex in urbe Mediolano versaretur et quodam dominico festo
25 in ecclesiam venisset, coepit dicere: “Cur, rex, contra eum, qui
ex homine privato te regem fecit et suum commisit gregem
suo sanguine paratum et imposuit diadema tuo capiti prius squa-
26 lido, ipse scelestē agis, cum eos, qui pro nihilo eum ducunt,
maioribus quam qui colunt honoribus afficis et poenas de Iudaeis
imponis Christianis et vi iis iniungis, ut in media urbe, in qua
promulgatur Christus et adoratur crux, synagogam aedificent
27 Christi interfectoribus?” Ea reprehensione verecundatus rex
“Num permittemus” inquit “episcopo, populis, ut temere et
impudenter urbibus bene constitutis quaecunque velint fa-
28 ciant?” “At ne hoc quidem, o rex” sanctus Ambrosius in-
quit “est concedendum, ut synagogas habeant Iudaei in media
urbe pia et blasphemias preces in caelum mittant audiendas ho-
minibus religiosis. Tu quidem ne istud decreveris, orthodoxis-
29 sime Auguste”. His Theodosius lenitus et Byzantinis remisit

ὁ Θεοδόσιος μαλαχθεὶς τοῖς Βυζαντίοις τε ἀνῆκε τὸ ἐπιτίμιον καὶ συναγωγὴν ἐντὸς τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων τοὺς Ἰουδαίους ἔχειν ἀπέσκηκε.

Τοῖς Ἀντιοχεῦσι δὲ φόρων ἐπιταχθέντων νέων, κινήσεις³⁰
 5 ὁ δῆμος εἰς ἀγανάκτησιν διὰ τὸ καινὸν τῆς εἰσπραξέως εἰκόνας
 τῆς προτέρας γαμετῆς τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου ἐν τῇ ἀγορᾷ
 τῆς πόλεως αὐτῶν ἱσταμένας κατέσπασε καὶ ἔσυρεν ἐν ταῖς
 δημοσίαις ὁδοῖς. διόπερ ὀργισθεὶς ἐκεῖνος τὰ τε δίκαια τῆς^{31 P II 36 A}
 πόλεως ἀφείλετο καὶ τῇ ἐκ γετόνων Λαοδικείᾳ ταύτην ὑπέταξε
 10 καὶ τοὺς αὐτῆς πολίτας διαθήσειν ἡπέλλει κακῶς· καὶ διέθετο
 αὖν, εἰ μὴ Φλαβιανὸς ὁ τότε τῆς Ἀντιοχείας ἀρχμερὺς τῷ βα-
 σιλεῖ προσελθὼν ἐπρέσβευσε καὶ ἐνδοῦναι αὐτὸν πεποιήκε τοῦ
 θυμοῦ. ὅτε καὶ ὁ μέγας πατὴρ ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης τοὺς³²
 Ἀνδριάντας ἐπιγραφομένους λόγους συνέγραψε, τῆς ἐν Ἀντιο-
 15 χείᾳ ἐκκλησίας τυγχάνων πρεσβύτερος.

Τότε καὶ ὁ πολὺς ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος, κεκρυμμένως¹⁹
 πρῶτον διδάσκων τοὺς ὁρθοδόξους ἐν τῷ τῆς ἀγίας Ἀναστασίας

9 περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ γενομένης ἀταξίας CE

1 τς om. Owp 8 δημοσίαις C 8. 9 τὰ τς τ. πόλεως ἀφ. δίκαια
 Owp 9 ἐγγειτόνων E ταύτην ὑπέτ. λαοδικεῖα E 10 ἡπέλλει
 διαθήσειν Dwp 13. 14 ὁ μέγας πατὴρ ὁ χρυσόστομος Ἰωάννης |
 τοὺς ἀνδριανδριάντας (ἀνδριάντας E) ἐπιγραφομένους A(E), ὁ πάμμεγας
 Ἰωάννης ὁ χρυσόστομος τοὺς ἐπιγραφομένους ἀνδριάντας Owp 14 ἐν
 ἀντιοχείᾳ AR, ἀντιοχέων Dwp 15 ὑπάρχων C 17 τοῖς ὁρθο-
 δόξοις E

multam et synagogam intra reginam urbium Iudaeos habere
 vetuit.

Antiochensibus autem cum tributa imposuisset nova, popu-³⁰
 lus ob exactionis novitatem indignatus imagines prioris uxoris
 regis Theodosii in foro urbano positas deiecit et traxit in pu-
 blicis viis. Quapropter iratus ille urbem et privilegiis privavit³¹
 et vicinae Laodiceae subiecit et se male esse tractatum cives
 minabatur; et male eos tractasset, nisi Flavianus, Antiochiae tum
 archiepiscopus, regem adiisset legatus et effecisset, ut iram re-
 mitteret. Quo tempore et magnus pater Ioannes Chrysostomus,³²
 Antiochensis ecclesiae presbyter, orationes eas composuit, quae
 inscribuntur "Statuae".

19. Tum etiam Gregorius peritissimus theologiae, qui clam
 pridem docebat orthodoxos in sanctae Anastasiae aede ob hae-
 reticorum impudentiam et audaciam, cum rex Theodosius
 ecclesias orthodoxis aperuisset Arianosque persecutus esset, li-
 bere denuntiabat filium eiusdem esse naturae cum patre et

ναρὶ διὰ τὴν τῶν αἱρετικῶν ἀναίδειαν καὶ θρασύτητα, τοῦ βα-
 Β σιλέως Θεοδοσίου τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὁρθοδόξοις ἀνεικόντος καὶ
 τοὺς ἀρειανίζοντας ἐκδιώξαντος παρρησίᾳ τὸν τε υἱὸν δημοσίου
 ἐκήρυττε τῷ πατρὶ καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα θεὸν ἀμφοῖν συμπροσ-
 2 κινούμενον καὶ συνδοξαζόμενον. ὁ γὰρ Μακεδόνιος, δς καὶ 5
 πατριάρχης ἐπ' ὀλίγον, ὥς ἤδη ἰσχύεται, τῆς Κωνσταντινου-
 πόλεως γέγονε, θεὸν αὐτὸ λέγεσθαι οὐκ ἠνείχετο, ἀλλ' οὐδ'
 3 ἰσοσθενὲς τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ οὔτε μὴν δημοσίον. διὸ καὶ D III 230
 ἡ δευτέρα τότε συγκεκρότητο σύνοδος, τοῦ βασιλέως προστά-
 ξαντος, ἑκατὸν καὶ πενήκοντα συναθροισθέντων θεοφόρων 10
 πατέρων ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων, ὧν προεξήρχον ἐν
 C τοῖς ἀγῶσιν ὁ θεολόγος καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ Νύσσης
 ἐπίσκοπος καὶ ὁ ἱερὸς Ἀμφιλόχιος, τῆς Ἰκονιέων προεστὼς ἐκ-
 4 κλησίας, οἱ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ θεὸν ἐδογματίσαν καὶ τῷ
 πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ δημοσίον τε καὶ δημοδύναμον καὶ τὸν Μακε- 15
 δόνιον καὶ τοὺς δημοδοξοῦντας αὐτῷ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας
 WIII31 5 ἐξέκοπαν, καὶ εἰς τὸ ἅγιον σύμβολον τὴν περὶ τοῦ ἁγίου πνεύ-
 ματος προσέθεντο συγγραφὴν, ἀπὸ τοῦ "καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον" μέχρι τέλους, καὶ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ δογματισθέντα

8 περὶ τῆς δευτέρας (β' A) συνόδου ACE

2 ἀνήκοντος D τ. ὁρθοδ. τὰς ἐκκλ. C 2.3 καὶ τοὺς — ἐκδιώ-
 ξαντος om. Owp 6 [ισχύεται] XIII 11, 24 ss. 8 ὁμο***οῦσιον A
 10 καὶ om. Owp 10.11 πατέρων θεοφόρων Dwp 11 ἐν om. D
 προήρχεν E, προεξήρχεν B₁Dwp 12 post καὶ om. ὁ B 13 ἰκο-
 νιέων (sic) A, ἰκονέων E 15 δημοσίον τε καὶ δημοδύναμον καὶ
 τὸν μακεδόνιον AE, ἰσοσθενὲς καὶ ὁμοτίμον τὸν τε μακεδόνιον Owp
 19 ante τέλους add. τοῦ C

sanctum spiritum esse deum cum utroque adoratum et praedi-
 2 catum. Macedonius enim, qui, ut iam dictum est, patriarcha
 Cpolititanus parumper fuit, deum illum spiritum nominari non
 patiebatur, sed neque eadem vi esse cum patre et filio ne-
 3 que etiam eadem natura. Quamobrem et iussu regis secundum
 tum concilium conflatum est, CL convocatis patribus divinis in
 reginam urbium, quorum in certaminibus principes erant theo-
 4 logus et magnus Gregorius Nysae episcopus et sanctus Amphi-
 lochius, Iconiensis praeses ecclesiae, qui spiritum sanctum et
 deum esse constituerunt et cum patre ac filio eadem natura at-
 que vi et Macedonium eiusque sectatores ex catholica ecclesia
 5 extruserunt, et in sanctum symbolum de sancto spiritu inseru-
 erunt clausulam, quae incipit "et in spiritum sanctum" usque

ἐπεβεβαίωσαν. ὅτε καὶ τινες τῶν ἐπισκόπων βασικῆντες τῷ 6
 θεολόγῳ τοῦ θρόνου χάριν τῆς Κωνσταντινουπόλεως οὐ κανο- D
 νικῶς εἶπον αὐτὸν ἐπιβεβηκέναι τοῦ θρόνου, ὥς ἐτέρῳ πρό-
 τερον ἐπικηρυχθέντα. διὸ καὶ τὸν συντακτήριον ὁ ἅγιος συγ- 7
 5 γραφάμενος καὶ δημοσίᾳ ἀνεγνωκῶς ἐξέστη τοῦ θρόνου καὶ
 εἰς τὴν οἰκίαν πατρίδα τὴν Ναζιανζὸν ἐπανῆλθε. χειροτονήτο 8
 δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης Νεκτάριος, συγκλητι-
 κὸς ἀνὴρ καὶ πολιτικὰς ἀρχὰς ἡνικῶς. τότε καὶ ὁ θρόνος 9
 τῆς νέας Ῥώμης δευτέραν τάξιν ἔλαχε, μετὰ τὴν πρεσβυτέραν
 10 Ῥώμην ταχθεῖς, τῶν ἐτέρων δὲ προκριθεῖς.
 Ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος τότε ἡξίου τὸν βασιλέα 10
 ἐξελαθῆναι τῆς πόλεως τοὺς Ἀρειανούς, οἳ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
 βλασφημοῦντας, ἢ τέως μὴ παραχωρεῖσθαι συνάξεις ποιεῖν.
 ὥς δὲ νωθῇ πρὸς τοῦτο ἑώρα τὸν Θεοδόσιον, φυλάξας καιρὸν, 11 P II 37 A
 15 ὅτε καὶ ὁ Ἀρκάδιος συνεδριάζων ἦν τῷ πατρί, εἰσῆλθε καὶ τῷ
 D III 231 μὲν βασιλεῖ τὴν προσήκουσαν ἀπένειμε καὶ πρόσρησιν καὶ προσ-
 κύνησιν, πρὸς δὲ τὸν Ἀρκάδιον ἀμελῶς οὕτως ἔφη “χαίροις
 καὶ σύ, παιδίον.” χαλεπήναντος δὲ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῇ κατα- 12

8 περὶ τοῦ θρόνου τῆς νέας Ῥώμης E 11 περὶ τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου CE

1 ἐβεβαίωσαν E 3 αὐτῷ D, αὐτὸν ex αὐτῷ corr. A 4 post
 συντακτήριον add. λόγον E 6 ναζιανζῶ Dwp 10 ante τῶν
 add. καὶ Dwp τῶν — προκριθεῖς. om. B δὲ om. D 16 βα-
 σιλεῖ AE, θεοδοσίῳ Owp ἀπένειμεν Owp ante καὶ prius add.
 ὥς βασιλεῖ Owp 18. p. 92, 1 τῇ καταφρ. τ. υἱοῦ AD, τῇ τ. υἱοῦ
 καταφρ. Bwp, τῇ καταφρ. τῇ τ. υἱοῦ C, τῇ καταφρ. τ. υἱοῦ αὐτοῦ E

ad finem et primi concilii decreta confirmaverunt. Quo tempore 6
 et nonnulli episcopi invidentes theologi throno Cpolitano non
 rite professi sunt eum assecutum esse thronum alteri prius de-
 latum. Quamobrem vir ille sanctus syntacterio conscripto ac 7
 publice recitato se abdicavit throno et Nazianzum in patriam
 rediit. Designatus autem est patriarcha Cpolititanus Nectarius, 8
 senatorius vir et civilibus functus magistratibus. Tum etiam 9
 thronus novae Romae secundum ordinem sortitus est post vete-
 rem Romam collocatus sed ceteris praelatus.

Sed et magnus Amphilochius tum regem orabat, ut eice- 10
 rentur ex urbe Ariani, quod filio dei maledicerent, aut saltem
 conventus agere prohiberentur. Quam ad rem cum signiorem 11
 videret Theodosium, capto tempore, quo Arcadius quoque in
 concilio una cum patre sedebat, intravit et regi quidem me-
 ritam tribuit et allocutionem et adorationem, ad Arcadium au-
 tem negligenter “Salve” inquit “et tu fili”. Irato autem rege 12
 contemptui filii, tum ille sanctus “Tu” inquit “cum homo sis,

- φρονήσει τοῦ υἱοῦ, εἰτά φησιν ὁ ἅγιος “σὺ μὲν ἄνθρωπος ὦν
 18 τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν τοῦ σοῦ πρῶως οὐκ ἤνεγκας. οἷοι δὲ τὸν
 θεὸν τοὺς τὸν ἐκείνου μονογενῆ παῖδα βλασφημοῦντας μὴ βδελύτ-
 τεσθαι τε καὶ ἀπεχθάνεσθαι μηδ’ ὀργίζεσθαι κατὰ τῶν ἐκχω-
 ρούντων ἐκείνοις τοῖς ὀρθοδόξοις συναναστρέφεσθαι καὶ δια- 5
 14 φθεῖρειν πολλούς;” θαυμάσας οὖν ἐπὶ τῇ μεθόδῳ τοῦ ἁγίου
 ὁ βασιλεὺς δόγματι τοὺς τῶν αἰρετικῶν συλλόγους κεκώλυκε.
 B 15 Τὸν τελευταῖον δὲ τυραννήσαντα καθελόντι Εὐγένιον τοῦτῳ
 τῷ βασιλεῖ ἢ τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴ περιελήλυθε ξύμπασα, καὶ
 16 ἀναγορεύει τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ βασιλεῖς. θέλων δὲ καὶ τῆς 10
 ἐν λόγοις μετασχεῖν αὐτοὺς παιδείας καὶ τῆς ἐν ᾗθουσιν, ἐκ Ῥώ-
 μης ἤγαγε τὸν μέγαν Ἀρσένιον διάκονον ὄντα τῆς ἐκεῖ ἐκκλη-
 17 σίας, ἐπὶ σοφίᾳ τε καὶ ἀρετῇ περιβόητον· καὶ αὐτῷ τοὺς παῖ-
 δας παρέδωκε, μὴ ὥς βασιλεῦσιν αὐτοῖς, ἀλλ’ ὥς ἰδιώταις καὶ
 τοῖς τυχοῦσι προσφέρεσθαι ἐντειλάμενος, καὶ μαστίζειν, εἰ ἄμε- 15
 λοῦντας ὁρῶν ἢ παρεξίοντας τι τοῦ καθήκοντος, καὶ ὥς οἰκείους
 18 τούτοις κεχρῆσθαι παισί. τιμῆς δὲ μεγάλης ἡξίωσε τὸν Ἀρσέ-
 19 νιον καὶ χρήμασι κατεπλούτισεν. ὁ δὲ τοὺς παῖδας παραλαβὼν

8 οἱ βασιλεῖς καὶ ἄμφω τοὺς υἱοὺς ἀνηγόρευσεν ὁ Θεοδόσιος καὶ περὶ τοῦ
 ἁγίου Ἀρσενίου C, περὶ τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου E

2 τοῦ σοῦ ante ἀτιμίαν C 4 ἐκχωρούντων D 5 ἐκείνους Dwp
 10 ἀνηγόρευσε Owp 11 μετασχεῖν αὐτοὺς ante καὶ τῆς (τοῖς D)
 Owp τῆς ARwp, τοῖς BD 12 τῆς ἐκεῖ ἐκκλησίας ὄντα διάκο-
 νον Owp 13 σοφίᾳ AE, λόγοις Owp 17. 18 ἀρσένιον· τῆς ἐκεῖ
 ἐκκλησίας ὄντα διάκονον· (ex anteced. rep.) ὁ δὲ τοὺς κτλ. D

- 13 filium tuum contemptum aequo animo non tulisti. Putas autem
 deum calumniantes illius filium unigenitum non abominari neque
 odisse neque irasci iis, qui eos in coetu orthodoxorum versari
 14 ac multos corrumpere patiuntur?” Admiratus igitur viri sancti
 rationem rex edicto haereticorum conventus impedivit.
 15 Postremo autem tyranno sublato Eugenio, toto Romano-
 16 rum imperio potitus appellat rex duos filios suos reges. Quos
 cum vellet litterarum participes fieri eruditionis ac morum,
 magnum Arsenium, diaconum ecclesiae Romanae, virum et sa-
 17 pientia et virtute celebratum, inde arcessivit et ei filios tradidit
 et iussit eum non ut reges tractare eos sed ut homines pri-
 vatos et gregarios, flagris etiam adhibitis, quotiescunque negle-
 gentes videret vel violantes aliquid officii, et cum iis prorsus pro
 18 suis filiis agere. Ac magno honore affectit Arsenium fortunisque
 19 locupletavit. Is pueris in sellis collocatis cum stans munere

- ἐκείνους μὲν ἐπὶ θρόνων ἐκάθιζεν, αὐτὸς δ' ἐστὼς ἐπλήρου C
τὴν διδασκαλίαν αὐτοῖς. καὶ ποτε ἀθρόον αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς 20
ἐπιστὰς καὶ τοὺς μὲν καθημένους εὐρών, ἱστάμενον δὲ τὸν
Ἀρσένιον, ἡγανάκτησε, καὶ τοὺς μὲν παῖδας τῶν θρόνων ἐξα-
5 ναστήσας, καθίσας δὲ τὸν Ἀρσένιον, οὕτω διδάσκειν αὐτοὺς διε-
τάξαιτο. καὶ ἦσαν ἔκτοτε οἱ μὲν παρεστῶτες τῷ διδασκάλῳ, 21
D III 232 ὁ δὲ διδάσκων καθήμενος. ποτὲ τοίνυν παρασφαλέντι τῷ Ἀρ- 22
καδίῳ μάλιστα ἐνέτεινεν ὁ διδάσκαλος. ὁ δὲ μηνιῶν διὰ ταύ- 23
τας αὐτῷ ἐπιβουλήν συντίθησι κατ' αὐτοῦ καὶ κτείνει τὸν ἄνδρα
10 διεμελέτησε καὶ τὸν σφαγέα ἡτοίμαζε. γνούς δὲ τὸ μελετώ- 24
μενον ὁ Ἀρσένιος λάθρᾳ τῶν βασιλείων ὑπανεχώρησε καὶ εἰς
τὴν Σκήτιν ἀπελθὼν τὴν μονήρην ζωὴν ὑπέηλθε καὶ ἰσάγγελος
γέγονε. πολλὴν δὲ αὐτοῦ θέμενος ζήτησιν ὁ βασιλεὺς Θεοδό- 25 D
σιος οὐκ ἔγνω ὅποι γῆς ἦν.
- 15 Νοστήσας δὲ ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐν Μεδιολάνοις μετέλλαξε 26
τὴν ζωὴν, ἑπτακαίδεκα ἔτη τὴν βασιλείαν ἰθύνας ἐπὶ πέντε
μησὶ, μερίσας δὲ ταύτην τοῖς δυοῖν υἱέσιν αὐτοῦ, καὶ τῷ μὲν
Ἀρκαδίῳ τὴν νέαν ἀπονείμας Ῥώμην καὶ τὸ ἑξῶν τμήμα, τῷ

15 τελευταίῃ τοῦ βασιλέως (τ. βασ. om. A) Θεοδοσίου ACE

1 ἐστὶ καὶ ὧρ 2 ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς BE 3. 4 τοὺς μὲν καθη-
μένους εὐρών, ἱστάμενον δὲ τὸν Ἀρσένιον] De chiasmo v. ad XIII
2, 6 7 σφαλέντι D 8 et post μάλιστα et post ἐνέτεινεν add.
αὐτῷ D 12 μονήρην ex μονήρους corr. E ἐπῆλθε B 14 δπη
E 15 δ' RwpDi ὁ βασιλεὺς οὗτος A, ὁ βασιλεὺς B, οὗτος ὁ
βασιλεὺς Rwp 18 post Ῥώμην add. καὶ τὰ περὶ αὐτὴν Rwp

praeceptoris fungeretur, rex aliquando de improvise ingres- 20
sus, ut illos sedentes deprehendit stantem Arsenium, indigna-
tus est et filiis a sedibus remotis Arsenium considerare iussit at-
que ita eos docere. Atque ab eo tempore hi prope magistrum 21
stabant, ille vero sedens docebat. Arcadius autem plagis ali- 22
quando ob delictum acceptis iratus praeceptoris insidias comparat 23
et necare cogitavit et percussorem paravit. Quo consilio cognito 24
Arsenius clam e regia egressus et Scetim profectus solitariam
vitam egit instar angeli. Quem cum rex Theodosius diligenter 25
indagasset, non invenit, ubi terrarum esset.

Morbo correptus hic rex Mediolani finivit vitam, cum XVII 26
annos regnum tenuisset supra V menses idque divisisset inter
duos filios suos et ARCADIO novam attribuisset Romam et orien-
talem partem, HONORIO autem veterem Romam assignasset et
partes occidentales.

Ὁνωρίῳ δὲ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην προσκληρώσας καὶ τὰ ἐσπέρια.

- W III 32 20 Ἦρχεν μὲν οὖν ἐκάτερος τούτων τῆς ἀπονεμηθείσης μοί-
 ρας αὐτῶ, καὶ γνόντες ὡς ἐν τῇ Σκήτει μονάζων ὁ μέγας
 P II 38 A Ἀρσένιος ἦν, πλειστάκις αὐτῷ ἐπεστάλκασιν εὐχεσθαι ἀξιοῦντες 5
 2 ὑπὲρ αὐτῶν. ὁ δὲ γε Ἀρκαάδιος καὶ ἰδίᾳ τῷ ἀγίῳ ἐπέστευλε,
 παρακαλῶν συγγνώμην νεῖμαι αὐτῷ διὰ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐπι-
 3 βουλὴν, καὶ ἐπέτρεπε λαβεῖν αὐτὸν τὸν τῆς Αἰγύπτου πάσης
 4 δασμὸν καὶ χρῆσασθαι ὡς αὐτῷ πρὸς βουλῆς. ὁ δὲ μέγας
 Ἀρσένιος ἀντεπιστεῖλαι μὲν τοῖς αυτοκράτορσιν οὐκ ἠθέλησε, 10
 5 τοῖς δ' εἰς αὐτὸν ἀποσταλεῖσιν εἰπεῖν αὐτοῖς ἐνετείλατο ὅτι “ὁ
 θεὸς συγχωρήσει ὑμῖν καὶ τὰ αὐτοῦ πράττειν ποιήσει θελήματα·
 ἐμοὶ δὲ ἥδη νεκρωθέντι τῷ κόσμῳ τὰ χρήματα ἄχρηστα.”
 6 Οὗτος ὁ βασιλεὺς Ἀρκαάδιος ἐν τῇ Θρᾷκῃ πόλιν οἰκοδο-
 μήσας Ἀρκαδιούπολιν αὐτὴν ἐπανόμασε καὶ τὸν ἐν Ξηρολόφῳ 15
 Β ἀνήγειρε κίονα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἀνδριάντα οἰκεῖον ἐνίδρυσσε.

3 βασιλεία Ἀρκαδίου A, υἱοὶ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου B, βασιλεία Ἀρκα-
 δίου καὶ Ὁνωρίου R

1 ὀνωρίῳ ARw, Ὁνωρίῳ p, Ὁνωρίῳ Di [πρεσβυτέρῳ] ἐσπερίαν D
 2 post ἐσπέρια add. ὁπόσα (ὁπόσα om. D) ῥωμαίοις ἦσαν ἐπήκοα
 Rwp 3 Ἦρχεν — 4 αὐτῷ] οὕτω διανεμηθείσης τοῖς τοῦ θεοδοσίου
 υἱοῖς τῆς τῶν ῥωμαίων ἡγεμονίας ἤρχε τῆς οἰκείας μοίρας ἐκάτερος
 Rwp, sed E post ἡγεμονίας ἤρχεν pergit: ἐκάτερος τούτων τῆς
 ἀπονεμηθείσης μοίρας αὐτῷ 4. 5 μονάζων ἦν ὁ μέγας ἀρσένιος
 Owp, ἦν μονάζων ὁ μέγας ἀρσένιος E 5 πειστάκις D, corr. Dw
 ἀπεστάλκασιν B 5. 6 ἀξιοῦντες ὑπὲρ αὐτῶν εὐχεσθαι E 7 τὴν —
 ἐπιβουλὴν] ὅτι αὐτῷ ἐπεβούλευσε O (ἐπεβούλευσε D) wp 9 post
 δασμὸν add. τοῦ ἔτους ἐκείνου RwpDi, om. A, v. G. M. p. 472, 22 ss.
 et ad XIII 10, 18 δὲ om. D, δέγε E 11 εἰς om. B
 12 συγχωρήσοι Dwp θελήματα ποιήσει E, ποιήσοι θελήματα Dwp
 15 ante Ξηρ. add. τῷ Rwp Ξηρολόφῳ E 16 αὐτῷ Dwp

20. Gubernabat igitur uterque horum partem sibi attribu-
 tam et cum comperissent Sceti monachum magnum Arsenium
 esse, sacpenumero per litteras ab eo petiverunt, ut vota pro se
 2 ipsis faceret, Arcadio et privatim a viro sancto veniam petente
 3 ob paratas illi insidias et donante totum tributum Aegyptium,
 4 quo ille uteretur suo arbitratu. At magnus ille Arsenius rescri-
 bere imperatoribus noluit, sed legatos ad se misso eis dicere
 5 iussit: “Deus indulgebit vobis et efficiet, ut suae morem ge-
 ratas voluntati; mihi vero iam mortuo rebus humanis, pecunia
 inutilis.”
 6 Arcadius hic rex urbem in Thracia conditam Arcadiopolim
 nominavit et columnam illam in Xerolopho erexit, in qua sta-
 tuam suam collocavit.

D III 233 Τοῦ πατριάρχου δὲ Κωνσταντινουπόλεως Νεκταρίου θα- 7
 νόντος τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν Ἰωάννην ἐξ Ἀντιοχείας ἀγα-
 γὼν τῆς μεγάλης πατριάρχης τῆς νέας Ῥώμης προβάλλεται.
 νωθῆς δὲ ὢν καὶ τὴν γνώμην πέρα τοῦ δέοντος μαλθακός 8
 5 ὑπὸ τῆς γαμετῆς κατήρχετο Εὐδοξίας. ἡ δὲ ἦν γύναιον ἱα- 9
 μὸν καὶ χρημάτων ἡττώμενον ἔρωτος, κἀντεῦθεν καὶ ἀδικώ-
 τατον. ὤθεν καὶ παρὰ τοῦ μεγάλου πατρὸς ἀνακοπτόμενον 10
 τῆς ὁρμῆς ἔστι δ' οὐ καὶ ἐπιτιμώμενον ἡρέθιστο εἰς ὁργὴν
 καὶ ἀμύνασθαι τὸν ἅγιον ἔσπευδεν. εὐροῦσα δὲ καὶ τὸν Ἀλε- 11
 10 ξάνδρου Θεόφιλον τῆς κακίας αὐτῆς συνεργὸν πείθει τὸν C
 Ἀρκάδιον ὑπερορίαν τοῦ ἁγίου καταψηφίσασθαι. καὶ ὁ μὲν 12
 τῆς ἐκκλησίας ἐκβέβλητο καὶ ἀπήγετο ὑπερόριος· ὁ δὲ τῆς
 πόλεως δῆμος, οἱ μὲν ἐθρήνον, οἱ δὲ ἐστασίαζον. ὁ γυνὸς 13
 ὁ νωθῆς Ἀρκάδιος στέλλει κατὰ τάχος τὸν Ἰωάννην ἀνακα-
 15 λούμενος καὶ ἐπαναχθεὶς αὐτῆς ἀπεδόθη τῇ ἐκκλησίᾳ. ὁ δὲ 14
 ἀδούλωτος ὢν οὐκ ἐπαύετο κατὰ τῶν ἀδικούντων τὴν γλῶτταν
 κινῶν. ἡ δὲ βασιλὶς Εὐδοξία ἑαυτῇ τὰς περὶ ἀδικίας διδα- 15

1 περὶ τοῦ Χρυσοστόμου, ὅπως γέγονε πατριάρχης ACE, καὶ ὅπως ἐξ-
 ωρίσθη CE

2 Ἰωάννην om. D 2. 3 ἀντ. τῆς μεγάλης μεταστελλόμενος Owp
 3 Ῥώμης om. C 4 post μαλθακός add. ὁ ἀρκάδιος Owp 5 ἱα-
 μὸν (sic) A 7 καὶ om. Owp τούτου post μεγάλου add.
 Rwp 8 οὗ E 11 ante τοῦ add. αὐτοῦ E ἀγί | καταψ.
 A 12 ἐκβέβληται B 13 ἐστασίαζον ARwp, ἔστινον στασιαζόν-
 τες D 14 καλούμενος E 16. 17 οὐκ ἐπαύετο post κινῶν Rwp
 17 ἑαυτῇ post διδασκαλίας Rwp

Nectario patriarcha Cpolitano mortuo Ioannem Chrysosto- 7
 mum Antiochia illa magna arcessitum patriarcham novae Romae
 designat. Cum autem ipse esset segnis mollique supra iustum 8
 animo, ab uxore regebatur Eudoxia, muliercula quadam teme- 9
 raria opumque victa cupiditate ita, ut esset iniustissima. Cuius 10
 cupiditas cum a Chrysostomo, magno illo patre, inhiaberetur ac
 nonnumquam vituperaretur, incitata ad iram virumque sanctum
 ulciscendi studiosa, nacta Alexandrinum Theophilum etiam ne- 11
 quitiae ministrum persuadet Arcadio, ut in exilium sanctum illum
 agat. Atque ille quidem ex ecclesia eiectus et abductus est re- 12
 legatus; sed urbanus populus partim lugebat, partim tumultum
 faciebat. Quo cognito segnis ille Arcadius celeriter per nuntios 13
 Ioannem revocat; restitutus ecclesiae est redditus. Neque vero 14
 ille, quo animo erat invicto, contra iniustos invehi desistebat.
 Sed regina Eudoxia, cum ad se contiones de iniustitia habitas 15
 referret (arguebatur enim conscientia tali esse natura), inflam-

σκαλίας προσαρμόττουσα (ἤλεγχε γὰρ αὐτὴν ἡ συνείδησις τοιαύτην οὖσαν) ἐμηνία καὶ τοὺς θυμοὺς ἐξέκαιε κατὰ τοῦ μεγάλου
 'D 16 πατρός. καὶ πάλιν, ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, πείθει τὸν γαμέτην, ἔλκονσα τοῦτον ὥσπερ ἐκ φορβειᾶς, ὑπερορίαν τοῦ ἁγίου κατα-
 17 ψηφίσασθαι. καὶ ὁ μὲν τῆς ἐκκλησίας ἐξώσθη τυραννικῶς καὶ 5 εἰς χώρας ἀπήγετο ἐπικινδύνους καὶ εἰς πορρωτάτω κειμένας
 18 ἔσχατίας, πολλῶν πειραθεὶς κατὰ τὴν ὁδὸν δυσχερῶν, ἃ τῆς ἐκείνου χρυσέας γλώττης ἐν ἐπιστολαῖς ἔξεστιν ἀκούειν διηγου-
 19 μένης. καταντήσας δ' εἰς Κουκουσὸν κάκειθεν εἰς Πιτυοῦντα ἀπαγόμενος, ἐν Κομάνοις γενόμενος ἐκεῖ τὴν ζωὴν ἐξεμέτρησεν, 10
 ἐτῶν γεγονῶς δύο τε καὶ πεντήκοντα, ἀρχιερατεύσας τῆς βασι- D III 234
 20 λίδος τῶν πόλεων ἔτη πέντε πρὸς τῷ ἡμίσει. οὐκ ἐπενύσταξε μέντοι ἡ θεία δίκη, ἀλλὰ ταχέως μετῆλθε τὴν τριτάλαιναν ἐκεί-
 P II 39 A 21 νην βασιλίσσαν. οὕτω γὰρ τρεῖς παρῆλθον μῆνες μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Χρυσσοστόμου πατρὸς καὶ βιαίῳ περιπέπτωκε μόρῳ. 15
 22 κνούσης γὰρ τὸ ἔμβρυον τέθνηκε, καὶ ὠδίνες ἐκείνην συνεῖχον δριμεῖται· σαπέντος δ' ἔνδον ἐκείνου καὶ ἡ νηδὺς τῆς βασιλίσσης

14 τελευταίη Εὐδοξίας ACE

4 ἐκφορβειᾶς A, ἐκ φορβειᾶς RDi, ἐκ φορβιᾶς Dwp 6 χ. κιν-
 δυνώδεις ἀπήγετο εἰς τε πορρωτάτω Rwp 7 post δυσχερῶν add.
 τε καὶ ἀλγεινῶν Rwp 9 κουκουσὸν B 10 πιτυοῦντα RwpDi,
 πιτυροῦντα A 10 inter γενόμενος et ἐκεῖ lac. XI fere litter. in
 E, lac. XX fere litter. in B, lac. XXV fere litter. in C post
 γενόμενος add. πολλήνιον δὲ τοῦτο Dwp, post quae verba est lac.
 XVI fere litter. in D (post τοῦτο add. asteriscum Dw, non p)
 ἐξεμέτρησε A, sed v. ad XIII 1, 5 11 τε om. BC, v. Polyb.
 I 3, 1 δὲ ante τῆς add. RwpDi 12 τὸ ἡμίσει E 14 οὕτω
 D, corr. Dw 16 κνούσης A, τικτούσης Rwp 17 σαπέντος A,
 διαφθαρέντος Rwp βασιλίδος C

16 mato contra magnum patrem animo irae pleno rursus, ut quae
 intercedunt omittam, persuadet marito, quem quovis trahēbat
 17 velut capistro, ut in exilium sanctum illum agat. Et ille quidem
 ex ecclesia extrusus et in terras abductus periculosas et in loca,
 18 quae procul aberant, remotus, multas expertus est in itinere dif-
 ficultates, quas illius auream linguam in epistulis narrantem licet
 19 audire. Profectus enim Cucusum indeque Pityuntem abductus
 Cumanis cum versaretur, vitam finivit annos natus LII, functus
 20 pontificatu reginae urbium annos quinque cum dimidio. Neque
 tamen dormitavit divina iustitia, sed celeriter aggressa est ter
 21 miseram illam reginam. Nondum enim tres praeterierant menses
 post mortem Chrysostomi patris, cum in gravem incidit casum.
 22 Gravidae enim mulieris foetus moritur, ita ut dolores acres puer-
 peram vexarent; qui cum intus putresceret, regina utero cor-

μετέσχε τῆς σήψεως, καὶ οὕτως ἀθλίως μετήλλαξε τὴν ζωὴν. τοῦ μέντοι χρυσορρήμονος ἐκείνου πατρὸς ἐκβληθέντος τῆς 23 ἐκκλησίας ἀντεισάγεται τις Ἀρσάκιος καὶ ἐπὶ δύο ἐπισκοπήσας ἐνιαυτοὺς θνήσκει· μεθ' ὃν χειροτόνητο Ἀττικός. W III 33

5 Τῆς δὲ Εὐδοξίας προτεθνηκίας τοῦ δμευνέτου καὶ αὐτο- 24 κράτορος, καὶ αὐτὸς οὐ μετὰ μακρὸν ἐπαπῆλθεν αὐτῇ ὁ Ἀρκα- διος, βασιλεύσας μετὰ τὸν θάνατον Θεοδοσίου τοῦ οἰκείου πα- τρὸς ἑτη τεσσαρεσκαίδεκα καὶ μῆνας τρεῖς πρὸς ἡμέραις τισί. λέγεται δὲ τῆς Εὐδοξίας τυγχάνειν ὁ εἰς τὰ λεγόμενα Πιττάκια 25 B 10 ἐστὼς κίων. θνήσκων δὲ ὁ Ἀρκαδιος τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ τῆς 26 βασιλείας διάδοχον κατέλιπε Θεοδόσιον τὸν μικρὸν λεγόμενον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πάππου αὐτοῦ ἢ ὅτι ἐν παιδικῇ πάνυ ἐτύγχανεν ἡλικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτήσαντος· ἑπτὰ γὰρ ἦν τότε μόνον ἐνιαυτῶν.

15 Ἄλλ' ἀναβεβλήσθω τὰ περὶ τούτου· τὰ δὲ κατὰ τὸν Ὁνώ- 27 ριον ὁ λόγος ἐν ἐπιτομῇ διεξίετω.

Οὗτος βασιλεὺς τῆς πρεσβυτέρας Πρώμης καταλειφθεὶς 21

2 τέλος Χρυσόστομον καὶ Εἰ τίνες μετὰ τὸν Χρυσόστομον (τὸν θάνατον αὐ- τοῦ Ε) ἐγένοντο (γεγόναι Ε) πατριάρχαι CF. 5 τελευταῖα Ἀρκαδίου C 17 περὶ τοῦ βασιλέως Ὁνωρίου ACE.

1 μετέσχε A, διέφθορεν ἐκ Rwp 2 χρυσορρήμονος BC 3 ἀν- τεισάγεται τις A, ἀντεισῆκτο omisso τις Rwp 4 θνήσκει A, ἔθανε Rwp 5 δ' Rwp Di 6 μικρὸν ED, corr. Dw συναπῆλθεν B, ἐπαπῆλθεν Dwp αὐτῇ om. E 7 τὸν om. Rwp 8 τεσσαρεσ- καίδεκα] v. XV 9, 8 τισί Owp, τισίν E, τρισί· A, v. Sarrazinum de Theod. Lectore cet. (comment. philol. Ienens. I) p. 178 ann. 5 9 post εὐδοξίας add. ἔργον Rwp 10 αὐτοῦ C 11 καταλείπει Owp, καταλείπειν E 12 πάνυ παιδικῇ C 14 μόνων Rwp, v. ad XIV 6, 31 16 διεξίετω AD, διεξίτω Rwp 17 Οὗτος AE, Ὁς Owp

rupto misere vitam finivit. Chrysostomo tamen illo patre eiecto 23 ex ecclesia sufficitur quidam Arsacius, qui biennium episcopatu functus moritur. Post eum designatus est Atticus.

Post Eudoxiam autem ante maritum mortuam ipse impe- 24 rator non ita multo post decessit Arcadius, cum post mortem Theodosii patris reguasset annos XIV, menses III cum aliquot diebus. Dicitur autem columna, quae in Pittaciis quae aiunt est 25 erecta, esse Eudoxiae. Sed moriens Arcadius filium suum regni 26 heredem reliquit Theodosium, qui minor dicitur vel ut ab avo discernatur vel quod defuncto patre prima erat infantia; septem enim erat tum puer annorum.

Sed de hoc nolumus agere, quae vero ad Honorium per- 27 tinent, brevi oratione liceat exponere.

21. Hic rex veteris Romae relictus a patre in prima in-

- παρὰ τοῦ πατρὸς ἐν νεωτάτῃ τῇ ἡλικίᾳ (δεκαέτης γὰρ ἦν),
 ὑπὸ ἐπίτροπον ἐτέλει γνώμη τοῦ πατρὸς τὸν Στυλίωννα, ἄνδρα
 τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ πρωτεύοντα καὶ τὴν τῶν κοινῶν πραγμάτων
 C 2 ἐγκεχειρισμένον διοίκησιν. ἄγεται τοίνυν τὴν τούτου θυγατέρα D III 235
 3 Μαρίαν εἰς γαμετήν. ἥς θανούσης λέγεται τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς 5
 Θερμαντίαν γῆμαι ἐν ἀτελεῖ τυγχάνουσαν ἡλικίᾳ. κακείνη δὲ
 ταχὺ ἐτελεύτησεν.
 4 Οὗτος ἀβέλτερος ὢν παρὰ τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ μεμίστο
 5 δυνατῶν. καὶ γνοὺς ἐπιβουλευόμενος εἰς Ῥάβεννάν τε μετανα-
 στεύσας λέγεται διαπέμψασθαι πρὸς Ἀλάριχον τὸν ἄρχοντα τοῦ 10
 6 τῶν Οὐανδήλων ἢ Γότθων ἔθνους, ἀξιῶν αὐτὸν κατὰ τῆς
 Ῥώμης στρατεύσασθαι, ἀμύνασθαι θέλων οὕτως τοὺς τῆς Ῥώ-
 7 μης πολίτας διὰ τὸ μῖσος τὸ πρὸς αὐτόν. καὶ ἐπελθεῖν μὲν
 τῇ Ῥώμῃ τὸν Ἀλάριχον, μὴ μέντοι πορθησάμεν αὐτήν, ἀλλὰ
 σπεύσασθαι τοῖς Ῥωμαίοις, λαβόντα ὅσα ἐν τοῖς βασιλείοις εὐρέ- 15
 D θησαν χρήματα καὶ τὴν ἀδελφὴν Ὀνωρίου τὴν Πλακιδίαν, καὶ
 8 ὑπονοσσήσαι. παραδοῦναι δὲ τὴν κόρην Κωνσταντίῳ τινὶ κό-
 9 μμητι ἐπὶ τῷ φυλάσσεσθαι· τὸν δὲ προσειληφότα αὐτὴν ἀπο-

1 παρὰ τ. πατρὸς om. E νεωτάτῃ τῇ RwpDi, νεοτάτῃ τῇ | τῇ A
 δεκάτης Owp, δεκέτις E 3 τῶν ἐν] τὸν ἐν C 6 θερμαντίαν DE
 tres Pwp 10 λέγεται — ἄρχοντα] διεπέμψατο πρὸς ἀλλάριχον, ὡς
 λόγος, τὸν ἄρχοντα Rwp ἀλλάριχον A, ut p. 99, 9, sed ἀλάριχον
 p. 98, 14. 99, 12; ἀλλάριχον duobus λ exaratum constanter RwpDi
 11 οὐανδήλων RwpDi, οὐανδήλων vel οὐανδίων A ita ut dubium sit,
 utrum sit prius scriptum, η an ι. 13 μῖσος Dwp 15 ἀπόσα
 Rwp 17 κωνσταντίῳ (sic) A, sed recte p. 99, 4 κώμμητι C
 18 τῷ] τὸ E φυλάσσεσθαι A, φυλάττεσθαι RwpDi, v. XIV 7, 32.
 10, 23. 18, 8 ἀποδράναι CDwp

fantia (decem annos erat natus) de patris sententia sub imperio
 erat Stilichonis tutoris, viri Romae principis, cui et reipublicae
 2 data erat administratio. Ducit igitur huius filiam Mariam uxorem;
 3 qua mortua dicitur eius sororem Thermantiam duxisse, quamvis
 esset immatura aetate, quae et ipsa brevi defuncta est.
 4 Qui cum de stultitia Romanis principibus esset invidiae
 5 ideoque insidias sibi parari cognovisset, Ravennam profectus
 dicitur misisse ad Alaricum, ducem Vandalicae sive Gothicae
 6 gentis, qui peterent, ut contra Romam proficisceretur, ita ulturus
 7 Romanorum civium in se odium. Alaricus autem Romam di-
 cuitur invasisse neque tamen vastasse, sed foedere cum Romanis
 facto acceptaque pecunia, quaecunque inventa est in regiis, et
 8 Placidia, Honorii sorore, rediisse. Tradidisse autem virginem
 9 Constantio cuidam comiti custodiendam, qui, cum eam accepisset,
 dicitur aufugisse eamque ad fratrem duxisse. Illum vero soro-

δρᾶναι καὶ κομίσαι τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, κάκεινον συζεύξαι ταύ-
την αὐτῷ, τετιμηκότα συγκλητικόν, εἶτα καὶ βασιλέα ἀναγορεῦσαι·
γονῆς γὰρ οἰκείας ἅμιρος ἦν Ὀνώριος. σφαγῆναι δὲ μετὰ 10
μικρὸν τὸν Κωνσταντίον, γειναμένης αὐτῷ παίδας τῆς Πλακι-
5 δίας, Οὐαλεντινιανὸν καὶ Ὀνωριάδα.

Οἱ μὲν οὖν οὕτω ταῦθ' ἱστοροῦσιν· ἕτεροι δὲ σφαγῆναι 11
μὲν λέγουσι τὸν Στυλίωνα, ἀπεχθάνεσθαι δὲ τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ
τῷ Ὀνωρίῳ, καὶ τὸν εἰς Ῥάβενναν μετοικήσασθαι. τὸν δὲ 12
Ἀλαρίχον τῆς ἀβελτηρίας ἐκείνου καταφρονήσαντα ἐπιστρατεύσαι
10 τῇ Ῥώμῃ καὶ ταύτην πολιορκίᾳ ἐλεῖν· ἀλούσης δὲ ἐπιστῆναι 13
τῷ Ὀνωρίῳ τινὰ δεδακρυμένον, ἀπαγγέλλοντα ὡς "ἐάλω ὑπὸ P II 40 A
Ἀλαρίχου ἡ Ῥώμη". τὸν δὲ πρὸς τὴν ἀγγελίαν συγκλονηθέντα 14
σπασμῷ τὸ σῶμα καὶ τῷ μηρῷ πατάξαντα ταῖν χερσὶν φάναι
D III 236 "ἕως ἄρτι ὧδε ἦν ἡ Ῥώμη, πῶς οὖν ἐάλω;" συνέντα δὲ τὸν 15
15 ἀγγελέα καὶ μέγα στενάξαντα εἰπεῖν ὡς "περὶ τῆς πόλεως λέγω
καὶ οὐ περὶ τῆς ὁρνιθός." ἦν γὰρ τῷ βασιλεῖ τούτῳ ἀλεκτορίς 16
ὑπερμεγέθης, ἣ ἐγεγῆθει, ἦν ὠνόμαζε Ῥώμην, δι' ἣν καὶ ἀνώ-
μωξεν, ἐκείνην νομίσας ἐαλωκέναι.

16 σημειῶσαι E

2 τετιμηκότι D 3 ἅμιρος ἦν A, ἡμίρει πάμπαν Rwp 5 Ὀνω-
ριάδα ARw, Ὀνωριάδα p, Ὀνωριάδα Di 6 ante ol add. καὶ Rwp
οὖν om. DE 8 μετοικήσασθαι E 9 ἀβελτηρίας ARwp, ἀβελ-
τηρίας Di, v. Steph. thes. I 1 p. 58 C 11 δεδακρυμένον τινὰ Rwp
12 ἀλλερίχου E 13 τῷ μηρῷ (sic) A φάναι CE 14 συνέντα
Dwp 14, 15 τὸ ἀγγ. E 15 καὶ om. E 17 ἐνόμαζε A.
ὠνόμαζε RDi, ὠνόμασε Dwp δι' ὧν E ἀνώμωξεν Dwp

rem ei coniunxisset ornato dignitate senatoria, denique etiam
regem creasse, cum ipse Honorius orbus esset liberis. Constan-10
tium autem paullo post esse occisum, cum genuisset e Placidia
Valentinianum et Honoriadem.

Alii igitur ita haec narrant, alii vero occisum esse dicunt 11
Stilichonem et Romanos invidiae fuisse Honorio, ita ut Ra-
vennam demigraret. Alaricum autem stultitia illius contempta 12
Romam oppugnatam obsidione cepisse. Qua capta adisse Ho-13
norium quendam magno fletu nuntiantem: "Capta est ab Alarico
Roma". Illum vero ad eum nuntium consternatum convulso 14
corpore et femina ferientem manibus dixisse: "Modo hic erat
Roma, quomodo igitur capta est?" Quo errore intellecto nuntium 15
magno cum gemitu dixisse: "De urbe dico, non de ave". Erat 16
enim huic regi gallina permagna, qua delectaretur, nomine Roma,
cui, cum captam eam esse putasset, ingemuerat.

- 17 Ὑδέρῳ δὲ περιπεπωκώς ὁ Ὀνώριος θνήσκει, ζήσας μὲν ἐνιαυτοὺς τεσσαράκοντα, βασιλεύσας δὲ δυσκλεῶς ἐκ τούτων τριάκοντα.
- 18 Ἰωάννης δὲ τις τυραννήσας ἐν Ῥώμῃ τὴν ἐκείνου ἀδελφὴν Β Πλακιδίαν μετὰ τῶν δύο τέκνων αὐτῆς, Οὐαλεντινιανοῦ τε καὶ 5 Ὀνωριάδος, ἐκεῖθεν ἐξήλασεν.
- 22 Ὁ δὲ μικρὸς Θεοδοσίος ἐν Κωνσταντινουπόλει διάγων παρὰ τῆς οἰκείας ἀνήγετο ἀδελφῆς τῆς Πουλχερίας ἐπιμελῶς τρεφόμενός τε καὶ παιδευόμενος, μηδενὸς ἐπανισταμένου αὐτοῖς 2 φρόβῳ τοῦ τῶν Περσῶν βασιλεύοντος Ἰσδιγέρδου. ὁ γὰρ Ἄρ-10 κάδιος τελευτῶν ἐπίτροπον τοῦ οἰκείου νιού, παιδὸς ἔτι, ὡς 3 εἴρηται, ὄντος, ἔγραψεν ἐν διαθήκαις τὸν Ἰσδιγέρδην· δς τῆς W III 34 διαθήκης κομισθείσης αὐτῷ ἔστειλεν Ἀντίοχον τὸν παρ' αὐτῷ εὐνούχων τὸν ἐντιμότερον, φύλακα τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου C καὶ κηδεμόνα ἐσόμενον, παραιέσας διὰ γραμμάτων τοὺς ἄρ-15 4 χοντας ὑπέκειν τῷ σφετέρῳ βασιλεῖ· εἰ δὲ μὴ οὕτω ποιοῖεν, ἀπειλήσας αὐτοῖς αὐτὸς ἐπιστῆναι εἰς ἐκδίκησιν τοῦ παιδός.
- 5 Τούτῳ τοίνυν ἤδη τελεῖν ἡργμένῳ εἰς μείρακας ἡ ἀδελφῇ

7 βασιλεία Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ AR 18 περὶ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν Εὐδοκίας, ἡ συνώκησε τῷ Θεοδοσίῳ C

4 τις τυραννήσας AR, | τυραννήσας omisso τις D, τῆς τυραννήσας w, τυραννίσας p* 6 Ὀνωριάδος Di invitis ARw ἐξήλασε Dwp, sed v. ad XIII 1, 5 7 Ὁ δὲ μικρὸς A, ὁ μικρὸς μέντοι Rwp 8 παρὰ τῆς — Πουλχερίας ἐπιμελῶς] παρὰ πουλχερίας τῆς οἰκείας ἀνήγετο ἀδελφῆς ἐπιμελῶς Rwp 12 εἴρηται] XIII 20, 26 14 ἐντιμότερον] v. ad XIII 3, 6 18 ἤδη om. Dwp ἐς C

- 17 Aquae intercutis morbo implicatus Honorius moritur, cum vixisset annos XL, quorum XXX nulla laude regnavit.
- 18 Ioannes autem tyrannide Romae potitus Placidiam, eius sororem, cum liberis ambobus Valentiniano et Honoriade illinc expulit.
22. MINOR autem THEODOSIUS Cpoli a Pulcheria sorore accurate et educabatur et nutriebatur et instituebatur, nemine contra 2 eos exsurgente metu Isdigerdis, Persarum regis. Nam Arcadius decedens tutorem filii, quem puerum tunc fuisse diximus, scripse- 3 rat in testamento Isdigerdem; qui testamento accepto Antiochum, eunuchum nobilissimum, misit, qui et custos esset regis Theo- 4 dosii et curator, adhortatus litteris principes, ut parerent suo 5 Cui, cum iam coepisset pubescere, Pulcheria soror despondet Eudociam Atheniensem et pulchritudine praeditam eximia et

Πουλχερία μνηστεύεται τὴν ἐξ Ἀθηναίων Εὐδοκίαν, κάλλους μὲν
 ἔχουσαν περιπτῶς, σοφίας δὲ μετασχοῦσαν παντοδαπῆς. ἡ θυ- 6
 γάτηρ μὲν ἦν Λεοντίου τινὸς φιλοσόφου Ἀθήνηθεν ὠρμημένον,
 Ἀθηναῖς δ' ὠνομάζετο. δς γνὸς ἐξ ἐπιστήμης εὐτυχῆσαι 7
 5 μέλλουσαν τὴν θυγατέρα λαμπρῶς, διατιθέμενος τὴν μὲν περι-
 νουσαν αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς καταλέλοιπε· δύο δ' ἦσαν Οὐαλλέριος
 D III 237 καὶ Γενέσιος· τῇ δὲ θυγατρὶ ἑκατὸν χρυσίους μόνους δοθῆναι 8
 ἐπέσκηψε, γράφας ἀρκεῖν αὐτῇ τὴν τύχην αὐτῆς. τῶν γοῦν 9 D
 συγγόνων αὐτῆς σφετερισμένων τὴν πατρικὴν οὐσίαν ἡ Ἀθη-
 10 ναῖς νόμιμον τὸ οἰκεῖον ἀπῆτει λάχος· καὶ ἡξίου τοὺς ἀδελφούς 10
 μὴ κατὰ τὰς τοῦ πατρὸς διαθήκας ἀδίκους οὐσας ποιεῖν. οἱ
 δὲ καὶ τῆς οἰκίας αὐτὴν ἐξῶσαν τῆς πατρικῆς. δεξαμένη τοί- 11
 νυν αὐτὴν ἡ πρὸς μητρὸς θεία ἀνελήλυθεν εἰς Κωνσταντινού-
 15 πολιν, καὶ τῆς Πουλχερίας ἐδέοντο, διηγούμεναι τὴν ὑπόθεσιν.
 15 ἰδοῦσα δ' ἐκείνη τὴν κόρην περικαλλῇ καὶ νεάζουσαν ἤρετο 12
 εἰ ἀπείρατος ἔτι ἀνδρὸς ἔστι· καὶ γνοῦσα τοῦτο βαπτίζει αὐτὴν 13
 ἔτι οὖσαν ἀμύητον καὶ Εὐδοκίαν μετονομάσασα τῷ ἀδελφῷ
 ταύτην Θεοδοσίῳ συζεύγνυσι καὶ διαθήματι ταινωῖ καὶ Αὐγού-
 σταν καλεῖ.
 20 Ἰήμας δὲ ταύτην ὁ Θεοδόσιος τὸν Ἀντίοχον, δς τῶν βα- 14

20 περὶ τοῦ εὐνούχου Ἀντίοχου CE

2 θυγατέρα | C 3 τινὸς λέοντος D 6 οὐαλέριος DwpDi, ut
 XIII 22, 19; v. Malal. p. 353, 16, Nicephor. Callist. H. E. XIV 23.
 7 Γενέσιος] v. Ioannem, Nikiu oppidi episcopum, p. 457 [notices
 et extraits d. manusc. de la bibl. nation. t. XXIV (1883)]
 11 τὰς initio vers. om. D 12 post τούτων om. αὐτὴν E
 15 ἤρατο E 16 ἔτι AR, εἴτι w*ρ ἔστι RwpDi, ἔστιν A, v. ad
 XIII 1, 5 17 post Εὐδοκ. add. αὐτὴν E

eruditionis participem variae. Quae filia Leontii cuiusdam phi- 6
 losophi Athenis orti Athenais nominabatur. Sed pater cum co- 7
 gnovisset ex doctrina fortunam splendidam esse filiam conse-
 cuturam, testamento rem suam familiarem filiis reliquit duobus
 Vallerio et Genesio, filiae autem centum aureos solos dari iussit, 8
 quod eius fortuna ei sufficeret. Fratres igitur patrimonio sibi 9
 vindicato Athenaidem et suam ipsius portionem postulantes et 10
 orantes, ne secundum patris testamentum iniustum agerent, ex
 domo etiam expulerunt paterna. Suscepta tamen a matertera 11
 et Cpolim perducta Pulcheriam precibus adibant causa exposita.
 Illa conspicata virginem pulcherrimam et aetate florentem inter- 12
 rogavit, num expers adhuc esset viri; eo cognito baptizat eam 13
 etiam tum non consecratam mutatoque nomine Eudociam hanc
 Theodosio despondit diademate ornatam et Augustam appellatam.

Hac uxore ducta Theodosius Antiochum eunuchum regium 14

- P II 41 Α σιλικῶν εὐνούχων ὑπῆρχεν ὁ κράτιστος καὶ πάντα συνεκύνκα
 15 δυναστεύων, οὐ παραδυναστεύων, ἀποσκευάζεται. καὶ οὕτως
 παραλύεται ὁ Ἀντίοχος τῆς τοῦ πραιποσίτου τιμῆς, ἀφαιρεῖται
 16 δὲ καὶ πᾶσαν τὴν ὑπαρξιν· αὐτὸς δὲ κείρεται κληρικὸς εἰς τὸν
 ἐν Χαλκηδόνι ναὸν τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας καὶ 5
 θνήσκει μετ' οὐ πολὺ.
 17 Ἡ δὲ βασίλισ Εὐδοκία μετακαλεῖται τοὺς ἀδελφούς καὶ
 μηδὲν αὐτοῖς μηνίσασα, ἀλλὰ χάριτας μᾶλλον ὁμολογήσασα,
 18 ὥς οὐκ ἂν τυχοῦσα τῆς βασιλείας, εἰ μὴ παρ' αὐτῶν ἐξώσθη
 19 καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πεπόρευτο, τὸν μὲν 10
 Β Γενέσιον ἑπαρχὸν τῶν Ἰλλυριῶν διὰ τοῦ βασιλέως πεποίηκε,
 τὸν δὲ Οὐαλλέριον ἐτίμησε μάλιστα.
 20 Ὁ μέντοι πατριάρχης Ἀττικὸς Ἰουδαῖον τινα παράλυτον
 εἰς ἐπίγνωνσιν τοῦ Χριστοῦ διὰ παραινέσεων ἀγαγὼν τοῦ θείου
 λουτροῦ κατηξίωσε καὶ ὑγιῇ ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἐξήγαγεν. D III 238
 21 οὗτος καὶ τὸ τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου ὄνομα ἐν τοῖς τῆς ἐκκλη-
 22 σίας διπτύχοις ἐνέγραψε, μὴ πρότερον ἐγγραφέν· Ὁριγενιαστῆς
 γὰρ ὁ εὐσεβέστατος ἐκεῖνος πατὴρ καὶ ἐκαλεῖτο καὶ ἐνομύζετο.
 23 Θανόντος δὲ Ἀττικοῦ, δς εἴκοσιν ἔτη τοῦ τῶν πιστῶν προέστη

7 περὶ τῶν τῆς βασιλίδος ἀδελφῶν CE 13 περὶ τοῦ εἰς τὸν παράλυτον
 Ἰουδαῖον θαύματος ACE

2 παρὰ δυναστεύων D, corr. D_w οὕτω E, v. ad XIII 6, 16
 10 κωνσταντίνου omisso πόλιν BCE 12 οὐαλλέριον DwpDi, v. ad
 XIII 22, 7 14 παραινέσεως BC 17 ἐνέγραψεν Dwp, v. ad XIII 1, 5
 ὁριγενιαστῆς C 18 καὶ prius om. Dwp 19 προεστέγητος D,
 corr. D_w

- potentissimum et omnia permiscentem ut imperatorem, non ut
 15 imperatoris ministrum, tollit; nam et solvitur Antiochus prae-
 16 positi honore et privatur tota re familiari et ipse tondetur atque
 clericus abit in Chalcedonensem ecclesiam Euphemiae martyris
 inclutae, ubi non ita multo post moritur.
 17 Sed regina Eudocia arcessit fratres neque illis irata sed
 18 potius gratias agens, quod non particeps facta esset regni, nisi
 19 ab iis expulsa Cpolim venisset, Genesium praefectum Illyriorum
 per regem fecit et Vallerium magistri honore affecit.
 20 Atticus patriarcha Iudaeum quendam paralyticum ad agno-
 scendum Christum hortationibus adductum sacra lavatione dignum
 21 habuit et sanum ex lavacro eduxit. Hic etiam sancti Chryso-
 stomi nomen ecclesiae diptychis inscripsit, prius non inscriptum;
 22 Origenista enim piissimus ille pater et dicebatur et habebatur.
 23. 24 Mortuo vero Attico, qui XX annos fidelium praefuerat coetui, creatur

συστήματος, χειροτονεῖται Σισίνιος καὶ ἐπὶ δύο ἔτη τὴν ἀρχιε- 24
 ρωσύνην κατεσχηκῶς τὴν ζωὴν ἐξεμέτρησε κατὰ τὸ εἰκοστὸν C
 δευτερον ἔτος τῆς βασιλείας Θεοδοσίου. καὶ ἀντεισέχθη Νεστό- 25
 ριος, δς ἐπὶ τρισὶν ἀρχιερατεύσας ἐνιαυτοῖς ἐδίδασκε τὴν ἀγίαν
 5 παρθένον Μαρίαν θεοτόκον μὴ λέγειν, ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν 26
 Χριστὸν δογματίζων καὶ αὐτῷ ἐνοικῆσαι τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
 φλυαρῶν ὡς ἐν τῶν προφητῶν, καὶ εἰς δύο διαιρῶν αὐτὸν 27
 οὐ σάρκα λαβεῖν ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς θεομήτορος τὸν
 τοῦ θεοῦ λόγον ἀπισχυρίζετο, ἀλλὰ ἄλλον μὲν εἶναι τὸν υἱὸν 28
 10 τοῦ θεοῦ καὶ λόγον, ἄλλον δὲ τὸν Χριστὸν θέσει υἱοποιηθέντα
 καὶ χάριτι θεωθέντα. ταῦτα δὲ μαθόντες οἱ τῶν λοιπῶν πα- 29
 τριαρχικῶν προεστῶτες θρόνων, ὁ τῆς Πρώτης Κελεστίνος, Κύ- D
 ριλλος ὁ Ἀλεξανδρείας, Ἰωάννης Ἀντιοχείας, Ἰουβενάλιος Ἱερο-
 σολύμων, ἀναφέρουσι πρὸς τὸν ἄνακτα Θεοδόσιον καὶ τὴν
 15 Πουλχερίαν, αἰτούμενοι σύνοδον ἀθροισθῆναι καὶ γυμνασθῆναι
 τὰ παρὰ τοῦ Νεστορίου δογματιζόμενα. συγκροτηθείσης οὖν 80 W III 35
 ἐν Ἐφέσῳ συνόδου διακοσίων πατέρων, ἧς ἐξῆρχεν ὁ ἀγιώ-
 τατος Κύριλλος, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον Κελεστίνου τοῦ Πρώτης,

3 περὶ πατριαρχῶν CE 6 καὶ περὶ (τοῦ E) Νεστορίου καὶ τῆς αὐτοῦ
 αἵρεσεως CE (sed duo haec argumenta coniunxit E) 16 περὶ τῆς
 τρίτης συνόδου ACE

1 σισίνιος A, σισίνιος CEp, σισίνιος Rw, Sisinnius Wo lat., unde
 Σισίνιος hausit p 4 ἐνιαυτοῦς C 5 μὴ ante θεοτόκον E
 9 λόγον AΩwp, υἱὸν E 13 δ om. D Ἰουβενάλιος C, Ἰουβενάλ-
 λιος E, v. XIII 24, 23 16 τοῦ om. E 17 πατέρων om. C
 18 ante βώμης add. πάντα BCwp, post κελεστίνου add. πάντα D
 omisso τοῦ ante βώμης

Sisinnius, qui, cum II annos pontificatum tenuisset, XXII. anno
 regni Theodosii vitam finivit. In eius locum introductus est Nestorius, 25
 qui per III annos pontificatu functus docebat sanctam virginem
 Mariam deiparam non esse dicendam. Christum vero nihil aliud 26
 esse profitebatur nisi hominem in eoque infuisse nugabatur filium
 dei ut in quodam propheta deque verbum in duas partes divi- 27
 sum non sumpsisse carnem ex sancto sanguine dei matris asse-
 rebat sed alium esse filium dei et verbum, alium Christum adop- 28
 tione filium deque gratia deum factum. Quibus cognitis, Celestinus 29
 Romanus, Cyrillus Alexandrinus, Ioannes Antiochenus, Iuvenalis
 Hierosolymitanus, ceteri patriarchae, re ad principem Theodosium
 et Pulcheriam delata orant, ut concilium convocetur et excutian-
 tur Nestorii dogmata. Compulso igitur Ephesum concilio CC 30
 patrum, cui praeerat sanctissimus Cyrillus, qui et locum tenuit
 Celestini Romani morbo prohibiti adire, Nestorii examinata sunt

μὴ δυνηθέντος συνελθεῖν δι' ἀσθένειαν, τὰ τοῦ Νεστορίου κατ-
 31 ἐξητάσθησαν δόγματα καὶ ἀπεβλήθησαν ὡς κακόδοξα· ἡ δὲ
 ἁγία παρθένος θεοτόκος ἀπεδείχθη καὶ φρονεῖσθαι καὶ λέγε-
 P II 42 A σθαι, καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀνάνδρως υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ
 32 θεὸς παρὰ τῶν ἱερῶν ἐκείνων πατέρων κεκήρυκτο. πρὸς τρα- D III 239
 νοτέραν δὲ τῆς πίστεως ὁμολογίαν καὶ τῆς δυσσεβείας τοῦ Νε-
 στορίου σαφέστερον ἔλεγχον καὶ δώδεκα συντάξας κεφάλαια ὁ
 ἱερώτατος Κύριλλος τῆς ὁρθῆς δόξης ὑπομνήματα τῇ ἐκκλησίᾳ
 33 παρῆδωκεν. ὁ δὲ Νεστόριος ἀπεβλήθη καὶ τοῦ τῶν ὁρθῶν φρο-
 34 νούντων ἀρχιερέων ἀπεκινήθη χοροῦ. μετὰ τρίτην δὲ τῆς συν- 10
 ὁδου ἡμέραν ἐφίστανται τῇ Ἐφέσῳ ὁ τε Ἀντιοχείας Ἰωάννης
 καὶ ὁ Κύρου ἐπίσκοπος Θεοδώρητος καὶ ὁ Ἐδέσης Ἰβας καὶ
 35 ἕτεροι καί, οἱ μὴ καὶ τὴν αὐτῶν παρουσίαν ἀνέμειναν οἱ τῆς
 συνόδου, ὀργισθέντες κατὰ τοῦ μεγάλου Κυρίλλου ὡς τῶν
 36 ἄλλων ἐξάρχοντος, τὴν τε τοῦ Νεστορίου καθαίρεισιν ᾗτάσαντο 15
 B καὶ ἐκείνῳ θέμενοι τοῦ τε θείου Κυρίλλου καὶ Μέμνονος τοῦ
 37 Ἐφέσου καθαίρεισιν ἐψηφίσαντο. ὁ Θεοδώρητος δὲ καὶ κατὰ

10 περὶ τῶν ἀπολειφθέντων τῆς συνόδου ἀρχιερέων καὶ ὅσα ἐποίησαν C

1 συνελθεῖν] δὲ ἰλθεῖν C συνεξητάσθησαν B 5 ἱερῶν (sic) A
 ἐκείνων om. D τρανωτέραν E 11 ἐφίσταται D 12 θεο-
 δώριτος ex θεοδώρητος mutat A, θεοδώριτος R, tum (XIII 22, 37.
 38. 42. 24, 25) omnes libri θεοδώριτος; θεοδώρητος revocavit Wo
 ἐδέσης ARwp, Ἐδέσης Di 13. 14 οἱ τῆς συνόδου ante ἀνέμει-
 ναν Ow 16 inter ἐκείνῳ et θέμενοι ponit asteriscum Wo, sed
 est τίθεσθαι τινι favere, astipulari alci, v. XIII 6, 1. XV 22, 15.
 29, 23. XVI 9, 32; cf. Steph. thes. VII p. 2175 C med. et Wyt-
 tenbachii ind. graecit. Plutarch. vol. II p. 1538 s. 17 καὶ
 om. B

31 dogmata et reiecta ut perversa. Est autem constitutum, ut sancta
 virgo et haberetur et diceretur deipara et is qui ex ea carne in-
 ductus est nullo viro, filius dei et deus a sanctis illis patribus est
 32 pronuntiat. Sed ad planiorem fidei confessionem et eviden-
 tiorem Nestorii impietatis refutationem sanctissimus Cyrillus duo-
 33 decim composuit capita recti dogmatis monumenta et ecclesiae
 tradidit. Sed Nestorius reiectus et ex coetu pontificum recte
 34 sentientium amotus est. Sed post tertiam concilii diem adeunt
 Ephesum Ioannes Antiochenus et Theodoretus, Cyrensis episco-
 35 pus, et Ibas Edesenus alii iratique magno Cyrillo, ut ceterorum
 principum, quod ii qui aderant in concilio eorum quoque adven-
 36 tum non exspectarant, Nestorium remotum incusaverunt illique
 astipulati divinum Cyrillum et Memnonem Ephesium removendos
 37 esse decreverunt. Theodoretus etiam et contra duodecim illa

τῶν ἰβ' κεφαλαίων τῶν τοῦ Κυρίλλου ἐχώρησε καὶ εἰς ἀνατροπὴν
 αὐτῶν συνέταξεν ἑτέρα, πρὸς ἣ πάλιν ὁ μέγας ἀντιγωνίστατο 38
 Κύριλλος, οὐκ ὀρθῶς δογματίζειν ἐλέγχων τὸν Θεοδώρητον.
 κατεγγνώσθησαν δὲ παρὰ τῆς συνόδου ὁ τε Ἀντιοχείας καὶ οἱ 39
 5 λοιποὶ καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἡλλοτριώθησαν. οὕτως οὖν τού- 40
 των ἐχόντων καὶ κατ' ἀλλήλων γενομένων τῶν ἐπισκόπων καὶ
 σχίσματος ὄντος μέσον αὐτῶν, ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ἀφικέσθαι
 πάντας ἐκέλευσεν εἰς Κωνσταντινούπολιν· καὶ παραγενομένων, 41
 ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἡ ζήτησις γέγονε, καὶ καθηρέθη Νεστό-
 10 ριος καὶ εἰς τὴν ἐφ' ἡν ὑπερωρίσθη, τοῦ Ἀντιοχείας καὶ τοῦ 42
 Θεοδώρητου συμφρονησάντων τῇ ἱερᾷ συνόδῳ, ὡς διὰ λύπην C
 καὶ ἔριν ἀντικαθισταμένων τὸ πρότερον. τοῦ δὲ Νεστορίου 43
 πολλοὺς διαστρέφοντας, ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης ἀναφορὰν περὶ
 D III 240 τούτου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐποιήσατο, ἀξίων μετενεχθῆναι
 15 αὐτὸν ἀλλαχοῦ. καὶ ἀπηνέχθη ὁ δαίαιος εἰς Ὑοασιν, χώραν 44
 οὖσαν τῆς Ἀραβίας λυπρὰν καὶ ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην
 φθοροποιῶν. ἀντεισέχθη δὲ εἰς τὴν τῆς νέας Ῥώμης ποιμαν- 45
 τικὴν Μαξιμιανὸς τῆς ἐκκλησίας πρεσβύτερος. καὶ μετὰ τοῦτον 46
 ἐπὶ διετίαν ἀρχιερατεύσαντα Πρόκλος ὁ τοῦ Χρυσοστόμου μα-

5 ὅτι εἰς Κωνσταντινούπολιν μετακληθέντες οἱ τῆς συνόδου ὁμονόησαν C
 19 περὶ πατριαρχῶν CE

2 ante συνέταξεν add. κεφάλαια Owp 7 σχίσματος D, corr. Dw
 12 post νεστορίου add. καὶ τῇ ἐξορίᾳ O(w)p 16 ἐπ' RwpDi
 17 φθοροποιῶν] σφοδρῶν D 19 τοῦ om. init. vers. E

capita Cyrilli invectus est ad eaque refutanda altera composuit,
 contra quae iterum magnus pugnavit Cyrillus neque Theodore- 38
 tum recte sentire docuit. Ita condemnati a concilio Antiochenus 39
 et ceteri ab orthodoxis alienati sunt. Quae cum ita se haberent 40
 et sibi infensi essent episcopi schismate orto, rex Theodosius
 convenire omnes iussit Cpolim; ita cum adessent, coram rege 41
 quaestione habita Nestorius amotus et in Orientem expulsus est,
 Antiocheno et Theodoro assensis sancto concilio, utpote ante 42
 per dolorem et contentionem repugnantibus. Cum autem Nesto- 43
 rius multos in errorem induceret, Ioannes Antiochenus de eo
 alium in locum transferendo ad imperatorem detulit. Et amotus 44
 est miser ille in Oasin, terram Arabiae tenuem ventisque agita-
 tam perniciosam. Pro eo autem introductus est in pastorem 45
 novae Romae sedem Maximianus, ecclesiae presbyter, cui per II 46
 annos munere functo Proclus, Chrysostomi discipulus, successit,
 qui a Sisinnio patriarcha Cyzici episcopus ante creatus, non re-
 ceptus a Cyzicenis, qui alterum elegerant pontificem, tempore

- θητὴς πατριάρχης προεχειρίσθη ὑπὸ Σισινίου τοῦ πατριάρχου
 πρώην ἐπίσκοπος χειροτονηθεὶς Κυζίκου, μὴ δεχθεὶς δὲ παρὰ
 τῶν ἐκεῖ ἑτερον ἐλομένων ἀρχιερέα καὶ τὸν μεταξὺ χρόνον
 D 47 σχολάζων. οὗτος τοίνυν τῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντίνου ἐνθρο-
 νισθεὶς ἀξιοῖ τὸν βασιλέα τὸ σῶμα τοῦ Χρυσσοστόμου ἐκ Πι- 5
 τουῦντος ἀνακομισθῆναι καὶ μὴ μένειν καὶ θανόντα τὸν ἅγιον
 48 ὑπερόριον. πείθεται τούτῳ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀνακομίζεται ὁ τοῦ
 ἁγίου νεκρὸς καὶ ὑποδέχεται μεθ' ὑπερβαλλούσης τιμῆς καὶ
 κατατίθεται ἐντὸς τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ τῶν ἁγίων ἀποστόλων
 περιωνύμου ναοῦ. 10
- 49 Βουλευθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος τὰ τεῖχη μεταθεῖναι
 τῆς πόλεως καὶ μείζονα τὴν ταύτης θέσθαι περιοχὴν, Κύρου
 50 τῷ ἐπάρχῳ τὸ ἔργον ἀνέθετο· καὶ ὃς σπουδῇ πολλῇ καὶ προ-
 θυμίᾳ χρησάμενος ἀνήγειρε τὸ χερσαῖον τεῖχος ἀπὸ θαλάσσης
 PII43A 51 ἕως θαλάσσης δι' ἐξήκοντα ἡμερῶν. ὁ γοῦν δῆμος τῆς πόλεως ἐπὶ 15
 τε τῷ ἔργῳ ἡσθεὶς καὶ τῆς ταχυτήτος ὑπερθauμάσας τὸν ἐπαρ-
 χον ἐξεβόησε δημοσίᾳ “Κωνσταντίνος ἔκτισε, Κῦρος ἀνενέωσε.”
- WIII36 52 διὸ φθονηθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ ὑποπτυνθεὶς, καὶ ἄκων
 κείρεται κληρικὸς, εἶτα καὶ Σμύρνης ἐπίσκοπος γίνεται.

4 περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ Χρυσσοστόμου A, περὶ τῆς
 ἀνακομιδῆς τοῦ σώματος τοῦ Χρυσσοστόμου CE 11 διὸ ὁ νέος Θεοδό-
 σιος μετέθετο τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ περὶ Κῦρου τοῦ ἐπάρχου C, περὶ
 Κῦρου τοῦ ἐπάρχου F.

1 σισινίου D, σισινίου BD_w 2 πρώην — Κυζίκου] ἐπίσκοπος κυ-
 ζίκου πρώην χειροτονηθεὶς Owp, πρώην ἐπίσκοπος κυζίκου χειροτο-
 νηθεὶς E 4 κωνσταντινουπόλεως DEwp 5 τὸ σῶμα τοῦ χρυσ-
 στοστόμου AE, τὸ ἱερώτατον τοῦ χρυσσοστόμου σῶμα Owp 9 τοῦ alterum
 om. D 12 ταύτης RwpDi, | ταύτην A 15 γοῦν post δῆμος E
 16 θauμάσας Dwp 17 κύρος B (v. vs. 18) 18 post βασιλέως
 add. ὁ κύρος B, ὁ κύρος Rwp

- 47 interiecto otium egerat. Hic igitur sede Cpolitana receptus orat
 regem, ut corpus Chrysostomi Pityunte referatur, ne vir sanctus
 48 post mortem etiam maneat exul. Obsecuto huic rege et refertur
 sancti illius corpus et cum eximio honore receptum intra sacra-
 rium aedis sanctorum apostolorum illius celebris conditur.
- 49 Cum rex Theodosius moenia urbis transferre eiusque cir-
 50 cuitum amplificare vellet, Cyrus huic negotio praepositus magno
 studio et industria terrestrem murum a mari ad mare pertinens
 51 tem intra LX dies exstruxit. Quo opere delectata et celeritatem
 praefecti admirata urbana multitudo publice exclamavit: “Con-
 52 stantinus condidit, Cyrus renovavit”. Quapropter Cyrus invi-
 diosus apud regem et suspectus vel invitatus tondetur ut clericus,
 tum etiam Smyrnae fit episcopus.

Τοῦ πατριάρχου δὲ Προκλου θανόντος μετὰ δωδέκατον 23
 ἔτος ἐξ οὗτου προέστη τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀρθοδόξου
 D III 241 λαοῦ, ὁ θεῖος Φλαβιανὸς εἰς τὸν ἐκείνου θρόνον ἐγκαθιδρύεται.
 ὅτε καὶ ὁ Εὐτυχὴς ἀρχιμανδρίτης ὢν ἐδογματίζε τὸν κύριον 2
 5 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μὴ τὰς δύο φύσεις τηρῆσαι μετὰ τὴν
 ἐνανθρώπησιν, ἀλλ' εἰς μίαν φύσιν ἄμφω συγκεραθῆναι καὶ συμ- B
 φρυθῆναι. τοῦτον ἀδιόρθωτον μένοντα ὁ Φλαβιανὸς τοῦ τῆς ἐκ- 3
 κλησίας ἐξέκοψε σώματος, ἵνα μὴ τῆς λύμης καὶ τῷ ὁγιαίνοντι
 μεταδοῖ. πρόσκειναι οὖν ὁ Εὐτυχὴς Χρυσσαφίῳ τῷ ἐκτομῆ ὁμοδο- 4
 10 ξοῦντι αὐτῷ καὶ πλείστα δυναμένῳ παρὰ τῷ βασιλεῖ· καὶ δὲ πείθει 5
 τὸν Θεοδοσίον ἐπιτρέψαι τῷ μετὰ τὴν τοῦ ἁγιωτάτου Κυρίλλου
 μετάστασιν τῆς Ἀλεξανδρείας τὸν θρόνον διέποντι Διοσκόρῳ
 παραγενέσθαι εἰς Ἐφεσον μεθ' ἑτέρων ἐπισκόπων καὶ τὰ κατὰ 6
 15 οὖν ὁ Διόσκορος τοῦ Εὐτυχοῦς τυγχάνων ὁμόδοξος καὶ ἄλλους
 ἐπισκόπους προσειληφῶς ὁμογνώμονας εἰς Ἐφεσον παραγίνεται C
 καὶ κυροῖ τὰ παρὰ τοῦ Εὐτυχοῦς εἰσαγόμενα. ἀντιλέγοντος δὲ 7
 τοῦ ἱερωτάτου Φλαβιανοῦ, οἷά τις ἄγριος ὄνος ἀναθορῶν ὁ

1 περὶ τοῦ πατριάρχου Φλαβιανοῦ καὶ περὶ (περὶ om. E) Εὐτυχοῦς τοῦ
 αἰρετικοῦ CE 9 οὗ τῷ Ἀλεξανδρείας Διοσκόρῳ ἐπιτρέπη ἡ ζήτησις
 τῶν τοῦ Εὐτυχοῦς δογμάτων, καὶ ὅσα ἐκεῖνος ἐποίησεν C

4 ὁ om. B ἀρχιμανδρίτης B 9 οὖν om. BC 11 ἁγίου
 DwpDi 13 μετὰ E 17 δὲ initio paginae om. C

23. Proclo autem patriarcha mortuo, cum XII annos populo
 Cpolitano orthodoxo praeuisset, divinus Flavianus in illius sede
 constituitur. Sub idem tempus et Eutyches quidam archiman- 2
 drita docebat Iesum Christum, dominum nostrum, suas duas na-
 turas post incarnationem non servasse sed in unam naturam
 ambas esse commistas et confusas. Hunc, cum de sententia de- 3
 duci non potuisset, Flavianus ab ecclesiae abscidit corpore, ne
 illa peste et sana membra inficeret. Adit igitur Eutyches Chry- 4
 saphium eunuchum eiusdem sententiae assecclam, qui, cum plu- 5
 rimus posset apud regem, Theodosio persuadet, ut Dioscoro,
 qui post Cyrilli illius sanctissimi obitum Alexandrinae ecclesiae
 praecerat, concederet, ut cum aliis episcopis Ephesum veniret et
 Eutychis dogmata excuteret, praesente etiam Flaviano. Is igitur 6
 Dioscorus, qui cum Eutyches idem sensit aliosque episcopos in
 suam sententiam adduxerat, Ephesum profectus rata facit do-
 gmata Eutychiana. Adversante autem sanctissimo illo Flaviano, 7
 Dioscorus velut asinus quidam ferus exsiliens calcibus in pectus
 pii illius viri insiluit neque prius pugnis eius genis percussis

Διόσκορος λάξ τῷ στέρνῳ ἐνέθορε τοῦ εὐσεβοῦς ἐκείνου ἀνδρὸς
καὶ πῦξ αὐτὸν κατὰ κόρης τύπτων οὐκ ἀνῆκεν ἕως τοῦ συν-
⁸εδρίου ἐξώθησε. καὶ ὁ μὲν ἄγιος μετὰ τρίτην ἡμέραν ἐκ τῆς
τοῦ στέρνου πληγῆς μετήλλαξε τὴν ζωὴν, ἐν δύο ἐνιαυτοῖς τὸν
⁹ἀρχιερατικὸν κοσμήσας θρόνον τῆς νεωτέρας Ῥώμης. ὁ δὲ ⁵
Διόσκορος τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἐπισκόπους ὑποσημῆναι ἐβιά-
¹⁰σατο τῷ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντι ὄρῳ· ἡ γὰρ τοῦ δηλωθέντος
^Dεὐνούχου δυναστεία στρατιώτας ἐνόπλους ἐκεῖ παρεῖναι ἐποίησε
¹¹καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐκφοβεῖν. Δόμνος δὲ ὁ τῆς Ἀντιόχου
ὑπεσημῆναι μὲν καὶ αὐτὸς συναρπαγείς, εἶτα κατεβόα τοῦ ¹⁰
¹²Διοσκόρου καὶ τὸν ὄρον διέβαλλεν ὡς ἀσεβείας μεστόν. ταῦτα ^D III 242
μαθὼν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος καὶ τὰ κατὰ τὸν Φλαβιανὸν γνούς
¹³ἐν αἰτίαις πεποίητο τὸν Χρυσάφιον καὶ ὠργίζετο. δέσας δὲ
ὁ Διόσκορος ὑποτίθησιν αὐτῷ πείσαι τὸν βασιλέα πατριάρχην
Κωνσταντινουπόλεως προχειρίσασθαι Ἀνατόλιον τὸν αὐτοῦ ἀπο-
^{P II 44 A} ¹⁴κρισάριον, ἵνα καὶ τὸν Εὐτυχήν δέξηται πρὸς κοινωνίαν καὶ τὰ
κατὰ τὸν μακάριον Φλαβιανὸν μείνῃ ἀνεξερεύνητα. πείθει τοίνυν
ὁ ἐκτομίας τὸν βασιλέα, εὐάγων ὄντα, καὶ χειροτονεῖται πα-
τριάρχης ὁ Ἀνατόλιος.

¹¹ οὗ τοῦ Φλαβιανοῦ θανάτου πατριάρχης κεχειροτονήτο Ἀνατόλιος C

2 κόρης RwpDi, κόρης ABD 3 ante τρίτην add. τὴν E, v. ad
XIII 25, 12 5 νέας E 6 ἐπισκόπους ἐπισημῆνα-
σθαι E 9 ὁ τῆς ἀντιόχου A, ὁ τῆς ἀντιόχου πόλεως πρόεδρος R,
ὁ τῆς ἀντιόχου πόλεως πρόεδρος Dwp 10 εἶτα] noli inculcare
δὲ, v. XIV 13, 35. XV 25, 3 et Baumeleinius *Unters. üb. gr.*
Part. Stutgard. 1861 p. 170 θ 16 εἰς κοιν. B

⁸ destitit, quam concilio expulisset. Ita ex pectoris vulnere ille
sanctus post diem tertium vitam finivit, cum II per annos ponti-
⁹ficatus novae Romae ornasset thronum. Dioscorus autem epi-
¹⁰scopos, qui illic aderant, legi a se datae subscribere coegit; nam
eunuchi, quem commemoravimus, potestate milites armati illic
¹¹adesse iussi erant et adversantes perterrere. Sed Dominus Antio-
chenus cum et ipse correptus subscripsisset, tum clamabat contra
Dioscorum et illam legem perstringebat esse impietate plenam.
¹²Quibus auditis et Flaviani rebus cognitis Theodosius reum fa-
¹³ciebat Chrysaphium eique irascebatur. Sed plenus timore Dios-
corus Chrysaphio subicit, ut regi persuadeat, ut patriarcham
Cpolitatum faciat Anatolium, apocrisarium suum, qui et Euty-
chem recipiat ad societatem neque de rebus Flaviani beati quae-
¹⁴stionem habeat. Persuadet eunuchus regi, qui facile potuit regi,
et creatur patriarcha Anatolius.

Οὗτος δ' εἰρημένος Χρυσάφιος τῆς εὐκολίας τοῦ κρατοῦντος 15
κατατρυνφῶν ἔπεισεν αὐτόν, καὶ τὴν βασιλισσαν Εὐδοκίαν προσ-
εληφώς συνεργόν, τὴν Πουλχερίαν τῆς τῶν πραγμάτων μετε-
νεγκεῖν διοικήσεως. καὶ ἡ μὲν τῶν ἀνακτόρων ὑποχωρήσασα 16
5 καθ' ἑαυτὴν ἔζη τε καὶ ἐν τῷ Ἐβδόμῳ ἡσύχαζεν. ὁ δὲ βα- 17
σιλεὺς εἰς ἑαυτὸν ὄντ' καὶ μόλις ἐλθὼν καὶ τὴν κατὰ τοῦ μα-
καρίτου Φλαβιανοῦ μαιφρονίαν ἀναλογισάμενος καὶ τὰ κατὰ τὴν
Πουλχερίαν καὶ πάντων αἴτιον τὸν βέβηλον ἐκείνον ἐνοῦχον
εὐρών, εἰς δίκαιον κατ' αὐτοῦ κινεῖται θυμὸν καὶ τοῦ μὲν ὑπερ- 18
10 ορίαν καταψηφίζεται καὶ δημεύει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, τὴν δὲ
ἀδελφὴν μετακαλεσάμενος συγγνώμην ᾗτει καὶ τὴν τῶν πρα- B
γμάτων διοίκησιν αὐτῇ ἐνεχείρισεν.
Ἦν δὲ ἡ Πουλχερία συνετωτάτη, καὶ πολλὰ τῶν ἐλαττω- 19
μάτων τοῦ ἀδελφοῦ τὰ μὲν ἐπηνώρθου, τὰ δὲ συνεκάλυπτε.
15 λέγεται γοῦν ἀπροσέκτως τὸν βασιλέα τοῦτον ὑποσημαίνεισθαι 20
τὴν γραφάς. ἡ δὲ παρῇνει αὐτῷ μὴ πᾶν τὸ προσαγόμενον 21
βεβαιοῦν, ἀλλὰ τὰ γεγραμμένα προεπισκέπτεσθαι. ὁ δὲ διεβε- 22
βαιούτο μῆτι παρὰ τοῦ κακουργεῖσθαι· εἰδέναι γὰρ αὐτὸς τὰ WIII 37
D III 243 γραφόμενα ἀπισχυρίζετο. εἰς ἔλεγχον τοίνυν τῆς νωθρᾶς γνώ- 23

4 οὗ τὴν Πουλχερίαν μετέστησε τῆς διοικήσεως ὁ Θεοδόσιος CE 12 οὗ
αὐτῆς τῇ ἀδελφῇ τὴν διοίκησιν ἐνεχείρισεν (ἐνεχείρησεν E) CE 19 καὶ
(καὶ om. C) ὥπως ἡ Πουλχερία ἐβελτίου τὸν ἀδελφόν CE

1 οὕτως E 2. 3 εἰληφώς E 3. 4 διοικήσεως μετενεγκεῖν C
5 τε om. Owp 6 κατὰ om. CE μακαρίον B⁶DwpDi 12 ἐνε-
χείρησεν Dwp 16 αὐτόν Rwp 17 προεπισκέπτεσθαι D 18 μῆτι
RwpDi, μῆτι A κακουργεῖσθαι παρὰ τοῦ Owp 18. 19 ἀπισχυ-
ρίζετο τὰ γραφόμενα Rwp, ἀπισχυρίζετο τὰ λεγόμενα C

Idem Chrysaphius principis facilitatem illudens Eudocia re- 15
gina adiuncta adiutrice Theodosio persuasit, ut Pulcheriam a
rebus gerendis amoveret. Ita illa aula relicta privatam vitam 16
agebat et in Hebdomo quiescebat. Sed rex cum ad se sero 17
aegreque rediisset et beati Flaviani parricidium ac Pulcheriae
res secum reputasset, iusta incitatus ira contra eunuchum illum 18
impurum, quem omnium rerum invenerat auctorem, eum exilio
afficit eiusque opes confiscat, sororem autem revocavit eique ve-
nia impetrata rerum administrationem denuo mandavit.

Erat autem Pulcheria mulier prudentissima, quae multa 19
fratris errata partim corrigebat, partim obtegebat. Ita Theodo- 20
sium, quem inconsiderate litteris subscripsisse dicunt, illa admo- 21
nebat, ne, quaecunque afferrentur, rata faceret, sed litteras ante
consideraret. Sed ille affirmabat nihil damni a quoquam sibi 22
inferri; nam se ipsum nosse, quae litteris inessent, asseverabat.
Ad convincendum igitur segnem fratris animum Pulcheria ex- 23

- 24 μης τοῦ ἀδελφοῦ τοιόνδε τι τῇ Πουλχερίᾳ ἐπινενόηται. ἐγ-
γραφον ἐξ ἐκείνου συντίθησι πράσεως, ὡς αὐτῇ τὴν Αὐγούσαν
C Εὐδοκίαν πωλήσαντος· καὶ ὡς ἑτερόν τι αὐτῷ προσαγαυῶσα
τὸ ὠνητήριον ἔπεισε βεβαιῶσαι τῇ οἰκείᾳ ὑπογραφῇ· εἶτα μετα-
25 καλουμένην παρ' ἐκείνου τὴν Εὐδοκίαν ἀπέναι οὐκ εἶα. ἐρομένου δ'
δὲ τὴν αἰτίαν τοῦ αὐτοκράτορος, τὸ πρατήριον ἢ Πουλχερία
αὐτῷ ἐνεφάνισε καὶ οὕτως ἤλεγξεν αὐτὸν πολλὰ ὑποσημαίνεσθαι,
ἃ οὔτε οἶδεν οὐτ' ἴσως βούλεται γίνεσθαι.
- 26 Τότε μὲν οὖν τῆς πεπλασμένης ἐκείνης πράσεως σχολα-
27 σάσης, ἢ βασιλὺς ἀποκατέστη τῷ αὐτοκράτορι. μετέπειτα δ' 10
αἰτίας συμβάσης τινός, ἀπέστερξε τὴν Αὐγούσαν ὁ βασιλεὺς·
28 ἢ δ' αἰτία· μῆλον ὑπερφυῖς εἰς ὄγκον ἐκομίσθη τῷ βασιλεῖ.
- D 29 ὁ δὲ τοῦτο θαυμάσας τῇ βασιλίδι ἀπέστειλε, κακείνῃ τῷ Παν-
λίνῳ τὸ μῆλον δέδωκεν· (ἦν δὲ λόγιος ὁ ἀνὴρ, κἀντεῦθεν τῇ
30 βασιλίσσῃ φκείωτο). ὁ δὲ τὸ τοῦ μῆλου μέγεθος ἀγασθεὶς καὶ 15
31 ἀγνοῶν περὶ αὐτοῦ προσάγει τοῦτο τῷ βασιλεῖ. ἐκείνος δ'
ἐπείγῃ τὸ προσαχθέν καὶ κρύψας αὐτὸ τὴν γυναικᾶ ἠρώτησεν
32 ὅποι τὸ σταλὲν αὐτῇ μῆλόν ἐστιν. ἢ δὲ φαγεῖν εἶπε τοῦτο,

10 ὅπως τὴν Αὐγούσαν Εὐδοκίαν ἀπέστερξεν ὁ Θεοδόσιος CE

1 τοιοῦτόν CE 3 προσαγοῦσα (sic) A 7 πολλὰ AE, πλεῖστα OwP
8 ἃ οὐτ' BDwpDi εἶδεν C 11 ἀπέστερξε RwpDi, ἀπέστερξεν
A, v. ad XIII 1, 5 αὐγούσαν A, αὐγούσαν RwpDi, v. XIII
22, 13. 23, 24. XIV 9, 5. XV 18, 7. XVI 4, 2. XVIII 9, 19. 21, 15.
24, 14. 15 13 καὶ ἐκείνη E 14 ἦν — ἀνὴρ] δς ἦν λόγιος E
15 βασιλίδι E 16 post ἀγνοῶν add. τὰ E ἀγνοῶν — βασιλεῖ]
προσάγει τοῦτο τῷ (τὸ B) βασιλεῖ ἀγνοῶν τὰ περὶ αὐτοῦ OwP 17
αὐτῷ D 17. 18 ἠρώτησε ὅποι A, ἠρώτησεν· ὅπη E, ἠρώτησε
ποῖ δὴ C, ἠρώτησε ποῖ δὴτα RwpDi, corr. B-W

24 cogitavit haec. Syngrapham nomine illius componit, qua sibi
ille Augustam Eudociam venderet, eaque, quasi aliud quiddam
esset, Theodosio delata persuadet, ut subscriptione ratam faciat
25 emptionem; tum Eudociam ab illo arcessitam abire vetuit. Re-
tentionis causam quaerenti imperatori venditionem Pulcheria
ostendit atque ita convincit eum subscribere multis, quae neque
noverit neque fortasse velit fieri.

26 Tum igitur ficta illa venditione sublata regina restituta
27 est imperatori. Post autem rex Augustam amare desiit causa
28 quadam adductus hac. Malum permagna mole sibi latum rex
29 admiratus reginae misit, quae Paulino, viro erudito ideoque sibi
30 accepto, illud malum dedit. Is mali magnitudine delectatus rei-
31 que ignarus regi id offert. Quo agnito et occultato ille uxorem
32 interrogavit, ubi esset malum ei missum. Illa verita, ne maritus

δείσασα μὴ ὁ ἀνὴρ ὑποπτεύσῃ ὃ ἐκεῖνος ἤδη ὑπώπτευσεν. ὁ 33
 δ' ἔτι προσήρετο ἐπιτατικώτερον· ἡ δ' αὖθις μεθ' ὄρκου φα-
 γεῖν τὸ μῆλον ἀπισχυρίζετο. ἐξάγει τοῦτο μεστὸς ὁ αὐτοκράτωρ 34
 ὀργῆς. καὶ ἡ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐάλω μὴ ἀληθεύουσα· τῷ
 5 δὲ τὰ τῆς ὑπονομίας ἐστήρικτο. κἀντεῦθεν κτείνεται μὲν ὁ Παυ- 35
 λῖνος ἐξ ὑπονομίας ψευδοῦς, ἡ δ' Εὐδοκία μεμίσσητο. καὶ ἤτησεν 36
 ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα· ἔνθα δὴ ἀπελθοῦσα σὺν πλούτῳ βα-
 θεῖ ναοὺς τε ἐδείματο καὶ πολλὰ τοῖς πενομένοις καὶ τοῖς ἐκεῖ P II 45 A
 D III 244 μοναστηρίοις δέδωκεν. ἐκεῖθεν δ' ἐπανελθοῦσα αὖθις μετὰ 37
 10 θάνατον τοῦ ἀνδρὸς ἐκεῖσε ἀφίκετο κακῇ τετελεύτηκεν. οἷα δὲ 38
 περὶ λόγους ἦν αὕτη δηλοῦσι τὰ λεγόμενα Ὀμηρόκεντρα. Πα- 39
 τρικίου γάρ τις ἐπιχειρήσαντος τῷ σπουδάσματι, ἀτελὲς δὲ
 καταλιπόντος αὐτὸ καὶ ὅσον εἰπεῖν ἀνοργάνωτον, ἐκείνη καὶ εἰς
 τέλος ἤγαγε καὶ ὠργάνωσεν, ὥς καὶ ἡ παρ' ἐκείνης διὰ στίχων
 15 ἡρωικῶν τῷ πονήματι γενομένη ἐπιγραφὴ τοῖς ταύτην ἐπιστοῖς
 παρίσται.

Θνήσκει δὲ ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος πεντηκοντούτης γενόμενος 40
 καὶ σχεδὸν ἅπαντας οὓς ἐβίω ἐναντιοὺς βασιλεύσας, βραχεῖς

17 τελειὴ Θεοδοσίου ACE

2 ἐπιτατικώτερον D_{wp} 2. 3 φαγεῖν τὸ μῆλον ἀπισχυρίζετο μεθ'
 ὄρκου E, φαγεῖν τὸ μῆλον ἐξώμνητο Owp 5 ὑπονομίας Owp
 κἀντεῦθε ... εἴνεται A (ν κτ evanuerunt). παυλῖνος (sic) A
 8 post τοῖς add. τε E 8. 9 ἐκεῖ σεμνέοις BCD_{wp}, ἐν σεμνέοις D
 9 διέδωκεν Rwp δὲ B^swpDi, om. E 11 αὕτη AE, ἡ βασιλὶς
 ἐκείνη Owp 15 ταῦτα C

id suspicaretur, quod ille iam suspicatus est, hoc se edisse dixit.
 Rege autem etiam atque etiam interrogante acrius, illa iureiu- 33
 rando affirmabat se malum edisse. Effert hoc malum imperator 34
 plenus irae. Sic illa in manifesto deprehensa mendacio regis
 suspicio ita est confirmata, ut Paulinus de falsa suspicione neca- 35
 retur et Eudocia esset in odio. Quae cum impetrasset, ut Hiero- 36
 solyma abiret, opibus magnis et templa ibi aedificavit et multa
 egentibus ac monasteriis, quae illic erant, dedit. Illinc autem 37
 reversa Eudocia post mortem mariti iterum eodem venit ibique
 mortua est. Quae quam erudita fuerit, demonstrant Homero- 38
 centra. Nam cum Patricius quidam incohasset id opus sed im- 39
 perfectum et, ut ita dicam, membrorum expers reliquisset, illa
 et ad finem perduxit et membris instruxit, ut et ea, quae ab illa
 versibus heroicis operi praefixa sunt, legentibus declarant.

Moritur rex Theodosius quinquagenarius, postquam omnes fere 40
 per vitae annos regnavit eosque paucissimos cum patre, ceteros

- B 41 μὲν πάνυ σὺν τῷ πατρί, τοὺς δ' ἄλλους καθ' ἑαυτόν. τὴν δ'
αἰτίαν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς οἱ μὲν νόσον γεγενῆσθαι φασίν, οἱ δ'
ἐν θήρᾳ οἱ ἐλαύνοντι συμπεσεῖν τὸν ἵππον ἰστόρησαν καὶ πλη-
42 γέντων αὐτῷ καιρίων μερῶν μετ' ὀλίγον θανεῖν. ἦν δὲ λο-
γικῆς παιδείας οὐκ ἀνομίλητος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων μετεσχη- 5
κῶς μαθηματικῶν βιβλίων καὶ τῆς ἀστρονομίας αὐτῆς ἀπεγεύ-
43 σατο· ἱππεύειν καὶ τοξεύειν εἰς ἄκρον ἡσκητο, καὶ πρὸς τὴν
44 γραφικὴν δὲ καὶ τὴν πλαστικὴν δεξιῶς εἶχεν. ἐπιεικῆς δὲ τὸν
τρόπον γενόμενος μαλθακῶς πρὸς μεταχειρίσιν πραγμάτων διέ-
κειτο· δθεν καὶ οἱ παρ' αὐτῷ δυνηθέντες ἔκτομῃ πολλὰ τῶν 10
οὐ δεόντων ἐργάσαντο, ὁ Ἀντίοχος καὶ μετ' ἐκείνον Ἀμάντιος
καὶ τελενταῖος Χρυσάφιος.
- C 45 Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τούτου τοῦ βασιλέως, Πρόκλου τοῦ
πατριάρχου λιτανεύοντος σὺν τῷ κλήρῳ καὶ πλείστῳ μέρει τοῦ
46 πλήθους τῆς πόλεως, ἄφνω παιδίον αἶρεται ἐναέριον. τοῦ δὲ 15
λαοῦ θαμβουμένου καὶ ἐπὶ πλείστον βοῶντος τὸ "Κύριε ἐλέησον",
W III 38 αὐθις κατὰγεται τὸ παιδίον, λέγον μνηθῆναι μὴ δεῖν προστί-
θεσθαι τῷ Τρισαγίῳ τὸ "ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς".

4 ὁλος ἦν ὁ Θεοδοσίος CE 13 σημείωσαι A, περὶ τοῦ ἀρπαγέντος παι-
δίου ἐν τῷ ἀέρι E

2 νόσον] v. Ioannem, Nikiu oppidi episcopum, l. c. p. 472 5. 6
μετεσχηκῶς μαθηματικῶν βιβλίων (βιβλίων E) AE, μαθηματικῶν βιβλίων
μετεσχηκῶς (μετασχηκῶς D) Owp 6 αὐτῆς om. p* 7 post
ἱππεύειν add. τε D, δὲ RwpDi τὸ ξεύειν E 7. 8 καὶ πρὸς τ.
γραφ. δὲ AE, ἀλλὰ καὶ πρὸς τ. γραφ. O (in C infra ἀλλὰ lineola
est supposita) wp, καὶ πρὸς τ. γραφ. omissio δὲ Di 8 εἴχε· καὶ D
14 πλείστου C 17 λέγων BDēwp μνηθῆναι om. C

- 41 solus. Causam autem eius obitus alii morbum fuisse dicunt,
alii in venando cum equo lapsum, vitalibus vulneratis, paullo
42 post esse mortuum narraverunt. Erat rationalis disciplinae non
expers sed cum in ceteris libris mathematicis versatus, tum ipsam
43 astronomiam degustavit; equitandi et sagittandi summum usum
habebat, praeterea pingendo et fingendo dexterum se praestabat.
44 Cum autem, qua erat naturae modestia, ad res gerendas esset
mollis, Antiochus et post illum Amantius ac denique Chrysaphius,
eunuchi apud eum potentes, multa iniuste egerunt.
- 45 Huius regis temporibus, cum Proclus patriarcha cum clero
et maxima parte multitudinis urbanae litaniam faceret, repente
46 effertur puer sublimis. Populo obstupefacto et per multum tem-
poris clamante illa: "Kyrie eleison", rursus deducitur puer et
sibi praeceptum esse addit, ne essent addenda cantico ter sancto
illa: "Qui cruci affixus est pro nobis."

- D III 245 Ὁ μὲν οὖν Θεοδόσιος τέθνηκε· Πουλχερία δὲ μήπω πολ- 24
λοῖς γνωσθείσης τῆς τοῦ αὐτοκράτορος τελευτῆς τὸν Μαρκιανὸν
μετεπέμψατο, ἄνδρα γηραιὸν ἤδη, χρηστὸν δὲ τοὺς τρόπους
καὶ σώφρονα, καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ τοῦ βασιλέως τὸν θάνατον
5 καὶ φησιν ὡς “σὲ παρὰ πάντας εἰς βασιλεία προκέκρικα, εἴ μοι 2
δῶρς πληροφορίαν τηρῆσαί μου τὴν παρθενίαν ἀνέπαφον, ἦν D
τῷ θεῷ ἀνατέθεικα.” τοῦ δὲ συνθεμένου μετακαλεῖται τὸν πατρι- 3
άρχην καὶ τὴν βουλὴν καὶ ἀναγορεύει τοῦτον καὶ ταινιοῖ δια-
δήματι.
10 Ἦν δὲ ὁ Μαρκιανὸς οὔτε τῶν ἐπιφανῶν πρόην οὔτε τῶν 4
ἐκ γένους λαμπροῦ, ἀλλὰ στρατιώτης ἀπλῶς· ὅς ποτε εἰς ἐκ- 5
στρατείαν σὺν τῷ οἰκείῳ τάγματι ἀπὺ τῶν κατὰ τὴν Λυκίων
ἐπαρχίαν ἐνόσησε καὶ τῶν ὁμοταγῶν ἀπελείφθη. ξενισθεὶς οὖν 6
ἐκεῖ παρὰ τισι θυσὶν ἀδελφοῖς, ὧν τῷ μὲν ἡ κλῆσις Ἰούλιος,
15 τῷ δ' ἐτέρῳ Τατιανός, καὶ τῆς νόσου ῥαῖσας, θηρεύσων ἔξεισι
σὺν τοῖς ξενισταῖς. ἐν δὲ τῷ θηρεύειν γεγονότες κατάκοποι 7
κατὰ γῆς ἀνεκλίθησαν, ἑαυτοὺς ἀναπαύσοντες, καὶ ὑπνωσαν περὶ
μεσημβρίαν. τὸν ὕπνον δὲ πρὸ τῶν ἄλλων ὁ Τατιανὸς ἀποτι- 8 P II 46 A

Quibus fontibus Zonaras inde a XIII 24 usque ad XV 16 usus sit, Paulus Sauerbrei dissertatione inaugurali, quae inscribitur *De fontibus Zonarae quae est. sel. Lips. 1881*, studet explicare.

1 βασιλεία Marcianov ACDE 11 περὶ σημείων προμηνυόντων τὴν (om. E) βασιλείαν τῷ Marcianov ACE

4 ἐπαγγέλλει w* p invitis AR 5 βασιλείαν D προκέκρικα Dwp
6 δοίης Owp μοι D 8 εἰς τὴν D, καὶ τὴν corr. Dw 10 πρόην
ἐπιφανῶν Owp 11 λαμπρῶν Dwp 12 ἀπὺ τῶν om. B 13 ἐπαρ-
χίαν extremo vers. om. E ἀπολείπειτο Owp 14 ἡ om. E
15 τατιανός D (non 18) θηρεύων E 17 παρὰ E

24. Theodosio mortuo sed nondum multis cognito imperatoris obitu Pulcheria MARCIANVM arcessivit, senem iam sed bene moratum et modestum, et nuntiata regis morte “Te praeter omnes” 2 inquit “regem elegi, si mihi dederis fidem te conservaturum esse intactam virginitatem meam, quam deo consecravi.” Qui cum 3 concessisset, arcessitis patriarcha et senatu eum salutatur imperatorem et ornat diademate.

Neque vero originem Marcianus ex iis traxit, qui rebus 4 gestis ante se praestitissent aut orti essent genere illustri, sed erat gregarius miles; qui cum aliquando ad expeditionem cum 5 sua legione profectus et in Lycia provincia aegrotans a commilitonibus relictus hospitio exceptus esset apud duos fratres, quo- 6 rum alteri nomen erat Iulio, alteri Tatiano, ex morbo recreatus venatum exit cum hospitibus. In venatione autem fessi humi 7 procubuerunt se refecturi et obdormiverunt circa meridiem. E 8

ναξάμενος ἀετὸν δρᾷ διαπεπτασμέναις ταῖς πτέρυξι κατασκιά-
 ζοντα τὸν Μαρκιανὸν καὶ τὸν ἐκ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος ἀφαι-
 9 ρούμενον καύσωνα. θανμάσας οὖν ἡρέμα δινπνίζει τὸν ἀδελφὸν
 10 καὶ τὸ καινὸν ὑποδείκνυσιν· κἀκεῖνος οὖν ἐξεπέπληκτο. ἔδο-
 ξάτην οὖν καὶ ἄμφω τῷ ἄνδρι βασιλείας εἶναι σημαντικὸν τὸ 5
 11 ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ γεγονὸς εἰς Μαρκιανόν, καὶ διεγερθέντι τοῦ
 ὕπνου αὐτῷ τὴν βασιλείαν προκαταγγέλλουσι, καὶ μεμνησθαι
 αὐτῶν ἀξιοῦσιν ὅτε τεύξεται τῆς ἀρχῆς· καὶ δόντες αὐτῷ νομί-
 12 σματα διακόσια ἀπιέναι ἀφῆκαν. αὐθις οὖν σὺν Ἀσπαρι στρα-
 τευόμενος κατὰ Οὐανδήλων πόλεμον ἀραμένω, αἰχμάλωτος σὺν D III 246
 Β ἐτέροις πλείστοις ἐαλωκώς, ἐν αὐτῇ τινι μετὰ τῶν συναιχμα-
 13 λῶτων πεφρούρητο. ἄνωθεν δὲ ὁ τῶν Οὐανδήλων ἀρχηγὸς
 14 προκύνσας ἐπεσκόπει τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ δρᾷ κἀκεῖνος κοι-
 μώμενον τὸν Μαρκιανόν, καὶ ἀετὸν ἄνωθεν αὐτοῦ διηρμέναις
 15 ταῖς πτέρυξι σκιὰν αὐτῷ ἐργαζόμενον. κἀκεῖνος τοῖνον εἰς βα- 15
 σιλείαν τείνειν τὸ δράμα οἰωνίσαστο καὶ μεταπεμφράμενος τὸν
 Μαρκιανὸν ἀπήτησεν αὐτόν, εἰ βασιλεύσειε, μὴ πολεμεῖν Οὐαν-
 16. 17 δήλους· τοῦ δὲ συνθεμένου ἀπέλυσεν αὐτόν τῆς εἰρκτῆς. οὕτω
 μὲν οὖν πρὸ μακροῦ τὴν βασιλείαν αὐτῷ προεσήμαιεν ὁ θεός·
 18 τότε δ' εἰς ἔργον ἐκβεβήκασι τὰ προσημαινόμενα. καὶ αὐτίκα 20

2 ἀφαιρούμενον AE, κολούοντα B, καλύοντα Rw, καλύοντα p*

3 διύπνιζε E 8 αὐτῶν] αὐτόν CD 8. 9 διακοσίους χρυσίους

CDwp, τριακοσίους χρυσίους B 9 οὖν A, δὲ Rwp 10 ἀραμένων

Ew, inferentes Wo lat. 12 ἀρχων E 13 προκύντων Owρ

14 αὐτοῦ om. Owρ 15 κἀκεῖνον E 16 τείνειν om. D 18 τοῦ

δὲ συνθεμένου AE, καὶ συνθέμενον Owρ 19 αὐτῷ post οὖν E

somno vero prae ceteris Tatianus excitatus aquilam videt ex-
 pansis alis umbram praebentem Marciano et solis tollentem ar-
 9 dorem. Admiratus igitur leniter expergefavit fratrem et rem
 10 novam ostendit, ita ut ille quoque terrore percuteretur. Itaque
 uterque ratus iis, quae aquila fecisset Marciano, portendi impe-
 11 rium, praenuntiant ei e somno excitato regnum et petentes, ut
 sui memor esset rerum potitus, datis numis ducentis dimiserunt.
 12 Denuo cum sub Aspare Vandalis bellum inferente captus cum
 aliis plurimis in aula quadam cum aliis captivis custodiretur,
 13 etiam Vandalorum dux desuper se demittens captivosque spectans
 14 videt aquilam diductis alis umbram facientem Marciano dormienti.
 15 Ille igitur ad regnum pertinere augurium auspicatus Marcianum
 16 arcessivit et cum pactus esset, ne ille rex factus bellum gereret
 17 cum Vandalis, e custodia dimisit. Ita igitur ante multum tem-
 poris regno divinitus praenuntiato, tum auguria re ipsa sunt
 18 comprobata. Atque statim arcessitis fratribus hospitibus, qui de

μετακαλείται τοὺς ξενίσαντας αὐτὸν ἀδελφοὺς καὶ εὐαγγελισα-
μένους αὐτῷ τὴν ἀρχήν, καὶ τὸν μὲν Τατιανὸν ἑπαρχὸν τῆς C 19
πόλεως ἀναδείκνυσιν, Ἰουλίῳ δὲ τὴν τῶν Ἰλλυριῶν ἀρχὴν ἐνε-
χείρισε. γέγονε δὲ περὶ πάντας χρηστός.

- 5 Κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς 20
θεοτόκου ἢ Πουλχερία ἀνήγειρε· καὶ ἡ τετάρτη γέγονε σύνοδος, 21
Λέοντος τοῦ πάπα Ῥώμης καὶ Ἀνατολίου τοῦ πατριάρχου τῆς
νέας Ῥώμης αἰτησαμένων τὸν βασιλέα Μαρκιανὸν μὴ μεῖναι
ἀζήτητα τὰ κατὰ τὸν Ἀλεξανδρείας Διόσκορον καὶ τὸν Εὐτυχῆ
10 καὶ ὅσα παρ' αὐτῶν εἰς τὸν ἱερώτατον ἐτολμήθη Φλαβιανόν.
ὠρίσθη τοίνυν σύνοδος γενέσθαι, καὶ συνηθροίσθησαν εἰς τὸν 22
ἐν Χαλκηδόνι ναὸν τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας θεοφόροι
πατέρες ἑξακόσιοι καὶ τριάκοντα. ἐξῆρχον δὲ τούτων Λέων 23
ὁ πάπας Ῥώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος καὶ D
15 Ἰουβενάλιος Ἱεροσολύμων. συνηθροίστο δὲ τὸ τῶν πατέρων 24
πληθὺς κατὰ Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς, ἑτεροοῦσιον ἡμῖν τὴν
D III 247 σάρκα τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν φορέσαι μυθολογούντων καὶ

5 περὶ τῆς τετάρτης συνόδου ACE

1 | αὐτῷ E 2 αὐτῷ om. E τὴν ἀρχὴν B 3 Ἰλλυριῶν]
immo *Λυκίων*, v. Theoph. p. 105, 9 ss. (Cedr. I p. 604, 9 ss.), Nice-
phor. Callist. H. E. XV 1 4 παρὰ DE 5. 6 τῆς θεοτόκου
ναὸν BCE 7 τοῦ ante πάπας om. E τῆς om. E 10 ἐτολμήθησαν E
13 δὲ om. E 14 ὁ ante πάπας om. B 14. 15 ὁ Κωνστ. Ανατ. —
'Ιουβ. Ἱεροσολ.] De chiasmo v. ad XIII 2, 6; praeterea v. Euagr.
H. E. II 4 (Nicephor. Callist. H. E. XV 2 D) et Hefelium *Con-*
ciliengesch. II p. 421 15 *Ιουβενάλιος* C, *Ιουβεννουάλιος* E, v.
ad XIII 22, 29 16 *ἑτεροοῦσιον* w* p invitis AR 17 post κύριον
add. ἡμῶν DEwpDi post Χριστὸν om. φορέσαι C, suppl. Cw

regno nuntium laetum tulerant, Tatianum praefectum urbis de-19
clarat, Iulio autem Illyricam provinciam mandavit, benevolum
se praebens erga omnes.

His temporibus aedem in Blachernis Deiparae Pulcheria 20
extruxit; et quartum factum est concilium, cum Leo, papa Ro-21
manus, et Anatolius, patriarcha novae Romae, orassent regem
Marcianum, ne manerent incognitae res Alexandrini Dioscori
et Eutychis et quaecunque ii committere contra sanctissimum
ausi essent Flavianum. Concilio igitur edicto convenerunt in 22
Chalcedoniam aedem S. martyris Euphemiae patres deo pleni
DCXXX, quibus praeerant Leo, papa Romanus et Cpolitanus Anato-23
lius et Iuvenalius Hierosolymitanus. Convenerat autem ea patrum 24
multitudo contra Dioscorum et Eutychem, qui alterius naturae
atque nos carnem dominum Iesum Christum gestasse fabula-

μίαν φύσιν αὐτὸν ὑπάρχειν, ὡς ἐντεῦθεν τῇ θεότητι τὰ παθή-
 W III 39 25 ματα προσαρμόττεσθαι. οὕς καθεῖλόν τε καὶ ἀνεθεμάτισαν οἱ
 θεοὶ πατέρες, τὴν ἐαυτῶν κακοδοξίαν παραιτήσασθαι μὴ θελή-
 26 σαντας. ἐδέξαντο δὲ τὸν τε Θεοδώρητον καὶ τὸν Ἰβαν, ἀνα-
 θεματίσαντας τὸν Νεστόριον καὶ ἅπερ αὐτοὶ ἐκδεδώκασι πρὸς 5
 27 ἔξριν κεφάλαια, ἐκύρωσαν δὲ καὶ τὰς πρότερον τρεῖς συνόδους
 28 καὶ τὸ ἅγιον σύμβολον ἐπεκράτουν, ἀναθέματι καθυπαγαγόντες
 P II 47 A τοὺς τε υἱῶν δυνάδα εἰσάγοντας καὶ τοὺς παθητὴν δογματί-
 ζοντας τὴν θεότητα καὶ τοὺς κρᾶσιν καὶ σύγχυσιν ἐπὶ τῶν δύο
 29 φύσεων φρονεῖν ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας, ἢ δύο μὲν εἶναι φύ- 10
 σεις πρὸ τῆς ἐνώσεως ἐπὶ Χριστοῦ, μίαν δὲ μετὰ τὴν ἔνωσιν
 ἀναπλάττοντας καὶ τοὺς οὐράνιον ἢ τινος ἑτέρας οὐσίας μινθεύ-
 30 οντας τὴν προσληφθεῖσαν ἐξ ἡμῶν τῷ κυρίῳ μορφῇ. ἐδο-
 γμάτισαν δὲ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τέλειον ἐν θεό-
 τητι καὶ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι καὶ θεὸν ἀληθῶς καὶ ἄνθρωπον 15
 31 ἀληθῶς, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ
 κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ἡμῖν ὁμοούσιον κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα
 32 καὶ ὁμοιον κατὰ πάντα, χωρὶς ἁμαρτίας, ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν δύο

4 θεοδώρητον AR, corr. Wo, v. ad XIII 22, 34 6 κεφαλαίων D,
 corr. D_w ἐκύρωσαν δὲ καὶ τὰς πρότερον (προτέρας EDi) τρεῖς
 συνόδους AE, καὶ τὰς προτέρας τρεῖς συνόδους ἐκύρωσαν Owp 7 ἐπε-
 κράτουν σύμβολον Owp 10 ἢ ante καὶ om. Owp Di 11 post
 ἐπὶ add. τοῦ Rwp 12 τινος οὐσίας ἑτέρας Dwp, τινὰ ἑτέρας οὐσίας E
 13 τῷ κυρίῳ ἐξ ἡμῶν | E 15. 16 καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς om. B,
 intra lineas add. D 17 κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα om. Rwp, v.
 Euagr. H. E. II 4 p. 294 B 18 ὁμοιον ARwp, ἡμῖν ὁμοούσιον
 (ex vs. 17) C, corr. C_w, v. Euagr. l. c.

bantur et eum esse una natura, ita ut eo pacto ea, quae perpes-
 25 sus esset, divinitati attribuerentur. Hos sustulerunt et exsecrati
 sunt patres ii divini, cum de sua perversa sententia decedere
 26 noluisent. Receperunt autem Theodoretum et Ibam damnatis
 et Nestorio et iis capitibus, quae ii inter contentionem ediderant,
 27 et sanctis tribus prioribus synodis et sancto symbolo confirmato,
 28 cum anathema coniecissent in eos, qui filios binos constituerent
 et profiterentur perpersiones tolerasse divinitatem et tempera-
 tionem ac confusionem duarum naturarum sentire vel etiam di-
 29 cere auderent aut qui duas esse naturas ante unionem in Christo
 et unam post unionem fingerent quique caelestem vel cuiusdam
 30 alterius naturae esse fabularentur formam assumptam ex nobis
 a domino. Constituerunt autem dominum nostrum Iesum Chri-
 stum perfectum esse in divinitate et perfectum in humanitate
 et deum vere et hominem esse, participem animi ratione prae-
 31 diti et corporis, eadem natura cum patre secundum divinitatem,
 eadem natura nobiscum et parem omni modo praeter peccatum,

φύσεις, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως γνωρι- B
ζόμενον, σωζομένων τῶν ἰδιωμάτων φύσεως ἑκατέρας καὶ εἰς 33
ἐν πρόσωπον συντρεχόντων καὶ μίαν ὑπόστασιν.

Τούτων οὖν πᾶσι τοῖς θεοφορήτοις κεινούς δεδομένων 25
5 πατράσι, παρόντος καὶ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Μαρκιανοῦ, ὁ
Διόσκορος προστάξει βασιλικῇ εἰς Γάγγραν ὑπερόριος στέλλεται·
ὁ γὰρ Εὐτυχῆς προστέθηκε δυστυχῶς. Ἀντὶ δὲ Διοσκοροῦ τῆς 2
D III 248 Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη Προτέριος, ἀνὴρ ἱερῶ-
τατος καὶ ὁρθοδοξότατος.

10 Τῶν δὲ τοῦ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκοροῦ τῶν αἵρεσιωτῶν ἀνὰ 3
τὴν πόλιν στρεφόμενων καὶ διαχλευαζόντων τὰ ὑπὸ τῆς συν-
όδου δογματισθέντα, καὶ τῆς βασιλικῆς δυναστείας λεγόντων 4 C
τὸ κράτος τῇ συνόδῳ περιεῖναι, καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἀληθείας, καὶ
τὴν οὐκείαν συνιστᾶν πειρωμένων ἔτι κακοδοξίαν, ὁ πατριάρχης 5
15 Ἀνατόλιος ἐκκλησιάσας τοὺς τε αὐτῶν ὁμογνώμονας καὶ τοὺς
ἀντιδοξοῦντας ἔφη πρὸς τοὺς ἐναντίους "ἐπεὶ ἔτι τῆς οὐκείας 6
δόξης ἀντέχεσθε καὶ οὐ πείθεσθε μὴ δοξάζειν ὁρθῶς, ἀλλ'
αἰτιάσθε ἡμᾶς ὥς τὸ Νεστορίου παραδεχομένους δόγμα, δύο
φύσεις ἐπὶ τοῦ σωτῆρος κηρύττοντας, ἑκατέρας τηρούσης ἀσυ-
20 χύτους τὰς ἰδιότητας, ἐπιτρεπτόν, εἰ δοκεῖ, τῷ θεῷ τὴν περὶ 7

4 περὶ πατριαρχῶν CE

4 πᾶσι om. C 6 σάγγραν B, γάγγραν E 9 ὁρθοδοξότατος Dwp
10 post καὶ add. τοῦ Dwp τῶν om. Rwp 14 συνιστᾶν ****
πειρωμένων A ἔτι ante πειρωμένων Rwp

unum eundem in duabus naturis, nulla confusione, nulla mutatione, 32
nulla divisione, nulla separatione agnitum, servatis proprietatibus 33
naturae utriusque et in unam personam conspirantibus et unam
hypostasim.

25. Quae cum omnibus illis patribus deo plenius placuissent,
praesente etiam pio illo rege Marciano, Dioscorus iussu regio
Gangram exul mittitur, Eutyche ante mortuo infelicitur. Loco 2
autem Dioscori Alexandrinus episcopus creatus est Proterius, vir
sanctissimus et orthodoxissimus.

Cum autem ex Eutychianis et Dioscorianis ii haeretici, qui 3
in urbe versabantur, concilii placitis obniterentur illudentes et 4
ex regia potestate dicerent auctoritatem concilio dari, non ex
veritate, et suam stabilire conarentur pravam sententiam, patri- 5
archa Anatolius in aedem convocatis et suis sectatoribus et ad-
versariis ad hos "Quoniam etiam nunc" inquit "in vestra sen- 6
tentia perseveratis neque creditis perperam vos sentire sed incusatis
nos, quasi Nestorii dogma comprobemus duas naturas in ser-
vatore nuntiantes, utraque servante non mixtas proprietates,

8 τούτου διάκρισιν, καὶ γραφήτω μὲν παρ' ὑμῶν ἐν τόμῳ τὸ
 ὑμέτερον περὶ τῆς πίστεως φρόνημα, γραφήσεται δὲ καὶ παρ'
 D 9 ἡμῶν τὸ ἡμέτερον· καὶ ἄμφω τῷ τόμῳ ἐν τῇ λάρνακι τεθήτων
 τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας, καὶ ταύτη τὴν κρῖον
 10 δοτέον τῶν δρθῶν καὶ διαστροφῶν δογματιστῶν". ἤρεσε ταῦτα 5
 καὶ τοῖς αἰρετικοῖς, καὶ οἱ τόμοι γεγράφатаи καὶ δ κλειὼν λίθος
 τὴν λάρνακα αἴρεται καὶ οἱ χάσται τῷ στήθει τῆς μάρτυρος
 ἐπιτίθενται καὶ δ λίθος αὐθις τῇ λάρνακι ἐπενήνεκται καὶ σφρα-
 11 γίζεται ὑπ' ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν. τὸ δ' ἐντεῦθεν ἰκεῖσθαι πρὸς
 θεὸν καὶ δεήσεις παννύχιοι ἀποκαλύψαι τίς αὐτῷ τῶν δοξῶν 10
 12 καταθύμιος καὶ τίς ἀποβλητέα δοκεῖ. καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν
 P II 48 A συνέρχονται, μηδὲ τοῦ βασιλέως ἀπολειφθέντος, καὶ ἀνοιγείσης
 13 τῆς λάρνακος (τῶν θαυμασίων σου, κύριε), εὐρέθη δ μὲν τῶν
 14 αἰρετικῶν τόμος ἐν τοῖς ποσὶ τῆς μάρτυρος κείμενος, δ δέ γε
 λοιπὸς τῇ δεξιᾷ ταύτης χειρὶ κατεχόμενος, ἣν ἐκτείνει λέγεται D III 249
 πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τὸν πατριάρχην, τὸν τόμον αὐτοῖς ἐγχει-
 15 ρίζουσα. οἱ μὲν οὖν τὸ δρθὸν πρεσβεύοντες δόγμα ἤσαν ἐν
 W III 40 κρότοις, οἱ δὲ τούτοις ἑτερογνώμονες κατηφιῶντες καὶ σκότος

5 περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας ἐπὶ
 τῇ κρῖσι τῶν τόμων τῆς πίστεως CE

2 γραφήσεται δὲ om. E 3 ὑμέτερον ED, corr. D_w τεθήτων

OwpDi, τεθηκότων A, τεθήτω * (v est erasum) E 6 γεγράφатаи
 D 7 τῇ λάρνακι D 10 τὸν θεὸν Owp 11 τὴν τρίτην D,
 v. ad XIII 23, 8 16 ἐγγειρίζουσαν D

7. 8 permittenda, si placet, deo hac de re diiudicatio; scribatur a vo-
 bis in libro vestra de fide sententia, scribetur autem et a nobis
 9 nostra; atque uterque liber in conditorio collocetur clarissimae
 illius martyris Euphemiae, cui iudicium dandum sit de rectis et
 10 perversis dogmatis defensoribus." Quae cum haereticis quoque
 placuissent, libri scripti lapide, qui claudebat conditorium, re-
 moto pectori martyris imponuntur; tum lapis iterum in condi-
 11 torium illatus obsignatur ab utraque parte. Deinde fiunt sup-
 plicationes dei et preces nocturnae, ut detegat, quae sibi sententia
 12 exoptata, quae reicienda videatur. Post tertium diem conveniunt,
 ne rege quidem relicto, et aperto conditorio (o miracula tua, do-
 13 mine) inventus est haereticorum liber ad pedes martyris iacens,
 14 alter dextra eius manu, quam extendisse dicitur ad regem et
 15 patriarcham et librum porrexisse. Itaque recti dogmatis secta-
 tores plauserunt, adversarii autem demissi et caligine prae pu-

ὑπ' αλοχύνης περιχυνθέντες ἀπήλθοσαν· τινὲς δ' ἐκ τούτων καὶ 16
πρὸς τὸ δρθόδοξον μετεβάλοντο.

Κατὰ τὸν τότε χρόνον καὶ ἡ βασίλισ Πουλχερία θνήσκει 17
εὐσεβῶς τε καὶ εὐκλεῶς καὶ ἐπ' ἐλπίσι χρησταῖς. πάντα γὰρ 18
5 τὸν πλοῦτον αὐτῆς διένειμε πένησι καὶ τῷ πρὸς τούτους ἐλέῳ
τὸν τοῦ θεοῦ ἐκτήσατο ἔλεον.

Οὐαλεντινιανὸς δὲ ὁ ἀνεψιὸς Ὀνωρίου, οὗ ἄνω που ἐπε- 19 B
μνήσθημεν ὡς ἐκ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ γεννηθέντος τῆς Πλακιδίας,
βασιλεύων ἐν τῇ πρεσβυτέρῳ Ῥώμῃ ἄγεται εἰς γυναῖκα Εὐδο-
10 ξίαν τὴν παῖδα τοῦ νέου Θεοδοσίου. ἐκδεδητημένως δὲ βιώ- 20
σκων καὶ ἀσελγῶς τὴν μὲν οἰκίαν γαμετὴν εἶα, καίτοι κάλλους
εὖ ἔχουσαν, ἀλλοτριαῖς δὲ συνεφθείρετο· ἐκέχρητο δὲ καὶ μαν-
τείαις καὶ γοητείαις. οὕτω δὲ βιώσκων οὐκ εὐαγῶς, ἀποβιώ- 21
σκει ἑλεεινῶς. Μάξιμος γὰρ εἰς τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ πατρικίων, 22
15 ἔργονος δὲ τοῦ πάλαι τυραννήσαντος Μαξίμου, δν ὁ μέγας κατ-
επολέμησε Θεοδόσιος, ἔνδον τῶν βασιλείων γενόμενος, ἐν αὐτοῖς
τὸν Οὐαλεντινιανὸν ἀποσφάττει καὶ τῇ Εὐδοξίᾳ βία συμμύγνται
καὶ τῆς βασιλείας κρατεῖ. ἡ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Θεοδοσίου 23 C

3 τελευταῖα Πουλχερίας τῆς βασίλιδος (τ. βασ. om. A) ACE 7 περὶ
Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ (om. A) ἀνεψιοῦ Ὀνωρίου (τ. ἀν. Ὀν. om. E) τοῦ ἐν
Ῥώμῃ βασιλεύσαντος (βασιλεύοντος A) ACE

1 δ' ἐκ] δέγε E 2 μετεβάλοντο RwpDi, μετεβάλλοντο A 5 περὶ
τούτους C, πρὸς τούτοις E 7 Ὀνωρίου ΔΩ, Ὀνωρίου E, Ὀνωρίου
p, Ὀνωρίου Di ἄνω] XIII 21, 10 ἄνωθεν omisso που B
8 ὡς om. B 10 Θεοδοσίου τοῦ νέου D 10. 11 καὶ ἀσελγῶς
ante βιώσκων E 15 ὁ μέγας om. E 18 ante κρατεῖ add. βία E

dore offusi abierunt; nonnulli vero de his etiam ad rectum dogma 16
reverterunt.

His temporibus regina Pulcheria moritur pie et gloriose et 17
cum bona spe. Omnes enim opes suas dilargita erat pauperibus, 18
ita ut misericordia erga eos dei sibi quaesivisset misericordiam.

Valentinianus autem, nepos Honorii, quem supra loco quodam 19
mentionem fecimus e sorore Placidiae esse partum, rex Romae
veteris ducit in matrimonium Eudoxiam, filiam minoris Theodosii.
Sed, qua erat vita effrenata et libidinosa, sua uxore, quamvis 20
pulcherrima, omissa cum aliis feminis concumbebat, vaticina-
tionibus etiam et praestigiis deditus. Ut igitur vitam agebat 21
non honestam, ita excedit e vita miserabiliter. Maximus enim, 22
patricius Romanus, ortus ab illo Maximo, quem aliquando tyran-
num magnus devicerat Theodosius, regiam ingressus ibi Valen-
tinianum mactat et Eudoxiam vi stuprat et rerum potitur. At 23
Eudoxia patre Theodosio mortuo et Pulcheria defuncta, cum alium

θανόντος καὶ τῆς Πουλχερίας ἐκμετρησάσης τὸ ζῆν ἐκδικήσων
 ἐτέρωθεν μὴ ἐλπίζουσα, διαπέμπεται πρὸς Γιζέριχον τῶν Οὐαν-
 δήλων ῥῆγα καλούμενον καὶ τῆς τοῦ Μαξίμου τυραννίδος ἀπαλ-
 24 λαγῆναι ἐκλιπαρεῖ καὶ δς ἔπεισι τῇ Ῥώμῃ σὺν στόλῳ καὶ δυ-
 νάμει πολλῇ. καὶ ὁ Μάξιμος ἀπέδρα ταύτης καὶ κτείνεται 5
 25 παρὰ τῶν συνόντων αὐτῷ. ὁ δὲ Γιζέριχος ἀπόνως τῆς Ῥώμης
 κρατεῖ, καὶ τὸν πλοῦτον αὐτῆς συγκομισάμενος ἅπαντα, καὶ D III 250
 τὰ τῶν θείων ναῶν ἀναθήματα ἐκ χροσοῦ πεπονημένα καὶ
 26 λίθοις κοσμούμενα, καὶ τινὰ τῶν παρὰ Τίτου κομισθέντων ἐξ
 Ἱεροσολύμων σκευῶν τοῦ ἐκεῖσε ναοῦ, εἰργασμένα καὶ αὐτὰ ἐκ 10
 χροσοῦ, λαβὼν καὶ τὴν Εὐδοξίαν σὺν ταῖς δύο θυγατράσιν αὐτῆς,
 D 27 ἐπανήλθεν εἰς Ἀφρικήν. καὶ τὴν μὲν τῶν θυγατέρων αὐτῆς,
 τὴν Εὐδοκίαν, τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν οἰκείων νύων Ὀνωρίχῳ συν-
 ἔειξε, τὴν δὲ γε Πλακιδίαν μαθὼν ἀνδρὶ κατηγγυῆσθαι τῷ
 28 πατρικῷ Ὀλυβρίῳ, ἐτήρει σὺν τῇ μητρὶ Εὐδοξίᾳ. ἔνθα δύο 15
 διαγαγοῦσα ἐνιαυτοὺς ἡ βασίλισ Εὐδοξία ἐπανήλθεν εἰς τὸ Βυ-
 ζάντιον μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Πλακιδίας, Μαρκιανοῦ βασι-
 29 λεύοντος. ἡ γὰρ Εὐδοκία σὺν τῷ ἀνδρὶ κατελείφθη, ὃ συμ-

6 ὅπως ἐύλω παρὰ Γιζέριχον τοῦ Οὐανδήλων ῥηγός (τ. Οὐανδ. ῥηγ. om. E)
 ἡ Ῥώμη CE

2 τὸν D 3 ante ἀπαλλ. add. δι' αὐτοῦ Owp 5 καὶ δ AE, δ
 δὲ Owp ἀπέδρ (sic) E 11 καὶ A, δὲ Rwp 13 ὀνωρίχῳ
 A(Rw), Ὀνωρίχῳ p, Ὀνωρίχῳ Di, corr. B-W 14 δέγε πλακιδίαν

A, δέγε λοιπὴν Rwp, δὲ λοιπὴν D 15 ὀλύβρίῳ A, ὀλυβρίῳ R(wpDi)
 16 διαγαγοῦσα ARwp, δὴ ἀγαγοῦσα B 18 καταλέλειπτο Owp

iniuriæ vindicem non speraret, mittit ad Gizericum, Vandalorum
 24 regem, eumque orat, ut Maximi tyrannide liberetur. Is igitur
 aggreditur Romam cum classe et copiis magnis; sed Maximus,
 25 cum ex urbe effugisset, necatur a suis comitibus. Ita Gizericus
 Roma nullo labore capta, cum divitias urbis magnas et deorum
 26 templorum dona aurea lapidibusque ornata et nonnulla vasa a
 Tito allata e templo Hierosolymitano, aurea et ipsa, collegisset
 una cum Eudoxia eiusque duabus filiabus in Africam rediit.
 27 Cuius filiam Eudociam Honoricho filio maiori natu iunxit, Pla-
 cidiam autem cum cognovisset desponsam esse patricio Olybrio,
 28 una cum matre Eudoxia servabat. Ubi cum duos per annos
 versata esset regina Eudoxia, rediit Byzantium cum filia sua
 29 Placidia, Marciano rege, Eudocia cum marito relicta, quae, quam-
 vis cum eo convixisset annos XVI et filium peperisset Hilderichum,
 tamen aegre ferens consuetudinem mariti Arianorum dogmata

βιώσασα ἔτη ἑξ καὶ δέκα καὶ παῖδα τεκοῦσα Ἰλδέριχον, ὅτι
τοῖς Ἀρειανοῖς ὁμόδοξος ἦν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἤχθετο τὴν μετ'
ἐκείνου συμβίωσιν. καὶ λαβομένη καιροῦ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν³⁰
Κωνσταντινούπολιν μεταχωρεῖ, ἥδη τῆς μητρὸς αὐτῆς θανούσης.
5 εἶτα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἄπεισι, καὶ κεῖ τελευτᾷ. P II 49 A

Μαρκιανὸς δὲ θνήσκει ἑξ βασιλεύσας ἔτη καὶ μῆνάς τινας,³¹
ὡς μὲν τινες λέγουσι, νοσήσας, ὡς δ' ἕτεροι, φαρμαχθεὶς νεύσει
τοῦ πατρικίου Ἀσπαρος, πρεσβύτης γενόμενος καὶ ζήσας ἐπὶ μα-
κρόν. ἐπιεικῆς δὲ τὴν γνώμην ὦν καὶ πρὸς τοὺς ὑπηκόους³²
10 χρηστός. ἔλεγε μὴ δεῖν ὅπλα βασιλεῖα κινεῖν, ἕως εἰρηνεύειν ἐξόν.
μέγα δὲ τότε δυνάμενος ὁ πατρίκιος Ἀσπαρ οὐχ ἡρετίσθη βα-³³
σιλεῦσαι παρὰ τοῦ δήμου τῆς πόλεως, ὅτι τῆς Ἀρείου ἦν μετέ-
χων αἰρέσεως. διὸ τὸν Λέοντα αὐτὸς ἐβασίλευσεν, ὡς μὲν³⁴
τινες ἰστόρησαν, αὐτοβούλως, ὡς δ' ἕτεροι, παρὰ τοῦ δήμου
D III 251 τὴν ἐξουσίαν λαβὼν, ὃν κτήσεων αὐτοῦ, ὡς λέγεται, προνοού-
μενον ἀπήτησε Καίσαρα στέψαι θάτερον τῶν υἱῶν αὐτοῦ. καὶ³⁵ B
τοῦτο ἐπαγγεῖλάμενον εἰς τὴν τῆς βασιλείας περιωπὴν ἀνεκό-
μυσεν. ἔνιοι δὲ τριβοῦνον εἶναι αὐτόν φασι καὶ τῶν ἐν Σηλυ-³⁶

6 τελευτῇ τοῦ βασιλέως Μαρκιανοῦ (μαρκιανοῦ βασιλέως E) CE

1 ἑξ καὶ δέκα A, ἑξκαίδεκα R, ἑκααίδεκα DwpDi, v. XIV 22, 34.
XVI 22, 1 4 κωνσταντίνου Rwp χωρεῖ E 5 τὰ om. C
7 λέγουσι w* pDi invitis AR, v. ad XIII 1, 5 δ' ἕτεροι AR,
δέ τινες Dwp 10 ἐξῆν E 11 δὲ om. B βασιλεὺς D
13 αἰρέσεως AR, μερίδος Dwp 14 ἕτεροι AE, ἔνιοι Owp 15 ὦν C
κτήσεων RwpDi, *κτσεων A προνοούμενος | C 18 ἔνιοι AE,
ἕτεροι Owp σηλυμβρία E (fortasse recte; v. Muellerum F. H.
G. IV p. 135)

sequentis, nanta tempus opportunum et ipsa Cpolim secedit³⁰
matre iam mortua; tum Hierosolyma abit et illic vitam finit.

Marcianus moritur post regnum sex annorum et aliquot³¹
mensium, ut nonnulli dicunt, ex morbo, ut alii, veneno dato nutu
patricii Asparis, admodum grandis natu, vir bene moratus et³²
erga subiectos benevolus, dicere solitus arma regi non esse mo-
venda, donec pacem agere liceret. Aspar autem patricius, quam-³³
vis multum tum posset, non tamen rex creatus est a populo
urbis, quod Arii erat particeps sectae. Quapropter ipse Leonem³⁴
regem fecit, ut nonnulli narraverunt, sua sponte, ut alii, accepta
a populo potestate. Ita Leonem, suarum rerum, ut fertur, dispen-³⁵
satorem, cum promississet se Caesaris diadema ad alterum filium
esse delaturum, ad culmen regni extulit. Nonnulli autem dicunt³⁶
eum tribunum fuisse et Selybrianorum vectigalium praefectum,

37 βροία τελῶν ἄρχοντα. καὶ οἱ μὲν ἐκ Θρακῶν τὸ γένος ἔλκειν αὐτὸν λέγουσιν, ἄλλοι δὲ ἐκ Δακῶν τῶν ἐν Ἰλλυριοῖς.

LIBER QVARTVS DECIMVS.

WIII 41 1 Ἄρτι δὲ καταστάντος τοῦ Λέοντος αὐτοκράτορος δ' Ἀσπαρ
ἐπέκειτο βιάζων αὐτὸν Καίσαρα ποιῆσαι θάτερον τῶν υἱῶν
2 αὐτοῦ κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν. ἀναβαλλομένου δ' αὐτοῦ δ' Ἀσπαρ 5
τῆς βασιλικῆς ἀλουργίδος ἀψάμενος ἔφη "βασιλεῦ, τὸν ταύτην
ἀμπεχόμενον ψεύδεσθαι οὐ χρεών"· καὶ ὅς ἀνθυπήνεγκεν "ἀλλ'
C 3 οὐδὲ βιάζεσθαι καὶ ἄγεσθαι ὡς ἀνδράποδον." μέχρι δὲ τέλους
ἀντέχειν μὴ οἷός τε ὢν, εἰκὼν ἀνάγκη Καίσαρα ποιεῖ ἀπὸ πα-
τρικίου τὸν τοῦ Ἀσπαρος παῖδα, Ἀρδαβουρίου δὲ ἀδελφόν. 10
4 τοῦτο καὶ τῇ συγκλήτῳ ἔδοξεν ἀποθύμιον καὶ τὸν δῆμον τῆς
5 πόλεως εἰς στάσιν ἐκίνησεν. ἐδεδίεσαν γὰρ μὴ εἰς τὸ γένος
τοῦ Ἀσπαρος περιστάντος τοῦ κράτους παρρησίας αὐτῆς λαβό-
μενοι οἱ Ἀρειανοὶ πλείονα κακὰ τῶν προτέρων εἰς τοὺς δοθο-

3 βασιλεία Λέοντος τοῦ μεγάλου ACDE 5 σημείωσαι AE 9 ση-
μείωσαι E 10 δι τὸν υἱὸν τοῦ Ἀσπαρος δ Λέων ἐποίησε Καίσαρα καὶ
δι τὸ δῆμος ἐστασίασε διὰ τοῦτο, καὶ δι ὡς ἐπιβουλευόντας αὐτῷ ἀντίλεν
δ Λέων τὸν Ἀσπαρ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀρδαβούριον C

1 τελῶν] σχολῶν aut στρατιωτῶν conl. Wo 1. 2 αὐτὸν ἔλκειν E
2 ἄλλοι AE, οἱ Owρ Ἰλλυριοῖς D 6 ἀλουργίδος Dwp, ἀλουρ-
γίδος AC, ἀλουργίδος RDi, v. XIV 5, 35. 10, 32. XVII 17, 40
7 ἀμπεχόμενον D, corr. Dw οὐ καὶ χρεών· ὅς w*p invitis AR
9 ἀπὸ πατρικίου ARw tres P, ἀντὶ πατρικίου unus P, Πατρικίον conl.
Duc; erravisse videtur Zonaras (v. B-W comment. Fleckeis.
p. 134. 142. 148 ss.) 11 ἀποθύμιον ἔδοξε Owρ 13 ἀσπαρος E

37 alii eum e Thracia genus suum ducere dicunt, alii ex Dacia Illyrica.

1. LEONEM imperium modo adeptum Aspar flagitationibus urgebat, ut alterum filiorum suorum Caesarem faceret, quem-
2 admodum promississet. Cum autem cunctaretur, Aspar pur-
pura regia prehensa "Rex" inquit "hac veste indutum mentiri non aequum". Cui ille "Etiam cogi" inquit "et instar mancipii
3 trahi non aequum". Sed cum tandem resistere non posset, ce-
dens necessitati Caesarem facit ex patricio Asparis filium, Arda-
4 burii fratrem. Quae res neque senatui fuit grata et multitu-
5 dinem urbanam ad seditionem impulit. Verebantur enim, ne ad gentem Asparis translato imperio, Ariani libere dicendi potestate iterum accepta pluribus malis quam ante orthodoxos afficerent.

δόξους ἐνδείκνυνται. συνελθόντες οὖν οἱ τοῦ κλήρου καὶ οἱ 6
 μονάζοντες καὶ τοῦ δήμου τῆς πόλεως ὅσον ὀγιῶς ἐφρόνει D
 περὶ τὴν πίστιν, ἐδέοντο τοῦ βασιλέως δymόφρονα σφίσι Καί-
 σαρα προχειρίσασθαι. ὁ δὲ τότε μὲν οἷς τε εἶπε καὶ οἷς ἐπόησε 7
 5 τὴν στάσιν κατηύνασε. μετὰ δὲ παραρρυνέντος καιροῦ, ἐπι- 8
 βουλευόντας αὐτῶ γνοὺς τοὺς περὶ τὸν Ἀσπαρα, κἀκεῖνον καὶ
 τὸν Ἀρδαβούριον ἔκτεινεν. Ἰσοκάσιον δὲ τὸν κοιαιστωρα λόγιον 9
 D III 252 ἄνδρα, διαβληθέντα ἐπ' ἄλλοις τέ τισι καὶ ἐπὶ ἑλληνισμῶ, τῆς
 ἀξίας γυνώσας τῶ ἐπάρχῳ παρέδωκεν εἰς ἐξέτασιν· εἰσαγο- 10
 10 μένω δ' εἰς τὸ δικαστήριον ἐν σχήματι κατακρίτου ἔφη αὐτῶ
 ὁ ἐπαρχος "δρῶς, Ἰσοκάσιε, ἐν οἷα εἰ καταστάσει"; ὁ δὲ "δρῶ"
 εἶπε "καὶ οὐ ξενίζομαι ὅτι ἄνθρωπος ὢν ἀνθρωπίναις περι- P II 50 A
 πέπτωκα συμφοραῖς· σὺ δὲ δίκασον ἐπ' ἐμοί, ὡς ἐδίκαιες σὺν
 ἐμοί." τοῦτων ἀκούσας ὁ δῆμος τὸν μὲν βασιλέα εὐφρόνησε, 11
 15 τὸν δ' Ἰσοκάσιον ἐξαργάσαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀπήγαγον·
 βαπτισθέντα δὲ τοῦτον μαθὼν ὁ κρατὼν ἦσθη.

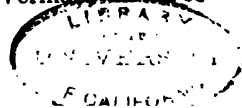
Οὗτος ὁ βασιλεὺς εἶχε γυναῖκα κεκλημένην Βηρῖναν, ἐξ 12

7 περὶ τοῦ κοιαιστωρος (κοιαστορος E) Ἰσοκασίου (Ιουκασίου C) CE
 12 σημειῶσαι AE

3 δymόφρονα om. D 6 γνοὺς A, γνοῖς E, φωράσας Owp τὸν
 om. E 7 ἔκτεινεν AR, ἔκτεινε DwpDi, v. ad XIII 1,5 κοιαι-
 στωρα Dwp 8 διαβληθέντα om. C 9 δέδωκεν E 11 Ἰσο-
 κάσιε] ὡς Ιούκις E εἰ] ἡ D 12 εἶπεν DwpDi invitis AR, v.
 ad XIII 1,5 14 εὐφρόνησαν CE 15 ἀργάσαντες D 17 βηρῖναν
 ARwpDi, corr. B-W

Congressi igitur clerici et monachi et de populo urbano quicun- 6
 que de fide recte sentiebant orabant regem, ut eiusdem sibi fidei
 Caesarem designaret. At ille tum et verbis et factis seditionem 7
 sedavit. Sed cum interea praeteriisset aliquid temporis, insidias 8
 sibi parare Asparem certior factus et illum et Ardaburium ne-
 cavit. Isocasium vero quaestorem, virum eruditum, cum de 9
 aliis quibusdam rebus, tum de paganismo incusatum dignitate
 erepta praefecto tradidit ad quaestionem; cui cum praefectus 10
 introducto in iudicium habitu condemnati dixisset: "Videsne, Iso-
 casi, qua sis in conditione?" ille "Video" inquit "neque mirum
 mihi videtur, quod equidem, cum homo sim, in humanos incidi
 casus; tu vero ita de me iudica, ut mecum iudicabas". Quibus 11
 auditis populus regem celebravit sed Isocasium abreptum in
 ecclesiam abduxerunt; quem cum imperator baptizatum esse
 cognovisset, gaudio affectus est.

Hic rex habuit uxorem, cui nomen erat Verinae; ex ea 12

- 13 ἥς ἐγένοντο αὐτῶ θυγατέρες δύο, Ἀριάδνη καὶ Λεοντία· ὧν
τὴν μὲν τῶ Ζήνωνι κατηγγύησε, τὴν δὲ Λεοντίαν συνέζευξε τῶ
πατρικίῳ Μαρκιανῶ, υἱῶ Ἀνθεμίου τοῦ βασιλεύσαντος ἐν τῇ
Ῥώμῃ.
- 14 Ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως γέγονεν ἐν τῇ νέᾳ Ῥώμῃ φρικτῶ-⁵
δέστατος ἐμπρησμός, δς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, ἀπὸ τοῦ
B ἀρκτοῦρου δηλαδὴ μέρους ἕως τοῦ μεσημβρινοῦ, τὴν πόλιν διέ-
ζωσεν, εἰς μῆκος δὲ διεξῆλθεν ἀπὸ τοῦ Βοοσπορίου μέχρι τοῦ
ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου, πρὸς δὲ νότον ἀπὸ
τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ μέχρι τοῦ ναοῦ τῶν¹⁰
15 μεγάλων μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου· ἐν δὲ τῶ μέσῳ τῆς
πόλεως ἀπὸ τῶν Λαύσου ἕως τοῦ Ταύρου τὰ ἐν μέσῳ πάντα
16 κατέκαιον. ὅτε λέγεται καὶ ὁ Ἀσπαρ διαθέειν τὰς ἀγνιάς
ἀγγεῖον ὕδατος πλήρες ἐπὶ τῶν ὤμων φέρων καὶ τὸν δῆμον
παρακαλῶν ὁμοίως ποιεῖν, ἵνα τὸ πῦρ κατασβέσωσι, καὶ διδοῦς¹⁵
17 ἐκάστῳ ὑπὲρ μισθοῦ νόμισμα ἀργυροῦν. διήρκεσε δὲ τὸ πῦρ
ἐκεῖνο τὴν πόλιν νεμόμενον ἐφ' ἡμερῶν τετρακτύν, καὶ κατέ-

5 περὶ τοῦ γενομένου ἐμπρηστοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας (τοῦ βασιλέως E) Λέον-
τος CE

3 βασιλεύοντος C 5 τοῦ βασιλέως om. Owp νέα Ῥώμη A,
Ῥώμη E, πόλει B, κωνσταντινουπόλει Rwp 8 βοοσπορίου AC,
βοσπορίου B, βοδς σπορίου D, βοσπόρου EDwp 9 τοῦ ἀντὶ ἁγίου
om. w*p invitis AR καλυβίτου D 10 τοῦ ναοῦ ἀντὶ τοῦ om. D
11 ἀντὶ μεγάλων add. ἁγίων CE 13 κατέκαισε DwpDi invitis
AR, v. ad XIII 1, 5 ἀγνιάς RwpDi, ἀγνιάς ABC 14 πλήρες
ὑδατος Dwp φέρων ἀντὶ ἐπὶ E 17 τετρακτὴν D

- 13 duae ei natae sunt filiae, Ariadne et Leontia, quarum illam Ze-
noni despondit, Leontiam autem coniunxit Marciano patricio,
filio Anthemii regis Romani.
- 14 Sub hoc rege factum est Romae novae horrendum incen-
dium, quod a mari ad mare i. e. a septentrionali parte usque
ad meridianam urbem succinxit; hoc in longitudinem a regione
Bosporana usque ad aedem S. Ioannis Calybitae, in meridiem ab
aede S. apostoli Thomae usque ad templum magnorum marty-
15 rum Sergii et Bacchi pervagatum est, in media autem urbe a
Lauso usque ad Taurum ea quae in medio erant omnia com-
16 bussit. Quo tempore dicitur Aspar vas aquae plenum humeris
ferens vias percussisse et populum monuisse, ut suum exemplum
secuti ignem exstingerent, et dedisse singulis pro mercede nu-
17 mum argenteum. Ille ignis urbem per dies quattuor depastus
est et praeter cetera combussit domum illam maximam sitam in
Senatu, qui dicitur, quo et senatores et delecti conveniebant de-

κανσε πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸν τε ἐν τῷ Σενάτῳ καλουμένῳ μέ- C
 γιστον οἶκον, εἰς δὲ ἢ τε γερουσία καὶ οἱ λογάδες συνερχόμενοι
 D III 253 ἐβουλευόντο, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύων, ὅτε στολὴν ὑπατικὴν ἀνε-
 λάμβανεν, ἔργον περιφανὲς καὶ ὑπέρλαμπρον, καὶ τὸ καλού- 18
 5 μνον Νυμφαῖον, οἶκον ἕτερον ἀντικρὺ κείμενον τοῦ προρρη-
 θέντος οἶκου, εἰς τὸ τοὺς γάμους γίνεσθαι ἐν αὐτῷ χρηματίζοντα
 τῶν μὴ κεκτημένων οἴκους χωροῦντας πληθὺς ἐν ἑαυτοῖς· καὶ 19
 ἕτερον οἶκον ἐν τῷ Ταύρῳ βασιλικὸν πολυτελῆ τε καὶ μέγιστον· W III 42
 καὶ ἐπὶ τούτοις ναοὺς περιφανεστάτους καὶ ἰδιωτικὰς οἰκίας
 10 τῶν λαμπροτέρων πολλὰς.

Τούτου κρατοῦντος λέγεται καὶ σεισμὸν γενέσθαι σφοδρό- 20
 τaton ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὥς μικροῦ τὴν πόλιν ἐκείνην πᾶσαν κατα- D
 πεσεῖν. ὑσθῆναι δὲ καὶ σποδὸν ἐν τῇ Βυζαντίδι πολλήν, ὥστε 21
 καὶ εἰς παλαιστὴν αὐτὴν ὑψωθῆναι. ἐκ τούτου δὲ δεδευλιακότα 22
 15 τὸν βασιλέα τῆς πόλεως ἐξελεθεῖν καὶ διατρίβειν ἐπὶ πολὺν κατὰ
 τὸν αἶγιον Μάμαντα.

Οὗτος βασιλεύσας στρατοπεδάρχην προεχειρίσατο Ῥουσί- 23
 κιον, ἄνδρα γενναῖον τε καὶ στρατηγικώτατον· θανόντος δ' ἐκεί-

11 περὶ τοῦ γενομένου ἐν Ἀντιοχείᾳ σειμοῦ CE 17 διὸ δὲ Βασιλίσκος
 στρατοπεδάρχης προβληθεὶς καὶ προσβαλὼν τοῖς τοῦ Γιζερίχου ἡγήθη C

1 σενάτῳ DwpDi, σενάτω A(R) καλλουμένῳ | C, καλούμενον
 Dw, καλουμένῳ ARp 3 βασιλεύς Rwp 5 ἕτερον — 6 γίνεσθαι
 om. E 8 βασιλικὸν om. O, add. Dw 10 τῶν λαμπροτέρων]
 περιφανεστάτων E, v. ad XIII 3, 6 11. 12 καὶ σεισμὸν σφοδρ.
 ἐν ἀντ. γενέσθαι λέγεται D cod. Vindob. 68 (v. B-W Byz. Zeitschr.
 a. 1892 p. 208 s.) wp 12 καταπεσεῖν πᾶσαν E 13 πολὺν D
 14 δὲ om. Dw 18 στρατιωτικώτατον D

liberatum et ipse rex consularem vestem sumpturus — opus
 illustre et splendidissimum — et aliam domum contrariam domui, 18
 de qua ante diximus, Nymphaeum, nomine ex eo indito, quod
 nuptiae ibi celebrabantur eorum, qui propriis aedibus multitu-
 dinem capientibus carebant, et aliam domum in Tauro sitam 19
 regiam pretiosam et permagnam et insuper templa illustrissima
 et privatas domos illustrium hominum multas.

Hoc imperante dicitur etiam Antiochia terrae motu facto 20
 vehementissimo paene tota concidisse, et tantus cineris imber 21
 defluxisse in agrum Byzantium, ut etiam in palmae altitudinem
 cinis emineret. Qua re perterritus rex fertur urbe relicta multum 22
 per temporis apud S. Mamantem habitasse.

Hic rex praefectum legionum designavit Rusticium, vi- 23
 rum fortem et rei militaris peritissimum; cuius mortui in locum

- νου τὸν τῆς βασιλείας Βηρίνης δμαίμονα Βασιλίσκον ἀνθείλετο.
 24 δς σὺν στόλῳ πολλῷ κατὰ Γιζερίχου στρατεύσας ἐν Ἀφρικῇ
 ἠττήθη λίαν αἰσχυρῶς καὶ τὸ πλεῖον τοῦ στόλου ἀπέβαλεν, ὥς
 μὲν τινες ἱστοροῦσιν, ἐκ κακοβουλίας καὶ τοῦ μὴ στρατηγικῶς
 25 διαθεῖναι τὸν πόλεμον, ὥς δ' ἕτεροι, ἐκ προδοσίας· χρήματα 5
 γὰρ αὐτὸν λαβεῖν πλείστα φασὶ παρὰ Γιζερίχου, καὶ τοῦ πο-
 P II 51 A λέμον συρραγέντος στρέψαι τὴν στρατηγίδα τριήρη, καὶ πρύμναν
 26 κρουσάμενον εἰς φυγὴν τραπέσθαι, κἀντεῦθεν θάρος μὲν ἐνει-
 κέναι τοῖς ἐναντίοις, τῶν δ' οἰκείων καταβαλεῖν τὰ φρονήματα,
 καὶ τὸν μὲν ἐπανελθεῖν δυσκλεῶς μετ' ὀλίγων, τοὺς δὲ λοιποὺς 10
 ἐν τῇ ναυμαχίᾳ πεσεῖν.
 27 Τούτῳ τῷ βασιλεῖ ἔγγονος ἐξ Ἀριάδνης τῆς θυγατρὸς
 ἐγεννήθη καὶ Ζήνωνος, ὃν Λέοντα ὀνομάσας ἐκείνος βασιλικῷ D III 254
 28 ταινοῖ διαδήματι ἐπὶ πάνυ νηπίᾳ τῇ ἡλικίᾳ. τὸν γὰρ Ζήωνα
 τῇ βασιλείᾳ μὴ προσήκοντα ἔκρινεν, ὅτι μήτε τὴν γνώμην εἶχε 15
 βασιλικὴν μήτε μὴν εἶδος ἄξιον τυραννίδος, ἀλλὰ καὶ τὴν ὄψιν
 29 ἦν εἰδεχθέστατος καὶ τὴν ψυχὴν εἶχε τῆς ὄψεως χείρονα. διὰ
 τοῦτό τινες ἱστοροῦσιν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀσπαρα καὶ τὸν Ἀρδα-
 12 οὗ τὸν (om. C) ἔγγονον αὐτοῦ δ Λέων ἔσπεψε διαδήματι εἰς (διαδ.
 εἰς om. E) βασιλέα CE

1 ante Βηρ. add. τῆς CDEwp 3 ἀπέβαλε DwpDi invitis AR,
 v. ad XIII 1, 5 4 post μὴ add. εἰ καὶ BEwp, εἰ R, καὶ Dwp
 5 ἕτεροι AE, ἄλλοι Owp 6 λαβεῖν πλείστα φασὶ (φασὶν E) παρὰ
 γιζερίχου AE, πλείστα παρὰ γιζερίχου φασὶ λαβεῖν Dwp, λαβεῖν πλείστα
 παρὰ γιζερίχου φασὶ R 7 στρατηγίδα AE, ναυαρχίδα Owp
 7 ἡρῃ καὶ πρύμναν — 8 κἀντεῦθεν om. E 8 κρουσάμενος C
 10 ἐπανελθεῖν E ὀλίγων RwpDi, ὀλίγον A 14 νηπίᾳ πάνυ Owp
 15 μὴ προσήκ. τῇ βασ. Owp 18 τοῦτον D, corr. Dwp

- 24 Basiliscum, fratrem reginae Verinae, suffecit. Qui cum classe
 magna adversus Gizericum profectus in Africa turpissime victus
 est et maiorem partem classis amisit, ut nonnulli dicunt, ex te-
 25 meritate atque inscitia rei bellicae, ut alii, per proditionem. Pec-
 cunia enim accepta ab Gizerico maxima dicunt eum proelio
 commisso praetoriam triremem vertisse et retro inhibentem fu-
 26 gisse, itaque animis incensis hostium suorum comminutis cum
 paucis domum turpiter redisse, ceteris navali pugna interfectis.
 27 Nepotem huic regi ex Ariadne filia et Zenone genitum Leo-
 nem appellat et regio ornat diademate, quamvis prima esset
 28 infantia. Nam Zenonem regno non idoneum iudicabat, quod
 neque animo erat regio neque etiam specie digna imperio sed
 29 ore taeterrimo et animo deteriore, quam ore. Quocirca nonnulli
 narrant sublato esse Asparem et Ardaburium ab imperatore

βούριον παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος, θέλοντος τὸν θυγα- B
τριδὴν αὐτοῦ τὸν μικρὸν Λέοντα βασιλεύειν, φοβουμένον δ' ἐκεῖ- 30
νους ὡς μέγα δεδυνημένους, μήποτε τῆς νηπιότητος ἐκείνου
καταφρονησάντες τὴν ἀρχὴν σφετερίζωνται.

5 Ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως καὶ ἡ τιμία τῆς ὑπεραγίας θεο- 31
τόκου ἑσθῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκομίσθη ἐκ Παλαιστίνης,
καὶ ἀπετέθη ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ δομηθέντι ναῷ ἐν Βλαχέρναις
ἐν ἀργυρέῳ σορῶ· δι' ἣν καὶ ὁ ναὸς Ἁγία σορὸς κατωνόμασται.

Τοῦ πατριάρχου δὲ θανόντος Ἀνατολίου, ὃς ἐπ' ἔτη τῆς 32
10 ἐκκλησίας προέστη ὀκτώ, Γεννάδιος χειροτονεῖται. τούτου δὲ 33
ἐνιαυτοῦ τὴν ἐκκλησίαν ἰθύναντος δέκα ἐπὶ τρισί, καὶ τὴν ζωὴν
ἐκμετρήσαντος, ἀντεισῆχθη Ἀκάκιος. C

Καὶ ὁ βασιλεὺς δὲ Λέων νοσήσας ἐξέλιπεν, ὀκτωκαιδέκα 34
15 βασιλεύσας ἐνιαυτούς, τὸν μικρὸν Λέοντα διάδοχον τῆς βασι-
λείας καταλιπών. κεκόσμητο δὲ καὶ ἄλλαις μὲν ἀρεταῖς, ἐπέ- 35
λαμπε δ' ἐκείνῳ μάλιστα τὸ φιλοέκτιστον, εἰωθότι λέγειν ὅτι
“ὥσπερ ὁ ἥλιος οἷς ἐπιλάμπει, τῆς θερμῆς αὐτοῦ μεταδίδωσιν,
οὕτω δεῖ καὶ τὸν βασιλέα, οἷς ἂν ἐπιβλέψῃ, οἴκτου αὐτοὺς
ἀξιούν”.

5 περὶ τῆς τιμίας ἑσθῆτος (ζωνῆς E) τῆς θεοτόκου (τ. θεοτ. om. A) ACE
9 περὶ πατριαρχῶν CE 13 τελευταίη Λέοντος τοῦ μεγάλου ACE 17
σημειώσαι E

1 θέλοντος om. C θυγατριδοῦν DwpDi, θυγατριδὴν AR, θυγα-
τριδὴν E, v. XVI 4, 30 3 δυναμένους E 6 κωνσταντινούπολιν
AE, τὴν νέαν ῥώμην Owp, v. G. M. p. 512, 20, Nicephor. Callist.
H. E. XV 24 8 κατονομάζεται E 9. 10 προέστη τ. ἐκκλ. Owp
10 δὲ initio versus om. E 11 ἰθύναντος τὴν ἐκκλησίαν Dwp
13 δὲ om. D 17 οἷς om. C θερμῆς w*p invitis AR 18 δεῖ
RwpDi, δὴ A ἐπιλάμψη C

Leone, cum Leonem minorem, filium filiae suae, regem esse
vellet et timeret, ne illi, qua erant potestate, illius infantia con- 30
tempta regnum arriperent.

Sub hoc rege pretiosa Deiparae sanctissimae vestis Cpolim 31
ex Palaestina lata et in aedem a rege ipso aedificatam in Bla-
chernis in argenteum loculum illata est, e quo et aedes S. loculus
appellata est.

Anatolio patriarcha defuncto, qui per annos octo ecclesiae 32
prae fuerat, Gennadius creatur. Qui cum per annos ecclesiam 33
rexisset tredecim et vitam finivisset, eius loco introductus est
Acacius.

Atque rex Leo e morbo decessit, cum octodecim regnasset 34
annos, Leone minore herede regni relicto, ornatus cum aliis vir- 35

- 2 Καταλειφθεὶς οὖν ὁ μικρὸς Λέων νηπιᾶζων ἔτι, ἐφ' ἓνα
ἐνιαυτὸν ἐπεβίω τῇ βασιλείᾳ, καὶ νήπιος ἐπαπῆλθε τῷ πάππῳ
τὸν αὐτοῦ πατέρα τὸν Ζήνωνα βασιλέα καταλιπών, αὐτὸς ταῖς
D III 255 ἑαυτοῦ χερσὶ τῇ ἐκείνου κεφαλῇ περιθεὶς τὸ διάδημα.
- 2 Ἦν δὲ ὁ Ζήνων ἐξ ἔθνους αἰσχίστου τοῦ τῶν Ἰσαύρων,⁵
αἰσχιστος καὶ αὐτὸς καὶ τὴν μορφὴν καὶ τὴν ψυχὴν γεγρονώς,
W III 43 καὶ οὐχ ὥς βασιλεὺς τὴν ἀρχὴν ἀνύων, ἀλλ' ὥς ἄντικρυς τύ-
3 ραννος. ἦν δὲ τούτῳ καὶ ἀδελφὸς Κόνων καλούμενος καὶ τὸν
ἀδελφὸν εἰς κακίαν ὑπερβαλλόμενος, αἵμασι χαίρων καὶ σφα-
4 γαῖς ἀνθρώπων ἡδόμενος. κατὰ τοῦτον τοῦ Ζήνωνος ἐν Θράκῃ¹⁰
διατρέβων ὁ τῆς βασιλείας Βηρίνης δμαίμων ὁ δηλωθεὶς Βα-
σιλίσκος ἀνταίρει χεῖρα, τῆς Βηρίνης συναιρομένης αὐτῷ κακ
5 τῆς συγκλήτου τινῶν. δειλὸς δὲ ὢν ὁ Ζήνων καὶ ἀνανδρὸς
φεύγει αὐτίκα σὺν Ἀριάδνῃ τῇ γυναικὶ ἐν Ἰσαυρίᾳ πρὸς τοὺς
δμογενεῖς.¹⁵
- P II 52 A 6 Καὶ ὁ Βασιλίσκος ἐν τῷ Κάμπῳ ἀναγορεύεται βασιλεὺς
καὶ τὴν οἰκίαν γαμετὴν Ζηωνίδα Ἀγνούσταν ἔστεψε καὶ Μάρ-
7 κων τὸν υἱὸν προεχειρίσατο Καίσαρα. ἦν δὲ καὶ οὗτος τοὺς
τε τρόπους οὐδὲν βελτίων τοῦ Ζήνωνος καὶ περὶ τὸ σέβας οὐκ

1 βασιλεία Λέοντος τοῦ μικροῦ ACD, Λέων δ μικρὸς E 5 βασιλεία
Ζήνωνος ACDE 16 βασιλεία Βασιλίσκου ACDE

4 αὐτοῦ DEwp 5 τοῦ om. E 12 κακ] καὶ E 16 καὶ ὁ
βασιλίσκος AE, ὁ βασιλίσκος δ' ἐλθὼν Owp 19 τε om. E

tutibus tum summa clementia. Consueverat enim dicere "Ita ut
sol, quibus lucet, calorem impertit, ita etiam ab rege, quoscun-
que aspexerit, ii clementia sunt habendi digni".

2. Relictus igitur minor LEO adhuc infans unum annum
vixit in regno et infans consecutus est avum patre suo Zenone
relicto rege, cuius capiti ipse suis manibus diadema imposuerat.

2 Fuit autem ZENO ortus e populo foedissimo Isaurico, foedis-
simus et ipse tum forma tum animo, ita ut non ut rex teneret
3 regnum sed plane ut tyrannus. Fratrem habebat Cononem, qui
fratre flagitiosior caedibus gaudebat hominumque trucidationibus
4 delectabatur. Huic Zenoni Basiliscus, reginae Verinae frater,
de quo ante diximus, in Thracia bellum intulit, adiuvantibus
5 Verina et nonnullis senatoribus. Zeno autem, ut erat ignavus
et effeminatus, cum Ariadna uxore in Isauriam ad populares
statim confugit.

6 BASILISCVS in Campo salutatus rex et uxorem suam Zeno-
nidem insignibus Augustae ornavit et Marcum filium appellavit
7 Caesarem. Fuit hic quoque et moribus nihilo melioribus Zenone

ὁρθῶς διακείμενος. τῆς γὰρ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκορόου μετεῖχε 8
καὶ οὗτος αἰρέσεως, παρὰ τῆς γαμετῆς εἰς ταύτην προβιβα-
σθεῖς, καὶ σφόδρα τὰς τῶν ὁρθοδόξων ἐκκλησίας ἐκάκωσε, καὶ
τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον τυραννικῶ γράμματι ἄκυρον εἶναι
5 τεθέσπισκε. καὶ τὸν πατριάρχην τῆς νέας Ῥώμης Ἀκάκιον τοῦτο 9
ψηφίσασθαι συνοδικῶς ἐβιάζετο. ἀλλὰ τὸ ὁρθόδοξον πλῆθος 10
τῆς πόλεως συνελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν Βασιλίσκον
ἐκακηγόρησε καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἁγίαν ἐκάλεσε. διὰ 11
ταῦτα τοίνυν ὁ Βασιλίσκος παρὰ τοῦ δήμου καὶ τῆς γεροντίας Β
10 μεμίσητο.

Ἐπεμψε δὲ κατὰ Ζήνωνος μετὰ δυνάμεως Ἴλλον καὶ Τρο- 12
κοῦνδον· οἱ ἐπελθόντες ἐπολιόρκουν αὐτόν. ὅτι δὲ πολλὰ αὐτοῖς 13
D III 256 ὁ Βασιλίσκος ἐπαγγεῖλάμενος οὐκ ἐπιτελεῖς τὰς ὑποσχέσεις πε-
ποίητο, καὶ ἡ σύγκλητος δὲ βαρυνομένη τὸν Βασιλίσκον διὰ
15 τὴν κακίαν αὐτοῦ ἔγραψε τοῖς εἰρημένοις ἀνδράσι τὰ παρ'
ἐκείνου δρώμενα, προσέθεντο τῷ Ζήνωνι, καὶ ἀντὶ πολεμίων
 φίλοι αὐτῷ γεγόνاسι καὶ συνέριθοι· καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐπαν-

11 ὅτι οἱ παρὰ Βασιλίσκου πεμφθέντες κατὰ τοῦ Ζήνωνος αὐτῷ προσετέ-
θησαν C

4 χαλκηδόνι ARw, χαλκηδόνι B, Χαλκηδόνι p*, v. XIV 2, 10. 3, 8.
18. 5, 7 5 τεθέσπισκε] κατεθέσπισε E 7 συνελθόντων E
8 χαλκηδόνι ARwp (v. vs. 4) 9 post παρὰ add. τε Owp
11 Ἐπεμψε δὲ κατὰ Ζήνωνος | μετὰ δυνάμεως A, ὁ δὲ κατὰ Ζήνωνος
ἐξαπέστειλε μετὰ ἀξιωμαχόν δυνάμεως E, ὁ δὲ κατὰ Ζήνωνος Ἐπεμψε
σὺν δυνάμειν Owp καὶ τροκοῦνδον AR ("ita mss.": Duc) wp,
ἀτροκοῦνδον D, v. Theoph. I p. 120, 30 ss. 12 ἀπελθόντες Rwp
13 ante οὐκ add. καὶ D 14 βαρυνομένη *** τὸν C 15 εἰρη-
μένοις om. C

neque rectam religionem sequebatur. Nam ad sectam Eutychis 8
et Dioscori ab uxore impulsus et orthodoxorum ecclesias maxi-
mis malis affecit et concilium Chalcedonium edicto tyrannico irri-
tum esse iussit et patriarcham novae Romae Acacium hoc con- 9
cilio decreto constituere cogebat. Sed orthodoxorum multitudo 10
urbana congressa in ecclesiam et Basilisco maledixit et Chalce-
donium concilium nominavit sanctum. Quamobrem Basiliscus 11
populo et senatui odio erat.

Contra Zenonem misit cum exercitu Illum et Trocundum; 12
quem aggressi cum obsiderent nec Basiliscus, quae multa eis 13
pollicitus erat, praestaret et senatus Basilisco ob nequitiam in-
festus eius facinora ad viros illos scripsisset, ad Zenonem se ad-
iunxerunt et ex hostibus facti amici et socii una cum eo redi-

- 14 ἦεσαν. ὁ δὲ Βασιλίσκος Ἀρμάτιον τὸν οἰκεῖον ἀνεψιὸν μετὰ
 15 τῶν Θρακικῶν ταγμάτων στέλλει κατὰ τοῦ Ζήνωνος· καὶ δς
 συναντήσας αὐτῷ περὶ Νίκαιαν καὶ χρήμασιν ὑποφθαρεῖς, πρὸς
 C δὲ τοῖς καὶ ὑποσχέσει τοῦ Καίσαρα στεφθῆναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 16 Βασιλίσκον, τῷ Ζήνωνι προσχωρεῖ. κἀντεῦθεν ἐλθὼν εἰς τὴν 5
 Κωνσταντινούπολιν ὁ Ζήνων ἐδέχθη ὑπὸ τε τῆς συγκλήτου
 17 καὶ τοῦ λαοῦ. καὶ ὁ Βασιλίσκος τῇ ἐκκλησίᾳ προσπέφηνε
 μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παιδῶν, ὅθεν ἐξῆλθε πληροφορίαν
 18 λαβὼν ὥς οὐ στερηθήσεται τῆς ζωῆς. καὶ ἀπήχθησαν εἰς τι
 φρούριον, ἔνθα λέγεται εἰς πύργον κατακλεισθῆναι σὺν τοῖς 10
 19 φιλιτάτοις καὶ διαφθαρεῖναι λιμῷ. ἕτεροι δὲ ἀναιρεθῆναι αὐτοὺς
 20 ἐν τῷ ἀπάγεσθαι λέγουσιν. ὁ Ζήνων δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ πεν-
 21 θερὰν τὴν βασιλίδαν Βηρῖναν ἐξώρισεν. ὁ γοῦν Βασιλίσκος εἶτε
 ὥς εἴρηται εἴτ' ἄλλως ἐπὶ δύο τυραννήσας ἐνιαυτοὺς διώλετο.
 D 22 Οὗ κρατοῦντος ἐμπρησμός ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγένετο 15
 μέγιστος, ἐκ τῶν Χαλκοπρατίων ἀρξάμενος καὶ πάντα τὰ προσ-
 εχῇ τούτοις νεμηθεῖς καὶ ἀποτεφρώσας, τὰς τε τῶν δημοσίων

2 δι' ἐπανήλθεν ὁ (om. E) Ζήνων εἰς τὰ βασίλεια καὶ ὁ Βασιλίσκος δάλω
 καὶ διεφθάρη CE 15 περὶ τοῦ (om. E) ἐμπρησμοῦ γενομένου ἐν
 τοῖς χρόνοις τοῦ Βασιλίσκου, ὅφ' οὐ καὶ ἡ (ἡ om. C, δμαρος Wο, δημος
 Duc) ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ἐφθάρη (διεφθάρη Wο) CE

2 ταγμάτων] ἀρμάτων B 8 παρα (s. acc.) E 4 καὶ om. Dwp
 6 κωνσταντίνου Rwp 7. 8 προσπέφηνεν post παιδῶν Owp
 8 post γυναικὸς add. αὐτοῦ E 10 πύργον ARwp, πύργον CDi,
 v. ad XIII 3, 19 12 καὶ om. Dwp 13 βηρίναν ARwpDi,
 corr. B-W, v. ad p. 123, 17 13. 14 ἐπὶ δύο τυραννήσας ἐνιαυτοὺς
 εἶτε ὥς εἴρηται εἶτε πως ἄλλως διώλετο Owp 15 γέγονε DEwp
 16 χαλκοπρατίων AR, χαλκοπρατείων DwpDi, v. XIII 18, 19. XV
 3, 13. XVI 27, 4. Cedr. I p. 616, 4 16. 17 τούτοις προσεχῇ Owp

- 14 erunt. Sed Basiliscus Harmatium suum consobrinum cum Thraciis
 15 legionibus contra Zenonem mittit; qui cum ei ad Nicaeam occur-
 risset, pecunia corruptus atque insuper etiam promissione ad-
 ductus filii eius Basilisci Caesaris designandi ad Zenonem transiit.
 16 Inde Cpolim profectus Zeno receptus est et a senatu et a po-
 17 pulo. Basiliscus autem, qui in ecclesiam cum uxore et liberis
 18 confugerat, incolumitate promissa exiit et in castellum quod-
 dam abductus est, ubi dicitur in turrim inclusus cum carissimis
 19 fame perisse. Alii vero in abducendo eos occisos esse dicunt.
 20 Zeno autem reginam quoque Verinam, socrum suam, expulit.
 21 Basiliscus igitur, cum tyrannidem tenuisset per duos annos, sive
 ita ut dictum est, sive aliter periit.
 22 Eo dominante incendium Cpoli factum est maximum, quod

πλατειῶν στοὰς καὶ τὰς αὐταῖς ἐπικειμένας οὐκοδομάς, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὴν τὴν κεκλημένην Βασιλικήν, καθ' ἣν καὶ βιβλιοθήκη ἐτύγχανε δώδεκα μυριάδας βιβλίων ἀποκειμένων ἐν αὐτῇ ἔχουσα· ἐν οἷς ἀναγράφεται εἶναι καὶ δράκοντος ἔντερον, μή- 23

5 κους ὃν ποδῶν ἑκατὸν εἴκοσιν, ἔχον ἐγγεγραμμένα χρυσοῖς
D III 257 γράμμασι τὰ τοῦ Ὀμήρου ποιήματα, τὴν τε Ἰλιάδα καὶ τὴν
Ὀδύσειαν, οὗ καὶ ὁ Μάλχος τὰ περὶ τούτων τῶν βασιλέων W III 44
συγγραφόμενος μέμνηται. διέφθειρε δὲ τὸ πῦρ ἐκεῖνο καὶ τὴν 24
ἐν τοῖς Λαύσου τῆς πόλεως ἀγλαΐαν καὶ τὰ ἐκεῖ ἐνιδρυμένα
10 ἀγάλματα τῆς τε Σαμίας Ἥρας καὶ τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶς καὶ P II 53 A
τῆς Κνιδίας Ἀφροδίτης, τὰ κατὰ τέχνην περιβόητα ἀφιδρύματα,
καὶ μέχρι τοῦ Φόρου ἐπέδραμε.

Ζήνων δὲ αὐθις τῆς ἐξουσίας δραξάμενος τὸν μὲν τοῦ 25
Ἀρματίου υἱὸν προεχειρίσατο Καίσαρα, πληρῶν τὴν ὑπόσχεσιν,
15 αὐτὸν δὲ τὸν Ἀρμάτιον στρατηλάτην· καὶ μετ' ὀλίγον τὸν μὲν 26
Ἀρμάτιον ἔκτεινε, λέγων ὅτι “ὥσπερ εἰς τὸν Βασιλίσκον οὐκ
ἐφύλαξε πίστιν, οὐδ' εἰς ἐμὲ πάντως φυλάξει αὐτήν”. τὸν δὲ 27
υἱὸν ἐκείνου τὸν Καίσαρα πεποίηκε κληρικόν. ἀνεῖλε δὲ καὶ 28
τὸν Ἴλλον τὸν μάγιστρον, τυραννίδι ἐπιχειρήσαντα, ὅτι ἔγνω

13 ὅτι πολλοὺς ὁ Ζήνων ἐφόνευσε (ἀπέκτεινε E) βασιλεύσας τὸ δεύτερον CE

2 καὶ alterum om. D 3 ἐν ἀποκειμένων αὐτῇ E 7 βασιλείων D, corr.
Dw 13 ante αὐθις add. καὶ B 14 ἀρματίου Rwdi, ἀρματίου A,
v. vs. sequ. et XIV 2, 14. 15 ἀρμάτιον ARwpDi, v. Ephraem.
vs. 1016, Manass. vs. 2981 16 ἀρμάτιον (sic) A 19 τὸν νεῖ-
λον D ἐπιχειρήσαντα D

in Foro aerario exortum omnia huic loco vicina combussit et in cinerem redegit cum publicarum platearum porticus et domos adiacentes tum etiam ipsam Basilicam, quae dicta est, cui inerat bibliotheca centum viginti milium librorum; inter eos autem 23 fertur fuisse draconis intestinum in longitudinem pedum centum viginti, cui aureis litteris erant inscripta Homeri carmina et Ilias et Odyssea, cuius rei Malchus quoque, qui his de regibus historiam composuit, mentionem fecit. Absumpsit autem ignis ille et 24 urbis amoenitatem in Lauso et statuas illic positas Samiae Iunonis, Lindiae Minervae, Cnidiae Veneris, simulacra de arte praedicata, et usque ad Forum progressus est.

Zeno recuperata potestate Harmatii filium, ut praestaret 25 promissum, appellavit Caesarem ipsumque Harmatium magistrum militum; paulo post Harmatium necavit, cum diceret: “Ut erga 26 Basiliscum non servavit fidem, ita ne erga me quidem eam prorsus servabit”. Filium autem illius, quem Caesarem appellaverat, 27 fecit clericum. Sustulit cum illum magistrum, qui regnum af- 28

ἐπιβουλευόμενος παρὰ τῆς βασιλείας Ἀριάδνης, εἰδότος καὶ
 B 29 Ζήνωνος, ἀλλὰ μὴν καὶ Πελάγιον τὸν πατρίκιον, ἄνδρα λογιώ-
 τатόν τε καὶ δικαιοτάτον, τῷ μὲν δοκεῖν, ἑλληνισμὸν αὐτῷ ἐγ-
 30 καλῶν, τῇ δ' ἀληθείᾳ, τοὺς ἐλέγχους ἐκκλίνων αὐτοῦ· γνώμης
 31 γὰρ ὧν ἐλευθέρως ἤλεγχε τὰς ἀνοσίους πράξεις αὐτοῦ. καὶ 5
 ἄλλους δὲ πλείστους ἄνδρας τῶν περιφανῶν ὁ ἐχθιστος Ζήνων
 ἀπώλεσε καὶ εἰς αἰρέσεις ἀπέκλινε καὶ ἀθεμίτους πράξεις καὶ
 διεφθαρμένην ζωὴν· καὶ οὕτω βιούς βιαίως ἀπερράγη τοῦ ζῆν.
 32 ὁ δὲ τρόπος τῆς τούτου τελευτῆς ἀντιλέγεται· οἱ μὲν γὰρ γα-
 στριζόμενον αὐτόν φασι καὶ μεθύοντα τῶν τε φρενῶν ἐξίστα- 10
 33 σθαι καὶ καταπίπτοντα μηδὲν διαφέρειν νεκροῦ. μισούμενον
 C δὲ καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς γαμετῆς αὐτοῦ Ἀριάδνης, οὕτως οὐνω-
 θέντα ποτὲ ὡς ἤδη θανόντα λάρακι τῶν βασιλικῶν ἐντεθῆναι
 παρ' ἐκείνης, καὶ αὐτίκα τὸν ἐπιπωματίζοντα ταύτην μέγιστον D III 258
 34 λίθον ἐπιτεθῆναι αὐτῇ· τὸν δὲ ἀνανήψαντα βοᾶν μὲν καὶ ὄλο- 15
 φύρεσθαι ἐνδοθεν, μήτινος δ' ἐπιστρεφομένου, οἰκτρῶς ἐκέϊσε
 35 θανεῖν. οἱ δὲ νοσήσαντά φασι καὶ περιωδονίαις βαλλόμενον

8 τελευτῇ Ζήνωνος (ζήνος E) CE

2 καὶ om. B 6 πλείστους τῶν περιφανῶν ἀνδρῶν Owρ 9 αὐ-
 τοῦ Rwp 11 μήτι BC 13 ἐντεθῆναι AE (v. Ephraem. vs.
 1038), ἐμβληθῆναι Owρ 14. 15 ταύτη λίθον μέγιστον E 15 αὐτῷ
 w*p invitis AR 16 post ἐπιστρ. add. αὐτοῦ BC, αὐτῷ D (sed
 αὐτῷ in codice ut falsum notatur a Wo) ἐκέϊσε AR, ἐκείνον
 D, ἐκείνον ἐκέϊσε w*p 17 περιωδινίαις BDwp

fectarat, quod sibi ab regina Ariadne, conscio et Zenone, insidias
 29 parari noverat, tum etiam Pelagium patricium, virum eruditis-
 simum et iustissimum, simulatione paganismi, cum re vera ti-
 30 meret, ne ab illo vituperaretur; nam cum ille esset animo inge-
 31 nuo, prava eius facinora reprehendebat. Plurimos praeterea
 illustres viros Zeno ille odiosissimus interfecit et ad haereses de-
 clinavit et ad facinora nefanda et ad vitam corruptissimam.
 32 Atque cum ita vixisset, violenta morte periit. Qua vero ratione
 ex vita excesserit, dissentiunt; nam alii eum dicunt cibo com-
 pletum et ebrium mente alienata solere esse neque prolapsum
 33 quidquam a mortuo differre. Cum autem odio esset et ipsi con-
 iugi Ariadnae, eum ita vinolentum aliquando pro mortuo in mo-
 numentum regium ab illa impositum esse statimque lapidem
 maximum, qui esset pro operculo, esse superpositum a regina;
 34 regem vero sobrium factum clamasse intusque vociferatum esse sed
 35 cum nemo animadvertisset, misere illic periisse. Alii vero di-
 cunt eum, cum in morbum incidisset et doloribus iactaretur acer-
 bissimis, videntibus speciem mortui praebuisse atque ita impo-

σφοδρόταταις δόκησιν τοῖς δρῶσιν ὡς τέθνηκε παραιοῦν καὶ οὕτως ἐντεθῆναι τῷ τάφῳ καὶ ἐν αὐτῷ τεθνάναι γοώμενον καὶ τοὺς οἰκείους ἀνακαλούμενον, τῆς Ἀριάδνης μήτιν συγχωρούσης ἀνοῖξαι τὸ μνήμα ἢ ὅλως ἐπιστροφὴν ἐκείνου ποιή-
5 σασθαι.

Οὕτω δὲ θανόντος οὐκρότατα Ζήνωνος, ἡ Ἀριάδνη τὸν 3 D
Δίκωρον Ἀναστάσιον σελεντιάριον ὄντα, τῶν χαμαιζήλων δὲ
τοῦτο ἀξιωματῶν, εἰς τὴν βασιλείαν ἀνήγαγε, γνώμη καὶ τῆς
γερονσίας καὶ τοῦ στρατεύματος, Οὐρβικίου τοῦ ἐκτομίου, μέγα
10 τότε δυναμένον, σπονδάσαντος εἰς τὴν τούτου ἀνάγκησιν. Δί- 2
κορος δ' ἐκαλεῖτο ὁ Ἀναστάσιος, ὅτι ἀνομοίας ἀλλήλαις τὰς
κόρας εἶχε τῶν ὀφθαλμῶν· τῇ μὲν γὰρ ἦν τὸ χρῶμα μελάν-
τερον, ἡ δὲ λαϊὰ πρὸς τὸ γλαυκότερον ἐχρωμάτιστο. μέλλοντα 3
δὲ στεφθῆναι αὐτὸν ἀπήτησεν ἔγγραφον δμολογίαν τῆς πίστεως
15 καὶ τοῦ μῆτι παρακινήσαι τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων ὁ πα-
τριάρχης Εὐφῆμιος.

Μετὰ γὰρ Ἀκάκιον, κάκιστον τοῖς ὀρθοδοξοῦσι γενόμενον 4 P1154 A
καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἔτη κατεσχηκότα δέκα πρὸς τοῖς ἑπτὰ καὶ
θανόντα, Φραβίτας κεχειροτόνητο πατριάρχης, δμώδοξος Ἀκα-

6 βασιλεῖα Ἀναστασίου τοῦ Δικόρου ACDE 10 ὅθεν Δίκωρος ἐκαλεῖτο
ὁ Ἀναστάσιος CE 17 περὶ πατριαρχῶν CE

2 ταῖς τῷ D, corr. αὐτῷ Dw 3 συγχωρούσης Dw 4 ἐπι-
στροφὴν ὅλως B 7 σελεντιάριον] v. Fabroti glossarium Cedreni
II p. 936 χαμαιζήλων] v. Rosium *Kaiser Anastasius I* Diss.
inaug. Hal. Sax. 1882 p. 9 ann. 6 9. 10 τότε μέγα E 10 ἐκεῖ-
νου Dw 11 ἀνομίας D, corr. Dw 11. 12 εἶχε τὰς κόρας Rwp
14 στεφθῆναι — 15 μῆτι om. E 15 τῆς ἐκκλησίας AE, ἐκκλη-
σιαστικῶν Ow 17 ὀρθοδόξοις EDw 18 ἔτη D, corr. Dw
κατεσχηκότα AEDw, τετυραννηκότα O 19 δμώδοξος E

situm in sepulcro ibi mortuum esse, eiulantem suosque vocantem, cum Ariadne nulli concederet aperire monumentum aut omnino curam illius adhibere.

3. Zenone ad hunc modum miserrime mortuo, Ariadne Dicorum ANASTASIVM silentiarium (humile est hoc munus) de sententia senatus et exercitus ad regnum evexit, cum Urbicius eunuchus, qui multum tum potuit, operam dedisset, ut is crearetur. Dicorus autem nominabatur Anastasius, quod dissimilibus erat 2 oculorum pupillis, altera nigriore, altera ad colorem glauciorem declinante. Sed antequam is diademate ornaretur, patriarcha 3 Euphemius ab eo petivit fidei confessionem conscriptam et ut polliceretur se nullum ecclesiae dogma esse aboliturum.

Nam post Acacium, qui pessimum contra orthodoxos se 4

5 κίῳ καὶ Ζήνωνι. μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας πρὸς τῷ ἡμίσει καὶ
οὗτος ἀπῆλλαξε τὴν ζωὴν, καὶ προέστη τῆς ἐκκλησίας Κων-
σταντινουπόλεως ὁ Εὐφῆμιος, δαίσιος ἀνὴρ καὶ ὀρθοδοξότατος.
6 δς τοῦ Μογγοῦ Πέτρου ὄνομα τὸν θρόνον τῆς μεγάλης Ἀντιο-
χείας ἀρπάσαντος ληστρικῶς τῶν διπτύχων ἀπῆλειπεν ὡς αἶρε- 5
WIII45 7 τικοῦ. ἀντενέγραψε δὲ τὴν Φήλικος κλήσιν τοῦ πάπα Ῥώμης, D III 259
ἀνδρὸς ὀρθοδόξου καὶ καθαγαμένου διὰ γραμμάτων τοῦ τε
Ζήνωνος καὶ τοῦ Ἀκακίου, οὗ τῷ Μογγῷ ἐκοινώνουν Πέτρω,
τῆς Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου ὅντι αἰρέσεως, μάλιστα δὲ καὶ
B καθαιρέσεως λίβελλον στείλαντος Ἀκακίῳ, διὸ καὶ τὸ ὄνομα 10
8 αὐτοῦ ὁ Ἀκάκιος ἐκ τῶν διπτύχων ἀπῆλειπεν. οὗτος τοίνυν
ὁ πατριάρχης Εὐφῆμιος ἔγραψεν ἰδιόχειρον τοῦ Ἀναστασίου
δεξιόμενος ὡς δέχεται τὰ τῆς ἐκκλησίας δόγματα καὶ τὰ παρὰ
τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ὁρισθέντα φυλάξει πάντα, στέφει
9 αὐτόν. ὁ δὲ αὐτίκα τὴν Ἀριάδην μνηστεύεται καὶ γραφὴν 15
ποιεῖται βασιλεῖον ἀφείσαν τὰ μέχρη τότε τῷ δημοσίῳ παρὰ
10 τινων ὀφειλόμενα. ἤδη δὲ τεσσαρακοστῆς παραρρυνείσης ἡμέρας

1 τὸ ἡμίσει E 2 ἀπῆλλαξε AE (*dimisit vitam*, ut Zouaras XVIII
28, 20 dicit ἀφίστασθαι τῶν γενηῶν pro sollemni formula (XVIII
24, 13) μεθίστασθαι τῶν γενηῶν), μετήλλαξε OwpDi 3 ὁ εὐφῆ-
μιος OwpDi, om. AE 4 ante τοῦ add. τὸ Rwp 5 ληστρικῶς
AO, Wo lat.: per latrocinium, κακῶς EDwp 6 ἀντενέγραψε
AOw, ἀντενέγραψαι E, ἀντενέγραψε p* φήλικος ARwp, Φήλικος
Di 7 καθαγαμένου RwpDi, καθαγαμένοι A 9 μᾶλλον EDw
10 λίβελλον D, corr. Dw 12 τοῦ om. E 14 Χαλκηδόνι p* in-
vitis ARw, καλχηδόνι B, v. ad XIV 2, 8 πάντα om. E

praebuerat et post pontificatum septendecim annorum mortuus
5 erat, Fravitas creatus erat patriarcha, vir eiusdem cum Acacio
et Zenone fidei, cui defuncto post tres menses et semestrium
6 successit Euphemius, sanctus vir et orthodoxissimus. Qui Petri
Mongi nomen, qui sedem magnae Antiochiae per latrocinium
7 arripuerat, ex diptychis delevit, tamquam haeretici. Pro eo autem
inscripsit Felicis nomen, papae Romani, viri orthodoxi, qui cum
litteris datis in Zenonem et Acacium erat investus, quod una
cum Mongo Petro Eutychis et Dioscori secuti erant haeresim,
tum etiam ad Acacium libellum miserat ei dignitatem abrogantem,
qua de causa et illius nomen Acacius ex diptychis deleverat.
8 Hic igitur patriarcha Euphemius chirographo accepto, quo pro-
fessus est Anastasius se sequi ecclesiae dogmata et concilii Chal-
cedonii decreta servaturum esse omnia, eum ornat diademate.
9 Qui statim Ariadnen petit et litteras conficit regias, quibus ea
quae usque ad id temporis fisco a nonnullis debebantur remittit,
10 et die quadragesimo post Zenonis sepulturam lapso nuptias cele-

μετὰ τὴν ταφήν Ζήνωνος, καὶ τοὺς γάμους ἐτέλεσε. δασμοῦ 11
 δὲ τοὺς ὑπηκόους πιέζοντος τοῦ λεγομένου χρυσαργύρου, καὶ
 τοῦτον ἐξέκοπεν. ἦν δὲ ὁ τοῦ χρυσαργύρου δασμὸς τοιοῦτος· 12 C
 ἅπαντες καὶ προσαῖται καὶ πένητες καὶ πᾶσα πόρνη καὶ ξύμ-
 5 παντες ἀπελεύθεροι ἐν ἀγροῖς τε καὶ πόλεσι διατρίβοντες εἰσ-
 φέρειν ἠναγκάζοντο τῷ δημοσίῳ τέλος ἐτήσιον· καὶ ὑπὲρ ἑπτῶν 13
 καὶ ἡμόνων καὶ βοῶν ὄνων τε καὶ κυνῶν ἐπράττετο φορολό-
 γημα, ὑπὲρ ἀνθρώπων μὲν ἐκάστου νόμισμα ἀργυροῦν, τὸ δ'
 αὐτὸ καὶ ὑπὲρ ἑπτῶν, ἡμόνων τε καὶ βοός, ὑπὲρ ὄνου δὲ καὶ
 10 κυνὸς φόλεις ἑξ· καὶ ἦν διὰ ταῦτα συντριβὴ τῶν ἀνθρώπων
 καὶ ὀδυρμὸς πανταχοῦ. ἀλλὰ ταύτην ἐκκόπας τὴν εἰσφορὰν 14
 ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος καὶ αὐτὰς τὰς περὶ ταύτης καταγραφὰς
 ἐναντίον τοῦ δήμου κατέκαυσεν ἐν τῷ Ἰπτικῷ· καὶ ἦν μὲν ἐν 15
 1) III 260 τοῦτοις φιλότιμος καὶ τὴν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων διοίκησιν D
 15 καλῶς μετερχόμενος. τὰς γὰρ πολιτικὰς ἀρχὰς ὠνίους παρε- 16
 χόμενας τὸ πρὶν ἐκείνος ἀμίσθους ἐδίδου. περὶ δὲ τὴν εἰς τὸ 17

1 ὅτι χρεωκοπίαν (χρεοκ. C) ὁ Ἀναστάσιος ἔθετο καὶ τὸν τοῦ χρυσαργύρου
 δασμὸν ἐξέκοπεν (ἐκοψε E) CE 16 ὅτι τῆς τῶν Συγγενικῶν αἰρέσεως
 ὁ Ἀναστάσιος γεγονώς τὸν πατριάρχην (τοὺς πατριάρχας E) ἐξώρισε (ἐξώ-
 ρισεν E) CE

1 ἐτέλεσε RwpDi, ἐτέλεσεν A, v. ad XIII 1, 5 2 δὲ om. initio
 versus C ἐπιέζοντος D, corr. Dw 3 τοῦτο O ὁ δασμὸς
 τοῦ χρ. B 5 πόλεσι ἐνδιατρίβοντες E 6 ἠναγκάζον D, corr. Dw
 7 ante ὄνων add. καὶ E 8 ἀνθρώπων μὲν ἐκάστου A, ἀνθρώπου
 μὲν ἐκάστου E, ἐκάστου μὲν ἀνθρώπου Owρ 9. 10 καὶ κυνὸς φό-
 λεις ἑξ AE, φόλεις (φόλλεις Di) ἑξ, ὁμοίως δὲ (δὲ om. D) καὶ ὑπὲρ
 κυνὸς OwρDi; de forma φόλεις v. XV 4, 16 et Gelzerum *Leontios von Neapolis* Frib. et Lips. 1893 p. 76, 1 10 διὰ ταῦτα
 AE, ἐντεῦθεν R, κἀντεῦθεν Dwρ 11 συμφορὰν E 12 ὁ βασι-
 λεὺς om. DE ἀπογραφὰς DwρDi, v. Cedr. I p. 627, 10 ss.

bravit. Sed quia vectigal, quod dicebatur χρυσαργύρον, subiectos 11
 premebat, etiam hoc abolevit. Illud autem vectigal erat tale. 12
 Omnes et mendici et egentes et omnis meretrix et quicunque
 libertini in agris et urbibus degebant cogebantur fisco pendere
 tributum annuum; exigebatur tributum de equis et mulis et bobus 13
 et asinis atque canibus: de unoquoque homine numus argenteus,
 idem de equo et mulo et bove: de asino et cane folles sex. Quo
 tributo homines attriti lamentabantur ubique. Eo igitur abolito 14
 rex Anastasius ipsas de hoc vectigale tabulas coram populo in
 Hippico combussit. Neque vero solum his in rebus erat honestus, 15
 sed etiam reipublicae negotia bene administrabat; nam reipubli- 16
 cae magistratus antea venales ille nulla mercede dabat. Sed de 17
 fide dei non recte sentiebat; nam cum declinasset ad haeresim

- θεῖον δόξαν οὐκ ἀγαθὸς ἦν· ἀποκλίνας γὰρ εἰς τὴν τῶν Συγ-
 χντικῶν αἵρεσιν τῶν μίαν φύσιν δοξαζόντων ἐπὶ τοῦ σωτήρος
 μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν διτιῶν φύσεων, πολλὰ τὰς τῶν ὀρθοδόξων
 ἐκκλησίας ἐκάκωσε καὶ ἀδυσώπητος ἦν τοῖς τούτων προῖστα-
 18 μένοις. τὸν τε γὰρ πατριάρχην Εὐφῆμιον ἐξώρισε, μὴ πειθό-
 5 μενον ἀναθεματίσαι τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον, πρότερον μετὰ
 P II 55 A δόλου τὸ οἰκεῖον ἐγγραφον ἀφελόμενος, ἢ βία, ὡς ἕτεροι λέγουσι,
 καὶ τὸν μετ' ἐκείνον Μακεδόنيον, ἱερὸν ἄνδρα, μὴ καταδεξά-
 19 μενον συνθέσθαι αὐτῷ, εἰς Εὐχάϊτα ὑπερώρισε. μεθ' ὃν ἀντισ-
 ἦχθη Τιμόθεος δμόφρων τῷ βασιλεῖ. 10
 20 Λογγῖνος δὲ ὁ ἀδελφὸς Ζήνωνος, τυραννίδι ἐπιθέμενος,
 ἐχειρώθη παρὰ Ἀναστασίου, καὶ περιωρίσθη εἰς Ἀλεξάνδρειαν,
 21 ἔνθα καὶ πρεσβύτερος χειροτονηθεὶς ἔθανε. καὶ τοὺς Ἰσαύρους
 δὲ πολλοὺς ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων διατρίβοντας ταύτης
 22 ἐξήλασεν· οὓς προσλαβόμενος ὁ μάγιστρος Λογγῖνος, οὐχ ὁ 15
 τοῦ Ζήνωνος ἀδελφός, ἀλλ' ἕτερος, καταστασιάζει καὶ πολλὰ
 τῆς ἐφ' ἧς ἐλήισατο· κατεπολεμήθη δέ, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ δι-
 εφθάρησαν βάρβαροι.
 23 Τότε λέγεται καὶ Θεοδέριχος ὁ τῆς Ἀφρικῆς ἡγεμὼν, Ἀρει-
- 11 περὶ Λογγίνου τοῦ ἀδελφοῦ Ζήνωνος τυραννήσαντος, καὶ
 περὶ τῶν Ἰσαύρων C 13 περὶ τῶν Ἰσαύρων E

1 συγχντικῶν D, corr. D_w 2 τῶν] τὸν E post σωτήρος add.
 χριστοῦ Owp, v. ad XIV 4, 3 4 τούτω D, corr. D_w 5 ante
 ἐξώρισε add. ἐκάκωσε καὶ Bwp 6 χαλκηδόνι B, v. ad XIV 2, 8
 12 ὑπερωρίσθη Dwp 17 λήγεται Owp 19 ὁ ψευδερίχος D,
 καὶ θεοδέριχος D_wwp, v. ad XIV 3, 24 ἀφρικῆς (sic) A; v.
 Sarrazinum de Theod. Lect. cet. (comment. philol. Ienens. vol. I)
 p. 222 ann. 5

- Synchyticorum, qui unam naturam putabant servatoris post uni-
 onem duarum naturarum, orthodoxorum ecclesias multis affecit
 18 malis et inexorabilis erat in earum praefectos. Nam patriarcham
 Euphemium expulit, quod noluit anathemizare Chalcedonium con-
 cillium, surrepto prius sive per dolum, sive, ut alii dicunt, vi
 chirographo suo, et Macedonium ei succedentem, sanctum virum,
 19 quod se sequi nollet, Euchaita eiecit. Post eum Timotheus, vir
 eiusdem cum rege fidei, illius loco introductus est.
 20 Longinus, frater Zenonis, tyrannide affectata ab Anastasio
 devictus et Alexandriam expulsus est, ubi presbyter creatus
 21 mortuus est. Isauros quoque multos in regina urbium versantes
 22 eiecit; quibus assumptis Longinus magister (non Zenonis frater,
 sed alter) seditione facta ac magna Orientis parte vastata bello
 victus est, barbaris qui cum eo erant interfectis.
 23 Tum dicitur et Theudericus, Africae dux Arianus, diaconum

ανὸς ὧν, διάκονόν τινα ὁρθόδοξον αὐτῷ πάνν ὥκειωμένον καὶ B
 διὰ θεραπείαν αὐτοῦ εἰς ἀρειανισμόν μεταθέμενον ἀποκτεῖναι,
 εἰπὼν ὡς "ἐπεὶ τῷ θεῷ οὐκ ἐτήρησας πίστιν, μᾶλλον οὐ τη-
 ρήσεις ταύτην ἐμοί". Ἀναστασίον δὲ τοῦ τῆς πρεσβυτέρας 24
 5 Ῥώμης πάπα θανόντος, καὶ τοῦ λαοῦ μερισθέντος, καὶ τῶν
 μὲν Λαυρεντίον τινα ψηφισαμένων, τῶν ὁρθοδόξων δὲ Σύμ-
 D III 261 μαχον, κἀντεῦθεν πρὸς ἀλλήλους στασιαζόντων, ὁ εἰρημένος
 Θεωδέρικος, τῆς Ῥώμης τότε κρατῶν, ἀφίκετο πρὸς αὐτήν, καὶ 25
 σύνοδον ἀθροίσας τὸν μὲν Σύμμαχον ἐπίσκοπον εἶναι τῆς Ῥώμης W III 46
 10 ἐκύρωσεν, ἀπήλασε δὲ τὸν Λαυρέντιον.

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἱσταρεῖται τὸ τῶν Βουλγάρων 26
 ἔθνος τὸ Ἰλλυρικὸν καὶ τὴν Θράκην καταδραμεῖν, μήπω πρὶν C
 γνωσκόμενον. τῶν δὲ Ἀγαρηνῶν τὴν ἐξάν ληιζομένων, σπον- 27
 δὰς πρὸς αὐτοὺς ἐποιήσατο Ἀνασιτάσιος. τοῦ μέντοι Θρακὸς 28
 15 Βιταλιανοῦ τυραννίδι ἐπιχειρηκός, Μυσοῦς τε καὶ Σκύθας
 προσεταιρισαμένου, καὶ ἅμα τούτοις τὰ περὶ τὴν βασιλίδαν ληι-
 ζομένου τῶν πόλεων, ἀλλὰ μὴν καὶ στόλῳ κατ' αὐτῆς ἐπιελ-
 θόντος, ἀντικατέστη τούτῳ διὰ Μαριανοῦ τοῦ ἐπάρχου ὁ Ἀνα-

2 σημειῶσαι AE 4 περὶ τοῦ (om. E) πάπα τῆς Ῥώμης CE 11 περὶ
 τῶν Βουλγάρων CE 14 περὶ Βιταλιανοῦ τυραννήσαντος, καὶ ὅπως κατ-
 επολεμήθη, καὶ περὶ Προκλου C, περὶ Προκλου E

1 αὐτοῦ E 2 αὐτὸν D μεταβαλλόμενον C 8 ψευδέρικος D,
 θεοδέρικος Dwp, v. ad XIV 3, 23 9 τῆς Ῥώμης εἶναι DwpDi
 11 ante τὸ add. καὶ Dwp 15 ἐπιχειρηκός B 18 Μαριανοῦ]
 v. Rosium l. c. p. 66 s. ἐπάρχον Dwp, v. ad XIII 14, 15

quendam orthodoxum, hominem sibi familiarissimum, in suam
 gratiam Arianismum amplexum necasse, cum diceret: "Quod deo
 non servasti fidem, non magis mihi servabis". Anastasio autem 24
 papa veteris Romae mortuo et populo dissidente et aliis Lau-
 rentium quendam decernentibus, orthodoxis vero Symmachum,
 indeque inter se facientibus seditionem, idem Theudericus, Romae
 tum dux, in urbem venit et concilio convocato Symmachum ex- 25
 pulso Laurentio episcopum esse Romae confirmavit.

His temporibus fertur gens Bulgarorum prius ignota in 26
 Illyricum et Thraciam invasisse. Cum Agarenis Orientem vastanti- 27
 bus foedus fecit Anastasius; sed cum Vitalianus Thrax tyrannidem 28
 affectasset et cum Mysis Scythisque sibi adiunctis agros, qui erant
 circa reginam urbium, vastaret atque etiam classe urbem esset
 aggressus, Anastasius per Marianum praefectum restitit navali- 29
 quo pugna facta ex machina quadam a Proclo viro excellentis-
 simo facta (is enim tum florebat philosophia et in scientia ma-
 chinali, cum non modo Archimedis, illius artificis clarissimi, omnia

- 29 στάσιος, καὶ ναυμαχίας γενομένης ἔκ τινος μηχανῆς παρὰ
 Πρόκλου τοῦ πάνυ γεγενημένης (τότε γὰρ ἦνθε ἐπὶ φιλοσοφίᾳ
 καὶ ἐν τοῖς μηχανήμασι, τὰ τε τοῦ περιβοήτου ἐν τούτοις Ἀρ-
 D χιμήδους ἅπαντα διελθὼν καὶ αὐτὸς ἐκείνοις προσεξευρών) τὸ
 30 ναυτικὸν τῶν ἐναντίων κατεπολεμήθη. κάτωπιτρα γὰρ ἔδεται⁵
 χαλκεῦσαι πυρφόρα ὁ Πρόκλος, καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ τείχους τῶν
 πολεμίων νεῶν ἀπαιωρῆσαι κατέναντι, τούτοις δὲ τῶν τοῦ ἡλίου
 ἀκτίνων προσβαλουσῶν πῦρ ἐκείθεν ἐκκεραυνοῦσθαι καταφλέγον
 τὸν νηϊτὴν τῶν ἐναντίων στρατόν, καὶ τὰς νῆας αὐτάς, ὃ πάλαι
 τὸν Ἀρχιμήδην ἐπινοῆσαι ὁ Δίων ἱστόρησε, τῶν Ῥωμαίων τότε 10
 πολιορκούντων Συράκουσαν.
- 31 Ἀναστάσιος δὲ σπουδαστὴς τῆς Εὐτυχοῦς αἰρέσεως ὢν,
 ἐβουλήθη προσθεῖναι εἰς τὸ Τριτάγιον τὸ “ὁ σταυρωθεὶς δι’
 32 ἡμᾶς”. ἔστειλεν οὖν διὰ τοῦτο εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸν λογο- D 111 262
 θέτην τε καὶ τὸν ἑπαρχον· οἱ ἐν τῷ ἄμβωνι ὥς ἐπ’ ὀκτὶ- 15
 P II 56 λ βαντος στάντες διαγγέλλειν ἤρξαντο τὸ πρόσταγμα τὸ βασιλικόν.
 33 κυρεῖται τοίνυν ὅσον τοῦ πλήθους ὀρθόδοξον, καὶ διασπάσαι
 31 τοὺς ἄνδρας ὠρμήκεσαν. ἀλλ’ οἱ μὲν μόλις τὴν δημοτικὴν
 μανίαν ἐξέφυγον, τὸ δὲ γε πλήθος εἰς θυμὸν ἐκκαυθὲν κατὰ

12 οὗ προσθήκη εἰς τὸ Τριτάγιον βουλευθέντος ποιήσασθαι τοῦ Ἀναστα-
 σίου τὸ ὀρθόδοξον τοῦ λαοῦ ἐστασίασε (-σεν E), καὶ ὅσα ἐποίησεν CE

2 ante ἐπὶ add. καὶ Dwp 3 ἐν τούτοις περιβοήτου Owp ἀρ-
 χιμήδους OwpDi, ἀρχιμήδου | A(E) 5 ἐναντίων AR, πολεμίων
 DEwp 6 πυρφόρα Dwp Πρόκλος] v. Rosium l. c. p. 67
 ann. 6 ταῦτα — 8 ἀκτίνων] ἐκ τοῦ τείχους ταῦτα ἀπαιωρῆσαι
 κατέναντι τῶν πολεμίων νεῶν (νηῶν B), τούτοις τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων
 Owp 10 ἀρχιμήδην AR, ἀρχιμήδη C, ἀρχιμήδην D, corr. Dw
 Δίων] v. Zonar. II p. 210, 6 19 γε om. B

pervestigasset sed et ipse praeterea nova invenisset) classis ad-
 30 versariorum devicta est. Proclus enim fertur fabricatus esse
 „specula ignifera et de muro adversus hostium naves demisisse;
 e quibus solis radiis acceptis ignem fulgurasse et hostium exer-
 citum navalem navesque ipsas absumpsisse — quod antiquitus
 Archimedes excogitasse Romanis Syracusas obsidentibus Dio
 narravit.

31 Anastasius, vir Eutychis haeresis studiosissimus, ad Ter-
 sanctum illa “Qui cruci affixus est pro nobis” addere voluit.
 32 Quamobrem in ecclesiam logothetam et praefectum misit; qui
 cum e suggestu velut e scena recitare coepissent edictum regium,
 33 quicunque de populo erant orthodoxi, concitati ad discerpēdos
 34 eos viros properabant. Sed illi quidem populi rabiem vix effu-

τῶν οἰκιῶν ἐπῆλθον τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν. καὶ τὰς μὲν καθ- 35
 ῥήκασι, τὰ δ' ἐν αὐταῖς διηρπάκασι καὶ πολλοὺς ἀνείλον,
 καὶ εἰς τὸν βασιλέα ἐξύβριζον, τὸν δὲ Βιταλιανὸν ὡς βασιλέα
 εὐφήμεον, καὶ πολλοὺς οἴκους ἐνέτηρσαν καὶ πλείστοις ἐφό-
 5 νευσαν· καὶ τινα μοναχὸν πλησίον ὄντα τῆς παρὰ τοῦ Ἀναστα- 36
 σίου κτισθείσης κιστέρνης τῆς Μωκισίας καλουμένης, καὶ διὰ
 τιμῆς τῷ βασιλεῖ τούτῳ ἀγόμενον, κτείναντες, ἀλλὰ μὴν καὶ 37
 τινα μονάζουσαν ἐγκεκλεισμένην ἐγγὺς τῆς πόρτης τῆς Ξηρο-
 κέρκου ἀνελόντες, ὡς πίστιν καὶ εἰς αὐτὴν κεκτημένου τοῦ Β
 10 βασιλέως, καὶ συνδήσαντες ἄμφω τὰ σώματα ἔσυραν, εἰτα κατέ-
 κανυσαν.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτου τοῦ βασιλέως Ἀλαμούνδαρος ὁ 4
 τῶν Ἀγαρηῶν φύλαρχος κατηχηθεὶς παρὰ ὀρθοδόξων ἐπί-
 στευσέ τε καὶ ἐβαπτίσατο. πρὸς δὲ ὁ Σευήρος ἐπισκόπος 2
 15 ἔστειλε δύο, σπεύδων εἰς τὴν ἰδίαν αἵρεσιν ἐλκύσαι αὐτόν. τῶν 3
 γούν ἐπισκόπων διδασκόντων αὐτὸν εἰς μίαν φύσιν τὰς δύο
 τοῦ Χριστοῦ συγχυθῆναι φύσεις, κἀντεῦθεν συναγομένου τοῦ

12 ^{δε}περὶ ἀλαμον^δ σημείωσαι· ξέν | Α, περὶ Ἀλαμουνδάρου (ἀλεξάνδρου Ε)
 καὶ ὅπως τοὺς τοῦ Σευήρου ἐπισκόπους διέπαιζεν (ὅπως τὸν σέβηρον ἐπί-
 σκοπον διέταξαν Ε) CE

1 οἰκιῶν Α, οἴκων Rwp ἐπῆλθε Dwp 1. 2 τὰς μὲν καθρη-
 κασι· τὰ δ' ἐν αὐταῖς Λ, τοὺς μὲν κατηρείπωσαν, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς Rwp
 3 ὑβρίζον D 5 ὄντα AE, οἰκοῦντα Owρ 8 ἐγκεκλεισμένην om.
 D, add. Dw ξηροκέρκου AR (v. G. M. p. 518, 2), ξυλοκέρκου
 DwpDi 15 οἰκίαν Owρ ἐλκύσαι AE (v. Ephraem. vs. 1076),
 μετελκύσαι Owρ

gerunt. Multitudo autem ad iram inflammata eorum domos ag- 35
 gressi deleverunt et diripuerunt atque multis interfectis regi
 maledicebant, Vitalianum autem tamquam regem celebrantes
 multas domos combusserunt, plurimos occiderunt; ita monachum 36
 quendam, qui erat prope cisternam ab Anastasio structam, quae
 Mocisia dicitur, et a rege magni aestimabatur, interfecerunt.
 Item et quandam monacham inclusam prope portam Xeroçerci 37
 sustulerunt, quod fidem ei quoque habebat rex: ambo corpora
 autem colligata per urbem traxerunt et combusserunt.

4. Temporibus huius regis ad Alamundarum, Agarenorum
 principem, qui institutus ab orthodoxis credidit et baptizatus est,
 Severus episcopus misit duos, qui eum ad suam haeresim tra- 2
 herent. Cui cum episcopi exposuissent in unam naturam illas 3
 duas Christi commistas esse naturas, unde colligeretur passam
 esse una cum carne domini etiam deitatem, ille refutaturus ab-
 surde dicentes et incredibilia docentes paravit quendam de suis,

σιμπαθεῖν τῇ σαρκὶ τοῦ κυρίου καὶ τὴν θεότητα, ἐκεῖνος ἐλέγ-
 C ξαι θέλων ἄτοπα λέγοντας καὶ διδάσκοντας ἄπιστα, παρεσκευασέ
 τινα τῶν οἰκείων παρόντων τῶν ἀνέρων ἐπισκόπων ἐκείνων
 4 πρὸς οὓς τι αὐτῷ ἀπαγγεῖλαι. τοῦ δὲ ποιήσαντος τὸ ἐπιταχθὲν
 5 ὁ Ἀλαμούνδαρος ἐσκυθρόπασε καὶ λυπεῖσθαι ὑπεκρίθη. ἐρο- D III 263
 μένων δὲ τῶν ἐπισκόπων οὗτου χάριν συγκέχεται καὶ τί ἂν εἴη
 τὸ ἀγγελθῆναι, ἐκεῖνος ἔφη ἀγγελθῆναι αὐτῷ τὸν ἀρχάγγελον θα-
 6 νεῖν Μιχαήλ. τῶν δὲ ψευδῇ τὴν ἀγγελίαν διατεινομένων τυγ-
 χάνειν, ἀδύνατον γὰρ εἶναι θανεῖν τὸν ἀρχάγγελον, ὑπολαβὼν
 ὁ φύλαρχος εἶπεν "εἰ οὖν ἄγγελος οὐ θνήσκει, πῶς καθ' ὑμᾶς 10
 W III 47 ἡ θεότης ἔπαυέ τε καὶ ἔθανε τῇ σαρκὶ συγκραθεῖσα καὶ εἰς
 D 7 μίαν φύσιν ἀποτελεσθεῖσα;" τούτοις οἱ ἐπίσκοποι ἐκείνων μὲν
 ἔθαύμασαν τῆς συνέσεως· αὐτοὶ δὲ ἀπογνόντες ὥς οὐκ ἂν ποτε
 μετενεγκεῖν αὐτὸν δυνηθεῖεν εἰς τὴν δόξαν αὐτῶν, ὑπεχώρησαν.
 8 Τῶν δὲ Βουλγάρων αὐθις τὸ Ἰλλυρικὸν καταδραμόντων 15
 ἀντετάξαντο τούτοις τινὲς τῶν Ῥωμαίων ταξιαρχῶν μετὰ τῶν
 9 ὑπ' αὐτοὺς ταγμάτων. ἐκείνων δὲ ἐπωδαῖς χρησαμένων καὶ
 ;οητείαις, ἡττήθησαν αἰσχυρῶς οἱ Ῥωμαῖοι καὶ πλὴν ὀλίγων
 15 περὶ τῶν (om. E) Βουλγάρων, καὶ ὅπως ἤτησαν τοὺς Ῥωμαίους CE

1 post κυρίου add. χριστοῦ Dwp, v. XIV 3, 17 2 post θέλων
 add. αὐτοὺς RwpDi ἄτοπα λέγοντας καὶ διδ. ἄπιστα] De chiasmo
 v. ad XIII 2, 6 3 ἐκείνων ἐπισκόπων E 5 λυπεῖσθαι ὑπε-
 κρίθη AE, ὑπεκρίνετο (ὑπεκρίνατο D) τὸν λυπούμενον Owp 7 ἔφη
 ἐκεῖνος Owp 10 φύλαρχος AD, corr. Dwp γοῦν E 11 post
 συγκραθεῖσα add. καὶ συγχυθεῖσα Rwp 12 ἐκείνων] οἱ E 13 δὲ
 ARw, δ' B*(?)pDi 15 βαρβάρων E 16 ταξιαρχῶν ARwp,
 ταξιαρχων Di, v. ad XIII 10, 11 17 ταγμάτων] ταξιαρχῶν C

qui praesentibus episcopis illis profanis in aurem aliquid sibi
 4 nuntiaret. Qui cum iussum fecisset, Alamundarus tristitia et
 5 maestitia simulata respondit episcopis quaerentibus, cur esset
 confusus et quid esset nuntiatum, se certiore esse factum de
 6 morte Michaelis archangeli. Quibus, cum falsum esse nuntium
 perseverarent, quod fieri non posset, ut moreretur archangelus,
 sermone excepto princeps "Si igitur" inquit "angelus non mo-
 ritur, qua ratione vos affirmatis deitatem et passam esse et mor-
 tuam cum carne commistam et in unam naturam redactam?"
 7 His verbis episcopi, illius admirati sagacitatem, spe eius unquam
 traducendi in suam opinionem abiecta recesserunt.
 8 Bulgari, cum iterum in Illyricum invasisissent, nonnulli tri-
 9 buni Romani se cum legionibus suis opposuerunt, sed Romani,
 cum hostes cantibus magicis usi essent et praestigils, tam tur-

ἅπαντες διεφθάρησαν. ὧν τὴν φθορὰν κομήτης ἀστὴρ προε- 10
μήνυσε καὶ κόρακες πορευομένων αὐτῶν ὑπεριπτάμενοί τε καὶ
προηγούμενοι καὶ οἱ σαλπυκταὶ ἀντὶ ἐνναλίου ἡχῆς περιπαθεῖς
τι καὶ θρηνηῶδες ἡχίσαντες.

5 Τοῦ δ' ἄνωθεν ῥηθέντος Τιμοθέου πολλὰ τοῖς ὀρθοδόξοις 11 ΠΙ57Α
ἐνδειξαμένου κακὰ καὶ τελευτήσαντος, Ἰωάννης ὁ Καππαδόκης
τῆς ἐκκλησίας ἐνεχειρίσθη τὴν προστασίαν, ἔτη δύο ταύτης
προστάς. τέθηκε δὲ καὶ ἡ βασιλεὺς Ἀριάδνη.

Λέγεται δὲ ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Ἀναστασίου ἀγαλμα 12
10 τῆς Τύχης τῆς πόλεως ἐν εἶδει γυναικὸς ἐκ χαλκοῦ πεποιη-
μένον, θάτερον τῶν ποδῶν ἐντὸς νηὸς ἐχούσης πρὸ αὐτῆς
ἐσώσης καὶ ὁμοίας ὕλης ἐξευρασμένης, ἴστασθαι πον τῆς
πόλεως. τοῦτου δῆτα τοῦ τῆς νηὸς εἰκονίσματος ἢ τῷ χρόνῳ 13
μογήσαντος ἢ ἐξ ἐπιβουλῆς μέρη τινὰ θραυσθέντα ἀφήρητο.

D III 264 οὐκέτι οὖν φορτηγοὶ νῆες προσώρμον ἐν τῷ Βυζάντιον, ἀλλὰ 14
πλησίον ἰοῦσαι βίαις πνευμάτων ἀνείργοντο, καὶ εἰ μὴ νῆες
μακρὰ καὶ πολλοῖς ἐρέταις κινούμεναι τοὺς φόρους ἐκείνων B

5 περὶ πατριαρχῶν CE 9 περὶ τοῦ τῆς Τύχης τῆς πόλεως ἀγάλματος CE

2 αὐτῶν om. E 3 σαλπικταὶ E 4 θρηνηῶδες DE 5 δὲ Dwp
6 τελευτήσαντος AE, τὴν ζωὴν καταλύσαντος Owp 7. 8 ἐνεχειρίσθη
τὴν προστασίαν, ἔτη δύο ταύτης προστάς omissis τῆς ἐκκλησίας A, τῆς
ἐκκλησίας προσέστη ἔτη δύο E, τῆς ἐκκλησίας ἐνεχειρίσθη τὴν προστα-
σίαν, ἔτη δύο ταύτης προστάς OwpDi 9 λέγεται δὲ AE, ἰστέρηται
γι μὴν Owp τῆς βασιλείας Ἀναστασίου] ἀναστασίον τοῦ βασιλέως E
13 δὴ E 14 μέλη C, v. XIV 4, 18 θραυσθέντος E, Wo lat.:
"cuius navis . . . per insidias contumae". 15 γοῶν DEwpDi

piter victi sunt, ut praeter paucos omnes perirent. Eorum autem 10
cladem cometes stella praenuntiavit et corvi, qui et supra et
ante illos proficiscentes volabant, et tubicines, qui pro classico
nescio quem maestum et lugubrem sonum ediderunt.

Timotheo, de quo supra diximus, post multas clades ortho- 11
doxis illatas mortuo, Ioanni Cappadoci tradita est ecclesiae guber-
natio, quam per biennium tenuit. Defuncta est et regina Ariadne.

Dicitur temporibus regni Anastasii simulacrum aeneum For- 12
tunae urbanae specie muliebri, quod alterum pedem intra navem
ante se stantem et ex eadem materia factam haberet, loco quo-
dam urbis stetisse. Huius autem navis simulacri vel vetustate 13
vel insidiis labefactati partes quaedam fractae et ablatae sunt.
Inde naves onerariae non iam Byzantium appellebant, sed prope 14
accedentes vi ventorum repellebantur ac nisi naves longae multis-
que remigibus actae sarcinas earum in urbem vexissent, urbani

- εἰς τὴν πόλιν ἐκόμζον, τάχα ἂν λιμῶ οἱ ἐν αὐτῇ κατηγάλονται.
 15 τοῦτο ἐπὶ καιρὸν κρατήσαν τοῖς τῶν κοινῶν φροντισταῖς διὰ
 16 φροντίδος ἐγένετο. ὑπετοπάσθη τοίνυν παρὰ τοῦ τὸ αἴτιον,
 καὶ προσήγγελλτο τοῖς οἷς ἡ τῶν τῆς πόλεως ἀνείτο φροντίς·
 17 καὶ τὰ θραύσματα τῆς νηὸς ἐκείνης ζητηθέντα εὐρέθησαν καὶ 5
 ταύτῃ ἀποκατέστησάν τε καὶ συνηρμόσθησαν, καὶ ὁ πλοῦς ἦν
 τοῖς πλοίοις ἀκώλυτος καὶ μεστὴ τούτων εἰσπλέοντων ἡ θά-
 18 λασσα. ἵνα δὲ γνοῖεν εἰ τοῦτο τοῦ τῶν πλοίων εἰσπλου κώ-
 λυμα ἦν, ἀφήρηντο αὐθις τὰ μέρη τῆς νηὸς ἐκείνης· καὶ ὅσαι
 19 οὐκ ἐπὶ νεῶν εἰσαν εἰσπλέονσαι, πνεύματος αὐθις βία γεγόνασιν
 20 ὁπισθοδρομητοί. ἐντεῦθεν ἐβεβαιώθησαν ἐκ τοῦ θρασυθῆναι τὴν
 χαλκῇ νῆα ἐκείνην τὴν κωλύμεν γίνεσθαι τοῦ εἰς τὴν πόλιν
 εἰσπλου τῶν πλοίων τῶν φορηγῶν, καὶ τὴν ναῦν ἐκείνην ἐπι-
 μελείας ἀξιόσαντες ἀνεκαίνισαν.
 20 Πρὸ μικροῦ δὲ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ Ἀναστάσιος, ἐπιβουλῆς 15
 αὐτῷ μηνυθείσης, συνέσχε πολλούς, σὺν οἷς καὶ Ἰουστίνον καὶ
 21 Ἰουστινιανόν, καὶ ἦν γνώμης ἀπολέσαι αὐτούς· ἐκωλύθη δὲ

15 περὶ τῶν (om. A) ὀνειράτων ὧν εἶδεν ὁ Ἀναστάσιος ACE

1 τάχ' BCEDi κατηγάλονται RwpDi, v. Zonar. I p. 464, 12. II
 p. 79, 17. XIV 7, 3 3 ἐγένετο E τοίνυν] τοι D 4 ἡ τῶν τῆς πόλεως
 AB^oCpDi, ἡ τῆς πόλεως E, οἱ τῶν πόλεων D, οἱ τῶν τῆς πόλεως W
 5 ante νηὸς add. χαλκῆς Owρ ante ζητηθέντα add. ἐπιμελῶς
 Owρ 6 αὐτῇ Rwp προσηρμόσθησαν Rwp 7 πλείους C
 8 γνοῖεν A, γνοῖεν ἀκριβῶς Rwp τοῦτο] τοῦ D post τοῦτο
 add. ὡς ἀληθῶς Owρ 9 ἐκεῖνα BCE 10 νηῶν Dwρ εἰ
 ἦσαν AE, ἔτυχον τότε Owρ 12 χαλκῇ om. D 15 ante ἀνα-
 στάσιος add. ὁ βασιλεὺς Rwp 17 post Ἰουστινιανόν add. τοὺς
 μετὰ ταῦτα ἀνταρχήσαντας Owρ, v. Cedr. I p. 635, 8 ss.

- 15 fortasse fame absumpti essent. Quae res cum per tempus ma-
 16 neret, reipublicae curatoribus curae fuit. Suspicionem igitur causae
 17 orta et nuntiata magistratibus, navigatio, cum fragmenta navis
 illius quaesita et inventa et statuae reddita atque adiuncta essent,
 erat navibus expedita ita, ut mare repletum esset navigiis urbem
 18 appellentibus. Ut autem cognoscerent, num hoc impedimentum
 esset navium appellendarum, ablati iterum navis illius partibus,
 quaecunque naves erant appulsurae, venti iterum vi reiciebantur.
 19 Quamobrem cum planum esset fracta nave illa aenea naves one-
 rarias esse prohibitas in urbem invehi, navem illam studio ad-
 hibito renovaverunt.
 20 Paulo ante obitum Anastasius delatis insidiis multos com-
 prehendit atque inter alios Iustinum et Iustinianum; quos post-
 21 quam cogitavit occidere, somnio impeditus est, cum vir quidam

κατ' ὄναρ φοβεροῦ τινος ἀνδρὸς δόξαντος παραστήναι αὐτῷ
καὶ εἰπεῖν “Ἰουστίνῳ καὶ Ἰουστινιανῷ μηδὲν ἐργάσῃ κακόν·
μέλλει γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ὑπουργῆσαι τῷ θεῷ ἐν καιροῖς ἰδίοις”·
ὄθεν ἀφῆκεν αὐτοῖς τὸ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλημα. καὶ αὐθις 22 D
5 δὲ ὄναρ ἰδεῖν λέγεται ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἄνδρα τινὰ φο-
βερὸν τόμον κατέχοντα καὶ λέγοντα πρὸς αὐτόν “ἰδοῦ, διὰ τὴν
D III 265 κακοπιστίαν σου ἀπαλείφω τῆς ζωῆς σου ἔτη τεσσαρεσκαίδεκα.”
ἔχων δὲ κεχρησμοδοτημένον ὁ Ἀναστάσιος ὅτι ἐκ κεραυνῷ 23
θανεῖται, τὸ λεγόμενον Θολωτὸν ἐδομήσατο καὶ ἐν αὐτῷ διήγεν,
10 ἀλλ' οὐδὲν τι τοῦτου ἀπώνατο. βροντῶν γὰρ ποτε καταρρηγνυ- 24
μένων φρικωδεστάτων καὶ ἀστραπῶν ἐκτριβομένων ἐκείθεν
πολλῶν, ἐκεῖνος δειμαίνων εἰς διάταν ἐκ διαίτης μετέβαινε καὶ
ἐκ θαλάμου εἰς θάλαμον ὑπεδύετο. καὶ οὕτως ἐν ἐνὶ τῶν 25 W III 48
βασιλικῶν κοιτῶνων εὐρέθη κείμενος τεθνεώς, ζήσας μὲν ἔτη
15 ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ, βασιλεύσας δ' ἑξ αὐτῶν κ' καὶ ζ' ἐπὶ
μῆσιν τρισίν.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις γέγονε σεισμὸς φοβερώτατος, καὶ 26 P II 58 A

8 τελευταίῃ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου CE

1 κατ' ὄναρ om. C 5 βασιλεὺς om. E ἀναστάσιος AE, ἐκεῖνος
Owp 7 τεσσαρεσκαίδεκα ARwp, Cedr. I p. 636, 1, δεκατέσσαρα C,
v. ad p. 97, 8 8 κεχρησμοδοτημένον A, κεχρησμοδοτημένον Dwp,
καὶ χρησμοδοτημένον R, κεχρησμοδοτημένον corr. ex καὶ χρησμοδο-
τημένον B 10 τούτων (sic) E ποτε RwpDi, ποι A ἐρη-
γνυμένων BCwp, ἐκρηγνυμένων D 11 φρικωφεστάτων (sic) A
12 ἐκ διαίτης εἰς διάταν Dwp, v. ad p. 8, 4. 5 15 εἴκοσι καὶ
ἑπτὰ RwpDi 16 τρισίν ADēwp (v. Theod. Lect. II 37), τισίν R
17 τούτου Owp

horribilis astare ei visus esset ac dicere: “Iustino et Iustiniano
ne quid mali feceris; nam uterque deo suo tempore inserviet”.
Illis igitur crimine laesae maiestatis absolutis iterum somnio vi- 22
disse dicitur rex Anastasius virum quendam horribilem tomum
manu tenentem sibi dicentem: “Ecce, ob malam tuam fidem
deleo vitae tuae annos quattuordecim”. Et quia Anastasio ora- 23
culum erat datum, ut fulmine moreretur, Tholotum, quod dicitur,
aedificavit in eoque degebat — sed frustra. Nam cum aliquando 24
caeli esset fragor horrendus et fulmina multa illinc eliderentur,
ille metu perterritus, cum in diaetam ex diaeta transiisset et ex
thalamo in thalamum se abdidisset, in quodam regio cubiculo 25
inventus est mortuus. Vixit annos duodenonaginta; regnavit
viginti septem cum mensibus tribus.

His temporibus fuit terrae motus tam horrendus, ut et By- 26
zantii locis diversis aedificia corruerent et Antiochia magna paene
tota collaberetur civibus ruina obrutis.

ἐν μὲν τῷ Βυζαντίῳ ἐν διαφόροις τόποις συμπτώματα συμβεβήκασι· ἡ μεγάλη δὲ Ἀντιόχεια σχεδὸν ὅλησα κατεπτόθη, καὶ οἱ ταύτης οἰκήτορες τοῖς συμπτώμασι κατεχώσθησαν.

27 Οὗτος δ' Ἀναστάσιος ἔκτισε τὸ Μακρὸν τεῖχος οὕτω λεγόμενον καὶ ἀπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης διῆκον ἄχρι τῆς Σηλυβρίας διὰ τὰς ἐφόδους τῶν τε Μυσῶν ἤγουν Βουλγάρων καὶ 5 28 τῶν Σκυθῶν. ἔστησε δὲ καὶ στήλην οἰκίαν ἐν τῷ τοῦ Ταύρου κίονι ἐκ χαλκοῦ, τῆς πρώην ἐν αὐτῷ ἱσταμένης πεσοῦσης, ἡ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἐτύγγανε.

5 Καὶ ὁ μὲν ὧδε βασιλεύσας ὧδε κατέλυσε τὴν ζωὴν· ἀνεγρ- 10 ρήθη δὲ βασιλεὺς Ἰουστίνος ὁ Θραξ, γονέων μὲν ἐκφύς ἀσηβμων καὶ ἀφανῶν, καὶ αὐτὸς τὸ πρότερον αὐτουργῶν ἡ βουκόλος τυγχάνων καὶ σφοδρὸς, εἶτα εἰς τύχην μεταταξάμενος στρατιωτικὴν καὶ φθάσας μέχρι ταγματαρχίας καὶ κόμης γενό- 2 2 μενος. μετὰ δέ γε τὴν τελευταίαν Ἀναστασίον, βουλῆς προτε- 15 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

4 οὗ δ' Ἀναστάσιος ἔκτισε τὸ Μακρὸν τεῖχος CE 10 βασιλεία τοῦ Θρακὸς Ἰουστίνου CD, Ἰουστίνος ὁ Θραξ (Θραξ E) E, ὅπως δ' Ἰουστίνος εἰς τὴν βασιλείαν ἀνήχθη C

3 τοῖς συμπτώμασι] σὺν τοῖς πάμασι E 4 τεῖχος οὕτω λεγόμενον AE, λεγόμενον τεῖχος Owp 5 καὶ om. Owp διῆκον E ἄχρι] μέχρι B 6 τε om. Owp ἤγουν AE, ἡ Owp 11 Θραξ ARw, corr. Di, v. Herodian. I p. 397, 20. II p. 316, 31 Lentz 12 καὶ ante αὐτὸς om. Dwp 14 φθάσας μέχρι ταγματαρχίας AF, μέχρι ταγματαρχίας ἐφθακώς Owp κόμης Dwp 15 προτεθείσης AF, γενομένης Owp 17 δεδύνητο AR, ἡδύνατο Dwp Θεοκριτιανόν] Theocritum nominant Malal. p. 410, 8 (Hermes VI p. 375), Chron. pasch. p. 611, 19, Euagr. H. E. IV 2, Theoph. I p. 165, 24, Nicephor. Callist. H. E. XVII 1

27 Hic Anastasius longum Murum, qui dicebatur, a magno mari pertinentem usque ad Selybriam condidit propter incursiones 28 Mysorum sive Bulgarorum et Scytharum. Posuit idem suam statuem aeneam in Tauri columna, postquam condidit, quae ante ibi erecta fuerat, statua magni Theodosii.

5. Et hic quidem vita sic acta, sic defunctus est; creatus autem est rex IUSTINVS THRAX, parentibus ortus ignotis et ignobilibus, qui et ipse colonus erat aut bubulcus et subulcus, tum animo ad rem militarem adiuncto tribunus et comes est factus. 2 Cum autem post obitum Anastasii deliberatio fieret de rege creando, Amantius eunuchus idemque praepositus, vir potentissimus, cupiens Theocritianum quendam, amicum suum, regem eligi pecuniam Iustino dedit dispertiendam militibus, ut

D III 266 τινα οικειον οντα αυτω βασιλευσαι, χρηματα τω Ιουστινω παρ-
 εοχε διανεμειν τοις στρατιωταις, εν' εκεινον ελονται βασιλέα.
 ο δε τα χρηματα διανείμας εαυτω την βασιλείαν προεμνηστεύ- 3
 σατο και παρὰ των στρατιωτων και του δήμου εις την της
 5 αυταρχίας ἀνήχθη περιωπήν. Ἀμάντιος δὲ ἐν δεινῷ πεποήτο 4
 του Ιουστινου το σόφισμα και αυτω επεβούλενε σὺν ἑτέροις C
 των επιφανεστέρων, ὃν γνωσθέντα ο Ιουστινος ἀνείλε σὺν Ἀν-
 5 δρέα τῷ κουβικουλαρίῳ και τῷ Θεοκριτιανῷ. οὗτος δ' Ἀμάν- 5
 τιος, ὅτε ο Ἀναστάσιος καθ' ὕπνους ἐδεάσατο τὸν ἄνδρα τὸν
 10 τόμον φέροντα και ἀπαλείψαντά τινας των της ζωῆς αὐτοῦ
 χρόνων, ὅναρ εἶδεν ὅτι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἵσταμένῳ αὐτῷ
 χοῖρος ἐπῆλθε μέγας και εις γῆν κατήραξεν αὐτὸν και ἀν-
 6 ἄλωσεν. οὗτος τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ ἐδομή- 6
 σατο· διὸ και τὴν κλῆσιν ἐκείνου σώζει, τοῦ Ἀμαντίου καλού-
 15 μενος.

Ὁρθοδοξότατος δὲ ὢν Ιουστινος, δόγμα ἐξέθετο τὴν ἐν 7
 Χαλκηδόνι πάντας σέβεσθαι σύνοδον και τοὺς αὐτὴν συστήσα- D

3 ὅπως Ιουστινος ο Θραξ (Θραξ A) εις τὴν βασιλείαν ἀνήχθη περιωπήν A
 5 ὅτι ἀνηρέθη ο ἐνούχος (om. A) Ἀμάντιος AC 16 ὅτι τὴν ἐν Χαλ-
 κηδόνι σύνοδον ἐκύρωσεν Ιουστινος και τὴν γαμετὴν ἔσπευεν (Ιουστινος—
 ἔσπευεν om. A) AC

1 παρέσχετο C 2 διανέμειν Di invitis ARwp, v. XIV 9, 1. XV
 22, 16. XVIII 14, 4. 18, 6. 8 ελονται p* 4 παρὰ των στρα-
 τιωτων και του δήμου AE (v. Theoph. I p. 165, 27 s.), παρὰ του
 δήμου και των στρατιωτων Owρ 7 επιφανων C δ om. BC
 9 δ om. Owρ τὸν alterum om. E 10 της ζωῆς om. E αὐτοῦ]
 εαυτοῦ E 12 ἐπῆλθε D κατήραξεν A, κατήραξεν RwpDi
 vol. V p. 239, κατήραξεν Di h. l., v. ad XIII 7, 8 ἀνῆλωσεν
 p invitis ARw 16 δ' DwpDi 17 χαλκηδόνι D, corr. Dw,
 χαλκηδόνι B, v. ad XIV 2, 8

illum sibi eligerent regem. Qui cum pecunia distributa ipse 3
 regnum petivisset et a militibus et populo ad dominationis evectus
 esset fastigium, Amantius de Iustini dolo ira incensus cum aliis 4
 viris nobilioribus ei insidiabatur; qua re cognita Iustinus eum
 una cum Andrea cubiculario et Theocritiano sustulit. Amantius 5
 eodem tempore, quo Anastasius in somnio viderat hominem illum
 tomum ferentem et delentem aliquot vitae suae annos, somnia-
 verat se coram rege stantem a sue magno oppressum et humum
 prostratum et devoratum esse. Idem aedem S. Thomae apostoli 6
 struxit, unde Amantii aedes nominatur.

Iustinus, vir orthodoxissimus, dogmate iussit Chalcedonium 7
 concilium ab omnibus coli et sescentos triginta sanctos patres, qui

μένους εξακοσίους τριάκοντα ἁγίους πατέρας τοῖς ἱεροῖς ἐγγρα-
 8 φῆναι διπτύχοις πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. γαμετὴν δ' ἔχων Λουπι-
 κίαν κεκλημένην ἔστεψεν αὐτὴν καὶ Αὐγούστην ἀνηγόρευσεν, Εὐ-
 9 φημίαν μετονομάσας. τούτῳ Βιταλιανός, ὃς ἐστασίασεν ἐπὶ
 Ἀναστασίῳ, πᾶν ὠκείωτο καὶ στρατηλάτης προεχειρίσθη, ἀλλὰ 5
 μὴν καὶ ὑπάτευσεν καὶ μέγα τι παρὰ τῷ Ἰουστίνῳ ἠδύνατο.
 10 ὀρθόδοξος δ' ὢν τὸν Σευήρον ἐκδιωχθῆναι τοῦ θρόνου τῆς
 11 Ἀντιοχείας καὶ ἀναιρεθῆναι προσέταξεν· ὃ γνὸς ἐκείνος ἀπέ-
 δρα εἰς Αἴγυπτον μετ' ἐτέρων ὁμογνωμόνων καὶ ταύτην ἐτά-
 P II 59 Α ραξαν, τὸν περὶ φθαρτοῦ καὶ ἀφθάρτου λόγον εἰσαγαγόντες. 10
 12 Σευήρον δὲ διαδράντος, Παῦλος ὁ ξενოდόχος τῶν Εὐβούλου D III 267
 Ἀντιοχείας προεχειρίσθη ἐπίσκοπος· καὶ πάντας δὲ τοὺς ἄδικον
 ὑπεροβίαν ὑποστάντας ἐπὶ Ἀναστασίῳ ὁ Ἰουστίνος κατήγαγεν.
 13 Ἐν τοῖς τούτου χρόνοις ἀστὴρ ἐφάνη κομήτης ἐν τῇ ἀνα-
 W III 49 τολῇ, κάτω τὰς ἀπῆνας ἀφίεις, ὃν πωγωνίαν οἱ μετεωρολογοῦν- 15
 14 τέες φασί· καὶ ὁ Βιταλιανὸς ἐδολοφονήθη παρὰ τῶν Βυζαντινῶν,
 μηνιόντων αὐτῷ ὡς πολλοὺς ἀνελόντι, ὅτε ἐπανέστη κατὰ Ἀνα-

4 καὶ περὶ Βιταλιανοῦ C 11 περὶ τοῦ δυσσεβοῦς Σεβήρου καὶ τοῦ μετ'
 αὐτὸν ἀρχιερατεύσαντος Παύλου C

2 γαμέτην E λουπικίαν RwpDi (v. Theod. Lect. II 37), λου-
 πίαν A 3 ἀνηγόρευσεν αὐγούστην Dwp 4 κατονομάσας E
 6 τι om. Ow 7 ὀρθόδοξο|ξότατος D, corr. Dw σεβήρον E, v.
 vs. 11 9 ἐτάραξε D, corr. Dw 11 σεβήρου E, v. vs. 7
 εὐβούλων E, εὐούλου D, corr. Dw 13 ὁ om. E 14 χρόνοις
 τούτου C κομήτης D, corr. Dw 17 μηνιόντων DEwp δι'
 OwDi

id instituissent, in sanctis inscribi diptychis omnium ecclesiarum.
 8 Lupiciam uxorem, nomine mutato in Euphemiam, diademate
 9 ornavit et Augustam appellavit. Huic Vitalianus, qui seditionem
 sub Anastasio fecerat, erat familiarissimus et magister militum
 creatus atque adeptus consulatum multum apud Iustinum pot-
 10 erat. Cumque orthodoxus esset, Severum expelli ex sede Antio-
 11 chensi et tolli iussit; quo cognito ille cum aliis, qui eadem erant
 fide, fuga in Aegyptum elapsus etiam illam disputatione de cor-
 12 ruptibili et incorruptibili introducta turbaverunt. Post fugam
 autem Severi Paulus, xenodochii Ebuliani praefectus, Antiochia
 creatus est episcopus; et quicumque sub Anastasio exilium in-
 iustum subierant, Iustinus revocavit.
 13 Huius temporibus visus est cometes in Oriente, radiis deorsum
 14 vergentibus, quem pogonium meteorologici vocant; praeterea
 Vitalianus insidiis necatus est a Byzantinis iratis, quod multos
 15 sustulisset, cum contra Anastasium exsurrexisset. Alii autem

σασίου. οἱ δὲ προστάξει τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου καὶ Ἰουστι- 15
 νιανοῦ φασιν ἀναιρεθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ Παλατίῳ, θέλοντα καὶ
 αὐτοῦ τοῦ κρατοῦντος κατάρχειν· στρατηλάτης δὲ τῶν στρατευ-
 μάτων Ἰουστινιανὸς προκεχείριστο. Ἰωάννου δὲ τοῦ Καππα- 16 B
 5 δόκου θανόντος, δς πατριάρχης ἦν Κωνσταντινουπόλεως, κε-
 χειροτόνητο Ἐπιφάνιος τῆς ἐκκλησίας ταύτης πρεσβύτερος· καὶ 17
 Ὁρμίσδα τοῦ πάπα Ῥώμης μετηλλαχότος τὸ ζῆν, Ἰωάννης
 τοὺς τῆς ἐκκλησίας Ῥωμαίων διεδέξατο οἰακας.

Ἐχθρας δὲ Ῥωμαίοις πρὸς Πέρσας οὔσης, ὁ βασιλεὺς 18
 10 Ἰουστίνος πρὸς τὸν δῆγα τῶν Οὐννων ἔστειλε πρέσβεις καὶ
 δῶρα, συμμαχίαν αἰτῶν κατὰ τῶν Περσῶν· καὶ δς συνέθετο.
 καὶ τοῦ Περσῶν δὲ βασιλέως Κουάδου τὸν αὐτὸν δῆγα περὶ 19
 συμμαχίας ἀξιῶσαντος, ἐκεῖνος συμμαχῆσαι αὐτῷ ἐπηγγέλλατο·
 καὶ ἀπῆλθε πρὸς Πέρσας μετὰ λαοῦ, κατὰ Ῥωμαίων ἀντιπα-
 15 ξόμενος. ὁ μέντοι βασιλεὺς Ἰουστίνος περὶ εἰρήνης πρεσβεῖαν 20 C
 στείλλας πρὸς τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, μὴ πιστεύειν τοῖς Οὐν-
 νοις αὐτῷ ἔγραψεν, ὥς δοκοῦς μετὰ Ῥωμαίων περὶ συμμα- 21
 χίας ποιησαμένοις καὶ χρήματα λαβοῦσι πολλὰ καὶ βουλομένοις

4 περὶ πατριαρχῶν CE
 Ἰουστίνος CE

15 εἰ ἐπέειπας τοῖς Πέρσαις δ (om. E)

1 post καὶ add. τοῦ Rwp 2 ἐν τῷ Παλατίῳ om. B, v. Malal.
 exc. de insid. in Hermae vol. VI p. 375 infra, Euagr. H. E.
 IV 3, Procop. III p. 46, 19 ss. 4 καταδόκη D 8 τοὺς] τὲ E
 ἐδέξατο D 9 πρὸς intra lineas suppl. Dw 10 τῶν οὐννων
 in spatio septem fere litterarum suppl. Ew (v. B-W Byz. Zeit-
 schrift. a. 1892 p. 216) 11 τῶν om. Dwp 16 τὸν τῶν A, τῶν
 om. τὸν E, τὸν om. τῶν Rwp π᾽πιστεύειν A 18 βουλομένοι
 (sic) D

iussu regis Iustini et Iustiniani dicunt eum sublatum esse in Pa-
 latio, cum et ipsi domino vellet imperare; magister militum factus
 est Iustinianus. Ioanne Cappadoce mortuo, patriarcha Cpolitano, 16
 Epiphanius, ecclesiae huius presbyter, creatus est; Hormisda 17
 item, papa Romano, defuncto, Ioannes ecclesiae Romanae guber-
 nacula suscepit.

Cum autem Romanis inimicitiae essent adversus Persas, 18
 rex Iustinus missis legatis cum muneribus ad regem Hunnorum,
 qui societatem contra Persas peterent, ille concessit. Sed et 19
 Cavadae, Persarum regi, amicitiam petenti idem rex pollicitus
 se auxilium esse laturum, ad Persas cum copiis est profectus
 Romanos oppugnaturus. At rex Iustinus de pace legatis missis 20
 Persarum regi scripsit, ne confideret Hunnis, qui iureiurando 21
 cum Romanis societate facta magnisque acceptis donis Persas

- 22 προδοῦναι αὐτοὺς ἐν πολέμῳ καιρῷ. ὁ δὲ Κουάδης τὸν ῥῆγα
 εἰ χρήματα παρὰ Ῥωμαίων εἴληφεν ἤρετο· τοῦ δὲ καταθεμένου,
 ἀληθεύειν τὸν Ἰουστίνον ὑπέλαβε καὶ αὐτίκα τὸν μὲν ἀνείλε D III 26
 καὶ τοὺς Οὐνγους σχεδὸν ἅπαντας, εἰ μὴ τινες ὀλίγοι διαδράντες
 ἐσώθησαν, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις ἐσπέισατο καὶ τὸν Ἰουστίνον ἐπί- 5
 τροπον Χοσρόου τοῦ νεωτέρου τῶν νύων αὐτοῦ ἐποίησατο.
 D 23 τοῦτῃ γὰρ τὴν τῶν Περσῶν κατελίμπανε βασιλείαν, τοὺς πρε-
 σβυτέρους παραβλεπόμενος. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν ἐπιτροπὴν παρ-
 24 ηῖτήσατο. ὁ μὲντοι Λαζῶν ἀρχηγὸς Τζάθος ἀποστατήσας Περ-
 σῶν, προσερύη τῷ Ἰουστίνῳ καὶ βαπτισθεὶς, υἱὸς τε τοῦ 10
 βασιλέως ὀνομασθεὶς καὶ βασιλεὺς Λαζῶν ἀναγορευθεὶς, γυναικί
 τε συζευχθεὶς ἐνὸς τῶν συγκλητικῶν θυγατρὶ, εἰς τὴν ἑαυτοῦ
 25 χώραν ἐπανέληλυθε. τοῦτο αἴτιον αὐθις μάχης Ῥωμαίοις καὶ
 Πέρσαις ἐγένετο, ὥς τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων τοὺς αὐτοῖς ὑπεί-
 26 κοντας σφετεριζομένου. τότε καὶ τὰ κατὰ τὸν ἄγιον Ἀρέθαν 15
 27 ἐν Νεγρᾷ τῇ πόλει συμβέβηκε. Κουάδης δὲ τοὺς ἐν τῇ αὐτοῦ
 ἀρχῇ τυγχάνοντας Μανιχαίους ἐφόνευσεν ἅπαντας καὶ τὸν αὐτῶν
 P II 60 A ἐπίσκοπον καὶ τὰς βίβλους κατέκαυσεν, ὅτι ἕνα τῶν νύων αὐτοῦ

9 οὗ αὐθις μάχη μέσον Ῥωμαίων καὶ Περσῶν γέγονεν (γέγονε E) CE
 16 περὶ Μανιχαίων CE

1. 2 τὸν ῥῆγα post ἤρετο Owp 2 εἰ om. C ῥωμαίοις B
 3 ἀνείλεν B² DEwp D², v. ad XIII 1, 5 6 γὼς ῥόου D νεωτέρου]
 v. ad XIII 3, 6 9. 11 λαζῶν Rwp D², λαζῶν A 9 ζάθος
 A, τζάθος Rwp, immo Τζάθος, v. Malal. p. 412, 16, Chron. pasch.
 I p. 613, 3, Theoph. I p. 168, 14 13 μάχης αὐθις BC

- 22 belli tempore essent prodituri. Ita Cavades, cum rex interrogatus,
 num pecuniam a Romanis accepisset, astipulatus esset, Iustinum
 vere dicere ratus illico et eum sustulit et Hunnos fere omnes, pau-
 cis fuga elapsis, atque foedere cum Romanis facto Iustinum tutorem
 23 Chosrois, minimi filii, fecit. Nam hunc Persarum regni heredem
 24 fecit despectis filiis maioribus; sed rex tutelam recusavit. Lazo-
 rum tamen dux Tzathus, cum a Persis defecisset et ad Iustinum se
 contulisset, baptizatus et nomine filii regis ornatus et Lazorum
 rex appellatus ducta uxore senatoris cuiusdam filia in suam
 25 patriam rediit. Quae res denuo pugnae inter Romanos et Persas
 extitit causa, quod rex Romanorum eos, qui Persis essent sub-
 26 iecti, ad se perduceret. Tum ea, quae de S. Aretha narrantur,
 27 in urbe Negra acciderunt. Cavades autem, quos in suo regno
 invenerat Manichaeos, necavit omnes eorumque episcopum et
 libros combussit, quod unum de eius filiis odiosissima sua haeresi
 imbutum ad suam fidem pellicere erant conati.

τὴν μυστράν αὐτῶν διδάξαντες αἵρεσιν τὰ αὐτῶν φρονεῖν παρ-
εσκεύασαν.

Ἡ δὲ πόλις Ἀνάζαρβος ἢ Ἀνάβαρζα, τῆς δευτέρας Κιλι-28
κίας οὕσα μητροπόλις, τότε ὑπὸ σεισμοῦ συνεπτώθη· καὶ ἡ 29
5 Ἔδεσα, πόλις οὕσα περιφανὴς τῆς Ὀσροηνῶν ἐπαρχίας, κατε-
κλύσθη, τοῦ μέσον αὐτῆς ῥέοντος ποταμοῦ πλημμυρήσαντος,
κεκλημένου Σκιρτοῦ, καὶ τοὺς τε τῆς πόλεως οἴκους καταβα-
λόντος καὶ παρασύραντος καὶ τοὺς αὐτῆς ἐνοικοῦντας οὓς μὲν
10 συγχύσαντος τοῖς συμπτώμασιν, οὓς δὲ καταποντίσαντος. μεθ' 30
10 ἡμέρας δέ γε τοῦ ὕδατος ἐλαττωθέντος, εὗρεθῇ ἐν τῇ ὄχθῃ
τοῦ ποταμοῦ πλάξ λιθίνῃ ἐν ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν αὐτῇ ἐγ-
D III 269 κεκολαμμένοις λέγονσα ταῦτα “Σκιρτὸς ποταμὸς σκιρτήσῃ κακὰ B
σκιρτήματα πολλταῖς”. καὶ τῆς Πομπηιονπόλεως τὸ ἥμισυ 31
κατεπόθη, μέσον θαλείσης τῆς πόλεως, καὶ τῶν ἀνθρώπων
15 πολλοὶ ἐν τῷ χάσματι ἐτι ζῶντες ἀπωλοφύροντο καὶ οὐδεὶς
ἠδύνατο ἀνελεσθαι αὐτούς. καὶ γυνή τις ἐκ Κιλικίας τότε ἐγέ- 32

3 περὶ Ἀναζάρβου (ἀναβάρζης E) καὶ Ἐδέσης καὶ Πομπηιονπόλεως CE
16 περὶ τῆς (om. C) γυναικὸς τῆς (om. C) γιγαντώδους CE

1 αὐτῶν om. B 3 ἀνάζαρβος ἢ ἀνάβαρζα A, ἀνάβαρξος ἢ ἀνά-
βαρζα E, ἀνάζαρβος ἢ ἀνάζαρβα ODi, ἀνάβαρξος ἢ ἀνάβαρζα Dwp,
v. XVI 25, 2. XVII 4, 10, Malal. p. 418, 6, Euagt. H. E. IV 8,
Theoph. I p. 171, 14, Cedr. I p. 639, 20 et Leon. Diac. p. 52, 9,
Ann. Comn. II p. 241, 3 5 ἔδεσα ARwp, ἔδεσα Di
7 κεκλημένον] καὶ κλημένον E 8 αὐτῆς ἐνοικοῦντας A, αὐτοῖς
οἰκοῦντας E, ἐν αὐτοῖς οἰκοῦντας Owρ 9 πτώμασιν D κατα-
ποντήσαντος (sic) AE 10 γε om. DwpDi 11 ἱερογλυφικαῖς E
ἐγκεκολαμμένοις RwpDi, ἐγκεκολασμένοις A, ἐγκεκολαμένοις E, v.
G. M. p. 526, 8, L. G. p. 124, 23 (Th. M. p. 87) 12. 13 κακὰ
σκιρτήματα] κατασκιρτήματα D 14 κατεπόθη AR (v. G. M.
p. 526, 7, Cedr. I p. 641, 21, Glyc. p. 494, 2), κατεπτώθη Dwp
15 ἀπώλοντο Dwp

Tum Anazarbus sive Anabarza, secundae Ciliciae metro-28
polis, terrae motu collapsa est; et Edesa, urbs illustris Osroenae 29
provinciae, cum Scirtus, qui fluvius mediam urbem perfluit, red-
undasset et aedificia urbana deiecisset atque abstraxisset et
alios cives ruina obruisset, alios aqua suffocasset, inundata est.
Cum autem aliquot diebus elapsis aestus recessissent, inventa 30
in ripa fluminis tabula lapidea, cui litteris hieroglyphicis insculpta
erant haec: “Scirtus fluvius malis saltationibus cives movebit”.
Et Pompeiopolis pars dimidia absorpta est media rupta urbe, 31
quo in hiatu multi homines viventes eiulabant frustra, cum opem
ferre nemo posset. Tunc femina quaedam Cilissa erat forma gi- 32
gantibus comparanda, tum proceritate corporis, tum alia specie;

- νετο γιγαντώδης καὶ τὴν ἀναδρομὴν τοῦ σώματος καὶ τὴν
W III 50 λοιπὴν διαρτίαν· παντὸς γὰρ εὐμήκους ἀνδρὸς εἰς πῆχυν δλον
33 ὑπερανίστατο· ἠδρύνετο δὲ τοὺς ὤμους τε καὶ τὰ στέρνα ἐπὶ
πολύ, καὶ τὰλλα δ' εἶχε τῷ μήκει τε καὶ τῷ πλάτει ἀνάλογα,
τὸ εἶδος λέγω καὶ τὴν φωνὴν καὶ τῶν βραχιόνων καὶ τῶν
πῆχεων τὴν στερεότητα καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸ τῶν δακτύλων
ἀδρὸν καὶ ὅσα τοῦτοις ἐπόμενα.
- C 34 Ἰουστινιανοῦ δὲ στρατηλάτου, ὡς εἴρηται, μετὰ θάνατον
35 Βαυλιανοῦ προβληθέντος, ἐκείνῳ ἀνέιτο ἡ πᾶσα διοίκησις. καὶ
ποτε τῶν τὰς ἡγεμονίας ἐχόντων δεομένων τοῦ βασιλέως κοι- 10
νωνὸν τῆς βασιλείας ἐλέσθαι τὸν στρατηλάτην, ἐκεῖνος τῆς ἀλουρ-
γίδος ἀψάμενος “δι’ εὐχῆς ὑμῶν ἦτω” φησί “μὴ νεώτερον
36 ταύτην περιβαλέσθαι”. καὶ τότε μὲν οὕτω τὴν ἐκείνων δέξιν
37 διεκρούσατο. οἱ δ’ αὖθις μετ’ οὐ πολὺ πῆφισμα ἔθεντο τὴν
τοῦ νωβελισίμου ἀξίαν τῷ Ἰουστινιανῷ ἐπυνηφιζόμενον καὶ τὸν 15
βασιλέα ἡτοῦντο κυρῶσαι τὸ ψηφισθέν· καὶ δς εἷξας γράμ-
38 μασιν οἰκείοις τοῦτο ἐκύρωσε. τραύματος δ’ οἱ γενομένου περὶ
D 39 τὴν κνήμην κλινήρης ἦν. ὡς δ’ ἡ νόσος ἐκραταιοῦτο καὶ ἀμ-

8 *ὅτι στρατηλάτης δ' Ἰουστινιανὸς προβλήθη (προβλήθη E) CE* 17 *ὅτι νουσὼν δ' (om. A) Ἰουστίνος ἔσπεψε βασιλέα τὸν Ἰουστινιανόν ACE*

2 *ἐς Owp, v. ad XIV 12, 14* πῆχυν AE, πῆχυν O, sed in D tam negligentem exaratum, ut legi possit πῆχυν, unde πῆχυν w, πῆχυν p 3 *τε ante ὤμους E, om. Rwp* 5 *καὶ τῶν βρ. AE, τῶν τε βρ. Owp* 8 *εἴρηται XIV 5, 15* 11 *τῆς alterum om. E* ἀλουργίδος AR (in C corr. ex ἀλουργίδος), ἀλουργίδος E, ἀλουργίδος Dwp, v. ad XIV 1, 2 15 *τοῦ om. D* νωβελισίμου AR, νωβελισίμου C, νωβελισίμου B^s(?)wp, v. ad XV 8, 2 16 *ἦτον Owp* 17 *δὲ RwpDi* οἱ RwpDi, ἡ A

nam quemvis virum vel procerissimum cubito integro exsuperabat, humeris et pectore supra modum latis, cum et cetera omnia, ut facies et vox, brachiorum cubitorumque firmitas ac magnitudo, digitorum crassitudo, reliqua longitudini et latitudini responderent.

- 34 Iustiniano vero magistro militum, ut diximus, post mortem
35 Vitaliani creato permissa est omnium rerum administratio. Cum autem aliquando principes regem orassent, ut regni socium sibi eligeret magistrum militum, ille purpura prehensa “Vobis est precandam” inquit “ne quis minor hanc sibi induat”. Itaque tum
36 quidem illorum preces repudiavit. Illi vero post non ita multum temporis nobilissimi dignitate Iustiniano decreta cum regem orassent, ut id decretum ratum faceret, ille litteris suis comprobavit.
38. 39 Cum autem ex vulnere cruris lecto teneretur, morbusque grave-

φίβολον ἦν αὐτῷ τὸ βιώσιμον, μετακαλεῖται τὸν πατριάρχην
Ἐπιφάνιον, μεταπέμπεται δὲ τοὺς ἐν τέλει, καὶ βασιλέα τὸν
ἀδελφιδοῦν Ἰουστινιανὸν ἀναδείκνυσιν, αὐτὸς τῇ ἐκείνου κεφαλῇ
περιθεῖς τὸ διάδημα. καὶ εἰς τὸ τῆς ἐπηλασίας θέατρον τοῦ 40
D III 270 δῆμον τῆς πόλεως ἀνδραιοθέντος, ἔξεισι πρὸς αὐτοὺς ἐστεμμένος
ὁ Ἰουστινιανός, καὶ παρὰ πάντων εὐφημισθεὶς ἐπανῆκεν εἰς τὰ
βασιλεία, τεσσαράκοντα καὶ πέντε τότε τυγχάνων ἐνιαυτῶν.
αὐτίκα δὲ καὶ ἡ γαμετὴ αὐτοῦ Θεοδώρα ἀνερχήθη Αὐγούστα. 41
καὶ μετ' ὀλίγον τῷ Ἰουστίνῳ ἐπέλιπεν ἡ ζωὴ, βασιλεύσαντι ἔτη 42
10 ἑννέα ἐφ' ἡμέραις εἴκοσι.

Καὶ ὁ μὲν εὐσεβῶς βασιλεύσας ἀπῆλθεν· ἄρξαντος δὲ 6
Ἰουστινιανοῦ οὐκ εἰς μοναρχίαν ἡ βασιλεία κατέστη, ἀλλ' εἰς P II 61 A
διπλοῦν τὸ κράτος μεμέριστο· οὐδὲν γὰρ ἦτον τοῦ κρατοῦντος,
εἰ μὴ καὶ μᾶλλον, ἡ κοινωνὸς αὐτῷ τοῦ βίου δεδύνητο. ἦν 2
15 δὲ ὁ βασιλεὺς οὗτος ῥᾶσις μὲν πρὸς ἐντευξιν καὶ ἀναπεπτα-
μένας εἶχε τὰς ἀκοὰς πρὸς διαβολήν, δξὺς δὲ πρὸς ἄμυναν,
ἀφειδῆς πρὸς χρημάτων ἐξάντησιν καὶ πρὸς συλλογὴν αὐτῶν

9 τελευταῖ Ἰουστίνου CE 11 βασιλεία Ἰουστινιανοῦ AR, add. τοῦ
μεγάλου B οἱ τοὺς τρόπους ἦσαν Ἰουστινιανός καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
Θεοδώρα CE

2 post δὲ add. καὶ Ow pDi 3 ἀδελφιδοῦν om. B ἀναδείκνυσιν
(ἀποδείκνυσιν CE)· αὐτὸς AER^s, Wo lat.: suis manibus eius ca-
piti diadema imponit, ἀποδείκνυσιν αὐτὸς w^sp 6 Ἰουστιανός C
εὐφημισθεὶς Ow p 7 τεσσαράκοντα om. C τυγχάνων τότε C
9 τῷ om. D ἐπέλιπε τὸ βιώσιμον Dwp 9. 10 δὲ ἐπὶ ἑννέα A,
ἔτη ἑννέα (ἑννέα ἔτη Dwp) omisso δὲ RDi 10 ἡμέρας w^sp invitis
AR εἴκοσιν AOWpDi, εἴκοσι E, v. ad XIII 1, 5 et ad vs. sequ.
11 Καὶ—ἀπῆλθεν om. Ow p 13 τοῦ] καὶ D, corr. Dw κρα-
τοῦντος] κράτους E 15 οὗτος ὁ βασιλεὺς Ow p 16 διαβολὰς
Dwp 17 ἀφειδῆς — p. 152, 1 ἀφειδέστερος] De chiasmo v. ad
XIII 2, 6, de annominatione ad XIII 5, 29.

sceret ita ut dubium esset, num rex conservaretur, Epiphanio pa-
triarcha et primoribus advocatis Iustinianum nepotem diademate
suis manibus ornat et regem designat. Cumque in equestre thea- 40
trum populus convenisset, Iustinianus coronatus ad eos egressus
ab omnibus salutat in regiam rediit, quadraginta quinque tum
natus annos. Statim Theodora quoque, eius uxor, appellata est 41
Augusta. Neque post multum temporis Iustinus exstinctus est 42
post regnum novem annorum et dierum viginti.

6. Ita ille post imperium pium e vita decessit; IUSTINIANO
autem principatum adeptο, non unius erat potestas sed in duas
partes divisa, cum eius socia non minus ipso ac potius plus pos-
set. Erat hic rex aditu facilissimus, ad poenam irrogandam aequae 2

3 ἀφειδέστερος. τὰ μὲν γὰρ ἀνήλυσεν εἰς οἰκοδομὰς, τὰ δὲ ἔν'
 αὐτῷ κατορθοῖντο ὅσα οἱ ἐτύγχανε πρὸς βουλῆς, τὰ δὲ εἰς
 πολέμους καὶ τὰς πρὸς τοὺς ἀνθισταμένους ταῖς ἑαυτοῦ θελήσεσιν
 4 ἔριδας. ὅθεν αἰεὶ χρημάτων δεόμενος ἐξελέγετο ταῦτα ἐκ τρό-
 B πων οὐκ εὐαγῶν καὶ χάριτας ἥδει τοῖς προφάσεις αὐτῷ τοῦ
 5 ἀργυρολογεῖν ἐφευρίσκουσι. καὶ οὐχ ὁ μὲν οὕτω διέκειτο, ἡ
 δὲ βασιλὶς ἡλατιοῦτο κατὰ τι τοῦ αὐτοκράτορος ἢ πρὸς ἐξου-
 6 σίαν ἢ πρὸς χρημάτων κτήσιν ἐκ τρόπου παντός. ἡδύνατο
 7 μὲν γὰρ πολλὰ τῷ μέσῳ τοῦ ξυνευνέτου ἐπέκεινα, ἦν δὲ καὶ
 ποριμωτάτη πρὸς εὗρεσιν καινοτέρων καὶ πολυτρόπων ἐπινοῶν. 10
 8 ἐντεῦθεν τοῖς ὑπηκόοις διχόθεν αἱ συμφοραί· οἳ τε γὰρ ἐτήσιοι
 9 δασμοὶ ἐπὶ μῆζον ἐξήρουντο καὶ καινοὶ προσεπυκνέοντο. καὶ
 οἱ μὲν ὥς μὴ περὶ τὴν εἰς τὸ θεῖον δόξαν ὀρθῶς διακείμενοι,
 οἱ δὲ ὥς ἀκολάστως βιοῦντες ἐκολάζοντο καὶ τὰς περιουσίας
 ἀφῆρηντο, οἱ δὲ διὰ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφοράς, καὶ ἄλλοι D III 271
 C ἐξ ἄλλων τρόπων καὶ ἑτεροὶ ἐξ ἑτέρων. πάντας γὰρ ἀπαρι-
 θμεῖν μακρὰς ἂν δέοιτο συγγραφῆς.

10 Κατὰ δὲ τὸ πέμπτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀστέρος

18 περὶ κομήτου C

1 ἀνήλυκε DBs(?)wp 3 τοὺς om. E αὐτοῦ Owpr 4 χρη-
 μάτων ἀεὶ E 8 ἡδύνατο DwprDi, v. XIII 15, 14. XVI 16, 25.
 XVII 2, 23. XVIII 24, 16 10 ποριμωτάτων E καινοτέρων
 om. C καὶ πολυτρόπων] ἐπὶ | πολὺν τρόπον E 12 μῆζον] πλείον
 E 14 post βιοῦντες add. ἡ ἀσελγῶς Owpr περιουσίας] περὶ
 οὐσίας A

promptus atque ad calumniam audiendam, immoderatus in pecu-
 3 niis profundendis, in comparandis immoderatus, alias in aedi-
 ficia, alias ad exsequenda consilia sua, alios in rem bellicam et
 contentiones eorum, qui suae voluntati adversarentur, consu-
 4 mendo. Ita factum, ut, cum pecuniis semper egeret, eas rationi-
 bus parum honestis compararet ac gratiam haberet iis, qui colli-
 5 gendi argenti vias ostenderent. Neque vero solus ille tali erat
 natura, sed etiam regina nullo modo imperatori sive licentia sive
 6 faciendae pecuniae sollertia cedebat; nam et maritum potentia
 7 longe superabat et novos eosque varios quaestus ingeniosissime
 8 reperiabat. Hinc subiecti gemino onere premebantur; nam et
 9 annua tributa exaggerabantur et nova excogitabantur. Alii ut
 de religione perperam sentientes, alii ut immodeste viventes multa-
 bantur opibusque privabantur, alii ob contentiones inter se factas,
 alii denique de aliis causis, quae omnes breviter recenseri non
 possunt.

10 Quinto anno eius regni cometes est conspectus, qualis ob
 radios sursum porrectos lampadias est dictus, et per dies XX fulsit.

ᾧφθη φαῦσις κομήτου, ὃς λαμπαδίας ὠνόμασται, ὡς ἄνω τὰς
ἀκτῖνας ἰεῖς, ὃς ἐφ' ἡμέρας εἴκοσι φαίνων διήρκεσεν. ἔθeto 11
δὲ καὶ πρὸς τοὺς Πέρσας σπονδὰς. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν ἐξάν W III 51
εἰρήνευσεν, τὴν δὲ πόλιν κατέτρυχον ἐμφύλιοι πόλεμοι, καὶ τὸ
5 κάλλος αὐτῆς καὶ τὴν ἀγλαΐαν, ὅση περιελέλειπτο ἀπὸ τοῦ ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ Λέοντος γεγονότος ἐμπρησμοῦ, διεφθάρκασι.
μισοὺς γὰρ ἐμφύλιος τοῖς δῆμοις κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ 12
τῆς βασιλείας δι' ἅπερ εἴρηται, ὁμονόησαν ἄμφω τὰ μέρη, D
τό τε Βένετον καὶ τὸ Πράσιον, καίτοι ἀεὶ ἀλλήλους ἐναντιού-
10 μενα, καὶ στάσεως ἤρξαντο. ὁ δὲ γε κρατῶν μοῖραν τινα βαρ- 13
βάρων τῶν καλουμένων Αἰλούρων αὐτοῖς ἐπαφεῖς στήσαι τὴν
στάσιν οὕτως ἐπιχειρήσκειν. ἡ δ' ἀνῆπτο μᾶλλον· μάχης γὰρ 14
συρραγείας μέσον τῶν δῆμων καὶ τῶν βαρβάρων κατὰ τὸ λε-
γόμενον Μῖλον, καὶ πιπτόντων πολλῶν ἐκατέρωθεν, οἱ τῆς
15 ἐκκλησίας καταπαῦσαι τὴν στάσιν καὶ τὸν πόλεμον σπεύδοντες
τὰς παναγεῖς τῶν θείων εὐαγγελίων βίβλους ἀράμενοι καὶ τοῦ
σωτήρος ἡμῶν σεβάσμα ἐκτυπώματα εἰς μέσους τοὺς μαχο-
μένους συνώθησαν ἑαυτούς, οἴμενοι αἰδεσθέντας ἐκείνους τὰ
ἄγια καταθέσθαι τὰ ὅπλα καὶ ἀποσχέσθαι τοῦ μάχεσθαι· ἀλλ' 15 P II 62 A

7 περὶ τῆς γενομένης στάσεως τῶν δῆμων ACE

1 κομήτου RD_wwpDi, κομίτου AD ὠνόμαστο B 2 ἀκτῖνας (sic)
AD ἰεῖς A(R), εἰς w*, ἀφ' αἰς p conl. (v. XIV 5, 13), πέμπτον Malal.
p. 454, 6, Theoph. I p. 181, 15 φαίνων διήρκεσεν εἴκοσιν Ow p
3 post ἐξάν add. ἐκ τῶν πολεμίων Ow p 4 κατέτρυχον DEwp
9 τό, τε (sic) AC, τό τε B^sE, τότε Dwp 11 αἰλούρων ARwp,
immo Αἰρούλων (v. Procop. I p. 127, 2), ἐρούλων conl. W o, sed
v. B-W comment. Fleckeis. p. 134 ss. 16 ἀγλαίς E 19 σχέσθαι E

Cum Persis indutiae sunt factae. Verum Orientalibus provinciis 11
pacatis bella intestina urbem obtulerunt eiusque pulchritudinem
et splendorem ex incendio sub Leonis regno orto reliquum con-
sumpserunt. Nam odio concepto iis de causis, quas exposui, tam 12
adversus imperatorem quam reginam, partes inter se consenserunt
et Venetae et Prasinae factionis, quamvis inter se dissidere solitae,
seditionemque moverunt. Quam seditionem cum imperator parte 13
barbarorum immissa, qui Aeluri nominantur, opprimere studuisset,
eo magis etiam commota est. Pugna enim inter cives et bar- 14
baros commissa in loco, qui Milium dicitur, ac multis utrimque
cadentibus, ecclesiastici bellum et seditionem sedare cupientes
cum sacratissimis divinorum evangeliorum codicibus et servatoris
nostri venerandis imaginibus in medium agmen proeliantium pe-
netrarunt, rati fore ut ii verecundia sacrarum rerum positae ar-
mis pugna desisterent. Sed barbari rebus illis sacris plane de- 15

- οἱ βάρβαροι τῶν ἁγίων φροντίσαντες οὐδ' ὀπωσιοῦν τοὺς τε
 δήμους συνέκοπτον καὶ οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἢ τῶν ταῦτα φερόντων
 16 ἐφείδοντο. τοῦτο τοῖς τῆς πόλεως εἰς ἐρεθισμόν τῆς στάσεως
 γέγονε, καὶ ὥσπερ αὐτῶ τῷ θεῷ ἀμύνοντες εἰς ἀπόνοιαν
 ἐξήφθησαν πλείονα, καὶ οὐκ ἄνδρες μόνον, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες D III 272
 ἐκ τῶν ὑπερφάνων ἐμάχοντο, λίθοις καὶ κεράμοις καὶ παντὶ τῷ
 προστυχόντι βάλλουσαι ἄνωθεν τὴν βάρβαρον ἐκείνην πληθύν.
 17 οἱ δὲ μανίᾳ ληφθέντες καὶ ἀμύνασθαι τὰ γύναια θέλοντες, πῦρ
 B 18 ἐνίᾳσι τοῖς οἴκοις, ἐξ ὧν περ ἐβάλλοντο. πνεύματος δὲ σφοδροῦ
 πνέοντος τηνικαῦτα, ἡ φλόξ ἤρτο ταχέως ἀέριος καὶ πολλὰς 10
 μεγίστας τε καὶ καλλίστας οἰκοδομὰς κατηθάλωσε καὶ ἀγάλματα
 κατέφλεξεν ἀρχαίων ἀνδρῶν ἐπισήμων ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἐπ' ἀν-
 δρεία καὶ τοῖς διὰ χειρῶν καὶ συνετῶν βουλευμάτων ἀνδραγα-
 19 θήμασι, καὶ ἐπὶ πᾶσιν αὐτὸ τὸ θεῖον τέμενος τοῦ μεγάλου ναοῦ,
 δν βασιλεὺς Κωνσταντῖος ἐδομήσατο, καὶ τὸ τῆς ἁγίας Εἰρήνης, 15
 καὶ τὸν τοῦ Εὐβούλου ξενῶνα καὶ τὴν τοῦ Παλατίου Χαλκό-
 στεγον, ἥτις ἦν ἡ νῦν καλουμένη Χαλκῇ, καὶ εἰρκτὴν χρηματί-
 ζουσιν καὶ τὸ τοῦ Σευήρου λουτρὸν τὸ λεγόμενον Ζεύξιπτον
 C καὶ ἄλλα πολλὰ κόσμον καὶ θαῦμα τῇ πόλει καὶ τῇ βασιλείᾳ

3 ἐφείσαντο E 4 post θεῷ add. ἐμπαροινουμένην Owp 6 παντὶ]
 παρὰ E 7 βάλλοντες Rwp 12 ἀνδρία D(w), ἀνδρεία ARp
 13 διχειρῶν D, corr. Dw 15 post δν add. δ Rwp τῶ τὸν C
 16 εὐσούλου D, corr. Dw 17 χαλκῇ et χαλκῇ per dittogr. A,
 χαλκῇ R, χαλκῇ B^s(?)DwpDi, v. ad XV 13, 27 ante εἰρκτὴν
 add. εἰς Rwp χρηματίζουσα Rwp 18 τὸ prius om. E τοῦ
 om. Dwp 19 καὶ τῇ βασιλείᾳ om. D

- spectis populum trucidabant neque sacris neque eorum gerulis
 16 parcentes. Quibus rebus multitudo urbana ad seditionem adeo
 est incensa, ut tamquam ipsius dei adiutores maiore desperatione
 inflammarentur et ut non viri solum sed mulieres etiam e cena-
 culis pugnarent, lapides et testas et quicquid obvium erat in
 17 multitudinem illam barbarorum superne iaculantes. At illi furore
 perciti ulturique mulierculas ignem iniciunt aedibus, unde ferie-
 18 bantur; cuius flamma vehementi tum spirante vento mox in sub-
 lime elata et multa maxima pulcherrimaque aedificia incendio
 delevit et simulacra combussit veterum virorum ob sapientiam
 et fortitudinem et res manu consilioque bene gestas illustrium,
 19 ac praeter cetera ipsum illud templum a rege Constantio structum
 et S. Irenes aedem et Eubuli hospitem domum et Palatii Chal-
 costegum, quae nunc Chalce appellatur et carceris usum praebet,
 et Severi balneas, quae Zeuxippi nomen habent, aliaque multa,
 quae urbi et regno ornamenta atque admirationem attulerunt.

περιποιούμενα. τότε τοίνυν ὁ βασιλεὺς ἐτέρως καταστορέσαι 20
 τὴν στάσιν διανεγόντο· καὶ ἀνελθὼν εἰς τὸ θέατρον διαλεχθῆναι 21
 τοῖς δήμοις βεβούλευτο, καὶ πέμψας ἐκεῖ τὸ δημοτικὸν μετε-
 στέλλετο. τὸ δ' οὐκ ἠνείχετο προσελθεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀλλήλοις 22
 παρεκελεύοντο φυλάξασθαι τὸ ἐπιτήλατον θέατρον, ἵνα μὴ ὡς ἐν
 εἰρκτῇ συγκλεισθεῖεν αὐτῶ καὶ τοῦ θυμοῦ τῶν κρατούντων γέ-
 γονε παρανάλωμα. ἐντεῦθεν εἰς τὴν Ἀγορὰν διαθέοντες, ἕτερον 23
 βασιλέα ἐαυτοῖς ἐβουλεύσαντο προχειρίσασθαι καὶ ἵνα συγγενῇ
 τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου περισχόντες Ὑπάτιον, πῇ μὲν ἄκοντα, D
 10 πῇ δέ γε καὶ πεπεισμένον, εἰς τὸν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου
 Φόρον ἀπάγουσι, καὶ ἐπὶ ἀσπίδος αὐτὸν μέταρσιον ἄραντες
 D III 273 ἀναγορεύουσι βασιλέα καὶ τὸ τῶν ἑπτῶν ἐκεῖθεν ἀμλλητήριον
 καταλαμβάνουσι θέατρον, εὐφημοῦντες αὐτόν, καὶ πορφυρίδα
 ἐξήτουν καὶ στέφος. ἐν τούτοις τῶν δήμων ἀσχολουμένων, 24
 15 ἴσχυσαν οἱ περὶ τὸν βασιλέα πλείστων χρημάτων διανομαῖς
 ὑποσῦραι τῶν Βενέτων πολλούς, καὶ οὕτως τὴν τῶν δήμων
 δμόνοιαν διαστήσαντες χωρῆσαι κατ' ἀλλήλων αὐτοὺς πεποιή-
 κασι. τότε τοίνυν ἀθρόον ἐκ τῶν βασιλείων οἱ προκοιτούντες 25 W III 52

7 οἱ Ὑπάτιον ἵνα συγγενῇ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου οἱ δήμοι ἀνηγόρευ-
 σαν C, οἱ Ὑπάτιον ἀνηγόρευσαν E

1 ἐτέρως RwpDi, om. A 2 στάσιν Dwp 3 ἐβουλεύετο Dwp
 6 γέγονε A (v. II p. 533, 22 et Winerum *Gramm. des neufl.*
Sprachid. Lips. 1855 § 41b 1), γένωνται RwpDi 10 δέγε καὶ AR,
 δὲ καὶ Dwp, δέγε Di 11 καὶ ἐπὶ om. E ἐπὶ ἀσπίδος ἄροντες
 add. Br in marg. 16 ὑποσῦραι ARwp, ὑποσῦραι CDi οὕτω
 E, v. ad XIII 6, 16 17 πεποιήκασιν RwpDi, πεποιήκασιν A, v.
 ad XIII 1, 5

Tunc igitur rex aliud consilium cepit comprimendae seditionis 20
 et in theatrum progressus verba facere ad cives instituit eoque 21
 populum per nuntios convocavit. Is vero adeo non obtempera- 22
 vit, ut inter se monerent cavendum esse equestre theatrum, ne
 in eo tamquam carcere inclusi eorum, qui rerum potirentur, ira-
 cundiam suo interitu explerent. Deinde in Foro discursantes de 23
 altero rege sibi creando deliberaverunt et quendam regis Ana-
 stasii cognatum Hypatium nacti, partim invitum partim etiam
 persuasum, in magni Constantini Forum adducunt atque clipeo
 in sublime elatum regem consalutant et occupato tum curriculi
 equestris theatro faustis ominibus prosequuntur, purpuram quae-
 rentes et coronam. Populo his rebus occupato, rex magnis lar- 24
 gitionibus multos Venetorum in suas partes pellicere potuit di-
 remptaque ita populi concordia effecit, ut inter se aggredierentur.
 Quo facto regii satellites subito e regia erumpentes armati et ex 25

τῶν κρατούντων ἐξέθορον ἔνοπλοι, καὶ τῆς πόλεως ἕτεροι
 P II 63 A στρατιῶται καὶ οἱ βάρβαροι ἐπεισέφρησαν, καὶ τὰ πλήθη ὡς
 χόρτον ἄνευ φειδοῦς ἐξεθέριζον, ἤδη καὶ πρὸς ἄλληλα στασιά-
 26 σαντα· μεστὸν γὰρ ἦν ἀνθρώπων τὸ θέατρον, τῶν μὲν τῆς
 τῶν στασιαζόντων μοίρας, τῶν δέ γε πλειόνων κατὰ θεῶν τῶν 5
 γινομένων καὶ τῆς τοῦ Ὑπατίου ἀναρρήσεως ἡθροισμένων.
 27 τὸν δὲ Ὑπάτιον συλλαβόντες καὶ Πομπήιον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 τῷ βασιλεῖ προσήγαγον, οἳ καὶ ἀνηρέθισαν καὶ αἱ περιουσίαι
 28 αὐτῶν ἐδημεύθησαν. τῶν δ' ἐκ τοῦ δήμου ἀναιρεθέντων εἰ-
 29 κάσθη εἶναι ὁ ἀριθμὸς ὥσει τεσσαράκοντα χιλιάδες. οὐχὶ τῶν 10
 εἰρημένων δὲ δύο ἀνδρῶν μόνων ἐδημεύθησαν αἱ περιουσίαι,
 ἀλλὰ καὶ ἑτέρων πλειόνων συγκλητικῶν· κακεῖνοι δὲ πολυειδῶς
 ἐκολάσθησαν.

B 30 Ἐν δὲ τῇ στάσει ταύτῃ, ὡς εἴρηται, τῆς μεγάλης ἐκκλη-
 σίας καυθείσης, ἥς δομήτωρ ἦν ὁ Κωνσταντῖος, ἕτερον πολλῶν 15
 μεῖζω καὶ περιφανεστέραν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀπήρξατο
 a. 6040 M. | 532 καινουργεῖν, τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς ἀρχθείσης κατὰ τὸ 5 μ' ἔτος,
 p. Ch. n. Ἰνδικτιῶνος πεντεκαδεκάτης ἐνισταμένης ἐν Φεβρουαρίῳ μηνί.

4 περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ἐκ τοῦ δήμου ἐν τῷ θεάτρῳ C 14 περὶ τῆς
 ἀνοικοδομῆς (ἀνακοδομῆς E) τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ACE

1 τῶν κρατούντων om. Dwp 3 post ἤδη add. δὲ D 4 τῶν
 AR, τὸ Dwp 9 τοῦ τῶν D 10 χιλιάδας D 11 μόνων
 RwpDi, v. ad XIV 6, 31 οὐσίαι DwpDi (quod Di ipse im-
 probat vol. V p. 86), v. XIV 6, 9. 27 14 εἴρηται § 19 15 ante
 κωνσταντῖος add. αὐτοκράτωρ Owp 17 ἀρθείσης E τὸ om. E
 ἑξακισχιλιοστὸν τεσσαρακοστὸν RwpDi 18 Ἰνδικτιῶνος πεντεκα-
 δεκάτης ἐνισταμένης] v. L. G. p. 126, 18

urbe alii milites praetereaue barbari intromissi multitudinem,
 quae et ipsa iam inter se dissidebat, graminis instar caedebant,
 26 parcentes nemini. Refertum enim erat theatrum hominibus cum
 seditiosis tum plurimis congregatis, ut et res et Hypatium salu-
 27 tatum spectarent. Ille una cum Pompeio fratre ad regem per-
 28 ductus occiditur bonis eorum confiscatis. E populo caesi putantur
 29 ad XL milia. Neque vero illorum duorum dumtaxat bona sunt
 publicata, sed multorum praeterea senatorii ordinis, deque ipsis
 non uno modo supplicium sumptum.

30 Pro magna ecclesia a Constantio condita, quae in hac seditione,
 ut expositum est, conflagrarat, Iustinianus alteram novam multo
 maiorem et illustriorem exstruere coepit, aedificationem auspi-
 catus anno ab orbe condito sexies millesimo quadragesimo, in-

οὐ μόνου δὲ τοῦ ἱεροῦ τούτου δόμου τῆς δομήσεως ὁ βασιλεὺς 31
ἐκεῖνος ἀπήρξατο, ἀλλὰ καὶ ἑτέρων πλειόνων, ἐν οἷς ἀπείρων
D III 274 χρημάτων δεόμενος τὰς τυπωθείσας ἀνέκαθεν ἐν ἐκάστη τῶν
πόλεων δίδοσθαι σιτήσεις τοῖς ἐν αὐταῖς διδασκάλους τῶν λογι-
5 κῶν τεχνῶν ὑποθήκαις τοῦ ἐπάρχου ἐξέκοψε. καὶ οὕτω τῶν 32
ἐν ταῖς πόλεσι διδασκαλείων ἐσχολακῶτων ἀγροικία τῶν ἐν
αὐταῖς κατεκράτησε. C

Κατὰ γε μὴν τὸ ἑπτακαίδεκατον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ 33
καὶ ὁ κίων ὁ μέγας, ὃς ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ μεγάλου ναοῦ
10 καθίδρυται, τετελείωτο, ἐν ᾧ οἰκεῖον ἀνδριάντα ἐφιππον οὗτος
ὁ βασιλεὺς ἀνεστήλωσεν, ἐνθαπερ πρὶν ἕτερος ἴστατο κίων τοῦ 34
μεγάλου Θεοδοσίου φέρων στήλην ἐξ ἀργύρου πεποιημένην
παρὰ τοῦ ἐκείνου παιδὸς Ἀρκαδίου, ἔλκουσαν σταθμὸν λιτρῶν
ἑπτακισχιλίων τετρακοσίων, ἦν καθελὼν ἐκεῖνος μετὰ τοῦ κίονος 35
15 καὶ τὸν ἀργυρον ἀφελόμενος τὸν νῦν δρώμενον μετὰ τῆς οἰκείας
στήλης ἀνήγειρε κίονα. ἀλλὰ καὶ ὀλκὸν μέγιστον ἐκ μολίβδου 36
ἐξευργασμένον, δι' οὗ τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν εἰσάγετο, κατα-
λέλυκε, πολλῆς ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς τῆς ὕλης ταύτης δεόμενος. D

8 περὶ τοῦ Αὐγουστίνου ACE (v. Cedr. I p. 656, 18) 11 σημειῶσαι E

1. 2 οὐ μόνου — πλειόνων] οὐ μόνον δὲ τὸν ἱερὸν τοῦτον δόμον ὁ βα-
σιλεὺς ἐκεῖνος εἰδείματο, ἀλλὰ καὶ ἑτέρους πλείονας Owp 1 μόνου
AE, μόνον OwpDi; utitur Zonaras modo adiectivo, modo ad-
verbio, v. XIV 6, 29. 13, 14. 15, 5. XV 2, 11. 28, 38. XVII 21, 5.
XVIII 25, 13 et XIII 20, 26. XIV 6, 16. XV 6, 13. 22, 30. XVIII
22, 3 4 αὐτοῖς CDEwp 5 post τεχνῶν add. καὶ ἐπιστημῶν
Owp 6 διδασκαλίων B, διδασκάλων D ἀγροικία w*p invitis
AR 7 κατεκράτησε E 8 τὸ] τοῦ E 10 τετελείωται EwpDi
ἐν ᾧ | ἐν ᾧ A, ἐν ᾧ E, ἐφ' οὗπερ OwpDi 11 ἐνθα Owp
πρὶν AEwp, πρῶην O 13 σταθμὸν OwpDi, σταθμῶν A, σταθμὸν
ex σταθμῶν corr. E 16 ἀνέγειρε w*p invitis AR μολίβδου
ARw, μολύβδου Dwp

dictione XV, mense Februario. Neque vero hoc solum sed et 31
alia plura templa exstruere coepit; quae ad aedificanda cum in-
finitis opus esset pecuniis, stipendia de consilio praefecti libera-
lium artium magistris olim in omnibus urbibus constituta sustulit;
ita urbes vacantibus litterarum ludis rusticitas invasit. 32

Anno eius regni XVII. et magna columna in vestibulo 33
magni templi collocata absoluta est; cui equestrem suam statuam
imposuit. Eo loco prius fuerat columna magni Theodosii sta- 34
tuam argenteam sustinens, ab Arcadio, eius filio, factam pondere
VII milium et CCCC librarum; quam ille cum columna demolitus, 35
argento direpto, eam reposuit, quae adhuc cum eius statua vi-
situr. Destruxit etiam canalem maximum plumbeum, quo aqua 36

37 καὶ κλόνος δὲ τότε τῆς γῆς συνέβη σφοδρότατος, ἐξ οὗ συνε-
πτύθη τῆς Κυζίκου τὸ ἥμισυ.

38 Ἰστορεῖται δὲ τις τότε τῷ Βυζαντίῳ ἐπιδημῆσαι ἔλκων
39 κύνα τερατουργόν· πολλῶν γὰρ εἰς θέαν αὐτοῦ συνηγμένων,
ἐδίδουν πλείους ἐκ τούτων τοὺς ἑαυτῶν δακτυλίους, καὶ πάντες 5

40 ὁμοῦ πρὸ τοῦ κυνὸς κατετίθεντο. ὁ δ' ἐκελεύετο πρὸς τοῦ
κυρίου αὐτοῦ ἐκάστῳ παρεσχημέναι τὸν ἴδιον, καὶ τῷ στόματι

λαμβάνων αὐτοὺς καθ' ἓνα ἀπλανῶς ἐκάστῳ τὸν οἰκεῖον προ-
41 ἐνεμε. καὶ αὐθις προσετίθεται δεῖξαι τίς μὲν εὖπορος ἦν, τίς
δὲ πένης ἢ τίς πόρνη τῶν γυναικῶν ἢ ποία χήρα, τίς δὲ συνε- 10
ζευγμένη ἀνδρὶ, καὶ ἕτερα τοιαῦτα, καὶ πάντα ἐδείκνυνεν ἀν-

P II 64 A ἐπισφαλῶς, ἐκάστου πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ ἱμάτιον κατέχων τῷ
στόματι.

7 Τῷ μέντοι δεκάτῳ ἔτει τῆς ἀρχῆς Ἰουστινιανοῦ τοῦ πα- D III 275
τριάρχου Ἐπιφανίου θανόντος ὁ Τραπεζοῦντος Ἀνθίμος εἰς 15
τὸν ἱερατικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετατίθεται.

2 οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ κατὰ τῶν ἀνδρομανῶν πολλὸς ἔπνευσε
καὶ πλείστους διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐκόλασε, τὴν αἰδῶ τούτων

3 περὶ τοῦ τερατουργοῦ (τεράτου τοῦ E) κυνός CE σημείωσαι A
14 περὶ πατριαρχῶν CE σημείωσαι AE

1 δὲ om. Ewp οὐπερ D 4 εἰς θέαν — 6 ὁ δ' εἰς θέαν ἀθρο-
ιζομένων αὐτοῦ, πολλοὶ τούτων τοὺς ἑαυτῶν δακτυλίους ἐτίθουν πρὸ τοῦ
40 κυνὸς ὁμοῦ συνηγμένους. ὁ δ' O unus P 7 τὸν] τὸ DE 8 τὸν]
τὸ D προσένευε A, προσένειμε Di, ἀπένεμε O, ἀπένειμε Ewp
9 post μὲν add. τῶν παρόντων Rwp 10 ἢ τίς ARwp, τίς δὲ D
ποῖα A(R), τίς Bwp 11 post πάντα add. ὁ κύων Owp
12 ἐκάστῳ Ewp 14 post ἀρχῆς add. τοῦ D 18 τούτων
AEwp, ἐκάστῳ C, ἐκάστου R unus P

in urbem ducebatur, cum eius materiae multum ad structuras
37 ei esset opus. Tum maximus quoque terrae motus accidit, quo
Cyzici pars dimidia concidit.

38 Fertur etiam tum quidam canem mirificum Byzantium addu-
39 xisse, ad quem spectandum confluyente multitudine multi suos
40 annulos in unum acervum congestos ante canem ponebant, quos
41 cuique suum domini iussu nullo errore ore afferebat. Idem rogatus,
quis ex iis, qui adessent, dives esset, quis egens, quae mulier
meretrix, qualis vidua, quae uxor, alia similia, ea quoque omnia
sine ullo errore demonstrabat, veste cuiusque ad quaestionem
ore prehensa.

7. Epiphanio patriarcha decimo anno Iustiniani mortuo
Anthimus Trapezuntinus episcopus in sede Cpolitana successit.
2 Fuit hic rex et libidini masculae infestissimus et plurimos ea de

ἐκτέμνων. καὶ πρὸς τὸν ἐρόμενον “διὰ τί ταύτη τοὺς ἀρρενο-3
φθόρους κολάζεις;” ἔφη “εἰ δ’ ἄρα ἱεροσυλήκασιν, οὐκ ἂν τὴν
χειρὰ τούτων ἀπέτεμον”; οὗτος καὶ τὸν μέγαν ἐν τῇ Πηγῇ 4
ναδὸν τῆς Θεοτόκου ἀνήγειρε καὶ τὸ τῶν σεπτῶν μαρτύρων
5 ἱερὸν Σεργίου καὶ Βάκχου καὶ ἄλλας οἰκοδομὰς πολλὰς ἐποιή- B
σατο, καὶ γέφυραν ἔκτισε κατὰ τὸν Σάγγαριν ποταμόν, ἐν ᾗ 5
καὶ ἐπίγραμμα παρὰ Ἀγαθίου ἐγένετο τόδε·

- καὶ σὺ μεθ’ ἐσπερίην ὑψαύχενα καὶ μετὰ Μήδων W III 53
ἔθνεα καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην,
10 Σαγγάριε, κρατερῇσι ῥοὰς ἀψῖσι πεδηθεῖς,
οὕτως ἐδουλώθης κοιρανικῇ παλάμῃ,
ὁ πρὶν δὲ σκαφέεσσιν ἀνέμβατος, ὁ πρὶν ἀτειρής,
κεῖσαι λαϊνὴ σφιγκτὸς ἄλυκτοπέδη.
καὶ ἡ βασιλὶς Θεοδώρα τότε τὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων περιώ- 6
15 νυμον ναδὸν ἐδομήσατο. ἦν μὲν γὰρ καὶ πρόην τοῖς ἀποστό- 7 C
λοις ἐκείσιν ναός, παρὰ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου

1 ἐρόμενον D, corr. D_w 2 κολάζει BCEwp ἱεροσυλήκασιν C
5 ἄλλας πολλὰς οἰκοδομὰς E 6 σάγγαριν A, σάγγαριν RwpDi
(E corr. ex σάγγαριν) 7 παρὰ ἀγαθίου ἐπίγραμμα C ἐπί-
γραμμα] v. Constantin. Porphy. de themat. t. III p. 27, 11 et An-
thol. Palat. IX 641 (Agath. epigr. 67 p. 380). Praeterea cf.
Pregerum inscr. Graec. metr. cet. Lips. 1891 p. 172 ἐγένε D
8—13] Versus in codicibus distincti sunt. 8 ἐσπερίων D
10 κρατερῇσι E ἀψῖσι ACDwp, ἀνίσσι E, ἀψῖσι B⁸Di 11 οὕτως
AR, Anthol. Pal., Constantin. cod. C, οὕτω ex οὕτως mut. DwpDi,
σῶτος Const. editt. et Planudes; v. R. Wagnerum quaest. de
epigr. graec. Diss. inaug. Lips. 1883 p. 52 12 σκαφέεσσιν ODi,
σκαφέεσσιν AEwp ἀνέμβατος] ἀνένδοτος D ἀτειρής Ewp, Con-
stantin. cod. C 13 σφιγκτός (sic) A, σφιγκτός RwpDi, σφιγκτός D
14 καὶ ἡ AR, καὶ ἡ δὲ B, ἡ δὲ Ewp 16 τοῦ υἱοῦ — p. 160, 1
Κωνσταντίνου om. O

causa punivit, virilibus exsectis. Qui rogatus: “Cur paedicatores 3
ita punis?” “Nonne” inquit “si sacrilegium commisissent, manus
illis praecidissem?”. Idem magnum Deiparae templum ad Fontem 4
condidit et S. martyrum Sergii et Bacchi aedem multaque prae-
terea opera exstruxit et pontem fecit in Sangari fluvio, cui hoc 5
ab Agathia epigramma est inscriptum:

Navibus infestum prius indomitumque feroci
Flumine marmoreis te quoque compedibus
Sangari, post Medos domitos fractosque superbos
Hesperiae populos barbariemque feram,
Regia dextra suo constrinxit numine, tutumque
Impete suppresso nunc patefecit iter.

Condidit tunc et regina Theodora celebrem illam S. aposto- 6
lorum aedem. Fuerat quidem prius quoque ibi aedes eorundem 7

Κωνσταντίνου δεδομημένος, οὐχ οἶος δ' ὁ νῦν ἐστι, πολλῶ δὲ
τούτου καὶ πρὸς κάλλος καὶ πρὸς ὄγκον λειπόμενος.

- 8 Ὀνωρίου δὲ ποτε τῆς πρεσβυτέρας βασιλεύοντος Ῥώμης,
μεταναστὰν τὸ τῶν Οὐανδήλων ἔθνος καὶ εἰς Ἰσπανίαν ἐλθὼν
κάκειθεν εἰς Λιβύην περραιωθὲν σὺν τῷ οἰκείῳ ῥηγὶ Γόνδι- 5
9 γίσγλω κατέσχε ταύτην. ἐφ' οὗτοι δὲ δυοὶ τούτου θανόντος,
ὧν ἄτερος Γόνδαρις, ὁ δὲ λοιπὸς ἐκαλεῖτο Γιζέριχος, εἰς μόνον
τὸν Γιζέριχον ἢ ἀρχὴν περιέστη, τοῦ Γόνδαρι τελευτήσαντος. D III 27
10 οὗτος οὖν ὁ Γιζέριχος τὴν τε Καρτάγεναν παρελήφει καὶ τὴν
D' Ῥώμην αὐτήν, καὶ ἐπὶ τριάκοντα καὶ ἑννέα τῶν Οὐανδήλων 10
11 ἡγεμονεύσας ἑναυτοὺς ἀπέτισε τὸ χρεῶν. δν Ὀνώριχος ὁ υἱὸς
διεδέξατο, ὅφ' οὗ πλείστα δεινὰ τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπὶχθήσαν,
12 ἀρειανίζειν πάντας καταναγκάζοντος. δς ἐπ' ἔτη ἄρξας ὀκτὼ
13 ἐπὶ διαδόχῳ Γουνδαμούνδῳ τῷ νύωνῳ τελευτᾷ. καὶ οὗτος δὲ
βαρὺς τοῖς ὀρθοδόξοις γενόμενος, κατέλυσε τὴν ζωὴν ἐπὶ ἐνι- 15

3 περὶ τῶν Οὐανδήλων, καὶ ὅπως τῆς Λιβύης ἐκράτησαν, καὶ ἐπὶ πόσον
καὶ ὅπως ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ κατεπολεμήθησαν παρὰ τοῦ Βελισαρίου C

1 δ' AR, δὲ w^{*}pDi ἐστὶ RwpDi, ἐστὶν A, v. ad XIII 1, 5
3 ὀνωρίου ARw, ὀνωρίου B^{*}Di 4 ἰσπανίαν ARw, ἰσπανίαν B^{*}(?)Di,
v. ad XIII 10, 18 ἐλθὼν DEwp 5 λιβύην Ew, λιβύην AOp
διαπεραιωθὲν Rwp γοδιγίσγλω D 7 γούδαρις D 8 ζέριχον
D, corr. Dw γόνδαρη A, γόνδαρι RwpDi, γούδαρι D 9 γοῦν
Ewp καρτάγεναν AR (C s. acc.) Di, καρταγέναν wp; καρθαγεννα
Georg. Cypr. 640 cod. B., Καρθαγένναν Theoph. I p. 186, 25,
Καρταγέννα Georg. Cypr. 640 11 ὀνώριχος Ew Theoph. I
p. 186, 26, δ νόριχος A, ὀνόριχος R, Ὀνώρικος p, Ὀνώριχος Di, v.
ad p. 161, 6 13 καταναγκάζοντες w^{*}, καταναγκάζοντας p^{*} invitis
AR 14 διαδόχῳ om. B γουνδαμούνδῳ RwpDi, γουνδαμούγδῳ A
νύωνῳ A (v. Procop. I p. 345, 14, Duc 59), νύῳ Rwp

a Constantio, Constantini magni f., aedificata, non tamen huic
similis, quae nunc est, sed et pulchritudine et magnitudine multo
inferior.

- 8 Honorio quondam Romae veteri imperante, gens Vandalica
relictis sedibus in Hispaniam se contulerat indeque freto traiecto
9 cum suo rege Gondigisglo in Africa consederat. Eo mortuo,
Gundari et Gizericho duobus filiis relictis, ad unum Gizerichum
10 imperium post obitum Gundari rediit. Qui Gizerichus et Cartage-
nam et ipsam Romam occupavit, cumque Vandalis annos XXXIX
11 imperasset, naturae debitum persolvit. Huic successit Honorichus
filius, qui, cum orthodoxos plurimis malis affecisset, ut Arianismum
12 amplecterentur, post regnum VIII annorum Gundamundo nepote
13 successore relicto moritur; qui et ipse orthodoxis infestus post

αυτοὺς τὴν ἀρχὴν κατασχὼν δυοκαίδεκα. εἶτα Τρασαμουῖνδος 14
 τῶν Οὐανδῆλων γέγονεν ἡγεμῶν, καὶ οὗτος Ἀρειανός, οὗ κο-
 λάζων τοὺς ὀρθοδόξους, μόνον μέντοι ἀποστρεφόμενος· καὶ
 τοῦτου δὲ ἔτη ἔκκοσι καὶ ἑπτὰ διαγαγόντος ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ τὸ
 5 βιώσιμον ἐκμετρήσαντος, εἰς Ἰλδέριχον ἡ ἡγεμονία μετέπεσεν,
 δς Γιζερίχου ἦν υἱωνὸς ἐξ Ὀνωρίχου τοῦ ἐκείνου παιδός. οὔτε 15
 δὲ χριστιανοῖς χαλεπῶς προσεφέρετο καὶ πᾶσι πρῶτος ἐτύγγανεν, P II 65 A
 ἅτε καὶ μαλθακοῦ τυχὼν ἡθους ἐκ φύσεως, ὅθεν ἦν καὶ πρὸς
 πολέμους νωθετερος. οὗτος δὴ ὁ Ἰλδέριχος συνήθης γέγονε 16
 10 τῷ Ἰουστινιανῷ ἔτι ἰδιωτεύοντι. Γελίμερ δὲ τις ὁμογενὴς Ἰλ- 17
 δερίχου, ἀνὴρ κακοήθης, δραστήριος δὲ καὶ νεωτερίσαι δεινό-
 τatos, ἐπέθετο τυραννίδι· καὶ τὸν οἰκεῖον κατασχὼν δεσπότην 18
 εἰρκτῇ παραδίδωσι καὶ τοὺς ὅσοι ἐκείνῳ ᾤκείωντο. ἀποτρι- 19
 βόμενος δ' οἶον τὸ τῆς τυραννίδος αἰτίωμα, γράφει πρὸς Ἰου-
 15 στινιανὸν ὡς οὗ τῆς ἀρχῆς ἐρῶν ταύτης ἐδράξατο, ἀλλ' ὅτι
 Ἰλδέριχος ἀποπεφύκει πρὸς τὴν ταύτης διοίκησιν. ὁ δὲ βασι- 20
 λεὺς ἀνταπέστειλε τῷ Γελίμερι ὡς οὐκ ἀνέξεται, εἰ μὴ τῷ τυ- B
 ραννηθέντι μὲν βοηθήσει, τὸν δὲ τυραννήσαντα τιμωρήσεται.

1 ῥασαμουῖνδος D 3 ὀρθοδοξοῦντας O 6 γιζερίχου ARw, Γι-
 ζερίκου p Ὀνωρίχου AR, ὠνωρίχου Ew, ὠνωρίχου p, Ὀνωρίχου
 Di, corr. B-W, v. p. 160, 11 9 γέγονε om. initio versus C 11 post
 κακοήθης add. μὲν Rwp νεωτερίσαι (sic) A δεινός Ewp
 17 ἀνταπέστειλε AR, ἀνταπέστειλε Bwp, Di, v. ad XIII 9, 28 τυ-
 ραννηθέντι ARDww, τιμωρηθέντι D, τυραννηθέντι p* 18 βοηθήσει
 A, τιμωρήσει E(wp), τιμωρήσει R τυραννήσαντα ARw, τυραν-
 νίσαντα p*

XII regni annos e vita decessit. Post hunc Trasamundus Van- 14
 dalorum dux est factus, Arianus et ipse, qui tamen orthodoxis
 tantum adversatus est, non etiam suppliciis insectatus. Regnavit
 annos XXVII, eoque defuncto principatus ad Hilderichum Gize-
 richi ex Honoricho filio nepotem rediit. Is neque Christianos 15
 asperere tractabat et clementem se praebebat erga omnes, vir miti
 ingenio et ad bella suscipienda cunctantior. Contraxerat autem 16
 Hilderichus cum Iustiniano tum privato familiaritatem. Ceterum 17
 Gelimeras, eius cognatus, homo improbus ille quidem sed strenuus
 et novarum rerum sollertissimus machinator, regnum appetivit,
 suo domino eiusque familiaribus omnibus in vincula coniectis; 18
 et ut crimen tyrannidis a se amoveret, ad Iustinianum scribit se 19
 non regnandi cupiditate imperium invasisse, sed quod Hilderichus
 ad imperium administrandum natura esset non aptus. At rex Geli- 20
 mero rescripsit se non inquieturum, nisi et vi oppressum vindic-
 casset et tyrannum ultus fuisset. Itaque patricium Belisarium ex 21

21 διὸ τὸν πατρίκιον Βελισάριον ἐκ τῆς ἐφ' αὐτῷ μεταστελλόμενος, D III 277
 ἐκεῖ γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ τοῖς Πέρσαις μαχόμενος, εἰς Λιβύην μετὰ
 χειρὸς βαρείας καὶ στόλον πέμπει πολλοῦ, ταῖς δυνάμεσιν ἀπά-
 22 σαις ἐπιστήσας αὐτὸν ἀρχιστράτηγον αὐτοκράτορα, ὃ καὶ ὁ
 Καισαρεὺς συμπαρωμάσκει Προκόπιος, δς τὰ περὶ τῶν ἐκεῖ 5
 23 πολέμων ἱστορήσει πλατυκώτερον. καταπλεύσας οὖν εἰς Λιβύην
 24 ὁ Βελισάριος χάρακα βάλλεται. ὁ δὲ Γερίμερ τοῦτο μαθὼν
 ἐντέλλεται τῷ ἀδελφῷ Ἀματῇ τὸν τε Ἰλδέριχον καὶ τοὺς αὐτοῦ
 C συγγενεῖς, οὓς ἐμφροῦρους κατείχευ, αὐτίκα κτείνει. καὶ οἱ
 25 μὲν ἀνήρηντο. Γερίμερ δὲ συμβαλὼν τῷ Βελισαρίῳ καὶ τρα- 10
 πείς τῆς τε Καρχηδόνης ἐξέπεσε καὶ τῶν ἄλλων καὶ πάσης τῆς
 Λιβύης ἐκράτησε Βελισάριος καὶ τῇ βασιλείᾳ Ῥωμαίων ἐπέ-
 26 σάντων αὐτῆς. συνέσχε δὲ ζωὸν καὶ αὐτὸν τὸν Γερίμερα οὖν
 W III 154 27 γαμετῇ καὶ τέκνοις αὐτοῦ. λέγεται δὲ πολιορκουμένῳ αὐτῷ 15
 μετὰ τῶν οὐκείων ἐν χώρᾳ λυπρῇ τῇ τῶν Μαυρουσιῶν ἐπιλεῖ-

6 ἦτα τοῦ Γελίβερος (sic), πολιορκία τε καὶ κατάσχεσις CE 15 σημεί-
 ωσαι AE

1 βελισάριον AR (sic simplici l constanter: AO) omnes P (Duc
 60), Theoph. (v. ind. de Boorii s. v.), Procop. (v. ind.), βελισά-
 22 ριον E (sic duobus l in textu constanter) [v. tamen argumenta
 ad XIV 8, 1. 17. 9, 1] wp 3. 4 ταῖς δυνάμεσιν ἀπάσας ἐπι-
 στήσας αὐτὸν AE (scripturam cod. E affert W), ἀπάσας αὐτὸν
 ταῖς δυνάμεσιν ἐπιστήσας Ow 6 πλατυκώτερον R (B corr. ex
 πλατικώτερον) wpDi, πλατικώτερον AC 7. 12. βελισάριος Ewp,
 v. ad XIV 7, 21 10 βελισαρίῳ Ewp, v. ad XIV 7, 21 τρα-
 23 πείς AO, ἡττηθεὶς Ewp 13 ἐνενήκοντα AO, Procop. I p. 423, 14,
 Theoph. I p. 196, 26, ἐνενήκοντα E, ἐνενήκοντα wp 14 καὶ
 αὐτὸν om. D 16 τῶν alterum om. D μαυρουσιῶν E

Oriente, ubi cum Persis bellum gerebat, arcessitum cum manu
 valida et classe magna, omnibus copiis cum summo imperio prae-
 22 fectum in Libyam mittit, Procopio quoque Caesariensi comite,
 23 qui bella illic gesta copiosius persecutus est. Belisarius exercitu
 24 in Libya exposito vallum obducit. Quo Gelimerus cognito fratri
 Amatae mandat, ut Hilderichum cum cognatis, quos in custodia
 25 tenebat, statim e medio tollat. Sic illi interfecti sunt. Belisarius
 autem, Gelimero pugna profligato expulsoque Carthagine et e
 ceteris urbibus, tota Libya est potitus eamque imperio Romano
 26 subiecit a Vandalis per annos XCV occupatam, et Gelimerum
 27 vivum cum uxore et liberis comprehendit. Ferunt eum, cum in
 regione Maurorum aspera cum suis obsideretur, annona destitu-
 tum a tribuno, quem Belisarius obsidioni praefecerat, litteris da-

ψαι τὰ ζωαρκῇ, τὸν δὲ ἐπιστεῖλαι τῷ ταγματάρχῳ, δν ὁ Βελισάριος τῇ πολιορκίᾳ ἐπέστησεν, ἀξιοῦντα στείλαι οἱ ἄρτον ἕνα καὶ κιθάραν καὶ σπόγγον. καὶ ὃς συνιδεῖν οὐκ ἔχων ὅτου 28 χάριν αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Γελίμερος τὰ αἰτούμενα, τὸν τῆς D 5 γραφῆς ἠρώτησε κομιστήν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἄρτον εἶπεν αἰτεῖν 29 ἐπιθυμῶν τοῦτον ἰδεῖν, ἐπεὶ μὴ εἶδεν ἐξότου τῆς Καρχηδόνας ἐκπέπτωκε, τῶν βαρβάρων, παρ' οἷς ἦν, κακοβίων ὄντων, τὸν δὲ σπόγγον, ἵνα τούτῳ τῶν ὀμμάτων ἐκμάσση τὰ δάκρυα, τὴν δὲ κιθάραν, ἵνα ταύτῃ τὰς οἰκείας συμφορὰς ἀποκλαύσῃται.

D III 278 ἑαυτὸν δὲ ὁμῶς παραδόντι τοῖς πολιορκουμένοις μετὰ τῶν συνόντων 30 ἤχθη πρὸς Βελισάριον, καὶ ἐγέλα πρὸς αὐτὸν εἰσαγόμενος, ὥς τοῖς δρωσὶν ἐξεστηκέναι δοκεῖν αὐτὸν διὰ τὴν τοῦ πάθους ὑπερβολήν. ἦν δ' ἑτεροῖόν τι τὸ γινόμενον. ἀναλογιζόμενος γὰρ 31 εἰς οἷαν τύχην ἐξ οἷας κατήντησε καὶ γέλωτος ἄξια κεκρικῶς P II 66 A

15 τὰ ἀνθρώπινα, ἐγέλα ταῦτα. Βελισάριος δὲ καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς 32 τῶν Οὐρανδῆλων ἄρχοντας ἐντίμως ἐφύλασσε, κομισθησομένους τῷ βασιλεῖ. παρελήφει δὲ καὶ Σικελίαν καὶ τὴν Σαρδῶ, νῆσος 33 δὲ καὶ αὕτη, καὶ τὰ μέχρι Γαδείρων ὑφ' ἑαυτὸν ἐποιήσατο,

1 ταγματάρχη RwpDi, variat Zonar. inter ταγματάρχης (XIV 7, 37) et ταγματάρχος, ut inter ταξιάρχης et ταξίαρχος (v. ad XIII 10, 11 et ad XVIII 27, 3) 1.15 βελισάριος Ewp, v. ad XIV 7, 21 2 αἰτοῦνται Ewp 3 post ὅτου add. γε Ewp 5 μὲν om. D 6 μὴ] μηδὲν D 7 ἦν A, ἐστὶ (R)wp κακοβίων D 10 post ὁμῶς add. ὁ γελίμερ Owp 11 βελισάριον Ewp, v. ad XIV 7, 21 16 ἐφύλασσε A Procop. I p. 440, 24, ἐφύλαττε RwpDi, v. ad XIII 21, 8 17 τὴν σαρδῶ ARwp, τὴν σαρδῶ E, σακερδῶ omisso τὴν C 18 αὕτῃ EwpDi post αὕτη add. ὥς ἤδη καὶ προιστόρηται BCwp, ὥς ἤδη μοι προιστόρηται D

tis petiisse unum panem, citharam, spongiam. Qui cum non in- 28 tellexisset, qua de causa ista peteret, tabellarium interrogasse, eum vero respondisse panem petiisse spectandi desiderio permo- 29 tum, quod nullum vidisset ex quo Carthagine excidisset (nam barbaros, apud quos ageret, misere vivere), spongiam, qua lacrimas abstergeret, citharam, qua suas calamitates deploraret. Facta 30 porro cum suis deditione ad Belisarium est perductus, interim ridens, ut qui videbant eum errore mentis affici putarent ob calamitatis magnitudinem. Sed res aliter se habuit. Nam cum 31 fortunae suae commutationem secum reputaret et humana omnia esse ridicula existimaret, hac de causa ridebat. Belisarius vero 32 et ipsum et Vandalorum duces in custodia honorifice habebat, ut ad regem perducerentur. Cepit et Siciliam et Sardiniam in- 33 sulas et usque ad Gades subactis omnibus, sic demum rediit

καὶ οὕτως ἐπανήλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ τιμῆς μεγάλης παρὰ
 34 τοῦ βασιλέως ἤξιωτο, ἄγων αὐτόν τε τὸν Γερίμερον σὺν γυναικὶ
 καὶ τέκνοις καὶ συγγενέσι καὶ πᾶσαν τὴν θεραπείαν αὐτοῦ.
 35 εἶτα καὶ θρόμβον ἐπὶ τῇ νίκῃ κατήγαγε, τελουμένης ἀμίλλης
 ἔπων ἐν τῷ θεάτρῳ, αὐτοῦ τε τοῦ κρατοῦντος, ὡς ἔθος, προ- 5
 καθημένου καὶ τῆς γερονσίας παρούσης καὶ τοῦ δήμου παντός.
 B 36 καὶ προῆει μὲν ἐκ τῆς τῶν ἔπων ἀφειρηθείας ὁ ἀρχιστράτηγος
 τῆς πορφυρίδος τοῦ Γερίμερος παρεπομένου ἐχόμενος τῇ χειρὶ
 37 συμπαραμάχοντα δ' αὐτῷ καὶ οἱ τῶν τάξεων στρατηγοὶ καὶ
 38 ταγματάρχαι καὶ λοχαγοὶ καὶ οἱ τοῦ Γερίμερος συγγενεῖς. ἤδη 10
 δ' ἐφθακὼς ἔναντι τοῦ κρατοῦντος ὁ Βελισάριος πείθει τὸν
 Γερίμερον εἰς τοῦδαφος καταβαλεῖν ἑαυτὸν καὶ οὕτως ἀπονεῖμαι
 39 τῷ βασιλεῖ τὴν προσκύνησιν. ὁ δ' ἐποίει τὸ προστατιτόμενον,
 40 καταχόμενος δάκρυσι. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Βελισάριος προσοῦδισεν
 ἑαυτόν, ἐνδεικνύμενος τῷ Γερίμερῳ ὅτι οὐχ ὡς αἰχμάλωτος 15
 ἐκείνος τοῦτο ποιῆσαι ἀπήτητο, ἀλλ' ὅτι οὕτω νενόμισται προσ-
 κυνεῖσθαι τῶν Ῥωμαίων τοὺς βασιλεῖς, καὶ οἴονεϊ κομφίζων
 C 41 αὐτῷ τὸ δυστύχημα. καὶ τὴν ἴσιν δὲ τῇ βασιλείᾳ προσκύν- D III 279

4 οἷος ὁ θρόμβος (θρόμβος? E) γέγονεν CE

1. 2 καὶ τιμῆς — ἤξιωτο post 3 αὐτοῦ Owp 7 post ἀρχιστρά-
 τηγος add. βελισάριος Owp 9 στρατηγοὶ ἀρ στρατηγοὶ | expuncto
 ἀρ E, ἀρχηγοὶ, sed in marg. add. γε. στρατηγοὶ C 10 ταγμα-
 τάρχαι] v. ad XIV 7, 26 10. 11 ἤδη δ' — 12 καταβαλεῖν om. A
 (unum verum, v. B-W, Byz. Zeitschr. a. 1892 p. 220) 11. 14
 βελισάριος Ewp, v. ad XIV 7, 21 12 καταβαλεῖν] ἐλεῖν A (de-
 siderat versus omissus in καταβ) 15 αἰχμάλωτος B 16 προσ-
 κυνεῖσθαι exeunte versu om. C 18 βασιλίδι C

34 Byzantium et ipso Gelimero cum uxore, liberis, cognatis et omnibus
 35 eius ministeriis adductis a rege magno honore est dignatus. Tum
 de victoria habebat triumphum et iudi equestres in theatro sunt
 acti, ipso imperatore de more praesidente et senatu omnique
 36 populo praesente. Procedebat autem ex equorum carceribus
 Belisarius imperator, Gelimeri subsequens purpuram manu te-
 37 nens, comitantibus ducibus et tribunis et centurionibus et Gelimeri
 38 cognatis. Cumque ad imperatorem perventum esset, Belisarius
 Gelimero persuadet, ut humi se proiceret regemque ita adoraret.
 39. 40 Facit ille, ut iubebatur, lacrimis oppletus. Sed se proiecit
 ipse et Belisarius, ut Gelimero ostenderet illum id facere iussum
 non ut captivum, sed quia moris esset adorari hoc modo Roma-
 41 norum reges, et ut eius calamitatem sublevaret. Cum eundem
 honorem et reginae habuisset Gelimerus, hospitio splendido et

νησιν ἀπονείμαντα τὸν Γελίμερα καταγωγὴ δέχεται λαμπρὰ καὶ
θεραπεία βασιλικὴ προετοιμασθεῖσα αὐτῷ. μεθ' ἡμέρας δέ 42
τινας αὐθις ἱππηλασίας ἀγομένης κατὰ τὸ θέατρον, τὰ λάφυρα
τοῦ πολέμου διὰ μέσης τῆς πόλεως κομίζόμενα εἰσήγοντο εἰς
5 τὸ Στάδιον, ἀκόντια καὶ θρόνοι καὶ φορεῖα καταστεγῇ γυναι-
κεῖα, χρυσοῦ τὰ πάντα πεποιημένα καὶ λίθοις τιμαλφῶσιν ἐπι-
κοσμούμενα, καὶ κλίνη ὁμοία καὶ χρυσόπαστοι τάπητες καὶ 13
σκευὴ τὰ ταῖς τραπέζαις ὑπηρετούμενα, τὰ μὲν ἐκ χρυσοῦ εἰρ-
γασμένα, τὰ δ' ἐξ ἀργύρου πεποιημένα, καὶ ἐκπώματα χρυσεῖα
10 τε καὶ λιθοκόλλητα καὶ ἀλουργεῖς ἐσθῆτες καὶ πέπλοι παρόμοιοι
καὶ βασιλικοὶ στέφανοι καὶ κόσμοι γυναικῶν διάλυτοί τε καὶ περι- D
μάργαροι καὶ ἄλλα πλείστα καὶ ἀριθμὸν σχεδὸν ὑπερβαίνοντα,
καὶ ἐπὶ πᾶσι λάφρακες ἐπὶ χρυσοῦ μεσται καὶ βίβλοι τῶν θείων 44
εὐαγγελίων, χρυσοῦ περιλαμπόμεναι πάντοθεν καὶ λίθων παν-
15 τοίοις γένεσι ποικιλλόμεναι. τὰ μὲν οὖν τοῦ θριάμβου ἦσαν
ἐν τούτοις. Βελισάριος δὲ καὶ ὑπατείας ἤξικτο. 45
Ἦδη δὲ τοῦ τῶν Οὐανδήλων πολέμου καταλυθέντος στέλ- 8
λεται παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ῥώμην, ταύτην τε καὶ πᾶσαν αὐτῷ W III 55

2 περὶ τῆς τῶν λαφύρων πομπῆς CE 17 ὅτι ὁ Βελισάριος (sic etiam
E, v. ad XIV 7, 21) εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐστῆλη, ταύτην τε καὶ τὴν Ῥώμην
ὑποτάξων (ὑποτάξων E) τῷ βασιλεῖ ὑπὸ Γότθων κατεχομένην CE

2 βασιλικῇ (sic) A 4 post κομίζόμενα add. καὶ θεωριζόμενα Rwp
6 τιμαλφῶσιν et τιμαλφῶσιν per dittogr. C 8 εἰργασμένα om. O
10 λιθοκόλλητα E ἀλουργεῖς (sic) AD, ἀλουργεῖς E 13 καὶ βίβλοι —
14 πάντοθεν καὶ om. A (unum versum, v. B-W, Byz. Zeitschr.
a. 1892 p. 220) 13 θείων] ἱερῶν O 15 τὰ μὲν οὖν] καὶ τὰ
μὲν D 17 τοῦ om. C 18 τε αὐτῷ καὶ πᾶσαν B

regis ministeriis iam ante praeparatis excipitur. Post dies aliquot 42
cum iterum ludi equestres in theatro agerentur, spolia bellica
per mediam urbem ostentata in stadium inferuntur, iacula, sellae,
muliebres lecticae, omnia aurea et pretiosis lapillis exornata, et 43
sponda eiusdem generis auratique tapetes et utensilia mensarum
partim aurea partim argentea, pocula item aurea gemmis ornata
purpureaeque vestes et pepla eiusdem generis, regales coronae,
ornamenta mulierum gemmis et margaritis interpuncta, aliaque
plurima et paene innumerabilia, et post haec omnia cistae septem 44
auro plenae et libri sacrorum evangeliorum undique auro reful-
gentes et omnis generis lapillis distincti. Ac triumphus huiusmodi
fuit. Belisario autem etiam consulatus est delatus. 45

8. Bello Vandalico iam confecto idem Romam a rege mitti-
tur, ut eam totamque Italiam ab Gotthis occupatam subigeret,

τὴν Ἰταλίαν παρασησόμενος, ὑπὸ Γότθων κατεχομένην, ὧν
 2 Θευδάτος ἦν ἡγεμών. τοῦτο μαθὼν ὁ Θευδάτος Ἀγαπητὸν
 P II 67 A τὸν Ῥώμης μέγαν ἀρχιερέα, ἄνδρα θεοπέσιον, στέλλει τῷ βα-
 3 σιλεῖ πρεσβευσόμενον. ὁ δὲ καταλαβὼν τὸ Βυζάντιον καὶ τῷ
 Ἰουστινιανῷ ἐντυχὼν πρῶτον περὶ θεοῦ καὶ τῆς εἰς αὐτὸν 5
 διαλέγεται πίστεως καὶ τὴν εἰς τὸν θρόνον τῆς νέας Ῥώμης
 ἀναγωγὴν Ἀνθίμου ὑπ' αἰτίαν πεποίητο, ὅτι τε μὴ κανονικῶς
 ἐκ Τραπεζούντος, ἢ τῶν εἰς τὸν Πολεμωνιακὸν πόντον κει- D III 280
 μένων πόλεων τυγχάνει μητρόπολις, εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν
 μετένηκτο, καὶ ὅτι καὶ τῆς Σενήρου κακοδοξίας μετέσχηκεν. 10
 4 ὁ δ' αὐτοκράτωρ σπουδῇ τῆς βασιλίδος τὸν Ἀνθίμον τῆς ἀρ-
 χιερατικῆς ἀξιώσας καθέδρας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς
 B 5 οἰκείας ἀντίειχετο πράξεως. ἐνισταμένου δ' ἔτι τοῦ θείου Ἀγα-
 πητοῦ, καὶ ἡπείλει αὐτῷ, κύριος εἶναι λέγων πράττειν ὁ βού-
 6 λουτο. ὥς δ' ἐπεγέλα ἀπειλοῦντι τῷ βασιλεῖ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ 15
 ἡδέως ἂν δέξασθαι τὴν σφραγὴν ἀντεπῆγε καὶ μακάριος εἶναι,
 εἰ τοιούτου τέλους ἀξιοθεῖη, ἡδέσθη δ' αὐτοκράτωρ καὶ μετα-

2 θευδάτος A, θευδάτος R (sic constanter) wp, v. ann. sequ., XIV
 8, 18, Procop. II p. 16, 19, Euagr. H. E. IV 19, Θευδάτος Di θευ-
 δάτος ADi, v. ann. anteced. 3 ante Ῥώμης add. τῆς Ewp
 μέγαν RwpDi, μέγα A, om. D 5 post αὐτὸν add. ὁρθῆς Rwp
 8 ἢ RwpDi, ἢ AC τῶν R (C corr. ex τὸν) wpDi, τὸν A
 εἰς D πολεμωνιακὸν ARwp, πολεμωνιακὸν DF.Di, v. Basil. notit.
 266 Gelzer. 9 κωνσταντινουπόλιν Am, κωνσταντίνου Rwp, v. ad
 p. 167, 5 10 μετενήνεκτο C, sed v. ad XV 29, 6 σεβήρου
 Ewp, v. ad p. 167, 13 μετέσχηκεν AEwp, μετέχων ἦν OwP
 11 δὲ Ewp 11 τῆς ἀρχιερατικῆς — 12 καθέδρας AEwp, τοῦ πα-
 τριαρχικοῦ ἀξιώσας θρόνον O 14 κύριος εἶναι λέγων] καὶ κύριος
 εἶναι ἔλεγε D 16 ante τὴν add. καὶ OwP 17 εἰ AE, ἔλεγεν
 εἶγε O, εἰ γὰρ εἶλεγεν w*, εἰ γὰρ ἔλεγεν p*

2 quorum dux erat Theudatus. Qui ea re cognita Agapetum, pon-
 tificem illum magnum Romanum, virum admirandum, legatum
 3 mittit ad regem; qui Byzantium profectus et ad Iustinianum ad-
 ductus primum de deo et in eum fide disserit et Anthimi collo-
 cationem in novae Romae sede incusavit; neque enim eum Tra-
 pezunte, urbium ponti Polemoniaci metropoli, Cpolim rite trans-
 latum, praetereaque perversa opinione Severi imbutum esse.
 4 Verum imperator, qui Anthimum opera reginae Cpolitani pa-
 5 triarcham designarat, acta sua rescindere noluit et divino Aga-
 peto etiam acrius instanti minatus se suo arbitratu, quod vellet,
 6 posse agere dixit. Cum autem pontifex minantem regem irri-
 sisset seque caedem aequo animo laturum esse respondisset ac
 beatum fore, si tali exitu dignaretur, verecundatus imperator

βαλὼν ὑπὸ ζήτησιν τὴν προᾶξιν καθίστησι. καὶ ἀντεῖπον μὲν 7
 τινες τῶν ἀρχιερέων τῷ πάπᾳ Ῥώμης Ἀγαπητῷ, τῇ βασιλεύσει
 χαριζόμενοι, παρ' ἧς καὶ χρήμασιν ὑπεφθάρησαν· πάντων δ'
 ἐκεῖνος τῇ ἀληθείᾳ συνηγορῶν ὑπερέτρησε. καὶ ὁ Ἀνθιμος τοῦ 8
 5 θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκβέβλητο, ἔτος ἐν ἀπολαύσας
 αὐτοῦ, τοῦ βασιλέως αἰδεσθέντος τὸν ἱερώτατον πάπαν καὶ τὴν C
 ἀλήθειαν. ἀντισηχθὴ δὲ Μηνᾶς, ἀνὴρ εὐσεβέστατος, αὐχῶν 9
 μὲν πατριδα τὴν κατ' Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρειαν, ἐκφύς δ' ἐνὸς
 τῶν ἐν ταύτῃ ἐπιφανῶν, καὶ λόγων οὐκ ὦν ἀνομίλητος, καὶ
 10 μάλιστα γὰρ τῶν θειοτέρων. οὕτω δὲ τῆς ἀρχιερωσύνης Μηνᾶς 10
 ὁ θεῖος τυχὼν ἢ μᾶλλον ἐκείνης εὐτυχησάσης αὐτόν, σύνοδον
 μερικὴν συγκροτεῖ σὺν τῷ πάπᾳ Ἀγαπητῷ καὶ ἀναθέματι περι-
 βάλλει Σευήρον καὶ Εὐτυχὴ καὶ Πέτρον καὶ τὸν Ἀλικαρνασέα
 Ἰουλιανὸν καὶ τὸν Ἀνθιμον ὡς ἐκείνοις δμόφρονα. ἔτι δ' ἐν 11
 15 τῷ Βυζαντίῳ διὰ τῶν ὁ ἱερώτατος πάπας Ἀγαπητὸς μετήλλαξε
 τὴν ζωὴν. ὁ μέντοι Μηνᾶς ἐπὶ δέκα καὶ ἑξ τὴν ἐκκλησίαν 12
 εὐσεβῶς ἰδύνας ἔτη τὸν βίον κατέλυσε· καὶ ἀνήχθη εἰς τὴν D

10 περὶ τοῦ πατριάρχου Μηνᾶ καὶ περὶ μερικῆς συνόδου ὑπ' αὐτοῦ (ὑπὸ
 τοῦ E) καὶ τοῦ πάπα Ῥώμης Ἀγαπητοῦ συστάσης CE 16 περὶ πατριαρ-
 χῶν ACE

5 κωνσταντίνου Owp, v. ad p. 166, 9 5. 6 ἀπολαύσας αὐτοῦ· ARw,
 ἀπολαύσας, αὐτοῦ pDi 6 αἰδεσθέντος AEWp, δυσωπηθέντος O
 7. 10. 16 μηνᾶς AR, μηνᾶς primo loco, tum constanter μηνᾶς w,
 μηνᾶς constanter p* 12 συγκροτεῖ μερικὴν B 13 σεβήρον Ewp,
 v. ad p. 166, 10 ἀλικαρνασέα AR, ἀλικαρνασέα Dwp (v. I p. 303, 4,
 Theoph. I p. 217, 6. 222, 11), Ἀλικαρνασέα Di 14 δὲ D
 16. 17 εὐσεβῶς τὴν ἐκκλησίαν D

mutata sententia rem proposuit examinandam. Ac nonnulli de 7
 primoribus sacerdotibus Agapeto, papae Romano, in reginae gra-
 tiam oblocuti sunt, ab eadem etiam largitionibus corrupti; quos
 tamen ille, qui veritatem defenderet, omnes superavit. Itaque 8
 Anthimus sede Cpolitana, quam annum occuparat, est eiectus,
 rege sanctissimum papam et veritatem reverito; et in eius locum 9
 suffectus Menas, vir summae pietatis, qui originem ex Alexan-
 dria, Aegypti urbe, duxit illustri genere ortus, litterarum non
 expers, sacrarum maxime. Cum igitur divinus Menas hoc modo 10
 patriarchatu esset potitus vel potius cum patriarchatus eum fe-
 liciter esset sortitus, concilio particulari cum papa Agapeto con-
 vocato, Severum, Eutychem, Petrum, Iulianum Halicarnasaeum,
 Anthimumque, illorum assensorem, anathemate notat. Ceterum 11
 sanctissimus papa Agapetus Cpoli defunctus est. Menas, cum 12
 ecclesiam per annos XVI pie gubernasset, obiit. Ei successit
 Eutychiuss, Romae novae patriarcha, et ecclesiae recte per annos

Κωνσταντίνου δεδομημένος, οὐχ οἷος δ' ὁ νῦν ἐστι, πολλὰ δὲ
τοῦτου καὶ πρὸς κάλλος καὶ πρὸς ὄγκον λειπόμενος.

- 8 Ὀνωρίου δὲ ποτε τῆς πρεσβυτέρας βασιλεύοντος Ῥώμης,
μεταναστὰν τὸ τῶν Οὐανδήλων ἔθνος καὶ εἰς Ἰσπανίαν ἔλθον
κακεῖθεν εἰς Λιβύην περαιωθέν σὺν τῷ οἰκείῳ ἡγῆσι Γονδι- 5
9 γίσγλω κατέσχε ταύτην. ἐφ' υἱοῖς δὲ δυοῖ τοῦτου θανόντος,
ὧν ἄτερος Γόνδαρις, ὁ δὲ λοιπὸς ἐκαλεῖτο Γιζέριχος, εἰς μόνον
τὸν Γιζέριχον ἡ ἀρχὴ περιέστη, τοῦ Γόνδαρι τελευτήσαντος. D III 27
10 οὗτος οὖν ὁ Γιζέριχος τὴν τε Καρτάγεναν παρειλήφει καὶ τὴν
D Ῥώμην αὐτήν, καὶ ἐπὶ τριάκοντα καὶ ἑννέα τῶν Οὐανδήλων 10
11 ἡγεμονεύσας ἑνιαυτοὺς ἀπέτισε τὸ χρεῶν. δν Ὀνώριχος ὁ υἱὸς
διεδέξατο, ὅφ' οὗ πλεῖστα δεινὰ τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπήχθησαν,
12 ἀρειανίζειν πάντας καταναγκάζοντος. δς ἐπ' ἔτη ἄρξας ὀκτὼ
13 ἐπὶ διαδόχῳ Γουνδαμούνδῳ τῷ υἱωνῷ τελευτᾷ. καὶ οὗτος δὲ
βαρὺς τοῖς ὀρθοδόξοις γενόμενος, κατέλυσε τὴν ζωὴν ἐπὶ ἐν- 15

3 περὶ τῶν Οὐανδήλων, καὶ ὅπως τῆς Λιβύης ἐκράτησαν, καὶ ἐπὶ πόσον
καὶ ὅπως ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ κατεπολεμήθησαν παρὰ τοῦ Βελισαρίου C

1 δ' AR, δὲ w^pDi ἐστι RwpDi, ἐστὶν A, v. ad XIII 1, 5
3 ὀνωρίου ARw, ὀνωρίου B^aDi 4 ἰσπανίαν ARw, ἰσπανίαν B^a(?)Di,
v. ad XIII 10, 18 ἔλθων DEwp 5 λυβίην Ew, λιβύην AOp
διαπεραιωθέν Rwp γοδιγίσγλω D 7 γούδαρις D 8 ζέριχον
D, corr. Dw γόνδαρη A, γόνδαρι RwpDi, γούδαρι D 9 γοῦν
Ewp καρτάγεναν AR (C s. acc.) Di, καρταγέναν wp; καρθαγεννα
Georg. Cypr. 640 cod. B., Καρθαγένναν Theoph. I p. 186, 25,
Καρταγέννα Georg. Cypr. 640 11 ὀνώριχος Ew Theoph. I
p. 186, 26, ὁ νόριχος A, ὀνόριχος R, Ονώριχος p, Ὀνώριχος Di, v.
ad p. 161, 6 13 καταναγκάζοντες w^a, καταναγκάζοντας p^a invitis
AR 14 διαδόχῳ om. B γουνδαμούνδῳ RwpDi, γουνδαμούνδῳ A
υἱωνῷ A (v. Procop. I p. 345, 14, Duc 59), υἱῷ Rwp

a Constantio, Constantini magni f., aedificata, non tamen huic
similis, quae nunc est, sed et pulchritudine et magnitudine multo
inferior.

- 8 Honorio quondam Romae veteri imperante, gens Vandalica
relictis sedibus in Hispaniam se contulerat indeque freto traiecto
9 cum suo rege Gondigisglo in Africa consederat. Eo mortuo,
Gundari et Gizericho duobus filiis relictis, ad unum Gizerichum
10 imperium post obitum Gundari rediit. Qui Gizerichus et Cartage-
nam et ipsam Romam occupavit, cumque Vandalis annos XXXIX
11 imperasset, naturae debitum persolvit. Huic successit Honorichus
filius, qui, cum orthodoxos plurimis malis affecisset, ut Arianismum
12 amplecterentur, post regnum VIII annorum Gundamundo nepote
13 successore relicto moritur; qui et ipse orthodoxis infestus post

αυτοὺς τὴν ἀρχὴν κατασχὼν δυοκαίδεκα. εἶτα Τρασαμούνδος 14
 τῶν Οὐανδήλων γέγονεν ἡγεμών, καὶ οὗτος Ἀρειανός, οὐ κο-
 λάζων τοὺς ὀρθοδόξους, μόνον μέντοι ἀποστρεφόμενος· καὶ
 τοῦτου δὲ ἔτη εἴκοσι καὶ ἑπτὰ διαγαγόντος ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ τὸ
 5 βιώσιμον ἐκμετρήσαντος, εἰς Ἰλδέριχον ἡ ἡγεμονία μετέπεσεν,
 ὃς Γιζερίχου ἦν υἱωνὸς ἐξ Ὀνωρίχου τοῦ ἐκείνου παιδός. οὔτε 15
 δὲ χριστιανοῖς χαλεπῶς προσεφέρετο καὶ πᾶσι πρῶτος ἐτύγγανεν, P II 65 A
 ἅτε καὶ μαλθακοῦ τυχὼν ἡθους ἐκ φύσεως, δθεν ἦν καὶ πρὸς
 πολέμους νωθέστερος. οὗτος δὴ ὁ Ἰλδέριχος συνήθης γέγονε 16
 10 τῷ Ἰουστινιανῷ ἔτι ἰδιωτεύοντι. Γελίμερ δὲ τις ὁμογενὴς Ἰλ- 17
 δερίχου, ἀνὴρ κακοήθης, δραστήριος δὲ καὶ νεωτερίσαι δεινό-
 τatos, ἐπέθετο τυραννίδι· καὶ τὸν οὐκ εἰδὼν κατασχὼν δεσπότην 18
 εἰρκτῇ παραδίδωσι καὶ τοὺς ὅσοι ἐκείνῳ ᾤκείωντο. ἀποτρι- 19
 βόμενος δ' οἷον τὸ τῆς τυραννίδος αἰτίαμα, γράφει πρὸς Ἰου-
 15 στινιανὸν ὡς οὐ τῆς ἀρχῆς ἐρῶν ταύτης ἐδράξατο, ἀλλ' ὅτι
 Ἰλδέριχος ἀποπεφύκει πρὸς τὴν ταύτης διοίκησιν. ὁ δὲ βασι- 20
 λεὺς ἀνταπέστειλε τῷ Γελίμερι ὡς οὐκ ἀνέξεται, εἰ μὴ τῷ τυ- B
 ραννηθέντι μὲν βοηθήσει, τὸν δὲ τυραννήσαντα τιμωρήσεται.

1 τρασαμούνδος D 3 ὀρθοδόξουτας O 6 γιζερίχου ARw, Γι-
 ζερίκου p ὀνωρίχου AR, ὠνωρίχου Ew, ὠνωρίχου p, Ὀνωρίχου
 Di, corr. B-W, v. p. 160, 11 9 γέγονε om. initio versus C 11 post
 κακοήθης add. μὲν Rwp νεωτερίσαι (sic) A δεινός Ewp
 17 ἀνταπέστειλε AR, ἀνταπέστειλε BwpDi, v. ad XIII 9, 28
 τυ-
 ραννηθέντι ARDww, τιμωρηθέντι D, τυραννηθέντι p* 18 βοηθήσει
 A, τιμωρήσει E(wp), τιμωρήσει R τυραννήσαντα ARw, τυραν-
 νίσαντα p*

XII regni annos e vita decessit. Post hunc Trasamundus Van- 14
 dalorum dux est factus, Arianus et ipse, qui tamen orthodoxis
 tantum adversatus est, non etiam suppliciiis insectatus. Regnavit
 annos XXVII, eoque defuncto principatus ad Hilderichum Gize-
 richi ex Honoricho filio nepotem rediit. Is neque Christianos 15
 asperse tractabat et clementem se praebebat erga omnes, vir miti
 ingenio et ad bella suscipienda cunctantior. Contraxerat autem 16
 Hilderichus cum Iustiniano tum privato familiaritatem. Ceterum 17
 Gelimerus, eius cognatus, homo improbus ille quidem sed strenuus
 et novarum rerum sollertissimus machinator, regnum appetivit,
 suo domino eiusque familiaribus omnibus in vincula coniectis; 18
 et ut crimen tyrannidis a se amoveret, ad Iustinianum scribit se 19
 non regnandi cupiditate imperium invasisse, sed quod Hilderichus
 ad imperium administrandum natura esset non aptus. At rex Geli- 20
 mero rescripsit se non conquieturum, nisi et vi oppressum vindic-
 casset et tyrannum ultus fuisset. Itaque patricium Belisarium ex 21

21 διὸ τὸν πατρίκιον Βελισάριον ἐκ τῆς ἐφ᾽ αὐτὸν μεταστελλόμενος, D III 277
 ἐκεῖ γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ τοῖς Πέρσαις μαχόμενος, εἰς Λιβύην μετὰ
 χειρὸς βαρείας καὶ στόλον πέμπει πολλοῦ, ταῖς δυνάμεσιν ἀπά-
 22 σαις ἐπιστήσας αὐτὸν ἀρχιστράτηγον αὐτοκράτορα, ὃ καὶ ὁ
 Καυσαρεὺς συμπαρωμάρτει Προκόπιος, δς τὰ περὶ τῶν ἐκεῖ 5
 23 πολέμων ἱστορήσει πλατυκώτερον. καταπλεύσας οὖν εἰς Λιβύην
 24 ὁ Βελισάριος χάρακα βάλλεται. ὁ δὲ Γερίμερ τοῦτο μαθὼν
 ἐντέλλεται τῷ ἀδελφῷ Ἀματῇ τὸν τε Ἰλδέριχον καὶ τοὺς αὐτοῦ
 C συγγενεῖς, οὓς ἐμφροῦρους κατεῖχεν, αὐτίκα κτεῖναι. καὶ οἱ
 25 μὲν ἀνήγγηκον. Γερίμερ δὲ συμβαλὼν τῷ Βελισαρίῳ καὶ τρα- 10
 πείς τῆς τε Καρχηδόνης ἐξέπεσε καὶ τῶν ἄλλων καὶ πάσης τῆς
 Λιβύης ἐκράτησε Βελισάριος καὶ τῇ βασιλείᾳ Ῥωμαίων ὑπέ-
 ταξεν, ἐνενήκοντα καὶ πέντε ἐνιαυτοὺς τῶν Οὐανδήλων κυριευ-
 26 σάντων αὐτῆς. συνέσχε δὲ ζωὴν καὶ αὐτὸν τὸν Γερίμερα σὺν
 W III 54 27 γαμετῇ καὶ τέκνοις αὐτοῦ. λέγεται δὲ πολιορκουμένῳ αὐτῷ 15
 μετὰ τῶν οἰκείων ἐν χώρᾳ λυπρῇ τῇ τῶν Μαυρουσίων ἐπιλεῖ-

6 ἦτα τοῦ Γερίβερος (sic), πολιορκία τε καὶ κατάσχεσις CE 15 σημεί-
 ωσαι AE

1 βελισάριον AR (sic simplici λ constanter: AO) omnes P (Duc 60), Theoph. (v. ind. de Boorii s. v.), Procop. (v. ind.), βελισά-
 ριον E (sic duobus λ in textu constanter) [v. tamen argumenta
 ad XIV 8, 1. 17. 9, 1] wp 3. 4 ταῖς δυνάμεσιν ἀπάσαις ἐπι-
 στήσας αὐτὸν AE (scripturam cod. E affert W'o), ἀπάσαις αὐτὸν
 ταῖς δυνάμεσιν ἐπιστήσας Owρ 6 πλατυκώτερον R (B corr. ex
 πλατυκώτερον) wpDi, πλατυκώτερον AC 7. 12. βελισάριος Ewp,
 v. ad XIV 7, 21 10 βελισαρίῳ Ewp, v. ad XIV 7, 21 τρα-
 πείς AO, ἡττηθεῖς Ewp 13 ἐνενήκοντα AO, Procop. I p. 423, 14,
 Theoph. I p. 196, 26, ἐνενήκοντα E, ἐνενήκοντα wp 14 καὶ
 αὐτὸν om. D 16 τῶν alterum om. D μαυρουσίων E

Oriente, ubi cum Persis bellum gerebat, arcessitum cum manu
 valida et classe magna, omnibus copiis cum summo imperio prae-
 22 fectum in Libyam mittit, Procopio quoque Caesariensi comite,
 23 qui bella illic gesta copiosius persecutus est. Belisarius exercitu
 24 in Libya exposito vallum obducit. Quo Gelimer cognito fratri
 Amatae mandat, ut Hilderichum cum cognatis, quos in custodia
 25 tenebat, statim e medio tollat. Sic illi interfecti sunt. Belisarius
 autem, Gelimero pugna profligato expulsoque Carthagine et e
 ceteris urbibus, tota Libya est potitus eamque imperio Romano
 26 subiecit a Vandalis per annos XCV occupatam, et Gelimerum
 27 vivum cum uxore et liberis comprehendit. Ferunt eum, cum in
 regione Maurorum aspera cum suis obsideretur, annona destitu-
 tum a tribuno, quem Belisarius obsidioni praefererat, litteris da-

ψαι τὰ ζωαρκῇ, τὸν δὲ ἐπιστεῖλαι τῷ ταγματάρχῳ, δν ὁ Βελισάριος τῇ πολιορκίᾳ ἐπέστησεν, ἀξιούντα στείλαι οἱ ἄρτον ἕνα καὶ κινάραν καὶ σπόγγον. καὶ ὅς συνιδεῖν οὐκ ἔχων ὅτον 28 χάριν αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Γελίμερος τὰ αἰτούμενα, τὸν τῆς D 5 γραφῆς ἠρώτησε κομιστήν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἄρτον εἶπεν αἰτεῖν 29 ἐπιθυμῶν τοῦτον ἰδεῖν, ἐπεὶ μὴ εἶδεν ἐξότου τῆς Καρχηδόνος ἐκπέπτωκε, τῶν βαρβάρων, παρ' οἷς ἦν, κακοβίων ὄντων, τὸν δὲ σπόγγον, ἵνα τοῦτω τῶν ὀμμάτων ἐκμάσση τὰ δάκρυα, τὴν δὲ κινάραν, ἵνα ταύτῃ τὰς οἰκείας συμφορὰς ἀποκλαύσῃται.

D III 278 ἑαυτὸν δὲ ὅμως παραδόνς τοῖς πολιορκουσί μετὰ τῶν συνόντων 30 ἦχθη πρὸς Βελισάριον, καὶ ἐγέλα πρὸς αὐτὸν εἰσαγόμενος, ὥς τοῖς δρῶσιν ἐξεστηκέναι δοκεῖν αὐτὸν διὰ τὴν τοῦ πάθους ὑπερβολήν. ἦν δ' ἑτεροῦν τι τὸ γινόμενον. ἀναλογιζόμενος γὰρ 31 εἰς οἷαν τύχην ἐξ οἷας κατήντησε καὶ γέλωτος ἄξια κεκρικῶς P II 66 A 15 τὰ ἀνθρώπινα, ἐγέλα ταῦτα. Βελισάριος δὲ καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς 32 τῶν Οὐανδήλων ἄρχοντας ἐντίμως ἐφύλασσε, κομισθησομένους τῷ βασιλεῖ. παρειλήφει δὲ καὶ Σικελίαν καὶ τὴν Σαρδῶ, νῆσος 33 δὲ καὶ αὕτη, καὶ τὰ μέχρι Γαδείρων ὕφ' ἑαυτὸν ἐποίησατο,

1 ταγματάρχη RwpDi, variat Zonar. inter ταγματάρχης (XIV 7, 37) et ταγματάρχος, ut inter ταξιάρχης et ταξιάρχος (v. ad XIII 10, 11 et ad XVIII 27, 3) 1.15 βελισάριος Ewp, v. ad XIV 7, 21 2 αἰτοῦντα Ewp 3 post ὅτον add. γε Ewp 5 μὲν om. D 6 μὴ] μηδὲν D 7 ἦν A, ἐστὶ (R)wp κακοβίων D 10 post ὅμως add. ὁ γέλιμος Owp 11 βελισάριον Ewp, v. ad XIV 7, 21 16 ἐφύλασσε A Procop. I p. 440, 24, ἐφύλαττε RwpDi, v. ad XIII 21, 8 17 τὴν σαρδῶ ARwp, τὴν σαρδῶ E, σακερδῶ omisso τὴν C 18 αὕτῃ EwpDi post αὕτη add. ὥς ἤδη καὶ προιστόρηται BCwp, ὥς ἤδη μοι προιστόρηται D

tis petiisse unum panem, citharam, spongiam. Qui cum non in-28 tellexisset, qua de causa ista peteret, tabellarium interrogasse, eum vero respondisse panem petiisse spectandi desiderio permo-29 tum, quod nullum vidisset ex quo Carthagine excidisset (nam barbaros, apud quos ageret, misere vivere), spongiam, qua lacrimas abstergeret, citharam, qua suas calamitates deploraret. Facta 30 porro cum suis deditione ad Belisarium est perductus, interim ridens, ut qui videbant eum errore mentis affici putarent ob calamitatis magnitudinem. Sed res aliter se habuit. Nam cum 31 fortunae suae commutationem secum reputaret et humana omnia esse ridicula existimaret, hac de causa ridebat. Belisarius vero 32 et ipsum et Vandalorum duces in custodia honorifice habebat, ut ad regem perducerentur. Cepit et Siciliam et Sardiniam in-33 sulas et usque ad Gades subactis omnibus, sic demum rediit

καὶ οὕτως ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ τιμῆς μεγάλης παρὰ
 34 τοῦ βασιλέως ἤξιωτο, ἄγων αὐτόν τε τὸν Γερίμερον σὺν γυναίκῃ
 καὶ τέκνοις καὶ συγγενέσι καὶ πᾶσαν τὴν θεραπείαν αὐτοῦ.
 35 εἶτα καὶ θρίαμβον ἐπὶ τῇ νίκῃ κατήγαγε, τελομένης ἀμίλλης
 ἵππων ἐν τῷ θεάτρῳ, αὐτοῦ τε τοῦ κρατοῦντος, ὡς ἔθος, προ- δ
 κατημένον καὶ τῆς γερονσίας παρουσίας καὶ τοῦ δήμου παντός.
 B 36 καὶ προῆει μὲν ἐκ τῆς τῶν ἵππων ἀφειτηρίας ὁ ἀρχιστρατήγος
 τῆς πορφυροῦ τοῦ Γερίμερος παρεπομένου ἐχόμενος τῇ χειρὶ
 37 συμπαραμάχοντον δ' αὐτῷ καὶ οἱ τῶν τάξεων στρατηγοὶ καὶ
 38 ταγματάρχαι καὶ λοχαγοὶ καὶ οἱ τοῦ Γερίμερος συγγενεῖς. ἤδη 10
 δ' ἐφθασκὼς ἔναντι τοῦ κρατοῦντος ὁ Βελισάριος πείθει τὸν
 Γερίμερον εἰς τοῦδαφος καταβαλεῖν ἑαυτὸν καὶ οὕτως ἀπονεῖμαι
 39 τῷ βασιλεῖ τὴν προσκύνησιν. ὁ δ' ἐποίει τὸ προσσιττόμενον,
 40 καταχεόμενος δάκρυσι. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Βελισάριος προσοῦδισεν
 ἑαυτόν, ἐνδεικνύμενος τῷ Γερίμερῳ ὅτι οὐχ ὡς αἰχμάλωτος 15
 ἐκεῖνος τοῦτο ποιῆσαι ἀπήτητο, ἀλλ' ὅτι οὕτω νενόμισται προσ-
 κυνεῖσθαι τῶν Ῥωμαίων τοὺς βασιλεῖς, καὶ οἷονεὶ κουφίζων
 C 41 αὐτῷ τὸ δυστύχημα. καὶ τὴν ἴσην δὲ τῇ βασιλείᾳ προσκύν- D III 279

4 οἷος ὁ θρίαμβος (θρίαμβος? E) γέγονεν CE

1. 2 καὶ τιμῆς — ἤξιωτο post 3 αὐτοῦ Owp 7 post ἀρχιστρα-
 τηγος add. βελισάριος Owp 9 στρατηγοὶ] ἀρ στρατηγοὶ | expuncto
 ἀρ E, ἀρχηγοί, sed in marg. add. γρ. στρατηγοὶ C 10 ταγμα-
 τάρχαι] v. ad XIV 7, 26 10. 11 ἤδη δ' — 12 καταβαλεῖν om. A
 (unum versum, v. B-W, Byz. Zeitschr. a. 1892 p. 220) 11. 14
 βελισάριος Ewp, v. ad XIV 7, 21 12 καταβαλεῖν] ἐλεῖν A (de-
 slerat versus omissus in καταβ) 15 αἰχμάλωτος B 16 προσ-
 κυνεῖσθαι exeunte versu om. C 18 βασιλίδι C

34 Byzantium et ipso Gelimero cum uxore, liberis, cognatis et omnibus
 35 eius ministeriis adductis a rege magno honore est dignatus. Tum
 de victoria habebat triumphum et ludi equestres in theatro sunt
 acti, ipso imperatore de more praesidente et senatu omnique
 36 populo praesente. Procebat autem ex equorum carceribus
 Belisarius imperator, Gelimeri subsequens purpuram manu te-
 37 nens, comitantibus ducibus et tribunis et centurionibus et Gelimeri
 38 cognatis. Cumque ad imperatorem perventum esset, Belisarius
 Gelimero persuadet, ut humi se proiceret regemque ita adoraret.
 39. 40 Facit ille, ut iubebatur, lacrimis oppletus. Sed se proiecit
 ipse et Belisarius, ut Gelimero ostenderet illum id facere iussum
 non ut captivum, sed quia moris esset adorari hoc modo Roma-
 41 norum reges, et ut eius calamitatem sublevaret. Cum eundem
 honorem et reginae habuisset Gelimerus, hospitio splendido et

νηοιν ἀπονείμαντα τὸν Γελίμερα καταγωγὴ δέχεται λαμπρὰ καὶ
 θεραπεία βασιλικὴ προετοιμασθεῖσα αὐτῷ. μεθ' ἡμέρας δέ 42
 τινας αὐθις ἑπταπλασίας ἀγομένης κατὰ τὸ θέατρον, τὰ λάφυρα
 τοῦ πολέμου διὰ μέσης τῆς πόλεως κομιζόμενα εἰσήγοντο εἰς
 5 τὸ Στάδιον, ἀκόντια καὶ θρόνοι καὶ φορεῖα καταστεγῇ γυναι-
 κείᾳ, χρυσοῦ τὰ πάντα πεποιημένα καὶ λίθοις τιμαλφεῖν ἐπι-
 κοσμούμενα, καὶ κλίνη ὁμοία καὶ χρυσόπαστοι τάπητες καὶ 43
 σκεύη τὰ ταῖς τραπέζαις ὑπηρετούμενα, τὰ μὲν ἐκ χρυσοῦ ἐργ-
 γασμένα, τὰ δ' ἐξ ἀργύρου πεποιημένα, καὶ ἐκπώματα χρύσεά
 10 τε καὶ λιθοκόλλητα καὶ ἀλουργεῖς ἐσθῆτες καὶ πέπλοι παρόμοιοι
 καὶ βασιλικοὶ στέφανοι καὶ κόσμοι γυναικῶν διάλειθοί τε καὶ περι- D
 μάργαροι καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ ἀριθμὸν σχεδὸν ὑπερβαίνοντα,
 καὶ ἐπὶ πᾶσι λάρνακες ἐπὶ χρυσοῦ μεστὰ καὶ βίβλοι τῶν θεῶν 44
 εὐαγγελίων, χρυσῷ περιλαμπόμεναι πάντοθεν καὶ λίθων παν-
 15 τοίοις γένεσι ποικιλλόμεναι. τὰ μὲν οὖν τοῦ θριάμβου ἦσαν
 ἐν τούτοις. Βελισάριος δὲ καὶ ὑπατείας ἤξιώτο. 45
 Ἦδη δὲ τοῦ τῶν Οὐανδήλων πολέμου καταλυθέντος στέλ- 8
 λεται παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ῥώμην, ταύτην τε καὶ πᾶσαν αὐτῷ W III 55

2 περὶ τῆς τῶν λαφύρων πομπῆς CE 17 ὅτι ὁ Βελισάριος (sic etiam
 E, v. ad XIV 7, 21) εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐστάλη, ταύτην τε καὶ τὴν Ῥώμην
 ὑποτάξων (ὑποτάξων E) τῷ βασιλεῖ ὑπὸ Γότθων κατεχομένην CE

2 βασιλικῇ (sic) A 4 post κομιζόμενα add. καὶ θεωριζόμενα Rwp
 6 τιμαλφεῖν et τιμαλφεῖν per dittogr. C 8 ἐργασμένα om. O
 10 λιθοκόλλητα E ἀλουργεῖς (sic) AD, ἀλιουργεῖς E 13 καὶ βίβλοι —
 14 πάντοθεν καὶ om. A (unum versum, v. B-W, Byz. Zeitschr.
 a. 1892 p. 220) 13 θεῶν] ἱερῶν O 15 τὰ μὲν οὖν] καὶ τὰ
 μὲν D 17 τοῦ om. C 18 τε αὐτῷ καὶ πᾶσαν B

regiis ministeriis iam ante praeparatis excipitur. Post dies aliquot 42
 cum iterum ludi equestres in theatro agerentur, spolia bellica
 per mediam urbem ostentata in stadium inferuntur, iacula, sellae,
 muliebres lecticae, omnia aurea et pretiosis lapillis exornata, et 43
 sponda eiusdem generis auratique tapetes et utensilia mensarum
 partim aurea partim argentea, pocula item aurea gemmis ornata
 purpureaeque vestes et pepla eiusdem generis, regales coronae,
 ornamenta mulierum gemmis et margaritis interpuncta, aliaque
 plurima et paene innumerabilia, et post haec omnia cistae septem 44
 auro plenae et libri sacrorum evangeliorum undique auro reful-
 gentes et omnis generis lapillis distincti. Ac triumphus huiusmodi
 fuit. Belisario autem etiam consulatus est delatus. 45

8. Bello Vandalico iam confecto idem Romam a rege mitti-
 tur, ut eam totamque Italiam ab Gotthis occupatam subigeret,

τὴν Ἰταλίαν παραστησόμενος, ὑπὸ Γότθων κατεχομένην, ὧν
 2 Θευδάτος ἦν ἡγεμὼν. τοῦτο μαθὼν ὁ Θευδάτος Ἀγαπητὸν
 P II 67 Α τὸν Ῥώμης μέγαν ἀρχιερέα, ἄνδρα θεοπέσιον, στέλλει τῷ βα-
 3 σιλεῖ πρεσβευσόμενον. ὁ δὲ καταλαβὼν τὸ Βυζάντιον καὶ τῷ
 Ἰουστινιανῷ ἐντυχὼν πρῶτον περὶ θεοῦ καὶ τῆς εἰς αὐτὸν 5
 διαλέγεται πίστεως καὶ τὴν εἰς τὸν θρόνον τῆς νέας Ῥώμης
 ἀναγωγὴν Ἀνθίμου ὑπ' αἰτίαν πεποίητο, ὅτι τε μὴ κανονικῶς
 ἐκ Τραπεζοῦντος, ἢ τῶν εἰς τὸν Πολεμωνιακὸν πόντον κει- D III 280
 μένων πόλεων τυγχάνει μητρόπολις, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν
 μετένεκτο, καὶ ὅτι καὶ τῆς Σενήρου κακοδοξίας μετέσχηκεν. 10
 4 ὁ δ' αὐτοκράτωρ σπουδῇ τῆς βασιλίδος τὸν Ἀνθιμον τῆς ἀρ-
 χιερατικῆς ἀξιώσας καθέδρας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς
 B 5 οἰκειᾶς ἀντίχετο πράξεως. ἐνισταμένον δ' ἔτι τοῦ θεοῦ Ἀγα-
 πητοῦ, καὶ ἡπείλει αὐτῷ, κύριος εἶναι λέγων πράττειν ὁ βού-
 6 λαιτο. ὥς δ' ἐπεγέλα ἀπειλοῦντι τῷ βασιλεῖ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ 15
 ἡδέως ἂν δέξασθαι τὴν σφαγὴν ἀντεπῆγε καὶ μακάριος εἶναι,
 εἰ τοιούτου τέλους ἀξιοθεῖη, ἡδέσθη δ' αὐτοκράτωρ καὶ μετα-

2 θεύδατος A, θευδάτος R (sic constanter) wp, v. ann. sequ., XIV
 8, 18, Procop. II p. 16, 19, Euagr. H. E. IV 19, Θευδάτος Di θευ-
 δάτος ADi, v. ann. anteced. 3 ante Ῥώμης add. τῆς Ewp
 μέγαν RwpDi, μέγα A, om. D 5 post αὐτὸν add. δοθῆς Rwp
 8 ἢ RwpDi, ἢ AC τῶν R (C corr. ex τὸν) wpDi, τὸν A
 ἐς D πολεμονιακὸν ARwp, πολεμωνιακὸν DFDi, v. Basil. notit.
 266 Gelzer. 9 κωνσταντινούπολιν Am, κωνσταντίνου Rwp, v. ad
 p. 167, 5 10 μετενήνεκτο C, sed v. ad XV 29, 6 σεβήρου
 Ewp, v. ad p. 167, 13 μετέσχηκεν AEwp, μετέχων ἦν Owp
 11 δὲ Ewp 11 τῆς ἀρχιερατικῆς — 12 καθέδρας AEwp, τοῦ πα-
 τριαρχικοῦ ἀξιώσας θρόνον O 14 κύριος εἶναι λέγων] καὶ κύριος
 εἶναι ἔλεγε D 16 ante τὴν add. καὶ Owp 17 εἰ AE, ἔλεγεν
 εἶγε O, εἰ γὰρ εἔλεγεν w*, εἰ γὰρ ἔλεγεν p*

2 quorum dux erat Theudatus. Qui ea re cognita Agapetum, pon-
 tificem illum magnum Romanum, virum admirandum, legatum
 3 mittit ad regem; qui Byzantium profectus et ad Iustinianum ad-
 ductus primum de deo et in eum fide disserit et Anthimi collo-
 cationem in novae Romae sede incusavit; neque enim eum Tra-
 pezunte, urbium ponti Polemoniaci metropoli, Cpolim rite trans-
 latum, praetereaue perversa opinione Severi imbutum esse.
 4 Verum imperator, qui Anthimum opera reginae Cpolitanum pa-
 5 triarcham designarat, acta sua rescindere noluit et divino Aga-
 peto etiam acrius instanti minatus se suo arbitrato, quod vellet,
 6 posse agere dixit. Cum autem pontifex minantem regem irri-
 sisset seque caedem aequo animo laturum esse respondisset ac
 beatum fore, si tali exitu dignaretur, verecundatus imperator

βαλὼν ὑπὸ ζήτησιν τὴν προᾶξιν καθίστησι. καὶ ἀντεῖπον μὲν 7
 τινες τῶν ἀρχιερέων τῷ πάπᾳ Ῥώμης Ἀγαπητῷ, τῇ βασιλείᾳ
 χαριζόμενοι, παρ' ἧς καὶ χρήμασιν ὑπεφθάρησαν· πάντων δ'
 ἐκεῖνος τῇ ἀληθείᾳ συνηγορῶν ὑπερέτρησε. καὶ ὁ Ἀνθιμος τοῦ 8
 5 θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκβέβλητο, ἔτος ἔν ἀπολαύσας
 αὐτοῦ, τοῦ βασιλέως αἰδεσθέντος τὸν ἱερώτατον πάπαν καὶ τὴν C
 ἀλήθειαν. ἀντιστήχθη δὲ Μηνᾶς, ἀνὴρ εὐσεβέστατος, αὐχῶν 9
 μὲν πατρίδα τὴν κατ' Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρειαν, ἐκφύς δ' ἑνὸς
 τῶν ἐν ταύτῃ ἐπιφανῶν, καὶ λόγων οὐκ ὦν ἀνομίλητος, καὶ
 10 μάλιστα γὰρ τῶν θειωτέρων. οὕτω δὲ τῆς ἀρχιερωσύνης Μηνᾶς 10
 ὁ θεὸς τυχὼν ἢ μᾶλλον ἐκείνης εὐτυχισάσης αὐτόν, σύνοδον
 μερικὴν συγκροτεῖ σὺν τῷ πάπᾳ Ἀγαπητῷ καὶ ἀναθέματι περι-
 βάλλει Σενήρον καὶ Εὐτυχῇ καὶ Πέτρον καὶ τὸν Ἀλικαρνασέα
 Ἰουλιανὸν καὶ τὸν Ἀνθιμον ὡς ἐκείνοις δμόφρονα. ἔτι δ' ἐν 11
 15 τῷ Βυζαντίῳ διάγων ὁ ἱερώτατος πάπας Ἀγαπητὸς μετέλλαξε
 τὴν ζωὴν. ὁ μέντοι Μηνᾶς ἐπὶ δέκα καὶ ἑξ τὴν ἐκκλησίαν 12
 εὐσεβῶς ἰθύνας ἔτη τὸν βίον κατέλυσε· καὶ ἀνήχθη εἰς τὴν D

10 περὶ τοῦ πατριάρχου Μηνᾶ καὶ περὶ μερικῆς συνόδου ὑπ' αὐτοῦ (ὑπὸ
 τοῦ E) καὶ τοῦ πάπα Ῥώμης Ἀγαπητοῦ συστάσης CE 16 περὶ πατριαρ-
 χῶν ACE

5 κωνσταντίνου Owp, v. ad p. 166, 9 5. 6 ἀπολαύσας αὐτοῦ· ARw,
 ἀπολαύσας, αὐτοῦ pDi 6 αἰδεσθέντος AEWp, δυσωπηθέντος O
 7. 10. 16 μηνᾶς AR, μηνᾶς primo loco, tum constanter μηνᾶς w,
 μηνᾶς constanter p* 12 συγκροτεῖ μερικὴν B 13 σεβήρον Ewp,
 v. ad p. 166, 10 ἀλικαρνασέα AR, ἀλικαρνασέα D_wwp (v. I p. 303, 4,
 Theoph. I p. 217, 6. 222, 11), Ἀλικαρνασέα Di 14 δὲ D
 16. 17 εὐσεβῶς τὴν ἐκκλησίαν D

mutata sententia rem proposuit examinandam. Ac nonnulli de 7
 primoribus sacerdotibus Agapeto, papae Romano, in reginae gra-
 tiam oblocuti sunt, ab eadem etiam largitionibus corrupti; quos
 tamen ille, qui veritatem defenderet, omnes superavit. Itaque 8
 Anthimus sede Cpolitana, quam annum occuparat, est eiectus,
 rege sanctissimum papam et veritatem reverito; et in eius locum 9
 suffectus Menas, vir summae pietatis, qui originem ex Alexan-
 dria, Aegypti urbe, duxit illustri genere ortus, litterarum non
 expers, sacrarum maxime. Cum igitur divinus Menas hoc modo 10
 patriarchatu esset potitus vel potius cum patriarchatus eum fe-
 liciter esset sortitus, concilio particulari cum papa Agapeto con-
 vocato, Severum, Eutychem, Petrum, Iulianum Halicarnasseum,
 Anthimumque, illorum assensorem, anathemate notat. Ceterum 11
 sanctissimus papa Agapetus Cpoli defunctus est. Menas, cum 12
 ecclesiam per annos XVI pie gubernasset, obiit. Ei successit
 Euty chius, Romae novae patriarcha, et ecclesiae recte per annos

- ἀρχιερατικὴν καθέδραν τῆς νέας Ῥώμης Εὐτύχιος, προστάς D III 281
 13 ὀρθοφρόνως τῆς ἐκκλησίας ἐνιαυτοὺς δυοκαίδεκα. ἐφ' οὗ καὶ
 ἡ πέμπτη συνήθροιστο σύνοδος τῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα καὶ πέντε
 ἀγίων πατέρων, ὧν ἐξῆρχε Βιγίλιος πάπας Ῥώμης καὶ ὁ εἰρη-
 14 μένος Εὐτύχιος καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀπολινάριος. συνήθροιστο 5
 δὲ κατὰ Ὁριγένους καὶ τῶν ἀλλοκότων ἐκείνου δοξῶν καὶ τῶν
 15 τὰ ἐκείνου πρεσβευσάντων Διδύμου καὶ Εὐαγρίου, οἵτινες τῶν
 ψυχῶν προὔπαρξιν ἐδογματίζον καὶ τέλος τῆς κολάσεως ἔλεγον
 P II 68 A καὶ τῶν δαιμόνων εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκατάστασιν καὶ ἕτερα
 16 πλείονα, οὓς καὶ ἀναθέματι σὺν τοῖς αὐτῶν ὑπέβαλε δόγμασιν, 10
 ἀλλὰ καὶ τὸν Μομφουεστίας Θεόδωρον τὰ Νεστορίου φρονοῦντα,
 ἢ μᾶλλον ἐκείνου γεγονότα διδάσκαλον, καὶ τοῦ βασιλέως Ἰου-
 στινιανοῦ παρόντος ἐν τῇ συνόδῳ καὶ συνευδοκοῦντος οἷς οἱ
 θεῖοι πατέρες ἐκείνοι θεοφιλῶς ᾤκονόμησαν.
 17 Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτῃ συνήνεκτο. ὁ Βελισάριος δὲ εἰς 15

2 περὶ τῆς πέμπτης συνόδου ACE 15 ὅπως ὁ Βελισάριος (v. ad XIV
 7, 21) τὴν Ῥώμην ἔλαβε καὶ πόλεις ἑτέρας CE

1 τῆς νέας Ῥώμης καθέδραν D 3 ἑκατὸν ἐξήκοντα καὶ πέντε A(E)wp
 (v. G. M. p. 528, 17, Cedr. I p. 659, 18), ἑκατὸν καὶ πενήκοντα D,
 ἑκατὸν καὶ πέντε R 5 ἀπολινάριος AR (v. G. M. l. c., Cedr.
 l. c., Glyc. p. 504, 7), ἀπολλινάριος CEwpDi, v. ad XIII 12, 22
 6 post κατὰ add. τοῦ Ewp, om. AO ut G. M. p. 528, 23
 8 ἐδογματίσαν O 10 ὑπέβαλον D 11 μομφουεστίας A, μομφον-
 εστίας RwpDi, v. de Boorium ind. Theoph. s. v. Μομφουεστία,
 Gelzerum ad Georg. Cypr. 819, Hierocl. synecd. 705, 3 Burck-
 hardt 13. 14 οἷς post ἐκείνοι B 14 ᾤκονόμησαν AEwp, ἐδο-
 γμάτισαν O 15 Βελισάριος] v. ad XIV 7, 21 post εἰς add.
 τὴν Ewp

- 13 XII praefuit. Sub hoc quintum concilium est coactum CLXV
 sanctorum patrum, quorum princeps fuit Vigilius, papa Romanus,
 et is, cuius est mentio facta, Eutychius et Alexandrinus Apolli-
 14 naris. Concilii huius indicti causa fuit Origenes eiusque perversae
 15 opinioniones et eius sectatores Didymus atque Euagrius; quorum
 dogmata fuit animas ante corpora extitisse et supplicii finem esse
 et daemones pristinam dignitatem recuperaturos, aliaque plura.
 16 Hos eorumque dogmata necnon Theodorum ex Mompuestia
 Nestorii suffragatorem vel potius illius magistrum anathemate
 notavit, cum rex Iustinianus concilio interesset et pia decreta
 illorum patrum approbaret.
 17 Atque haec ita gesta sunt. Belisarius autem, cum in Italiam
 traiecisset, primum quidem Neapolim obsidione capit; tum Ro-
 mam quoque ipsam, urbe partim vi partim benevolentia civium

Ἰταλίαν ἐκπλεύσας πρῶτον μὲν πολιορκίᾳ λαμβάνει Νείπολιν,
 εἶτα καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ῥώμην ἐπιδημήσας, δημοῦ μὲν δυνάμει,
 ὁμοῦ δὲ καὶ τῇ τῶν ἀσπῶν εἰννοίᾳ, γέγονε καὶ ταύτης ἐντός·
 ὁ γὰρ τῶν Γότθων ἄρχων Θεωδάτος ἐν Ῥαβέννῃ διάγων ἐτύγ- 18 W III 56
 5 χανε. καὶ Μεδιόλανα δὲ ἡ πόλις κατεσχέθη παρὰ Ῥωμαίων. 19 B
 τῶν δὲ Γότθων αὖθις πολιορκούντων αὐτὴν ὁ βασιλεὺς τὸν 20
 Ναρσὴν μετὰ δυνάμειος ἐπαρῆξαι τῷ Βελισαρίῳ ἀπέστειλεν.
 ἦν δὲ ὁ Ναρσὴς ἐκτομίας, ἄλλως μέντοι γενναῖός τε καὶ στρα- 21
 τηγικώτατος καὶ τοῖς κρατοῦσιν ὀκλειωμένος. ἀλλήλοιν οὖν μὴ 22
 10 συμφωνοῦντε τοῦτω τῷ δαπτῷ στρατηγῷ (ὁ μὲν γὰρ Βελισάριος
 ἑαυτῷ τῶν κατορθωμάτων ἤθελε τὸ πᾶν ἐπιγράφεσθαι, ὁ δὲ
 γε Ναρσὴς οὐκ ἠνείχετο ὑπ' ἐκείνον τετάχθαι δοκεῖν) διηρέθη-
 D III 282 σαν, καὶ ὁ μὲν ἄλλη, ὁ δ' ἄλλη διετίθουν τὸν πόλεμον, διὸ 23
 καὶ ἐσφάλησαν ἔν τισι. τῶν γὰρ Μεδιολάνων οἱ ταῦτα φρου- 24
 15 ροῦντες βασιλικοὶ τῶν ἀναγκαίων ἔνδειαν προβαλλόμενοι τοῖς
 Γότθοις ἐξέστησαν, καὶ τάχα καὶ εἰς μεῖζόν τι κακὸν ἐτελεύ- 25 C
 τησεν ἂν ἡ ἔρις ἀμφοῖν, εἰ μὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Ναρσὴν διὰ
 γραμμάτων πρὸς ἑαυτὸν μετεστείλατο.

3 καὶ ταύτης AEwp, ἀκείνης O 4 Θεωδάτος ARwp, Θεωδάτος
 Di, v. ad XIV 8, 1; errasse h. l. Zonaram apparet conferenti
 Clintoni F. R. I p. 764 ss. καὶ ῥαβέννη D, ἐν ῥαβέννῃ Dw
 7 Βελισαρίῳ] v. ad XIV 7, 21 ἀπέστειλεν RwpDi, ἀπέστειλε A;
 v. ad XIII 1, 5 8. 12 ναρσὴς AR (constanter fere), ναρσὴς
 Ewp (constanter fere), v. ad XIV 11, 20 8 ἄλλως OwpDi,
 ἄλλος A, ἄλλ' ὥς E 9 ὀκείωτο O 10 διπτῷ στρατηγῷ AO,
 στρατηγῷ τῷ διπτῷ EDwpwp Βελισάριος] v. ad XIV 7, 21 11 ἤθελε
 τῶν κατορθωμάτων D 12 ἐκείνου D 14 φρουροῦντες RwpDi,
 φρουροῦντες ADE 15 ἔνδειαν προβαλλόμενοι AEwp, ἐνδεία πιεζό-
 μενοι O 16. 17 ἡ ἔρις ἂν ἀμφοῖν ἐτελεύτησεν Ewp

potitus, intrat; nam Gotthorum rex Theudatus Ravennae degebat. 18
 Mediolanum item Romani ceperunt. Quae urbs cum a Gotthis 19. 20
 denuo obsideretur, rex Narsetem Belisario cum exercitu subsidio
 misit, eunuchum illum quidem, ceterum virum strenuum et rei 21
 militaris peritissimum et iis, penes quos res erant, familiarem.
 Verum inter hos duos duces parum conveniebat; nam cum Beli- 22
 sarius summam rerum bene gestarum sibi vindicaret, Narses au-
 tem illius auspiciis militare videri nollet, seiuncti diversis locis
 bellum administrarunt; eaque fuit causa, cur rem alicubi male 23
 gererent. Nam regii milites commeatus inopiam causati Gotthis 24
 Mediolano obsessio cesserunt; et maius forsitan ex eorum dis-
 25 sensione ortum esset malum, nisi rex Narsetem per litteras revo-
 casset.

28 ἃ μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἐν σιμφορῇ ἐποιήσατο καὶ τὸν μὲν Μαρ-
 τῖνον τὴν στρατηγίαν ἀφείλετο, Ἀρχελάω δὲ αὐτὴν ἐνεπίστευσε,
 29 καὶ πρὸς Ὁρμίσδαν σπονδὰς ἔθηκε αὐθις. ἐκ δὲ τῆς διὰ ταῦτα
 P II 72 Α λύπης νόσῳ φρενίτιδι περιπέπτωκεν, ἤλγει δὲ καὶ τοὺς πόδας.
 30 ἀμοιρῶν μέντοι γονῆς οἰκείας, ἔφθη τὸν κόμητα τῶν ἑξκου- 5
 31 βίτων Τιβέριον νιοποιησάμενος καὶ Καίσαρα ἀνειπών. ἀνεθεὶς
 δὲ τῆς νόσου προσεκαλέσατο τὸν πατριάρχην Εὐτύχιον (θα-
 νόντος γὰρ τοῦ ἀπὸ σχολαστικῶν Ἰωάννου, πάλιν οὗτος ἐπαν- D III 288
 ἤχθη καὶ εἰς τὸν θρόνον ἀποκατέστη τὸν ἀρχιερατικόν), συνα-
 W III 59 θροίσας δὲ καὶ τὴν σύγκλητον καὶ τὸν κλῆρον τῆς ἐκκλησίας 10
 32 βασιλέα τὸν Τιβέριον ἀνηγόρευσεν, ἐπ' ἀκροάσει πάντων αὐτῷ
 ἐντελάμενος τὰ πρὸς θεὸν εὐσεβεῖν, τοὺς ὑπηκόους εὐεργετεῖν,
 τοὺς ἀδικουμένους ἐκδικεῖν, τοῖς στρατιώταις μὴ ἐνδιδόναι πλεο-
 B νεκτεῖν, μὴ μέγα ἐπὶ τῇ ἀλουργίδι φρονεῖν, τοῖς εὐποροῦσιν
 ἀπολαύειν τῶν οἰκείων ἀνεπιφθόνως παραχωρεῖν, τοῖς μὴ 15
 ἔχουσιν ὥς δύναμις ἐπαρκεῖν, τὴν βασιλίδαν καὶ πρῶτην κυρίαν
 33 αὐτοῦ προσηκόντως τιμᾶν. ταῦτα παραινέσας καὶ συμβου-
 λεύσας ὁ Ἰουστίνος τῷ Τιβερίῳ ὁ μὲν ἐξέλιπε.

11 ἀνάρρησις Τιβερίου καὶ τελευτὴ Ἰουστίνου ACE 18 v. argum. ad
 XIV 10, 2

1 ἃ] δ D 2 ἐμπεπίστευκε O 3 ὁρμίσδαν AOW (v. ad p. 177, 14),
 ὁρμίσδαν E σπονδὰς D, corr. Dw 5 ἔφθη RwpDi, ἔφη A
 7 προσεκαλέσατο AEWp, Theoph. I p. 248, 15, προσκαλεσάμενος O
 9 ἀθροίσας O 10 post σύγκλητον add. ἀλλὰ Owp 13 διεκδι-
 κεῖν BDwp 14 τῇ om. D ἀλουργίδι A, ἀλουργίδι D, ἀλουργ-
 γίδι RwpDi, v. ad XIV 1, 2 φρονεῖν RwpDi, φρονῶν A
 εὐπόροις O 15 ἀνεπιφθόνως om. B 18 post ἐξέλιπε add.
 βασιλεύσας ἔτη τριςκαίδεκα (δέκα καὶ τρία B, ἔτη γ' C) OwpDi, om.
 AE, v. ad XIV 18, 8

28 tricio obviam ire non auso. Ea vero rex aegerrime tulit atque
 imperium Martino abrogatum in Archelaum contulit et pacem cum
 29 Hormisdas fecit. Verum ex eo maerore in phrenitidem incidit; erat
 30 etiam pedibus aeger. Et quia liberos non habebat, iam antea Tibe-
 31 rium excubito rem comitem adoptatum Caesarem appellarat. Morbo
 igitur liberatus, arcessito patriarcha Eutychio (nam mortuo Iohanne
 exscholastico reductus fuerat et in pontificiam sedem restitutus)
 et senatu atque clero ecclesiae convocato Tiberium regem ap-
 32 pellat eique omnibus audientibus mandat, ut deum pie colat,
 ut subiectis beneficiat, ut iniuria oppressos vindicet, ne militibus
 quidvis audendi licentiam tribuat, ne purpura efferatur, ut di-
 vitibus sua re familiari citra invidiam fruendi det potestatem,
 ut pauperibus pro viribus succurrat, ut reginam, dominam dudum
 33 suam, convenienti honore afficiat. Quae cum TIBERIVM docuisset
 et monuisset, Iustinus obiit.

Τῷ δ' ἡ βασιλεία περιελέλειπτο, στεφθέντι ὑπὸ Εὐτυχίου 11
 τοῦ πατριάρχου. ἔχων δὲ γαμετὴν ὁ Τιβέριος Ἀναστασίαν Αὐ- 2
 γούστην αὐτὴν ἀνηγόρευσεν, ἥ δύο αὐτῷ θυγατέρας ἐγένετο,
 Χαριτὴ καὶ Κωνσταντίναν. Σοφία δὲ ἡ πρόην βασιλίτσα τῶν 3
 ἀνακτόρων ὑπαπελθοῦσα εἰς τὰ δμῶννμα ἐαυτῇ κατοικήσθη
 βασιλεία, βασιλικὴν αὐτῇ τοῦ Τιβερίου δόντος ὑπηρεσίαν, ὡς C
 οἰκεία μητρί. οὗτος δ' αὐτοκράτωρ καὶ πρὸς Ὁρμίσδαν πρε- 4
 σβείαν ἐποιήσατο, ἀνανεῶν τὰς σπονδάς. ὁ δὲ τὴν ἀνανεῶσιν 5
 οὐ προσήκατο· διὸ καὶ ὁ Τιβέριος πρὸς τὸν κατὰ Περσῶν
 10 πόλεμον πολλὴν ἡτοίμαζε στρατιὰν καὶ Ἰουστινιανὸν τῶν ἐπισή-
 μων τινὰ τῆς ἀνατολῆς προβάλετο στρατηγόν, ὃς ἐπὶ Πέρσας 6
 χωρῆσας, ἐπεὶ πλησίον αὐτῶν ἐστρατοπεδεύσατο, εἰς λόγους
 ἤκε πρὸ παρατάξεως καὶ ἔπεισεν αὐτοὺς σπείσασθαι Ῥωμαίους
 ἐπὶ τριετία. ἤδη δὲ τοῦ τρίτου παραρρυϊσκομένου ἐνιαυτοῦ 7
 D III 289 Ὁρμίσδας ὁ τῶν Περσῶν ἀρχηγὸς σὺν ταῖς αὐτοῦ δυνάμειν

1 βασιλεία Τιβερίου ACD 15 οὗ ἐπὶ ἦλθον οἱ (om. C) Πέρσαι τῇ
 Ἀρμενίᾳ (ἀρμενία CE), καὶ συμμίζαντες τοῖς Ῥωμαίοις ἡττήθησαν CE

1 Τῷ δ' ἡ βασιλεία περιελέλειπτο στεφθέντι AF, στεφθεὶς δὲ ὁ (om. BC) τιβέριος Ow p 4 κωνσταντίαν Ewp, Constantinam Wo lat. et Κωνσταντίνην XIV 11, 22 w, κωνσταντίναν AO, corr. Di, v. ad XIV 13, 5 5 ἐγκατοικήσθη D 7 ὁρμίσδαν OwDi, ὁρμίσδαν AF 10 πόλεμον AR, om. w³p, bellum Persicum: Wo lat. ἡτοίμασε p invitis ARw 11 προῦβάλλετο ADwp, προῦβάλετο (R)Di, v. XIV 12, 12. 24, 1. 25, 5. 26, 6. 27, 4. XV 9, 7. XVI 7, 3. 12, 20. 13, 26. 14, 1. 21, 2. XVII 14, 31 et Hultschium Die erz. Zeitf. b. Pol. XXI 14 14 τριετία AR, τριετίαν B, τρία ἔτη Ewp (v. Theoph. I p. 250, 20); dativum restituit Di, v. Krebsium Die Präpos. b. Polyb. p. 86 δὲ om. D τρίτον] v. Sauerbreium l. c. p. 55 et Hertzschium l. c. p. 47 παραρρυϊσκομένου AB, παραρρυϊσκομένου RwpDi, v. XIV 22, 34. 25, 22. 26, 2. XVI 2, 8 cet. et Gelzerum Leontios v. Neapolis Frib. et Lips. 1893 p. 197 15 ὁρμίσδας AE, ὁρμίσδας OwDi

11. Regnum ad eum transiit ab Eutychio patriarcha coronatum, qui uxorem quoque suam Anastasiam Augustam salutavit; 2 quae duas ei filias peperit, Charitonem et Constantinam. Sophia 3 vero, Iustini vidua, relicta aula in regiam sibi cognominem migravit, regio comitatu a Tiberio tamquam matri suae attributo. Ad Hormisdan, Persarum regem, de pace renovanda legatos 4 misit; qui cum renovationem eam recusasset, Tiberius ad bellum 5 Persicum ingentes copias conscribit et Iustinianum, virum illustrem, Orientis ducem creat. Qui contra Persas profectus, castris 6 prope illos positus et ante pugnam ad colloquium evocatis, persuadet, ut triennii pacem cum Romanis faciant. Tertio anno 7 iam exeunte Hormisdas, Persarum dux, cum suis copiis Arme-

D 8 ἐπὶ τὴν Ἀρμενίαν χωρεῖ. τοῦτο εἰς δειλίαν ἐνέβαλε τὰ ἐκεῖ
 Ῥωμαίων στρατεύματα· διαλεχθεῖς δὲ τούτοις ὁ σφέτερος στρα-
 τηγὸς θάρσος ἔπασιν ἐνεποίησε, καὶ τὴν πρὸς Ὀρμίσδαν μάχην
 9 ἐπέστησαν. καὶ μέχρι μὲν τινος ταῖς ἐκ τόξων κεχρημένοι
 βολαῖς ἐδόκουν ὑπερτερεῖν, τῶν Ῥωμαίων ταῖς ἀσπίσι κατα- 5
 10 φραγνύντων ἑαυτοὺς καὶ μὴ ἀντεπεξιόντων. ἐπεὶ δ' ἔγνωσαν
 οἱ Ῥωμαῖοι ἤδη κεκενῶσθαι τὰς φαρέτρας τοῖς ἐναντίοις, συνη-
 σπικότες ἀλλήλοις καὶ ἀλαλάξαντες ἐνυάλιον ἐπῆλθον τοῖς Πέρ-
 11 σαις κατὰ συστάδην, ἀγχεμάχοις δπλοῖς αὐτοὺς ἀμυνόμενοι. οἱ
 οὐδὲ πρὸς βραχὺ τὴν δόρμην αὐτῶν ὑπομείναντες τρέπονται, 10
 καὶ ἀναιροῦνται μὲν οἱ πλείους· τὸ δὲ στρατόπεδον αὐτῶν διαρ-
 12 πύζεται· καὶ ἡ μὲν βασιλικὴ τοῦ Ὀρμίσδου σκηνὴ καὶ ἡ ἀπο-
 ΠΙΙ73A σκευὴ ἐκείνου πᾶσα καὶ οἱ ἐλέφαντες τῷ βασιλεῖ ὑπεξήρηντο,
 13 τὰ δ' ἄλλα τοῖς στρατιώταις εἰάθησαν. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς
 τὰ ἐνδότερα τῆς Περσίδος ἐχώρησαν καὶ χώραν πολλὴν αὐτῆς 15
 14 ἐλήσαντο. τότε καὶ τὸ τῶν Βλαχερνῶν λοετρὸν οἰκοδομεῖν ὁ
 Τιβέριος ἤρξατο καὶ πολλοὺς ναοὺς καὶ δημοσίους οἴκους, ξε-
 νωνάς φημι καὶ γηρωκομεῖα, ἀνεενώσατο καὶ τὸν Χρυσοτρί-
 16 ον τοῦ λοετρῶν τῶν Βλαχερνῶν παρὰ Τιβερίου οἰκοδομεῖσθαι ἤρξατο
 (ἐκτίσθη E) CE

1 ἀνέβαλε D, corr. D_w 2 ἀρχηγὸς Ewp 3 ὀρμίσδαν OwDi,
 ὀρμίσδαν AE 4. 5 βολαῖς κεχρημένοι D 5 ante ἐδόκουν add.
 οἱ Ῥωμαῖοι OwP post ὑπερτερεῖν cum AR distinxit B-W
 7 οἱ Ῥωμαῖοι om. O κεκενῶσθαι καὶ | κεκνῶσθαι E τοῖς ἐναν-
 τίοις AEwp, τοῖς πέρσαις R, οἱ πέρσαι C 8 ἀλλήλοις om. O
 τοῖς πέρσαις AEwp, αὐτοῖς O 11 μὲν om. D 12 ὀρμίσδου
 OwDi, ὀρμίσδου AE 14 καὶ οἱ AR, οἱ δὲ w*_pDi 18 ante
 φημι add. τε D γηρωκομεῖα AR (v. ad XV 14, 25), γηρωκομεῖα
 C, γηρωκομεῖα DwpDi, Theoph. I p. 251, 17

8 niam invadit; quae res terrorem incussit Romanis ibi legionibus,
 sed ducis sui verbis animis omnium receptis pugnare cum Hor-
 9 misda non dubitaverunt. Ac quamdiu Persae sagittis utebantur,
 superiores esse videbantur, cum Romani clipeis se obsepirent
 10 neque contra irent. Sed cum animadvertissent Romani Persas
 pharetras iam exhausisse, clipeis densatis et clamore bellico sublato
 11 illos invaserunt hastis et gladiis cominus rem gerentes. Tum ii
 nec ad exiguum tempus eorum impetu tolerato in fugam versi ple-
 12 rique cadunt, castrisque direptis regium Hormisdæ tabernaculum
 et omnis eius supellex et elephantum regi seliguntur, cetera militibus
 13 concessa. Et Romani in Persidis interiora progressi longe lateque
 14 praedas egerunt. Tunc Tiberius balneas Blachernias aedificare
 coepit et multas et sacras et publicas aedes instauravit, ut hospitia

κλινον παρὰ Ἰουστίνου δομηθέντα προσεπεκόσμησεν. *Εὐτιυχίου* 15
 δὲ τοῦ πατριάρχου ἐπὶ τέσσαρας ἐνιαυτοὺς τὸ δεύτερον τὸν
 θρόνον τῆς Βυζαντίδος κοσμήσαντος καὶ ἐκλειποῦτος, χειροτο-
 νεῖται πατριάρχης διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἰωάννης ὁ
 5 νηστευτής, ἀνὴρ ιερώτατος. τοὺς δ' εἰς τὴν βασιλίδαν τῶν πό- 16
 λεων εἰσαχθέντας δορυαλώτους Πέρσας ἀπαντας μεταμφιάσας
 ὁ βασιλεὺς μεγαλοπρεπῶς εἰς τὰ οἰκεία ἀφῆκεν ἐπανελθεῖν· B
 οὐδ' ἀνελπίστως οἱ προσήκοντες θεασάμενοι ὑπερεθαύμασαν καὶ 17
 D III 290 δι' ἐπαίνον τὸν βασιλέα πεποίητο. ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως 18
 10 ὁ Χαγάνος ὁ τῶν Ἀβάρων ἀρχηγὸς ῥήτησας σταλῆναι αὐτῷ
 οἰκοδόμους, ἵνα αὐτῷ δομήσωνται λοετρὸν. σταλέντων δὲ γέ- 19
 γυραν παρὰ τὸν Δάνουβιν οἰκοδόμησε, βιασάμενος πρὸς τοῦτο
 αὐτοὺς, ἵνα δι' αὐτῆς ἀπόνως περαιούμενος τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους
 λήζηται. ἐξ ἐθνικῶν δὲ πλῆθος ἐς χιλιάδας δώδεκα συνιστά- 20

1 περὶ πατριάρχου E 9 περὶ Χαγάνου E, περὶ Χαγάνου οὗ σταλεις κατὰ
Περσῶν ὁ Μανρίκιος καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς ἐνίκησε καὶ γαμβρὸς τοῦ βα-
 σιλέως ἐγένετο C, οὗ ἐνίκησαν τοὺς Πέρσας οἱ Ῥωμαῖοι καὶ γαμβρὸς τοῦ
 βασιλέως ἐγένετο E

3 βυζαντίδος ARwp, βασιλίδος C ἐκλειποῦτος w*p invitis AR
 6 ἀχθέντας Rwp δορυαλώτους Di, v. ad XIII 8, 3 8 θεησά-
 μνοι D 10 post ὁ prius add. μέντοι O ὁ alterum om. B
 βαρβάρων D, corr. Dw, v. ad XIV 13, 14 ῥήτησας σταλῆναι
 A(Ewp), στείλας ῥήτησας τὸν τιβέριον σταλῆναι O 11 αὐτῷ AEwp,
 οἱ O, sed ex οἱ δομήσωνται in D mutatum οἰκοδομήσωνται
 12 δάνουβιν BD 12. 13 πρὸς τοῦτο αὐτοὺς AEwp, τοὺς τεχνίτας
 πρὸς τὴν τοιαύτης (ταύτης BD) οἰκοδομήν O 13 ἀπόνως AEwp,
 εὐμαρῶς R, ἀδεῶς D 14 ἐθνικοῦ B δώδεκα] πεντεκαίδεκα
 Theoph. I p. 251, 26 (Anastas. chronogr. trip. p. 154, 18), Cedr.
 I p. 690, 14; cogitat igitur Sauerbreius l. c. p. 55 de vitio co-
 dicum Zonarae; sed v. B-W comment. Fleckeis. p. 148 ss.

et senum receptacula, et aureum triclinium ab Iustino conditum
 novis auxit ornamentis. Eutychio patriarcha, cum Byzantinam 15
 sedem per IV annos secundum ornasset, mortuo, patriarcha eligi-
 tur magnae ecclesiae diaconus Ioannes ieiunator, vir sanctissimus.
 Persas captivos in regiam urbem perductos rex omnes magnifice 16
 vestitos domum redire sivit; quos ipsorum cognati praeter spem 17
 conspicati magna cum admiratione regem collaudarunt. Ceterum 18
 sub eo rege Chaganus, Avarum dux, petiit, ut fabri mitterentur,
 qui sibi balneum aedificarent. Iis missis pontem in Danubio struere 19
 coegit opifices, ut flumen sine periculo traicere et Romanas
 provincias populari posset. Imperator autem exercitum XII milium 20
 robustorum iuvenum ex gentibus coegit, quem ex suo nomine
 vocavit, et Mauricio, comite foederatorum, illis praeposito eique

- W III 60 μενον ἀθροίσας νέων καὶ σφριγόντων ἀνδρῶν, ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ
 δνόματι τούτους συνεκρότησε στράτευμα, καὶ στρατηγὸν αὐτοῖς
 C ἐπιστήσας Μαυρίκιον τὸν κόμητα τῶν φριδεράτων καὶ ὑπο-
 στρατήγον Ναρσὴν τὸν κουβικουλάριον ἐκπέπομφε κατὰ τῶν
 21 Περσῶν. πολέμου δὲ συρραγέντος τὸ Ῥωμαϊκὸν ὑπερέτρησε 5
 στράτευμα καὶ πόλεις τῶν βαρβάρων καὶ πολλὴν χώραν ἀφεί-
 22 λετο. ὑποστρέψαντα δὲ τὸν Μαυρίκιον μετὰ τιμῆς ὁ βασιλεὺς
 ὑπεδέξατο καὶ κηδεστήν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Κωνσταντίνῃ αὐτὸν
 23 ἐποιήσατο. τὴν δ' ἐτέραν τὴν Χαριτῶν τῷ στρατηγῷ συνέζευξε
 24 Γερμανῷ καὶ ἄμφω δὲ τετίμηκε Καίσαρε. νόσῳ δὲ γυναικὶ 10
 περιπεσῶν, ἐν τῷ τριβουναλίῳ φοράδην ἐκκομισθεὶς ἐκεῖ τὸν
 οἰκεῖον γαμβρὸν Μαυρίκιον ἀναρρηθῆναι βασιλεῖα πεποίηκε
 παρουσίᾳ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς.
 D 25 οὕτω δ' ἐπὶ τῆς νόσου κατείργαστο ὥς μηδὲ δύνασθαι τοῖς
 συνειλεγμένοις δμῶσαι· διὸ καὶ διὰ γραφῆς τούτοις τὸ ἑαυτοῦ 15
 26 παρέστησε βούλημα. ὑποστρέψας δ' ἐκεῖθεν εἰς τὰ βασίλεια τὴν
 ζωὴν ἐξεμέτρησε, βασιλεύσας ἔτη τρία, μῆνας δέκα καὶ ἡμέρας
 δακτώ.

10 ἀνάρρησις Μαυρικίου (μαβρικίου E) καὶ Τιβερίον τελευταί CE 18 τε-
 λευτὴ Τιβερίου: Καὶ ἀναγόμενους τῆς βασιλείας Μαυρικίου A

1 ante νέων add. ὁ βασιλεὺς Owρ νέων καὶ σφριγόντων ἀνδρῶν
 AEwp, νέων ἀνδρῶν O τοῦ Ewp 3 μαβρίκιον E (sic fere
 constanter, v. ad XIV 12, 38) ὑπὸ στρατηγόν E 4 ναρσὴν
 (sic) A, v. ad XIV 8, 21 τῶν om. D 8 κωνσταντίνῃ Dwp
 10 καίσαρος Owρ 11 κατὰ τὸ τριβουνάλιον O 12 οἰκεῖον γαμ-
 βρὸν om. Owρ μαβρίκιον E, v. vs. 3 13 παρουσία AE,
 παρόντος Owρ καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς AEwp, σὺν τῇ συγκλήτῳ
 βουλῇ (O) 14 δὲ p* invitis ARw

- 21 Narsete cubiculario addito legato contra Persas ablegavit. Pugna
 commissa Romanus proelio victor multas urbes et multum agri
 22 barbaris ademit. Mauricius reversus rex honorifice excipit et
 23 desponsa Constantina filia generum asciscit. Alteram Charitonem
 duci Germano in matrimonium dedit et utrumque Caesarem de-
 24 signavit. Cum autem tabe laboraret, lectica in tribunal per-
 latus Mauricius generum proclamari iussit regem coram Ioanne
 25 patriarcha et patribus conscriptis, morbo ita confectus, ut in
 26 tiam suam proposuit. Illinc reversus in regiam naturae debitum
 persolvit. Regnavit annos tres, menses decem, dies octo.

Ὁ δὲ γε Μαυρίκιος τῆς τῶν κοινῶν διοικήσεως εἶχετο, 12
 στεφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ. ἦν δέ, 2
 διὰ τῆς αὐταρχίας ἐπέβη, ἐτῶν τεσσαράκοντα πρὸς τρισίν. ἐγρά- 3
 D III 291 φετο δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις Μαυρίκιος ὁ καὶ Τιβέριος. Χα- 4
 5 γάνος δέ, ὁ τῶν Ἀβάρων ἀρχηγός, τὸ Σίρμιον χειρωσάμενος
 ἐζήτησε προστεθῆναι ταῖς ὀγδοήκοντα χιλιάσι ταῖς ἐτησίως αὐτῷ
 παρεχομέναις καὶ ἑτέρας εἴκοσι· καὶ ὁ βασιλεὺς εἰρηνεύειν ἐθέ- 5
 λων τὴν προσθήκην ταύτην ἐποίησεν. ὁ δὲ καὶ ἐλέφαντα ᾗτησε, 6 P II 74 A
 μήπω τὸ ζῶον ἰδὼν. τὸν μείζονα τοῖνον ὃν εἶχεν ὁ βασιλεὺς 7
 10 αὐτῷ πέπομφεν. ὁ δὲ Χαγάνος ἀπληστευόμενος ἢ προφάσεις 8
 τοῦ μὴ εἰρηνεύειν ζητῶν, ἑτέρας εἴκοσι χιλιάδας ταῖς ἑκατὸν
 προστεθῆναι ἀπήτησε. μὴ καταδεξαμένου δὲ καὶ ταύτην τὴν 9
 προσθήκην τοῦ βασιλέως ἐστράτευσεν κατὰ Ῥωμαίων ἐκείνος
 καὶ πόλεις πολλὰς τοῦ Ἰλλυρικοῦ ἐχειρώσατο· ἠπειλεῖ τε καὶ
 15 τὸ Μακρόν καταστρέψαι τεῖχος. στείλας οὖν πρέσβεις πρὸς τὸν 10
 βάρβαρον ὁ Μαυρίκιος σπονδὰς ἔθηκετο. ὁ μέντοι Χαγάνος 11

1 βασιλεία Μαυρικίου (μαβρικίου E) CDE 4 περὶ Χαγάνου CE

1 Ὁ δὲ γε μαυρίκιος (μαβρίκιος E, v. ad p. 182, 3) AE, μαυρίκιος δὲ Ow p
 2 τοῦ ante patr. om. D τοῦ alterum om. CD 3 ἐγγράφετο E
 4 ὁ om. E 5 δὲ AEwp, μέντοι O σήρμιον D, corr. Dw
 6 ἐζήτησε AR Theophyl. Simoc. p. 39, 8 (v. XIV 14, 10), ἐζήτησε
 w* p 7 εἴκοσι RDi, εἴκοσιν ADwp, v. ad XIII 1, 5 καὶ δ] ὁ
 δὲ D 8 ἐποίησε Bwp, v. ad XIII 1, 5 ᾗτησε ARwp Theoph.
 I p. 253, 2 (v. Cedr. I p. 691, 23), ἐζήτησε BD 9 μείζονα] De
 comparativo v. ad XIII 3, 6 ὃν A, ὃν RwpDi, τὸν μείζονα
 πάντων Theoph. I p. 253, 3, ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ τρεφομένων θηρίων
 τὸ ἐξοχώτατον Theophyl. Simoc. p. 39, 11 12 καὶ initio vers.
 om. D 14 τὲ A(Rwp), δὲ Di, v. ad XIII 10, 18 16 ὁ μέντοι
 AEwp, ἀλλ' ὁ O

12. MAVRICIVS a patriarcha Ioanne ieiunatore coronatus
 rerum administrationem suscepit, natus annos tres et quadraginta. 2
 Scribebatur in contractibus Mauricius, qui et Tiberius. Chaganus 3. 4
 autem, Avarum dux, Sirmio potitus oravit, ut LXXX milibus
 annui tributū adhuc viginti milia adderentur; quod additamentum 5
 rex pacis conservandae studiosus non detrectavit. Postea etiam 6
 elephantum petenti, quod eiusmodi belluani nunquam vidisset, 7
 maximum eorum, quos habebat rex, misit. Verum Chaganus aut 8
 incitatus insatiabilitate aut rumpendae pacis causas quaeritans
 postulavit, ut centenis illis alia vicena milia adicerentur. Quod 9
 cum rex recusasset, ille bello Romanis illato multas urbes Illy-
 rici subegit, minatus se Longum Murum etiam eversurum. Ita- 10
 que Mauricius missis ad barbarum legatis pacem cum eo facit.
 Sed Chaganus, ut insatiabilis ac perfidus, dolo Romanos aggres- 11

ἄπληστος καὶ ἄπιστος ὢν, δόλῳ κατὰ Ῥωμαίων ἐγίνετο, αὐτὸς
 Β μὲν ἡσυχάζων, ἔθνη δὲ τινα τῶν Σκλαβηνῶν παρασκευάσας
 τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους ληίζεσθαι, οἱ καὶ μέχρι τοῦ Μακροῦ τεί-
 12 χους πεφθάρκασιν. ὁ βασιλεὺς δὲ Κομεντίολον στρατηγὸν προ-
 βαλλόμενος καὶ δι' αὐτοῦ τοῖς βαρβάροις ἀθρόως ἐπεξελθόν, 5
 τῶν Ῥωμαϊκῶν αὐτοὺς ὁρίων ἀπήλασεν, ἀναιρεθέντων πολλῶν,
 καὶ τὴν λείαν ὄσσην ἔλαβον καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐπανεσώσατο.
 13 Φιλίππικῳ δὲ τὴν ἰδίαν συζεύξας ἀδελφὴν κατὰ Περσῶν αὐτὸν
 14 σὺν βαρεῖ στρατεύματι ἐξαπέστειλεν. ὁ δὲ ἄγχιστα τῇ Νισίβει
 γενόμενος κἀκεῖθεν ἐμβالὼν τῇ Περσίδι, ἤλασεν ἐκεῖθεν λείαν 10
 πολλὴν καὶ ἐπανῶν τῇ τῶν Μήδων χώρᾳ προσέβαλε καὶ ταύτης
 C 15 οὐ μείω τινὰ ληισάμενος ἐπανῆλθεν ἐς τὰ Ῥωμαίων. καὶ αὐθις
 16 δὲ τοῖς Περσικοῖς ἐπελθὼν χωρίους ὁμοίως εὐτύχησε. νοσήσας
 μέντοι εἰς Μαρτυρόπολιν παραγίνεται, κἀκεῖθεν ἐπανῆκεν εἰς D III 292
 17 τὸ Βυζάντιον. ἐτέχθη δὲ τῷ Μαυρικίῳ υἱός, ὃν ὠνόμασε 15

1 ante καὶ add. τε Rwp 4 πεφθάρκασιν] v. Steph. thes. VIII
 p. 751 D προβαλλόμενος CEwp, v. ad XIV 11, 5 5 ἀθρόον
 DEwp ἐπεξελθόν OwpDi, ἐπεξελθόν A(E) 8 φιλιππικῳ ARp,
 φιλιππῳ w*, Wo lat.: Philippicum ζεύξας CD 9 βαρῶ (sic) A
 τὴν νισίβει D 11 ἐπανελθόν Di invitis ARwp (Haasii ann.
 ad vs. 13 pertinente perperam relata ad hunc versum)
 12 ἐπανῆλθεν ARwp, ἐπανῆλθε D, ἐπανῆκεν Di (Haasii ann. ad
 vs. 14 pertinente perperam relata ad hunc versum) εἰς
 DEwpDi, ἐς AR, v. ad XIV 12, 44. 16, 3. XV 7, 13. 12, 18. 19, 1.
 23, 3; variat autem Zonaras inter εἰς et ἐς, ut XV 22, 28 ἐς
 λόγους ἦλθεν αὐτοῖς καὶ ἦκον εἰς λόγους et p. 172, 14s. 13 ἐπανελθόν
 A, ἐπελθόν RwpDi χωρίους AEwp, Theoph. I p. 254, 2, Cedr.
 I p. 692, 14, ὁρίους ODi 14 μέντοι] μέντοι des. B fol. 352^v
 εἰς μαρτυρόπολιν inc. B fol. 360^r μαρτυρούπολιν D, v. ad
 XVII 5, 12 ἐπανῆλθεν Ewp

sus ipse quievit, Sclavorum vero gentes quasdam ad populandas
 provincias concitavit, quae usque ad Longum murum sunt pro-
 12 gressae. Quapropter rex Comentiolo duce creato barbaros su-
 bito aggressus Romanis finibus expulit, multis caesis et praeda
 13 omni captivisque receptis. Philippicum sorore desponsa cum manu
 14 validissima contra Persas misit, qui cum proxime Nisibim perve-
 nisset atque inde in Persiam irrupisset, magna praeda abacta in
 reditu impressionem in Mediam fecit et ibi quoque praeda non
 15 minore parta in Romanas provincias rediit; inde iterum Persicos
 16 fines ingressus rem aequè prospere gessit. Sed propter morbum
 17 Martyropolim atque inde Byzantium rediit. Mauricio natus est
 18 filius, quem nominavit Theodosius. Philippicus denuo expedi-

Θεοδόσιον. Φιλιππικὸς δὲ καὶ πάλιν κατὰ Περσῶν ἐξεστρά- 18
 τευσε καὶ τὸ περὶ αὐτὸν στρατιωτικὸν ἠρώτησεν εἰ πρόθυμοι W III 61
 τοῖς Πέρσαις εἶεν μαχέσασθαι. οἱ δὲ καὶ δοκοῖς τὸ πρόθυμον 19
 αὐτῶν ἐβεβαίουν. ὥς οὖν συνέβαλον τοῖς ἐναντίοις, μέχρι μὲν 20
 5 τινος ἀντεῖχον οἱ βάρβαροι· ἐπεὶ δὲ τοὺς ἔπλους πλήτειν αὐτῶν
 ὁ στρατηγὸς τοῖς οὐκείοις παρεκελεύσατο καὶ πολλοὶ τῶν ἔπλων
 πλητιτόμενοι ἔπιπτον, ἐτράπη τὸ Περσικόν· καὶ τὸ μὲν ἡττητο 21 D
 κραταιῶς καὶ πολλὸν τοῦτον μέρος διέφθαρτο· οἱ Ῥωμαῖοι δὲ
 λαμπρῶς νενικήκασι καὶ ζῶντας τῶν πολεμίων περὶ δυσχίλους
 10 συνέλαβον. Ὁρμίσδας δὲ ὁ τῶν Περσῶν ἀρχηγὸς Βαρὰμ προ- 22
 χειρισάμενος στρατηγὸν συμβαλεῖν Ῥωμαίοις ἐκέλευσεν. ὁ δὲ 23
 συμβαλὼν ἡττᾶται· ὁ γνὸς Ὁρμίσδας γυναικεῖαν ἐσθῆτα στέλλει
 αὐτῷ καὶ τὴν στρατηγίαν ἀφείλετο καὶ τῷ ὑποστρατήγῳ αὐτοῦ
 διὰ γραφῆς ἐνετείλατο τὸν Βαρὰμ ἀνελεῖν. ὁ δὲ οἱ κακοῦ γέ- 24
 15 γονεν ἐννοήσας, γράμματα ὥς ἐξ Ὁρμίσδου αὐτῷ σταλέντα

10 περὶ Βαρὰμ τοῦ (τῶν E) Περσῶν στρατηγοῦ CE

1 Θεοδόσιον] Ad haec C. B. Hasius secundum F. Haasium in cod.
 A ascripsit: "In cod. graeco Vaticano 152 de istius filii nati-
 vitate haec Anonymi narrantur fol. 141 recto, nescio an et
 aliunde nota: Κωνσταντίνα ἡ γαμετὴ Μαυρικίου ἐγέννησεν υἱόν, ὃν ὁ
 Μαυρίκιος ἐπωνόμασε Θεοδόσιον, ὥς πρωτότοκον αὐτοῦ υἱόν. τῶν
 οὖν βενέτων κραζόντων Ἰουστινιανὸν καλεῖσθαι, οἱ πράσινοι ἐκραζόν
 Θεοδόσιον αὐτὸν καλεῖσθαι διὰ τὸ Θεοδόσιον τὸν βασιλέα ὀρθόδοξον
 γενέσθαι, καὶ πολλὰ ἐτη ζῆσαι· ἤρξαντο [in apogr. Haasii ἤξαντο]
 οὖν οἱ βένετοι λέγειν οὕτως· ΤΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ ΕἴΤΗ ΤΩ· ἸΟΥΣΤΙ-
 ΝΙΑΝΩ· ὁ θεὸς ΠΑΡΑΣΧΗ· ΣΟΙ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ. οὗτοι εἰσιν ἡ' ἐτη
 καὶ πλείω. Eadem leguntur cod. Vat. 977 fol. 184 verso." Nunc
 nil tale extat in A. ἐξεστράτευσεν RwpDi, ἐξεστράτευσεν A, sed
 v. ad XIII 1, 5 4 συνέβαλλον E 6 ὁ στρατηγὸς om. C
 8 μέρος om. O 8. 9 οἱ δὲ Ῥωμαῖοι λαμπρῶς Ew (λαμπρῶς w*) p
 10. 12 ὀρμίσδας E 10 ἀρχηγὸς ARwp, βασιλεὺς D 14 οἱ ARw,
 οἱ D, οἱ B, οἱ p

tione facta adversus Persas milites suos percontatur, num alacres
 essent ad pugnam Persicam; iis vero etiam iureiurando alacri- 19
 tatem suam testatis hostes aggreditur. Qua in pugna etsi ad 20
 tempus barbari restiterunt, tamen cum dux suis imperasset, ut
 illorum equos caederent multique equi vulnerati cecidissent, Persae 21
 fugam ceperunt, potenter victi magnaeque clade accepta; Romani
 vero illustrem victoriam consecuti ad duo milia hostium viva ce-
 perunt. Hormisdas, Persarum rex, Baramum ducem congregari 22
 cum Romanis iussit. Quem ut victum esse cognovit, abrogato 23
 illi imperio vestem muliebrem mittit eiusque legato per litteras
 mandat, ut Baramum occidat. Sed ille, quantis in malis esset 24
 reputans, litteras ab Hormisda ad se missas esse simulat, quibus

ἐπλάσατο, ὁργὴν ἐμφαίνοντα κατὰ παντός τοῦ στρατεύματος,
καὶ συναθροίσας αὐτὸ τὰ τε γράμματα εἰς ἐπήκοον ἀναγνω-
P II 75 A σθῆναι πεποίηκε καὶ αὐτὸς αὐτοὺς ἀνεμίμησε τῆς ἀπηνείας D III 29
'Ορμίσδου καὶ τῆς ὀμότητος καὶ διὰ τούτων ἀντάραι χεῖρας
25 ἡρέθισε κατὰ τοῦ σφῶν ἀρχηγοῦ. ἐπελθόντες οὖν ἀθρόον 5
26 αὐτοῦ κατέσχον καὶ ἐνέβαλον εἰς εἰρκτήν. ὁ δὲ ὑποθέσθαι
αὐτοῖς περὶ τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς ἡξίου ἅττα τῷ ἔθνει γι-
νώσκει συμφέροντα, καὶ συνεβούλενε μὴ τὸν Χοσρόην υἱὸν αὐτοῦ
ὄντα προκριθῆναι εἰς τὴν ἀρχήν, ἀπληστον ὄντα καὶ ἄδικον,
ὑβριστὴν τε καὶ ἀλαζονικώτατον, ἀλλ' ἕτερον υἱὸν αὐτοῦ προ- 10
27 χειρισθῆναι τοῦ ἔθνους ἀρχεῖν. ἀντιπεσόντων δὲ τοῖς λόγοις
τούτου ἐνίων τῶν ἐν ὑπεροχαῖς καὶ κατ' αὐτοῦ τοὺς Πέρσας
ἐκμηνάντων, ὁ μὲν υἱὸς αὐτοῦ, ὃν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκείνος προέ-
B κρινε, καὶ ἡ μήτηρ ἐκείνου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀνηρέθη παρὰ τοῦ
28 πλήθους, καὶ αὐτὸς δὲ ἐξεκόπη τὰ ὄμματα καὶ οὕτω καθεύχθη. 15
29 ὁ δὲ γε Χοσρόης εἰς τὴν ἀρχὴν ἡρέθη παρὰ τοῦ ἔθνους παντός·
καὶ μέχρι μὲν τινος φιλοφρόνως πρὸς τὸν πατέρα διέκειτο, τῆς
μὲν φρουρᾶς οὐ λύσας αὐτόν, πᾶσαν δὲ θεραπείαν αὐτοῦ ἐκέισε

5 καθαίρεισις 'Ορμίσδου ἐκ τῆς ἀρχῆς C 16 ἀνάρρησις Χοσρόου CE

3 αὐτοὺς om. w*^p invitis AR 4 ὁρμίσδου E 7 τῶν oim. O
ἡξίου ἀρχῆς O γινώσκειν E 8. 9 τὸν υἱὸν αὐτοῦ χοσρόην
omisso ὄντα D 9 ὄντα AEW^p, αὐτὸν λέγων εἶναι R, αὐτὸν εἶναι
λέγων B 12 τούτου om. D ἐνίων RwpDi, ἐνὶ A πέρσας
AEDw^{wp}, δημογονεῖς O, populares: Wo lat. 13 εἰς ARwp, καὶ
D, ἐς Dw 14 ἐκείνου] αὐτοῦ D αὐτοῦ] ἐκείνου D 14. 15 ἀν-
ηρέθη (ἀνηρέθησαν E) παρὰ τοῦ πλήθους AE, παρὰ τοῦ πλήθους εὐθὺς
ἀνηρέθησαν O, εὐθὺς ἀνηρέθησαν παρὰ τοῦ πλήθους w*^p 16 ἡρέθη
D, corr. Dw 17 πρὸς τὸν πατέρα φιλοφρόνως διέκειτο Ewp

iracundiam suam adversus omnem exercitum declaret easque
militibus convocatis palam omnibus recitari iubet atque Hormis-
dae saevitia et immanitate commemorata eos ad bellum domino
25 suo inferendum concitat. Subito igitur eum aggressi captum in
26 carcerem coniecerunt. At ille professus se consilium iis de Per-
sarum imperio daturum, quod populo sciat bono futurum, monet,
ne filium suum Chosroem regem creent, hominem inexplebilem et
iniustum, insolentem ac supercilii intolerandi, sed alium e suis
27 filiis ad imperium eligant. Cuius sententiae nonnullis procerum
refragatis, Persae contra eum concitati filium, cui regnum decre-
28 verat, et matrem illius in conspectu eius occiderunt; ipse oculis
29 erutis in carcerem compactus est. Chosroes a tota gente rex
eligitur; qui ad tempus patrem bene tractavit et quamquam e
custodia non eduxit, in ea tamen omnem ei cultum praestitit.

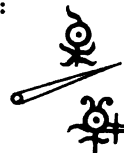
ποιούμενος. ὁ δὲ οὐδὲν τῶν παρὰ τοῦ νιού αὐτοῦ στελλομένων 30
 προσίετο, ἀλλὰ καὶ ὕβρεσι μᾶλλον τὰς φιλοφροσύνας ἡμέιβeto.
 θυμῷ οὖν διὰ ταῦτα ληφθεὶς ὁ Χοσρόης, ῥοπάλοις ἐκέλευσε 31
 κατὰ τῶν λαγόνων τυπόμενον τὸν πατέρα θανεῖν. τοῦτο μῖσος 32
 5 ἐγγενέσθαι τοῖς Πέρσαις κατὰ Χοσρόου ἐποίησεν· ὁ δὲ κατὰ 33
 Βαρὰμ ἐξεστράτευσεν, καὶ ὑποπτεύσας τινὰς τῶν παρ' αὐτοῦ
 μεγιστάνων τῷ Βαρὰμ προσκεῖσθαι ἀνεῖλεν αὐτούς. τοῦ δὲ 34
 στρατεύματος κατ' αὐτοῦ στασιάζαντος, δείσας ἐκείνος μετὰ C
 τινων ὀλίγων ἀποδιδράσκει καὶ πρὸς Ῥωμαίους ἀφίκετο. δ 35
 10 μαθὼν δὲ Μαυρίκιος κελεύει τῷ στρατηγοῦντι τῆς χώρας ὑπο-
 D III 294 δέξασθαι τὸν Χοσρόην βασιλικαῖς θεραπαίαις καὶ δεξιώσεσι.
 στέλλει δὲ Ναρσὴν μετὰ στρατευμάτων συμμαχεῖσθαι Χοσρόῃ 36
 καὶ ἀποκαταστῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν οἰκείαν ἀρχήν. συμβαλὼν 37
 τοίνυν ὁ Ναρσὴς τῷ Βαρὰμ νίκην ἤρατο περιφανῇ, πολλοὺς
 15 μὲν τῶν Περσῶν ἀνελών, ζωγρήσας δὲ περὶ ἑξακισχιλίους, οὓς
 τῷ Χοσρόῃ προσήγαγεν· ὁ δὲ κατηκόντισεν ἅπαντας. ὅσοι δ' 38
 ἐν τοῖς ζωγρηθεῖσιν ἦσαν τοῦ Τούρκων ἔθρους τῷ Βαρὰμ
 συμμαχοῦντες, τούτους ἀνέπεμψεν εἰς Μαυρίκιον, ὧν πολλοὶ D

3 ἀναιρέσεις Ὁρμίσδου (δρμ. E) CE 7 ἐπανάστασις κατὰ τοῦ (om. E)
 Χοσρόου καὶ φυγὴ αὐτοῦ πρὸς Ῥωμαίους CE 16 περὶ τῶν ἐλαωκόντων
 Τούρκων (τουρκῶν E) CE

1 αὐτοῦ D στελλομένων RwpDi, στελλόμενον A, τελουμένων D
 2 καὶ om. D 3 γοῦν Ewp 5 γενέσθαι D ante χοσρόου
 add. τοῦ Rwp ἐποίησε EwpDi, ἐποίησεν AO, v. ad XIII 1, 5
 6 βαράμ D, v. ad XIV 12, 40 ἐποπτεύσας AO, ὑπολαβὼν E,
 om. w*^p, sed Wo lat.: suspicatus 7 προσκυνεῖσθαι E 9 καὶ
 ῥωμαίους προσέρχεται O 13 αὐτῷ C 14 ἤρατο νίκην O 17 γέ-
 ρους Ewp 18 τοῦτοις E μαυρίκιον E (v. ad XIV 11, 20 et
 argum. ad XIV 12, 47, 13, 7)

Qui cum nihil, quod a filio proficisceretur, gratum haberet, immo 30
 contumelias pro beneficiis reponeret, iratus Chosroes patrem la- 31
 tera fustibus tundendo occidi iussit. Id facinus odium Persarum 32
 Chosroi peperit. Suscepta contra Baramum expeditione quosdam 33
 ex proceribus suis illi studere suspicatus occidit. Sed militari 34
 seditione perterritus cum paucis ad Romanos confugit. Eo Mau- 35
 ricus cognito praetori provinciae mandat, ut Chosroem regio
 cultu et honore suscipiat, et Narsetem cum legionibus auxilio 36
 mittit ad regnum recuperandum. Narses igitur cum Baramo con- 37
 gressus illustri victoria potitur, Persarum multis occisis et ad sex
 milia captis; quos Chosroes ad se adductos iaculis omnes confe-
 cit. Qui vero capti ex Barami sociis Turcicae nationis erant, 38
 eos ad Mauricium misit, quorum multi in frontibus cruces gere-

ἐπὶ τῶν μετώπων σταυροὺς ἔφερον, καταστιχθέντων αὐτοῖς τῶν
ἐπισκηνίων καὶ μέλανος ἐγγεθέντος τοῖς στίγμασιν εἰς τύπον
39 σταυροῦ. οἱ περὶ τοῦτον ἔρωτώμενοι ἔλεγον πρὸ καιροῦ ἱκανοῦ
λοιμῷ τὸ γένος αὐτῶν διαφθείρεσθαι, τινὰς δὲ τῶν παρ' αὐτοῖς
40 χριστιανῶν ὑποθέσθαι τοῦτο αὐτοῖς, καὶ μηδένα τῶν τοῦτο πε- 5
WIII62 θείας φωνῇ τὴν σωτηρίαν ἐπραγματεύσατο· ὁ δὲ Χοσρόης εἰς
41 τὴν ἰδίαν ἀρχὴν καὶ χώραν ἐπανελήλυθε. λέγεται δὲ πρὸ τῆς
νίκης, τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ῥωμαίων ἄλλως διατιθέναι σκεπτο-
μένου τὸν πόλεμον, τὸν Χοσρόην ἐνίστασθαι μὴ κατὰ τὸ δοκοῦν 10
ἐκείνῳ συγκροτῆσαι τὴν μάχην, ἀλλ' ἄλλον ὑποτιθέναι τρόπον·
P II 76 A 42 τὸν δὲ στρατηγὸν ἀσύμφορον εἶναι λέγειν τὸ οὕτω μαχέσασθαι,
καὶ τὸν Χοσρόην τοῦ σκοποῦ μὴ μεθίεσθαι, ὥστε παροξυν-
θέντα τὸν στρατηγὸν ἀποσκοῦναι πρὸς τὸν Χοσρόην, ἀστρατή-
43 γητον αὐτὸν ἐλπόντα καὶ ἀδαῇ πολεμικῶν παρατάξων. τὸν 15
δὲ δηχθέντα ἐπὶ τοῖς σκώμμασιν, ὄντα δὲ καὶ ἐν γνώσει τῆς
6 ὅσα ὁ Χοσρόης περὶ τοῦ μέλλοντος ἀπεφοίβασεν, ὡς τὰ ἐσόμενα εἰδῶς
ἐξ ἀστρολογίας C. Haec delineata sunt in Em:

2. 3 εἰς τύπον σταυροῦ post ἐπισκηνίων ODi 2 ἐγγεθέντος DEwp,
sed v. I p. 17, 9. 56, 15. 153, 7. 161, 11 cet. 3 τοῦτο (sic) E
ἱκανοῦ om. O 4 λοιμῷ w* p invitis AR τινὰς δὲ AEwp, καὶ
τινας R, καὶ τινα D 5 καὶ μηδένα AEwp, μηδένα δὲ O 6 λοιμῷ
w* p invitis AR βαράμ D (supra praeter XIV 12, 33 con-
stanter βαράμ) 7 φωνῇ OwpDi, φωνῇ AE 8 οἰκίαν C
16 δὲ δὴ χθέντα D, corr. Dw σκώμασιν AED, σκώμασιν RDwDi,
v. ad p. 189, 4 δὲ post ὄντα om. D

bant compunctis superciliis infusoque stigmatis atramento in
39 crucis modum. Cuius rei quaesita causa respondebant superiori-
bus temporibus cum sua gens pestilentia periclitaretur, se a
Christianis quibusdam monitos hoc fecisse neque quemquam ex
40 iis, qui paruisent, pestilentia periisse. Baramus superatus fuga
salutem quaesivit, Chosroes in regnum et patriam reversus est.
41 Fertur autem ante victoriam, cum dux Romanorum certam belli ad-
ministrandi rationem secuturus esset, instituisse Chosroes, ne id
consilium exsequeretur, et alium instruendae aciei modum pro-
42 posuisse; quem cum dux inutilem esse affirmaret neque tamen
Chosroes de sententia decederet, etiam salibus dicitur dux in-
cessisse regem, ut rei militaris et instruendae aciei imperitum.
43 Quibus irrisionibus Chosroes fertur irritatus, qui stellarum motus

κατὰ τοὺς ἀστέρας κινήσεως κἀντεῦθεν αὐχοῦντα γινώσκειν τὰ
 μέλλοντα, φάναι “εἰ μὴ ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐντραννούμεθα,
 D III 295 οὐκ ἂν ἐξάρσησας, στρατηγέ, τὸν μέγαν βασιλέα βάλλειν τοῖς
 σκώμμασιν. ὅτι δὲ τοῖς παροῦσι μέγα φρονεῖς, ἄκουσον τί 44
 5 ὅττι τοῖς θεοῖς ἐς ὕστερον μεμελέτηται. ἀντικαταρρεύσει, εὖ
 ἴσθι, ἐς τοὺς Ῥωμαίους ὑμᾶς δεινά. ἔξεται δὲ τὸ Βαβυλώνιον 45
 φῦλον τῆς Ῥωμαϊκῆς χώρας τριττὴν κυκλοφορικὴν ἐβδομάδα B
 ἐτῶν. μετὰ δὲ τοῦτο πεμπταίαν ἐβδομάδα ἐτῶν Ῥωμαῖοι Πέρ- 46
 σας δουλαγωγήσετε.” τοῦτων δὲ διηγνομένων τὴν ἀνέσπερον
 10 ἡμέραν ἐνδημῆσαι ἀνθρώποις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταῦτη.
 Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὸν υἱὸν Θεοδοσίον ἀνηγό- 47
 ρευσε βασιλέα κατὰ τὸ πάσχα στεφθέντα ὑπὸ τοῦ πατριάρχου
 Ἰωάννου. καὶ τὸν ναὸν τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων 48
 προφῆν ἀρχθέντα κτίζεσθαι παρὰ Τιβερίου, ἀτελῆ δὲ καταλει-
 15 φθέντα, αὐτὸς ἀνεπλήρωσεν. εἰρήνης δὲ γεγονυίας πρὸς Πέρσας, 49
 τὰς δυνάμεις ἐξ ἐφᾶς ἐπὶ τὴν Θράκην μετήνεγκε καὶ αὐτὸς

6 σημειῶσαι ξένον B 11 ὅτι τὸν υἱὸν ὁ Μαυρίκιος (v. ad XIV 11, 20)
 ἔοτεψε (ἔοτεψεν C). περὶ τοῦ ναοῦ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα (μὲν C) CE

4 σκώμμασιν ARwp, σκώμασιν DE, v. ad p. 188, 16 6 ἐς AR
 Theophyl. Simoc. p. 234, 12, εἰς EwpDi, v. ad XIV 12, 14
 ante δεινά add. τὰ Dwp 8 μετὰ δὲ — ἐτῶν om. C ταῦτα B
 πεμπταίαν AEwp, πεμπταίαν B, πέμπτην D 9 τοῦτων δὲ des. B
 fol. 360 διηγνομένων inc. B fol. 364 9. 10 τὴν ἀνέσπερον
 ἡμέραν ἐνδημῆσαι ἀνθρώποις A, τὴν ἀνέσπερον ἡμέραν ἐνδημῆσαι τοῖς
 ἀνθρώποις Theophyl. Simoc. p. 234, 17, Cedr. I p. 696, 19, ἡ ἀν-
 έσπερος ἡμέρα ἐνδημῆσαι ἀνθρώποις O, ἡ ἀνέσπερος ἀνθρώποις ἐν-
 δημῆσαι ἡμέρα Ewp 10 ἀλλὰ om. O post μὲν add. οὖν O
 11. 12 ἀνηγόρευσεν βασιλέα τὸν υἱὸν Θεοδοσίον O 14 ὑπὸ O
 15 γεγονυίας Ewp

peritus esset atque futurarum rerum praescientia gloriaretur, di-
 xisse: “Nisi temporis serviendum esset, non ausus esses, dux,
 magnum regem salibus incessere. Quia vero rebus praesentibus 44
 insolescis, audi, quid in futurum dii constituerint. Scito res adver-
 sas ad vos Romanos esse redituras et gentem Babylonicam triplici 45
 annorum septenario circuitu Romanam dicionem obtenturam. Post 46
 illud autem vos Romani quintum septenarium annorum Persas
 servitute premetis.” Iis peractis diem sine vespere hominibus
 illucescere. Haec ille.

Imperator autem Mauricius filium Theodosium appellat regem 47
 eumque patriarcha Ioannes in paschate diademate ornat. Aedem 48
 quadraginta martyrum incohatam pridem a Tiberio necdum per-
 fectam absolvit. Pace cum Persis facta, legiones ex Oriente in 49
 Thraciam revocavit et ipse Byzantina terra egressus loca a bar-

C ἐξῆλθε τῆς Βυζαντίδος τὰ ὑπὸ τῶν βαρβάρων κατεστραμμένα
 50 θεάσασθαι. ὅτε καὶ ὁ ἥλιος ἐσκιάσθη, καὶ γυνή τις ἐν Θράκῃ
 παιδίον ἔτεκεν οὔτε ὀφθαλμοὺς οὔτε βλέφαρα ἔχον οὔτε χεῖρας
 οὔτε βραχίονας, ἰχθύος δὲ οὐραῖον πρὸς τῷ ἰσχύῳ προβεβλη-
 51 μένον. τοῦ μέντοι Χαγάνου τῇ Θράκῃ ἐπελθόντος μετὰ πλή-
 θους ἀπειρουν, ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς Πρίσκος δείσας εἰς
 τὸ φρούριον Τζουρουλοῦ συνέκλεισεν ἑαυτόν. ὁ δὲ βάρβαρος
 52 πολιορκεῖν αὐτὸ ἡτοιμάζετο. τότε κατεστρατήγησεν ἐκείνου Μαν-
 ρίκιος τρόπῳ τοιούτῳ· γράμμα πρὸς Πρίσκον συντίθειν ἀντέ-
 χειν αὐτόν παραινοῦν· μικρὸν γὰρ ὅσον τοὺς βαρβάρους μετ' 10
 D 53 αἰσχύνῃς ἀναχωρῆσαι. στέλλεσθαι γὰρ πλοῖα εἰς τὴν χώραν
 αὐτῶν σὺν στρατεύματι ληίσασθαι τὰς οἰκίας αὐτῶν καὶ τὰς
 54 γυναικας καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν δορυαλώτους ἐλεῖν. τοῦτο
 τὸ γράμμα δίδωσί τινι, ἐπισκήψας αὐτῷ περιτεσεῖν τοῖς βαρ- D III 296
 55 βάροις ἐν τῷ πρὸς Πρίσκον δῆθεν πορεύεσθαι. οὗ γενομένου, 15
 τὴν ἐπιστολὴν ὁ βάρβαρος ἀναγνούς καὶ δείσας περὶ τοῖς οἰκείοις,

2 σημειῶσαι AE 5 ὅπως ὁ Μανρίκιος πολιορκοῦντα τὸν Χαγάνον τὴν
 Τζουρουλὸν παρεσκεύασε καὶ ἄκοντα ἀπεισασθαι C

2 ἡ γυνή τις D, γυνή transposito τις post Θράκῃ B post ἐν
 add. τῇ CD Di 4 οὐραῖον Rwp Di, οὐραῖον A τῷ ἰσχύῳ A,
 τὸ ἰσχύῳ E, τῷ ἰσχύῳ R, Theophyl. Simoc. p. 241, 22, Theoph. I
 p. 268, 21, Cedr. I p. 696, 1, τὸ ἰσχύον Dwp post ἰσχύον add.
 ἄνω Dwp 5 τοῦ om. O χαγάνου μέντοι O τὴν θράκην D
 6 πρίσκος om. O Wo lat. δείσας ARp, δείξας w*, territus: Wo lat.
 8 ἐκείνον Ewp 9 γράμματα BEwp ἀνέχειν C 10 παραινοῦν
 AR, παραινῶν w*p 11 πλοῖα A Theophyl. Simoc. p. 250, 10,
 τριήρεις Rwp 12 σὺν στρατεύματι — αὐτῶν om. D ληίσασθαι
 B, ληίσασμένῳ C 13 αὐτῶν om. C δορυαλώτους Di, v. ad XIII
 8, 3 14 ἐπισκέψας E 16 τῶν οἰκείων Ewp, v. XIV 14, 36 et
 Kruegerum *Griech. Sprachl.* § 68, 32 A.

50 baris eversa contemplari voluit. Quo tempore et sol defecit et
 mulier quaedam in Thracia puerum peperit sine oculis, sine pal-
 pebris, sine manibus ac brachiis, cauda piscina usque ad coxen-
 51 dices porrecta. Verum Chagano cum infinita multitudine Thra-
 ciam ingresso, Priscus, Romanorum dux, territus in castello quo-
 52 dam Tzuruli se conclusit. Mauricius autem barbarum obsidionem
 parantem tali sollertia circumvenit. Epistulam ad Priscum mittit
 inonentem, ut obsidionem toleret. Nam barbaros intra exiguum
 53 tempus cum ignominia recessuros; missis enim in regionem eorum
 cum exercitu navibus, domibus eorum direptis uxores et liberos
 54 captivos abduci. Hanc epistulam cuidam tradit ac mandat, ut
 55 in itinere ad Priscum de industria se barbaris offerat; quo facto

σπένδεται πρὸς Πρίσκον ἐπὶ δώροις ὀλίγοις καὶ ἄπεισιν. ἔκτισε 56
δὲ Φιλιππικὸς ἐν Χρυσοπόλει μονὴν ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου
καὶ οἶκον ἐν ταύτῃ λαμπρότατον, ἔν' ἐν αὐτῷ τὸν Μαυρίκιον
ὑποδέχοιτο.

- 5 Ὁ δέ γε Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης Ἰωάννης δ 13
νηστευτῆς τὸν βίον λιπὼν πρὸς τὰς αἰδίους μετέστη μονάς,
κοσμήσας τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον ἐπὶ ἑτῇ τρισκαίδεκα καὶ PII 77 A
ἐπέκεινα. προεχειρίσθη οὖν πατριάρχης Κυριακός, ἱερεὺς καὶ 2
οἰκονόμος τῆς ἐκκλησίας τῆς μεγάλης. ὑφ' οὗ δ τῆς ὑπεραγίας 3
10 θεοτόκου ναός, δς τῆς Διακονίσης λέγεται, ᾠκοδόμηται. καὶ 4
Πέτρος, ὁ τοῦ Μαυρίκιου δμαίμων, τὸν ναόν, δς τοῦ Ἀρεο-
βίνδου καλεῖται, τῇ θεοτόκῳ ἀνήγειρε. Σοφία δὲ ἡ βασιλὶς 5
καὶ ἡ Ἀγούστα Κωνσταντῖνα στέμμα προσήνεγκαν τῷ βασιλεῖ W III 63
λίθοις ὑπερτίμοις καὶ μαργάροις ὑπερφυεῖς κεκοσμημένον. δ 6
15 δὲ τοῦτο λαβὼν ἀνέθετο τῷ θεῷ, τῇ ἐκκλησίᾳ προσαγαγών.
Ὁ Χαγάνος μέντοι καὶ αὐθις πρὸς τὰ Ῥωμαίων ἐχώρησε. 7
καὶ τούτῳ τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατευμάτων ἀντιπατομένων, ποτὲ

1 περὶ τῆς τοῦ Φιλιππικοῦ μονῆς E 5 περὶ πατριαρχῶν CE 16 περὶ
τῶν παρὰ (om. E) τοῦ Χαγάνου πωλουμένων αἰχμαλώτων, οὓς δ βασιλεὺς
Μαυρίκιος (v. ad XIV 11, 20) οὐκ ᾤκησαςτο CE

2 ἐν Χρυσοπόλει om. O, add. AEwp, Theoph. I p. 272, 22, Cedr. I
p. 698, 8 3 μαυρίκιον E, v. ad XIV 11, 20 5. 6 πατριάρχης
Ἰωάννης δ νηστευτῆς AO, Ἰωάννης δ νηστευτῆς καὶ πατριάρχης Ewp
8 προεχειρίσθη οὖν A, προεχειρίσθη γοῦν Ewp, καὶ προεχειρίσθη O
9 τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Rwp 10 δς|δ D 13 κωνσταντῖνα ARwp,
corr. Di, v. ad XIV 11, 2 προσήνεγκαν τῷ βασιλεῖ A, προς-
ήνεγκε τῷ βασιλεῖ E(wp), τῷ βασιλεῖ πεποιήκασι O et Parisini Du-
cangii 14 post κεκοσμημένον add. καὶ οἱ αὐτοὶ (αὐτῷ CD) προς-
ήνεγκαν O et Parisini Ducangii

cum Chaganus lectis litteris timeret suis, pacem cum Prisco facit
paucisque muneribus acceptis domum redit. Philippicus mona-
sterium nomine Deiparae Chrysopoli condidit atque aedes splen-
didissimas, quibus Mauricium exciperet.

13. Interea patriarcha Cyprianus Ioannes ieiunator vita
relictis in aeternas mansiones discessit, cum sedem pontificiam ultra
tredecim annos ornasset. Ei successit Cyriacus, presbyter et 2
oeconomus magnae ecclesiae; a quo sacrosanctae deiparae aedes, 3
quae Diaconissae dicitur, exstructa est. Petrus item, Mauricii 4
frater, aedem Areobindi deiparae condidit. Sophia vero regina 5
et Augusta Constantina coronam regi gemmis pretiosissimis et
margaritis insignibus ornatam obtulerunt; eam ille in ecclesiam 6
perlatam deo consecravit.

Chaganus Romanas provincias rursus aggressus missas contra 7

- 8 μὲν ἐκράτει, ἐνίοτε δ' ἥττητο. ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ υἱοὶ αὐτοῦ
 B 9 ἑπτὰ ἐκ νόσου λοιμικῆς καὶ πυρετοῦ ἐτελεύτησαν. Κομεντίολον
 δὲ στείλλας ὁ βασιλεὺς κατὰ Χαγάνου μετὰ πολυπληθοῦς στρα-
 τιᾶς λέγεται ἐντείλασθαι αὐτῷ προδοῦναι τοῖς ἐναντίοις τὸ στρα-
 τιωτικὸν διὰ τινὰς στάσεις καὶ ἀταξίας τούτοις μνησικακῶν. 5
 10 καὶ συμβαλὼν τοῖς βαρβάροις ἀσυντάκτως ὁ Κομεντίολος, αὐτὸς
 μὲν μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν εἰς φυγὴν ἐτράπη, πρὸς τοῦτο προ-
 11 παρασκευασάμενος. τῶν δὲ λοιπῶν οἱ μὲν ἔπεσον, οἱ δ' ἔξω- D III 297
 γρήθησαν. εἶναι δὲ τοὺς ζωγρηθέντας φασὶ περὶ δώδεκα χι-
 12 λιάδας. καὶ ὁ Χαγάνος τῇ νίκῃ ταύτῃ ἐξογκωνθεὶς ἄχρι τοῦ 10
 13 Μακροῦ τείχους ἀφίκετο. συλλέξας δὲ ὁ βασιλεὺς λαὸν εἰς
 C 14 φυλακὴν τοῦ τείχους τούτους ἐκπέτομφεν. ἐκ δὲ τῆς λοιμικῆς
 νόσου οὐ μόνον οἱ τοῦ Χαγάνου υἱοί, ὥς εἴρηται, ἔθανον, ἀλλὰ
 15 καὶ πλῆθος τῶν Ἀβάρων πολὺ· ὅθεν ἀθυμήσας ὁ βάρβαρος
 16 ἔσπευδεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπαναζεῦξαι. δηλοῖ οἷν τῷ Μαυρικίῳ 15
 ἐξωνήσασθαι τοὺς αἰχμαλώτους, ἐν ἑφ' ἐκάστῳ διδόντι νόμισμα·
 17 ὁ δὲ βασιλεὺς οὐ κατένευσε. καὶ ὁ Χαγάνος ἤτησε λαβεῖν εἰς
 18 ἕκαστον τῶν αἰχμαλώτων ἀνὰ ἥμισυ τοῦ νομίσματος. ὁ δὲ
 15 ὅτι μὴ ὠνησαμένον τοῦ βασιλέως τοὺς αἰχμαλώτους ὁ Χαγάνος πάντας
 (om. E) ἀνέειλεν CE

3 post κατὰ add. τοῦ Rwp χαρά | μετὰ (sic) A 7 τῶν Rwp Di,
 τὸν A παρασκευασάμενος BC 8 δ'] δὲ Ewp 12 τούτους om. D
 13 μόνον CEwp Di, v. ad XIV 6, 30 14 ἀβάρων AEwp, βαρ-
 βάρων O, barbarorum: Wo lat., v. ad XIV 11, 18 15 ἔ-
 σπευσεν p* invitis ARw, v. Hultschium Die erzähl. Zeitf. b. Pol.
 VII 2 γοῦν Ewp 16 τοὺς αἰχμαλώτους ἐκπρίασθαι O et P unus
 vel plures ἑφ' mutatum ex ἐκ C καταβάλλοντι O et P unus
 vel plures 17. 18 ἑφ' ἐκάστῳ τῶν αἰχμαλώτων λαβεῖν ἤτει νομί-
 σματος ἥμισυ O et P unus vel plures

- 8 se Romanas legiones alias vincebat, alias vincebatur. Elus filii
 9 septem uno die pestilentia ac febris sunt mortui. Rex misso Co-
 mentioलो contra Chaganum cum permagno exercitu mandasse
 fertur, ut legiones, quibus ob seditiones quasdam et tumultus
 10 infensus erat, hostibus proderet. Itaque temere cum barbaris
 congressus Comentiolo ipse cum suis fugam, quam ante para-
 11 verat, capessit, ceteris partim caesis, partim captis ad numerum
 12 duodecim milium. Ea victoria Chaganus elatus usque ad Lon-
 13 gum murum processit. Verum rex delectu habito milites ad muri
 14 defensionem misit. Neque vero Chagani soli filii pestilentia, ut
 15 dictum est, mortui sunt sed et Avarum ingens multitudo. Qua
 16 de causa barbarus animo aeger domum properans Mauricio si-
 gnificat, si captivos redimere velit, ut in singulos solidum unum
 17. 18 pendat. Recusante rege Chaganus semissem postulat. Cum vero

οὐδὲ οὕτως τοὺς ἀλόντας ἠθέλησε πρίασθαι, τὸ μὲν τι ἐκ φει-
δωλλας (ἥτις γὰρ χρημάτων), τὸ δὲ τι τοῖς στρατιώταις μνη-
σικακῶν. ἔκμανεις οὖν ὁ βάρβαρος πάντας ξίφεσιν ἐξεθέρισε 19
καὶ ἀνέξευξεν. ἐντεῦθεν πᾶσι μῦθος κατὰ τοῦ βασιλέως ἐφύετο 20 D
5 καὶ πρὸς πάντων ἐλοιδορεῖτο. ὁ δὲ στρατὸς κατὰ Κομεντιόλου 21
ἀναφορὰν ἐποιήσατο, ὡς προδόντος ἐν τῷ πολέμῳ τὸ στρατιω-
τικόν. τοῖς δὲ τὴν ἀναφορὰν ταύτην ποιουμένοις συνῆν καὶ 22
ὁ στρατιώτης Φωκᾶς καὶ ἀναιδῶς τῷ βασιλεῖ διελέγετο, ὡς
τυπηθῆναι παρὰ τινων. ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ προσσχὼν τοῖς κατὰ 23
10 τοῦ Κομεντιόλου αἰτιάμασιν ἀπράκτους τοὺς αὐτὸν αἰτιωμένους
ἀνέπεμψε. λιτανεύοντας οὖν τοῦ βασιλέως στάσις ἠγέρθη παρὰ 24
τοῦ δήμου, καὶ λίθοι κατ' αὐτοῦ παρὰ τινων ἠκοντίσθησαν·
ὣν ζήτησιν ὁ βασιλεὺς ποιησάμενος καὶ τινὰς εὐρηκῶς ἐκόλασε.
τῷ γε μὴν νῖφ αὐτοῦ Θεοδοσίῳ κατηγγύησε τὴν θυγατέρα 25
15 Γερμανοῦ πατρικίου, τοῦ πατριάρχου Κυριακοῦ τὴν ἐπὶ τῷ
D III 298 γάμῳ πληρώσαντος τελετήν. μοναχὸς δὲ τις ξίφος κατέχων 26 P II 78 A
γυμνὸν ἀπὸ τοῦ Φόρου μέχρι τῆς Χαλκῆς προελήλυθεν, ἐν

4 ὅτι διὰ τὴν τῶν αἰχμαλώτων ἀπώλειαν ἐμοσήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ δῆμος
ἐστασίασεν C (v. ad XIV 13, 21) 14 ὅτι τῷ νῖφ αὐτοῦ γυναῖκα ὁ
βασιλεὺς συνέξευξεν (συνέξ. ὁ β. E) CE

1 οὕτως EDi, οὕτος A, τοσοῦτον Owp μὲν τι AEw, μέντοι Op
2 τι ARw, τοι Dp 5 στρατηγὸς τὸς D, corr. Dw 6 post
ἐποιήσατο add. ὅτι διὰ τὴν τῶν αἰχμαλώτων ἀπώλειαν, ἐκινήθη ὁ βα-
σιλεὺς καὶ ὁ δῆμος ἐστασίασεν E argumento (v. argum. ad p. 193, 4)
perperam in textum recepto (v. de simili vitio ad p. 27, 1. 2)
8 post ὡς add. διὰ τοῦτο καὶ Rwp, καὶ διὰ τοῦτο καὶ DE 9 προ-
σχὼν A^sR^swpDi, corr. B-W 10 τοῦ om. Ewp 11 ἀνέπεμψε
AR, ἀνέπεμψεν D, προέπεμψεν E, ἀπέπεμψεν wp, ἀπέπεμψε Di
17 προσελήλυθεν p* inuitis ARw

ille ne ita quidem milites redimere vellet, partim ex tenacitate
(sordidus enim erat), partim militum odio, barbarus furore corre-
ptus omnibus ensibus obtruncatis domum rediit. Hinc omnium 20
odia in regem nata, ut a conviciis non temperarent. Exercitus 21
vero Comentiolum prodicionis reum fecit; atque ex accusatoribus 22
miles quidam Phocas adeo impudenter cum rege disseruit, ut a
quibusdam vapularet. Verum rex repudiata Comentioli delatione 23
accusatores infecta re remisit. Postea cum rex supplicaret, se-
ditione populi coorta etiam lapides a nonnullis contra eum iacti
sunt; quorum aliquot indagatos supplicio affecit. Theodosio filio 25
Germani patricii filiam despondit, nuptiarum caerimonias patri-
archa Cyriaco peragente. Ceterum monachus quidam strictum 26
gladium tenens a Foro usque ad Chalceum progressus Mauricium

27 φόνῳ μαχαίρας λέγων τεθνήξεσθαι τὸν Μανρίκιον. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς τὸ ἐπὶ τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνόμημα ἀναλογισάμενος ἰκέτευε
 τὸν θεὸν ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῇ τὴν ὑπὲρ τούτου δίκην ἐκτίσαι
 καὶ πανταχοῦ διεπέμψατο, ἀξιῶν πάντας τοῦτο αἰτεῖν τὸν θεόν.
 28 φήμης δὲ κρατούσης διὰ τοῦ μέλλοντος αὐτὸν διαδέξασθαι ἐκ
 τοῦ φ̄ στοιχείου τὸ ὄνομα ἄρχεται, τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ Φιλίπ-
 29 πικὸν τοῦτον ᾤετο εἶναι. καὶ ἦν αὐτῷ δι' ὑποψίας ὁ ἄνθρωπος
 καὶ διομνύμενος μήποτε τι κατὰ νοῦν τοιοῦτον βαλέσθαι, οὐκ
 30 ἔπειθεν. ὅναρ δέ ποτε τῷ βασιλεῖ θεαθὲν τὴν κατὰ τοῦ Φιλίπ-
 B 31 πικοῦ ἔλυσεν ὑποψίαν. τὸ δ' ὅναρ· ἐδόκει πλήθος παρεστάναι 10
 πολὺ τῷ ἄνωθεν τῆς Χαλκῆς πύλης τοῦ σωτήρος Χριστοῦ ἐκτυ-
 32 πώματι καὶ καταβοᾶν τοῦ βασιλέως, φωνὴν δ' ἐκ τῆς εἰκόνης
 γενέσθαι, παραστήναι καὶ τὸν Μανρίκιον, καὶ τὸν ἀντίκα ἀχθῆ-
 WIII 64 ναι καὶ ἐρωτᾶσθαι ὅποι βούλεται τὴν ἔκτισιν ἀποδοῦναι τοῦ
 ἀνομήματος οὐ καὶ εἰς τοὺς αἰχμαλώτους εἰργάσατο, ἐν τῷ νῦν 15
 33 αἰῶνι ἢ ἐν τῷ μέλλοντι. τὸν δὲ “ἐνταῦθα” φάναι, “φιλάν-
 34 θρωπε δέσποτα”. καὶ ἀκοῦσαι φωνῆς λεγούσης “παράδοτε οὖν
 35 αὐτὸν παγγενῇ Φωκᾷ τῷ στρατιώτῃ”. διυπνισθεὶς τοίνυν ἐκ

9 περὶ τοῦ ὄνειρου CE, οὗ (sic) ὁ βασιλεὺς ἐθέασατο E (in E hoc ar-
 gumentum sequitur alterum, quod a nobis adiectum est ad ver-
 sum 11) 11 διὰ ἐδέετο ὁ βασιλεὺς τοῦ θεοῦ ἐνταῦθα δίκας ἐκτίσαι
 (ἐκτίσαι CE, v. ad p. 194, 3) CE

3 τῷ θεῷ Ewp ἐκτίσαι A, ἐκτίσαι Rwp, v. argum. ad p. 194, 11
 6 φ̄ ARwp, φ̄i B, φ̄i CDi 7 ᾤετο εἶναι τοῦτον E(wp) 10 παρε-
 στάναι Ewp 12 καὶ om. E τοῦ βασιλέως καταβοᾶν Ewp
 13 παρεστάναι Ewp post μανρίκιον add. κελεύουσιν O 14 ᾤτη
 E(wp) 15 καὶ om. Rwp 16 φάναι CEwp 17 γοῶν EwpDi

27 brevi peritum esse gladio exclamavit. Mauricius igitur iniuria
 in captivos reputata deum oravit, ut in hac vita poenas de se
 sumeret, et quoquoersum misit ab omnibus petens, ut id a deo
 28 precibus impetrarent. Cum autem fama esset successurum ei,
 cuius nomen a φ̄ inciperet, Philippicum generum eum esse ratus ho-
 29 minem suspectum habere coepit; atque illi ne deiuranti quidem nihil
 30 tale sibi unquam in mentem venisse fidem habuit prius, quam huius-
 31 modi somnium videret. Putabat turbam insistere magnam effigiei
 Christi servatoris nostri, quae supra aeream portam est, et contra
 32 regem vociferari, audiriue vocem ex imagine imperantem, Mauri-
 cius adesset, eumque statim adductum rogari, utro loco facinoris in
 captivos admissi poenas dare mallet, in hac vita an in futura.
 33. 34 Eum dixisse “In hac, humane domine” et audisse vocem, quae
 35 diceret: “Tradite ergo eum cum omni familia Phocae militi”. Ex-

τῆς ἀγωνίας ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν Φιλίππικὸν μετακαλεσάμενος
 πρῶτα μὲν συγγνώμην ἤτει, ὥς μάνην ὑπονοῶν κατ' αὐτοῦ, C
 εἶτα ἤρετο εἰ ἐν τοῖς Ῥωμαῖκοῖς τάγμασιν οἶδε στρατιώτην Φω-
 καῖν. ὁ δὲ εἰδέναι ἀνταπεκρίνατο καὶ τοῦτον εἶναι τὸν πρὸ μι- 36
 5 κροῦ σταλέντα παρὰ τῆς στρατιᾶς, "ὅς σοι καὶ ἱταμώτερον
 διελέγετο". καὶ ὁ βασιλεὺς οἷός ἐστιν ὁ ἀνὴρ τὴν ἡλικίαν καὶ 37
 D III 299 τὸ ἦθος προσήρετο· καὶ ὁ Φιλίππικὸς νέον εἶναι τὸν Φωκαῖν
 εἶπε, τὸν δὲ τρόπον θρασὺν καὶ δειλόν. πρὸς τοῦτο δὲ ὁ βα- 38
 σιλεὺς ἀντεφθέγγετο "εἰ δειλὸς καὶ φονεύς" καὶ διηγῆσατο τὸ
 10 ὄναρ αὐτῷ. ἐφάνη δὲ τότε καὶ κομήτης ἀστήρ ὁ λεγόμενος 39
 ξυρίας. τῷ γοῦν ἀδελφῷ αὐτοῦ Πέτρῳ στρατηγοῦντι τότε ἐπι- 40
 στέλλει ὁ βασιλεὺς διαβάντι τὸν Ἰστρον μετὰ τῆς στρατιᾶς ἐκεῖθεν D
 αὐτῇ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν πορίζεσθαι. ἦν δὲ τοῦτο διὰ φιλαρ- 41
 γυρίαν οἰκονομούμενον, ἵνα ληιζόμενον τὸ δπλιτικὸν ἀποτρέ-
 15 φοιτο καὶ αὐτὸς κερδήσοι τὸ στρατιωτικὸν σιτηρέσιον. τοῦτο 42
 σιάσιν τῇ στρατιᾷ ἐνεποίησε· καὶ αὐτίκα βασιλεὺς παρ' αὐτῶν
 ὁ Φωκάς ἀνηγόρευτο· ἐτύγγανε δ' ὢν ἑκατόνταρχος. ὁ δὲ 43
 στρατηγὸς Πέτρος τοῦτο μαθὼν ἐφυγε καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτάγ-
 γελος τοῦ ἔργονότος ἐγένετο. ὁ δὲ καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει στα- 44

15 οὗι στασιάζσαν τὸ στρατιωτικὸν τὸν Φωκαῖν ἀνηγόρευσε βασιλέα CE

2 πρῶτον Rwp 2. 3 πρῶτα μὲν — εἶτα] v. ad XIII 23, 11
 3 ἤρετο post οἶδεν E ῥωμαίων Ewp οἶδεν Ewp φωκαῖν στρα-
 τιώτην Ewp 5 παρὰ τῆς στρατιᾶς om. D W'o lat. ἱταμώτερον (sic) A
 6 ἐστὶ D ὁ ἀνὴρ om. D 8 δὲ τοῦτο Ewp 13 τὴν om. O
 15 κερδήσει R(wp), sed v. I p. 384, 3. II p. 245, 19 s. 18 πέτρος
 om. D αὐτάγγελος τῷ βασιλεῖ O

perrectus ab eo angore rex arcessito Philippico primum veniam
 petit inanis de eo suspicionis; deinde rogat, num inter Romanas
 legiones militem noverit Phocam. Ille respondet se nosse atque 36
 eum esse, qui non ita multo ante ab exercitu missus insolentius
 cum ipso collocutus esset. Tum rogat rex, qua sit aetate quo- 37
 que ingenio; respondente Philippico Phocam esse iuvenem et inge-
 nio partim audaci partim timido "si" inquit "timidus est, homicida 38
 est", eique somnium narrat. Tum cometa quoque apparuit, qui 39
 xiphias dicitur. Dehinc fratri Petro exercitum ducenti scribit 40
 rex, ut Istro cum copiis traiectione inde commeatum peteret; id 41
 consilium ab avaritia est profectum, ut legionibus latrocinio se
 sustentantibus militaria stipendia lucraretur. Ea res seditionem 42
 inter milites concitavit, qui statim Phocam centurionem regem
 creaverunt. Quo cognito Petrus dux fuga arrepta ipse, quid 43
 accidisset, regi nuntiat. Qui orto etiam in urbe tumultu ex re- 44

σιαζόντων ὑπεξῆλθε τῶν ἀνακτόρων καὶ δρόμῳ ἐμβεβηκώς
μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων ἀπέδρα· τὸν δὲ νῆδον αὐτοῦ
Θεοδόσιον πρὸς Χοσρόην ἀπέστειλεν, ἵνα ἀπομνημονεύσας ἐκεῖ-
νος τῶν παρὰ Μαυρικίου γενομένων αὐτῷ κακῆινος εἰς αὐτὸν
P1179 A 45 τὰ ἴσα ἐνδείξῃται. ὥς δ' ἐγνώσθη τῷ πλήθει ἡ τοῦ βασιλεύ-
οντος ὑποχώρησις, καὶ τὴν στάσιν ἐπὶ μείζον ἤρε καὶ τὸν Μαυ-
ρικίον δυσφημεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς παρεσκεύασεν.
14 Ἦδη δὲ τοῦ Φωκᾶ μὴ πόρρω τῆς Βυζαντίδος τυγχάνοντος,
2 οἱ τοῦ δήμου τῶν Πρασίνων ἐξήσαν εὐφημοῦντες αὐτόν. ὃς
σὺν αὐτοῖς ἐν τῷ Ἑβδόμῳ παραγενόμενος, ἐκεῖ παρὰ τοῦ πα-
3 τριάρχου ταινιοῦται τὴν κεφαλὴν· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ βασιλεῖα
καὶ τὴν γυναικα Λεοντίαν Αὐγούστην εὐθὺς ἀνηγόρευσε τῶν
4 δήμων παρόντων· ὅτε διὰ τόπους, ἐν οἷς ἴσταντο, ἀμφιβολίας
γενομένης τοῖς Πρασίνοις καὶ τοῖς Βενέτοις, στασιάζειν ἤρξαντο D III 300
B 5 κατ' ἀλλήλων. πέμψας δὲ τινὰς ὁ Φωκᾶς κατευνάζειν αὐτοῖς 15
6 τὴν στάσιν ἐπεχείρει. ἐνὸς οὖν τῶν σταλέντων τὸν τῶν Βενέτων
ὑβρίσαντος δήμαρχον καὶ τοῦτον ὠθήσαντος, μὴ ἐνεγκόντες οἱ
τοῦ δήμου τοῦτο ἔκραζον “ἄπιθι, μάθε κατάστασιν, ὁ Μαυρί-
7 κιος ζῇ.” ἐντεῦθεν ὁ τύραννος εἰς τὸν τοῦ Μαυρικίου φόνον

8 βασιλεία Φωκᾶ τοῦ τυράννου (τυράνου D) CD διὸ δὲ Φωκᾶς ἐστέφθη
παρὰ τοῦ πατριάρχου CE 19 ἀναίρεσις Μαυρικίου (μαβρικίου E, v.
ad XIV 11, 20) καὶ παντός τοῦ γένους αὐτοῦ CE

3 ἵνα AEwp, ὥς ἂν O 4 παρὰ A, ὑπὸ Rwp 5 τοῦ βασιλεύ-
οντος ἢ O 10 ἐκεῖσε D 11 ταινιοῦτον D, corr. D_w 13 ὅτε
AO, τότε Ewp ante τόπους add. τοὺς D 16 ἐπεχείρει τὴν
στάσιν O 18 ἄπιθε w*(p) invitis AR, Abi: W^o lat. ἀντί-
στασιν D, τὴν κατάστασιν D_w (“puto τὴν κατάστασιν nisi forte κατά-
στασις ἀντὶ σωφροσύνης ponatur” H^o)

gia se subducit et dromone cum uxore et liberis consensu au-
fugit; filium vero Theodosium ad Chosroem ablegat, ut comme-
45 morato Mauricii in illum beneficio par sibi gratia referatur. Fuga
regis populo cognita et seditio aucta est et Mauricius per forum
conviciis proscissus est.

14. Cum PHOCAS non iam procul ab urbe Byzantio abesset,
ii qui ex factione Prasina erant ad eum salutandum egrediuntur.
2 Qui cum iis Hebdomum ingressus, ibi a patriarcha diademate
3 ornatur. Inde in regiam se contulit et Leontiam uxorem Augu-
4 stam statim salutatur factionibus praesentibus. Vbi inter Prasinos
5 et Venetos de stationibus ortam controversiam Phocas componere
6 volens satellites quosdam misit. De quibus unus cum tribunum
Venetorum per contumeliam pepulisset, populus id non ferens
7 exclamat: “Abi, disce modestiam; Mauricius vivit”. Inde tyran-

ἡρέθιστο· καὶ ἀχθέντος εἰς τὸν ἐν Χαλκηδόνι τοῦ Εὐτροπίου
 λιμένα προσηρέθησαν ἐπ' ὤψεσιν αὐτοῦ οἱ παῖδες αὐτοῦ. δ 8
 δὲ "δίκαιος εἶ, κύριε, καὶ εὐθεὶς αἱ κρίσεις σου" ἐφ' ἑκάστῳ
 ἐφθέγγετο, γενναίως φέρων τὴν συμφορὰν. ἔδειξε δὲ μᾶλλον 9
 5 τὴν τοῦ ἀνδρὸς γενναϊότητα καὶ τὸ φέρειν εὐγνωμόνως τὸν
 πειρασμὸν *** ὕστατον αὐτοῦ παιδίον καὶ ὑπομάζιον· τῆς γὰρ 10 C
 αὐτὸ τιθηνούσης, ἵνα μὴ πάντῃ τὸ γένος τοῦ Μαυρικίου ἐξό-
 ληται, ὑποκλεψάσης τὸ τιθηνούμενον, ἀντιδούσης δὲ τὸ οἰκτεῖον
 πρὸς τὴν σφαγὴν, ὁ Μαυρίκιος τὸ ἑαυτοῦ ἐνεχθῆναι ἐξήτησεν.
 10 εἶτα καὶ αὐτὸς μεγαλοψύχως ἐδέξατο τὴν σφαγὴν. λέγεται δὲ 11.12 WHI65
 καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θεοδόσιον ἀπώντα πρὸς Χοσρόην κατα-
 σχεθῆναι καὶ ἀχθέντα πρὸς Φωκᾶν ἀναιρεθῆναι καὶ τὴν βασί-
 λισσαν Κωνσταντίναν καὶ τὰς τρεῖς θυγατέρας αὐτῆς, καὶ τα- 13
 φῆναι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μάμαντος, τῷ πλησίον τοῦ τείχους,
 15 ὃν ἔκτισε Φαρασμάνης ἐκτομίας, ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος γεγωνὸς
 Ἰουστινιανοῦ. ἐπεγράφησαν δὲ τῷ τάφῳ αὐτῆς τὰ ἠρωελεγεῖα 14 D
 ταῦτα·

1 Χαλκηδόνι p* invitis ARw εὐτρόπιον E 3 εὐθὴς AD, εὐθεὶς
 RDi, εὐθεῖαι Dwp, sed v. Theoph. I p. 290, 5 et Steph. thes.
 III p. 2289 B 5. 6 τὸν πειρασμὸν] τὴν συμφορὰν C 6 ***]
 Lacunam indicat et τὸν περὶ τὸ addit B-W καὶ om. D 7 τοῦ
 om. w*p invitis AR ἐξόλληται A, ἐξόληται ODi, ἀπόληται E,
 ἀπόλνται wp, ἐξόλλνται conl. B-W coll. II p. 533, 22, v. ad XIV
 6, 22 11 καὶ om. D 13 κωνσταντίναν ARwp, corr. Di, v.
 ad XIV 11, 2 16 ἐπεγράφησαν] Cf. L. G. p. 144, 22. Cedr. I
 p. 707, 13. Nicephor. Callist. H. E. XVIII 41. anon. Foersteri
 p. 14; v. Pregerum l. c. p. 21 αὐτῆς A, αὐτῶν Rwp, L. G.,
 Cedr.

nus ad caedem Mauricii incitatus est; eoque in Eutropii portum
 Chalcledonem perducto in conspectu eius liberi sunt occisi. Tum 8
 ille, quotiescunque singuli necantur, "Iustus es" inquit "domine
 et recta sunt iudicia tua", calamitate fortiter lata. Ac genero- 9
 sum eius viri animum illud in primis declarat, quod, cum stu-
 derent ultimum eius filiolum adhuc lactantem conservare, sapien-
 ter tulit; nam cum eum nutrix suffurata, ne Mauricii familia 10
 funditus interiret, suum filiolum ad caedem obtulisset, Mauricius
 oravit, ut suus ipsius offerretur. Deinde et ipse magno animo 11
 iugulum carnifici praeiuit. Fertur etiam filius eius Theodosius, 12
 dum ad Chosroem iret, interceptus perductusque ad Phocam
 occisus esse necnon regina Constantina cum tribus filiabus, qui 13
 in aede divi Mamantis vicina moenibus sepulti sunt, a Phara-
 smane, eunucho Iustiniani cubiculario, condita. Reginae sepulcro 14
 haec elegia est inscripta:

ἅδ' ἐγὼ ἢ τριτάλαινα καὶ ἀμφοτέρων βασιλῶν
 Τιβερίου θυγάτηρ, Μαυρικίου δὲ δάμαρ,
 ἢ πολύπαις βασιλεία καὶ ἢ δείξασα λοχείη
 ὥς ἀγαθὸν τελέθει καὶ πολυκοιρανίη,
 κείμεαι σὺν τεκέεσσι καὶ ἡμετέρῳ παρακοίτῃ 5
 δήμου ἀτασθαλίῃ καὶ μινίη στρατιῇς.
 τῆς Ἑκάβης ἔτιλην πολὺν χεῖρονα, τῆς Ἰοκάστης,
 αἶ αἶ τῆς Νιόβης ἔμπνοός εἰμι νέκυς.
 ναὶ ναὶ τὸν γενέτην· τί μάτην τὰ νεογνὰ ἔκτειναν
 ἀνθρώπων κακίης μηδὲν ἐπιστάμενα; 10
 ἀμετέροις πετάλοισι κατάσκιος οὐκέτι Ῥώμη·
 δί' α γὰρ ἐκλάσθη Θρηικίους ἀνέμοις.

P 1180 A 15 ἔθανε δὲ Μαυρίκιος ἐτῶν ἐξήκοντα καὶ τριῶν, εἴκοσι βασιλεύσας ἐμμαντούς.

1 Ἡδ' Preger 3 καὶ ἡ omnes codd., corr. Hecker (v. Pregerum
 l. c.) δείξασα λοχείη Rwp, δείξασα λοχείη D, L. G., Nic., δόξα
 λαχοῦσα A, sed v et λαχοῦσα addita sunt in spatio vacuo ab
 Ar, δόξαν λελαχοῦσα Di 5 τεκέεσσι BwpDi, τεκέεσι AR, τεκ' εσι
 (sic) C 6 δήμου καὶ στρατιῆς λύσση ἀθεσμοτάτῃ Preger στρα-
 τιᾶς (sic) A 7. 8 versum 7 post versum 8 ponunt ABCE, v. Pre-
 gerum l. c. 7. 8..... | αἶ αἶ
 cet. C 7 τῆς ἐκάβης ἔτιλην ARwpDi, Cedr., anon. Foersteri, Nic.,
 ἔτιλην τῆς Ἑκάβης Preger τ' add. DwpDi ante Ἰοκάστης probante
 Pregero 8 om. D αἶ αἶ ABCEwp, αἶαἶ Di, ναὶ ναὶ Preger
 9 ναὶ ναὶ] αἶαἶ Hecker probante Pregero τί δὲ καὶ τὰ νεογνὰ
 ἔθυσαν Preger 10 ἀνθρώπων κακίης] ἀμπλακίης μερόπων Preger
 11 ἀμέτεροις A, ἡμετέροις Rwp, ἡμετέροισι Dilthey probante Pre-
 ger, corr. Di πετάλοισι A, πετάλοισιν C, πετάλοισι RwpDi,
 κλάδοισι Preger κατάσκιος om. C οὐ εα A, v add. ante
 εα Ar, οὐ νέα Di, οὐκέτι Rwp Preger 12 θρηικίους w*p invitis
 AR ἀνέμοις RDwpDi, ἀνέμοισιν AD

Illa ego mille modis regum miseranda duorum
 Mauricii coniux, filia Tiberii,
 Quae docui regina satis fecundaque mater
 Quam sint multorum commoda sceptrā ducum
 Militis infidi iaceo populi que furore
 Et mecum coniux progeniesque iacet.
 Nae miserae Niobes ego sum vitale cadaver,
 Plurane Cisseis, plura Iocasta tulit?
 Esto, iure pater; cur pignora parva necantur,
 Humani prorsus nescia turba doli?
 Non iam Roma meis carpes a frondibus umbram,
 Eruta Threicio stirps aquilone iacet.

15 Mortuus est Mauricius anno aetatis sexagesimo tertio, regni vi-
cesimo.

Φωκά δὲ κρατήσαντος ὁ Ναρσῆς ἀπεστάτησε καὶ κατέσχε 16
τὴν Ἑδεσαν. προστάξει δὲ Φωκά Γερμανὸς τῷ Ναρσῇ ἀντι- 17
μαχεσάμενος συμμαχουμένῳ παρὰ Χοσρόου ἡγήθη· καὶ πλη-
γὴς μεθ' ἡμέρας τέθνηκε. μετὰ δὲ ταῦτα καταφυγὼν εἰς τὴν 18
5 Ἱερὸν πόλιν Ναρσῆς καὶ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Φωκά τοῦ
μαγίστρου Δομεντζιόλου πίστει ἐνόρκους λαβὼν πρὸς Φωκᾶν
ἀπεστάλη. ὁ δὲ μηδὲν τοὺς ὅρκους ὑποσταλὲς πυρὶ αὐτὸν 19
παραδέδωκεν. οὗτος ὁ Ναρσῆς τὸν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος 20
ναὸν ἐδομήσατο καὶ τὸν τῶν ἁγίων μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου
10 καὶ Ἀνδρονίκου, καὶ τὸν ἐκεῖ ξενῶνα. οὗ τοῦτον δὲ μόνον, 21 B
ἀλλὰ καὶ τὸν ἀδελφὸν Μαυρικίου Πέτρον ἀνεῖλε, καὶ Γερμανόν,
τὸν πενθερὸν Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Μαυρικίου, καὶ τὴν θυγατέρα
τοῦ Γερμανοῦ καὶ πᾶσαν τὴν Μαυρικίου συγγένειαν. Φίλιπ- 22
πικὸς δὲ κείρεται κληρικὸς καὶ εἰς τὴν αὐτοῦ μονὴν ἐν Χρυ-
15 σόπολει διέτριβε. καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς ἐκτείνειν ὁ Φωκάς 23
καὶ ποιναῖς ἀπηνέειν ἐκόλαζε. Κυριακοῦ δὲ τοῦ πατριάρχου 24
ἐκλιπόντος μετὰ ἐνιαυτοῦς ἑνδεκα ἑξότου προεχειρίσθη, πατρι-
άρχης ἐγένετο Θωμᾶς σακελλάριος καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας

1 ἀπόστασις Ναρσοῦ, εἶνα προσέλευσις αὐτοῦ (ἀν C, inde αὐ wp) καὶ κα-
τάφλεξις C βασιλεία τοῦ Φωκά B 10 περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ
Φωκά CE 16 περὶ πατριαρχῶν CE

2 ἔδεσαν ABDi 7 μήτι O 9 τῶν] τὸν D, corr. Dw 10 καὶ
Ἀνδρονίκου] v. ad XIII 2, 36 13 πᾶσαν om. D ante μαυ-
ρικίου add. τοῦ Ewp, v. Theoph. I p. 296, 3 15 διέτριβε RwpDi,
διέτριβεν A, sed v. ad XIII 1, 5 16 ἐκόλαζε A, ἐκόλαζε (sic) E,
ἐκόλασε D, ἐκόλῃ B, om. C, ἐκόλαζε wp 17 δέκα ἐφ' ἐνὶ O
18 σακελλάριος B

Phoca rerum potito Narses ab eo defecit, Edesa occupata 16
et acceptis a Chosroe auxiliis; contra quem iussu Phocae pro- 17
fectus Germanus victus est et post aliquot dies ex vulnere mor-
tuus. Post vero Narses, cum Hierapolim confugisset, iureiurando 18
firmata fide a fratre Phocae Domentziolo magistro ad Phocam
missus est nullaque datae fidei ratione habita concrematus. Hic 19. 20
Narses divi Panteleemonis et sanctorum martyrum Probi, Tarachi,
Andronici aedem atque vicinum hospitium condidit. Neque 21
vero hunc solum sed etiam fratrem Mauricii Petrum et Germa-
num, Theodosii filii illius socerum, una cum filia totamque Mau-
ricii gentem occidit. Philippicus autem clericus factus Chryso- 22
poli in monasterio a se condito vitam egit. Multos praeterea 23
tollebat Phocas et diris suppliciis afficiebat. Cyriaco patriarcha 24
undecimo a designatione anno mortuo, patriarcha factus est
Thomas sacellarius, magnae ecclesiae diaconus. Variis tum

- διάκονος. πολυειδῆ μέντοι τότε κακὰ τοὺς Ῥωμαίους κατέλαβεν.
 25 ἐν μὲν γὰρ τῇ ἐφ᾽ ἡ Πέρσαι τὴν Συρίαν καὶ Παλαιστίνην καὶ D III 302
 C 26 Φοινίκην ὑφ' ἑαυτοὺς ἐποιήσαντο. τὴν Ἀρμενίαν δὲ καὶ Καπ-
 παδοκίαν καὶ τὴν Παφλαγονίαν καὶ Γαλατίαν κατέδραμον καὶ
 27 μέχρι Χαλκηδόνος προήλθον, ὅπαντα ληϊζόμενοι. ἐν δὲ τῇ 5
 Εὐρώπῃ Ἀβάραι τὴν Θράκην ἐδήλωσαν, καὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ στρα-
 28 τόπεδα, ἃ ἐν ἀμφοτέροις ἦσαν τοῖς τμήμασι, διεφθάρησαν· καὶ
 ἄλλως δὲ πολλὴ τῶν ἀνθρώπων θνήσκουσιν ἐγένετο καὶ ἀφορία
 29 καρπῶν καὶ ζώων φθορὰ ἐκ βαρυτάτων χειμῶνων. ἐπὶ πᾶσι
 δὲ ὁ ἀλάστωρ Φωκᾶς ἐν ἑπὶ ἀμίλλῃ τῶν δήμων πρὸς αὐτόν 10
 τι ἀποσκοπῶντων, ἐκμανεῖς πολλοὺς μὲν ἀνείλε, πολλοὺς δὲ
 ἡκρωτηρίασεν, ἐνίοις μέντοι καὶ κατεπόντωσε, πλείους δὲ καὶ
 D τῷ ἐπάρχῳ παρέδωκεν, ἵνα κολάσῃ αὐτούς, οἳ ἐν τῷ πραιτω-
 30 ρίῳ καθιέρχθησαν. οἳ δὲ ὄχλοι ὁμοῦ γενόμενοι ἐνέπρησαν τὸ
 πραιτώριον, καὶ οἱ καθιεργμένοι διέφυγον. 15
 31 Ἑβραῖοι δὲ στασιάζοντες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ χριστιανῶν

2 ὅπως τοὺς Ῥωμαίους ἐπῆλθον οἱ Πέρσαι τοῦ Φωκᾶ κρατοῦντος E ὅρα
 δεῖνὰ ταῦτα B 16 οἱ οἳ ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἰουδαῖοι ἐπανάστησαν κατὰ τῶν
 ἐκεῖ χριστιανῶν C

1 κακὰ τότε O 4 παμφλαγονίαν E, v. de Boorium ad Theoph.
 I p. 296, 9. 410, 4 καὶ γαλατίαν κατέδραμον om. C 6 ἄβαιοι
 AR, Menand. prot. fr. 4, Nicephor. Cpol. ed. de Boor. p. 17, 16.
 28. 18, 1. 2. 6. 34, 3 cet., ἄβαρες wp; ut Zonaras inter Ἀβάραι
 et Ἀβάραι, ita Plutarchus variat inter Ἰνσομβροὺς et Ἰνσομβροί, v.
 B-W Fleckeis. annal. a. 1884 p. 114 Θράκην] χώραν E στρα-
 τεύματα C, sed γε. στρατόπεδα Cm 7 ἐφθάρησαν D 8 καὶ
 RwpDi, om. A 10. 11 πρὸς αὐτόν τι τῶν δήμων O 11 ἐπισκο-
 πῶντων E μὲν om. D 12. p. 201, 3 ἡκρωτηρίασε (sic) A 12 καὶ
 alterum om. D 13 παρέδωκεν ἵνα κολάσῃ αὐτοὺς AEwp (ἐπέτρεψεν
 . . ὅπως παραδώσῃ αὐτοὺς τῷ θανάτῳ G. M. p. 562, 16), κολασθη-
 σομένους παρέδωκεν O 16 κατὰ χριστιανῶν ἐν ἀντιοχείᾳ Ewp

- 25 malis Romani sunt oppressi. Nam in Oriente Persae Syriam et
 26 Palaestinam et Phoeniciam subegerunt; in Armeniam, Cappado-
 ciam, Paphlagoniam, Galatiam incursiones fecerunt, populabundi
 27 Chalcedonem usque progressi. In Europa Avarae Thraciam
 vastarunt, Romanaeque legiones in ambabus partibus perierunt.
 28 Absumpsit et pestilentia multos mortales, gravissimaque tempe-
 29 states et frugum et animalium interitum attulerunt. Super haec
 omnia pestis humani generis Phocas, cum in curriculo equorum
 nescio quid factiones in eum cavillatae essent, furore percitus
 multos occidit, multos truncavit, nonnullos in mari demersit, sed
 plurimos praefecto ad supplicium in praetorio custodiendos tra-
 30 didit; quo a multitudine concursante incenso illi diffugerunt.
 31 Hebraei mota Antiochiae contra Christianos seditione multos

ἀνείλον τῶν Ἀντιοχέων πολλοὺς καὶ αὐτὸν δὲ τὸν πατριάρχην WIII 66
 τῆς πόλεως Ἀναστάσιον καὶ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ κατέκτανσαν ἐν
 τῇ ἀγορᾷ. στείλας δὲ ὁ Φωκᾶς οὓς μὲν ἀνείλεν, οὓς δὲ ἡκρω- 32
 τηρίασε καὶ τῆς πόλεως ἐξεδίωξεν. ὁ μέντοι πατριάρχης Θωμᾶς 33
 5 ἐπὶ τρία ἔτη καὶ μῆνας δύο τῆς ἐκκλησίας προστάς ἐτελεύτησε,
 καὶ ἀντιεσῆχθη Σέργιος, τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διάκονος.

Τὴν θυγατέρα δὲ ὁ Φωκᾶς Δομνεντίαν Πρίσκοι τῷ στρα- 34
 τηλάτῃ συνέζευξε καὶ μετὰ τοὺς γάμους ἱππικὸν ἀγῶνα ἄγων PII 81. A
 ἐθεάσατο σὺν ταῖς αὐτοῦ εἰκόσι καὶ τοῦ Πρίσκου καὶ τῆς αὐτοῦ
 10 γυναικὸς Δομνεντίας ἰσταμένης εἰκόνας, καὶ ἐκμανῆς γεροντός
 ἐκμηθῆναι τοὺς δημάρχους ἐκέλευσε. δεηθέντων δὲ τῶν δήμων 35
 D) III 303 μολίς ἀφῆκεν αὐτούς. ἐκ ταύτης οὖν τῆς αἰτίας ὁ Πρίσκος 36
 δεδοικώς περὶ τῇ ζωῇ, ἅμα δὲ καὶ τὴν κατὰ πάντων τοῦ Φωκᾶ
 τυραννίδα μισῶν, ἐξήτει καταλῦσαι τὸν τύραννον. ὦν δὲ ὁ 37
 15 Φωκᾶς γυναικομανῆς τε καὶ μέθυσος καὶ ὠμὸς καὶ αἰμοχαρὴς
 ἐμισήθη παρὰ πάντων. καὶ στρατηγούντος ἐν Ἀφρικῇ καὶ 38
 Λιβύῃ Ἡρακλείου, τοῦ πατρὸς τοῦ βασιλεύσαντος Ἡρακλείου,

4 περὶ πατριαρχῶν C 7 οὗ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ὁ Φωκᾶς κατηγγύησε
 τῷ στρατηλάτῃ Πρίσκοι (κρίστω CE, v. ad XIV 14, 43) καὶ ὅπως καὶ
 (om. E) παρ' ἐκείνου καὶ παρὰ πάντων ἐμισήθη CE 16 ἐπανάστασις
 τῶν (om. C) ἐν τῇ Ἀφρικῇ στρατευμάτων κατὰ τοῦ Φωκᾶ CE

1 ἀπέκτειναν O 3. 4 ἡκρωτηρίασεν ἐκδιώξας τῆς πόλεως Ewp
 4 θωμᾶς Owp, om. AEDi 5 ἔτη τρία C 7 δὲ θυγατέρα Ewp
 Δομνεντίαν appellat filiam Phocae Theoph. I p. 294, 12. 15, sed
 cum Zonara conspirat Nicephor. Callist. H. E. XVIII 55 10 ante
 δομ. add. τῆς Ewp 11 ἀποκηθῆναι Rwp Theoph. I p. 294, 18
 14 ἐξήτησε D καταλῦσαι OwpDi, καταλύσαι AE ὦν RwpDi,
 ὦν A 16 παρὰ πάντων μεμίσητο O 17 τοῦ πατρὸς om. C
 ante ἡρακλείου add. μετέπειτα RwpDi ἡ ἡρακλείου E

Antiochenses occiderunt atque ipsum patriarcham urbis Anasta-
 sium eiusque corpus combusserunt in foro. Eos Phocas partim 32
 occidit, partim mutilatos urbe exegit. Thomas patriarcha, cum 33
 ecclesiae per triennium et duos menses praefuisset, obiit; in cuius
 locum suffectus est Sergius, magnae ecclesiae diaconus.

Filiam Domnientiam Prisco duci copiarum despondit, cum 34
 que post nuptias ludis equestribus Prisci uxorisque Domnientiae
 imagines iuxta suas astare vidisset, furore percitus factionum
 duces castrari iussit, eosque aegre a factionibus exoratos missos 35
 fecit. Ea de causa Priscus vitae suae metuens odioque in 36
 tyrannidem Phocae omnia delentem concepto consilia tollendi ty-
 ranni iniit; qui cum et in mulierum stupris volutaretur et ebriosus 37
 et saevus et sanguinarius esset, in publico erat odio. Itaque sena- 38
 tus et ipse dux Priscus legatos ad Heraclium mittunt, eius Heraclii

οί τῆς συγκλήτου καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρόσκοις ὁ στρατηλάτης διεπέμ-
 Β πομπο τοὺς αὐτόν, δεόμενοι ἀπαλλαγῆναι τῆς τυραννίδος Φωκά.
 39 ἦν δὲ τῷ εἰρημένῳ στρατηγῷ Ἡρακλείῳ ὑποστράτηγος Γρηγο-
 40 ρᾶς τις τῶν ἐπισήμων. οὗτοι γοῦν ἄμφω συμπνεύσαντες στέλ-
 λουσι κατὰ τοῦ τυράννου τοὺς ἰδίους νιούς, ὁ μὲν Ἡράκλειος 5
 τὸν Ἡράκλειον πολλαῖς ναυσὶ καὶ πλῆθος στρατιωτῶν πλοῖζό-
 μενον, ὁ δὲ πατρίκιος Γρηγορᾶς τὸν Νικήταν πεζοποροῦντα
 σὺν ἑπτόταις πολλοῖς καὶ πεζῇ στρατιᾷ, ἐπὶ συνθήκαις τοῦ τὸν
 προκαταλαβόντα τὴν ὑπερκειμένην τῶν πόλεων καὶ καθελόντα
 41 τὸν τύραννον τῆς βασιλείας ἀξιοκλήσεσθαι. ταῦτα μαθὼν ὁ 10
 Φωκᾶς τὴν τοῦ Ἡρακλείου μητέρα καὶ τὴν μνηστῆν Εὐδοκίαν,
 ἣν ἐξ Ἀφρικῆς ἐμνηστεύσατο, θυγατέρα οὖσαν τοῦ τῆς χώρας
 C 42 ἐκείνης πρωτεύοντος, κατασχὼν κατέκλεισεν ἐν μονῇ. προκατέ-
 λαβε τοίνυν Ἡράκλειος καὶ προσώρμισε τῷ λιμένι τῶν Σοφιδῶν
 43 καὶ μάχης συγκροτηθείσης ὑπερέσχε τῶν τοῦ Φωκά. συνήργητο 15
 γὰρ καὶ ὑπὸ τοῦ Κρίσπου τὴν τοῦ ἐπάρχου τότε μετιόντος
 44 ἄρχῃν. Φώτιος δὲ τῶν ἐπιφανῶν ὑπάρχων, οὗ τὴν γυναῖκα
 ὁ τύραννος βίβη μοίχευσε, σὺν πλήθει στρατιωτῶν καταλαβὼν
 τὰ βασίλεια κατέσπασε τοῦ θρόνου τὸν τύραννον (οἱ γὰρ περὶ
 45 αὐτόν ἀπογόνους τῶν βασιλείων ὑπανεχώρησαν) καὶ ἀποδύσας 20

13 ἦτα τοῦ Φωκά CE

6 πλοῖζόμενον DEwp 8 πεζῇ] πολλῇ D, magno exercitu: Wo
 lat. τοῦτον D, τοῦ τὸν corr. Dw 12 τοῦ RwpDi, om. A, suppl.
 Ar 13. 14 προκατέλαβεν σὺν D 16 κρίσπου Dwp, κρίσπου AR,
 v. argum. ad XIV 14, 33 et Duc fam. Byz. p. 93 17 ἐπάρχων C

patrem, qui imperio potitus est, Africae et Libyae praefectum,
 39 orantes, ut se tyrannide Phocae liberaret. Erat Heraclio lega-
 40 tus Gregoras, vir illustris. Qui duo inita conspiratione mittunt
 contra tyrannum suos filios, Heraclius Heraclium navigantem
 cum classe et magnis copiis, Gregoras patricius Nicetam pedestri
 itinere cum multis equitibus et peditatu, ea condicione, ut, uter
 prior metropolim occupasset tyrannumque sustulisset, is imperio
 41 potiretur. His cognitis Phocas Heraclii matrem et sponsam Eu-
 dociam, quam ille in Africa sibi desponderat, principis Africani
 42 filiam, comprehensas monasterio inclusit. Ceterum Heraclius ante-
 vertit et in Sophiarum portu appulit commissaque pugna evasit
 43 superior, adiuvante Crispo, qui praefecti honore tum fungebatur.
 44 Photius vero, unus ex illustribus, cuius uxorem tyrannus vi con-
 stuprarat, regia cum multis militibus occupata (nam eius satel-
 lites desperata salute regia cesserant) tyrannum solio deturbavit

D III 304 τὴν πορφυρίδα φαιὰν ἐσθῆτα ἐνέδυσε καὶ δέσμιον τῷ Ἡρακλείῳ
παρέστησεν. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἔφη "οὕτως, ἄθλιε, τὰ τῆς πό- 46
λεως διφύκησας πράγματα;" καὶ ὁ Φωκᾶς ἀπονοήσας κάτοχος 47
ὢν ἀπεκρίνατο "σὺ δὲ κρείττονως μᾶλλον διοικήσεις αὐτά;" D
5 ὀργισθεὶς δὲ ὁ Ἡράκλειος λὰξ ἐκείνῳ ἐνέθορε καὶ ἐκτιμηθῆναι 48
προσέταξεν. οἱ μὲν οὖν αὐτίκα αὐτὸν ἀναιρεθῆναι ἰστόρησαν, 49
οἱ δὲ πρότερον αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπήναι
φασιν, εἶτα καὶ τὰ αἰδοῦα διὰ τὴν ἐκείνου ἀσέλγειαν καὶ δι-
πολλῶν ἥσχυνε γαμετάς, καὶ οὕτως αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐκκο-
10 πῆναι, τὸ δὲ δύστηνον σῶμα κανθῆναι κατὰ τὸν Βοῦν· ἐνθα 50
κάμινος ἦν, ὡς λέγεται, ἐκ χαλκοῦ κατεσκευασμένη, σχῆμα βοὸς
ἔχουσα, ἥπερ ἐκ Περγᾶμου κεκόμιστο, ἐξ ἧς καὶ ὁ τόπος ὠνό-
μαστο. καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλοι τῶν ὠκλειωμένων αὐτῷ 51
ἀνηρέθθησαν.

15 Τῷ μὲν οὖν κακίστῳ Φωκᾷ τοιοῦτον τέλος τῆς τυραννίδος 52
ἐγένετο, ἔτη κατορηχασμένῳ τῆς βασιλείας ὀκτώ. Ἡράκλειος 15
δὲ ὑπὸ Σεργίου τοῦ πατριάρχου στεφθεὶς αὐτίκα καὶ τὴν Εὐ-
δοκίαν τὴν μνηστὴν ταινιοῖ, καὶ ἅμα τὰ τε βασιλεία στέφη καὶ
τοὺς γαμηλίους στεφάνους ἐδέξαντο, ὥστε κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέ-

W III 67
P II 82 A

6 ἀναιρέσεις τοῦ (om. AC) Φωκᾶ ACE 10 ὅθεν ὁ τόπος Βοῦς ἐκλήθη E
16 βασιλεία Ἡρακλείου AR

1 αἰσθῆτα A, corr. Ar 2 post αὐτὸν add. comma Ar 7 ἐκ-
κοπήναι ARwp, L. G. p. 146, 21, Cedr. I p. 713, 5, ἐκτιμηθῆναι D
9 κατήσχυνε Owρ οὕτως AO, οὕτω δὲ Ewp 9 ἐκτιμηθῆναι C
11 ἦν κάμινος Ewp λέγεται om. C 12 περγάνου E 13 ante
αὐτοῦ add. δὲ Cwp ante ἄλλοι add. οἱ BDwp ὠκλειωμένων
D, corr. Dw 16 ὀκτώ EA, corr. Ar

direptaque purpura pullam ei vestem induxit et captivum Hera- 45
clio exhibuit. Qui cum ei dixisset: "Ita, miser, rempublicam 46
administrasti?" Phocas ex desperatione "Tu vero" inquit "melius 47
eam administrabis?" Ob quod dictum iratus Heraclius calcibus 48
in eum insiluit et castrari iussit. Alii eum statim occisum esse 49
tradunt, alii manibus prius et pedibus amputatis, virilibus deni-
que ob lasciviam et multorum coniuges adulteratas exsectis,
postremo obtruncatum et infelix corpus in Bove crematum esse,
ubi caminus fuisse perhibetur aereus, forma bovis, Pergamo 50
translatus, unde et loco nomen factum. Sunt et fratres eius alii- 51
que necessarii interfecti.

Phocae igitur pessimi tyrannidis hic fuit exitus, cum im- 52
perio per annos octo insultasset. 15. HERACLIVS autem a Sergio
patriarcha insignibus regiis ornatus statim etiam Eudociae sponsae
diadema imponit; ita simul et regias et nuptiales coronas acce-

2 ραν καὶ βασιλεῖς ἄμφω χρηματίσαι αὐτοῖς καὶ νυμφίους. οἱ
 δέ γε Πέρσαι τὴν ἐξῆαν κατέτρεχον καὶ τὰς μὲν τῶν χωρῶν
 ὑφ' ἑαυτοῦς ἐποιοῦντο, τὰς δὲ ἐληίζοντο· καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ στρατιὰ
 προσβάλλουσα τούτοις ἡττητο καὶ διώλλυντο βραχέων τινῶν
 3 περσιωθέντων φυγῇ. καὶ τὴν Εὐρώπην οἱ Ἄβαροι καὶ οἱ 5
 4 Σκύθαι ἠρήμωσαν. διὸ καὶ ἠπόρει ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος ὃ, τι
 καὶ δοῦσαι. ἐπισκεψάμενος γὰρ τοὺς στρατιωτικούς καταλόγους
 Β πᾶν τούτους εἶρε βραχεῖς, ἀπάντων σχεδὸν ἐν τοῖς πολέμοις
 5 ἀναλωθέντων. ἐκ γὰρ τῶν ἐπὶ Μανρικίου τὸν Φωκᾶν ἀνα- D III 305
 γορευσάντων εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀριθμουμένων δύο μόνοι στρα- 10
 6 τῶνται περιλειφθέντες εὐρέθησαν. στρατολογήσας οὖν Κρίσπον
 στρατηγὸν Καππαδοκίας προβάλλεται καὶ στέλλει τούτον ἐκεῖ.
 7 Γίνεται δὲ αὐτῷ ἐκ τῆς Αὐγούστης Εὐδοκίας, ἣν καὶ
 8 Φαβίαν ὠνόμασε, θυγάτηρ Ἐπιφανία. εἶτα καὶ υἱὸς ἐτέχθη ὁ
 μικρὸς Ἡράκλειος καὶ νέος Κωνσταντῖνος κληθείς, καὶ ἄμφω 15
 9 δὲ τῷ πατρὶ βασιλικῇ διαδήματι τεταινώκε. καὶ μετ' ὀλίγον
 10 ἡ γαμετὴ αὐτοῦ ἡ Αὐγούστα Εὐδοκία τὸν βίον ἀπέλιπεν. ἐκ-

1 οἱ πάντοθεν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ ἐγένοντο δυστυχήματα C 13 οἱ δύο
 παῖδες τῷ Ἡρακλείῳ ἐκ τῆς Αὐγούστης Εὐδοκίας ἐτέχθησαν C 16 τε-
 λευτὴ τῆς Αὐγούστης Εὐδοκίας CE 17 σημειώσαι E

1 ἄμφω χρηματίσαι αὐτοῖς καὶ νυμφίους AFwp, καὶ νυμφίους ἄμφω
 χρηματίσαι αὐτοῦς R, καὶ νυμφίους χρηματίσαι αὐτοῦς C 9 ἀνα-
 γορευσάντων ARp, ἀναγορευσάντων w* 11 περιλειφθέντες RwpDi,
 περιληφθέντες A, v. ad XIV 16, 3. 5 εὐρέθησαν περιλειφθέντες E
 14 θυγάτηρ D, filiolum: Wo lat., θυγάτρα E ἐπὶ φανία E
 16 δὲ om. B post παῖδε add. τούτῳ Owρ 17 ἀπέλιπεν
 RwpDi, ἀπέλιπε A, v. ad XIII 1, 5

- 2 perunt, eodem die et reges et mariti appellati. At Persae orien-
 tales provincias incursantes, alias subigebant, alias praedabantur;
 Romanaeque legiones ab iis victae caesaeque erant, paucis fuga
 3. 4 elapsis. Europam Avars et Scythae vastaverunt. Quibus de
 rebus rex dubitabat, quid sibi esset faciendum. Nam in militari-
 bus catalogis paucos omnino reperiebat, paene omnibus bello ab-
 5 sumptis. Ex multis enim eorum milibus, qui sub Mauricio Phocam
 imperatorem consalutarant, duo soli milites reliqui sunt inventi.
 6 Verum delectu acto Crispum cum imperio in Cappadociam mittit.
 7 Ex Eudocia Augusta, quam et Fabiam nominavit, filiam sus-
 8 cepit Epiphaniam, deinde filium quoque Heraclium minorem, qui
 et minor Constantinus dictus est; ambos pueros diademate orna-
 9. 10 vit. Neque multo post coniux eius Eudocia moritur. Cuius funus
 cum ornatu regio per forum efferretur, puella quaedam barbara
 prospectans sputum in feretrum, in quo Augusta efferebatur, im-

φερομένων δὲ τοῦ ταύτης νεκροῦ βασιλικῶς διὰ τῆς ἀγορᾶς
κόρη τις προκύπτουσα βάρβαρος τυχαίως ἀπέπτυσε, καὶ τὸ C
πτύσμα εἰς τὴν κλίνην, δι' ἧς ἐξεφέρετο ἡ Αὐγούστα, κατή-
νεκτο· καὶ συλληφθεῖσα ἡ κόρη ἐκαύθη, προσενεχθεῖσαι τῇ θα-
5 νοίῳσιν λίαν οὐκιστὸν ἐπιτάφιον. ὁ δὲ γε Ἡράκλειος ἔγρημε Μαρ- 11
τίαν τὴν ἀδελφοπάιδα καὶ Αὐγούστιαν αὐτὴν ἀνηγόρευσε.

Τοῦ μέντοι Χοσροῦ καὶ τῶν Περσῶν ἀκρατῶς φερομένων 12
καὶ πάντα λεηλατούντων, πρέσβεις ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτὸν ἔστειλε,
κόρον λαβεῖν ποτε τῆς τῶν ἀνθρώπων φθορᾶς ἀξίων καὶ
10 σπείσασθαι ἐπὶ συνθήκαις ἐτησίων δασμῶν. ὁ δὲ τὴν πρε-
σβείαν οὐ προσήκατο. πάλιν οὖν ἑτέρα πρεσβεία πρὸς αὐτὸν 13
εἰρήνην ἔξαιτουμένη. ὁ δὲ Πέρσης ὑπερηφάνους καὶ βλασφή- 14 D
μους τὰς ἀποκρίσεις πεποίηκε, λέγων μὴ ἂν ποτε φείσασθαι
τῶν χριστιανῶν, εἰ μὴ τὸν ἐσταυρωμένον ἀρνῆσαιτο καὶ σε-
15 βασθῶσι τὸν ἥλιον. ἀπογνοὺς οὖν τὴν εἰρήνην ὁ βασιλεὺς ἐπι- 15
στρατεῦσαι διανοεῖτο κατὰ Περσῶν· διὸ καὶ ἔσπευδε θέσθαι 16
πρὸς τὸν Χαγάνον σπονδὰς, μὴ ἀφιστάμενον τοῦ τὴν Θράκην
ληΐζεσθαι. στείλας τοίνυν πρὸς αὐτὸν εἰρήνην ᾗτει· καὶ ὁ βάρ- 17
D III 306 βαρος οὐκ ἀνένευσεν. ἡσθεῖς οὖν ὁ βασιλεὺς ἐξῆλθε τῆς πό- 18

5 οὗ τὴν ἰδίαν ἀνεψίαν ὁ Ἡράκλειος ἔγρημεν C 7 οὗ διεπρεσβεύσατο
(ἐπρεσβεύσατο E) πρὸς Χοσρόην ὁ (om. C) Ἡράκλειος περὶ εἰρήνης, ὁ δὲ
τὴν πρεσβείαν ἀπώσατο CE

4 ἐκαύθη AEWp, περὶ παρεδόθη O 5 μαρτίαν ARwp, corr. Di
8 λεηλαλούντων D ἀπέστειλε D 11 post ἑτέρα add. ex conie-
ctura Wolfii στέλλεται wp, sed v. XVIII 19, 3 14 ἀρνῆσαιτο A,
ἀρνῆσονται Ewp, ἀρνῆσονται R, de optativo et coniunctivo inter
se coniunctis v. ad XIV 10, 11 16 καὶ om. D 18 τοίνυν
καὶ στείλας D

prudens deiecit; ob quod factum comprehensa et cremata reginae
defunctae infeliciter parentavit. Heraclius post eam fratris sui 11
filiam Martinam ducit atque Augustam salutat.

Cum autem Chosroes et Persae impotenter grassantes omnia 12
popularentur, rex per legatos ab eo petiit, ut tandem interitu
hominum satiatius pacem faceret annuaque tributa acciperet. Ea 13
legatione repudiata mittit alteram pacemque petit. Cui Persa 14
superbe contumelioseque respondit se nunquam temperaturum
Christianis, nisi cruci fixum infitiatum solem adorarent. Rex igitur 15
pace desperata bello Persas invadere constituit et cum Chagano, 16
qui Thraciam continenter infestabat, pacem propere facere; qua 17
per legatos petita barbarus non abnuvit. Ea re delectatus rex 18
urbem egressus extra Longum murum cum regia magnificentia

λεως καὶ ἔξω τοῦ Μακροῦ τείχους ἠύλισατο μετὰ τῆς βασιλικῆς
 πολυτελείας καὶ δορυφορίας καὶ χρημάτων πολλῶν, ἃ τῷ Χα-
 19 γάνῳ δῶρα ἐκόμιζεν. ὁ δὲ βάρβαρος ἀλογήσας τῶν δορκων
 20 τε καὶ τῶν συνθηκῶν ὥρμησε τὸν βασιλέα συσχεῖν. ἀλλὰ
 P II 83A τοῦτου μὲν οὐκ ἐπέτυχεν (ἔφθη γὰρ διαδράς), τὴν μέντοι βασι- 5
 λικὴν ἀποσκευὴν καὶ τὴν δορυφορίαν, ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ χρή-
 ματα καὶ δορυαλώτων χιλιάδας πολλὰς κατὰ πᾶσαν ἄδειαν
 21 εἰληφὼς ὑπέστρεψεν. αὐθις οὖν ὁ Ἡράκλειος πρεσβείαν ἔθετο
 πρὸς αὐτόν, ἐπεγκαλῶν αὐτῷ ἀπιστίαν καὶ πρὸς εἰρήνην αὐτόν
 22 ἐφελκόμενος· ὁ δὲ σπένδεται. καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς βασιλευσύνης 10
 ἀπάρας τῶν πόλεων ἀφίκετο εἰς Καισάρειαν, ἔνθα καὶ ὁ Κρίσπος
 23 ἦν στρατηγῶν· οὗ νοσοῦντος ἡ τοῦτο προσποιοιμένου πρὸς
 W III 68 αὐτὸν ἀπῆει ὁ βασιλεὺς, ἐπισκεψόμενος καὶ βουλευσόμενος περὶ
 24 τῶν πρακτέων. ὁ δὲ αὐτὸν δλιγῶρως ἐδέχετο, μήτε προσουπ-
 B αντῶν μήτε μὴν τῆς κλίνης ἐξανιστάμενος κἂν ταῖς δμυλίας 15
 25 ἀλαζονικώτερόν πως διατιθέμενος. Ἡράκλειος δὲ συνίει μὲν
 τὸ γινόμενον καὶ καταφρονούμενος ἤχθετο, ὑπεκρίνετο δὲ μῆτ'

8 οὐκ ἐπέλατο ὁ Χαγάνος CE
 πρὸς τὸν Ἡράκλειον CE

12 περὶ Κρίσπου, καὶ ὅπως διετίθη

1. 2 ἠύλισατο post δορυφορίας O 2. 8 καὶ χρήματα δὲ πολλὰ καὶ (om.
 CD) τῷ χαγάνῳ ἐκόμιζεν O 4 συσχεῖν D, corr. D_w 5 οὐκ
 ἐπέτυχεν A Ewp, διημάρτηκεν O post γὰρ add. ὁ αὐτοκράτωρ
 Owp διαδιδράσκων E 6 ἀποσκευὴν A, ἅπασαν ἀποσκευὴν Ewp,
 ἀποσκευὴν ἅπασαν O 7 δορυαλώτων Di, v. ad XIII 8, 3 8 ἔθετο
 ARwp, ἐπεμψεν D 12 τοῦτου C 13 ante καὶ add. τε Rwp
 14 προσουπῶν Ewp 16 διακείμενος Ewp συνίει w^{*}p invitis
 AR, v. XV 29, 12 16—p. 207, l. συνίει . . τὸ γινόμενον καὶ καταφρο-
 νούμενος ἤχθετο, ὑπεκρίνετο δὲ μῆτ' ἄχθεσθαι κτλ.] De his chiasmis
 v. ad XIII 2, 6

et comitatu castra posuit multisque muneribus Chagano offeren-
 19 dis. At barbarus spreto iureiurando et foedere regem compre-
 20 hendere studuit. Sed eo conatu frustratus (nam iam aufugerat),
 regium tamen instrumentum et comitatum, pecuniam quoque et
 multa captivorum milia otiose diripuit domumque est reversus.
 21 Heraclius igitur denuo legatis ad illum missis de eius perfidia
 22 conqueritur pacemque ab eo studet impetrare. Qua facta rex
 regia urbe digressus Caesaream, ubi Crispus dux agebat, pervenit
 23 eumque vel aegrotantem vel morbum simulantem convenit, de
 24 rebus gerendis cum eo deliberaturus. Sed ab eo negligenter ex-
 cipitur; nam neque obviam progressus est neque e lectulo sur-
 25 rexit, in colloquiis etiam arrogantioribus verbis usus. Heraclius,
 etsi quid ille ageret intellegebat et sui contemptum iniquo fere-

ἄχθεσθαι μήτε συνιέναι τῆς ὀλιγορίας τοῦ Κρίσπου τῆς κατ'
αὐτοῦ. ἐν τούτῳ ἀγγέλλεται αὐτῷ ἡ Αἰγυπτία τεκοῦσα νιόν. 26
καὶ τὰ μὲν στρατεῖματα τοῦ Κρίσπου καταλελοίπει, αὐτὸς δ' 27
ἐπανήλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον. τοῦ Νικήτα μέντοι τοῦ υἱοῦ τοῦ 28
5 πατρικίου Γρηγοῤᾤ εἰσεληλυθότος εἰς τὴν τῶν πόλεων βασι-
λεύουσαν, ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἐν τιμῇ μεγάλῃ πεποίητο, ἀδελφὸν
αὐτὸν ὀνομάζων. ἐπανεζευξε δὲ καὶ ὁ Κρίσπος ἐκ τῆς στρα- 29
τείας. συλλόγου τοίνυν τῆς συγκλήτου γενομένου καὶ τοῦ πα- 30
D III 307 τριάρχου παρόντος, ὡς μέλλοντος βαπτίσαι τὸν τοῦ βασιλέως
10 υἱόν, φησὶ πρὸς τοὺς παρόντας ὁ βασιλεὺς "ὁ ὑβρίζων τὸν C
βασιλέα τίνας ἐστὶν ἄξιος;" οἱ δὲ ἀπεκρίναντο "οὐ ζῆν' ἐστὶν 31
ἄξιος· πάσης γὰρ φιλανθρωπίας ἐαυτὸν ἀνάξιον ἔθετο". καὶ 32
ὁ βασιλεὺς τὰ παρὰ τοῦ Κρίσπου κἀκείνου παρόντος κατέλεγεν·
εἶτα πρὸς ἐκείνον ἐπιστραφεὶς ἔφη "ὅς γε γαμβρὸν οὐκ ἐποίησας, 33
15 οὐδὲ φίλον ἂν ποιήσεις ποτέ". ἐκέλευσεν οὖν αὐτὸν κληρικὸν
γενέσθαι. ἐκ δὲ Μαρτίνης τῆς ἀνεψιῶς αὐτοῦ ἔσχε δύο υἱούς, 34
Φάβιον, ὃν καὶ Ἡρακλωνᾶν ὠνόμασε, καὶ Δαβὶδ τὸν λοιπόν.
Τοῦ δὲ Χοσροῦς πάντα ληϊζόμενοι καὶ ἀφανίζοντος ὧφ' 35

4 περὶ τοῦ Νικήτα E
εἰταξεν C

15 οὐ τὸν Κρίσπον κληρικὸν καρῆσαι προσ-

3 δὲ B^oDwp 5 γρηγοῤᾤ πατρικίου Ewp 7 ἐκ τῆς στρατείας
RwpDi, ἐκ τῆς στρατείας D, τῆς ἐκ στρατείας AE. 10. 11 τὸν βα-
σιλέα ὑβρίζων D 13 περὶ CDi 14 ante δς add. ὅσα w* in-
vitis AR, del. p 15 ποιήσης AR, ποιήσεις wp, ποιήσεως Nice-
phor. CPol. p. 6, 21 de Boor, G. M. p. 565, 4, L. G. p. 148, 9,
sed v. I p. 7, 16. 8, 19. 9, 4. 291, 17 cet. 16 δύο ἔσχε D

bat animo, tamen utrumque dissimulat. Interea ei nuntiatur 26
Augusta peperisse filium; relictis igitur Crispo legionibus ipse 27
Byzantium redit. Nicetam, patricii Gregorae filium, urbem regiam 28
ingressum honorifice rex excipit fratremque appellat. Est et 29
Crispus ab expeditione reversus. Cum baptizandus esset regis 30
filius, senatu convocato et patriarcha praesente rex eos, qui ade-
rant, rogat "Qua poena dignus est qui regi contumeliam fecit?"
Tum illi "Vita indignus est" inquiunt "qui omnem clementiae 31
spem sibi ultro praecidit". Atque rex, quid Crispus egisset, illo 32
etiam praesente, commemorat. Inde ad eum conversus "Qui te 33
generum" inquit "non praestitisti, neque amicum unquam prae-
stabis". Clericum igitur eum fieri iussit. E Martina vero, fratris 34
filia, duos suscepit filios, Fabium, quem et Heraclonam vocavit,
et Davidem.

Cum autem Chosroes omnia praedaretur et deleret et Pa- 35
laestina subacta Hierosolyma quoque expugnasset, fertur infinita

ἐαυτὸν δὲ καὶ τὴν Παλαιστίνην πεποιηκός τις καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ
 D πολιορκίᾳ ἐλόντος, λέγεται ἄπειρόν τι πλῆθος ἀναιρεθῆναι χρι-
 36 στιανῶν. ἐξωνούμενοι γὰρ αὐτοὺς εὐάνως οἱ Ἰουδαῖοι ἐφόν-
 νεον, ὧν περὶ μυριάδας ἐννέα φασὶ συγκορυφοῦσθαι τὸν ἀρι-
 37 θμόν. τὸν δὲ γε πατριάρχην τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ 5
 καὶ τὰ τίμα τῷ σταυροῦ ξύλα οἱ Πέρσαι λαβόντες εἰς Περσίδα
 38 ἤγαγον. ἀπορῶν οὖν ὁ βασιλεὺς ἀναλόγου τοῖς ἐναντίοις στρα-
 τεύματος, πρὸς δὲ καὶ χρημάτων, ἄγρυρτον μὲν καὶ χρυσὸν
 ἐδανείσατο ἐκ τε τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν εὐαγῶν
 39 οἰκῶν καὶ διὰ τούτων ἔκοψε νόμισμα. λαὸν δ' ἐκ τῶν θε- 10
 μάτων συνέλεγε καὶ τούτους πρὸς πολεμικὴν ἐμπειρίαν ἐγύμναζε
 40 καὶ συμμάχους προσεκαλέσατο. ἐξελθὼν οὖν μετὰ τὴν ἐορτὴν
 P1184 A τοῦ πάγκα τῆς πόλεως καὶ προσβαλὼν Σαρβάρῳ τῷ τοῦ Χοσ-
 ρόου ἀρχισατράπῃ μετὰ βαρείας δυνάμεως κατὰ Ῥωμαίων
 σταλέντι, τρέπεται τούτον καὶ τὰ στρατεύματα αὐτοῦ συγκόπτει 15
 καὶ μαχαίρᾳς ἔργον ποιεῖ.
 16 Ἐν τούτοις παρασπονδήσας ὁ Χαγάνος ἐπῆλθε τῇ Βυ- D III 308
 ζαντίδι, καὶ πρὸ τοῦ τείχους αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἐστρατοπεδεύ-
 2 σαντο, δροῦσαι σύμπαντα τὰ ἐκτός. ὅθεν οἱ τε τῆς πόλεως καὶ
 ὁ πατριάρχης καὶ ὁ πατριῆμος Βῶνος (τούτους γὰρ ἄμφω κηδε- 20

3 περὶ τῶν ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀναιρεθέντων χριστιανῶν. καὶ περὶ τῶν
 τιμῶν ξύλων καὶ τοῦ πατριάρχου CE 13 οἱ τῷ Σαρβάρῳ συμπλακεῖς
 ὁ Ἡράκλειος ἐνίκησεν C 17 οἱ παραβάς τὰς συνθήκας ὁ Χαγάνος ἐπῆλθε
 τῇ πόλει, καὶ ἡττηθεὶς ἔφυγεν (ἔφυγε E) CE

3 γὰρ om. C 7 ἀπήγαγον Rwp οὖν] τούτων D 9 μεγάλης
 om. D 13 | σαβάρω A, (tum recte σάρβαρον praebe), σαρβάρῳ
 Rwp Di 18 πρὸς Di (errore, ut videtur) 20 ante βῶνος
 add. ὁ Ewp

36 quaedam Christianorum multitudo esse interfecta. Nam Iudaei
 eos vili pretio commercati necabant; quorum summa fuisse me-
 37 moratur ad nonaginta milia. Patriarcham autem Hierosolymorum
 sanctae urbis et pretiosa crucis ligna Persae secum in Persidem
 38 portaverunt. Rex igitur cum exercitum hostibus parem non ha-
 beret ac pecuniae inopia laboraret, argentum et aurum ex magna
 39 ecclesia et aliis sacris aedibus mutuatus numos inde cudit, col-
 lectumque ex provinciis populum militari disciplina exercet ac
 40 socios arcessit. Et post festum Paschatis Sarbarum, Chosroae
 archisatrapam, cum magnis copiis contra Romanos missum pro-
 fligat eiusque exercitum trucidat.

16. Interea Chaganus rupto foedere aggreditur Byzantium
 castris legionum ante moenia positis et quicquid extra urbem
 2 erat incendit. Unde cives et patriarcha et patricius Bonus (eos

μόνας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου καταλελοίπει καὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων διοικητὰς ἀποδημῶν δ' Ἡράκλειος) ἐτοιμασάμενοι πλῆθος ἀνδρῶν γενναίων κατὰ τῶν βαρβάρων ἀφροντιστούντων, ὥς μὴ παρόντος στρατεύματος, ἀπροσδοκῆτως ἐξέ-
5 πεμψαν καὶ πολλὰς αὐτῶν χιλιάδας διέφθειραν. οἱ δὲ γε 3 B περιλειφθέντες αἰσχυρῶς φεύγοντες ἐς ἡθὴ τὰ ἑαυτῶν ὑπενόστησαν.

Ἡράκλειος δὲ πάλιν ἐτέρῳ σατραπῇ μετὰ τριάκοντα χιλιάδων 4 κατ' αὐτοῦ πεμφθέντι παρὰ Χοσρόου συμμίξας, καὶ τοῦτον 10 ἐτρέψατο καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ σχεδὸν τι πάντας Ἰδι προΐσafen. οἱ δὲ γε περιλειφθέντες ὑποστρέψαντες καὶ τὰ συμβεβηκότα 5 W III 69 τοῖς ὁμογενέσιν ἀπηγγελάκότες, καὶ προῶν διὰ μίσους ἄγοντας τὸν Χοσρόην μᾶλλον αὐτοὺς μισεῖν αὐτὸν ἐξηρέθισαν. Ἡρά- 6 κλειος δὲ καὶ εἰς τὴν ἐνδοτέρῳ Περσίδα εἰσέβαλε καὶ τὰς τε 15 πόλεις καθήρει καὶ τὰ τεμένη τοῦ Πυρὸς αὐτῷ τῷ τιμωμένῳ παρ' αὐτοῖς συνδιέφθειρε. μαθὼν δὲ ἀνηρημένους οὐδ' ἔστειλε 7 πρεσβευτάς, ὠργίσθη καὶ οὐκ ἐφείδετο ἀναιρῶν τε καὶ πυρ- C πολῶν καὶ καταστρέφων τὰ ἐν ποσίν. ὁ μέντοι Χοσρόης, τοῦ 8 βασιλέως τὴν Περσίδα ληζομένον καὶ κατατρέχοντος, εἰς Κτη-

8 ὅσα δ' Ἡράκλειος τοῖς (τοὺς E) Πέρσαις μαχόμενος κατώρθωσεν CE

1 κωνσταντίνου om. C 2 ἀποδημῶν δ' Ἡράκλειος om. p* 4 παρόντος RwpDi, παρόντως A 6. 11 περιλειφθέντες RwpDi, περιληφθέντες A, v. ad XIV 15, 5 6 εἰς Di invitis ARwp, v. ad XIV 12, 14 10 ἰδι C(wpDi), v. Hom. Il. I 3 12 μίσος D ἄγοντες Ewp 13 ἐξηρέθησαν D, corr. Dw 15 αὐτῷ A, αὐτῷ τῷ E B-W, αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ OwpDi 19 καταστρέφοντος D

enim ambos Heraclius discedens filii sui Constantini curatores et publicarum rerum administratores reliquerat) multos viros fortes in barbaros, ut absente exercitu securos, ex improviso immiserunt eorumque multa milia occiderunt. Qui superfuere, turpi fuga 3 se in suas sedes receperunt.

Heraclius denuo alium quendam satrapam cum triginta 4 hominum milibus contra se missum a Chosroe profligavit et milites eius paene omnes Orco demisit. Eius exercitus reliquiae 5 reversae domum nuntiata clade suos populares iam ante Chosroae infensos ad maius etiam tyranni odium concitarunt. Heraclius 6 vero etiam in Persiam interiorem penetravit, urbes evertit, templa una cum Igni, qui ab illis colitur, delevit; cognitaque legatorum 7 suorum caede iratus ferro atque incendio in obvia omnia grasatus est. Cum autem rex incursione facta Persidem diriperet, 8

9 σιφῶντα κατέφυγε. διαβληθέντος δὲ πρὸς αὐτὸν τοῦ ἀρχισα-
 τράπου Σαρβάρου ὡς τὰ τῶν Ῥωμαίων φρονοῦντος, αὐτῷ δὲ
 λουδορουμένου, ἐπιστέλλει τῷ ὑποστρατήγῳ αὐτοῦ τὸν Σάρβαρον
 10 ἀνελεῖν. τοῦ δὲ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην κομίζοντος ἐν τῷ ἀπιένα
 συλληφθέντος παρὰ Ῥωμαίων καὶ ἀπαχθέντος εἰς τὸ Βυζάντιον, 5
 γνόντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα οἱ τῶν κοινῶν πραγμάτων D III 30
 διοικηταὶ στέλλουσι ταύτην καὶ τὸν αὐτῆς κομιστὴν πρὸς τὸν
 11 Σάρβαρον· καὶ δς τὰ γεγραμμένα ἀναγνούς καὶ τοῦ γραμμα-
 D τοφόρου πυνθόμενος καὶ μαθὼν τὴν γνώμην Χοσρόου, ἑτέραν
 πλάττει ἐπιστολὴν, κελεύουσαν αὐτόν τε καὶ πολλοὺς σατράπας 10
 12 ἀναιρεθῆναι καὶ τοὺς τοῦ στρατεύματος προύχοντας. πείθει
 δὲ καὶ τὸν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Χοσρόου κομίσαντα λέγειν ὅτι
 13 παρὰ Χοσρόου ταύτην ἔλαβε τὴν ἐπιστολὴν. συναγαγὼν οὖν
 τοὺς τῶν ταγμάτων ἡγεμονεύοντας ἐν ἐπηκόῳ πάντων τὴν ἐπι-
 14 στολὴν ἀναγνωσθῆναι πεποίηκε. θυμοῦ τοίνυν πλησθέντες οἱ 15
 τῶν ταγμάτων ἐξάρχοντες κοινῇ συνέθεντο τῷ βασιλεῖ προσελθεῖν.
 15 Ἐπὶ τούτοις καὶ ἑτερόν τι συμβέβηκεν, ὃ τὸν Χοσρόην

1 ὅπως ὁ ἀρχισατράπης Σάρβαρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τῷ βασιλεῖ προσεχώ-
 ρησαν CE 17 ὅπως παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὁ Χοσρόης καθηρέθη τῆς
 βασιλείας καὶ ἀνῆρέθη CE

2 τῶν om. D 3 ante τῷ add. αὐτῷ C 4 κομίζοντος (sic) A
 7 ταύτην καὶ Awp (Wo igitur coniectura invenit scripturam
 rectam), καὶ ταύτην E, ἀκείνην O 8 τοῦ γρ. — 9 ἑτέραν om. E
 9 πυνθόμενου B χοσρόου D, corr. Dw 10 κελεύουσαν — 13 ἐπι-
 στολὴν om. D Wo lat. 10 post πολλοὺς add. ἑτέρους BCEwp post
 σατράπας add. καὶ χιλιάρχους BCEwp 11 τοῦ RwpDi, om. A
 14 ante τοὺς add. πάντας C τῶν om. D ἡγεμόνας O
 ἐπηκόῳ | C πάντων om. O 15 πεποίηκε RwpDi, πεποίηκεν
 A, v. ad XIII 1, 5 16 βασιλεῖ προσελθεῖν AEwp, τῶν Ῥωμαίων
 βασιλεῖ προσελθεῖν CD, τῶν Ῥωμαίων προσελθεῖν βασιλεῖ B 17 δς E

9 Chosroes Ctesiphontem confugit, delatoque Sarbaro archisatrapa,
 quasi cum Romanis colluderet et ipsi conviciaretur, legato illius
 10 scribit, ut Sarbarum tollat. Sed tabellario in itinere a Romanis
 excepto ac Byzantium perducto, magistratus lectas litteras una
 11 cum tabellario ad Sarbarum mittunt. Is lecta epistola et Chos-
 roae sententia e tabellario cognita alteram epistolam confingit,
 qua Chosroes imperet, ut et ipse Sarbarus et multi satrapae et
 12 exercitus duces necentur. Tum postquam Chosroae tabellario
 persuasit, ut hanc epistolam affirmaret sibi datam esse a Chosroe,
 13 eam convocatis tribunis et centurionibus coram omnibus recitan-
 14 dam curat. Unde duces iracundia inflammati communi consilio
 ad regem se conferre statuerunt.
 15 Post haec etiam alterum quiddam accidit ad Chosroae inter-

διώλεσε· παῖδας γὰρ ἔχων πολλούς, τὸν ἁπάντων πρεσβύτερον
 Σιρόην παραγκωνιζόμενος ἡβουλήθη διάδοχον τῆς ἀρχῆς ἕτερον
 ποιήσασθαι, καλούμενον Μερδασάν. ὁ γνούς ὁ Σιρόης καί 16
 τινας τῶν σατραπῶν ὑποποισάμενος, ἐπιτίθεται τῷ πατρί,
 5 δεσμεῖ τε τοῦτον καὶ χρυσὸν αὐτῷ πολὺν παρατίθησι καὶ λίθων P II 85 A
 τῶν πολυτίμων σωρούς, “διὰ ταῦτα” λέγων “Ῥωμαῖοις τοὺς 17
 Πέρσας ἐξεπολέμωσας καὶ ἀλλήλοις μάχεσθαι καὶ διαφθεῖρεσθαι
 κατηνάγκαζες· ἀπόλαυε τοίνυν τῶν ἐφετῶν σοι.” εἰτα τὸν υἱὸν 18
 αὐτοῦ Μερδασάν, ὃ τὴν τῶν Περσῶν ἀντιτίθει ἀρχήν, ἀνείλε
 10 πρὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς ἄλλους παῖδας αὐτοῦ
 καὶ ἐπὶ πᾶσι κάκεινον. ἐγκρατὴς οὖν τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς 19
 γεγωνὺς διαπέμπεται πρὸς Ἡράκλειον, τὸν τοῦ Χοσρόου ὀλε-
 θρον αὐτῷ εὐαγγελιζόμενος· καὶ σπεισάμενος αὐτῷ πάντας τοὺς 20
 ἐν Περσίδι αἰχμαλώτους Ῥωμαίους ἐλευθέρους ἀφῆκε καὶ τὰ
 D III 310 τίμα ξύλα τοῦ σωτηρίου σταυροῦ αὐτῷ ἀποδέδωκε καὶ τὸν
 πατριάρχην τῆς Ἱερουσαλὴμ Ζαχαρίαν. καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῷ 21 B
 πάντα τοὺς παρὰ Ῥωμαίων κατεχομένους Πέρσας ἀπελθεῖν
 ἀφῆκε πρὸς τοὺς οἰκείους. ταῦτα ἐν ἑξ ἔτεσιν ἀνύσας Ἡρά- 22
 κλειος καὶ ἀποκαταστήσας τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰ τίμα ξύλα καὶ

11 ὅτι ὁ Σιρόης βασιλεύσας ἐσκέπαστο Ῥωμαίους CE

1 τὸν RwpDi, τῶν A πρεσβύτερον] De comparativo v. ad XIII
 3, 6 2 σιρόην E (tum recte) 2. 3 ποιήσασθαι ante διάδοχον B
 μερδασάν A Theoph. I p. 325, 16. 18. 21. 27, μερδασάν Rwp, v.
 vs. 9 4 ἐπιτίθεται RwpDi, ὑποτίθεται A 7 μάχεσθαι om. C
 8 κατηνάγκαζες E τὸν] καὶ τὸν D 9 μερδασάν ARwp, corr. Di
 10 ἄλλους om. D 12 τὸν] τὴν D 14 αἰχμαλώτους ἐν περσίδι C

itum maturandum; nam cum multos haberet liberos, reiecto Siroe
 natu omnium maximo alii tradere voluit regnum, nomine Mer-
 dasan. Quo Siroes cognito, conciliatis sibi quibusdam satrapis 16
 patrem invadit eique in vincula coniecto, cum multum auri et
 pretiosarum gemmarum acervos proposuisset, “Ob haec” inquit 17
 “Romanos contra Persas concitasti ac mutuis caedibus et cladibus
 grassari cogebas; fructu igitur desiderii tui.” Deinde filium 18
 quoque illius Merdasan, cui regnum destinarat, ceterosque liberos
 in conspectu illius ac tum demum ipsum quoque sustulit. Ita 19
 regno Persarum potitus legatos ad Heraclium mittit, Chosroae
 interitum illi nuntians, paceque facta omnes Romanos in Perside 20
 captivos dimittit et venerabilia ligna salutaris crucis et patriarcham
 Hierosolymitanum Zachariam illi restituit. Rex vicissim Persis, 21
 qui a Romanis tenebantur, domum redeundi potestatem dedit.
 His sexennio peractis et pretiosis lignis ipsoque patriarcha Ilie- 22

τὸν πατριάρχην αὐτόν, τῷ ἐβδόμῳ ἐπανήλθεν εἰς τὰ βασιλεία, μετ' εὐφημίας καὶ κρότων δεχθεὶς καὶ λαμπρότητος παρὰ τε τῆς γερονσίας καὶ τοῦ πλήθους τῆς πόλεως.

- 17 Γενομένων δὲ τῷ βασιλεῖ Ἡρακλείῳ κατὰ τὴν Ἱερουσαλήμ ὁ τῶν Ἰακωβιτῶν καθολικὸς προσελήλυθεν, ὃν ἐκεῖνοι πατρι- 5
2 ἀρχὴν ὠνόμαζον. τούτῳ τοίνυν ὁ βασιλεὺς αἰτίαν προσῆπτεν, C ὅτι τὴν ἐν Χαλκηδόνι μὴ δέχοιτο σύνοδον μηδὲ δύο φύσεις ἐν Χριστῷ ἡνωμένας ὁμολογεῖ, λέγων ὡς εἴ γε τὴν σύνοδον δέ- W III 70
70 ξοιτο καὶ δύο φύσεις ἀσυνγύτους ἐπὶ τοῦ σωτῆρος ὁμολογήσει, ὁμόδοξον αὐτὸν ἡγήσοιτο καὶ τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας πατρι- 10
3 ἀρχὴν προβάλοιτο. ὁ δὲ δεινὸς ὢν καὶ πονηρίας μέστος, ἵνα μὴ ἀνευκτήσῃ τῆς βασιλικῆς ὑποσχέσεως, τὴν τε σύνοδον ὑπο-
κεκριμένως ἐδέξατο καὶ δύο φύσεις ἐπὶ Χριστοῦ λέγειν ἡνω- 4
4 μένας κατέθετο. περὶ δὲ γε τῶν θελημάτων καὶ τῶν ἐνεργειῶν ἐπυνθάνετο, εἰ διττὰ ταῦτα λέγειν χρεὼν ἢ ἐνιαῖά τε καὶ μονα- 15
D 5 δικά. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ γράφει περὶ τούτου δὴ τοῦ ζητήματος 6
6 πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Σέργιον. κάκεινος πάλαι τὰ

17 ὅπως ὁ (om. E) Ἡράκλειος εἰς τὴν τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἐξεκν-
λίσθη (ἐξελέλυθε E) ACE

7 Χαλκηδόνι p* invitis ARw 9 ἀσυνγύτους (ἀσυνγύτως E) ἐπὶ τοῦ
σωτῆρος AF, ἐπὶ τοῦ (τον D) σωτῆρος χριστοῦ ἡνωμένας ἀσυνγύτως R,
ἡνωμένας ἀσυνγύτως ἐπὶ τοῦ σωτῆρος χριστοῦ wp, ἀσυνγύτους ἐπὶ τοῦ
σωτῆρος Χριστοῦ Di 11 προβάλοιτο ARwp, προβάλλοιτο BD, προ-
βαλοῖτο Di 12 ὑποκεκριμένως BE 13 ἐπὶ τοῦ D 16 δ'
RwpDi 17 s. τὰ τῆς] τὴν τῶν D

rosolyma restitutus, Heraclius anno septimo in regiam regressus a senatu populoque Byzantino laetis acclamationibus et cum plausu splendidissime excipitur.

17. Ceterum rex Heraclius in reditu Iacobitarum catholicum, 2
2 quem illi patriarcham nominant, Hierosolymis incusavit, quod Chal-
cedonense concilium improbaret neque duas naturas in Christo
citra confusionem unitas confiteretur, et addidit se, si illam syno-
dum probasset duasque naturas in salvatore esse concessisset, 3
3 putaturum eum esse doctrinae eiusdem participem et designatu-
rum Antiochenae ecclesiae patriarcham. At ille homo callidus
et dolis plenus, ne regis promissum ad irritum caderet, et concilium se approbare simulat et duas naturas in Christo unitas 4
4 se profiteri ait. Sed de voluntatibus et actionibus percontatur, 5
5 utrum eas duplices an unas et singulas dici fas sit. Eam quae-
stionem imperator ad Sergium patriarcham Cyprianum scribit. 6
6 Qui cum pridem Monothelitarum haeresim probaret, unam natura-
lem voluntatem et unam actionem in Christo statuendam esse

τῆς Μονοθελητῶν πρεσβεύων αἰρέσεως, μίαν φνσικὴν θέλῃσιν
καὶ μίαν ἐνέργειαν δεῖν δογματίζειν ἐπὶ Χριστοῦ τῷ βασιλεῖ
ἀνταπέστειλεν. ἀλλὰ καὶ Κύρον ἐρωτήσας τὸν Φάσιδος τῷ 7
Σεργίῳ εἶρηκεν ὁμογνώμονα. τούτοις καὶ αὐτὸς ὑπαχθὲς δ 8
D III 311 Ἡράκλειος τῆς δόξης γίνεται ταύτης καὶ ἀνατροπὴν ποτίζεται
θολερὰν παρὰ τῶν μισθωτῶν, ἀλλ' οὐ ποιμένων ἐκείνων. τοῦ 9
Σωφρονίου μέντοι τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀρχιερατεύ-
οντος τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ἀρχιερεῖς συναθροίσαντος καὶ συνοδικῶς
ἀποδείξαντος τοὺς μίαν λέγοντας θέλῃσιν καὶ ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν
10 δύο φύσεων τοῦ Χριστοῦ μίαν ἄντικρυς καὶ φύσιν κηρύττειν, P II 86 A
σύμνηφον δὲ σχόντος ἐπὶ τούτῳ καὶ τὸν τὸν θρόνον τῆς πρε-
σβυτέρας Πρώμης διέποντα Ἰωάννην, ὁ βασιλεὺς προέθετο πρό- 10
γραμμα μῆτε ἐνιαίαν ἐνέργειαν μῆτε διττὴν ἐν Χριστῷ δογματί-
ζεσθαι· δ καταγέλαστον οὐ τοῖς ὁρθόφροσιν ἐδόκει μόνον, ἀλλὰ
15 καὶ τοῖς Σενήρου ὁμόφροσι. Σεργίου δὲ τοῦ τὸν θρόνον ἔχοντος 11
Κωνσταντινουπόλεως τὴν ζωὴν καταστρέψαντος, Πύρρος αὐτὸν
διεδέξατο, τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ δοξάζων καὶ τὰ Σενήρου καὶ Κύρου
σέβων τε καὶ κυρῶν.

6 περί (παρὰ C) τοῦ ἱεροῦ Σωφρονίου καὶ τῆς παρ' ἐκείνου γενομένης συν-
όδου CE, περί τῆς γενομένης οἰνόδου παρὰ τοῦ ἱεροῦ Σωφρονίου A
15 περί πατριαρχῶν C

1 | αἰρεσιν D 3 ἀνταπέστειλεν B, v. ad XIII 9, 28 κύρον ODi,
κύρον AEwp φάσιδαν D 4 ἀπαχθὲς B, ὑπαχθὲς E δ om. D
7 τοῦ alterum om. O post ἐν add. τοῖς O 8 ante τοὺς add. τότε
Owp 11 τούτου C τὸν τόν] v. XVII 5, 43. 6, 9. XVIII 25, 2
et Usenerum *Der heil. Theodos.* cet. Lips. 1890 p. 173 13 μὴδὲ
διττ. C 15. 17 σεβήρου EwpDi 15 τοῦ om. D

regi rescribit. Rogatum Cyrum quoque Phasidis episcopum in- 7
tellegit idem cum Sergio sentire. Quorum auctoritate motus 8
Heraclius et ipse eandem opinionem amplectitur et turbidam
aquam bibit ab illis non pastoribus sed mercenariis exhibitam.
Verum cum S. Sophronius summo sacerdotio fungens Hierosoly- 9
mis, subiectis sibi sacerdotibus convocatis, per concilii modum
demonstrasset, qui unam in duabus Christi naturis voluntatem
atque actionem affirmarent, eos plane unam quoque naturam
statuere, eique Ioannes, papa Romanus, assensus esset, rex edi- 10
ctum proponit neque singularem neque binariam in Christo actio-
nem esse asserendam, quod edictum non orthodoxis tantum, sed
Severi etiam sectatoribus ridiculum videbatur. Sergio patriarchae 11
Cpolitano defuncto Pyrrhus eiusdem opinionis succedit, sententiae
Severi et Cyri et admirator et approbator.

- 12 Ὑποστρέφοντι δὲ τῷ βασιλεῖ τούτῳ ἐκ τῆς Περσίδος τρο-
 παιοφόρῳ πρόσεισι Μωάμεθ ὁ τῶν Σαρακηνῶν φύλαρχος, οὗκ
 B ἐκ γένους τὸ φυλαρχεῖν κληρωσάμενος (τῶν γὰρ ἀσήμενων ἐτύγ-
 13 χανεν ὧν), ἀλλὰ πονηρία τοῦτο κτησάμενος. πένης γὰρ ὢν
 παρὰ τινι γυναικὶ πλουσία χήρᾳ ἐθήτευεν, ἣν ἔγρημε, γοητείας 5
 14 ὑπαγαγὼν εἰς ἔρωτα ἑαυτοῦ. ἐπιληψίας δὲ νοσήματι συνεχό-
 μενος καὶ κατὰ καιροὺς αὐτῷ τοῦ πάθους προσβάλλοντος πί-
 πτων καὶ τῶν φρενῶν ἐξιστάμενος, ἀθυμίας αἷτιος τῇ ἑαυτοῦ
 15 κυρίᾳ καὶ γαμετῇ καὶ αἰσχύνῃς ἐγίνετο. ὁ δὲ αὐτός τε πονηρὸς
 ὢν καὶ τινι δὲ μοναχῷ πονηροτέρῳ ἑαυτοῦ ἐντετυχηκὸς διὰ 10
 κακοπιστίαν φυγαδευθέντι τῆς Βυζαντίδος καὶ παρ' αὐτοῦ δι-
 16 δαχθεὶς, ἔλεγε τῇ γυναικὶ τὸν Γαβριὴλ τὸν ἀρχάγγελον οὐρα-
 νόθεν αὐτῷ φοιτῶντα ἀπόρητά τινα μνεῖν, μὴ φέρειν δὲ τὴν
 C τοῦτου θέαν καὶ διὰ τοῦτο ἡλιγγιᾶν καὶ φόβῳ συνέχεσθαι καὶ D III 312
 17 πρὸς γῆν κατακλίνεσθαι. ταῦτα δ' εἶχεν αὐτῷ συμμαρτυροῦντα 15
 καὶ τὸν μοναχὸν ἐκείνον τὸν δόλιον καὶ τῇ γυναικὶ λέγοντα δι-
 ὡς ἀληθῶς πᾶσι τοῖς προφήταις οὗτος ὁ Γαβριὴλ ἐπιτέμνεται.

1 περὶ τοῦ (om. C) Μουχόμετ καὶ ὅπως καὶ πότε εἰς τὰς Ῥωμαϊκὰς
 χώρας ἐγκατεκρίθη CE, περὶ Σαρακηνῶν B

1 ὑπο|τρέφοντι C τῆς om. Ewp 3. 4 τῶν γὰρ — τοῦτο κτη-
 σάμενος om. O 5 πλουσία χήρᾳ AE, δημοφύλῳ πλουσία χήρᾳ (R)wp,
 χήρᾳ δημοφύλῳ πλουσία D 6. 10 αὐτοῦ D 7 προσβάλλοντος A,
 προσβάλλοντος Rwp, προσβαλόντος Di πίπτων AEwp G. M. p. 592, 7,
 καταβαλλόμενος O 10 δὲ om. O 11 τῆς Βυζαντίδος] Noli ad-
 dere ἐκ, v. XIII 15, 4. 20, 23. XIV 25, 28 12 τῇ γυναικὶ τὸν
 om. E 13 ἀπόρητα AE, θεῖα OwpDi post μνεῖν add. καὶ
 ἀπόρητα OwpDi 15 συμμαρτυρῶντα E 16 καὶ τὸν δόλιον ἐκεῖ-
 νον τὸν μοναχὸν B 17 οὗτος ARwp G. M. p. 592, 13, οὕτως mu-
 tatum ex οὗτος B, οὕτως C

- 12 In eodem regis triumphali ex Persia reditu regem convenit
 Moametius, Saracenorum princeps, cui orto ex familia ignobili
 principatus non ex nobilitate generis, sed ex nequitia contigerat;
 13 nam cum pauper esset, locupletis cuidam viduae mercede servie-
 bat, quam praestigiis quibusdam in amorem sui pellectam uxorem
 14 duxit. Sed quia comitali morbo laborabat et ex intervallis im-
 petu illius mali prostratus mente alienabatur, dominae suae uxori-
 15 que et maerori et pudori erat. Ceterum homo improbus mona-
 chum se nequiores nactus ob perversam religionem Byzantio
 16 exactum, illius instinctu uxori ait archangelum Gabrielem de caelo
 ad se descendentem arcana quaedam sibi revelare; cuius con-
 spectum quod ferre non possit, se oborta ex metu vertigine humi
 17 procumbere. Ea verba testimonio dolosi illius monachi quoque
 confirmabantur, qui mulieri dicebat omnino hunc Gabrielem ad

ἐντεῦθεν ἡ γυνή ἀποσκευαζομένη τὸ ὄνειδος, ἐγκανχωμένη δὲ 18
 μᾶλλον ὥς συνοικοῦσα προφήτῃ, τὸν λόγον τοῦτον εἰς τὰς
 λοιπὰς γυναῖκας προήνεγκε, καὶ οὕτως ὄνομα προφήτου παρὰ
 τοῖς ὁμοφύλοις ὁ μυσαρὸς ἐκεῖνος ἐκτήσατο. θανούσης δὲ τῆς 19
 5 γυναικὸς ἐκείνης, τῶν ἐκείνης κληρονόμος γενόμενος καὶ φύλ-
 αρχος καὶ διδάσκαλος καὶ νομοθέτης τοῦ ἔθνους τῶν Ἰσμαη-
 λιτῶν ἐχρημάτισε, τοὺς μὲν λόγοις ἀπατῶν, τοῖς δὲ μὴ εὐχερῶς 20 D
 αὐτῷ πειθομένοις τὸ ξίφος ἀνατεινόμενος καὶ ὑποκλίνεσθαι οἱ
 ἐκβιαζόμενος. ἤδη γὰρ καὶ χεῖρα περὶ ἑαυτὸν συνήγαγεν ἱκανήν. 21
 10 οὗτος οὖν ἐκ τῆς Αἰθιοπίου προῦν προσῆλθε τῷ βασιλεῖ, χώραν 22
 αὐτῶν εἰς κατοίκησιν, καὶ ἔλαβεν. ὃν δ' εἰρηται τρόπον τὸ 23 W III 71
 ἔθνος ἅπαν κατασοφισάμενος καὶ ὑφ' ἑαυτὸν ποιησάμενος τὴν
 Συρίαν κατέδραμέ τε καὶ ἐληίσατο καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χωρῶν
 πολλὰς ἐξεπύρρησε· καὶ ἔκτοτε οὐκ ἐπαύσατο τὸ τῶν Ἰσμαη-
 15 λιτῶν γένος τὴν Ῥωμαίων ἅπασαν γῆν κατατρέχον καὶ ληϊζό-
 μενον.

Ἡράκλειος δέ, ὥς εἴρηται, εἰς τὴν τῶν Μονοθελητῶν ἐκ- 24
 κυλισθεὶς αἰρεσιν νόσῳ περιπίπτει ὑδερικῇ. λέγεται δὲ καὶ τὸ 25 P II 87 A
 αἰδοῦν αὐτοῦ στρεφόμενον ἄνω τὸ σῶρον πέμπειν, καὶ εἰ μὴ

17 τελευταίη Ἡρακλείου ΑΕ, Ἡρακλείου τελευταίη C

8 πνθόμενοις D 9 αὐτὸν (s. spir.) D(wr) 10 Ἐθιοπίου Theoph.
 I p. 334, 18 (sed v. ann. cr. de Boorii) προσῆλθεν Ewp, προς-
 ἦλθε AR, v. ad XIII 1, 5 11. 12 τοὺς ὁμοφύλους σύμπαντας O
 12 καὶ—ποιησάμενος om. C post τὴν add. τε Owρ 13 τε
 om. Owρ Di χώρας Owρ, χώραν E 14 πολλὴν E 15 ἔθνος O
 post τὴν add. τῶν O ἅπασαν om. D 17 ἐγκυλισθεὶς C

omnes prophetas mitti solere. Ex eo mulier abolito dedecore 18
 ac potius prophetae coniugio glorians fabulam istam inter ceteras
 mulieres spargit. Sic impurus ille apud suos populares prophetae
 nomen consecutus et uxoris mortuae hereditate locupletatus, Is- 19
 maeliticae gentis princeps et doctor et legislator est habitus, cum 20
 alios verbis seduceret, alios imperium detrectantes stricto gladio
 sibi cedere cogeret; iam enim manum non contemnendam fecerat. 21
 Is igitur ex Aethribo progressus regem convenit et regionem ad 22
 habitandum petitam accepit. Cumque omnes populares suos ad 23
 hunc modum deceptos subegisset, Syriam direptionibus vexavit
 et multas provincias Romanas evastavit. Ex eo tempore gens
 Ismaelitarum Romanorum omnem terram incursare ac praedari
 nunquam destitit.

Heraclius autem ita, ut expositum est, in sectam Monotheli- 24
 tarum devolutus aqua intercutē laborare coepit. Fertur etiam 25
 inguine sursum converso faciem suam perminxisse, nisi urina

σανίς ἐν τῷ ἡτρῶ αὐτοῦ ἐτίθετο, κατὰ τοῦ προσώπου αὐτοῦ
 26 τὸ ἐκκρινόμενον ἀνεδίδοτο· ὁ συμβαίνειν ἐδόκει διὰ τὴν ἐκθε-
 27 σμον μίξιν τῆς ἀδελφόπαιδος. θνήσκει οὖν ὁ βασιλεὺς οὗτος
 κατὰ τὸν τριακοστὸν πρῶτον χρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

18 Καὶ μεταβαίνει ἡ αὐταρχία πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κων- D III 313
 2 σταντῖνον, ἧς βραχύ τι ἀπώνατο. ἓνα γὰρ μοναρχήσας ἐνι-
 αντὸν φαρμάκῳ διώλετο παρὰ Μαρτίνης αὐτῷ κερασθέντι τῆς
 3 μητρὸς τε ὁμοῦ καὶ ἐξαδέλφης αὐτοῦ· ὃ γυνὴ συνώκιστο
 Γρηγορία, θυγάτηρ τοῦ πατρικίου Νικήτα, ἐξ ἧς υἱὸς αὐτῷ
 B 4 Κωνστας ἐγένετο. ἦν δὲ ὁ Κωνσταντῖνος περὶ τὴν πίστιν ὀρθός, 10
 τὴν βασιλείαν πατρὸθεν διαδεξάμενος, οὐ μέντοι καὶ τὸ κακό-
 5 δοξον. διὸ λέγεται τῆς κατ' ἐκείνου ἐπιβουλῆς καὶ τὸν Πύρρον
 συμμετέχειν τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρόεδρον.

5 βασιλεία Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ A, βασιλεία Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ
 Ἡρακλείου καὶ ὅπως καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν βασιλείαν ἀπώλεσεν E, βασιλεία
 Κωνσταντίνου τοῦ (om. BC) υἱοῦ Ἡρακλείου O

1 ἡτρῶ CDEwp 2 ἄθρεσμον D 3 γοῦν Ewp 4 κατὰ τὸν
 τριακοστὸν πρῶτον χρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ AE, τριακοστὸν ἐφ' ἐνὶ
 χρόνον ἀνίων ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ ῥωμαίων Owρ 5 καὶ μεταβαίνει ἡ
 αὐταρχία πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ κωνσταντῖνον AE unus P, ἡ δὲ βασι-
 λεία καὶ τὰ τῆς αὐταρχίας εἰς τὸν ἐκείνου υἱὸν τὸν (om. CD) κων-
 σταντῖνον μεταβεβήκασιν τὴν τῶν ῥωμαίων ἡγεμονίαν πατρὸθεν διαδεξά-
 μενον (v. p. 216, 11) O (simillime tres P), μεταβαίνει δὲ ἡ αὐταρχία
 πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ κωνσταντῖνον w*ρ, imperium autem et summa
 potestas ad eius filium Constantinum successionem devenit: Wo
 [lat. 7 ἀπώλετο O 8 μητρὸς (sic) AC 9 Γρηγορία] v.
 Nicephor. Cpol. p. 21, 21 et *Dioc. famil. Byz.* p. 102 10 Κωνσταν-
 τῖνος] κωνστας C περὶ des. B fol. 359^u, τὴν πίστιν inc. B fol. 353^r
 11 τὴν βασιλείαν πατρὸθεν δεξάμενος, οὐ μέντοι καὶ τὸ κακόδοξον
 AEwp, τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῆς κακοδοξίας τοῦ πατρὸς κληρονό-
 μος γενόμενος O 13 μετέχειν D

26 tabella imo ventri opposita averteretur. Id ei accidisse creditum
 27 ob incestum cum fratris filia coitum. Mortuus est hic rex anno
 regni tricesimo primo.

18. Devenit imperium ad eius filium CONSTANTINUM, quo
 2 non diu est laetatus. Nam cum unum regnasset annum, veneno
 3 periit a Martina noverca eademque patrueli temperato. Uxorem
 habebat Gregoriam, Nicetae patricii filiam, e qua Constantem sus-
 4 cepit. De religione Constantinus recte sensit, paterni imperii
 5 dumtaxat, non item perversae opinionis heres. Qua de causa
 etiam Pyrrhus, patriarcha Cpolitanus, conscius fuisse insidiarum
 putatur.

Τούτου δ' οὕτω τὸν βίον καταλύσαντος *Μαρτίνα* σὺν τῷ 6
Ἡρακλωνᾷ τῷ παιδί τῆς βασιλείας ἀντέσχοντο, ἀλλὰ καὶ οὗτοι
ταχέως τῆς ἀρχῆς ἐκπεπτώκασι. μισηθεῖσα γὰρ ἡ *Μαρτίνα* 7
παρὰ τῆς γερονσίας διὰ τὸν φόνον τοῦ *Κωνσταντίνου* κατα-
5 σπᾶται μὲν τῶν βασιλείων, ἐπαναστάσης αὐτῇ τῆς συγκλήτου,
ἐκτέμνεται δὲ τὴν γλῶσσαν αὐτή, τὴν δὲ ὅτι *Ἡρακλωνᾶς* 8
ἔτι δεκτέης ὦν, καὶ ἀμφοῖν ὑπεροχία καταψηφίζεται. καὶ ὁ 9
Πύρρος τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλεται καὶ φυγὴν κατακρίνεται. C
Καὶ εἰς μὲν τὸν βασιλεῖον θρόνον *Κώνστας* ὁ ἔγγονος 19
10 *Ἡρακλείου*, υἱὸς δὲ *Κωνσταντίνου* καθίσταται παρὰ τῆς συγκλή-
του, εἰς δὲ τὸν ἀρχιερατικὸν *Παῦλος* ἀντικαθίσταται. καὶ οὗτος 2
δὲ ὁμογενωμόναι τοῖς πρὸ αὐτοῦ, *Σεργίῳ* καὶ *Πύρρῳ* δηλαδή.
ὁ γοῦν αὐτοκράτωρ *Κώνστας* τὰλλα μὲν οὐκ ἀχρεῖος γέγονε 3
βασιλεύς, περὶ δὲ τὸ σέβας τῷ πάππῳ ὁμοίωτο. καὶ οὗτος 4
15 γὰρ τὴν τῶν *Μονοθελητῶν* ἐδόξασεν αἵρεσιν. διὸ τὸν τε 50-5

1 βασιλεία *Μαρτίνης* καὶ (σὺν C) *Ἡρακλωνᾷ* τῷ υἱῷ (τ. υἱῷ om. AE) ACE
9 βασιλεία *Κώνσταντος* τοῦ ἐγγόνου *Ἡρακλείου*, δε καὶ *Μονοθελήτης* ἦν
ACE, βασιλεία *Κώνσταντος* τοῦ (om. B) ἐγγόνου (ἐγκόνου D) *Ἡρακλείου* R

1 τούτου δ' οὕτω AEW, οὕτω δὲ τούτου O, τούτου δὲ οὕτω p*Di
μαρτίνα AO (v. vs. 3) 3 τάχιστα O μαρτίνα ACDE
6 γλῶσσαν AO (v. ad XIII 21, 8), γλώττιαν E, γλώττιαν wpDi
7 post καταψηφίζεται add. ἀρξάντων et lacunam relinquit XV
fere litterarum B, καταψηφίζεται ἀρξάντων cum nota lacunae wp
("annorum numerus deest": Wo), ἀρξάντων om. AR, in marg.
add. C (v. ad XIV 10, 33) 9 καὶ AE, ἐντεῦθεν Owp 10 post
δὲ add. τοῦ Rwp παρὰ τῆς συγκλήτου καθίσταται Owp 12 δὲ
om. C ante ὁμογεν. add. περὶ τὴν πίστιν O τῷ (om. B) σερ-
γίῳ δηλαδή καὶ τῷ πύρρῳ. O 13 ὁ γοῦν αὐτοκράτωρ κώνστας
AEwp, κώνστας (κώνσταν D, corr. Dw) δ' ὁ αὐτοκράτωρ O 14 τῷ
πάππῳ δὲ περὶ τὸ σέβας ὁμοίωτο O 15 ἐδόξασεν A, ἐδόξαζεν E,
ἐπρόσβενεν Ow, ἐπρόσβενεν p αἵρεσι E

Hoc ita defuncto MARTINA cum filio HERACLONA imperium 6
sibi vindicabat; quo et ipsi cito exciderunt. Nam ob Constantini 7
parricidium senatui invisa per seditionem solio regio avulsa est
ipsique lingua exsecta, Heraclonae vero decenni adhuc puero 8
nasus praecisus, et uterque relegatur. Pyrrhus item ecclesia 9
eiectione exulare iubetur.

19. Deinde CONSTANTII Heraclii nepoti, Constantini filio, a
senatu regnum, Paulo pontificatus defertur. Qui Paulus eiusdem 2
cum Sergio et Pyrrho decessoribus opinionis fuit. Ipse quoque 3
imperator Constans ceteris quidem in rebus non inutiliter admini-
stravit regnum, sed in religione avum imitatus Monothelitarum 4
sectam est sectatus. Qua de causa Maximum, virum sapientissimi- 5

φώτατον ἄνδρα τὸν θειότατον Μάξιμον καὶ τοὺς αὐτοῦ φοι-
 D τητὰς καὶ ἄμφω ἐκόλασε καὶ Μαρτῖνον τὸν ἀγιώτατον πάπαν
 6 τῆς Ῥώμης ὑπερορίᾳ κατέκρινεν, ἐν ᾗ καὶ ἀπέθανεν. δς σὺν D III 314
 τῷ αἰοιδίμῳ πατρὶ Μαξίμῳ παραγενομένῳ ἐν Ῥώμῃ σύνοδον
 ἀθροίσας ἀρχιερέων ἀναθέματι τοὺς τὰ Μονοθελητῶν φρονοῦν- 5
 7 τας ὑπέβαλε· καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς τῶν ὀρθοδόξων ὁ Κών-
 στας ἐτιμωρήσατο μὴ θελήσαντας ὑποκύψαι τῷ αὐτοῦ μονο-
 θελήτῳ θελήματι.

W III 72 8 Ἦδη δὲ τῶν Σαρακηνῶν μέγα δεδυνημένων καὶ πολλὰς
 τῶν Ῥωμαίων ὑποφόρους χώρας καὶ νήσους σφετερισμένων, 10
 ὁ τούτων ἀρχηγὸς Μανίας πολεμιστηρίους νῆας πλείστας πηξά-
 9 μενος ἐπιθέσθαι διεμελέτα τῇ Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ. ὅπερ ὁ
 Κώνστας μαθὼν καὶ αὐτὸς στόλον ἐτοιμάσας εἰς τὸ τῆς Λυκίας
 P II 88 Δ κατήρε νεώριον, ὀνομαζόμενον Φοίνικα· οὗ γενομένων καὶ τῶν
 10 Ἀγαρηνῶν ναυμαχίᾳ τῇ ἐξῆς γενήσεσθαι ἐμελλεν. ὁρᾷ οὖν ὁ βα- 15
 σιλεὺς κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἐνύπνιον ὅτι ἐν Θεσσαλονίκῃ ἦν.
 11 ὁ τῶν λογίων τινὶ κοινωσάμενος ἤκουσεν ἥτις εἶναι τὸ ὄναρ

9 ὅτι ὁ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς στόλῳ κατὰ Ῥωμαίων ἐχώρησε· καὶ ἀν-
 τιταξάμενος αὐτῷ ὁ Κώνστας ἡττήθη CE

1 ἄνδρα τὸν θειότατον AF, καὶ θειότατον ἄνδρα τὸν μέγιστον O, ἄνδρα
 καὶ θειότατον τὸν μέγιστον w* p 1. 2 τοὺς αὐτοῦ φοιτητὰς καὶ (om.
 w* p) ἄμφω AEwp, ἄμφω τοῖς αὐτοῦ φοιτητὰς O 2 post ἐκόλασεν
 (sic) add. ἀπηνέστατα Ὄwp Di 3 τῆς om. C κατεδίκασεν C
 4 παραγενομένη E 5 post τὰ add. τῶν DEwp 7 θελήσαντος C
 ὑποκύψαι ARwp, ὑποκύναι Di, sed v. Lobeckii paralip. p. 414
 10 ῥωμαίοις Rwp Di ὑποφόρων BCEwp Di 11 μαρίας D,
 μαρίας Dwp, v. ad p. 219, 13 πολεμιστηρίας Ewp πλείστας (sic)
 νῆας E(wp) 15 ἐμελλεν E γοῦν Ewp 17 τινὶ τῶν λογίων D

num ac divinum, amboque eius discipulos supplicio affecit ac
 6 Martinum, sanctissimum papam Romanum, in exilium egit, in
 quo et mortuus est. Nam is cum sancto patre Maximo Romam
 profecto, coacto primorum sacerdotum concilio, anathemate notarat
 7 Monothelitarum assensores; alios quoque complures orthodoxos
 Constans unice voluntati suae refragantes poenis affecit.
 8 Cum autem iam Saraceni magnam adepti potentiam multas
 provincias Romanorum tributarias et insulas occupassent, dux
 eorum Mavias bellicis navibus aedificatis Romanum imperium
 9 invadere cogitabat. Quo Constans intellecto et ipse classe com-
 parata in Phoenice, Lyciae portu, appulit. Quo cum et Agareni
 10 venissent, ac pugna postridie committenda esset, ea nocte rex
 11 in somnis se Thessalonicae esse videt. Quo de somnio interpret
 quidam in consilium adhibitus cladem regi portendi dixit, quod

δηλωτικόν, “ἄλλω θὲς τὴν νίκην” δηλοῦν· δ καὶ γέγονε. ναυ- 12
μαχίας γὰρ γενομένης ὑπερέσχον οἱ ἀντιπόλεμοι, καὶ τοσοῦτος
γέγονε φόνος Ῥωμαίων ὥς ἐκ τοῦ αἵματος πορφυρωθῆναι τὴν
θάλασσαν. δ δὲ βασιλεὺς ἐσθῆτα φαύλην ἐνδύς καὶ εἰς πλοῖον 13
5 ἐμβεβηκὼς τὸ παρατυχὸν μετὰ τινων ὀλίγων διέδρα καὶ εἰς
τὸ Βυζάντιον διασέσωστο. οἱ Ἀγαρηνοὶ δὲ μηδενὸς ἔτι αὐτοῖς 14
ἐναντιούμενον δμόσε κατὰ πάντων ἐχώρουν. τότε καὶ τὴν νῆσον 15
Ῥόδον ὕφ’ ἑαυτοὺς ποιησάμενοι τὸν ἐν αὐτῇ περὶ τὸν πο- B
λοσπὸν καθηρέκασιν, οὗ τὸν χαλκὸν Ἰουδαῖος πριάμενος ἔμ- 16
10 πορος ἐννακοσίαις καμήλοις λέγεται τοῦτον μετενεγκεῖν.] ἀλλ’ 17
ἐπὶ τινι καιρῷ ἢ τῶν Ἀγαρηνῶν κατὰ Ῥωμαίων θρασύτης
ἀνεστάλη ποσῶς· γεγόνاسι γὰρ κατ’ ἀλλήλων διαφερόμενοι περὶ
D III 315 ἀρχηγῶν. οἱ μὲν γὰρ τὸν Μανιάν ἤρουντο, οἱ δὲ τὸν Ἀλήμ, 18
γαμβρὸν τοῦ Μουχούμετ γενόμενον. εἰτα καὶ σπονδὰς ἔθεντο 19
15 ἐπὶ δύο ἐνιαυτοὺς πρὸς Ῥωμαίους, καταδεξαμένους φόρους
τελεῖν. γέγονε δὲ αὐταρχοῦντος τοῦ Κώνστα κλόνος τῆς γῆς 20
καὶ πολλαὶ χῶραι τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας κακῶς ἔπαθον καὶ
πνεῦμα βίαιον ἔπνευσεν ἄλλοτε καὶ πολλὰ τῶν οἰκοδομημάτων
κατέβαλε.

10 διὰ ἐπὶ καιρὸν ἡρέμησαν οἱ Ἀγαρηνοὶ C, σημειῶσαι A

1 σημαῖον O 2 ὑπερέσχον] οἱ παρέσχον E ἀντιπόλεμοι D
5 ἐμβεβηκὼς C 10 ἐννακοσίαις ARD^wwp Theoph. I p. 345, 10
(Cedr. I p. 755, 10), ἐνακοσίαις DDi; praeterea v. B-W Byz.
Zeitschr. a. 1892 p. 214 13 τὸν prius om. B μαβλιαν Ewp
ἀλειμ D 14 εἰτα — 16 τελεῖν] v. Muraltum *essai de chronogr.*
Byzant. Petropol. 1855 p. 302 16 κώνστατος w^p invitis AR,
v. Theoph. I p. 348, 30 18 οἰκοδομάτων D

ἄλλω θὲς τὴν νίκην significaret alteri victoriam tribuendam; idque
accidit. Commisso enim proelio hostes superiores evasere, tanta 12
Romanorum caede edita, ut mare illorum sanguine purpurasceret,
et Constans vili veste indutus fortuito navigio consensu cum 13
paucis Byzantium evaderet. Agarenī vero iam obsistente nemine 14
invadebant omnia. Tunc etiam Rhodo insula subacta celebratum 15
in ea colossum demoliti sunt; cuius aes Iudaeus quidam mercatus 16
nongentis camelis fertur asportasse. Ceterum Agarenorum auda- 17
cia, qua Romanos lacescebant, aliquantisper nonnihil est repressa,
orta inter eos de duce exercitus controversia, aliis Maviā, aliis 18
Alimū, Muchumeti generum, praeferentibus; ac biennii indutias 19
cum Romanis tributa pollicitis fecerunt. Sub Constante multae 20
Romanorum provinciae terrae motu ventorumque procellis, quae
multa aedificia deiecere, afflictae sunt.

- C 21 Τοῦ πατριάρχου δὲ Παύλου δώδεκα ἐνιαυτοὺς ἀνοσίως
προστάντος τῆς ἐκκλησίας, εἴτα θανόντος, εἰσάγεται πάλιν δ
Πύρρος εἰς τὴν ποιμαντικὴν τοῦ λαοῦ Κωνσταντινουπόλεως,
22 τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Κώνσταντος. οὗτος γὰρ
ὁ Πύρρος ἐξωσθεὶς, ὡς εἴρηται, τῆς ἐκκλησίας εἰς Ῥώμην ἀφί- 5
κετο καὶ ἐλεγχθεὶς παρὰ τοῦ ἁγίου Μαξίμου κακῶς δοξάζων
ὑπεκρίθη μετατεθῆναι τῆς δόξης τῶν Μονοθελητῶν, καὶ ἀπαι-
τηθεὶς παρὰ τοῦ τότε πάπα λίβελλον περὶ πίστεως δέδωκε καὶ
23 ἐδέχθη. εἴτα τῆς Ῥώμης ὑποχωρήσας καὶ εἰς Ῥάβενναν ἀπέλ-
24 θὼν ἐγνώσθη τῆς αἵρέσεως μὴ ἐκστάς. ὤθεν δὲ πάπας τοῦτο 10
μαθὼν καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόπους ἀθροίσας καθάρειν
D 25 αὐτοῦ τελείαν κατεψηφίσατο. οὗτος οὖν τὸ δεύτερον μῆνας τέσ-
26 σαρας τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντίνου κατεσχηκῶς τέθνηκε· καὶ
προεχειρίσθη πατριάρχης Πέτρος, δμόδοξος καὶ οὗτος τοῖς πρὸ
αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ δώδεκα τῆς ἐκκλησίας ἀρχας ἐνιαυτοὺς θνήσκει. 15
27 μεθ' ὃν προέστη τῶν δορθοδόξων Θωμᾶς, τῆς δορθῆς ἐχόμενος
δόξης, ὃς μετὰ δύο ἔτη καὶ μῆνας ἑπτὰ τὸν βίον μετελλαχῶς
Ἰωάννην ἔσχε διάδοχον.
28 Οὗτος δὲ βασιλεὺς Κώνστας τὸν ἴδιον ἀνεῖλεν δμαίμονα
Θεοδόσιον καὶ ἐμσήθη ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως διὰ τε τοῦτο καὶ 20

1 περὶ πατριαρχῶν καὶ τοῦ Πύρρου (πύρρον E) CE 19 ὅπως ἐμσήθη
ὁ Κώνστας παρὰ τῶν ὑπηκόων καὶ εἰς Σικελίαν ἀπάρας ἐκεῖ ἀνῆρτέθη CE

1 δώδεκα] v. Gedeonem l. c. p. 243 s. 4 ἔτει τῆς βασιλείας κών-
σταντος D, τῆς βασιλείας τοῦ κώνσταντος ἔτει Ewp 5 εἴρηται] XIV
18, 9 ἰσότηται BCEwp 7 μετατεθῆναι OwpDi, μεταθῆναι A,
μετὰ τεθῆναι E 14 τοῖς] τῶν B 15 καὶ RwpDi, om. A
17 καὶ om. D μετέλλαχε καὶ E 20 καὶ alterum om. C

- 21 Patriarcha Paulo, cum duodecim annos ecclesiae nefarie
praeuisset, mortuo Pyrrhus duodecimo anno regni Constantis
22 in sedem urbis pastorem revocatur. Nam cum, ut dictum est,
ecclesia excidisset, Romam profectus et a sancto Maximo pravae
opinionis convictus se deseruisse Monothelitarum opinionem si-
mulat libellumque de fide sua papae petenti offert, a quo appro-
23 batus est. Inde clam Ravennam digressus haeresim celare non
24 potuit. Quo papa comperto, convocatis suis episcopis eum peni-
25 tus condemnat. Is igitur denuo sede Cpolitana per menses quat-
26 tuor potitus moritur. Ei succedit patriarcha Petrus, et ipse a
27 prioribus non dissentiens; quo post annos duodecim mortuo Tho-
mas verae sententiae defensor orthodoxis praeuit; qui post annos
duos et menses septem mortuus Ioannem habuit successorem.
28 Verum rex Constans ob caesum fratrem Theodosium et ob

- διὰ τὰ εἰς τὸν πάπαν Μαρτῖνον καὶ τὸν μέγαν γενόμενα Μά-
 ID III 316 ξιμον. ἀπῆρεν οὖν τοῦ Βυζαντίου καὶ εἰς Σικελίαν κατήγε, 29
 διάγων περὶ Συράκους, βουλόμενος καὶ τὴν βασιλείαν εἰς
 τὴν προεσβυτέρα Ῥώμην μετενεγκεῖν. ἔλεγε γὰρ δεῖν μᾶλλον 30 P II 89 A
 5 τὰς μητέρας ἢ τὰς θυγατέρας τιμᾶν. διὸ καὶ τὴν βασιλίσσαν 31
 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ (τρεῖς δ' ἦσαν, Κωνσταντῖνος, Ἡράκλειος
 καὶ Τιβέριος) μετεκαλεῖτο πρὸς ἑαυτόν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν τινες 32
 τῶν ὠκειωμένων αὐτῷ διεκώλυσαν. ἄλλοι δέ φασι τὸ πλῆθος 33
 τῆς πόλεως μὴ παραχωρεῖσθαι αὐτοῖς τῆς πρὸς ἐκεῖνον ἀφίξεως.
 10 ὁ δέ γε Κώνστας ἔξ ἐν Σικελίᾳ διαγαγὼν ἔτη, ἐκεῖθεν οὐκ 34 W III 73
 ἐπανῆλθεν· ἐπιβουλευθεὶς γὰρ παρὰ τῶν περὶ αὐτὸν λουόμενος
 ἐπλήγη καιρίως τὴν κεφαλὴν μετὰ τοῦ ἀντλήματος, ᾧ αὐτοῦ
 κατεχεῖτο τὸ ζέον ὕδωρ, καὶ ἀπέθανεν, ἄρξας Ῥωμαίων ἐνι-
 αντοὺς ἐπὶ τε καὶ εἰκοσι.
 15 Τούτου δὲ θανόντος τὸ μετ' αὐτοῦ στρατιωτικὸν εὐθύς 20 B
 Ἀρμένιον τινα, Μιζίζιον ὄνομα, ἀγαλματίαν ὄντα καὶ ὥραιό-
 τaton, βασιλέα προεχειρίσαντο. ὅπερ ἀκούσας ὁ τῶν Κών-2

15 καὶ Μιζίκιος βασιλεὺς δ' οὗ B, βασιλεία Κωνσταντῖνος δ Πωγωνάτος
 A, βασιλεία Κωνσταντίνου (om. B) τοῦ Πωγωνάτου R 17 ἀπελθὼν δ
 Κωνσταντῖνος εἰς Σικελίαν τοὺς γονεῖς τοῦ πατρὸς ἐκόλασε, καὶ ὅθεν ἐπε-
 κλήθη Πωγωνάτος C

3 συράκουςαν D (Ephraem. 1439) 5 βασιί des. B fol. 353^u,
 λίσσαν inc. B fol. 361^r 7 καὶ] v. ad XIII 2, 36 12 μετὰ
 τοῦ ἀντλήματος] Μετὰ cum genetivo coniunctum significat in-
 strumentum; v. L. G. p. 260, 3. 275, 10. Sophoclis lexicon
 p. 748, 4 15 δὲ om. C τὸ στρατιωτικὸν τὸ μετ' αὐτοῦ Ewp

admissa in papam Martinum et illustrem Maximum facinora ci-
 vibus se invisum esse ratus, Byzantio relicto in Siciliam profectus 29
 prope Syracusas vitam agit atque imperium etiam Romam veterem
 transferre voluit. Dicebat enim plus honoris deberi matribus 30
 quam filiabus. Eaue de causa reginam et tres filios suos, Con- 31
 stantinum, Heraclium, Tiberium ad se arcessivit. Sed vel a co- 32
 gnatis retenti, vel ab urbana multitudine abire prohibiti sunt. Cum 33. 34
 autem sex annos in Sicilia fuisset, inde non rediit, sed inter la-
 vandum per insidias est occisus, capiti situla graviter impacta,
 qua calida aqua perfundi solebat, cum per annos septem et vi-
 ginti Romanis praefuisset.

20. Eo vero defuncto legiones, quae cum illo erant, statim
 Armenium quendam Mizizium, adolescentem forma conspicuum,
 regem designarunt. Quo natu maximus Constantis filius POGO-2
 NATVS audit, quem ipse pater insignibus regni ornat, Sicilia
 cum magna classe occupata et Mizizium victum occidit et patris

2 σταντος υἱέων πρεσβύτερος ὁ Πωγωνάτος κληθείς, δς καὶ τῷ
 τῆς βασιλείας κεκόσμητο διαδήματι, στεφθεὶς παρὰ τοῦ πατρὸς,
 μετὰ στόλου μεγάλου τὴν Συκελίαν κατέλαβε καὶ τὸν τε Μιζύζιον
 χειρωσάμενος ἀνείλε καὶ τοὺς τὸν φόνον κατεργασαμένους αὐτῷ
 τοῦ πατρὸς καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν πατριάρχον Ἰουστινιανόν 5
 3 τὸν πατέρα Γερμανοῦ τοῦ πατριάρχου· αὐτὸν δὲ τὸν Γερμανὸν
 ἐκτομίαν ἐποίησεν, ἥδη παρηβηκότα καὶ ὑπερβεβηκότα τὴν ἡλι-
 4 κίαν, καθ' ἣν εὐνουχίζεσθαι δεδοκίμασται. λειοπώγων δ' ὢν
 C δτ' ἀπεδήμησεν οὗτος ὁ βασιλεύς, ἐκδικήσων τὸν φόνον τὸν
 τοῦ πατρὸς, καθειμένον ἔχων ἐπανῆγε τὸν πώγωνα· διὸ ἐξ 10
 ἐκείνου Πωγωνάτος παρὰ τῶν πολιτῶν ἐπεκέκλητο.
 5 Οἱ δὲ τοῦ θέματος τῶν ἀνατολικῶν εἰς Χρυσόπολιν ἀφι- D III 317
 κόμενοι ἐβόων δεῖν καὶ τοὺς λοιποὺς δύο συγγόνους τοῦ Κων-
 σταντίνου στεφθῆναι, λέγοντες διτ' ὥσπερ εἰς τριάδα πιστεύομεν,
 6 οὕτως καὶ παρὰ τῶν τριῶν ἡμᾶς χρεῶν βασιλεύεσθαι." ὁ γοῦν 15
 Κωνσταντῖνος στείλας πρὸς αὐτοὺς πληροῦν τὴν αἴτησιν αὐτῶν
 ἐπηγγέλλετο καὶ τοὺς τοῦ λαοῦ προεξάρχοντας μετεκαλεῖτο, ἵν'
 7 αὐτῶν ἐνώπιον ἢ τῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν ἀνάρρησις γένηται. ἐλ-
 θόντας δ' εἰς τὸ Βυζάντιον ἀνείλεν ὡς σιαιώδεις αὐτούς· δ
 8 ὁθεν ἐκλήθη Πωγωνάτος E

1 post υἱέων add. ὁ Bwp πρεσβύτερος] De comparativo v.
 ad XIII 3, 6 πωγωνάτος AR, πωγνάτος w*, ΠΩΓΩΝΑΤΟΣ p*
 3 μιζύζιον D 4 αὐτῷ AR, αὐτοῦ αὐτῷ w*, αὐτοῦ p* 6 δὲ AEwp,
 τὲ O 9 τὸν alterum om. D 10 ἔχων ἐπανῆγε A (ἐπανῆλθε
 G. M. p. 605, 4, ἐπανελθὼν L. G. p. 159, 13), ἔχων ἐπανῆκε RDi,
 εἶχεν ἐπανήκων w*p 15 οὕτως AO, οὕτω EwpDi, v. ad XIII 6, 16
 ἡμᾶς χρεῶν AR, ἡμεῖς χρεῶν D, χρεῶν ἡμᾶς Ewp 17 ἐπη-
 γέλλετο C 18 αὐτῶν RwpDi, αὐτὸν A 19 ὡς σιαιώδεις ἀν-
 εἶλεν E

necem ulciscitur, cum aliis tum patricio Iustiniano, patre Germani
 3 patriarchae, interfecto; sed ipsum Germanum iam pubertatis annos
 et eam aetatem, qua castrari solent, egressum eunuchum facit.
 4 Quia vero hic rex ad necem patris ulciscendam profectus tenera
 adhuc lanugine fuerat sed promissa barba redierat, hac de causa
 Pogonati cognomen inde accepit a civibus.
 5 Ceterum qui ex Orientalium themate erant Chrysopolim pro-
 fecti vociferabantur duos ceteros Constantini fratres diademate
 esse ornandos, dicentes: "Sicut in trinitatem credimus, ita etiam
 6 tribus regibus nos parere aequum est". Constantinus vero missis
 legatis se postulatis eorum annuere pollicitus, populi principes
 7 arcessivit, ut coram illis fratrum proclamatio fieret. Sed eos By-
 zantium profectos pro seditiosis interfecit; quo ceteri cognito

γνόντες οἱ ἄλλοι μεστοὶ δέους ὑπενόστησαν εἰς τὰ ἑαυτῶν. καὶ 8 D
ἀμφοῖν δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τὰς ῥίνας ἀπέτεμεν.

Οἱ δὲ τῆς Ἀγαρ ἀπόγονοι οὐ διέλειπον τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους 9
ὑπασαν καὶ πεζῇ καὶ πλοῖζόμενοι δηοῦντες καὶ ληιζόμενοι. εἴτα 10
5 στόλῳ βαρεῖ καὶ κατ' αὐτῆς ἐπῆλθον τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων
καὶ ναύσταθμον τοῦ σφετέρου στόλου πεποίητο ἀπὸ τοῦ πρὸς
δύσιν ἀκρωτηρίου τοῦ κατὰ τὸ Ἑβδομον μέχρι τοῦ Κυκλοβίου.
στόλῳ δὲ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀνθοπλισάμενος καθ' ἐκά- 11
στην αὐτοῖς ἀντετάσσετο, καὶ ναυμαχίαι ἐγίνοντο ἐξ ὥρας ἑαρινῆς
10 μέχρι δὴ φθινοπωρινῆς. ὥς δ' οὐδὲν οἱ βάρβαροι ἦννον, ἀπὰ- 12
ραντες τὴν Κύζικον κατειλήφασιν καὶ ταύτην ἐλόντες ἐν αὐτῇ P II 90 A
τὸν χειμῶνα διήγαγον. ἅμα δ' ἔαρι αὐθις τὴν Κωνσταντίνου 13
κατέλαβον, καὶ αὐθις ναυμαχίαι συχναί. τριβομένον δὲ τοῦ 14
καιροῦ, ἐπεὶ κατέλαβε τὸ μετόπωρον, τῇ Κυζίκῳ καὶ πάλιν
15 τὸν οἰκεῖον στόλον οἱ τῆς Ἀγαρ ἐνώρμισαν καὶ τοῦτο οὕτως 15
εἰς ἑβδομον ἐποιοῦν ἐνιαυτόν. ἀπογνόντες οὖν, μᾶλλον μέντοι 16

3 οἱ σὺν στόλῳ οἱ Ἀγαρηνοὶ ἐπολιόρκουν τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ ζ'
(ἐπὶ C) ἐνιαυτοῦς, καὶ ἀπῆλθον παθόντες ἢ θράσαντες CE 16 οἱ ἐπὶ
τούτου τοῦ βασιλέως τὸ ἔργον πῦρ εὐρέθη C

1 εἰς τὰ ἑαυτῶν ὑπενόστησαν Owρ 2 ῥίνας ARwp, corr. Di, v.
argumentum ad XIV 22, 1 3 διέλειπον AR (in C corr. ex
διέλειπον) wp, διέλειπον B, διέλοιπον E, v. XIV 21, 19. XV 14, 20.
XVI 25, 20 4 πεζοὶ DEwp πλοῖζόμενοι DEwp 5 καὶ om.
B^sDEwp 6. 7 ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἑβδομον πρὸς δύσιν ἀκρωτηρίου O
7 μέχρι w*ρ κυκλοβίου D, quam scripturam W^o quoque af-
fert 8 post δὲ add. καὶ Rwp 9 βασιλεὺς κωνσταντίνος AO,
ὁ κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς Ewp 11 αὐτῇ E 12 διήγαγον τὸ
τῆς ὥρας χειμέριον O 12. 13 τῇ κωνσταντίνου ἐπῆλθοσαν O
14 πάλιν AR, αὐθις B^sEwp 15 ἐνώρμισαν RDi, ἐνώρμισαν A,
ἐνορμῖσαν (s. acc.) w*, ἐνόρμισαν p*

pleni timore se receperunt ad sua. Utrique etiam fratri nasum 8
praecidit.

Agareni autem omnes Romanorum provincias terra marique 9
incendiis et direptionibus vastare non desistentes, tandem magna 10
classe ipsam etiam urbem regiam sunt aggressi, navibus suis
ab Hebdomi occidentali promuntorio usque ad Cyclobium collo-
catis. Sed et Constantinus classe parata in dies cum iis decerta- 11
bat, navalesque pugnae committebantur a vere usque ad autum-
num. Igitur barbari, cum nihil proficerent, soluta obsidione 12
Cyzicum occuparunt ibique hiemarunt. Sub veris autem initium 13
rursus Cpolim invasere et denuo crebra proelia sunt facta. Ubi 14
cum tempus tereretur, autumno appetente Agareni classem suam
denuo Cyzicum reduxerunt; idque usque ad annum septimum 15
est factum. Re igitur desperata vel potius multis militibus necatis 16

καὶ πλῆθος ἀποβαλόντες πολὺ, καὶ τῶν νηῶν ζημιωθέντες τὰς
 πλείονας (τότε γὰρ καὶ τὸ ὕγρὸν ἐπινενόητο πῦρ, Καλλινίκου
 τινὸς ἀρχιτέκτονος ἀπὸ Συρίας ἐλθόντος καὶ τοῦτο σκευάσαντος), D III 318
 17 μετ' αἰσχύνης καὶ λύπης πολλῆς ἀνθυπέστρεφον. ἤδη δὲ τοῦ
 περιλειφθέντος βαρβαρικοῦ στόλου γενομένου κατὰ τὸ Σύλαιον, 5
 καταγίς πνευμάτων σκληρὰ τούτῳ προσπεσοῦσα τὸν μὲν κατέ-
 B 18 δυσε, τὸν δὲ συνέτριψεν, ἀκταῖς προσαράξασα. ἐπιθεμένου δὲ
 W III 74 αὐτῷ καὶ τοῦ τῶν Κιβυρραιωτῶν στρατηγοῦ, ἅπας διώλετο.
 19 κατὰ γῆν δ' αὖθις ἑτέρα στρατιὰ τῶν Ἀράβων Ῥωμαϊκῷ προσ-
 βαλοῦσα στρατεύματι ἡττήτο, ὥστε πεσεῖν, ὡς λέγεται, τριάκοντα 10
 20 χιλιάδων οὐ μείονας. ἐντεῦθεν οἱ Σαρακηνοὶ γνόντες ὡς οὐδὲν
 σφίσι τῶν ἐν ἐλπίσιν ἀνύσιμον, μᾶλλον μέντοι καὶ δέισαντες μὴ
 αὐτοῖς οἱ Ῥωμαῖοι ἐπέλθωσι, σπείσασθαι ἐβουλεύθησαν, καὶ
 στέλλει πρέσβεις ὁ Μανίας πρὸς βασιλέα, εἰρήνην αἰτούμενος.
 21 καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς ταύτην κατένευσε καὶ τὸν πατρίκιον Ἰω- 15
 ἀννην τὸν Πιτζιγαύδην καλούμενον ἔπεμψεν, ὡς συνετὸν ἄνδρα

11 οἱ ἀπογνόντες οἱ τῆς Ἄγαρ εἰρήνην ᾗτησαν καὶ δασμὸν φέρειν ἐτήσιον
 (καί—ἐτήσιον om. E) τῇ βασιλείᾳ Ῥωμαίων τε (om. C) κατέθεντο CE

2 post γὰρ add. ὡς ἱστορεῖται O Wo lat. ἐπινενόηται D 3 ἀπὸ
 AEWp, ἐκ O Wo lat. ἐλθόντος AEWp, ἀφικομένου O ante
 καὶ add. πρὸς τὸ βασίλειον ὅσιν Owρ κατασκευάσαντος EwpDi
 4 καὶ λύπης om. C 5 περιλειφθέντος EwpDi, περιληφθέντος A,
 περιλοίπου O 6 ante καταγίς add. καὶ E τούτῳ προσπεσοῦσα
 σκληρὰ O 7 προσαράξασα O, v. ad XIII 7, 8 8 αὐτῷ AE,
 τοῖς ἐκ τούτων διασωθεῖσι Owρ τῶν om. C ἅπας AEWp, ἀ-
 κείνα O 9 προσβαλοῦσα RwpDi, προσβαλοῦσα A 10 ante ὡς
 add. ἐξ αὐτῶν O 10. 11 τρις μυρίων O 13 ἐπέλθωσιν Ewp,
 sed v. ad XIII 1, 5 ἐβουλεύθησαν ARwp (v. Dion. Hal. Ant.
 Rom. XV 6 fin.), ἐβουλεύσαντο D, ἐβουλήθησαν Di 14 μαβίας
 Ewp πρὸς βασιλέα om. E 15 κατένευσεν EwpDi (ipse Di
 improbat vol. V p. 93), v. ad XIII 1, 5 16 τὸ D, τὸν corr. Dw

pluribusque navibus amissis (nam tum etiam Graecus ignis a
 Callinico quodam architecto a Syria profecto excogitatus est) cum
 17 dedecore magnoque maerore retro abierunt. Cum autem bar-
 baricae classis reliquiae iam ad Sylaeum venissent, turbo vehemens
 exortus naves partim demersit, partim scopulis illisas contrivit.
 18 Praeterea classem etiam Cibyrrhaeotarum dux aggressus delevit
 19 totam. Ceterum etiam alius Arabum exercitus a Romanis legio-
 20 nibus victus est triginta milibus, ut ferunt, occisis. Unde Sara-
 ceni cum cognovissent nihil iam spei esse vel potius timerent,
 ne a Romanis ipsi invaderentur, pacis faciendae consilium cepe-
 21 runt. Maviae igitur pacem per legatos petenti rex annuit misit-
 que patricium Ioannem, cui Pitzigaudae nomen erat, utpote virum

καὶ γλῶτταν περὶ τὸ λέγειν ἔχοντα εἵστροφον, τὰς τῶν σπονδῶν
 συνθήκας πληρώσοντα. δς ἀπελθὼν πρὸς τοὺς Ἀραβας δεχθεὶς 22 C
 τε φιλοτιμώτατα, τὰ τῆς εἰρήνης ἔθετο σύμφωνα καὶ δι' ἐγγρά-
 φων αὐτὴν ἐπὶ τριάκοντα ἑνιαυτοὺς ἐβεβαίωσε, τῶν Ἀράβων 23
 5 καταθεμένων διδόναι τῇ βασιλείᾳ Ῥωμαίων δασμὸν ἑνιαύσιον
 χρυσίου χιλιάδας τρεῖς καὶ δούλους δκτὼ καὶ ἵππους τῶν παρ'
 αὐτοῖς δοκίμων τοσούτους. οἱ μὲν οὖν τῆς Ἀγαρ οὕτω τῆς 24
 εἰρήνης ἔτυχον. οἱ δὲ κατὰ τὴν ἐσπέραν τῶν Ῥωμαίων πο- 25
 λέμιοι ταῦτα μαθόντες, κάκεινοι καταλῦσαι τοὺς πολέμους σπου-
 10 δὴν ἔθεντο καὶ πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα μετὰ δώρων ἐστάλ-
 κασι, καὶ πρὸς αὐτοὺς ἡ εἰρήνη κεκύρωτο.

Καὶ ἡρεμία πολέμων ἐγένετο καὶ κατὰ τὴν ἑφάν λῆξιν 21
 καὶ τὴν ἐσπέριον.

D III 319 Θανόντος δὲ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου προκεχείριστο Κων- 2
 15 σταντίνος καὶ μετὰ δύο ἔτη ἐξέλιπε· καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν ἀρ- 3 D
 χιερατικὸν τοῦτον θρόνον Θεόδωρος. δς μετὰ δύο ἑνιαυτοὺς 4
 ἐκβληθεὶς διάδοχον ἔσχε Γεώργιον.

Ὁρθόδοξος δὲ ὢν ὁ Κωνσταντῖνος ἐσπούδασεν ἐνῶσαι 5

8 οὗ καὶ οἱ ἐσπεριοὶ τῶν Ῥωμαίων πολέμιοι ἐσπίσαντο C 14 περὶ
 πατριαρχῶν C 18 περὶ (καὶ C) τῆς 5' συνόδου ACE

1 γλῶτταν post λέγειν O σπονδῶν RD_wwpDi, σποδῶν AD
 2 πληρώσαντα p* invitis ARw εἰς D ἄραβας E (ita con-
 stanter fere duobus q id nomen in E exaratur) 2.3 δεχθεὶς τε
 AE(wp), καὶ δεχθεὶς O 6 δκτὼ ED_wwpDi, δκτὼ A, om. O, v.
 de Boorium ad Theoph. I p. 355, 25 9 καταλῦσαι ARwp, corr.
 Di 12 τὴν] τὸ w* p 13 post καὶ add. κατὰ RwpDi 14 θανόν-
 τος — 15 ἐξέλιπε om. D 18 post δ add. βασιλεὺς Ow p, sed
 om. Wo lat.

prudentem et in dicendi facultate exercitatum, qui pacis interpres
 esset. Qui ad Arabes profectus et honorificentissime exceptus 22
 cum illis pacem fecit scriptis tabulis in annos triginta firmatam,
 ut Arabes se Romanorum regno quotannis auri terna milia, octo- 23
 nos servos totidemque equos apud se praestantes tributii nomine
 pensituros pollicerentur. Ita Agareni pacem fecerunt. Qua 24. 25
 re occidentales Romanorum hostes cognita, quo erant studio belli
 componendi, et ipsi legatis ad regem cum muneribus missis pacem
 impetraverunt.

21. Ita armorum quies et in Oriente erat et in Occidente.
 Defuncto patriarcha Ioanne Constantinus electus est; quo 2
 post biennium inortuo Theodorus in sedem pontificiam introduci- 3
 tur, cui post duos annos electo successit Georgius. 4

Cum autem Constantinus orthodoxus esset, studuit unire 5

τὰς ἐκκλησίας διεσχισμένας διὰ τὴν τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς βασιλείας Ἡρακλείου τοῦ προπάππου αὐτοῦ. διὸ καὶ σύνοδον οἰκουμενικὴν ἀθροισθῆναι κελεύει ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἧς ἡγοῦντο τοῦ πάπα Ῥώμης Ἀγάθωνος τοποτηρηταί, Γεώργιος δὲ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Θεοφάνης Ἐπιτοχίας. Ἀλεξανδρείας γὰρ οὐκ ἦν πατριάρχης οὐδ' Ἱεροσολύμων, οἱ ὑπὸ τοὺς Σαρακηνοὺς αἱ πόλεις αὗται ἐτύγχανον. Ἐκτὴ δὲ οὕσα ἡ σύνοδος αὕτη ἐκύρωσε δύο θελήσεις καὶ δύο ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ καὶ λέγεσθαι καὶ πιστεῦεσθαι, παρουσιάζοντος καὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἀναθεματισθέντων τῶν τὴν μίαν φρονοῦντων θέλησιν καὶ ἐνεργεῖαν Θεοδώρου τοῦ τῆς Φαράν ἐπισκόπου, Ὀνωρίου Ῥώμης, Κύρου Ἀλεξανδρείας, Σεργίου, Πύρρου, Παύλου καὶ Πέτρου Κωνσταντινουπόλεως, Μακαρίου Ἀντιοχείας καὶ Στεφάνου τοῦ φοιτητοῦ αὐτοῦ καὶ <Πολυχρονίου> τοῦ χρονίου τὴν κακίαν καὶ νηπιόφρονος γέροντος. Τὸ δὲ τῶν Βουλγάρων ἔθνος εἰς τὰς Ῥωμαϊκὰς χώρας τὰς πέραν τοῦ Ἰστρου γενόμενον ταύταις ἀκρατῶς ἐλυμαίνετο.

16 οἱ ἐξεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων οὗτος ὁ βασιλεὺς, εἴτα τῶν Ῥωμαίων ἱεραπέκτων ἡγαγέσθην σπείσασθαι αὐτοῖς (om. C) καὶ φόρους διδόναι CE

3 οἰκουμηνικὴν om. D Wo lat. 4 post τοῦ add. μὲν RwpDi 6 γὰρ AR, δὲ w*p οὐδὲ Ewp 7 καὶ αὗται αἱ πόλεις D 9 καὶ πιστεῦεσθαι om. w*p invitis AR, sed add. Wo lat.: et credendas esse 11 Θεοδώρου—12 Ἀλεξανδρείας i. e. unum versum om. A, ten. RwpDi 12 Ὀνωρίου Ῥώμης R (sed erasa sunt in B), om. ut falsa wpDi, sed v. G. M. p. 611, 13, Cedr. I p. 767, 4 et Hefelium *Conciliengesch.* III p. 264 ss. 15 χρονίου ADi, πολυχρονίου Rwp, Geron: Wo lat., Πολυχρονίου nomen proprium supplēvit ante τοῦ χρονίου B-W, coll. G. M. p. 611, 17, Cedr. I p. 767, 9; v. Hefelium l. c. III p. 255 16 τῶν] τὸ E 17 ἐγκρατῶς C

ecclesias ob Monothelitarum haeresim iam inde a proavo suo Heraclio ortam dissidentes. Itaque concilium oecumenicum indicit Cpoli habendum, cuius fuere principes Agathonis, papae Romani, legati et Georgius Cpolitani et Theophanes Antiochenus. Neque enim Alexandria neque Hierosolyma patriarcham habebant a Saracenis occupatae. Eo concilio, quod fuit sextum, est decretum duas voluntates et duas actiones in salvatore Christo et praedicandas et credendas esse, etiam imperatore praesente. Qui autem unicam voluntatem et actionem asserebant, Theodorus Pharanus episcopus, Honorius Romanus, Cyrus Alexandrinus, Sergius, Pyrrhus, Paulus, Petrus Cpolitani, Macarius Antiochenus, Stephanus eius discipulus, Polychronius, inveteratae improbitatis et puerilis vecordiae senex, anathemate sunt notati. Interea Bulgaris Romanas ultra Istrum provincias effuse

ἐκστρατεύει τοίνυν κατ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κατὰ 11
 γῆν τε καὶ θάλασσαν, στόλον πολὺν ἐκ τῆς θαλάσσης εἰσαγαγὼν
 εἰς τὸν Δάνουβιν. οἱ δὲ βάρβαροι τὴν τῶν Ῥωμαίων ἰδόντες 12 B
 παρασκευὴν ἐδειλίασαν καὶ εἰς ὀχύρωμά τι ποταμοῖς στεφανού-
 5 μενον καὶ τενάγεισι κατακλείσαντες ἑαυτοὺς ἡρέμουν· ἀλλ' οὐδ' 13
 D III 320 ἡ Ῥωμαϊκὴ στρατιὰ τοῦτοις προσέβαλεν. ἐφ' ἡμέραις οὖν τισιν 14
 οὕτω διατιθεμένων τῶν ἐναντίων ἀμφοῖν, μαλακίαν οἱ βάρβαροι
 τῶν Ῥωμαίων κατέγων. ἐπισυμβέβηκε δὲ καὶ τι ὁ θάρσος 15
 ἐκείνοις ἐνῆκε τῆς προτέρας δειλίας ἀντίθετον. ὁ γὰρ βασιλεὺς 16
 10 ἐκ ποδαλγίας νοσήσας καὶ δριμυτέραις ἀλγηδόσι βαλλόμενος,
 λουτροῖς χρησόμενος σὺν πέντε δρόμοις μετὰ τῆς θεραπείας
 εἰς Μεσημβρίαν (χώρα δ' ὑπὸ Ῥωμαίους τελοῦσα αὕτη ἐστὶ)
 τὸν ἐκπλοὺν πεποίητο, τὴν στρατιὰν καὶ τοὺς στρατάρχας ἐκείσε
 καταλιπὼν καὶ ἐπισκήψας πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀκροβολίζεσθαι, C
 15 ἦν' οὕτως αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐπισπάσωνται. φήμης δὲ γενο- 17
 μένης εἰς τὸ στρατόπεδον φόβῳ τῶν πολεμίων διαδιδράσκειν
 τὸν αὐτοκράτορα, αἰσχυρῶς ἅπαντες μηδενὸς διώκοντος ἔφρευγον.
 τοῦτο τοῖς Βουλγάροις ἀπροσδοκῆτως γενόμενον μένος ἐνέπνευσε 18
 καὶ παρέθηξεν εἰς ἀλκὴν, καὶ ὀπίσω διώκοντες πολλοὺς μὲν W III 75

1 αὐτὸν E 2 post καὶ add. κατὰ RwpDi, v. ad XIV 27, 11,
 arg. ad XV 1, 23, Cedr. (Scylitz.) II p. 82, 22 συναγαγὼν C
 3 δάνουβιν B, δάνουβιν (sic) w* p 4 ὀχύρωμά τι] ὀχυρώματι E
 4. 5 καὶ τενάγεισι στεφανούμενον O 9 ἐνῆκεν ἐκείνοις B 12 χώρα]
 v. XV 1, 1 χώραν ἢ δ' D δ' om. C αὕτη τελοῦσα B αὕτη om. D
 αὕτη ἐστὶ τελοῦσα C 15 οὕτω w* p inuitis AR, v. ad XIII 6, 16
 18 γενόμενον RwpDi, γινόμενον et γενόμενον per dittogr. A ante
 μένος add. εἰς Em

vastantibus rex Constantinus terra marique occurrere parat, 11
 magna classe e mari in Danubium traducta. Quo Romanorum 12
 apparatu territi barbari munitione quadam occupata, quae flu-
 minibus et limo cingebatur, quiescunt. Neque vero legiones 13
 Romanae eos invasere. Cum autem utrimque dies aliquot per 14
 otium ita transegissent, barbari Romanos ignavos esse perspex-
 erunt. Insuper quodam eventu barbari parem priori timiditati 15
 fiduciam receperunt. Nam rex summis pedum doloribus crucia- 16
 tus cum quinque navibus expeditis suoque comitatu in Mesem-
 briam, Romanam regionem, traicit balneis usus, exercitu et
 ducibus illic relictis, quibus mandaratur, ut velitationibus hostes
 ad pugnam elicerent. Verum rumore in castris orto imperatorem 17
 metu hostium cepisse fugam, turpiter omnes fugiunt persequente
 nemine. Quod praeter spem factum Bulgarorum animos auxit 18
 et audaciam acuit, ut tergis fugientium inhaerentes multos cae-
 derent neque pauciores caperent et Istro trajecto tentoria in Ro-

ἀνήρουν, οὐ μείους δ' ἐξώγρησαν καὶ τὸν Ἰστρον περαιωθέντες
 19 ἐν τῇ Ῥωμαίων ἐπήξαντο τὰς σκηνάς· καὶ οὐ διέλειπον ἐξ ἐκεί-
 20 νου τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους ἄπασαν ληιζόμενοι. ὄθεν βιασθεὶς ὁ
 κρατῶν σπονδὰς ἔθηκετο πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ συνθήκαις τοῦ δασμὸν
 αὐτοῖς καταβάλλειν ἐτήσιον, εἰς αἰσχύνην τῆς τῶν Ῥωμαίων 5
 21 ἀρχῆς. καὶ ἦν οὕτως πάντοθεν εἰρηνεύοντα τοῖς Ῥωμαίοις τὰ
 D 22 πράγματα ἕως τῆς τελευτῆς τοῦδε τοῦ αὐτοκράτορος. ἐτελεύ-
 τησε δὲ ἐπὶ διαδόχῳ τῷ νύϛῳ Ἰουστινιανῷ, βασιλεύσας ἑνιαυτοὺς
 ἑπτακαίδεκα.
 22 Ἦν δὲ Ἰουστινιανός, ὅτε τῆς ἀρχῆς ἐπέβη, μειρακίος ἐξ 10
 2 ἐπὶ δέκα ἑνιαυτοῖς. αὐτοβούλως οὖν τῇ διοικήσει κεχηρμένους
 τῆς βασιλείας πολλοῖς τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν κακοῖς περιέ-
 3 βαλεν. οἱ γὰρ Μαρδαῖται τὰς τοῦ Λιβάνου καταλαβόντες περὶ
 πὰς τοῦ Πωγωνάτου κρατοῦντος φοβεροὶ τοῖς Ἀραβῖν ἦσαν· D III 321
 διὸ καὶ σπονδὰς ἐκείνοι πρὸς Ῥωμαίους ἡτήσαντο καὶ τούτων, 15
 4 ὥς εἴρηται, τετυχήκασιν. τούτου δὲ τοῦ αὐτοκράτορος ἄρτι τῶν
 P II 92 A σκήπτρων ἐπειλημμένον, ὁ τότε τῶν Ἀράβων ἡγεμονεύων Ἀβι-

7 τελευτῇ Κωνσταντίνου τοῦ (Κ. τοῦ om. A) Πωγωνάτου ACE 10 βα-
 σιλεία Ἰουστινιανοῦ τοῦ μετὰ ταῦτα τὴν εἰνα τηθέντος AF, βασιλεία Ἰου-
 στίνου (sic) τοῦ εἰνοτήτου C, βασιλεία Ἰουστινιανοῦ R 13 περὶ τῶν
 Μαρδαῖτων καὶ ὅπως αὐτοὺς ἐκ τοῦ Λιβάνου μετώκισεν οὗτος ὁ βασιλεὺς,
 ἀπατηθεὶς παρὰ τῶν Ἀράβων C

1 δὲ D 2 τῇ A, γῇ Rwp διέλειπον B, v. ad XIV 20, 9
 3 ἄπασα D, corr. D_w 4 πρὸς om. B 6 οὕτω wpDi, οὕτως
 AO, σῶ E, v. ad XIII 6, 16 8 δ' EwpDi 10 ἦν post
 μειρακίος O δὲ om. B, transponunt post Ἰουστίν. CD
 δ add. ante Ἰουστίν. w*p invitis AR μειρακίος Ewp 13 μαρ-
 δαῖται AR, μαρδαῖται w*p, corr. Di post μαρδ. add. καλούμενοι
 Rwp 16 εἴρηται XIV 20, 22 16. 17 ἄρτι δὲ τῶν σκήπτρων
 ἐπειλημμένον τούτου τοῦ αὐτοκράτορος O

19 manorum terra defigerent. Neque ab eo tempore destiterunt
 20 omnes Romanas provincias vastare. Unde coactus imperator
 pacem cum iis facit pacto annuo tributo cum dedecore Romani
 21 imperii. Ita res Romana ubique quieta fuit usque ad obitum
 22 huius imperatoris. Est autem mortuus relicto successore Iusti-
 niano filio, cum septendecim annos regnasset.

22. IUSTINIANVS vero suscepto imperio adulescens sedecim
 2 annorum, cum suo arbitrato omnia administraret, in multas clades
 3 rempublicam coniecit. Nam Mardaitae Libani speculis occupatis
 sub Pogonato formidabiles erant Arabibus; quae etiam causa illis
 fuerat petendae pacis a Romanis, quam, ut dictum est, impetra-
 4 runt. Cum autem is imperator sceptris nuper potitus esset, Ara-

μέλεχ (ὁ γὰρ Μανίας ἐφθη θανάων) πέμψας προσκυρωθῆναι
τὴν εἰρήνην ἐζήτησεν, ἀξιῶν τοὺς Μαρδαίτας μεταστῆναι ἐκ τοῦ 5
Λιβάνου καὶ ὑπιοχνοῦμενος τούτου γενομένου διδόναι Ῥωμαίοις
ἡμερησίον φόρον χρυσοῦ νομίσματα χίλια καὶ δοῦλον καὶ ἔπτον
5 τῶν παρ' αὐτοῖς ἐκκρίτων. ἐπὶ τούτοις οὖν ἀνανεωθεισῶν τῶν 6
σπονδῶν, καὶ τῶν Μαρδαϊτῶν εἰς δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν
μαχίμων ἀριθμουμένων μεταστάντων ἐκ τοῦ Λιβάνου, τὸ τῶν
Ἀράβων ἔθνος τοῦ ἐξ ἐκείνων δέους ἀπαλλαγὴν πολλῶν τὴν
Ῥωμαίων ἡγεμονίαν ἐνέπλησε συμφορῶν.

- 10 Στέλλας δὲ τὸν στρατηγὸν Λεόντιον ὁ Ἰουστινιανὸς ὑπέταξε 7
δι' αὐτοῦ τὴν Ἰβηρίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν καὶ χώρας ἐτέρας. Β
οὗτος ὁ βασιλεὺς ἔλυσε καὶ τὰς πρὸς τοὺς Βουλγάρους σπον- 8
δὰς, μὴ ἀνεχόμενος δασμοὺς παρέχειν αὐτοῖς. ἐκστρατεύσας 9
δὲ κατὰ τὰ ἐσπέρια πολλὰ τῶν Σθλαβικῶν ἔθνων ὑπηγάγετο,
15 τὰ μὲν ἐκόντα, ἔνια δὲ πολέμου νόμῳ· ἐξ ὧν καὶ νέον συνε-
στήσατο σύνταγμα. κατ' ἐκλογὴν γὰρ εἰληφὼς ἐκ τούτων ἄν- 10
δρας γενναίους τε καὶ νεάζοντας εἰς χιλιάδας τριάκοντα, λαὸν

10 οὗ ὑπέταξε τὴν Ἰβηρίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν (ἀλανίαν C, v. ad XIV
22, 7) CE 12 οὗ ἔλυσε τὰς πρὸς (πρὸς E) τοὺς Βουλγάρους σπον-
δὰς καὶ ἔθνη Σθλαβικὰ ὑπηγάγετο (καὶ—ὑπηγ. om. E) CE

1 μαβίας Ewp post πέμψας add. πρὸς Ἰουστινιανὸν Owp κυ-
ρωθῆναι Owp 7 τῶν] τοῦ E 8 τὴν ODi (v. XIV 22, 2), τῶν
AE, τὴν τῶν w*p 9 ἐνέπλησε AR, ἐνέπλησεν ED_{wwp}, ἐνέπλησαν
D, v. ad XIII 1, 5 10 Ἰουστινιανὸς C 11 ἀλανίαν B, v. argum.
ad h. l. Cf. Theoph. I p. 363, 30 14 σθλαβικῶν AR Ephraem.
1472, | θλαβικῶν C, σκλαβικῶν w*p, v. Duc ad Ann. Comn.
Alex. p. 43 C

bum princeps Abimelech (Mavias enim ante erat mortuus) per
legatos pacis confirmationem petit, rogans ut Mardaitae Libano 5
amoverentur; quod si fieret, se Romanis cotidianum tributum
pensurum millenos aureos numos et servum et equum eximium
pollicebatur. Iis igitur condicionibus foedere renovato et Mar- 6
daitis, qui duodecim milia virorum bellicosorum habebant, e Li-
bano amotis, gens Arabica metu illorum liberata Romanum im-
perium multis malis affecit.

Ceterum Iustinianus misso duce Leontio Iberiam, Albaniam, 7
alias regiones subegit. Idem rex etiam ictum cum Bulgaris foedus 8
rupit neque iis tributa pendere sustinuit; sed expeditione in 9
plagas occidentales suscepta multas Sclavicas gentes partim in
deditionem accepit, partim bello domuit; unde novas legiones
conscriptis, delectis iuvenum fortissimorum circiter triginta mili- 10

- 11 αὐτοὺς ἐκάλεσε περιούσιον. οἷς γεγηθῶς τε καὶ πεποιθῶς καὶ
τὰς πρὸς τοὺς Ἀραβας συνθήκας παρέλυσεν, αἰτίαν ἐσχηκῶς
C 12 σφράγισμα, ἀλλὰ νέον Ἀράβιον. οὐδὲ γὰρ ἐξῆν ἐν χρυσῷ νομί-
σματοι χαρακτῆρα ἕτερον ἐντυποῦσθαι ἢ τὸν τοῦ βασιλέως Ῥω- 5
13 μαίων. ἐστράτευσεν οὖν κατ' αὐτῶν οὐ τοσοῦτον ταῖς Ῥωμαῖ- D III 322
καῖς συντάξεισι τεθαρρηκῶς ὅσον τῷ νέῳ τούτῳ καὶ περιουσίῳ
14 λαῷ. τῶν δὲ Ἀράβων τὰς σπονδὰς αἰτουμένων μὴ ἀθετῆσαι
μηδὲ τὰς ἐγγράφους παραβῆναι συνθήκας καὶ τὸν θεὸν ἐπι-
μαρτυρομένων, ὃς μέσος παραληφθεὶς αὐτὰς ἐμπεπέδωκε, καὶ 10
ἐκδικητὴν καλούντων αὐτὸν κατὰ τῶν τῆς μάχης αἰτίων, ὁ βα-
15 σιλεὺς τὰ ὧτα πρὸς ταῦτα βύσας πρὸς μάχην ἡτοίμαστο. οἱ
γούνη Ἀραβες δόρατι τὸ τῶν σπονδῶν προσδήσαντες ἔγγραφον
D καὶ ὥσπερ σημαῖαν ἄραντες τοῦτο τοῦ σφῶν στρατεύματος
16 προερχόμενον, συρρήγνυνται τοῖς Ῥωμαίοις· καὶ αὐτίκα ἐκ τοῦ 15
W III 76 περιουσίῳ λαοῦ αἱ εἴκοσι χιλιάδες πρὸς τοὺς Ἀραβας ἡττομό-
λησαν, ὃ τοῖς Ῥωμαίοις δειλίας γέγονεν αἴτιον, τοῖς δ' ἐναντίοις
17 ἐνῆκε θάρσος. καὶ ἡττηντο μὲν οἱ Ῥωμαῖοι, ἡ νίκη δ' ἐπεμει-
δία τοῖς Ἀραβῶν· οἱ τοῖς φεύγουσιν ἐφεπόμενοι ἀνῆρουν οὐς
κατελάμβανον, ὥς καὶ ἀριθμοῦ κρείττους σχεδὸν ἐκ τῶν Ῥω- 20
18 μαϊκῶν στρατευμάτων πεσεῖν. αἰσχυρῶς δὲ διαφυγὼν ὁ βασι-

2 εἰληφῶς Owp 3 φόρον χάραγμα] φόρους ἀράγμα (sic) E ἔφρε
O 5 ἕτερον om. w* p invitis AR, aliam: Wo lat. 9 ἐπιμαρ-
τυρομένων Ewp 13 δόρατος BC ἐξαρήσαντες BC, ἐξαγύσαν-
τες D 16 post περιουσίῳ add. ἐκείνου Owp post λαοῦ add.
τῶν σθλαβικῶν D Wo lat. 17 δειλίας RwpDi, om. A

- 11 bus, quos populum electum appellavit. Quibus gavisus et fretus
etiam Arabicum foedus rupit, causa ex eo sumpta, quod annui
tributi moneta non Romanum signum sed novum Arabicum ha-
12 bebat. Neque enim aureo numo aliam imaginem, nisi regis
13 Romani insculpi fas erat. Bellum igitur iis intulit, non tam Ro-
14 manis legionibus fretus, quam novo isto et electo populo. Quam-
vis enim Arabes orarent, ne indutias rumperet neve pactorum
tabulas violaret, deum obtestati, cuius illae numine interposito
confirmatae essent, eumque vindicem vocarent contra eos, qui
pugnae causam praeberent, rex obturatis auribus ad pugnam
15 ferebatur. Arabes igitur indutiarum tabulis hasta suspensis ac
vexilli instar ante suum exercitum elatis cum Romanis congre-
16 diuntur. Statim autem viginti milia electi illius populi ad Ara-
bes defecerunt, quae res Romanis animos minuit clademque
17 attulit, Arabibus auxit ac victoriae causa fuit. Romanos igitur
persecuti, quoscunque adipisci poterant, tollebant ac fere innumeri
18 ex legionibus Romanis ceciderunt. Ipse rex turpi fuga cum

λεὺς μετ' ὀλίγων τὸν ὀλεθρον, ἐπεὶ κατὰ τὸν Λευκάτην ἐγένετο,
 τοὺς περιλειφθέντας ἐκ τοῦ περιουσίου λαοῦ τῶν Σθλαβικῶν
 ἀναιρεθῆναι πάντας προσέταξε· καὶ πάντες ἐκεῖ ξίφεσι συγκο-
 πέντες ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλατταν. καὶ ὁ μὲν εἰς τὸ Βυζάν- 19
 5 τιον παραγεγονῶς οἰκοδομαῖς προσησχόλητο. οὗτος γὰρ τὸν 20
 μέγιστον τῶν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον βασιλείων ὀκοδόμησε τρι- PII93A
 κλινον, ὃς καὶ τῇ αὐτοῦ καλεῖται κλήσει μέχοι τοῦ νῦν λεγό-
 μενος Ἰουστινιάνειος. οἱ δὲ τῆς Ἀγαρ ἀδεῶς ἐξ ἐκείνου ταῖς 21
 τῶν Ῥωμαίων χώραις ἐπέβαινον· καὶ ὁ τῆς Ἀρμενίας ἐπιστατῶν 22
 10 Σαββάτιος ὁ πατρίκιος τὴν ἦπταν τοῦ βασιλέως μαθὼν τοῖς
 Ἀραβι προσεχώρησε καὶ τὴν Ἀρμενίαν αὐτοῖς παραδίδωκε.
 καὶ οὐκ ἐπαύοντο ἅπασαν τὴν ἐφ' ἣν δροῦντες καὶ τοὺς χριστω- 23
 D III 323 νύμους αἰχμαλωτίζοντες.

Ἦν δὲ τῷ βασιλεῖ τούτῳ ἑκτομίας Στέφανος, τὸ μὲν γένος 24
 15 ἐκ βαρβάρων ἔλκων, ἀπηνῆς δὲ καὶ ὑπὲρ βαρβάρους καὶ ἴλαν
 ὠμότατος. οὗτος παρ' αὐτοῦ πλεῖστα δεδυννημένος καὶ σασκελ- 25
 λάριος προεβλήθη· καὶ βαρὺς ἦν ἅπασιν οὐκ ἐν εἰσπράξει 26 B

8 περὶ τῶν Ἀγαρηῶν καὶ οὗ ἐμισθήθη παρὰ πάντων (π. πάντ. om. E) ὁ
 βασιλεὺς οὗτος δι' εὐνοῦχόν τινα Στέφανον καὶ μοναχόν τινα (Στέφ.—τινα
 om. C) Θεοδοσίον CE

1 σὺν ὀλίγοις O 2 περιλειφθέντας (sic) A σκλαβικῶν w* p in-
 vitis AR, v. ad XIV 22, 9 3 προσέταξε RwpDi, προσέταξεν. A,
 v. ad XIII 1, 5 3 καὶ πάντες — 4 θάλατταν Rwp, om. ADi
 6 τῶν] τὸν (sic) AB 7 καλούμενος DEwp, om. C 8 Ἰουστινιανός
 (sic) w* p, Iustinianeum: Wo lat. 9 προσέβαινον O 10 σαβ-
 βάτιος OwpDi, σαβάτιος A, σαββάκιος E 14 τούτῳ τῷ βασιλεῖ O
 post ἑκτομίας add. τις O 14 τὸ μὲν — 16 ὠμότατος] βάρβαρος μὲν
 τὸ γένος, ὑπὲρ βαρβάρους δὲ τὴν ἀπηνείαν καὶ ἴλαν ὠμότατος (ὠμότη-
 τος D, corr. Dw) O 17 πράξει D, rebus gerendis: Wo lat.

paucis conservatus postquam ad Leucaten pervenit, reliquias
 electi Sclavorum populi omnes occidi et corpora in mare abici
 iussit. Byzantium reversus aedificationibus vacavit; maximum 19. 20
 enim triclinium regiae Orienti obversae condidit, quod etiam
 nunc ab eo Iustinianeum appellatur. Sed Agareni ab eo tempore 21
 impune Romanas provincias invaserunt; Sabbatius autem patri- 22
 cius, Armeniae praetor, cognita regis clade ad Arabes se contulit
 iisque Armeniam tradidit. Neque illi destiterunt Orientem uni- 23
 versum vastare et Christianos in servitutem abducere.

Erat apud hunc regem eunuchus Stephanus, genere barbarus, 24
 crudelitate et immanitate plus quam barbarus. Hic sacellarius 25
 designatus regi gratiosissimus erat, gravis omnibus, non modo 26
 in pecuniis exigendis, sed in poenis etiam infligendis; neque is

μόνον, ἀλλὰ μέντοι καὶ ἐν κολάσει, καὶ οὐ τοὺς τυχόντας μόνον
 ἐκόλαζεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερλίαν ἤπτετο, ὡς καὶ αὐτὴν τυπτή-
 27 σάι ποτε τὴν μητέρα τοῦ βασιλεύοντος. καὶ τινα δὲ μοναχὸν
 Θεοδόσιον, ἐγκλειστον πρὶν ὄντα, γενικὸν ὁ βασιλεὺς προεβάλετο,
 καὶ ἦν οὐδ' οὗτος ἦτιων εἰς κακίαν τοῦ ἐκτομίου Στεφάνου. 5
 28 πολλῶν οὖν παρ' αὐτῶν δεινῶν ἐπενηνεγμένων τῷ πολιτεύματι,
 29 μισητὸς ἄπασιν ὁ Ἰουστινιανὸς ἔδοξε. τὸν γοῦν στρατηγὸν
 Λεόντιον ἐξ ὑπονοίας τοῦ τῆς βασιλείας ἐφίεσθαι καθείρξας ἐπὶ
 δύο ἐνιαυτοὺς, ὕστερον ἐκβαλὼν στρατηγὸν Ἑλλάδος ἐποίησεν.
 30 ὁ δὲ Παύλῳ τινὶ μοναχῷ ἀστρολογίαν μετιόντι καὶ τὴν βασι- 10
 C λείαν χρησιμοδοτοῦντι αὐτῷ φησιν ὡς "ἐγὼ ἤδη ἄπειμι πρὸς
 Ἑλλάδα· οἶδα δὲ ὅτι ὁ βασιλεὺς στελεῖ τοὺς ἀναιρήσοντάς με
 31 ὀπίσω μου. ἃ δὲ σύ μοι προύλεγες, οἴχονται." ὁ δὲ "μὴ
 δειλاندρήσης" ἔφη, "ἀλλ' ἐπιχείρησον τῇ πράξει, καὶ οὐκ ἀστο-
 32 χήσεις τοῦ ἐγετοῦ." παραλαβὼν οὖν ὁ Λεόντιος τοὺς οἷς 15
 ἐθάρρει καὶ τὰς δημοσίας διαρρήξας εἰρκτὰς τοὺς καθειργμέ-
 33 νους ἐξήγαγεν, εἰς πλῆθος περισταμένους πολὺ, οἳ καὶ εἰς τὸ
 μέγα παρελθόντες τέμενος τοῦ θεοῦ, πολλῶν καὶ ἄλλων συνεισ-

7 περὶ Λεοντίου τοῦ στρατηγοῦ (τοῦ στρ. λεοντ. E) καὶ ὅπως ἐπανάστη κατὰ
 Ἰουστινιανοῦ CE

1 μέντοι om. D 3 ποτε om. O 4 ante ὁ add. οὗτος O
 6 αὐτῷ D, corr. D_w ἐπενηνεγμένων w*_pDi 7 πᾶσιν ὁ αὐτο-
 κράτωρ μεμίσητο O ἔδοξε Ew_pDi, ἔδοξεν A, sed v. ad XIII 1, 5
 10 στρατολογίαν C 12 ἑλλάδαν E ὁ om. B 14 ἐπιχείρησον
 (sic) A 18 συνεισερέοντων Ew_p

plebeios dumtaxat, sed potentissimos etiam invadebat, adeo ut
 27 et ipsam regis matrem aliquando verberaret. Et rex quendam
 monachum quoque Theodosium, pridem inclusum, logothetam
 aerarii generalem designavit, qui nec ipse improbitate eunucho Ste-
 28 phano cedebat. Cum autem ab iis respublica multis malis affecta
 29 esset, rex omnium odia suscepit. Leontium vero ducem de cupi-
 ditate imperii suspectum biennium in vinculis habuit, post ele-
 30 ctum Graeciae ducem fecit. Is Paulo cuidam monacho astrologiam
 tractanti et imperium sibi vaticinanti "Ego" inquit "iam abibo in
 Graeciam; scio regem mihi percussores a tergo esse immisurum;
 31 ea vero, quae tu mihi vaticinabar, nihili erunt." Cui ille "Ne"
 inquit "effeminato sis animo, sed rem strenue administra; neque
 32 impos voti fles." Leontius igitur fidissimis quibusque assumptis
 et publicis carceribus ruptis, magnam captivorum multitudinem
 33 eduxit, qui in magnum dei templum progressi, multis etiam aliis
 confluentibus, Iustinianum maledictis insectati Leontium faustis
 omnibus prosecuti sunt, Callinico patriarcha quoque adiuvante.

ρυνέντων, ὕβριζον μὲν τὸν Ἰουστινιανόν, εὐφήμουν δὲ τὸν Λεόντιον, συνεργοῦντος καὶ Καλλινίκου τοῦ πατριάρχου. ἐκεῖθεν 34
δ' εἰς τὸ ἐπιπλάτον μεταχωρήσαντες θέατρον τὰ δμοια διεπράτ- D
τοντο, καὶ τὸν Ἰουστινιανὸν τῶν ἀνακτόρων ἐξαγαγόντες κατὰ
D III 324 τὴν Σφενδόνην ἐρρινοτόμησαν καὶ εἰς Χερσῶνα ἔθεντο ὑπερό-
ριον, ἐνιαυτοὺς ἑκαίδεκα τῆς βασιλείας κρατήσαντα. τὸν δ' 35
ἐκτομίαν Στέφανον, τὸν σακελλάριον δηλαδή, καὶ τὸν μοναχὸν
Θεοδόσιον τὸν γενικὸν συλλαβόμενοι καὶ σχολίους ἐξάψαντες
τῶν ποδῶν αὐτῶν, σύροντες διὰ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸν Βοῦν ἀπή-
10 γαγον καὶ κατέκασαν.

Τούτων δὲ γενομένων ὁ Λεόντιος τῆς βασιλείας ἐκράτησεν, 23
ἐφ' οὗ οἱ Ἀραβες τὰς Ῥωμαϊκὰς κατατρέχοντες χώρας πολλοὺς
αἰχμαλώτους ἐλάμβανον, εἴτα καὶ τὴν Ἀφρικὴν ὑφ' ἑαυτοὺς P II 94 A
ἐποιήσαντο. στέλλει τοίνυν τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς Λεόντιος 2
15 ἕνα τῶν πατριῶν Ἰωάννην, ἄνδρα δραστήριον, μετὰ τοῦ στόλου
παντὸς τῇ Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ τὴν Ἀφρικὴν ἀνασώσασθαι· δς 3 W III 77
καὶ πολέμῳ τοὺς ἐκεῖ τρεψάμενος Ἀραβας τὴν Ἀφρικὴν αὐτῶν
ἡλευθέρωσε κακεῖ παρεχέμασε, γράψας τὰ πεπραγμένα τῷ
βασιλεῖ καὶ τὸ ποιητέον ἀναμένων ἐπιταγῆναι αὐτῷ. ὁ δὲ τῶν 4

2 δι κατηνέχθη τῶν ἀνακτόρων ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ τὴν δῖνα (δῖνα E)
ἐμίμησε CE 11 βασιλεία Λεοντίου ACDE ὅπως τὴν Ἀφρικὴν εἰλον
οἱ Ἀραβες καὶ ὅπως αὐτὴν ἀφῆρητο C

4 ἐξαγόντες E 4. 5 ἐν τῇ σφενδόνῃ (σφενδόνη B) O 5 ἐρρινοτόμησαν
ARwp, ἐρρινοτόμησαν Di, v. ad XIV 11, 7 6 ἑκαίδεκα AR,
ἐξ καὶ δέκα E, ἑκαίδεκα DwpDi, v. XIII 25, 29, XVI 22, 1; cf.
de numero annorum G. M. p. 615, 16 et Muraltum *essai* cet.
p. 319 13 δορυαλώτους O 17. 18 τῆς ἀφρικῆς ἐκείνους ἀπόσωτο O
19 ἀναμένων EwpDi, ἀ...μένων A, προσμένων R

Inde in theatrum equestre digressi eadem facitabant et Iustinia- 34
num e regia eductum naso in Funda praeciso in Chersonem
relegarunt, cum annos sedecim regnasset. Stephanum vero eu- 35
nuchum et sacellarium et Theodosium monachum, logothetam
generalem, comprehensos, funibus ad pedes alligatis, per forum
in Bovem pertractos combusserunt.

23. Quibus rebus gestis LEONTIVS regnum tenuit, sub quo Ara-
bes Romanas incursantes provincias multos captivos abducebant,
tandem Africam quoque subegerunt. Quo cognito rex Leontius 2
Ioannem patricium, virum strenuum, cum tota classe mittit ad
Africam Romano imperio recuperandam; qui Arabibus, qui illic 3
erant, bello superatis et ex Africa expulsis illic hiemavit, rebus
suis gestis ad regem perscriptis, exspectans, quid porro de illius
sententia faciendum esset. Sed Agarenorum summus consul (sic 4

Ἀγαρηνῶν πρωτοσύμβουλος (οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς σφῶν
 προεξάρχοντας) τὰ κατὰ τὴν Ἀφρικὴν συμβεβηκότα μαθὼν
 καὶ ἐν δεινῷ τὴν ἐκ ταύτης ποιούμενος ἑκπτώσιν, στόλον ἐτοι-
 μάζει βαρύντατον καὶ στέλλει αὐθις τὴν Ἀφρικὴν ἀνακαλεσό-
 B 5 μενος. πρὸς δὲ ὃν ῥηθεὶς πατρίκιος Ἰωάννης ναυμαχῆσαι μὴ 5
 ἐξαρκῶν τοῦ λιμένος ἐξέστη καὶ ἐπανήρχετο πρὸς τὸν βασιλέα,
 6 αἰτήσων πλείονα δύναμιν. γενομένου δὲ κατὰ τὴν Κρήτην τοῦ
 Ῥωμαϊκοῦ στόλου, οἱ τοῦ λαοῦ προϋστάμενοι, πῇ μὲν δι' αἰσχύνης
 ποιοῦμενοι τὸ ὑποχωρεῖν τῆς Ἀφρικῆς τοῖς πολεμίοις ταύτης
 παραχωρήσαντες, πῇ δὲ καὶ δεδουκότες τὴν τοῦ βασιλέως ὁργὴν, 10
 πείθουσι τὸ ναυτικὸν εἰς ἀποστασίαν ἐκκλίνειν καὶ δυσφημῆσαι
 τὸν Λεόντιον, εὐφημῆσαι δὲ βασιλικῶς τὸν Ἀψίμαρον τῶν Κι- D III 325
 βερραιωτῶν ὄντα δρουγγάριον, δὲ αὐτίκα καὶ Τιβέριον μετω-
 7 νόμασαν. οὗτος οὖν ἅμα τῷ στόλῳ καταλαβὼν τὸ Βυζάντιον
 C 8 ἐν Συναῖς τὰ σκάφη προσώρμυσεν. δὲ γὰρ Λεόντιος τὴν τῆς 15
 9 πόλεως φυλακὴν διὰ φροντίδος πεποίητο. ἀλλὰ τινες τῶν ἐπαρ-
 χεωτῶν ἀρχόντων τὸ κατὰ Βλαχέρνας τεῖχος φυλάσσειν λαχόντες,
 ἐκεῖθεν εἰσήγαγον τὸν Ἀψίμαρον, καὶ ταῦτα μεθ' ὁρκῶν φρι-
 κτῶν τὰς κλεῖς ἐμπιστευθέντες τῶν τοῦ τεύχους ἐκείνου πυλῶν.
 10 εἰσελθόντες οὖν οὕτως οἱ τοῦ στόλου τὰς οἰκίας τῶν πολιτῶν 20

5 οὐ αὐθις εἶλον τὴν Ἀφρικὴν οἱ Ἀραβες CE
 ναυτικοῦ καὶ ἀνάρρησις Ἀψιμάρου CE

12 ἐπανάστασις τοῦ

3 ἐκ om. E 5 μονομαχῆσαι D 9 τῆς] τοῖς B 11 ἐκκλίνειν
 B^sEwpDi, ἐκκλίνειν AR post δυσφημῆσαι add. μὲν Rwp
 12. 18 Ἀψίμαρον D 15 προσώρμυσεν p fortasse ex XIV 27, 3
 invitis ARw 17 βλαχέρναις C 18 φρικῶν w^sp invitis AR
 19 τῶν | τεύχους E

enim appellabant suos principes) rebus Africae cognitis iacturam-
 que terrae iniquo ferens animo classem ingentem parat mittit-
 5 que ad Africam recuperandam. Cui cum patricius ille Ioannes
 impar esset, portu relicto ad regem se conferebat, ut maiores
 6 copias postularet. Sed cum Romana classis Cretam pervenisset,
 populi principes, partim turpe rati Africa omissa et hostibus con-
 cessa reverti, partim regis iracundiam veriti classiaris defectio-
 nis auctores fiunt ac Leontii insectandi et Apsimari, Cibirrhaeo-
 7 tarum drungarii, quem statim etiam Tiberium nominarunt, regis
 8 appulit. Etsi autem Leontius urbis custodiam diligenter curarat,
 9 tamen quidam provinciales magistratus per murum Blachernium,
 cuius custodiam sortiti erant, clavibus portae cum sanctissimo
 10 iureiurando acceptis, Apsimarum introduxerunt. Ita classarii

ἐλήσαντο. ὁ δὲ Ἀψίμαρος τὸν μὲν Λεόντιον ἀφείλετο τῆς 11
 δυνὸς καὶ ὑπὸ φυλακὴν ἐποιήσατο, βασιλεύσαντα ἔτη τρία, τοὺς 12
 δὲ αὐτῷ συναυρομένους ἐκ τῶν ἀρχόντων τυπτήσας καὶ τῶν
 ὑπαρχόντων σπερήσας ὑπερορίους ἐποίησε.

5 Καὶ ὁ μὲν Ἀψίμαρος ἢ Τιβέριος οὕτω τῆς βασιλείας ἐκρά- 24 D
 τησεν, αὐτίκα δὲ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Ἡράκλειον πάντων τῶν
 ἱπικῶν καὶ πεζῶν στρατευμάτων στρατηγὸν μονώτατον προ-
 βαλλόμενος στέλλει πρὸς ἑω τοῖς Ἀγαρηνοῖς ἀντιτάττεσθαι. κατέ- 2
 δραμον οὖν τὴν Συρίαν Ῥωμαῖοι καὶ μέχρι Σαμοσάτων ἀφί-
 10 κοντο, τὰ περὶ ἅπαντα προνομούσαντες, καὶ πολλοὺς σφόδρα
 τῶν Ἀγαρηνῶν διεχρήσαντο, καὶ δορυαλώτους ἐλόντες πλείστους
 καὶ λείαν ἄλλην ἀμύθητον φόβον μέγαν τοῖς Ἀραβιν ἐνεποίη-
 σαν. Βαάνης δέ, ὃ Ἑπταδαίμων ἐπικλήσις, τὴν τετάρτην Ἀρ- 3
 μενίαν τοῖς Ἀραβι προῦδωκεν. εἶτα οἱ ἄρχοντες Ἀρμενίας 4
 15 κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν στασιάσαντες ἐκείνους μὲν ἔκτειναν, πρὸς
 δὲ τὸν Ἀψίμαρον διεπέμψαντο καὶ Ῥωμαίους αὐθις εἰς τὴν

1 καθάρσεις Λεοντίου C 5 βασιλεία Ἀψιμάρου AE, βασιλεία Ἀψιμάρου
 τοῦ καὶ Τιβερίου CD, βασιλεία Ἀψιμάρου Τιβερίου B 8 περὶ τῶν Ἀγα-
 ρηνῶν καὶ ὅσα ἐποίησάν τε καὶ ἐπαθον CE

2 βασιλεύσαντα ἔτη τρία om. O (v. vs. 4) 3 συναυρομένους DE
 4 ὑπάρχοντων E ἐποίησε A, ἐποίησεν RwpDi, v. ad XIII 1, 5 et
 ann. sequ. post ἐποίησεν add. ἐβασίλευσε δὲ ὁ λεόντιος ἔτη τρία
 O Wo lat. 5 | ai A 7 προβαλλόμενος Ewp, v. ad XIV 11, 5
 8 πρὸς τοῖς ἑω p* invitis ARw 10 post τὰ add. δὲ D καὶ
 om. D σφόδρα πολλοὺς Owp 11 δορυαλώτους Di, v. ad XIII
 8, 3 13 τετάρτην v. Gelzerum Georg. Cypr. descript. p. XLVIII
 13. p. 236, 2 ἀρμενίαν D

ingressi civium aedes diripuerunt, Apsimarum Leontium naso 11
 praeciso custodiae tradidit, cum triennium regnasset. Principes 12
 autem, qui ab illo stabant, verberibus affectos et bonis spoliatis
 relegavit.

24. APSIMARVS sive TIBERIVS ita imperio potitus statim
 fratrem suum Heraclium omnibus et pedestribus et equestribus
 copiis solum cum summo imperio praefectum in Orientem contra
 Agarenos misit. Romani igitur Syriam incursarunt et Samosata 2
 usque progressi, finitima loca omnia populati, Agarenorum pluri-
 mos confecerunt captisque plurimis et ingenti praeda parta ma-
 gnum Arabibus terrorem incusserunt. Baanes vero, cui cognomen 3
 Heptadaemon, quartam Armeniam Arabibus prodidit. Sed Ar- 4
 meniorum principes Agarenos per seditionem occiderunt et legatis
 ad Apsimarum missis Romanos denuo in provinciam receperunt.

PII95 Δ 5 χώραν ἐδέξαντο. ἀλλ' ὁ Μωάμεδ κατ' αὐτῶν ἐπελθὼν ὑπὸ
 τοὺς Ἀγαρηνοὺς καὶ πάλιν τὴν Ἀρμενίαν πεποίηκε καὶ τοὺς
 6 τῶν Ἀρμενίων προέχοντας ζῶντας κατέκτανσε. τότε καὶ κατὰ D III 326
 τῆς Κιλικίας Ἀγαρηνοὶ ἐπεστράτευσαν, οἷς συμβαλὼν δ τοῦ
 βασιλέως δμαίων Ἡράκλειος τοὺς μὲν πλείονας μαχαίρας ἔργον 5
 εἰργάσατο, τοὺς δέ λοιποὺς ζωγρήσας δεσμίους τῷ κρατοῦντι
 7 ἐξέπεμψε. Φιλιππικὸν δὲ τὸν υἱὸν τοῦ πατρικίου Νικηφόρου
 βασιλειῶντα, ὅτι κατ' ὄναρ ἔδοξε τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν σκιάζε-
 σθαι ὑπὸ αἵματι, εἰς Κεφαλληνίαν ἐξώρισεν.
 8 Ἰουστινιανὸς δὲ ἐν Χερσῶνι, ὡς εἴρηται, περιορισθεὶς ἦδυν- 10
 Β νήθη διαδοῖναι ἐκεῖθεν καὶ τῷ Χαζάρων ἀρχηγῷ Χαγάνῳ
 προσελθεῖν καὶ δεχθεὶς παρ' ἐκείνου φιλοτιμώτατα τὴν ἀδελφὴν
 αὐτοῦ ἔγχευε Θεοδώραν καὶ μετ' ὀλίγον ἐκεῖθεν ἀπελθὼν εἰς
 9 ἄλλην χώραν μετὰ τῆς αὐτοῦ διέτριβε γυναικός. καὶ ὁ Ἀψί-
 μαρος διεπέμψατο πρὸς τὸν Χαγάνον, χρήματα δώσειν αὐτῷ 15
 WIII78 πολλὰ ὑποσχόμενος, εἰ στείλειεν αὐτῷ τὴν τοῦ Ἰουστινιανοῦ

10 περὶ Ἰουστινιανοῦ ὅτι ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τοῦ Χαγάνου ΑΕ,
 περὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ (om. Ε) ὅτι ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τοῦ
 Χαγάνου CE καὶ ὅτι ἐπεβούλευν ὁ Χαγάνος τῷ Ἰουστινιανῷ τοῦ Ἀψιμάρου
 δώσειν αὐτῷ χρήματα πολλὰ ὑποσχομένον· καὶ ὅτι τοῦτο γινὼς ἐκείνος πρὸς
 Βουλγάρους κατέφυγεν C, ὅτι ἐπεβούλευσε ὁ Χαγάνος τῷ Ἰουστινιανῷ Ε

1 post ὁ add. τῶν ἀγαρηνῶν ἡγεμονεύων τότε Rwp μωάμεδ
 B* Dwp (ex XIV 17, 12), μωάμεδ coni. B-W coll. XIV 17, 12 et
 Cedr. I p. 777, 13 2 ἀγαρηνοὺς O 3 ἀρμενίων D ζῶντας
 (sic) w* p 6 τῷ κρατοῦντι δεσμίους D 9 κεφαλληνίαν ARwp
 (v. XIV 25, 17, Theoph. I p. 372, 8, G. M. p. 621, 4, L. G. p. 167, 5,
 Georg. Cypri. 1578 Gelzer, Hierocl. 648, 5 Burkhardt), Κεφα-
 ληνίαν Di post ἐξώρισεν add. ὁ ἀψίμαρος Rwp 10 εἴρηται
 XIV 22, 34 11 διαδοῖναι Ewp Di, διαδοῖναι AO χαζάρων (sic)
 A 12 φιλοτιμώτατα Ewp 12. 13 ἔγχευε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ O
 13 ὀλίγων E 16 ἐστείλει D, εἰ στείλει Dw

5 Moamedus autem expeditione facta Armeniam iterum Agarenis
 6 parere coegit et Armeniorum principes vivos cremavit. Tunc
 Ciliciae quoque arma intulerunt Agareni, cum quibus Heraclius,
 regis frater, congressus maiorem partem ferro confecit, ceteros
 7 captos ad imperatorem misit victos. Philippicum, filium patricii
 Nicephori, quod in somnis aquilam sibi umbram facere viderat,
 regnum animo agitantem in Cephalleniam relegavit.
 8 Iustinianus autem, qui, ut dictum est, in Chersone exulabat
 fuga inde elapsus ad Chaganum, Chazarorum principem, se con-
 tulit, a quo honorificentissime exceptus eius sororem Theodoram
 uxorem duxit ac paullo post inde digressus in alia regione cum
 9 sua coniuge considebat. Verum Apsimarus Chagano magnam

κεφαλήν. καὶ δς συνέθετο καὶ δύο τινὰς τῶν φκειωμένων 10
αὐτῷ στείλας ἐν ἀπορρήτοις ἐνετείλατο τὸν Ἰουστινιανὸν ἀνελεῖν·
ὃ διὰ δούλου μαθοῦσα ἡ Θεοδώρα τῷ ἀνδρὶ καταγγέλλει. 11. 12
δὲ τοὺς ἐνταλθέντας αὐτὸν ἀνελεῖν ἰδίᾳ προσκαλεσάμενος ἔκα- C
5 στον ἀγχόνῃ στερίσκει τοῦ ζῆν καὶ τὴν μὲν Θεοδώραν εἰς Χα-
ζαρίαν ἐξέπεμψεν, αὐτὸς δὲ εἰς ἀλιάδα ἐμβεβηκῶς ἀπέπλευσε,
πρὸς Τέρβελιν ἀπὼν τὸν τῶν Βουλγάρων ἐξάρχοντα. κλύδωνος 13
δὲ μεγάλου κατειληφτός αὐτὸν ἐν τῷ πλέειν, καταδύναι τὸ
πλοιάριον ἐκινδύνευε. τῶν δὲ συμπλέοντων ἐπαγγεῖλασθαι τῷ 14
10 θεῷ συμβουλευόντων αὐτῷ, εἰ περισωθεῖ καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπο-
λήψοιτο, μή τι κακὸν τοῖς κατ' αὐτοῦ γενομένοις ἐπενεγκεῖν,
ἐκεῖνος "εἰ φείσομαι τούτων" ἔφη "τινός, αὐτίκα καταποντι-
D III 327 σθεῖν ὥδι." περισωθεὶς οὖν καὶ τῷ τῶν Βουλγάρων ἄρχοντι 15
προσελθὼν καὶ πλείστα παρασχών, ἄλλα μέντοι καὶ παρέχειν D
15 ἐπαγγεῖλάμενος, εἰ παρ' αὐτοῦ καταχθεῖ πρὸς τὴν προγονικὴν
βασιλείαν, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῷ συζεύξαι καθυποσχόμενος,
οὖν ἐκεῖνῳ μετὰ βαρβαρικῆς βαρείας δυνάμεως τὴν ὑπερκει- 16
μένην κατειλήφει τῶν πόλεων καὶ πρὸ τῶν τειχῶν στρατοπε-

13 ὅτι μετὰ τῶν Βουλγάρων τῇ πόλει ἐπιστρατεύσας νύκτωρ ἐντὸς εἰσῆλθε
διὰ τοῦ ἀγῶγος CE

3 δν p* invitis ARw δόλου E 8 καταδύναι EwpDi, καταδύ-
ναι AO 9 ἐκινδύνευε Rwp, ἐκινδύνεω mutat in ἐκινδύνεω vel
ἐκινδύνει A, ἐκινδύνεισε Di 12 ἔφη τούτων B 13 καὶ om. D
14 παρασχών DwpDi, παρασχεῖν AR 15 γονικὴν E 17 βα-
ρείας RwpDi, om. A 18 στρατευσάμενος C

pecuniam per nuntios pollicitus, si Iustiniani caput ad se misisset,
ab eo impetrat, ut duos e suis familiaribus ableget, qui Iustinia-10
num secreto tollerent. Quo per servum cognito Theodora ma-11
ritum praemonet. Ille igitur duos illos scorsim arcessitos, utrum-12
que laqueo praefocat ipseque Theodora in Chazariam ablegata
naviculam conscendit, ad Terbelim, Bulgarorum principem, pro-
fecturus. In ea navigatione magna tempestate orta, navicula in 13
periculo submersionis versabatur. Monitus igitur ab iis, qui una 14
navigabant, ut votum faceret deo se, si evasiset incolumis et
regnum recepisset, veniam omnibus suis adversariis daturum,
"si cui" inquit "illorum pepercero, statim hic submergar." Cum 15
autem salvus ad Bulgarorum principem pervenisset multaque
ei dedisset seque daturum promississet, si ab eo reduceretur in
avitum regnum, et nuptias filiae suae illi pollicitus, cum illo bar-16
barorum copiis ingentibus subnissus metropolim aggreditur et
castris ante moenia positus civium animos pertentat, cum iis de

δευσάμενος ἀπεπειράτο τῶν πολιτῶν, αὐτοῖς ἐκ τοῦ τείχους
 17 προκύπτουσιν δμῶν. οἱ δὲ οὐ μόνον αὐτὸν οὐ προσίεντο,
 18 ἀλλὰ καὶ ὕβρεις αὐτοῦ κατέχεον πλημμελεῖς. νυκτὸς οὖν διὰ
 τοῦ ἀγωγοῦ εἰσδὺς ἐντὸς ἀνέδν τῆς πόλεως καὶ ταύτης ἐγένετο
 19 ἐγκρατὴς. ὁ δὲ Ἀψίμαρος εἰς Ἀπολλωνιάδα φυγὼν κατελήφθη. 5
 P II 96 A 25 Τῷ μὲν οὖν τῶν Βουλγάρων ἄρχοντι δῶρα πολλὰ παρα-
 σχὼν καὶ συνθήκας εἰρήνης μετ' αὐτοῦ ποιησάμενος ἀπελθεῖν
 2 αὐτὸν παρεσκέυασεν. τοῦ δὲ Ἀψιμάρου καὶ Ἡρακλείου τοῦ
 ἀδελφοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν ἀχθέντων, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ Λεον-
 τίου, τὸν μὲν Ἡράκλειον σὺν ἄλλοις πλείοσιν ἐν ξύλοις παρὰ 10
 3 τοῖς τείχεσιν ἀπηώρησε, τὸν Ἀψίμαρον δὲ γε καὶ τὸν Λεόντιον
 δεσμίους διὰ τῆς ἀγορᾶς περιαγαγὼν καὶ θεατρίας ἱππικοῦ
 ἀγομένον, ξιφέντας ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ κατὰ τῶν τραχήλων
 πεπύτηκε, καὶ οὕτως ἐκμηθῆναι τὰς αὐτῶν κεφαλὰς ἐν τῷ
 Κυνηγίῳ προσέταξεν, ἐπὶ τοῦ Ἀψιμάρου ἐνιαντοῖς βασιλεύ- 15
 4 σαντος. τὸν δὲ πατριάρχην Καλλίνικον πρότερον αὐτοῦ πηρώ-

6 τοῦ ἐννομήτου Ἰουστινιανοῦ βασιλείᾳ τὸ δεύτερον A, βασιλείᾳ τὸ δεύτερον
 Ἰουστινιανοῦ τοῦ ἐννομήτου CD 8 ὡς ἐκόλασε τὸν Λεόντιον καὶ τὸν
 Ἀψίμαρον καὶ τὸν Ἡράκλειον καὶ ἑτέρονς ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ τὸν πατρι-
 ἀρχην C 16 περὶ πατριαρχῶν E

4 ἐνέδν EDw 5 ἀψίμαρος D post κατελήφθη add. ἐπὶ βα-
 σιλεύσας ἐνιαντούς. Rwp, v. vs. 15 6 Τῷ μὲν οὖν AE, Οἷτω μὲν
 ὁ Ἰουστινιανὸς ἐαυτῷ τὴν βασιλείαν ἐπανεσώσατο, ταύτης τὸ δεύτερον
 ἐννομήτος ἐπιβάς. τῷ δὲ Ow 8 τοῦ δὲ AEwp, εἰτα τοῦ O
 10 μὲν om. Di invitis ARwp 11 ἀπηώρησεν D, iota subscr.
 add. Dw, v. ad XIII 1, 5 15 κυνηγείῳ wp (venatione: W'o
 lat.) invitis AR Nicephor. CPol. p. 42, 19, Theoph. I p. 375, 15
 προσέταξε O (v. ann. sequ.) ἐπὶ--βασιλεύσαντος om. O, v.
 vs. 5

17 pinnaculis prospectantibus colloquens. Illi vero eum non modo
 18 non invitabant, sed etiam atrocibus maledictis incessabant. Verum
 noctu per aquaeductum ingressus intra urbem ascensione facta
 19 Byzantio potitur. Apsimarum autem, qui Apolloniam confugerat,
 captus est.

25. Bulgarorum principem cum donis multis icto pacis foe-
 2 dere dimisit. Apsimaro vero et Heraclio, eius fratre, atque etiam
 Leontio ad se adductis, Heraclium cum aliis pluribus de lignis iuxta
 3 moenia suspendit, Apsimarum et Leontium vinculis per forum cir-
 cumductos ludis Circensibus spectaculo exhibuit, cumque collis eo-
 rum ante se prosectorum pedibus insultasset, sic demum capita
 in amphitheatro illis praecidi iussit, cum Apsimarus septem per
 4 annos regnasset. Callinicum patriarcham oculis prius erutis Ro-

σας τὰ ὄμματα εἰς Ῥώμην ἔθηκετο ὑπερόριον. Κύρον δὲ τινα⁵ B
 μοναχὸν ἐγκλειστον πατριάρχην προνύβαλετο, δς αὐτῷ τὴν εἰς
 τὴν βασιλείαν ἀποκατάστασιν προεφοίβασε. πολὺν δὲ πληθὸς⁶
 ἔκ τε τοῦ δημοτικοῦ καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ τότε διέφθειρεν οὐ-
 D III 328 τος ὁ βασιλεὺς, τοὺς μὲν φανερώς, ἐπίους μέντοι καὶ ἀφανῶς.
 στείλας δ' εἰς Χαζαρίαν ἤγαγε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Θεοδώραν,⁷
 ἥδη αὐτῷ τεκοῦσαν υἱόν, δν Τιβέριον κατωνόμασε, κάκεινην
 δὲ καὶ τὸ παιδίον τοῦ τῆς βασιλείας ἀξιώσας δνόματος καὶ
 ἄμφω ἔστεψε. λύσας δὲ τὰς πρὸς τοὺς Βουλγάρους σπονδὰς⁸
¹⁰ κατ' αὐτῶν ἐξεστράτευσεν σὺν ἱππικαῖς τε καὶ πεζικαῖς δυνάμεσι
 καὶ σὺν στόλῳ πολλῷ, καὶ ἀπῆλθε πρὸς τὴν Ἀγχίαλον. τὸ⁹
 μὲν οὖν πρῶτον δείσαντες οἱ Βούλγαροι εἰς τὰ ὄρη ἀνέδραμον,
 ἐκεῖθεν δὲ ἀσυντάκτως ὀρῶντες τὴν τῶν Ῥωμαίων στρατιὰν C
 σκηνομένην καὶ ἀπροσέκτως εἰς χορτασμάτων συλλογὴν σκιδνα-
¹⁵ μένην, ἀνεθάρσυσαν καὶ ἐπελθόντες αὐτοῖς πολλοὺς μὲν ἀνέϊλον,
 οὐ μείους δὲ ἡχμαλώτευσαν καὶ ἵππον συνέσχον πολλήν. ὁ¹⁰
 μέντοι βασιλεὺς σὺν τοῖς περιλειφθεῖσιν εἰς τὸ ἐκεῖ συνεκλεί-
 σθησαν φρούριον. εἶτα τοὺς ἵππους πάντας νευροκοπήσαντες,¹¹
 ἵνα μὴ τούτους λάβοιεν οἱ πολέμοι, τοῖς τοῦ στόλου σκάφεσιν

6 οὐ ἔστεψε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὸν υἱόν CE 9 οὐ ἀπῆλθε κατὰ
 Βουλγάρων καὶ ἠττήθη CE

1 κύρον CEwp 2 προνύβαλετο AEWp, προνύβαλετο ODi, v. ad
 XIV 11, 5 2. 3 εἰς τὴν om. w*p invitis AR (regni recupera-
 tionem: Wo lat.) 3 δὲ om. B 4 τοῦ alterum om. D 5 post βα-
 σιλεὺς· add. καὶ A, om. RwpDi 6 ὑτοῦ C 7 post ἥδη add.
 δὲ C post δν add. καὶ C 9 βαρβάρους E 17 συνεκλείσθη C
 19 οἱ πολέμοι] ὑπολέμοι E

mam relegavit. Cyrum autem, monachum quendam inclusum,⁵
 qui ei regni recuperationem praedixerat, patriarcham designavit.
 Maximam turbam et plebeiam et militarem hic rex tum occidit,⁶
 partim aperte, partim etiam clam. Ex Chazaria uxorem Theodo-⁷
 ram revocavit, quae ei iam filium pepererat, quem Tiberium vo-
 cavit, ipsamque ac filium regio nomine dignatos diademate or-
 navit. Foedere autem rupto Bulgaria bellum intulit, eque-⁸
 stribus ac pedestribus et navalibus copiis magnis Anchialum
 profectus. Ac primum quidem territi Bulgari in montes confu-⁹
 gerunt, sed cum illinc vidissent Romanorum exercitum castra
 nullo ordine posuisse et temere pabulatum dispergi, animos re-
 ceperunt et congressi multos occiderunt, neque pauciores ceperunt,
 equis etiam multis potiti. Ceterum rex cum reliquiis exercitus¹⁰
 in castellum, quod illic erat, se conclusit. Deinde incisis equo-¹¹

W III 79 ἐμβεβηκότες ἐπανήλθον εἰς τὸ Βυζάντιον σὺν αἰσχύνῃ πολλῇ.
 12 μηνιῶν δὲ τοῖς ἐν Χερσῶνι, οἱ ἐκεῖ περιωρισμένον αὐτὸν
 γνόντες νεωτερίζοντα ἡβουλήθησαν ἀνελεῖν, στέλλει τριήρεις καὶ
 D δρομώνας καὶ νῆας ἑτέρας τῶν φορηγῶν σὺν στρατεύματι
 πλείστον καὶ δυοὶ στρατηγοῖς, ἐντειλάμενος αὐτοῖς μὴ φείσασθαι
 13 τινος τῶν ἐκεῖ, ἀλλὰ πάντας συγκόπει τοῖς ξίφεσιν. οἱ σὺν
 οὐδενὶ πόνῳ (οὐ γὰρ ἀντέστησαν οἱ τῶν ἐν Χερσῶνι πόλεων
 κάτοικοι) παραλαβόντες αὐτοὺς ἅπαντας σχεδὸν ἀνηρόηκασιν, μὴ
 14 νῆς τῆς νεαζούσης ἡλικίας μέχρι μειρακίων φεισάμενοι. ὁ
 μαθὼν Ἰουστινιανός, οἱ μὴ καὶ τούτους ἀνείλον, ἐξώργιστο,
 15 καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποσταλῆναι παρεκελεύσατο. ἀποσταλέντας δὲ
 καταποντισθῆναι ἐν τῇ θαλάσῃ συνέβη τοὺς πλείονας, καὶ
 16 ἔδοξε τοῦτο τῷ βασιλεῖ καταθύμιον. καὶ οὐδ' οὕτω τῆς κατ' D III 329
 ἐκείνων μανίας ἐμπέπληστο, ἀλλ' ἠπείλει καὶ αὐθις στελεῖν καὶ
 P II 97 A οὕτω τὴν χώραν ἐξερημῶσαι ὥς καὶ τὰς πόλεις καθελεῖν καὶ 15
 17 ἀροτριῦσαι. διὰ ταῦτα οἱ ἔτι περιλειφθέντες ἐν Χερσῶνι καὶ
 οἱ τούτων περίοικοι ἀποστατήσαντες Φιλίππικὸν τὸν τοῦ Βαρ-

13 ἀποστασία Χερσωνιτῶν καὶ ἀνάρρησις Φιλίππικου τοῦ καὶ Βαρδάνη C
 οἱ τοὺς ἐν Χερσῶνι πάντας σχεδὸν ἀνείλεν Ἰουστινιανός E 16 ἀνάρ-
 ρησις Φιλίππικου τοῦ Βαρδάνη E

4. 5 στρατεύματι πλείστον καὶ δυοὶ στρατηγοῖς] De chiasmo v. ad
 XIII 2, 6 7 κόπων B 8 παρεληφότες O 9 μειρακίων O
 11 post αὐτὸν add. τοὺς περισωθέντας Owp 13 τοῦτο RwpDi,
 τούτω AB 14 στελεῖν DE, corr. Dw 15 χώρα D, corr. Dw
 καὶ prius om. D πόλιν (sic) A 16 ἀροτριῦσαι B*CFWp
 ἔτι om. O περιληφθέντες (sic) A, v. ad p. 204, 11

rum omnium nervis, ne hostibus usui essent, consensis classis
 12 navibus cum magno dedecore Byzantium redierunt. Chersoniis
 porro iratus, quod de se in exilio res novas moliente tollendo
 cogitassent, triremes, dromones, naves onerarias cum maximo
 exercitu et ducibus duobus mittit iisque mandat, ne cuiquam
 13 illorum parcant, sed omnes gladiis conficiant. Qui eos nullo cum
 labore ceperunt (neque enim urbium Chersoniarum incolae resi-
 stebant) ac paene omnibus sublati pepercerunt pueris dumtaxat
 14 et adolescentibus. Quo Iustinianus cognito iratus, quod non etiam
 15 eos occiderant, ad se eos mitti iussit; qui cum missi essent, fa-
 ctum est, ut maxima ex parte in mari perirent, quae res regi erat
 16 voluptati. Sed ne sic quidem furore in illos expleto minatus est
 se denuo copiis missis ita regionem illam evastaturum, ut quibus
 17 locis urbes fuissent, arva colerentur. Quapropter Chersoniorum
 quae iam erant reliquiae eorumque finitimi ad defectionem impulsī
 Philippicum, Bardanis filium, quem ab Apsinaro in Cephaleniam

δάνη, ὃν δὲ λόγος ἐστόρησε παρὰ τοῦ Ἀψιμάρου εἰς Κεφαληνίαν
 περιορισθῆναι, ἄρτι ἀνακληθέντα ἐκ τῆς ὑπερορίας καὶ ἐπαν-
 ιόντα πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, κάκει γενόμενον βασιλέα
 ἀναγορεύουσι, καὶ τοῦ σφῶν ἄρχοντος Ἡλία συμπτράττοντος.
 5 ἃ μαθὼν Ἰουστινιανὸς τοὺς μὲν τοῦ Ἡλία παῖδας ἐν τῷ κόλπῳ 18
 κατέσφαξε τῆς μητρός, ἐκείνην δὲ δούλῳ αὐτῆς Ἰνδῷ μαγεῖρῳ
 συνέζευξεν. εἶτα στόλον ἐτοιμασάμενος στέλλει κατὰ Χερσῶνος, 19
 ἐντελεάμενος τῷ τοῦ στόλου κατάρχοντι ἡβηδὸν ξύμπαντας
 ἀνελεῖν. ἤδη δὲ καταλαβόντος τὴν Χερσῶνα τοῦ ναυτικοῦ καὶ 20 B
 10 πολιορκουῦντος αὐτὴν ἦκον Χάζαροι τοῖς Χερσωνίταις ἐπικου-
 ρήσοντες. ἐντεῦθεν ἡ μὲν πολιορκία ἐλέλυτο, οἱ δὲ τοῦ στόλου 21
 μὴ τολμῶντες πρὸς τὸν βασιλέα ἐπανελθεῖν τοῦ μὲν βλασφη-
 μίας κατέχεον, τὸν δὲ Βαρδάνην ὡς βασιλέα εὐφήμησαν. καιροῦ 22
 δὲ παραρρυνέντος συχνοῦ, ὅτι μηδὲν αὐτῷ ἐκ τοῦ στόλου με-

11 οἱ καὶ (om. E) οἱ τοῦ στόλου τὸν Φιλιπικὸν εὐφήμησαν CE

1 κεφαληνίαν ARwp, Κεφαληνίαν Di, v. ad XIV 24, 7 2 περι-
 οισθῆναι w*p, relegatum esse: Wo lat. 3 τὴν om. B 3. 4 ἀνα-
 γορεύουσι βασιλέα D 4. 5 ἡλία A (v. Niceph. Cpol. p. 44, 24.
 46, 1 cet., Theoph. I p. 377, 31. 378, 24 cet.), ἡλία RwpDi 5 ποῦς
 μὴ D, τοὺς μὲν corr. Dw τοῦ om. B παῖδα ex παιδιάς mutat
 D τῷ om. D 6. 7 προςμειρηο (punctis notatum) δε δούλῳ
 ματα οὐδωμαγεῖρως συνέζευξεν εἶτα στόλον αἰτήμασάμενος στέλλει κατὰ
 χερσῶνος D, his deletis et addito fa (= falsa) restituit Dw: ἐκεί-
 νην δὲ δούλῳ — κατὰ Χερσῶνος 6. 7 ἐκείνην — συνέζευξεν om. E
 8 τὴν D, τῷ corr. Dw ἡ μὲν δούξ D, ἡβηδὸν corr. Dw συμ-
 πάντας D, v. ad XIII 5, 1 9 δ' | D, δε corr. Dw καταλα-
 βόντι D, corr. Dw χερσῶνα D 9. 10 καὶ πολιορκουῦντος αὐτὴν
 om. O 10 ἦκον punctis notatum D, ἦκον corr. Dw τοῖς]
 τοῦ E ἐπικουρήσαντος E, ἐπικοντεύσαντες D, corr. Dw 11 κἀν-
 τεῦθεν D τὸν φιλόπολιν ἡσσελέλυτο (punctis notatum) D, his
 deletis corr. Dw: ἡ μὲν πολιορκία ἐλέλυτο 14 παραρρυνέντος (sic)
 AE, v. ad XIV 11, 7

relegatum fuisse supra memoravimus, revocatum modo ex exilio
 et dum Cpolim iret, illuc profectum regem salutant, etiam Helia
 principe suo adiuvante. Quibus Iustinianus cognitis Heliae liberos 18
 in sinu iugulavit matris illamque servo eius Indo coquo copula-
 vit. Deinde instructam classem contra Chersonem mittit classis- 19
 que praefecto mandat, ut omnes, qui arma ferre possent, deleat.
 Quae classis cum iam ad Chersonem appulsa esset eamque regio- 20
 nem obsideret, Chazari Chersonis auxilio venerunt. Unde ob- 21
 sidio soluta est, sed classarii ad regem redire non ausi maledicta
 in eum iaciebant et Bardanem pro rege celebraverunt. Iam longo 22
 tempore elapso, cum nihil ei de classe significaretur, rex suspi-
 catus accidisse aliquid, quod in suam fraudem tenderet, Byzantio

μήνυτο, ὁ βασιλεὺς ὑποτοπήσας συμβῆναι τι φερόμενον κατ'
αὐτοῦ, ἐξώρμησε τῆς Βυζαντίδος καὶ ἕως Σινώπης ἐλθὼν ὁρᾷ
23 τὸν στόλον εὐθὺς τῆς πόλεως πλοῦζόμενον· αὐτίκα τοῖνυν γέγονε
24 καὶ αὐτὸς ὀπισθόρμητος. τοῦ δὲ Φιλίππου εὐπλοήσαντος
C καὶ προκαταλαβόντος τὴν μεγάλοπολιν, ἐκεῖνος ἐν τῷ Δαματροῦ 5
25 ἐσκήνωσε. πρὸς δὲ ὁ εἰρημένος Ἡλίας ἀποσταλεῖς ἠδυνήθη
πεῖσαι τὸ μετὰ Ἰουστινιανοῦ στρατιωτικὸν ἀποστήναι αὐτοῦ καὶ
26 προσρῆναι Φιλίππῳ. καταλειφθεὶς τοῖνυν παρὰ τῶν στρα- D III 330
τιωτῶν Ἰουστινιανὸς χειροῦται καὶ χειρὶν οἰκείαις εὐθὺς ὁ
27 Ἡλίας ἀφῆκε τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν. ὁ δὲ τούτου παῖς ὁ Τιβέ- 10
ριος μετὰ τῆς πρὸς μητρὸς μάμμης Ἀναστασίας (ἥ γὰρ μήτηρ
αὐτοῦ Θεοδώρα ἔφη θανεῖν) τῷ ἐν Βλαχέρναις ναῶ προσ-
φυγῶν εἰσέδω τὸ θεῖον θνυσιαστήριον καὶ ὑπὸ τὴν παναγὴ γε-
νόμενος τράπεζαν, ἐνὸς τῶν ταύτην ἀνεχόντων στύλινων δε-
D 28 δραγμένους ἵκέτευσεν μὴ θανεῖν. ἀλλ' οἱ σταλόντες εἰς ζήτησιν 15
αὐτοῦ ἐξελεύσαντες τοῦ θνυσιαστηρίου τὸν παῖδα μαχαίρᾳ τούτου
τὸν λαιμὸν ὡς βοσκήματος ἀπέτεμον ἀπηνῶς.
26 Ἦδη δὲ τῆς βασιλείας τυχὼν ὁ Φιλίππος κατὰ τῆς
ἐκτῆς οἰκουμένης συνόδου ὠπλίστατο, καὶ σύνοδον ἀθροίσας

6 ἀναίρεσις (ἀνάρρησις C) Ἰουστινιανοῦ καὶ τοῦ παιδὸς (νῖου E) αὐτοῦ CE
18 βασιλεία Φιλίππου τοῦ καὶ Βαρδάνη (τ. κ. Βαρδ. om. B) AR, ὅθεν
ἀθετήσαι τὴν ζ' σύνοδον προήχθη CE

2 ἐξώρμησε D, corr. Dw 3 πλοῦζόμενον Dwp 5 καταλαβόν-
τος O 6 ἡλίας A, ἡλίας RwpDi, v. ad XIV 25, 17 6 σταλείς
EwpDi 7 ποιῆσαι D ante Ἰουστ. add. τοῦ Ewp 10 ἡλίας
ARwp, v. vs. 6 11 μάμμης ED, corr. Dw 14 ἀνεχόντων F
16 ante τοῦ add. ἐκ E, v. ad XIV 17, 15

23. 24 profectus cum usque Sinopem venisset, videt classem urbem ver-
sus proficiscentem; statim igitur et ipse naves convertit. Sed
Philippicus prospera navigatione usus praeoccupat magnam ur-
25 bem, ille autem in Damatry stativa habet. Ad quem Helias ille
missus Iustiniani militibus persuasit, ut deserto illo se ad Philippi-
26 cum conferrent. Iustinianus igitur, cum a militibus desertus esset
captus, statim ab Helia suis manibus occisus est capite detruncato.
27 Filius autem eius Tiberius cum avia materna Anastasia (nam
Theodora mater iam obierat) in templum Blachernium confugit,
cumque sacrosanctum sacellum ingressus mensam sanctissimam
sublisset, prehensa una columella eam fulcierende mortem est de-
28 precatus. Sed qui ad eum quaerendum erant missi, pueri e sacro
abstracti collum tamquam pecudis crudeliter resecuerunt.
26. Iam potitus regno PHILIPPICVS contra sextam oecume-
nicam synodum arma paravit indictaque synodo homo ille vanus,

ὁ μάταιος ἠκύρωσεν ὅσον τὸ κατ' αὐτὸν δι' αὐτῆς τὴν ἀγίαν
ἐκείνην σύνοδον. λέγεται γὰρ ἄρτι τοῦ Λεοντίου τῶν σκήπτρων 2
ἐπιειλημμένου χρησιμοδοτῆσαι τούτῳ δὴ τῷ Φιλίππικῳ τὴν εἰς
τὸν βασιλεῖον θρόνον ἀναγωγὴν μοναχόν τινα ἐγκλειστον ὄντα
5 ἐν τῇ τοῦ Καλλιστράτου μονῇ καὶ τῆς προρρήσεως αἰτήσαι W III 80
μισθὸν τὴν τῆς ἑκτῆς συνόδου ἀθέτησιν (ἦν γὰρ τῆς τῶν Μονο-
θελιτῶν ὁ μοναχὸς ἐκεῖνος αἰρέσεως), καὶ τὸν ὑποσχέσθαι. τὴν 3
μὲν οὖν οἰκουμενικὴν ἑκτην σύνοδον ἠκύρωσεν, ὥς ἐδόκει. P II 98 A
αὐτὸς δὲ σωροὺς χρημάτων ἐκ παλαιότερων θησαυρισθέντας 4
10 αὐτοκρατόρων ἐν τοῖς βασιλείοις εὐρὼν εἰς οὐδὲν δέον τούτοις
χρησάμενος τὰ πλείω διεσκόρπισε διὰ βραχείας καιροῦ· καὶ
τάχα καὶ ἅπαντα κατηγάλωσεν ἄν, εἰ ἐπὶ πλεόν τῇ βασιλείᾳ
προσέμεινεν. ἐν μὲν γὰρ τῷ λέγειν ἐδόκει ῥητορικώτατος μὴ 5
ἀμωρῶν τε συνέσεως, ἐν δὲ τῷ πράττειν ἦν ξυμπάντων ἀσυν-

13 ὁλος ἦν περὶ πράξεις ὁ Φιλίππικὸς CE

1. 2 σύνοδον ἐκείνην τὴν ἱεράν. O 5 προρρήσεως (sic) A (v. ad
XIV 11, 7), προρρήσεως B 7 ante τὴν add. καὶ E 8 οὖν
..... κυν ἱκτόν οὐδ' ἀρχιερωσύνης D, οὖν οἰκουμενικὴν ἑκτην
σύνοδον ἠκύρωσεν ὥς suppl. et corr. D_w 9 δέ σοι D, δὲ σωροὺς
corr. D_w 10 αὐτὸν κελτήμυραν . . . βασιλείοις D, αὐτοκρα-
τόρων ἐν τοῖς corr. et suppl. D_w 10. 11 ἐννώσαν |
χρώμενος D, εὐρὼν εἰς οὐδὲν δέον τούτοις corr. et suppl. D_w
11 χρώμενος Rwp 12 χρώμενος πιας D, τὰ πλείω
διεσκόρ in lacuna suppl. D_w 11. 12 καθελεγειν αὐτὸν
..... τῇ D, καιροῦ· καὶ τάχα καὶ ἅπαντα κα-
τηγάλωσεν ἄν (sic) εἰ ἐπὶ πλεόν corr. et suppl. D_w 13 προσέμεινε
..... μὴ D, προσέμεινεν. ἐν μὲν γὰρ τῷ λέγειν
ἐδόκει ῥητορικώτατος corr. et suppl. D_w 14 συνῆντι τῷ
πράττειν καὶ D, συνέσεως, ἐν δὲ τῷ πράττειν ἦν
συμπάντων (v. ad XIII 5, 1) ἀσυνετώτατος corr. et suppl. D_w
ἀσυνετώτερος AE, ἀσυνετώτατος BCD_wwp, v. ad XIII 3, 6

quantum in ipso fuit, sacram illam synodum abrogavit. Nam 2
Leontio modo sceptrum adepto fertur inclusus quidam monachus
in Callistrati monasterio, qui Monothelitarum sectam probaret,
huic Philippico regni adeptionem praedixisse eiusque praedicti
mercedem sextae synodi abrogationem stipulatus, et hic pollicitus
esse. Ac sextam oecumenicam synodum abrogavit, ut putabat. 3
Cum vero acervos pecuniarum a veteribus cumulos imperatori- 4
bus in regia repperisset, maiorem partem in nullos usus necessarios
adhibitam dissipavit exiguo tempore; atque omnem forsitan ab-
sumpsisset, si diutius regnum tenuisset. Nam in dicendo quidem 5
disertissimus habebatur nec prudentiae expers, ad res autem
gerendas erat omnium ineptissimus et ingenio plane sinistro.

6 ετώτερος καὶ πάμπαν ἀδέξιος. Κῦρον δὲ τὸν πατριάρχην D III 331
 7 ἐξωθήσας τῆς ἐκκλησίας, ἐπὶ ἐξ ἑτῇ ἐν ταύτῃ διαγαγόντα, Ἰω-
 8 ἄννην δμοδόξον ἑαυτῷ προεβάλετο. οἱ μέντοι Βούλγαροι τὴν
 9 Θράκην ἄπασαν ληισάμενοι μέχρι τῆς πόλεως κατέδραμον
 10 ἅπαντα, καὶ λείαν πολλὴν καὶ αἰχμαλώτους λαβόντες σχεδὸν 5
 8 ὑπὲρ ἀριθμὸν ὑπενόστησαν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ πρὸς ἀνίσχοντα
 9 ἥλιον ὁμοίως οἱ τῆς Ἀγαρ διέθεντο.
 10 Δύο δὲ παρελθόντων ἐνιαυτῶν καὶ μηνῶν τινων, ἐξότου
 11 τῆς βασιλείας ἐκράτησεν, ἐπιήλατον ἐπιτελέσας ἀγῶνα καὶ ἐν
 12 τῷ τοῦ Ζευξίππου μετὰ τὸν ἀγῶνα λουσάμενος λοιστρῷ, συσσί- 10
 13 τους τινὰς τῶν τῆς συγκλήτου πεποίητο, ὥς δ' ἐνοι λέγουσι,
 14 τοὺς ἐν τῇ τῶν ἵππων ἀμίλλῃ νικήσαντας. κατακείμενος οὖν
 15 ἐν τῷ συμποσίῳ παρὰ τινων τῶν τῆς γερονσίας κατασχεθεὶς
 16 τυφλοῦται. ταῦτα δ' ἐπράχθη κατὰ τὸ σάββατον τῆς πεντη-
 17 κοστῆς. τῇ δ' ἐξῆς κατ' αὐτὴν δηλαδὴ τὴν πεντηκοστὴν ἀθροί- 15
 18 σθέντες οἱ τε τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ ὁ δημῳδὸς δῆλος
 19 Ἀρτέμιον τὸν πρωτοασηκρῆτις προχειρίζονται αὐτοκράτορα, μετ-
 20 ονομάσαντες Ἀναστάσιον.

1 περὶ πατριαρχῶν CE 3 περὶ Βουλγάρων καὶ (om. E) τῶν Ἀγαρηῶν
 CE 12 καθάρσεις ἐκ τῆς βασιλείας τοῦ Φιλιππικοῦ CE

1 πάμπαν] πάντων E ἀδέξιος δὲ D, lacunam suppl.
 voce Κῦρον D_w κύρον BCD_wDi, κύρον AEwp 2 ἐξωθήσας D,
 corr. D_w ἐπὶ om. O ἐν ταύτῃ] ἐνταῦθα D διάγοντα E
 3 αὐτῷ DwpDi προεβάλετο RwpDi, προεβάλετο subscripto λ A,
 v. ad XIV 11, 5 4 ante μέχρι add. τὰ Rwp 6 ἀπενόστησαν
 Ewp 9 ἐπιήλατον des. E fol. 164^u, ἐπιτελείας perg. fol. 166^r,
 cui add. E: γύρισον (i. e. volve) τὸ ἐμπροσθεν φύλλον καὶ εὐρέ-
 ἐπιτελέσας ἀγῶνα 10 τοῦ om. C λουτρῷ Ewp 13 κατασχε-
 σθεὶς wpDi invitis AR 14 δὲ D 16 συγκλήτου om. D

6 Cyrum autem patriarcham ecclesia, quam per sex annos tenuerat,
 7 exegit et Ioannem, assensorem suum, in ea collocavit. Sub eo
 Bulgari Thraciam universam populati ad ipsam usque urbem in-
 cursarunt omnia, magnaue praeda et captivis fere innumeris
 8 abductis domum se receperunt. Sed et Agareni Orientem eodem
 modo tractarunt.
 9 Duobus annis et mensibus aliquot, ex quo regnum susceperat,
 elapsis, cum ludos equestres celebrasset et post certamen in Zeu-
 xippi balneo corpus lavisset, quosdam senatores cenae adhibuit,
 10 vel, ut alii dicunt, eos, qui ludis Circensibus vicerant. In eo con-
 11 vivio a quibusdam senatoribus oppressus caecatur. Id actum
 est pridie pentecostes. Postridie, hoc est in ipsa pentecoste, et
 senatus et populus ARTEMIVM, primum a secretis, imperatorem
 designant, indito ei nomine Anastasii.

Ἦν δὲ οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ λόγοις παντοίοις ὠμληκῶς 27
καὶ πραγμάτων διοικήσειν ἐντριβέστατος. οὗτος τὸν πατρι- 2
άρχην Ἰωάννην τοῦ ἀρχιερατικοῦ κατασπάσας θρόνου ὥς μὴ
ὀρθόδοξον ἔτη τρία τῆς ἐκκλησίας κρατήσαντα, μετατίθεισιν ἐκ
5 Κυζίκου ἐπὶ τὴν ἱερὰν καθέδραν τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων
Γερμανόν, ὃν ἄνωθί που ὁ λόγος ἰστόρησε παρὰ Κωνσταντίνου
τοῦ Πωγωνάτου τῶν παιδογόνων ἀφαιρεθῆναι μορίων. μαθὼν 3
δὲ ὅτι ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ Φοινίκην πλοῖα προσώρμισαν, ἵνα D
ξύλα ἐκεῖθεν κομίσωνται ναυπηγήσιμα, στόλον ἐτοιμάσας ἀπέ-
D III 332 στείλε κατ' αὐτῶν, κελεύσας καὶ τοὺς τῶν θεμάτων στόλους 4
εἰς τὴν νῆσον κατάραι Ῥόδον καὶ ἐνωθῆναι καὶ οὕτως ἐκ-
πλεῦσαι κατὰ τῶν ἐναντίων, προβαλλόμενος ἄρχοντα τοῦ στόλου
παντὸς Ἰωάννην τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας διάκονον
καὶ γενικὸν λογοθέτην. πάντων οὖν εἰς τὴν Ῥόδον συναθροί- 5
15 σθέντων ὁ διάκονος Ἰωάννης πρὸς ἔκπλουν ἡτοιμάστω, οἱ δὲ
τοῦ στόλου, καὶ μᾶλλον οἱ τοῦ θέματος τοῦ Ὀφικίου, οὐκ

1 βασιλεία Ἀρτεμίου τοῦ καὶ Ἀναστασίου AR 2 περὶ πατριαρχῶν CE
4 σημειῶσαι μετὰθεσιν ἀρχιερέως E 7 οἱ στόλον ὁ βασιλεὺς οὗτος
κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν ἔστειλε. καὶ οἱ τοῦ στόλου τὸν ἄρχοντα στασιάζαντες
ἀνείλον C

1 Ἦν (ῖν omissa errore littera rubra H: A) δὲ οὗτος ὁ βασιλεὺς
καὶ λόγοις AEWp, οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ (ἐν D) λόγοις ἦν O 2 οὗ-
τος AEWp, δς O 3 πατριαρχικοῦ D καταπαύσας Ewp, avulso:
Wo lat. 5 τῆς] καὶ E 6 που] XIV 20, 3 7 ἀφαιρεθέντα O
8 προσώρμισαν Ewp, v. ad XIV 23, 7 8. 9 ἵν' ἐκεῖθεν ξύλα O
11 κατάραι (sic) AD ῥόδον κατάραι Ewp οὕτω w* p invitis
AR, v. ad XIII 6, 16 12 προβαλλόμενος Ewp, v. ad XIV 11, 5
14 γενικῶν D, corr. Dw 15 ἡτοιμάστω D, ἡτοιμάστω: οἱ corr.
Dw 16 βήματος D, corr. Dw

27. Erat hic rex omni doctrinae genere eruditus et in rebus gerendis versatissimus. Hic patriarcha Ioanne, ut non orthodoxo 2 a sede archiepiscopali, quam triennium tenuerat, avulso Germanum Cyzico revocatum patriarcham reginae urbium designat, quem a Constantino Pogonato virilibus privatum fuisse supra loco quodam memoravimus. Cum Alexandria naves ad Phoenice 3 appulas esse, ut illinc ligna ad fabricandas naves peterent, didicisset, classem instructam contra illos misit, et provincialium quo- 4 que naves Rhodum ad insulam appellere atque, ubi convenissent, contra hostes ire iussit, totius classis duce delecto Ioanne, magnae ecclesiae dei diacono et generali logotheta. Cum igitur omnes 5 Rhodum convenissent et Ioannes navigationem pararet, classiarii

- 6 ἦσαν πειθήνιοι· οὐ γὰρ καλῶς πρὸς τὸν κρατοῦντα διέκειντο,
 ἐπεὶ μηδ' ἐκείνος τῇ πλευστικῇ στρατιᾷ κεχρημένος ἦν δεξιῶς.
 7 ὥς δὲ πρὸς τὴν ἐκείνων ἀπειθείαν ὁ διάκονος ἀρχικώτερον
 διετέθη καὶ δριμύτερον αὐτοῖς προσεφέρετο, εἰς στάσιν τοὺτους
 P1199A ἤρεθισε καὶ τὸν βασιλέα δυσφημήσαντες αὐτὸν ἀνέϊλον εὐθύς.
 8 καὶ πρόσω χωρεῖν ἀφένενοι οἱ μὲν ἀπήεσαν οἴκαδε, οἱ δὲ πρὸς
 9 τὸ Βυζάντιον ὤρμησαν· καὶ ἐν τῷ Ἀτραμντίῳ γενόμενοι Θεο-
 δόσιον τινα πράκτορα τῶν δημοσίων τελῶν, ἰδιώτην ἄνδρα,
 W11181 10 ἄκοντα λαβόντες ἀνηγόρευσαν αὐτοκράτορα. ταῦτα μαθὼν ὁ
 Ἀρτέμιος στόλον ἡτοίμασε καὶ τῇ πόλει ἐπέστησε φυλακὴν,
 11 αὐτὸς δ' ἐν Νικαίᾳ διῆγε τῇ μητροπόλει τῶν Βιθυνῶν. οἱ δὲ
 στασιασταὶ διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἀφίκοντο εἰς Χρυσόπολιν,

7 καὶ τινα Θεοδόσιον ἀνηγόρευσαν αὐτοκράτορα C

p. 245, 16. 1 ἡ μὲν καλῶς ἔπιον | ἦσαν D, οὐκ ἦσαν πειθήνιοι
 οὐ γὰρ corr. et suppl. D_w 1. 2 κρατοῦντα
 τῇ D, lacunam explet διέκειντο: ἐπεὶ μηδὲ (μηδ' ARwp) ἐκείνος D_w
 2 πλευστικῇ D, corr. D_w 2. 3 ἐπερόμενος ἦν δεξιῶδος δ D, κεχρη-
 μένος ἦν δεξιῶς. ὥς corr. D_w 3. 4 ἀναρχακῶτος ἡ δὲ τηδῆς
 ἦν αὐτὸς D, ἀρχικώτερον: διετέθη καὶ | δριμύτερον corr. et
 suppl. D_w 4 αὐτὸς D, corr. D_w 4. 5 στασιάζον τέσθαι D,
 στάσιν τοὺτους ἤρεθισε corr. D_w 5 δ' αἰφνημήσαντες D, δυσφημή-
 σαντες corr. D_w 6 ante πρόσω add. τοῦ RwpDi ἀνάμμεσα
 χωρεῖν ἀνέκμενος (?) οἱ D, τοῦ πρόσω χωρεῖν ἀφένενοι corr.
 et suppl. D_w 7 ἀτραμντίῳ ED_w wp Ephraem. 1619, ἀτραμν-
 τίῳ AO, v. arg. ad XIV 28. 1, L. G. p. 172, 5, Cedr. I p. 786, 18,
 Georg. Cypr. 1232, et cf. XV 17, 14 10 ἐποίησε O 11 δ'
 ἐνικαία D (v. arg. ad p. 247, 1) ἐν νικαία des. E fol. 166^r, cui
 add. E: σιγάφου δπισθεν ἐν φύλλον καὶ εὐρέ· διῆγε τῇ μητροπόλει,
 pergīt E fol. 165^v: διῆγε τῇ βυθινῶν E (βυ et i in ras.) wp
 12 ante θαλάσσης add. διὰ BCwp, v. ad XV 6, 18

6 ac potius Opsiciani, infensi imperatori, quod ille navales copias
 7 parum cominode tractasset, imperium detrectabant et diaconum
 eorum contumaciam acrius castigantem, maledicta in regem con-
 8 gerentes statim per seditionem occiderunt, omissoque ulteriore pro-
 9 gressu partim domum redierunt, partim Byzantium petiverunt. Cum-
 que Atramytiūm pervenissent, Theodosium quendam exactorem pub-
 licorum vectigalium, hominem in republica non versatum, invitum
 10 salutarunt imperatorem. His Artemius cognitis classem parat ur-
 bemque custodia munit, ipse Nicaeae degens, quae est Bithyniae
 11 metropolis. Seditiosi vero terra marique Chrysopolim pervenerunt,
 12 unde navales pugnae aliquamdiu sunt commissae; deinde perve-
 ctus in Thraciam Theodosius per murum Blachernium prodicione

καὶ μέχρι μὲν τινος ναυμαχίαι ἐγίνοντο· εἶτα περαιωθεὶς εἰς 12
 Θράκην ὁ Θεοδόσιος διὰ τοῦ τείχους τῶν Βλαχερνῶν ἐκ προ-
 δοσίας εἰς τὴν μεγαλόπολιν εἰσελήλυθε, καὶ τοῦ σὺν αὐτῷ ναυ- B
 τικοῦ τε καὶ στρατιωτικοῦ εἰσρύντος ἐν ταύτῃ πολλὰ τῶν ἐν
 5 ταῖς οἰκίαις χρημάτων ἡρπάγησαν. τοὺς δὲ ὑπὲρ Ἀρτεμίου 13
 ἀντεχομένους τῶν ἀρχόντων συλλαβόμενοι καὶ τὸν πατριάρχην
 Γερμανὸν παραλαβόντες ἀπῆλθον εἰς Νίκαιαν, δεικνύντες τῷ
 Ἀρτεμίῳ ὅτι ἡ πόλις ἤδη παρελήφθη καὶ τὰ βασίλεια. καὶ δς 14
 D III 333 τὸ μοναδικὸν μεταμφιασάμενος σχῆμα καὶ πίστει λαβὼν μὴ
 10 τι περαιτέρω παθεῖν, παρέδωκεν αὐτοῖς ἑαυτὸν καὶ ἐν Θεσσα-
 λονίκῃ περιορισθῇ, βασιλεύσας ἕνα ἐνιαυτὸν ἐπὶ μηνὶ τρισίν.
 Ἦν δὲ Θεοδόσιος ἡθους μὲν χρηστοῦ καὶ βίου σεμνοῦ, 28 C
 ἀπράγμων δ' ἀνὴρ καὶ πρὸς πραγμάτων διοίκησιν καὶ ταῦτα
 βασιλείας σφόδρα γε ἀποπεφυκώς. Λέων δὲ ὁ καὶ Κόνων, 2
 15 παρὰ τοῦ Ἀρτεμίου στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν προβληθείς,

1 ὅτι τοῦ Ἀρτεμίου ἐν Νικαίᾳ (ἐνικαία E, v. ad XIV 27, 10) διάγοντος
 ὁ Θεοδόσιος ἐκ προδοσίας τὴν πόλιν εἴλε (τ. πόλιν εἴλεν ἐκ προδ. E). καὶ
 ὁ Ἀρτέμιος καρεῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ περιορισθῇ CE 12 βασίλεια Θεο-
 δοσίου τοῦ Ἀραμυτινοῦ (ἀραμυτιννοῦ E, ἀραμυτινηνοῦ D) AR, ὁ ἀραμυ-
 τινός B (v. ad XIV 27, 9 et h. l.) 14 ὅτι ὁ Ἰσαυρὸς Λέων καὶ
 ὁ (δ καὶ E) Ἀρτάβασδος ἐπανάστησαν κατὰ τοῦ Θεοδοσίου CE

1. 2 εἰς Θράκην ARwp, ἐκ θράκης B, v. Niceph. Cpol. p. 51, 21,
 Theoph. I p. 386, 3, G. M. p. 627, 18, L. G. p. 172, 12, Cedr. I
 p. 786, 22 3 εἰσελήλυθε RwpDi, εἰσελήλυθεν A, v. ad XIII 1, 5
 7 νικαίαν w*p invitis AR 9 μοναδικὸν AE, μοναχικὸν Owp, v.
 Theoph. I p. 386, 12, G. M. p. 627, 25, L. G. p. 172, 19, Cedr.
 I p. 787, 5 ἀμφιασάμενος Ewp 12 ἦν AE, ἐβασίλευσε O, O
 βασιλευσε w*, unde temere O βασιλεύς p* post δὲ add. ὁ E
 post θεοδόσιος add. δς ἀραμυτινός (ἀραμυτινηνός Dwp) ἐπω-
 νόμαστο, ἀνὴρ Owp 13 ἀνὴρ AE, ἕλλως Owp post διοίκησιν
 add. τε καὶ μεταχείρισιν (μεταχείρισιν BC) Owp 14 γε om Di
 invitis ARwp

magnam urbem intravit unaque cum eo classarii et milites, qui
 magnam pecuniam ex aedibus rapuerunt et principibus, qui Ar- 13
 temium defendebant, comprehensis et patriarcha Germano capto
 Nicaeam discesserunt, ostendentes Artemio urbem et regiam iam
 esse occupatas. Is igitur habitu solitarii sumpto acceptaque fide 14
 nihil sibi praeterea mali timendum, iis sese tradidit ac Thessalo-
 nicam est relegatus, cum annum et tres menses regnasset.

28. Erat THEODOSIUS vir bonus ille quidem honestaeque
 vitae, sed ignavus et ad rerum administrationem, regni praeser-
 tim, minime idoneus. Ceterum Leo, qui et Conon, ab Artemio, 2

ὑπὲρ τοῦ Ἀρτεμίου δῆθεν φρονῶν, οὐχ ὑπεῖξε Θεοδοσίῳ, σύμ-
 πνονν ἔχων καὶ τὸν τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγὸν Ἀρτάβασδον
 3 τὸν Ἀρμένιον. ἄρας οὖν ἐκεῖθεν μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ταγμάτων
 εἰς Νικομήδειαν ἔρχεται, ἔνθα τὸν τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου
 D υἱὸν ἐδρηκῶς καὶ αὐτὸν μετὰ τῆς βασιλικῆς ἀποσκευῆς χειρω-
 4 σάμενος, ἀφίκετο εἰς Χρυσόπολιν. ὁ Θεοδόσιος δὲ ἀπραγμόνως
 τῆς βασιλείας ἐξέστη αὐτῷ εἰς κληρικὸν καρεῖς μετὰ τοῦ υἱοῦ,
 πληροφοροῖαν λαβὼν μὴ τι ἕτερον ὑποστῆναι. καὶ ὁ μὲν ἡσύ-
 χως ἐβίω τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, βασιλεύσας δύο ἐνιαυτούς.

LIBER QVINTVS DECIMVS.

1 Λέων δὲ τοῦ τῆς βασιλείας ὀνόματος ἀναξίως ἡξίωτο· 10
 ὃ πατρίς μὲν ἦν Ἰσαυρία, ἐκεῖθεν δὲ μετοικισθεὶς μετὰ τῶν

6 καθάρσεις τοῦ βασιλέως (τ. βασ. οἰμ. E) Θεοδοσίον CE 10 βασι-
 λεία Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου τοῦ καὶ Κόνωνος ACDE

1 ὑπεῖξε (ex ὑπῆρξε corr. B) OwρDi, ὑπεῖξαι AE 2 Ἀρμενιακῶν
 D 3 Ἀρμένιον D αὐτὸν RwpDi, αὐτῶν AD, v. ad XIII 10, 11
 6 Θεοδόσιος δὲ AE, δέγε Θεοδόσιος O, δὲ Θεοδόσιος w*ρ 7 καὶ εἰς
 D, καρεῖς corr. Dw post υἱοῦ add. καὶ OwρDi, v. vs. 8 8 εἰλη-
 φῶς O μήτι | ἕτερον D 8. 9 ὑποστῆναι
 τῆς D, lacunam explet Dw verbis: ὅς καὶ ἡσύχως
 διεβίω τὸ λοιπὸν 8 καὶ ὁ μὲν AEwp, ὅς καὶ BCDw, ὁ μὲν Di
 (Haasii annotatione ad vs. 7 pertinente huc perperam relata)
 9 διεβίω O ἐβασίλευσε δὲ D, βασιλεύσας ἐπὶ Dw ante δύο
 add. ἐπὶ BCDw 10 Λέων δὲ AE, Ἐντεῦθεν ὁ Λέων Owρ τὰ
 βασιλεία D, τοῦ τῆς βασιλείας corr. Dw 10. 11 ἀνάξιον ἐξεκόντος |
 ἦν πρὸ μὴ δ' D, ἀναξίως ἡξίωτο ὃ πατρίς μὲν corr. Dw 11 Ἰσαυρία
 E μετοικισθεὶς D

cuius partes amplectebatur, dux Orientis designatus non cessit
 Theodosio, adiuvante Artabasdo quoque Armenio, Armeniacorum
 3 duce. Illinc igitur cum suis legionibus Nicomediam digressus
 est, ubi Theodosii filium cum regio instrumento deprehensum
 4 Chrysopolim perduxit. Ei Theodosius sine pugna regno cessit
 unaque cum filio rarus est in clericum, accepta fide nihil in se
 consultum iri gravius; ita ille vitae reliquum tranquille transegit,
 cum regnasset duos annos.

1. LEO regni nomen praeter dignitatem est consecutus, qui
 patriam habebat Isauriam et illinc una cum parentibus a rege

τεκόντων παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ μήπω τῆς ἀρχῆς
 ἐξωσθέντος, ἐν Μεσημβρίᾳ τῇ Θρακικῇ πεποίητο τὰς διατριβάς. P^{II}160 A
 καθαιρεθέντος δὲ τοῦ Ἰουστινιανοῦ τῆς ἀρχῆς, εἴτα ἐπανερχο- 2
 μένου μετὰ Βουλγάρων εἰς τὸ τὴν βασιλείαν αὐτῆς ἀναλαβεῖν,
 5 ὁ Λέων ὑπαντήσας αὐτῷ δῶρα προσήνεγκε. καὶ ὁ Ἰουστινιανὸς 3
 σπαθάριον αὐτὸν αὐτίκα ἐτίμησε καὶ βασιλεύσας τὸ δεύτερον
 αὐτὸν ὤκειώσατο. εἴτα ἔσταλτο παρ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἀλανοὺς, 4
 D III 334 συγκινήσων αὐτοὺς κατὰ τῶν Ἀβασγῶν ἀποστάντων τῆς Ῥω-
 μαίων ἀρχῆς. οἱ γὰρ Ἀβασγοί, ὡς ὁ Καισαρεὺς Προκόπιος 5
 10 ἱστορεῖ, δυοῖν ὁμοφύλοιον ἦσαν ὑπήκοοι, τῷ μὲν κρατοῦντι τῆς
 πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον μοίρας αὐτῶν, τῷ δὲ τῆς τετραμμένης
 πρὸς δύνοντα. καὶ ἄμφω δὲ τούτω τὸν ἄρχοντε ὑπὸ φιλοχρη- 6 B
 ματίας κακῶς ἐχρῶντο τῷ ἔθνει· δόσους γὰρ ἂν παῖδας εὗρισκον
 ὠραίους καὶ τὸ εἶδος καλοὺς καὶ τὴν ἄλλην τοῦ σώματος φύσιν
 15 δεξιούς, βίᾳ τῶν τοκέων ἀφέλκοντες καὶ τῶν παιδογόνων μο-
 ρίων σιδήρῳ στερίσκοντες, ἐκείνους μὲν πολλῶν χρημάτων Ῥω-

9 περὶ Ἀβασγῶν, καὶ ὅσα ὑπὸ τῶν σφετέρων ἀρχηγῶν ἔπασχον (καὶ ὅσα —
 ἔπασχον om. C) καὶ οἷα καὶ ὅπως εἰς θεογνωσίαν μετήχθησαν CE

1 τέκνων E τὸ τοῦ D, παρὰ τοῦ corr. Dw 2 μεσημβρία D
 τὴν θράκην D, τῇ θρακικῇ corr. Dw 3 δὲ
 om. E | Ἰουστινιανῷ (sic) A 5 προσήνεγκεν Ewp, v. ad XIII
 1, 5 6 ἐτίμησεν B^sEwpDi, v. ad XIII 1, 5 7 πρὸς] εἰς B
 post Ἀλανοὺς add. ἡ Ἀλβανοὺς· οὕτω γὰρ τοῖς παλαίοις ὀνομάζονται·
 ἔσταλτο δὲ Owp, ἡ Ἀλβανός E, v. ad XV 1, 19 9 Προκόπιος]
 Procop. II p. 471, 13 ss., p. 498, 17 ss. 12 δύνοντα D, corr. Dw
 12 τῷ corr. ex τῷ A 13 δόσους ἂν εὗρισκον] v. I p. 262, 7,
 ubi Zonaras pro δν ἂν εὗρισκωσι Xenophontis ponit οἷς ἂν εὗρι-
 σκον γὰρ om. B 14 φυῆν O 15 βίᾳ τῶν — 16 ἐκείνους
 μὲν (unum versum) om. E

Iustiniano, antequam imperio electus est, translatus Mesembriae,
 in urbe Thracica, vitam agebat. Cum autem expulsus Iustinianus 2
 a Bulgaris in regnum reduceretur, Leo progressus obviam ei
 munera obtulit. Eaque de causa ab Iustiniano spatharii digni- 3
 tatem statim est consecutus et recuperato ab illo regno eius
 familiaritate utebatur. Deinde missus est ab eo ad Alanos, ut 4
 eos concitaret contra Abasgos, qui defecerant a Romanorum im-
 perio. Abasgi enim, ut Caesariensis Procopius refert, duobus 5
 suis popularibus parebant, quorum alter partem orientalem,
 alter occidentalem gubernabat. Uterque porro princeps gentem 6
 ex avaritia male tractabat; nam quoscunque pueros florentes
 et formosos et corporibus elegantibus inveniebant, eos vi paren-
 tibus ereptos castratosque Romanis eunuchorum amore semper

- WIII82 7 μαίους ἐλίπρασκον περὶ τοὺς ἐκτομίας ἐπτοημένοις αἰεί· τοὺς
 δὲ τούτων πατέρας εὐθὺς ἔκτεινον, ἵνα μὴ ποτε μνηϊῶντες διὰ
 8 τοὺς παῖδας βουλευσῶνται κατ' αὐτῶν ἐπανάστασιν. καὶ ἦν
 παρ' αὐτοῖς τὸ παῖδα τεκεῖν ἀγαθὸν τὴν ὄψιν δυστύχημα μέ-
 9 γιστον, τῆς τῶν παίδων εὐπρεπείας ἀλλασσομένοις τὸν θάνατον. 5
 C 10 Ἰουστινιανὸς δὲ ὁ πρῶτος στείλας παρ' αὐτοῖς ἕνα τῶν ἐν τοῖς
 βασιλείοις εὐνούχων σφίσι δμογενῇ (πολλοὶ γὰρ περὶ τὰ Ῥω-
 μαίων ἀρχεῖα τοιοῦτοι ἐστρέφοντο) ἀπέῤπε τοῖς ἡγεμόσι τῶν
 Ἀβασγῶν μηκέτι μηδένα τὴν ἀρρενωπίαν ἐκτέμνεσθαι βιαζό- 10
 11 μενον· τελευτήσῃν γὰρ τὴν πράξιν αὐτοῖς εἰς κενόν, μηδεὶν
 12 Ῥωμαίων πρίασθαι βουλευσομένου τοὺς ἐκτομίας αὐτῶν. τοῦτο
 τοῖς Ἀβασγοῖς ἀσμενέστατα προσεδέδεκτο, καὶ τῇ ἐπιταγῇ τοῦ
 βασιλέως Ῥωμαίων θαρρήσαντες τοῦ λοιποῦ πρὸς τοῦργον τοῦτο
 τοῖς ἀρχουσιν αὐτῶν οὐχ ὑπέκνυπον, κάκῃνοι δὲ πρὸς τὴν 15
 13 πράξιν ἦσαν νωθέστεροι. εἶτα καὶ ἅμφω τοὺς αὐτῶν ἀρχη-
 14 γοὺς καθελόντες ἤθελον βιοτεύειν αὐτόνομοι. μέχρι μέντοι D III 335
 τότε καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν θρησκείας ἦσαν ἀμύητοι, ἄλση
 D δὲ καὶ ὕλας ἐσέβοντο καὶ τὰ δένδρα τούτοις ἐξ ἀφελείας βαρ-

4 παρὰ τοῖς ἀβασγοῖς Owp 5 τοῖς D, τῆς corr. Dw παιδῶν
 p* invitis ARw 9 ἐτρέφοντο Ewp, versabantur: Wo lat.
 11 αὐτοῖς τὴν πράξιν D ὥς D, εἰς corr. Dw 12 βουλευσομέ-
 νους w*ρ 14 τοῦργον AO, τοῦργον EwpDi, v. Goettlingium
Allg. Lehre v. Accent cet. Ien. 1835 p. 384 s. et Zonar. XVI 2,
 24. 20, 16. 22, 23. XVII 19, 1. 27, 9 18 θρησκείας D, corr. Dw
 19 τούτοις ἐξ] καὶ λίθους D, τοῖτοις ἐξ Dw

7 attonitis magna pecunia vendebant; eorumque patres statim oc-
 cidebant, ne quando irati propter filios seditionem contra se mo-
 8 verent. Erat igitur apud eos filiolum genuisse pulchrum infor-
 9 tunium maximum, ea puerorum elegantia morte luta. Atque
 10 Abasgi sic a suis principibus tractabantur. Iustinianus autem
 primus, misso ad eos regio eunucho quodam eorum populari
 (multi enim tales in palatiis Romanis versabantur) Abasgorum
 principibus interdixit, ne quem in posterum invitum castrarent;
 11 capturos enim laborem inanem, nemine Romanorum castratos
 12 eorum empturo. Hoc Abasgi cupidissime acceperunt edicto quoque
 regis Romani freti deinceps principibus suis in ea re non ces-
 serunt, qui et ipsi iam segniores ad id facinus erant redditī.
 13 Post etiam utroque principe sublato suis legibus vivere volebant,
 14 cum ad id usque tempus Christianae religionis essent rudes et
 lucos ac silvas venerarentur et arbores barbarica simplicitate

βαρικῆς εἰς θεοὺς ἐνομίζοντο. Ἰουστινιανὸς δὲ μεταθεῖναι σφᾶς 15
 πρὸς τὴν εὐσέβειαν σπούδασμα ἔθετο καὶ στεῖλας παρ' αὐτοῖς
 ἱεροῦς ἀνδρας δι' αὐτῶν εἰς ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μετήνεγκε τοῦ
 θεοῦ. εἶτα καὶ θεῖον ἐν Ἀβασγοῖς τῆς θεοτόκου ἐδείματο τέ- 16
 5 μενος καὶ ἱερεῖς ἐγκατέστησε καὶ οὕτως εἰς ἡθὴ τὰ τῶν χριστια-
 νῶν αὐτοὺς μετήγαγεν ἐκ τῶν πάνν βαρβαρικῶν. ἐντεῦθεν 17
 ὑπ' οὐδενὸς ἀρχομένων τῶν Ἀβασγῶν οἱ βασιλεῖς Ῥωμαίων
 ἔστειλλον ἀρχοντας, καὶ ὑπ' ἐκείνων αὐτοῖς διητῶντο τὰ πρά-
 γματα. χωρησάντων δὲ τῶν στελλομένων εἰς ἀδικίας καὶ τυ- 18
 10 ραννικώτερον χρωμένων αὐτοῖς, δέισαντες μὴ πάντῃ δουλωθῶσι PII 101 A
 Ῥωμαῖοις, ἀφίστανται καὶ οὐκέτι δέχεσθαι ἀρχοντα Ῥωμαίων
 ἐβούλοντο. διὰ τοῦτο τίσασθαι θέλων αὐτοὺς ὁ ῥινότμητος 19
 Ἰουστινιανὸς στέλλει τὸν σπαθάριον Λέοντα πρὸς τοὺς Ἀλανοὺς,
 οὗς Ἀλβανοὺς ὁ Προκόπιος γράφει, χρήμασι πλείστοις κατὰ
 15 τῶν Ἀβασγῶν δμῶρων ὄντων αὐτοῖς, ὀπίσσει τούτους βουλό-
 μενος. ἐκεῖ τοίνυν ὁ Λέων γενόμενος καὶ συγχρὸς διατρέφας 20

6 οἱ τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν οἱ Ἀβασγοὶ καθελόντες ἐκ τοῦ βασιλείως Ῥω-
 μαίων ἐδέχοντο ἀρχοντας C

1. 2 ἐνομίζοντο πρὸς D, lacunam suppl. D_w
 his: Ἰουστινιανὸς δὲ μεταθεῖναι σφᾶς 1 σφᾶς — 3 ἀνδρας (unum
 versum) om. E 2 τὴν om. OwpDi σπον ἐθετο D,
 σπούδασμα ἔθετο suppl. et corr. D_w στέλας D, corr. D_w
 αὐτοῖς ARwp, αὐτὸν DE, αὐτοὺς D_w 3 δι' αὐτῶν om. D
 6 αὐτοῖς om. D, add. D_w post τῶν add. βίων D 7 οἱ RwpDi, εἰς A
 8 διητῶντο B 9 τυραννικώτερος D, corr. D_w 11 ἀρχ. ῥωμαίων
 RwpDi 12 ἐβούλοντο E τίσασθαι des. E fol. 165^r, cui add.
 E: γύρισον τὸ ἔμπροσθεν φύλλον καὶ εὗρεαι τὸ ἴσον ἥγουν· θέλων
 αὐτοὺς ὁ ῥινότμητος, perg. fol. 166^v: θέλων αὐτοὺς cet. 13 Ἀλ-
 λανοὺς D, corr. D_w 14 οὗς Ἀλβανοὺς ὁ Προκόπιος γράφει om.
 Owp, v. ad XV I, 4; praeterea errat Zonaras, neque enim us-
 quam Procopius Alanos dicit Albanos.

pro diis haberent. Sed Iustinianus eos ad pietatem traducere 15
 statuit missisque sacris viris dei cognitione eos imbuit; exstructa- 16
 que praeclara apud Abasgos aede deiparae et sacerdotibus in
 ea collocatis, eos a vita plane barbarica ad mores Christianorum
 perduxit. Ex eo nemini parentibus Abasgis reges Romanorum 17
 duces miserunt, a quibus eorum res administrabantur. Qui cum 18
 iniurii essent ac populum crudelius tractarent, veriti, ne prorsus
 in servitutem a Romanis redigerentur, deficiunt neque amplius
 ducem Romanorum admittunt. Ea de causa Iustinianus is, qui 19
 naso mutilatus fuit, eos ulturus Leonem spatharium ad Alanos,
 quos Albanos Procopius dicit, cum maxima pecunia mittit, ut
 eos contra finitimos Abasgos armaret. Illuc profectus Leo et 20

ἐνιαυτούς, ὃψὲ καὶ μόλις ἐπανελήλυθε, μήτε τὸν Ἰουστινιανὸν
 εὐδρηκῶς (ἀνήρητο γάρ), μήτε μὴν τὸν Φίλιππικόν (καθήρητο
 21 γὰρ πηρωθεὶς, ὡς εἴρηται, καὶ τὰ ὄμματα). πρόσσειον οὖν Ἀρ-
 τεμῖω βασιλεύοντι τότε· ὁ δὲ καὶ προσήκατο αὐτὸν εὐμενῶς
 καὶ στρατηγὸν τοῦ τῶν ἀνατολικῶν προεχειρίσατο θέματος. 5
 B 22 τούτῳ γοῦν, ὡς εἴρηται, δῆθεν ἀμύνων ἀντὶ τοῦ χειρὰ κατὰ
 Θεοδοσίου καὶ τῶν σκήπτρων γέγονεν ἐγκρατής (ὃ θεοῦ κρι- D III 336
 μάτων ἄβυσσος ἀκατάληπτος) καὶ αὐτίκα τὴν θυγατέρα τῇ
 23 Ἀρταβάσδω συνώκησε, κουροπαλάτην αὐτὸν τιμήσας. Μάσαλ-
 μας δὲ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς ἐξ Ἀβύδου σὺν μεγάλῳ στρα- 10
 τεύματι πρὸς Θράκην περραιωθεὶς πολὺν μὲν τῆς Θρακίας ἐλη-
 24 σατο χώρας, τῇ δὲ βασιλευσύνῃ τῶν πόλεων προσβαλὼν χάρακα
 παρὰ τοῖς κατὰ χέρσον αὐτῆς ἐπήξατο τείχεσι, καὶ ἦν αὐτὸς
 μὲν ἐντεῦθεν ταύτην πολιορκῶν, ἐκ δὲ θαλάσσης σὺν στόλῳ

9 ὅτι οἱ (om. C) Ἀραβες ἐξ Ἀβύδου περάσαντες τὴν πόλιν ἐπολιόρκουν
 κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν· καὶ κακῶς ἀπηλλάγησαν ἀμφοτέρωθεν CE

3 εἴρηται] XIV 26, 10 5 στρατηγὸν RwpDi, στρατηγῶν A 6 εἴ-
 ρηται] XIV 28, 2 post κατὰ add. τοῦ Ewp 7 ὃ A, ὃ R^swpDi,
 v. Goettlingium l. c. p. 362 et ann. sequ. 8 ἄβυσσος] Huc
 referenda sunt ea, quae Suicerus affert in thes. eccl. p. 11.
 II 2a; praeterea nominativus pro vocativo adhibetur, itaque
 scribendum est ὦ, non ὦ καὶ AF, βασιλεύσας δὲ οὕτως (οὕτως
 D) CD, βασιλεύσας δ' οὕτω B, βασιλεύσας δὲ οὕτω w^p 8. 9 τῇ
 ἀρταβάσδω τὴν θυγατέρα O 9 συνώκησε (sic) A τιμήσας αὐ-
 τόν. O μάσαλμας ACDw, G. M. p. 637, 2, Th. M. p. 122, Cedr.
 I p. 800, 5, μασάλμας EwpDi L. G. p. 177, 22, μασάλδας B, μά-
 σαλδας D 11 ἐλήσαντο B 12 προσβαλὼν] περραιωθεὶς ex versu
 antecedenti repetit C χάρακα D, corr. Dw 13 αὐτῆς
 RwpDi, αὐτοῖς AC 13. 14 μὲν αὐτὸς B^swp 14 ταύτην πολιορ-
 κῶν. ἐντεῦθεν E θαλάσσης omissio δὲ D, θαλάσσης δὲ Dw
 14 s. στόλῳ μεγάλῳ AEwp, βαρυντάτῳ στόλῳ BCDw, βαρυντάτῳ
 omissio στόλῳ D

multos ibi annos commoratus sero aegreque rediit, neque Iusti-
 niano invento (nam occisus erat), neque Philippico (pulsus enim
 21 erat, ut dictum est, oculis etiam erutis). Artemium igitur tum
 regnantem convenit, a quo benigne acceptus est et Orientalium
 22 themati praefectus. Pro eo igitur, ut dictum est, propugnans
 scilicet Theodosio se opposuit sceptrisque potitus (o dei iudicio
 23 abyssum incomprehensibilem) statim Artabaso filiam de-
 spondit et curopalatae honorem decrevit. Masalmas autem, Ara-
 24 bium dux, Abydo cum magnis copiis in Thraciam transvectus
 magnam eius provinciae partem populatus est, impetuque in ur-
 bem regiam facto vallum iuxta terrestria eius moenia posuit at-
 que ab ea parte ipse urbem oppugnavit, Solimas autem archisa-

μεγάλῳ δ' ἀρχιστρατάρχῃ Σολιμᾷς. ἀλλὰ τὰς μὲν νῆας αὐτῶν 25 C
 τὰς τε πολεμιστηρίους τὰς τε μὴν φορτηγούς τῷ ὑγρῷ πυρὶ
 Ῥωμαῖοι κατετροπώσαντο, ὥστε πολλοὺς τῶν ναυάρχων, ὧν
 οὐπω ταῖς ναυσὶ τὸ ὑγρὸν τοῦτο προσήγγισε πῦρ, ἀπογνόντας
 5 προσρῦναι τῷ βασιλεῖ. τὸ μὲν οὖν πλεῖον τοῦ ναυτικοῦ τῶν 26
 Ἀράβων οὕτω διώλετο. τοῖς δὲ κατὰ Βιθυνίαν αὐτῶν ληϊζο- 27
 μένοις ἐντυχόντα στρατεύματα Ῥωμαίων περὶ πολλοὺς διεφθάρ-
 κασιν, ὥστε κακείνους δείσαντας ἀποδρᾶναι. τοὺς δὲ κατὰ 28 W III 83
 Θράκην τυγχάνοντας Ἀραβας λιμὸς ἐπέεξε κραταίως, ὅθεν οὐδε-
 10 νὸς τῶν θνησκόντων ζῶων ἀπείχοντο. λέγεται δὲ καὶ σαρκῶν
 ἀνθρωπείων αὐτοὺς ἄφρασθαι. ἀλλὰ καὶ νόσος αὐτοῖς ἐνέσκηψε 29
 λοιμικὴ καὶ διέφθειρε παμπληθεῖς. καὶ Βούλγαροι δὲ τούτοις 30 D
 ἐπελθόντες πολλὰς χιλιοστῆς αὐτῶν, ὥς τινες ἀναγράφουσι,
 μαχαίρας ἔθεντο παρανάλωμα.
 15 Ὁ δὲ τῆς Σικελίας στρατηγὸς Σέργιος τὴν τῶν Ἀράβων 2
 κατὰ τῆς πόλεως ἐπέλευσιν γνόνς καὶ ὡς ἐν ἀκαταστασίᾳ τὰ
 Ῥωμαίων τυγχάνουσι, τυραννίδι καὶ αὐτὸς ἐπεχείρησε· καὶ οὐχ 2

15 οὗ δ' ἀρχιστρατάρχῃ Σολιμᾷς (δ' τῆς σικελίας στρατηγὸς E) τυραννίδι ἐπ-
 εχείρησεν CE

1 σολιμᾷς AR, σολιμᾶς DEwp, σολιμᾶν Niceph. Cpol. p. 53, 17
 5 πλεῖστον Di invitis ARwp 7 περὶ] πολλὰ B 8 ζείσαντας
 deletο ζ E ἀποδρᾶναι ARwp, corr. Di 10 δὲ] γὰρ E ante
 σαρκῶν add. δ D, del. Dw 11 καὶ om. w* p invitis AR νόσοις
 D, corr. Dw ἐπέσκηψε E 12 πολλοὺς C, sed γρ. παμπληθεῖς
 Cm

trapa e mari cum classe maxima. Verum naves eorum tam 25
 bellicas quam onerarias Graeco igni Romani reppulerunt, ut multi
 navarchi, quorum naves Graecus ille ignis nondum attigerat, per
 desperationem se conferrent ad regem. Et hoc modo pars 26
 maior classis Arabicae perlit. Romanaeque legiones eos, qui in 27
 Bithynia praedabantur, aggressae multos occiderunt, ut et illi
 territi aufugerent. Qui autem erant in Thracia Arabes tanta 28
 fame premebantur, ut corporibus animalium mortuorum non ab-
 stinerent; quin etiam humanis carnibus admovisse manus perhi-
 bentur. Praeterea pestilentia eos invasit eorumque turba con- 29
 fertim absumpsit. Ad haec Bulgari eos aggressi multa milia, ut 30
 quidam narrant, ferro trucidarunt.

2. Interea Sergius, Siciliae praetor, cognita urbis obsidione
 Arabica et imperii Romani perturbatione tyrannidem et ipse
 affectavit, non sibi ipsi usurpato regis titulo, sed ministrorum 2
 suorum quendam Gregorium curavit a populo regem salutandum,

ἐαντὸν τῆς βασιλείου ἡξίωσε κλήσεως, ἀλλὰ τινα Γρηγόριον
 τῶν ὑπηρετουμένων αὐτῷ ἀναρρηθῆναι παρὰ τοῦ λαοῦ βασιλέα
 πεποίηκε, μετονομάσας τὸν ἄνδρα Τιβέριον, ὃς γνώμη τοῦ Σερ- D III 337
 3 γίου καὶ τινος εἰς ἀρχὰς προεβίβασε. ταῦτ' ἀγγελθέντα τῷ
 P II 102A Λέοντι διανέστησαν αὐτὸν τῷ τυραννήσαντι ἀντιτάσσασθαι, καὶ 5
 Παῦλον τὸν τῶν βασιλικῶν ἱπποκόμων ἐπιστατοῦντα (χαρτου-
 λάριον ἢ Ῥωμαίων οἶδε τοῦτον λέγειν φωνή) πατρίκιον τιμῆας
 καὶ στρατηγὸν Σικελίας ὀνομάσας στέλλει κατὰ τοῦ ἀποστάτου,
 4 προστάγματα πρὸς τοὺς τῶν χωρῶν ἄρχοντας ἐγχειρίσας αὐτῷ
 συναίρεσθαι τῷ Παύλῳ κελεύοντα, καὶ πρὸς τὴν ἐν Σικελίᾳ 10
 δὲ στρατιὰν γραφὴν ἐγχαράξας δηλοῦσαν καλῶς ἔχειν Ῥωμαίους
 τὰ πράγματα, ἥδη τῶν Ἀράβων ἡττημένων καὶ κατατροπω-
 θέντων, διὰ τοῦ Παύλου καὶ ταύτην τοῖς στρατιώταις ἐκπέ-
 5 πομφε. καταλαβόντα τοῖνυν τὴν Σικελίαν τοῦτον ἀνωσιτὶ καὶ
 Β εἰσελθόντα εἰς τὴν Συράκουσαν μαθὼν ὁ Σέργιος εὐθὺς ἀπέ- 15

14 ὥπως ἢ ἐν Σικελίᾳ ἐπανάστασις κατελύθη C

1 κλήσεως ἡξίωσεν C [Γρηγόριον] Zonaras videtur Basilium,
 Gregorii filium, errore nominasse Gregorium; v. Niceph. Cpol.
 p. 54, 24, Theoph. I p. 398, 7, G. M. p. 638, 11, L. G. p. 179,
 3 (Th. M. p. 123), Cedr. I p. 790, 23 2 ἀναρρηθῆναι D, corr.
 D_w (v. ad XIV 11, 7) βασιλέα παρὰ τοῦ λαοῦ C 3 τι-
 βέριον μετονομάσας τὸν ἄνδρα D 3. 4 ὃς (δὴ sic A) γνώμη τοῦ
 σεργίου καὶ τινος εἰς (om. E) ἀρχὰς προεβίβασε AE, ὃς καὶ τινος
 εἰς ἀρχὰς γνώμη προεβιβάσατο (προεβίβασε D) τοῦ σεργίου O, ὃς καὶ
 τινος εἰς ἀρχὰς γνώμη τοῦ σεργίου προεβίβασε w*^p 4 ταῦτα D
 5 αὐτῷ D, corr. D_w τὸν τυραννήσαντα E 6 τὸν RwpDi, om.
 A ἱπποκόμον E ἐπικρατοῦντα B χαρτουλάριον ODi, χαλτου-
 λάριον Λ, χαρτουλλάριον Ewp 9 προστάγματι D ἐγχειρίσας
 (sic) A 11 Ῥωμαίους καλῶς ἔχειν C 12 ἡττωμένων E 14 τοῖνυν
 om. B τοῦτον τὴν σικελίαν B ἀνωσιτὶ D 15 συράκουσαν
 (sic) A

nomine eius in Tiberium commutato, qui de sententia Sergii
 3 etiam quosdam ad magistratus evexit. Hoc nuntio Leo commo-
 tus, ut de opprimendo tyranno cogitaret, Paulum regis equisoni-
 bus praefectum, qui lingua Romana chartularius dicitur, patricii
 dignitate ornatum et Siciliae praetorem designatum mittit contra
 4 seditiosum, traditis edictis ad provinciarum praesides, quibus
 Paulum adiutare iubebantur, scriptisque ad Siciliensem exercitum
 litteris, quibus Romanam rem bene sese habere significabat, Ara-
 bibus iam victis et profligatis; eas quoque litteras Paulo tradidit
 5 militibus reddendas. Quem cum praeter spem tenuisse Siciliam
 atque ingressum esse Syracusas cognovisset Sergius, statim ar-

δρα καὶ πρὸς Λογγιβαρδίαν ἐγροίτησε. τοῦ δὲ Παύλου προσ-6
ομιλήσαντος τῷ στρατιωτικῷ καὶ τὸ γράμμα τὸ βασιλεῖον ἀνα-
γνόντος αὐτῶν εἰς ἐπήκοον, εὐθὺς ἐκεῖνοι τὸν μὲν βασιλέα
εὐφήμεσαν, τὸν δὲ Γρηγόριον καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν δεσμίους
5 τῷ Παύλῳ παρέδωκαν. καὶ ὁ δὲ τὸν μὲν Γρηγόριον ἀνείλε, τοὺς 7
δ' ἐκείνους ὑπασπιστάς μαστίξας καὶ τὴν κόμην ἀποθρίξας αὐ-
τοῖς ὑπερορίᾳ κατέκρινεν. ὁ δὲ Σέργιος πληροφορίαν λαβὼν 8
μή τις πειραθῆναι κακοῦ, πρὸς τὸν Παῦλον ἐκ Καλαβρίας
ἀφίκετο. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Σικελίαν οὕτως ἡρέμηναν. 9
10 Οἱ δὲ τὴν πόλιν πολιορκοῦντες Ἀραβες, παθόντες μᾶλλον 10 C
ἢ δρᾶσαντες, ἐπανελθεῖν εἰς τὰ οἰκεία ὤρμηκεσαν καὶ εἰς τὰς
περιλειφθείσας ἐμβάντες νῆας ἀπήρσαν. λαίλαπι δὲ περιπε- 11
σόντες σφοδρῶ πάντες ἀπώλοντο σὺν ταῖς οἰκείαις τριήρεσι,
δέκα μόνων νηῶν περιλειφθεισῶν, ὧν αἱ μὲν πέντε παρὰ Ῥω-
D III 338 μαίων ἐάλωσαν, αἱ δὲ λοιπαὶ διαφυγοῦσαι τῆς συμφορᾶς ἀπήλ-
θοσαν ἄγγελοι.
Ἐτέχθη δὲ τῷ Λέοντι σκύμνος ὁμότερος τοῦ πατρὸς καὶ 12
τὴν τε μητέρα τούτου κεκλημένην Μαρίαν ἔστειλεν ὁ Λέων

12 *δτι ἄνευ πέντε (ε' C) νηῶν αἱ ἄλλαι τῶν Ἀράβων (τ. Ἀραβ. om E)*
ἀπώλοντο σὺν αὐτοῖς CE 17 *περὶ τοῦ Κοπρώνιμου C, δτι βαπτιζόμενος*
κόπρον ἔρευνσε καὶ Κοπρώνιμος (κοπρόνιμος E) ὠνομάσθη E

1 *λαγγιβαρδίαν D, corr. D_w* 3 *μὲν om. E* post *βασιλέα add.*
ἐτίμησαν καὶ Ewp, om. Wo lat. 4 post *δέ add. γε w*_p invitis*
AR 8 *δεινῷ B* *καλαβρίας RwpDi, καλαυρίας AB* 9 *τὴν*
om. B 14 *μόνων AO, μόνον et μόνων per dittogr. E, μόνον*
wp, v. ad XIV 6, 31 *περιλειφθεισῶν D, περιληφθεισῶν (sic) A*

repta fuga Longobardiam versus profectus est. Paulus vero 6°
oratione apud milites habita et litteris regis recitatis effecit, ut
illi statim regem celebrarent et Gregorium cum suis vincum Paulo
traderent. Qui Gregorium sustulit eiusque satellites flagris caesos 7
rasaque coma relegavit. Sergius vero promissa impunitate ad 8
Paulum e Calabria venit. Ita motus Siciliae pacatus est. 9

Arabes autem, qui urbem obsidebant, acceptis pluribus 10
malis quam datis, reditum paraverunt et reliquis navibus con-
sensus discesserunt; sed vehementi turbine exorto omnes peri- 11
erunt cum suis triremibus, decem navibus exceptis, quarum
quinque a Romanis captae sunt, reliquae elapsae cladis nuntiae
domum redierunt.

Natus autem est Leoni catulus crudelior patre, cuius matrem 12
Mariam diadematate ornavit et puerum in magna ecclesia baptiza-

καὶ τὸν υἱὸν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐβάπτισε, Κωνσταντῖνον
 13 ὀνομάσας αὐτόν. ὅτε λέγεται κόπρον αὐτὸν ἐκκρίναι τῇ θείᾳ
 D κολυμβήθρᾳ καταδύμενον, κἀντεῦθεν ἐπονομασθῆναι Κοπρώ-
 14 νυμον, καὶ τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Γερμανὸν εἰπεῖν ὅτι
 “σημεῖον τοῦτο ἐστὶ τοῦ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς εὐσεβεῖν ἡρη- 5
 μένοις μέγα τὸ παιδίον τοῦτο χρηματίσαι κακόν.”
 15 Ὁ δὲ μάγιστρος Νικήτας ὁ Ξυλνίτης τῶν ὑπερλίαν τυγ-
 χάνων ὑπέθετο τῷ Ἀρτεμίου ἐν Θεσσαλονίκῃ τυγχάνοντι τοῖς
 Βουλγάροις προσελθεῖν καὶ συνεργίᾳ τούτων ἀπολήψεσθαι πάλιν
 16 τὴν βασιλείαν. καὶ ὃς πείθεται καὶ μετὰ πλῆθους Βουλγάρων 10
 ἦκεν εἰς τὸ Βυζάντιον, οἰόμενος παρὰ τοῦ λαοῦ προσδεχθή-
 17 σεσθαι. τῶν δὲ τῆς πόλεως μὴ ἐπιστρεφομένων αὐτοῦ, οἱ
 Βούλγαροι τοῦτον πολλῶν χρημάτων τῷ Λέωντι προῦδωκαν.
 WIII84 18 καὶ οἱ μὲν ἀπῆλθον· ὁ δὲ σὺν τῷ Ξυλνίτῃ ἀνῆρητο, καὶ ἡ
 PII103A 19 τοῦ Ξυλνίτου κτήσις οὕσα πολλὴ δεδήμευτο ξύμπασα. καὶ 15
 ἄλλοι δὲ τῶν συνωμοτῶν τοῦ Ἀρτεμίου ἐκτάνθησαν, πρὸς οἷς
 καὶ ὁ τῆς Θεσσαλονίκης ἀρχιερεὺς.
 20 Ἐῖτα τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον ὁ Λέων βασιλεὺς πε-

18 ὅτι ἔστειψε τὸν Κοπρώνυμον (τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον E) ὁ Λέων CE

1 ἐκκλησίᾳ om. C 5. 6 τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς εὐσεβεῖν ἡρημένοις
 (εἰρημένοις A) μέγα τὸ παιδίον τοῦτο AEWp, τὰ ἅγια μέλλειν μῖναι
 τὸ παιδίον τοῦτο καὶ τοῖς εὐσεβεῖν ἡρημένοις μέγα O, v. Theoph. I
 p. 400, 12, Cedr. I p. 792, 10 8 τυγχάνοντι A, ὄντι Ewp, διά-
 γοντι O 9. 10 προσελθεῖν — καὶ ὃς] προσπεφυγέναι ἵνα τούτων
 συνεργίᾳ τὴν βασιλείαν πάλιν ἀπολήγοιτο· ὁ δὲ O 11 προσληφθῆ-
 σθαι O 12 αὐτῷ D, corr. Dw 13 προῦδωσαν D 16 συν-
 ομοτῶν p* invitis ARw

13 vit, Constantini nomine indito. Qui cum in sacrosancta illa aqua
 * mergeretur, fertur excrevisse stercus, unde Copronymus est
 14 cognominatus. Sed et sanctissimum patriarcham Germanum di-
 xisse aiunt “Hac ex re elucet eum puerulum ecclesiae et pietatis
 studiosis magno fore malo.”

15 Artemio Thessalonicae degenti Nicetas Xylinites magister,
 vir summae auctoritatis, persuasit, ut Bulgaros adiret eorumque
 16 opera regnum recuperaret. Quod cum fecisset et cum magna
 Bulgarorum multitudine Byzantium venisset, ratus se a populo
 17 receptum iri, neque vero quisquam de urbanis eum curaret,
 18 Bulgari eo magna pecunia Leoni prodito domum redierunt. Ille
 cum Xylinite interfectus est et Xylinitae opes omnes, quae ma-
 19 gnae erant, publicatae. Sunt et alii ex Artemii coniuratis occisi
 et praeter ceteros Thessalonicensium archiepiscopus.

20 Post haec Leo Constantinum filium regem creat officio sol-

ποίηκε, παρὰ τοῦ δσιωτάτου Γερμανοῦ τῆς ἐπὶ τῇ ταινιώσει
 τελετῆς τελεσθείσης. ἐντεῦθεν ὁ Λέων ἄρχεται τοῦ θεομαχεῖν 21
 καὶ κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων ἐλύττησε. καὶ τὸν πατριάρχην 22
 μεταπεμψάμενος Γερμανὸν μὴ δεῖν ἔλεγε τὰς εἰκόνας τιμᾶσθαι·
 5 εἰδωλολατρίαν γὰρ τὴν τούτων ἀπεκάλει προσκύνησιν. ὁ δὲ 23
 θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ “εὐφήμει, βασιλεῦ”, ἔφη “καὶ μὴ οὕτω
 φροῖνε· ἀσεβὲς γὰρ ἀντικρυς τὸ ἐννόημα· καὶ οἶδα μὲν ἁδό-
 D III 339 μενον τὸ μέλλειν κινήθῃναι ταύτην τὴν αἴρεσιν. ἀλλὰ μὴ σύγε 24
 εἷς ὁ ταύτης εἰσαγωγεύς· Κόνων γὰρ τις ὀνομαζόμενος ταύτης
 10 μέλλειν κατάρχεσθαι λέγεται.” καὶ ὃς ὑπολαβὼν αὐτίκα φησὶν 25 B
 “οὐκοῦν ἐγὼ εἰμι· Κόνων γὰρ παρὰ τῶν γονέων νηπιόθεν
 ὠνόμασμαι.” τὸν μὲν οὖν αἰοίδιμον Γερμανὸν μὴ πεισθέντα 26
 συνθέσθαι τῇ γνώμῃ αὐτοῦ, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ γενναιότατα
 ἀντιλέγοντα καὶ τὴν αὐτοῦ κακοδοξίαν ἐλέγχοντα τῆς ἐκκλησίας
 15 ἐξώθησεν, ἔτη ταύτην ἰθύναντα πεντεκαίδεκα, Ἀναστάσιον δὲ
 τινα εἰς πατριάρχην ἐαντῷ δμόφρονα προχειρίζεται. τοῦ δ’ 27
 οὖν οὕτω φρονῆσαι τὸν Λέοντα καὶ εἰς τοῦτο προελθεῖν ἀσε-
 βείας ἤκω τὴν αἰτίαν ἐρῶν.
 Ἰζιθ τῶν Ἀράβων ἄρτι γέγονεν ἀρχηγός· καὶ τούτῳ προσ- 3

2 οὗ κατὰ τῶν ἀγίων εἰκόνων ὁ Λέων εἰς τοῦμπαγὲς ἐξελύττησεν CE
 12 περὶ πατριαρχῶν CE 16 ὅθεν ὁ Λέων εἰς τὴν τοιαύτην (om. CDE)
 ἀσέβειαν προήχθη ACDE

1 δσιωσάτου w* p 2 τελετῇ D, corr. Dw λέων|ρχεται C 5 γὰρ
 om. O ἀπεκάλει AEwp, ὀνομάζων O 6 ἐκεῖνος ἀνὴρ A, ἀνὴρ
 ἐκεῖνος E, ἐκεῖνος πατὴρ Ow p 9 ὀνομ. ταύτην E 10 κατάρχεσθαι
 EwpDi 11 post εἰμι add. καὶ οὐχ ἕτερος Ow p 19 ἄρχων
 ἄρτι γέγονε τις Ewp

lemni a sancto Germano celebrato. Exinde Leo cum deo pugnare 21
 incipit et contra venerandas imagines insanire. Arcessitoque Ger- 22
 mano patriarcha negat colendas esse imagines; earum enim ado-
 rationem idolatriam vocabat. At divus ille vir: “Bona verba,” 23
 inquit “rex, ac noli ita sentire; nam impia est plane ista cogitatio;
 scio cantari fore ut ista haeresis agitetur. Tu vero illius auctor 24
 esse noli; nam Conon quidam eam auspicaturus esse dicitur.”
 Tum ille statim “Ergo” inquit “ego sum is; nam Conon infans 25
 a parentibus sum appellatus.” Inclutum illum Germanum suae 26
 sententiae assentiri nolentem, sed potius magno animo refragan-
 tem et perversam illam opinionem arguentem ecclesia eiecit, cui
 per quindecim annos praefuerat, et Anastasium quendam sibi
 assentientem patriarcham designavit. Nunc unde Leo in istam 27
 opinionem adductus et ad tantam impietatem progressus sit, ex-
 ponam.

3. Izitho Arabum principatum nuper adepto Ebraei duo,
 Zonaras Eptome III. 17

Cίαισιν Ἑβραῖοι δύο τὸ ἐπιτήδευμα γόητες, οἱ δὲ ἀστρολογίαν
 ἔλεγον μετιέναι κἀντεῦθεν εἰδέναι τὰ μέλλοντα, καὶ τῷ Ἀραβί
 τὴν ἀρχὴν ἐπηγγέλλοντο καὶ τὴν ζωὴν πολυχρόνιον, εἰ τῶν
 ἐκκλησιῶν τῶν χριστιανύμων τὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς αὐτὸν
 2 τεκούσης ἐκβαλεῖ τὰ ἐκτυπώματα. καὶ ὁ βάρβαρος οὐκ ἡμέλ- 5
 λησεν, ἀλλ' ἐκ πάντων τῶν ἐν τῇ ὑπ' αὐτὸν τελοῦσῃ χώρᾳ
 3 ναῶν τὰς σεπτὰς εἰκόνας ἠφάνισε. καὶ ἡ θεία δίκη τοῦτον
 μετῆλθεν οὐκ εἰς μακράν. οὐπω γὰρ παρῆλθεν ἐνιαυτὸς καὶ
 4 ὁ δεῖλαιος τὴν ζωὴν ἐξημίωτο. ὁ δὲ τοῦτου παῖς τῆς ἀρχῆς
 διάδοχος γεγωνὺς τοὺς ψευδομάντις ἐκείνους ἐξήτει, τῆς εἰς 10
 τὸν τεκόντα ἀπάτης τίσασθαι προθυμούμενος. ἀλλ' ἔφθησαν
 D 5 ἐκεῖνοι φυγεῖν ἐκείθεν καὶ εἰς Ἰσαυρίαν κατήντησαν. ἔνθα
 περιτυχόντες τούτῳ τῷ Λέοντι, νεανία τυγχάνοντι, βαναύσῳ
 τὸ ἐπιτήδευμα, τὴν τῶν Ῥωμαίων προμαντεύονται βασιλείαν.
 6 τοῦ δὲ πρὸς τὴν οἰκίαν ἀφορῶντος τύχην, ἀφροσχηκίαν πάνν D III 340
 πον πόρρω τοιαύτης ἀρχῆς, καὶ τοῖς ἐκείνων διαπιστοῦντος
 χρησμοῖς, ἐκεῖνοι συμβήσεσθαι τὴν πρόρρησιν ἀπισχυρίζοντο
 κραταιῶς καὶ ἀπήτουν αὐτὸν δι' ὄρκου πληροφροῦσαι αὐτούς,
 7 ὅτε τύχοι τῆς βασιλείας, δοῦναι σφίσιν δ' ἂν αἰτήσωνται. καὶ
 19 οἱ οἱ τὴν βασιλείαν προμαντευσάμενοι Ἑβραῖοι τῷ Λέοντι (παρὰ τοῦ
 λέοντος E) τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων (κατὰ τῶν εἰκόνων E) καθαίρειν ἤτη-
 σαν CE, ὅθεν ἡ εἰκονομαχία B

1 ἑβραῖοι RwpDi 2. 3 καὶ τῷ — ἐπηγγέλλοντο om. C 5 τὰ
 om. Rwp δ om. D, add. Dw ἡμέλῃσεν AD, ἐμέλλῃσεν corr.
 ex ἡμέλλῃσεν C, ἐμέλλῃσεν E, ἐμέλλῃσεν BD_WwpDi, ἡμέλλῃσεν corr.
 B-W 6 τελοῦσι D, corr. Dw 8 μετῆλθεν Dw corr. ex voce,
 cuius litterae praeter μ λθε non iam possunt dispici 10 post
 τοὺς add. λοιποὺς p invitis ARw ἐκείνους om. B 11 ante
 τίσασθαι add. αὐτοὺς Ow ἔφθασαν D 12 ἐκεῖνοι om. C
 ἐκείθεν A, ἐντεῦθεν Ewp, om. O Ἰσαυρίαν OwDi, σαυρίαν A,
 Ἰσαβρίαν E 15 ἀφροσχηκίαν (sic) A 19 τύχην D, τύχη DwB

arte praestigiatōres, qui profitebantur se astrologiae peritos fu-
 tura praedicere posse, imperium et vitam diuturnam polliceban-
 tur, si Christi eiusque matris imagines ex ecclesiis Christianis
 2 eiceret. Neque cunctatur barbarus et imagines venerandas in
 3 omnibus templis suae ditionis abolet. Nec multo post miserum
 4 divina vindicta consequitur, anno nondum elapso mortuum. Cuius
 filius regni successor, cum falsos illos vates ob deceptum patrem
 ad supplicium quaeritaret, illi iam illinc in Isauriam transfugerant.
 5 Ibi cum in hunc Leonem tum adolescentem opificem incidissent,
 6 regnum ei Romanum praedicunt. Qui cum suam fortunam in-
 tuens seiunctam infinito fere intervallo a tanto imperio illorum
 oraculis fidem abrogaret, illi eventurum id quod praedixissent
 asseverabant constanter eumque iureiurando obstringebant, ut

δς δμνυσιν ἡ μὴν τῆς βασιλείας τυχὼν ἐντελῇ αὐτῶν ποιῆσαι
τὴν αἵτησιν. ὁ μὲν οὖν δν εἴρηται τρόπον τῆς τῶν Ῥωμαίων
ἡγεμονίας ἐκράτησεν. οἱ δὲ τούτῳ ταύτην προμαντευσάμενοι 8
ἐννατον ἤδη ἔτος τῆς αὐταρχίας ἀνύοντι προσῆλθον αὐτῷ καὶ
5 ἤτον ἀποδοῦναι αὐτοῖς τῆς προρρήσεως τὸν μισθόν. καὶ ὁ 9 P II 104 A
Λέων ἔτοιμος ἦν πρὸς τοῦτο καὶ λέγειν ἡξίου τί τὸ αἰτούμενον.
καὶ ἡ βέβηλος ἐκείνη τῶν Ἰουδαίων δυνὰς “οὔτε πλοῦτον” εἶπε 10
“δοθῆναι ἡμῖν ἐξαπομέθθα οὔτε πρὸς δόξης ἀναχθῆναι περιω-
πὴν οὐθ’ ἔτερόν τι τῶν τῆς βασιλείας λαμπρῶν, ἀλλ’ ἡ μόνον
10 τὸ τὰ τοῦ Ναζωραίου καὶ τῆς αὐτὸν τεκούσης περιαιρεθῆναι
πάντοθεν ἐκτυπώματα.” καὶ δς ἀβέβαιος ὢν περὶ τὴν πίστιν, 11 W III 85
ᾧσπερ τι τῶν εἰκαίων καὶ ῥάσιων τοῦτο ποιῆσαι συνέθετο·
καὶ τοῦ δεκάτου ἄρτι ἐνιαυτοῦ τῆς αὐτοῦ τυραννίδος ἀρξάμενος 12
καὶ τοῦ θεομαχεῖν ἤρξατο καὶ μετὰ φρικώδους βρυχήματος
15 κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων ἐχώρησε καὶ διωγμὸν βαρύντατον B
ἤγειρε πολλοὺς τε ἀνθεστηκότας τῇ ἐξαγίστῳ γνώμῃ αὐτοῦ
ἐκόλασε καὶ μάρτυρας ἀπειργάσατο. πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις οἷς
κατὰ τῶν εὐσεβούντων ἐργάσατο καὶ τοῦτο πεποίηκεν. οἶκος 13
ἦν ἐν τῇ καλουμένῃ Βασιλικῇ ἔγγιστα τῶν Χαλκοκρατίων βα-

18 περὶ τοῦ πλησίον τῶν Χαλκοκρατίων (χαλκοκρατείων C) βασιλικῷ
οἴκῳ καὶ τῆς ἐν αὐτῷ βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἐν αὐτῷ διδασκάλων CE

1 ἡ (sic) AC 4 ἐννατον ARwp, ἔνατον E, ἔνατον Di, v. XV 13, 6
9 τῶν om. E λαμπρῶν Ewp 10 τὰ] κατὰ D αὐτῶν (sic) A
11 κἀκεῖνος O 12 ποιῆσαι τοῦτο B 13. 14 ἀρξάμενος—ἤρξατο]
v. ad XIII 5, 29 16 γνώμῃ αὐτοῦ AEwp, αὐτοῦ βουλήσει O
18 ἐργάσατο A, ἐργάσατο EDi, ἐτόλμησε Owp 19 Χαλκοκρατείων
Di inuitis ARwp, v. ad XIV 2, 22 βασιλικὸς E

regno potitus sibi concederet, quaecunque postulavissent. Qui 7
iurat se regno potitum petentibus iis esse satisfacturum. Poti-
tum igitur, ut dictum est, Romano principatu eumque iam nonum 8
annum tenentem ii, qui ei eum vaticinati erant, adierunt prae-
dictionis mercedem petentes. Neque recusat Leo ac dicere eos 9
iubet, quid petant. At profani illi duo Iudaei “Neque divitias” 10
aiunt “postulamus, neque culmen dignitatis ascendere cupimus
neque ullum regni splendorem, sed illud tantum, ut Nazareni
eiusque matris imagines ubique tollantur.” Tum ille parum firma 11
fide praeditus, quasi res levis esset ac facillima, se ita facturum
esse pollicetur; itaque decimum modo tyrannidis annum auspica- 12
tus una etiam bellum contra deum auspicatus est et cum terri-
bili rugitu venerandas imagines invasit et persecutionem gra-
vissimam excitavit et multos adversantes detestandae suae sen-
tentiae punivit et martyres fecit. Ac praeter cetera, quae in
plos fecit, illud etiam designavit. Domus erat in Basilica, quae 13

οίλειος, ἐν ᾧ καὶ βίβλοι τῆς τε θύραθεν σοφίας καὶ τῆς εὐγενεστε-
 14 ρας καὶ θειοτέρας πολλαὶ ἐναπέκειντο. ἦν δ' οὗτος ἀνέκαθεν τοῦ
 πρὸνχοντος ἐν λόγοις κατοικητήριον, δν οἰκουμενικὸν ἐκάλουν
 15 διδάσκαλον· ὃς καὶ δώδεκα εἶχεν ἑτέρους συνοικοῦντας αὐτῷ, D ΠΙ 341
 κακείνους τῆς λογικῆς παιδείας μετέχοντας κατὰ τὸ ἀκρότατον. 5
 16 τούτοις καὶ σιτήσεις ἀνεῖντο δημόσιαι, καὶ παρ' αὐτοῖς ἐφοίτων
 τοῖς ἔμελε λογικῆς παιδείας καὶ γνώσεως, οὓς καὶ ὁ βασιλεύων
 17 συμβούλους ἐν τοῖς πρακτέοις πεποίητο. τούτους οὖν εἰ ἔλοι
 καὶ τῆς αὐτοῦ ποιήσαιτο γνώμης, ἔκρινε τὸ πᾶν κατεργάσασθαι.
 18 καὶ τοὺς ἄνδρας μεταστειλάμενος τὴν περὶ τῶν σεβαστῶν εἰκό- 10
 19 νων γνώμην αὐτοῦ τὴν πονηρὰν αὐτοῖς ἐκοινώσατο. οἱ δὲ
 οὐχ ὅσον οὐχ ὡμοδόξουν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν μεταστήσαι
 τῆς γνώμης ταύτης ἐπεχείρουν δλοσχερῶς, πῇ μὲν καταψῶντες
 τὸν θῆρα τὸν λεοντῶννυμον καὶ κατεπύδοντες αὐτοῦ τὰ σωτήρια,
 πῇ δὲ γενναίωτερον ἀντιβαίνοντες καὶ διελέγχοντες τὴν ἀσέβειαν. 15
 20 ὁ δὲ ὥσει ἀσπίς ἔβυε τὰ ὦτα καὶ φωνῆς ἐπαδόντων οὐκ
 21 ἤκουεν οὐδ' ἐφαρμακεύετο παρὰ τῶν σοφῶν. πολλάκις οὖν
 D αὐτοῖς προσωμυληκῶς καὶ τὴν αὐτῶν μετάρθεσιν ἀπογνούς, τοὺς

1 ἐν om. E 2 ἐναπόκειντο E 7 ἔμελε CwpDi, ἔμελλε AR
 παιδείας] σοφίας C οἱ βασιλεύοντες Owp 8 πεποίητο Owp
 9 αὐτοῦ A, ἐαυτοῦ RwpDi 10 μεταπεμψάμενος O εἰκόνων om.
 w* p, imaginibus: W'o lat. 12 ἐαυτὸν D μεταστήναι D
 14 σωτήρια RwpDi, post σ in lacuna manu recenti additae sunt
 litterae quaedam in A, quae plane dispici iam non possunt;
 equidem legi: σκῆνῃ^α, Haasius σκῆτη^α 15 ante τὴν add.
 αὐτοῦ Owp 17 ἤκουσεν D 18 προσομιληκῶς Ewp

dicatur, proxime Forum aerarium regia, in qua multi libri et
 14 paganae et generosioris ac divinae sapientiae asservabantur,
 15 inde ab antiquis temporibus ei ad habitandum attributa, qui eru-
 16 ditione excelleret, quem oecumenicum appellabant doctorem; is
 17 et duodecim habebat contubernales excellenter eruditos. His
 publicus victus praebebatur eosque eruditionis et cognitionis avidi
 18 adibant, hos et rex ad rerum gerendarum consilia adhibebat.
 19 Eos igitur si cepisset in suamque traxisset sententiam, omnia sibi
 20 confecta fore putabat. Arcessit igitur viros improbamque suam
 21 de venerandis imaginibus opinionem cum iis communicat. Qui
 adeo ei non assentiebantur, ut et ipsum prorsus abducere ab ea
 opinione conarentur, partim demulcentes ferum illum leonem et
 incantantes carmina salutaria, partim confidentius adversantes et
 20 coarguentes impietatem. Sed ille instar aspidis obturabat aures
 neque incantantium vocem admittebat neque medicinam accipie-
 21 bat a viris sapientibus. Cum igitur saepe cum iis egisset, per-

μὲν ἀφῆκεν εἰς τὴν σφετέραν πορευθῆναι διατριβήν, τὸν οἶκον
ἐκεῖνον δηλαδὴ τὸν βασιλείον, αὐτὸς δὲ κελεύσας εὐπρηστον²²
ἕλην συναχθῆναι πολλήν καὶ πέριξ τοῦ οἴκου τεθεῖσαν ἀν-
αφθῆναι νυκτός, οὕτω τὸν τε οἶκον σὺν ταῖς βίβλοις καὶ τοὺς
5 σοφοὺς ἐκεῖνους ἄνδρας καὶ σεβασμίους κατέκτανσε.

Διὰ ταῦτα ὁ τῆς πρεσβυτέρως Ῥώμης τότε τὴν ἐκκλησίαν⁴
ἰθύνων Γρηγόριος τῆς πρὸς τὸν τῆς νέας Ῥώμης προεδρεύοντα
καὶ τοὺς ἐκεῖναι δμόφρονας ἀποστάς κοινωνίας, ἐκεῖνους μὲν
σὺν τῷ βασιλεῖ συνοδικῷ καθυπέβαλεν ἀναθέματι, τοὺς δὲ P II 105 A
10 μέχρι τότε τῇ βασιλείᾳ κομιζομένους ἐκεῖθεν φόρους ἐπέσχε,
τοῖς Φράγγοις σπεισάμενος· οὐ γὰρ τοῦ τῶν Ῥωμαίων γένους²
D III 342 οἱ Φράγγοι, ἀλλὰ Γερμανικὸν ἔθνος τοῦτους εἶναι φησι τὴν
ποικίλην ἱστορίαν ὁ Καισαρεὺς Προκόπιος συνταξάμενος, περὶ
τὸν Ῥήνον ποταμὸν καὶ τὸν Ῥοδανὸν καὶ τὰς ἐκεῖσε λίμνας
15 πάλαι κατωκημένον. τοῦ δὲ Βελισαρίου στρατηγοῦντος Ῥωμαίων³
ἐπὶ τοῦ πρότερον Ἰουστινιανοῦ καὶ Γότθοις ἀντιπαλαμωμένου
περὶ Ἰταλίας καὶ τῶν ἐν ταύτῃ πόλεων καὶ τῆς Ῥώμης αὐτῆς

6 πότε ἡ Ῥώμη τελείως τοῖς Φράγγοις ὑπετάγη καὶ οἱ οὐ Ῥωμαῖοι οἱ
Φράγγοι E, οἱ διὰ τὴν ἀσέβειαν τοῦ Λέοντος ὁ πάπας Ῥώμης τοῖς Φράγ-
γοις ἐσπέισατο καὶ τοὺς ἐκ τῆς Ἰταλίας τῇ βασιλείᾳ κομιζομένους ἐπέσχε
φόρους (καὶ—φόρους om. E) καὶ οἱ Γερμανικὸν ἔθνος οἱ Φράγγοι καὶ
οὐ Ῥωμαῖοι CE 11 ὅρα οἱ οὐ Ῥωμαῖοι εἰσὶν οἱ Φράγγοι A

2 βασιλικὸν E 4 οὕτως O τοῖς Ewp 6 ταῦτα RwpDi,
ταύτης A τότε δώμης BCwp 6. 7 τότε post ἰθύνων D
8 κοινωνίας] ἐκκλησίας E 11 post σπεισάμενος add. ὅθεν αὐτοῖς
ἀφορμὴ γέγονε τοῦ κυριεῦσαι τῆς δώμης Owp τῶν om. O 12 post
φησὶ (sic) add. ὁ D 13 ὁ del. D Προκόπιος] I p. 319, 6.
II p. 62, 19 συγγραψάμενος Rwp 15 βελισσαρίου A, βελι-
σαρίου Rwp, βελισαρίου BDi 16 πρότερον D

suadendi spe abiecta eos domum dimisit in aedes illas regias
multamque materiam, quae facile exardesceret, in unum conferri²²
et circum domum collocatam noctu incendi iussit atque ita do-
mum cum libris et doctos illos ac venerabiles viros combussit.

4. Hac de causa Gregorius, qui tum Romae veteris eccle-
siam gubernabat, repudiata societate pontificis novae Romae
eorumque, qui illum sequerentur, illos una cum rege synodico
obstrinxit anathemate et vectigalia, quae usque ad id tempus
regno inde pendebantur, inhibuit icto cum Francis foedere. Ne-²
que enim Romani generis sunt Franci, sed Germanicam gentem
eos fuisse in varia historia Caesariensis Procopius dicit circa
Rhenum fluvium et Rhodanum et paludes illorum locorum olim
habitantem. Cum autem Belisarius sub priore Iustiniano legioni-³

B (παρὰ γὰρ τῶν Γότθων κατείχοντο), τότε καὶ τούτους ἱστορεῖ
 4 τῇ Ἰταλίᾳ ἐπεμβαλεῖν. τοὺς μέντοι Γότθους μὴ οἶους τε ὄντας
 καὶ Ῥωμαίοις καὶ Φράγγοις ἀντικαθίστασθαι πρὸς τοὺς Φράγ-
 γους θέσθαι σπονδὰς καὶ τὸν πρὸς ἐκείνους διαλύσασθαι πόλε-
 μον, παρακεχωρηκότας αὐτοῖς τῶν Γαλλιῶν, δοαιπερ αὐτοῖς 5
 προσεγένοντο. καὶ τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ αὐτὸν ἐπιρῶσαι
 τὸν Ἰουστινιανόν, δεηθέντων τῶν Φράγγων, πραγματευόμενον
 τὸ μὴ Ῥωμαίοις πολέμοις πρὸς Γότθους ἐναντιοῦσθαι τοὺς
 WIII86 Φράγγους, ἀλλ' εἶναι τὰ πρὸς Ῥωμαίους τούτοις διὰ τὴν ἐπίρ-
 6 ρωσιν φίλια. κἀντεῦθεν τοὺς Γερμανοὺς Μασσαλίαν τε τὴν 10
 C Φωκαέων ἀποικίαν καὶ τὰ ἐπὶ θαλάσῃ χωρία σχεῖν ἅπαντα
 καὶ τῆς ἐκεῖ κρατῆσαι θαλάσσης, πολλὰ δὲ καὶ τῶν Βενετιῶν
 7 κατασχεῖν. οὕτως οὖν οἱ Φράγγοι πεπλησιακότες τοῖς Ἰταλοῖς
 οὐ διέλεπον ἕκτοτε ἐπιόντες τοῖς ἐκεῖσε Ῥωμαίοις καὶ τὰ ὑπ'
 8 αὐτοῦς ληιζόμενοι. ἀποστατήσας οὖν, ὡς εἴρηται, τῆς τοῦ βα- 15
 σιλέως ὑπακοῆς ὁ πάπας Γρηγόριος διὰ τὴν ἐκείνων κακοδοξίαν
 τοῖς Φράγγοις ἐσπέισατο, πρότερον πολλάκις σπεύσας διὰ γραμ-
 μάτων τὸν Λέοντα τῆς μισοθείας μετενεγκεῖν καὶ μεταπειῶσαι

1 τούτους A, τοὺς φράγγους Rwp ἱστορεῖ] Procop. II p. 416, 12
 3 καὶ post ὄντας om. Ewp, et Romanis: Wo lat. ante φράγ-
 γοις add. τοῖς Rwp 5 τῶν γαλλιῶν παρακεχωρηκότας αὐτοῖς O
 7 post Ἰουστ. add. βασιλεῖω γραφῇ Rwp, v. Procop. I. c. p. 417, 4
 τῶν φράγγων αἰτησαμένων O 8 ἠναντιῶσθαι Owp 10 μασσα-
 λίαν BC et Procop. I. c. p. 417, 8 vix recte τὴν RwpDi, τῶν
 A 11 φωκαίων E 12 βενετιῶν AO Procop. I. c. p. 417, 23,
 βενετιῶν EwpDi 14 διέλεπον w* p τοῖς ἐκεῖσε Ῥωμαίοις ἐπιόν-
 τες O 15 τοῦ om. D 17 διὰ γραμμάτων σπεύσας Rwp

bus Romanis praeesset et cum Gotthis de Italia et urbibus Italicis
 ipsaque Roma, quae tum a Gotthis tenebantur, decertaret, tum
 4 eos quoque narrat Italiam invasisse; et Gotthos, qui simul et
 Romanis et Francis resistere non possent, cum his bello finito
 5 pacem fecisse, concessis Galliis, quae iis accesserant. Atque id
 factum ipsum etiam Iustinianum Francis petentibus confirmasse
 eo consilio, ne Romanis Gotthos impugnantibus Franci impedi-
 6 mento essent, sed eius confirmationis gratia pacem agerent. Unde
 Germanos Massiliam, Phocaeensium coloniam, et loca maritima
 occupasse omnia illoque mari esse potitos atque etiam magnam
 7 Venetorum agri partem obtinuisse. Ita Francos cum in Italorum
 vicinia consedisent, ab eo tempore non destitisse Romanos bellis
 8 lacessere eorumque provincias populari. Deserta igitur regis
 oboedientia, ut dictum est, papa Gregorius ob perversam illius
 opinionem pacem cum Francis fecit, cum prius saepe litteris da-
 tis dedisset operam, ut Leonem ab odio dei revocaret atque ad

- D III 343 τὰς ἱερὰς εἰκόνας σεβάζεσθαι· ἀλλ' ἐδόκει σμήχειν Αἰθίοπα.
οὐ μόνον γὰρ ὀρθὸν οὐδέν τι ἐφρόνησεν, ἀλλὰ καὶ ἐκμανεῖς 9
κατὰ τῶν ὀρθοδόξων πολλοὺς ἐκόλασε καὶ δολογίας στεφάνων D
ἤξιωσε. τοὺς τε Καλαβροὺς καὶ τοὺς Σικελοὺς φόροις νέους 10
ἐβάρυνε, κεφαλῆτιώνα τελεῖν κατὰ τοὺς Ἰουδαίους δογματίας
αὐτοὺς καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς τιτλούμενα ἄρρενα ἀπογράφεσθαι.
Ἦδη δὲ τοῦ νιοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τελοῦντος εἰς μεί- 11
ρακας, ζεύγνυσιν αὐτῷ γαμετὴν τὴν θυγατέρα Χαγάνου τοῦ
τῶν Σκυθῶν ἡγεμονεύοντος, βαπτίσας αὐτὴν καὶ ὀνομάσας
10 Εἰρήνην. ἥτις οὐ συνπλήχθη τῇ τοῦ ἀνδρὸς κακοδοξίᾳ, ἀλλὰ 12
μνηθεῖσα τὸ δόγμα τὸ εὐσεβὲς ἔμεινεν ἀμετάστρεπτος. σεισμοῦ δὲ 13
συμβεβηκότος σφοδροῦ κατὰ τὸ Βυζάντιον ναοὶ τε πολλοὶ καὶ
οἰκίαι συνέπεσον καὶ πλῆθος ἀνθρώπων συγκέχωστο τοῖς συμ-
πτώμασιν. ὅτε καὶ ἡ τοῦ Ἀρκαδίου στήλη ἐν τῷ τοῦ Ξηρο- 14 P II 106 A
15 λόφου κίονι ἰδρυμένη κατέπεσε καὶ ὁ ἐν τῇ Χρυσῇ πόρτῃ ἀν-
δρὴς τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου, ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ κατὰ τὴν
χέρσον τείχη τῆς πόλεως, ἥ τε τοῦ Νικομήδους πόλις καὶ πρὸς

2 οἱ κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐποίει ὁ Λέων C 7 καὶ (om. E) διὰ τὴν τοῦ
Χαγάνου θυγατέρα ἔγημεν ὁ Κοπρώνυμος CE 15 σημείωσαι AE, ὅτι
ἐκ σεισμοῦ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως πεπτωκότων ὁ Λέων προσθήκην εἰς
τοῦτο ἐποίησατο E

1 σμήχειν Αἰθίοπα] v. Lucian. adv. indoct. c. 28 (t. III p. 153, 1
Iacobitz) 2 οὐδέν ὀρθόν τι D 6 παρ' Owp ἄρρενα O
7 Ἦδη δὲ τοῦ] τοῦ δὲ C κωνσταντίνου om. O Wo lat. 8 τὴν
Rwp, om. ADi, v. Theoph. I p. 409, 30, G. M. p. 639, 14, L. G.
p. 179, 22 (Th. M. p. 124), Cedr. I p. 800, 7 14 post στήλη
add. ἡ D 16 μεγάλου om. O Wo lat.

cultum sacrarum imaginum reduceret; sed videbatur Aethiopem lavare. Tantum enim aberat, ut respiceret, ut etiam furore 9 contra orthodoxos percitus multos supplicio afficeret et confessionis coronis ornaret. Calabros et Siculos novis tributis oneravit, 10 cum more Iudaico tributum capitum pendere et mares, qui apud illos nascebantur, describi iussit.

Constantino filio iam adulto filiam Chagani, Scytharum ducis, 11 despondit eamque baptizatam Irenen vocavit; quae mariti er- 12 rorem non amplexa est, sed piū dogma, quo imbuta fuerat, constanter tenuit. Terrae motu vehementi multa templa et do- 13 mus Byzantii corruerunt, magna hominum multitudine ruinis oppressa. Tunc et Arcadii statua in Xerolophi columna posita 14 concidit et Theodosii magni statua in Aurea porta et obversa continenti urbis moenia; corruerunt et Nicomedia et Nicaea, Bi-

- 15 ταύτη ἡ Νίκαια αἱ μητροπόλεις αἱ Βιθυνιακαί. τὴν γοῦν τῶν
 τειχῶν κατάπτωσιν ὁ τύραννος Λέων κέρδους μελετήσας θέσθαι
 λαβὴν, διεκηρυκέυστο πρὸς τὸν δῆμον τῆς πόλεως ὥς “ὅμεις
 οὐκ ἂν δυνηθεῖτε ταχέως ἀνεγείραι τὰ τείχη· ἀσύμφορον δ’
 16 ὑμῖν ἐπὶ πολὺ μένειν τὴν πόλιν ἀτείχιστον. διὸ προστέτακται
 παρ’ ἡμῶν προσθήκη ἐν τοῖς δημοσίοις φόροις γενέσθαι φό-
 B λεις εἴκοσι καὶ τέσσαρας ἐφ’ ἑκάστῳ νομίσματι, ἵνα τούτων τῷ
 βασιλικῷ ταμείῳ παρεχομένων τὰ ὑποκλάσαντα τῶν τειχῶν
 17 ἀνακαινισθῶσιν ἐξ ἀναλωμάτων βασιλικῶν.” ἔκτοτε τοίνυν καὶ
 μέχρι τοῦδε ἡ εἰσπραξις ἐπεκράτησεν αὕτη. 10
 18 Οὕτως οὖν ἐπὶ κακῷ τῆς πολιτείας ὁ δαίμων Λέων βα- D III 344
 ούλεύσας ἔτη τέσσαρα πρὸς τοῖς εἴκοσι δυσεντερίαν· νοσήσας
 ἀθλίως τὴν ψυχὴν ἐξηλεύξατο.
 5 Διεδέξατο δὲ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴν μετὰ τῆς πατρικῆς
 δυσσεβείας ὁ δυσώνυμος ἐκείνου υἱός, οὗ κατὰ τῶν σεπτῶν 15
 εἰκόνων λυττήσας μόνον, ἀλλὰ καὶ γοητείας προσκείμενος καὶ
 C ἱερῶν ἀνατομαῖς καὶ νεκρομαντείας καὶ ἀρρητοποιίας καὶ

11 τελευταῖον Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου (τ. Ἰσ. om. A) AE 14 αὐταρχία Κων-
 σταντίνου τοῦ Κοπρώνυμου ACD, Κωνσταντίνος ὁ Κοπρώνυμος B οἷος
 ἦν ὁ μισόθεος οὗτος C

1 ταύτην B νικαία w*p invitis AR βιθυνικαὶ CwpDi οὖν
 Ewp 4 τὰ om. E 6 φόλεις ARwp, φόλλας D, φόλεις Dw,
 φόλλεις Di, v. ad XIV 3, 13 7 τέσσαρες B 8 βασιλικῷ ταμείῳ
 AO, fiscum: Wo lat., βασιλεῖ Ewp ὑποκλίναντα D 10. 11 αὕτη·
 |υτως C 12 δυσεντερίαν AO, δυσεντερία E(wpDi), v. XVIII 22, 16
 15 post υἱός add. δς ὑπερβαλέσθαι (ὑπερβαλλέσθαι B, ὑπερβάλλεσθαι
 wp) τὸν πατέρα πολλῶ τῷ μέσῳ πρὸς κακίαν ἐφιλονείκησεν Owp
 17 νεκρομαντείας RwpDi, νεκρομαντείας A, v. ad p. 81, 4

- 15 thynianae metropoles. Ruinam igitur murorum tyrannus Leo ad
 lucri occasionem detorsit; nam urbano populo per praeconem
 edixit: “Vos moenia celeriter instaurare non potueritis; neque
 16 vero expedit civitatem diu moenibus carere. Itaque nos iussimus
 publicis tributis accessionem adiungi, videnos quaternos folles in
 singula nomismata, quibus in aerarium regium relatis moenia
 17 deleta sumptibus regis instaurentur”. Ea exactio ab illis tem-
 poribus etiam nunc durat.
 18 Sic, cum in reipublicae perniciem Leo ille infelix annos
 viginti quattuor regnasset, ex dysenteriae morbo animam infeli-
 citer eructavit.
 5. Romanum imperium una cum paterna impietate igno-
 miniosus illius filius suscepit, qui non modo contra venerabiles
 imagines insaniit, sed et praestigiis fuit deditus et victimarum

ὅλως οὐδενὸς κακοῦ ἀπεχόμενος, καὶ ποικίλος ὦν τὴν κακίαν
καὶ οὐ μονοειδής. οὐ γὰρ χριστιανός, οὐχ Ἕλλην, οὐκ Ἴον- 2
δαῖος ἐτύγχανεν ὦν, ἀλλ' ἀσεβείας τις κνκεὼν καὶ οἷα τὰ Λι- W III 87
βυκὰ θηρία ἰσθόρηται φύεσθαι ἐκ μίξεως ἑτερογενῶν, πολυειδῇ
5 καὶ σύμμικτα τὴν ἰδέαν καὶ τὴν θηρωδίαν γεννώμενα· διὰ
ταῦτα πρὸς πάντων μεμίσητο.

Καὶ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς τυραννίδος αὐτοῦ (οὐ γὰρ φαίην 3
ἂν βασιλείας) ἐκστρατεύσας κατὰ Ἀράβων καὶ ἐν τῷ θέματι τοῦ
᾽Οψικίου γενόμενος, οὐ δὴ θέματος τὴν ἀρχὴν ὁ γαμβρός αὐτοῦ
10 περιέζωστο ὁ κουροπαλάτης Ἀρτάβασδος, ἐπεβούλενε τούτῳ δὴ
τῷ οὐκείῳ γαμβρῷ. οἱ τε γὰρ τοῦ δήμου καὶ οἱ τῆς γερονσίας, 4 D
ἀλλὰ μέντοι καὶ τὸ στρατιωτικόν, ἀπεχθανόμενοι τῷ Κωνσταντίνῳ,
ὡς εἴρηται, τῷ Ἀρταβάσδῳ ὀρθοδόξῳ τυγχάνοντι τὴν βασιλείαν
ἐπεψηφίζοντο. γνοὺς τοίνυν τὴν ἐπιβουλὴν ὁ Ἀρτάβασδος καὶ 5
15 διαλεχθεὶς τῷ λαῷ ἐπιτίθεται τῷ Κωνσταντίνῳ. ἀλλ' ἐφθη 6
διαφρυγεῖν ὁ Κοπρώνυμος καὶ εἰς τὸ Ἀμόριον προσφυγεῖν καὶ
διαπεμφάμενος πρὸς τὸν τοῦ ἀνατολικοῦ στρατηγὸν τὸν Λαγ-

11 ἐπανάστασις τοῦ Ἀρταβάσδου κατὰ τοῦ Κοπρωνύμου C

2 μονοειδής w* p invitis AR 4 θηρία om. C ἰσθόρηται O
5 γεννώμενα Rwp Di, γενόμενα ABD, v. ad XIII 1, 2 ante διὰ
add. καὶ D 9 ᾽Οψικίου] v. Reiskium ad Const. Porphyrog.
de caerim. p. 460, 9 (t. II p. 497) 10 ἐπεβούλεσε D τούτῳ
et τοῦτο per dittogr. E 11 τῆς γερονσίας καὶ οἱ τοῦ δήμου
Rwp 13 εἴρηται] XV 5, 2 extr. 14 καὶ om. B 17 λαγ-
κηγόν ARD w w, λεγκηγόν D, Laucenum: Wo lat. errore pro Lan-
cenum, λακηγόν p

dissectionibus et evocationibus manium aliisque infandis rebus,
denique nullo scelere abstinuit, non uniformi sed multiplici im-
probitate praeditus. Nam non Christianus erat, non paganus, 2
non Iudaeus, sed colluvio quaedam impietatis instar Africanarum
ferarum, quae ex diversi generis coitu multiformes confusaeque
specie et immanitate nasci perhibentur; quocirca omnibus erat
invisus.

Secundo anno tyrannidis suae (neque enim regni dixerim) 3
expeditione contra Arabes suscepta cum ad Opsicii provinciam
pervenisset, cui provinciae eius affinis Artabasdu curopalates
praeerat, illi affini suo insidias struebat. Nam populus et sena- 4
tus atque etiam legiones, cum, ut dictum est, Constantinum odia-
sent, Artabaso ut orthodoxo regnum decernebant. Verum Ar- 5
tabasdu animadversis insidiis, oratione apud populum habita,
Constantinum aggreditur. Sed effugit Copronymus et Amorium 6
se contulit missisque legatis ad Lancenum, Orientalium ducem,

κηγόν και πρὸς τὸν τοῦ Θρακησίου, τὸν Σισινάκιον, λαμπραῖς
 7 ὑποσχέσει πέπεικεν αὐτοὺς συμμαχεῖσθαι αὐτῷ. ἐντεῦθεν ἐμ-
 φύλοι πόλεμοι καὶ ὑπ' ἀλλήλων οἱ Ῥωμαῖοι ἐφθείροντο. Ἐκα-
 PII 107 A στοι γὰρ τοῦ σφετέρου βασιλέως ἀντείχοντο, ἐπέπερ ἀνερρήθη D III 345
 8 ἤδη καὶ ὁ Ἀρτάβασδος βασιλεύς. κατὰ δὲ τὴν τῶν πόλεων 5
 βασιλεύουσιν τῶν δημοσίων οἰκονόμος πραγμάτων παρὰ τοῦ
 Κωνσταντίνου ὁ μάγιστρος Θεοφάνης εἰάθη, ὃς τῷ Ἀρταβάσδω
 προσκείμενος καὶ γραφὴν ἐξ ἐκείνου δεξάμενος δημοσίᾳ θανεῖν
 τὸν Κωνσταντίνον ἐκήρυξε καὶ τὸν Ἀρτάβασδον ὑπὸ τῶν στρα-
 9 τευμάτων αἰρεθῆναι εἰς βασιλεία. καὶ οὕτως ὁ δῆμος τῆς πό- 10
 λεως εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν συναθροισθεὶς τὸν μὲν Κων-
 σταντίνον ἀναθέματι καθυπέβαλον, εὐφρόνουν δὲ τὸν Ἀρτάβασδον,
 10 τούτοις συνευδοκοῦντος καὶ τοῦ πατριάρχου Ἀναστασίου. δεχθεὶς
 δὲ ὁ Ἀρτάβασδος καὶ παρὰ πάντων βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς,
 B 11 αὐτίκα τὰς σεβασμίας εἰκόνας πανταχοῦ ἀνεστήλωσεν. ὁ δὲ 15
 πατριάρχης Ἀναστάσιος διώκοντο λέγειν αὐτῷ τὸν Κοπρώνυμον
 ὅτι "ὁ Χριστὸς οὐχ υἱὸς ἐστὶ τοῦ θεοῦ, ἄνθρωπος δὲ ψιλὸς
 γεννηθεὶς ἐκ τῆς Μαρίας, ὡς ἐγὼ ἐκ τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐτέχθην
 12 Μαρίας." ἐξελεθόντος οὖν τῆς μεγαλοπόλεως τοῦ Ἀρταβάσδου,

14 βασιλεία τοῦ κουροπαλάτου Ἀρταβάσδου (ἀρταβάσδου E) ACE

1 καὶ om. A σισινάκιον BCEwp Theoph. I p. 414, 31 2 ὑπο-
 σχέσειν ἔπεισεν Ewp 5 ἤδη om. C 12 καθυπέβαλον RwpDi,
 καθυπέβαλλον ABC, v. XV 4, 1. 6, 12 11. 12 τὸν μὲν Κων-
 σταντίνον . . καθυπέβαλον, εὐφρόνουν δὲ τὸν Ἀρτάβασδον] De chiasmo
 v. ad XIII 2, 6 15 σεβασμίους Ewp 16 αὐτὸν D 18 ἐκ
 τῆς μαρίας γεννηθεὶς Ewp 19 οὖν AR, δὲ Ewp πόλεως O

et ad Sisiniacium Thracensium magnificis pollicitationibus impe-
 7 travit, ut secum militarent. Hinc civilia bella orta sunt et Ro-
 mani mutuis caedibus sese confecerunt; nam utrique suum regem
 8 sequebantur; Artabasdos enim rex iam declaratus erat. In urbe
 regia Constantinus Theophanem magistrum reliquerat rerum
 publicarum administratorem, qui Artabasdo deditus acceptis ab
 eo litteris vulgabat Artabasdum Constantino publice interfecto
 9 a legionibus creatum esse regem. Sic urbana multitudo in magnam
 ecclesiam congregata Constantinum anathemate notavit et laudibus
 prosecuta est Artabasdum, et Anastasio patriarcha comprobante.
 10 Artabasdos igitur susceptus et ab omnibus rex salutatus statim
 11 venerandas imagines ubique erexit. Anastasius autem patriarcha
 iureiurando affirmavit sibi dixisse Copronymum: "Christus non
 est filius dei, sed nudus homo ex Maria natus, quemadmodum ego
 12 ipse ex mea matre Maria natus sum." Artabasdo urbem magnam

μάχαι πάλιν ἐγίνοντο. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἐκ Χαλκηδόνος πε- 13
 ραιωθεὶς τὴν πόλιν ἐπολιόρκει, περὶ τὰ χερσαῖα τείχη βαλό-
 μενος χάρακα. προσβαλὼν δὲ τοῦτω καὶ ἡττηθεὶς ὁ Ἀρτά- 14
 βασδος τῆς πόλεως ἐντὸς συνέκλεισεν ἑαυτὸν καὶ τοῦ ταύτην
 5 φρουρεῖσθαι ἀσφαλῶς ἐπεμέλετο. τοῦ δὲ Κοπρωνύμου θαλασ- 15
 σοκρατοῦντος καὶ μὴ ἑῶντος τὰς φορητοὺς δλκάδας ἐν τῇ
 πόλει καταίρειν, λιμὸς τοὺς ἐν ταύτῃ ἐπέizen, ὥστε πολλοὺς ἐκ C
 τούτου διόλλυσθαι. καὶ τὸν τοῦ Ἀρταβάσδου υἱὸν Νικήταν 16
 συνέσχε καὶ πεδήσας ἐδείκνυνεν αὐτὸν τῷ πατρί. εἶτα προσβα- 17
 10 λὼν αὐθις τῇ πόλει ταύτης ἐκράτησεν. ὁ δὲ Ἀρτάβασδος ἀπο- 18
 D III 346 θρᾶς εἰς φρουρίῳν τι τοῦ θέματος Ὀψικίου συνέκλεισεν ἑαυτὸν
 καὶ κατασχεθεὶς πηροῦται τοὺς δφθαλμοὺς σὺν τοῖς δυοῖν νίεσιν
 αὐτοῦ. τῶν δὲ τῷ Ἀρταβάσδω συμμαχησάντων πολλοὶ ἀνη- 19
 ρέθησαν παρὰ τοῦ Κοπρωνύμου, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων Βακτάγ-
 15 γιος ὁ πατριίκιος, τῶν ἐπισήμων ἀνὴρ, οὗ τὴν γυναῖκα μετὰ 20
 πλείστους ἐνιαυτοὺς ἐβίασεν ὁ τύραννος ἀπελθεῖν εἰς τὴν Χώραν, D
 ἐνθα ἐκείνος ἐτέθαιπο, καὶ ἀνασκάψαι τὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς

1 οὗι ὁ Κοπρώνυμος περαιωθεὶς εἰς Θράκην τὴν πόλιν ἐπολιόρκει καὶ ταύ-
 της ἐκράτησε καὶ (οὗι E novo argumento incepto) ἐτύφλωσε τὸν Ἀρ-
 τάβασδον καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὸν πατριάρχη Ἀναστάσιον δημοσίᾳ
 τύπας ἐθριάμβευσεν, εἰτ' αὐθις πατριάρχη αὐτὸν εἶασεν εἶναι CE

1 Χαλκηδόνος p* invitis ARw 2 βαλλόμενος B 5 ἐπεμέλητο p*
 invitis ARw 10 post πόλει add. βαβαὶ τῶν ἀνεξιχνιάστων (ἀν-
 εξιχνιάστων w*, quod coniectura infelici mutavit in ἀνεξιχνιάστων
 p) τοῦ (om. w*p) θεοῦ (κυρίου BC) κριμάτων Owp 11 ante
 Ὀψικίου add. τοῦ BwpDi 13 καὶ τῶν συμμαχησάντων αὐτῷ
 πολλοὶ κτλ. Owp 14 βακτάγιος D, corr. Dw 17 κατασκάψαι C

egresso denuo pugnae committebantur, et Constantinus Chalce- 13
 done transvectus iacto circa terrestria moenia vallo urbem obse-
 dit. Cum eo congressus Artabasus et victus in urbem se con- 14
 clusit et dedit operam, ut ea diligenter custodiretur. Sed quia 15
 Copronymus mare tenebat neque onerarias naves ad urbem
 appellari patiebatur, urbani tanta fame premebantur, ut multi peri-
 rent. Idem Nicetam, Artabasi filium, nactus in vincula conie- 16
 citum patri ostendebat. Deinde rursus tentata oppugnatione urbe 17
 potitus est. Sed Artabasus elapsus in castellum quoddam pro- 18
 vinciae Opsicii se recepit, ubi comprehensus cum duobus suis
 filiis excaecatur. Sunt et foederatorum Artabasi multi a Co- 19
 pronymo interfecti et prae ceteris Bactangius patricius, vir illu-
 stris; cuius uxorem post plurimos annos in monasterium Chorae 20
 abire coegit tyrannus, ubi ille sepultus erat, et refossa mariti

- δοτᾶ καὶ δι' ἐαυτῆς ἀπενεγκεῖν αὐτὰ καὶ δῦναι εἰς τὰ Πελαγίου,
 21 ἔνθα ἐρρίπτοντο οἱ κατάκριτοι. ἀμίλλης δὲ τελουμένης ἔπιπιν,
 τὸν Ἀρτάβασδον καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῷ θεάτρῳ
 W III 88 22 διαγαγὼν ἐθριάμβευσεν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν πατριάρχην Ἀνα-
 στάσιον ἀπὸ τοῦ Διυπίου εἰσαχθῆναι κελεύσας ὄνῳ ἐφεζόμενον⁵
 ἀντιστροφῶς, ἔν' ὁρᾷ πρὸς οὐραν, ἀτίμως οὕτω καὶ αὐτὸν
 ἐθριάμβευσε πρότερον δημοσίως τυφθέντα, ὥστε τὴν πρόρρησιν
 23 τοῦ ἀοιδίου πατριάρχου Γερμανοῦ εἰς ἔργον ἐκβῆναι. ὅπισθεν
 P II 108 A γὰρ ποτε τοῦ εἰρημένου πατριάρχου βαδίζοντος τοῦ Ἀναστασίου
 καὶ πατήσαντος τὸ ἐκείνου ὁμόφορον, στραφεὶς ὁ ἱερὸς Γερ-
 24 μανὸς ἔφη "μὴ σπεῦδε· τὸ Διύπιόν σε ἐκδέχεται." ὃν καὶ
 μετὰ τὴν ἄτιμον περιαγωγὴν ὡς ὁμόφορον αἱ οἱ τῆς ἐκκλησίας
 αὐτῆς κρατεῖν καὶ ἱερᾶσθαι παρακεχώρηκε.
 6 Τῶν Ἀράβων δὲ διαφορομένων ἀλλήλοις καὶ μάχαις ἐμ-
 φυλίοις ἀσχολουμένων, ἀδείας λαβόμενος ὁ Κοπρώννυμος ἐκστρα-
 2 τεύει κατὰ Συρίας καὶ λαμβάνει τὴν Γερμανίειαν. σεισμοῦ
 δὲ γενομένου κατὰ Παλαιστίνην καὶ Συρίαν μεγίστου, πολλαὶ
 καὶ ἐκκλησίαι καὶ μοναστῶν κατέπεσον καταγῶγια καὶ οἰκίαι
 3 καὶ μυριάδες ἀνθρώπων ἀπώλοντο. ἀλλὰ καὶ ἐκ νόσων φθορὰ

16 σημειῶσαι A

1 ἐπενεγκεῖν D δῦναι B²Di, δέψαι ARwp 2 post of add.
 πολέμιοι καὶ ECwDwpwp 5 ἀχθῆναι D 7 ἐθριάμβευσεν EwpDi,
 v. ad XIII 1, 5 8 ἀγίου CD γερμανοῦ πατριάρχου C
 10 ὁμόφορον (s. spir.) D, ὁμοφύριον EDwpwp 17 post κατὰ
 add. τὴν Ewp 18 καὶ post πολλὰ om. B

sui ossa ipsam afferre et proicere in Pelagium, quo condemnati
 21 abiciebantur. Cum ludi equestres agerentur, Artabas dum eiusque
 22 filios per medium theatrum ignominiose traduxerunt. Sed et
 Anastasium patriarcham a Diippio asino insidentem, facie versus
 caudam conversa, adductum ignominiose pariter traduxit prius
 publice verberatum; sic clari patriarchae Germani praedictio
 23 ipsa re est comprobata. Nam cum aliquando eum a tergo se-
 queretur Anastasius eiusque humerale pedibus calcasset, conversus
 24 et stat. Eum post ignominiosam illam circumductionem, ut assen-
 sorem suum, iterum ecclesiam tenere sacrisque operari concessit.
 6 Arabibus inter se dissidentibus et bello intestino occu-
 patis, Copronymus arrepta occasione Syriae bellum infer et
 2 Germaniciam capit. In Palaestina et Syria maximo terrae motu
 multae ecclesiae et monasteria et aedes corruerunt multaque milia
 3 hominum perierunt, non ruina tantum, sed et pestilentia in Si-

D III 347 πολλή τῶν ἀνθρώπων συμβέβηκε κατὰ τε Σικελίαν καὶ Καλα-
βρίαν καὶ καθ' Ἑλλάδα καὶ χώρας ἐτέρας, ἥ καὶ ἕως αὐτοῦ
τοῦ Βυζαντίου κατήντησε· καὶ τοσοῦτον ἦν τὸ τῶν θνησκόντων 4
πληθος ὥς μὴ οἶόν τε εἶναι τοὺς θνήσκοντας ἐκκομίζεσθαι·
5 διὸ ἀμάξαις αὐτοὺς κατὰ πλείονας ἐπιτιθέντες ἐξέφερον. τῷ 5
μέντοι Κοπρωνύμῳ ἡ τοῦ Χαγάνου θυγάτηρ ἔτεκε παῖδα, ὃν
ὠνόμασε Λέοντα καὶ ἀνηγόρευσε βασιλέα, στεφθέντα διὰ Ἀνα-
στασίου τοῦ δημοδοξοῦντος αὐτῷ πατριάρχου.

Ἐκράτησε δὲ ὁ Κωνσταντῖνος τῆς Θεοδοσιουπόλεως καὶ 6
10 τῆς Μελιτηνῆς, ὅθεν ὑπερφρονήσας σφοδρότερον κατὰ τῆς ἐκ-
κλησίας καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔπνευσε, δόγματα ἐκτιθέ- C
μενος, δι' ὧν τὸν συρφετώδη ὄχλον ὑπέσυρεν ἔπεσθαι τῷ αὐτοῦ
ἀσεβεστάτῳ φρονήματι. τότε καὶ ὁ πατριάρχης Ἀναστάσιος 7
ἀσεβῶς τῆς ἐκκλησίας κατορχούμενος ἐπὶ χρόνους εἴκοσι πρὸς
15 τοῖς τέσσαρσι κατέστρεψε τὴν ζωὴν. ὁ δὲ Κοπρώνυμος ἐπι- 8
σκόπων δημοφρόνων αὐτῷ πολλῶν συναγωγὴν ποιησάμενος,
ὧν κατήρχε Θεόδωσιος ὁ Ἐφέσου καὶ Πασιλλᾶς ὁ Πέργης, δι'
αὐτῶν ἃ ἐβούλετο ἐδογματίσει, μὴ τινος ἢ ἐκ Ῥώμης τῆς πρε-

13 περὶ πατριαρχῶν CE 15 περὶ τῆς τοῦ Κοπρωνύμου ἀθροισθείσης
τῶν ἀνιέρων ἐπισκόπων συνόδου C

2 ἡ RwpDi, ἡ ACE 3 κατήντησε om. C 4 εἶναι om. D
5 ἐπιτιθέντες C 7 δι' BDEwpDi 8 αὐτοῦ D, corr. Dw
9 θεοδοσιουπόλεως Ap Theoph. I p. 427, 15, θεοδοσιουπόλεως Rw, θε-
δοσιουπόλεως D 10 μελιτηνῆς AD Theoph. I. c., μελιτινῆς Rwp
12 συρφετώδη D 14 χρόνους Rwp 15 τέσσαρσιν A (v. ad
XIII 1, 5), τέσσαρσι R, τέταρσι Ewp, τέτταρσι Di 16 πολλὴν D
17 ὁ prius om. B Πασιλλᾶς Theoph. I p. 427, 32

cilia, Calabria, Graecia, aliis provinciis, quae ipsum usque By-
zantium est grassata; ac tanta fuit morientium multitudo, ut 4
efferrī non possent, sed plura corpora simul curribus imposita
eveherentur. Copronymo Chagani filia peperit filium, quem vo- 5
cavit Leonem et appellavit regem, coronatum ab Anastasio, pa-
triarcha eiusdem opinionis.

Potitus est Constantinus Theodosiupoli et Melitene, unde 6
elatus acerbis in ecclesiam et orthodoxam fidem evasit, edictis
propositis, quibus vulgi faecem in sententiam suam impietatis
plenam pertraheret. Tunc et patriarcha Anastasius, cum eccle- 7
siae per annos viginti quattuor impie insultasset, mortem cum
vita communicavit. Copronymus autem multis episcopis sibi 8
suffragantibus convocatis, quorum princeps erat Theodosius Ephe-
sinus et Pastilas Pergaeus, per eos, quicquid volebat, decrevit,
nemine vel ex vetere Roma vel ex aliis patriarchis praesente.

- 9 σβυτέρας ἢ ἐκ τῶν ἄλλων παρόντος πατριαρχῶν· καὶ τὴν
 τοιαύτην συνδρομὴν τῶν ἀνέρων ἐκείνων σύνοδον οἰκουμενικὴν
 D 10 καλέσαι οὐκ ἀπενύρκησε. μεθ' ὧν εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς
 θεοτόκου ναὸν ἀφικόμενος καὶ ἐν τῷ ἄμβωνι ἀναβεβηκώς Κων-
 σταντῖνόν τινα μοναχόν, ἐπίσκοπον Συλαίου γενόμενον, ἀναβι- 5
 βάσας ἐκεῖ ἐξεφώνησε “Κωνσταντίνου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου
 11 πολλὰ τὰ ἔτη.” καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐν τῷ Φόρῳ παρα-
 γενόμενος ὁ τύραννος οὗτος μετὰ τοῦ πατριάρχου αὐτοῦ καὶ
 τῶν δμογνωμονούντων αὐτῷ ἐπισκόπων, ἐνώπιον παντὸς τοῦ
 λαοῦ τὴν τῶν σεπτῶν εἰκόνων προσκύνῃσιν ἀπηγόρευσαν, εἰδω- D III 348
 12 λολίττας τοὺς ταύτας σεβομένους καλέσαντες, καὶ ἀναθέματι
 καθυπέβαλον τὸν τε δοίδιμον Γερμανὸν καὶ τὸν ἐκ Κύπρου
 Γεώργιον πατριάρχην τῆς Κωνσταντίνου γενόμενον καὶ τὸν μέ-
 P II 109 A γαν ἐπὶ σοφία καὶ ἀρετῇ Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, ὃς πολ-
 λάκις τὸν θεομάχον ἤλεγξε τοῦτον καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα δι' 15
 ἐπιστολῶν ἀσεβεῖν.
 13 Ἐκστρατεύσας δὲ κατὰ Βουλγάρων ὁ Κωνσταντῖνος καὶ
 συμβαλὼν αὐτοῖς καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν οὐ τῶν τυχόντων
 μόνον στρατιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπισήμων καὶ στραταρχῶν,
 μεθ' ἧτης ἐπινέξευξεν. 20

3 ἐπενύρκησε E ὧν OwDi, δν AEp 3. 4 ναὸν τῆς θεοτόκου
 CEwp, θεῖον ναὸν τῆς θεοτόκου D, aedem sacrosanctam Deiparae:
 Wo lat. 5 Συλλαίου Theoph. I p. 428, 4 7 γενόμενος C
 8 οὗτος om. C 10 ἀπηγόρευσαν et ἀπηγόρευσεν per dittogr. E
 13 πατριάρχην τῆς Κωνσταντίνου] De hoc errore repetito ab Ephrae-
 mio 1788 v. Duc ad h. l. et Henricum Gelzerum *Sextus Iu-*
lius Africanus cet. Lips. 1885 t. II p. 177 ann. 5 14 τὸν
 δαμασκηνὸν Ἰωάννην O 19 μόνων wp invitis AR, v. ad XIV 6, 31.

- 9 Talem concursum profanorum illorum hominum synodum oecu-
 10 menicam appellare non dubitavit; cum quibus aedem deiparae
 Blacherniam ingressus, consensu ambone et Constantino quodam
 monacho, qui Sylaei episcopus fuerat, illic collocato exclamavit:
 11 “Constantinus oecumenicus patriarcha multos vivat annos.” Post
 paucos dies tyrannus in Forum venit cum patriarcha suo et
 12 sectoribus episcopis, qui coram omni populo venerandarum
 imaginum adorationem interdixerunt, idololatriis iis appellatis, qui
 hostem eiusque patrum litteris saepe impietatis arguerat.
 13 Bello contra Bulgaros moto Constantinus proelio victus,
 multis non gregariis tantum militibus sed illustribus etiam viris
 et tribunis amissis, domum cladem rettulit.

Ἀνέκαθεν δὲ χριστιανοὶ παρὰ τοῖς Ἀγαρηνοῖς τοὺς τῶν 14 W III 89
 δασμῶν μεταχειριζόμενοι κώδικας (οὐ γὰρ οἶδασιν ἀριθμεῖν
 ἐκεῖνοι, ἀλλ' οὐδὲ γράφειν ψήφους λεπτάς, τρίτα φημί καὶ τέ-
 ταρτα καὶ ὄγδοα καὶ δωδέκατα καὶ τὰ τούτων ἔτι λεπτότερα),
 5 φθόνῳ τότε τὴν τούτων μεταχείρισιν ἐκωλύθησαν. μὴ δυνή- 15
 θέντων δὲ τῶν τῆς Ἀγαρ δι' ἑαυτῶν τὸ τοιοῦτον ἀνύειν ἔργον,
 αὐθις τὴν τῶν γραφῶν τούτων οἰκονομίαν ἐνεχειρίσθησαν. B
 Ὁ μέντοι δυσώνυμος τύραννος Ἀνδρέαν τινὰ μοναχόν, 16
 Καλυβίτην λεγόμενον, δοῖον ἄνδρα, ἐλέγχοντα αὐτὸν καὶ ἀσεβῆ
 10 καλοῦντα, καὶ ἄλλον Ἰουλιανὸν καὶ Οὐδάλεντα μαστιζόμενον
 ἔκτεινεν.

Οἱ Βούλγαροι δὲ τοὺς αὐτῶν ἄρχηγούς, οἱ ἐκ σειρᾶς κατῆ- 17
 γοντο ἡγεμονικῆς, ἀνελόντες ἕτερον εἴλοντο μὴ τῇ ἡγεμονίᾳ
 προσήκοντα, Τελέτζην καλούμενον. ἐπιστρατεύσας δὲ κατ' αὐτῶν 18
 15 ὁ βασιλεὺς διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης καὶ γενόμενος κατὰ τὴν
 Ἀγχιάλον κἀκεῖ συμβαλὼν αὐτοῖς, τοῦ πολέμου ἐξ ὧρας πέμπτης
 τῆς ἡμέρας ἕως ἑσπέρας ἐπικρατήσαντος, καὶ πεσόντων πολλῶν
 ἐκατέρωθεν, ὁμῶς μέντοι νικᾷ· καὶ ὁ μὲν τῶν Βουλγάρων 19

1 οἱ παρὰ τοῖς Ἀγαρηνοῖς χριστιανοῖς αἱ ψῆφοι τῶν φόρων ἐπιστεύθησαν E
 12 περὶ Βουλγάρων C

2 παιδασμῶν D, sed παι punctis notatur 3 ἐκεῖνοι om. O ἀλλ'
 οὐδὲ AEwp, ἢ O post γράφειν add. ἐκεῖνοι O 4 ὄγδοα] ἢ A
 δωδέκατα] ἢ A 5 μεταχείρισιν RwpDi, μεταχείρησιν ABD
 6 δὲ RwpDi, om. A δι' ἑαυτῶν om. O 8 τινὰ D, corr. Dw
 11 ἀπέκτεινεν O 12 αὐτοῖς D, corr. Dw 15 τύραννος Ewp
 post καὶ prius add. διὰ O, v. XIV 27, 11, Theoph. I p. 398, 19

Cum Christiani ab antiquis temporibus apud Agarenos vecti- 14
 galium codices tractarent (neque enim sciunt ratiocinari illi neque
 etiam scribere subtiliores rationes trientium et quadrantium et oc-
 tantium et uncium et si qua tenuiora sunt), tunc ex invidia ea
 tractatione sunt interdicti; et tamen eam administrationem recepe- 15
 runt, quod Agareni talem rem ipsi exsequi non poterant.

Infamis tyrannus Andream quendam monachum, qui Caly- 16
 bites vocabatur, virum sanctum, quod ab eo reprehensus et im-
 pius dictus fuerat, Iulianum item et Valentem flagris occidit.

Bulgari ducibus suis, qui e principum familiis ortum duce- 17
 bant, interfectis alium elegerunt virum a principatu alienum,
 nomine Teletzam. Eos rex terra marique illato bello ad An- 18
 chialum est aggressus, cumque pugna ab hora diei quinta us-
 que ad vesperam durasset et utrimque multi cecidissent, victor
 tandem evasit, duce Bulgarorum fuga elapso magnaue bar- 19

C ἀρχηγὸς ἀπέδρα, φόνος δὲ πολλὸς τῶν βαρβάρων ἐγένετο, καὶ D III 34⁹
οὐ μείους ἐλήφθησαν δορυάλωτοι, πολλοὶ δὲ καὶ τῷ βασιλεῖ
20 προσεχώρησαν. κἀντεῦθεν ἐπαρθεῖς θρόαμβον ἐπὶ τῇ νίκῃ
κατήγαγεν, αὐτὸς μὲν πανοπλίτης διὼν μεθ' ὠπλισμένης τῆς
στρατιᾶς, τοὺς δὲ αἰχμαλώτους δεσμούςσιν ἄγων, τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ 5
21 τὴν νίκην, ἀλλ' οὐ τῇ θείᾳ δυνάμει ἐπιγραφόμενος. καὶ μετὰ
τὸν θρόαμβον τοὺς αἰχμαλώτους πάντας ἀναιρεθῆναι προσέταξε.
7 Γέγονε δὲ χειμὼν ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς αὐταρχίας αὐτοῦ
μέγας, ὥστε μὴ μόνον τοὺς ποταμούς ἐκ τοῦ ψύχους κρυσταλ-
D λωθῆναι διόλου, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν θάλασσαν τὴν ἀρκτῶν 10
ἐπὶ στάδια πάνυ πολλὰ καὶ τὸν τοῦ Στενοῦ πορθμὸν καὶ τὸν
2 ἐκ τῆς πόλεως πρὸς Χρυσόπολιν. εἰτ' αὖθις τῷ κρυστάλλῳ
χιόνος ἐπιπεσοῦσης κἀκείνης ἐκ τοῦ κρύους συμπληθείσης καὶ
κρυσταλλωθείσης, πεζοποροῦντες οἱ ἄνθρωποι διήσαν τὸν πορ-
θμὸν τοῦ Στενοῦ καὶ τὸν ἐκ τῆς πόλεως πρὸς Χρυσόπολιν, 15
ἀχθοφοροῦντά τε ὑποζύγια καὶ βόες ἀμάξας ἔλκοντες σὺν φόρτῳ
3 πολλῷ. τοῦτο δὲ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις θαλάσσαις τότε γενέσθαι

8 οὗτος χειμὼν γέγονεν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ δυσωνύμου CE, σημειῶσαι A

2 δορυάλωτοι Di, v. ad XIII 8, 3 καὶ initio versus om. E
4 κατήγαγον D, corr. D_w προῖων O 5 δ' RwpDi 7 ἀν-
αιρεθῆναι προσέταξεν EwpDi, ἀναιρεθῆναι προσέταξε A (v. ad XIII
1, 5), τῷ ξίφει ὑπήγαγε O Wo lat. 8 αὐτοῦ om. E 9 κρυ-
σταλωθῆναι AR, corr. D_wwpDi 11 καὶ prius om. D, add. D_w
12 κρυστάλλῳ A, κρυστάλλῳ R, corr. D_wwpDi 13 πεσοῦσης D
ante καὶ add. τε Owp 14 κρυσταλωθείσης AR, corr. D_wwpDi
15 τοῦ Στενοῦ — Χρυσόπολιν om. O, add. AE C_wwpDi 16 ἀχθο-
φοροῦντά τε ὑποζύγια καὶ βόες ἀμάξας ἔλκοντες] De chiasmo v. ad
XIII 2, 6 ἔλκοντες ARwp, ἔχοντες τε καὶ ἔλκοντες E, ἔχοντες D
17 τοῦτω B ταῖς om. O

barorum caede edita nec paucioribus captis; multi quoque ultro
20 ad regem se contulerunt. Qui re bene gesta elatus triumphum
agens ipse armatus cum armatis legionibus per urbem ibat ca-
ptivosque in vinculis adducebat, victoria non divinae potentiae,
21 sed suis armis ascripta. Post triumphum captivos omnes interimii
iussit.

7. Fuit hiems sub eius imperio saevissima, adeo ut non
fluvii tantum, sed et ipsum mare septentrionale ad plurima stadia
2 frigoris congelarent et fretum Cpolitanum et quo ex urbe
2 Chrysopolim traicitur. Cumque nix in glaciem cecidisset eaque
gelu densata et in glaciem ipsa quoque conversa esset, homines
et fretum Cpolitanum et Chrysopolim usque pedibus transibant
et sarcinis onusta iumenta et boves plaustra magni ponderis
3, 4 trahentes. Idem tunc et in ceteris maribus accidisse fertur. Post

λέγεται. εἶτα τοῦ ἀέρος θαλφθέντος διήρητο τῶν κρυστάλλων 4
 τὸ συνεχές καὶ εἰς τμήματα διακέκοπτο. πνεῦμα δὲ πνεῦσαν 5
 ἀθρόον σφοδρὸν τε καὶ βίαιον ἤλαννε διὰ τῆς θαλάσσης τὰ
 τμήματα οὐδὲν ἀπεικόντα βουνῶν μεγάλων ἢ νήσων πολυπλέ- PII110A
 5 θρων τινῶν· οἷς καὶ ζῶα ἄγρια τε καὶ χειροήθη συνεπεπήγεσαν 6
 πεδηθέντα τῷ κρυστάλλῳ καὶ ἀποψύξαντα. τούτων τῶν κρυ- 7
 στάλλων τινὰ τοῖς παράλοις τῆς πόλεως τείχει τῇ βίᾳ τῶν
 ἀνέμων καθ' ὁδῶν μετὰ ῥύμης σφοδρᾶς κυλινδούμενα ὡς
 προσήραττον, κατέβαλον εὐθὺς τὰ προσαρατιόμενα, καὶ οὐ τὰ
 D II 350 τείχη μόνον ἠρέπωντο, ἀλλὰ καὶ οἰκίαι τούτοις πλείσται συγ-
 κατεσεύοντο. καὶ αὐχμὸς δ' ἐπὶ τούτου πολλὸς συνέβη, ὡς καὶ 8
 τοὺς ἀενάους ποταμοὺς ξηρανθῆναι καὶ τὰς πηγὰς τελείως
 ἐπιλιπεῖν. οὐδὲν δ' ἐκ τούτων ἐβελτιώθη ἢ ἀσύνετος ἐκείνου 9
 ψυχῇ, ἀλλὰ τὸν πατριάρχην αὐτοῦ προσκαλεσάμενος ἔφη ἐν B
 15 ἀπορρήτοις αὐτῷ "εἰπέ μοι, εἰ χριστοτόκον τὴν Μαρίαν καλοῦ-
 μεν, τίς ἐκ τούτου ἔσεται βλάβη;" ὁ δὲ αὐτίκα εἰς ἱκετεῖαν 10

13 οἱ ἀφρόνοι δ' ἄθεος καὶ οἱ ἐποίει CE

1 ἔαρος B κρυστάλλων EwpDi, κρυστάλων AO 4 ante οὐδὲν
 add. κατ' Ewp μεγάλων om. O 6 κρυστάλλω AR, corr. wpDi
 κρυστάλλων AE (κρυστάλλων wpDi), τμημάτων O 7 παράλοις
 BEwp τείχει τῆς πόλεως EwpDi post βίᾳ add. τῇ D
 9 προσήραττον B (sed alterum τ add. man. recens fortasse Wolfii),
 προσήραττον C, v. ad XIII 7, 8 κατέβαλλον BC προσαρατιό-
 μενα B (corr. man. recens fortasse Wolfii), προσαρατιόμενα C,
 v. ad XIII 7, 8 10 ἠρέπωντο Rwp τούτοις πλείσται A,
 πλείσται τούτοις E, πλησιάζουσαι τούτοις Owp 11 τούτων ADs,
 τούτοις Rwp συμβέβηκε BD 12 ἀενάους Di invitis ARwp
 15 καλοῦμεν D 16 ἔσεται ARwp, ἔσται Di; sed adhibet Zonaras
 modo ἔσεται (I p. 102, 8. 153, 4. 266, 10. II p. 91, 18. 302, 4 cet.)
 modo ἔσται (I p. 72, 7. 159, 3. 273, 4. 5. 281, 19. 325, 9 cet.)
 ἱκετεῖαν E

aëre tepefacto continua glacies dissoluta et in fragmina redacta
 est, quæ venti vehementis impetu violenter per mare agitaban-
 tur, collibus magnis vel spatiosis insulis non dissimilia. His ani-
 mantes inerant feræ et cicures astrictæ glacie et exanimatæ.
 Eorum glaciei fragminum quædam vi ventorum sub aquis impetu
 7 vehementi marinis impacta urbis moenibus non ipsa tantum, sed
 et aedes plurimas prostraverunt. Tum sub eo aestus ingens est
 secutus, quo et perennes amnes siccati sunt et fontes penitus
 defecerunt. Verum stupidus illius animus his rebus nihil emen-
 9 datus est, sed patriarcham suum arcessitum arcano interrogavit:
 "Dic mihi, si Mariam vocarimus christiparam, quid in eo futurum
 est incommodi?" Tum ille ad preces conversus: "Ne" inquit 10

ἐτράπετο λέγων “μὴ τοῦτο ἄλλοτε ἢ πρὸς ἄλλον ἐκφήνης, ὦ
 11 βασιλεῦ· τοῦ Νεστορίου γάρ ἐστι τὸ ἐννόημα. ἢ οὐκ οἶδας
 ὅπως ἐκείνος παρὰ πάσης στηλιτεύεται ἐκκλησίας πιστῶν καὶ
 12 ἀναθέματι κατακέκριται;” ὁ δὲ ἀνταπεκρίθη αὐτῷ δι’ “οὐχ
 ὥς οὕτω φρονῶν εἶπον τοῦτο, ἀλλὰ μαθεῖν ἐθέλων ἡρώτησα.”⁵
 W III 90 13 ἐς τοσοῦτον δ’ ἐξηνέχθη θεομαχίας ὥς καὶ τὰ τῶν ἁγίων λεί-
 ψανα παραδιδόναι πυρὶ καὶ τὸ ἅγιος κελεῦσαι μήτε ἐπὶ τῆς
 θεοτόκου λέγεσθαι μήτε μὴν ἐπὶ τινος τῶν εὐαρεστησάντων
 C Θεῶ, ἀλλ’ ὁ ἀπόστολος Πέτρος καὶ Παῦλος λέγειν καὶ ὁ μάρτυς
 14 Γεώργιος ἢ ὁ Θεόδωρος καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. τῆς δὲ 10
 τῶν ἀνιέρων ἀρχιερέων συναγωγῆς, περὶ ἧς ἤδη μοι εἴρηται,
 γραφῇ τὰ παρ’ αὐτῶν ἀσεβῶς δογματισθέντα παραδιδόντων,
 τόμον συνοδικὸν αὐτὰ καλέσας ὁ ἀσεβέστατος ἀπήτει ἀρχιερεῖς
 τε πάντας καὶ τῶν μοναζόντων τοὺς διαβοήτους ἐπ’ ἀρετῇ
 15 ταῦτα ὑποσημήνασθαι. εἰ γὰρ καὶ διωγμὸν κατὰ τῶν μοναχῶν 15
 βαρύτερον ἔθετο, ὥς μὴ τινα σχεδὸν ἐν τῇ πόλει περιλειφθῆναι
 ἢ τέως δημοσιεύειν μονάζοντα, ἀλλ’ ἔτι ἦσαν πολλοὶ κρυπτό-
 μενοι καὶ ἕτεροι τῆς πόλεως ἐκτὸς πεποιημένοι τὴν ἀσκησιν.

4 κατακρίνεται D 5 post ὥς add. ἐγὼ Ewp οὕτως D 7 πα-
 ραδοῦναι D 9 δ ante μάρτυς del. immerito wp 10 ἢ δ (om.
 Ewp Di) Θεόδωρος AE, καὶ Θεόδωρος O 11 εἴρηται] XV 6, 8,
 ἰστέρεται B 12 ἀσεβῶς om. E παραδόντων Ewp, παραλα-
 βόντων D, περιλαβόντων R 13 εὐσεβέστατος D, corr. D_w 14 τε
 om. B περιβοήτους Ewp 15 μοναζόντων O 16 σφοδρότα-
 τον O τῇ om. B περιληφθῆναι (sic) A, v. ad p. 204, 11
 17 πολλοὶ AEwp, ol (om. DC) πλείους O

“alias neve apud alium istud protuleris, o rex. Nestorii enim
 11 est sententia. An ignoras, quemadmodum ille ab omni fidelium
 12 ecclesia sit proscriptus et anathemate notatus?” Tum ille “Non
 quod ita sentio” inquit “hoc dixi, sed cognoscendi causa inter-
 13 rogavi.” Et ad tantam impietatem est progressus, ut etiam sancto-
 rum reliquias igni traderet et sancti titulum neque deiparae ne-
 que cuiquam eorum, qui deo placuere, tribui iuberet, sed dici
 vellet apostolus Petrus et Paulus, martyr Georgius vel Theodorus
 14 et sic in ceteris. Cum autem impiorum episcoporum conventus,
 de quo iam ante a me dictum est, impia sua decreta litteris
 mandasset, id scriptum tomum synodicum homo impius appellari
 voluit et postulavit, ut ei subscriberetur ab omnibus pontificibus
 15 et monachis virtute illustribus. Quos monachos etsi vehementis-
 sime persecutus erat, adeo ut fere nullus, qui quidem prodiret
 in publicum, in urbe esset reliquus, tamen plures etiam tum oc-
 16 culte Cpoli habitabant et alii extra urbem vitam agebant. Qui-

δοσοι μὲν οὖν φόβῳ τῆς ἐκείνου θηριουδίας ὑπέκλυτον καὶ τὴν 16 D
 ἄθεον ἐκείνην ἐβεβαίουν γραφὴν, ζῆν εἰῶντο καὶ ἀπαθεῖς
 D III 351 ἀφείντο, δοσοι δὲ μὴ ἐπείθοντο, πικραῖς κολάσεσι καὶ βίαιοις
 θανάτοις τοῦ ζῆν ἐστερῶσκοντο. διτε καὶ ὁ μέγας ἐν ἀσκηταῖς 17
 5 καὶ ἐν ἀθληταῖς περιβόητος Στέφανος, μὴ πεισθεὶς ὃν ἐκεῖνος
 ἐκάλει τόμον δέξασθαι τε καὶ βεβαιῶσαι, πολλὰ παθὼν τέλος
 ἀνῆρητο ἀπηνῶς καὶ συρόμενος ἐκ τῆς τοῦ πραιτωρίου εἰρκτῆς
 ἄχρι τῶν Πελαγίου ἐκεῖ μετὰ τῶν κατακρίτων ἐρρόρη, ὅπου
 τέμενος ἦν τοῦ μάρτυρος Πελαγίου, δ καθελὼν δ μισόθεος
 10 καὶ βόθρον δρύζας βαθύτατον ἐκεῖ τοὺς καταδίκους ὥπτεῖσθαι
 προσέταξε. πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἐν τέλει καὶ τῶν τῆς συγκλήτου 18
 βουλῆς διὰ τὴν τιμὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐτιμωρήσατο καὶ PII 111 A
 ὄρκον ἐκ πάντων ἀπήτησε μὴ τινα σέβας νέμειν ταῖς θείαις
 εἰκόσιν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτοῦ Κωνσταντίνου, ὃν αὐτὸς τῆς ἐκκλη-
 15 σίας προέστησε, τὸν ὄρκον τοῦτον ἀπήτησε, καὶ δς ἐν τῷ ἄμ-
 βωνι ἀναβὰς ὤμοσε.

Κατὰ Βουλγάρων δὲ μετὰ στόλου πολλοῦ ἐξελθὼν εἰς 19

1 δσα ἐποίει ὁ Κοπρώνυμος (κοπρώνιμος E) κατὰ τῶν μὴ πεισθέντων βε-
 βαιῶσαι τὴν κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων συγγραφὴν CE 17 διτι κατὰ
 Βουλγάρων ἐκστρατεύσας Ἀπρακτος ἐπανήλθε· (ἐπανήλθεν. E) καὶ (om. E
 novo argumento incepto) ὅσα κατὰ τῶν μοναχῶν ἐποίει καὶ κατὰ τῶν
 (om. C) ἀρχόντων CE

3. 4 πικροῖς θανάτοις καὶ βίαιαις (sic) κολάσεσι D, acerbis mortibus
 et atrocibus suppliciis: Wo lat. 4. 5 μέγας ἐν ἀσκηταῖς καὶ ἐν
 ἀθληταῖς περιβόητος De chiasmo v. ad XIII 2, 6 5 ἐκεῖνος
 om. CD 9 μισόγιος O Wo lat. 10 κατακρίτους O 11 ἐν τέλει καὶ
 τῶν om. O Wo lat. 13 νέμειν σέβας B ἁγίαις O 14 ταῖς ἐκκλησίαις B
 15 προέστησεν Ewp, v. ad XIII 1, 5

cunque igitur immanitati eius metu cesserant et impiam illam
 scripturam confirmarant, vivere citra noxam sinebantur, quicun-
 que vero refragati erant, acerbis suppliciis et atrocibus mortibus
 vita privabantur. Quo tempore magnus ascetes et athleta celeberrimus
 17 Stephanus acceptione et subscriptione tomi illius recusata, post
 multa tormenta crudeliter occisus et e praetorii carcere protractus
 usque ad Pelagium illuc cum condemnatis est proiectus; nam quo
 loco Pelagii martyris aedes fuerat, eo deorum osor illa destructa
 et fossa profundissima facta condemnatos abici iussit. Multos 18
 etiam magistratus et senatores ob sacrarum imaginum cultum
 supplicio affecit et iusiurandum ab omnibus exegit, ne quis divi-
 nas imagines veneraretur, idemque iusiurandum ab ipso quoque
 Constantino, quem ecclesiae ipse praefecerat, postulavit, quod ille
 in ambone stans iuravit.

Cum classe magna contra Bulgaros Anchialum profectus 19

Ἀγχίαλον τὰς νῆας προσώρμισε, καὶ πνεύσαντος ἀνέμου σφοδροῦ συνετρίβησαν σχεδὸν ἅπασαι, καὶ πλήθη πολλὰ τοῦ τε ναυτικοῦ καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀπώλοντο ἐν τοῖς ὕδασι· ὁθεν ἄπρακτος ἐπανῆλθεν.

- 20 Ἐκμαινόμενος μέντοι κατὰ τῶν μοναχῶν, ἱππηλασίας ἀγο-
μένης ἐν τῷ θεάτρῳ, πολλοὺς αὐτῶν κατασχὼν ἐθριάμβευσε
διὰ τοῦ θεάτρου περιαγαγών, ἄσεμνα ἐν ταῖς χερσὶ κατέχοντας
B 21 γύναια. καὶ τινὰς τῶν ἐπισήμων ἀρχόντων τοὺς μὲν φθόνῳ
δι' ὠραιότητα καὶ ῥωμαλεότητα, τοὺς δὲ ὅτι τὰς ἀρρητοποιὰς
αὐτοῦ μοναχοῖς ἐξηγόρευον, συκοφαντήσας ὡς κατ' αὐτοῦ βου- 10
λευμένους, δύο μὲν τῶν ἐπισημοτέρων τὰς κεφαλὰς ἐξέτεμε,
τοῖς δὲ λοιποῖς ἐκκόψας τὰ ὄμματα περιγραπτοῖς αὐτοὺς ὀρίοις
συνέκλεισεν, ἔνθα κατ' ἐνιαυτὸν πέμπων ἑκατὸν βουνεύρους
22 ἤκισεν ἕκαστον. ἀλλὰ καὶ τὸν παρ' αὐτοῦ προβληθέντα πα- D III 352
τριάρχη τὸν Κωνσταντῖνον ἐν τῶν ἀρχόντων τούτων συνο- 15
μλεῖν εἰπὼν καὶ λέγειν κατ' αὐτοῦ καὶ κατηγοροὺς τινὰς εἰς
ἐλεγχον αὐτοῦ παρεσκέυασε· καὶ ἀρνούμενου ἐκείνου δμῶσαι

5 ἐκμαιεῖς D γενομένης Ewp 7 ἐν om. Rwp χερσὶν EwpDi,
v. ad XIII 1, 5 8 τινὰς RwpDi, τινὰ A 9 ῥωμαλεότητα corr.
ex ῥωμαλαιότητα A, ῥωμαλεότητα C, ῥωμαλαιότητα Rwp 10 ἐ-
ηγοῦντο μοναχοῖς D κατ' αὐτοῦ βουλευμένους AED_wwp, ἐπιβού-
λους αὐτοῦ O 11 ante δύο add. διώλεσε Rwp μὲν AR, μέντοι
w*_p ἐπισήμων E 12 ἐκτεμὼν Rwp ante περιγραπτοῖς
add. καὶ Rwp περιγραπτοῖς (sic) A 12. 13 αὐτοὺς ὀρίοις συν-
έκλεισεν A, ὀρίοις συγκλείσας αὐτοὺς Rwp 13 πέμπων] πέμπτον B
14 ἀλλὰ om. O post αὐτοῦ add. δὲ O 14. 15 πατρ. τ. Κωνστ.]
κωνσταντῖνον πατριάρχη Ewp 15 τούτων om. C 16. 17 αὐτοῦ
versus 17. ante τινὰς BC, post τινὰς D 17 παρεσκέυασε RwpDi,
παρεσκέυσεν A, v. ad XIII 1, 5

- est, sed procella venti navibus fere omnibus collis magna multi-
tudo et nautarum et militum in aqua periit; unde infecta re rediit.
20 Nihilominus tamen contra monachos furore percitus, cum
in theatro ludi Circenses agerentur, multos de iis comprehendit
et per theatrum ignominiose perduxit inhonestas mulierculas
21 manibus tenentes. Quosdam etiam illustrium principum, alios ex
invidia, ob pulchritudinem et robur, alios per calumniam, quod
sibi insidiarentur et sua facinora monachis narrarent — duobus
insignioribus capita resecur, reliquos oculis erutis certis locis
inclusit eoque lorariis quotannis missis unumquemque centum
22 nervis bubulis caedebat. Ad haec patriarchae Constantino a se
designato crimini dedit, quod cum uno de iis principibus collo-
quia contra se haberet, subornatis ad eum convincendum accusa-

τοὺς κατηγόρους πεποίηκε. τούτων δὲ γεγονότων ὑπερόριος C
 ὁ πατριάρχης ἐγένετο. ἕτερον δὲ προεβάλετο πατριάρχην ὁ 23
 τύραννος ἐκτομῆν τινὰ Νικήταν, οὐδ' ἐξ ἐλευθέρων, ἀλλ' ἐκ
 δούλων ἔλκοντα τὴν τοῦ γένους σειρὰν οὐδ' ἀναγνῶναι δυνά-
 5 μενον· ἦν γὰρ περὶ τὴν γυναικωνίτιν ἐσχολακῶς. εἶτα ἐκ τῆς 24
 ὑπερορίας ἀχθέντα τὸν Κωνσταντῖνον καὶ ἀπηνέστατα αἰκισθέντα, W III 91
 ὡς μηδὲ βαδίζειν δύνασθαι, εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ὡς
 ἄχθος τι βασιταζόμενον ὁ τύραννος μετακομισθῆναι κεκέλευκε.
 καὶ τινος τὰ κατ' αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος αἰτιάματα, παρουσίᾳ 25
 10 πλήθους πολλοῦ ἐπὶ τούτῳ συναθροισθέντος, καὶ τοῦ νέου
 πατριάρχου Νικήτα ἐν τῷ συνθρόνῳ καθημένου καὶ ἀκροω- D
 μένου αὐτῶν, ἐκεῖνος κατὰ κόρης ἐπαίετο καὶ οὕτως ἐπὶ πολὺ
 ἐμπαροινηθεὶς τέλος ἀναθεματίζεται καὶ ψιλωθείς τὴν κεφαλὴν
 καὶ τὸν πῶγωνα, ἀλλὰ μέντοι καὶ τὰς δαφνίας, καὶ ὄνῳ ἐπο-
 15 χηθεὶς, ἐπιποδρωμίας τελομένης εἰσάγεται εἰς τὸ θέατρον, ἀτί-
 μως θριαμβευόμενος καὶ ἐμπτυόμενος καὶ κόνει πατιόμενος.
 ἐπὶ τούτοις τινὰς τῶν ἀρχόντων στείλας ὁ τύραννος ἠρώτησεν 26

1 ὅπως καὶ τὸν πατριάρχην αὐτοῦ ἐξῶσε (ἐξέωσε E) τῆς ἐκκλησίας τε
 (om. C) καὶ ἐκόλασε καὶ ἀπέκτεινεν CE

1 πεποίηκε AEwp, ἠνάγκασε O ante τούτων add. καὶ B γε-
 νομένων Ewp 2 προεβάλετο A, προεβάλλετο Ewp, προεχειρίσατο O
 3 τινὰ initio versus om. C 4 τοῦ γένους om. D ante οὐδ'
 add. καὶ σχεδὸν B* Cwp 5 τῶν (om. C) περὶ τὴν γυναικωνίτην
 (-τίην et -τίην per dittogr. B) ἐσχολακῶς O 7 ὥστε D, ὡς Dw
 δυνάμενον B 8 ὁ τύραννος om. O μετακομισθῆναι κεκέλευκε
 A, μετακομισθῆναι ἐκέλευε Ew, μετακομισθῆναι ἐκέλευσε p, ἐκέλευσε
 κομισθῆναι O 9 τὰ om. D 10 πλήθους πολλοῦ AEwp, πολ-
 λῶν O Wo lat. ἀθροισθέντων O 11 ἀκρονομένου E 12 κατὰ
 AEwp, ἐπὶ O κόρης Rwp Di, κόρης AB

toribus quibusdam, quos illo infitias eunte iurare coegit. Quibus
 factis patriarcha relegatus est, et alius patriarcha a tyranno creatus 23
 Nicetas eunuchus, non ingenuus, sed servili genere ortus, qui
 legere non poterat, in muliebribus ministeriis versatus. Deinde 24
 Constantinum patriarcham ab exilio reductum et saevissime ve-
 xatum, adeo ut ambulare non posset, in magnam ecclesiam ut
 sarcinam portari tyrannus iussit. Ibi quodam crimina, quae illi 25
 obiciebantur, recitante coram multitudine magna ea de causa
 convocata et Niceta, novo patriarcha, in solio sedente illaque
 auscultante, ille alapis caeditur ac diu ita exagitatus tandem ana-
 themate notatur, evulsisque capillis et barba et superciliis atque
 asino importatus ludis Circensibus in theatrum introducit igno-
 miniosoque triumpho conspuitur et pulvere conspergitur. Post 26

αὐτὸν τί δοκεῖ αὐτῷ περὶ τῆς αὐτοῦ πίστεως καὶ περὶ τῆς
 27 συνόδου. ὁ δὲ ἐκμειλισσόμενος τὴν ἐκείνου ὡμότητα ἀπεκρίθη
 καὶ καλῶς πιστεύειν αὐτὸν καὶ ἀκριβῶς δογματίζειν τὴν σύνοδον·
 καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ τρισάθλιος εἰς τὸ Κυνήγιον ἀπαχθεὶς ἀπε-
 τμήθη τὴν κεφαλὴν.

P II 112 A 8 Καθ' ἐκάστην δὲ τῇ κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν μονα-
 2 στηρίων μανίᾳ προσετίθει ὁ βέβηλος. ἀκόλαστος δὲ ὢν καὶ D III 354
 τρεῖς γυναῖκας ἡγάγετο, καὶ ἐκ μὲν τῆς πρώτης ἔσχε παῖδα τὸν
 Λέοντα, ὃν καὶ τοῦ τῆς βασιλείας ὀνόματος κατηξίωσεν, ἐκ δὲ
 τῶν ἄλλων Χριστοφόρον, Νικηφόρον τε καὶ Νικήταν. καὶ τοὺς 10
 μὲν δύο Καίσαρας ἔστυγε, τὸν δὲ Νικήταν ἐτίμησε νωβελίσμιον.
 3 καὶ τῷ πρώτῳ υἱῷ αὐτοῦ καὶ βασιλεῖ ἡγάγετο γυναῖκα ἐξ Ἀθη-
 νῶν καὶ ἐμνηστεύσατο ταύτην αὐτῷ, στέφας αὐτὴν Ἀδγούσαν
 καὶ καλέσας Εὐρήνην, ἐξ ἧς ἐτέχθη τῷ Λέοντι παῖς Κωνσταν-
 τῖνος ὀνομασθεὶς. 15
 4 Αὐθις δὲ ὁ Κοπρώνυμος μετὰ σφόδρα πολλῶν τριηρῶν
 Β καὶ δρομώνων κατὰ Βουλγάρων ἐξώρμησε, βουλόμενος διὰ

7 οἱ τρεῖς γυναῖκας ἡγάγετο καὶ δσους ἔσχεν ἐξ αὐτῶν (ἐξ αὐτῶν ἔσχε Ε)
 παῖδας CE καὶ οἱ τῷ πρώτῳ υἱῷ αὐτοῦ γυναῖκα ἡγάγετο C

1 αὐτῷ δοκεῖ Ewp 3 καὶ prius om. Ewp 4 δειλῆος O
 κυνήγιον AR, Nicephor. Cpol. p. 75, 18, Theoph. I p. 442, 8,
 κνηγέσιον Bwp 6 ante καθ' add. καὶ E κατὰ om. D, suppl.
 Dw 7 μανίᾳ om. C 11 ἐτίμησε νωβελίσμιον E νωβελίσμιον
 AD, νωβελίσμιον Rwp, νωβελίσμιον Di, v. XIV 5, 37. XV 9, 7.
 10, 4. XVII 18, 15. 19, 10. 18. XVIII 19, 5. 18 12 αὐτοῦ om. B
 14 post καλέσας add. αὐτὴν C 16 τριήρων Di inuitis ARwp,
 v. II p. 133, 18. 141, 1. XVII 24, 9 et Goettlingium Allg. Lehre
 v. Accent cet. p. 257 17 δρομώνων C

haec procerum quibusdam missis tyrannus eum percontatur, quid
 27 de fide ipsius sentiat deque synodo. Ille crudelitatem eius pla-
 caturus respondet eum et recte credere et decreta synodi accurata
 esse; quibus dictis miser in Cynegium abductus obruncatur.

8. In dies autem furori contra ecclesias et monasteria aliquid
 2 adiecit homo profanus. Et quia erat intemperans, tres duxit
 uxores, e quarum prima filium Leonem suscepit, quem regio no-
 mine ornavit, e ceteris Christophorum, Nicephorum, Nicetam,
 quorum priores duos corona Caesarea ornavit, Nicetae titulo no-
 3 bilissimi tributo. Primo filio et regi uxorem Atheniensem despon-
 dit et Augustam appellavit, indito Irenae nomine, e qua Leoni
 filius Constantinus natus est.

4 Post haec Copronymus denuo cum plurimis triremibus et
 expeditis navibus contra Bulgaros est profectus, per Istrum in

τοῦ Ἰστροῦ εἰς Βουλγαρίαν ἐμβαλεῖν. εἶτα δεδευλικῶς ἀνα- 5
 ζευξάι διεμελέτα. οἱ Βούλγαροι δὲ δεισαντες πέμψαντες πρὸς 6
 αὐτὸν σπονδὰς θέσθαι πρὸς εἰρήνην ἐζήτησαν καὶ ἐσπέσαντο
 ἐπὶ συνθήκαις τοῦ μήτε Βουλγάρους τὰ Ῥωμαίων ληΐσθαι
 5 μήτε μὴν Ῥωμαίους ἐπιέναι κατὰ Βουλγάρων. καὶ ἐπὶ τού-
 τοις ἐπανελήλυθε. τινὲς δὲ τῶν Βουλγάρων δώροις ὑποσυν- 7
 ρέντες παρὰ τούτου τοῦ αὐτοκράτορος ἐν ἀπορρήτοις ἐδήλουν
 αὐτῷ τὰ τῷ ἄρχοντι σφῶν βουλευόμενα· οἱ μεμνηνάσι τῷ 8
 Κωνσταντίνῳ οὗ βούλεται ὁ σφέτερος ἀρχηγὸς λαὸν ἐκπέμψαι
 10 κατὰ τινος τῶν Ῥωμαϊκῶν χωρῶν, ἵν' ἐκείθεν λείαν κομίσαιο. C
 καὶ ὁ κατασκοπεύων στείλας, ὅτε ὤρμησαν ἐκ Βουλγαρίας οἱ 9
 ληισόμενοι, ἔτοιμος ὢν αἰφνίδιον ἐπεκδρομῶν κατ' αὐτῶν τοὺς
 μὲν διέφθειρε, τοὺς δὲ καὶ ἐζώγρησε, καὶ μετ' αἰχμαλωσίας
 πολλῆς ἐπανέστρεψε καὶ πάλιν ἔνοπλος ἐθριάμβευσεν. εἶτα 10
 15 πολλὰς τριήρεις ἐτοιμασάμενος κατὰ Βουλγάρων ἐκπέπομφε,
 καὶ κατὰ Μεσημβρίαν γενομέναις αὐταῖς κλύδων ἐκ πνευμάτων
 βιαίων ἐμπεισὼν σχεδὸν ἀπάσας κατέδυσεν. ὁ τῶν Βουλγάρων 11

2 οὗ σπονδὰς ἔδοτο μετὰ (κατὰ E) Βουλγάρων CE [6 οὗ τινὲς τῶν
 Βουλγάρων φκείωσαν ὁ Κοπρώνυμος· οἱ ἐδήλουν αὐτῷ τὰ τοῦ ἄρχοντος
 σφῶν βουλευόμενα C 17 ὅπως ὁ τῶν Βουλγάρων ἄρχων ἡπάτα (ἡπά-
 τος E) τὸν βασιλέα, καὶ ἔγνω τοὺς φκειωμένους αὐτῷ Βουλγάρους CE

1 ἐπεμβαλεῖν Ewp 2 ante οἱ add. καὶ Owp 2. 3 πέμψαντες
 —ἐζήτησαν] σπονδὰς θέσθαι πρὸς εἰρήνην διεπρεσβεύσαντο Owp
 3 ἐσπέσαντο C 4 τὰ RwpDi, τῶν A 5 μὴν] τοὺς D 8 τὰ τῷ
 om. C τῷ ἄρχ.] τῶν ἄρχοντι w*p 9 οὗ AO, ὡς Ewp
 10 Ῥωμαϊκῶν ARw, Ῥωμαίων pDi 11 οἱ om. E 12 ληισά-
 μενοι Ewp ante ἔτοιμος add. κακείνος Rwp 12 τοὺς AE,
 πολλοὺς Owp 13 τοὺς AE, πλείους Owp 13. 14 μετὰ δορυ-
 λῶτων πολλῶν O 14 ἐπανεζεύξε O

Bulgariam irrupturus. Tum timore plenus de reducendo exercitu 5
 cogitavit. Sed Bulgari territi missis legatis pacem petierunt eam- 6
 que his conditionibus impetrarunt, ut neque ipsi provincias Ro-
 manas vastarent neque a Romanis invaderentur. His peractis
 domum rediit. Quidam tamen e Bulgaris adducti largitionibus 7
 clam imperatori ducis sui consilia aperiebant, atque Constantino 8
 indicarunt suum ducem in quendam Romanam provinciam emis-
 surum ad praedam faciendam. Missis igitur exploratoribus iam- 9
 que paratus, cum illi praedatum e Bulgaria exirent, derepente
 impetu facto multos interfecit, plurimos cepit ita ut cum multis
 captivis reversus iterum armatus triumpharet. Neque multo post 10
 multas triremes contra eosdem ablegavit, quae prope Meseimbriam
 fere omnes ventorum procellis sunt demersae. At Telerichus, 11

δὲ ἀρχηγὸς Τελέριχος ὑποπτεύσας ὑπὸ τῶν οἰκείων μεμηνύ- D III 354
 D σθαι τῷ βασιλεῖ τὰ αὐτῷ βουλευόμενα, μὴ εἰδὼς δὲ τίνες οὗτοι,
 κατασοφίζεται τὴν τοῦ Κοπρωνύμου κονφότητα καὶ ἐξ αὐτοῦ
 12 μανθάνει τὸ ἀγνοούμενον. γράφει γὰρ δι' ἀπορρήτων βούλε-
 σθαι προσελθεῖν αὐτῷ καὶ ἡξίου δηλώσαι οἱ εἴ τινας ἔχει φίλους 5
 ἐκ τῶν παρὰ Βουλγάροις ἐξόχων, ἔν' ἐκείνοις θαρρήσειε τὸ
 13 ἀπόρρητον καὶ σὺν ἐκείνοις ἀφίκοιτο πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ παχύς,
 W III 92 ὡς ἔοικεν, ὧν οὐ συνήκε τὸ σκέμμα τὸ βάρβαρον, ἀλλ' ἀνοή-
 14 τως τοὺς αὐτῷ προσκειμένους εὐθὺς ἐξεκάλυψε. καὶ ὁ βάρ-
 βαρος συλλαβὼν αὐτοὺς ὥμῳς ἀπαξάπαντας καὶ ἀπηνῶς διε- 10
 15 χρήσατο. καὶ αὐθις δὲ κατὰ Βουλγάρων ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος
 τὸ λοίσθιον ἐξεστράτευσεν, καὶ κατὰ τὴν ἐν Θράκῃ Ἀρκαδιού-
 πολιν στρατοπεδευόμενος οἱ πόδες αὐτοῦ ἀπηνθράκωντο, ὅθεν
 P II 113 A αὐτὸν λαυροὶ πυρετοὶ καὶ φλογώδεις ἐξέκαιον, ὡς μηδὲν τούτων
 16 μηδὲ παρὰ λατρῶν ἐπινοεῖσθαι ἀλέξημα. ἐκεῖθεν ἐπὶ κλίνῃς 15
 φερόμενος μέχρι Σηλυβρίας κατήντησεν, ὅθεν διὰ τριήρους κε-
 17 κόμιστο, βοῶν ὡς "ζῶν ἔτι τῷ πυρὶ παραδέδομαι." ἄρτι
 δὲ φθάσας εἰς τὸ Στρογγύλον τοῦ μεμεθυμένου θείου ξυροῦ
 11 ὅπως (δι' Ε) κατὰ Βουλγάρων ἐξεστράτευσεν· καὶ νοσήσας ὑπέστρεψε·
 καὶ κατέστρεψε τὴν ζωὴν CE 17 τελευταίῃ τοῦ Κοπρωνύμου Ε

1 Τελέριχος Theoph. I p. 448, 4. 451, 5 μεμηνύσθαι ARwp, με-
 μηνύσθαι Di 2 ante τῷ add. ταῦτα Ewp βουλευόμενα D
 3 κονφότητα D 6 ἐκ om. O θαρρήσειεν Ewp, v. ad XIII 1, 5
 11 οὗτος om. B 14 λαυροὶ AR, λάθροι D, λάβροι DwDi, λαυροὶ
 w* p post μηδὲν add. τι Owp 15 παρ' RwpDi 18 φθάσας
 εἰς τὸ στρογγύλον AE, εἰς τὸ λεγόμενον ἐφθακῶς (πεφθακῶς D) στρογ-
 γύλον Owp

- Bulgarorum princeps, a domesticis significata esse sua consilia
 regi suspicatus, qui tamen illi essent, ignorans, astu Copronymi
 12 levitate circumventa ex ipso quod ignorabat rescivit. Scribit
 enim se clam illum aditurum petitque, ut sibi significaret, num
 quos de proceribus Bulgaris amicos haberet, quibus arcanum
 13 committere auderet quosque sibi itineris comites adiungeret. Ille
 prae stupore ingenii, quemadmodum apparet, consilio barbari
 non animadverso sui studiosos statim, qua erat amentia, prodidit,
 14. 15 quos barbarus omnes crudeliter atque immaniter interfecit. Im-
 perator iterum eamque postremam expeditionem contra Bulgaros
 suscepit, in qua cum prope Arcadiopolim, Thraciae urbem, ver-
 saretur, eius pedes anthracum morbo sunt correpti, unde eum
 vehementes et calidae febres urebant, quarum nullum remedium
 16 excogitari potuit, ne a medicis quidem. Illinc lectica Selybriam per-
 latus triremi est impositus vociferans: "Vivens adhuc in ignem
 17 sum coniectus." Statim autem cum Strongylum venisset, aciem

ὁ δέλλαιος ἐπειράθη καὶ βιαίως ἐκεῖ τὸν βίον κατέστρεψε, χι-
 λιάδας τῶν ὁρθοδόξων πολλὰς ἀνελών, καὶ μάλιστα μοναστῶν,
 καὶ τὰ τούτων ἀσκητήρια τὰ μὲν πυρὸς θέμενος παρανάλωμα,
 τὰ δὲ καθελών, τὰ δὲ κοινώσας, ὥσπερ καὶ τὴν τοῦ Δαλμάτου 18
 5 λεγομένην μονήν, ἀρχαίαν οὖσαν καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει πρεσβυτέρων πασῶν, ἀφ' ἧς ἀπελάσας τοὺς μοναχοὺς
 στρατιωτῶν αὐτὴν πεποίηκε καταγώγιον. οὐ μόνον δὲ κατὰ 19 B
 τῶν ζώντων ἐλύττησεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς τοῦ Χριστοῦ μάρ-
 D III 355 τυρας καὶ τοὺς ἄλλως αὐτῷ εὐαρεστήσαντας ἐμπαροινῶν οὐκ
 10 ἐπαύετο, μηδὲν αὐτοὺς δύνασθαι λέγων καὶ συνκίνην ἐμικουρίαν
 τὰς τούτων πρεσβείας ἀποκαλῶν καὶ τὰ τούτων ἅγια λείψανα
 τὰ μὲν ἀτίμως καταχωινῶν, τὰ δὲ ποιῶν ὑποβρύχια, ξνια δὲ
 καὶ ἀποτεφρῶν, ὥσπερ καὶ τὸ τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφη-
 μίας ἔγιον σῶμα. διτιτοὶ δὲ περὶ τούτου φέρονται λόγοι· ὁ 20
 15 μὲν γὰρ πυρίκανστον αὐτὸ λέγει δόξαι ποιήσασθαι τὸν μαρτὸν
 ἐκείνον Κοπρώνυμον, κύνας καὶ ὄνους αὐτῷ συνεμπρήσαντα

1 οἱ κατὰ τῶν μοναχῶν καὶ τῶν μοναστηρίων καὶ κατὰ τῶν σεπτῶν
 λειψάνων τῶν ἁγίων ὁ πάντολμος ἐτόλμα CE 14 περὶ τοῦ ἱεροῦ λειψά-
 νου τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας CE (de cod. Vat. 135 v. B-W
 Byz. Zeitschr. a. 1892 p. 236)

3 θέμενος om. B 4 τοῦ om. B 6 πρεσβυτέρων D πρεσβυ-
 τέραν] De comparativo v. ad XIII 3, 6 8 post ζώντων add.
 χριστοῦ δούλων Owρ τοῦ χριστοῦ AE, θείους O, θειοὺς w*ρ
 9 ἄλλους CD Di αὐτῷ om. Owρ ante ἐμπαροινῶν add. τῷ
 θεῷ Owρ 10 ἐπαύσατο O 14. 15 ὁ μὲν γὰρ D, ὁ perperam
 deleto iterum inserit post γὰρ Dw 15 πυρίκανστον Rwp Di,
 πυρίκαστον A λέγειν typotheta apud Di inter λέγει et δόξαι
 duae tres litterae comparent in E, quarum ultima videtur
 esse ω, ceterae non dispiciuntur.

offensi numinis miser sensit atque illic vitam violenter finivit,
 sublati multis orthodoxorum milibus, monachorum praesertim,
 quorum monasteria partim incendit, partim destruxit, partim pro-
 fanavit, ut et Dalmati monasterium vetustum et omnium, quae 18
 Cpoli sunt, antiquissimum, quod pulsus monachis militum dever-
 sorium fecit. Neque vero viventes tantum exagitavit, sed et Christi 19
 martyribus et deo aliter gratis insultare non desistebat, quos ni-
 hil posse asserebat quorumque intercessionibus ficulneum praesidium
 appellabat; eorum autem reliquias partim per contumeliam terra
 obruebat, partim demergebat, partim in cinerem redigebat, ut
 et gloriosae martyris Euphemiae sanctum corpus, de quo duplex 20
 rumor est; nam alii ferunt nefarium illum Copronymum in ani-
 mo habuisse id cremare, canibus et asinis una comburendis cine-

- καὶ τὴν τέφραν λικμήσαντα, μὴ μέντοι αὐτῷ εἰς ἔργον ἐκβῆναι
 C 21 τὸ βούλημα· φθῆναι γὰρ τοὺς ὀρθοδόξους μαθόντας τὸ βου-
 λενόμενον ἀφελέσθαι τὸ τῆς μάρτυρος σῶμα ἐκ τῆς σοροῦ καὶ
 μεταθεῖναι αὐτό, ἕτερον δὲ νεκρὸν ἐνθεῖναι αὐτῇ, κακῆινον παρὰ
 22 τοῦ ἀλιτηρίου ἐκείνου παραδοθῆναι πυρί· ὁ δ' ἕτερος οὐ καν- 5
 θῆναι, καταποντωθῆναι δὲ λέγει τὸ σῶμα τῆς μάρτυρος σὺν
 23 τῇ λάρνακι· τὴν δὲ χάριτι θεῆα κυβερνωμένην προσοκεῖλαι τῇ
 νήσῳ Λήμνῳ καὶ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ νήσῳ πιστῶν γνωσθεῖσαν
 24 κατατεθῆναι ἐκεῖ, ἐπὶ δὲ Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου αὐθις
 ἀνακομισθῆναι εἰς τὴν ὑπερκειμένην τῶν πόλεων ἐντίμως καὶ 10
 μεγαλοπρεπῶς.
 25 Ὁ μὲν οὖν οὕτως αἰσχυρῶς βιώσας οὕτως ἀπεβίω βιω-
 D τατα, ὡς ἰσότηται, μοναρχήσας ἔτη τριάκοντα ἐπὶ τέσσαροι
 καὶ μῆσιν τρισί, τούτοις καὶ τῶν δύο ἐνιαυτῶν συναριθμουμένων,
 οὓς ὁ Ἀρτάβασδος ἤρξε τούτου περιγεγόμενος. 15
 9 Ἐκράτησε δὲ τῆς βασιλείας ὁ τούτου νιὸς Λέων ὁ ἐκ τῆς

16 βασιλεία Λέοντος τοῦ νιοῦ (νιοῦ τοῦ C, τοῦ D) Κοπρωνίου AR, Λέων
 δ ἐκ Χαζάρας B

2 βούλημα ARwp, βούλεμα Di, v. XVIII 3, 1 3 ante τὸ add.
 λαθραίως BDwp 5 ἀλιτηρίου A, ἀλιτηρίου RwpDi, ἀλιτηρίου p*
 6 τὸ σῶμα λέγει Ewp 7 τῇ alterum om. D 8 Λήμνῳ] Glyc. p. 530,
 14ss. narrat περὶ τὴν Λέσβον νῆσον Euphemiae corpus esse ser-
 vatum; sed videtur ipse Glycas errasse, nisi forte falso testi-
 monio Georgii monachi auctoris (v. Duc ad h. l. Zonarae) de-
 ceptus est; v. Theoph. I p. 439, 32, G. M. p. 662, 14, Cedr. II
 p. 20, 22, acta Sanctorum die XVI m. Septembr. t. V p. 260.
 276 (c. 7 in.) 9 κατατεθεῖναι D, E corr. ex κατατεθῆναι, w* p
 post καὶ add. τοῦ νιοῦ αὐτῆς Ow p 12 αἰσχυρῶς D 13 ἐπὶ
 πρὸς τοῖς C 14 τρισί RwpDi, τισί AB (de simili vitio v. ad
 XIII 20, 24)

- 21 reque miscendo, sed eius institutum effectum non esse, cum ortho-
 doxi eo conatu cognito martyris corpus e loculo surreptum alio
 transtulissent et corpus alterum supposuissent, quod a nefario illo
 22 esset crematum. Alii non crematum, sed una cum loculo in mari de-
 23 mersum esse corpus martyris affirmant; quam divina gratia gu-
 bernante Lemno insulae esse appulsam et a fidelibus illius loci
 24 agnitam illic esse asservatam, et sub Irene et Constantino honori-
 fice et magnifice in metropolim esse relatum.
 25 Vita igitur tam foede acta violentissime ille interiit, ut narra-
 tum est, cum annos quattuor et triginta et menses tres rerum
 potitus esset, si iis id quoque biennium licet annumerare, quo
 Artabasdu illo superior imperavit.

9. Potitus est regno eius filius Leo Chazara natus, eodem

Χαζάρας, νοσῶν τὴν αὐτὴν κακῆϊνος ἀσέβειαν, εἰ καὶ κατ'
 ἀρχὰς εὐσεβεῖν ὑπεκρίνεται καὶ τοὺς μοναχοὺς τιμᾶν, ὥστε καὶ
 τινὰς τῶν μοναστῶν ἀρχιερεῖς τότε γενέσθαι ἐν ταῖς προβα-
 D III 356 θμιωτέραις τῶν μητροπόλεων. πολλὰ δὲ χρήματα ἐν τοῖς δη-
 5 μούσις εὐρὼν θησανροῖς, ἀ ὁ πατήρ αὐτοῦ κακῶς συνήγαγε
 καὶ ἀπεθησαύρισε, τούτοις καταχρησάμενος ἐξευμενίσας τὸ
 ὑπήκοον καὶ τῇ ἐπιπλάστῳ θεοσεβείᾳ. ἀθροισθέντες οὖν οἱ 3 PII 114 A
 τῆς πόλεως καὶ τῶν θεμάτων πολλοὶ ἤτουντο χαριζόμενοι δη- W III 93
 10 θεν αὐτῷ ἀναγορευθῆναι τὸν νῖδον αὐτοῦ Κωνσταντῖνον. ὁ δέ, 4
 εἰ τοῦτο βούλονται, δμῶσαι αὐτοὺς ἀπήτησεν ὥς οὐ δέξονται
 ποτε ἄτερ αὐτοῦ καὶ τοῦ νῖδου αὐτοῦ καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν
 ἕτερον βασιλείᾳ. καὶ ὤμοσαν ἅπαντες, οὐχ οἱ τῆς συγκλήτου 5
 βουλῆς καὶ οἱ τοῦ στρατεύματος, ἀλλὰ καὶ ὁ δημῳδὸς ὄχλος
 καὶ ἔμποροι καὶ οἱ τῶν ἐργαστηρίων προεστήκεσαν, καὶ ἔγγραφα
 15 περὶ τούτων ἐξέθεντο. ταῦτα μὲν οὖν κατὰ τὴν ἑκτὴν ἡμέραν 6
 τῆς ἐβδομάδος τοῦ σωτηρίου πάθους τοῦ σωτήρος γεγῆνασι.
 τῷ δὲ μεγάλῳ σαββάτῳ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Εὐδόκιμον νωβε- 7
 λίσσιμον ὁ βασιλεὺς προεβάλετο καὶ κατ' αὐτὴν τὴν τοῦ πάσχα B
 κυριακὴν ἔστειπε τὸν νῖδον αὐτοῦ, τοῦ πατριάρχου τὴν κατ' ἔθος

1 post χαζάρας add. τεχθεῖς OpDi (videtur igitur h. l. Ducan-
 gius codicem quendam Parisinum inspexisse), v. G. M. p. 658, 26,
 L. G. p. 190, 6 2 ὥς O 3 τινὰς RwpDi, τινὰ A τῶν
 μοναστῶν AEWp, αὐτῶν O 4 πόλεων D, corr. Dw 10 βού-
 λονται Bwp 11 ποτε om. D 13 post στρατεύματος add. μόνον
 p invitis ARwDi 14 προεστήκεισαν BC, προεστήκεσαν D ἔγ-
 γραφον B 15 τούτου B τὴν om. C ἡμέραν om. D, suppl.
 Dw 17 αὐτοῦ D νωβελλίσσιμον Rwp, νωβελίσσιμον Di, v. ad
 XV 8, 2 18 βασιλεὺς AEWp, λείων O προεβάλλετο AE, προ-
 βάλετο O, προεβάλετο Di, v. ad XIV 11, 5 et Theoph. I p. 450, 1

impietatis morbo laborans, etsi principio religionem et observan-
 tiam erga monachos simulabat, quorum nonnullos in illustrioribus
 urbibus ad pontificatus evehebat. Cum autem magnam pecuniam 2
 in publicis thesauris repperisset, quam pater eius per iniuriam
 coegerat ac coacervarat, ea et ficta religione ad subiectos con-
 ciliandos est abusus. Igitur cives et e provinciis multi congre- 3
 gati in illius utique gratiam postulabant, ut filius eius Constan-
 tinus rex appellaretur. At ille, si id vellent, ab iis petiit, ne 4
 quem alium nisi se et filium suum suamque progeniem in re-
 gnum unquam admitterent. Iurarunt omnes, non senatores tantum 5
 et milites, sed et plebeia turba et mercatores et opifices atque
 hoc iusiurandum in publicas litteras rettulerunt. Haec sexto die 6
 hebdomadis salutaris passionis servatoris nostri acta sunt. Magno 7
 sabbato fratrem suum Eudocimum nobilissimum rex designavit

8 πεποιηκός εὐχὴν. τεθνηκός δὲ τοῦ πατριάρχου Νικήτα τοῦ
ἐκτομίου, δς ἦν προεδρεύσας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτη τεσ-
σαρεσκαίδεκα, χειροτονεῖται πατριάρχης Παῦλος ὁ Κύπριος,
ἀναγνώστης ὢν καὶ ὁρθόδοξος.

9 Εὐρὼν δὲ τινὰς τῶν ἐπισήμων τοῦ παλατίου ταῖς θείαις⁵
εἰκόσι προσκύνησιν ἀπονέμοντας, τὴν ἀλωπεκὴν ἀποδὺς τὸν
ἐντὸς κρυπτόμενον ἐδημοσίευσεν λέοντα ὠμότατά τε αὐτοὺς αἰ-
σάμενος καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐν ἀτίμῳ πομπῇ περιαγαγόν, πρό-
τερον ψιλώσας αὐτοὺς τῶν τριχῶν, οὕτως εἰς τὸ πραιτώριον

C ἐναπέθετο, ὅπου τινὲς αὐτῶν καὶ τὴν ψυχὴν τῷ κυρίῳ παρέ-¹⁰

10 θεντο. πέμπτον δ' ἀνύσας τῆς αὐταρχίας ἐναντιὸν ἐτελεύτησεν. D III 357

11 ἔρασθεις γὰρ τοῦ στέμματος, ὅπερ ὁ Μαυρίκιος τῷ θεῷ ἐν τῇ
μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἀνέθετο, καὶ τοῦτο λαβὼν καὶ τῇ κεφαλῇ
περιθέμενος εὐθὺς ἐλήφθη σφοδρῶ πυρετῷ, καὶ οὕτως αὐτὸν τῆς
ζωῆς ὑπεξήγαγε. 15

1 περὶ πατριαρχῶν CE 5 οἱ διὰ τὰς ἀγίας εἰκόνας ὁ Λέων ἐκόλασε
τινας (τινας post ἀρχ. E) τῶν ἀρχόντων CE 11 τελευτῇ τοῦ Λέοντος CE

2 [εκτομίου C ἦν D τεσσαρεσκαίδεκα] v. ad p. 97, 8 5 τοῦ
παλατίου AEwp, ἐν τοῖς βασιλείοις O δ λέων add. ante ἐν τοῖς β.
B, post ἐν τοῖς β. CD, post παλατίου w*p 6 νέμοντας E ἀλω-
πεκὴν ARwp, corr. Di ἀποδὺς w*p invitis AR 7 ὠμότατά
τε AR, ὠμότατε w*, unde ὠμότατα p* 10 ἐγκατέκλεισεν OWo lat.
τὴν ψυχὴν τῷ κυρίῳ AEwp, τὰς ψυχὰς εἰς χεῖρας (χεῖρας D) τοῦ
(om. D) κυρίου O Wo lat. 11 ἀνύων O ἀρταρχίας E 12 μα-
βρίκιος E τῷ θεῷ om. Rwp, v. ann. sequ. 12. 13 ἐν τῇ με-
γάλῃ ἐκκλησίᾳ ἀνέθετο AEwp, ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ (ἐκκλησίᾳ τῇ
μεγάλῃ D) προσέφερον ἀνάθημα (ἀναθμ B) τῷ θεῷ O 13 post λα-
βὼν add. ἐκείθεν CD 14 οὕτως O 15 ἐπεξήγαγε Ewp

et in ipsa paschatis dominica filium suum corona ornavit, solle-
mnibus precibus a patriarcha peractis. Nicephoro patriarcha ca-
strato mortuo, cum ecclesiae Cpolitanae per annos quattuordecim
praefuisset, Paulus Cyprius patriarcha eligitur, qui lector fuit et
orthodoxus.

9 Cum autem procures quosdam aulicos divinas imagines ado-
rantes deprehendisset, exuta vulpina pelle latitantem sub eo leo-
nem in apertum protulit eosque crudelissime excruciatos igno-
miniosoque spectaculo per forum circumductos, cum prius pilis
nudasset, in praetorio deposuit, ubi eorum quidam animam do-
mino tradiderunt. Quinto imperii anno obiit. Adamata enim
corona, quam Mauricius deo in magna ecclesia consecraverat, eaque
capiti suo commodata statim vehementi febri est correptus, quae
vitae finem ei attulit.

Τοῦ δὲ θανόντος ἡ Αὐγούστα Εἰρήνη σὺν τῷ νιῷ Κων-10
 σταντίνῳ δέκατον ἔνιαυτὸν τῆς ἡλικίας ἀνύοντι τὴν βασιλείον
 ἀρχὴν διεδέξαντο. ἦσαν δὲ ἅμφω τῶν σεβασμίων εἰκόνων 2
 προσκυνηταί, ἀλλ' οὐπω τοὺς πόδας τῇ βασιλείᾳ βεβαίως ἐρεί-
 5 σασί τινες αὐτοῖς ἐπεβούλευσαν, ἵνα τὸν Καίσαρα Νικηφόρον
 τὸν τοῦ θανόντος βασιλέως Λέοντος ἀδελφὸν βασιλεύσῃσι. D
 γνωσθεῖσης δὲ τῆς συνωμοσίας τοὺς μὲν τῆς ἐπιβουλῆς μετα- 3
 σχόντας αἰκισαμένη ἡ βασιλὶς καὶ τὴν τρίχωσιν αὐτοῖς ἀποθρί-
 ξασα ὑπερορίαν τούτων κατεψηφίσατο, τοὺς δὲ τοῦ ἀνδρὸς 4
 10 αὐτῆς ἀδελφούς τοὺς τε Καίσαρας καὶ τοὺς νωβελισίμους κα-
 ρῆναι παρασκευάσασα καὶ ἱερωσύνῃς ἀξιωθῆναι καὶ μεταδοῦναι
 τῷ λαῷ τῶν ἀγιασμάτων ἐποίησε κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς τοῦ σωτῆρος
 γεννήσεως. ἐκείνῃ δὲ σὺν τῷ νιῷ προελήλυθε μετὰ τῆς συνή- 5
 15 θους τοῖς βασιλεῦσι δορυφορίας καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ
 γενομένη τὸ στέμμα, δ' ἐκεῖθεν ἀφείλετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, προσή-
 νεγκε, κόσμῳ πλείονι τοῦτο ἐπικοσμήσασα. ἔστειλε δὲ καὶ κατὰ 6 PII115 A
 τῶν Ἀράβων σιράτευμα, ἵνα ἀνακόπῃ τὰς ἐκείνων ἐπιδρομάς.
 ἐξελθόντες οὖν ἐπὶ λεηλασίαν Ἀγαρηνοὶ συναντῶνται παρὰ τῆς 7
 σταλείσης Ῥωμαϊκῆς στρατιᾶς καὶ τρέπονται καὶ ἀναιροῦνται

1 βασιλεία Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς μητρὸς (τ. μ. om. A) AE,
 βασιλεία Εἰρήνης B, βασιλεία Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου τοῦ νιοῦ αὐτῆς R
 3 δι' ἐπιβουλῆς γενομένης ἡ Εἰρήνη (θεοδώρα C) τοὺς μὲν (om. E) ἄλ-
 λους ἐκόλασε, τοὺς δὲ ἀνδραδέλφους αὐτῆς ἅπαντας (om. C) ἀπέκρινε
 (κείρας sic E) καὶ ἱερέας γενέσθαι (om. C) κατεσκευάσεν (παρεσκευάσεν
 C) CE

3 διεδέξατο E post δὲ add. καὶ O ἄγων C 10 νωβελισί-
 μους A, νωβελισίμους Rwp, νωβελισίμους Di, v. ad XV 8, 2
 14 τοῖς] τῆς C 16 τούτω B 17 τῶν om. D ἐν' BC 18 συναν-
 τῶντες E

10. Eo mortuo Augusta IRENE et filius eius CONSTANTINVS
 decimum aetatis annum agens regnum susceperunt, ambo vene- 2
 randarum imaginum adoratores; sed regno nondum firmato in-
 sidiis appetiti sunt a quibusdam Caesari Nicephoro, mortui Leo-
 nis fratri, summam rerum deferre cupientibus. Coniuratione de- 3
 tecta regina insidiatores excruciatos ac pilis nudatos relegavit,
 mariti vero sui fratres tam Caesares quam nobilissimos radendos 4
 et in sacerdotum ordinem allegendos curavit, ut res sacras po-
 pulo impertirentur in festo nativitatis servatoris, ipsaque cum 5
 filio regis satellitibus stipata processit cumque in magnam ec-
 clesiam pervenisset, coronam a marito suo ablatam pluribus or-
 namentis additis restituit. Misit etiam legiones ad reprimendas 6
 Arabum incursiones. Agareni igitur praedatum egressi, cum in 7

- 8 πολλοί. ἐν δέ γε τῇ Θράκῃ κατὰ τὸ Μακρὸν τεῖχος τότε τις
 δρύτιων λάρνακι ἐντυγχάνει λιθίνῃ ἀνθρώπου φερούσῃ νεκρὸν
 9 καὶ γράμματα ἐγκεκολλημένα ἔχούσῃ λέγοντα “Χριστὸς μέλλει
 γεννᾶσθαι ἐκ παρθένου, καὶ πιστεύω εἰς αὐτόν· ἐπὶ δὲ Κων- D III 358
 στανίνου καὶ Εἰρήνης τῶν βασιλέων πάλιν, ἤλιε, ὅψει με.” 5
 10 βουλευθεῖσα μέντοι ἡ βασίλισς Εἰρήνη γυναῖκα μνηστεύσασθαι
 τῷ νύμφῃ, ἔπεμψε πρὸς Κάρουλον τὸν ὄντα τῶν Φράγγων, τὴν
 WIII94 11 ἐκείνου παιδα τῷ οὐκείῳ μνωμένη παιδί. εἶτα τὸ τοιοῦτον
 Β κῆδος καταλιποῦσα διὰ φόβον καὶ φιλαρχίαν, ἵνα μὴ δύναμιν
 ὁ υἱὸς αὐτῆς περιβάλλεται τὴν τῶν Φράγγων διὰ τὴν ἀγχιστείαν, 10
 12 ἐξ ἐφ᾽ ἧς ἤνεγκε κόρη· ἦν οἱ μὲν ἐκ τοῦ τῶν Ἀρμενιακῶν
 θέματος λέγουσιν, ἕτεροι δ’ ἐκ Παφλαγόνων, οὖσαν τοῦ ἐπὶ
 ἐλεημοσύνῃ διαβοήτου Φιλαρέτου θυγάτριον, καὶ ταύτην τῷ
 Κωνσταντίνῳ συνέζευξεν ἄκοντι καὶ τὸν γάμον αὐτῆς ἀποστερ-
 γοντι, οὗ τὴν τοῦ Καρούλου παιδα ἐκτόπως ἀγαγέσθαι ἐβούλετο. 15
 13 Ἀραῶν δὲ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς κατὰ Ῥωμαίων στρα-

1 περὶ τῆς εὐρεθείσης λάρνακος (εὐρέσεως τῆς λάρνακος E) ἐν τῇ (om. E)
 Θράκῃ κατὰ τὸ Μακρὸν τεῖχος (κατὰ—τεῖχος om. E) CE 5 ὁ Πλάτων
 ἦν E (v. G. M. p. 662, 9 scholion) 6 οὗ κατηγγυήσατο τῷ νύμφῃ
 γυναῖκα ἡ Εἰρήνη CE 16 οὗ δὲ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς μέχρι (μέχρις
 E) Χρυσόπολεως ἐλθὼν ἐσπέλατο· φόρους αὐτοῖς διδόναι τῶν Ῥωμαίων
 συνθημένων CE

1. 2 τίς δρύτιων τότε D 5 ὅψει με ἤλιε D, me videbis sol: Wo
 lat. 8 οὗ p* invitis ARw 7 κάρουλον ODi, καρούλον AEwp
 8 μνωμένη p* invitis ARw 9 εἰσάσα O post μὴ add. διὰ τὴν
 ἀγχιστείαν τὴν τῶν φράγγων Owp, v. ad vs. 10 10 περιβέβλη-
 ται p invitis ARw τὴν τῶν — ἀγχιστείαν om. Owp, v. ad vs. 9
 11 ἀρμενιακῶν D 12 post θέματος add. ὁρμᾶσθαι Rwp 13 θυ-
 γάτριον φιλαρέτου B

Romanum illum exercitum incidissent, in fugam vertuntur multis
 8 eorum interfectis. In Thracia versus longum Murum quidam
 inter fodiendum in lapideam cistam incidit, cui humanum corpus
 9 inerat, incisis in ea litteris his: “Christus nascetur e virgine, et
 credo in eum. Verum sub Irene et Constantino regibus rursus
 10 sol me videbis.” Regina Irene filio uxorem datura ad Carolum,
 11 regem Francorum, misit ad eius filiam ambiendam. Tum ea
 affinitate omissa ex metu et imperii cupiditate, ne filii opes Fran-
 corum necessitudine auferrentur, ex Oriente puellam arcessivit.
 12 Hanc quidam ex Armeniaca provincia, alii e Paphlagonia origi-
 nem ducere tradunt, Philareti, viri benignitate erga egenos clari,
 filiam, eamque Constantino invito et ab his nuptiis abhorrenti
 despondit; ille enim Caroli filiam ducere supra modum cupiebat.
 13 Aaron, dux Arabum, suscepta contra Romanos expeditione

τεύσας μέχρι Χρυσοπόλεως ἦλθεν. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος σιρά- 14
 τευμα πέμψας τὴν λίμνην Βανῆς δι' αὐτοῦ κατέσχε· καὶ τοῦτο
 μαθόντες οἱ Ἀραβες σπείσασθαι Ῥωμαίοις ᾗτήσαντο. ἀπελθόντες 15
 οὖν οἱ τῶν κοινῶν διοικηταὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, ἵνα συνθήκας C
 5 ποιήσωσι, καὶ μὴ φροντίσαντες πρότερον ὁμήρους τῶν παρ'
 ἐκείνοις ἀναγκαίων λαβεῖν, κατεσχέθησαν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐν
 πέδαις καθείρχθησαν. δθεν βιασθέντες οἱ κρατοῦντες διὰ τοὺς 16
 ἄρχοντας ἐσπείσαντο, συνθέμενοι φόρους διδόναι τοῖς Ἀραβιν.
 οἱ μὲν οὖν ἐπὶ τοιαύταις συνθήκαις ἀνέζευξαν. ἡ δὲ βασίλισσα 17. 18
 10 Ἐλπίδιον τὸν πατρικίον στρατηγὸν Σικελίας προεχειρίσατο· εἶτα
 μαθοῦσα ὅτι τὰ τῶν Καισάρων φρονεῖ, ἔστειλε τοὺς ἄξοντας
 ἐκεῖθεν αὐτόν. τῶν δὲ Σικελιωτῶν μὴ παραχωρησάντων τοῖς 19
 σταλεῖσι λαβεῖν τὸν Ἐλπίδιον, ἡ Εἰρήνη θυμῷ ληφθεῖσα τὴν
 D III 359 ἐκείνου γυναικα καὶ τοὺς παῖδας μαστίξασα καὶ τῶν τριχῶν D
 15 ἀφελομένη ἐν τῷ πραιπωρίῳ καθείρξε· κατ' ἐκείνου δὲ ἐκπέ- 20
 πομφε σιράτευμα, εὐνοῦχον αὐτοῖς ἐπιστήσασα τῶν πιστοτάτων
 αὐτῇ. πολέμων δὲ συνεχῶν γενομένων, τρέπεται ὁ Ἐλπίδιος 21
 καὶ ἀπέδρα εἰς Ἀφρικὴν καὶ τοῖς Ἀραβι προσεχώρησεν. οἱ δὲ 22

9 περὶ τοῦ πατρικίου (πατριάρχου C) Ἐλπίδιου CE

1 ἦλθεν RwpDi, ἦλθε A, v. ad XIII 1, 5 3 ῥωμαίους CD
 5. 6 ὁμήρους post λαβεῖν C 6. 7 ἐν πέδαις AEwp, δεσμῶται O
 9 ἀνέζευξαν E, ἀνέζευξεν D, corr. Dw βασιλῆς O 13 λ. φθεῖσα
 D, suppl. η Dw 14 ἐκείνου post μαστίξασα Ewp 15 δ' p*
 invitis ARw 16 ἐπιστήσασα RwpDi, ἐπιστήσας A πιστοτάτων D
 17 γινομένων C 18 ἄραβι AO, ἄραβιν E, ἄραβιν w* p, v. ad
 XIII 1, 5

Chrysopolim usque processerat; contra quem Constantinus misso 14
 exercitu Banes paludem occupavit; quo Arabes cognito pacem
 a Romanis petiverunt. Magistratus igitur, dum non acceptis 15
 prius illustribus ex ea gente obsidibus ad Aaronem, ut cum eo
 paciscerentur, abeunt, retenti et in vincula coniecti sunt. Quare 16
 coacti imperator et imperatrix propter magistratus pacem cum
 Arabibus fecerunt, tributum polliciti. Illi igitur ea condicione 17
 discesserunt. Regina vero cum Elpidium patricium, quem Si- 18
 ciliae praetorem crearat, Caesaribus studere cognovisset, reduci
 iussit. Quem quia Siculi a legatis capi non sinebant, Irene ira 19
 percita uxorem illius et liberos flagris caesos et rasos in carcerem
 praetorianum coniecit et exercitum contra illum misit, quodam 20
 ex fidelissimis suis eunuchis ei praeposito. Crebris vero proeliis 21
 commissis profigatus Elpidius in Africam ad Arabes confugit;

τοῦτον δεξάμενοι βασιλικὴν ταινίαν αὐτῷ περιέθεντο, καὶ ὥς βασιλεὺς ἀνηγόρευτο, εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ κατὰ σκοπὸν προεχώρησε.

- 23 Τῆς δὲ περὶ τῶν Ἀράβων φροντίδος ἀπαλλαγεῖσα διὰ τὴν εἰρήνην ἡ βασιλὶς ἐξῆλθε σὺν τῷ νιῷ κατὰ Θράκην, δύναιμιν 5
24 τε πολλὴν ἐπισυρομένη καὶ ὄργανα μουσικά· καὶ ἀπελθοῦσα εἰς Βερόην καὶ τὸ ἐν αὐτῇ φρούριον ἀνοικοδομήσασα καὶ Εἰρη-
P II 116 A νόπολιν αὐτὸ ὀνομάσασα, ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν Ἀγχίαλον δειμα-
μένη καὶ ἕως Φιλίππουπόλεως προελθοῦσα ὑπέστρεψε.
11 Τοῦ δὲ πατριάρχου Παύλου νοσήσαντος καὶ τῆς ἐκκλησίας 10
ὑποχωρήσαντος καὶ ἀποκαρέντος, ἡ βασιλὶς μετὰ τοῦ νιῷ αὐτῆς
2 προσῆλθεν αὐτῷ, αἰτιώμενοι αὐτὸν τῆς ὑποχωρήσεως. ὁ δὲ
“εἶθε” εἶπε “μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς ἀρχιερωσύνης
ἐκάθισα, τῆς ἐκκλησίας τυραννουμένης καὶ σχίσματος ὄντος
3 μέσον αὐτῆς καὶ τῶν ἄλλων καθολικῶν θρόνων.” εἰτ’ αὐτῆς 15
ἐκ τῆς συγκλήτου λογάδας ἀπέστειλεν, ἐρωτῶσα, ὅτι ἂν εἰς δέον
4 οἰκονομηθεῖ. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὥς “εἰ μὴ διὰ συνόδου καθο-
λικῆς τὸ σφάλμα διορθωθῇ καὶ τῶν ἐκκλησιῶν προβαίη ἕνω-

10 οὗ δ πατριάρχης Παῦλος ἐξέστη τῆς ἐκκλησίας CE

2 post βασιλεὺς add. αὐτοῖς OwpDi post κατὰ add. τὸν D
προςχώρησε D, corr. Dw 4 περὶ om. O φροντίδος E
5 κατὰ θράκην σὺν τῷ νιῷ CD 7 οἰκοδομήσασα E 7. 8 καὶ—
ὀνομάσασα om. B 9 φιλιππούπολιν E 11 αὐτῆς om. C
12 αἰτιωμένη Bwp, αἰτιώ·μενη (sic) E 13 εἶθε (sic) A 15 αὐτῆς
om. D εἶτα D 16 ἐρωτῆσαι Bwp 17 οἰκονομηθῆναι E
διὰ om C

22 a quibus susceptus et regio diademate ornatus est ac rex salu-
tatus, quamvis ei nihil ex animi sententia succederet.

23 Regina Arabico metu per pacem adempto cum filio magnis-
24 que copiis et musicis instrumentis in Thraciam abiit, ac Beroen
profecta castellum urbis instauratum Irenopolim appellavit, sed
et Anchialum aedificavit et Philippopolim usque progressa rediit.

11. Cum patriarcha Paulus morbo affectus ab ecclesia se
subtraxisset et rasmus esset, regina cum filio eum convenit ob se-
2 cessum expostulantes. At ille “Utinam” inquit “nunquam in
pontificatus solio consedissem, ecclesia tyrannide oppressa et
3 dissidio inter eam et alias catholicas sedes orto.” Deinde rursus
selectos senatorii ordinis viros ad eum misit, sciscitans, quo pacto
4 res rite administrandae essent. Tum ille “Nisi synodo catholica
erratum correctum et ecclesiae concordia restituta fuerit, salvi

σις, οὐκ ἔστιν ὑμῖν σωτηρία.” καὶ οἱ συγκλητικοί, “διὰ τί οὖν” 5 B
 εἶπον “αὐτὸς ἐν τῷ χειροτονεῖσθαι συνέθου τὰς εἰκόνας μὴ
 προσκυνεῖν;” ὁ δὲ ἀντεπήγαγε “διὰ τὴν τῶν κρατούντων μα- 6
 νίαν καὶ τὴν ὑμετέραν ἀπήνειαν. ἀλλὰ διὰ τοῦτο θρηγῶ καὶ 7
 D III 360 διὰ μετανόιας πρὸς τοὺς οἰκτιρμοὺς κατέφυγον τοῦ θεοῦ, δεό-
 μενος μὴ ὡς ἀρχιερεὺς κριθῆναι.” ὁ μὲν οὖν ἐν τούτοις τὸν 8
 βίον κατέλυσεν· οἱ δὲ κρατοῦντες τὸν αἰοίδιμον Ταράσιον ἀση-
 κρητις ὄντα πατριάρχην προεχειρίζοντο, καὶ ὁ λαὸς ἅπας ἔπε- W III 95
 ψηφίζετο. ὁ δὲ ἀνένευε, μὴ δύνασθαι λέγων προστῆναι τῆς 9
 10 ἐκκλησίας ἀπεσχισμένης τῶν λοιπῶν τυγχανούσης ἐκκλησιῶν
 καὶ ὑπ’ ἐκείνων ὑποβαλλομένης τῷ ἀναθέματι. ἐγκειμένων δὲ 10 C
 καὶ τῶν βασιλέων καὶ τοῦ λαοῦ, “εἰ συντίθεσθε” ἔπε “σύνοδον
 οἰκουμένην ἀθροισθῆναι καὶ τῶν ἐκκλησιῶν γενήσεσθαι ἕνωσιν,
 δέξομαι καὶ αὐτὸς τὴν προχείρισιν.” συνθεμένων δὲ πρὸς 11
 15 τοῦτο πάντων, ἐχειροτονήθη ὁ θεῖος Ταράσιος καὶ στέλλει αὐτός
 τε καὶ οἱ κρατοῦντες εἰς τε τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην, Ἀδριανοῦ
 ἐν αὐτῇ προεδρεύοντος, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς πατριάρχας, ζη-

7 ὅτι ὁ ἐν ἁγίοις Ταράσιος πατριάρχης προεχειρίσθη CE

1 ἡμῖν B^sDwpDi, v. Theoph. I p. 457, 24, L. G. p. 194, 22, Cedr.
 II p. 22, 7 γοῦν Ewp 2 αὐτῷ E ante τὰς add. οὐ E
 4 καὶ post ἀλλὰ add. B^swpDi, om. Wo lat., v. Theoph. I p. 457, 28
 5 διὰ μετανόιας initio versus om. C εἰς C κατέφυγον AO,
 confugi: Wo lat. (v. Theoph. I p. 457, 28), καταφεύγω Ewp
 6 post οὖν add. οὗτος E 10 post τυγχανούσης repetit τῶν λοι-
 πῶν τυγχανούσης τῶν C 12 καὶ τῶν βασιλέων A^sEwp, καὶ τῶν
 κρατούντων B, τῶν κρατούντων R συντίθεσθαι et συντίθεσθε per
 dittogr. E 14 προχείρισιν AC, προχείρησιν DEwp, προχείρισιν
 corr. ex προχείρησιν B 16 post ἀδριανοῦ add. τινος Ew, om. ARp

esse non poteritis”. Senatoribus autem interrogantibus, cur ipse 5
 cum eligeretur non adorandas esse imagines assensus esset, ille
 “Ob eorum insaniam” inquit “qui rerum potiebantur et vestram 6
 crudelitatem. Sed hoc lugeo ac per paenitentiam ad dei miseri- 7
 cordiam confugi, orans ne de me tamquam de pontifice iudicium
 fiat.” At ille hoc modo vitam finit; imperatores autem inclutum 8
 Tarasium, a secretis, patriarcham designarunt approbante omni
 populo. Sed ipse recusavit; neque enim se praeesse posse ec- 9
 clesiae a reliquis ecclesiis avulsae et ab illis anathemati subiectae.
 Instantibus autem et regibus et populo “Si permittetis” inquit, 10
 “ut synodus oecumenica convocetur et ecclesiae uniantur, et
 ipse designationem admittam.” Assensis omnibus patriarcha ele- 11
 ctus divinus ille Tarasius et ipse et imperatores veterem Romam
 mittunt, cui Adrianus praesidebat, et ad ceteros patriarchas pe-

τοῦντες σταλῆναί τινας παρ' αὐτῶν τοὺς ἐπὶ τῇ συνόδῳ παρου-
 12 σιάσοντας· καὶ παρὰ πάντων ἐστάλησαν. ἀθροισθέντων δὲ καὶ
 D τῶν λοιπῶν ἀρχιερέων καὶ μοναχῶν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας
 13 καὶ ὁ πατριάρχης ἐξῆλθε Ταράσιος, καὶ συνέστη ἐκεῖ οἰκου-
 μενικὴ σύνοδος ἐβδόμη, καὶ ἐκυρώθη τὰς σεπτὰς εἰκόνας καὶ 5
 προσκυνεῖσθαι καὶ σεβάζεσθαι, ἀναθέματι δὲ κατεκρίθησαν καὶ
 οἱ τρεῖς οἱ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει προεδρεύσαντες ἐκκλησίας,
 ὃ τε Ἀναστάσιος καὶ ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Νικήτας, καὶ τόμῳ
 14 τὰ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ δόξαντα ἐνεγράφησαν. ἐκ δὲ Νικαίας εἰς
 τὴν τῶν πόλεων βασιλεύουσιν ἐνδημήσαντες οἱ τῆς συνόδου 10
 καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις γενόμενοι, προκαθημένων καὶ τῶν βα-
 15 σιλευόντων, εἰς ἐπήκοον πάντων τὸν τόμον ἀνέγνωσαν· ὃς καὶ
 παρὰ τῶν κρατούντων κεκύρωτο ὑποσημηναμένων αὐτῶν, καὶ
 οὕτως τὰ ἱερὰ ἐκτυπώματα ἐν τοῖς θείοις ναοῖς ἀνεστήλωντο, D III 361
 P II 117A καὶ αἱ ἐκκλησίαι ἀπασαι ἤγνωτο. 15
 16 Τὰ μὲν οὖν μέχρι τοῦδε παρὰ τῆς βασιλείας καὶ τῶν
 17 αὐτῇ προσωκειμένων τὰ τῆς βασιλείας ἰθύνοντο. ἤδη δὲ τὸν

2 περὶ τῆς ἐβδόμης (ζ' C) συνόδου CE 17 ὅτι ὁ βασιλεὺς Κωνσταν-
 τῖνος νεανίας γενόμενος βασιλεὺς (om. E) εἰς αὐτὸν (εἰς αὐτ. repet. F)
 τὴν διοίκησιν μεταγαγεῖν (ἀγαγεῖν E) ἐμελέτησε (ἐμελέτησεν E)· γνωσθεῖς
 δὲ παρὰ τῆς μητρὸς ἐτύφθη καὶ δημοσιεύειν ἐκωλύθη (ἐτάχθη E) CE

1 τῇ om. D 2 καὶ ante τῶν om. D 4. 5 ἐβδόμη σύνοδος οἰ-
 κουμενικὴ O 6 σέβεσθαι Rwp 8 τόμῳ RwpDi, τό^ς μὲν A
 9 τὰ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ AR, τὰ ἱερᾷ συνόδῳ τῇ w*, τῇ ἱερᾷ συνόδῳ τὰ p*
 ἀνεγράφησαν E 12 καὶ AE, αὐτίκα καὶ CD, αὐτίκα B*wp
 14 οὕτω DEwpDi, v. ad XIII 6, 16 ἐν om. D ἀνεστήλονται
 p* invitis ARw

12 tentes, ut ab his mitterentur, qui concilio interessent. Missi igitur
 sunt ab omnibus; sed et ceteris pontificibus et monachis Nicaeam,
 in urbem Bithyniae, congregatis Tarasius quoque patriarcha est
 13 egressus, et illic oecumenicum concilium septimum est constitutum
 ac decretum venerabiles imagines et adorandas et colendas esse,
 et tres anathemate sunt notati, qui Cpolitanae ecclesiae praefue-
 rant, Anastasius, Constantinus, Nicetas sanctique concilii decreta
 14 in commentarios sunt relata. Deinde qui concilium celebrarant,
 in urbem regiam profecti decreta in regia, regibus praesidentibus
 15 atque omnibus audientibus, recitarunt, quae statim ab imperato-
 ribus approbata et subsignata sunt, atque ita sacrae imagines
 templis restitutae et ecclesiae universae unitae.
 16 Hactenus ab regina eiusque familiaribus regnum administra-
 17 tum est. Ceterum rex Constantinus annos pueritiae egressus

μείρακα παρελάσας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος καὶ εἰς νεανίαν
τελεῖν ἡργμένος (εἰκοσαέτης γὰρ ἦν) καὶ δρῶν ἅπαντα παρὰ
τῆς μητρὸς οἰκονομούμενα καὶ Σταυράκιον τὸν πατρίκιον καὶ
λογοθέτην τὰ πάντα δυνάμενον ἑαυτὸν δὲ μηδενὸς ἀξιούμενον
5 λόγον, ἤχθητο καὶ μετὰ τινων τῶν τε τῆς συγκλήτου βουλῆς
καὶ τῶν ὑπηρετουμένων αὐτῷ ἐμελέτησε τὸν Σταυράκιον τῆς
ἀρχῆς καθελεῖν καὶ ποιήσασθαι ὑπερόριον. γνωσθέντος δὲ τοῦ 18
βουλευματος, τοὺς μὲν τοῦ βασιλέως θεράποντας τοὺς αὐτῷ
συμμετέχοντας τύψασα πάντας καὶ ψιλώσασα τῶν τριχῶν ἡ βα-
10 σίλισσα ἄλλους ἄλλῃ ἐξώρισε, τοὺς δ' ἐκ τῆς συγκλήτου αἰμιὰ 19 B
περιβαλοῦσα τοὺς μὲν ἀπροϋίτους τῶν ἰδίων οἴκων εἶναι κεκέ-
λευκε, τῶν δὲ καὶ ὑπερορίαν κατεψηφίσατο. ἀλλὰ μὴν καὶ 20
τὸν υἱὸν αἰκισαμένη καὶ λοιδορησαμένη προΐναι κεκώλυκε. τὰ 21
δὲ στρατεύματα δμνύειν ἠνάγκαζε μὴ δέξασθαι τὸν υἱὸν αὐτῆς
15 εἰς αὐταρχίαν, ζώσης ἐκείνης. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι καὶ ἄκοντες 22
ὤμνον, οἱ δὲ τοῦ θέματος τῶν Ἀρμενιακῶν οὐχ ὑπέκνυαν,

16 καὶ οἱ τοῦ θέματος τῶν Ἀρμενιακῶν τῇ βουλῇ τῆς βασιλίδος ἀντί-
στησαν E, οἱ τοῖς Ἀρμενιοῖς καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεμάτων συμφρονήσαντες
τὸν Κωνσταντῖνον μόνον εὐφήμεον. καὶ ὅσα ἐκεῖνος προελθὼν ἐποίησεν C

1 νεανίας Rwp 2 ἡργμένος RwpDi, εἰργμένος A εἰκοσαέτης
γὰρ ἦν om. O δρῶ D, corr. Dw 2. 3 ἅπαντα παρὰ τῆς μητρὸς
οἰκονομούμενα AEwp, τὴν μητέρα ἐνανθεντιοῦσαν (v. II p. 339, 5) ἐν
ἅπασι O, matrem pro auctoritate agere omnia: Wo lat.
3. 6. p. 292, 12 σταυράκιον E 3 τὸν om. w* p invitis AR 4 μῆ-
τινος O 5 μετ' ἐνίων O τε om. Ow p τῆς om. E 8 αὐ-
τοῦ BC 10 ἐξώρισε Ewp δὲ B(?)wp 11 οἰκείων O
κεκέλευκε AEwp, κατέκρινε O 12 καὶ prius om. C ὑπερορίας D
13 post προΐναι add. καὶ δημοσιεύειν Ow p, v. argum. ad XV
11, 17 14 δὲ om. E 15 ἐκείνης ABD, αὐτῆς Rwp 16 ἀρ-
μενιακῶν ex ἀρμ. corr. D

factusque adultior (nam viginti annos natus erat) cum matrem
agere omnia videret et Stauracium, patricium et logothetam, ni-
hil non posse, sui vero nullam rationem haberi, aegre ille tulit
et consilio cum quibusdam senatoribus suisque ministris inito de
magistratu Stauracio abrogando eoque relegando cogitavit. Eo 18
consilio cognito regina ministros regio illius rei conscios omnes
verberibus affectos et pilis nudatos alios alio relegavit, senatores 19
autem ignominia notatos partim domo exire vetuit, partim in
exilium misit. Sed et filium excruciavit et conviciis insectata 20
prodire in publicum prohibuit, quin et legiones sacramento adige- 21
bat, ne se vivente filium ad imperium admitterent. Ac ceteri 22
vel inviti iurabant, sed Armeniacae legiones mulieri non cesse-

ἀλλὰ καὶ βασιλέα γινώσκειν εἶπον τὸν Κωνσταντῖνον, καὶ πρὸ
 τῆς μητρὸς ἐξ ἀρχῆς ἀναγορευόμενον, καὶ οὕτως αὐτῷ αὐτὸν
 23 ἤθελον εὐφημεῖσθαι. ταῦτα ἡ Εἰρήνη μαθοῦσα ἔστειλε τὸν
 Σπαθάριον Ἀλέξιον καὶ δρουγγάριον τῆς βίγλας τὸν Μωσηλῆ,
 24 ἔν' αὐτοὺς εἰς τὸ αὐτῆς μετάσθαι θέλημα. οἱ δὲ τὸν μὲν
 στρατηγὸν αὐτῶν συνέσχον ὑπὸ φρουράν, τὸν δὲ Μωσηλῆ ἀρ-
 χοντα τοῦ θέματος εἶλοντο καὶ μόνον τὸν Κωνσταντῖνον εὐφη-
 25 μησαν αὐτοκράτορα. ἐντεῦθεν ὀρμηθέντες καὶ οἱ τῶν ἄλλων D III 362
 θεμάτων μόνον τὸν Κωνσταντῖνον ἀνηγόρευον βασιλέα, καὶ
 ἀθροισθέντες κοινῇ ἐκείνον μόνον ἀνεκήρυττον αὐτοκράτορα. 10
 26 δεῖσασα δὲ τὴν τῶν ταγμάτων δμόνοιαν ἡ Εἰρήνη προήνεγκε
 27 τὸν νῖον. ὁ δὲ αὐτίκα τὸν Σταυράκιον αἰκισάμενος καὶ τοὺς
 W III 96 ἐντιμότερους τῶν θεραπόντων τῶν μητρικῶν ὑπερώρισεν, αὐτὴν
 δὲ τὴν μητέρα τῶν βασιλείων ἐντίμως καταγαγὼν εἰς τὸν οἶκον
 D αὐτῆς, ὃν ἐν τοῖς Ἐλευθερίου ἐδείματο, διάγειν ἐκέλευσε. 15
 12 Καὶ τὰ μὲν οὕτως ἔσχον· ἐμπρησμοῦ δὲ συμβάντος ὁ
 μέγας τρικλινος τῶν ἱερῶν ἀνακτόρων ὁ Θωμαῖτης λεγόμενος
 2 ἔργον γέγονε τοῦ πυρός, ὅτε λέγονται καυθῆναι καὶ τὰ σχεδιά-
 16 οὖν δὲ Θωμαῖτης τρικλινος ἐκαύθη CE

1 εἶπον RwpDi, εἶναι A πρὸ] ὑπὸ C 2 ἀναγορευόμενον AO,
 ἀνηγορευόμενον EwDi, ἀνηγορευόμενον p* 4 βίγλης D Μωσηλῆ
 G. M. p. 667, 2, L. G. p. 196, 21, Μουσουλῆ Theoph. I p. 466, 5
 6 αὐτὸν D φρουράν E, corr. Ew 8 ὀρμηθέντες D, corr. Dw
 10 μόνον om. O 11 δὲ om. C 12 σταυράκιον E, v. ad XV
 11, 17 14 ante εἰς add. καὶ A, om. RwpDi 15 αὐτοῖς D,
 corr. Dw 16 εἶχον D 18 λέγονται AR, λέγεται B, λέγεται EwpDi
 τῶν σχεδιασμάτων O

runt seque Constantinum quoque regem agnoscere etiam ante
 23 matrem initio proclamatum dixerunt atque ita rursus eum cum
 laetis omnibus prosequi voluerunt. His Irene cognitis Alexium
 Moselen spatharium eundemque drungarium vigiliae ad eas con-
 24 ciliandas misit. At illi duce suo in custodiam tradito et Mosele
 provinciae praeside designato solum Constantinum pro imperatore
 25 celebrarunt. Hinc orto initio etiam aliarum provinciarum exerci-
 tus idem fecerunt et congregati communiter illum solum procla-
 26 marunt imperatorem. Igitur Irene legionum concordiam verita
 27 filium produxit. Is Stauracium et honoratiores ex matris mi-
 nistris excruciatos statim relegavit; ipsam vero matrem regia
 honorifice eductam in suis aedibus, quas in Eleutheri tractu
 struxerat, vitam degere inasit.

12. Et haec ita acta fuerunt; orto autem incendio magnum
 2 sacri palatii triclinium, quod Thomaites dicitur, conflagravit, una-

σματα τῆς ἐξηγήσεως τῆς θείας γραφῆς, ἃ ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν
συνεγράφατο Ἰωάννης, ἐκεῖσέ που ἀποκείμενα.

Ὁ δέ γε βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κατὰ Βουλγάρων ἐξεστρά- 3
τευσε, τοῦ Καρδάμου τοῦ ἔθνους ἀρχηγετοῦντος· μικρᾷ δὲ
5 προσβολῇ γενομένης ἀμφοῖν τοῖν ἀντιθέτοις μεροῖν δειλία ἐνέ-
σκηψε. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς ἐπανεζευξεν εἰς τὴν μεγαλόπολιν, 4
οἱ δὲ Βούλγαροι εἰς τὰ ἥθη τὰ ἑαυτῶν. ἀλλὰ καὶ κατὰ Ἀρά- 5 P II 118 A
βων δρομήσας οὐδέν τι λόγου ἄξιον ἦνυσε.

Παρακληθεῖς δὲ ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἐν τέλει τινῶν 6
10 αὐτῆς ἀνάγει ταύτην εἰς τὰ βασίλεια καὶ ἑαυτῷ συνενφημεῖσθαι
παραχωρεῖ· καὶ πάντα μὲν τὰ τῶν θεμάτων τάγματα ἐδέξαντο 7
τὴν τῆς Εἰρήνης αὐτῆς ἀνάρρησιν, οἱ δὲ τοῦ θέματος τῶν Ἀρ-
μενιακῶν ἀντέπιπτόν τε καὶ ἐστασίαζον καὶ ἐπεκαλοῦντο τὸν
πρόην αὐτῶν, ὡς εἴρηται, στρατηγήσαντα Ἀλέξιον τὸν Μωσηλέ.
15 ἔφθη γὰρ ὁ βασιλεὺς ἐκείθεν μεταπεμνόμενος καὶ τιμῆσας πα- 8
D III 363 τέρειον εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ, φήμης ἐπικρατοῦσης μέλλειν βασι-
λεῦσαι τὸν ἄνδρα. διὰ ταύτην τοῖνον καὶ οὐτὶ παρὰ τῶν στασια- 9

3 ἐκστρατεῖαι (ἐκστρατία E) τοῦ (om. E) Κωνσταντίνου κατὰ Βουλγάρων
καὶ τῶν (κατὰ E) Ἀράβων CE 9 οὐτὶ αὐτῆς ἀνῆγαγε τὴν μητέρα (ταύ-
την E) εἰς τὰ βασίλεια ἦγον (?) τὴν μητέρα (ἦγον—μητέρα om. C) καὶ
ἐνφημεῖσθαι αὐτὴν παρεχώρησεν· οἱ δὲ Ἀρμενιοὶ (ἀρμενιοὶ C) αὐτῆς
ἐστασίαζον· καὶ περὶ τοῦ Μωσηλέ CE

1 τῶν ἐξηγήσεων Rwp 5 τὴν et τοῖν per dittogr. E 7 τὰ
ἥθη ἑαυτῶν Ewp, τὰ ἑαυτῶν ἥθη B 10 αὐτῆς ARwp L. G.
p. 198, 1, πάλιν B 12 ἀρμενιοκῶν corr. ex ἀρμενιοκῶν D
13 τὸν] τῶν C 14 εἴρηται] XV 11, 24 15 post γὰρ add. αὐτὸν
Rwp 16. 17 βασιλεύσαι τὸν ἄνδρα A, βασιλεύειν τὸν ἄνδρα Ewp,
αὐτὸν τῆς βασιλείας ἐπιβήσεσθαι D, τῆς βασιλείας αὐτὸν ἐπιβήσεσθαι BC

que cremata esse feruntur eo loco sita commentaria quaedam in
sacras litteras Ioannis Chrysostomi.

Rex Constantinus Bulgaris, quorum princeps tum Cardamus 3
erat, bellum intulit; levi autem pugna commissa terror utrumque
exercitum invasit. Itaque rex in magnam urbem rediit, Bulgari 4
in suas sedes. Sed et contra Arabes profectus nihil memorabile 5
gessit.

Matrem ab ipsa et quibusdam ex primoribus oratus in regiam 6
reduxit et una secum celebrari passus est. Itaque omnes provin- 7
ciarum legiones iteratam Irenes proclamationem admiserunt, so-
lis Armeniacis per seditionem adversantibus et Alexium Moselem
ducem, ut dictum est, pridem suum arcessentibus, quem rex ante 8
inde revocatum et patricii dignitate ornatum apud se habebat,
fama obtinente virum regnum esse adepturum. Hac igitur de 9

- Β ζόντων επεκαλεῖτο, δεισας δ βασιλεὺς καθειῶξεν ἐν τῷ πραιτωρίῳ
 10 αὐτόν, τύπας πρότερον καὶ τὴν κόμην περιελών. τοῦ δὲ τῶν
 Βουλγάρων ἀρχηγειοῦντος ὠρμηκόςτος κατὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπι-
 κρατείας, ἀσυντάκτως δ βασιλεὺς αὐτῷ ἐπελθὼν ἠττάται καὶ
 11 πλῆθος πολὺ στρατενομένων ἀπόλλυσιν, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν με- 5
 11 γιστάνων πολλούς. αἱ δὲ στρατιωτικαὶ συντάξεις ἀθροισθεῖσαι
 κατὰ τὴν μεγαλόπολιν ἐβουλευόντο βασιλεῦσαι τὸν ἀπὸ Καισά-
 12 ρων Νικηφόρον τὸν τοῦ Κωνσταντίνου πατρῷδελφον. ἀλλὰ τὸ
 σκέμμα οὐκ ἔλαθε· διὸ αὐτὸς μὲν ὁ Νικηφόρος ἐξεκόπη τὰ
 13 δμματα· ὁ δὲ γε Χριστοφόρος καὶ ὁ Νικήτας ὁ Ἀνθιμὸς τε 10
 13 καὶ ὁ Εὐδόκιμος τῶν γλωσσῶν ἐπέστησαν ἐκτομήν. ἀλλὰ καὶ
 τὸν Μωσηλὲ τὸν Ἀλέξιον ὁ βασιλεὺς ἐξετύφλωσεν, ὑποθήκαις
 C 14 ταῦτα μητρικαῖς ἐργασάμενος. οἱ δὲ τοῦ θέματος τῶν Ἀρμε-
 νιακῶν τὴν τοῦ Ἀλεξίου μαθόντες τύφλωσιν, τὸν σφέτερον στρα-
 τηγὸν ἐποίησαν ἔμψρονρον. ἦν δ' οὗτος ὁ Καμουλιανὸς ὁ πα- 15
 15 τρῖκος. ὥς οὖν ἀνιγνέχθη τοῦτο τῷ βασιλεῖ, στέλλει κατ' αὐτῶν
 σὺν δυνάμει Κωνσταντῖνον τὸν Ἀρτασῆραν καὶ τὸν Χρυσόχειρα,
 16 στρατηγὸν τῶν Βουκελλαρίων τυγχάνοντα. καὶ κροτηθέντος πο-

2 οἱ τοῖς Βουλγαροῖς συμβαλὼν ὁ Κώνστας (sic) ἠττήθη C 6 καὶ οἱ
 ἐστασίασε τὸ στρατιωτικὸν καὶ οἱ τοὺς θεῖους ὁ Κωνσταντῖνος ἐτιμωρήσατο C

2 μαστίξας O, flagris caesum: Wo lat. 3 ἐξάρχοντος O 7 ἐβου-
 λεύσαντο Owp, ἐβουλευσαντων (sic) E τὸν C 10 δὲ γε]
 γέ δε E 11 δ om. p* invitis ARw 12 ὁ βασιλεὺς om. B
 13 ἀρμενιανῶν D 15 ἦν—πατρῷκος om. O 17 ἀρτασῆραν D,
 corr. Dw, Ἀρτασῆρ Theoph. I p. 468, 26 Χρυσόχειρ Theoph.
 I p. 468, 27 18 βουκελλαρίων BCDi Theoph. I c., βουκελαρίων
 ARwp συρραγέντος O

fama et quia a seditiosis arcessebatur, eum ex metu in praeto-
 10 rianum carcerem rex coniecit verberatum prius comaque de-
 tonsa. Principi Bulgarorum Romanam ditionem aggresso rex
 in composito agmine obviam profectus vincitur multis et militibus
 11 et proceribus amissis. Quamobrem militares ordines in magnam
 urbem congregati de Nicephoro Caesare, Constantini patruo, ad
 12 imperium evehendo consilia inierunt. Quod cum consilium oc-
 culte non ferretur, Nicephoro ipsi oculi sunt effossi, Christophoro,
 13 Nicetae, Anthino, Eudocimo linguae praecisae. Sunt et Alexio
 14 Moseli de matris consilio oculi eruti. Quem caecatum esse cum
 Armeniaci cognoscent, Camulianum patricium, suum ducem, in
 15 custodiam dederunt. Eo ad regem relato Constantinum Arta-
 seram et Chrysochirem, Buccellariorum ducem, cum copiis con-
 16 tra illos mittit. Proelio commisso utrimque multi ceciderunt; sed

λέμιον πολλοὶ μὲν ἔπεσον ἀμφοτέρωθεν, τρέπονται δὲ οἱ βασι-
 λικοί, καὶ ἀμφοῖν ζωγρηθέντων τῶν στρατηγῶν, οὓς οἱ Ἀρ-
 μενιοκοὶ αὐτίκα ἐτύφλωσαν. εἶτα ὁ κρατῶν αὐτὸς κατ' αὐτῶν 17
 ἐξεστράτευσε καὶ χειροῦται αὐτούς, καὶ τοὺς μὲν προῦχοντας
 5 ἀναιρεῖ, τοῖς δὲ λοιποῖς δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ἐπιτετίμηκε.
 χιλίους δὲ τῶν ἐκ τῆς αὐτῶν μητροπόλεως δεσμῆσας καὶ ἐς 18
 D III 364 μεγαλόπολιν ἐνεγκῶν, τὰς ὄψεις τε σφῶν καταστίκτους ποιήσας D
 ἐν γράμμασι, μέλανος ἐγχεομένου τοῖς στίγμασι (ἔλεγε δὲ ἡ
 γραφή "Ἀρμενιοκὸς ἐπίβουλος"), διέσπειρε τούτους ἐν Σικελίᾳ
 10 καὶ ἐν ἄλλαις νήσοις.
 Τὴν δ' ἐαυτοῦ γυναῖκα Μαρίαν ἀποστέρας ὁ βασιλεὺς 19
 ἀποκαρῆναι ταύτην ἐξεβιάσατο, συμβουλῇ, ὥς λέγεται, τῆς μη-
 τρὸς αὐτοῦ, ἣν ὑπὸ πάντων μισηθεὶν καὶ εἰς αὐτὴν ἡ τῆς βα-
 σιλείας ἀντιπεριενεχθεὶν διοίκησις. κἄν γὰρ συνῆν τῷ νύμφῃ 20
 15 τὰ ἀνάκτορα, ἀλλ' οὐ συμμετεῖχε τῆς ἐξουσίας, μόνῃς δὲ γε
 τῆς εὐφημίας, λίαν δ' ἐνόσει τὸ φίλαρχον. μεταμφιασαμένης 21 WIII 97
 οὖν τῆς τοῦ κρατοῦντος συμβίου καὶ περιβαλομένης ἀκούσης

11 οὗ τὴν οἰκίαν γαμετὴν ἄκουσαν ἀποκείρας ὁ Κωνσταντῖνος (κωνσταν-
 τῖνος E) ἐτέραν ἡγάγετο CE

2 ἀμφω Rwp ἀρμενιοκοὶ D 3 ὁ κρατῶν αὐτὸς AE, καὶ αὐτὸς
 ὁ κρατῶν Bwp, αὐτὸς ὁ κρατῶν R 4 προῦχοντας Di invitis ARwp,
 v. ad XV 13, 25. 20, 21. XVI 1, 24. 11, 15. XVII 17, 17
 5 δήμευσιν Owp ἐπιτετίμηκε A, τὸ ἐπιτίμιον ἔταξε Rwp 6 αὐτῶν
 (ex αὐτῇ corr. C) OwpDi, αὐτῆς AE ἐς A, εἰς Rwp, v. ad
 XIV 12, 14 7 ante μεγαλ. add. τὴν OwpDi, v. XVII 12, 17
 σφῶν καταστίκτους (καταστίκτους E) ποιήσας AE, σφῶν καταστίξας
 Rwp, καταστίξας σφῶν D 9 ἐπιγραφὴ D διέσπειρεν αὐτούς O
 10 καὶ νήσοις ἄλλαις Rwp 11 δ' ἐαυτοῦ BCDi, δὲ αὐτοῦ ARwp
 ante δ add. οὗτος Owp 13 post αὐτὴν add. πάλιν Rwp
 14 ante διοίκησις add. πᾶσα B^sDwp 16 μεταμφιασαμένης D, corr. D^w

regii sunt profligati, cum et ambo duces capti essent ab Ar-
 meniacis post caecati. Tum ipse imperator contra eos profici- 17
 scitur victorinaque potitus procures occidit, ceteros publicatione
 bonorum multat. Sed mille ex eorum metropoli vinctos in ma- 18
 gnam urbem misit eorumque vultus compunxit atramento litteris
 infuso, quae erant "Armeniacus insidiator", eosque in Sicilia et
 aliis insulis dispersit.

Mariam suam uxorem, cuius eum pertaesum erat, tonderi 19
 coegit de consilio matris, ut aiunt, ut omnium odiis susceptis
 summa rerum ad ipsam rediret. Etsi enim mater cum filio in regia 20
 degebat, potestatis tamen particeps non erat, sed nominis solius,
 cum imperii cupiditate supra modum aestuaret. Imperator igitur, 21

- Π119Α ἀντὶ τῆς βασιλείου στολῆς μοναζούσης ἄμφια μέλανα, Θεοδότην
 τινὰ κουβικουλαρέαν ἐκεῖνος ἡγάγετο, Αὐγούστην στέψας αὐτήν.
 22 Καὶ κατὰ τῶν Ἀράβων ἐπιστρατεύσας τρόπαιον ἵστησι.
 23 τοῦ μέντοι Καρδάμου, ὃν ὁ λόγος τῶν Βουλγάρων ἐγνώρισεν
 ἀρχηγόν, φόρους ἀπαιτοῦντος αὐτῷ τελεῖσθαι παρὰ Ῥωμαίων 5
 καὶ περὶ τούτων διαπεμφαμένου πρὸς τὸν κρατοῦντα, ἣ τὴν
 Θράκην ἄχρι τῆς πόλεως ἀπειλοῦντος λήσασθαι, ἐκεῖνος κό-
 προν ὑποζυγίων τῷ βαρβάρῳ ἀπέστειλεν, ἐπιστείλας αὐτῷ δι
 “γέρων εἰ καὶ μὴ κοπιᾷσης ἐνταῦθα ἐρχόμενος· ἐγὼ δὲ μᾶλλον
 24 ἐλεύσομαι ἐπὶ σέ.” καὶ αὐτίκα τὰς Ῥωμαϊκὰς ἀθροίσας δυνά- 10
 μεις ἀπῆει κατὰ Βουλγάρων, καὶ ἤδη πλησίον ἀλλήλων γενο-
 μένων τῶν στρατευμάτων καὶ τοῦ βασιλέως εἰς μάχην προ-
 Β καλονόμενον τοὺς βαρβάρους, ὁ Κάρδαμος σὺν τοῖς οἰκείοις
 25 ἀποδειλιάσας στρατεύμασι φυγὰς ὤχητο. ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀραβες
 κατὰ τοῦ Ἀμορίου χωρήσαντες οὐδέν τι ἔσχον πρὸς τὴν πόλιν 15
 ἀνύσιμον, λείαν δὲ λαβόντες ὑπέστρεψαν.

4 δι κατὰ Βουλγάρων ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσεν C

2 κουβικουλαρέαν ACD Theoph. I p. 470, 2, κουβικουλαρίαν Rwp
 3 καὶ AE, εἴτα Owρ τῶν ARwp, τῆς Di στρατεύσας D
 4 ὁ om. w* p invitis AR 6 τούτου Rwp διαπεμφόμενος vel
 διαπεμψόμενος B 8 ἀπέστειλεν RDi (v. ad XIII 1, 5), ἀπέστειλε A,
 ἐπίστειλεν w*, ἐπέστειλεν p* 10 ἐπιστὲ A, ἐπὶ σέ R(Di), ἐπίσσε w* p
 11 πλησίον D 12 εἰς μάχην om. O προσκαλονόμενον D, corr.
 Dw 13 post βαρβάρους add. εἰς πόλεμον O, ad bellum: Wo lat.
 14 στρατεύμασιν ἀποδειλιάσας Ewp 15 κατὰ om. D, suppl. Dw
 Ἀμορίου Theoph. I p. 470, 22 πρὸς τὴν πόλιν ἔσχον O

cum uxor ornatum regium invita cum nigro vestimento mona-
 stico commutasset, Theodotam quandam cubiculariam duxit et
 augustali corona ornavit.

22. 23 Cum Arabibus prospere dimicavit, Cardamo vero, quem Bul-
 garorum principem fuisse demonstravimus, cum legatis ad im-
 peratorem missis postulasset, ut tributa sibi a Romanis penderen-
 tur, minatus se, si negarentur, Thraciam usque ad Cpolim po-
 pulaturum esse, stercora iumentorum misit additis litteris, quod
 senex esset, molestias itineris huc faciendi ei non esse subeundas;
 24 nam potius se ipsum ad eum esse venturum. Ac Romanis legionib-
 us statim coactis postquam contra Bulgaros profectus est, Car-
 damus, cum exercitus in propinquo essent et rex barbaros ad
 25 pugnam evocaret, cum suis copiis territus fugam cepit. Sed et
 Arabes Amorium aggressi re infecta, praeda dumtaxat capta,
 discesserunt.

D III 365 Πλάτων δὲ ὁ καθηγητὴς τῆς τοῦ Σακουδίωνος μονῆς τῷ 13
 πατριάρχει Ταρασίῳ κοινωνεῖν οὐκ ἠνείχετο, διὸ ἐκείνος τὸν
 βασιλέα εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα καταλιπόντα
 καὶ ἐτέρᾳ παρὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς συνουκῆσαντα·
 5 μοιχείαν γὰρ ὠνόμαζε τὸ γενόμενον. ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαγὼν 2
 ἐν τῷ παλατίῳ καθεῖρξεν· ἡ δὲ τούτου μήτηρ ἀντεποιεῖτο τοῦ
 Πλάτωνος, διὸ κατήσχυνε τὸν υἱὸν αὐτῆς. ἐκδημήσας δὲ τῆς 3 C
 πόλεως ὁ κρατῶν μετὰ τῆς οὐκείας μητρὸς εἰς Προῦσάν τε γε-
 γονῶς καὶ μαθὼν τεχνῆσθαι οἱ παῖδιον ἄρρεν, ἐκεῖ τὴν μητέρα
 10 καταλιπὼν σπουδαίως ὑπέστρεψεν. ἡ δὲ λαβομένη ἀδείας τοὺς 4
 τῶν ταγμάτων ἄρχοντας δωρεαῖς τε καὶ ὑποσχέσεσιν ὑποποη-
 σαμένη πέπεικε συνθέσθαι καθελεῖν μὲν τὸν υἱὸν αὐτῆς, αὐτῇ
 δὲ μόνῃ τὴν αὐταρχίαν περιποιήσασθαι. καὶ συνθεμένων εὐ-
 καιρίαν ἐζήτει. τέθνηκε δὲ τὸ τεχνὲν παῖδιον τῷ βασιλεῖ, ὅπερ 5
 15 ὠνόμασε Λέοντα, καὶ ἐθρηνήθη παρὰ τοῦ πατρὸς. οἱ δὲ τῆς 6
 κατ' αὐτοῦ ἐμβουλῆς συνίστορες τῇ μητρὶ αὐτοῦ δείσαντες μὴ
 τοῦ καιροῦ τριβομένου καὶ ὑπεριθεμένης τῆς πράξεως γνω-

1 περὶ τοῦ (om. E) μοναχοῦ Πλάτωνος CE 14 διὸ ἐνυφλώθη ὁ βασιλεὺς
 Κωνσταντῖνος εἰδήσει καὶ (om. CE) τῆς μητρὸς αὐτοῦ (αὐτ. μητρ. A) ACE

1 σακουδίωνος A, G. M. p. 669, 6, Th. M. p. 187, nonnulli libri
 Theoph. I p. 470, 24, σακουδίωνος vit. Theoph. p. 9, 31, Sacu-
 dionis: Anastas. p. 313, 11, σαδουκίωνος L. G. p. 198, 24, σα-
 κουδίωνος RwpDi 6 ἐν erasum in E 11 πραγμάτων E
 12 αὐτῇ RwpDi, αὐτῇ C(A) 14 τέθνηκε δὲ τὸ τεχνὲν παῖδιον AEWp,
 τεθνηκός τις δὲ τοῦ τεχθέντος παῖδιον O 15 καὶ ἐθρηνήθη παρὰ τοῦ
 πατρὸς AEWp, ἐκεῖνος ἐθρήνη O δὲ AEWp, μέντοι O 17 τοῦ
 καιροῦ τριβομένου καὶ ὑπερτ. τ. πράξεως] De chiasmo v. ad XIII
 2, 6 ὑπεριθεμένης E, ὑπεριθεμένης wp τῆς om. D,
 suppl. Dw

13. Plato, princeps Sacudionis monasterii, cum Tarasio pa-
 triarcha communicare non sustinuit, quod ille regem ad com-
 munionem admiserat, qui deserta uxore alteram contra instituta
 Christianorum sibi iunxerat, quod factum appellabat adulterium.
 Eum rex in palatium compegit; sed mater Platonis defensionem 2
 ideo suscepit, quod filium probro affecerat. Prusam cum matre 3
 ex urbe profectus imperator cum sibi filiolum natum esse audisset,
 matre illic relicta propere rediit. Tum illa nacta opportunitatem 4
 tribunis militum largitionibus et pollicitationibus conciliatis per-
 suasit, ut promitterent se imperium filio ademptum in eam solam
 collaturos esse; quo impetrato occasionem rei conficiendae quae-
 ritabat. Verum rege filioli, quem Leonem nominarat, obitum de- 5
 plorante ii, qui matris contra eum insidiarum consilii erant, morti 6

- D σθῶσι καὶ κατασχεθέντες ἀπόλωνται, σπεύσαντες συνέσχον ἐν τῷ παλατίῳ τὸν βασιλέα καὶ περὶ ὧραν ἐννάτην τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὁμότατα ἐξορύττονται, προνοούμενοι μὴ μόνον τοῦ φωτός στερηθῆναι αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς. ὅτε συνέβη ἐφ' ἡμέρας ἑπτακαίδεκα μὴ λάμπειν τὸν ἥλιον, ἀλλ' ἀλαμπεῖς εἶναι καὶ σκοτώδεις τὰς ἡμέρας ἐκείνας, οὐκ οἶδα εἴτε τυχαίως οὕτω συμβᾶν εἴτε καὶ διὰ τὴν τοῦ Κωνσταντίνου τυφλωσιν, ὥς τηλικαῦτα τοῖς ἀνθρώποις ἐδόκει, ὅσα τῆς θείας προνοίας νεμεσησάσης τῷ πάθει, ὥς ἐκ μητρὸς εἰς υἱὸν γενομένων. καὶ ὁ μὲν οὕτω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξωρῶντο κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐκεῖνος τὸν θεῖον αὐτοῦ Νικηφόρον καὶ D III 366 P II 120 A τὸν Μωσηλὲ ἐξετύφλωσε καὶ τῶν λοιπῶν, ὥς εἴρηται, τὰς γλώσσας ἀπέτεμε, πέντε μεταξὺ παρεληλυθότων ἐνιαυτῶν. ἡ δὲ Εἰρήνη καὶ αὐτῆς τῆς μοναρχίας ἐπελήπτο.
- 10 Καὶ ἐν τῇ πρεσβυτέρῳ Ῥώμῃ τοῦ πάπα θανόντος Ἀδριανοῦ 15
- 11 Λέων κεχειροτόνητο, ἀνὴρ αἰδοῦς καὶ τιμώτατος. οἱ δὲ τῷ θανόντι Ἀδριανῷ προσήκοντες στασιάσαι τὸν λαὸν ἡρέθισαν

15 περὶ τοῦ (om. C) Λέοντος πάπα Ῥώμης καὶ ὅπως οἱ Φράγγοι καὶ πότῃ (E corr. ex ὅπως) τῆς Ἰταλίας αὐτῆς (om. C) καὶ τῆς Ῥώμης αὐτῆς (om. E) ἐκυρίευσαν CE

1 ἀπόλωνται RwpDi, ἀπώλονται AB, ἀπώλωνται E 1. 2 τὸν βασιλέα ἐν τῷ παλατίῳ Ewp, τὸν βασιλέα περὶ αὐτὰ τὰ βασίλεια O 2 ἐνάτην DDi, v. ad XV 3, 8 3 προμηθεύμενοι BC, προθυμούμενοι D μὴ AEwp, οὐχὶ R, οὐ D 4 στερεῶσαι O ἀλλ', omisso καί, Ewp 4. 5 ὅτε καὶ ἐφ' ἡμέρας (ἡμέραις D) ἑπτακαίδεκα συνέπεσε O 5 ἀλλ' om. O, add. Dw 6 ante εἶναι add. δ' O εἴτε] εἰ B 7 τυχεῶς D, corr. Dw οὕτως B καὶ om. O 9 νεμεσησμένης E 10 ἐξωρῶντο AR, ἐξορῶντο BEw, ἐξώρυντο p* 12 εἴρηται] XV 12, 12 13 διεληλυθότων O 14 καὶ om. O 16 τῷ om. D 17 ἀδριανῷ D, corr. Dw

ne mora interposita dilatoque facinore deprehensi perirent, regi sub horam nonam subito in palatio oculos crudelissime eruunt, 7 parati non lumine tantum, sed vita etiam ipsa privare. Tum accidit, ut sol per dies septendecim non splenderet, sed obscuri et tenebrosi essent dies illi, quod haud scio fortuitone acciderit, an ob Constantinum excaecatam, ut tum hominibus videbatur, quasi divina providentia cladem illam aversaretur filio a matre 8 illatam. Oculi ei ita eruti sunt eodem die, quo ille patrum suum Nicephorum et Moselem excaecarat et reliquis, ut dictum est, 9 linguas praeciderat, annis interim quinque elapsis. Irene vero denuo imperium consecuta est.

10 Adriano, veteris Romae papa, mortuo Leo suffectus est, 11 vir reverendus et honorabilis; sed Adriani defuncti necessarii

κατ' αὐτοῦ καὶ συσχόντες αὐτὸν ἐλωβήσαντό οἱ τὰ ὄμματα, ἀλλ'
οὐκ ἐξετύφλωσαν. οἱ γὰρ ἐπιτραπέντες τὴν τύφλωσιν ἐφείσαντο 12
τοῦ ἀνδρὸς αὐτὸν κατοικτεῖραντες καὶ ἔξωθεν ἐλυμήναντο τοῖς
αὐτοῦ ὀφθαλμοῖς, τοῦ δὲ φωτὸς αὐτὸν οὐκ ἐστέρησαν. δς μετ- 13
5 ἔπειτα τῷ τῶν Φράγγων ῥηγὶ προσρνεῖς Καρούλῳ παρ' ἐκείνου
εἰς τὸν τῆς Ῥώμης ἀποκατέστη θρόνον καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀντη-
μύνατο, ἐξότου καὶ ἡ Ῥώμη ὑπὸ τοὺς Φράγγους ἐγένετο, τοῦ 14 B
Καρούλου ταινωθέντος ὑπὸ τοῦ Λέοντος καὶ βασιλέως Ῥω-
μαίων ὀνομασθέντος. ἐπὶ γὰρ τοῦ προτέρου Ἰουστινιανοῦ τῇ 15 WIII98
10 Ἰταλίᾳ ἐπῆλθον οἱ Φράγγοι, ἐκ γένους ὄντες τῶν Γερμανῶν,
ὡς ἄνω πον εἴρηται, καὶ ἦσαν τοῖς Ῥωμαίοις πολέμιοι. ἐπὶ 16
δὲ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου ὁ τότε πάπας Γρηγόριος διὰ τὴν ἐκεί-
νου κακοδοξίαν ἀποστάς τοῦ ὑπέκειν τῷ ἀσεβεῖ βασιλεῖ ἐκείνῳ
καὶ δασμοφορεῖν καὶ τοῦ κοινωνεῖν τοῖς ἀσεβῶς προεσιῶσι τῆς
15 ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπέλατο τοῖς Φράγγοις
καὶ τὰς πρὸς ἐκείνους μάχας κατέλυσεν. ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνῳ 17
καὶ Εἰρήνῃς ὁ πάπας Λέων καὶ εἰς τὴν Ῥώμην αὐτοὺς εἰσε- C

1 τὰ om. E 2 ἀπετύφλωσαν O 3. 4 αὐτὸν καὶ (om. A) κα-
τοικτεῖραντες (κατωκτεῖραντες A) καὶ ἔξωθεν ἐλυμήναντο τοῖς αὐτοῦ
ὀφθαλμοῖς AE, eiusque miserti extrinsecus oculos laeserunt:
Wo lat., καὶ ἔξω τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐλυμήναντο Owp, ἔξω delete
add. Dw: αὐτὸν κατοικτεῖραντες ἔξωθεν 7 post ἐγένετο add. τέλειον
O, prorsus: Wo lat. 8 ὑπὸ A, παρὰ Rwp 8. 9 ὑπὸ τοῦ—
Ἰουστ.] παρὰ Ἰουστινιανοῦ D, Ἰουστ. delete add. Dw omissa: τοῦ
Λέοντος—Ἰουστινιανοῦ 9 ante γὰρ add. μὲν Rwp πρώτου BC
10 post ἐκ add. τοῦ D γένους] τοῦ ἔθνους BC 11 πον] XV
4, 1 ss. ἰστέρηται BD τοῖς ἐν τῇ Ῥώμῃ BC 13 τῷ βασιλεῖ
ἀσεβεῖ | ἐκείνῳ E, ἐκείνῳ τῷ ἀσεβεῖ βασιλεῖ BCwp, τῷ βασιλεῖ ὡς
ἀσεβεῖ D 14 ἀσεβεῖ προσιτάταις O 15 τῆς om. D

populo contra illum concitato ei laeserunt oculos, non tamen ade-
merunt. Nam ii, quibus res erat mandata, pepercerunt miseri-
cordia adducti homini et oculos extrinsecus laeserunt lumine non
adempto. Qui cum ad Carolum, Francorum regem, deinde se 13
contulisset, ab illo sedi Romanae restitutus inimicos suos ultus
est; ab iisque temporibus Franci Romae potiti sunt, Carolo a Leone 14
corona ornato et Romanorum rege appellato. Nam sub priore 15
Iustiniano Franci, Germanica stirpe oriundi, Italiam invaserunt,
ut supra est expositum, fueruntque Romanorum hostes. Sed sub 16
Leone Isauro Gregorius, papa illius temporis, ob perversam eius
opinionem ab rege illo impio defecit eique tributum pendere
destitit neque sibi quicquam esse rei voluit cum impiis ecclesiae
Cpolicitanae praefectis, omissisque bellis pacem cum Francis fecit.
Sub Constantino porro et Irene papa Leo eos etiam Romam ad- 17
misit; sic et Italia universa et ipsa Roma sunt potiti.

δέξατο, καὶ οὕτω τῆς Ἰταλίας πάσης καὶ τῆς Ῥώμης αὐτῆς D III 367 ἐκυρίευσαν.

- 18 Τῆς Εἰρήνης δὲ μοναρχησάσης, ὡς λέλεκται, οἱ ἀνδρά-
 δελφοὶ αὐτῆς καθειργμένοι τυγχάνοντες ἡδυνήθησαν τῇ μεγάλῃ
 προσελθεῖν ἐκκλησίᾳ, παρὰ τινων νεωτεριστῶν πρὸς τοῦτο ἀνα- 5
 19 πεισθέντες. Ἀέτιος οὖν ὁ εὐνοῦχος, μέγα τότε παρὰ τῇ βασι-
 λίσσῃ δυνάμενος, ἀπελθὼν καὶ πίστει αὐτοῖς παρασχὼν ὡς
 οὐδὲν δεινὸν πείσονται, ἐξήνεγκε τῆς ἐκκλησίας αὐτοὺς καὶ εἰς
 20 Ἀθήνας ἀπήχθησαν ὑπερόριοι. κακεῖ διαγόντων αὐτῶν τινὲς
 τῶν τῆς Ἑλλάδος προσῆλθον τῷ ἄρχοντι τῶν Σθλαβικῶν ἐθνῶν, 10
 D δεόμενοι αὐτοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς καὶ ἓνα προχειρίσασθαι βα-
 21 σιλέα καὶ ἀναγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὴν βασιλίδι τῶν πόλεων. μη-
 νυθέντος δὲ τούτου τῇ βασιλίδι, προστάξει ἐκείνης ἀπετυφλώ-
 θησαν ἅπαντες.
 22 Ὁ δὲ τῶν Φράγγων ἀρχηγὸς Κάρουλος βασιλεὺς Ῥωμαίων 15
 παρὰ τοῦ πάπα Λέοντος, ὡς εἴρηται, ἀναγορευθεὶς πρέσβεις
 ἔπεμψε πρὸς τὴν Εἰρήνην, ζητῶν συζευχθῆναι αὐτῇ κατὰ συμ-
 23 βίωσιν γαμικῇν. καὶ οὐδ' ἐκείνη τοῦτο ἀβούλητον ἔδοξε, καὶ

3 περὶ τῶν ἀνδραδέλφων τῆς βασιλίσσης Εἰρήνης (corr. ex θεοδώρας E, v. arg. p. 285, 3) CE 15 οὗ ἐξήτει δ τῶν Φράγγων ἀρχηγὸς συζευχθῆναι τῇ βασιλίσσῃ (εἰρήνῃ E) CE, σημειῶσαι οὗ εὐνοῦχος ἦν δ Ἀέτιος Ar

1 ἀπάσης D 3 εἴρηται O 5 προσφυγεῖν Rwp εἰς DEwp
 10 τῷ τῶν σθλαβικῶν ἐθνῶν ἄρχοντι O 11 αὐτῷ B ἐξαγαγεῖν
 om. B, add. Bw(?) 12 ἀγαγεῖν Ewp 13 βασιλίσσῃ D 13. 14
 ἀπάντων τὰ δῆματα ἐπηρώθησαν CD, τὰ δῆματα πάντων ἐπηρώθησαν B
 15 ante κάρουλος add. δ BD 15. 16 βασιλεὺς ὡς εἴρηται ἀνα-
 γορευθεὶς Ῥωμαίων παρὰ τοῦ πάπα λέοντος C, βασιλεὺς Ῥωμαίων ὡς
 εἴρηται παρὰ τοῦ πάπα λέοντος ἀναγορευθεὶς D

- 18 Irene imperium, ut dictum est, adepta, fratres eius mariti
 19 novarum rerum studiosis incitati. Aëtius igitur eunuchus, qui
 multum apud reginam valebat, fide impunitatis data eos ecclesia
 20 eductos Athenas relegavit. Ibi cum agerent, Graeci quidam
 Sclavicarum gentium principem precibus adierunt, ut eos inde
 educeret et unum ex iis regem designatum in urbem regiam
 21 reduceret. Qua re ad reginam delata, omnibus illius iussu oculi
 sunt eruti.
 22 At Carolus, Francorum dux, rex Romanorum a papa Leone,
 ut dictum est, appellatus missis ad Irenen legatis nuptias illius
 23 ambiit. Quae cum ab illo coniugio non abhorreret, res esset

γέγονεν ἄν, εἰ μὴ ὁ ἔκτομίας Ἀέτιος παραδυναστεύων πᾶσαν
ἐκίνησε μηχανὴν εἰς τὸ μὴ ἀποτελεσθῆναι τὴν συζυγίαν. οὗτος 24
γὰρ μέγα δυνάμενος ἐν τοῖς βασιλείοις τὸν οἰκεῖον δμαίμονα
Λέοντα ἀξιῶσαι τῆς βασιλείας διὰ μελέτης πεποίητο, δς δὴ 25 P II 121 A
5 Λέων διὰ σπουδῆς τοῦ Ἀετίου μόνος αὐτὸς στρατηγὸς Θράκης
καὶ Μακεδονίας προὔβηλτο· ὁ δέ γε Ἀέτιος τῶν ἐφ' ὧν ἤρχε 26
θεμάτων τοῦ Ὀψικίου καὶ τῶν ἀνατολικῶν, κἀντεῦθεν ὑπερ-
φρονήσας τῶν ἐν τέλει περιεφρόνει καὶ ἀλαζονικῶς αὐτοῖς προσ-
εφέρετο. οἱ δὲ τούτοις ἀχθόμενοι βούλευμα κατὰ τῆς βασι- 27
10 λίσσης συνέθεντο καὶ τὸν πατρίκιον Νικηφόρον καὶ γενικὸν
λογοθέτην παραλαβόντες βαθείας νυκτὸς ἦλθον εἰς τὴν Χαλ-
D III 368 κῆν, τῆς βασιλίσσης Εὐφρόνης νοσοῦσης καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς
τῷ ἐν τοῖς Ἐλευθερίου κειμένης· εἶπον οὖν τοῖς ἐκεῖσε φυλάτ- 28
τουσι παρὰ τῆς βασιλίσσης σταλῆναι, ἵνα βασιλέα τὸν Νικη-
15 φόρον ἀναγορεύσωσιν, ὥς ἂν οὕτω παύσῃται ὁ πατρίκιος Ἀέτιος B
βιαζόμενος αὐτὴν τὸν ἑαυτοῦ σύγγονον προχειρίσασθαι βασιλέα.
πιστεύσαντες οὖν τοῖς ταῦτα λέγουσι πατρικίοις τῶν περιφανῶν 29
οὔσι, καὶ αὐτοὶ τὸν Νικηφόρον σὺν ἐκείνοις εἰς βασιλέα εὐφύ-

9 ὅπως καὶ παρὰ πάντων (παρὰ τινων E) εἰς τὰ βασίλεια ὁ ἀπὸ γενικῶν
ἀνήχθη Νικηφόρος (ἀν. ὁ ἀπὸ γεν. νικηφ. E) CE 17 βασίλεια Νικη-
φόρου τοῦ ἀπὸ γενικῶν A

2 εἰς τὸ om. O 6 προὔβηλτο Di invitis ARwp, v. ad XV
12, 17 11 χαλκῆν AR (v. ad XIV 6, 19. XVI 16, 5), Theoph.
I p. 476, 13, χαλκῆν CEwp; praeterea v. G. M. p. 671, 22, L. G.
p. 200, 23, Cedr. II p. 29, 15 12 νοσοῦσης D 14 βασίλειον
D, βασιλέα corr. Dwp τὸν om. D 17. 18 τῶν περιφανῶν οὔσι AEwp,
διὰ τὴν αὐτῶν περιφάνειαν O 18 post νικηφόρον octo fere litt.
sunt erasae in B σὺν ἐκείνοις om. C

confecta, nisi eunuchus Aëtius potestatis princeps omnia expertus
esset, ne id coniugium perficeretur. Nam cum in regia multum 24
posset, fratrem suum Leonem ornare imperio meditabatur, quem 25
insigni studio ad praeturae Thraciae et Macedoniae solum eve-
xerat, cum ipse Aëtius provinciis Opsicii et orientaliū prae- 26
esset; unde elatus viros honoratos despiciebat et arroganter
tractabat. Quod illi aegre ferentes consilium contra reginam 27
inierunt adhibitoque patricio Nicephoro, generali logotheta, pro-
funda nocte in Chalce venerunt, Irene aegrotante et in aedibus
suis Eleutherianis decumbente; ac satellitibus dixerunt se a re- 28
ginā ad Nicephorum regem designandum missos esse, ut patri-
cius Aëtius eam cogere desineret fratrem suum designare regem.
Illi viris patriciis ob eorum dignitatem fide habita ipsi etiam una 29

μῆσαν, καὶ οὕτω παραχωρηθέντες εἰς τὸ μέγα εἰσῆλθον ἀνά-
 30 κτορον. εἶτα δι' αὐτῆς τῆς νυκτὸς ὄχλον ἀθροίσαντες σύγκλυδα
 διὰ πάσης τῆς Ἀγορᾶς πρὸς τῆς ἡμέρας τὴν τοῦ Νικηφόρου
 πεποίητο ἀναγόμενους καὶ τῷ τῆς Εἰρήνης οἴκῳ, καθ' ὃν
 31 διῆγε τότε, φρουρὰν περιέστησαν. ἡμέρας δὲ ἤδη ἐπιφανούσης 5
 εἰς τὰ πρὸς ἔω βασιλεία μεταγαγόντες αὐτὴν καὶ κατακλείσαντες,
 C εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἀφίκοντο, ἐν' ἡκεί ταινιωθεὶς ὁ Νικη-
 φόρος καὶ αὐτοκράτωρ ἀναρρηθείη· δ δὲ καὶ γέγονε.
 W III 99 14 Τῇ γοῦν ἐξῆς ἡμέρᾳ πρὸς τὴν βασιλίσσαν ἦκεν, οὖσαν
 ὑπὸ φρουρῶν, ἅκων προαχθῆναι λέγων εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν 10
 βασιλείον, μηδὲ γὰρ εἶναι αὐτῷ πρὸς βουλῆς, καὶ θαρρεῖν αὐ-
 τὴν ἀναπεύδων, ὥς οὐδενὸς ἀτυχήσουσαν τῶν παρὰ δούλου
 ὀφειλομένων πρὸς δέσποιναν γίνεσθαι. ἡξίου δὲ τοὺς βασιλι-
 2 κούς ὑποδείξει πάντας αὐτῷ θησανρούς. ἡ δὲ "τὰ κατ' ἐμὲ"
 φησὶ πρὸς αὐτὸν "ἀναθεμένη θεῷ τὴν μὲν ἐκπτωσιν τῆς βα- 15

8 βασιλεία Νικηφόρου τοῦ ἀπὸ γενικῶν (τ. ἀπ. γ. om. E) R, βασιλεία Νικη-
 φόρου additis in marg. ἡ (?) τοῦ γενικοῦ B 9 δσα πρὸς τὴν (om.
 E) βασιλῖδα Εἰρήνην ὁ Νικηφόρος εἰρηκε (δ Νικ. εἰρ. om. E)· καὶ δσα
 πρὸς ἐκεῖνον ἐκείνη· καὶ ὅτι πολλὰ ὑπέδειξεν αὐτῷ χρήματα τεθησανρι-
 σμένα (om. E) καὶ ὡς αὐτίκα ὑπερωρίσθη CE

1 εἰς τὸ μέγα om. O εἰσῆλθ. εἰς τὰ ἀνάκτορα O 4 πεποίητο ἀναγό-
 ρευσιν AEWp, εὐφημίαν ἐδημοσίευσεν O 5 ἐπιφανούσης B, ἐπιφα-
 νείσης Ewp, προφανείσης D 6 ante εἰς add. καὶ Ewp καὶ
 RwpDi, om. A 7 ἀφίκοντο E 8 δ δὲ καὶ γέγονε om. BD,
 add. Dw: δ δὲ καὶ γέγονε, v. ad XIII 1, 5 9 τῇ γοῦν ἐξῆς
 AE, οὕτω δὲ τῆς αὐταρχίας δραξάμενος ὁ νικηφόρος (δ νικηφόρος
 δραξάμενος BC) τῇ ἐξῆς O, Τῇ οὕτω δὲ τῆς αὐταρχίας ὁ νικηφόρος
 δραξάμενος ἐξῆς w*, Οὕτω τῆς αὐταρχίας δραξάμενος ὁ νικηφόρος τῇ
 ἐξῆς p* οὖσαν om. D, suppl. Dw 15 θεὸν D, corr. Dw

cum illis Nicephorum salutarunt regem, atque ita illi in regiam
 30 admissi sunt. Deinde ea ipsa nocte turba promiscua collecta
 Nicephorum designatum per totum Forum ante diluculum pu-
 blicarunt et Irenes aedibus, in quibus tum agebat, custodiam
 31 adhibuerunt. Die iam illucescente eam in orientalem regiam tra-
 ductam concluserunt; postea magnam ecclesiam sunt ingressi, in
 qua Nicephorus diademate ornaretur et imperator proclamaretur;
 idque factum est.

14. Ille postridie ad reginam venit, quae a satellitibus cu-
 stodiebatur, et dixit se invitum ad regnum esse evectum, quod
 sibi cordi non esset, et eam bono animo esse iussit, quippe quae
 nihil non impetratura esset, quod dominae a servo praestari oport-
 2 teret, et petivit, ut regii thesauri omnes sibi monstrarentur. Tum
 illa: "Rebus meis deo commendatis et amissum esse imperium

σιλείας ἐπιγράφω ταῖς ἁμαρτίαις μου, τὴν δὲ σὴν ἀνάρρησιν D
 λογιζομένη ἀπὸ θεοῦ ὥς ἐξ ἐκείνου προβληθέντα σε προσκυνῶ,
 καὶ ἀξιώ φείσασθαι μου τῆς ἀσθενείας καὶ ἑᾶσαι διάγειν με
 ἐν τῷ οἴκῳ μου.” κἀκεῖνος “εἰ μὴ τι ἀποκρύψεις τῶν τεθη- 3
 D III 369 σαυρισμένων ἐν ἀποκρύφοις, ἔσται σοι καὶ τοῦτο” φησί “καὶ
 εἴ τι σοί ἐστι πρὸς ἀρέσκειαν ἕτερον”, καὶ ὄρκον ἐξ αὐτῆς περὶ
 τούτου ἀπήτησεν. ἡ δὲ ὥμοσε καὶ πλεῖστα ὑπέδειξε. καὶ 4. 5
 δς αὐτίκα εἰς τὴν νῆσον αὐτὴν ὑπερώρισεν, ἡ τοῦ Πρίγκιπος
 ἐπωνόμασται, ἐν ἣ μονὴν ὑπῆρχε δομησαμένη. ἦν γὰρ ὁ Νι- 6
 10 κηφόρος φιλοχρηματώτατος λίαν ἀπληστοτάτος τε καὶ ἀπιστό-
 τατος καὶ κακίας πάσης, ὥς εἰπεῖν, καταγώγιον. καὶ οὐδ’ 7 P II 122A
 ὑποκριθῆναι πρὸς βραχὺ τέως ἠνέσχετο πρὸς τοὺς ὑπηκόους
 χρηστότητα, ἀλλ’ αὐτίκα πάσης ἀδικίας τὰ πάντα ἐπλήρωσε. καὶ 8
 οὐδὲ τῶν συναραμένων αὐτῷ εἰς τὸ βασιλεῦσαι ἐφείσατο, ἀλλὰ
 15 τὸν μὲν Τριφύλλον φαρμάκῳ ἀνέϊλε, τὸν δὲ πατρικίον Βαρ- 9
 δάνην καὶ στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν, ὃ Τούρκος ἦν ἐπὶ κλη-
 σις, ἀναγορευθέντα εἰς βασιλέα παρὰ τῶν ἐφῶν ταγμάτων εἴτε
 θέλοντα εἴτε ἄκοντα (λέγεται γὰρ ἀμφότερα), εἴτα μεταμελη-

9 ὁδὸς ἦν (om. E) τοὺς τρόπους δ Νικηφόρος CE 15 περὶ τοῦ πατρι-
 κίου Βαρδάνη CE

1 σὴν RwpDi, τὴν A 2 σε προβληθέντα D 4 ἀποκρύψης BE(wp)
 8. 9 αὐτὴν ὑπερώρισεν post δομησαμένη D 10 φιλοχρηματώτατος
 λίαν AEWp, κομιδῇ φιλοχρηματώτατος O 11 ἀπάσης Rwp 14 τὴν
 βασιλείαν D 16 τῶν ἀνατολικῶν om. D et W'o lat. 17 ἔω B,
 corr. Bw(?) 17. 18 εἴτε ἄκοντα εἴτε θέλοντα C 18 εἴτ' ἄκ. B
 λέγονται O

peccatis meis tribuo et tuam proclamationem divinitus contigisse
 iudico; itaque te ut a deo designatum adorans peto, ut meae
 imbecillitati parcas meque in acerbis meis vitam degere patiari.”
 Ille vero “Si nihil” inquit “celabis ex thesauris absconditis, tibi 3
 et hoc concedam et si quid aliud tibi placebit”, eaque de re ius-
 iurandum ab ea exegit. Quae cum iurasset maximamque pe- 4
 cuniam demonstrasset, statim eam in insulam Principis, in qua 5
 monasterium struxerat, relegavit. Erat enim NICEPHORVS et pe- 6
 cuniae avidissimus et avaritia inexplebili et summa perfidia et,
 ut ita dicam, omnium flagitiorum deversorium. Ac ne ad exi- 7
 guum quidem tempus benignitatem in subiectos simulare potuit,
 sed statim iniuriis implevit omnia, ita ut ne iis quidem parceret, 8
 per quos ad regnum pervenerat. Nam Triphyllium veneno sustulit, 9
 Bardanem, patricium et partium orientalium ducem, cognomine Tur-
 cum, ab orientalibus legionibus sive volentem sive invitum regem
 salutatum (nam utrumque fertur), tum vero ad paenitentiam rei

θέντα καὶ πίστεισ ἀπαθείας παρ' αὐτοῦ εἰληφότα μοναχόν τε
γενόμενον καὶ εἰς τὴν νῆσον τὴν λεγομένην Πρώτην διαπεραιω-
θέντα, ὅπου ἦν δειμάμενος μοναστήριον, στείλας κρυφίως τινάς,
ὥς δοκεῖν ἀγνοοῦντος αὐτοῦ πεπραῆχθαι τὸ ἔργον, ἐστέρησε τοῦ
B φωτὸς καὶ λυπεῖσθαι ἐσχηματίζετο καὶ ἐξώμνυτο ἀμέθεκτος 5
10 εἶναι τοῦ τοιούτου τολμήματος. τὸν δὲ τῆς Εἰρήνης υἱὸν τὸν
Κωνσταντῖνον προσελάβετο καὶ ὑπεποιεῖτο, ἵν' αὐτῷ ὑποδείξῃ
11 κρυπτόμενα χρήματα. καὶ αὐτὸς ὑπέδειξεν ἐν τοίχῳ συνεκτι-
12 σμένα πολλά. συνεῖς δὲ ὁ βασιλεὺς Νικηφόρος ἀχθομένους αὐτῷ
ἅπαντας καὶ δείσας μὴ τὴν Εἰρήνην αὐθις ἐγγὺς οὖσαν λα-
βόντες εἰς τὴν βασιλείαν ἐπαναγάγῃσιν, εἰς Λέσβον αὐτὴν ὑπερ-
όριον ἔθετο καὶ φρουροὺς ἐπιστήσας αὐτῇ, ἔνθα τῇ λύπῃ κα-
13 ταποθεῖσα τὴν ζωὴν ἐξεμέτρησεν. ἔστεψε δὲ καὶ τὸν υἱὸν D III 370
αὐτοῦ Σταυράκιον ὁ Νικηφόρος, εἰδεχθῇ τε λίαν ὄντα καὶ
C ἀφελῇ καὶ μήτε εἶδος μήτε μὴν γενναϊότητα μήτε σύνεσιν ἔχοντα 15
τυραννίδος ἐπάξια.

6 οὐκ οἰεῖται (sic) τὸν υἱὸν τῆς Εἰρήνης τὸν Κωνσταντῖνον· ὁ δὲ ὑπ-
εἰδείξεν αὐτῷ χρήματα ἐν τοίχῳ E 9 τελευταίη τῆς (om. C) Εἰρήνης CE
13 ἀνάρρησις Σταυρακίου (σταβρακίου E) τοῦ υἱοῦ Νικηφόρου (τοῦ βα-
σιλέως E) CE

2 καὶ om. D 3 ἐνθα O 4 αὐτοῦ om. E πεπραχθαι (s. acc.)
A, πεπραχθαι Rwp, corr. Di 6. 7 προσελάβετο δὲ τὸν κωνσταν-
τῖνον τὸν τῆς εἰρήνης υἱὸν O 8 συνεκτισμένα AE, περιφκοδομη-
μένα BC, περιωκοδομημένω D, περιφκοδομημένου w*p (voluit Wο
περιφκοδομημένω, ut apparet ex interpret. lat. "in muro quodam
aedificiis obsepto") 11 post εἰς alterum add. τὴν Ewp 12 ἐπι-
στήσας αὐτῇ AEwp, αὐτῇ ἐγκατέστησεν O 14 αὐτοῦ om. D σταβρά-
κιον E 15 μήτε σύνεσιν μήτε μὴν γενναϊότητα O

actum et promissa impunitate factum monachum in insulam Pro-
tam transvectum, ubi monasterium struxerat, luce privavit, qui-
busdam clam missis, ut ipso invito id factum esse videretur,
maoremque prae se ferens iureiurando addito negabat se illius
10 facinoris esse conscius. Constantinum, Irenae filium, ascivit ab
11 eoque obsequiis delinito impetravit, ut sibi magnam pecuniam
12 in muro quodam conditam monstraret. Cum autem rex Nice-
phorus se omnibus invisum esse cerneret, veritus, ne Irenen in
propinquo degentem ad regnum reducerent, eam custodibus ad-
hibitis Lesbum relegavit, ubi maerore consumpta mortua est.
13 Filium Stauracium, hominem foedissimum et simplicem neque
forma neque virtute neque prudentia regno digna praeditum
Nicephorus corona ornavit.

Τοῦ μέντοι πατριάρχου Ταρασίου τὸν βίον μετῆλλαχότος 14
κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν, Νικηφόρος δ' αἰ-
διμος ψήφῳ κοινῇ κατὰ τὴν τοῦ πάσχα κυριακὴν πατριάρχης
χειροτόνητο, ἀσηκρῆτις τυγχάνων, Πλάτωνος καὶ Θεοδώρου 15
5 τοῦ γεγονότος ἡγουμένου τῆς τοῦ Στουδίου μονῆς στασιασάντων
διὰ τὴν τοῦ μάκαρος ἐκείνου χειροτονίαν, ὅτι ἀθρόως ἐκ λαϊ-
κῶν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν προκεχείριστο, καίτοι τούτου πολλάκις
πραχθέντος. οὗς καὶ ἀπελάσαι τῆς πόλεως ὁ βασιλεὺς ἐβου- 16
λεύσατο, οὐ μὴν καὶ εἰς ἔργον τὸ βούλευμα ἤνεγκεν. εἰοὶ δ' 17
10 οἱ λέγουσι σκῆψιν εἶναι τὸ στασιάσαι αὐτοὺς διὰ τὸ ἐκ λαϊκῶν D
γενέσθαι πατριάρχην τὸν ἱερὸν Νικηφόρον, τὸ δ' ἀληθὲς αἴτιον
φιλαρχίαν εἶναι. ἡβούλοντο γὰρ τῆς ἐκκλησίας ἐγκρατεῖς γε- 18
νέσθαι καὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπιβῆναι
θρόνον περὶ πλείστον πεποίητο. τῷ δὲ νῖψ αὐτοῦ Σταυρακίῳ 19 W III 100
15 ἀγαγέσθαι γυναῖκα ὁ βασιλεὺς βουλευθεὶς Θεοφανῶ τὴν Ἀθη-
ναίαν, προσγενῇ τῆς βασιλείας Εὐζήνης οὖσαν καὶ ἤδη κατηγ-

1 περὶ πατριαρχῶν C 2 διὰ μετὰ τὸν ἐν ἀγίοις Ταράσιον δ' θεῖος Νικη-
φόρος προχειρίσθη πατριάρχης C 4 καὶ ὅπως δ' Πλάτων καὶ ὁ Στου-
δίτης Θεόδωρος ἐστασίαζον C 9 εἰ διὰ φιλαρχίαν ὁ μακαρίτης Θεόδωρος
ἀπεσχίζετο οὐ τὸν βίον ἡδ(οῦ)ντο καὶ ἀ(γ)γελοι, οὐχ ὁρῶ τίς (τις A r) ἂν
ἄλλος οὐ φιλαρχος νομισθεῖν A r 14 ὅταν τῷ νῖψ αὐτοῦ τῷ Σταυρακίῳ
(σταβρακίῳ E) γυναῖκα συνέζευξεν E

1 μεταλαχότος E, ἀπολιπόντος B 3 ψήφῳ κοινῇ post κυριακὴν D
4 ante καὶ add. διὰ D 5 ἡγουμένου γεγονότος B, quibus verbis
inseririt τοῦ B w σταδίου D 7 τοιούτου ED w w p 8 οὗς καὶ
om. D, suppl. D w 9 βούλημα E w p 9—12] v. Theodor v.
Studion u. sein Zeitalter. Leipz. Inaug.-Diss. v. Carl Thomas
Osnabr. 1892 p. 68 12 φιλαρχίας D τῆς ἐκκλησίας post
γενέσθαι O post ἐγκρατεῖς add. αὐτοὶ O w p 14 πλείστον C
14. p. 306, 1 σταβρακίῳ E (v. argum. ad h. l.)

Patriarcha Tarasio prima ieiuniorum hebdomade defuncto, 14
inclutus Nicephorus, a secretis, dominica paschatis communi suf-
fragio patriarcha est electus, cui electioni Plato et Theodorus, 15
abbas Studiensis monasterii, se opposuerunt, quod Nicephorus
homo laicus episcopatum subito adeptus esset, quamquam id saepe
acciderat. Quos rex urbe pellere in animo habuit neque vero 16
id consilium est executus. Sunt qui illos crimen laicae condi- 17
tionis sancti Nicephori ambitioni suae praetexuisse dicant, cum 18
re vera ipsi ecclesiae dominari et pontificium Cpolis solium con-
scendere impense cuperent. Rex filio uxorem daturus Theopha- 19
nonem Atheniensem, Irenes reginae cognatam iam viro despon-
sam, Stauracio sponsalibus nefarie diremptis coniunxit.

γνημένην ἀνδρί, διαζεύξας αὐτοῦ ἀθέσμως τῷ Σταυρακίῳ
συνέζευξε.

- 20 Πανσπερμία δὲ παντοδαπῆς κακίας οὗτος τυγχάνων δ
αὐτοκράτωρ οὐ διέλιπεν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις εἰς συντριβὴν τῶν
21 ὑπηκόων ἐπινοούμενος. ὀλίγων δ' ἐπιμνησθήσομαι, τὰ πολλὰ δ
παρεῶν, ἴν' ὥς ἐκ πλήρους πίθου γεῦμα ταῦτα τοῖς τῇ ἱστορίᾳ
P II 123 A 22 ἐντυγχάνουσιν ἔσονται. στρατεύεσθαι τοὺς ἀπόρους ἐκ τῶν θε-
μάτων ἐθέσπισε καὶ παρὰ τῶν ὁμοχώρων δπλα τε αὐτοῖς χο-
ρηγεῖσθαι καὶ ἀναλώματα καὶ τὰ τῶν ἀπόρων τέλη τοὺς εὐ- D III 37
23 ποροῦντας εἰσπράττεσθαι, δ ἀλληλέγγυον ὠνομάσθη. ἐπόπτας 10
προδβάλλετο, ἐπισκήπτων ἐπαύξεν σφᾶς τὰ δημόσια, ἀπαιτεῖ-
σθαι δὲ καὶ ὑπὲρ χαρτιατικοῦ ἐπὶ τῷ νομίσματι δύο κεράτια.
24 οἱ καὶ τὰ κρείττω τῶν ἀκινήτων ἐκ τῶν δεσποτῶν ἀφαιρού-
25 μνοι τῷ δημοσίῳ ἀφώριζον. τούτου καὶ ἡ τοῦ καπνικοῦ
ἐπίθεσις ἐννόημα κάκιστον, ἐπαχθέντος τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν καὶ 15
πτωχείων γηρωκομείων τε καὶ μοναστηρίων παροίκους καὶ παντὶ

3 οἷας κερδῶν ἐπινοίας (ἀφορμὰς F) ἐπενόει δ βασιλεὺς Νικηφόρος δ ἀπὸ
γενικῶν CE

1 αὐτὴν D 4 διέλιπεν] Noli cogitare de διέλειπεν, v. ad XIV
20, 9 5. 6 παραλειπὼν τὰ πολλὰ O, τὰ πολλὰ παραλειπὼν w^p
7 ἔσονται A, ἔσονται E, ἔσονται Owp 9 ἀποροῦντας mutat ex
εὐποροῦντας D, corr. Dw 10 ἀλληλέγγιον (sic) A 11 προδβάλ-
λετο ARDi, προδβάλλετο B^{wp}, προδβάλλετο D, v. ad XV 12, 17
ἐπαύξεν σφᾶς AEWp, ἐπαύξεσθαι (ἐπαύξασθαι B?) παρ' αὐτῶν O
post δημόσια add. τέλη O 12 χαρτιακοῦ E, χαρτιακοῦ C
16 γηρωκομείων AR, γηροκομείων DwwpDi, v. XIV 11, 14. XVIII
24, 1, Stephani thes. ling. gr. II p. 610 D, Ducangii glossar.
med. et inf. graec. p. 248

- 20 Cum is imperator colluvio quaedam ac sentina omnium vitio-
rum esset, alia atque alia ad subiectos atterendos comminisci non
21 destitit, quorum plerisque omissis paucorum mentionem faciam,
gustum tantum tamquam de pleno dolio lectoribus praebiturus.
22 Inopes provinciarum militare iussit iisque a finitimis arma et sti-
pendia praebere et inopum vectigalia a locupletibus exigere, quae
23 constitutio allelengyon est appellata. Designabat et inspectores,
quibus mandavit, ut publica vectigalia augerent et pro chartia-
24 tico in singula nomismata bina ceratia poscerent. Illi etiam
25 fundos optimos quosque dominis creptos fisco assignabant. Huius
inventum pessimum est etiam capnici impositio paroecis eccle-
siarum, monasteriorum, earumque aedium, in quibus vel pau-
peres vel senes alebantur, mandati et cuius eorum, qui neque

μήτε γῆν ἔχοντι μήτε τέλος, καὶ τὸ τοὺς ἐξ ἀπόρων ὅπως δὴ- 26 B
 ποτε εἰς εὐπορίαν μετενεχθέντας χρήματα ἀπαιτεῖσθαι, ὡς εὐ-
 ρετὰς θησαυρῶν, καὶ τὸ τοὺς τῶν νηῶν κτήτορας ἀναγκάζεσθαι 27
 γῆν ὠνεῖσθαι ἀπὸ τοῦ δημοσίου, ἀνθρώπους οὐδ' ὅτι ἐστὶ
 5 γεωργία γινώσκοντας· καὶ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς θέμασιν οἰ-
 κούντων ναυκλίων ἐγίνετο. τοῖς δ' ἐν Κωνσταντινουπόλει νηῶν 28
 κτήτοροι προσεεργάσθη ἀνὰ δώδεκα λίτρας ἐκάστης χρυσίου, ἵνα
 τόκον καταβάλωσι τῷ δημοσίῳ, τῶν ἄλλων βαρῶν τῶν τοῖς
 πλοίοις ἐπιχειμένων ἐπέκεινα. καὶ οὗς δ' ἂν ἔμαθε τῶν ἐμ- 29
 10 πόρων ἢ ἐργαστηρίων προϊσταμένων πολλῶν εὐπορεῖν, στέλλων
 ἀφηρεῖτο τὰ χρήματα, πολλοστὸν τι μέρος ἐκείνοις ἔδωκεν, οἷον
 καὶ ἐπὶ τινι πρώτῃ κηρίον εἰργάσατο. μαθὼν γὰρ τὸν ἄνδρα 30 C
 ἐκεῖνον κύριον εἶναι χρημάτων πολλῶν μεταπέμπεται αὐτὸν καὶ
 "ἐπίθες σου" φησὶ "τὴν χεῖρα τῇ κεφαλῇ μου καὶ ὁμοσον
 15 κατ' αὐτῆς πόσον σοι χρυσίον ἐστί." τοῦ δὲ βιασθέντος τοῦτο 31
 ποιῆσαι καὶ ὁμόσαντος ἑκατὸν ἔχειν λίτρας, ἐνεχθῆναι ταύτας
 παρεκελεύσατο. ὡς οὖν ἐκομίσθησαν, "οὐ χρεῖα σοι τοσούτου" 32
 εἶπε "χρυσοῦ." δέκα γοῦν λίτρας αὐτῷ ἐπιτρέψας λαβεῖν τὰς 33
 λοιπὰς αὐτὸς ὤκνειώσατο, ὁμοδίαιτον αὐτὸν τήνικαῦτα πεποιτη-

3 τῶν om. CDE ἀναγκάζεσθαι om. Ewp, coegit: Wo lat. 5 ἐν
 om. D 7 ἐκάστῳ Rwp 8 καταβάλλῃ Ewp, καταβάλοις D
 τῶν alterum om. D, suppl. Dw 9 ἔμαθον Ewp 10 προϊσταμένων
 om. C 11 οἷον Rwp D², of A 12 κηρίον | (sic) A 18 εἶπε
 ARwp, ἔφη D οὖν E, δε D αὐτῷ ἐπιτρέψας ARwp, ἐπιστρέψας
 αὐτῷ D, ἐπιτρέψας αὐτῷ Dw, αὐτῷ ἐπιτρέψαντος E

fundos neque reditus habebant. Ab iis etiam qui quomodocun- 26
 que e pauperibus divites evaserant, tamquam thesauros reppe-
 rissent, pecuniam exigi iussit. Nauclos agros emere a publico 27
 coegit, homines vel quid esset agricultura ignorantes, idque ad
 provinciales nauclos pertinuit. Qui autem Cpoli degebant, pro 28
 singulis navibus duodenas auri libras fisco pro usura pensitabant
 ultra cetera onera, quae navibus incumbabant. Praeterea quos 29
 vel mercatores vel officinarum magistros pecuniosos esse norat,
 iis maxima parte adempta perexiguum quiddam relinquebat, ut
 cuidam cereorum venditori fecit. Quem cum magnae pecuniae 30
 esse dominum cognovisset, arcessitum manu illius suo capiti im-
 posita iuratum dicere coegit, quantum auri haberet. Illo centum 31
 libras hoc iureiurando dato affirmante, hominem hortatus est, ut
 eas afferret. Quibus allatis "Non tibi opus est" inquit "tanto 32
 auro", et decem libris ei relictis ipse reliquas sibi vindicavit eum- 33
 que suae mensae adhibuit nonaginta libris auri unum regium
 prandium non sponte mercatum.

κῶς, ἐνενήκοντα χρυσίου λιτρῶν τὸ συναριστῆσαι τῷ βασιλεῖ D III 372
οὐχ ἐκόντα πριάμενον.

- D 15 Τοιαῦτα πολλὰ ὁ Νικηφόρος κατὰ τῶν ὑπηκόων ἐπιτροῶν
(ἦν γὰρ ποριμώτατος ἐν τοιοῦτοις) πᾶσαν αὐτοῖς ἐπήνεγκε κά-
2 κωσιν καὶ ὑπὸ πάντων μεμίσητο. ὅθεν ἄγνωστός τις ἀνὴρ 5
ξίφος ποτὲ λαβὼν ἐν χερσὶν εἰσέδραμε τὰ βασιλεία, ἀνελεῖν τὸν
3 βασιλέα τοῦτον ζητῶν. τινῶν δ' ἐπιδραμόντων αὐτῷ, τοὺς μὲν
ἐπληξε τῷ ξίφει, αὐτὸς δὲ συσχεθεὶς καὶ βασάνοις ἐκδοθεὶς
οὐδὲν τι κατὰ του ἐξέφηγεν, ἀλλὰ παρακεκόφθαι τὰς φρένας
4 ὑποκρεθεὶς κατάκλειστος γέγονε. Μανιχαίοις δὲ καὶ τοῖς καλου- 10
P II 124 A μένοις Ἀθιγγάνοις ἐν χρησιμοῖς τε καὶ οἰωνίσμασι καὶ τελεταῖς
5 ἀπορρήτοις ἐκέχρητο. κἀντεῦθεν εἰς τὰς χώρας τὰς Ῥωμαϊκὰς
εἰσεφθάρησαν, καὶ πολλοὶ τῶν ἀβελτέρων εἰς τὴν πίστιν ὑπ'
αὐτῶν διεφθάρησαν.
6 Οἱ δὲ τῆς Ἀγαρ πολλάκις ἐπιστρατεύοντες κατὰ Ῥωμαίων 15
ἐκάκουν τὰς χώρας, εἶλον δὲ σὺν ἄλλοις καὶ τὴν Εὐχαΐταν.
7 καὶ οὗτοι μὲν τὰ πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἐληίζοντο, οἱ δὲ Βούλ-
8 γαροι τὰ ἐσπέρια. ἐπιστρατεῦσαι τοίνυν κατὰ Βουλγάρων ὁ

5 περὶ τοῦ εἰσδραμόντος ξιφηφόρου εἰς τὰ βασιλεία καὶ ζητούντος ἀνελεῖν
τὸν βασιλέα C 10 δι Μανιχαίοις καὶ Ἀθιγγάνοις ἐκέχρητο ἐν (om. E)
μαντείαις CE

1 ἐνενήκοντα E, ἐνερίκοντα D, ἐνενήκοντα D_w, v. ad XIV 7, 25 et
XVI 2, 37 4 τοῖς τοιοῦτοις D πᾶσιν D 7 τοῦτον om. D
δὲ D 8 ἐπλεξε D, corr. D_w 13 εἰσεφθάρησαν ARwp, εἰς-
σπάρησαν D, corr. D_w, dispersum: Wo lat. 15 κατὰ Ῥωμαίων
ἐπιστρατεύοντες Ow 16 δὲ AR, δέγε E, τε Dwp εὐχαΐταν AE
Theoph. I p. 489, 19, τῶν εὐχαΐτων (εὐχαϊτῶν Dwp) μητροπόλιν Ow
(v. de Boorii indicem Theoph. s. v. Εὐχαΐτα) 17 τὰ om B

15. Huiusmodi multis rationibus excogitatis Nicephorus,
ad quas sollertissimo erat ingenio, subiectos omnes afflixit omni-
2 busque odio erat. Quamobrem vir quidam ignotus stricto gla-
dio in regiam ad hunc regem occidendum occurrit, concursu-
que facto quosdam ense percussit, ipse vero comprehensus ac
tormentis deditus nihil contra quemquam protulit simulataque
4 insania inclusus est. Nicephorus Manichaeis et iis, qui Athin-
gani vocantur, et in oraculis et in auguriis et in arcanis magicis
5 utebatur; unde in provincias Romanas irrepsit pestilens illud ho-
minum genus, a quibus multorum simplicium fides est corrupta.
6 Agareni Romanis provinciis crebris expeditionibus multas
clades intulerunt ac praeter cetera etiam Euchaitam ceperunt.
7. 8 Atque hi Orientem populabantur, Bulgari Occidentem. Rex igitur

βασιλεὺς ἐβουλεύσατο· καὶ τινος τῶν οἰκειοτάτων αὐτοῦ συμβου-
 λεύοντος αὐτοῦ ἐνδοῦναι τοῖς ὑπηκόοις τὴν κάκωσιν, "πάντες
 γάρ" ἔφη "καταβοῶσιν ἡμῶν καί, εἴ τι τῶν ἀπαισίων συμβαίῃ W III 101
 ἡμῖν, πάντες ἐπιχαρήσονται τῇ πτώσει ἡμῶν", ἐκεῖνος ἔφη ὡς 9
 5 "ὁ θεὸς ἐσκήρυνε τὴν καρδίαν μου κατὰ τὴν τοῦ Φαραώ· B
 μὴ οὖν ἐκδέχου τι ἀγαθὸν τοῖς ὑπὸ χεῖρά μου ἐξ ἐμοῦ." συν- 10
 αθροίσας οὖν τὰ τάγματα πάντοθεν καὶ εἰς Βουλγαρίαν παρα-
 γενόμενος, τοῦ Κρούμου τοῦ ἔθνους ἀρχηγετοῦντος, τὸ μὲν
 πρῶτον εὐτύχησεν, ὥστε καὶ τὴν τοῦ Κρούμου παρεληφέναι
 D III 373 ἀλὴν (οὕτω γὰρ τὴν τοῦ σφῶν ἀρχηγοῦ οἱ Βούλγαροι ἐκά-
 λουν κατοικησιν), καὶ τοῖς ἐκείνου ταμείοις σφραγίδας ἐπιβαλεῖν,
 ὡς ἤδη γενομένοις αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν οἰκείων διὰ σκύλων
 ἀρπαγὴν τιμωρήσασθαι. τοῦ δὲ Κρούμου ἀποδεδεικμάτος 11
 καὶ ἱκετεύοντος φείσασθαι τοῦ ἔθνους καὶ ἐφ' οἷσιν ἂν βού-
 15 λαιτο συνθήκαις σπείσασθαι αὐτοῦ, ὀγκωθεὶς ἐκεῖνος τῷ εὐτυ- C
 χήματι τὰς σπονδὰς οὐ προσήκατο. ἀπογνοὺς οὖν ὁ Κροῦμος 12
 καὶ τὸν περὶ ψυχῆς ἤδη λογιζόμενος θέειν, τὰς ἑαυτοῦ δυνά-
 μεις συναγαγὼν καὶ λόγοις παρακλητικοῖς παρακροτήσας αὐτοὺς,
 ἐπεισι νυκτὸς ἔτι οὔσης κατὰ τῆς τῶν Ῥωμαίων παρεμβολῆς

6 ἐκστρατεία κατὰ Βουλγάρων· ἐν ἣ εὐτυχήσας καὶ ἐπαρθεὶς ὑστερον ἡ-
 τήθη καὶ (pro ἡτ. καί: ἡττηθεὶς E) ἀπώλετο CE

2 αὐτῷ om. Rwp 8 κρούμου AR, G. M. p. 676, 11, Cedr. II
 p. 41, 9. 184, 19, κρούμου w* p; Κροῦμος Theoph. I p. 485, 4 (v.
 indicem de Boorii s. v.) 9 τοῦ om. BC 10 ἀλὴν] ἀρχὴν C
 11 σφραγίδας B*CDi, σφραγίδας ARwp 15 πείσασθαι D, corr. Dw
 19 ἐπεισε C ἔτη p*

tur, cum bellum adversus Bulgaros suscipere decrevisset et qui-
 dam ex eius intimis ei suasisset, ut subiectos clementius tra-
 ctaret, "Nam omnes" inquit "contra nos vociferantur et si quid
 adversi nobis acciderit, omnes casu nostro laetabuntur", ille 9
 "Deus" ait "cor meum quemadmodum Pharaonis induravit; ne
 quid igitur boni iis a me eventurum esse speraveris, qui in manu
 mea sunt." Arcessitis igitur undique legionibus in Bulgariam 10
 profectus, Crumo genti imperante, primum quidem tam secunda
 fortuna usus est, ut et aulam Crumi caperet (sic enim sui prin-
 cipis Bulgari appellant habitationem) et illius conclavibus ut
 suis sigilla imprimeret et multos de suis ob spoliolum rapinam
 multaret. Crumo autem fractis animis supplicante, ut genti par- 11
 ceret et quibus ipse vellet conditionibus pacem daret, ille successu
 elatus pacem non concessit. Crumus igitur desperatis rebus sibi 12
 iam de ipsa vita dimicandum ratus, coactis suis copiis easque

ἀφνλάκτως κοιμωμένων ἀπάντων (μὴ γὰρ ἂν ποτε τολμῆσαι
 συμμίξαι αὐτοῖς τοὺς βαρβάρους ἐξ ἀπονοίας πολλῆς φοντο).
 13 καὶ αὐτίκα κατὰ τῆς βασιλείου σκηνῆς ὥρμήκεσαν, καὶ ἀναι-
 14 ρεῖται μὲν ὁ Νικηφόρος, τὸ δ' ὅπως ἡγνόηται. λέγεται δὲ καὶ
 D παρὰ τῶν οἰκείων ἀναιρεθῆναι ἢ πρωτουργησάντων τὴν ἐκείνου 5
 σφαγὴν ἢ τῶν μὲν βαρβάρων καταρξαμένων, τῶν δὲ Ῥωμαίων
 15 ἐπεξεργασαμένων τὸν φόνον τὸν τοῦ ἀλάστορος. τιρῶσκειται
 δὲ καὶ ὁ Σταυράκιος μεταξὺ τοῦ ὄμου τοῦ δεξιῦ καὶ τοῦ
 τένοντος, καὶ ἀναιροῦνται πολλοὶ μὲν τῶν ἐν ὑπεροχαῖς, τῶν
 ἐν τέλει, τῶν ἐν στρατηγίαις, τῶν ἐν ἀξιώμασι, τῶν δ' ἄλλως 10
 στρατενομένων καὶ τῶν τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν λοι-
 16 πῶν θεραπόντων οὐδὲ ἀριθμητοί. διαρπάζεται δὲ ξύμπασα ἡ
 τοῦ βασιλέως ἀποσκευὴ καὶ ἅπαν τὸ τῶν Ῥωμαίων χαράκιμα,
 καὶ περιγίνεται τοῖς βαρβάροις καὶ πλοῦτος συχνὸς καὶ ὄπλα
 17 πολλὰ καὶ ἔπιος μυρία. μόλις δ' ὄν ὁ Σταυράκιος περισώ-
 ζεται καὶ ὅσοις ἢ νῦν παρέσχε λαθεῖν λόχμας ὑποδῦσι καὶ ἔλη

4 ἀναιρεσις βασιλέως Νικηφόρου E

3 ὥρμήκεσαν D, corr. D_w 4 δ' δὲ D 5 παρὰ τῶν οἰκείων
 AED_wwp, παρ' οἰκείων O post ἀναιρ. add. ἐπιθεμένων αὐτῷ
 διὰ μίσος (μίσος wp) καὶ Owp 6. 7 ἢ τῶν μὲν βαρβάρων καταρξα-
 μένων (προκαταρξαμένων ED_wwp), τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐπεξεργασαμένων
 AEwp, ἢ ἐπεξεργασαμένων ceteris omissis R, ὑπαρξέεργασαμένων
 αὐτῷ διὰ μίσος· καὶ ὁ πρωτουργησάντων τὴν, αὐτῷ D, τὴν del. D,
 cetera del. D_w et in marg. ex E add. ἢ τῶν μὲν βαρβάρων προ-
 καταρξαμένων, τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐπεξεργασαμένων 9 ὑπεροχαῖς D
 10 ἀξίαις O 12 δὲ ξύμπασα AEwp, καὶ ξύμπασα C, ξύμπασα D,
 σύμπασα B (de forma ξύμπασα v. ad XIII 5, 1) 15 δ' ὄν AO,
 γούν Ewp 16 λόγχομας E ὑποδῦσι O_wwpDi, ὑποδύσι A, ἐπὶ
 δυοῖ E

cohortatus castra Romanorum noctu invadit, omnibus dormienti-
 bus sine excubiis (neque enim in tanta desperatione unquam
 13 ausuros secum barbaros congregi putabant); et statim in taber-
 naculum regium facto impetu Nicephorus occisus est, quo autem
 14 pacto, ignoratur. Fertur enim a suis interfectus, sive caedem
 hominis illius pestilentis auspicatis, sive a barbaris incohatam
 15 exsecutis. Vulneratur et Stauracius inter humerum dextrum et
 iugulum, caedunturque multi viri excellentes, multi magistratus,
 multi duces et dignitatibus illustres, gregarii vero milites, regii
 16 comites alique ministri innumerabiles. Diripitur universum regium
 instrumentum et totum Romanorum vallum. Barbari magnis opi-
 17 bus sunt potiti, inultis armis equisque plurimis. Stauracius aegre
 evadit et ceteri, quoscunque nox texit, in dumetis, paludibus,

καὶ τοιαῦτά τινα. τὸν δὲ τοῦ βασιλέως Νικηφόρου νεκρὸν *λυ-* 18 P II 125 A
 D III 374 βῶν ὁ Κροῦμος καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκτεμὼν ἐφ' ἡμέρας μὲν
 τινὰς ἐφ' ὕψους ἀνήρτησε, θεατρούζων αὐτήν καὶ ἐμπομπεύων
 τῷ κατορθώματι. εἶτα τὸ τῆς κορυφῆς ὅσπου ἀποδιελὼν καὶ 19
 5 γυμνώσας τοῦ δέσματος ἀργύρῳ τε περιδύσας, ὥς κύλικι τοῦτω
 ἐκέχρητο, οἷόν τ' ἐγγέων αὐτῷ πίνειν ἐδίδου τοῖς ὑπ' αὐτόν.
 ἀγγελθέντος δ' ἐν Βυζαντίῳ τοῦ τῶν Ῥωμαίων ὀλέθρου καὶ 20
 τῆς τοῦ βασιλέως σφαγῆς, θρῆνος μὲν ἦν πανταχόσε πολλὸς καὶ
 ὠλόλυζον οἱ τοῖς ἀνηρημένοις προσήκοντες· κουφισμὸν δ' ἐποίει
 10 τῆς συμφορᾶς ἡ τοῦ κρατοῦντος ἀπώλεια.
 Ὁ μὲν οὖν Νικηφόρος κάκιστος γεγονὼς ἀπώλετο αἰσχιστά. 16 B
 ὁ δὲ γε Σταυράκιος πεπληγμένος φυγὼν εἰς Ἀδριανούπολιν 2
 διασώζεται, ἐνθα καὶ αὐτοκράτωρ ἀνερρήθη τῶν ἐν ἀρχαῖς
 ἐνίων σπουδῇ, καὶ κακῶς ἐκ τοῦ τραύματος διακείμενος εἰς
 15 τὴν μεγαλόπολιν εἰσελήλυθεν. ἐπεβούλεψε δὲ τῷ κουροπαλάτῃ 3
 Μιχαήλ, ᾧ Ῥαγγαβὲ τὸ ἐπώνυμον, γαμβρῷ αὐτοῦ ὄντι ἐπὶ Προ-

2 *ὅτι τὴν κεφαλὴν τοῦ βασιλέως ὁ Κροῦμος ἀνεσταύρωσε (ἀνασταυρώσας E)·*
εἶτα ἀντὶ κύλικος ἐκέχρητο CE 11 *βασιλεία (αὐταρχία CDE) Σταυρα-*
κίου τοῦ υἱοῦ (τοῦ add. A) Νικηφόρου (τ. υἱοῦ Νικηφ. om. B) AR

1 καὶ om. E ante νικηφ. add. τοῦ D 3 post τινὰς add.
 αὐτὴν CD ἐφ' ὕψους om. O ἀνήρτησε AEw, G. M. p. 676,
 20, L. G. p. 204, 23, Cedr. II p. 42, 12, ἀνεσταύρωσε O, quibus
 astipulatur codicibus Parisinis fortasse inspectis p ἐμπομ-
 πεύων D 5 περιδύσας A (v. Hesych. s. v.), ἐνδύσας Theoph.
 I p. 491, 21, περιδύσας RwpDi 10 post ἀπώλεια add. ἐφη-
 δομένων πάντων αὐτῇ. ἐβασίλευσε δ' ὁ (δὲ w*p) κάκιστος ἔτη ἐννέα
 Bwp, ἐφηδομένων πάντων αὐτῇ omissis ceteris CDDi 12 ἀν-
 δριανούπολιν D, corr. Dw 13 αὐτοκρ. ἀνεργ. AO, αὐτὸς ἀνερρήθη
 αὐτοκράτωρ Ewp, αὐτὸς omissis ἀνερρήθη αὐτοκράτωρ Di 15 εἰσελή-
 λυθεν] διασώζεται ex versu 13 C 16 ῥαγγαβὲ D (v. argum. ad
 XV 17, 1)

aliis eiusmodi locis latitantes. Crumus regis Nicephori caput 18
 amputatum per aliquot dies suspensum praebebat spectandum et
 rei bene gestae triumphum celebravit. Deinde osse verticis re- 19
 secto, cute direpta, capite argento inducto pro calice utebatur
 infusoque vino suis ex eo propinabat. Romanorum interitu et 20
 regis caede Byzantii nuntiata, luctus ubique magnus erat cae-
 sorum necessariis ciulantibus, calamitatem tamen levabat impera-
 toris interitus.

16. Nicephorus uti fuerat vir pessimus, ita turpissime perlit.
 STAVRACIVS autem vulneratus Adrianopolim fuga pervenit, ubi 2
 magistratum quorundam studio imperator est salutatus, et ex
 vulnere male affectus magnam urbem ingressus Michaëli curo-3

κοπία τῇ ἀδελφῇ, βουλόμενος τὴν βασιλείαν τῇ ἑαυτοῦ συμβίῳ
 4 καταλιπεῖν. γνόντες δὲ τὴν τοῦ Σταυρακίου μελέτην οἱ τῆς
 συγκλήτου βουλῆς καὶ τοὺς περιλειφθέντας ἐκ τῶν ταγμάτων
 W III 102 ἀθροίσαντες, κατ' ὄρθρον ἤδη τῆς νυκτὸς οὖσης ἀναγορεύουσι
 C 5 τὸν κουροπαλάτην Μιχαὴλ αὐτοκράτορα· καὶ αὐτίκα τὴν κόμην⁵
 κειράμενος ὁ Σταυράκιος περιβολὴν ἑαυτῷ μοναχικὴν περιέθετο.
 17 Ὁ δὲ Μιχαὴλ μεθ' ἡμέραν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν
 παραγενόμενος ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Νικηφόρου τεταινίωται βα-
 σιλικῷ διαδήματι, ἀπαιτηθεὶς παρ' αὐτοῦ πρότερον ἔγγραφον
 ἐπαγγελίαν τοῦ μή τι παρακινήσαι τῶν τῆς ἐκκλησίας θεσμῶν¹⁰
 2 μηδ' ἐν αἵμασι χρανθῆναι χριστιανῶν. μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας D III 375
 καὶ τὴν τοῦ βίου κοινωνὸν Προκοπίαν Ἀγούσαν ἀνηγόρευσε
 3 τε καὶ ἔστεπεν. εὐσεβῆς δὲ τυγχάνων τὴν γνώμην τε ἐλευ-
 θέριος τοὺς τε πρὸς τοῦ Νικηφόρου ἡδικομένους καὶ τὰς συ-
 ζύγους τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πεσόντων στρατιωτῶν παρεμυθήσατο¹⁵

Quibus fontibus usus sit Zonaras XV 17—XVI 23, studet
 explicare Ferdinandus Hirschius *Byzantinische Studien* Lips. 1876
 p. 379—391.

2 ἀνάρροισι τοῦ (om. E) Παγγαβὲ Μιχαὴλ (μιχαὴλ παγγαβὲ E) CE 7 βα-
 σιλεία Μιχαὴλ τοῦ Παγγαβὲ AR, ὁ παγγαβε (sic) B

1 συμβίῳ] συζύγῳ B 3 περιληφθέντας (sic) A 6 μοναχικὴν
 ἑαυτῷ Ewp, ἑαυτῷ μονάζοντος O Wo lat. 7 Ὁ δὲ AEwp, Καὶ ὁ O
 μεγάλην om. Ewp, magnam add. Wo lat. 8 τεταινίωτο RwpDi,
 τεταινίωται D, τεταινίῳ (= τεταινίωται ut videtur) A 9 πρότερον
 om. CEwp, prius add. Wo lat. 10 μή τι] μήτε B 11 μηδὲ C
 13 δὲ AR, τε EwpDi εὐσεβῆς δὲ — ἐλευθέριος cum sequentibus
 coniunxit B-W τὴν γνώμην τε AR, καὶ τὴν γνώμην DEwp
 ἐλεύθερος D 14 πρὸς ARwp, πρὸ C, παρὰ D ἡδικομένους
 (sic) E 15 τῷ om. E

polatae cognomento Rhangabe, cui soror eius Procopia nupta
 4 erat, insidias struxit, imperium suae coniugi relicturus. Ceterum
 senatus Stauracii consilio cognito, reliquiis legionum convocatis
 5 Michaëlem curopalatem sub diluculum imperatorem dixit. Stau-
 racius autem statim detonsa coma monachicum habitum sumpsit.
 17. MICHAEL, ubi diluxit, magnam ecclesiam ingressus a
 patriarcha Nicephoro ornatus est regio diademate, postulat prius
 scripto, quo promitteret se nulla ecclesiae instituta violaturum
 2 neque sanguine Christianorum manus contaminaturum esse. Post
 aliquot dies Procopiam uxorem Augustam salutatam corona or-
 3 navit. Qua autem erat vir pietate et animi ingenuitate cum eos,
 quibus a Nicephoro factae erant iniuriae, et militum bello caeso-
 4 rum uxores pecuniis distributis consolatus est tum Theophanoui,

χρημάτων διανομαῖς. καὶ τὴν γαμετὴν δὲ Σταυρακίου Θεο- 4 D
 φανῶ καρεῖσαν τὴν κόμην καὶ μέλαιναν ἐνδυσαμένην στολὴν
 χρήμασι πολλοῖς ἐδωρήσατο καὶ οἶκον εἰς κατοικίαν αὐτῇ προσ-
 απένειμεν, ὃν εἰς μοναζουσῶν μετεποίησε καταγώγιον, ἔνθα 5
 5 καὶ ὁ Σταυράκιος τέθαιπται, θανὼν ἐκ τῆς πληγῆς ἣν ὁ λόγος
 ἐδήλωσε, δύο μῆνας μόνους αὐταρχήσας ἐπὶ ἡμέραις ἕξ. ἥτις 6
 μονὴ ἕξ ἐκείνου ἐκλήθη τοῦ Σταυρακίου ὀνομασμένη, βαρβα-
 ριζομένου δὲ τοῦ ὀνόματος παρὰ τοῦ συρφετώδους δγλου λέ-
 γεται τὰ Βρακά, παρὰ τινων δὲ τὴν ἀληθινὴν κλήσιν ἀγνοησάντων, 7
 10 μεταγόντων δὲ δῆθεν ταύτην πρὸς τὸ ἑλληνικώτερον, ὀνομάζεται
 τὰ Ἑβραϊκά. καθειργμένους δ' εὐρών τοὺς τῆς μονῆς τοῦ 8
 Στουδίου ἡγουμενεύσαντας, τὸν Πλάτωνα λέγω καὶ τὸν Θεό- PII 126 A
 δωρον, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν τούτου δμαίμονα Ἰωσήφ τὸν τῆς
 Θεσσαλονίκης ἀρχιεπίσκοπον καὶ τῶν τῆς εἰρημένης μονῆς μο-
 15 ναχῶν τοὺς λογιμωτέρους, ὥς μὴ κοινωνοῦντας, καθώσπερ
 ἰστόρηται, τῷ πατριάρχει καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἔσπευσεν ἐνῶσαι αὐ-

1 ὅπως διετέθη ὁ Μιχαὴλ (δ βασιλεὺς E) πρὸς τὴν τοῦ Σταυρακίου (στα-
 βρακίου E) σύμβιον CE

3 ἐαυτῇ C 4 ante μετεπ. add. ἐκείνη Rwp μετεποίησατο O
 6 ἐδήλωσε] XV 15, 15. 16, 2 ἐδήλωσε RwpDi, ἐδήλωσεν A, v.
 ad XIII 1, 5 μῆνας μόνους (μόνας A) αὐταρχήσας AC, μόνους
 μῆνας αὐταρχήσας R, μῆνας (μήνας E) αὐταρχήσας μόνους Ewp
 ἡμέρας CEwp 8 παρὰ] ἀπὸ E συρφετώδους D 9 βρακά
 AO (v. de Boorium ad Theoph. I p. 494, 7), βρακά EwpDi Cedr.
 II p. 43, 7 10 μεταγόντων δὲ AEwp, καὶ μεταγαγόντων O
 ταύτην δῆθεν Ewp ἑλληνικώτερον Ewp 11 ἑβραϊκά RwpDi
 δὲ D τοῦ RwpDi, τῶν A 12 ἡγουμενεύσαντας AR, ἡγου-
 μονεύσαντας E, ἡγεμονεύσαντας BswpDi πλάτωνα B 14 εἰρη-
 μένης] εἰρήνης EDw in marg. μονῆς RwpDi, μονῶν A, ut vi-
 detur 15 ἑλλογιμωτέρους DEwp 16 ἰστόρηται] XV 14, 14 ss.

Stauracii coniugi, quae tonsa coma nigram stolam induerat,
 magna pecunia data aedes ad habitandum assignavit, quas illa
 in monasterium convertit, quod a Stauracio ibi sepulto nomen
 est sortitum; nam ex vulnere, quod supra memoravimus, deces-
 serat, cum duos tantum menses et sex dies imperasset. Id autem
 monasterium appellatione ab illo Stauracio tracta nomine vulgo
 corrupto Braca dicitur et a nonnullis, qui vocem ad Graecam
 formam detorquere conantur, originis eius ignari, Hebraica. Cum
 autem Studiensis monasterii praefectos, Platonem et Theodorum,
 atque etiam Josephum archiepiscopum Thessalonicensem, eius
 fratrem, et eiusdem monasterii monachos insigniores in carcerem
 coniectos repperisset, propterea quod cum patriarcha et ecclesia
 non consentiebant, ut supra dictum est, operam dedit, ut eos in

- 9 τοὺς καὶ μέντοι καὶ ἤγνωσε. καὶ τὸν νῖδον δὲ Θεοφύλακτον ὁ
 βασιλεὺς οὗτος τῆς βασιλικῆς ἡξίωσε κλήσεως καὶ οἱ διὰ τοῦ
 10 πατριάρχου διάδημα περιέθετο. εἶτα κατὰ Βουλγάρων ληιζο-
 μένων τὴν Θρακίαν μοῖραν ἐκστρατεύσας, στασιάζοντα κατ'
 αὐτοῦ τῶν ταγμάτων τινά, ὥς καὶ εἰς ὕβρεις χωρῆσαι κατὰ δ
 B τὸ προφανές, λόγοις μελιχίοις καὶ δώροις φιλοτίμοις κατηνύασε D III 376
 11 καὶ εἰς τὰ βασίλεια ἐπανέξεν. ἀνακαινίσαι δὲ ζητούντων
 πολλῶν τὴν κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων μανίαν, τινὰς συλλαβόν
 καὶ μετρίως πῶς αἰκισάμενος, δι' αὐτῶν καὶ τοὺς λοιποὺς κατ-
 12 ἐπτόησε καὶ παύσασθαι παρεσκεύασε. μοναχὸν δὲ τινα εὐλα-
 βείας τάχα σκηνὴν ἐνδεικνύμενον εὐρηκῶς εἰκόνα τῆς θεομή-
 13 τορος ἀποξέσαντα, τῆς γλώσσης ἀφείλετο.
 13 Τῶν Ἀγαρηνῶν δὲ τὴν ἐφ' αὐτῆς ληιζομένων, ὁ τῶν
 ἀνατολικῶν στρατηγὸς ὁ Ἀρμένιος Λέων τούτοις συμβαλὼν
 ἀνέϊλε τε περὶ διςχιλίους καὶ ἑπὶ πῶς καὶ δπλα εἰς πλῆθος ἐξ 15
 C 14 αὐτῶν ἐλαφρυαγῶγῃσε. Κροῦμος δὲ ὁ τῶν Βουλγάρων ἄρχων
 διεπρεσβεύσατο πρὸς τὸν βασιλέα, εἰρήνην ζητῶν ἐπὶ συνθήκαις

1 οὗ ἔστειλεν ὁ Μιχαὴλ (βασιλεὺς E) τὸν νῖδον αὐτοῦ Θεοφύλακτον CE 7 οὗ
 τοὺς κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων (εἰς τὰς ἁγίας εἰκόνας E) νεανιευομένους (νεα-
 νιευσαμένους E) ἡκίστατο CE 13 περὶ τῶν Ἀγαρηνῶν CE 16 οὗ
 ὁ τῶν Βουλγάρων ἄρχων ἦν σπονδὰς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἂν ἐκεῖνος ἐξήτει μὴ
 πληρῶν παρητήσατο σπείσασθαι· καὶ οἱ Βούλγαροι κατὰ Μεσημβρίας ἐχώ-
 ρησαν καὶ τὸ αὐτῷ εἶλον C

4. 5 κατ' αὐτοῦ post τινά D 5 εἰς Rwp Theoph. I p. 495, 25,
 om. ADi 9 πῶς CDp 12 γλώττης B 13 δὲ ἀγαρηνῶν Owp
 15 διςχιλίους OwpDi, δυςχιλίους AEwp 15. 16 ἐξ αὐτῶν εἰς
 πλῆθος DEwp

- 9 concordiam redigeret, idque perfecit. Filium Theophylactum regio
 10 nomine dignatum a patriarcha diademate ornandum curavit. Post
 expeditione suscepta contra Bulgaros, qui Thraciam populabantur,
 quibusdam legionibus seditiosis, a quibus aperte maledictis incesser-
 batur, benignis alloquiis et liberalitate placatis in regiam revertit.
 11 Cum autem multi insaniam contra venerabiles imagines renovare
 studerent, quibusdam comprehensis et mediocriter multatis ceteros
 12 animis demissis a simili conatu deterruit, et monacho cuidam, qui
 ostentandae forsitan pietatis causa deiparae imaginem eraserat,
 linguam praecidit.
 13 Agarenis rursus Orientem vastantibus Orientalium dux, Leo
 Armenius, commisso proelio ad duo milia cecidit, multis equis
 14 et spoliis potitus. Crumus autem, Bulgarorum princeps, legatis
 ad regem missis pacem iisdem conditionibus petivit, quae sub
 Theodosio Atramyteno et Germano patriarcha concessae essent.

ταῖς ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ Ἀτραμυτηνοῦ καὶ Γερμανοῦ πατριάρχου.
καὶ εἰ μὴ οὕτω τὴν εἰρήνην ὁ αὐτοκράτωρ αἰρήσεται, ἡπέλει 15
κατὰ Μεσημβρίας χωρῆσαι, καὶ τοῦ τῶν χριστιανῶν δλέθρον
αἷτιον εἶναι τὸν μὴ τὴν εἰρήνην αἰρούμενον. ἀλλὰ συμβουλῇ 16
5 τῶν περὶ αὐτὸν τὰς σπονδὰς ἐπὶ ταῖς συνθήκαις ἐκείναις ὁ βα-
σιλεὺς οὐ προσήκατο, καὶ ὁ Κροῦμος κατὰ Μεσημβρίας ἐχώ-
ρησεν, ἐλεπόλεις ἐπαγόμενος. Ἄρα γὰρ τις μηχανικὸς καὶ 17
περὶ ταύτας δεξιὸς προσῆλθε τῷ Νικηφόρῳ ποτὲ καὶ τῷ θείῳ
βαπτίσματι τελεσθεὶς, μὴ τυχὼν δὲ προνοίας ἀξιολόγου διὰ τὴν D WIII 103
10 ἐκείνου γλισχρότητα, εἶτα καὶ ἐπεκαλέσας ἐκείνῳ διὰ τὸ ἀπρο-
νόητον, ἐτίφθη σφοδρότατα. ἐξ ἀπρονοίας οὖν τοῖς Βουλγάροις 18
προσκεχωρήκει, καὶ δι' αὐτοῦ πᾶσαν οἱ βάρβαροι μηχανὴν
ἐργάζεσθαι μεμαθήκασιν. οὕτως οὖν εὐπορήσαντες ἐλεπόλεον, 19
οὐκ ἐχρόνισαν εἰς τὴν τοῦ κατὰ Μεσημβρίαν ἄστεος πόρθησιν.
15 τοῦ δὲ βασιλέως τὸν πατριάρχην μετακαλεσαμένου καὶ τῶν 20
D III 377 ἀρχιερέων τινὰς καὶ προθεμένον βουλὴν περὶ τῶν μετὰ Βουλ-
γάρων σπονδῶν καὶ εἰ χρὴ ἐκδοῦναι τῷ Κρούμῳ τοὺς ἐκεῖθεν
Ῥωμαίους προσπεφυγότας (καὶ τοῦτο γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπὶ
ταῖς σπονδαῖς ἐξήτει ὁ βάρβαρος), ὁ μὲν πατριάρχης καὶ οἱ P II 127 A
20 ἀρχιερεῖς συνεβούλευον ἐκδοθῆναι τοὺς πρόσφυγας, κρεῖσσον

1 ἀτραμυτηνοῦ EwpDi, ἀτραμυτινοῦ D, B mutatum ex ἀτραμυτηνοῦ,
v. ad XIV 27, 9 2 καὶ εἰ ARwp, εἰ δὲ D 3 τῶν versu
exepunte om. C χριστιανῶν AEDwp, χριστιανῶν O 4 συμ-
βουλῇ RwpDi, συμβουλὴν A 11 σφοδρότητα D, corr. Dw 12 ἐκεί-
νον O 13 ἀπορήσαντες E 14 ἐχρόνησαν p* invitis ARw
15. 16 καὶ τῶν ἀρχιερέων τινὰς om. C 16 προθεμένων D, corr.
Dw περὶ om. E βουλῶν (sic) C 18 Ῥωμαίους CE γὰρ
δὲ C τοῖς om. w*p invitis AR, cetera: Wo lat. 20 ἐκδοῦναι
Ewp προσφύγους E

Quam si pacem imperator repudiaret, se Mesembriam invasurum 15
minabatur eumque, qui bellum maluisset, Christianorum exitii
auctorem fore. Quas condiciones cum rex de consilio suorum 16
renuisset, Crumus Mesembriam invasit machinis ad urbem expu-
gnandam adductis. Nam Arabs quidam sollers mechanicus, cum 17
se ad Nicephorum aliquando contulisset et sacro baptismo
initiatu ob illius sordes pro dignitate non tractaretur deque sui
neglectu conquestus acerrime vapulasset, desperatus ad Bulgaros 18
profectus est barbarosque omnis generis machinas fabricari docuit,
quibus abunde instructi vastationem Mesembriae non cunctanter 19
sunt aggressi. Rex autem, cum patriarchae et primorum sacer- 20
dotum quibusdam deliberationem de pace Bulgarica et transfugis
quibusdam Bulgaris Crumo tradendis proposuisset (nam etiam id

- κρίνοντες εἶναι παθεῖν μετρίους τινὰς ἢ πλήθη πάσχειν ἀνά-
 21 ριθμα. οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα καὶ ὁ Στουδίτης Θεόδωρος τὰς
 σπονδὰς ἀπηγόρευον, λέγοντες μὴ δεῖν ἐκδιδόναι τοὺς πρόσ-
 22 φυγας. αἱ μὲν οὖν πρὸς τοὺς Βουλγάρους σπονδαὶ ἐντεῦθεν
 23 κεκώλυντο. ἦν γὰρ ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος τὸν μὲν τρόπον χρη- 5
 στὸς καὶ τὴν πίστιν ὁρθός, περὶ δὲ πραγμάτων οἰκονομίαν νωθὴς
 καὶ τοῖς ὑπερέχουσι τῶν ἀρχόντων ὅπη ἂν ἄγοιτο ξαδῖως ἐπό-
 μενος.
- 18 Κομήτης δ' ἀστήρ ἐφάνη τότε σχηματισθεὶς εἰς εἶδη διά-
 φορα, ὧν λέγεται εἶναι καὶ ἀνθρώπου σχῆμα χωρὶς κεφαλῆς. 10
- B 2 Οἱ Βούλγαροι μέντοι τῆς Μεσημβρίας κρατήσαντες πολλὰ
 ἐν ταύτῃ εὐρήκασιν, μετὰ τῶν ἄλλων δὲ καὶ τοῦ ὕγρου πυρὸς
 3 οὐκ ἐλάχιστον. αἰχμαλώτων δ' ἐπανελθόντων τινῶν, μαθὼν
 ἐκ τούτων ὁ βασιλεὺς βούλεσθαι τὸν Κροῦμον τὴν Θράκην
 4 ληίσασθαι, ἐξῆλθε τῆς πόλεως. ὅθεν οὐδὲν ὧν ἐμελέτα δρᾶσας 15
 ὁ βάρβαρος, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς τῶν οἰκείων ἀποβαλὼν ὑπενό-

5 οὗτος ἦν τὸ ἦθος ὁ Μιχαήλ (βασιλεὺς E) AE σημειῶσαι E 11 δι
 μαθὼν ὁ βασιλεὺς μέλλειν τοὺς Βουλγάρους τῇ Θράκῃ ἐπελθεῖν, ἐξῆλθε.
 CE καὶ οἱ μὲν Βούλγαροι ἄπρακτοι ἔμειναν· ἐκείνος δὲ τὴν οἰκείαν χώ-
 ραν διὰ τῆς προσεδρίας τοῦ στρατοῦ ἐκάκου C

1 κρίνοντες εἶναι παθεῖν μετρίους AR, εἶναι παθεῖν κρίνοντες μετρίους
 Ewp, κρίνοντες εἶναι μετρίους παθεῖν C 3 ἐκδιδόναι Rwp 4 πρὸς
 om. w*p invitis AR 5 κεκώλυνται Ewp 7 ὑπερέχουσι AEwp,
 ἐν ὑπεροχαῖς O τῶν ἀρχόντων om. O ὅποι DEwp ἀγόμενος
 Ewp 9 δὲ Ewp Di, μέντοι O σχηματισθεὶς E εἶδη ADwp,
 E corr. ex ἡδῇ, ἡδῇ R 10 post ὧν add. καὶ ἐν Ewp, ἐν O
 11 οἱ β. μέντοι AEwp, οἱ δέγε β. O, v. XV 19, 13 12 εὐρήκασιν
 ἐν αὐτῇ O

- inter ceteras pacis condiciones barbarus postularat) patriarcha et
 sacerdotes praestare censebant transfugis traditis paucos male
 21 tractari, quam turbas innumerabiles. Sed senatores aulici et Theo-
 dorus Studita pace repudiata supplices tradendos esse negabant.
22. 23 Quae res paci Bulgaricae impedimento fuit. Nam erat quidem
 imperator hic ingenio leni et fide recta, sed ad res gerendas
 tardus, facile secutus, quocunque a proceribus ducebatur.
18. Tum stella crinita apparuit, quae varias formas expri-
 mebat, quarum fuisse fertur etiam hominis carentis capite.
- 2 Bulgari tamen Mesembria potiti cum multa alia ibi reppere-
 3 runt, tum ignis Graeci non parum. Cum autem rex e quibusdam
 captivis didicisset velle Crumum Thraciam populari, ex urbe
 4 egressus est. Barbarus igitur omissis conatibus multisque suo-

στησε· καὶ ὁ βασιλεὺς τὰς Ῥωμαϊκὰς δυνάμεις πάντοθεν συν- 5
αθροίσας εἰς Θράκην αὐθις ἐξῆλθε, συνεπομένης αὐτῷ καὶ
τῆς Αὐγούστας ἄχρι τῶν Κιδόκτου. ὁθεν δυσχερᾶναν τὸ στρα- 6
τιωτικὸν ἐλοιδορεῖτο τῷ αὐτοκράτορι. εἶτα ἡ μὲν Αὐγούστα 7
ἐπανελήλυθεν, ὁ δὲ Μιχαήλ περιεπόλει τὴν Θράκην, μηδὲν τι
πράττων στρατηγικὸν ἢ τι κατὰ τῶν ἐναντίων οἰκονομούμενος· C
D III 378 καὶ ἦσαν τοῖς τῆς χώρας οἰκήτορσι τὰ στρατεύματα οὐχ ἦτιον 8
τῶν βαρβάρων εἰς προνομήν. καὶ ὁ Κροῦμος δὲ τῶν οἰκείων 9
ἀπάρας ἡθῶν ταῖς βασιλικαῖς παρεστρατοπεδεύσατο παρατάξει.
10 μάχης οὖν συγκροτηθείσης ἡτιῶνται Ῥωμαῖοι, τοῦ στρατηγοῦ 10
τῶν ἀνατολικῶν Λέοντος τοῦ ἐξ Ἀρμενίων αἰτίου τῆς ἡττης
γεγενημένου. οὗτος γὰρ τῆς βασιλείας ἐρῶν καὶ πρὸς τὴν 11
στρατιὰν διαβάλλων τὸν Μιχαήλ ὡς ἀνανδρὸν τε καὶ ἀστρατή-
γητον, ἄρτι τοῦ πολέμου συγκροτηθέντος, τὰ ὑπ' αὐτὸν τάγματα
15 ἐπεσθαί οἱ ἐγκελευσάμενος λειποτακτῆσας ἀπῆει φυγὰς. τοῦτο 12
καὶ τοὺς ἄλλους ἔτρεπεν εἰς φυγὴν, ὥστε τὸν Κροῦμον μηδὲ
πιστεύειν τῷ γινομένῳ διὰ τὸ λίαν παράλογον, ἀλλὰ λόχον D

10 ἦτα τῶν Βουλγάρων ἐπελθόντων, ἡττήθησαν οἱ Ῥωμαῖοι ἐπιβουλῇ τοῦ
Ἀρμενίου (ἀρμενίου C) Λέοντος C

2. 3 καὶ τῆς αὐγούστας (αὐγούστης Ewp) ἄχρι τῶν κιδόκτου (κηδό-
κτου Ewp, v. XV 23, 17) AEwp, ἄχρι τῶν κιδόκτου (mutat in κη-
δόκτου B) καὶ τῆς αὐγούστης O 3 Ἀκεδούκτου vel Ἀκιδούκτου Theoph.
1 p. 500, 16 δυσχερᾶναν CEwp 4 αὐγούστα EB*wpDi, v. ad
XIII 23, 27 - 6 στρατηγὸν | E, στρατιωτικὸν C τι RwpDi, om.
D, τί AE 9 τάξει OwpDi 11. 12 αἰτίου τῆς ἡττης γεγεν-
μένου λέοντος τοῦ ἐξ ἀρμενίων (ἀρμενίων w) Ew(p) 13 στρατιάν p*
inuitis ARw 14. 15 τάγματά οἱ ἐπεσθαί B 15 λειποτακτῆσας
Di, v. ad XVI 16, 32 17 λόχον | λόγον B, λόχον E

rum amissis recessit; et rex Romanis copiis undique arcessitis in 5
Thraciam rursus abiit, Augusta quoque ad Cidoctum usque comi-
tante. Quod milites aegre ferentes imperatori conviciabantur. 6
Deinde Augusta domum rediit, Michaël vero Thraciam obiit neque 7
quicquam duce dignum aut hostibus perniciosum egit, legiones- 8
que provinciales non minus praedabantur, quam barbari. Sed et 9
Crumus sedibus relictis castra prope exercitus regiones posuit,
commissaque pugna Romani victi sunt ducis Orientalium copia- 10
rum Leonis Armenii culpa, qui regni cupidissimus Michaëlem 11
apud exercitum initio pugnae ut effeminatum et rei bellicae impe-
ritum calumniatus suas legiones se sequi iussit desertisque ordi-
nibus fugam cepit. Quae res ceteros quoque in fugam vertit ita, 12
ut Crumus fugae illi absurdae fide non habita suos contineret,

13 ἡγεῖσθαι τοῦτο καὶ τοὺς ἅμφ' αὐτὸν ἐπισχεῖν. ὥς δ' ἐώρα
 τοὺς Ῥωμαίους φεύγοντας ἀκόσμως καὶ ἀκρατῶς, τότε τοῖς
 οἰκείοις διώκειν ἐγκελευσάμενος φόνον πλεῖστον ἐργάσατο στρα-
 14 τιωτῶν τε καὶ στρατηγῶν. μόλις δ' ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Κων-
 σταντίνου μετ' ὀλίγων τινῶν φυγῇ διασώζεται, τοῦ χάρακος 5
 καὶ τῆς σκηνῆς τῆς βασιλικῆς γεγονότων τοῖς βαρβάρους διάρ-
 15 παγμα. ἐντεῦθεν ὁ Λέων ἀδείας δραξάμενος καὶ τοὺς κοινω-
 νοὺς τῶν βουλευμάτων αὐτῷ διασπείρας εἰς τὰ περιλειφθέντα
 τῶν στρατευμάτων λέγοντας ἐξ ἀφελείας τῶν κρατούντων ἡτ-
 τᾶσθαι Ῥωμαίους καὶ δεῖσθαι τὰ πράγματα γενναίου ἀνδρός, 10
 οἷος ὁ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς Λέων ἐστίν, εἰς στάσιν τοὺς
 16 στρατιώτας ἡρέθισε· καὶ τὸν μὲν βασιλέα κακῶς ἔλεγον, τὸν
 P II 128 A Λέοντα δὲ βασιλικῆς εὐφημίας ἡξίουν, τὴν ἐκείνου περιστάntes
 W III 104 17 σκηνῇ. ἀκικζομένου δ' αὐτοῦ καὶ παραιτουμένου δῆθεν τὴν
 αὐταρχίαν, ὁ τραυλὸς Μιχαὴλ τάγματος ἄρχων τὸ ξίφος σπα- 15
 σάμενος, τοῦτο δὲ καὶ ἄλλοις ποιεῖν ὑποθέμενος τῆς συνωμοσίας D III 379
 μετέχουσι, πείθουσι τάχα καὶ ἄκοντα τὴν ἀνάρρησιν τὸν Λέοντα
 18 δέξασθαι. ὥς οὖν ἡγγέλη ταῦτα τῷ Μιχαήλ, εὐθὺς οὔτε πρὸς
 ἀντικατάστασιν ὥρμησεν οὔτε τῆς βασιλείας ἀντιποιήσασθαι ἐδο-

7 ὅπως ὁ Λέων ἐαυτῷ τὴν βασιλείαν περιποιήσατο CE 14 διὰ τὴν
 βασιλείαν καταδέχεσθαι ὁ Λέων ἐσχηματίζετο· καὶ C ὅπως ὁ Μιχαὴλ ἀπρα-
 γμόνως αὐτῷ (om. C) ἐξέστη τῆς ἀρχῆς καὶ δσα ἔπαθεν CE

1 αὐτὸν BD, s. spir. C δὲ EwpDi 4 τε om. D 5 φυγῇ
 RwpDi, φυγεῖν A 6 γεγονότος D 8 αὐτοῦ DEwp τοὺς
 περιλειφθέντας D περιληφθέντα (sic) A 14 ἀκικζομένου ADEw,
 ἀκικζομένου R, αικικζομένου p* 17 τὸν λέοντα τὴν ἀνάρρησιν Ewp
 18 ἡγγέλλη (sic) AE εὐθὺς om. OwP (v. aun. sequ.)

13 insidias esse ratus. Ut autem Romanos temere effuseque fugere
 vidit, tunc suis insequi iussis tantam militum ducumque caedem
 14 edidit, ut et rex cum paucis Cpolim vix elaberetur et vallum
 15 atque tabernaculum regium a barbaris diriperetur. Inde sumpta
 fiducia Leo, cum consiliorum suorum conscios in reliquias legio-
 num dimisisset, qui dicerent et Romanos ex inscitia imperato-
 rum vinci et res strenuum virum postulare, qualis esset Leo
 16 dux Orientalium, milites ad seditionem concitavit, ut et regi
 maledicerent et Leonem circumstantes eius tabernaculum regem
 17 salutarerent. Leonem vero simulate detrectantem ac deprecantem
 scilicet imperium Michaël Balbus tribunus stricto gladio, monitis
 etiam ceteris coniuratis, ut idem facerent, adigit, ut et invitatus
 18 imperii titulum admitteret. Quibus nuntiatis Michaël statim
 neque ad resistendum se paravit, neque de regno vindicando

κίμασεν, ἀλλὰ τὰ τῆς βασιλείας παράσημα τῷ Λέοντι ἑξαπέ-
 στειλεν. ἑλθόντος δ' ἐκείνων εἰς τὰ βασίλεια ὁ Μιχαὴλ ἄμα 19
 τῇ συζύγῳ καὶ τοῖς παισὶ πρὸς τὸν ἐν τῷ Φάρῳ ναὸν ἱκέτης
 εἰσέδραμεν. ἀποσπασθέντες δ' ἐκείθεν, ὁ μὲν Μιχαὴλ εἰς τὴν 20 B
 5 Πρώτην λεγομένην νῆσον ἀπάγεται καὶ μοναχὸς γεγωνὺς ἐκεῖ
 κατεβίω. τὸν δὲ παῖδα τούτου τὸν Θεοφύλακτον, ὃς καὶ ἀναρ- 21
 ρήσεως, ὡς ἔφημεν, κατηξίωτο, τῶν παιδογόνων μορίων ἀφεί-
 λετο καὶ σὺν τῇ μητρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ὑπερορίους ἐποίησε.
 Τῷ μὲν οὖν Μιχαὴλ ἐς τοῦτο τὰ τῆς ἀρχῆς ἐτελεύτησεν, 19
 10 δύο ἐνιαυτοὺς βασιλεύσαντι. ὁ δὲ Λέων εἰς τὰ βασίλεια εἰσελ- 2
 θὼν αὐτίκα ἐκδυσάμενος ὁ περιέκειτο φάρος τῷ τραυλῷ Μιχαὴλ
 ἐνεχείρισε, κάκεινος εὐθὺς αὐτὸ ἡμφιάσατο, ὃ πολλοῖς σημείον
 ἐκρέθη τοῦτον μέλλειν ἔσεσθαι τῷ Λέοντι τῆς βασιλείας διάδοχον.
 οὐ τοῦτο δὲ μόνον τῆς διαδοχῆς σημαντικὸν τοῦ κράτους συνέβη 3 C
 15 τῷ Μιχαήλ, ἀλλὰ καὶ ὅπισθεν τοῦ Λέοντος πορευόμενος βα-
 σιλικὴν ἐσθῆτα μεταμφιασάμενον, τὸ ταύτης πεπάτηκε κρᾶσπε-

9 βασιλεία Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου (ἀρμενίου CD) AR 10 ὅσα (καὶ ὅσα E)
 συνέβη σημαντικὰ τοῦ τὸν Μιχαήλ τοῦ Λέοντος διάδοχον ἔσεσθαι CE

1 ἀλλὰ AE, ἀλλ' εὐθὺς Owp τῆς βασιλείας AEwp, τοῦ κράτους O
 4 ἀποσπασθέντος D, corr. Dw 7 ἔφημεν] XV 17, 9 8 ἐποίησε
 RwpDi, ἐποίησεν AB, v. ad XIII 1, 5 9 εἰς O, v. ad XIV
 12, 14 10 δύο ἐνιαυτοὺς βασιλεύσαντι DB-W, ἐνιαυτούς | βασι-
 λεύσαντι A, ἐνιαυτούς βασιλεύσαντι . . . E, quae lacuna a W^a suppletur
 addito β', βοῖ ἐνιαυτοὺς βασιλεύσαντι C (pro illo βοῖ antea aliquod
 aliud erat exaratum nunc non perspicuum, etsi non erat δύο),
 ἐνιαυτοὺς βασιλεύσαντι τέσσαρας καὶ μῆνας ἐνία B lacuna codicis a
 viro quodam docto Glycae verbis (p. 531, 17) suppleta, ἐνιαυ-
 τοὺς βασιλεύσαντι δύο wpDi παρελθὼν O 11 Τραυλῷ p* in-
 vitis ARw 13 ante τοῦτον add. τοῦ Rwp 16 ἄκρον πεπά-
 τηκε O

cogitavit, sed regia insignia Leoni misit; illoque regiam in-19
 gresso Michaël cum uxore et liberis in aedem, quae est in
 Pharo, supplex confugit. Illinc avulsi Michaël in insula Prota 20
 monachus factus vitam exegit, Theophylactus, eius filius, qui 21
 imperator, ut diximus, appellatus fuerat, virilibus exsectis cum
 matre et fratribus est relegatus.

19. Hunc exitum habuit Michaëlis imperium duorum anno-
 rum. Leo vero ingressus regiam statim exutam vestem, quam 2
 gerebat, Michaëli Balbo dedit, quam idem illico induit, unde multi
 coniecerunt eum Leoni in regno successurum esse. Neque hoc 3
 solum successionis illius augurium ei fuit, sed illud etiam, quod
 Leonem pone sequens vestem regiam calcavit extremam; idque

3 δον· τοῦτο καὶ τῷ Λέοντι οὐκ ἀγαθὸν οἰώνισμα ἔδοξε. τούτοις
 4 δὲ καὶ ἄμφοιν ἡ βασιλεία προεΐρητο. ὁ γὰρ ἄνωθι ξηθείς
 Βαρδάνιος ὁ στρατηγὸς καὶ πατρικίος πρὸ τοῦ τυραννίδι ἐπι-
 κεχειρηκέναι, στρέφων αὐτὴν κατὰ νοῦν, εἰς τινα μοναχὸν ἐν
 τῷ Φιλομηλίῳ ἀσκούμενον καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα πιστευό-
 5 μενον ἀπελθὼν, ἐκείνῳ τὸ ἀπόρρητον ἀνεκάλυψε καὶ εἰ ἔσται
 5 αὐτῷ ἐπιτελὲς τὸ βούλευμα ἐπυνθάνετο. ὁ δὲ ἀπηγόρευσεν D III 380
 αὐτῷ τὴν ἐγχείρησιν, φάμενος ὡς οὔτε τεύξη τοῦ ἐφετοῦ καὶ
 D 6 στερηθήσῃ καὶ τῆς περιουσίας καὶ τοῦ φωτός. ἐπὶ τούτοις ὁ
 μὲν ἀπῆει περιόλιπος· ὁ Λέων δὲ οὗτος καὶ ὁ τραυλὸς Μι-
 7 χαὴλ καὶ τις ἕτερος Θωμᾶς αὐτῷ τὸν ἔπιον παρέστησαν. ἄνω-
 θεν δὲ προκύψας ὁ μοναχὸς καὶ τούτους ἰδὼν, μετακαλεῖται
 τὸν στρατηγὸν καὶ φησι “σοὶ μὲν, ὡς εἰρηκὰ σοι, οὐ δίδωσιν
 8 ὁ θεὸς τῆς βασιλείας τυχεῖν· τῶν δὲ τὸν ἔπιον σοι παραστη-
 σάντων τοὺς δύο, τὸν Λέοντα καὶ τὸν Μιχαήλ, ἴσθι καὶ ἄμφω 15
 9 τῆς βασιλείας κρατήσοντας. ὁ δ’ ἕτερος ἐπιχειρήσει μὲν καὶ
 ἑαυτῷ περιθήσει διάδημα, οὐ τεύξεται δὲ τῶν κατὰ σκοπὸν,

2 περὶ τοῦ ἐν τῷ Φιλομηλίῳ μοναχοῦ καὶ τοῦ Βαρδανίου (βαρδάνη E) AE

1 καὶ om. D 2 ὁ ἄνω⁹ (= ἄνωθι) γὰρ E, unde ὁ ἄνωθεν γὰρ
 perperam wp 3 βαρδάνιος AEwp, Genes. p. 8, 2, Theoph.
 cont. p. 6, 13 ss., Cedr. (Scylitz.) II p. 48, 23 ann., βαρδάνης O,
 excogitatum a viro docto, quod Zonaras supra (XV 14, 9)
 eundem dixerat βαρδάνην; sed sequitur scriptor fontem adhi-
 bitum. 5 φιλομηλίῳ A, Genes. p. 8, 8, 13, 12, Theoph. cont.
 p. 7, 8, φιλομηλίῳ Rwp, Philomelio: W'o lat., v. argum. ad h. l.,
 XV 21, 23, 22, 25 ante προλέγειν asteriscum in E add. W'o
 6 ἀνεκάλυψε AB Genes. p. 8, 18, ἀπεκάλυψε Rwp 10 δ' RwpDi
 δ' ante τραυλός om. w*p invitis AR 14 τῶν δὲ RwpDi, τὸν
 δὲ A 15 post ἄμφω add. κατὰ καιροὺς ἰδίους Ow'p 17 αὐτῷ B

malum omen Leoni quoque visum est. Horum enim utrique
 4 praedictum fuerat fore, ut regnarent. Nam Bardanius dux et
 patricius, cuius supra facta est mentio, imperium animo agitans,
 priusquam id invaderet, cum monacho quodam in Philomelio
 degente, qui futura praedicere credebatur, arcanum illud com-
 5 municavit percontatus, num voti compos foret. Is eum a conatu
 illo dehortatus neque voti compotem fore et opibus ac luminibus
 6 privatum iri respondit. Quibus ille auditis tristis abiit. Hic vero Leo
 et Balbus Michaël et alius quidam Thomas equum ei adduxerunt;
 7 quos cum monachus superne prospectans vidisset, duci arcessito
 8 ait “Tibi quidem, ut dixi, regnum deus non largitur; duos vero
 de iis, qui equum tibi adduxerunt, Leonem et Michaëlem, scito
 9 imperio potituros esse. Tertius autem conabitur iste quidem et

ἀλλ' ἀπολείπεται κακῶς." ὁ μὲν οὖν ταῦτα προείρηκεν. ὁ δὲ 10
Βαρδάνιος ἀπιστήσας αὐτῷ τυραννίδι ἐπικεχείρηκε· τὸ δ' ὅπως
 οὐκ ἔτυχε τῆς βασιλείας, ἀλλὰ καὶ ἐξεκόπη τὰ ὄμματα καὶ τοῦ
 πλούτου ἐστέρητο, ἤδη μοι προϋστόρηται. βασιλεύσας δὲ ὁ *Λέων* 11 P II 129 A
 5 τὸν *Μιχαήλ* μὲν τὸν τραυλὸν πατρίκιον ἐτίμησε καὶ κόμητα
 τῆς τῶν ἐξκουβίτων σχολῆς, τὸν δὲ γε *Θωμᾶν*, δς καὶ αὐτὸς 12
 ἦν εἰς τῶν τῷ *Βαρδανίῳ* τότε τὸν ἔπιον παρασησαμένων,
 τουρμαρχὴν τοῦ τάγματος τῶν φοιδεράτων προεχειρίσατο.
 Τῶν μέντοι *Βουλγάρων* τὴν *Θράκην* ληιζομένων, διεπρε- 13
 10 σβεύσατο πρὸς τὸν αὐτῶν ἀρχηγὸν ὁ *Λέων* περὶ σπονδῶν. ὁ 14
 δὲ τῇ νίκῃ τῇ ἑναγχοῦς ὀγκωθεὶς τὴν πρεσβείαν τὴν περὶ τῶν
 σπονδῶν οὐ προσήκατο. οὐκοῦν ἐξεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατ' 15
 αὐτοῦ, καὶ αὐθις ἡ νίκη τοῖς βαρβάροις ἐπεμειδία, καὶ εἰς
 φρυγὴν ἀπιδόντων *Ῥωμαίων*, ἐδίωκον οἱ βάρβαροι ὄπισθεν καὶ
 15 καταφρονητικῶς διακείμενοι οὐ κατὰ κόσμον οὐδ' εὐσυντάκτως
 ἐδίωκον, ἀλλὰ ἄλλοσέ ποι ἄλλοι σκεδαννύμενοι. τοῦτο κατα- 16 B W III 105
 D III 381 νοήσας ὁ βασιλεὺς (ἔτυχε γὰρ ἐπὶ μετεώρῳ τόπου ἐστῶς) καὶ

9 διὰ περὶ σπονδῶν διαπρεσβευσάμενος ὁ *Λέων* πρὸς τὸν ἀρχοντα *Βουλ-*
γάρων ἐπεὶ οὐκ ἐδέχθη, ἐξεστράτευσεν κατ' ἐκείνου καὶ ἐνίκησεν C, ὅπως ἐξ-
 εστράτευσεν κατ' ἐκείνων καὶ ἐνίκησεν E

2 *βαρδάνης* Owp, v. ad XV 19, 4 ἀποστήσας E 4 προϋστό-
 ρηται) XV 14, 9 ss. δ' C 5 τὸν μὲν τραυλὸν *μιχαήλ* πατρίκιον
 Owp, τὸν *μιχαήλ* μὲν τραυλὸν πατρίκιον E 6 τῆς om. B 7 εἰς
 ἦν Rwp *βαρδάνης* Owp, v. ad vs. 2 τότε om. O post
 παρασησα. add. ἐπὶ τῆς κατοικίας τοῦ μοναχοῦ Owp 8 *τουρμαρχὴν* B
 10 *εἰρήνης* O 11 τῇ νίκῃ—ὀγκωθεὶς] πεφνυσημένος τῇ νίκῃ τῇ ἑναγχοῦς O
 12 σπονδῶν D, corr. Dw 16 πῇ Rwp ἄλλη D, ἄλλοι corr. Dw
 17 ἐστῶς AO Cedr. (Scylitz.) II p. 53, 12, ἐστῆκώς Ewp

diadema sibi imponet; sed voto suo deceptus male peribit."
 Haec ille praedixit. Sed Bardanius fide ei non habita tyrannidem 10
 invasit; quo pacto autem regno exciderit et oculis sit orbatus,
 opibus etiam ereptis, ante a me narratum est. Ceterum Leo im- 11
 perio potitus Michaëlem Balbum patricium fecit et scholae excu-
 bitorum comitem, Thomam, qui et ipse ex iis fuerat, qui Barda- 12
 nio equum tum adduxerant, turmarcham legionis foederatorum
 designavit.

Bulgaris autem Thraciam vastantibus, legatos ad eorum du- 13
 cem de pace misit. Quem, cum recenti victoria inflatus pacis 14
 condiciones repudiaret, bello adortus est; sed barbari, victoria rur- 15
 sus ad ipsos inclinante, Romanos in fugam versos a tergo contem-
 ptim nulloque ordine insequabantur, alii alio dispersi. Quo rex 16
 animadverso (nam in editiore loco stabat) suos ad pugnam cohor-

τοὺς περὶ αὐτὸν λόγοις παραθήξας παρακλητικοῖς καὶ παρορ-
 μήσας εἰς πόλεμον ἐπεισέφερε κατὰ βαρβάρων μετὰ γενναίου
 17 ψυχῆς παραστήματος, καὶ τῇ ἀθρόᾳ μεταβολῇ δέματι τοὺς
 πολεμίους ἐνέβαλε πανικῶ, καὶ ἀνῆρηντο μὲν πλείους, ἥχμα-
 18 λώτιστο δὲ καὶ πλῆθος πολὺ. μικροῦ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Κροῦμος 5
 ἀνῆρηντο ἂν βληθεὶς καὶ τοῦ ἵππου ἐκπεπτωκώς, εἰ μὴ περι-
 στάντες αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν καὶ συνησπικότες εἰς ἵππον ἀνέ-
 19 λαβον ἕτερον, καὶ οὕτως ὤχετο ἀποδράς. ἐντεῦθεν ὁ βασιλεὺς
 τροπαιοφόρος κατέλαβε τὰ βασίλεια καὶ λείαν ἄγων πολλὴν οὐ
 πολὺν τὸ ἐν μέσῳ καὶ τῆς κατὰ τῶν σεβασμίων εἰκόνων λύτης 10
 C ἀπήρξατο· ὅθεν δὲ τῇ μανίᾳ ταύτῃ γέγονε κάτοχος αὐτίκα δὴ
 διηγῆσομαι.
 20 Τῷ ἤδη ξηθέντι μοι μοναχῶ, ὃς περὶ ἑαυτοῦ ὥς μέλλει
 τῆς βασιλείας ἔσεσθαι ἐγκρατὴς προηγόρευσε, τῆς προορήσεως
 ἀποτιννὺς ἀμοιβήν, δῶρα ἐκπέμπει διὰ τινος τῶν οἰκειοτάτων 15
 21 αὐτῶ. ὁ δὲ πεμφθεὶς οὐκ ἐκείνῳ ἐνέτυχεν (ἔφθη γὰρ ὁ μο-
 ναχὸς ἐκεῖνος τὴν ζωὴν μεταθέμενος), ἕτερον δ' εὐρηκώς τῇ
 ἐκείνου κατοικίᾳ σκηνοῦμενον, ὥς ἐκείνῳ, μὴ γινώσκων τὸν
 22 ἄνδρα, τοῦτ' αὖ προσεληλύθει. ὁ δὲ (ἦν γὰρ τὰ τῶν εἰκονο-

4 οὐ γράφει (γράφη E) τὸ πανικῶ ἀλλαχού E 13 ὅπως ὁ Ἀρμένιος
 (ἀρμένιος C) Λέων ἔθετο τῇ τῶν εἰκονομάχων αἰρέσει CE

1 παρακλητικοῖς παραθήξας O 2 post κατὰ add. τῶν RwpDi
 4 πανικῶ om. O 7 ἀνέλαβον A, B corr. ex ἀνέβαλον, ἀνέβαλον
 RwpDi 9 τροπαιοφόρος w*p invitis AR 10 ἀγίων O Wo lat.
 11 ad τῇ Wo asteriscum add. in E 13 αὐτοῦ Rwp ὥς δι Owp
 14 ἔσεσθαι τῆς βασιλείας D 15 ἀμοιβάς B 18 κατοικίᾳ w*pDi
 invitis AR ὥς ἐκεῖνον B γινώσκειν E 19 προσελήλυθεν E

17 tatur atque impellit et barbaros fortiter aggreditur, et hostes subita
 conversione perterrefactos maxima ex parte caedit magnamque
 18 multitudinem capit. Nec multum afuit, quin ipse Crumus vulnere
 accepto equo delapsus occideretur, nisi satellites conglobati scutis
 19 protecto et alteri equo imposito fugam aperuissent. Rex igitur
 triumphans magnaue praeda parta regiam ingressus non multo
 post insaniam contra venerabiles imagines est auspicatus; unde
 vero in eum furorem inciderit, iam exponam.

20 Ei monacho, a quo Leoni imperium praedictum fuisse supra
 exposuimus, gratiam relaturus per quendam ex intimis suis dona
 21 misit. Is non in ipsum incidit, quippe iam mortuum; sed cum
 alium invenisset ibi habitantem, ad illum, ut quem non nosset,
 22 accessit. Ille vero (erat enim oppugnator imaginum eiusque sectae
 propugnator acerrimus) neque munera accepit et eo, a quo affere.

μάχων πρεσβέων καὶ τῆς αἰρέσεως διάπυρος ἐραστής) οὐτε
τὰ δῶρα προσήκατο καὶ τὸν τούτων κομιστὴν ἀπεπέμψατο, ἐξ 23
εἰδώλων προσκυνητοῦ μή τι λαβεῖν ἀνέχεσθαι φάμενος καὶ τῆς D
βασιλείας καὶ τῆς ζωῆς διὰ βραχείας ἐπαπειλῶν τῷ βασιλεῖ στέ-
5 ρησιν, εἰ μὴ τοῦ προσκυνεῖν τοῖς εἰδώλοις ἀπόσχοιτο, τὰς σεπτὰς
εἰκόνας σὺτω καλῶν. ταῦτα παρὰ τοῦ σταλθέντος ἀγγελθέντα 24
τῷ Λέοντι ἔμφροντιν αὐτὸν πεποιήκασιν· καὶ κοινοῦται τὰ μη-
νυθέντα τῶν οἱ συνήθων τινὶ τῷ Μελισσηνῷ Θεοδότῳ, δς τοῖς
D III 382 εἰκονομάχοις αἰρεσιώτης ἐτύγχανεν ὄν. δόλῳ τούτων ἐκεῖνος 25
10 τὸν Λέοντα μέτεισι καὶ τινα μοναχὸν ἐναντῷ γινώσκων δρόδοξον,
τούτῳ συνεβούλευε κοινώσασθαι τὴν ὑπόθεσιν, καὶ δ ἂν ἐκεῖνος
ὑπόθῃται, τοῦτο ποιῆσαι· εἶναι γὰρ τὸν ἄνδρα μεστὸν χαρίτων 26
πνευματικῶν καὶ προορῶντα τὰ μέλλοντα καὶ προλέγοντα. ὥς 27
ὅν εἶδε τὸν βασιλέα συνθέμενον τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἄπεισι πρὸς
15 τὸν μοναχὸν δ Θεόδοτος καὶ προλέγει αὐτῷ τὴν ὥς αὐτὸν τοῦ P II 130 A
βασιλεύοντος ἐν ἰδιώτου σχήματι ἄφιξιν καὶ διου χάριν ἐλεύ-
σεται καὶ μυσταγωγεῖ τοῦτον ὅσα τῷ βασιλεῖ διαλέσσεται. εἶτα 28
νυκτὸς ἄπεισιν δ βασιλεὺς πρὸς τὸν μοναχὸν μεταμφιασάμενος,

6 περὶ τοῦ Μελισσηνοῦ (μελισσηνοῦ E) Θεοδότου καὶ ὅπως τὸν Λέοντα
ἠπάτησε κατὰ τῶν ἀγίων εἰκόνων λυτῆσαι CE 13 ὅρα πόσον δ Σα-
τανὰς (sic) ἰσχύει B

1 σπουδαστῆς Owρ 2 τὸν] τὴν typotheta apud Di 4 βραχέως E
βασιλεῖ AE Cedr. (Scylitz.) II p. 54, 23, λέοντι Owρ 6 στα-
λέντος BCEwρDi 7 αὐτῷ E 8 τῶν οἱ — 9 αἰρεσιώτης om. E
8 οἱ om. Owρ 12 ὑπόθοιτο Rwp 14 βασιλέα AR, λέοντα C,
λέοντα βασιλέα wρDi, imperatore: Wo lat. omisso Leonis nomine
16 αὐτῷ τῷ D, ἰδιώτου corr. Dw

bantur, dimisso professus est se a simulacrorum adoratore nihil 23
accipere, regi et regni et vitae iacturam brevi comminatus, nisi
adoratione simulacrorum (sic enim venerandas imagines appellabat)
abstineret. Haec nuntiata sollicitum reddiderunt Leonem; rem igitur 24
cum quodam ex familiaribus Theodoto Melisseno communicat,
qui oppugnantibus imaginum studebat. Ille Leonem dolo aggres- 25
sus monet, ut negotium cum quodam monacho, quem eiusdem secum
opinionis esse norat, communicet et quae ille suaserit exsequatur.
Virum enim plenum esse gratia spiritus ac res futuras et praevidere 26
et praedicere. Quibus verbis rege assenso Theodotus monachum 27
convenit, regem habitu privati hominis ad eum venturum esse
et qua gratia sit venturus indicat, quaeque cum rege sint disse-
renda eum docet. Rex noctu ad monachum abijt mutata veste, 28

ἵνα μὴ διαγνωσθῇ ὧν βασιλεύς· συμπαρῆν δέ οἱ καὶ ὁ Θεό-
 29 δοτος. ὁ δὲ μοναχὸς ἐκεῖνος, οἶα δῆθεν προμνηθεὶς ἐκ τοῦ
 πνεύματος τὸ πλαττόμενον, ὡς βασιλέα προσεῖπε τὸν Λέοντα
 καὶ “μὴ κρύπτε σου” φησί “τὸ ἀξίωμα μὴδ’ ἀπατᾶν θέλε τὴν
 30 ἡμῶν οὐθενότητα. ἴσθι δὲ μὴ περὶ τὸ σέβας δρθῶς διακεῖ- 5
 μενος, ἀλλ’ ἀντικρὺς εἰδωλολατρῶν καὶ αὐτὸς καὶ ἅπαν σοι τὸ
 B 31 ὑπήκοον. εἰ μὲν οὖν περιαιρήσεις τὰ εἰδῶλα τῶν ἐκκλησιῶν,
 ἔσται σοι καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ βασιλεία πολυετής τε καὶ εὐτυχής·
 εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλ’ ἔλπιζε ταχεῖαν τὴν στέρησιν καὶ ἀμφοῖν,
 32 καὶ πρὸς ταύτῃ σε κολάσεις αἰῶνιοι διαδέξονται.” καὶ ὁ μὲν 10
 εἶρηκε ταῦτα· ὁ δὲ Λέων θανμάσας τὸν μοναχὸν τῆς δῆθεν
 προγνώσεως (οὐδὲ γὰρ ἔγνω τοῦ Θεοδότου τὸ τύρευμα), ἤλω
 τοῖς ἐκεῖνου λόγοις καὶ κατὰ τῶν θείων ἐκτυπωμάτων σφοδρό-
 τατα ἔπνευσε, δόγματι τούτων πάντοθεν καθαίρειν καταψηφι-
 33 σάμενος. ἤθελε μέντοι καὶ τὸν πατριάρχην ἔχειν δμόψηφον· 15
 C ὁ δὲ καὶ ἀντέλεγεν ἰσχυρῶς καὶ ἀσεβὲς ἐξήλεγχε τὸ δόγμα καὶ
 λόγοις καὶ γράμμασιν· ὁ θειότατος οὗτος ἦν Νικηφόρος. διὸ D III 383
 34 καὶ ὑπερορίαν αὐτοῦ κατακρίνει. λέγεται δὲ προαισθῆσθαι τοῦ
 Λέοντος τὸ κακότεροπον ὁ ἀοίδιμος Νικηφόρος καὶ ὡς ἔσται

17 οὗ ἀντιλέγοντα αὐτῷ περὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων τὸν θεῖον Νικηφόρον τὸν
 πατριάρχην (πατρικίον E) ἐξώρισεν CE

3 τοῦ πλαττομένου D_w 8 τε καὶ εὐτυχής om. B 9 ταχεῖαν
 AC_wp στέρησιν AE, ἐκπιῶσιν O_wp 12 οὐδὲ] οὐ D 17 πρά-
 γμασιν D 18 ὑπερορία O_wp αὐτοῦ om. O_wp post κατα-
 κρίνει add. τὸν δίκαιον O_wp 19 τὸ κακότεροπον] τὰ κακόδοξα ἦδη E
 W^o lat. καὶ om. O_wp

29 ne agnosceretur, Theodoto comitante. At ille monachus, ut ab
 illo spiritu de commento imbutus, Leonem pro rege salutatur et
 “Ne” inquit “maiestatem tuam celaveris ac noli fallere nostram
 30 vilitatem. Sed scito te de religione perperam sentire et plane
 simulacrorum cultorem esse et te et omnes eos, qui tibi parent.
 31 Quodsi ex ecclesiis simulacra sustuleris, et vita et regnum tibi
 diuturnum erit et fortunatum; sin minus, scito te brevi utrumque
 32 amissurum ac praeterea aeterna supplicia subiturum.” His Leo
 auditis miratus monachum ob praedictionem utique, ignarus
 machinationis Theodoti, verbis illius captus est et contra sacro-
 sanctas imagines vehementissime saeviit easque omnes tolli edicto
 33 iussit. Cum autem Nicephorum quoque patriarcham sanctissimum
 in suam sententiam vellet pertrahere, ille vero acriter adversaretur
 eiusque edictum et oratione et scriptis impietatis argueret,
 34 virum illum relegat. Qui quidem improbitatem Leonis prae-
 sensisse fertur eumque orthodoxis offensioni fore et ecclesiae

τοῖς ὁρθοδόξοις σκόλον καὶ κυδοιμοῦ ταῖς ἐκκλησίαις λαβή. W III 106
 ἐν γὰρ τῷ περιτιθέναι τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ τὸ διάδημα δόξαι 35
 ἀκάνθας ἐμπαγῆναι αὐτοῦ τῇ χειρὶ. ὁ μὲν οὖν ἀπήγετο πρὸς 36
 Προικόνησον ὑπερόριος. ὁ δὲ τοῦ μεγάλου Ἀγροῦ καθηγού- 37
 5 μενος ὁ ὁμολογητῆς Θεοφάνης τῷ πνεύματι τὴν ἐκείνου δίο-
 δον ἐγνωκῶς (οὐ γὰρ ἑώρα τὸν ἅγιον), κηρὸν ἀνάψας καὶ
 θυμῶν ἐδεξιούτο αὐτόν· ἀκείνος αὖθις ἐκ τῆς νηὸς προσκυ- 38 D
 νήμασιν ἡμείβετο τὸν προπέμποντα, μήθ' ὁρῶν μήτε μέντοι
 δρώμενος. θαυμαζόντων δὲ τῶν σύμπλων τῷ πατριάρχῃ καὶ 39
 10 πνθομένων τίνι τὰς προσκυνήσεις ἀφοσιοῖ, ἐκεῖνος ἔφη τῷ
 ὁμολογητῇ Θεοφάνει τῷ τοῦ μεγάλου Ἀγροῦ καθηγητῇ, προει-
 πὼν τὴν ὁμολογίαν· οὕτω γὰρ ἔφθη τότε ταύτης ἀξιωθεῖς.
 Ἐκβλήθεις δ' οὕτω τῆς ἐκκλησίας τοῦ σεπτοῦ Νικη- 20
 φόρου, ὁ Μελισσηνὸς ἀντιεσχέθη Θεόδοτος, ὃς διώνυμον τὸ
 15 ἐπώνυμον· ἐλέγετο γὰρ καὶ Κασσιτηρᾶς. ὅθεν δὲ γνωστὸς τῷ 2
 Λέοντι γέγονεν οὐ χρεὼν καταλιπεῖν ἀνιστόρητον.

2 περὶ τῆς προγενέσεως τοῦ πατριάρχου Νικηφόρου καὶ τοῦ ὁμολογητοῦ
 Θεοφάνους CE 9 σημειῶσαι A 13 ὅτι ὁ Μελισσηνὸς Θεόδοτος
 προεβλήθη πατριάρχης, καὶ ὅθεν φκείωθη οὗτος τῷ Λέοντι CE

1 λαβή om. C 2 τῷ τὸ C τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ Cwp, τῇ αὐτοῦ
 κεφαλῇ E 4 προικόνησον AE, Cedr. (Scylitz.) II p. 56, 20, Glyc.
 p. 533, 18 (v. Hierocl. Synecd. 662, 1 ann. crit.), προικόνησον al-
 tero v supra addito C, προικόνησον B^swpDi, προικον D, quod
 mutat D_w in προικόνησον, v. XVI 20, 19. XVII 1, 9 6 οὐ
 γὰρ — 7 ἐδεξιούτο om. C 7 post θυμῶν add. πόρρωθεν Owp
 post αὐτόν add. καὶ προέπεμπε Owp 8 μέντοι μὴν E 9 δὲ
 AE, δ' ἐπὶ τούτῳ Owp συμπλῶν D 11 καθηγητῇ post θεο-
 φάνει τῷ Owp 12 ταύτης τότε E 13 ἐκκλησίας RwpDi, ἐκ A
 14 ὃ R(wpDi), δ A 15 καὶ om. B κασσιτήρας D, κασσιτηρᾶς B

tumultus auctorem. Nam cum eius capiti diadema imponeret, 35
 manum suam spinis compungi putavit. Dum autem Proecone- 36
 sum exulatum abducitur, magni Agri abbas Theophanes confessor, 37
 transitu illius spiritu cognito (neque enim videbat virum sanctum),
 cereis incensis et suffitu prosequitur, atque ille vicissim ex navi 38
 eum flexis genibus veneratur, cum neque videret neque videretur.
 Quod patriarchae comitibus admirantibus et, cui honorem illum 39
 praeberet, percontantibus respondit confessori Theophani magni
 Agri abbati, confessionem vaticinatus; nondum enim ea erat di-
 gnatus.

20. Venerando Nicophoro sic ecclesia pulso, in eius locum
 introductus est Theodotus Melissenus, cui duplex erat cognomen;
 nam et Cassiteras dicebatur. Qui unde in Leonis notitiam perve-
 nerit, non est praetermittendum.

3 Τοῦ Μιχαὴλ τοῦ Παγγαβὲ βασιλεύοντος γυναιὸν τι τῶν
 P II 131 A περὶ τὴν γυναικωνῆτιν τῶν βασιλείων κάτοχον μανίᾳ γινόμενον
 κατὰ τὰς σεληνιακὰς περιόδους, ἐβόα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα
 4 “κάτελθε, τῶν ἀλλοτρίων ἐξίστασο.” τοῦτο δ’ οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ
 5 πλειστάκις ἐγένετο καὶ τὸν βασιλέα ἐτάραττε. συνήθει δ’ ὄντι 5
 τῷ Θεοδότῳ τούτῳ κοινοῦται τὰς τοῦ γυναικὸς βόας· καὶ δς
 “ὅταν ληφθῇ” φησὶν “ἡ γυνὴ τῇ μανίᾳ καὶ βοᾷ τὰ συνήθη,
 χρηὶ ἐρωτᾶσθαι παρὰ τὸν τίνι προσήκουσι τὰ βασίλεια καὶ ὅπως D III 384
 ἐκεῖνος καλοῖτο ἢ οἷός ἐστι τὴν μορφὴν καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκείνῳ
 6 πρόσσει γνώρισμα.” ἔδοξεν οὖν συμβουλευεῖν καλῶς· καὶ 10
 αὐτὸς πιστεύεται τὴν ἐρώτησιν· καὶ ἡ παιδίσκη μανείσα πάλιν
 B 7 ἐβόα κατὰ τὸ σύνηθες· ὃ δὲ ἠρώτα. κακείνη καὶ τοῦνομα
 τοῦ Λέοντος ἀπεφοίβασε καὶ τὴν ἰδέαν καὶ ὅτι “εἰ ἄρτι κατὰ
 τὴν ἀκρόπολιν ἀπελεύσῃ, ἄνδρες σοὶ διπλῶ συναντήσονται, καὶ
 θατέρῳ τούτων, δν ἡμίονος φέρει, προσήκουσι τὰ βασίλεια.” 15
 8 τούτων ἀκούσας ὁ Θεόδοτος οὐδὲν μὲν τῷ βασιλεῖ πεποίηκεν
 ἔκπυστον, ἀλλὰ μανίας ἔλεγεν εἶναι ῥήματα τὰ τῆς παιδίσκης,
 9 μὴ τι σαφὲς προμηνύοντα. αὐτὸς δὲ πορευθεὶς κατὰ τὴν
 ἀκρόπολιν καὶ τῷ Λέοντι ἐντυχὼν καὶ τὰ γνωρίσματα, αὐτὸ

2 γυναικωνίτιν ARwp, γυναικωνίτην C, γυναικωνῆτιν B^sDi 4 ἐξ-
 ιστασο ARDw, cedito: Wo lat., ἐξίστατο Dwp 5 συνήθει RwpDi,
 συνήθους A δὲ OwPDi 7 ληφθῇ AB, λειφθῇ E, ληφθῇ
 R(wpDi) φησὶν om. D τῇ om. D 9 ἐκείνῳ om. D
 10 συμβουλευεῖν καλῶς AE, ἡ συμβουλή (βουλή D) συνετὴ OwP
 12 τὸ ὄνομα DE 13 εἶδεν w^pp invitis AR 14 ἄνδρες E
 16 τοῦτ' p^{*} invitis ARw δ om. E μὲν om. E 18 δὲ om.
 D, suppl. Dw

3 Michaële Rhangabe regnante muliercula quaedam gynaecei
 regii ad lunares circuitus furore percita ad imperatorem clami-
 4 tabat: “Descende, alienis cedito.” Quod non semel, sed saepissime
 5 factum regem turbabat; itaque Theodoto, quo familiariter ute-
 batur, mulierculae vociferationes exponit. Tum ille “Ubi” in-
 quit “mulier mente alienata fuerit et de more clamitarit, interro-
 getur ab aliquo, ad quem res regiae pertineant, quod illi nomen
 6 sit, qua forma, quam aliam notam habeat.” Id consilium pru-
 dens visum, interrogandi munus ipsi commissum. Cum igitur
 puella pro sua consuetudine insaniam correpta vociferaretur,
 7 rogat eam. Illa Leonis et nomine et forma exposita “Si tu” in-
 quit “iam ex acropoli egrediere, obviam tibi erunt duo viri,
 8 quorum alterius, qui mulo vehitur, est regnum.” His Theodotus
 auditis regi quidem nihil rettulit, sed verba puellae ab insaniam
 9 proficisci dicebat certi nihil declarantia. Ipse vero ad acropolim
 egressus in Leonem incidit atque indicis, quae muliercula prae-

γύναιον εἰρήκει, φωράσας, ἰδίᾳ τὸν ἄνδρα παραλαβὼν καὶ
πίστεις δεδωκώς τε καὶ εἰληφώς, προμηνύει τὴν βασιλείαν αὐτῷ,
ὡς ἐξ ἐπιπνοίας θειοτέρας αὐτὴν μνηθεῖς, καὶ ἥτι μετὰ τὴν C
ἐκβασιν κείσεσθαι οἱ μισθὸν τῆς προρρήσεως. οὗτος δὲ τρόπος 10
ἐγνώρισε καὶ ᾠκέωσε τῷ Λέοντι τὸν Θεόδοτον, καὶ ἔσχεν εἰς
ἀντάμειπν τῆς προρρήσεως μετὰ τὸν ἱερὸν Νικηφόρον τὸν
θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ὃ θεοῦ κριμάτων ἄβυσσος
ἀκατάληπτος· μετὰ τίνα τίς;

Ἄρτι δ' ἀναξίως τῆς ἱερᾶς καθέδρας ἐπιβὰς ὁ ἀνόσιος, 11
10 ἐπεὶ σύμπτον καὶ τὸν κρατοῦντα ἐκέκτητο, πεπαρησιασμένως
τὴν κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων τόλμαν μετεχειρίζετο. καὶ ὁ 12
Λέων δὲ ὡς θηρόν τοῖς τὰς σεπτὰς στηλογραφίας τιμῶν ἐθέ-
λουσι προσεφέρετο. ἡγρίαινε γὰρ τοῦτον αὐτός τε ὁ Θεόδοτος 13
καὶ ὁ τῶν τῷ βασιλικῷ κοιτῶνι κεκληρωμένων τηρικαῦτα ὦν D
15 χορολέκτης, ὃν πρωτοψάλτην καλεῖν παρέλαβεν ἢ συνήθεια.
οὗτος γὰρ τῆς τῶν εἰκονομάχων αἰρέσεως τὴν θολερὰν ἀνα- 14
D III 385 τροπὴν εἰς κόρον πῶν ἡρέθιζε τὸν βασιλέα πανταχόθεν τὰς

13 περὶ τοῦ πρωτοψάλτου καὶ ὅπως ἡρέθιζε (ἡρέθησε E) τὸν βασιλέα κατὰ
τῶν ἁγίων εἰκόνων CE

4 κείσθαι D προρρήσεως (sic) A 5 ἐγνώρισε καὶ om. E
7. 8 ὃ (ὃ Di) θεοῦ κριμάτων ἄβυσσος ἀκατάληπτος AEDw Wo lat.,
ὃ (ὃ w) κριμάτων ἀρρήτων τῆς θείας προνοίας Ow p; v. ad p. 252, 7
9 δὲ Ow p 10 συμπτῶν p* invitis ARw πεπαρησιασμένος p*
invitis ARw 11 κατὰ om. D, suppl. Dw διεχειρίζετο D
12 στηλογραφίας] εἰκόνας C, sed γρ. στηλογραφίας Cm 13 τε om.
Ewp 15 post χορολέκτης add. ἢ χοροδότης Ow p παρέλαβε κα-
λεῖν Rwp 16 οὗτος AR, qui: Wo lat., οὕτως w* p Di τῆς] τὴν C
τὴν om. D 17 πῶν mutatum ex ποιῶν D, corr. Dw πάντοθεν O

dixerat, agnitis seducit virum fideque data et accepta regnum
ei praeannuntiat, quod divino afflatu cognovisset, petitque prae-
dictionis post eventum remunerationem. Hoc pacto Theodotus 10
innotuit et familiaris factus est Leoni et post amotum sanctum
Nicephorum vice remunerationis sedem Cpolitanam obtinuit. O
iudiciorum dei abyssum incomprehensibilem; cui quis successit?

Ceterum Theodotus, homo ille nefarius, sacra cathedra modo 11
indigne conscensa cum et imperatorem haberet suffragatorem, in
sacras imagines audacter est grassatus. Leo item eos, qui vene- 12
randas statuas honorare vellent, instar belluae tractabat; nam 13
et a Theodoto ipso exasperabatur et a praefecto cleri palatini,
quem protopsaltem vocari receptum est. Qui cum sectae icono- 14
machorum turbidam perversitatem ad satietatem hausisset, regem

- 15 εἰκόνας περιελεῖν. καὶ ποτε τῶν τοῦ Ἡσαίου θείων φωνῶν ἀναγινωσκομένων ἐπ' ἐκκλησίας, αἱ λέγουσι "τίνι ὁμοιώσατε κύριον; μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων ἢ χρυσοχόος ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτῷ;" καὶ τὰ ἐφεξῆς, προσελθὼν τῷ βασιλεῖ πρὸς οὓς ἔφη "πρόσχετε τῷ προφήτῃ, ὃ δέσποτα, καὶ τούτῳ πείθου." 5
- 16 ἐντεῦθεν ἀπηρυσθριασμένως ὁ Λέων τῆς αἰρέσεως εἶχετο καὶ P II 132 A τοὺς μὴ τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ὑποκύπτοντας διασπαράσσειν καὶ W III 107 17 λαφύσσειν ἡπείγετο· βαρὺς δὲ καὶ ἄλλως καὶ ἀπαραίτητος τὴν ὁργὴν τοῖς πταίουσιν ἦν καὶ ἐπὶ μετρίοις πταίσμασι βαρεῖας 18 κολάσεις ἀποφαινόμενος. τοιοῦτος μὲν ἦν ὁ Λέων περὶ τοὺς 10 εὐσεβεῖς καὶ τοὺς ἄλλως προσκεκρουκότας αὐτῷ.
- 19 Τέως δ' οὖν περὶ τὴν τῶν κοινῶν διοίκησιν οὐ νωθῆς ἦν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐργήγορε καὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἀνέστελλε. 20 δεηθέντος γοῦν τινος, ὥς τοῦ γυναιίου αὐτοῦ παρὰ του τῶν τῆς συγκλήτου ἀρπαγέντος, προσθεμένου δὲ καὶ τῷ ἐπάρχῳ 15 προσεελθεῖν, μὴ μέντοι τυχεῖν ἐκδικήσεως, ἐπεὶ τὸ ἐγκλημα ἀποδόδευκτο, τὸν ἑπαρχὸν ἔπαυσεν εὐθὺς τῆς ἀρχῆς, τὸν δὲ τὴν

8 οἱ ὁργίλος ἦν ὁ Λέων· καὶ κολαστὴς ἀπαραίτητος· καὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἀνέστελλε CE

1 ἡσαίου R^{swpDi}, ἡσαίου AC Ἡσαίου] XL 18 s. 2 ἀναγινω-
σκομένων Ewp τίνι ARW^o lat., τίνι w^{*p} 3 ante κύριον
add. τὸν Ewp, om. AO, Ies. l. c., Cedr. (Scylitz.) II p. 59, 1
ἐποίησε C 4 αὐτοῦ D, αὐτὸν Ies. l. c. 5 οὓς p^{*} invitis ARW
πρόσχετε A^{swpDi}, corr. B-W 8 λαφύσσειν ARW^o lat., λα-
φύσαν w^{*p} post ἄλλως om. καὶ E 12 τέως δ' οὖν περὶ AEwp,
περὶ δὲ O 14 οὖν Ewp 17 post τὸν prius add. μὲν RwpDi

- 15 instigabat, ut imagines ubique tolleret. Et cum aliquando divina Esaiæ verba illa in ecclesia recitarentur: "Cui assimilastis dominum? Num imaginem eius facit faber aut aurifex similitudinem paravit ei?" et reliqua, ille accessit et regi in aurem "Audi" ait 16 "prophetam, domine, eique obtempera." Inde citra verecundiam Leo sectam illam sectabatur, quique eius impietati non cedebant, 17 dilacerare et devorare cupiebat; idem alioquin erat saevus et ira contra delinquentes implacabili, ob modica delicta poenas atroces 18 irrogans. Talem igitur se Leo praebebat contra pios et alios, quibus offensus erat.
- 19 At in republica administranda non segnis erat, sed acer ad-
20 modum et vigilans iniuriososque coercebat. Oratus igitur a quodam, qui uxorem a senatore quodam sibi raptam esse questus addebat se frustra praefecti opem implorasse, crimine probato statim abrogavit praefecto potestatem raptoremque legibus pu-

ἀρπαγὴν πλημμελήσαντα ἐξέδοτο νομίμως κολασθῆσόμενον. B
 ἄρχοντας δὲ καὶ στρατιωτικούς καὶ πολιτικούς ἀριστίνδην προε- 21
 χειρίζετο καὶ τὰς τῶν ὑπὸ Ῥωμαίους ἐθνῶν ἡγεμονίας οὔτε
 χρημάτων ὧνιους προϋτίθει οὔτε πρὸς χάριν ἐδίδου μὴ πρὸς
 5 ἄρχας πεφυκόσιν ἀνδράσιν ἢ χρημάτων ἥτιτοσι καὶ τούτοις
 προδιδοῦσι τὸ δίκαιον.

Μιχαὴλ δὲ ὁ τραυλὸς ὁ ἐξ Ἀμορίου ἐπὶ μέγα τύχης ἀρ- 21
 θεὶς, πρὸς δὲ ταῖς ἁλλαῖς κακίαις καὶ γλῶσσαν ἔχων ἀκόλαστον,
 διεβλήθη τῷ βασιλεῖ ὥς κακὰ κατ' αὐτοῦ βυρσοδομῶν καὶ
 D III 386 τεκταινόμενος. καὶ ἡ διαβολὴ πρὸ τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ἐν ᾗ 2 C
 τὴν ἐν σαρκὶ τοῦ κυρίου γένναν ἐορτάζειν ἡ ἐκκλησία παρέ-
 λαβεν. αὐτίκα τοίνυν ὁ μὲν συνελήφθη· ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν 3
 κατ' αὐτοῦ μὴνυθέντων ἐξεταστὴς προεκάθισεν. ἐλέγχεται παρὰ 4
 τῶν κατηγορούντων ὁ Μιχαὴλ, συντίθεται καὶ αὐτός, κατακρί-
 15 νεται θάνατον, καὶ θάνατον τὸν διὰ πυρός. ἀπήγετο καυθῆ- 5
 σόμενος, καὶ τύπος τῆς τιμωρίας ἀφώριστο ἡ τοῦ ἐν τοῖς βα-
 σιλείοις λουτροῦ κάμνος. εἶπετο καὶ ὁ βασιλεὺς, ἡ μὴ πιστεύων 6
 ἐτέρῳ τὴν κατὰ τοῦ Μιχαὴλ ἐπεξέλευσιν ἢ ἐφηδόμενος τῷ

2 ὅλους προχειρίζετο ἄρχοντας C 7 περὶ τοῦ τραυλοῦ Μιχαὴλ CDE
 καὶ ὅπως ἐπὶ τυραννίδι ἄλους διέφυγε τὴν τιμωρίαν καὶ ἐβασίλευσεν CE

1 ἐξέδοτο E κολαχθῆσόμενον p* invitis ARw 4 προϋτίθει
 DwpDi, v. ad XV 12, 17 μὴ πρὸς] τὸ δίκαιον D, corr. Dw
 5 ἀνδράσιν om. C 6 post δίκαιον add. εἰ δὲ καὶ νῦν ταῦθ' οὕτως
 εἶχεν, εἶχεν ἂν καλῶς καὶ τὰ πράγματα (πράγμα D) Owρ 11 γένναν
 τοῦ χριστοῦ D 13 προεκάθισεν DE 18 τὴν τιμωρίαν τοῦ
 μιχαὴλ Owρ 18 s. ἐφηδόμενος post αὐτοῦ Owρ

niendum tradidit. Magistratus tam militares quam civiles ex opti- 21
 mis sibi eligebat Romanarumque provinciarum praefecturas neque
 pecunia venum exponebat neque ex gratia viris ad magistratus
 ineptis aut avaris et ius pecunia vendentibus largiebatur.

21. Michaël vero Balbus Amorio ortus, cum ad magnam
 fortunam pervenisset ac praeter cetera vitia linguam etiam in-
 temperantem haberet, delatus est apud regem, quasi clam insi-
 dias ei strueret ac perniciem moliretur. Ea delatio pridie eius 2
 diei facta est, quo festum nativitatis domini ecclesia celebrare con-
 suevit. Statim igitur ille deprehenditur, rex ipse quaesitor earum 3
 rerum, quarum accusatus erat, praesidet. Convincitur ab accu- 4
 santibus Michaël, ipse confitetur, condemnatur, ut igni cremetur.
 Abducitur, ut comburatur, postquam locus supplicio destinatus est 5
 balnei regii caminus. Sequitur et rex, sive quod aliis supplicium 6
 in Michaëlem constitutum non credebatur, sive quod illius interitu

D7 ὁλέθρῳ αὐτοῦ. ἡ δὲ γε βασίλισσα τοῦτο γνοῦσα τὴν προᾶξιν
 ἐκώλυσε, πῇ μὲν δεομένη τοῦ ξυνεννέτου ὑπερθέσθαι διὰ τὴν
 εορτὴν τοῦ κατακρίτου τὴν κόλασιν, πῇ δὲ καὶ θρασύτερον
 προσφερομένη αὐτῷ καὶ ἄθεον λέγουσα, οὐ μὴ ὑποστέλλεται
 τὴν τοῦ φρικώδους μυστηρίου ἡμέραν τῆς τοῦ σωτῆρος γεννή- 5
 8 σεως. τοῦτοις τὸ σκληρὸν ἐκείνου μαλάξασα πέπεικεν ἀνείναι
 9 τότε τῷ Μιχαὴλ τὴν ἀπώλειαν· ὁ δὲ πρὸς τὴν εὐνέτειραν ἔφη
 “Ἰδοὺ πέπεισμαί σοι, ἀλλὰ γε σὺ γνώσῃ καὶ τὰ τέκνα τὰ σὰ
 10 ὅσα ὑμῖν ἐκ τούτου συμβήσονται.” ὁ μὲν οὖν Μιχαὴλ οὕτω
 τὸν ὀλεσθρον ὑπεξέφυγε· θαυμάσαιτο δ’ ἂν τις ὅθεν ὁ Λέων 10
 προεῖπε τὸ γενησόμενον· οὐ γὰρ πάντως αὐτὸ ἐκ θειοτέρας
 PΠ133A 11 ἐπιπνοίας προέγνωκε. πῶς γὰρ θεομαχῶν ἐκεῖνος, καὶ ἄλλως
 12 ἀνὴρ ὢν αἱμάτων καὶ βίου μὴ παθῶν καθαρεύοντος; λέγεται
 προεγνώσθαι αὐτῷ παρὰ τοῦ χρησιμοδοτηθέν ὅτι κατὰ τὴν ἡμέ-
 13 ραν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἀρχῆς ἐκπεσεῖται καὶ 15
 13 τῆς ζωῆς. ἀλλὰ καὶ τί φασὶ τῇ τῶν ἀνακτόρων βιβλιοθήκῃ
 βιβλίον ἐναποκεῖσθαι, ἐν ᾧ καὶ χρησμοὶ περὶ τῶν βασιλέων

7 ὅσα προεῖπεν ὁ Λέων περὶ τοῦ τραυλοῦ (om. C) Μιχαὴλ ACE, σημει-
 ωσαι B 16 περὶ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ τῶν ἐν
 ἐκείνῳ εἰκονισμένων καὶ ὅπως ἡρμηνεύθησαν ἐκεῖνα καὶ παρὰ τίνος C

1 προᾶξιν Ewp 2 ἐκώλυσε D, prohibebat: Wo lat. ξυνεννέου E
 4 ὀνομάζουσα O 5 ἡμέραν post τὴν O 6 τὸν D, τὸ corr. Dw
 7 ἔφησεν Rwp 8 γε om. DEwp τὰ σὰ τέκνα B 9 συμ-
 βήσονται AE, C corr. ex συμβήσεται, συμβήσεται Rwp 10 θαυμάσαιτο
 A (v. Ann. Comn. I p. 354, 19, Psell. hist. p. 280, 13), θαυμάσεται
 R, θαυμάσαι wpDi 11 προεῖπεν Ewp, v. ad XIII 1, 5 γενησόμε-
 νον C 12 προέγνωσε w*p invitis AR 13 post λέγεται add. οὖν
 Ewp, γοῦν R, γὰρ B 16 βιβλιοθήκῃ om. w*p (Wo lat.: bibliotheca)

7 laetabatur. At regina eo cognito id facinus prohibuit, maritum
 partim orans, ut damnati supplicium propter festum differret, par-
 tim etiam audacius increpans et impium appellans, qui diem
 8 venerandi mysterii nativitatis servatoris non vereretur. His ver-
 bis, illius asperitate mitigata, commotus, ut Michaëlis interitum
 9 differret, ad coniugem “Ecce” inquit “tibi obtempero; sed tu
 10 liberique tui cognoscetis, quae vobis ex eo eveniant.” At Michaël
 hoc pacto necem effugit; miretur autem aliquis, unde Leo futura
 11 praedixerit, quae utique non ex divino afflatu cognorat, quippe
 homo infestus deo et sanguinarius vitamque degens perturbatio-
 12 nibus minime puram. Fertur oraculum a quodam accepiisse fore
 13 ut die nativitatis Christi et imperium et vitam amitteret. Perhi-
 betur etiam in regia bibliotheca fuisse liber, quo oracula de
 regibus continerentur formaeque et hominum et ferarum pingē-

D III 387 ἦσαν καὶ μορφαὶ ἐνεγράφοντο ἀνθρώπων τε καὶ θηρῶν, καὶ 14
 μετὰ τῶν ἄλλων ἐκεῖ· καὶ λέων θῆρ ἐχρωμάτιστο, ᾧ κατὰ
 νότου τὸ στοιχεῖον τὸ χι ἐγκεχάρακτο· ἀνὴρ δ' ἦν ἐξόπισθεν
 τοῦ θηρός δόρατι διὰ τοῦ χι διελαύνων τὸν λέοντα. ἡ μὲν 15
 5 οὖν βίβλος εἶχε ταυτί, καὶ ἦσαν, ὡς ἐδόκει, Σιβύλλεια χρησμο-
 δήματα. τὸ δὲ τῆς εἰρημένης χρωματουργίας δυσσερμηνευτον 16
 δν δ τότε κοιαιίστωρ, ὡς λέγεται, διεσάφησεν, ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν B
 ἡμέραν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ βασιλέα μέλλειν ἀναιρεθῆναι.
 τὸ μὲν γὰρ θηρίον βασιλέα δηλοῦν, τὸ δὲ χι τὴν εἰρημένην 17
 10 ἡμέραν αἰνίττεσθαι, τὸ δὲ διὰ μέσον τοῦ χι τῷ λέοντι τὸ δόρυ
 ἐμπήγνουσθαι τὸ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τὸν βασιλέα
 κτανθῆσεσθαι. ταῦτα τὸν βασιλέα ἐτάραττεν, ἀλλὰ μὴν αὐτὸν 18
 καὶ τὸ τῆς μητρὸς ἐξεδειμάτου ἐνύπνιον. ἔδοξε γὰρ ἐκείνῃ ἐν 19 W III 108
 τῷ ναῷ τῆς θεομήτορος εἶναι τῷ ἐν Βλαχέρναις καὶ δρᾶν γυ-
 15 ναῖκά τινα προπεμπομένην ἀνδράσι λευχείμοσι καὶ πλήρες αἰ-
 μάτων τὸ δάπεδον τοῦ ναοῦ ἀκοῦσαί τε τῆς δορυφορουμένης

13 περὶ τοῦ ἐνυπνίου τῆς μητρὸς τοῦ Λέοντος CE

1 ἐνεγράφοντο AEwp, ἐξεικονισμέναι O, expressae: Wo lat. θήρων
 E, θηρίων B 2 ἐνεκόνιστο O ὧ AR(wp), δ B, ἐν δὲ C 3 χι
 AC Cedr. (Scylitz.) II p. 63, 15, χι DE, χι B, χ wpDi, v. ad vs. 4.
 9. 10 ἀπισθεν Ewp 4 ante τοῦ alt. add. μέσον Owp τοῦ]
 τὸ D χι AC, χι B, χι R, χ wpDi, v. ad vs. 3 τοῦ λέοντος E
 5 σιβύλλεια C, σιβύλλεια D, corr. Dw χρησμοδοτήματα C, χρησμο-
 δήματα D 6 εἰρημένης ex εἰρήνης corr. E post χρωματ. add.
 αἰνιγματώδες Rwp 7 post κατὰ add. μὲν C 8 μέλλειν om.
 w*p invitis AR 9. 10 χι AC, χι DE, χι B, χ wpDi, v. ad vs. 3
 10 αἰνίττεται E ante τῷ add. καὶ C 12 post μὴν add. καὶ
 Ewp 13 ἐξεδειμάτου (sic) A ἐν om. E 14 τῷ ἐν] τὸ
 ἐν E 15 ἀνδράσι AEwp Cedr. (Scylitz.) II p. 63, 23, γυναικας O,
 adolescentes: Wo lat. 16 δάπεδον C

rentur, atque inter ceteras leo quoque fera illic pictus esset littera 14
 χι tergo eius insculpta; pone bestiam vir stabat, qui leonem per
 χι confodiebat. Et haec liber continebat, quae Sibyllina oracula 15
 putabantur. Eius picturae obscurum involucrum quaeastor illius 16
 temporis explicasse fertur et dixisse regem die nativitatis Christi
 occisum iri; nam feram significare Leonem et litteram χι diem 17
 illum innuere et quia per medium χι hasta in leonem infingeretur,
 regem eo ipso die festo necatum iri. Ea regem turbabant nec 18
 minus matris terrebat insomnium. Videbatur illa sibi in aede 19
 deiparae Blacherniana esse et cernere matronam quandam, quam
 viri candidis induti vestibus comitarentur, et aedis solum sanguine
 redundare audireque matronam illam iubere dari regis matri

ἐκείνης κελευούσης αἵματος ἄγγος τι πλησθῆναι καὶ δοθῆναι
 20 τῇ τοῦ βασιλέως μητροί. τῆς δὲ μὴ προσιεμένης τὸ προσφερό-
 C μενον, φάναι τὴν περιφανῆ γυναῖκα ἐκείνην “ὁ δὲ σὸς υἱὸς
 τοὺς ἐμὲ τιμῶντας αἱμάτων ἐμπύπλησι καὶ τὸν θεὸν καὶ υἱόν
 21 μου εἰς ὁργὴν κινῶν οὐ συνήσῃ.” ταῦτα εἶδεν ἡ μήτηρ τοῦ 5
 Λέοντος καὶ τῷ υἱῷ ἀπήγγειλε τὸ ἐνύπνιον καὶ ἐδέετο παύσα-
 σθαι τοῦ κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων τολμήματος, ἀλλ’ ἐξεκε-
 22 κώφει ὁ δέιλαιος καὶ θεομαχῶν οὐκ ἐπαύετο. ὥπτο δὲ καὶ
 ὁ θεῖος πατριάρχης Ταράσιος καθ’ ὕπνους τινὶ ἤδη τῆς ἐπι-
 κήρου ταύτης ζωῆς μεταστάς, ἐπιβοώμενός τινα Μιχαὴλ καὶ 10
 23 ἐπελθεῖν τῷ Λέοντι καὶ κτείνειν τοῦτον ἐγκελευόμενος. ἀλλὰ
 καὶ ἡ ἐν τῷ Φιλομηλίῳ μοναχοῦ προαγόρευσις καὶ ἀλλ’ ἅπαντα D III 388
 24 ὑπέθραπτε τὸν Λέοντα καὶ ἐδείμαινε. τέως δ’ οὖν κλοιοῖς τοὺς
 D πόδας τοῦ Μιχαὴλ ἐνδυσάμενος τὸν μὲν τῷ παπῖα φρουρηθη-
 σόμενον παραδέδωκεν, αὐτὸς δὲ τὴν κλεῖδα κατεῖχε τοῦ σιδη- 15
 25 ρέου δεσμοῦ. ἔμφροντις δὲ τὴν νύκτα διάγων οὐκ εἶχε τὸν

8 ἕτερον ἐνύπνιον CE 13 οὐ πεδηθεὶς τοὺς πόδας ὁ Μιχαὴλ τῷ παπῖα
 παραδόθῃ φυλάττεσθαι CE

2 μὴ om. E προσιεμένης D, corr. D_w 3 φάναι CE 4 υἱὸν
 καὶ θεὸν C 5 post ταῦτα add. ἐν ὀνείροις Rwp 7 ἐξεκκώφει
 ARw (B corr. ex ἐξεκώφει *), ἐξεκώφει p conjectura, ut vide-
 tur; v. quae non recte iudicat hac de forma L. Dindorfius in
 Steph. thes. vol. III p. 466 C 8. 9 τινὶ καθ’ ὕπνους post ὥπτο
 δὲ O 9 ἢ D, ἤδη corr. D_w 10 ζωῆς om. D καὶ om. D
 12 post ἡ add. τοῦ BCEwp φιλομηλίῳ Rwp, v. ad XV 19, 4
 ἀλλὰ πάντα ACE 13 ὑπέθραπτε p* invitis ARw 14 ἐνδυσάμενος
 D, corr. D_w 14. p. 333, 2. 3. 4. 10. 14. p. 334, 6. 13 revocavit
 nomen appellativum papiae, cuius viri erat palatii custodia
 B-W 15 κατέχευε C σιδηρέου B

20 vas eo sanguine plenum. Quae cum id adversaretur, dicere
 illustrem illam matronam: “At filius tuus eos, qui me vene-
 rantur, sanguine implet neque intellegit se et deum et filium
 21 meum ad iram commovere.” Haec vidit Leonis mater filio-
 que exposuit obtestata, ut in venerandas imagines saevire
 desisteret. Sed miser homo absurduerat deumque lacessere per-
 22 gebat. Est et sanctus Tarasius iam ex hac vita acrumnosa trans-
 latus cuidam in somnis visus, qui Michaëlem quendam incla-
 maret eumque ad invadendum et occidendum Leonem hortaretur.
 23 Sed et Philomeliani monachi praedicta et alia quaedam Leonem
 24 turbabant et terrebant. Interea Michaëlem compedibus vinctum
 papiae custodiendum tradidit et clavem serae ferreae ipse asser-
 25 vavit. Quam noctem cum sollicitam et ex sollicitudine insomnem

ὑπνον τοῖς δμμασιν αὐτοῦ ἐφιζάνοντα. διὸ καὶ ἀπήγει πρὸς 26
 τὸ τοῦ παπίου διαιτητήριον καὶ ὄρᾳ τὸν μὲν Μιχαήλ ἐπὶ κλίνης
 καθεύδοντα, τὸν δὲ παπίαν ἐπ' ἐδάφους κατακλινόμενον. ἥ 27
 γὰρ τιμῶν τὸν Μιχαήλ ὁ παπίας τοῦτο πεποίηκεν ἥ καὶ συνίστωρ
 5 ὢν, ὡς ἐδόκει, τῆς κατὰ τοῦ βασιλέως βουλῆς. ὡς οὖν εἶδε 28
 ταῦτα καὶ τὸν Μιχαήλ ὑπνον ὑπνώτιοντα βαθύν τε καὶ νήδυ-
 μον καὶ ὁλος ἀφρόντιδι ἔοικεν, ὑπέστρεφε μηνιῶν καὶ τὴν ὀρ-
 γὴν ὑπεδήλου τῇ κινήσει τῇ τῆς χειρός. τῶν μὲν οὖν ἄλλων 29 PΠ134A
 οὐδείς τὴν παρουσίαν τοῦ βασιλέως ἤσθητο, εἰς δὲ τις τῶν
 10 τοῦ παπίου καὶ ἔγνω τοῦτον ἐλθόντα καὶ ὑπνώτιεν προσποι-
 σάμενος ἑώρα ὅσα ἐποίησε καὶ ὡς ὠργίσθη καὶ ὡς ἠπέλιψε,
 καὶ πάντα σφίσιν ἀπήγγειλεν. οἱ δὲ φόβῳ ληφθέντες ὅπως 30
 ἂν ἐκφύγοιεν τὸ μήνιμα τοῦ βασιλέως ἐφρόντιζον. καὶ ὁ Μι- 31
 χαήλ τῷ παπίᾳ φησὶν ὡς "εἰ βούλει αὐτός, οὐ τὸν κίνδυνον
 15 ἐκφευξόμεθα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ μελετώμενα ἡμῖν εἰς ἔργον
 ἐκβήσεται." καὶ ὅς "τὸ παριστάμενόν σοι πρᾶττε" φησὶν, "ἐμὲ 32

1 ὅπως ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν τοῦ παπίου καταγωγὴν ἀπῆλθε (ἐπῆλθε E)· καὶ
 ὅσα εἶδε· καὶ ὡς ἠπέλιψε· καὶ ὡς οὐκ ἔλαθεν CE

1 post ἐφιζάνοντα add. ἀφίπτατο γὰρ ταῖς φροντίσιν ἀποσοβούμενος
 (ἀποσωβούμενος w*^p) Owp 2 τοῦ om. D διαιτηρίον D, corr.
 D_w 3 post καθεύδοντα add. ὥσπερ ἀμέριμον Owp 5 ἐπι-
 βουλῆς D, insidiarum: Wo lat. 7 ἔοικεν AEWp, ἐπεικώς ἦν O
 9 βασιλεύοντος BCEwp 10 καὶ ἔγνω AE, ἀργυρῶν ἔγνω Owp
 11 ὅσα] & D ἠπέλιψε RwpDi, ἠπέλιπεν A, v. ad XIII 1, 5 12
 σφίσιν AE, corr. Di, τῷ αὐτοῦ κυρίῳ Owp οἱ δὲ AE, ὁ δὲ κοινοῦ-
 ται ταῦτα τῷ μιχαήλ καὶ ἄμφω Owp λειφθέντες (sic) A 13 μή-
 νιμα ex μήνυμα corr. AE 13. 14 καὶ ὁ μιχαήλ τῷ παπίᾳ φησὶν
 AEWp, φησὶν οὖν τῷ παπίᾳ ὁ μιχαήλ O 16 πρᾶττε ARwp, πρᾶττε
 DDi φησὶν RwpDi, φησί· A, v. ad XIII 1, 5

ageret, papiae conclave ingressus Michaëlem in lecto dormientem 26
 vidit, papiam vero humi iacentem, quod vel ut honoraret Michaë- 27
 lem papias faciebat vel, ut putabatur, consilii contra regem
 facti conscius. Quae cum vidisset et Michaëlem somno profundo 28
 et suavi oppressum nullam sollicitudinem prae se ferentem, rece-
 debat iratus iramque agitatione manus declarabat. Ac cetero- 29
 rum nullus regis praesentiam animadverterat praeter unum pa-
 piae vigilem, qui somno simulato, quae ille fecisset, viderat et
 ut iratus ac minitabundus abiisset; omnemque rem iis nuntiat.
 Illi territi, quo pacto regis indignationem effugerent, delibera- 30
 bant. Ibi Michaël papiae ait: "Si ipse velis, non periculum modo 31
 vitabimus, sed etiam consilia nostra ad exitum perducemus;" tum 32
 ille "Age" inquit "quod animo concepisti; nusquam tibi deero."

33 δ' ἔξεις ὅπη βούλει ἐπόμενον." ἐγχαράττει τοῖνυν αὐτίκα γρα-
 Β φήν πρὸς τοὺς οἱ τῶν βουλευμάτων μετέχοντας, ἀπειλῶν ὥς
 εἰ μὴ τάχος ἐλεύσονται καὶ τὰ βεβουλευμένα θῶνται ἐπιτελῇ
 (εἶναι γὰρ τοῦτο βίβδιον, ὥς αὐτὸς ὠκονόμησε), πάντας ἀνακα-
 λύψει τῷ βασιλεῖ καὶ οὐκ αὐτὸς μόνος τοῦ κινδύνου μεθέξει. δ
 34 ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἐγχειρήσας τῷ πατρί ἐντεῖλατο στείλαι
 τινα ἐξ αὐτῆς τὸν τὴν ἐπιστολὴν ὑποδείξοντα τοῖς συνίστορσιν, D III 389
 ἕκαστον εἰπὼν ἐξ ὀνόματος, καὶ ὑποθησόμενον νυκτὸς φοιτῆσαι
 πρὸς τὰ ἀνάκτορα μεταμφιασμένους ἐν σχήματι κληρικῶν καὶ
 35 ξιφίδια κεκρυμμένα βαστάζοντας. οἱ μὲν οὖν ἤκον ὥς ἐνε- 10
 τάλθησαν· ἄρτι δὲ περὶ ὄρθρον τῆς νυκτὸς γενομένης ἤκον οἱ
 36 βασιλικοὶ ψάλλται, τὰς ᾠδὰς ᾄδοντες τὰς ἑωθινὰς. τοῦτοις δ
 C παπίας καὶ τοὺς τοῦ Μιχαὴλ συνίστορας συνεισέγαγε, καὶ οἱ
 μὲν ἐν γωνίᾳ τινὶ καὶ σκότῳ συνεκρύπτοντο· οἱ ψάλλται δὲ τοὺς
 37 ὕμνους ᾗδον. ἥδη δὲ τούτων ὑπερμεσούντων καὶ ὁ βασιλεὺς 15

1 δσα ὁ Μιχαὴλ τοῖς συνωμόταις ἐπέστειλεν CE

1 ἔξης Ew, ἔξης p* ὅποι D, B corr. in ὅπη βούλη E(wp)
 γραφᾶς O 2 τοὺς οἱ A, τοὺς οἱ E, τοὺς αὐτῷ Owρ 6—8 ταύ-
 την τὴν ἐπιστολὴν ἐγχειρήσας τῷ πατρί ἐντεῖλατο στείλαι τινα (om. E)
 ἐξ αὐτῆς τὸν τὴν ἐπιστολὴν ὑποδείξοντα τοῖς συνίστορσιν, ἕκαστον εἰπὼν
 ἐξ ὀνόματος καὶ ὑποθησόμενον AEDi, (tamen post συνίστορσιν te-
 mere inserit ἀπέστειλεν Di), ταύτας τὰς ἐπιστολάς (ἐπιστολάς w*p) τοῖς
 συνίστοροις (τ. συν. om. D) διὰ τινος τῶν τοῦ (om. w*p) παπίου (πα-
 πίου w*) ἀπέστειλεν· ἐντεῖλόμενος αὐτῷ εἰπεῖν ἐκείνοις Owρ (de scri-
 pturis codicum perverse iudicat Di vol. V p. 264) 9 μεταμ-
 φιασμένους om. CD 10 κεκρυμμένα βαστάζοντας AO, καὶ βαστά-
 ζοντας κεκρυμμένα (sic) E, βαστάζοντας κεκρυμμένα w*p ἤκον ὥς
 ἐντετάλθησαν AEw, κατὰ τὰς ὑποθήκας τοῦ μιχαὴλ πεποιθήσας καὶ τοῖς
 βασιλεῖσι (τοὺς βασιλεῖς p) ἐπέστησαν (ἐπέστησαν p*) Op, Duc ex
 uno P, ut videtur. 11. 12 οἱ βασιλ. ἤκον Ewp 14 γωνία καὶ
 σκότῳ (σκότει D) τινὶ R(wp) ψάλλται O 15. p. 335, 1 εἰς τ. νεῶν
 καὶ ὁ βασ. Ewp

33 Itaque Michaël epistolam ad conscios scribit, qua minabatur,
 nisi celeriter adessent et quae constituissent perpetrarent (idque
 facile esse, quemadmodum ipse instruxisset), se omnes regi indi-
 34 caturum neque solum in periculo fore. Qua epistula papiae tra-
 dita mandavit, ut mitteret, qui statim illas litteras consciis nomi-
 natim allatis demonstraret et iuberet illos noctu clericorum habitu
 35 et pugiones occultos gestantes ad palatium venire. Illi Michaëlis
 monitis obsecuti se ad regiam conferunt; sub dilciculo autem
 36 regii cantores ad matutina carmina canenda adsunt, quibuscum
 Michaëlis conscios papias una introducit, qui sese in obscuro
 37 quodam angulo abdiderunt. Psaltae cum hymnorum plus media

εἰς τὸν ναὸν ἐπεδήμησε καὶ διάτορον ἔχων φθόγγον, βαρύτατον
δὲ καὶ σὺν τραχύτητι ταῖς ἀκοαῖς εἰσδυόμενον, ᾗετο εὐφωνεῖν
καὶ εἶναι μελωδικώτατος καὶ κατάρχεσθαι τῶν ὕμνων εἰώθει.
τότε τοῖνυν στάς ἐξεφώνησε,

38

5 τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ.

καὶ αὐτίκα τῆς γωνίας οἱ κατ' αὐτοῦ μελετήσαντες καὶ τοῦ 39 WIII109
σκότους ἐξέθορον, τὰ ξίφη σπασάμενοι· ὁ δὲ συνεῖς τὸ δρώμενον
εἰσέδραμε τὸ θυσιαστήριον, καὶ οἱ αὐτοῦ δὲ ἀναιρέται ἐφεί-
ποντο, ἡκάεξ πρὸς αὐτῶν πολλαῖς κατατρωθεὶς ταῖς πληγαῖς D
10 καὶ τὴν χεῖρα ἀποτιμηθεὶς τέλος ἀφῆρητο καὶ τὴν κεφαλὴν,
βασιλεύσας ὥμῳς τε καὶ ἀσεβῶς ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ καὶ μῆνας πέντε.
καὶ ὁ μὲν ἐκείνον νεκρὸς εἰς τὸν Ἰππόδρομον συρόμενος ἔρ- 40
ρωπτο. ὁ δὲ Μιχαὴλ ἔτι τοὺς πόδας ὧν σιδηρόδετος (ἡ κλεῖς 41
γὰρ οὐχ εὗρητο τῶν δεσμῶν αὐτίκα, τοῦ Λέοντος αὐτὴν ἐγ-
15 κόλπιον φέροντος) εὐφημήθη καὶ προσεκυνήθη ὡς βασιλεύς.
εἶτα τῶν σιδηρῶν θραυσθέντων εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν 22

6 ἀναιρέσεις Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου CE 13 ἀνάρρησις τοῦ (om. E)
Μιχαὴλ τοῦ τραυλοῦ (τ. τρ. om. C) CE ἔτι τοὺς πόδας πεπεδημένον C, βασι-
λεία Μιχαὴλ Ἀμοραίου (om. A) τοῦ τραυλοῦ AE 16 βασιλεία Μι-
χαὴλ BCD τοῦ τραυλοῦ CD

2 καὶ om. C 2 εἰσδυόμενον p* invitis ARw 6. 7 οἱ κατ'
αὐτοῦ μελετήσαντες τῆς γωνίας ἐξέθορον omissis καὶ τοῦ σκότους O
7 συνεῖς τὸ δρώμενον (δραττόμενον E) AE, φόβῳ ληφθεὶς O(wr)
8 δὲ om. O 9 αὐτὸν E 11 τε καὶ ἀσεβῶς AO, τε καὶ ἀπηνῶς
καὶ ἀσεβῶς Ewp 12 ἐκείνον D συρόμενος E 14 post αὐ-
τίκα distinxit B-W ἐγκόλπιον] ἐν κόλπῳ D 16 τῶν σιδηρῶν
θραυσθέντων AE, τῆς κλεῖδος μὴ εὗρισκομένης τὰ σιδηρὰ διεκώπησαν
(διεθραύσθησαν B, διεκώπησαν w*p)· εἰώθει σὺν δ' μιχαὴλ Owp

parte cecinissent, rex quoque aedem ingreditur, qui, cum magna
esset vocu sed gravissima et cum asperitate auribus insonante,
se bene cantare ac praeclarum esse musicum opinabatur et hy-
mnos auspicari consueverat. Ac tum stans exclamavit:

38

Sprevere summi cuncta amore principis.

Insidiatores vero statim strictis ensibus ex angulo illo obscuro pro-
siluerunt; ille re perspecta in sacrarium accurrit, quem hi conse-
cuti multis vulneribus confecerunt, amputata manu et capite, cum
crudeliter atque imple annos septem et menses quinque regnasset.
Eius corpus in Hippodromum pertractum ibique abiectum est. At 40. 41
Michaël compeditus (neque enim statim reperiebatur clavis, quam
Leo in sinu gestabat) laetis acclamationibus ut rex adoratus est.
22. Deinde compedibus ferreis dissectis in magnam ecclesiam

ἀφίκετο, ταινιωθῆσόμενος διαδήματι, τὴν μαιφονίαν παρ' οὐδὲν
 P II 135 A 2 λογισάμενος. τὴν δὲ τοῦ Λέοντος γαμετὴν καὶ τοὺς παῖδας D III 390
 (τέσσαρες δ' ἦσαν· Σαββάτιος, δς ἐν τῷ ἀναγορεύεσθαι μετω-
 νόμαστο Κωνσταντῖνος, Βασίλειός τε καὶ Γρηγόριος καὶ τέταρτος
 Θεοδόσιος) τῶν βασιλείων καταγαγόν, τὴν μὲν ἐν τῇ μονῇ 5
 καθεῖρξε τῶν Δεσποτῶν, τοὺς δὲ εἰς τὴν Πρώτην καλουμένην
 3 νῆσον περιορίσας ἅπαντας τῆς ἀρρενωπίας ἐστέρησε. καὶ ὁ
 μὲν Θεοδόσιος ἔθανεν, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἀφωνία κάτοχος
 γέγονε· δι' ἣν ἐδέετο θερμότατα τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ
 μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, ἐνδεδεχῶς τῷ αὐτοῦ 10
 προσφοιτῶν ἐκτυπώματι, περιαιρεθῆναι τὴν ἀφωνίαν αὐτοῦ·
 4 τῇ γὰρ ἐκπτώσει τῆς βασιλείας καὶ τῆς πατρικῆς κακοδοξίας
 B 5 οἱ παῖδες τοῦ Λέοντος συνεξέπεσον. ἔδοξεν οὖν ποτε ὁ ἄγιος
 ἐπιστῆναι αὐτῷ, κελεύων ἀναστῆναι καὶ ἀναγνῶναι τὸ "πάλιν
 6 Ἰησοῦς ὁ ἐμός." ὁ δὲ πεπιστευκῶς τῷ ῥήματι εἰσῆλθεν ἐπ' 15

2 ὅσα ἐποίησεν ὁ Μιχαὴλ τῇ τοῦ Λέοντος γαμετῇ καὶ τοῖς ἐκείνου παισὶν
 (παισί· C) CE καὶ ὅπως ὁ τοῦ Λέοντος υἱὸς Κωνσταντῖνος ἐλύθη τῆς ἀφω-
 νίας C

1 ante ἀφίκετο add. ἔωθεν E (v. ad p. 335, 16), sed v. Cedr. (Scylitz.) II p. 68, 10 post διαδήματι add. δημοσίᾳ τε ἀναρρηθῆσόμενος
 Owp καὶ εἰς ἐδὸν τὸ θεῖον τέμενος O (sacramque aedem .. ingressus
 est: Wo lat. addit, omissis graecis verbis in contextu, quod
 vitium propagat Duc) παρ' οὐδὲν AE, μὴ Owp 2 λογισά-
 μενος O post λογισάμενος add. καὶ δημοσίᾳ (om. Owp) τῆς ἀνα-
 ρήσεως ἔτυχε Rwp δὲ om. C 3 σαβάτιος (sic) A 6 καθ-
 εῖρξε Owp Di, καθεῖρξαι A, καθελῶξαι E καλουμένης E 8 post
 δὲ add. γε O 11 προσφυγῶν E(wp) 12 ἐκπτώσει — 13 συνεξ-
 έπεσον] De annominatione v. ad XIII 5, 29 13 post ἄγιος
 add. ἐν ὑπνοῖς Owp 15 ῥήματι A (τοῖς λεγομένοις Cedr. (Scylitz.)
 II p. 72, 9), δράματι ex ῥήματι mutat B, δράματι Rwp

venit, ut diademate ornaretur, non habita nefariae caedis ratione.
 2 Leonis uxorem et filios quattuor, Sabbatium, cui, cum imperator
 inauguraretur, nomen Constantini fuerat inditum, Basilium, Gre-
 gorium, Theodosium regia eduxit ac mulierem in monasterio
 Despotarum inclusit, adulescentes in insulam, quae dicitur Prote,
 3 relegavit omnes virilibus exsectis. Ex his Theodosius obiit, Con-
 stantinus vocem amisit; qua de causa deum ferventissimis preci-
 bus oravit, sed et magni patris Gregorii theologi imaginem conti-
 4 nenter accessit, ut sibi loquendi facultas restitueretur. Nam una
 cum excidio imperii etiam paterna impietate liberi Leonis exci-
 5 derunt. Aliquando igitur sanctus ille ei astare visus est et impe-
 6 rare, ut surgeret atque illud "Iterum Iesus meus" legeret. Quo
 dicto fretus ecclesiam ingressus est ac sine impedimento ullo

ἐκκλησίᾳς καὶ ἀνέγνω μὴ τινος αὐτοῦ παρεμποδίζοντος τῇ φωνῇ.
εἰ δὲ καὶ περιγραπτοῖς δόξιοις τὴν σύζυγον, ὡς εἴρηται, καὶ 7
τοὺς παῖδας τοῦ Λέοντος περιέγραψεν, ἀλλ' οὐκ ἀχορηγήτους
κατέλιπε, τινὰς δὲ τῶν κτήσεων αὐτῶν αὐτοῖς προσαπένειμεν,
5 ἔν' ἐκ τούτων τὰ πρὸς χρεῖαν πορίζονται· καὶ τινὰς δὲ πρὸς
ὑπηρεσίαν αὐτοῖς ἐδώρησατο.

Ὡρμητο δὲ ὁ Μιχαὴλ οὗτος ἐξ Ἀμορίου, πόλεως τῆς ἄνω 8
Φρυγίας, ἐν ᾗ Ἰουδαῖοί τε καὶ Ἀθίγγανοι καὶ ἀσεβῶν ἐτέρων
πληθὺς ἐγκατέκιστο· καὶ τις ἐκ τούτων ἦν ἐκείσε σύμμικτος 9 C
10 αἵρεσις, ἥς συμμετέχειν καὶ οὗτος ὁ Μιχαὴλ λέγεται. καὶ ἡ 10
αἵρεσις τὸ μὲν θεῖον βάπτισμα δέχεται, τὴν δὲ Μωσαϊκὴν δια-
ταγὴν διδάσκει τηρεῖν, ἐκτὸς τοῦ περιτέμνεσθαι τὴν ἀκροβυστίαν.
D III 391 εἶχε δὲ καὶ Ἰουδαῖον τινα κατ' οἶκον παιδοτριβοῦντα αὐτόν 11
ὅθεν οὐκ ἦν τι παρ' αὐτῷ εὐρεῖν ἀκραιφνές, ἀλλ' ἦν, ὡς εἰ-
15 πεῖν, ὁ ἄνθρωπος πανσπερμία αἱρέσεων. διὸ καὶ τῷ λόγῳ 12
ἀπήχθητο, ὡς εἰς ἀνατροπὴν ὄντι τῆς κακοδοξίας αὐτοῦ.

7 ὅθεν ὥρμητο ὁ Μιχαὴλ καὶ οἶος τὴν πίστιν καὶ τὰ ἥθη CE

2 εἴρηται] XV 22, 2 3 post λέοντος add. ὁ μιχαὴλ O, Michael
Wo lat. 4 δὲ τῶν κτήσεων αὐτῶν αὐτοῖς προσαπένειμεν AE, δ'
αὐτοῖς τῶν κτήσεων αὐτῶν προσεκλήρωκεν O, δὲ τῶν κτήσεων αὐτῶν
αὐτοῖς προσεκλήρωσεν w* p 5 πρὸς ὑπηρεσίαν — 7 ὥρμητο δὲ om.
E, unde Wo in codice ipso asteriscum supra τινὰς (versus 5)
apposuit 6 ἐδώρησατο A (δωρησάμενος Cedr. (Scylitz.) II p. 71,
21), προσαπένειμεν Ow p 7 δὲ A, μέντοι Ow p οὗτος om. O
10 μιχαὴλ] βασιλεὺς D 11 δέχεται AEwp (v. Cedr. (Scylitz.) II
p. 69, 10 s.), ἐδέχeto O 11. 12 διαταγὴν (διαταγωγὴν E) διδάσκει
τηρεῖν AEwp, ἐτήρει διαταγὴν O 12 ἐκτὸς AEwp, ἄτερο O 15 παν-
σπερμία AEDw p, πολυσπερμία O αἱρέσεως CEwp Di, sectarum:
Wo lat. 16 ὡς Rwp Di, om. A

vocis legit. Etsi autem Leonis uxorem et liberos intra certos 7
limites circumscripserat, ut dictum est, non tamen egere passus
est, quibusdam ex eorum possessionibus, unde necessaria suppe-
terent, et servis ad ministerium attributis.

Oriundus fuit Michaël Amorio, ex urbe superioris Phrygiae, 8
in qua Iudaei et Athingani et aliorum impiorum turba habita-
bant; unde confusa quaedam secta exsistebat, cuius et ipse Mi- 9
chaël particeps fuisse dicitur. Quae etsi sacrosanctum baptismum 10
admittit, Mosnica tamen instituta praeter praeputii resectionem
observat. Aluit domi Iudaeum quendam, a quo erudiebatur; 11
unde nihil sinceri apud eum reperiebatur, sed erat, ut ita dicam,
iste homo quaedam colluvio sectarum. Quocirca disputationes 12
oderat, quippe quibus eius perversa opinio everteretur.

- 13 Ἀπορία δὲ συζῶν ἐκ νεότητος ἐστρατεύετο· ποτὲ τοίνυν
 14 τῷ ταγματάρχῃ προσελθὼν περὶ τοῦ ἐδέετο. τῷ δὲ ἔτυχε τις
 Ἀθίγγανος παρεστὼς καὶ φησι πρὸς τὸν στρατηγὸν ἐν ἀπορρή-
 D τοις τὸν λόγον ποιούμενος ὥς “*βασιλεύσει Ῥωμαίων οὗτος, ὃς*
 15 *σου δέεται νῦν.*” καὶ ὃς αὐτίκα τῷ μαντεύματι θέμενος οἰ-5
 κειοῦται τὸν Μιχαήλ καὶ κηδεστὴν ποιεῖται ἐπὶ τῇ θυγατρὶ.
 16 Ἄρτι δὲ τῇ ἀνταρχίᾳ ἐπιπηδήσαντος τοῦ Μιχαήλ, ὥς ἰστό-
 ρηται, ὁ ἱερώτατος Νικηφόρος ὑπερόριος ὢν ἐπιστέλλει αὐτῷ,
 17 ἁζῶν τὴν τῶν εἰκόνων γενήσεσθαι ἀναστήλωσιν. ὁ δὲ μήτε
 τι καινοτομήσειν ἔφη περὶ τὴν πίστιν μήτε τὴν τῆς ἐκκλησίας 10
 ἁλλοιωῶσαι κατὰστασιν, ἀλλὰ μηδὲ βιάσασθαι τινα περὶ τοῦ θείου
 WIII110 18 δοξάζειν παρ’ ὃ βούλεται. ἐν λόγοις δ’ ἔμεινε ταῦτα· οὐ μετὰ
 πολὺν γὰρ τὴν γνώμην ἔδειξε τὴν οἰκείαν καὶ κατὰ τῶν ὀρθο-
 PII136A δόξων ἐχώρησε, καὶ πολλοὺς καὶ ἄλλους δεινοὺς περιέβαλε,
 πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ καὶ τὸν θεῖον Μεθόδιον καὶ τὸν τῆς Σάρ- 15

7 ὅσα ὁ πατριάρχης Νικηφόρος ἐκ τῆς ὑπερορίας ἐπέστειλε τῷ Μιχαήλ· καὶ
 ὅσα ἐκεῖνος εἶπεν E

1 συζῶν — ἐστρατεύετο] αὐτῶν ἐ[στρατεύετο C 2 του RwpDi,
 τούτου A 3 ἀπορρήτω D 5 τῷ μαντεύματι θέμενος, v. ad XIII
 22, 36 6 τὸν] τῷ Ewp 7 ἰστόρηται] XV 21, 41 ss. 8 ἱερώτατος
 w* p invitis AR post νικηφ. add. ὁ πατριάρχης Rwp (v. arg.
 ad h. l.) 9 ante εἰκόνων add. σεπτῶν Rwp γενήσθαι | A,
 γενήσεσθαι Rwp, γενέσθαι Di, v. ad XIV 5, 2 10 καινοτομήσαι D
 μήτε AR(w), μή δὲ p* 11 βιάσθαι E 13 ἔδειξε τὴν οἰκείαν
 AE, τὴν οἰκείαν ἐξήφηνε O, τὴν οἰκείαν δὲ ἔφην w* (Wo lat.: animo
 suo declarato) p ὀρθοδόξων A(E)Dwwp, ὀρθῶν δογματῶν O
 14 πολλοὺς — 15 μεθόδιον om. E 14 πολλοὺς καὶ A, πολλοὺς τε
 Owp

- 13 In adolescentia cum ob inopiam militaret, aliquando tribu-
 14 num adiit, aliquid ab eo petiturus. Ei tribuno quidam Athinga-
 nus astans clam “Is qui tibi nunc supplex est” inquit “ali-
 15 quando erit Romanorum rex.” Quo augurio comprobato ille statim
 cum Michaële familiaritatem contrahit eique filiam despondet.
 16 Michaël autem cum imperium modo occupasset, ut dictum
 est, S. Nicephorus exul per litteras ab eo petit, ut imagines re-
 17 ponerentur. Cui ille respondit se neque in religione quicquam
 novaturum neque ecclesiae res mutaturum, sed se ne ullum qui-
 dem hominem coacturum esse aliter de re divina sentire ac vellet.
 18 Sed haec verba fuere; neque enim multo post animo suo decla-
 rato orthodoxos oppugnavit ac praeter multos alios crudeliter
 tractatos S. Methodium quoque et Euthymium, Sardium archiepi-

δεων ἀρχιερατεύοντα τὸν Εὐθύμιον ἐξορίᾳ παρέπεμψε διὰ τὴν
τῶν ἀγίων εἰκόνων τιμὴν. εἶτα τὸν μὲν Μεθόδιον καθελόντων 19
κατὰ τὸν Ἀκρίταν· τὸν ἀοίδιμον δ' Εὐθύμιον μαρτυρικῶ τε-
λειοῖ θανάτῳ, ἀφειδῶς μαστιζόμενον διὰ τοῦ νιοῦ αὐτοῦ Θεο-
5 φίλου. ἐξήλυν δ' ἐν ἅπασιν τὸν Κοπρώνυμον καὶ τοῖς Ἰουδαίοις 20
προσέκειτο τὰ τε σάββατα νηστεύειν προσέτατε. τῇ ἀναστάσει 21
D III 392 τε ἀπιστῶν διετώθαζε τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ καὶ τοὺς προφῆτας
διέσυνρε καὶ δαίμονας οὐκ εἶναι διεβεβαίουτο· πορνείαν τε οὐχ
ἀμάρτημα ἡγήτο καὶ τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν δυνάειν διεκελεύετο.
10 τῷ τε Ἰούδᾳ σωτηρίαν ἐπεφήμιζε καὶ τὸ πάσχα οὐ κατὰ και- 22 B
ρὸν ἐορτάζεσθαι ἐδογματίζε. ταῦτα μὲν οὖν ἐκ πολλῶν ὀλίγα 23
τῆς ἐκείνου κακίας ἢ καὶ ἀνοίας γνωρίσματα ξυγγεγράφαι.
'Ο δὲ λόγος τὰ τότε ξυμβεβηκότα διδύτω τῇ ἱστορίᾳ· τὰ 24
δ' ἦσαν ἐμφύλιοι πόλεμοι. ὁ δὲ τούτων κατάρξας Θωμᾶς ἦν, 25
15 εἰς τῶν τριῶν τυγχάνων ἀνδρῶν, περὶ ὧν ἐν τῷ Φιλομηλίῳ
μοναχὸς τῷ Βαρδανίῳ προέφησε τοὺς μὲν δύο ἐπιβήσεσθαι

5 οὗ καὶ οὗτος τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἐμμήσατο CE 6 ὅσα δ ματαιόφρων
Μιχαὴλ ἐφρόνει CE 13 περὶ τῆς τοῦ Θωμᾶ τυραννίδος CE

1 ἀρχιερατεύοντα Owp τὸν om. BEwp 1 ἐξορίᾳ — 3 εὐθύμιον
om. O p. 338, 13 ἀρθοδόξων ἐχώρησε — 3 τὸν ἀοίδιμον εὐθύμιον
δὲ μαρτυρικῶ add. Dw 3 εὐθύμιον δὲ Ewp τελειοῖ w*
in vitis AR 6 προσέταξεν E, προσέταξε wp 7 διαπιστῶν D
ἐτώθαζε D 8 διεβεβαίουτο μὴ εἶναι O 10 τε ἰούδα A(Ew),
ἰούδα τε O, δὲ Ἰούδα p ante σωτηρίαν add. τὴν D 11 ἀπισχν-
οῦτο ἐορτάζεσθαι O 12 ἀνοίας B ξυγγεγράφεται E 15 φι-
λομηλίῳ A corr. ex φιλομιλίῳ, φιλομιλίῳ Rwp, v. ad XV 19, 4
16 τῷ βαρδανίῳ AE, om. O, τῷ βαρδάνῃ wp, v. ad l. c. et Cedr.
(Scylitz.) II p. 75, 18 προέφησεν AEwpDi, corr. B-W (v. ad
XIII 1, 5), προηγόρευσεν O ante τοὺς add. ὡς ἄνω που [cf. XV
19, 4] εἰρηται Rwp

scopum, ob sanctarum imaginum cultum in exilium misit. Deinde 19
Methodium in Acrita inclusit, inclutum vero Euthymium a filio
suo Theophilo crudeliter flagris caesum in martyrum numerum ret-
tulit. Copronymum omnibus in rebus imitans et Iudaeis addictus 20
per sabbata ieiunari iubebat. Resurrectionem mortuorum non cre- 21
debat eoque futura bona sugillabat et prophetas irridebat et daemo-
nes esse pernegabat; scortari peccatum non ducebat et de deo, qui
supra omnia est, iurando monebat. Iudae salutem ominabatur, 22
pascha alieno tempore celebrari affirmabat. Haec pauca e multis im- 23
probitatis ac potius dementiae illius indicia conscribenda censui.

Nunc vero oratio ad res gestas et bella multa illorum tem- 24
porum progrediatur. Thomas, unus de tribus illis hominibus, inter 25
quos Philomelianus ille monachus Bardanio vaticinatus erat duos

τῆς βασιλείου ἀρχῆς, τὸν δὲ γε τρίτον (ὅς οὗτος ἦν ὁ Θωμᾶς)
ἐπιχειρήσαι μὲν τυραννίδι καὶ ἑαυτῷ περιθέσθαι διάδημα, μὴ
26 μέντοι καὶ τῆς βασιλείας τυχεῖν. οὗτος τοίνυν, ὥς ἤδη μοι
εἴρηται, ἀρχὼν καταστάς τοῦ τάγματος τῶν φοιδεράτων παρὰ
C τοῦ Λέοντος, ὥς ἔγνω τὸν εὐεργέτην ἀναιρεθέντα παρὰ τοῦ 5
Μιχαήλ, τῷ μὲν δοκεῖν τιμωρῶν ἐκείνῳ, τῷ δ' ὄντι τὴν βα-
σιλείαν παραδοκῶν ἀνταίρει τῷ Μιχαήλ καὶ συναλίσσας δύναμιν
οὐκ εὐκαταφρόνητον ἄπασαν σχεδὸν τὴν ἐφ' ἑαυτὸν μοῖραν ἐσπετε-
ρίσατο καὶ τοὺς δημοσίους φόρους αὐτῷ κομίζεσθαι παρε-
27 σκεύαζε. καὶ πολλὸς ἐντεῦθεν γενόμενος ἐπὶ ἤλθε καὶ τοῖς Ἀγα- 10
ρηνοῖς, ἀδεέστερον τότε πᾶσαν ληζομένοις χώραν καὶ τὰς νήσους
28 αὐτὰς διὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. καὶ ἐπελθὼν ἀνέκοιψε τῆς
φορᾶς καὶ ἀνακόψας παρεστρατοπεδεύσατο καὶ ἐς λόγους ἦλθεν
αὐτοῖς καὶ ἥκων εἰς λόγους ἐσπέισατο ἐπὶ συνθήκαις τοῦ Ῥω-
μαϊκῶν ὀρίων παραχωρῆσαι αὐτοῖς, εἰ τῆς βασιλείας ἐγκρατὴς 15
D 29 γένοιτο. οὕτω δὲ ταῦτα διοικησάμενος καὶ τὴν κεφαλὴν ἀνε-
δήσατο ταινίᾳ βασιλικῇ καὶ αὐτοκράτωρ ἀνερρήθη κατὰ τὴν
Ἀντιόχειαν παρὰ τοῦ τότε τὸν θρόνον αὐτῆς τὸν πατριαρχικὸν D III 393

16 δι περὶθετο ἑαυτῷ ὁ Θωμᾶς τὰ τῆς βασιλείας παράσημα C

2 ἐπιχειρήσειν D 3 τυχεῖν AED_wwp, ἐν πράγματι (πράγμασιν B)
ἐπιτεύξασθαι (-εσθαι C) O 3. 4 ἤδη — εἴρηται] προεγρόφη O Wo lat.
4 εἴρηται] XV 19, 12 τοῦ τῶν φοιδεράτων τάγματος O 6 τῷ μὲν]
τὸ μὲν D 7 ἀνταίρει D 8 μείραν D, corr. D_w 9 αὐτῷ κομίζε-
σθαι παρεσκεύασε (παρεσκεύαζε A) AED_wwp, αὐτοῖς ὠκείωσατο O
12 post ἀνέκοιπεν add. αὐτοῖς Owp 13 ἐπαρεστρατοπεδεύσατο D,
corr. D_w ἦλθεν AEwp, ἦκεν O 14 ἐλθὼν C ἐς C, sed v.
ad XIV 12, 14 15. 16 γένοιτο ἐγκρατὴς O 17 βασιλικῶν D, corr.
D_w 18 τοῦ τότε] τοῦτό τε D αὐτῆς post πατριαρχικὸν E

regno potituros esse, tertium (is vero Thomas erat) invasurum
illum quidem tyrannidem ac diadema sibi impositurum neque
26 vero regni compotem fore, seditionem excitavit. Is igitur, ut
ante dictum est, a Leone foederatorum legioni praepositus,
ut principem de se bene meritum a Michaële caesum cognovit,
per speciem necis illius vindicandae, cum re vera regnum affe-
ctaret, Michaëlem est aggressus coactisque copiis non contemnen-
dis universas fere orientales provincias occupavit earumque
27 vectigalia publica sibi afferenda curabat. Unde auctis opibus
etiam Agarenos invasit, qui tum omnes provincias et ipsas in-
28 sulas ob intestinum bellum audacius populabantur, eorumque
impetu represso et castris prope positis et habito colloquio pepigit
29 se, si regno potiretur, eis finibus Romanis esse cessurum. Qui-
bus rebus peractis caput diademate regio ornat et imperator

ἔχοντος· Ἰὼβ δ' ἐκεῖνος ἐκέκλητο. κακείθεν δομηθεὶς σὺν με- 30
γάλῳ στρατεύματι (ἔτυχε γὰρ συμμάχων οὐκ Ἀγαρηνῶν μόνον,
ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐτέρων ἐθνῶν πλειόνων) τῇ τυραννίδι κραταιότερον
ἐπεχείρησεν. ἦν δὲ ὁ Θωμᾶς οὗτος οὐ τῶν εὐπατριδῶν, ἀλλὰ 31
5 καὶ τῶν ἁπλῶν ἀσκήμων καὶ τούτων βαρβάρων, καὶ ἀπορία σύν-
τροφος τῇ ἐσχάτῃ, ὥστε καὶ δουλεύειν μισθοῦ. ἀναχθεὶς δ' 32
ὑπὸ τῆς τύχης, ὥς εἴρηται, καὶ τυραννίδι ἐπιχειρήσας τὴν τε
κλησὶν μετέθετο, Κωνσταντῖνον ἑαυτὸν ὀνομάσας καὶ κοινωνὸν
τῆς βασιλείας, ὥς ᾔετο, προσελάβετο, νῆδον εἰσποιητὸν οἰκειω- P II 137 A
10 σάμενός τινα. τοῦ δὲ Μιχαὴλ στρατιὰν κατ' αὐτοῦ ἐσταλκότος, 33
συμβάλων ἐκεῖνος αὐτῇ τοὺς μὲν ἀνείλε, τοὺς δὲ φυγάδας ἀπέ-
φηνεν. ἐντεῦθεν κραταιότερον τῆς τυραννίδος ἐπέληπτο καὶ 34
στόλον ἐξαρτυσάμενος, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ βασιλικὸν ναυτικὸν ὑφ'
ἑαυτὸν ποιησάμενος ἐξ Ἀβύδου πρὸς τὴν Θράκην ἐπεραιώθη
15 καὶ τὰ τῆς ἐφ' ἡμᾶς ἅπαντα σχεδὸν ὑπηγάγετο, ἄνευ μέντοι τοῦ 35
θέματος τοῦ Ὀψικίου, οὗ ὁ Κατάκυλας ἐστρατήγει, καὶ τοῦ
τῶν Ἀρμενιακῶν· ὁ Ὀλβιανὸς δὲ τὴν στρατηγίδα τούτου εἶχεν 36

10 οὐ εὐτύχει ὁ τύραννος οὗτος καὶ ἐκρατύνετο C

1 δ' om. O ἐκεῖνους D, corr. Dw 2 μόνων Ewp, v. ad XIV
6, 31 3 ἐξ om. D πλειόνων ἐθνῶν D 4 ἐπεχείρῃ | ἦν E
δὲ] | C εὐπατριδῶν p* invitis ARw 5 συντροφῶν D, cui
scripturae astipulatur Wo lat. 6 τῇ om. D 9 post νῆδον
distinguunt pDi, ante νῆδον ABEB-W 11. 12 ἀπέφηνεν (ἀπέφηνεν
w*p). κατεῦθεν Owp 13. 14 ποιησάμενος ὑφ' ἑαυτὸν C 15 τοῦ]
τῶν p* invitis ARw 16 τοῦ ante ὀψικ. om. B κατάκυλας
ARwp, Genes. p. 33, 1. 35, 4. Theoph. contin. p. 53, 22. 57, 10.
64, 13. 67, 3, Κατάκηντας Cedr. (Scylitz.) II p. 77, 12 ἐστρατηγ
D, corr. Dw 17 Ὀλβιανός B τούτου et τούτων per dittogr. B

appellatur ab Iobo, Antiocheno patriarcha. Inde cum magno 30
exercitu profectus (neque enim Agarenos dumtaxat, sed et plures
alias gentes ad belli societatem asciverat) tyrannidem maiore animo
invasit. Fuit hic Thomas vero non ex gente patricia, sed ad-31
modum obscura eaque barbara, tantaque fuerat inopia confi-
ctatus, ut mercede serviisset. Sed fortuna evectus, ut dictum est, 32
regnoque affectato Constantini nomen assumpsit et filium ado-
ptivum regni consortem, ut putabat, sibi allegit. Cum exercitu 33
Michaëlis contra se misso congressus aliis occisis, aliis fugatis tyran-34
nidem stabilivit et classe comparata, immo etiam classe regia po-
titus Abydo in Thraciam traiecit, Orientalibus paene omnibus 35
subactis praeter Opsicianam provinciam, cui Catacylas, et Arme-

W III 111 ἀρχήν, ὅς δὴ λοχήσας καὶ τὸν τῷ τυράννῳ εἰσποιηθέντα υἱὸν κατασχὼν ἀνεῖλεν εὐθύς.

- 23 Γενόμενος δ' ἐν τῇ Θράκῃ, ὡς εἴρηται, ὁ Θωμᾶς προσ-
 2 τιθεμένους αὐτῷ τοὺς ξύμπαντας ἔσχηκεν. αὐθις οὖν τοῦ
 B βασιλέως κατὰ τε γῆν αὐτῷ συμμίζαντος καὶ κατὰ θάλασσαν, 5
 καὶ ἄμφω τὰς στρατιάς ὁ τύραννος ἐτρέψατό τε καὶ διεσκέδασεν,
 υἱοθετήσατο δ' ἕτερον, τοῦ πρώτου κτανθέντος, ὡς εἴρηται,
 Ἀναστάσιον μὲν καλούμενον, μοναχὸν δ' ὄντα, καὶ τὸ μὲν σχῆμα
 τὸ θεῖον ἀποδυσάμενον, στολὴν δὲ κοσμικὴν μεταμφιασάμενον. D III 394
 3 ἐς τοῦτο δ' ἤκεν ἀπορίας ὁ Μιχαὴλ ὡς σιδηρᾶν ἐκτείνειν σειρὰν 10
 ἐξ ἀκροπόλεως εἰς τὸ κατ' ἀντιπέραν πολίχνιον, ἵν' ἄβατα τοῖς
 4 τοῦ τυράννου φυλάττοιο τὰ ἐντός. ἀλλ' ὁ Θωμᾶς ὁμοῦ τῇ
 πόλει προσέβαλε κατὰ γῆν τε καὶ κατὰ θάλασσαν, τὴν σιδηρᾶν
 ἐκείνην ῥᾶστα διαρρήξας σειρὰν, καὶ ᾤετο, εἰ μόνον φανείη,
 τοὺς ἐν τῇ πόλει διὰ τὴν πρὸς τὸν κρατοῦντα ἀπέχθειαν εὐ- 15
 C 5 χερῇ τὴν εἰσοδὸν αὐτῷ παρασχεῖν. ἐπεὶ δ' ἐρρωμένους εὗρηκε
 τοὺς ἐντός πρὸς τὴν τῆς πόλεως φυλακὴν καὶ τῶν ἐλπίδων
 ἐψεύσθη, τότε μὲν ἀνεχώρησε καὶ βάλλεται χάρακα κατὰ τὸ
 τῶν θεῶν Ἀναργύρων ἱερώτατον τέμενος· ὁ τόπος δὲ τὰ Παν-

5 τε om. O, v. ad XIV 21, 11 συμμίζαντος AEWp, μαχεσαμένον O
 7 υἱοθετήσατο p* invitis ARw 8 ὄντα δὲ μοναχόν O 8.9 θεῖον
 σχῆμα B 10 εἰς D, v. ad XIV 12, 14 10. 13 σιδηρᾶν R^{wp}Di,
 σιδηρᾶν ACE 11 καταπέραν punctis notatum E 13 κατὰ
 ante θαλ. om. DwpDi θάλατταν B 15 τοὺς ἐν om. D
 ἀπέχθησαν D, corr. Dw 16 ἐρρωμένους D 18 χάρακα om.
 D, suppl. Dw τὸ RwpDi, om. A 19 ἱερώτατον om. E τὰ
 AE, τοῦ Ow, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 81, 9

36 niacam, cui Olbianus imperator praeerat, qui tyranni adoptivum filium insidiis exceptum statim sustulit.

23. Cum Thomas, ut dictum est, in Thraciam venisset, 2 omnes ad eum se contulerunt. Itaque regem denuo terra mari-
 que vicit, profligatis duobus exercitibus et in filii locum, quem
 necatum fuisse diximus, alterum adoptavit, nomine Anastasium,
 3 qui sacro monachi habitu abiecto civilem sumpserat; et ad tantam
 redegit Michaëlem desperationem, ut ferrea catena ex acropoli
 ad oppidulum oppositum extenta tyrannum prohibere conaretur
 4 intro penetrare. Sed Thomas terra marique simul impetu in
 urbem facto illaque catena facillime rupta putabat, si ab oppida-
 nis tantum conspiceretur, fore sibi ob imperatoris odium aperta
 5 omnia. Cum autem viros fortes se praeberent, qui urbem tue-
 rentur, spe deiectus tum quidem recessit ac vallum muniit circa

λίνου ὠνόμαστο. ἡμερῶν δέ τινων διαγενομένων καὶ κατὰ 6
 χέρσον αὐθις καὶ κατὰ θάλασσαν ἐπήνεγκε τῇ πόλει τὸν πό-
 λεμον, ἐλεπόλεις τε καὶ κλίμακας ἐπαγόμενος. ὥς δ' ἐώρα 7
 τὰ τῆς σπουδῆς αὐτῷ πανταχόθεν ἀνήνυτα, τότε μὲν τὴν ψυ-
 5 χρὰν ἐκτρεπόμενος Θράκην (χειμῶν γὰρ ἦν) τὴν στρατιὰν αὐ-
 τοῦ ταῖς χώραις διένειμεν, ἐν ταύταις σχολάσουσιν καὶ τὴν τοῦ
 χειμῶνος ἐκφρευομένην δριμύτητα. ἄρτι δὲ τοῦ ἔαρος ἐφρεστώ- 8
 τος καὶ πάλιν προσῆγε καὶ ἀμφοτέρωθεν τῇ πόλει τὴν στρατιὰν D
 καὶ περιεκύκλου τὰ τεῖχη τῷ τε πεζῷ στρατεύματι καὶ τῷ ναυ-
 10 τικῷ. ἤδη δὲ καὶ τῷ Μιχαὴλ ἡτοίμαστο καὶ στόλος καὶ σιρρά- 9
 τευμα. λόγοις οὖν παρακλητικοῖς τοὺς οἰκίους· παραθαρρύνας 10
 ὁ βασιλεὺς ἀθρόον ἐκ πλειόνων πυλῶν ἐξάγει τούτους καὶ συρ-
 ρήγνυται τῷ τοῦ τυράννου λαῷ. οἱ δὲ τῷ αἰφνιδίῳ καὶ τῷ 11
 θάρσει τῶν ἐπιόντων ἀποδεδειλμακότες τὰ νῶτα μετέβαλον καὶ
 15 ἔπεσον πολλοί, καὶ ἡ νίκη τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἦν. τὰ μὲν 12
 οὖν κατὰ χέρσον οὕτω συνηνέχθη τῷ ἀποστάτῃ· οὐ μὴν ἀλλ'
 D III 395 οὐδὲ τὰ κατὰ θάλασσαν κάλλιον ἔσχεν αὐτῷ. τὰς γὰρ βασι- 13
 λικὰς τριήρεις τὸ τοῦ τυράννου ναυτικὸν θεασάμενον ἐπιούσας

1 ὅτι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν προσβαλὼν ὁ Θωμᾶς τῇ πόλει πολ-
 λάκις, οὐδὲν ἀνύσαι ἔσχεν, ἀλλ' ἤττητο συνεχῶς· ὁ δὲ καὶ ἡττώμενος τοῦ
 τυραννεῖν (τυραννείου ἔ) οὐκ ἀπέχετο CE (C verbis ἀλλ' ἤττητο novum
 incipit argumentum)

2 ἐπήγαγε Ewp τὸν om. D 3 καὶ om. D 4 αὐτῇ D, corr.
 D_w 6 σχολάζουσιν w*_p invitis AR 10 στρατεύματα D, sed
 τεύματα in rasura 11 παραθαρύνας B 12 πυλῶν πλειόνων D
 συρρήγνυται O 14 θάρσει AR, θράσει B^s(?)pDi, θάσει w*; v.
 XVI 7, 14 16 ἀλλ' om. BC 16. 17 ἀλλ' οὐδέ] καὶ D 17 ἔσχε
 κάλλιον D

sacram S. Anargyrorum aedem, qui locus Paulini vocatur. Sed 6
 diebus aliquot elapsis urbem denuo terra marique oppugnat,
 machinis et scalis adhibitis. Ut vero se omnem operam et im- 7
 pensam ludere vidit, tunc frigida illa Thracia relicta (nam hiems
 erat) exercitus in provincias distribuit, ut ibi otio recrearentur
 et hiemis saevitiam evitarent. Vere autem ineunte legiones de- 8
 nuo utrimque contra urbem adduxit eamque et pedestribus et
 navalibus copiis circumdedit. Sed et Michaël interea et classem 9
 et milites comparaverat, suosque verbis cohortatus pluribus ex 10
 portis rex de improvise impetum in tyranni copias fecit. Illi 11
 vero et re inexpectata et audacia hostium territi terga dede-
 runt, multisque caesis victoria penes urbanos fuit. Ac terra sic 12
 actum est cum desertore marique nihilo melius. Nam tyranni 13
 naves, cum regiam classem contra se ire vidissent, non resti-

αὐτῶ οὐχ ὑπήνεγκεν, ἀλλ' εὐθὺς τὴν συμπλοκὴν μὴ θαρρῆσαν
 εἰρεσίᾳ συγχῆ πρὸς τὴν χέρσον κατήγοντο, καὶ οἱ μὲν ἀπεδί-
 14 δρασκον, οἱ δὲ τῶ Μιχαὴλ αὐτομολοῦντες προσήεσαν. ὁ δ'
 P II 138A ἀποσιτάτης ἔτι τῆς τυραννίδος ἀντείχετο καὶ οὐτε τὸν χάρακα
 ἔλυσε καὶ τὸ ἐν Ἑλλάδι ἐτοιμασθὲν αὐτῶ ναυτικὸν μετεπέμψατο· 5
 15 καὶ τότε παρῆν κατὰ Βυρίδας νεωκλησάμενον. δ γνόντες οἱ
 τοῦ στόλου τοῦ Μιχαὴλ νυκτὸς αὐτοῖς ἐπιτίθενται καὶ τινας
 μὲν ἡγήκασιν τῶν πολεμίων νηῶν, ἐτέρας δὲ τῶ ὕγρῳ πυρὶ
 16 κατενέπρῃσαν. κατὰ γῆν δὲ συχναὶ μὲν ἐγίνοντο προσβολαί,
 Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως τοῦ λαοῦ προεξάρχοντος· ἀγ-
 χρώματα δὲ τοῖς ἐναντίοις ἦσαν τὰ πράγματα καὶ οὐδενὶ μέρει
 17 καθαρῶς ἡ νίκη ἐπεμειδίασεν. ἐν τοσούτῳ δὲ τι συμβὰν τῶ
 Θωμᾷ τὰ πράγματα ἔσφηλε· τῆς γὰρ φήμης πανταχοῦ τὴν
 τοῦ Θωμᾶ κηρυξάσης ἀποστασίαν καὶ τὴν πολιορκίαν τῆς πό-
 B λεως, Μορτάγων δὲ τῶν Βουλγάρων κατάρχων σπονδὰς ἐπὶ 15
 τοῦ Λέοντος τριακοντούτεις θέμενος καὶ φίλως τότε Ῥωμαίους
 ἔχων, αὐτεπάγγελτος ἦκε συμμαχίῃσιν τῶ βασιλεῖ καὶ στρατο-

12 ὅτι δὲ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς σπονδὰς μετὰ Ῥωμαίων θέμενος ἐμα-
 χέσατο τῶ Θωμᾷ καὶ ἐνίκησε CE καὶ αἴτιος γέγονε τῆς αὐτοῦ καταλύ-
 σεως C

1 τῇ συμπλοκῇ E 3 δ'] δὲ B^s(?)p invitis ARw 5 ἔλυσεν ἀλλὰ καὶ B
 6 βυρίδας ARwp, Genes. p. 41, 8, Theoph. cont. p. 64, 3, βηρύδας
 D, τῶ χωρίῳ . . τῶν Βηρίδου (τῶ βηρύδου Coislinianus) Cedr.
 (Scylitz.) II p. 84, 22 νεολκυσόμενον E, νεοκλυσόμενον w*, νεοκ-
 λυσόμενον p* 8 νεῶν RwpDi; Zonarae est et νεῶν (XIV 3, 30.
 4, 18 cet.) et νηῶν (XV 24, 3. XVI 9, 47. 51 cet.). 9 κατεν-
 ἐπρῃσαν AO, παραδεδώκασιν Ewp post κατενέπρῃσαν vel παραδε-
 δώκασιν add. Rwp ὡς ὀλίγας περιλειφθῆναι (περιληφθῆναι B) 10 τοῦ
 υἱοῦ] τὸν υἱοῦ w*p 11 ἀντιπολέμοις O 12 ἐπέβρισεν O 15. 16 τρια-
 κοντούτεις ἐπὶ τοῦ Λέοντος O

terunt, sed statim congressu evitato assidua remigatione ad con-
 14 fecerunt. Verum desertor tyrannidem adhuc urgebat, neque vallo
 soluto et classe, quam in Graecia paratam habebat, arcessita.
 Quae cum venisset et iuxta Byridas naves subductae essent,
 15 Michaëlis classiarii ea re cognita noctu eas aggrediuntur et alias
 16 hostilium navium ceperunt, alias igni Graeco incenderunt. Terra
 autem crebra proelia fiebant Theophilo regis filio duce, sed
 aequo fere Marte pugnabatur, victoria ad neutram partem incli-
 17 nante. Interea vero aliquid accidit, quo res Thomae labefactatae
 sunt; nam rumore defectionis Thomae et urbis obsidionis passim
 sparso Mortagon, Bulgarorum princeps, qui annorum triginta

πεδεύεται κατὰ τὰ Κιδόκτου. τοῦτο τὸν ἀποστάτην ἐθρόησε.
 κρίνας δὲ ἀσύμφορον ἑαυτῷ ἅμα τε καὶ πολιορκεῖν καὶ τοῖς 18
 Βουλγάροις ἀντιστρατεύσασθαι (μερισθείσης γὰρ αὐτῷ τῆς δυ-
 νάμεως οὐκ ἀξιόμαχον ἑαυτὸν οὐδετέρῳ τυγχάνειν ᾔετο), κατὰ W III 112
 5 τῶν Βουλγάρων ἐχώρησε παντὶ τῷ στρατεύματι καὶ συμβαλὼν
 ἡττᾶται καὶ πολλοὺς μὲν ἀποβάλλει τῶν ἑαυτοῦ, τοὺς μὲν φθα-
 ρέντας, τοὺς δὲ καὶ ἀλόντας. ὅσοι δὲ τὸν τε βαρβαρικὸν ἀκι- 19
 D III 396 νάκην ἐξέφυγον καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν διέφυγον, τὸ μέλλον C
 καραδοκοῦντες ἠσύχαζον. οἱ Βούλγαροι δὲ τοὺς αἰχμαλώτους 20
 10 καὶ λείαν πολλὴν ἐπαγόμενοι ἀνεξέγγυσον τῇ νύκτι γαυροῦμενοι.
 ταύτην τὴν ἦταν τοῦ ἀποστάτου ὅσον ἐκ τοῦ στόλου αὐτοῦ 21
 περιελέλειπτο ἐγνωκὸς πρὸς τὸν Μιχαὴλ ἡντομόλησεν. ἐν τοιοῦ- 22
 τοις δὲ ὁ τύραννος γεγωνὺς καὶ πάντῃ ἐξασθενήσας, ὁμῶς ἔτι
 τοῦ πολιορκεῖν οὐκ ἀφίστατο, ἀλλὰ μηδὲν ἀνύων ἀπανίσταται
 15 μὲν τῆς προσεδρείας τῆς πόλεως, ἅπεισι δὲ πορρωτέρω, καὶ
 τινα τόπον εὐρὼν ἐπιτήδειον ἐν τούτῳ βάλλεται χάρακα, κάκει-
 θεν ὀρμώμενος ἐληΐζετο τῆς πόλεως τὰ προάστεια καὶ τὰς τού-
 των ἐκεράζεε χάριτας. ἐπῆλθε τοίνυν τούτῳ ὁ Μιχαὴλ, καὶ 23
 μάχης συγκροτηθείσης οἱ τοῦ Θωμᾶ ἐκόντες ἐτράπησαν εἰς D

1 κιδόκτου A (v. ad XV 18, 5), κηδόκτου Rwp, Κηδούκτου Genes.
 p. 42, 6, Theoph. cont. p. 65, 12, Cedr. (Scylitz.) II p. 86, 4
 2 καὶ post τε om. DDi 4 ἑαυτὸν corr. ex ἑαυτῷ A post
 κατὰ erasum est γὰρ in B 5 τῷ om. D 6 ἡττᾶται RwpDi,
 ἡττᾶσθαι A μὲν prius om. ODi 7 post ὅσοι δὲ add. γε Rwp τε
 om. C 8 ante ἐξέφυγον add. CDw: καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ—
 διέφυγον om. AR, add. BEwpDi 9 εἰσύχαζον (sic) A 12 ἐγνω-
 κὸς OwpDi, ἐγνωκὸς AE τούτοις D 13 δὲ om. D 14 ἐπαύ-
 σατο Ewp post ἀλλὰ add. καὶ αὐθις Owp 16 τράπον D

indutias cum Leone fecerat, Romanis amicus, ultro suppetias regi
 venit, castris ad Cidoctum locatis. Ea res desertorem turbavit.
 Nam cum e re non esse putaret simul et urbem oppugnari et cum 18
 Bulgaris dimicari, quod divisus copiis neutris par foret, contra Bul-
 garos cum toto exercitu est profectus pugnaque commissa victus
 multos suorum amisit, partim caesos, partim captos. Qui vero et 19
 barbarorum ensem effugerant et captivitatem, exspectatione rerum
 futurarum suspensi quiescebant. Bulgari, captivis et magna praeda 20
 adducta, elati victoria recesserunt. Ea clade desertoris cognita clas-
 21 sis eius reliquiae ad Michaëlem defecerunt. Eo rerum statu tyran-
 22 nus, etsi eius vires undique minuebantur, tamen ab obsidione non re-
 cedebat, sed, cum ne tum quidem quicquam proficeret, omissa ur-
 bis oppugnatione longius abscedit et locum quendam opportunum
 nactus vallum communit atque inde suburbana diripit eorumque
 amocnitatem vastat. Sed Michaële eum aggresso commissaque 23

φυγήν, καὶ οἱ μὲν τῷ βασιλεῖ προσερχύσαν, οἱ δ' ἐπὶ τὰ ξαν-
 24 τῶν ἀπήεσαν ἑκαστοι. ὁ δὲ γε τύραννος μετὰ βραχίστων εἰς
 Ἀδριανούπολιν ἄπεισι, καὶ ὁ Μιχαὴλ αὐτῷ κατ' ἔχρος ἀκο-
 λουθεῖ καὶ πολιορκεῖ τὴν πόλιν οὐχ ἐλεπόλεσιν, ἀλλὰ σπάνει
 25 τῶν ἀναγκαίων. καὶ οἱ τῆς πόλεως τῷ λιμῷ πιεζόμενοι ἀμνη-
 στίαν τῶν ἐπταισμένων ἐκ τοῦ βασιλέως ᾗτήσαντο καὶ ταύ-
 26 τής τυχόντες δεσμοῦσι τὸν Θωμᾶν καὶ παραδιδόασιν τῷ Μι-
 27 χαήλ. ὁ δὲ ἀφαιρεῖται αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας καὶ ὄνω
 ἐπιβιβάσας θριαμβεῖ τὸν ἄτιμον θρίαμβον. εἶτα περὶ συν-
 ιστόρων πυνθάνεται, καὶ πολλοὺς ἀν' ἐκεῖνος ἐξέφηνεν, εἰ μὴ 10
 P II 139 A ὁ Ἐξαβούλιος ὁ πατρίκιος τὴν δόρμην τοῦ βασιλέως ἀνέκοψε,
 28 φόμενος μὴ χρῆναι πιστεύειν κατὰ τῶν φίλων ἐχθροῖς. ὁ δὲ
 γε Θωμᾶς ἄλλοτε ἄλλαις τιμωρίαις ὑποβαλλόμενος βιαίωτατα
 29 κατέλυσε τὴν ζωὴν. καὶ ὁ τούτου δὲ εἰσποιητὸς υἱὸς εἰς τὸ
 τῆς Βιζύης πολίχνιον προσφυγών, παρὰ τῶν οἰκούντων τὸ 15
 φρούριον δεθείς προσήχθη τῷ βασιλεῖ καὶ ὁμοίως τῷ πεπλα- D III 397
 σμένῳ πατρὶ κολασθεὶς βιαίως καὶ αὐτὸς ἀπέρρηξε τὴν ψυχὴν.

5 κατάσχσεις (κατάλυσιν E) τοῦ Θωμᾶ. περὶ τῆς Ἡρακλείας καὶ τοῦ Παύλου
 μηδὲ μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Θωμᾶ τῆς ἀποστασίας ἀφισταμένων CE

1 βασιλεῖ AE, μιχαήλ Rwp προσερχύσαν A, om. E, προσερχύοντα
 Op, προσερχύοντα w* 3 ἀδριανούπολιν D, corr. Dw 6 ᾗτή-
 σαντο p* invitis ARw 8 αὐτοῦ *** χεῖρας A 11 Ἐξαβούλιος
 RwpDi (v. Theoph. cont. p. 69, 19, Cedr. (Scylitz.) II p. 89, 16),
 Ἐξαβούλιος AD (v. Genes. p. 44, 21) ὁ alterum om. B 12 τῶν om. E
 13 ἄλλοις C 14 κατένευσε D, corr. Dw 15 βιζύης ARwp,
 v. Steph. Byz. p. 169, 13, Georg. Cypr. 1167 Gelzer, Hierocl.
 synecd. 632, 4 Burckhardt, Cedr. (Scylitz.) II p. 90, 1, βυζύης B,
 βύζης Genes. p. 44, 9. 45, 2, Theoph. cont. p. 70, 21 16 τῷ β.]
 τε β. D 17 ζωὴν B

pugna, Thomaei de industria in fugam versi partim ad regem
 24 se contulerunt, partim ad sua redierunt. Tyrannus cum paucissi-
 mis Hadrianopolim abit, quem Michaël e vestigio insecutus ur-
 25 bem non machinis, sed annonae penuria oppugnat. Cives ur-
 gente fame, petita delictorum ab rege venia et impetrata, Tho-
 26 mam vinctum Michaēli tradunt. Is ei et manus et pedes amputat
 27 et asino impositum ignominioso triumpho circumducit. Postea
 de consociis quaerit, quorum ille multos nominasset, nisi Hexabu-
 lius patricius regis impetum repressisset, cum diceret inimicis
 28 amicos deferentibus non habendam esse fidem. Thomas vero
 29 alias aliis tormentis excruciatu miserrime vitam finivit. Adop-
 titivus item eius filius, cum in Bizyam oppidulum confugisset, a
 castelli habitatoribus vinctus ad regem est adductus et eodem

ἡ μὲν οὖν τοῦ Θωμᾶ ἐπανάστασις τοῦτον τὸν τρόπον κατή- 30
 ναστο. αἱ δὲ Θρακικαὶ πόλεις αἱ πάραλοι κάκεινον παρελθόντος 31
 ἔτι τῆς στάσεως εἶχοντο, καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων τὸ Πάνιον καὶ
 ἡ Πείρινθος (οὕτω γὰρ πάλαι ὠνόμαστο ἡ Ἡράκλεια) μίσει B
 5 τῷ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. ἀλλὰ τὸ μὲν Πάνιον σεισμῷ τοῦ 32
 τείχους αὐτοῦ πεσόντος ἐάλω, ἡ δ' Ἡράκλεια διὰ τῆς θαλάσσης
 γέγονεν ἄλωτή. ταῦτα τοίνυν κατορθώσας ὁ Μιχαὴλ ἐπάνεισι 33
 τροπαιοφορῶν καὶ ἱππικῶν τελουμένων ἀγῶνος τοὺς τῷ Θωμᾷ
 τὴν τυραννίδα συμπεράξαντας ὄνοις ἐφεζομένους εἰσαγαγὼν εἰς
 10 τὸ θέατρον ὑπερορίαν αὐτῶν κατεδίκασε, μὴ τι πλέον κολάσας
 αὐτούς, εἰ μὴ δύο τινὰς τὸν Χοιρέαν καὶ τὸν Ζαγορηνόν, μὴ
 πειθομένους μηδὲ μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Θωμᾶ παραδοῦναι
 τὰ φροῦρια, ἃ κατεῖχον, ἐλὼν καὶ ἀνασκολοπίσας ἀπέκτεινε.
 Τῇ γοῦν ἀποστασίᾳ τῇ τοῦ Θωμᾶ καὶ τοῖς ἐμφυλίοις πο- 24 C
 15 λέμοις τῶν Ῥωμαϊκῶν ἀσχολουμένων δυνάμεων ἄδειαν εὐρη-
 κότες πᾶσαν οἱ πρὸς ἐσπέραν Ἀγαρηνοί, οἱ τὸν τῆς Ἰβηρίας

14 ὅπως ἡ Κρήτη γέγονεν ὑπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς (τῶν ἀγαρηνῶν E) CE

2 παράλαιοι DEwp, v. ad XV 27, 1 καὶ ἐκείνου D 3. 5 πάνιον
 ARwpDi, Genes. p. 45, 6, Theoph. cont. p. 71, 5, v. Basil. notit.
 133 Gelzer, Hierocl. synecd. 632, 5 Burekhardt; minus recte
 πάριον Cedr. (Scylitz.) II p. 90, 8. 11 4 πέρρινθος w*p invitis
 AR, v. XIII 3, 29 πάλαι AEwp, τοῖς παλαιοῖς O post Ἡρά-
 κλεια add. ἐστασίαζον δ' ἔτι (δὲ τῷ B) Rwp 6 δὲ p* invitis ARw
 9 ἐφεζομένους E 10 αὐτῶν κατεδίκασε AEwp, κατεψηφίσαντο σφῶν
 O 11 τινὰς δύο Rwp ζαγορηνόν ARwp, ζαγᾶρηνόν C, ζαρηνόν
 EDw, γαζαρηνόν Theoph. cont. p. 71, 21 ss., Cedr. (Scylitz.) II
 p. 90, 20 12 μετὰ RwpDi (v. argum. ad XV 23, 25), κατὰ A
 16 πᾶσαν initio paginae om. D

quo ficticius pater supplicio affectus violenter et ipse periit. Tho- 30
 mae seditione ad hunc modum compressa, maritimae Thraciae 31
 civitates nihilominus, etiam illo sublato, motum eum urgebant
 ac prae ceteris Panium et Perinthus (sic enim Heraclea olim
 appellabatur) propter odium adversus imperatorem. Ceterum 32
 Panium moenibus terrae motu collapsis captum est, Heraclea
 mari expugnata. Michaël his rebus bene gestis triumphans in 33
 urbem rediit et ludis Circensibus Thomae adiutores asinis insi-
 dentes in theatrum introductos sola relegatione contentus gravio-
 ribus suppliciis non affecit, duobus exceptis Choerea et Zagoreno,
 qui, cum castella, quibus praeerant, ne post Thomae interitum
 quidem tradere vellent, capti in crucem acti sunt.

24. Dum Romanorum copiae Thomae defectione bellisque
 civilibus occupantur, Agareni occidentales, sinus Iberici incolae,
 qui Hispani vocantur, arrepta occasione a suo duce, quem amer-

οἰκοῦσι κόλπον καὶ λέγονται Ἰσπανοί, τῷ σφετέρῳ προσίασιν
 ἀρχηγῷ, ὃν αὐτοὶ καλοῦσιν Ἀμερμουμνήν, καὶ ἡτοῦντο ἀποι-
 2 κίαν στείλασθαι, διὰ πλῆθος στενοχωρούμενοι. καὶ κεῖνος κατέ-
 νευσε, καὶ τούτους παραλαβὼν σὺν τριήρεσιν ἀπέπλευσε, τὰς
 3 ὑπὸ Ῥωμαίους νήσους περιῶν τε καὶ ληϊζόμενος. ὥς δ' ἦκε D
 W III 113 καὶ εἰς τὴν Κρήτην καὶ τὸ ταύτης ἔγνωκε πάμφορον, τοὺς μὲν
 πλείστους εἰς λείαν ἐκπέπομφεν, αὐτὸς δὲ μετ' ὀλίγων εἰς φυ-
 D III 398 λακὴν δῆθεν παραλειφθεὶς τῶν νηῶν πῦρ ἐνέβαλε κατ' αὐτῶν
 4 καὶ πάσας ἐνέπρησε. τεθορυβημένων δὲ τῶν Ἀγαρηνῶν διὰ
 τοῦτο καὶ τὴν αἰτίαν ζητούντων, ὁ Ἀπόχαψ (οὕτω γὰρ ὁ σφῶν 10
 ὠνόμαστο ἀρχηγός) “ἀποικίαν ἡτεῖσθε” φησὶν. “ἰδοὺ τοῖνυν
 χώρα ῥέουσα μέλι καὶ γάλα καὶ ταύτην κατασχόντες οἰκήσατε.”
 5 ἐκείνων δὲ εἰπόντων “καὶ τὰ φίλιτα ποῦ;” ὁ Ἀπόχαψ “ἐν-
 ταῦθα γυναῖκές εἰσιν” ἀνθυπήνεγκεν, “ἐξ ὧν γενήσονται καὶ
 6 παῖδες ὑμῖν οὐ μετὰ μακρόν.” τούτοις πεισθέντες οἱ ἐκ τῆς 15
 Ἄγαρ τὴν τε νῆσον ὑφ' ἑαυτοὺς ἐποιήσαντο καὶ τοὺς αὐθιγενεῖς
 7 ἐδουλώσαντο. ὅτε καὶ Κύριλλος ὁ Γορτύνης ἐπίσκοπος ἀθλήσας
 ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίου κεκόμιστο στέφανον.

1 Ἰσπανοί ARw, Ἰσπανοί p, Ἰσπανοί Di, v. ad XIII 10, 18 2 ἐκά-
 λουν O ἀμερμουμνήν AB₁wpDi, ἀμερμουμνήν R Cedr. (Scylitz.)
 II p. 91, 20 5 περιελθὼν Ewp 8 παραλειφθεὶς EwpDi, παρα-
 ληφθεὶς A, περιλειφθεὶς O, quod recipiendum esse putat Di vol.
 V p. 105 9 ἐνέπρησε OwρDi, ἐνέπρησαν A, ἀνέπρησε E 9. 10 διὰ
 τοῦτο om. C 10. 13 ἀχαψ w*ρ invitis AR, Cedr. (Scylitz.) II
 p. 91, 20 ss., Genes. p. 46, 13, Theoph. cont. p. 74, 4 11 ἀρ-
 χισύμβουλος C, sed litterae ισ mutatae sunt a prima manu in
 ην vel ηγ ἡτεῖσθαι C, ἡτεῖσθαι E 14 γενήσονται w*ρ 15 μι-
 κρόν E 16 αὐθιγενεῖς ARDww, ἀνθιγενεῖς D, ἀντιγενεῖς p*
 17 γορτίνης AD, corr. Dw

munnen vocant, locorum coacti angustiis petierunt, ut coloniam
 2 deduceret. Annuit ille et cum iis triromibus impositis solvit
 3 insulasque Romanorum obiens populatur. Ut autem in Cretam
 quoque venit, eius fertilitate cognita maximam partem praeda-
 tum mittit, ipse cum paucis ad navium custodiam relictus igne
 4 iniecto omnes cremat. Quamobrem Agarenis tumultuantibus
 eiusque causam requirentibus, Apochaps (id enim erat eorum
 duci nomen) “Coloniam” inquit “petebatis; en regionem lacte
 5 et melle inanantem. Hanc occupate et incolite.” Cum vero illi
 dixissent: “Nostra vero carissima ubi sunt?”, Apochaps “Ibi
 sunt” inquit “mulieres, e quibus liberos quoque paulo post sus-
 6 cipietis.” His Agarenis adducti insula subacta indigenas in servi-
 7 tutem redegerunt. Quo tempore Cyrillus, Gortynae episcopus,
 pro Christi defensione martyris coronam accepit.

Θανούσης δὲ τῆς συζύγου τῷ βασιλεῖ ἐκεῖνος ὑπεκρίνετο 8
 μὲν ἐς τὸ προφανὲς δευτέροις ὁμιλῆσαι γάμοις μὴ βούλεσθαι, PII 140 A
 κρύβδην δὲ πρὸς τοὺς ἐξόχους τῆς γερουσίας διεπέμπετο ἀξιοῦ-
 σθαι παρ' αὐτῶν ἐτέραν τοῦ βίου κοινωνὸν εἰσοικίασθαι. καὶ 9
 5 ἡ σκῆψις ὡς εὐπρεπής· δεινὸν γὰρ ἔφασαν εἶναι ἡμᾶς μὲν
 βασιλεύεσθαι παρὰ σοῦ, τὰς δ' ἡμῶν συνοίκους βασιλίδος στε-
 ρίσκεσθαι. ὁ δὲ πρότερον μὲν ἀκκιζόμενος τὴν ἀξίωσιν οὐ 10
 προσέειπε· λυπαρῶντων δ' ἐκείνων πίστεις ἐξ αὐτῶν ἀτῆται, εἰ 11
 βούλονται ἀγαγέσθαι αὐτὸν βασιλίδα, ὡς καὶ μετὰ θάνατον
 10 αὐτοῦ βασιλίσσαν ταύτην ἔξουσι καὶ τὰ ἐκ ταύτης αὐτῷ φησὶ
 μενα ὡς βασιλέας τιμήσουσι. ταῦτα δὲ τῶν τῆς συγκλήτου ἐγ- 12
 γράφως αὐτῷ ἐπαγγελαμένων, καὶ ἐκεῖνος αὐτοῖς προσεποιήσατο
 πεῖθεσθαι καὶ εἰσοικίζεται γυναῖκά τινα, θυγατέρα λεγομένην B
 γενέσθαι τοῦ βασιλεύσαντος Κωνσταντίνου, ὃν ἡ μήτηρ, ὡς ἦδη
 D III 399 ἔμπροσθεν εἴρηται, ἐξετύφλωσεν. ἦν δ' αὕτη κεκαρμένη πρὸ 13
 πλείονος καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ Πρίγκιπος ταῖς ἀσκουμέναις ἐκεῖ

1 ὅπως καὶ τίνα δευτέραν γαμετὴν εἰλήφει ὁ Μιχαήλ CE

1 ὑπεκρίνετο B 2 ἐς ABD, εἰς RwpDi, v. ad XIV 12, 14 γά-
 μοις ὁμιλῆσαι D μὴ] οὐ B 3 τοὺς τῆς γερ. ἐξόχους O 3.4 διε-
 πέμπετο ἀξιοῦσθαι παρ' αὐτῶν AE, διαπεμπόμενος ἀξιοῦσθαι παρ' αὐ-
 τῶν παρεσκευάζειν Owp 7 πρότερον — 8 ἐκείνων OwpDi, om. AE
 7 ἀκκιζόμενος O, corr. Dw, ἀκκιτόμενος w*, ἀκκίζόμενος p* 8 προς-
 έιπε CDDi vol. V p. 105, προσέειπε B, προσέεται wpDi ἐξ αὐτῶν
 om. O 10 βασιλίδα Rwp ἐκείνην O ἐκ ταύτης αὐτῷ AEdwp,
 ἐξ αὐτῆς O 12. 13 αὐτοῖς προσεποιήσατο πείθεσθαι (πείσεσθαι EDw)
 AEdw, ἐνέδωκε δὴθεν τῆς (om. B₁) πεπλασμένης (πεπλασμένης w*p)
 ἐνστάσεως Owp 14 post μήτηρ add. εἰρήνη Owp ἦδη om. E
 15 εἴρηται ἔμπροσθεν E εἴρηται] XV 13, 6 ss. αὕτη AE, ἡ γυνή
 Owp πρὸς E 16 τῇ ἀντὶ πρίγκ. om. B Πρίγκιπος D,
 πριγκίπου Dw

Interea rex uxore mortua se a secundis nuptiis abhorrere 8
 palam prae se ferens, clam ad principes senatus misit, ut ipsi
 peterent, ut alteram duceret uxorem. Ea simulatio honesta 9
 specie non carebat; neque enim convenire dicebant se ipsos a
 rege quidem gubernari, uxores vero suas reginam non habere.
 Ille vero eam petitionem principio tergiversando reppulit, sed 10. 11
 illis instantibus petivit, ut, si vellent reginam duci, fidem sibi
 darent se eam ipso quoque mortuo reginam agnituros et libe-
 ros ex ea natos ut reges esse honoraturos. Quae cum senatus 12
 scripto promississet, et ipse se cedere simulavit, uxore ducta, quae
 filia Constantini a matre, ut diximus, excaecati esse dicebatur
 et multo ante tonsa inter monachas religioni in insula Principis 13

μοναχαῖς ἐκ πρώτης τριχὸς συγκατέλεκτο, καὶ ἡ κλῆσις τῇ
γυναικὶ Εὐφροσύνη.

- 14 Τοῦ πατριάρχου δὲ Θεοδοῦτου θανόντος, δς ἐξ ἔτη ἀσεβῶς
τῆς ἐκκλησίας ἐκράτησεν, Ἀντώνιος προεχειρίσθη, ᾧ Κασσιν-
ματᾶς τὸ ἐπώνυμον· καὶ οὗτος δὲ τὴν περὶ τὴν πίστιν δόξαν δ
διέστραπτο.
- 15 Ὁ μέντοι βασιλεὺς στόλον ἐκπέμπει κατὰ τῶν τὴν Κρήτην
16 κατασχόντων Ἀγαρηνῶν. ἥτις το δέ, καὶ οἱ περιλειφθέντες ἐπαν-
C 17 ἦλθον τῆς ἥτις αὐτάγγελοι. εἴτ' αὐθις ἕτερον πολὺ ναυτικὸν
ἐτοιμασάμενος ἔστειλε, τούτῳ στρατηγὸν ἐπιστήσας τὸν Κρατε- 10
ρόν, δς συμβαλὼν τοῖς ἐν Κρήτῃ Ἀγαρηνοῖς πρότερον μὲν εὐ-
18 τύχησε, πολλοὺς ἐκείνων καὶ ζωγρήσας καὶ ἀνελών. εἶτα τῇ
νύκτι τεθαυρηκῶς κἀκεῖνος καὶ ὁ ὑπ' ἐκεῖνον λαός, ὡς ἦδη
τῶν ἐναντίων ἐκνευρισμένων καὶ μὴ ἂν ποτε προσβαλεῖν αὐ-
τοῖς τολμησόντων, ἀνέσει ἑαυτοὺς καὶ πότοις ἐξέδωκαν ἀφν- 15
λάκτως καὶ ὑπνωττον κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην σὺν ῥαστώνῃ
19 πολλῇ. ὅπερ κατανοήσαντες οἱ πολέμοι νυκτὸς αὐτοῖς ἐπῆλθον
μετὰ μεγίστου ἀλαλαγμοῦ καὶ πάντας διέφθειραν, ὡς μικροῦ
D 20 μηδ' ἄγγελον περιλειφθῆναι τῆς συμφορᾶς. καὶ αὐτὸς γὰρ ὁ

8 περὶ πατριαρχῶν CE 7 περὶ τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγαρηνῶν CE

1. 2 τῇ γυναικὶ AE, αὐτῇ Owp 4 κασσινματᾶς AO, κασσιμα^τ E,
κασσινματᾶς wpDi 5 περὶ supra linea add. A τὴν alterum
RwpDi, om. A 8 περιληφθέντες (sic) A 9 πολὺν E 10 κρα-
τερόν D (infra recte) 12 καὶ ante ζωγρ. om. B 13 ἐκεῖνος κ. E
15. 16 ἀφνλάκτως καὶ ὑπνωττον AE, καὶ ἀφνλάκτως ἐκώμαζον (ἐχώ-
ματον w*, ἐχώμαζον p*) ὑπνωττόν τε Owp 18 ἀλαλαγμοῦ D, corr. Dw

deditas a primo capillo vitam agebat; nomen erat ei feminae
inditum Euphrosyne.

- 14 Patriarcha Theodoto mortuo, qui sex annos ecclesiae impie
praefuerat, Antonius cognomento Cassymatas in eius locum est
suffectus, perversa et ipse religione praeditus.
- 15 Rex missa classe contra Agarenos tenentes Cretam victus
16 est, quique cladi superfuerant, ipsi nuntium cladis attulerunt.
17 Post denuo aliam ingentem classem contra eosdem mittit, duce
Cratere, qui principio quidem rem contra Agarenos bene ges-
18 sit, multis eorum captis et interfectis. Deinde et ipso et eius
milites victoria freti, quasi adversariis iam enervatis neque un-
quam ausuris ipsos aggredi, se voluptati et poculis nullis excu-
19 biis dederunt eaque nocte otiose dormierunt. Quo hostes intel-
lecto noctu eos cum maximo clamore adorti omnes ita ceciderunt,
20 ut vix nuntius cladis superesset. Nam et ipse classis praefectus

τοῦ στόλου ἐξάρχων ὁ Κρατερὸς ἐν πλοίῳ ἐμπορικῷ φυγὰς ἀπὼν κατελήφθη καὶ ἀνεσκολοπίσθη. ἕτερος δὲ τις αὐθις 21 Ὀρορύφας καλούμενος ναυτικὸν πιστευθεὶς ἕτερον ἐπῆει τὰς νήσους καὶ ταῖς πειρατικαῖς ναυοὶ τῶν Ἀγαρηνῶν συνεπλέκετο 5 καὶ τὴν τούτων ῥύμην τὴν πρὸς προνομὴν ἀνέκοπτε καὶ τοὺς ἐν Κρήτῃ τοῦ προτέρου θράσους ἀνέστειλε.

Καὶ κατὰ Σικελίαν δὲ στάσις ἐτέρα κεκίνητο. ἀνὴρ γάρ 22 D III 400 τις Εὐφήμος λαοῦ κατάρχων τινὸς ἔρωτι περιμανεῖ μοναζούσης ἐλήφθη τινός, καὶ ταύτην ἄρπαγμα τίθεται. ἐξίτηι τοῖνον 23 W III 114 10 τοῦτον ὁ στρατηγός, διὰ τὸ ἀμάρτημα κολασθησόμενον. ὁ δὲ 24 διὰ τοῦτο τῷ τῆς Ἀφρικῆς ἀμμερᾷ φυγῶν προσελήλυθε καὶ οἱ προδοῦναι τὴν Σικελίαν ἐπισχεῖτο καὶ φόρους αὐτῷ παρέχειν πολλούς, εἰ βασιλεὺς ἀναρρηθεῖν Ῥωμαίων. καὶ ὁ μὲν τὴν 25 P II 141 A ἔφειν ἐκείνου πληροὶ καὶ δύναμιν αὐτῷ δίδωσι βαρεῖαν. ὁ 26 15 δ' Εὐφήμος αὐτῷ τὴν Σικελίαν προδίδωσι· καὶ ἡ μὲν ὑπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς τὸν τρόπον τοῦτον ἐγένετο. ὁ δ' Εὐφήμος 27

7 ἑτέρα στάσις ἐν Σικελίᾳ καὶ ὅπως ὑπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἐγένετο ἡ νῆσος C, περὶ στάσεως ἐν Σικελίᾳ E

2 δὲ τις ΑΕωρ, δ' Ο 3 Ὀρορύφας ΑΟ Theoph. cont. p. 81, 8, Ὀρορύφας Εωρ, v. XVI 9, 47 4 τῶν ἀγαρηνῶν om. B 5 τούτων ΑΕωρ, πολλὴν αὐτῶν Ο τὴν πρὸς προνομὴν (προνομὰς Εωρ) ΑΕωρ, προνομεύων BD, iis spoliandis: *Wo* lat., προνομευόντων C 6 post ἐν add. τῇ w**p*Di invitis AR, v. XV 24, 17 8 ἀρχων Ο τινός ΑΕωρ Cedr. (Scylitz.) II p. 97, 11, om. Ο 9 ἔθετο Ο 10 δίκας τίοντα Ο 11. 12 τῆς ἀφρικῆς ἀμμερᾷ (ἀμμερᾷ Ε(ωρ)) φυγῶν (προςφυγῶν (w)p) προσελήλυθε καὶ οἱ προδοῦναι τὴν σικελίαν ἐπισχεῖτο ΑΕωρ, eadem ex E omissis tribus ulterioribus verbis D_w, σατρέα τῆς ἀφρικῆς προςφυγῶν τὴν σικελίαν ἐπισχεῖτο προδοῦναι αὐτῷ Ο 14 βαρεῖαν αὐτῷ δίδωσι (δίδωσιν C) δύναμιν Ο 15 ἡ] δ D, corr. D_w 16 δὲ τύραννος Ο, tyrannus: *Wo* lat.

Craterus, cum in nave mercatoria fugisset, captus atque in crucem actus est. Post haec alia denuo classis Ooryphae cuidam est commissa, qui insulas obiens spoliandi impetum piraticarum navium Agarenorum repressit et Cretensium quoque Agarenorum priorem ferociam compescuit.

In Sicilia quoque alia mota est seditio; nam quidam Euphemius, dux cuiusdam exercitus, monacham quandam, cuius insano amore flagrabat, rapuit. Qui cum a praetore ad supplicium quae reretur, ad Africae ameram confugit et pollicitus est se Siciliam ei proditum et magna tributa pensurum esse, si Romanorum rex appellaretur. Ille hominem voti compotem facit magnis copiis datis; quibus acceptis Euphemius Siciliam ei prodit. Sic illa in potestatem Agarenorum venit. Neque vero multo post

οὐ μετὰ μακρὸν δίκην ἐκτίνει τῆς οἰκείας παρανομίας καὶ ἀπο-
νοίας καὶ στερίσκεται τῆς ζωῆς, ἀναιρεθεὶς βιαιότατα.

- 28 Ὁ βασιλεὺς δὲ Μιχαὴλ ἐπὶ ἔτη ὀκτὼ καὶ μῆνας ἑννέα
ἀπολαύσας τῆς βασιλείας νεφρίτιδι νόσῳ καὶ ἐπισχέσει τῶν οὖ-
ρων ἢ δυσεντερίᾳ (λέγεται γὰρ καὶ ἄμφω) κατέστρεψε τὴν ζωὴν, 5
29 τῷ νιῷ Θεοφίλῳ τὴν βασιλείαν καταλιπών. ἐπ' ἐκείνου δὲ
30 καὶ ἡ Δαλματία τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς ἀφηνίασε. λέγεται
δὲ καὶ ἀρχαῖον εἶναι χρησμὸν οὕτως πῶς περιέχοντα·

B ἀρχὴ κακῶν γε προσπесεῖται τῇ χθονί,
ὅταν κατάρξῃ τῆς Βαβυλῶνος δράκων 10
δύσγλωττος οὗτος καὶ φιλόχρυσος λίαν.

καὶ ἦν ὡς ἀληθῶς ἐκεῖνος λίαν φιλόχρυσότατος.

- 25 Αὐταρχήσας δὲ ὁ Θεόφιλος πρῶτον ἐποιήσατο ἔργον τὴν
κόλασιν τῶν τῷ πατρὶ αὐτοῦ συναραμμένων εἰς τὸ τῆς βασιλείας
2 τυχεῖν καὶ ἀνελόντων τὸν Λέοντα. καὶ ἵνα μὴ τις αὐτῶν δια- 15

3 τελευταίη Μιχαὴλ τοῦ βασιλέως C 13 βασιλεία τοῦ (om. ABCE) Θεο-
φίλου ARB_w τοῦ νιῷ αὐτοῦ A ὅπως ἐκόλασεν ὁ Θεόφιλος τοὺς
ἀνελόντας τὸν Λέοντα CE

1 μικρὸν D, corr. D_w τίνει B, ἐκτίνει D, ἐκτίνει E 4 νε-
φρίτιδι AE (v. Hirschium *Byz. Stud.* p. 384), νεφρίτιδι Owp
5 δυσεντερίαν D, corr. D_w, δυσουρία C 6 δὲ om. E 7 καὶ
om. B ἢ om. w* p invitis AR δαλματία AO, δαλματία Ew,
corr. p 8 δὲ γὰρ D χρησμὸν] Idem oraculum est apud
Theoph. cont. p. 84, 7, Sym. mag. p. 622, 5 (v. Hirschium l.
c. p. 329 s.), Cedr. (Scylitz.) II p. 99, 12 9 γὰρ om. D, add.
D_w, δὲ Cedr. προσπесεῖται Rwp Theoph. cont., Cedr., προσπ-
есεῖται A, πесεῖται Sym. 10 ἀρχων D, corr. δράκων D_w 11 δύσ-
γλωσσος Theoph. cont., Sym. οὗτος] ἄρδην Theoph. cont., Sym.
φυλόχρυσος w* p 15 αὐτῶν] αὐτὸν | E διαλάθη O

Euphemius sceleris et temeritatis dat poenas, crudelissime inter-
fectus.

- 28 Rex Michaël, cum octo annos et novem menses imperasset,
nephritide et retentione urinae sive dysenteria (nam utrumque
29 fertur) obiit, imperio filio Theophilo relicto. Sub illo etiam Dal-
30 matia Romani imperii iugum excussit. Et dicitur vetustum illud
oraculum fuisse:

Babylone quando Balbus imperaverit,
Draco subactus auri amore perditio,
Tellus malorum sentiet primordia.

Erat autem ille omnino avarissimus.

25. Imperio potitus THEOPHILVS nihil potius habuit, quam
ut eos, qui patri ad regnum obtinendum adiumento fuerant
2 Leonemque interfecerant, suppliciis afficeret. Quorum ne quis

λάθοι, ἀθροίσας τὴν γερονσίαν ἄπασαν περὶ τὰ βασίλεια, ἐντο-
λὴν ἔφη πληροῦν πατρικὴν. ἔκεινον γὰρ βούλεσθαι μὲν ἀξίως 3
ἀμείψασθαι τοὺς συναγορῶν καὶ συμπράκτορας τῆς βασιλείας
D III 401 αὐτῷ, μὴ μέντοι καιρὸν ἐσχηκέναι ἐπιτελεῖς ποιῆσαι τὸ βούλενμα, C
5 πρότερον μὲν πολέμοις ἀπασχολουμένῳ, εἴτα νοσήσαντι καὶ
τὸν βίον ἐκλείπειν. ἐντείλασθαι δέ οἱ τὴν ὀφειλὴν αὐτοῖς 4
ἀποδοῦναι φιλότιμον. καὶ προετρέπετο τοῖς τῷ πατρὶ ἐπὶ τῇ 5
καθαίρεσει τοῦ Λέοντος συμπονήσας τῶν ἄλλων διακριθῆναι.
οἱ δὲ μὴ συνέντες τὸ σκαιωρούμενον ἰδίᾳ στάντες “ἡμεῖς ἐσμέν” 6
10 εἶπον “οἱ τῷ πατρὶ τῷ σὺν συμμαχήσαντες.” καὶ ὃς αὐτίκα 7
τὸ τῆς ὑποκρίσεως περιελὼν προσωπεῖον καὶ “ἵνατί τῷ χριστῷ
κυρίου φονίους ἐπηνέγκατε χεῖρας” ἔφη “καὶ οὐ μόνον ἀνθρω-
ποκτόνοι γεγόνατε, ἀλλὰ καὶ βασιλέως αὐτόχειρες;” αὐτίκα 8
τοῖν ἐπιστραφεῖς πρὸς τὸν ἑπαρχον “τούτους” εἶπε “πα-
15 λαβὼν ἀπόδος αὐτοῖς ἀξίας ἀμοιβὰς τοῦ τολμήματος.” καὶ 9 D
οἱ μὲν παρὰ τοῦ ἐπάρχου κολασθέντες ἀνδροφόνων ἔδοσαν
δίκας. ὁ Θεόφιλος δὲ καὶ τὴν μητριαν ἀπελάσας τῶν βασι- 10
λείων εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς μονὴν ἐν τῇ τοῦ Πρίγκυπος νήσῳ

17 ὅτι τὴν μητριαν ἑαυτοῦ (αὐτοῦ E) εἰς τὴν μονὴν ἐξ ἧς ἐλήφθη ἐγ-
κατέστησεν (κατέστησεν E) CE

1 πᾶσαν O περὶ AEwp, εἰς O 2 πληροῦντα C 5 πολέμῳ B
ἀπασχολουμένον Rwp, κατασχολούμενον B νοσήσαντα Rwp
6 ἐκλείπειν Rwp 7 φιλότιμον] De adiectivo cf. XVI 4, 7
9 συνέντες BDEwp 11 ἵνατί DE, ἵνα τί B*wp 12 ἀνδροφόν-
νοι O 16 φονέων O 17 μητριαν (sic) A, μητριαν D 18 πρίγκ-
υπος D, corr. Dw, πρίγκυπος E

lateret, toto senatu in regiam convocato se mandatum paternum
exsequi velle dixit. Nam illi, cum regni parti adiutores pro 3
dignitate remunerari cuperet, tempus defuisse id re ipsa prae-
standi, primum bellis impedito, deinde morbo et obitu; sibi igitur 4
mandasse, ut id debitum liberaliter persolveret. Proinde eos 5
hortabatur, qui patri ad Leonem tollendum operam navassent,
ut a ceteris segregarentur. Illi dolo non intellecto seorsim stantes 6
“Nos” inquit “patri tuo opem tulimus.” Tum is statim per- 7
sona simulationis deposita “Cur” inquit “uncto domini sceleratas
manus attulistis, neque homicidae tantum sed et regis parri-
cidae exstistis?” Et illico ad praefectum conversus “Hos” in- 8
quit “abductos digna facinore poena affice.” Illi igitur a prae- 9
fecto pro homicidiis sunt multati. Theophilus vero etiam nover- 10
cam regia electum in pristinum eius monasterium in insula Prin-

ἀπήγαγε, μηδὲν ἀποναμένην τῶν ὄρκων, οὓς ὁ Μιχαὴλ περὶ αὐτῆς ἐκ τῆς συγκλήτου ἀπήτησε.

- 11 Γυναῖκα δ' ἑαυτῷ εἰσοικίσασθαι βουληθεὶς ὁ Θεόφιλος,
 12 πολλὰς πολλαχούθεν ὥραιας κόρας συνήγαγεν, ἐν αἷς ἦν καὶ ἡ
 Εἰκασία, παρθένος καὶ τὸ εἶδος καλὴ καὶ τῶν λοιπῶν ὑπερ- 5
 13 φέρουσα καὶ λόγοις ὠμιληκνῦα καὶ τὸ γένος ἐπίσημος. περιήει
 P II 142 A γοῦν ταύτας θεώμενος καὶ μῆλον κατέχων χρυσοῦν, ἔν' αὐτὸ
 14 ἐπιδῶ τῇ δοξάσῃ αὐτῷ ἀρεστῇ· ἐπεὶ δὲ ἤλθε κατὰ τὴν Εἰκα-
 σίαν περιών, θαυμάσας ἐκείνην τῆς ὥραιότητος ἔφη “ἐκ γυ-
 15 ναικὸς ἐρρῦν τὰ φαῦλα.” ἡ δ' ἡρέμα καὶ μετὰ σεμνοῦ ἐρυ- 10
 θήματος εὐστόχως πῶς ἀπεκρίνατο “ἀλλὰ καὶ διὰ γυναικὸς
 W III 115 16 πηγάζει τὰ κρείττω.” ὁ δὲ καταβροτηθεὶς ὥσπερ τῷ τῆς
 παρθένου λόγῳ τὴν μὲν παρῆλθε, τὸ μῆλον δὲ τὸ χρυσοῦν τῇ D III 402
 17 ἐκ Παφλαγονίας Θεοδώρᾳ παρέσχετο. ἡ δ' Εἰκασία τῆς βα-
 σιλείας ἀποτυχοῦσα μονὴν ἐδείματο, ἣ τὴν ἐκείνης κλῆσιν ἔσχεν 15
 ἐπικλησιν, καὶ ἐν αὐτῇ μονάσασα ἑαυτῇ ἔζη καὶ τῷ θεῷ, τῆς

3 οὗ γυναῖκα ἑαυτῷ ὁ Θεόφιλος ἡγάγετο· καὶ (δτι—καὶ om. C) περὶ τῆς
 γυναικὸς (om. E) Εἰκασίας CE

1 μὴ δὲ E post μηδὲν add. τὸ D, del. D_w 1. 2 ἐκ τῆς συγ-
 κλήτου περὶ αὐτῆς D 3 δ' ἑαυτῷ RwpDi, δὲ αὐτῷ AD εἰς-
 οικίσασθαι RwpDi, εἰσοικίσασθαι A 5 κασία BD, corr. D_w
 7 αὐτὸ B^sED_wwpDi, αὐτῷ AR 8 post ἐπιδῶ add. μνηστῆρον Owp
 ἀρεστῇ O^swpDi, ἀρεστῇ AE δ' RwpDi ἤλθεν DEwp, v.
 ad XIII 1, 5 κασίαν BD 10 ἐρρῦν p^s invitis ARw ἐρυθρή-
 ματος B_w (v. B-W Byzs. Zeitschr. a. 1892 p. 216. 3) 11 ἡ ἀστο-
 χῶς ad εὐστόχως add. Br πῶς Rwp, om. D 13 παρῆλθεν
 DEwp, v. ad XIII 1, 5 14 δὲ BDwp κασία BD 15 ἔσχε
 κλῆσιν OwpDi 16 ἑαυτῇ] ἑαυτῷ C

cipis inclusit, ita ut ei iusiurandum, quod Michaël a senatu de
 ea exegerat, nihil prodesset.

- 11 Uxorem ducturus Theophilus multas formosas puellas unde-
 12 cinque arcessivit, inter quas et Icasia virgo fuit, tum forma
 13 praestantior ceteris, tum erudita, tum genere illustri nata. Dum
 igitur eas spectans circumit, aureum pomum manu tenens, quod
 14 ei quae placuisset daret, cum ad Icasiam venisset, eius pulchritu-
 15 dinem admiratus “A muliere” inquit “emanarunt mala.” Cui
 illa placide et cum honesto rubore sollerter respondit: “Sed et
 16 meliora e muliere exuberant.” At ille virginis oratione velut
 attonitus, ea praeterita malum aureum Theodorae ex Paphlagonia
 17 oriundae dedit. Icasia vero cum regno excidisset, monasterium
 de suo nomine condidit, in quo sibi et deo vixit, eruditione

λογικῆς παιδείας μὴ ἀλογήσασα. ὅθεν καὶ συγγράμματα ἐκεί- 18
νης εὐρίσκονται εὐπαιδευσίας χαρίτων οὐκ ἄμοιρα. καὶ ἡ μὲν 19 B
οὕτω διέθετο τὰ καθ' ἑαυτὴν καὶ ἀτενκτίσασα βασιλέως φθα-
τοῦ τῷ παμβασίλει ἑαυτὴν ἐμνηστεύσατο καὶ ἀντὶ γεγραῶς βα-
5 σιλείας τὴν ἐπουράνιον ἐκληρώσατο. ὁ βασιλεὺς δὲ Θεόφιλος 20
τὴν Θεοδώραν ἑαυτῷ συνοικίζει καὶ ὁμοῦ ταύτην καὶ τῷ γα-
μῆλιν στεφάνῳ καὶ τῷ βασιλικῷ ταινιοῖ διαδήματι καὶ τοὺς
γάμους τελεῖ.

Δικαιοσύνην δὲ μετιὼν τοῖς ἀδικοῦσιν ἦν ἐπαχθὴς καὶ 21
10 κολαστὴς αὐτῶν ἀπαράιτητος. ἐκάστης οὖν ἑβδομάδος ἀπῆει 22
διὰ τῆς ἀγορᾶς ἔφιπτος μετὰ δορυφορίας βασιλικῆς εἰς τὸν ἐν
Βλαχέρναις τῆς θεοτόκου ναόν. εἰ γὰρ καὶ ταῖς θείαις εἰκόσιν 23
τιμὴν οὐκ ἔνεμεν, ἀλλὰ γε τῷ σωτῆρι Χριστῷ καὶ τῇ θεομῇ- C
τορι πίστιν ἐτήρει, ὥς ἔλεγεν. ἀπῶν οὖν καὶ οὕτω δημοσιεύων 24
15 παρῆγεν ἑαυτὸν τοῖς προσιοῦσιν εὐπρόσιτον καὶ περὶ τῶν ὧνίων
ἐφρόντιζε καὶ ὅπως ἕκαστον τούτων πιπράσκειται ἐπολυπραγμόνει
καὶ ἐπυνθάνετο. καὶ εἰ πολλοῦ τινα πιπρασκόμενα εὗρισκε, τὸν 25
ἐπαρχον περὶ τούτου ἀνέκρινε καὶ ἡ καταγινώσκων αὐτοῦ ἔπαυε

9 ὅπως περὶ τοὺς ἀδικοῦντας διέκειτο ὁ Θεόφιλος. καὶ ὅπως τῆς εὐθηνίας
τῶν ὧνίων ἐφρόντιζεν C

2 ante χαρίτων add. καὶ Rwp 4 ἑαυτὴν Rwp Di, ἑαυτῷ A 5 οὐ-
ράνιον B 6 εἰς-οικίζει B 9 ἐπαχθὴς O, corr. ex ἐπαθθεῖς A,
ἐπαθθεῖς Ewp 11 βασιλικῆς om. O 13 οὐκ ἔνεμε τιμὴν Ewp
16 ἐφρόντιζον D, ἐφρόντιζεν Dwe, v. ad XIII 1, 5 17 πολλῶν D
18 τούτων Rwp αὐτοῦ] τούτου Ewp

litterarum non neglecta. Unde et scripta eius reperiuntur, in 18
quibus neque doctrinam neque gratiam desideres. Et sic illa 19
res suas administravit et mortali rege frustrata regi omnium
nupsit, pro terreno regno caeleste sortita. Rex vero Theophilus 20
Theodoram simul et nuptiali corona et regio diademate ornat
nuptiasque celebrat.

Quia iustitiae cultor erat, gravem se et inexorabilem delin- 21
quentibus praebebat. Singulis igitur hebdomadibus eques per 22
forum cum satellitibus regiis in aedem deiparae Blacherniam
ibat. Etsi enim divinis imaginibus honorem non praebebat, 23
servatori tamen Christo et dei matri se fidem servare profite-
batur. Cum autem sic in publico versaretur, facilis erat aditu 24
rerumque venalium curam habebat et quanti quaeque venirent,
curiose indagabat. Quodsi qua magno venirent, praefecto de iis 25
interrogato vel magistratum abrogabat, si peccasset, vel obiur-

26 τῆς ἀρχῆς ἢ ἐμπλήττων διώρθου. οὕτω γοῦν ποτε διόντι
 αὐτῷ προσῆλθε γυνή ἀδικεῖσθαι λέγουσα παρὰ τοῦ δρουγγαρίου
 τῆς βίγλας (οὗτος δ' ἦν σύγγονος τῆς Αὐγούστης, καλούμενος
 Πετρωνᾶς), οἰκεῖν γὰρ αὐτῷ ἐν γειτόνων, τὸν δὲ τὰς ἑαυτοῦ
 D 27 διαίτας ὑποῦντα τῇ αὐτῆς οἰκίᾳ ἐπισκοτεῖν. ἡ μὲν οὖν ταῦτα 5
 ἐπενεκάλει τῷ Πετρωνᾷ· ὁ δὲ πρὸς τοῦ βασιλέως μετακληθεὶς D III 403
 καὶ τί ἂν λέγοι τὸ γύναιον ἐρωτώμενος, ματαιάζειν ἔφη αὐτό.
 28 καὶ ὁ βασιλεὺς “μηκέτι μου δεηθεῖν περὶ τούτου” φησί “καὶ
 29 οὐκ ἔσται σοι πρὸς καλοῦ.” καὶ τῇ γυναικὶ ἐνετείλατο πρὸς
 τὸν Πετρωνᾶν ἀφικέσθαι καί, εἰ μὴ τὴν βλάβην θεωραπενθεῖν, 10
 30 αὐτῆς αὐτῷ προσελθεῖν. προσῆει τῷ Πετρωνᾷ ἡ γυνή· ὁ δὲ
 31 οὐδὲν αὐτῇ τοῦ κακοῦ θεράπευμα ἔθετο. ἡ δ' ἀπογνοῦσα δι'
 ὄχλου γέγονε καὶ αὐτῆς τῷ βασιλεῖ· καὶ ὅς αὐτίκα τῶν τῆς
 συγκλήτου τισὶν ἀπελθεῖν ἐπέταξε καὶ κατασκοπῆσαι εἰ βλά-
 P II 143 A 32 πτοίτο ἡ γυνή. οἱ δὲ ἀπῆλθον εὐθύς καὶ τὴν βλάβην ἔγνων 15
 33 καὶ ταύτην ἀπήγγειλαν. καὶ ὁ βασιλεὺς ἔτι ἐπ' ἀγορᾶς προΐων,

1 περὶ τοῦ γυναικαδέλφου αὐτοῦ (περὶ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Αὐγούστης C) τοῦ
 (om. E) Πετρωνᾶ ACE ante hoc argumentum man. recens add.
 in marg. cod. E negligentissime exarata haec: σημειῶσαι περὶ τοῦ
 πετρωνᾶ καὶ τῆς γυναικὸς ἀψίδος (?) καὶ ὅπως ὁ βασιλεὺς ἐμμετῆ | . . .

1 διώρθου DE, asteriscum add. D_w 2 πρόσελθε D ἀδικεῖσθαι
 D, corr. D_w 3 βίγλης DE post ἦν add. ὁ D 4 ἐν A, ἐκ
 Rwp 5 τὴν αὐτὴν οὐσίαν D, corr. D_w ἐπισκοπεῖν Ewp, Wo
 lat.: luminibus obstrueret 6 ἐπενεκάλει p* invitis ARw
 ἐπινικαλεῖω punctis notatum D, ἐπενεκαλεῖ (s. acc.) τῷ corr. D_w
 παρὰ w*p invitis AR 7 λέγοι ODi, λέγει AEwp 8 δεηθεῖν
 μου Ewp 9 ἔστι C καλόν Ewp
 11 ἡ om. D 13 γέγονεν αὐτῆς O omisso καὶ 14 ἀπελθεῖν
 om. C 15 καὶ om. O post βλάβην add. τε O

26 gato eo, quid agendum esset, praescribebat. Sic igitur ali-
 quando praetereuntem mulier quaedam accessit, quae sibi iniu-
 riam fieri a drungario vigiliae querebatur (is Augustae frater
 erat, nomine Petronas), qui cum in vicinia habitaret, aedibus in
 27 altum educendis, suis luminibus obstrueret. Atque illa Petronam
 sic accusabat; is vero a rege arcessitus et quid muliercula diceret
 28 interrogatus nugas eam agere dixit. Tum rex: “Cave” inquit
 29 “denuo eadem de re me appellet, quod tibi bono non erit;” ac
 mulierem ad Petronam abire iussit et, nisi damnum resarciretur,
 30 ad se redire. Quod cum illa fecisset neque a Petrona quicquam
 31 impetrasset, re desperata rursus regem obtudit; is statim quibus-
 dam senatoribus mandavit, ut abirent et viderent, num damnum
 32 mulieri daretur. Abiere illi statim damnumque cognitum regi
 33 renuntiaverunt, qui in forum progressus atque ibi certo loco stans

αὐτοῦ που σιάς, γυμνωθῆναι τὸν Πετρωνᾶν καὶ τυφθῆναι καὶ
 στέρνα καὶ νῶτα προσέταξε, τὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ δομηθέντα πρὸς 34
 βλάβην τῆς γυναικὸς καθαιρεθῆναι καὶ ταύτῃ προσκληρωθῆναι
 καὶ τὰς ὕλας καὶ τὸν τόπον αὐτόν. τοῦτο μὲν οὖν τοῦ περὶ 35
 5 τὸ δίκαιον ζήλου τοῦ Θεοφίλου εἴρηται γνώρισμα. εἰρήσθω 36
 δέ τι καὶ ἕτερον τῆς τε δικαιοπραγίας ἐκείνου καὶ τῆς περὶ τὸ
 ὑπήκοον προνοίας σημαντικόν. προσώρμισέ ποτε τῷ περὶ τὰ 37
 ἀνάκτορα λιμένι φορτὶς βάρει τῶν ἀγωγίμων πεφορτισμένη καὶ
 τούτῳ μέχοις ἐσχάτου ζωστήρος καταβεβαπτισμένη. ἔνυχε δὲ 38
 10 προκύνσας ὁ βασιλεὺς ἀνωθεν, καὶ θανμάσας τὴν ναὺν διὰ Β
 τινος τῶν αὐτῷ ἐπομένων τίνος ἂν εἴη ἐπύθτετο. ὥς δὲ τῆς 39
 Αὐγούστης εἶναι μεμάθηκε καὶ ὥς ἄρτι ἀνήχθη ἐξ ἐμπορίας,
 ἦν ἐν τοῖς τῆς Συρίας οἱ πρὸς τῆς βασιλείας σταλέντες ἐποιή-
 σαντο μέρεσιν, εἴ τι μὲν τοῖς τοῦ πληρώματος τῆς νηὸς πρόσσε- WIII116
 15 σιν, ἐξενεγκεῖν αὐτοῖς αὐτίκα ἐκέλευσε, τῶν δὲ τῆς Αὐγούστης
 ἄψασθαι μηδενός. ὥς δὲ τοῦτο γέγονε καὶ τοὺς ἀνδρας ἐκεῖ- 40
 D III 404 θεν ἀπῆλασεν, ὕγρον κατ' αὐτῆς ἐπήνεγκε πῦρ καὶ αὐτόφορον
 κατενέπρησε καὶ τῇ βασιλείᾳ ἐλοιδορήσατο, "βασιλέα με" λέ- 41

7 περὶ τοῦ πλοίου τῆς Αὐγούστης (βασιλίδος Α) ACE

4 τὸν τόπον αὐτόν AEB^sD_wwp, τοῦδαφος R τοῦ] τε D, corr. D_w
 5 ζήλου τοῦ om. D, suppl. D_w 6 post τὸ add. δίκαιον καὶ Fwp
 7 τῷ om. O 8 λιμένι AEwp, τῷ ἐν αὐτοῖς λιμένι O 9 τούτῳ
 RwpDi, τοῦτο A βεβαπτισμένη O 11 ἐνυθάνετο DEwp
 12 ἐμπορίας D, ἐμπορίας corr. ex ἐμπορείας A 16 ἀνδρας AEwp,
 ἐμπλέοντας O 18 κατενέπρησεν EwpDi, v. ad XIII 1, 5

Petronam vestibus direptis et in tergo et in pectore verberari
 iussit, et quae in fraudem mulieris struxerat, destrui materiam- 34
 que et solum ipsum ei attribui. Atque hoc specimen sit, quan- 35
 toperē iustitiae studuerit Theophilus. Sed et alterum quoddam 36
 referatur, quo et eius observantia aequi et cura de subiectis ad-
 hibita declaretur. Appulsa est aliquando ad regiae portum na- 37
 vis oneraria pondere sarcinarum gravis eoque usque ad extremum
 cingulum demersa. Rex superne prospectans navemque admiratus 38
 per pedisequum quendam percontatur, cuius sit ea navis. Ut 39
 autem Augustae esse cognovit nuper a mercatura reductam,
 quam ab regina missi in Syriae partibus fecissent, si quid sua-
 rum quidem sarcinarum in nave haberent, id statim nautas
 efferre iussit neque tamen quicquam, quod ad Augustam perti-
 neret, attingi. Quo facto pulsus inde nautis, Graeco igne iniecto 40
 navem cum ipsis sarcinis cremavit et reginam maledictis inse-
 ctatus "Regem enim" inquit "cum deus me designarit, tu me 41

γον "ἀναδείξαντος τοῦ θεοῦ, σὺ βιάζῃ ποιῆσαι με ναύκληρον.
C 42 ἴσθι δὲ ὅτι τοῖς ἰδιώταις τὸ ἐμπορεῦσθαι προσκεκλήρωται, ἔν'
43 ἐκεῖθεν τὰς πρὸς τὸ ζῆν πορίζονται ἀφορμὰς. εἰ δ' ἡμεῖς μετὰ
τῆς βασιλικῆς εὐετηρίας καὶ τὰ ἐξ ἐμπορίας ἑαυτοῖς περιποιεῖ-
σθαι πειρώμεθα, πόθεν ἂν οἱ τῆς τύχης τῆς ἰδιωτικῆς τὰ ζω- 5
αρκῇ συμπορίσαιντο;"

26 Τῇ δὲ βασιλίσσῃ πατρὶς ἦν ἡ χώρα τῶν Παφλαγόνων,
πατέρες δ' αὐτῇ Μαρίνος καὶ Θεοκτίστη τῶν εὖ γεγονότων ἐν
τῇ χώρᾳ τῇ κατ' αὐτούς, εὐσεβεῖς δὲ ἄμφω καὶ τῶν σεβα-
2 σμίων εἰκόνων προσκυνηταί. τῆς δὲ Θεοδώρας τῇ βασιλεῖ συ- 10
ζυγείσης καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς Θεοκτίστη, ἥ καὶ Φλωρίνα ἐπω-
3 νομάζετο, ζωστή καὶ πατρικία τετίμητο. ὅκει δὲ κατὰ τὴν
D μονὴν τῶν Γαστριῶν, ὡς δὲ τινες λέγουσι καὶ τὴν μονὴν αὐ-
4 τὴν ἐκεῖνη ἐδείματο. ὡς γοῦν πρὸς μάμμην ἀπήγοντό ποτε
πρὸς αὐτὴν τὰ τοῦ βασιλέως θυγάτρια, ἦσαν δὲ πέντε, καὶ αἱ 15
κλήσεις ἐκείνων αὗται, Θέκλα καὶ Ἄννα, Ἀναστασία τε καὶ οὖν
5 Πουλχερίᾳ Μαρία. ἡ δὲ δωρήμασι τὰς παῖδας ἐδεξιοῦτο καὶ

7 περὶ τῶν γονέων τῆς Θεοδώρας· καὶ περὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς (καὶ—αὐτῆς
om. A) καὶ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως (τῶν τ. βασ. θυγατέρων A) ACE

1 βιάζης E με ποιῆσαι Ewp 3 ἀφορμὰς πορίζονται B εἰ]
ἡ D post ἡμεῖς add. καὶ A, om. RwpDi 5 πόθεν om. p*
invitis ARw ἂν om. A, add. RwpDi ἰδιωτικῆς D, corr. Dw
τὰ] τῇ D ζωαρχικῇ D, corr. Dw 7 βασιλεῖα D, corr. Dw
πατρὸς D, corr. Dw 8 δὲ O αὐτῇ om. O μαρίνος om.
D, suppl. Dm θεοκτίς ὧν ἐγεγονότων D, corr. Dw 9 καὶ
add. ante ἄμφω BC 11 φλωρίνα ARwp, corr. Di 12 πρακία
D, corr. Dw 13 γαστριῶν wpDi invitis AR, v. Cedr. (Scylitz.)
II p. 103, 16 et Duc Cpol. Christ. lib. IV n. 43 p. 109 14 ἐκεί-
νην CD οὖν EDwwp μάμμην D, corr. Dw 14. 15 πρὸς
αὐτὴν ποτε Ewp 16. 17 οὖν Πουλχερίᾳ] συμπλουχερίᾳ D 17 τοὺς C

42 nauclerum facere contendis. Scito autem mercaturam privatis
hominibus esse attributam, unde pecunias ad vitam degendam
43 sibi quaerent. Quodsi nos praeter regni opes etiam mercaturae
emolumenta nostram in rem converterimus, unde homines tenuio-
ris fortunae victum sibi comparabunt?"

26. Reginae patria erat Paphlagonia, parentes Marinus et
Theoctista, ex nobili illius provinciae familia, ambo pii et sacra-
2 rum imaginum adoratores. Theodora vero regi desponsa, etiam
mater eius Theoctista, Florina cognomento, zotae et patriciae
3 dignitatem erat consecuta. Habebat autem iuxta Gastria mona-
4 sterium idque, ut quidam asserunt, condiderat. Filiolae igitur re-
giae quinque, quarum nomina erat Thecla, Anna, Anastasia,
Pulcheria, Maria, ad eam ut aviam aliquando adducebantur.
5 Illa puellas munusculis sibi conciliabat ac seorsim hortabatur ad

ἰδίᾳ παραλαμβάνουσα παρῆναι τὰς ἁγίας εἰκόνας σεβάζεσθαι,
 καὶ ἐκ κιβωτίου σεβάσμα ἐκφέρουσα ἐκτυπώματα προσκυνεῖν
 αὐτὰ παρεσκεύαζε τὰς θυγατριδᾶς καὶ ἀσπάζεσθαι, καὶ ταῖς
 κεφαλαῖς αὐτῶν ἐπιτίθει καὶ ταῖς προσόψεσι. καὶ ποτε ἐκεῖ- 6
 5 θεν ἐπανηκούσας τὰς παῖδας ἡρώτα ὁ βασιλεὺς τί παρὰ τῆς
 μάμμης αὐταῖς γένοιτο καὶ τίνα παρ' ἐκείνης αὐταῖς λέγοιτο. P II 144 A
 αἱ μὲν οὖν λοιπαὶ ἐσιώπων, ἡ Πουλχερία δὲ νηπιᾷζουσα ἔτι 7
 D III 405 τᾶλλα τε διηγείτο ψελλιζούσῃ φωνῇ καὶ προσεπῆγεν ὡς εἴη τῇ
 μάμμῃ νινία ἐν κιβωτίῳ, τὰς εἰκόνας οὕτω καλοῦσα, "καὶ ταῦτα
 10 τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς προσώποις ἡμῶν ἐπιτίθῃσι καὶ ἀσπάζεσθαι
 δίδωσιν." ἐντεῦθεν τὰς σεπτὰς εἰκόνας γνοὺς διδάσκεσθαι προσ- 8
 κυνεῖν τὰς αὐτοῦ θυγατέρας παρὰ τῆς μάμμης, οὐκέτι πρὸς
 αὐτὴν ἀπάγεσθαι τὰς παῖδας παρακεχώρηκεν, ἕτερον δὲ οὐδὲν 9
 λυπηρὸν εἰς τὴν Θεοκτίστην ἐργάσατο, αἰδούμενος ἐκείνην διὰ
 15 τὸ κῆδος καὶ πλεον διὰ τὴν ἀρετὴν, ἥ καὶ πολλάκις ἤλεγχε
 τοῦτον, ὅτι τοὺς ὀρθοδόξους ἐκόλαζε καὶ ταῖς ἱεραῖς εἰκόσιν B
 ἐνύβριζε, καὶ διὰ ταῦτα ἀπεχθῶς διακείσθαι πρὸς αὐτὸν ἐπλη-
 ροφόρει πᾶν τὸ ὑπήκοον. τοιοῦτον δὴ τι καὶ περὶ τὴν βασι- 10
 λίδα ἐγένετο. ἦν τι παρὰ τοῖς ἀνακτόροις ἀνθρώπιον καὶ τοῦ

19 περὶ τῆς δεσποίνης Θεοδώρας καὶ τοῦ παράφρονος Δένδρι (βένδρι E)
 CE, περὶ τοῦ Δένδρι A

4 τοῖς προσώποις O ex § 7 6 λέγοιτο EwpDi 8 ψελλιζούσα E
 προσετίθει D 9 ἐκ κιβωτίου E ante εἰκόνας add. ἁγίας Ewp
 10 ταῖς κεφαλαῖς Owp, ex § 5 13 δ' O 15 τὸ κῆδος καὶ πλεον
 διὰ om. AE, add. OwpDi, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 104, 15
 16 ἐκόλαζε RwpDi, ἐκόλαζεν A (v. ad XIII 1, 5)

sacras imagines venerandas curabatque, ut sacras effigies e ci-
 stella prolatas neptes adorarent ac deoscularentur, earumque
 capitibus et oribus eas admovebat. Puellas aliquando inde 6
 reversas cum rogaret rex, quomodo ab avia tractatae essent et
 quid diceret, ceteris tacentibus, Pulcheria adhuc infantula cum 7
 cetera balbutiente voce refert, tum addit aviam in cistella pupas
 habere (sic enim imagines vocabat), quas ipsarum capiti et faciei
 admoveret atque osculandas praeberet. Qua ex re cum cogno- 8
 visset filias ab avia cultum sacrarum imaginum doceri, eas non am-
 plius ad illam abduci passus est, neque vero alia molestia Theo- 9
 ctistam affecit, quam cum propter affinitatem tum etiam ob virtu-
 tem verebatur, cum quidem ab ea saepe reprehenderetur, quod
 orthodoxos puniret et sacris imaginibus contumeliam faceret, ab
 eaque certior fieret iis rebus omnium odia contra se esse mota.
 Simile quiddam etiam reginae accidit. Erat in regia quidam 10
 homuncio delirus et impedita lingua, quem rex in deliciis habe-

νοῦ πάσχον καὶ τῆς γλώσσης παρακοπήν, καὶ ἦν ὁλον ἄθυρμά
 τι τοῦ βασιλεῖ· τοῦ δὲ τοιούτου τυγχάνοντι ἦν καὶ ἡ γυναικω-
 11 νίτις βατή. καὶ ποτε τὸν τῆς Αὐγούστης εἴσεισι θάλαμον· ἡ
 δ' ἔτυχε τότε ἀγίας εἰκόνας ἀσπαζομένη καὶ προσκυνοῦσα (ἐτίμα
 γὰρ διαφερόντως ἀγνοία τοῦ ξυνευνέτου), τὸ δ' ἀνθρωπάριον 5
 ἐκεῖνο τὰ θεῖα θεασάμενον ἐκτυπώματα, "τί ταῦτα;" ἤρετο τὴν
 C 12 βασίλισσαν. ἡ δὲ ἀφελῶς πως πρὸς ἐκεῖνο "ταῦτα" εἶπε "τὰ
 καλὰ μου νινία." ἐκεῖθεν οὖν ἐξελθὼν τὸ παράφορον ἐκεῖνο
 ἀνδράριον εὗρε τὸν Θεόφιλον ἐστιώμενον. ἤρετο οὖν ὁ βασι-
 13 λεὺς αὐτὸν ὅθεν ἦκει. ὁ δὲ παρὰ τῇ μάννᾳ πορευθῆναι ἀντέ- 10
 φησεν (οὕτω γὰρ ἐκάλει τὴν δέσποιναν) καὶ ἔχειν αὐτὴν ἔλεγε
 14 νινία καλὰ. εἰκόνας οὖν εἶναι τὰ νινία ὑποτοπήσας ὁ βασιλεὺς
 ἐξώρυστο καὶ πρὸς τὴν βασιλίδαν πνέων θυμοῦ καὶ ὕβρεις
 W III 117 ἐκείνης κατέχευε καὶ εἰδωλολάτρην ὠνόμαζε, τὰ εἰρημένα παρὰ
 τοῦ Δένδερι διηγούμενος· οὕτω γὰρ τὸ παρακεκομμένον ἐκεῖνο 15
 15 ἐκαλεῖτο ἀνθρώπιον. ἡ δὲ σοφῶς τὸν ἄνδρα κατεσοφίσαστο·
 D "οὐ γὰρ εἰκόνας εἶδεν ὁ Δένδερης". ἔλεγεν, "ἀλλὰ τὸ κατόπιρ D III 406

1 γλώττης CD, v. ad p. 217, 6 2 γυναικονίτις A, γυναικωνίτις Rwp, γυναι-
 κωνίτις D, corr. Di 3 τὸν om. E 5 post διαφερόντως add. αὐτὰς
 Rwp ἀγνοία τοῦ ξυνευνέτου AE(wp), τὸν ξυνευνέτην λαμβάνουσα O
 5. 6 τὸ δ' ἀνθρωπάριον ἐκεῖνο AE, τὸ δὲ παρακεκομμένον ἐκεῖνο ἀν-
 δράριον (ἀνθρωπάριον wp) Ow 7 ταῦτα εἶπε A, εἶπε ταῦτα Ewp,
 ἔφησεν (ἐφη D) ταῦτα O τὰ om. D 9 ἀνθρώπιον O γοῦν
 Ewp 10 μάννα ARwp, μάνα BC, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 106, 10
 πορευθῆ καὶ D, πορευθῆναι corr. Dw 11 γὰρ] γοῦν E καὶ
 om. p* invitis ARw ἔλεγε] λέγον C 13 πνέων θυμοῦ A, πο-
 ρεύεται πνέων θυμοῦ Ewp, θυμοῦ πνέων πελύρευτο O 14 κατέχευεν
 ἐκείνης Ewp εἰδωλολάτρην D, corr. Dw 15 δένδερι E 17 δέν-
 δερης E, sed β supra prius δ scripsit Wo sumptum ex argum.
 ad XV 26, 10 15 μωραῖον BC, μωραῖον D 17 δένδερης D

- 11 bat cuique etiam in gynaeceum patebat aditus. Aliquando igitur
 in reginae thalamum ingressus, cum illa sacras imagines oscula-
 retur et adoraret (eas enim nescio marito supra modum hono-
 rabat), sacras effigies conspicatus, quid haec sibi vellent, rogat;
 12 respondit regina simpliciter pulchras suas pupas esse. Egressus
 vecors ille homuncio Theophilum in convivio repperit et interro-
 13 gatus, unde veniret "A manna" inquit (sic enim dominam appella-
 14 bat); eamque pulchras habere pupas addidit. Rex autem pupas
 suspicatus esse imagines commotus et ira in reginam aestuans
 eam et contumeliosis dictis insectatur et idololatram appellat iis,
 quae a Dendere (id enim fatuo illi homunculo erat nomen) au-
 15 diverat, relatis. Verum illa marito sollerter decepto "Neque
 enim" inquit "imagines vidit Denderis, sed cum equidem speculum
 intuerer, formas ille, quae in eo representabantur, vidit easque

μον ἐνατενιζούσης τὰς ἐκεῖθεν ἀντανακλωμένας ἐώρα μορφὰς
καὶ ταῖτας νινία ὠνόμασεν.” οὕτω πιθανῶς τὸν λόγον συμ- 16
πλάσασα τὴν ὁργὴν τοῦ βασιλέως ἐμάλαξε καὶ τὸν θυμὸν κατε-
στόρεσεν.

5 Ἦν δὲ τοῖς εὐσεβέσι λίαν βαρύνς, σπεύδων πάντας τῆς 17
οἰκείας δυσσεβείας ποιήσασθαι κοινωνούς, καὶ ὥσπερ τοῦ δι-
καίου διάπυρος ἦν ζηλωτής, οὕτω καὶ τῆς εὐσεβείας, ὥς ἐκείνῳ
ἐδόκει, καὶ ἀποστήσαι τῆς τῶν εἰκόνων τιμῆς ἐφιλονεῖκει περι-
μανῶς τὸ ὑπήκοον. ἐντεῦθεν ἐκόλαζε πλείστους, τῆς εἰδωλο- 18
10 μανίας, ὥς ἔλεγεν ἀκολάστῳ γλώσσει, αὐτοὺς ἀφιστῶν, καὶ
πολλοὺς εἰργάσατο ὁμολογητάς.

Ἰωάννην δὲ τὸν σύγκελλον, ὃς αὐτοῦ διδάσκαλος γέγονε 19
καὶ τῆς δυσσεβείας ἦν κοινωνός, πρὸς τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἐξαπέ- PII 145 A
στελεν, ἐπιδείξασθαι σφίσι τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας Ῥωμαίων
15 βουλόμενος. στέλλει δ' αὐτὸν σὺν χρήμασι μάλα πολλοῖς, ὧν 20
τὰ μὲν δῶρα πέπομφε τῷ τῶν Ἀγαρηνῶν ἀρχηγῷ, τὰ δὲ εἰς
ὑπηρεσίαν τῷ πεμφθέντι ἀπένειμεν, ἐν οἷς καὶ διττὰ ἐτύγχανον
χερσιβόξεστα χρυσεὰ τε καὶ διάλιθα καὶ τέχνης ἀκριβοῦς ἐνδει-

5 οἱ βαρύνς ἦν κατὰ (om. C) τῶν εὐσεβῶν κολαστὴς ὁ Θεόφιλος CE
12 περὶ τοῦ συγγέλλου Ἰωάννου καὶ ὅπως πρὸς τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἀπεστάλη
καὶ ὅσα ἐποίησεν CE

1 ἀνακλωμένας D 3 ἐμάλαξε AEwp, ἐξέκλινε OWo lat. κατεστόρεσεν C
5 εὐσεβεῖσι A (v. argum. ad h. l.), εὐσεβοῦσι Rwp βαρύνς λίαν E
post σπεύδων add. οὖν C 6 δυσσεβείας D, corr. Dw 7 οὕτως
BC 7. 8 ἐκείνῳ ἐδόκει AE, ὥς το OWp 8 ἐκείνων w* p (Wo
lat.: imaginum) 9 εἰδολομανίας Ewp 10 ἀφιστῶν Ewp
11 ὁμολογητάς εἰργάσατο D 12 αὐτῷ E(wp) 15 πολλοῖς AEwp,
πλείστοις O 16 τῶν om. Ewp 17 τῷ Rwp Di, αὐτῷ A πεμ-
φθέντι AEwp, ἰωάννη O, Ioanni: Wo lat.

pupas appellavit.” Eo probabili commento regis iram mollivit 16
furoremque leniit.

Cum autem omnes in suam impietatem pertrahere studeret, 17
saevus admodum erat in pios et, ut iustitiae, ita et eius quam
ipse probabat pietatis acerrimus defensor subiectos a cultu ima-
ginum abducere insano studio contendebat; quocirca plurimos 18
puniebat, ut eos, quemadmodum intemperanti lingua dicebat, ab
idolomania depelleret, multosque confessores fecit.

Ioannem syncellum, quo magistro usus erat, impietatis suae 19
socium, ad Agarenos cum maximis copiis ablegavit, regni Ro-
mani divitias ostentaturus, quarum nonnullas eorum principi 20
dono misit, nonnullas legato ad ministerium assignavit, inter quas
duo quoque malluvia aurea erant, gemmis distincta et exqui-

- 21 κνύμενα χάριτας. τούτων δὲ πάντων ἐπέκεινα λέγεται δοῦναι αὐτῷ καὶ χρυσοῦ χαράγματος κεντηνάρια τεσσαράκοντα, ἵν' ἔχοι δωρεῖσθαι τῶν Ἀγαρηνῶν οἷς βούλοιο φιλοτίμως καὶ δαυριλῶς κἀντεῦθεν τοὺς βαρβάρους ἐκπλήττοι, λογιζομένους B ὥς εἰ τοσοῦτον οἱ τοῦ ἀνακτος εὐποροῖεν, αὐτὸς ἐκεῖνος πόσον δ
22 ἂν εἴη κύριος πλούτου. ἀφικόμενος οὖν εἰς τὴν τοῦ Βαγδά πόλιν ὁ σύγκελλος (αὕτη δ' ἐστὶν ἡ παλαιὰ Βαβυλών) καὶ τῶ τῶν Ἀγαρηνῶν ἀρχηγῷ εἰς θέναν ἐλθὼν καὶ διαλεχθεὶς καὶ τὰ ἐκ βασιλέως δῶρα προσαγαγών, καὶ διὰ ταῦτα καὶ διὰ τὴν τοῦ λόγου δύναμιν (ἦν γὰρ εἰς διάλεξιν περιδέξιος) καὶ ἐτιμῶτο D III 407
23 καὶ ἐθαυμάζετο. πλέον δ' ἐξεθάμβησε τοὺς βαρβάρους φιλο-
24 τιμότητα πρὸς αὐτοὺς διακείμενος. εἰ γὰρ τινες ἐκεῖνῳ προσ-
ῆσαν ἢ παρὰ τοῦ σφετέρου στελλόμενοι ἄρχοντος ἢ κατὰ τινα χρεῖαν ἄλλην, χρήμασιν αὐτοὺς ἐδεξιοῦτο μεγάλοις, ὥς καὶ χαί-
C 25 ρειν καὶ τεθηπέναι τοὺς ταῦτα λαμβάνοντας. ὁμέστιον δέ ποτε 15
τοῦτον τοῦ ἀμερμουμνῆ ποιουμένου, τὸ ἐν τῶν χρυσῶν ἐκεί-
νων χειρικοξέστων εἶχεν ἐκεῖ, ὕδωρ αὐτῷ ἐπιχέων κατὰ χειρὸς·

2 χαράγματος AO, χαράγμα^τ E, unde χαράγματα wpDi 3 δωρεῖ-
σθαι] δωρεῖσθαι E ἀγαρηνῶν A, ἐκ τῆς ἀγα Rwp οἷς βούλοιο
om. D, suppl. Dw ante καὶ add. τε EwpDi 4 τοὺς βαρβά-
ρους ἐκπλήττοι AEDwwp, ἐκπλήττοι τὸ βάρβαρον O λογιζομένους
AEDwwp, λογιζόμενον O 5 ὥς om. D τοσοῦτον BC οἱ
RDwwpDi, εἰ AD ἀνάκτορος B ἐμποροῖεν D 6 εἴη RwpDi,
om. A βαγδά C 7 σύγκελος w*p invitis AR δέ C 9 ἐκ
AR, τοῦ w*p 11 φιλοτιμότητα DEwp 14 πολλοῖς O 15. 16 post
ποιουμένου add. καὶ ὁμοδίατον O, post δέ w*p 16 ἀμερμουμνοῦ w*p in-
vitis AR ἐχόνων D, ἐκείνων corr. Dw 17 ἐπιχέων RwpDi,
ἐπὶ χέον A, ἐπιχέον ex ἐπιχέων mutat D

- 21 sitae artis elegantia adornata; praeterque cetera omnia si-
gnati auri IV milia librarum ei dedisse perhibetur, ut Agare-
nos, quos vellet, liberaliter et magnifice donaret itaque bar-
baros percelleret, qui, cum tantas opes ministrorum imperatoris
22 esse cernerent, cogitarent, quantis ipse divitiis potiretur. Syn-
cellus igitur in urbem Bagdaim profectus (ea vetus Babylon est)
cum in conspectum principis Agarenorum venisset oblatisque reg-
is muneribus cum eo collocutus esset, cum ob haec, tum propter
dicendi vim (erat enim in congressibus perquam disertus) et in
23 honore erat et in admiratione. Barbaros tamen sua erga eos munifi-
24 centia magis obstupescit. Nam si qui illum conveniebant sive a
suo principe missi sive aliis de causis, eos magnis pecuniis donabat,
25 ut qui eas acciperent, et gauderent et mirarentur. Cum autem ipse
aliquando ab amernumne ad convivium in aedes illius invitatus
esset, alterum ex aureis iis malluvfiis secum attulit, ut aquam

τοῦτο γοῦν ἀμελῶς κείμενον (οὕτω γὰρ ποιῆσαι τοῖς αὐτοῦ 26
 θεράπουσιν ἐνετείλατο, ἵν' ἀπόληται) παρὰ του ἐκλάπη. ὥς 27
 δὲ ζητούμενον οὐκ ἦν, οἱ βάρβαροι θροῦν ἤγειραν, καὶ τὸ
 πολύτιμον ἐκείνου καὶ τὸ κάλλος θαυμάζοντες. ὁ δὲ μὴ μέλειν 28
 5 αὐτῷ περὶ τοῦ ἀπολομένου εἰπὼν τοῖς μὲν βαρβάροις ἐκπληξιν
 ἐνεποίησε, τοιούτου χρήματος καὶ ἀφροντιστοῦντα δρωσιν αὐτόν,
 τοῖς δ' ἑαυτοῦ θεράπουσι τὸ ἕτερον ἐνεγκεῖν προετρέπετο, δ 29
 κομισθὲν εἰς πλεον θάμβος τοὺς βαρβάρους ἐνήκεν. ἀντιφιλιτι- 30 D
 μούμενος δὲ καὶ ὁ τῶν Ἀγαρηνῶν ἀρχηγὸς πολλοῖς τὸν Ἰω-
 10 ἀννην ἐδεξιοῦτο δωρήμασι καὶ ἐπὶ πᾶσιν αὐτῷ αἰχμαλώτους
 παρέσχετο ἑκατόν, ἀμφιάσας αὐτοὺς λαμπροτέροις ἐσθήμασιν.
 ἐπανελθὼν οὖν ἐκεῖθεν ὁ Ἰωάννης καὶ τῷ βασιλεῖ τὰ ἐκεῖ διη- 31 WIII 118
 γούμενος καὶ τῶν ἀρχικῶν οἰκιῶν σχήματά τε καὶ ποικιλίαν,
 εἰς ἔρωτα κεκίνηκε τοιαῦτα δομήσασθαι. καὶ μέντοι ἐπέταξεν 32
 15 ἐν τῷ Βρύαντι δειμασθαί οἱ ἀνάκτορα τοῖς ἐν Συρίᾳ εἰκότα
 ἐν Ἀπασί· καὶ δς ἐπιστατῶν τοῖς τούτων δομήτορι καὶ σχή-
 ματα διδάσκων καὶ μέτρα εὖρους τε καὶ μήκους καὶ ὕψους PII 146 A
 ταχὺ τὰς οἰκοδομὰς ἐξεπέρανεν.

1 ἀμελῶς D, corr. Dw 2 ἐκλάπη AO, ἐκλάπη E sed tam negle-
 genter exaratum, ut legi possit ἐκλώπη, unde ἐκλώπη wp
 4 μέλειν AR, corr. Dw wp Di 5 ἀπολλομένου E, ἀπολλυμένου D
 6 καὶ om. Rwp 7 θεράπουσιν Ewp, v. ad XIII 1, 5 προε-
 τρέπατο Rwp 9 καὶ om. C βαρβάρων E μεγάλοις O
 12 διηγούμενος τὰ ἐκεῖ Ewp 14 post μέντοι add. αὐτῷ Rwp
 17 εὖρους ODi, εὖρους AED wp

manibus illius affunderet. Quod cum negligenter alicubi positum 26
 esset (ita enim ministris suis Ioannes mandaratum, ut periret), a
 quodam est surreptum quaesitumque nunquam comparuit; barbari 27
 igitur murmurarunt et pretium illius et elegantiam exaggeran-
 tes. Ipse vero cum eam iacturam sibi curae non esse professus 28
 esset, eos obstupescit, quem tantam rem etiam negligere cerne-
 rent, et a ministris alterum afferri iussit, quo allato magis etiam 29
 barbari admirati sunt. Sed et Agarenorum princeps suam ma- 30
 gnificentiam ostentans Ioannem magnis muneribus affecit et post
 cetera omnia centum ei captivos dedit splendidis vestibus exornatos.
 Ioannes igitur cum ex ea legatione reversus regi quae acta 31
 essent exposuisset ac principalium aedium figuras et varietatem
 narrasset, cupiditatem eius excitavit eiusmodi regiae aedifi-
 candae; atque iussu illius Ioannes in Bryante regiam Syriacae 32
 per omnia similem auspicatus est et architectis figuris mensuris-
 que latitudinis et longitudinis et altitudinis demonstratis opus
 celeriter absolvit.

- 27 Οἷτος ὁ βασιλεὺς καὶ τὰ παράλα τείχη τῆς πόλεως πεπονη- D III 408
 κῶτα τότε καὶ ἐκ τῆς τοῦ χρόνου παραρροῆς καὶ ἐκ τινων
 συμπτωμάτων ἐτέρων ἀνεκαίνισε μεγαλοπρεπῶς, εἰς ὕψος πλέον
 2 ἢ πρότερον ἦσαν ἐπάρας αὐτά· καὶ ξενῶνα μέγιστον εἰς ὄνομα
 οἰκεῖον ἀνήγειρεν, ἐν τόπῳ οὐ πρότερον ἦν ἐταιρουσῶν γυναι- 5
 κῶν καταγώγιον.
 3 Ἦν δὲ καὶ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἐγκρατής, ὥς ἅπαξ ποτὲ
 ἔρωτι παιδίσκης ἀλῶναι ὑπηρετουμένης τῇ βασιλίδι τὴν ὄραν
 διαπρεποῦς, τῆς Θεοδώρας δὲ διὰ τοῦτο ἀλγοῦσης, ἐπόμνησθαι
 B φασιν ἐκείνον μὴ ἄλλοτε μὴδ' ἐτέρας πείραν λαβεῖν γυναικὸς 10
 καὶ ἐπὶ τῷ ὀλισθήματι δάκνεσθαι καὶ συγγνώμην ἐξ ἐκείνης
 4 αἰτεῖν. ἀλλὰ ταῦτα ἢ περὶ τὰς σεπτὰς εἰκόνας αὐτοῦ μανία
 5 εἰς οὐδὲν ἐποίει λογίζεσθαι. ἐλύττα γὰρ ἄντικρυς καὶ πλέον
 ἐμμελῆει τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ ὁμότερος τῶν τιμητῶν τῶν ἱερῶν
 ἐκτυπωμάτων ἦν κολαστής, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν γραφαῖς τυποῦν- 15
 6 των αὐτά. δθεν καὶ τινὰ μοναχὸν Λάζαρον, περιβόητον ὄντα
 τηνικαῦτα περὶ τὴν γραφικὴν, ἀπηνῶς αἰκισάμενος καθείρξεν
 7 εἰς δεσμωτήριον· ὥς δὲ ἐκ τῶν πληγῶν ἐκείνος δαΐσας αὐθις

1 περὶ τῶν τῆς πόλεως παραλίων τειχῶν CE 4 περὶ τοῦ ξενῶνος τοῦ
 Θεοφίλου (τ. Θ. om. E) CE 16 περὶ τοῦ μοναχοῦ Λαζάρου τοῦ ζω-
 γράφου CE

1 παράλια Ewp, v. ad XV 23, 31; est Zonarae et παράλος (XV
 7, 7. 23, 31 cet.) et παράλιος (XVI 9, 46. XVII 15, 16 cet.) 2 καὶ
 ἐκ AEwp, ἐκ τε O καὶ RwpDi, om. A τινων om. O 7 ante
 περὶ add. τὰ C 7. 8 ἔρωτί ποτε ἅπαξ D 7 ποτε om. E
 8. 9 τὴν ὄραν διαπρεποῦς AEDwp, χαρίσεως (χαρίσεως B) τὸ εἶδος
 O 10 λαβεῖν πείραν D 12 αὐτοῦ AR, om. B, ἐπὶ τοῦ w* p
 (eius: Wo lat.) 17 γραφὴν E

27. Idem rex maritima quoque moenia cum vetustate tum
 ob alios casus ruinosa magnifice instauravit, in maiorem educta
 2 altitudinem; praeterea maximum hospitium de suo nomine condi-
 dit, quo loco prius impudicarum mulierum deversorium fuerat.
 3 In libidinibus erat tam continens, ut, cum amore puellae
 formosissimae, quae reginae inserviebat, semel captus esset,
 idque Theodora aegre ferret, eum deirasse ferant se nunquam
 alias alterius mulieris notitiam habuisse eoque lapsu dolentem
 4 veniam ab illa petiisse. Sed eius furor contra sacras imagines
 5 effusus effecit, ut illa pro nihilo putarentur. Prorsus enim insa-
 nia quadam et rabie maiore superioribus regibus cultores atque
 6 etiam pictores sacrarum imaginum persequeretur; eaque de
 causa monachum quendam Lazarum, pictorem tum clarissimum,
 7 crudeliter excruciatum in carcerem coniecit. Qui cum ex plagis

τὰς χεῖρας ἁγίων εἰκόνων ἐδίδον γραφαῖς, πέταλα δὲ τύραννος
 ἐκέλευσεν ἐκπυρυνθέντα σιδήρεα τοῖς τοῦ Λαζάρου ἐπιτεθῆναι
 καρποῖς, ἵνα μὴ τοὺς πόρους τῶν καρπῶν αὐτοῦ οἱ εὐσεβοῦντες C
 ἔχοιεν προσκυνεῖν. ὁ μὲν οὖν ὑπέστη ταύτην ὑπὲρ τῶν σεβα- 8
 5 τῶν εἰκόνων τὴν κόλασιν, ἐφεισθῆ δὲ τῶν ἐλπίδων ὁ τύραννος.
 λέγεται γὰρ μετὰ τὴν κόλασιν τῆς εἰρκτῆς ἐκβληθεὶς ὁ ὁμολο- 9
 γητῆς ἐκείνος, ἔτι τὰς πληγὰς φέρων ἐν ταῖς χερσὶ, τῆς θείας
 χάριτος συνεφαπτομένης αὐτοῦ εἰκόνας διαχαράξαι σεπτίας, μετὰ 10
 δὲ τὴν τοῦ τυράννου κατάλυσιν τὸ ἐν τῇ Χαλκῇ τοῦ σωτήρος
 D III 409 ἐκτύπωμα γράψαι, καὶ οἷον ἄρτι ὄραται, ἀναστηλῶσαι αὐτό,
 τῆς πρώην οὔσης θείας εἰκόνης ἐκεῖ πάσαι ἀποξεσθείσης. οὗτος 11
 καὶ τοὺς αὐταδέλφους ἅμω καὶ ὁμολογητὰς τὸν Θεοφάνη καὶ
 τὸν Θεόδωρον, ἐλέγξαντας τὴν ἐκείνου δυσσεβείαν ἐκ χρήσεων D
 προφητικῶν τε καὶ γραφικῶν, πρῶτον μὲν σφοδρῶς κατηκί-
 15 σατο, εἶτα καὶ τὰς ὕψεις αὐτῶν κατέστιξε καὶ ταῖς στιγμαῖς
 μέλαν ἐπέχεε, γράμματα δ' ἐτύπουν τὰ στίγματα· τὰ δ' ἦσαν 12
 ἱαμβοὶ οὗτοι·

11 περὶ τῶν ὁμολογητῶν αὐταδέλφων Θεοφάνους καὶ Θεοδώρου τῶν γρα-
 πτῶν CE ὅρα E

2 ante τοῖς add. ἐν D 4 ὁ μὲν .. ὑπέστη — 5 ἐφεισθῆ δὲ .. ὁ τύ-
 ραννος] De chiasmo v. ad XIII 2, 6 5 ἐφεισθῆ — 6 κόλασιν
 om. D, suppl. D_w 6 ante γὰρ add. μὲν ED_wwp 7 χερσὶ
 RwpDi, χερσὶν A, v. ad XIII 1, 5 11 οὔσης E, corr. E_w
 12 καὶ alterum om. B καὶ ὁμολογητὰς om. Ewp θεοφάνην Ewp
 ante καὶ add. τε E(wp) 13 τὸν om. Ewp post θεόδωρον
 add. τοὺς ὁμολογητὰς Ewp δυσσεβείαν D, corr. D_w ἐήσεων
 Ewp 14 τε om. C 15 τὰ πρόσωπα κατέστιξε σφῶν O τοῖς
 στίγμασι O 16 ἐπέχεε EwpDi, ἐπύχεε A, ἐνέχεε O τὰ στίγματα
 AEwp, αἱ τῶν προσώπων στιγμαὶ O

recreatus iterum manus sacrarum imaginum picturae admoveret,
 laminas ignitas tyrannus eius manibus imponi iussit, ne labores
 eius manuum pii adorare possent. Atque is quidem hoc suppli- 8
 cium de imaginibus venerandis constitutum toleravit, frustratus
 autem est spe sua tyrannus. Fertur enim confessor ille post ea 9
 tormenta carcere eiectus, plagas in manibus gestans, divina
 adiuvante gratia venerandas imagines depinxisse, ac post tyranni 10
 interitum servatoris imaginem in Chalce pinxisse ac, qualis nunc
 cernitur, erexisse, cum prior imago illa divina iam olim erasa
 fuisset. Idem fratres et confessores Theophanem et Theodorum 11
 ob suam impietatem prophetarum oraculis et scripturarum testi-
 moniis reprehensam primum graviter excruciauit, deinde facies
 eorum compunxit ac notis illis hos iambicos versus atramento 12
 infuso expressit:

- πάντων ποθούντων προστρέχειν πρὸς τὴν πόλιν,
 δπου πάναγνοι τοῦ θεοῦ λόγον πόδες
 ἔστησαν εἰς σύστασιν τῆς οἰκουμένης,
 ὤφθησαν οὗτοι τῷ σεβασμῷ τόπων
 σκευὴ πονηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης. 5
 ἐκεῖσε πολλὰ λοιπὸν ἐξ ἀπιστίας
 Π II 147 A πράξαντες αἰσχροῦ δεινὰ δυσσεβοφρόνως,
 ἐκεῖθεν ἠλάθησαν ὡς ἀποστάται.
 πρὸς τὴν πόλιν δὲ τοῦ κράτους πεφευγότες
 οὐκ ἐξαφῆκαν τὰς ἀθέσμους μωρίας. 10
 ὅθεν γραφέντες ὡς κακοῦργοι τὴν θέαν
 κατακρίνονται καὶ διώκονται πάλιν.
 13 πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ὁ διώκτης οὗτος ἀνέδειξεν ὁμολογητὰς
 καὶ τέλει μαρτυρικῷ παραδέδωκεν, οὓς ἀπαριθμεῖν ἑτέρας ἂν
 εἴη πραγματείας καὶ ἄλλον καιροῦ. 15
 W III 119 14 Ἐφίλοσιμεῖτο δὲ καὶ μελωδεῖν· λέγονται μὲν οὖν καὶ ἕτερα

1—12 De versibus in AR distinctis v. Theoph. cont. p. 106, 16ss.,
 Cedr. (Scylitz.) II p. 115, 21, Sym. mag. p. 641, 20 (v. Hirschium
 l. c. p. 330), G. M. p. 714, 21 1 ἐν τῇ πόλει Sym. l. c. 3 σύ-
 στημα mutat apud Theoph. cont. l. c. Bekkerus astipulatus mar-
 gini editionis Parisinae; sed v. ad XIII 16, 28. 32 et cf. Wag-
 nerum l. c. p. 58 5 δεισιδαίμονος RwpDi, διουδαίμονος A
 6 ἀτοπίας G. M. l. c. 7 δυσσεφρόνως D, corr. Dw 9 τὴν om.
 D, suppl. Dw 10 ἀθεμίτους G. M. l. c. 11 ἀφέντες E τὰς
 ὄψεις Sym. l. c. 13 οὗτος ὁ διώκτης C 14 παρέδωκεν D
 16 μὲν om. O post ἕτερα add. εἶναι Owp

Cunctis eam urbem visere exoptantibus,
 Purissimi quam Christi presserunt pedes,
 Totius orbis unde manavit salus,
 Sacro loco isti vasa conspecti improba.
 Superstitionis errore ex incredulo
 Multisque factis inquinati turpibus
 Apostatae velut reiecti inde procul,
 Se contulere mox in urbem regiam,
 Tamen nefanda non relictā amentia,
 Notis perusta fronte, more sontium,
 Condemnatique rursus verterunt solum.

13 Sed et alios multos persecutor hic confessores fecit et in marty-
 rum numerum rettulit, quos enumerare alterius et historiae et
 occasionis est.

14 Studebat etiam melodiis componendis, ac praeter cetera illud
 etiam carmen, quod in festo palmarum canitur "Exite gentes,
 exite populi" eius esse fertur.

ἐκείνους ποιήματα, πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ καὶ τὸ κατὰ βαΐοφόρον
ἁρόμενον στιχερὸν τὸ “ἐξέλθετε, ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί.” B

Πέντε δὲ θυγατέρων πατὴρ γεγονώς παιδὸς ἔτι οὐκ ἔτυχεν 15
ἄρρενος· τῶν δὲ θυγατέρων ὑπερηγάπα τὴν νεωτέραν Μαρίαν 16
5 ὠνομασμένην, ἐφ’ ἣ καὶ κηδεστὴν ἐποίησατο Ἀλέξιον τὸν λεγό-
D III 410 μενον Μωσηλέ, ἄνδρα ἐξ Ἀρμενίων τοῦ γένους τῶν Κρινιτῶν,
ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας καὶ τὴν ὄψιν χαρίτων μεστόν, ὃν πρότε-
ρον μὲν ἄλλοις ἐτίμησεν ἀξιώμασιν, εἶτα ἀνείπε καὶ Καίσαρα.
συνάψας δ’ ἐκείνους τῇ θυγατρὶ καὶ οὕτω τιμήσας σὺν στρατεύ- 17
10 μασι πρὸς Λογγιβαρδίαν ἐξέπεμψεν. οὕτω δὲ ὑψωθεὶς οὐκ
ἔμελλε τὸν φθόνον φυγεῖν. διεβέβλητο γοῦν πρὸς τῶν βασκαί- 18
νόντων ὥς τῆς βασιλείας ἔρῳ· οὐκ ἔδρα δὲ κατὰ τοῦ Καί- C
σαρος ἢ διαβολή, ἕως ἣ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ τοῖς ζῶσιν
ἡρόιμτο. ἐπεὶ δ’ υἱὸς ὁ Μιχαὴλ ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ καὶ ἡ 19
15 τοῦ Καίσαρος ἐιθετήκει εὐνείτεια, ἐκείνος εὐθὺς μετετάξατο,
καὶ κείρεται μὲν τὴν τρίχα ἐκῶν, ἀμφιέννυται δὲ τριβώνιον
καὶ τοῖς μονάζουσιν κατατάσσεται καὶ τὸ τοῦ Ἀνθεμίου λεγό-
μενον ἐδέματο ἀσκητήριον, ἐν ᾧ διύγων τὸν βίον κατέλυσε
καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.

4 δτι ἐπὶ θυγατρὶ ἐποίησατο γαμβρὸν Ἀλέξιον τὸν Μωσηλέ, ὃν καὶ Καίσαρα
ἐτίμησεν (ὃν—ἐτίμησεν om. E) CE 8 καὶ Καίσαρα ἐτίμησεν τὸν Μωσηλέ E

1 post ἐκείνους add. τοῦ ἀνδρός Owρ μελωδήματα O δὲ ἄλ-
λοις O βαΐοφόρον A, τὴν βαΐοφόρον E, τὴν βαΐοφόρον ἑορτὴν D,
τὴν τῆς βαΐοφόρου ἑορτὴν Rwp, βαΐοφόρον ἑορτὴν Di 2 στιχερὸν
CDEwp 6 κρινιτῶν ex κρινιτῶν corr. A, κρινιτῶν RwpDi,
κ*(e erasum)κρινιτῶν D, κρηνιτῶν Theoph. cont. p. 107, 19, Cedr.
(Scylitz.) II p. 118, 14, Ephraem. 2381 7 post ἡλικίας add.
ὄντα Rwp 8 post εἶτα add. προίων Owρ 10 post δὲ add. ὁ
μωσηλέ Owρ 11 διαφυγεῖν Ewp 12 post ὥς add. καὶ Ewp
κατὰ τοῦ καίσαρος AEwp, κατ’ αὐτοῦ O 14 τῷ βασιλεῖ om. B
15 εὐνείτεια Ewp εὐθὺς ἐκείνος B 17 ἀνθεμίου om. D, suppl. Dw
18 διαγών Bwp

Cum quinque filiarum pater esset, filium nondum suscepit 15
filiamque Mariam natu minimam supra modum dilexit et Alexio 16
Moseli despondit, viro Armenio, ex genere Crinitarum, florenti
aetate et vultu venustatis ac gratiae pleno, quem prius aliis
quoque dignitatibus honestatum tum etiam Caesarem salutavit 17
ac deinde cum exercitu in Longobardiam misit. Sic evectus
invidiam effugere non potuit; criminati autem eum sunt invidi, 18
ut regni cupidum, sed filia regis superstite calumnia contra Cae-
sarem nihil valuit. Filio autem Michaële regi nato et Caesaris 19
confuge defuncta, ille statim vitae ratione mutata ultro comam

20 Τῶν δὲ Ἀράβων ταῖς Ῥωμαϊκαῖς ἐπελθόντων χώραις ὁ
 Θεόφιλος ἐξεστράτευσε κατ' αὐτῶν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Θεό-
 21 φοβὸν καὶ τὸν Μανουήλ. τῷ δ' ἦσιν ἄνδρε καὶ γενναίῳ καὶ
 D ἀγαθῷ τὰ πολεμικά, ὧν ὁ μὲν Μανουήλ δῆλος ἄπασιν ἦν καὶ
 τοῖς ἐναντίοις αὐτοῖς πολλάκις τε στρατηγήσας καὶ πρωτοστρά- 5
 22 τῶρ τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ τοῦ Ῥαγγαβὲ γεγονώς. ὁ δὲ Θεό-
 φοβὸς γένους μὲν κατήγετο Περσικοῦ, ἐτράφη δ' ἐν τῇ βασι-
 λίδι τῶν πόλεων καὶ παρ' αὐτῇ διήγεν, ἀφανὴς ὢν καὶ μὴδὲ
 23 γινωσκόμενος. λέγεται δὲ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐκ τῆς παρὰ Πέρ-
 σαις βασιλικῆς ἐκφῦναι φυλῆς· ἐκλεισιπτότων δὲ τοῖς Πέρσαις 10
 τῶν ἐκ τοῦ βασιλείου γένους, μαθεῖν αὐτοὺς ὥς ἔστι παρὰ
 Ῥωμαίοις ἀνὴρ ἐκ γένους ἔλκων βασιλικοῦ τὴν σειρὰν, καὶ
 24 ἀφικέσθαι ζήτησιν ποιουμένους αὐτοῦ. ὥς δ' εὐρέθη ζητού-
 μενος, γέγονεν ἐντεῦθεν γνωστὸς καὶ τῷ βασιλεῖ καὶ εἰς μέγα D III 411
 PII148A τύχης ἀνήχθη, πατρικίος τιμηθεὶς καὶ τῇ τοῦ βασιλέως συνου- 15
 25 κισθεὶς ἀδελφῇ. τοῦτοις οὖν τοῖς εἰρημένοις ἀμφοῖν ἀνδράσι
 26 πεποινθὼς ὁ Θεόφιλος ἀντεπῆλθε τοῖς ἐναντίοις. ὥς οὖν ἀλλή-

1 περὶ τοῦ Μανουήλ καὶ τοῦ Θεοφόβου ACE 17 οὐ τοῖς Πέρσαις
 μαχόμενος ὁ Θεόφιλος ἡγήθη· καὶ ἦλω (εἴλω Cw) ἄν (ἦλω δὲ omisso
 ἄν E), εἰ μὴ ὁ Θεόφοβος ἐβοήθησεν CE

1 χώρα D, corr. Dw 2 θεόφοβον ARwp, θεο | C, θεόβορον D
 3 ἄνδρες D 4 πολέμια Rwp 5 post στρατηγήσας add. καὶ
 ἀριστεύσας OwPDi, om. AE, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 120, 4
 πρωτοστράτωρ RwpDi, πρωτοστάτωρ A 8 καὶ post ὧν om. O
 10 βασιλικῆς—πέρσαις om. E ἐκφῦναι βασιλικῆς D (βασιλικῆς
 tamen ex βασιλικῆς corr. Dw) ἐκλεισιπτότων w* p invitis AO
 12 βασιλικὴν D, corr. Dw 16 ἀμφοῖν τοῖς εἰρημένοις O

tondet vilique pallio indutus monachorum institutum amplectitur,
 aedificato Anthemii monasterio, in quo vita exacta sepultus est.
 20 Cum autem Arabes Romanas provincias invasissent, Theo-
 philus expeditione contra illos suscepta secum eduxit Theopho-
 21 bum et Manuëlem, viros strenuos et bellicosos, quorum Manuël
 nobilis erat apud omnes ipsosque hostes, ut qui et exercitum
 22 saepe duxisset et Michaëlis Rhangabis protostrator fuisset. Theo-
 phobus autem genus a Persis ducebat et in urbe regia, ubi edu-
 23 catus est, obscurus vivebat atque ignobilis. Fertur autem pater
 eius ex regia Persarum tribu fuisse ortus, cumque regiae fami-
 liae apud Persas defecissent, ii dicuntur cognovisse apud Roma-
 nos esse virum regio genere oriundum et ad eum inquirendum
 24 venisse. Ut inventus fuit, in notitiam regis quoque venit et am-
 plissimas fortunas est consecutus, patricii honore ornatus et
 25 regis sorore in matrimonium accepta. Viris igitur his ambobus
 26 fretus Theophilus hostes aggressus est. Cum autem proxime inter

λων ἄγχιστα ἐπήξαντο τοὺς χάρακας τὰ στρατεύματα, ὁ τῶν
 Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς Ἰμβραήλ, ἓνα τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατηγῶν
 μετὰ λαοῦ μυριάδων ὁκτὼ εἰς ἀντιπαράταξιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ
 στρατεύματος καταλελοιπώς, αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων ἀνεχώρησεν,
 5 ἢ δειλαινόμενος ἢ ἀλαζονεόμενος. συμβαλόντων δὲ τῶν στρα- 27
 τευμάτων πολλοὶ μὲν ἐκατέρωθεν ἐπιπτον, τέλος δὲ πρὸς
 ὑπαγωγὴν ἐκλίθησαν αἱ σχολαί, καὶ κἄν ἤλω καὶ ὁ βασιλεὺς
 αὐτός, εἰ μὴ Θεόφοβος μετὰ τοῦ περὶ αὐτὸν Περσικοῦ στρατεύ-
 ματος καὶ χειρὶ ἐβοήθησε καὶ στρατηγήματι τοὺς τῆς Ἄγαρ B
 10 κατεσοφίστατο. τότε μὲν οὖν ἐπανέξενεν ἐς τὴν Κωνσταντίνου 28
 ὁ βασιλεὺς.

Τῷ δ' ἐφεξῆς αὐθις ἔτει στρατεύει καὶ συμμίσξας τοῖς ἐκ 28
 τῆς Ἄγαρ ἐπικρατέστερος γίνεται, καὶ πολὺ μὲν πλῆθος αὐτῶν
 πέπτωκε, πλείους δ' ἐάλωσαν δορυάλωτοι, ἐν οἷς ἦν καὶ τις 2
 15 ἀνὴρ τῷ τῶν σχολῶν δομεστικῷ γνώριμος καὶ μαρτυρούμενος

12 ἐκστρατεία κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ νίκη τοῦ βασιλέως C, νίκη τοῦ
 βασιλέως κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν E 14 περὶ τοῦ περιδεξίου Ἀγαρηνοῦ
 καὶ τοῦ ἐκτομίου Θεοδώρου τοῦ Κρατεροῦ C

1 ἄγχιστα Ewp 2 Ἰμβραήλ Cedr. (Scylitz.) II p. 119, 22, 122, 10;
 sed ex cod. Coislino Imbraël est revocandum στρατηγῶν
 AEwp Cedr. (Scylitz.) II p. 122, 13, στρατῶν O (sed in C est
 rasura, sub qua comparet στρατηγῶν, nisi fallor), satrapis: Wo
 lat. 4 λοιπῶν O 5 δειλαινόμενος w*p invitis AR 7 ἐκλί-
 θησαν R(Dw add. asteriscum)wpDi, ἐκλήθησαν A 8 αὐτοκράτωρ
 O περσικοῦ στρατεύματος Rwp, στρατεύματος περσικοῦ ADi, nisi
 forte στρατ. <τοῦ> Περσικοῦ revocandum est; v. ad XVI 12, 12
 9 στρατηγήματι Rwp, στρατηγήμασι ADi, v. Cedr. (Scylitz.) II
 p. 122, 22 τῆς Ἄγαρ AO, Agarenos: Wo lat., βαρβάρους Ewp
 10 εἰς B^oDwpDi, v. ad XIV 12, 14 12 αὐθις ἔτει AO, ἔτει
 πάλιν Ewp 13 ἐπικρατέστερον C αὐτῶν ex αὐτῷ corr. A
 14 πέπτωκεν· ἐάλωσαν δὲ πλείους ζωοὶ O δορυάλωτοι Di invitis
 AEwp, v. ad XIII 8, 3

se castra communissent exercitus, Saracenorum dux Imbraël, uno
 ex suis ducibus cum octoginta milibus ad decernendum cum Ro-
 manis relicto, ipse cum ceteris sive ex metu sive per arrogantiam
 recessit. Exercitibus congressis multi utrimque ceciderunt, sed 27
 tandem scholis ad fugam inclinatis ipse etiam rex captus fuisset,
 nisi Theophobus cum suo exercitu Persico et manu opem tulisset et
 strategemate Agarenos circumvenisset. Ac tum Cpolim rediit rex. 28

28. Anno vero insequenti iterum cum Agarenis congressus
 fit superior, magna hostium multitudine caesa et pluribus captis,
 inter quos fuit vir scholarum domestico notus eiusque testimonio 2
 commendatus, quod et manu promptus ac sollers esset et peritus

ὅπ' αὐτοῦ ὥς καὶ τὴν χεῖρα γενναῖος καὶ περιδέξιος καὶ εὐ-
 WIII120 3 φυνῶς ἱππαζόμενος καὶ δύο μεταχειριζόμενος δόρατα. θριάμ-
 C βου τοῖνυν ἐπὶ τῇ νίκῃ καταγομένου ἐν ἱππηλασίας ἀγῶνι, τὸν
 ἐπαινούμενον ἐκείνον Ἀγαρηνὸν ἱππάσασθαι καὶ τὰ δύο μετα-
 4 χειρίσασθαι δόρατα ἐκέλευσεν ὁ κρατῶν. καὶ δς ἐπεδείκνυτο 5
 5 κατὰ τὸ κέλευσμα τοῖς δρωσι τὸ ἀμφοτεροδέξιον. καὶ ὁ βασι-
 6 λεὺς τοῦτον ἐπῆναι τε καὶ ἐθαύμαζεν. ὁ γοῦν Κρατερὸς Θεό-
 δωρος, δς μετ' ὀλίγον τῷ μαρτυρικῷ κατεκοσμήθη στεφάνῳ,
 τῶν τεσσαράκοντα δύο μαρτύρων εἰς ὧν, παρεστῶς τότε τῷ D III 412
 7 Θεοφίλῳ ἐχλεύαζε τὸν Ἀγαρηνόν. ὀργῆς δ' ἐπὶ τῇ χλεύῃ πλη- 10
 σθεις ὁ κρατῶν "σὺ δ'" ἔφη "ὦ θηλυδρία (ἐκτομίας γὰρ ὁ
 8 Κρατερὸς ἐτύγγανεν ὧν) ἐνδείξῃ τοιοῦτόν τι," καὶ ὁ Κρατερὸς
 D "δύο μὲν δόρατα στρέφειν οὐκ ἤσκησα, ὅτι μὴδὲ δεῖ τῇ μάχῃ
 παιγνίων, ἀλλὰ σπουδῆς, ἐν δὲ μεταχειριζόμενος, σὺν θεῷ δ'
 9 εἰρήσθω, τοῦτον καταβαλῶ." ἐκμανεῖς δ' ἐπὶ τῷ λόγῳ ὁ βα- 15
 σιλεὺς καὶ ὁμόσας καθ' ἑαυτοῦ "ἦ μὴν" ἔφη "τεθνήξῃ, εἰ μὴ

7 ἐθαύμαζεν AR(ἐθαύμαζε D)w, ἐθαύμασε p*Di τὸν eraso γοῦν
 D, ὁ γοῦν corr. Dw 8 τῷ om. Rwp 8. 9 ὕστερον τελῶς κατε-
 κοσμήθη (haec duo vocabula expuncta sunt) ὦ κατεκοσμήθη
 μεμαρτυρικῶν D, μαρτυρικῷ κατεκοσμήθη στεφάνῳ τῶν corr. Dw
 8 στεφάνῳ κατεκοσμήθη (κατεκομήθη C) μαρτυρικῷ O 9 lacu-
 nam inter mart. et parast. relinquit D, explet Dw ὧν] γεγονώς BC
 παρεστῶσαιποτε D, παρεστῶς τότε corr. Dw 10 ὀργεῖς D, corr. Dw
 δε D 11 θεόφιλος O et Wo lat. δε D ἔφε αὐ| θηλυδένι D,
 θηλυδένι corr. Dw in θηλυδρία 12 ὧν om. D τί τοιοῦτον B
 13 δε D, δύο corr. Dw post μὲν add. ἔφη EwpDi, εἰπε R, v. Cedr.
 (Scylitz.) II p. 124, 14 ἤσκησα E 14 παίγνιον D, corr. Dw
 ἐν D, ἐν corr. Dw σὺν θεῷ RwpDi, om. A δε D 15 δε D
 καὶ D, ἐπὶ corr. Dw 16 ὁμόσας AD, corr. Dw ἦ RwpDi,
 ἦ AC, ὧν D, corr. Dw | καὶ D, μὴ corr. Dw

3 eques et binas hastas tractare sciret. Cum igitur ludis Circensi-
 bus ob victoriam triumphus duceretur, imperator laudatum illum
 4 Agarenum equitare et bina hastilia tractare iussit. Ostentavit
 5 ille, ut iussus erat, dexteritatem suam spectatoribus. Eum rex et
 6 laudabat et admirabatur. At Theodorus Craterus, qui paulo
 post corona martyrii est ornatus, unus e XLII martyrum numero,
 7 Theophilo tum astans Agarenum illudebat. Qua de causa iratus
 Theophilus: "Tu vero" inquit "effeminate (nam eunuchus erat
 8 Craterus) tale quid praestabis?" Tum Craterus: "Binis quidem
 hastilibus vibrandis me non exercui, quod in proelio non luditur,
 sed res seria agitur; una vero hasta, deo annuente, eum proster-
 9 nam." Rex ob ea verba furore percitus per se ipsum iuravit

αὐτίκα τοῦτον καταβαλεῖς.” ὁ δὲ μὴ ὑπερθέμενος καὶ συνε- 10
μαχέσατο τῷ Ἀγαρηνῷ καὶ τοῦ ἵππου κατέβαλε.

Πάλιν οὖν τῷ βασιλεῖ στρατεία κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ 11
πάλιν μάχη, καὶ τὸ τῆς μάχης τέλος τοῖς Ῥωμαίοις οὐκ ἀγαθόν.
5 μικροῦ γὰρ ἀπήχθη ἂν καὶ ὁ βασιλεὺς δορυάλωτος παρὰ τῶν 12
Ἰσμαηλιτῶν κυκλωθεὶς. ὥς δ' ἔγνω τοῦτο ὁ Μανουήλ, ἐμβοη- 13
σάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν μέσον εἰσελαύνει τῶν πολεμίων καὶ τῷ
βασιλεῖ φησὶν “ἀκολούθει μοι”. ἴστατο γὰρ ἐκ δειλίας ἀπεγνω-
κώς. ὁ δὲ τὴν δειλίαν ἐπιχρωνὺς, μὴ βούλεσθαι φυγεῖν ἔφη 14 P II 149 A
10 καταλιπὼν τὸν λαόν. ἐπεὶ δὲ πολλάκις ἐξελθεῖν τῆς μάχης παρα- 15
καλούμενος, ὥσπερ πεπεδημένος τῇ πτοίᾳ εἰστήκει, ὁ Μανουήλ
τὸ ξίφος σπασάμενος “εἰ μὴ ἔποιό μοι” φησὶν, “αὐτίκα σε
ἀνελῶ· κρεῖσσον γὰρ σε θανεῖν ἢ ληφθῆναι τοῖς ἐναντίοις
αἰχμάλωτον καὶ τοιοῦτον αἶσχος τῇ πολιτείᾳ Ῥωμαίων περι-
15 ποιήσασθαι.” ταύταις οὖν ταῖς τοῦ Μανουήλ ἀπειλαῖς μόλις 16
τῆς ἐκ τοῦ φόβου νάρκης λυθεὶς καὶ ἀκολουθήσας αὐτῷ, διε-
σώθη· ὄθεν σωτήρα τὸν ἄνδρα ἐκάλει καὶ οἱ τὰ σῶστρον δα-

3 ἐκστρατεία ἑτέρα κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ ἦτα Ῥωμαίων C, ἦτα Ῥω-
μαίων μετὰ Ἀγαρηνῶν E

2 post ἀγαρ. add. δόρατι δαιδῆρων O (δαιδῆρων D, corr. D_w) wp,
om. AE, v. Cedr. l. c. p. 124, 20 5 δορυάλωτος Di invitis
ARwp, v. ad XIII 8, 3 ἐπὶ Ewp 6 Ἰσμαηλιτῶν AEwp (v. XV
28, 25 et Cedr. l. c. p. 125, 10), ἀγαρηνῶν O 7 ante μέσον
add. εἰς Ewp 9 βούλεσθαι RwpDi, βούλεσθε AC 11 τῷ
φόβῳ O 14 αἰχμάλωτον om. C αἶσχος R^swpDi, ἔσχος A
προστρίψασθαι O, imprimere: Wo lat. 15 ἀπαιλαῖς D, corr.
D_w 16 ἐκ τῆς τοῦ D_w διασώσωτο O 17 post ὄθεν add.
καὶ Rwp

se statim eum occisurum, nisi e vestigio illum prostravisset. Ibi 10
Craterus nihil cunctatus hasta Agarenum equo deiecit.

Cum autem rex denuo expeditione suscepta cum Agarenis 11
pugnasset, eventus proelii Romanis non erat secundus. Neque 12
enim multum afuit, quin et rex ab hostibus circumventus capti-
vus abduceretur. Quo Manuël cognito, suis inelamatis in confer- 13
tissimos hostes invectus regem se sequi iubet; stabat enim metu
attonitus. Sed ad velandam ignaviam se relicto exercitu nolle 14
fugere dicebat. Cum autem saepe monitus, ut pugna excederet, 15
timore tamquam compedibus vinctus staret, Manuël stricto ense
“Nisi me” inquit “secutus fueris, statim te perimam. Praestat
enim te mori, quam ab hostibus captum Romanae reipublicae
tantum afferre dedecus.” Iis Manuëlis minis aegre soluto metus 16
stupore eumque secutus salvus evasit; qua de causa virum

17 ψιλῶς ἀπετίγγενεν. οὐκ εἰς μακρὰν δὲ αἱ τῶν βασκανῶν γλῶσ-
 Bσαι τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως κατὰ τοῦ Μανουὴλ εἰς τοῦναν-
 18 τὶον ἐτρέψαντο. διέβαλον γὰρ αὐτὸν ὡς τυραννίδι ἐπιχειροῦντα, D III 413
 καὶ ἤδη ταῖς διαβολαῖς ἐπέπειστο ὁ Θεόφιλος καὶ τὸν Μανουὴλ
 19 ἐκτυφλῶσαι διανενόητο. γνούς δ' ἐκεῖνος τὸ μελετώμενον ἀπέ-5
 δρα καὶ ἀγχοῦ πον γενόμενος τοῖς Ἀγαρηνοῖς δηλοῖ τῷ αὐ-
 τῶν ἀρχηγῷ ὅστις ἐστὶ καὶ ὡς, εἰ λήψεται πίστεις μὴ βιασθῇ-
 20 ναι τὴν οὐκείαν θρησκείαν ἐξομώσασθαι, προσελεύσεται οἱ. ὁ δὲ
 21 αὐτίκα πίστεις τε δίδωσι καὶ περιχαρῶς αὐτὸν ὑποδέχεται. καὶ
 ὁ Μανουὴλ ἐκείσε γενόμενος καὶ σιγάτευμα πιστευθεὶς πολλὰς 10
 ἀριστείας κατὰ Περσῶν ἐργάσατο καὶ μεγάλα τρόπαια ἔστησε
 22 καὶ ἐφιλέϊτο παρὰ τῶν τῆς Ἀγαρ καὶ ἐθανμάζετο. ὁ δὲ Θεό-
 C φίλος καὶ ἐλυπεῖτο διὰ τὸν Μανουὴλ καὶ ἐφρόντιζεν ὅπως αὐ-
 23 τὸν ἐκείθεν μετακαλέσεται. πίστεις οὖν αὐτῷ καὶ δι' ὄρκου
 καὶ δι' ἐγγράφου χρυσοσημάντου μετὰ τινος μοναχοῦ στείλλας 15

1 διὰ διαβολαῖς κατὰ τοῦ Μανουὴλ πιστεύσας ὁ βασιλεὺς, τυφλῶσαι αὐτὸν
 ἐμελέτα· ὁ γνούς ἐκεῖνος προσπέφηνε τοῖς Ἀγαρηνοῖς C 12 διὰ πίστεις
 λαβὼν ὁ Μανουὴλ ἐκ τοῦ βασιλέως, αὐθις ἐπανήλθε κατασοφισάμενος τὸν
 τῶν Ἀγαρηνῶν ἀρχηγόν C

1 διὰ AEB^s(?)wp, δ' RDi 2 κατὰ τοῦ AEpw, ἐπὶ τῷ O 3 διὰ
 βαλλων BC 6 ἀγχοῦ R^swpDi, ἀγχοῦ A 9 αὐτὸν om. D
 11 ἀριστείας D, corr. D_w κατὰπεσὼν D, corr. D_w μεγάλης
 D, corr. D_w τρόπαια-λ D, τρόπαια corr. D_w 12 καὶ ante
 ἐφιλ. om. D, suppl. D_w 12. 13 θεόφιλος τὸν D,
 lacunam suppl. D_w 14 μετακαλέσεται Epw, μετακα τῷ
 D, μετακαλέσεται D_w πίστεις D, corr. D_w 15 καὶ . . . Ἐγγράφον
 D, καὶ δι' ἐγγράφου D_w ἐγγράφον (sic) A χρυσοσημάντου B,
 χρυσομάντου C, χρυσοσιμάν D, corr. D_w καὶ δόκιος μοναχὸς ὃν
 D, μετὰ τινος μοναχοῦ στείλλας D_w

17 servatorem appellabat et munifice remunerabatur. Neque vero
 multo post invidiorum hominum linguae regis animum in contra-
 18 rium verterunt, eoque redegerunt affectati regni calumniis, ut
 19 Theophilus in animo haberet Manuëlem excaecare. Quo ille
 cognito in Agarenorum viciniam aufugit eorumque duci signifi-
 20 cat, quis sit; quodsi fides detur se non coactum iri suam religio-
 21 nem eiurare, se ad ipsum defecturum. Ille statim data fide
 22 adeptus Agarenis et carus et admirationi erat. Theophilus au-
 23 tem Manuëlis fuga aegre lata de eo revocando cogitabat. Scribit
 igitur ad eum litteras, quibus iureiurando fidem suam ei obstrin-
 gebat, easque aureo sigillo confirmatas per monachum quendam

ἐπανελθεῖν προετρέπετο. καὶ δς ἐπανήλθε, τὸ δ' ὅπως διήγη- 24
 τέον· ἔστι γὰρ οὐκ ἄχαρι πρὸς διήγησιν. ἐντυχὼν τῷ τὰς 25
 πίστει ἐκ βασιλέως αὐτῷ κομίζοντι μοναχῷ καὶ συνθέμενος
 ὑποστρέφαι, πρόσεισι τῷ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀρχηγῷ καὶ αἰτεῖται
 5 στράτευμά οἱ δοθῆναι, ἵνα κατὰ τὴν Καππαδοκίαν γενόμενος
 ἀνταποδοῇ τοῖς εἰς τὸν βασιλέα κατευποῦσιν αὐτοῦ (ἐκεῖ γὰρ
 ἔλεγεν οἰκεῖν τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ), ἡξίου δὲ τὸν ἀρχηγόν 26
 τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συνεκπέμψαι αὐτῷ, “ἵνα
 σοι τοῦτον” λέγων “γυμνάσω πρὸς τὰ πολέμα.” ὁ δὲ πείθε- 27 D
 10 ται καὶ τὸν οἰκεῖον αὐτῷ συνεκπέμπει υἱόν· ἐθάρρει γὰρ τῷ
 Μανουὴλ καὶ ἐπίστευε. κἀκεῖνος ἀπήει, καὶ ἦδη τοῖς Ῥωμαῖ- 28
 κοῖς ἐγγίσας ὁρίοις τὸν τοῦ ἀρχοντος τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρ υἱόν W III 121
 συμπαραλαβὼν μετ’ ὀλίγων Σαρακηνῶν ἐξῆει δῆθεν πρὸς κυνη-
 D III 414 γάσιον, πολλῶν αὐτῷ θεραπόντων συνεπομένων. ὥς γοῦν 29
 15 ἐντὸς χώρας Ῥωμαίων ἐγένετο, τῷ υἱῷ τοῦ Ἰσραηλιτοῦ περι-
 πλακείς, “οὐ μὲν” ἔφη “τέκνον, ὑπόστρεφε πρὸς τὰ σά, ἐγὼ δὲ
 πρὸς Ῥωμαίους πορεύσομαι.” ἐπανελθὼν δ’ εἰς τὴν μεγαλόπολιν 30

1 καὶ δς ἐπανήλθε om. C δς D, δς corr. D_w 2 καὶ D, ἔστι
 corr. D_w ἐντυχόντων D, ἐντυχὼν τῷ corr. D_w 3 αὐτῷ ἐκ
 βασιλέως D κομίζοντι O 4 πω λιτῶν D, τῷ τῶν
 Ἰσραηλιτῶν D_w 4.5 ἀρχηγῷ | στρατεύμασι D, ἀρχ. καὶ
 αἰτεῖται στράτευμά οἱ D_w 4 αἰτῆται Ewp 6 ἀνταποδο τοῖς
 D, ἀνταποδοῇ relicto τοῖς pro τοῖς D_w 7 κατηγόρους D, corr.
 D_w 8 τῶν Rwp, τὸν ADi (sed mavult idem τῶν t. V p. 108)
 σὺν ἐκπέμψαι D, corr. D_w 8. 9 ἵνα σοι τοῦτον λέγων (λέγω A)
 AEwp, λέγων ὥς ἂν σοι τοῦτον O 10 υἱόν AEwp, παῖδα O
 12 τὸν om. Di invitis ARwp τῶν BC, τὸν AEDi (sed ma-
 vult idem τῶν t. V l. c.), om. D, τοῦ w*p 13 ὀλίγων RwpDi,
 ὀλίγον A 14 οὐκ Owp 17 πορεύσομαι D, proficiscor: W_o lat.
 δς D κωνσταντινούπολιν D, Cpolim: W_o lat.

ad eum mittit, hortans ut redeat. Ille redit, sed qua ratione, id 24
 vero referre operae pretium est; habet enim expositionem non
 iniucundam. Congressus cum monacho, qui fidem a rege afferebat, 25
 seque rediturum pollicitus Ismaëlitarum principem precibus adit,
 ut exercitus sibi detur, quocum profectus in Cappadociam
 delatores suos (ibi enim eos habitare) ulciscatur, oratque, ut 26
 eius filius una mittatur, qui in re militari exerceatur. Princeps 27
 Manuëli morem gerit et, quia fidem ei habebat, suum filium una
 mittit; ita discedit ille, cumque prope fines Romanos ventum 28
 esset, assumpto principis Agareni filio cum paucis Saracenis se
 venatuna ire simulat, multis ministris comitantibus, cumque iam 29
 in Romana provincia versaretur, filium Ismaëlitae amplexus:
 “Tu quidem” inquit “fili, ad tua revertere, ego vero ad Romanos
 proficiscar.” Cpolim autem reversus magna cum laetitia est ex- 30

- περιχαρῶς ἐδέχθη παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ μάγιστρος αὐ-
 P II 150 A 31 τίκα τετίμητο· καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος τὸν τοῦ βασιλέως
 υἱὸν Μιχαὴλ ἐδέξατο, ὃν ὁ πατὴρ καὶ διαδήματι ἔστεφε καὶ
 βασιλέα Ῥωμαίων ἀνείπε.
 32 Τοῦ πατριάρχου δὲ Ἀντωνίου τὴν ζωὴν καταστρέψαντος, 5
 δς ἔτη τῆς ἐκκλησίας ἐκράτησε δεκατρία, Ἰωάννης, ὃν ὁ λόγος
 ἤδη προεῖρηκε διδάσκαλον γενέσθαι τοῦ Θεοφίλου καὶ συναι-
 ρεσιώτην, προχειρίζεται πατριάρχης, ὃν καὶ Ἰαννῆν ἐκάλουν οἱ
 τότε, καὶ διὰ τὴν αἵρεσιν καὶ διὰ γοητείας· ἦν γὰρ αὐταῖς
 33 ἐντριβής. τὸν δὲ ἱερώτατον Μεθόδιον, δς ὕστερον καὶ τὸν 10
 Β πατριαρχικὸν ἐκόσμησε θρόνον, μὴ πειθόμενον συνθέσθαι τῇ
 κακοδοξίᾳ αὐτοῦ, μετὰ μαστιξέας πολλὰς καὶ τῶν σιαγόνων
 αὐτοῦ σύνθλασιν καὶ τῶν δόντων ἐκρίζωσιν, εἰς τὴν Πάνορ-
 μον νῆσον, ἣ νῦν τοῦ Ἀντιγόνου καλεῖται, ὃ δυσσεβὴς ὑπερο-
 ρίζει Θεόφιλος καὶ ἐντὸς καθείργνυσιν μνήματος μετὰ δύο λη- 15
 34 στῶν· ὧν τοῦ ἐνὸς θανόντος, ὅσῃν ὁ ἅγιος ἐκ τῆς δυσώδους
 τοῦ τεθνεῶτος ἀποφορᾶς ὑπήνεγκε βίαν καὶ ἀηδίαν οὐκ ἂν τις

5 περὶ πατριαρχῶν (πατριάρχου Ε) CE
 ὑπερώρισε καὶ ὅσα ὑπέμεινεν CE

10 διὰ τὸν ἱερὸν Μεθόδιον

6 ἔτη om. O ἐκράτησεν ἐπ' ἔτη τριςκαίδεκα O λόγος] XV
 26, 19 7 προεῖρηκε RwpDi, προεῖρηκεν A, v. ad XIII 1, 5
 8 Ἰαννῆν Ew, Ἰανῆν D, Ἰαννῆν AR (v. Cedr. (Scylitz.) II p. 129, 6.
 142, 19. 143, 4, Genes. p. 27, 10. 75, 5, 2 Timoth. 3, 8, Euseb.
 praep. evang. 9, 8, Zonar. XVI 1, 18) Ἰάννην p*Di 11 ἐκό-
 σμησεν Ewp, v. ad XIII 1, 5 12 πολλὰς αἰκίας Ow 14 αὐτὸ
 νῆσον add. καλουμένην O ἐπονομάζεται O 16. 17 ἐκ τῆς —
 ἀποφορᾶς om. O, v. Sym. mag. p. 644, 4

- 31 ceptus ab imperatore statimque magistri honore ornatus; et regis
 filium Michaëlem e sacro baptismo suscepit, quem pater diade-
 mate cinxit et Romanorum regem declaravit.
 32 Antonio patriarcha mortuo, cum XIII annos ecclesiae prae-
 fuisset, Ioannes, quem supra diximus Theophili praeceptorem et
 suffragatorem fuisse, patriarcha designatur, quem et Iannem
 vocabant, tum ob haeresin, tum propter praestigias, in quibus
 33 versabatur. Sanctissimum vero Methodium, qui deinde patriar-
 chicam ornavit sedem, perversae regis opinioni refragantem post
 multos cruciatus malarumque contusionem et dentium evulsio-
 nem in insulam Panormum, quae nunc Antigoni dicitur, impius
 relegat Theophilus et intra monumentum cum duobus latronibus
 34 concludit; quorum altero mortuo, quantam violentiam et mole-
 stiam vir sanctus ex taeterrimo cadaveris foetore toleraverit,

λόγος ἱκανῶς διαγράφαιτο. ἐκεῖ τοίνυν ἐγκεκλεισμένου τοῦ ἀοιδί- 35
 μου ἐκείνου πατρὸς, καὶ οἱ αὐτάδελφοι, ὃ τε Θεοφάνης καὶ ὁ
 Θεόδωρος, μετὰ τὴν τῶν προσώπων κατάστιξιν ὑπεροριζόμενοι
 καὶ κατὰ τὸν Κάρτα λιμένα καταλύσαντες διὰ τινος ἀλιέως C
 5 συνήθους τῷ Μεθοδίῳ ἐπιστέλλουσι ταῦτα·

τῷ ζῶντι νεκρῷ καὶ νεκρῷ ζωνφόρῳ, 36
 ναίουσι τὴν γῆν καὶ πολοῦνσι τὸν πόλον,
 D III 415 γραπτοὶ γράφουσι δέσμοι τῷ δεσμῷ.
 οἷς πάλιν διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀλιέως ὁ δοῖος ἀνταπέστειλε· 37
 10 τοὺς ταῖς βίβλοισιν οὐρανῷ κλησιγράφους
 καὶ πρὸς μέτωπα σωφρόνως ἐστιγμένους
 προσεῖπεν ὁ ζῶνταπτος ὡς συνδεσμούς.

ἑβδομον δ' ἔτος διανύσας ἐν τῷ τάφῳ ὁ ἅγιος, εἴτα ἐκβληθεὶς 38 D
 ἐκεῖθεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις κατεκλείετο, μηδενὸς αὐτὸν δρῶντος

1 διαγράφω D 2 πατρὸς ἐκείνου C post ol add. δμολογηται καὶ
 BCD_w (D: δμολογεῖ τὸ καὶ) Wo lat. αὐτάδελφος C ὁ alterum om.
 Ewp 3 τὴν om. D, suppl. D_w 4 μετὰ D, κατὰ corr. D_w καρτα-
 λιμένα D, corr. D_w ἀλιέως D, corr. D_w 5 post τῷ add.
 ἱερῷ Owp 6—8] Versus in codicibus distincti sunt 6 ζῶντι
 . . . καὶ D, νεκρῷ in lac. add. D_w 7 οἰκοῦντι Sym. mag.
 p. 643, 2 πατοῦντι Cedr. (Scylitz.) II p. 117, 1, Manass. 4912
 8 δέσμοι om. p* δεσμῷ D, corr. D_w 10—12] Versus in co-
 dicibus distincti sunt 10 τοῖς D, τοὺς corr. D_w οὐρανῶν
 Cedr. l. c., Sym. mag. l. c., Glyc. p. 538, 8 κλησιγράφους D,
 corr. D_w 11 μέτωπα σωφρόνως AED_w Sym. mag. l. c., Glyc.
 l. c., Manass. l. c., πρὸς ὦπα καρτερῶς O ἐστιγμένοις D, corr.
 D_w 12 ζῶνταπτος D συνδεσμοῖς D, corr. D_w 13. 14 ἐκεῖ-
 θεν ἐκβληθεὶς Rwp κατέκλειστο E

nulla quisquam oratione consequi potest. Illic igitur incluto illo 35
 patre incluso, fratres Theophanes et Theodorus post facierum
 compunctionem ipsi quoque relegati, cum ad Cartae portum
 appulissent, per quendam piscatorem Methodio familiarem scri-
 pserunt haec:

Viventi mortuo atque mortuo simul 36
 Vitam ferenti, qui cum tellurem colat
 Polos pererrat, litterati litteras
 Vincit misere vinculis adobrato.
 Quibus per eundem piscatorem vir sanctus rescripsit: 37
 Quorum notata nomina in caelestibus
 Libris leguntur et decentibus votis
 Compunctae frontes, vinculo oppressis pari
 Dicit salutem, qui vivens sepultus est.

Cum autem septimum annum in sepulcro vir sanctus exegisset, 38
 inde electus in regia concludebatur, nemine virum vidente praeter

- 39 ἢ μόνου τοῦ ὑπηρετοῦντος αὐτῷ καὶ τοῦ βασιλέως. φιλοπο-
νῶν γὰρ ὁ Θεόφιλος καὶ ἀναγινώσκων ἡρώτα τὸν ἱερὸν Μεθ-
όδιον περὶ ὧν ἀμφιβάλλων ἦν· διὸ καὶ ἐν ταῖς ἀποδημίαις
ἀεὶ συνόντα εἶχεν αὐτόν.
- 29 Ἐαρος δ' ἐπιστάντος κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν ὁ βασιλεὺς καὶ 5
πάλιν ἤρε τὰ ὄπλα καὶ πολλὰ τῆς Συρίας ἐξεπόρθησε καὶ πό-
λεων ἐκράτησε καὶ αὐτῆς τῆς Σωζοπέτρας, ἡ πατρὶς ἐτύγγανε
P II 151A τοῦ ἀμερμονμνῆ, καὶ ταῦτα πολλὰ δεομένου ἐκείνου φείσασθαι
2 τῆς πατρίδος αὐτοῦ. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἀνέξεν εὐτυχῶς.
3 ὁ Θεόφοβος δὲ καταλειφθεὶς, ὥστε τὰ τῶν στρατευμάτων οὐ- 10
κονομήσασθαι, ἐπεὶ τὸ τῶν Περσῶν ὑστέρησε σιτηρέσιον (στρά-
τευμα γὰρ ἦν τῷ βασιλεῖ Περσικόν), περιαληφάντων διὰ τοῦτο
τῶν Περσῶν, βασιλεὺς παρ' αὐτῶν ἀνεργήθη καὶ ἄκων, μᾶλ-
λον δὲ καὶ παρακαλῶν αὐτοὺς μεθεῖναι τῆς ἀπονοίας, μὴ καὶ
ἑαυτοὺς καὶ αὐτὸν ἐσχάτοις κακοῖς περιβάλλωσιν· ἀλλ' οὐκ ἔπειθε. 15
4 στέλλει οὖν πρὸς τὸν βασιλέα, τοῦτο τοὺς Πέρσας ἀποκρυψά-
μενος, γνωρίζων τὸ γεγονός καὶ μηδὲν τι κατ' αὐτοῦ ὑπ-

5 οὐ κατὰ τῶν (om. E) Ἀγαρηνῶν ἐκστρατεύσας (στρατεύων E) ὁ Θεό-
φιλος ἐτύγγασεν (ἠτύγγασεν E) CE 10 ὅπως παρὰ τῶν μισθοφορούν-
των Περσῶν ὁ Θεόφοβος βασιλεὺς ἀνεργήθη καὶ ἄκων C

1 μόνου AR, μόνου in E ita exaratum, ut paene evaserit μόνον,
inde μόνον wp; v. ad XIV 6, 31 2 ἡρώτα (sic) D, corr. Dw
ἱερὸν μεθόδιον AEwp, θεῖον τοῦτον ἄνδρα O, divinum virum: Wo
lat. 4 αὐτῷ Ewp 6 ἐπόρθησε O 7 αὐτῆς τῆς σωζ. AE,
τῆς σωζ. αὐτῆς O, αὐτῆς σωζ. w*p 9 ἀναξέστας E 10 κατα-
ληφθεὶς D, corr. Dw στρατιωτῶν E 11 ἐπὶ D, corr. Dw
12 διὰ τοῦτο om. D τουτό E 13 καὶ om. C 14 καὶ post
μὴ om. O 15 αὐτόν AO, ἑαυτόν EwpDi 16 οὖν AO, γοῶν EwpDi

39 solum eius ministrum et regem Theophilum; qui cum studiose
legeret, sanctum Methodium de locis dubiis interrogabat itaque
etiam in peregrinationibus semper secum habebat.

29. Vere incipiente rex Agarenis rursus arma intulit et
magna Syriae parte devastata, urbibus est potitus ipsaque Sozo-
petra, patria amermumnis, quamvis ille multum oraret, ut pa-
2. 3 triae suae parceretur. Ac rex feliciter domum rediit. Theopho-
bus autem ad gubernandas legiones relictus, cum Persarum sti-
pendia tardius solverentur (habebat enim rex exercitum Persi-
cum) ab illis indignantibus, vel invitatus atque ab ea temeritate
4 cerent, rex salutatur. Quo facto clam Persis id regi significat
5 eique fidem facit, ne quid sinistri de se suspicetur. Reversus

οπτεύειν πληροφοροῦν. καὶ ἐπανελθὼν πρόσεισι τῷ βασιλεῖ, αὐ- 5 W III 122
 τὸς μὲν ἀποδεχθεὶς εὐμενέστατα καὶ τὴν προτέραν εὐετηρίαν B
 D III 416 ἀπειληφώς. καὶ οἱ Πέρσαι δὲ συγγνώμης πάντες ἤξιωντο καὶ 6
 οὐδέν τι αὐτοῖς ἐπὶνέγκτο ἕτερον ἢ ὅτι οὐχ ὁμοῦ πάντες εἶναι
 5 εἰάθησαν, ἀλλ' ἐς μυριάδας συναγόμενοι τρεῖς διηρέθησαν, καὶ
 ἑκάστῳ θέματι χιλιάδες δύο ἀπενεμήθησαν, ὥστε τοῖς τῶν θε-
 μάτων στρατηγοῖς καὶ ὑποκείσθαι καὶ πείθεσθαι. τὰ μὲν οὖν 7
 περὶ τοὺς Πέρσας καὶ τὸν Θεόφοβον ἦσαν ἐν τούτοις.
 Τοῦ δὲ ἀμερμουμνῆ τοσοῦτον καθήψατο ἢ τῆς αὐτοῦ 8
 10 πατρίδος ἐκπύρθησις ὥς μὴ ἀνεκτὴν εἶναι αὐτῷ τὴν ζωὴν, εἰ
 μὴ ἀμύνοιτο δι' αὐτὴν τὸν Θεόφιλον. μαθὼν οὖν πατρίδα 9
 εἶναι αὐτοῦ τὸ Ἀμόριον, ἐπ' αὐτὸ στρατεύσασθαι ἔγνωκε. καὶ 10 C
 ὁ βασιλεὺς τοῦτο γνούς αὐτὸ κατωχύρωσεν ἄλλως τε καὶ στρα-
 τευμάτων ἀποστολῇ, ὃν ἤρχον Θεόδωρος ὁ Κρατερός, οὗ πρὸ
 15 μικροῦ ἢ ἱστορία ἐμνήσθη, καὶ οἱ λοιποί, οἱ καὶ τὸν τοῦ μαρ-
 τυρίου δρόμον ἐξήνυσαν παρὰ τοῖς Ἀγαρηνοῖς, τεσσαράκοντα
 καὶ δύο πάντες τυγχάνοντες. ἐξῆλθε δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς ὑπαν- 11

1 οὗ δ Θεόφοβος προσῆλθε τῷ βασιλεῖ CE 9 περὶ τῆς τοῦ Ἀμορίου
 ἀλώσεως C, περὶ τῆς ἀλώσεως Ἀμορίου E

2 εὐμενέστατα BCDw, εὐμενέστατος D 4 ἐπενήνεκτο BCwp; cf.
 ἐπὶνέγκτο I p. 57, 19. 550, 22. XVII 28, 9, εἰσῆνεκτο II p. 318, 12,
 περιήνεκτο II p. 536, 3, προσήνεκτο II p. 311, 10. XVIII 13, 18, κατ-
 ῆνεκτο I p. 280, 9. II p. 458, 1. 599, 13. 602, 13, μετήνεκτο I p. 213,
 11. II p. 231, 6. 420, 9; sed occurrit ἐπενήνεκτο quoque II p. 355, 11
 5 post διηρ. add. τε (τε om. p*) καὶ διεσπάρησαν Owρ καὶ om. O
 6 δύο χιλιάδων ἀπενεμηθεισῶν O 7 καὶ πείθεσθαι καὶ ὑποκείσθαι
 E 8 ἐν τούτοις] οὕτως D 9 ἀμερμουμνῆ D, e post ε add. Dw
 10 μηδὲ O 11 ἀμύναιτο Rwp 14 ἀποστολῇ D, corr. Dw
 Κράτερος p*Di 15 μικροῦ] XV 28, 6 ss.

regem adit et clementissime excipitur, pristina felicitate recepta.
 Est et Persis omnibus data venia neque alia irrogata poena, 6
 nisi quod una esse siti non sunt, sed cum triginta milia essent,
 divisi sunt, cuilibet provinciae binis milibus attributis, earumque
 praetoribus subesse ac parere iussi. Atque haec cum Persis et 7
 Theophobo acta sunt.

Amermumnem autem patriae vastatio tanto dolore affecerat, 8
 ut vitam sibi non ferendam putaret, nisi Theophobum hac de
 re ulcisceretur; cuius patriam esse Amorium ubi cognovit, 9
 eam urbem oppugnare constituit. Sed rex praemonitus eam 10
 cum aliis rebus tum exercitibus missis communiit, quibus Theo-
 dorus Craterus, cuius supra facta est mentio, praecerat ceterique,
 qui apud Agarenos in martyrii stadio decurrerunt, numero XLII.
 Exiit et rex Agarenis occursurus et cum amermumnis filio cum 11

τιδίων τοῖς ἐκ τῆς Ἀγαρ, καὶ ὁ μὲν τῷ τοῦ ἀμερμονμνῆ νίϕ
 12 συμβαλὼν μετὰ στρατιᾶς ἀξιομάχου ἤκοντι τρέπεται. νυκτὸς
 δ' ἐπιγενομένης ὁ Μανουὴλ τὰς φυλακὰς τοῦ στρατοπέδου
 περὶ τῶν ἤκουσέ τινων τῶν Περσῶν περὶ προδοσίας τοῖς Ἀγα-
 ρηνοῖς διαλεγόμενων (συνίει γὰρ τὴν τούτων διάλεκτον) καὶ 5
 D τοῦτο τῷ βασιλεῖ ἀπηγγέλλει καὶ πέπεικεν ἐξαναστῆναι τοῦ
 13 στρατοπέδου κατὰ τὸ περίορθρον. καὶ ὁ μὲν ἀπῆει δῖον ἐνδοῦς
 14 τῷ ἔπρω τὸν χαλινόν. ὁ δ' ἀμερμονμνῆς ἐξ ἐκείνου ἀμερί-
 μνως τῇ τοῦ Ἀμορίου ἐπικεχειρήκει πολιορκίᾳ καὶ ἐνδελεχέστατα
 15 τὰς προσβολὰς τῇ πόλει πεποίητο· ἦνευ δ' οὐδέν, τῶν ἔνδον 10
 εὐρώστως ἀνταγωνιζομένων, ὥστε καὶ ἀπελπίσαι τὴν ταύτης
 16 ἄλωσιν τοὺς Ἀγαρηνοὺς· καὶ ἀπηλλάγησαν ἄν καὶ ἡ πόλις οὐκ
 ἄν ἐπεπόρθητο, εἰ μὴ τις τῶν ἔνδον δι' ἔριν τιὰ ἐκμανεῖς D III 417
 17 προδότης ταύτης ἐγένετο, ὃ Βοῦδίτζης ἦν τὸ ἐπώνυμον. ἀλόντος
 18 δὲ τοῦ ἀστεος, ὅσος οὖν ἀνῆρέθη λαὸς οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. γν- 15
 ναῖκες δὲ καὶ παῖδες καὶ μειρακίσκοι εἰς πολλὰς χιλιάδας συν-

12 ὅπως προεδόθη τοῖς Ἀγαρηνοῖς τὸ Ἀμόριον C

1 ἀμερμονμνῆ D νίϕ om. C 2 συμβαλὼν D 4 ἤκουσε τινων
 (corr. Di) τῶν AE, ἤκουσαν ἐνίων DB*wp, ἤκουσαν ἐνίων τῶν C
 ἀγαρηνοῖς RwpDi, initio folii om. A 5 συνίει ARw, συνίη D,
 συνίει p*, v. XIV 15, 25 τούτου C 6 ἐξαναστῆναι (sic) A 7 μὲν
 ἀπῆει initio versus extrita in C 8 δὲ Ewp 9 ἐπικεχειρήκει C 11 εὐρ-
 ρώστως E ἀπελπίσαι (sic) A 12 ἀνανέστησαν Rwp, ἐνανέστησαν
 p* 14 προδότης ταύτης RwpDi, προδό τῆς τῶν ἔνδον (ex versu
 anteced.) A βοῦδίτζης ARwpDi, cod. Coislin. Cedr. (Scylitz.)
 II p. 136, 13, Theoph. contin. p. 130, 11, G. M. p. 713, 4 (L. G.
 p. 224, 17, Th. M. p. 155), Βοῦδίτζης Cedr. (Scylitz.) l. c. in con-
 textu, Βοῦδίτζης Sym. mag. p. 639, 10. 18 15 ἀσπεως D οὖν
 A, μὲν Rwp 16 δὲ καὶ AR, καὶ δὲ w*p ἀριθμούμενοι D

- 12 iustis copiis adventante congressus in fugam vertitur. Nocte
 insecuta Manuël, dum vigilias obit, quosdam Persas (nam lin-
 guam eorum intellegebat) audit de prodicione cum Agarenis collo-
 quentes, eoque nuntiato regi persuadet, ut sub diluculum castris
 13. 14 excedat. Sic ille discessit, totis habenis equo laxatis. Amermu-
 mnes autem ex eo securus Amorii obsidionem aggressus, cum
 15 crebras impressiones faceret, nihil proficiebat, iis qui intus erant
 fortiter resistantibus, ita ut Agareni expugnationis spe abiecta
 16 discessuri fuissent et urbs incolumis permansura, nisi quidam
 intus Boiditzes ob contentionem quandam furore percitus eam
 17 prodidisset. Urbe vero capta, quantus populus caesus sit, dici
 18 non potest. Mulierum autem et puerorum et adolescentium
 multa milia et duces primarii, Callistus et Constantinus et Crate-

αριθμούμενοι ἀπήχθησαν δορυάλωτοι καὶ οἱ τῶν ἐκεῖ στρατη-
γούντων ἔξοχοι, Κάλλιστός τε καὶ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Κρατερὸς
Θεόδωρος οἱ πατρίκιοι, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἐν στρατηγίαις P II 152 A
διαπρεπόντων καὶ περιφανῶν ἐξ ἀξιωματίων τιμῆς. ταῦτα μα- 19
5 θὰν ὁ Θεόφιλος (ἐν γὰρ τῷ Δορυλαίῳ διηγέ) πρέσβεις πρὸς
τὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐκπέμπομεν ἀρχηγόν, ἀποδοθῆναι αὐτῷ
τοὺς ἐπιφανεῖς τῶν ἀλόντων αἰτῶν καὶ τοὺς αὐτῷ κατὰ γένος
προσέχοντας κεντηναρίων πρὸς τέσσαρσιν εἴκοσιν. ὁ δὲ τοὺς 20
πρέσβεις ἱαμῶς ἀπεπέμψατο, “ἀνόητος ἂν εἴην” εἰπὼν, “εἰ
10 περὶ χίλιά μοι τῆς ἐν στρατείᾳ δαπάνης κεντηνάρια γεγρονύας
αὐτὸς τοσαῦτα λαβὼν ἀποδοίην τοὺς αἰχμαλώτους.” ὥς δὲ 21
ἐπανήλθον οἱ πρέσβεις ἀπρακτοί, οὕτως ἡ συμφορὰ καθέκτο
τῆς τοῦ Θεοφίλου ψυχῆς ὥς μηδὲν αὐτῷ πρὸς ταύτην εὐρί- B

4 οἱ διεπρεσβεύσατο πρὸς τὸν τῶν Ἀγαρηῶν ἀρχηγόν ὁ βασιλεὺς τοὺς
ἐπιφανεῖς τῶν ἀλόντων ἀνήσασθαι θέλων· ὁ δὲ τὴν πρεσβείαν οὐ προσ-
ῆκατο· καὶ οἱ ἐκ λύπης ὁ βασιλεὺς ἐνόησε δυσεντερίαν C

1 δορυάλωτοι Di invitis ARwp, v. ad XIII 8, 3 στραταρχούν-
των O 3 ante οἱ add. καὶ D ἐν] μὲν Dw 3. 4 τῶν ἐν—
τιμῆς] De chiasmo v. ad XIII 2, 6 4 διαφερόντων D, πρεπόντων
Dw καὶ D, τῶν δὲ Dw ἐξ om. D, suppl. Dw τιμῆς D,
corr. Dw 5 δορυλέω AC, δορυλαίω R (sed in B ai et accentus
ab alia manu add.)(wpDi) 6 ἐκπέπομεν D, corr. Dw, ἐκπέ-
πομε E βασιλέα Ewp, principem: Wo lat. 7 τῶν ἀλόντων
τοὺς ἐπιφανεῖς C αἰτῶν] αὐτῶν typos apud Di 8 κεν-
τηνάρια O, κεντηναρίοις EDw τέσσαρσιν AO, τέταρσιν E, τέ-
ταρσιν w*p, εἴκοσι om. D, suppl. Dw post εἴκοσι
add. Owp δοῦναι αὐτῷ ἐπισχνοῦμενος (videtur igitur doctus ille
Byzantinus, qui critici munere fungens codicem archetypum
trium illorum librorum pertractavit, ex Cedr. (Scylitz.) II p. 137,
13 studuisse emendare suum librum), Wo lat. alteram scriptu-
ram est secutus 9 ἀνόητος D, corr. Dw 10 post ἐν add.
τῇ R(wpDi) δάπανης om. w*p invitis AR γεγρονύας κεντηνάρια D
11 δ' RwpDi 12 οὕτω D, v. ad XIII 6, 16 12. 13 τοῦ θεο-
φίλου καθέκτο omissis et τῆς et ψυχῆς O

rus Theodorus patricii, alique multi partim imperiis insignes,
partim dignitatum aliarum honoribus illustres, in captivitatem
sunt abducti. His Theophilus, qui Dorylaei tum agebat, cognitis, 19
missis ad Ismaēlitarum principem legatis petit, ut illustres capti-
vos et genere sibi iunctos XXIV centenariis sibi redderet. Quos ille 20
arroganter dimisit se fatuum fore dicens, si captivos tantilla
pecunia restitueret, cum sibi expeditio circiter mille centenariis
constitisset. Legatis re infecta reversis, calamitas illa sic Theo- 21
phili animum percussit, ut ei nulla consolatio adhiberi posset, sed

σκεσθαι παρηγόρημα, ἀλλὰ καὶ τροφῆς ἁποσχεσθαι καὶ μὴ τι
 πόμα προσίεσθαι ἢ μόνον ὕδωρ ψυχρότατον καὶ ὅλον τὸ ἐκ
 χιόνος· τούτῳ δὲ χρώμενος συνεχῶς ἐπέπληκτο τὰ ἐντὸς καὶ
 22 οἱ δυσεντερίας νόσος ἐνέσκηψε. καταλαβὼν δὲ τὰ βασίλεια καὶ
 ἤδη γνὸς ἑαυτῷ τὴν σωτηρίαν ἀνέλπιστον, μετακαλεῖται τὴν δ
 σύγκλητον καὶ ἡξίου πίστιν εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὸν παῖδα ἐν-
 δείξασθαι καὶ διατηρῆσαι σφίσι τὴν ἀρχὴν τὴν βασιλείον· οἱ δὲ
 23 κατετίθεντο. τούτων δὲ γεγονότων οὕτως, ὁ βασιλεὺς, καὶ
 πρῶν ἐξ ὀνουπερ ἀνεργήθη παρὰ τῶν Περσῶν βασιλεὺς δ
 Θεόφοβος, ὑποπτον αὐτὸν ἡγούμενος, ἔθeto μᾶλλον τῇ ὑπονοίᾳ D III 418
 C καὶ διὰ τὴν προδοσίαν, ἣν ἐμελέτων οἱ Πέρσαι ποιήσασθαι,
 W III 123 ὥς ἤδη μοι γέγραπται, τῶν ἐνδιαβαλόντων τὸν ἄνδρα, ὑποθή-
 24 καις ἐκείνου ταῦτα τοὺς Πέρσας δρᾶν ἰσχυριζομένων. ὥς ἤδη
 τῇ νόσῳ τὸ σῶμα τοῦ αὐτοκράτορος δεδαπάνητο καὶ ἐξέλειπεν
 ἡ ἰσχὺς, δέισας μὴ αὐτοῦ θανόντος ἐπίθουτο τυραννίδι, καθείρ- 15
 γνυσιν αὐτὸν περὶ τὰ βασίλεια, καὶ ἐπεὶ τὴν ζωὴν ἑαυτοῦ ἐκ

8 οὐκ ἐνέσκηψε τὸν Θεόφοβον CE

1 ad μὴ add. τι D_w deletis duabus litteris nunc non perspicuis
 3 χιόνος w*^pDi συνεχῶς om. B 4 δὲ AEwp, οὖν O 5 ἑαυτῷ
 om. C τὴν σωτ. δυσέλπιστον ἑαυτῷ D δυσέλπιστον Rwp 6 post
 πίστιν add. αὐτοῦς Rwp 8 οὕτως OwpDi, οὕτω AE, v. ad XIII
 6, 16 9 οὐκ Ewp 9. 10 ὁ θεοφ. βασιλεὺς Ewp 10 αὐτὸν
 om. C ἡγούμενος in A man. rec. mutatur in ἡγούμενοι et
 eluitur. 12 γέγραπται] XV 29, 12 ss. ἐνδιαβαλόντων Owp
 13 post ὥς add. οὖν Rwp, ὥς οὖν extremo folio extrita in C
 14 ἐξελίμπανεν O 15 post ἰσχὺς add. αὐτοῦ Owp ἐπίθουτο
 RwpDi, ἐπίθουτο A τυρ. ἐπίθουτο Owp ante καθ. add. ὁ
 θεόφοβος Owp 16 ἑαυτοῦ] αὐτοῦ DE

et cibo abstineret neque ullum potum admitteret, nisi aquam
 gelidissimam, cuiusmodi est nivalis; cuius frequenti usu laesis
 22 interioribus in dysenteriam incidit. Itaque in regiam reversus,
 desperata iam salute senatum arcessit, petens ut uxori suae et
 23 filio fidem servarent iisque imperium regium tuerentur. Quod
 cum illi se facturos promisissent, rex, qui Theophobum iam ante,
 ex quo a Persis rex salutatus erat, suspectum haberet, magis
 etiam ei suspicioni indulsit ob proditionem quoque, quam Persae,
 ut iam exposui, moliti erant, cum delatores Theophobi affir-
 24 marent illos id eius impulsu fecisse. Ut igitur corpore morbo
 consumpto imperator viribus destitutus est, veritus, ne se mortuo
 Theophobus tyrannidem affectaret, circa regiam eum in carce-
 rem coniecit cumque vitam suam de tenui filo pendere cerneret

λεπτοῦ μίτου ἡρτῆσθαι διέγνωκε καὶ ἄρτι ἐκλείπειν, ἀναιρεθῆναι
 κεκέλευκε τὸν Θεόφοβον καὶ κομισθῆναι οἱ τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν·
 ἥς κομισθείσης ἐπιθεῖναι λόγος αὐτῇ τὴν χεῖρα τὸν βασιλέα 25
 καὶ ἀψάμενον τῶν ταύτης τριχῶν ἐπειπεῖν, “ὥς ἀπὸ τοῦδε οὔτε
 5 ἐγὼ Θεόφιλος οὔτε σὺ Θεόφοβος.” καὶ ἐπὶ τούτοις ἐξηρעזאטו 26 D
 τὴν ψυχὴν, βασιλεύσας ἐνιαυτοὺς δυοκαίδεκα ἐπὶ μῆσι τρισί,
 πολλὰ τὴν σύμβιον καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ κανικλείου Θεόκτιστον
 παραδυναστεύοντα τότε ἀξιώσας μὴ παραχωρῆσαι τὰς σεπτὰς
 ἀναστηλωθῆναι εἰκόνας, μὴδὲ τὸν πατριάρχην Ἰωάννην τῆς
 10 ἐκκλησίας διωχθῆναι.

LIBER SEXTVS DECIMVS.

D IV 1 Ὁ μὲν οὖν Θεόφιλος ἐπὶ τούτοις ἀπεβίω, ἡ δὲ τῆς βασι- 1
 λείας ἀρχὴ πρὸς τὸν ἐκείνου μετεβιβάσθη παῖδα τὸν Μιχαήλ,
 ἔτι παιδίον τυγχάνοντα, ᾧ καὶ ἐπιτρόπους ὁ πατὴρ καταλέλοιπε
 τὸν μάγιστρον Μανουήλ καὶ τὸν πατρίκιον Θεόκτιστον. τὴν 2
 15 δὲ τῶν πραγμάτων διοίκησιν ἡ βασιλὶς Θεοδώρα μετεχειρίζετο,

5 τελευταῖα Θεοφίλου CE 11 βασιλεία Μιχαήλ τοῦ υἱοῦ Θεοφίλου καὶ
 Θεοδώρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ (αὐτ. μητρ. C) AR, βασιλεία Μιχαήλ τοῦ
 υἱοῦ Θεοφίλου E, βασιλεία Μιχαήλ B

1 ἡδη μίτου BCwp, μίτου ἡδη D ἐκλείπειν D, corr. D_w 2 of
 AEWp, αὐτῷ O 3 λόγος AEWp, λέγεται O 4 οὔτε B^sEWpDi
 7 τὸν] τὴν typotheta apud Di κανικλείου D, corr. D_w 9 εἰ-
 κόνας ἀναστ. D 10 ἐκδιωχθῆναι Ewp, ἐξελαθῆναι O; sed v. ad
 p. 214, 11 13 ὥς C 14 μανουήλ] μιχαήλ E

et mox defecturam, illo interfecto caput sibi afferri iussit manu- 25
 que imposita et contrectatis capillis dixisse rex fertur: “Iam
 neque ego Theophilus sum, neque tu Theophobus.” Quibus 26
 dictis animam eructavit, cum regnasset annos XII et menses III,
 uxorem et caniclinum Theoctistum, qui imperii quodammodo
 tum erat particeps, multum obtestatus, ne paterentur venerandas
 imagines reponi aut Ioannem ecclesia pelli.

1. Theophilo ad hunc modum defuncto, imperium ad
 MICHAËLEM, eius filium, est translatum, puerum adhuc, cui pater
 tutores reliquit magistrum Manuëlem et patricium Theoctistum.
 Rerum autem administratio penes reginam THEODORAM erat, 2

P II 153 A καὶ πρῶτον αὐτῇ γέγονε σπούδασμα ἢ τοῦ διωγμοῦ τῶν ὀρθο-
 δόξων διὰ τὰ σεπτὰ ἐκτυπώματα λώφους, καὶ τοῦ πατρικίου
 3 Θεοκτίστου συννευδοκούντος. ὁ γὰρ Μανουὴλ οὐκ ἦν τῇ τῆς
 αἵρέσεως καθαιρέσει συγκάταινος· διὸ καὶ ἀνεβάλλετο ἢ πρᾶξις.
 4 ἀλλὰ γὰρ θραύει νόσῳ τοῦτον ἢ πρόνοια, καὶ ἡ νόσος ἦν κρα- 5
 5 ταιὰ καὶ ἀπέργνωστο αὐτῷ ἢ ζωή. μοναχῶν δέ τινων εἰς ἐπί-
 σκεψιν ἀφικομένων αὐτοῦ καὶ ὅπως ἔχει πυνθανομένων, ἐκεῖνος
 λεπτή καὶ ἀδρανεῖ τῇ φωνῇ ὅσον ἤδη ἐκλείπειν ἀνταπεκρίνατο.
 6 οἱ δὲ “εἰ σύνθιοι” ἔφησαν “τῇ τῶν εἰκόνων συννευδοκῆσαι τιμῇ
 B καὶ τὴν βασιλίσσαν εἰς τοῦτο παρακροτῆσαι, οὐκ εἰς μακρὰν 10
 7 ἔσται σοι καὶ ῥῶσις σώματος καὶ σωτηρία ψυχῆς.” καὶ ὁ μὲν
 ἐπηγγέλματο, καὶ ἡ νόσος ἡσθένει καὶ ὁ Μανουὴλ ἀνερρώννυτο.
 8 ἡδὴ δὲ τὴν ὑγίαν ἀπολαβὼν πρόσσεισι τῇ βασιλίᾳ καὶ περὶ
 τῶν σεβαστῶν εἰκόνων ὠμίλει καὶ τὴν αὐτῶν κατήπειγεν ἀνα-
 στηλῶσιν, ταῦτα καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ τῶν συγγόνων πρε- 15
 9 σβενόντων τῶν πατρικίων. ἡ δὲ ξυρὸς ἦν εἰς ἀκόνην. καὶ

3 ὅπως ὁ Μανουὴλ μὴ συναινῶν πρότερον τῇ τῆς αἵρέσεως τῶν εἰκονο-
 μάχων καθαιρέσει, ὕστερον καὶ λίαν ἐκθύμως συνῆναι C, ὅπως ὁ Μα-
 νουὴλ μὴ συναινῶν πρόσθεν τῶν εἰκονομάχων τῆς αἵρέσεως E 16 τοὺς
 ἐν ὑπερορίᾳ ἐτίμησε καὶ τὰς εἰκόνας προσκυνεῖσθαι πεποιήκεν E

3. 4 τῇ τῆς αἵρ. οὐκ ἦν Rwp 4 ἀναβάλλετο w*p (differebatur:
 Wo lat.) 5 τοῦτον νόσῳ D 6 αὐτῷ ἢ ζωή om. D 8 ἀδρανεῖ
 D, corr. D_w 9 σύνθιοι D post τῶν add. ἀγίων O, sacrarum:
 Wo lat. 10 τοῦτο AEwp, ταύτην O, eundem: Wo lat. 11 ante
 σώματος add. τοῦ O 12 καὶ ἢ A, ἢ δὲ Rwp ἡσθένει AEwp,
 ἐπέληγε O ἀνερρώννυτο CwpDi, ἀνερρώννυτο A, ἀνερώννυτο R,
 ἀννερρώννυτο E 13 ὑγίαν AR, ὑγίαν w*pDi, v. ad XIII 2, 9
 14 κατήπειγ initio versus extr. fol. extritum in C ἀναστηλῶσιν
 D, corr. D_w 16 τῷ πατρικίῳ D, corr. D_w ἀκόνη D, corr. D_w

cuius illa prima cura fuit, ut persecutio orthodoxorum ob ve-
 nerandas imagines instituta compesceretur, etiam patricio Theo-
 3 ctisto assentiente. Nam Manuël eversionem haereseos non
 4 probabat, eaque de causa res differebatur. Sed eum provi-
 dentia numinis morbo eoque tam vehementi frangit, ut de
 5 vita eius desperaretur. Cum autem monachi quidam ad eum
 visendum venissent et quomodo se haberet interrogassent, ille
 6 tenui et imbecilla voce respondit se iamiam deficere. Cui mona-
 chi “Si” inquit “cultui imaginum suffragere et ad eandem rem
 reginam cohortere, non multo post et corporis vires recuperabis
 7 et animi salutem adipiscere.” Quae cum Manuël promississet, et
 8 morbus decrescebat et valetudo confirmabatur. Iam sanitate
 recuperata reginam adit et de venerandis imaginibus disserit
 easque restituendas urget, cum eadem et mater eius et fratres
 9 patricii postularent. Illa vero erat, ut aiunt, novacula in cote,

D IV 2 πρότερον μὲν τοὺς ἐν ὑπερορίαις παραπεμφθέντας παρὰ τοῦ
 Θεοφίλου καὶ τοὺς καθειργμένους καὶ τοὺς ἄλλαις κακώσεσι
 προσπαλαίοντας πάντας ἀνῆκεν. εἶτα καὶ ζήτησιν γενέσθαι 10
 προσέταξε περὶ τῆς αἵρέσεως, καὶ γενομένης ἡ τῶν ὀρθοδόξων C
 5 ὑπερέσχε πληθύν. πρὸ τῆς ζητήσεως δὲ τὸν ψευδώνυμον πα- 11
 τριάρχην τὸν γόητα Ἰωάννην τοῦ ἀρχιερατικοῦ κατασπᾶ θρόνου,
 ἀθέσμως ἐπιβεβηκότα τούτου ἐπὶ ἐνιαυτοὺς ἑξ, ἀντεισάγει δὲ
 τὸν ἱερὸν καὶ θεῖον Μεθόδιον. καὶ αὐτοῦ προεστῆτος τοῦ 12
 τῶν ὀρθοδόξων πληρώματος ἡ ζήτησις γέγονε καὶ ἡ τῶν ἀγίων
 10 ἐκτυπωμάτων εἰς τοῦμφανές προσκύνσεις τε καὶ ἀναστήλωσης.
 ὅτε φασὶ τὴν βασιλίссαν θερμότατα δεηθῆναι τοῦ τε πατρι- 13
 ἀρχου καὶ τῶν ἄλλων ἀρχιερέων καὶ μοναχῶν κοινὴν προσ-
 ενεγκεῖν δέησιν τῷ θεῷ ὥστε σωτηρίας τυχεῖν τὸν βασιλέα καὶ D
 ξυνεννέτην αὐτῆς· καὶ μέντοι καὶ θερμότατα δεηθῆναι αὐτοὺς 14 W III 124
 15 τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν μὴ παριδεῖν τὴν αἴτησιν τῶν θεραπόντων
 αὐτοῦ, ἀλλ' ἀξιῶσαι συγγνώμης τὸν βασιλέα Θεόφιλον. ἤδεται 15
 ταῦτα καὶ τοῖς ἀφορῶσι πρὸς τὸ φιλάνθρωπον τοῦ θεοῦ καὶ

5 ἐξώθησις ἐκ τῆς ἐκκλησίας τοῦ πατριάρχου (πατριάρχου C) Ἰωάννου,
 τοῦ δὲ ἱεροῦ Μεθοδίου προχειρίσις. καὶ ὅπως δι' ἐντεύξεων λέγεται σωτη-
 ρίας τυχεῖν ὁ Θεόφιλος C 11 εἰ λέγεται σωτηρίας τυχεῖν τὸν Θεόφιλον E

2 καθειργμένους D, εἰρ expunxit D_w post καθειργ. add. ἐν
 φυλακαῖς Rwp 3 ζήτησις D, corr. D_w 3. 4 προσέταξε προβή-
 σεσθαι O 4 ὀρθόδοξον D, corr. D_w 6 τὸν γόητα om. D et
 W'o lat. Ἰωάννου D, corr. D_w 8 | ὑγνᾶτιον D, καὶ θεῖον
 corr. D_w αὐτὸν D, corr. D_w 10 τουμφανές (sic) A ἀνα-
 στήλωσης D, corr. D_w 11 post φασὶ add. καὶ B^swpDi, om. AR W'o
 lat. τε om. O 12 προσενεγκεῖν AEBs(?)wp, ποιήσασθαι R
 13 τῷ θεῷ AEBs(?)wp, πρὸς θεόν R 15 δέησιν C 16 ἀλλὰ O

Et cum prius relegatos a Theophilo revocasset et vinctos aliis-
 que aerumnis conflictantes omnes dimisisset, postea inquisitionem 10
 de haeresi fieri iussit, qua facta orthodoxorum multitudo supe-
 rior fuit. Sed ante eam inquisitionem Ioannem illum praestigia 11
 torem patriarcham, indignum illum quidem eo nomine, pontificia
 sede detraxit, quam per sexennium nefarie tenuerat, in eiusque
 locum introduxit sacrum et divinum Methodium. Quo populum 12
 orthodoxum gubernante, inquisitio facta est, et sacrae effigies
 palam et repositae et adoratae. Tum aiunt reginam instantis 13
 sine orasse patriarcham aliosque pontifices et monachos, ut
 communibus precibus regis et coniugis sui salutem a deo exo-
 rant; quod cum illi ferventibus animis fecissent, deum preces 14
 servorum suorum non esse aspernatum, sed ignovisse regi Theo-
 philo. Celebrantur haec et ab iis, qui dei humanitatem intuen- 15

- 16 δέχεται καὶ πιστεύεται. ἀπιστήσῃ γὰρ οὐδείς ἢ ὅστις οὐ μέγα
οἶεται δύνασθαι τὰς τῶν ἁγίων ἐντεύξεις τὰς πρὸς θεόν, οὐδ'
ἀντιμετρεῖν οἶδε τὴν τοῦ θεοῦ ἀγαθότητα πρὸς τὰ ἀνθρώπινα
17 ἀγνοήματα. ἡ μὲν οὖν τῶν ἁγίων εἰκόνων οὕτω γέγονεν ἀνα-
18 στήλωσις. ὁ δὲ καθαιρεθεὶς πατριάρχης Ἰωάννης ἢ Ἰαννῆς ἐν 5
μονῇ τινι περιορισθεὶς καὶ εὐρηκῶς ἐκεῖ εἰκόνα τοῦ σωτῆρος
P II 154 A Χριστοῦ καὶ τῆς αὐτὸν ἀσπύργως τεκούσης, τὰ ὄμματα τῶν σε-
19 βασμίων ἐκτυπωμάτων ἐξώρυσεν. ὁ μαθοῦσα ἡ βασίλισ καὶ
ζῆλον θεῖον ζηλώσασα τοὺς τοῦ ἀσεβοῦς ἐκείνου ἐκκοπήναι
προσέταξεν ὀφθαλμούς· ἀλλ' οὐκ εἰς ἔργον ἐξέβη τὸ πρόσταγμα, D IV 3
20 τῇ βασιλίδι τὴν δικαίαν ὁργὴν καταπραῦνάντων τινῶν. πέμ-
ψασα δὲ σκυτάλῃ τοῦτον ἠκίσατο, τῶν αἰκισμῶν παραταθέντων
μέχρις ἑκατοντάδος διπλῆς.
21 Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἔχων ὁ γόης καὶ οἱ δμοδοξοῦντες αὐτῷ
καὶ τῇ αὐτῇ καθαιρέσει ὑποβληθέντες ἡρεμεῖν οὐκ ἠνείχοντο. 15
22 συσκευάζουσιν δὲ κατὰ τοῦ ἱεροῦ Μεθοδίου σκαιώρημα τῆς αὐ-
B 23 τῶν ἀπονοίας ἢ κακονοίας μᾶλλον ἐπάξιον. γύναιον γάρ τι

5 ἔτι περὶ τοῦ καθαιρεθέντος Ἰωάννου τοῦ πατριάρχου (τ. πατρ. om. E)
CE 16 περὶ τῆς κατηγορίας τοῦ θείου (τ. θείου om. E) Μεθοδίου
τοῦ πατριάρχου (τοῦ πατρ. Μεθ. E) καὶ ὅπως ἡλέγχθη ψευδῆς CE

1 γὰρ AE, δὲ Owρ 2 ἐντεύξεις p* ante θεόν add. τὸν Ewp
3. 4 πρὸς τ. ἀνθρ. ἀμαρτήματα (Dw: ἀγνοήματα) τὴν τ. θεοῦ ἀγαθ. D
4 ἀγνοήματα AEDwρp, ἀμαρτήματα O οὖν om. D 5 πατριάρ-
χης om. C Ἰάννης p* Di invitis ARw, v. ad XV 28, 32 9 ζῆλον
ζηλώσασα ἐνθεον O 10 κεκέλευεν O πρᾶγμα D 14 καὶ
RwpDi, om. A 15 αὐτῇ AR, αὐτοῦ DEwp οὐκ ἠνείχοντο
ἡρεμεῖν Ewp ἠνείχετο B 16 δὲ om. C 17 ἀπονοίας—κακο-
νοίας] v. ad XIII 5, 29 γύνα extritis ιον versu extremo in C

- 16 tur, et recipiuntur et creduntur. Neque vero quisquam iis fidem
abrogarit, nisi qui parum posse intercessionem sanctorum apud
deum senserit et dei bonitatem cum humanis erratis componere
17. 18 ignorarit. Ita igitur sacrae imagines restitutae sunt; Ioannes
vero patriarcha aut Iannes potius eiectus et in monasterium
quoddam relegatus, cum illic Christi imaginem et eius, quae
eum sine semine peperit, repperisset, oculos sacrarum imaginum
19 effudit. Quo regina cognito studii sancti studiosa impio illi
homini oculos erui iussit; neque vero eius mandatum est pera-
20 ctum, iusta reginae ira a nonnullis mitigata; nihilominus tamen
eum flagris caedi iussit, plagis ducentis illatis.
21 Sed ne tum quidem impostor ille eiusque suffragatores
eodemque modo suis privati dignitatibus quiescere potuerunt,
22 sed facinus contra S. Methodium machinati sunt sua insaniam vel
23 potius improbitate dignum. Mulierculam quandam enim inho-

αἰσχρὸν χρυσίου δόσει πολλοῦ ὑποφθείραντες κατηγορῆσαι πε-
 πέκασαι τοῦ δοιδίμου ἐκείνου ἀνδρὸς ὡς συμφθαρέντος αὐτῷ.
 καὶ τῆς κατηγορίας οἱ προὔχοντες τῆς συγκλήτου παρήσαν ἐξε- 24
 τασταί. καὶ παρήκτο τὸ γύναιον λέγον ὅσα παρὰ τῶν ἀσεβῶν 25
 5 ἐκείνων συκοφαντῶν προκατήχητο καὶ εἰς πρόσωπον ἐλέγχον
 δῆθεν τὸν ἄγιον. ὁ δὲ τέως μὲν ἡσυχίαν ἤγεν· ὡς δὲ σκυ- 26
 θρωπάζον ἐώρα τῆς ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, καὶ πρὸ τῶν ἄλ-
 λων τὸν μάγιστρον Μανουήλ, ἀνίσταται μὲν, αἶρει δ' ἐπ' ὄψει
 πάντων ταῖς χερσὶ τὸ κράσπεδον τῆς περιβολῆς καὶ ἀπογυμνοῖ
 10 τὴν αἰδῶ· ἡ δὲ ἦν κατενυγμένη πάντῃ καὶ μαρασμόν ἀπὸ 27
 τινος συμβάματος ὑπομείνασα, ὡς δῆλον εἶναι μὴ δύνασθαι C
 ταύτην πρὸς ἀφροδίσια ἐνεργεῖν. τοῦτο τοῖς μὲν δρεθόφροσι 28
 χαρμονῆς καὶ θύμβους ἐγένετο αἴτιον, τοῖς δὲ συκοφάνταις
 αἰσχύνῃς καὶ ἀθυμίας πολλῆς. ὡς δ' ἤρωτᾶτο ὁ ἅγιος ὄθεν 29
 15 ὁ τῶν αἰδοίων αὐτῷ συμβέβηκε μαρασμός, ὁ αἰδοῖος ὄντως
 ἐκείνος “ἐστάλην” εἶπε “ποτὲ κατὰ τινα χρεῖαν εἰς Ῥώμην, κἀν
 ταύτῃ διάγοντι πύρωσίν μοι τῆς σαρκὸς ὁ δαίμων ἐπήνεγκε,
 καὶ ἦν τὸ πάθος σφοδρότερον καὶ ἡ τοῦ ἔρωτος οὐκ ἔληγε

1 αἰσχρὸν om. Rwp 2 αὐτῇ ED_wwp 3 προύχοντες A^sR^swDi,
 προὔχοντες p, v. ad XV 12, 17 4 λέγων p* 5 ἐκείνων RwpDi,
 ἐκείνη A 6 σκυθρωπάζον RwpDi, σκυθρωπάζων AD 7 ἐώρα (sic)
 A, ἐώρα (s. acc.) E 8. 9 μὲν, αἶρει δὲ ταῖς χερσὶν ἐπ' ὄψει πάν-
 των B, καὶ ταῖς χερσὶν ἐπ' ὄψει πάντων αἶρει CD 9 post τῆς
 add. οικίας O 10 αἰδῶ (sic) A κατενυγμένα πάντα D
 10. 11 ἀπὸ τινος συμβάματος om. O et Wo lat. 12 θεόφροσι
 Ewp, recte sentientibus: Wo lat. 14 πόθεν D 15 ὁ prius] al
 vel of C αὐτῷ RwpDi, αὐτὸ A αἰδοίων—αἰδοῖος] v. ad XIII 5, 29
 συμβέβηκε om. w^sp invitis AR 17 πῆρωσιν D, corr. Dw
 18 σφοδρότατον RwpDi

nestam magno auro corruptam subornarunt, quae se corruptam
 esse ab incluto illo viro quereretur. Eius accusationis principes 24
 senatus quaesitores fuere; astitit muliercula eaque dixit, quae ab 25
 impiis illis sycophantis edocta fuerat, virumque sanctum coram
 in os arguit. At ille ad tempus quietus, cum ecclesiae frequen- 26
 tiam tristem videret ac prae ceteris magistrum Manuëlem, sur-
 git et in conspectu omnium fimbria vestis suis manibus sublata
 pudenda detegit, quae omnino erant frigefacta et quodam casu 27
 contabuerant, ut satis appareret ea inutilia esse ad rei venereae
 usum. Ea res recte sentientibus laetitiae et stupori fuit, syco- 28
 phantis pudori et desperationi magnae. Cum autem vir sanctus 29
 rogaretur, unde verenda contabuissent, vir ille revera verendus
 ad hunc modum respondit: “Profectus aliquando sum Romam
 negotii cuiusdam conficiendi causa; ibi degenti mihi carnis
 inflammationem intulit daemon, et fuit affectus ille vehementior,

30 φλεγμονή, ἀλλ' ὁσημέραι ἀκμαιότερον ἐξεκάετο. δείσας οὖν
περὶ τῷ σώφρονι λογισμῷ, μήποτε τῇ σαρκὸς ἀνάγκῃ ὑποσυρῇ,
D πρόσειμι τῇ κορυφαίᾳ τῶν ἀποστόλων δνάδι Πέτρῳ καὶ Παύλῳ, D IV 4
31 καὶ ταύτης ἐδεόμην ἀμῦναί μοι κινδυνεύοντι. ὑπνώτων τοίνυν
νυκτὸς ὁρῶ τῷ ἄνδρι μοι ἐφεισῶτε, καὶ ὁ Πέτρος ἐδοξέ μοι 5
τοῖς δακτύλοις ἅψασθαι τῆς αἰδοῦς καὶ λέγειν μὴ πτοεῖσθαι,
πῦρ δέ μοι ἐδόκει τὰ παιδογόνα μόρια βόσκεσθαι, ὥς ἐκ τῆς
32 ἀλγηδόνης καὶ τὸν ὕπνον ἀνείναι με. ἔκτοτε οὖν μοι τὰ μόρια
33 ταῦτα νενέκρωται καὶ πύρρῳσις οὐκέτι μοι παρηνώχλησε." ταῦτα
ὁ μάγιστρος Μανουὴλ καὶ θεασάμενος καὶ πυνθόμενος αὐτίκα 10
W III 125 τὴν γυναῖκα παραστησάμενος ἡρώτα ὅθεν εἰς τὴν κατὰ τοῦ
ἁγίου συκοφαντίαν ὥρμητο, καὶ ἠπειλεῖ, εἰ μὴ πᾶσι θεῖτο τὴν
P II 155 A ἀλήθειαν ἐκδηλῶν, αὐτίκα βασάνοις αὐτὴν παραδοῦναι, δι' ὧν
34 ἂν ἐκβιασθεῖν ἐκκαλύψαι λαμπρῶς τὸ σκαιώρημα. ἡ δὲ οὐδὲν
ἄπεκρύνετο, ἀλλὰ καὶ τοὺς τοῦ δράματος ἀπήγγειλε πρωτοσυργούς 15
καὶ τὴν ἐαντῆς ἀπάτην καὶ τοῦ χρυσοῦ τοῦ μὲν τὴν δόσιν,
35 τοῦ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν. ἔμελλον οὖν οἱ κακοῦργοι ταῖς τῶν

1 ὁσημέραι RwpDi, ὥς ἡμέραι A ἀκμαιότερον p* ἐξεκάετο
B^sDwp 2 τῇ AO, τῆς Ewp, τῇ τῆς D_w 3 πρόσει D, corr.
D_w 4 τοῦτοις ADi, ταύτην E, om. Owp, ταύτης B·W ἀμῦναι
EB^swDi, ἀμῦναι ARp 5 post ἄνδρι add. καθ' ὕπνου Owp,
om. Wo lat. post ἐδοξε om. μοι Di Haasii nota huc per-
peram relata (v. ad vs. 6) 6 δακτύλοις E μοι post λέγειν
add. RwpDi (v. ad vs. 5) 7 ἐφίκει O 8 γοῶν Ewp 9 νενέ-
κρωται BC 10 θεασάμενος μανουὴλ καὶ D 11. 12 ὅθεν τὸν
εἰς κατὰ τοῦ ἁγίου· συκοφαντίαν D, corr. D_w 12 ὥρμηται ED_wwp,
κεκίνητο O 14 ἂν ἐκβιασθεῖν ἐκκ. AO, ἐκβιασθεῖν ἂν ἐκκ. E, ἐκβιασθεῖν
ἂν ἐκκ. w, unde ἐκβιασθεῖν ἀνεκκαλύψαι p*

neque amoris desinebat ardor, sed in dies vehementius incende-
30 batur. Igitur de sana mente sollicitus, ne forte necessitate car-
nis opprimeretur, principes apostolorum Petrum et Paulum adeo
31 oroque, ut mihi periclitanti succurrant. Noctu dormiens illos
astantes video, ac Petrus mihi visus est pudenda mea contrec-
tare digitis ac dicere, ne terrerer; ego vero putabam igni virilia
32 mea consumi, adeo ut dolore commotus expergiscerer. Ab eo
tempore mihi partes hae sunt mortuae, neque ulla flamma libi-
33 dinis molesta fuit." Magister Manuël his visis et auditis statim
mulierem in medium productam interrogat, unde ad virum san-
ctum calumniandum impulsa esset comminatus, nisi veritatem
coram omnibus profiteretur, se mox eam iis quaestionibus adhi-
34 biturum, quibus commentum perspicue declarare cogeretur. Illa
igitur nihil celat, sed et fabulae primos inventores et suam im-
posturam et aurum partim acceptum, partim promissum recen-
35 set. Itaque homines malefici poenas temere litigantium subilis-

συκοφαντῶν ὑποβληθῆναι ποιναῖς, ἀλλ' ὁ μέγας Μεθόδιος αὐ-
τοὺς τῆς τιμωρίας ἐρρύσατο· καὶ τὰ μὲν οὕτω γέγονεν.

Ὁ δὲ τῶν Βουλγάρων ἄρχων γυναικὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων 2
βασίλειαν καὶ παιδὶ νεαρῷ κυβερνωμένην μαθὼν στέλλει τινὰς
5 τῶν αὐτοῦ ἀπειλῶν ἀφίστασθαι τῶν σπονδῶν καὶ ἄραι διπλα
κατὰ τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς. πρὸς ταῦτα τοίνυν δηλοῖ αὐτῷ 2
ἡ βασίλισσα ὡς “ἀντιτάξομαί σοι πάντως καὶ γὰρ, καὶ εἰ μὲν B
θεοῦ διδόντος ὑπερέξω, ἔση νικηθεὶς ὑπὸ γυναικός, καὶ ὅσον
σοι τὸ τῆς αἰσχύνης ὑπόγυον λόγισαι· εἰ δὲ νικήσεις ἴσως αὐτός,
10 οὐκ ἔσται σοι σεμνὸν τὸ εὐτύχημα γυναικὰ νικήσαντι.” ὥς 3
οὕτως ταῦτα τῷ βαρβάρῳ ἡγγέλθησαν, ἀνέστειλαν αὐτῷ τὴν ὁρμὴν,
D IV 5 καὶ οἱ συμφέρον ἔκρινεν ἀνανεώσασθαι τὰς σπονδὰς· καὶ αὐταὶ
ἀνεκαινίσθησαν. ἀδελφὴ δὲ τοῦ ἄρχοντος Βουλγαρίας αἰχμα- 4
λωτισθεῖσά ποτε καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις διάγουσα τῷ θείῳ τε
15 ἐτελέσθη βαπτίσματι καὶ γραμμάτων ἐν μνήσει ἐγένετο. ταύτην 5
ὁ ἀδελφὸς ἀναδοθῆναι οἱ ἡξίωσε· καὶ ἡ μὲν ἐδόθη αὐτῷ, ὁ C
δ' ἀντέδωκεν ἄνδρα τῶν λογίμων Θεόδωρον τὸν Κουφαρᾶν.

3 ὅσα δὲ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς ἠπειλήσε τῇ βασίλισσῃ καὶ ὅσα ἐκείνη
αὐτῷ ἀντεμήνησεν C 13 σημείωσαι AE ὅπως (δθεν B) οἱ Βούλ-
γαροι ἐγένοντο (ἐγένοντο om. B, ἐγέν. οἱ βούλγ. E) Χριστιανοὶ ABE, ὅπως
οἱ Βούλγαροι εἰς ἐπίγνωσιν ἤλθον τοῦ Χριστοῦ C

2 τὰ] ταῦτα EwpDi 3 ἀρχηγός D 5 σποῖδων D ἄραι (sic A), v. ad
XVI 2, 31. 12, 17. XVII 29, 4 6 τῶν om. Ewp 8 ὑπέρξω E
9 σοι om. E ὑπόγυιον wp invitis AR λόγησαι D, corr. Dwp
post δὲ add. καὶ CDEwp νικήσει D 11 ἀνέστειλεν D
αὐτοῦ D 12 οἱ συμφέρον ἔκρινεν (ἐκρίθη Ewp) AEwp, μᾶλλον
ἔκρινεν αὐτῷ (ἐαυτῷ BC) συμφέρειν O 16 ἀποδοῦναι D αὐτῷ
ἐδόθη B 17 δὲ BCE ἄνδρα τ. λογίμων ἀντέδωκεν (ἀντεδίωκεν
D) O

sent, nisi magnus Methodius pro ils intercessisset. Atque haec
ita acta sunt.

2. Bulgarorum autem princeps, cum Romanorum regnum
a muliere et tenello puero gubernari cognovisset, suorum quos-
dam misit se rupto foedere arma illaturum Romanis minitans.
Ei rescribit regina se omnino ei resistere velle; quodsi deo an- 2
nuente superior fuerit, eum a muliere fore victum, quod quam
ignominiosum ei futurum sit, cogitandum esse; sin vero forte victa
fuerit, successum illum parum fore honestum, muliere superata.
Haec nuntiata impetum barbari ita represserunt, ut utilius sibi 3
iudicaret renovare foedus, idemque factum est. Soror autem 4
Bulgariae principis aliquando capta, dum in aula degit, sacro
baptismate est initiata et litteris erudita. Eam frater repetitam 5

6 ἡ δὲ τοῦ τῶν Βουλγάρων ἄρχοντος ἀδελφὴ ἀφικομένη πρὸς
τὸν δμαίμονα ἐνήγεν αὐτὸν εἰς τὴν τῶν χριστιανῶν θρησκείαν
διὰ παντός αὐτῷ περὶ αὐτῆς διαλεγόμενη καὶ τὰ χριστιανῶν
7 μυστήρια ἐκθειάζουσα. ὁ δὲ ταῦτα καὶ παρὰ τοῦ Κουφαρᾶ
προκατήχητο, ἀλλ' οὕτω ἐπέπειστο τῶν πατρῶων ἀποστῆναι
8 ἐθνῶν. λιμός δὲ τοῖς Βουλγάροις συμβὰς καὶ αὐτὸν καὶ τὸ
9 ἔθνος εἰς θεοσεβείαν μετερρῦθμωσεν. ὁ μὲν γὰρ τὸ ἔθνος ἅπαν
ἐπίειξε, καὶ οὐκ ἦν ἀποφυγὴ τοῦ κακοῦ, φθορὰ δὲ τοῦ ἔθνους
D ἐγίνετο, καὶ ὁ σφῶν ἀρχηγὸς ἦν διὰ τοῦτο περιαλγῆς, καὶ ἀπο-
ρήσας εἰς τὸν παρὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτῷ καταγγελλόμενον κατα-
10 φεύγει θεὸν καὶ τοῦτον τοῦ λιμοῦ λυτῆρα καὶ τῆς τοῦ ἔθνους
φθορᾶς ἐπεκέκλητο. ὥς δ' ἐνεργῆς ἦν ἡ ἐπίκλησις καὶ τῶν
κακῶν ἀπηλλάγησαν, ἔγνω τοῦ ἐπικληθέντος τὴν δύναμιν καὶ
ἀξιοῖ σταλῆναι αὐτῷ τινα τὸν τὸ μυστήριον αὐτὸν μνήσοντα
11 τῶν χριστιανῶν καὶ τελέσοντα τῷ θείῳ βαπτίσματι. καὶ ἀπε-
στάλη μὲν ἀρχιερεὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ καὶ ἐμνήθη καὶ ἔβα-
12 πτίσθη. οἱ Βούλγαροι δὲ ὥς τῆς πατρῴου δόξης ἀποστάτως
κατεξανίστανται τοῦ σφῶν ἀρχηγοῦ καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀνελεῖν.

2 εἰς τ. τ. χριστ. θρησκείαν ἐνήγεν (ἐνιγεν D, ἐνηγεν (sic) D_w) αὐτόν O
3 αὐτῆς RwpDi, ἐαυτῆς A διαλεγόμενη ante περὶ O post τὰ
add. τῶν C 4 ἐκθειάζουσα D, corr. D_w πρὸς Ewp 5 προ-
κατήχητο D, corr. D_w 5. 6 τῶν ἐθνῶν ἀποστ. τ. πατρ. ἐπέπειστο O
6 λιμός D_w, pestilentia, famēs: Wo lat. βαρβάρους D 7 με-
τερρῦθμωσεν DwpDi, μετερρῦθμισεν R (v. ad XIV 11, 7), μετερρῦθμη-
σεν A 10 καταγγελλόμενον w^{*p} 11 θεὸν om. Rwp 12 ἐπι-
φθορᾶς E 14 αὐτόν om. C, αὐτῷ D, corr. D_w 16 μὲν om. O post
δὲ om. καὶ O 17 post πατρῴου add. τιμῆς καὶ Ewp ἀποστάντες E

6 recepit, eius loco reddito viro erudito Theodoro Cuphara. Quae
cum in Bulgariam rediisset, fratrem ad Christianam religionem
perducere studuit, assidue de ea cum illo disserens et Christia-
7 norum mysteria ut divina celebrans. Quamvis autem ille eadem
e Cuphara quoque audivisset, non prius tamen a patris moribus
8 recedere voluit, quam famēs et ipsum et gentem ad pietatem
9 perduxit. Quae cum populum universum premeret neque ullum
esset mali effugium, plurimis pereuntibus, princeps ea de causa
aeger et animi dubius ad deum confugit, qui ei a sorore annun-
tiabatur, eundemque depulsorem famis et interitus populi invo-
10 cat. Quae invocatio cum depulsis malis efficax esset, cognita
invocati numinis potentia petiit, ut mitteretur sibi, a quo arcanis
Christianae religionis erudiretur et sacro baptismate initiaretur.
11. 12 Idque misso pontifice factum est. Cum autem Bulgari principem
ob deserta maiorum instituta per seditionem e medio tollere

- ὁ δὲ τῷ τοῦ σταυροῦ σημείῳ θαρρήσας προπορευομένῳ αὐτοῦ 13
 νικᾷ τοὺς ἀντιστάτας αὐτῷ, καὶ οὕτω πάντες ἔλονται τὰ τῶν
 D IV 6 χριστιανῶν. εἶτα διεπρεσβεύσατο ὁ τούτων ἐξάρχων πρὸς τὴν 14 P II 156 A
 βασίλισσαν, αὐτῶν γῆς αὐτῷ παραχωρηθῆναι Ῥωμαϊκῆς, στενο-
 5 χωρεῖσθαι γὰρ τὸ ἔθνος αὐτοῦ, καὶ αἰδίους σπονδὰς πρὸς Ῥω-
 μαίους καὶ ὁμαιχιμίαν ἐπαγγελλόμενος. καὶ ἡ βασίλισ τὴν αἰ- 15
 τῶν ἐξεπλήρωσε καὶ οἱ τῆς ἀπὸ τῆς λεγομένης Σιδηρᾶς
 παρεχώρησε χώρας, ἥ τὰ Ῥωμαίων καὶ Βουλγάρων διώριζε
 πρὶν, μέχοι τῆς Δεβελτοῦ· ἦν λαχόντες οἱ Βούλγαροι κεκλή- W III 126
 10 κασι Ζαγοράν. κἀντεῦθεν εἰρήνη γέγονε περὶ τὰ ἐσπέρια. 16
 Κατὰ δὲ τὴν ἐφάν τὸ τῶν Μανιχαίων γένος ἦν παμπλη- 17
 θές, οἱ καὶ Παυλικιάνοι ἀγροικότερον πρὸς τοῦ δημώδους ὄχλου
 καλοῦνται, ἐκ Παύλου καὶ Ἰωάννου τῆς κλήσεως συγκειμένης B
 αὐτοῖς· τὼ δ' ἄνδρε τοῦτω παρὰ Μανιχαίοις ἐγενέσθην ὄνο- 18
 15 μαστώ, εἰ καὶ μὴ ἦσιν αἰρεσιάρχα καὶ τῆς κακοδοξίας γεν-
 νήτορε, ζηλωτὰ δὲ ταύτης καὶ σπουδαστὰ διαφερόντως καὶ
 κήρυκε. καὶ τούτους τοίνυν ἡ βασίλισ εἰς νοῦν ἐβάλετο μετ- 19
- 3 ὅπως γῆς τῷ ἔθνει τῶν Βουλγάρων ἡ βασίλισ παρεχώρησεν CE 11
 περὶ τῶν (om. C) Μανιχαίων CE

1 τῷ] τὸ E τοῦ om. w*p invitis AR 2 ἀντιστάτας Rwp Di
 τῶν om. BCEwp 4 αὐτῶν] αἱ τῶν C 5 post πρὸς add. τοὺς
 Owp 6 ὁμαιχιμίας D post βασίλις add. αὐτῷ Owp 7 ἐξ-
 ἐπέρανε CD οἱ om. CD, non B 8 post παρεχώρησεν add.
 αὐτῷ O 9 δεβελτοῦ E, δεβελτζοῦ D λαβόντες Rwp 10 ζα-
 γοράν BDEwp Cedr. (Scylitz.) II p. 153, 14 11 τὴν ἐφάν δὲ
 Ewp πλήθος Ewp πολὺ Ewp 12 παυλικιανοὶ DDi, v. ad
 XVIII 26, 11 παρὰ w*p invitis AR 15 εἰ] οὐ μὴν D καὶ
 post εἰ om. B μὴ om. D

conarentur, ille praecedente crucis signo fretus, victis adver-13
 sariis effecit, ut omnes Christianismum amplecterentur. Deinde 14
 per legatos idem ab regina petiit, ut, quod gens sua locorum
 angustiis premeretur, Romani agri aliquid sibi concederetur,
 perpetuam pacem et belli societatem cum Romanis pactus. An-15
 nuit regina et quicquid inter regionem, quae Sidera dicitur ac
 prius Romanos et Bulgaricos fines distinguebat, et Debeltum
 interiacet, iis concessit; quam regionem Bulgari cum accepissent,
 Zagoram appellaverunt. Hinc pax in Occidente constituta est. 16
 Verum in Oriente magna fuit Manichaeorum multitudo, qui 17
 et Pauliciani vulgo imperitius appellantur, vocabulo ex Paulo
 et Ioanne composito, qui etsi apud illos clari, haeresiarchae 18
 tamen et perversae opinionis auctores non fuerunt, sed eius
 sectatores et studiosi supra modum et praecones. Quos regina 19

αγαγεῖν εἰς ὁρθοδοξίαν ἐκ τῆς αἵρέσεως καὶ στέλλει τοὺς τοῦτο
 20 σπεύσοντας ἄνδρας τῶν ἐπιφανεστέρων. οἱ δὲ ἀδεξίως τὸ
 πρᾶγμα καὶ ἀφνῶς μεταχειρισάμενοι οὐ μόνον ἀνήνυτον ἔθεντο
 τὴν σπουδὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀποστασίαν ὁρμήσαι τὸ γένος ὄλον
 21 εἰς μυριάδας πολλὰς ἐβιάσαντο. δ καὶ τοῖς ἐξ Ἰσμαὴλ συμμυ- 5
 C γνύμενον κατὰ Ῥωμαίων σὺν αὐτοῖς ἐστρατεύετο, καὶ πολλῶν
 γέγονεν αὐτοῖς αἴτιον συμφορῶν.
 22 Ὁ δέ γε βασιλεὺς Μιχαὴλ τὸν μείρακα παρελάσας καὶ
 νεανίσκοις ἄρτι καταλεγόμενος ἥσχαλλε παρ' ἄλλοις τὴν τῆς
 βασιλείας βλέπων διοίκησιν, ἡρέθιστο δὲ καὶ πρὸς τοῦ πρὸς 10
 μητρὸς θείου τοῦ Βάρδα τῆς αὐταρχίας πρὸς ἔρωτα· εἰς δ'
 23 ἦν καὶ οὗτος τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Μιχαήλ. διαφορᾶς δὲ ποτε
 τῷ μαγίστρῳ Μανουὴλ γενομένης πρὸς τὸν λογοθέτην τοῦ δρό- D IV 7
 μου Θεόκτιστον (καὶ ἄμφω δὲ συνεπιτρόπῳ τοῦ βασιλέως ἐτυγ-
 χανέτην), δ Μανουὴλ τῶν ἀνακτόρων ὑποχωρεῖ (ἦν γὰρ ἐκεῖ 15
 D διαιτώμενος) καὶ εἰς τὸν οἰκῆτον οἶκον μεταχωρεῖ κάκειθεν εἰς
 24 τὰ βασιλεία ἀπὼν τῶν διοικήσεων εἵχετο. τοῦτο τῷ Βάρδῃ
 θυμηρέστατον ἔδοξεν· ἀποσκευάσασθαι γοῦν καὶ τὸν Θεόκτιστον

8 ὅπως δ Μιχαὴλ τὸν λογοθέτην ἀνεῖλε (ἀνεῖλεν E) Θεόκτιστον CE

2. 3 τὸ πρᾶγμα om. C 4 τὴν om. C 5 post πολλὰς add.
 ἀριθμούμενον RwpDi 7 γέγονεν αὐτοῖς αἴτιον AO, αἴτιον γέγονε
 omisso αὐτοῖς E, αἴτιον αὐτοῖς γέγονε w* p 8 πελάσας E 9 ἥσχαλλε
 CDEwp 10 διοίκησιν om C 10. 11 πρὸς μητρ. RwpDi, μητρ. omisso
 πρὸς A 14 ἄμφω AEwp, οὗτοι (οὗτοί C) Ὁ δὲ om. C συν-
 επιτρόπῳ EwpDi, σὺν ἐπιτρόπῳ A, συνεπιτροποι O ἐτύγχανον O
 15 ἀναχωρεῖ D 16 εἰς τὸν οἶκον μεταχ. ἑαυτοῦ CD, εἰς τὸν οἶκον
 ἑαυτοῦ μεταχ. B 17 εἵχετο] ἐτύχε E τοῦτο] τοῦτω C 18 θυμη-
 ρέστατον E σὺν O

cum in animo haberet ab haeresi ad veram religionem retrahere,
 20 viros illustres mittit; qui cum negotium nulla dexteritate nullo-
 que ingenio administrassent, non modo inanem laborem ceperunt,
 sed et ad defectionem populum omnem, cuius multa erant milia,
 21 impulerunt, ut cum Ismaëlitis coniuncti Romanos oppugnarent
 iisque multas clades inferrent.

22 At rex Michaël annos pueritiae egressus iamque adulescens
 iniquo ferebat animo regni administrationem esse penes alios
 simulque ab avunculo Barda, uno e suis tutoribus, ad princi-
 23 patus suo arbitrato gerendi cupiditatem incitabatur. Magister
 vero Manuël, quodam tempore orta cum logotheta cursus Theo-
 ctisto controversia (erant et hi ambo tutores regis), regia, in qua
 tum degebat, relicta in suas aedes remigrat indeque regiam
 24 frequentans rerum administrationem capessit. Ea res Bardae

διὰ σπουδῆς αὐτῷ ἦν· βασιλεῶν γὰρ ἐδεδοίκει τοῦτον ὥς οἱ
 πρὸς τοῦργον ἀντιστοιχόμενον. τῷ βασιλεῖ τοίνυν παιδαγωγὸς 25
 ἦν, ἀνδράριον τι φαῦλον καὶ πονηρόν, ὃν δι' ἐφέσεως εἶχεν ὁ
 βασιλεὺς ἀξιώματι τῶν λαμπροτέρων τιμῆσαι τινι, καὶ ἐποιεῖτο
 5 περὶ τούτου πρὸς τὴν μητέρα ἀξίωσιν. ὁ δὲ Θεόκτιστος μὴ 26
 δεῖν ἔλεγε μείζονι τὸν παιδαγωγὸν τῆς ἑαυτοῦ καταστάσεως
 τιμηθῆναι τιμῇ, ἵνα μὴ ἀτιμοῦντο τὰ ἀξιώματα. ἐντεῦθεν δι' 27
 ἔχθρας ἦν τῷ παιδαγωγῷ ὁ Θεόκτιστος. τοῦτο τοίνυν ὁ Βάρδας 28 P1157A
 τῆς οἰκείας σπουδῆς προυστήσατο σύστασιν καὶ διὰ τοῦ παιδα-
 10 γωγῷ ποικίλας διαβολὰς ἐνήχει τοῖς τοῦ βασιλέως ὥσι καὶ
 τὴν ἐλαφρίαν αὐτοῦ κατὰ τοῦ Θεοκτίστου ὑπέκνιζε καὶ τέλος
 ἐκ μέσου αὐτὸν ποιήσασθαι ὑποτίθησι. τοῦτο δὲ μὴ ἂν ἄλλως 29
 γεγῆσθαι ἀνυστόν, εἰ μὴ ἀναιρεθῇ ὁ ἀνθρωπος· ζῶντος
 γὰρ ἀνθέξασθαι τε αὐτοῦ τὴν βασιλῖδα καὶ περιέξασθαι. ὥς 30
 15 γοῦν ὁ τοῦ ἀνδρὸς κεκύρωτο θάνατος, ἐπιτετήρητο ἐκ τῶν τῆς
 βασιλίδος ἐξίων θαλάμων (ἦν γὰρ ἀναφέρων αὐτῇ περὶ ἀνα-
 φορῶν τε καὶ διοικήσεων) κἀκεῖθεν ἐξίοντι καθιδῶσιν αὐτῷ τὸν
 σφαγέα. ὁ δὲ γυμνὸν ἰδὼν τὸ ξίφος ἡρμένον καθ' ἑαυτοῦ, 31

1 αὐτῷ O 2 τοῦργον AB*, τοῦργον RwpDi, v. ad XV 1, 12
 2. 3 τῷ βασιλεῖ—πονηρόν om. E 3 ὃν] δ καὶ D 4 ἐποιεῖτο B
 5 post τούτου add. τὴν Bwp 8 παιδαγωγῷ RwpDi, παι' γωγῷ A
 τοῦτον B 11 Θεοκτίστου] βασιλέως C 14 αὐτοῦ post γὰρ D
 περιέξασθαι RwpDi, περιέξασθαι A 15 οὖν Ewp ἐκεκύρωτο
 Ewp 15. 16 ἐξίων ἐκ τῶν δεσποινικῶν θαλάμων O 18 τὸ
 ξίφος ἰδὼν B ἡρμένον Dwp invitis AR, v. ad XVI 2, 1

singulari voluptati fuit et Theoctistum etiam amovere studuit;
 nam cum regni cupiditate flagraret, metuebat, ne ab illo impe-
 directur. Regi autem paedagogus erat homuncio vilis et impro- 25
 bus; quem cum adulescens illustriore dignitate ornatum vellet,
 hac de re matrem adiit. Verum Theoctistus negabat paedagogo 26
 tribuendam dignitatem, quae illius conditionem superaret, ne
 dignitates indignitate afficerentur. Ex eo Theoctistus paedagogo 27
 erat invisus, idque Bardae peropportunum accidit ad desiderium 28
 suum exsequendum. Per paedagogum igitur varias contra
 Theoctistum calumnias regis auribus instillat eiusque facilitatem
 in illum concitat, denique eius amovendi fit autor. Id vero 29
 aliter posse fieri negabat, quam si homo occideretur; nam eum
 viventem a regina defensum iri et auctoritate valiturum. De- 30
 creta viri caede observatur eius e thalamis reginae egressus;
 nam ad eam et quae acta essent et quae agenda referebat.
 Egredienti percussor immittitur. Cum autem ille strictum ensem 31
 contra se elatum cerneret, scamnum subiit; percussor ensem in

- Β σκάμνον εισέδου, καὶ ὁ σφαγεὺς κατὰ τῆς αὐτοῦ γαστρὸς τὸ
 ξίφος ὠθεῖ, καὶ τοῦ Βάρδα ξίφος ἐσπασμένου καὶ ἀνασειόντος
 καὶ ἀπειλοῦντος πλήξεν αὐτῷ τὸν ἀμυνοῦντα τῷ θνήσκοντι.
 32 ὁ μὲν οὖν Θεόκτιστος ἀνήρητο ὥσπερ εἴρηται· ἡ δὲ γε βα- D IV 8
 σιλίς ὡς ἔγνω τὸ γεγονός, ἐξέθορε τοῦ θαλάμου γοωμένη καὶ 5
 τῷ νύμφῃ λαιδορουμενῇ καὶ τῷ δμαίμονι, ἐπαρωμένη τε καὶ ἀμ-
 W III 127 33 φοῖν τοιοῦτῳ τέλει τὸν βίον ὑπεξελθεῖν. ὁ δὲ Βάρδας ἐπισυν-
 ἀπτων κακὸν τῷ κακῷ καὶ τὰ πρὸς τὴν οἰκίαν μελέτην οἰκονο-
 μούμενος, καὶ αὐτὴν τὴν βασιλίδα Θεοδώραν συνεβούλευσε τῶν
 34 ἀνακτόρων κατενεγκεῖν. ἡ δὲ συνεῖσα τὸ βουλευόμενον ἀντι- 10
 στήναι οὐχ ἡρέτισατο, ἵνα μὴ σφαγαὶ ἀνθρώπων συμβῶσι.
 C 35 μεταπεμψαμένη δὲ γε τοὺς τῆς βουλῆς, “αὐτὴ μὲν” ἔφη “τῶν
 βασιλείων ἐξίσταμαι· ἵνα δὲ μὴ ἔχη λέγειν ὁ βασιλεὺς ὡς κενὰ
 θησαυρῶν τὰ ταμεῖα εὗρηκε τὰ βασίλεια, διὰ τοῦτο ὑμῖν τὰ
 36 τεθησαυρισμένα δηλῶ.” καὶ αὐτίκα τοὺς ταμίας ἐπεῖν ἐκέλευε 15

7 οὐ καὶ ἡ βασίλις Θεοδώρα τῶν ἀνακτόρων ἀπῆλθε γνωρίσασα τοῖς τῆς
 βουλῆς δσα (γν. τὴν ἐπιβουλὴν καὶ δσα E) χρήματα παρὰ (om. E) τοῖς τα-
 μεῖσις καταλιμπάνει (κατέλιπε E) CE

1 ante σκάμνον add. ὑπὸ Owp 1. 2 κατ' αὐτοῦ | τοῦ (om. wp)
 τὸ ξίφος ὠθεῖ τῆς γαστρὸς Ewp 3 θνήσκοντι EwpDi, morienti:
 Wo lat. 6 λαιδορουμενοι D, corr. Dw καίτοι D, καὶ τῷ corr.
 Dw ante τῷ δμ. om. καὶ E 7 ὑπέξελθον D, corr. Dw
 ἐπισυνάπτει D 8 κακῷ τῷ κακῷ D, κακῷ κακόν Dw, κακῷ τὸ
 κακόν E οἰκονομούμενος AE, προκαθιστῶν τε καὶ προοικονομούμενος
 B^{wp}, προκαθιστῶντος καὶ προοικονομούμενος C, προκαθιστῶν τε καὶ
 προβολόμενος D, sed ad προκαθ. asterisco posito Dw add.: οἰκο-
 νομούμενος 9 αὐτὴν Dw, οὕτω D συνεβούλευσε D, corr. Dw
 11 post συμβῶσιν add. ὁμογενῶν Owp 12 γε om. Ewp 13 ἔχει
 O 14 θησαυρῶν AEwp, χρημάτων O τὰ ταμεῖα RwpDi, τὰ
 τὰ μεῖα A, om. D, ταμεῖα Dw, τὰ ταμεῖα coni. B-W, v. ad p. 418, 7
 εὗρηκε D, corr. Dw ἡμῖν D 15 ἐκέλευσε Ewp

ventre eius defigit, Barda quoque strictum ensem vibrante et
 necem ei minitante, qui morienti illi opem ferret.

- 32 Theoctisto ita sublato, regina facinore cognito eiulans tha-
 lamo exsiluit, conviciis filium et fratrem insectata et utrique
 33 similem interitum imprecata. Bardas vero malum malo cumu-
 lans et ad consilia sua exsequenda viam parans ipsam quoque
 34 reginam e regia removendam esse suadet. Quo consilio Theo-
 dora intellecto ad vitandas hominum caedes non resistendum
 35 esse censuit sed arcessito senatu: “Ipsa quidem” inquit “regia
 cedo. Ne vero rex dicere possit se thesauris vacua invenisse
 conclavia regia, ea de causa repositam pecuniam vobis signi-
 36 fico.” Et quaestores statim auri argentique numerum referre

τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου τὸν ἀριθμὸν. οἱ δὲ χίλια μὲν 37
καὶ ἐνετήκοντα χρυσοῖον ἔχειν κεντηνάρια κατετίθεντο, ἀργύρου
δὲ ὥσει τρισχίλια κεντηνάρια. ἡ δὲ βασιλεὺς "πρὸς τοῦτοις" 38
ἔφη "καὶ ἄλλος πλοῦτος πολὺς καὶ παντοδαπὸς τετησαύρισαι."
5 καὶ ταῦτα εἰποῦσα τῶν ἀνακτόρων ἀπῆλθεν. 39

Ὁ δὲ γε Μιχαὴλ τῆς αὐταρχίας ἐγκρατὴς γεγονὼς ταχὺ 3 D
 τὸν τοσοῦτον διεσκόρπισε πλοῦτον, μίμοις καὶ κόλαξι καὶ ἡνι-
 όχοις τοῦτον καταπρόεμενος καὶ δόλαις ἀμάξαις, τὸ τοῦ λόγον,
 αὐτὸν ἐκκενῶν. δς ἐπεὶ τὰ ταμυῖα κεκένωτο, ὁ δὲ καιρὸς 2
 10 ἐφίστατο τῆς τοῖς ἀξιώμασιν ἀνηκούσης διανομῆς, καὶ οὐκ
 εἶχεν ὄθεν ταύτην ποιήσεται, τὴν πλάτανον τὴν χρυσὴν καὶ
 τοὺς διττοὺς λέοντας καὶ τοὺς τοσοῦτους γρυῦπας καὶ τὰ ὄργανα,
 ἐκ χρυσοῦ ἅπαντα εἰργασμένα, εἰς κόσμον ὄντα τῆς βασιλείας,
 ἐκπλήξιν δ' ἐμποιοῦντα τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χωνεύσας δέδωκεν εἰς
D IV 9 τὸ κοπῆναι νομίσματα δι' αὐτῶν. ἀλλὰ μέντοι καὶ ἐπὶ βασι- 3
 λικαῖς στολαῖς τοῦτο ἐποίησεν, ὃν τινα ἐκείνου φθαρέντος ἔτι
 περιωζόμενα ὁ μετ' αὐτὸν βασιλεύσας Βασίλειος ἀνεκομίσαστο, P II 158 A

6 οτι ταχέως ὁ Μιχαήλ τὰ ταμεῖα ἐκένωσε τὰ βασιλικά (Μ. ταῦτα ἐκένω-
σεν Ε) CE

2 καὶ om. D, suppl. D_w ἐννενήκοντα w*^p invitis AR, v. XV
14, 33 χρυσὸς B 4 πολὺς πλοῦτος ED_wwp, πολὺς omissio πλοῦ-
τος D 5 ἀπὸθεν RwpDi, ἀπὸλθε A, v. ad XIII 1, 5 6 βα-
σιλείας C 11 ὅθεν om. D, suppl. D_w ποιήσῃται D χρυσὴν
Ewp post χρυσὴν add. ἦν λέων δ σοφὸς δ μητροπολίτης θεσα-
^αυρικῇ ἐποίησεν· E (v. G. M. p. 713, 15 ss.) 12 γούπας ARwp,
γούπας B^sDi 13 ante εἰς add. καὶ Ow 14 δὲ EwpDi
15 νόμισμα Rwp

iussit. Illi se centenarios auri mille et nonaginta, argenti circi-37
ter tria milia habere affirmarunt. Regina vero "Praeter haec" 38
inquit "multae omnis generis opes sunt repositae." His dictis 39
regia excessit.

3. Michaël vero rerum potitus tantas copias brevi tempore dissipavit, in mimos et adultores et aurigas insumptas, cum quidem eas totis plaustris, ut aiunt, effunderet. Thesaurus iam 2 exhaustis, cum tempus instaret pecuniae iis distribuendae, qui dignitatibus praediti erant, neque haberet, unde largiretur, auream plateam et duos leones totidemque gryphes et organa, ex auro facta omnia, quae et regiam ornabant et exteris gentibus admirationi erant, conflavit indeque numismata cudi iussit. Idem 3 et in regis stolis fecit, quarum nonnullas adhuc integras post

τοῖα μόνᾳ κεντηνάριᾳ εὐρηκῶς ἐκ τῆς ἀπηριθμημένης ποσό-
τητος.

- 4 Τὴν ἑαυτοῦ δὲ μητέρα ὁ Μιχαὴλ τῶν βασιλείων ὑποχω-
ρήσασαν οὐκ εἶασεν ἡρεμεῖν, ἀλλ' ὑποθήκαις τοῦ Βάρδα πέμψας
ἀποκείρει καὶ αὐτὴν καὶ τὰς ἀδελφὰς καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν⁵
5 Καριανοῦ περιορίζει καὶ ὅσα προσῆν ἀφαιρεῖται. τούτοις ἡ
Θεοδώρα πληγείσα τὴν ψυχὴν μεταχωρεῖ πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μο-
6 νάς, ὀλίγον τῇ συμφορᾷ ἐπιζήσασα. αἱ δὲ θυγατέρες αὐτῆς
καὶ τοῦ βασιλέως δμαίμονες ἤντιλουν τὰ αὐταῖς ἐπηνεγγμένα
κακά, ὅς δὲ Μακεδὼν μετὰ ταῦτα Βασίλειος τῆς βασιλείας ἐπι-¹⁰
B λαβόμενος πρὸς τὴν τῆς πρὸς μητρὸς αὐταῖς μάμμης μονήν,
7 ἡ Γαστρία καλεῖται, ἀπήγαγε. τῆς δὲ τοῦ βασιλέως μητρὸς,
ὡς εἴρηται, τῶν ἀνακτόρων ἐκστάσης, ἡ πᾶσα τῆς βασιλείας
διοίκησις ὑπὸ τὸν Βάρδαν ἐγένετο, τιμηθέντα κουροπαλάτην
πρὸς τοῦ ἀνεπιού.¹⁵
- 8 Εἴτα ἐκστρατεύει ὁ Μιχαὴλ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, ἄρτι

13 ὅτι ἡ τῆς βασιλείας διοίκησις τῷ Βάρδῳ ἀνετέθη CE 16 ὅτι ἐκ-
στρατεύσας ὁ Μιχαὴλ καὶ πολιορκῶν τὰ Σαμόσατα, κακῶς (πολεμῶν τὰ
σαμόσατα κακῶς, E) ἐκεῖθεν ἀπήλλαξεν CE

3 μιχαὴλ AO, βασιλεὺς Ewp βασιλεῶν (sic) A 5 καὶ ante
αὐτὴν om. B 5. 6 τῶν (τοῦ ED_wwpDi) καριανοῦ περιορίζει AR,
περιορίζει αὐτὴν τῶν καριανοῦ B, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 161, 1
6 ante ἀφαιρ. add. αὐταῖς Owp 7 ἐκεῖσε ED_wwp 9 ἡ ἤντιλουν
(sic) A, ἤντιλουν D, corr. D_w ἐπηνεγγμένα E 11 μονήν post
τὴν O 13 εἴρηται] XVI 2, 33 ss. 14 διοίκησις om. CD,
suppl. D_w 16 ἐκστρατεύμα κατὰ ἀγαρηνῶν D, corr. et suppl. D_w

illius interitum regno potitus Basilius recepit, tribus tantum cen-
tenariis de tanta summa repertis.

- 4 Matrem vero suam Michaël regia digressam quiescere non
passus est, sed Bardae instinctu et ipsam et sorores capillis ton-
sis in aedibus Cariani includit, ademptis omnibus, quae habue-
5 rant. Theodora, his rebus animo sauciato, in illius loci mona-
sterium commigrat neque diu tantae calamitati superstes manet.
6 Eius vero filiae, regis sorores, mala, in quae coniectae erant,
tolerabant, donec eas Basilius Macedo rerum potitus in monaste-
rium aviae maternae, quod Gastriorum nomen habet, deduxit.
7 Reginae vero matre o regina amota, ut dictum est, totius regni
administratio ad Bardam venit, cui nepos europalatae honorem
detulit.
- 8 Post haec Michaël prima succrescente lanugine bellum
Agarenis infert eorumque urbem Samosata ad Euphratem sitam

πρώτως ὑπηγήτης γινόμενος, καὶ πόλιν αὐτῶν τὰ Σαμόσατα
(αὕτη δὲ τῶν παρεμφρατιδίων ἐστὶ) πολιορκεῖν ἐπεχείρησεν.
οἱ δ' Ἰσμαηλῖται τῆς πόλεως τὰς πύλας τοῖς πολιορκοῦσιν ἐπι- 9
ζυγώσαντες ἐντὸς ἔμενον, δόκησιν διδόντες αὐτοῖς ὡς δειλαι-
5 νόμενοι ἔνδον τοῦ περιβόλου συνέκλεισαν ἑαυτούς. τοῦτο τοὺς 10
Ῥωμαίους εἰς θρόσος ἤνεγκε, καὶ ἀπερισκέπτως ἐσκήνωτο καὶ
ἀφνέλκτως ἐσκίδναντο. ἐπὶ τρισὶ δ' ἡμέραις ὑποκριθέντες δει- 11 C
λίαν οἱ ἐκ τῆς Ἀγαρ ἀθρόον τὰς πύλας ἀναπετάσαντες μετὰ
θύμης σφοδρᾶς καὶ ἀλαλαγμοῦ τῷ τῶν Ῥωμαίων ἐπίασι χά-
D IV 10 ρακι· καὶ οὐδεὶς ὑπέστη τὴν τοῦτων δρμήν, πρὸς δρασμόν δ' 12
οἱ πάντες ἀπεῖδον καὶ καταλαμβανόμενοι οἱ μὲν ἀνηροῦντο, WIII 128
οἱ δ' ἐξωγροῦντο. ὅτε καὶ οἱ Μανιχαῖοι τοῖς Ἰσμαηλῖταις συμ- 13
μαχοῦντες πολλοὺς τῶν ἐπιφανῶν ἐξώγησαν στρατηγῶν καὶ
χρημάτων αὐτοὺς μεγάλων ἀπέδοντο. τότε τοῖσιν μικροῦ καὶ 14
15 δ βασιλεὺς ἂν ἐλήφθη αὐτός, εἰ μὴ τῇ ταχυντῇ τοῦ ἵππου τοὺς D
πολεμίους ὑπεκδραμῶν διασέσωστο. ἐλήφθη δὲ τὸ στρατόπεδον 15
καὶ ἡ βασιλικὴ σκηνὴ καὶ ἡ πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλέως ἀπο-
σκευὴ καὶ τᾶλλα πάντα διήρπαστο. τότε μὲν οὖν ὑπέστρεψεν
δ Μιχαήλ.

1 πρώτος C γινόμενος D, corr. D_w 1. 2 πόλιν αὐτῶν
αὐτὸ δὲ τῶν D, corr. et suppl. D_w 2 παρεμφρατιδίων RwpDi,
παρεμφρατιδίων AC ἐπεχείρησεν Awp, ἐπεχείρει BC, ἐπιχειροῦ D,
ἐπεχείρησεν E 3 Ἰσμαηλῖται AE, Ἰσμαηλῖται Owρ, corr. Di
3. 4 ἐπιζυγώσαντες ἐκδίκην δόντες D, corr. et suppl.
D_w 5 ante ἔνδον add. καὶ D_w 5. 6 τοῖς ῥωμαίοις O 6 εἰς
om. O ἐνῆκε Owρ ἐκείνων τε D, ἐσκήνωτο corr. D_w, ἐσκή-
νοντο p* 7 ὑποκριθέντος D, corr. D_w 8 οἱ ἀγαροῖοι ED_wwp
ante μετὰ add. καὶ E 10 θύμην D δρμόν (sic) C 12 συν-
επαρῆγοντες O, opem ferentes: Wo lat. 15 ἂν ἐλήφθη] ἀνελήφθη
C 16 δὲ post στρατόπεδον B 18 τᾶλλα AC, τᾶλλα RwpDi,
v. XVII 17, 40

obsidere aggreditur. Ismaëlitae vero urbis portis vectibus occlu- 9
sis intra urbem manent, hostibus obsidentibus opinionem affe-
rentes, quasi timerent, eo quod se muris tuerentur. Ea res 10
Romanis auxit audaciam, ut et inconsiderate tentoria figerent et
temere palarentur. Agarenī vero timore per triduum simulato, 11
tandem portis omnibus subito apertis cum impetu vehementi et
clamore Romanorum castra sunt aggressi; neque quisquam eorum 12
impetui sustinuit, sed fugam fecerunt cuncti atque ab hostibus
oppressi partim caeduntur, partim capiuntur. Manichaei quoque, 13
Ismaëlitarum socii, multos illustres duces captos magna pecunia
vendiderunt. Nec multum tum afuit, quin rex ipse caperetur, 14
nisi equi velocitate hostibus evitatis evasisset. Castra et regium 15
tabernaculum cum omni regio apparatu capta sunt ceteraque
direpta omnia. Ac tum recessit Michaël.

- 16 *Αἰθίς δὲ τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἐπιόντας ταῖς τῶν Ῥωμαίων*
χώραις μαθὼν ἔξεισι κατ' αὐτῶν μετὰ βαρυτέρας δυνάμεως.
 17 *οἱ δὲ διὰ δυσόδων τόπων, ἐπιτόμων δέ, διελθόντες ἀπροσδόκητοι*
 18 *τῷ Ῥωμαίων ἐπὶ ἤλθον στρατῷ καὶ τρέπονται τοῦτον. ἦλω δ'*
ἄν καὶ ὁ βασιλεὺς, εἰ μὴ ὁ μάγιστρος Μανουὴλ τῶν σχολῶν
τυγχάνων δομέστικος αὐτὸν διεσώσατο.
 19. 20 *Οἱ δ' ἐναντίοι κακοῦντες τὰ Ῥωμαίων οὐκ ἔληγον. στέλ-*
λεται γοῦν κατ' αὐτῶν ὁ τοῦ βασιλέως μητροάδελφος ὁ Πετρω-
 21 *νᾶς μετὰ Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων αὐτοῖς ἀντιτάξασθαι. ὁ δὲ οὐκ*
 P II 159 A 22 *ἐθάρρει συμβολήν, ἀλλ' ἐδειλία τὸν πόλεμον. μαθὼν οὖν ἐν*
ῥοι νινὶ μοναχὸν ἀσκούμενον τὴν ἀρετὴν διαβόητον καὶ προο-
ρῶντα τὰ μέλλοντα, ἄπεισι πρὸς αὐτὸν καὶ ἐρωτᾷ εἰ τῷ πο-
λέμῳ ἐπιχειρήσει· καὶ δς ἐπιτρέπει καὶ νίκην αὐτῷ ἐπαγγέλ-
 23 *λεται. ἀπῆλθε τοίνυν ὁ Πετρωνᾶς καὶ τοῖς ἐναντίοις προσέβαλε,*
καὶ ἡττᾶται μὲν ἡ τῶν Ἀγαρηνῶν στρατιά, πίπτει δὲ ὁ ταύτης
 24 *κατάρχων Ἄμερ. ὁ δὲ τούτου υἱὸς ἐκ τοῦ πολέμου ἀπὼν (εἰς γὰρ*
λείαν ἐτύγχανεν ἀποδεδημηκώς) τὴν ἡτταν καὶ τὴν φθορὰν
μαθὼν τοῦ πατρὸς ἀπεδίδρασκεν, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐν τῷ θρασυμῷ
 25 *συλληφθεὶς παρεδόθη τῷ στρατηγῷ. λέγεται δὲ πρὸ τοῦ πο-* D IV 11

1 αἰθίς στρατεία κατὰ Ἀγαρηνῶν καὶ αἰθίς ἡττα Ῥωμαίων C 7 *ὅτι*
 ὁ Πετρωνᾶς (πετρωᾶς E) ἐστάλη κατὰ τῶν (om. E) Ἀγαρηνῶν καὶ *ὅτι*
 (ῥοα E) συμβαλὼν αὐτοῖς ἐνίκησε· μοναχοῦ τινος τὴν νίκην αὐτῷ (αὐτοῦ
 E) προειπόντος CE

3 δὲ om. D ἀπροσδόκητα E 5 τῶν ARw, τοῦ p* 7 post
 τὰ add. τῶν Owp 8 οὖν C 9 post μετὰ add. τῶν O 10 ante
 συμβ. add. τὴν Rwp 15 ἡττᾶται RwpDi, ἡττᾶ A 19 συλλη-
 φεῖς (sic) A

- 16 Cum vero Agarenos denuo Romanas provincias invasisset
 17 cognovisset, cum maioribus copiis contra eos proficiscitur. Illi
 vero per invia compendia subito Romanorum exercitum aggressi
 18 in fugam verterunt; atque etiam rex esset captus, nisi magister
 Manuël, scholarum domesticus, eum conservasset.
 19 Cum autem hostes Romanas ditiones vastare non desi-
 20 sterent, Petronas, regis avunculus, cum Romanis copiis contra
 21 eos mittitur; qui cum proelium committere non auderet, sed a
 22 bello abhorreret, monachum quendam in monte degentem, virum
 et virtute et rerum futurarum praedictione clarum, consulit,
 num Martis aleam experiri debeat; qui cum annueret eique vi-
 23 ctoriam polliceretur, Petronas cum hostibus congreditur; Agareno-
 24 rum exercitus succumbit, eiusque princeps Amer cadit. Cuius filius,
 qui proelio non intererat (praedatum enim exierat) clade patris-
 25 duci traditus est. Fertur autem Amer ante hanc pugnam e ca-

- λέμον τούτου ὁ Ἄμερ τῶν αἰχμαλώτων πυθέσθαι τινὸς ὅπως B
 ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐστὶν ἡμῖν ἡ παρεμβολή καλοῖτο καὶ ὅπως ὁ
 παραρρέων λέγεται ποταμὸς καὶ τίνος ἡ ὅλη ἐκείνη χώρα ἔτυχε
 κλήσεως. ὥς δὲ τὴν μὲν χώραν Λαλακάωνα εἶπεν ἐκεῖνος 26
 5 κεκληθῆναι, Πτώσαντα δὲ τὸν τόπον τοῦ χάρακος καὶ Γύρην
 τὸν ποταμόν, ἐκεῖνος ἐκ τῶν ὀνομάτων τούτων ὀκωνισάμενος
 ἔφη τὰς κλήσεις ταύτας οὐκ αἴσιον αὐτῷ τὸ τοῦ πολέμου τέλος
 παραδελούν. λαοῦ μὲν γὰρ κάκωσιν ἐκάλει τὸν Λαλακάωνα, 27
 πτώσιν δὲ σημαίνειν τὸν Πτώσαντα, γυρωθῆναι δὲ μέλλειν ὑπὸ
 10 τῶν ἐναντίων αὐτοὺς ἐκ τῆς τοῦ ποταμοῦ κλήσεως ἐμαντεύετο.
 τὰ μὲν οὖν τῆς νύκτος οὕτως εἶχον τῷ Πετρωνᾷ· ὁ δὲ τροπαιο- 28
 φόρος ἐπανῆκεν εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ ὑπεδέχθη μετὰ τιμῆς
 καὶ τῶν σχολῶν προεβλήθη δομέστικος. ἤδη γὰρ ὁ μάγιστρος 29 C
 Μανουὴλ ἀπεβίω. μετὰ βραχὺ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπέτισε τὸ χρεῶν.
 15 Τούτους δὲ πάντας ὁ Βάρδας ἀποσεισάμενος τὴν μὲν τῶν 4
 πραγμάτων διοίκησιν, ὥς ἡβούλετο, διετίθετο. ὁ γὰρ Μιχαὴλ 2
 οὐδενὸς ἐπιστρέφeto, μόνοις δὲ θεάτροις καὶ ἱππηλασίαις ἐσχό-

4 σημειῶσαι A 11 οὐ τοῦ Μανουὴλ θανάτος, ὁ Πετρωνᾶς προεβλήθη
 δομέστικος τῶν σχολῶν CE 16 οὐ ἡνίοχει ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ καὶ οἱ
 ἀρχόντες αὐτοῦ C

1 πῶς Owp 2 ἐστὶν ἡμῖν AEDw, om. Owp παραβολή (s. acc.)
 E 3 ὁλίγη D, ὅλη corr. Dw χώρα ἐκείνη BC χώρα om. D,
 suppl. Dw 4 Λαλακάωνα Cedr. (Scylitz.) II p. 164, 6 (λαλά-
 κωνα cod. C) 6 ἐκεῖνον D, corr. Dw οἰκεισάμενος D, corr.
 Dw 7 τὴ D, τὸ corr. Dw 8 δηλοῦν O γὰρ om. D, suppl.
 Dw ἐκάλει D, corr. Dw 11 οὐν] οὐκ p* εἶχε D τὰ D,
 τῷ corr. Dw 12 ἦκεν C, διεῖλθεν vel εἰςῆλθεν D, ἐπανῆλθεν Dw
 14 τῷ E 15 μὲν om. O 16 ἐβούλετο O, v. XVIII 3, 1

ptivo quodam percontatus, quomodo suorum castrorum locus
 vocaretur et quomodo amnis praeterfluens diceretur et quae toti
 ei regioni indita esset appellatio, cum ille respondisset regionem 26
 Lalacaonem, Ptosantem valli locum, Gyrem fluvium appellari,
 omine e nominibus sumpto dixisse inauspicatum sibi belli exitum
 iis vocabulis portendi. Nam Lalacaonem populi afflictionem, 27
 Ptosantem casum interpretabatur, e fluvii autem nomine suos
 ab hostibus circumventum iri divinabat. Petronas victoria ita 28
 parva triumphans Byzantium reversus honorifice excipitur et
 scholarum domesticus designatur. Iam enim magister Manuël 29
 in vivis esse desierat. Neque multo post et ipse naturae debi-
 tum persolvit.

4. Bardas autem his omnibus sublatiis suoapte arbitratu
 administrabat omnia. Neque enim Michaël quicquam curabat, 2

λαζεν, οὐκ ἄλλων ἡνιοχοῦντων, αὐτοῦ δ' ἐκείνου τοῦ αὐτο-
 κράτορος καὶ ἄρματηλατοῦντος τοῦ Ἀδγούστου, καὶ ἀγωνιζο-
 μένου τοῦ βασιλέως καὶ ἀντὶ τῆς βασιλείου στολῆς ἐνδεδυνότος
 3 ἡνιόχον σκευήν. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ἦν τὸ δεινόν, ἀλλ' ὅτι
 καὶ τοὺς ἐν ἀξιώμασι καὶ τιμαῖς ὑπερέχοντας τοὺς μὲν αὐτῶν
 D συναγωνίζεσθαι, τοὺς δ' ἀνταγωνίζεσθαι ἐν ταῖς τῶν ἔπιων
 4 ἀμίλλαις καὶ ἄρματηλατεῖν κατηνάγκαζε. ποτὲ τοίην αὐτὸς
 μὲν ἡμφίεστο τὸ χρῶμα τὸ βένετον, ὃ δὲ τοῦ δρόμου λογο-
 θέτης τὸ πρᾶσινον, καὶ ἕτεροι τῶν ἐπιφανεστέρων τὰ ἕτερα· D IV 12
 5 καὶ ἥδη τῶν ἀρμάτων ἐπέβησαν. ἐν τούτῳ δὲ γράμματα τῶν
 W III 129 πρωτονοταρίῳ τοῦ δρόμου παρὰ του πεφθακότος ἄρτι ἐνεχει-
 ρίσθησαν, ὡς ἐν τοῖς Μελαγγείοις ἐστρατοπεδεύσαντο οἱ Σαρα-
 κηνοὶ διαγγέλλοντα· ταῦτα δ' εἰσὶν ἃ νῦν ἀγροικότερον καλεῖται
 6 Μαλάγινα. ὃ γοῦν πρωτονοτάριος σκυθρωπάσας ἐπὶ τῇ ἀγ-
 γελίᾳ προσῆλθε τῷ βασιλεῖ καὶ ταῦτα ἐδίδασκε καὶ ὑπεδείκνυ 15
 P II 160 A 7 τὰ γράμματα. ὃ δὲ δργίλον τι καὶ μανικὸν αὐτῷ ἐνιδῶν "ἐν

7 ὅπως (εἰ E) τῶν κοινῶν ἐφρόντιζεν ὃ βέλτιστος βασιλεὺς οὗτος CE

1 δὲ D 2 καὶ αὐτὴ ἀρμ. om. O post ἀρμ. add. τε CD, quod
 del. D_w 3 ἀμφιεννυμένου O 4 στολῆν D_{Ewp}Di 6 ἀντα-
 γωνίζεσθαι om. B, τοὺς δ' ἐν ταῖς in quinque fere litterarum ra-
 sura exaratis 8 ἐνεδέδυτο O τὸ prius om. B βέβητον C
 8. 9 τοῦτον λογοθέτης τοῦ δρόμου E 9 ἕτεροι τῶν ἐπιφανεστέρων
 τὰ ἕτερα A_{Ewp}, ἄλλοι τῶν ἐπιφανῶν τὰ λοιπὰ O 10 post ἐπέ-
 βησαν add. καὶ ἦσαν πρὸς τῷ (τὸ D, corr. D_w) δραμεῖν Owp
 11. 13 διαγγέλλοντα post ἐνεχειρ. O 12 μελαγγίους D, corr. D_w
 14 μαλάγινα (ex μαλάγινα corr. A) ADwpDi, μαλάγινα B, μελά-
 γινα C, μαλάγια E, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 175, 12 16 δργίλον
 (δργίλον E) τι καὶ μανικὸν A_{Ewp}, δργίλον τι καὶ βλοσυρὸν (βλοσυρὸν
 B) R, βλοσυρὸν ceteris omissis C; de adiectivo v. XV 25, 4

sed theatris tantum et equitationibus vacabat, non aliis habenas
 moderantibus, sed ipso illo imperatore Augusto etiam currum
 regente, et rege decertante ac pro regia chlamyde aurigae ve-
 3 stitu induto. Neque vero malum ibi sistebat, sed viros etiam
 dignitatibus et honoribus praestantes partim a se, partim contra se
 4 stare in equorum certaminibus et currus agitare cogebat. Cum
 vero aliquando ipse colore veneto, cursus logotheta prasino atque
 alii viri illustres ceteris vestiti coloribus currus iam ascendissent,
 5 protonotario cursus a quodam, qui modo advenerat, litterae
 afferuntur Saracenos in Melangeis castra posuisse; ea sunt, quae
 6 nunc minus eleganter Malagina dicuntur. Protonotarius igitur
 ob eum nuntium tristu vultu regem adit, rem exponit, litteras
 7 ostendit. At ille iracundis et torvis oculis eum intuitus "Cum"

τοιούτω μοι” ἔφη “ἀγῶνι ὄντι καὶ τὸν μέσον εὐώνυμον κατα-
στήσασθαι σπεύδοντι αὐτός, μάταιε, περὶ Σαρακηνῶν ἐπιδρομῆς
διαλέγῃ μοι;” τοιοῦτος ὁ θαυμάσιος ἐκεῖνος ἦν βασιλεὺς καὶ 8
οὕτω περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων καὶ τῆς βασιλείας ἐφρόντιζεν.
5 Ἐκείνου δὲ τοῦτον διακειμένου τὸν τρόπον, ὁ Βάρδας 9
ἔστρεφε τὰ πάντα καὶ ἤγεν ὅλη ἦν αὐτῷ πρὸς βουλῆς, καὶ εἰς
τὴν τοῦ Καίσαρος ἀναβέβηκει τιμὴν καὶ ἐν αὐτῷ τὴν βασιλείαν
ἐμνάτο καὶ εὐκαιρίαν ἐζήτει, ἔν’ αὐτῆς ἐπιτεύξοιτο. οὐδὲν δέ 10
οἱ εἰργαστο ἀγαθὸν ἢ τὸ τῶν λόγων φροντίδα θέσθαι πολλήν.
10 ἡμέλειτο γὰρ τὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀπέσβη σχεδὸν ἐς τὸ παν- 11
τελές, ὥς μὴδ’ ἔναυσμά τι περιλειφθῆναι αὐτῆς. τοῦτο δὲ ἡ
τῶν κρατούντων εἰργαστο ἀλογία. ὁ δὲ καὶ διατριβάς ἐκάστη 12
ἀφώρσε τῶν ἐπιστημῶν καὶ διδασκάλους προνοστήσατο καὶ σιτή-
σεις δημοσίας τούτων ἐκάστω ἀπένειμεν· ἐπὶ πᾶσι δὲ διδάσκαλον B

8 ὅπως περὶ λόγους ἐσπούδασεν ὁ Βάρδας AC 14 περὶ τοῦ φιλοσόφου
Λέοντος τοῦ ἐπὶ Μιχαὴλ τοῦ νιοῦ Θεοδώρου (τοῦ ἐπὶ—Θεοδώρου om. AC)
καὶ τοῦ ἀλχημικιστοῦ ἐν τούτῳ αὐτοῦ μαθητοῦ (μαθ. αὐτοῦ CE) ACE

1 ὄντι ἀγῶνι Rwp 3 διαλέγει w*^p invitis AR 4 πραγμάτων
folio exeunte extritum in C 6 πάντα AO, πράγματα Ewp
εἶγεν D, corr. D_w post ἤγε add. τὰ πάντα w*^p invitis
AR 8 που D, corr. D_w βολῆς D, corr. D_w 7 ἐν αὐτῷ D,
corr. D_w 8 ἔμνοῦτο D, corr. D_w εὐκαιρίαν D, corr. D_w
αὐτὸ D, αὐτῆς corr. D_w ἐπιτεύξει τὸ D, corr. D_w 9 οἱ
om. CD, add. D_w θέσθαι φροντίδα O, sed lineola apposita
invertit D πολλήν D, corr. D_w 10 ἡμελήτοσαν D, ἡμέλειτο γὰρ
corr. D_w ὑπέρβη punctis notatum D, ἀπέσβη corr. D_w εἰς
w*^p Di invitis AR, v. ad XIV 12, 14 11 μὴθεν (super s erasum)
δοματι D, corr. D_w περιληφθῆναι (sic) A αὐτοὶ D, αὐτῆς
corr. D_w 12 κρατέρων (ut videtur) D, corr. D_w 13 ἐπι-
στήμων D, corr. D_w διδασκαλεῖα B προεστήσατο D 14 ἐκά-
στω τούτων D ἀπένεμε D, corr. D_w post δὲ add. μέγαν
(μέγα C) καὶ κοινὸν Owp

inquit “in tali certamine sim et qui medius est, eum ad laevam
propellere properem, tu, inepte, de Saracenorum incursione verba
mihi facis?” Talis erat praeclarus ille rex et ita de rebus pu-
blicis et regno sollicitus.

Et eo autem sic affecto Bardas versabat omnia eoque pertra-
hebat, quo erat libitum, et ad Caesaris fastigium evectus imperii
invadendi opportunitatem quaeritabat. Nihil autem faciebat boni,
nisi quod eruditionis provehendae magnum studium habuit.
Nam philosophia neglecta iacebat ac prope omnino extincta erat, ut
ne scintilla quidem eius superesset; in causa fuerat imperato-
rum incertitia. Sed hic cuique disciplinae scholas constituit et
doctores designavit et singulis publica stipendia decrevit et omni-

ἐγκατέστησε τὸν φιλόσοφον Λέοντα, οὗ κλέος ἐπὶ σοφίᾳ πολὺ,
 δς καὶ τῷ βασιλεῖ Θεοφίλῳ γέγονεν ἔντιμος ἐκ τρόπου τοιοῦδε.
 13 πολλῶν αὐτῷ φοιτητῶν ὄντων, ἕνα συνέβη τούτων τοῖς Σαρα-
 κηνοῖς γενέσθαι ἀλώσιμον, ὃ τὰ τῆς γεωμετρίας μεμύητο
 C ἀκριβῶς, καὶ οὗτος τῶν παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐπισήμων τινὶ D IV 13
 14 δουλεύειν ἀπονεμέμητο. ἦν δ' ὁ τότε τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ προε-
 στηκώς φιλολογῶν καὶ φιλοσόφων θεωρημάτων ἐπιμελῶς ἀκροά-
 μενος, πλεον δὲ τῶν ἄλλων ταῖς γεωμετρικαῖς μεθόδοις προ-
 15 κείμενος. ἐφοῖτα δὲ καὶ ὁ τοῦ αἰχμαλώτου δεσπότης παρὰ τὸ
 ἀκροατήριον, καὶ ποτε αὐτῷ καὶ ὁ αἰχμάλωτος εἴπετο, καὶ τῶν 10
 διδασκόντων ἀκούσας καὶ σχήματα τούτους ἰδὼν διαχαράτ-
 τοντας γεωμετρικὰ ἀρχὴν τε τὸ τρίγωνον παντός εἶναι διδά-
 σκοντας σχήματος, ὥστ' ἐξ αὐτοῦ ἅπαν σχῆμα συνίστασθαι καὶ
 εἰς αὐτὸ ἀναλύεσθαι, καὶ ὥς πάντων ὁ κύκλος τῶν ἰσοπερι-
 μέτρων αὐτῷ καὶ ἰσοπλεύρων ἐστὶ πολυχωρητότερος καὶ ἄλλα 15
 D τοιαῦτα, ἤρετο τὸν ἑαυτοῦ κύριον ὁ αἰχμάλωτος εἰ πύθοιτο τῶν
 16 διδασκάλων περὶ ὧν διδάσκουσι· καὶ δς ἐπέτρεψεν. ὁ δὲ τοὺς
 λόγους τῶν διδασκομένων ἐζήτηι σαφηνίσαι αὐτούς. οἱ δ' ἡπό-

1 ἐγκατέστη νέον D, ἐγκατέστησε corr. D_w πολλῶ C 3 post
 τούτων add. κατὰ τὴν ἐῶαν ἀποδημήσαντα (ἀποδομήσαντα D) Owp
 4 δς wp invitis AR 5 ἐνι O 7 φιλολόγων D 10 ἀκρο-
 ατήριον D καὶ ante δ om. D 12 δὲ C παντός ante τὸ Ewp
 13 ὥστε E(w)p 14 post ὥς add. δ B 15 αὐτοῦ D, αὐ^τ B
 16 ὁ αἰχμάλωτος om. CD, transponit ante ἤρετο B 17 ἐπέ-
 στρεψεν D, corr. D_w 18 ἐζήτηι Rwp

bus doctorem praefecit Leonem philosophum, cuius doctrinae
 incluta fama erat, etiam ab rege Theophilo honoratum hac occa-
 13 sione. Cum multos haberet discipulos, accidit, ut eorum quidam
 in geometria accurate eruditus a Saracenis captus cuidam inter
 14 barbaros illustri in servitutem traderetur. Agarenorum autem
 qui tum erat princeps, vir doctus, theoremata philosophiae quo-
 que studiose audiebat, prae ceteris tamen geometricis methodis
 15 erat deditus. Cum autem captivi herus auditorium frequentaret,
 aliquando et ipse cum comitatus, auditis doctoribus, qui figuras
 geometricas delinearent et triangulum omnis figurae principium
 esse docebant omnesque figuras ex eo et oriri et in idem re-
 solvi et circulum omnium figurarum, quae ambitu aequali con-
 tinerentur, esse capacissimum eiusque generis alia, rogavit domi-
 num ille captivus, num liceret magistros de iis, quae docerent,
 16 percontari. Quod cum ille permisisset, petit, ut rationes eorum,
 quae docuissent, sibi declararentur. Verum illis, quod responde-

ρουν πρὸς τοῦτο· καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀγαρηνῶν προσκαλε- 17
 σάμενος τὸν αἰχμάλωτον, “σὺ δ’” ἔφη “δύναιο ἂν ἀποδοῦναι
 τοὺς λόγους τούτους;” καὶ αὐτὸς κατέθετο. “οὐκοῦν λέξον”
 εἶπε. καὶ ἀρξάμενος ὁ αἰχμάλωτος ἐσαφηνίζεν ἕκαστον καὶ 18
 5 λόγους ἀπεδίδου καὶ τὰς αἰτίας κατέλεγε. καὶ οἱ ἀκούοντες 19
 ἐν συνέσει τῶν λεγομένων ἐγίνοντο καὶ δεξιότερον ἐπέβαλλον τοῖς
 θεωρήμασι, καὶ σφίσιν ἠδυνέτο ἡ διάνοια καὶ τὸν ἄνδρα ἐθαύ-
 μαζον ἥροντό τε εἰ καὶ ἄλλους ἔχει τοιοῦτους ἢ Κωνσταντίνου. ΠII 161 A
 ὁ δὲ “πολλούς” ἔφη “κρείττους ἐμοῦ κέκτηται, ἕνα δὲ τῶν 20
 10 ἀπάντων διδάσκαλον, ἄνδρα ἐν τοῖς τῆς φιλοσοφίας λόγοις παντὶ
 ἀπαράμιλλον.” ἔρωτι τοίνυν ἀκούσας ταῦτα ὁ τῶν Ἀγαρηνῶν 21
 ἀρχηγὸς ἐάλω τοῦ διδασκάλου ἐκείνου καὶ ἤθελεν ἐλθεῖν εἰς
 θέαν τούτου καὶ εἰς ἀκρόασιν· καὶ ἐγχαράξας ἐπιστολὴν πρὸς 22 W III 130
 D IV 14 τὸν ἄνδρα παρακαλοῦσαν ἀφικέσθαι καὶ μεταδοῦναι αὐτῷ τῆς
 15 σοφίας αὐτοῦ, διὰ τοῦ αἰχμαλώτου στέλλει αὐτήν, φιλοτίμως
 τοῦτον δεξιωσάμενος. ὥς δὲ οἱ ἐκεκόμεστο ἢ γραφῇ, δέισας 23
 μὴ αἰτιαθεῖν ὥς γράμμα δεξάμενος ἐξ ἐχθρῶν, τῷ λογοθέτῃ
 τοῦ δρόμου ἐγχειρίζει τὸ ἐπιστόλιον καὶ παρίστησι τὸν αἰχμά- B
 λωτον, καὶ αὐτὸς τὴν ὑπόθεσιν διηγῆσατο. ἐντεῦθεν γνώριμος 24

6 ἐπέβαλλον RDi, ἐπέβαλον ADwp 7 θεωρήμασι exeunte folio
 extritum in C 8 ἡρώτων Ewp 9 ἢ κωνσταντίνου πόλις (κων-
 σταντινούπολις w*p) τοιοῦτους Ewp 10 τῶν] τὸν C 11 διδασκά-
 λων D, corr. Dw 12 τῆς om. C 13 παντὶ om. D 14 ἐάλω
 ante ὁ O 15 ἤθελεν ἐλθεῖν AFDwp, ἐλθεῖν (ἐκθεῖν D) ἰμείρετο O
 16 κατὰ D, αὐτῷ corr. Dw 17 σοφίας D, corr. Dw 18 οἱ
 A, τῷ λέοντι Rwp 19 κεκόμεστο Rwp 20 ἀνταθεῖν D, corr. Dw
 21 17. 18 ἐγχειρίζει ante τῷ λογ. Rwp 22 19. p. 402 1 γνώριμος ante τῷ O

rent, non habentibus, Agarenorum princeps captivo arcessito, num 17
 ipse id posset, interrogavit eumque se scire affirmantem afferre
 in medium iussit. Captivus igitur ab initio declarat singula, 18
 rationibus adductis et causis expositis. Auditores verbis eius 19
 intellectis theorematum accuratius perspexerunt, quasi dilatatis
 ingeniis, virumque admirati rogarunt, num Cpolis alios similes
 haberet. At ille “Multos” inquit “me praestantiores habet, sed 20
 unum magistrum omnium, virum in philosophiae rationibus
 incomparabilem.” Quibus auditis Agarenorum princeps amore 21
 illius magistri captus eum et videre et audire desideravit ac 22
 litteras, quibus hortabatur, ut ad se veniret suamque sapientiam
 secum communicaret, captivo liberaliter et benigne tractato ad
 illum perferendas tradit. At ille veritus, ne ob missas ab hoste 23
 litteras in crimen veniret, epistolam cursus logothetae tradit,
 captivo quoque adducto, qui eius argumentum exponeret. Ex 24

ὁ φιλόσοφος Λέων τῷ Θεοφίλῳ ἐγένετο καὶ εὐεργετῆται καὶ
 δημοσίᾳ διδάσκειν προτρέπεται, εἶτα καὶ ἀρχιερεὺς χειροτονεῖται
 25 Θεσσαλονίκης. θανόντος μέντοι τοῦ Θεοφίλου, καὶ τῶν οἰκο-
 νομάρχων ἀρχιερέων καθαιρέσει ὑποβληθέντων, καὶ ὁ Λέων
 οὕτως συγκαθηρέτο, ὅτι μὴ τιμὴν ταῖς θείαις εἰκόσιν ἀπένευμε.⁵
 26 τοῦτον οὖν ὁ Βάρδας σχολάζοντα εὐρηκὼς τῶν λοιπῶν διδα-
 स्कάλων ἐπέκεινα ἔταξε καὶ οὕτως ἀναθηλῆσαι τοὺς λόγους ἐποίησε,
 27 καὶ εἰς ἐπίδοσιν προήνεγκεν οὐ διὰ μακροῦ. καὶ τοὺς νόμους δὲ
 τοὺς πολιτικούς ἀνηβῆσαι πεποίηκε, φοιτῶν αὐτὸς εἰς τὰ δικα-
 C στήρια, ἥδη καὶ τῆς τούτων γνώσεως σχεδὸν ἐκλελοιπυίας παν- 10
 τάσιν.
 28 Ἡ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰ μαθήματα τοῦ
 Βάρδα σπουδὴ ἀξιέπαινος, τὰ δ' ἄλλα καὶ λίαν ψεκτὰ καὶ
 29 κατὰπτυστα. τοῦ γὰρ ἱεροῦ Μεθοδίου ἔτη τὴν ἐκκλησίαν ἰθύ-
 30 ναντος *** καὶ πρὸς τὰς αἰδίου μεταστάντος μονάς, ὁ μοναχὸς 15
 Ἰγνάτιος τῆς ἐκκλησίας προέστη, ὃς θυματριδῆς μὲν ἦν Νικη-

14 περὶ πατριαρχῶν ACE

1 λέων om. C Wo lat. 3 θεσσαλονίκης (sic) A οἰκονομάρχων D,
 corr. Dw, v. ad XVI 4, 36 5 οὕτως w* p Di invitis AR ἀπένευμε
 BEw p 7 ἀναθηλῆσαι AR, ἐνανθῆσαι D, ἀναθαλῆσαι w* p 8 προ-
 ἡνεγκαν B, ἡνεγκεν D 9 τὸ δικαστήριον B 10 post ἥδη di-
 stinxit B ἐπιλελοιπυίας C παντάσιν om. C 14. 15 ἰθύ-
 ναντος καὶ A, ἰθύναντος C, ἰθύναντος καὶ sine
 spatio lacunae R, ἰθύναντος τέσσαρα καὶ Dw p Di; videtur autem
 vir quidam doctus Byzantinus τέσσαρα aut ex Cedr. (Scylitz.)
 II p. 171, 23 aut ex quodam catalogo patriarcharum addi-
 disse, v. XVI 15, 7. XVII 9, 34 16 θυματριδὸς D (ut videtur),
 θυματριδοῦς Dw Cedr. (Scylitz.) II p. 172, 2, v. XIV 1, 29

hoc Leo philosophus Theophilo innotuit et beneficiis affectus
 publice docere iussus est, post etiam Thessalonicae pontifex
 25 declaratus. Verum Theophilo mortuo, inter ceteros iconomachos
 pontifices hic quoque Leo ob honorem sacris imaginibus non
 26 delatum ea dignitate est privatus. Hunc igitur Bardas cum
 otium agentem invenisset, ceteris magistris praeposuit et ita
 effecit, ut litterae reflorescerent exiguoque tempore incrementa
 27 caperent. Idem etiam leges civiles, quarum cognitio iam paene
 omnino obsoleverat, revocavit, cum ipse iudicia frequentaret.
 28 Ob quod disciplinarum et eruditionis studium ut Bardas
 laude dignus est, sic ob alia supra modum vituperandus et de-
 29 spuendus. Nam cum S. Methodius ecclesia per annos *** guber-
 30 nata in caelestes mansiones migrasset, Ignatius monachus, regis

φόρου τοῦ βασιλέως τοῦ ἀπὸ γενικῶν, υἱὸς δὲ Μιχαὴλ βασι-
λέως τοῦ Παγγαβέ, καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῆς βασιλείας ἀπόπτωσιν
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παρὰ τοῦ Λέοντος ἐκτομίας γενόμενος, ἐκεί-
ρατὸ τε τὴν τρίχα καὶ ἐπὶ μακρὸν ἀσκητικοῖς ἰδρῶσι τὸ σαρ-
5 κίον ἐδάμασεν, ὃν ἡ βασίλισ Θεοδώρα τὰ τῆς βασιλείας ἰθύ-
D IV 15 νουσα εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνήγαγε D
θρόνον. οὗτος τοίνυν ὁ θεῖος τὸν Καίσαρα Βάρδαν τὴν γα- 31
μετὴν ἀνατίως ἀποπεμψόμενον, συμφθεῖσθαι δὲ λεγόμενον
τῇ νύμφῃ τῇ ἑαυτοῦ, τῶν ἱερῶν ἐπιβῆναι περιβόλων ἐκώλυνεν.
10 ὁ δὲ διὰ τοῦτο τῆς ἐκκλησίας μεθίστησι τὸν ἀρχιερέα καὶ πολλὰ 32
κακώσας τέλος ἐγκλείει τάχα. εἴτ' ἐκεῖθεν ἐξενεγκῶν εἰς Μι- 33
τυλήνην τὴν νῆσον ὑπερορρίζει. καὶ οὐ τοῦτον μόνον οὕτω 34
διέθετο, ἀλλὰ καὶ πλείους ἄλλους τῶν ἀρχιερέων, ὅσοι τῷ Ἰγνα-
τίῳ γεγόνασι σύμμηφοι αὐτὸν ἀφορίσαντι· προχειρίζεται δὲ πα- 35
15 τριάρχην τὸν Φώτιον, ἄνδρα τῶν ἐπισήμων πρωτοασκηροῦν
τότε τυγχάνοντα καὶ ἐν λόγοις ὀνομαστότατον. ὥς δ' ἔτυχε 36 P II 162 A
παρεῖναι καὶ τοποτηρητὰς τοῦ πάπα Ῥώμης κατὰ τῶν εἰκονο-

7 ὅσα ὁ θεῖος Ἰγνάτιος ἔπαθεν ἀφορίσας τὸν Καίσαρα Βάρδαν (βάρδα E)
ACE

2 ῥαγκαβέ D ἐκ om. Owρ ἐκπτωσιν Owρ 6. 7 θρόνον
ἀνήγαγεν O 7 post θεῖος add. Ἰγνάτιος (Ἰγν. C) Rwp 8 δὲ
om. B 9 τῇ νύμφῃ om. C 11 ἐξενεγκῶν ἐκεῖθεν B 12 τοῦτο C
οὕτως D 13 πλείους om. O W'o lat. 14 ἀφορίσαντες C
δὲ om. C 15 πρῶτον (punctis notatum) τις D, ἀση-
κηροῖς add. Dw delete τις, πρωτοασκηροῦν E 16 ἐν δ' ἔπη
(punctis notata) D, ὥς δ' ἔτυχε corr. Dw 17 οἰκονομάχων D,
corr. Dw, v. ad XVI 4, 25

Nicephori generalis ex filia nepos, Michaëlis Rhangabis filius, qui
illo e regno expulso a Leone castratus comam detonderat et per
longum tempus sudoribus asceticis carnem domuerat, a regina
Theodora rerum potita in pontificiam Cpolis sedem est evectus.
Vir ille sanctus Caesarem Bardam, qui uxorem sine causa dimi- 31
serat et cum sua nuru consuescere dicebatur, sacram aedem in-
gredi vetuit. At ille pontificem ea de causa ecclesia pellit et 32
multis malis exagitatum sepulcro tandem includit. Post inde 33
extractum in insulam Mitylenem relegat. Neque vero hunc solum 34
ita tractavit, sed alios etiam multos pontifices, qui Ignatio, a
quo sacris interdictus fuerat, assentiebantur; in cuius locum suf- 35
fecit Photium, virum insignem, primum a secretis et eruditionis
nomine clarissimum. Cum autem papae Romani legati contra 36
iconomachos missi adessent, etiam iis Bardas persuasit, ut ad

μάχων σταλέντας, κακείνους δὲ Βάρδας πείθει τῆς ἑαυτοῦ γε-
 37 νέσθαι γνώμης. ἐν γοῦν τῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ναῷ ἄθροι-
 σθέντες ἄγουσι καὶ τὸν ἱερώτατον Ἰγνάτιον ἐκ τῆς ὑπεροχίας
 καὶ ποιοῦνται τοῦτον ὑπὸ καθαίρεσιν. καὶ ταῦτα μὲν ὧδέ πη
 συμβέβηκε. 5

5 Τὸ δ' ἔθνος τῶν Ῥῶς Σκυθικὸν ὄν τῶν περὶ τὸν Ταῦρον
 ἐθνῶν στόλῳ τὰ τοῦ Εὐξείνου πόντου κατέτρεχε καὶ αὐτῇ Βυ-
 2 ζαντίδι ἐπιέναι διεμελέτα. ἀλλ' οὐκ εἰς ἔργον ἤχθη σφίσι τὸ
 βούλευμα, κωλυσάσης τοῦτο τῆς προνοίας τῆς ἀνωθεν, ἣ καὶ
 ἄκοντας αὐτοὺς ἀπράκτους, μᾶλλον δὲ καὶ θείου πειραθέντας 10

B μηνίματος, ἀπελθεῖν ὠκονόμησεν.

3 Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ Κρήτης Ἀγαρηνοὶ τὰς Κυκλάδας νήσους
 4 καὶ τὰ παράλια ἐληίζοντο. καὶ κλόνοι δὲ σφοδρότατοι τῆς γῆς
 συμβεβήκασιν, ὧν ὁ φρικωδέστατος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τοῦ
 5 σωτήρος ἡμῶν τὴν γῆν συνέσεισεν ἀναλήψεως. τούτων δ' οὐδὲν 15
 τῶν ἱππηλάτων ἀγώνων ἀπήγαγε τὸν Μιχαὴλ καὶ τῆς περὶ D IV 16
 τούτους σπουδῆς, ἐν τῇ κατὰ τὸ Στενὸν τοποθεσίᾳ τῇ τοῦ ἁγίου
 W III 131 Μάμαντος καλουμένην αὐτοῦ ἐκείνου αὐτουργοῦντος τὰ ἱππη-

6 περὶ τῶν Ῥῶς (ῥῶς C) CE 12 περὶ τῶν ἐκ Κρήτης (ἐν τῇ κρήτῃ E)
 Ἀγαρηνῶν CE

1 πείθει (punctis notatum) D, corr. D_w καθικέσθαι D, γενέσθαι
 corr. D_w 3 ἄησιν (punctis notatum) D, ἄγουσιν D_wBC
 ἐκ τ. ὑπεροχίας καὶ τ. θείον (ιερώτατον D_w) Ἰγνάτιον (Ἰγν. C) O
 4 πῶς Ewp 6 ῥῶς EwpDi, ῥῶν D τὸν (om. D) ταῦρον RwpDi,
 τῶν ταύρων A 7 post αὐτῇ add. τῇ CDDi 10 ἀπράκτους
 om. C καὶ om. D 13 τῆς γῆς σφοδρότατοι D 14. 15 τὴν γῆν
 συνέσεισε post φρικωδέστατος OwP 16 ἀπήγαγε τ. μιχαὴλ τ. ἱπ-
 πηλάτων (ἱππηλατικῶν D) ἀγώνων O 18 αὐτουργοῦντες C

37 suam sententiam accederent. Igitur in aedem sanctorum aposto-
 lorum congregati S. Ignatio ab exilio reducto dignitatem abro-
 gant. Atque haec ad hunc fere modum acta sunt.

5. Russi autem, gens Scythica Tauri accola, classe Euxinum
 pontum aggressi in ipsum Byzantium agrum impetum facere
 2 cogitant. Neque vero consilium iis successit, divina prudentia
 impeditum, quae effecit, ut inviti vel potius iram numinis experti
 rebus infectis discedere cogerentur.

3 Sed et Agareni Cretenses Cycladas insulas et oram mari-
 4 timam praedabantur. Terra quoque vehementissime concussa,
 is motus terrae fuit maxime horrendus, qui in diem assumptionis
 5 servatoris nostri incidit. Neque vero horum quicquam Michaëlem
 ab equestribus certaminibus eorumque studio abduxit, quae certa-
 mina ipse in Steni regione, quae S. Mamantis appellatur, exercebat.

λάσια. ὅθεν καὶ τοὺς φρυκτοὺς ἔπαυσεν, οὗς οἱ πάλοι βασι- 6
 λεῖς ἐπενόησαν, ἵνα μὴ ἀθρόον οἱ ἐκ τῆς Ἀγαρ ταῖς χώραις
 τῶν Ῥωμαίων εἰσβάλλοντες ληίζωνται τὰ ἐν ποσὶ καὶ τοὺς
 ἀνθρώπους αἰχμαλωτίζωσι. διὰ ταῦτα ἐν τῇ Ταρσῷ ἐπὶ λόφον 7 C
 5 μετεώρου τινὸς ἐδομήσαντο φρούριον, Λοῦλον κεκλημένον, καὶ
 οἱ ἐν τούτῳ πυρσὸν ἀνῆπτον, ἥνικα ἔγνων ἐπιδρομὴν Ἰσμαη-
 λιτῶν, ὃν δρῶντες οἱ ἐν τῷ Ἀργαίῳ βουνῷ ἄλλον ἐποιοῦν 8
 πυρσόν, καὶ οἱ κατὰ τὸν Ἰσαμον ἕτερον, τοῖς δὲ κατὰ τὸν Αἰ-
 γιαλὸν ἰδοῦσι τοῦτον ἤρετο ἄλλος, καὶ τοῖς κατὰ τὸν Μίμαντα
 10 ἕτερος, καὶ οἱ κατὰ τὸν Κύριζον αὐθις ἐφρυκτώρου, καὶ οἱ
 κατὰ τὸν Μώκιλον ὁμοίως ἐπύρσεον, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐν τῷ
 τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου βουνῷ πυρσὸς ἤρετο. οὗς δρῶντες οἱ ἐν 9
 ταῖς χώραις διὰ βραχείας εἰς ὀχυρώματα συνέκλειον ἑαυτοὺς
 καὶ τὰς τῶν βαρβάρων λεηλασίας ἐξέκλινον. ἐκ δὲ τοῦ ἁγίου 10 D
 15 Αὐξεντίου τῷ βασιλεύοντι τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιδρομῆς ἐδίδото

4 περὶ τῶν τόπων ἐν οἷς ἀνῆπτοντο οἱ πυρσοὶ CE

1 ὅτε BD, ὅτε C 2 ἀθρόον patet h. l. significare *de improvviso*,
 unde corrigenda ea quae sunt in Steph. thes. I p. 862; v. XVII
 2, 19 [Cedr. (Scylitz.) II p. 393, 24 *αἰφνιδίως*] et Hasium ad Leon.
 Diacon. p. 483 οἱ om. C 2. 3 τῶν Ῥωμ. ταῖς χώραις Ewp
 3 ληίζονται E 4 αἰχμαλωτίζουσι E τῷ D, corr. D_w λόφον
 Ewp 8 αἰγιαλὸν A Cedr. (Scylitz.) II p. 174, 14, αἰγίλον Rwp
 Theoph. contin. p. 197, 17 (Sym. mag. p. 682, 11) 9 μίμαντα
 ARw (v. XIII 16, 21), μάμαντα p, Cedr. l. c., Theoph. contin. l.
 c. (Sym. l. c.) 10 ante ἕτερος add. ἀνεκαίετο Owp τὸν D
 κύριζον AR, Theoph. contin. l. c. (Sym. l. c.), cod. Coislin. Cedr.
 l. c., κέζικον Dwp αὐθις om. Rwp ante ἐφρυκτ. add. ἕτερον
 ED_wwp 11 μώκιλον ARwp, Theoph. contin. l. c., cod. Coislin.
 Cedr. l. c., μήκιλον D, corr. D_w, μόκιλλος Cedr. l. c. 12 πυρσὸς
 ἤρετο A(Ewp), ἀνῆπτο φρυκτός O οὗς] ὃν D 13 συνέκλειοντο
 omisso ἑαυτοὺς O 14 post τοῦ add. βουνοῦ τοῦ OwpDi, om.
 AE, v. Theoph. p. 436, 29. 443, 16

Quapropter idem etiam ignes sustulit a priscis regibus institutos, 6
 ne Agareni Romanas provincias de improvviso aggressi, omnibus
 obviis vastatis, homines in servitutem abducerent. Ea enim de 7
 causa Tarsi in edito colle Lulum castellum aedificarant, in quo
 qui erant, cognita Ismaëlitum incursione, ignem incendebant;
 quo in Argæo colle conspecto alius ignis, alius ad Isamum et 8
 ad Aegialum et ad Mimantem et ad Cyrizum et ad Mocilum,
 denique in S. Auxentii colle incendebatur. Quibus ignibus 9
 provinciales brevi conspectis locisque munitis occupatis, barba-
 rorum grassationes declinabant. E sancto vero Auxentio hostium 10

- 11 γυνῶσις. ἵνα τοίνυν μὴ ἀνακόπτοιο τῶν ἐπιηλάτων ἀγόνων, ἐν καιρῷ τούτων πολλάκις τῶν πυρσῶν αἰρομένων, τῶν τῇ βασιλίδι γειτονούντων πυρσῶν σχολὴν κατεψηφίσατο.
- 12 Κατεγίνωσκε δὲ καὶ τῶν πρότερον βασιλευσάντων, ὅτι μὴ λιτότητι ἔχαιρον, σοβαρότητος δ' ἀντεποιοῦντο καὶ ὄγκου βασι- 5
- 13 λικοῦ. ὅθεν αὐτὸς μετριότητι δοκῶν μετιέναι συνήντησέ ποτε γυναικὶ ἄρτι λουσαμένη καὶ οἶκαδε ὑπονοστούση, καὶ τοῦ ἔπιου ἀποβάς ἀπῆει μετὰ τῆς γυναικὸς σὺν ὀλίγοις τισὶ νεανίαις, οἱ τῶν ἀπορρήτων συμμετεῖχον αὐτῇ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς γε- D IV 17
- P II 163 A γονῶς καὶ συμμετασχὼν τραπέζης αὐτῇ πεζοπορῶν ἀπῆει πρὸς 10
- 14 τὰ ἀνάκτορα. καὶ ὁ μὲν ἐν τοῖς τοιοῦτοις ὡς μέγα τι κατορ-

4 περὶ τῆς ἀνοήτου τοῦ Μιχαὴλ μετριότητος (μετρ. τ. μιχ. Α) καὶ τῶν ἀνοητοτέρων (om. Α) παιγνίων αὐτοῦ AC

2 τῶν πυρσῶν om. C 3 σχολὴν D, corr. D_w ante κατεψ. add. ὁ θαυμάσιος ἐκεῖνος Owp κατεψηφίσατο RwpDi, κατεψηφίσαντο A 4 προτέρων E, πρὸ αὐτοῦ Owp 5 ἔχαιρον D, corr. D_w ἔξαρότι (punctis notatum) τε καὶ D, σοβαρότητος δὲ corr. D_w ἀντεπόνουν τε D, corr. D_w κακὰ | κουρβαρίλω D, καὶ ὄγκου βασιλικῶν corr. D_w κουρβαρίλω καὶ D, καὶ delete in lac. add. ὅθεν αὐτὸς D_w 6 ante αὐτὸς add. ἐξ ἀβελτερίας BC (quae sine dubio in lacuna cod. D erant insuper supplenda), ante μετιέναι w*_p μηδεμία D, μετιέναι corr. D_w συναντήσας O, corr. D_w 7 γυνή | καὶ D, γυναικὶ ἄρτι λουσαμένη corr. et suppl. D_w servato καὶ ἔπινοστοῦσι D, corr. D_w καὶ ante τοῦ om. O, add. D_w 7. 8 ἔπιου | σὺν D, ἀποβάς ἀπῆει μετὰ τῆς γυναικὸς suppl. D_w 8 ἀποβάς AED_wwp, ἀπέβη καὶ BC τισὶ καὶ τῶν D, καὶ delete suppl. νεανίαις, οἱ D_w 9 ἀπορύντων τεῖχον | D, ἀπορρήτων συμμετεῖχον suppl. et corr. D_w αὐτῷ om. B καὶ om. D, suppl. D_w ante αὐτῆς add. δ' D 10 σύμμετασχὼν (sic) D αὐτοῦ (punctis notatum) D, corr. D_w ἀπῆει D, corr. D_w 11—p. 407, 2] μήτε συμπερηφάν κατ' αὐτοῦ D, δ μὲν ἐν τοιοῦτοις ὡς μέγα τι κατορθῶν, ἐβρενθύετο, τοῖς δ' ἄλλοις ἀνοηταίνειν ἐκρίνετο, καὶ μῖσος ἐπιστρέφειν (sic) κατ' αὐτοῦ D_w, v. B-W Byz. Zeitschr. a. 1892 p. 216, 5 11 τοῖς om. ED_wp κατορθῶν B

- 11 incursio regi significabatur. Ne igitur ab equestribus certaminibus impediretur, iis ignibus illorum temporibus saepe elatis, ignes locorum Byzantio vicinorum abrogavit.
- 12 Superiorum temporum reges reprehendere solebat, quod
- 13 sprete frugalitate luxui et fastui regio studuissent. Unde ipse moderationem prae se ferens, cum aliquando in mulierem incidisset, quae e balneis domum redibat, de equo descendit eamque cum paucis quibusdam adolescentibus arcanorum suorum consciis domum conitatus est et cum ea cenatus pedibus in regiam
- 14 egressus est. Huiusmodi nugis quasi re bene gesta gloriari

θῶν ἐβρενθύετο, τοῖς δ' ἄλλοις ἀνοηταίνειν ἐκρίνετο καὶ μῖσος
 ὑπέτρεφον κατ' αὐτοῦ. οὐχ ἥμισυ δὲ μισητὸς ἐδόκει διὰ τοὺς 15
 παραιρεφόμενους αὐτῷ ἐναγεῖς νεανίας, οἱ πρὸς ἅπαν κακὸν
 αὐτὸν ὑπεξέκαιον· οἱ καὶ ἀρχιερεῖς ἔπλαττον ἑαυτοὺς καὶ τὴν 16
 5 ἀναίμακτον ἱερουργίαν τελεῖν ὑπεκρίνοντο, καὶ αὐτὸν τὸν Μιχαήλ
 συνιερουργοῦντα δῆθεν ἔχοντες ἑαυτοῖς, παίζοντες ἐν οὐ παικτοῖς
 ὄξος τε μινύντες καὶ σίνηπι καὶ σκεύεσι χρυσέοις καὶ λιθοκολ-
 λήτοις παρ' αὐτοῦ χορηγουμένοις τὸ κρᾶμα ἐγχέοντες μετεδί-
 δον τούτων τοῖς συμμύσταις αὐτῶν καὶ συμπαίστορσιν. ἀλλ' 17
 10 ἅπαντα καταλέγειν τὰ τοῦ τοιούτου χοροῦ, οἷς συνδιασώτης B
 καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐτύγγανεν ὦν, πολλῆς ἂν εἴη λέσχης καὶ
 ἀηδίας οὐχ ἥμισυ.

Ἦκει δ' ὁ λόγος τὴν τοῦ Βάρδα διηγησόμενος ἀποβίωσιν 18
 καὶ τὴν τοῦ κρατοῦντος αὐτοῦ καὶ πρὸ τούτων τὴν τοῦ Βασι-
 15 λείου τοῦ Μακεδόνης οἰκείωσιν πρὸς τὸν Μιχαήλ· δς ἐκ Μακε- 6
 δονίας μὲν ἦν, ἔφν δὲ πατέρων ἀσήμεων καὶ ἀφανῶν, εἰ καὶ

15 περὶ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνης ACE

3 παραιρεφόμενους D, corr. D_w ante αὐτῷ add. τῶν D, del.
 D_w ἄγαν κακοῦ D, corr. D_w 4 ὑπεξέκαιον in lac. X litter.
 add. D_w 5 ἀν ἡμακτον (?) D, corr. D_w λειτουργίαν C
 6 συνιερῶντα D, corr. D_w ἔχοντα D, corr. D_w παίκτοις D,
 corr. D_w post παικτοῖς add. ἡ μᾶλλον ἐν τοῖς φρικτοῖς (φρικτοῖς
 D, corr. D_w) Owp, ἡ Di 7 ὄξος RwpDi, ὄξους A μινύντες
 Ewp καὶ post σίνηπι om. CD ante σκεύεσι add. ἐν Owp
 8 κρᾶμα B^aDi, κράμα ARwp 9 τούτου RwpDi αὐτῷ E
 συμπαίστορσιν Ewp 9. 10 ἀλλὰ πάντα DEwpDi 10 τὰ om.
 CDEwp χάρον Ew, χάρον p* σὺν θιασώτης D, corr. D_w
 11 ante ἂν add. ἦν C 12 οὐχ ἥμισυ om. Owp 13 διηγού-
 μενος D 14 πρὸ τούτων] πρὸς τούτοις D 15 τοῦ om. B δς
 extremo folio extritum in C 16 μὲν om. D

solebat, cum delirare ceteris videretur atque odium sibi concitaret. Eam tamen ob causam maxime invisus erat, quod nefarios 15
 adulescentes alebat, a quibus ad mala omnia inflammabatur. Ii pontificum sibi habitum sumebant et incruentam victimam 16
 se immolare simulabant, ipso etiam Michaële in eo coetu versante, ludum minime ludicrum ludentes et, aceto ac sinapi in
 vasis aureis et gemmatis temperato, eam potionem sodalibus ac
 collusoribus suis impertiebant. Sed illius collegii, cuius et ipse 17
 rex erat particeps, omnem licentiam recensere ineptum ac permolestum est.

Ad obitum Bardae autem et ipsius imperatoris se convertat 18
 oratio et ad narrandam occasionem, quae Basilio Macedoni fuit
 contrahendae cum Michaële familiaritatis. 6. Fuit Basilius ex

τις τῶν τὰ περὶ αὐτοῦ ἐξιστορησάντων ἐκ τοῦ τῶν Ἀρσακιδῶν
 2 αὐτὸν γένους κατὰγεσθαι τερατεύεται. τοῦ Κρούμου δέ (τῶν
 Βουλγάρων δ' ἦν οὗτος ἀρχηγός) τὴν Ἀδριανούπολιν κατα-
 σχόντος, καὶ οἱ τούτου γεννήτορες αἰχμάλωτοι γεγονότες εἰς τὴν
 3 ἑκείνων χώραν μετήχθησαν, ἀρτιγενῆς τοῦτον καὶ ὑπομάζιον 5
 φέροντες. τοῦ Κρούμου δὲ ἀποβεβιωκότος ἤδη ἕτερος τῆς
 ἀρχῆς τῶν Βουλγάρων ἐπείληπτο, ὃς πολλάκις ἐν πολέμοις τοῖς
 πρὸς Ῥωμαίους θραυσθεὶς σπονδῆς πρὸς τὸν τότε κρατοῦντα
 Ῥωμαίων πεποίητο, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθερῶσαι συν- D IV 18
 ἔθετο, καὶ μέντοι καὶ κατὰ τὰς συνθήκας πεποίηκεν. ἐφῆβου 10
 4 δ' ἦν ἡλικίας τότε ἀψάμενος ὁ Βασίλειος. νηπιόθεν μέντοι
 πολλὰ σημεῖα γενέσθαι φασὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ προσημαίνοντα,
 5 ὧν ἓν ἦν καὶ τὸ ῥηθισόμενον. νήπιος μὲν ἦν ὁ Βασίλειος, οἱ
 δὲ τούτου γονεῖς περὶ θέρους ἡσχόληντο καὶ τὸ νήπιον ὑπνῶτ-
 VIII 132 τον ὑπὸ τὸν ἥλιον ἔκειτο· ἀετὸς δὲ πετόμενος πρόσγειος ἦπλω- 15
 D 6 μέναις ταῖς πτέρυξι τῷ βρέφει σκιὰν ἐσχεδίαζεν. ἡ δὲ μῆ-
 τηρ ὥς εἶδε τὸν ἀετὸν τῷ παιδί προσεγγίζοντα, ἤρρε τε τὴν
 φωνὴν καὶ προσέδραμε τῷ νήπῳ καὶ λίθοις τὸν ἀετὸν ἀπεδίωκε.

13 σημείον περὶ τὸν Βασίλειον γεγονὸς προδηλοῦν (δηλοῦν Α) ὡς βασιλεύσει
 ACE

1 τὰ om. D ἱστορησάντων D ἀρσακιδῶν D^BEwpDi, ἀρσα-
 κιδῶν AC 3 ἀδριανούπολιν ED, corr. D_w 4 γενήτορες D
 5 ἀρτιγενῆ Rwp, ἀρτιγεννῆ D_w 6 τοῦ κρούμου δὲ ἀποβεβιωκότος
 ἤδη AEwp, ἐπεὶ δ' ὁ κρούμος κατέστρεψε τὴν ζωὴν O 12 προ-
 μνηύοντα Ewp 13 ἦν δ' ἐτύγχανεν ὁ O βασιλεὺς D, corr. D_w
 14 δέ] γάρ C 15 περιπετόμενος Owp 16 τ. πτέρυξιν ἐσχεδίαζε τῷ
 βρέφει σκιάν Ewp 17 τε om. O 18 νήπῳ] ἀετῷ D ἀπεσώβει
 τὸν ἀετὸν O

Macedonia, parentibus obscuris ortus, etsi quidam rerum eius
 gestarum scriptor eum genus ab Arsacidis ducere comminiscitur.
 2 Occupata vero a Crumo, Bulgarorum duce, Adrianopoli, eius
 quoque parentes capti in Bulgariam abducuntur, hunc infantem
 3 et lactantem secum gestantes. Crumo defuncto, successor multis
 cladibus a Romanis acceptis pacem cum imperatore tum Ro-
 mano fecit, captivis, quos habebat (ita enim convenerat) dimissis;
 4 quo tempore adulescens erat Basilius, cui infanti multis ostentis
 regnum significatum esse ferunt, quorum id quoque fuit, quod
 5 narraturus sum. Cum Basilius esset infans ac parentibus mense
 occupatis sub sole dormiret, aquila prope terram volans expansis
 6 alis umbram ei faciebat; quam mater cum infanti appropinquantem
 7 vidisset, sublata voce accurrit et aquilam lapidibus abegit. Ea

τῆς δὲ πρὸς τὸ ἔργον χωρησάσης αὐθις ὁ ἀετὸς προσήει τῷ 7
 βρέφει κοιμωμένῳ, ἐπιτελῶν τὸ λειτούργημα. καὶ ἡ μήτηρ 8
 πάλιν τε τεθορύβητο καὶ αὐτὸν ἀπεδίωκεν. ὥς δὲ πολλάκις 9
 τοῦτο ἐγένετο, εἰς συναίσθησιν ἤκε καὶ χρηστὸν ὑπέληφε τὸ
 5 πρᾶγμα οἰώνισμα. ἤδη δὲ αὐτοῦ ὑπερβεβηκότος τὸν μείρακα, 10
 ὁ πατὴρ μὲν κατέλυσε τὴν ζωὴν, ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ πρὸς τῇ
 πενίᾳ καὶ τοῖς τῆς χηρείας κακοῖς ἐπιέζετο. ὁ δὲ τῶν πρὸς 11
 τὸ ζῆν ἀναγκαίων μὴ εὐπορῶν, ἔγνω μισθῷ πρὸς ὑπηρεσίαν
 ἑαυτὸν ἐκδοῦναι τι· καὶ ἄρας ἔρχεται πρὸς τὴν μεγαλόπολιν.
 10 ὁψίας δὲ τὴν τῆς πόλεως εἰσελθὼν πύλην, ἣ καλεῖται Χρυσεία, 12
 παρὰ τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Διομήδους κατέλυσεν οὐπω μονῇ τότε PII 164 A
 τυγχάνοντι· καὶ πεσὼν ἔξω τοῦ τεμένους κατέδαρθε. νυκτὸς 13
 δὲ τῷ τοῦ ναοῦ νεωκόρῳ ὄναρ ὁ μάρτυς ἐφίσταται καὶ τὸν
 βασιλέα ἐντὸς εἰσαγαγεῖν ἐγκελεύεται. ὁ δὲ ἐξελθὼν καὶ τὸν 14
 15 Βασίλειον εὐδὼν ἐπὶ ψιλοῦ τοῦ ἐδάφους ὑπνώτοντα, φάντασμα

12 περὶ τοῦ ὀνείρου τοῦ φανέντος τῷ νεωκόρῳ τοῦ ναοῦ ἐκ (om. AC) τοῦ
 ἁγίου Διομήδους (νικομήδους E) ACE

1 τοῖς D, τῆς corr. D_w τὸν D, τὸ corr. D_w προσήει extr. versu
 om. D, suppl. D_w 2 τὸ σημά D, τὸ λειτούργημα corr. D_w
 2. 3 μήτηρ | πάλιν D (omissum est τεθορύβητο) 3 πάλιν
 τε τεθορύβητο AEWp, τεθορύβητο πάλιν BC, πάλιν τεθορύβητο D_w
 4 ἐγένετο om. C παρ' αὐτοῦ αἰσθησιν D, εἰς συναίσθησιν D_w
 ἀπέληφε E 5 ὑπερβεβηκότος D, corr. D_w, ὑπερβεβηκότος E,
 corr. E_w τὸν μείρακα in lac. XII litter. add. D_w 6 καὶ
 ex μή mut. D, μὲν corr. D_w κατέλυσεν D, corr. D_w 7 αὐτοῖς
 χηρείας D, τῆς χηρείας corr. D_w 8 καὶ ἀπόρων D, μὴ εὐπορῶν
 corr. D_w 9 ἑαυτὸν RwpDi, ἑαυτῷ A 10 ὃ D, ἡ corr. D_w
 χρυσεία D 11. 12 κατέλυσεν οὐπω—τυγχάνοντι AEW, κατέλυσε
 (κατέλυσεν p*) ceteris omissis OpWo lat. 13 post νεωκόρῳ
 add. οὐπω γὰρ ἦν γενόμενος μοναστῶν (μοναχῶν D) ἀσκητήριον (εὐ-
 κτήριον p) OpWo lat. (p sine dubio ex uno P) 15 ἰδὼν
 OWo lat.

ad opus reversa, eadem aquila idem officium infanti dormienti
 praestans adest; mater perterrita denuo illam abigit. Quod cum 8. 9
 saepe fieret, re cogitata bonum augurium esse iudicavit. Cum 10
 iam is adolevisset, patre mortuo mater praeter paupertatis incom-
 moda etiam viduitatis malis premebatur; ipse, qui non haberet, 11
 unde viveret, operam suam alicui mercede locare decrevit. Pro-
 fectus igitur in magnam urbem et vesperi per Auream portam 12
 ingressus iuxta aedem S. Diomedis (nondum enim ibi erat mona-
 sterium) extra sacrum prostratus obdormivit. Noctu aedituo 13
 martyr per somnum apparet et regem introduci iubet. Qui 14
 egressus cum Basilium humi dormientem invenisset, somnium

15 εἶναι τὸν ὄνειρον ἐπέληφε μάταιον. ὥς δὲ καὶ αὐθις τὸ αὐτὸ
 ἐδόκει ὁ ἅγιος ἐγκελεύεσθαι, ὁ δὲ καὶ πάλιν ἐξελθὼν οὐχ ἔτε-
 ρον εὔρεν ἢ τὸν Βασίλειον, ὑπέστρεψεν ὑπειληφώς τὰ αὐτά. D IV 19
 16 ἐκ τρίτου τοίνυν ὁ μάρτυς τῷ νεωκόρῳ ἐφίσταται καὶ προτρέ-
 πεται αὐτὸν εἰσαγαγεῖν τὸν ἐκτὸς κατακείμενον· “οὗτος γάρ 5
 17 ἐστίν” ἔφη “ὁ βασιλεὺς.” ἐξελθὼν οὖν ὁ νεωκόρος ἀνίστησι
 B τὸν Βασίλειον καὶ ξενίζει τοῦτον παρὰ τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ καὶ
 18 μεταδίδωσιν ὧν εὐπόρει. ἦν δὲ τῷ νεωκόρῳ δμαίμων τὴν
 19 ἱατρικὴν μετῶν καὶ τῷ Θεοφιλίτῃ ὑπηρετῶν. ὁ δὲ Θεοφι-
 λίτῃς οὗτος τῷ Καίσαρι Βάρδῃ καὶ τῷ βασιλεῖ Μιχαὴλ κατὰ 10
 γένος ὠκείωτο, διὰ τὸ τῆς ἡλικίας βράχιστον ὑποκοριζόμενος
 20 καὶ Θεοφιλίτῃς καλούμενος. τοῦτω τοίνυν τῷ ἀδελφῷ ὁ νεο-
 κόρος τὸ ἀπόρητον ἐκκαλύψας ἐνύπνιον ἡξίωσε συστῆσαι τοῦτον
 τινι τῶν ἀρχόντων εἰς ὑπηρέτησιν. ὁ δὲ τῷ οἰκίῳ κυρίῳ
 21 τοῦτον συνίστησι. πρότερον δὲ τὸ περὶ τῆς βασιλείας δι’ ὄνει- 15
 ράτων χρησμοδῆμα τῷ Βασιλεῖ ἀνεκάλυψαν ἄμφω τῷ ἀδελφῷ
 C καὶ μεμνησθαι σφῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ δοκοῖς αὐτὸν προ-
 22 κατέλαβον. ἡσθεὶς οὖν ὁ Θεοφιλίτῃς ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ (ἦν
 γὰρ εὐειδὴς τε καὶ εὐμήκης καὶ τὴν χεῖρα γενναῖος καὶ περι-
 δέξιος, βαθεῖάν τε τρέφων κόμην καὶ ταύτην οὐλῃν) τοῖς οἰ- 20

18 ὅτι πρότερον ὁ Βασίλειος τῷ Θεοφιλίτῃ ἐξυπηρέτησεν C

2 καὶ om. D 3 ὑπέστρεψεν RwpDi, dubium ὑπέστρεψεν an ὑπ-
 έστρεψεν sit in A 7 παρὰ—αὐτοῦ om. O 8 ἡνπόρει D, v. ad
 XIII 13, 1 11 post διὰ add. δὲ D 16 χρησμοδόμημα C
 τῷ βασ. om. C 19 καὶ εὐμήκης καὶ εὐειδὴς O

15 nugas esse ratus est. Cum sanctus idem denuo iubere videretur,
 rursus egressus nullo praeter Basilium invento, eadem opinione
 16 rediit. Sed martyr tertium aedituo apparet cumque introduci
 17 iubet, qui foris iaceat, eum enim esse regem. Egressus igitur
 aedituus Basilium excitat domoque exceptum hospitio pro suis
 18 copiis tractat. Erat autem aedituo frater medicus inserviens
 19 Theophilitzī, qui Caesari Bardae et regi Michaëli genere coniun-
 ctus ob staturam brevissimam per diminutionem Theophilitzes
 20 vocabatur. Aedituus igitur a fratre suo, arcano somnio detecto,
 petit, ut hominem principi alicui ad ministerium commendet.
 21 Is eum ad suum dominum deducit. Sed in primis ambo fratres
 Basilium, illo somnii oraculo communicato, iureiurando obstrin-
 22 gunt, ut regno potitus sui ipsorum meminerit. Theophilitzes
 Basilio delectatus (erat enim procerus, formosus, manu promptus
 atque agilis promisso capillo eoque crispo) suis equisonibus eum

καίους ἵπποκόμοις τοῦτον ἐπέστησε· πρωτοστράτορα τοῦτον οἶδεν
 ὀνομάζειν ἢ διάλεκτος ἢ κοινή. ἐζητήθη δὲ καὶ τῷ βασιλεῖ 23
 γενναῖός τις ἵπποκόμος καὶ περὶ τὴν ἑπηρεσίαν ταύτην εὐφρυνῶς
 διακείμενος. κεκόμιστο γάρ ποθεν ἵππος τῷ βασιλεῖ Μιχαήλ, 24
 5 εἰς πᾶσαν μὲν ἀρετὴν ἵππῳ πρέπουσαν ἐπιτήδειος, σκληροαύχην
 δὲ καὶ μὴ ῥαδίως ἀναβαινόμενος. τούτου εἰς θῆαν ἦκων ὁ 25
 βασιλεὺς ἀναβῆναι τινι τοῦτον ἐπέτρεπε. πλειόνων δ' ἐπικεχει- 26
 ρηκότων, ἐκείνος ἐθρασύνετό τε καὶ ἐγανούα καὶ τὸν ἀναβαί- D
 D IV 20 νοντα ἀπεσειέτο. ἐχαλέπηγεν ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς καὶ δι- 27
 10 μὴ ἔχει ἵπποκόμον περιδέξιον ἥσχαλλε. παρὸν δὲ ὁ Θεοφι- 28
 λίτζης ἔγειν εἶπεν αὐτὸς τοιοῦτον, καὶ "εἰ βούλει" φησί, "βα-
 σιλεῦ, παρίτω." καὶ δς ἐπέτρεψε· καὶ ὁ Βασίλειος μετεκέκλητο 29
 καὶ τοῦ χαλινοῦ τοῦ ἵππου λαβόμενος καὶ περιποπύσας καὶ
 καταψήσας αὐτὸν κοίφως τε μετεωρίσας ἑαυτὸν ἐπιβέβηκε καὶ

2 ὁθεν καὶ ὅπως (καὶ ὅπως om. A) εἰς τὰ βασίλεια (τὸν βασίλεια A) εἰσ-
 ἤχθη (εἰσῆλθε E) ὁ Βασίλειος (βασιλεὺς CE)· καὶ ὅπως ῥκειώθη καὶ ἐτι-
 μιῆθη (καὶ ἐτιμήθη om. A) ACE (sed in E verbis καὶ ὅπως ῥκ. no-
 vum incipitur argumentum).

1. p. 412, 4 πρωτοστράτορα A, πρωτοστράτορα RwpDi; p. 412, 9 πρω-
 τοστράτωρ ARwp 2 ἢ κοινή in lac. XI litter. add. Dw ἐξ-
 ηγήθη D, corr. Dw 3 ἀφνός E 4 ἐκεκόμιστο D πόθεν D
 ἵπποις D, corr. Dw 5 παρέπουσαν D, corr. Dw 5. 6 ἐπὶ
 τῷ ρωχὴν δὲ καὶ D, corr. et suppl. Dw 6 μυραδάως
 D, μὴ ῥαδίως corr. Dw ἀναβοσκοόμενος D, corr. Dw τούτους
 ποθέαν D, corr. Dw 7 ἐπέτρεπε A, ἐπέτρεπεν EwpDi (v. ad
 XIII 1, 5), ἐκέλενε BC, ἐκείνω D, quod mutat in ἐπέτρεπεν
 Dw (corrigenendum erat ἐκέλενε) δ' ARwp, καὶ | D, δὲ mutat
 Dw ἐπικεχειρικότων D, ἐπικειρούντων EDwwp 8 κατὰ τοῦ D,
 καὶ τὸν corr. Dw 8. 9 ἀναβαίνοντος ἀπλουσίετο D, ἀναβαίνοντα
 ἀπεσειέτο corr. Dw 9 καὶ χαλέπηγεν D, corr. Dw, ἐχαλέπηγεν E,
 ἐχαλέπηγεν Ewwp εἰ D, καὶ corr. Dw 10 ἔχει EDwwp, εἶχεν D
 ἵπποκόμος D, corr. Dw ἥσχαλλε ABDw, ἥσχαλε Rwp, τῆς χαλε
 D 11 αὐτῆς D, corr. Dw 12 μετεκεκλείτω D, corr. Dw
 13 περὶ τὸ πτίσας D, corr. Dw 14 μετεωρήσας D, corr. Dw,
 μεωρήσας C ἐπεβέβηκε D, corr. Dw

praefecit, quo munere qui fungitur vulgo protostrator dicitur.
 Sed quaerebat rex quoque equisonem strenuum et sollertem. 23
 Adductus enim ei erat equus quidam, omnibus ille quidem equi 24
 virtutibus praeditus, sed indomitus et sessorem aegre patiens.
 Ad quem spectandum cum rex venisset, equum illum conscendi 25
 iussit. Quod cum plures tentarent, ferox ille atque insolens 26
 omnes excutiebat. Id regi molestum erat indignanti, quod idoneo 27
 equisone careret. Ibi Theophilitzes ipse talem se habere ait 28
 eumque, si vellet rex, affore. Illius igitur iussu Basilius arcessi- 29

παρακαλάσας μικρόν, εἶτα καὶ ὅλον αὐτῷ τὸν ζυτῆρα ἐνδέ-
 30 ὠκέ τε καὶ ἐξιπλάσατο. ἦσθη τούτοις ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν
Βασίλειον προσελάβετο καὶ τοῖς βασιλικοῖς ἵπποκόμοις συνέταξε
 καὶ προῶν καὶ πρωτοστράτορα τὸν ἄνδρα ἐτίμησεν (ἡ ἀξία
 31 δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν ὠκειωμένων τῷ βασιλεῖ)· καὶ ἔπε-5
 δίδου καθ' ἐκάστην ἡ περὶ τὸν *Βασίλειον* τοῦ βασιλέως διά-
 W III 183 θεις, καὶ τοσοῦτον ὥς καὶ εἰς φθόνον κινήσαι τὸν *Καίσαρα*.
 P II 165 A 7 Ποτὲ δὲ τῆς τοῦ βασιλέως μητρὸς συνεσιωμένης τῷ βα-
 σιλεῖ ὁ πρωτοστράτωρ εἰσεκλήθη *Βασίλειος* τοῦτο τοῦ βασιλέως
 2 κελύσαντος. καὶ ἡ βασίλισσα συνεχῶς αὐτῷ ἐνητένιζε καὶ 10
 ἑώρα τὸν ἄνδρα περιεργότερον, εἶτα καὶ ἀπεφοίβασε τοῦτον
 εἶναι τὸν ὀλετῆρα τοῦ γένους αὐτῆς, ἐκ τινων σημείων τοῦτο
 γνωῖσα, ὥς ἔλεγε, πάλαι αὐτῇ γνωρισθέντων ἐκ τοῦ οἰκείου
 3 ἀνδρός. ἀλλὰ τῷ *Μιχαῆλ* ταῦτα λῆρος ἐδόκει καὶ οὐδὲν ἀπῆγεν
 αὐτὸν τῆς εὐνοίας τῆς περὶ τὸν *Βασίλειον*, ἥδη δὲ καὶ παρα-13
 4 κοιμώμενον αὐτὸν προεβάλετο. καὶ τοῦτο δὲ τῆς κατὰ τοῦ
Βασιλείου βασκανίας ἐπίδοσις τῷ *Καίσαρι* γέγονε, καὶ ἐπεβού-
 λευε τῷ ἀνδρὶ καὶ παρ' αὐτοῦ ἀντεπεβουλευέτο.

8 περὶ τῆς προρρήσεως τῆς μητρὸς τοῦ βασιλέως τῆς περὶ τοῦ *Βασιλείου*
 (τῆς π.—*Βασιλείου* om. E) CE 16 ὅτι ἐπεβούλεον ἀλλήλοις ὁ *Καῖσαρ*
 (*καῖσαρ* C, v. ad p. 413, 2) καὶ ὁ *Βασίλειος* C

1 παρακαλάσας ARD_w (v. Plut. Alex. c. 6), παρακαλέσας D, du-
 bium περικαλάσας sit an παρακαλάσας in B, περικαλάσας wrDi
 φίλον D, καὶ ὅλον corr. D_w 2 τε om. E 4 πρωτοστράτορα]
 v. ad XVI 6, 22 4. 5 δὲ ἀξία Ewp 9 πρωτοστράτωρ] v. ad
 XVI 6, 22 11 ἐπεφοίβασε E 15 καὶ RwpDi, om. A

tus, freno prehenso equum cum poppysmo demulcet et sese levi-
 ter allevans conscendit et eo primum quidem paullulum placato,
 30 post etiam toto flagello concitato, excurrit. Ea re delectatus rex
Basilium inter regios equisones refert ac progressu temporis
 protostratorem designat, qui honos est insignis neque alienus a
 31 regis familiaritate. Tantum autem regis benevolentia erga illum
 in dies augebatur, ut et *Caesari* invidiosus esset.

7. Cum vero rex aliquando matrem suam convivio exce-
 pisset, iussu illius etiam *Basilius* protostrator est advocatus.
 2 Eum regina defixis oculis continenter intuebatur eoque curiosius
 perspecto velut numine afflata dixit illum esse pestem familiae
 suae idque se nosse de signis quibusdam sibi olim a marito suo
 3 indicatis. Verum *Michaël* pro nugis ea habuit, nulla re a bene-
 volentia erga *Basilium* se abduci passus, eumque tandem etiam
 4 cubicularium fecit; quo *Caesaris* in *Basilium* invidia aucta est,
 ut virum insidiis appeteret ab eoque vicissim appeteretur.

Ἐκστρατείας δὲ κατὰ τῶν τὴν Κρήτην ἐχόντων Ἀγαρηνῶν⁵ B
 κηρυχθείσης τῷ Μιχαήλ, ὁ Καῖσαρ πρὸς τὸν τῆς θεοτόκου
 νεῶν τὸν τῶν Ὀδηγῶν κεκλημένον ἀπῆλθε, τῇ θεομήτορι συν-
 D IV 21 ταξόμενος· καὶ ἤδη τῷ θνυσιαστηρίῳ αὐτοῦ προσεγγίσαντος ἐξ⁶
⁵ οὐδεμιᾶς ἐμφανοῦς αἰτίας ἢ χλαμὺς τῶν ὤμων αὐτοῦ ἐξωλί-
 σθησεν. ὅπερ σημεῖον καὶ τῷ Καίσαρι καὶ τοῖς ἰδοῦσιν ἀπαί-
 σιον ἔδοξε. πολλῶν δὲ τὸν βασιλεῖα κακιζόντων, ὅτι πᾶσαν⁷
 ἐνέδωκε τὴν ἐξουσίαν τῷ Καίσαρι, ὥστε ἐκεῖνον ἅττα βούλεται
 πράττειν καὶ πολλὰ παρὰ τὸ δέον ποιεῖν, τῇ τῶν ὀνειδῶν ἐνδε-
 10 λεχεία ἔδοξέ ποτε μικρὸν ἀνανῆναι τοῦ βαθυτάτου κάρου ἐκεῖ- C
 νος ὁ ἀβέλτερος ἄνθρωπος καὶ τινα τῶν ὀκονομημένων τῷ
 Καίσαρι καὶ διωρθοῦτο καὶ ἀνεσκεύαζεν· ὁ τῷ Βάρδα οὐκ ἦν⁸
 ἀνεκτόν, ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐβαρυνθῆμει. ἐκστρατεύσαντος δὲ⁹
 τοῦ βασιλέως, ὡς εἴρηται, καὶ ὁ Καῖσαρ ἐκεῖνῳ συνεξεστρά-

1 σημεῖον τι περὶ τὸν Καίσαρα γεγονός C 7 ὅτι πολλὰ τῶν ὀκονομη-
 μένων τῷ Καίσαρι ἀνέτρεπεν ὁ βασιλεὺς C

1 τῶν κατὰ D, invertit D_w τῶν RwpDi, om. A 2 post τῷ add.
 βασιλεῖ D^Wo lat. καῖσαρ B^{swp}Di, καῖσαρ AR (v. argum. ad XVI
 7, 4) 3 γὰρ DEwpDi 5 ἐξώλισθεν ED_wwp 6 post ἰδοῦ-
 σιν add. αὐτόν D 6. 7 ἔδοξεν ἀπαίσιον D 9 | δελείχεια (littera
 ante δ non est perspicua) D, corr. D_w 10. 11 τοῦ βαθυτάτου
 —ἀβέλτερος in lac. unius fere versus suppl. D_w ὁ ἀβέλτερος
 ἐκεῖνος B 11 ὀκονομημένων D, corr. D_w 12 καὶ ante διωρθ. om.
 B καὶ ante ἀνεσκ. om. D, suppl. D_w ἀνασκεύαζεν et ἀνεσκεύαζεν per
 dittograph. D, corr. D_w, ἀνεσκεύασεν p* invitis ARw 13 τοῦτο
 p* invitis ARw post ἐβαρ. add. καὶ ἐμηνία (in C hoc corr.

ex ἐβηνία, in D ἐμηνία, quod corr. D_w) Rwp ἐκστρατεύσαντι
 BCwp, κελεύσαντι D, quod corr. D_w δέγε D, corr. D_w 14 τῷ
 βασιλεῖ Owp, corr. D_w καὶ om. F καὶ ὁμως . . . συνεξεστρά-
 τευε D, corr. et suppl. D_w συνεξεστράτευε C, v. ann. anteced.

Cum autem Michaël expeditionem contra Cretenses Agarenos⁵
 edixisset, Caesar ad delparae aedem, quae Hodegorum nominata
 est, abiit, dei genetrici valedicturus; cumque iam sacrario appro-⁶
 pinquasset, chlamys nulla evidenti de causa ei humeris delapsa
 est, quod omen et Caesari et aliis, qui viderunt, inauspicatum
 visum. Multis autem regem vituperantibus, quod omnem Caesari⁷
 potestatem dedisset, ut quidvis ageret multaque contra officium
 faceret, homo ille vecors assiduitate reprehensionum tandem
 nonnihil e profundissimo veterno expectectus esse visus quaedam⁸
 a Caesare constituta corripbat et revocabat. Id Bardae intole-⁸
 rabile visum auctoritatem imminutam graviter ferenti. Regem⁹
 tamen in militiam, de qua iam diximus, profectum Caesar comi-
 tatus est, quem Basilius cum suis apud Michaëlem tam saepe

τενσε, καὶ πυκνὰς κατ' αὐτοῦ τῷ Μιχαὴλ ὁ Βασίλειος καὶ οἱ
 περὶ ἐκείνον πεποίηγτο τὰς διαβολάς, καὶ κεκύρωτο διὰ ταύτας
 10 ἢ κατ' ἐκείνου ἐπιβουλή. πολλὴν δὲ δύναμιν περιβεβλημένον
 11 τοῦ Καίσαρος, οἱ τὴν ἐπιβουλήν ἀρτύνοντες ἐδειλαίνοντο. πρῶτας
 δέ ποτε τοῦ Βάρδα ἐκ τῆς οὐκείας σκητῆς προσελθόντος μετὰ
 D λαμπρότητος καὶ δορυφορίας πολλῆς καὶ τῷ βασιλεῖ προσελ-
 θόντος, συγκαθίσαντός τε καὶ συνομολοῦντος αὐτῷ, ὁ Βασίλειος
 ὀπισθεν αὐτοῦ ἐστηκόως τὴν χεῖρα ἐπέσειεν, ἀπειλῶν ὥσπερ τῷ
 12 Καίσαρι. ὁ δὲ κατὰ τινα χρεῖαν ἐτέραν ἀθρόον ἐπιστραφεὶς
 καὶ ἰδὼν τὴν χεῖρα τοῦ Βασιλείου καὶ συνεὶς τὸ δηλούμενον, 10
 13 τοῖς ποσὶ τοῦ βασιλέως ἐπέριψεν φαυτόν. ὥκνον δ' οἱ κατ'
 αὐτοῦ συνομοσάμενοι τὴν ἐγχείρησιν, μέχρις αὐτὸς ὁ Βασίλειος
 14 πρῶτος αὐτῷ τὸ ξίφος ἐπήνεγκεν. οὕτω γὰρ καὶ οἱ ἄλλοι
 ἀναθαρσύναντες μεληδὼν τὸν Βάρδαν περιστάτες συνέκοπαν,
 καὶ τῷ μὲν τοιοῦτον τὸ τέλος τῆς βιοτῆς συνεκύρηνεν. 15
 15 Ὁ δὲ γε βασιλεὺς τῆς ἐκστρατείας ἀφόμενος εἰς τὸ Βυ- D IV 22
 ζάντιον ἐπανέξενε καὶ ζεύγνυσσι τῷ Βασιλεῖ Εὐδοκίαν τὴν
 ΠΗ166Α θυγατέρα τοῦ Ἰγκηρος, ἣτις αὐτῷ τῷ κρατοῦντι προῶν ἐπαλ-

4 ἀναίρεσις τοῦ Καίσαρος Βάρδα ACE

2 πεποίηκε D, corr. D_w 2. 3 ἢ κατ' ἐκείνου διὰ ταῦτα (ταύτας
 wp) ἐπιβουλή ED_wwp 3 προβεβλημένων D, corr. D_w 4 ἄρτι
 ὄντες D, corr. D_w ἐδιλαίνοντος D, corr. D_w 5 οὐκείας] αὐτοῦ
 D 7 ante συγκ. add. καὶ D αὐτῷ post τε C 14 Βάρ-
 δαν RwpDi, Βάρδα A 15 τοῦτο B τό om. D 16 ἐπὶ Ewp
 17 ἐπανέξενε OwpDi, ἐπανέξενεν AE, v. ad XIII 1, 5 18 Ἰγ-
 κηρος D, corr. D_w, Ἰγκηρος ARwpDi Glyc. p. 552, 2, Ἰγκερος
 Ephraem. 2512, Ἰγγερος Theoph. cont. p. 235, 8, Genes. p. 111, 18,
 Cedr. (Scylitz.) II p. 198, 10, τὴν Ἰγγερίαν Sym. mag. p. 675, 15,
 G. M. p. 738, 8, τὴν Ἰγγιρίαν L. G. p. 242, 7 (Th. M. p. 169)

10 detulit, ut comparatae iam essent insidiae. Sed iis, quibus id
 negotii datum erat, Caesaris opes et potentiam reformidantibus,
 11 accidit, ut quodam tempore Bardas cum splendore et comitatu
 magno tabernaculum suum mane egressus regem adiret atque
 cum illo assidens colloqueretur; tum Basilius a tergo stans, mini-
 12 tabundus manum quasi in Caesarem agitavit. Cum autem Caesar
 alia de causa subito respexisset manumque Basilii conspicatus
 13 intellexisset, quid is sibi vellet, pedibus regis advolutus est, ita
 ut conirati eum non prius aggredi auderent, quam Basilius
 14 primus ensem in eo defigeret. Tum etiam ceteri receptis animis
 circumstetere et membratim Bardam dissecuere. Atque ille hunc
 vitae exitum sortitus est.

15 Rex autem expeditione omissa Byzantium reversus Eudo-

λακεύετο· εἶτα καὶ βασιλέα τοῦτον ἀνέϊπεν αὐτὸς ἐν τῇ μεγάλῃ 16
 παραγενόμενος ἐκκλησίᾳ καὶ διὰ τοῦ πατριάρχου Φωτίου περι-
 θείς αὐτῷ τὸ διάδημα. τίττεται δὲ τῷ Βασιλείῳ ἐκ τῆς Εὐ- 17
 δοκίας παιδίον ἄρρεν ὁ Λέων, ὁ τοῦ Μιχαὴλ μᾶλλον εἶναι ἐλέ-
 5 γετο, ὥς ἐγκύου τῆς Εὐδοκίας οὔσης ὅτε τῷ Βασιλείῳ συνώκιστο.

Ἰππηλασίαις δὲ καὶ συμποσίοις ἀεὶ σχολάζων ὁ Μιχαὴλ 18
 καὶ συνεχῶς μεθύσκόμενος καὶ τῶν φρενῶν ἐξιστάμενος, ὡς
 οὐδὲ νήφων ἔρρωτο, εἰς φόνον ἑαυτοῦ τὸν Βασίλειον ἐξηρέθισεν.
 ἐκ γὰρ ἑπιπὼν ἀγῶνος ἐν τῷ ἀγίῳ Μάμαντι τελεσθέντος, ἐν 19
 10 ᾧ αὐτὸς ἡνιόχησε καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ νενίκηκεν, ἐπὶ W III 134
 δεῦπρον ἀνακλιθέντος συνανεκλίνετο καὶ ὁ Βασίλειος καὶ ἡ Εὐ- B
 δοκία. Βασιλικῖνος δὲ τις τῆς βασιλείου τριήρους πρόην ἐρέτης 20
 ὢν, διὰ δὲ σώματος ὠραιότητα προσληφθεὶς παρὰ τοῦ κρα-
 τοῦντος καὶ τούτῳ οἰκειωθείς, παρεστὼς τότε δειπνοῦντι τῷ
 15 βασιλεῖ ἐξεθείαζεν αὐτόν, ὥς εὐφυνῶς ἄγαν καὶ ἐντέχνως ἡνιο-
 χήσαντα. ὁ δὲ (ἥδη γὰρ ἡκρατίσατο καὶ τὸν νοῦν ἐκτεθρόλωτο) 21

1 ἀνάρρησις τοῦ Βασιλείου ACE 6 ὅθεν ὁ Βασίλειος ἀνελεῖν ἡρετίσθη
 τὸν Μιχαὴλ ACE

2 φωτίου τοῦ πατρ. O 3. 4 παιδίον ἐκ τῆς εὐδοκίας omisso ἄρρεν
 O 5 οὔσης τῆς εὐδ. ἐγκύου (ἐγγύου D, corr. Dw) O 6 συμ-
 σχολάζων τὸν δλον βλον BC, συμπ. τὸν δλον βλον σχολάζων D
 10 μεγιστᾶνες ACwp, μεγιστᾶνες B^sDE, sed in D accentum ad-
 didit Wo 11 καὶ ὁ βασ. (καὶ ὁ βασ. om. D) καὶ ἡ εὐδοκία συν-
 ανεκλίνετο (συνανεκλίνετο D) BDwp, καὶ συνανεκλίνετο ὁ βασ. καὶ
 ἡ εὐδοκία C, συνανεκλίνετο καὶ ὁ βασ. καὶ ἡ εὐδοκία Dw 12 βασι-
 λικῖνος RDi Cedr. (Scylitz.) II p. 181, 15, βασιλῖνος Dwp, βασιλικί-
 νος A 12. 13 πρότερον ὢν ἐρέτης O 13 ὠραιότητα p* invitis
 ARw 15 ἐξεθείαζεν ED, corr. Dw 16 γὰρ om. C

ciam, Inceris filiam, concubinam dudum suam, Basilio despondet.
 Post etiam regem ipse in magna ecclesia designat ac per patri- 16
 archam Photium diademate ornat. Basilio filius Leo ex Eudocia 17
 nascitur, qui Michaëlis potius esse dicebatur, quasi praegnans
 fuisset Eudocia Basilio in matrimonium data.

Michaël, qui omnem aetatem equitando et computando con- 18
 sumeret frequenterque inebriatus mente alienaretur, quam ne
 sobrius quidem sanam admodum habebat, Basilius in suam cae-
 dem irritavit. Nam cum post equestre certamen ad S. Mamantis 19
 regionem habitum, in quo ipse rex cum proceribus suis aurigarat,
 victor ad cenam accubuisset eique Basilius et Eudocia interessent,
 Basilicinus quidam, dudum regiae trirēmis remex sed ob corporis 20
 elegantiam in imperatoris familiam ascitus, ei tum cenanti astans
 illius aurigandi sollertiam et dexteritatem divinis laudibus ex-
 tollebat. Quibus laudibus ille, multo iam exhausto mero et 21

ἡσθεῖς τοῖς ἐπαίνοις ἐδίδου αὐτῷ τὰ φοινικόχροα πέδιλα καὶ
 22 προσέειπεν ὑποδήσασθαι καὶ βασιλέα ἀνείπε. τοῦ δὲ εὐλα-
 βουμένου καὶ πρὸς τὸν Βασίλειον ἐνορῶντος, ὁ βασιλεὺς ἔχα-
 23 λείπαιεν. ὁ δὲ Βασίλειος ἐνένευσεν αὐτῷ πεισθῆναι καὶ ὑπο-
 24 δῆσασθαι· καὶ ὃς λαβὼν ὑπεδήσατο. ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ Βασίλειῳ
 C ἔφη χολούμενος “τοῦτῳ μᾶλλον ἢ σοὶ τὰ τῆς βασιλείας παρὰ-
 σημα ἐπεόικασιν. ἢ οὐκ ἔξεστί μοι, ὥς σὲ βασιλέα πεποίηκα,
 25 ποιῆσαι καὶ ἔτερον;” ἐντεῦθεν δεδοικώς ὁ Βασίλειος καὶ περὶ
 τῇ βασιλείᾳ καὶ τῇ ζωῇ δρᾶσαι πρὸ τοῦ παθεῖν ἐμελέτησεν, D IV 23
 26 ἑτέροις τε τὸ μελέτημα κοινωσάμενος, ἐπεὶ αὐθις ἐν δείπνῳ 10
 ἀκρατοποσίαις χρησάμενος ὁ Μιχαὴλ ἤδη κεκάρωτο καὶ ἑαυτοῦ
 κοιτῶνι ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Μάμαντα βασιλείους χειραγω-
 γούμενος ἀνεκέκλιτο καὶ ὕπνῳ βαθυτάτῳ κατείληπτο, πρῶτον
 μὲν ἐξιών ὁ Βασίλειος τὰ κλεῖθρα τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος κατ-
 ἔαξεν, ἵνα μὴ κλεῖσθαι τὰς θύρας οἱ περὶ τὸν κοιτῶνα στρεφόμε-
 15
 D μνοι δύναιτο, εἴτα καὶ τοὺς συνωμότας παραλαβὼν ἄπεισι.
 27 τῶν δὲ προκοιτούντων ὀλίγων ὄντων καὶ κωλύειν ἐπιχειρούντων,

1 ἔπαινον ἐνεδίδου D, ἐπαίνοις ἐδίδου corr. D_w 2—4 καὶ βασι-
 λέα—ὑποδήσασθαι om. D, suppl. D_w 3. 4 ἐχάλεπαινε· καὶ ὁ Rwp
 5 καὶ ὁ D, ὁ δὲ corr. D_w 6 σχολούμενος p* τοῦτο E
 6. 7 τὰ τῆς βασ. παρὰσημα ἐπεόικασιν AED_wwp, ἐπεόικασι (ἐπεόί-
 κασι D punctis notatum) τῆς βασ. τὰ σύμβολα O 7 ἦν ἔξεσσι D,
 corr. D_w πεποιηκότα C, ὑπέποικε D, corr. D_w 8 καὶ prius om.
 D, suppl. D_w δεδοικώς D, corr. D_w 9 τῆς βασιλείας D ante
 τῇ alterum add. περὶ C τῆς ζωῆς D δρᾶσαι RwpDi, δρᾶσαι AC
 πρὸς D, corr. D_w, πρὸ ex πρὸς corr. C ἐμελέτησεν D, corr.
 D_w 10 ^{μνο}μένγραμμα D, corr. D_w 10. 11 ἀκρατοποσίαις (ἀκρα-
 τόποις | D) αὐθις ἐν δείπνῳ O, corr. D_w 11 post καὶ add. τῷ
 RwpDi, v. XVI 7, 18 12 κοιτῶνι D, corr. D_w 13 ὑπὸ D,
 ὕπνῳ corr. D_w 15 κλῆσαι D, corr. D_w post τὸν add. βασι-
 λικὸν Ewp 16 συνωμότας OwpDi, συνομότας AE

mente turbata, delectatus calceos purpureos ei traditos iubet
 22 indui et regem salutatur. Illo dubitante et Basilium intuentem, rex
 23 irascitur. Basilium autem ei innuit, ut obtemperet et calceos
 24 induat. Qui cum paruisset, rex Basilio iratus “Regni” inquit
 “insignia huic aptiora sunt, quam tibi. An vero mihi non licet,
 25 quemadmodum te regem feci, ita et alium facere?” Ex eo Ba-
 silium sollicitus et de regno et de vita vim facere quam pati
 26 maluit consilioque cum aliis communicato, cum denuo Michaël
 vino in cena obrutus torperet manuque ductus in regiam, quae
 est ad S. Mamantem, somno profundissimo oppressus iaceret,
 egressus primum claustra cubiculi regii confregit, ne fores a
 27 cubiculariis claudi possent, deinde cum coniuratis advenit. Iis
 autem, qui ante cubiculum excubabant, numero paucis aditu

ῥόρυβος ἤρθη, καὶ διυπνίσθη ὁ βασιλεύς. εἰσελθόντος δὲ τινος 28
τῶν σὺν τῷ Βασιλείῳ καὶ τὸ ξίφος ἤρκότος κατὰ τοῦ Μιχαήλ,
ἐκεῖνος τὰς χεῖρας ἤρε, καὶ ἄμφω ταύτας πλήξας ἀπέκοψε καὶ
ὑπέστρεψε πρὸς τοὺς ἄλλους. ὁ δὲ μὴ φυγεῖν οἷός τε ὢν ἀκρο- 29
5 σφαλῶς ἐκ τοῦ οἴνου βαίνων καὶ τῇ μέθῃ συμποδιζόμενος,
ἐκεῖτο δεινῶς ἀπολοφνυρόμενος, καὶ τις ἕτερος τῶν περὶ τὸν
Βασίλειον ἔτι ζῶντα τοῦτον ἰδὼν εἰσεπήδησε καὶ κατὰ τῶν
στένων αὐτοῦ τὸ ξίφος ὠθήσας ἐπὶ τὴν γαστέρα τοῦτο προή-
νεγκεν, ὥς ἐκπεσεῖν αὐτῆς καὶ τὰ ἔγκατα.

- 10 Τῷ μὲν οὖν Μιχαήλ οὕτως ἐπιέλοιπε τὸ βιώσιμον ἀξίως 8 P II 167 A
τῆς αὐτοῦ βιοτῆς. ὁ δὲ Βασίλειος αὐτίκα εἰς τὰ βασίλεια παρ- 2
εγένετο καὶ τούτων γενόμενος ἐγκρατὴς ἔπεμψε τῶν τοῦ κοι-
τῶνός τινα κηδεῦσαι τὸν Μιχαήλ. ὃς ἀπελθὼν εὗρε τὸν δεῖ- 3
λαιον ἔππου ἐγκεκορδυλημένον σαγίσματι καὶ ἀπαγαγὼν αὐτὸν ἐν
15 τῇ μονῇ τῆς Χρυσοπόλεως ἔθαψεν. ὃς σὺν τῇ μητρὶ μὲν ἐβασι- 4
λευσεν ἑτη δέκα καὶ τέσσαρα, ἐν δ' ἐπὶ δέκα ἤρξε μόνος αὐτός.
Ἦδη δὲ τῆς βασιλείας δραξάμενος ὁ Βασίλειος καὶ παρὰ 5

1 ἀναίρεσις τοῦ (om. E) βασιλέως (τοῦ βασ. om. A) Μιχαήλ ACE 10 βα-
σιλεία τοῦ Μακεδόνης Βασιλείου A, βασιλεία Βασιλείου τοῦ Μακεδόνης CDE
17 βασιλεία Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου, quibus alia manus super-
scripsit τοῦ Μακεδόνης B ὅτι τῶν κακῶς δαπανηθέντων χρημάτων
τὰ ὄντα ὁ βασιλεὺς συνάξας εἰς τρία ἐπόσωσε κεντηνάρια C ὅτι τῶν
κακῶς δαπανηθέντων τὰ ἡμίση (ἡμιση E) χρήματα ἀπαιτήσας ὁ βασιλεὺς
τριακόσια συνέλεξε κεντηνάρια E

2 ἤρκότων E 3 post ταύτας add. ὁ ξιφηφόρος OwPDi 4 post
δὲ add. μιχαήλ OwP 6 π. τὸν RwpDi, π. τῶν A 8 αὐτοῦ om. D
ante ἐπὶ add. καὶ E ante τοῦτο add. τούτου D 10 ἐπ-
έλοιπε C, ἐπέλιπε B 12. 13 τινα post ἔπεμψε Rwp 14 ἐγκεκορ-
δυλημένον E, ἐγκεκορδυλιμένον D, corr. Dw 15. 16 ἐβασιλευσεν ἑτη
δέκα RwpDi, ἐβασιλευσε δέκα omisso ἑτη A 16 μόνος ἤρξε Rwp
17 αὐταρχίας OwP

prohibere coniuratos conantibus, tumultu orto rex expectatus,
quodam Basilii socio cum stricto gladio aggresso, manus sustulit, 28
quibus ambabus resectis ille ad ceteros socios coniurationis rediit.
At Michaël, cum ex vino titubans prae ebrietate fugere non 29
posset, miserabiliter eiulans iacebat; quem alius quidam ex Ba-
silianis adhuc viventem conspicatus insiluit enseque ita in eius
pectus adiecit, ut ventre trajecto etiam intestina elaberentur.

8. Michaële digno acta vita exitio sublato BASILIVS regia 2
statim occupata quandam ex cubiculariis misit, qui funus illi
faceret. Is hominem miserum equino sago involutum in mona- 3
sterio Chrysopolitano sepelivit. Regnavit cum matre annos XIV, 4
solus XI.

Basilius regno firmato et iam ab omnibus imperator salu- 5

πάντων αὐτοκράτωρ ἀναρρηθεὶς τοὺς βασιλικοὺς παρόντων τῶν D IV 24
 τῆς συγκλήτου λογάδων ἀνέρωξε θησαυρούς, ἐν οἷς οὐδὲν ἔτε-
 B 6 ρον εἴρητο ἢ μόνα χρυσίου κεντηνάρια τρία. βουλῆς οὖν προ-
 τεθείσης ἐψήφιστο παρὰ πάντων τοὺς ἐξ οὐδεμῶς χρήματα
 λαβύοντας εὐλόγον λαβῆς ἀναδιδόναι ταῦτα ἢ τό γε δὴ μετρίω- 5
 7 τερον τὰ ἡμίση. καὶ ἀκολούθως τῇ ψήφῳ τὰ ἡμίση ἐπράτ-
 τετο, καὶ οὐ μείω τριακοσίων ἐντεῦθεν κεντηναρίων τὸ ταμεῖον
 τὸ βασιλικὸν εἰσωδίασεν.
 8 Εἰς δὲ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἐν ἑορτῇ ἀπελθὼν ὁ Βα-
 σίλειος καὶ τῆς ἀναιμιάκτου θυσίας μετασχεῖν βουλευθεὶς ἐκω- 10
 λύθη παρὰ τοῦ πατριάρχου Φωτίου, ἀνδροφόνον ἀποκαλοῦντος
 9 αὐτόν. ὀργισθεὶς οὖν διὰ τοῦτο σύνοδον συνήθροισε καὶ τὸν
 Φώτιον τῆς ἐκκλησίας ἐξώθησεν, ὡς τάχα παρανόμως τοῦ Ἰγνα-
 τίου κατασπασθέντος τοῦ θρόνου τοῦ ἀρχιερατικοῦ παρὰ Βάρδα
 W III 135 τοῦ Καίσαρος, καὶ αὐτοῦ μὴ κανονικῶς ἐκείνου ζῶντος τοῦ 15
 C θώκου τοῦ θείου ἐπιβατεύσαντος, Πάτροκλον τοῦτο πρόφρασι
 10 προβαλλόμενος. ἀνάγει οὖν πάλιν εἰς τὴν τῆς ἀρχιερωσύνης
 περὶωπὴν τὸν θεῖον Ἰγνάτιον.

9 ὅπως ὁ Φώτιος ἐξώσθη τῆς ἐκκλησίας καὶ ὁ Ἰγνάτιος αὐθις ἀντιστήχθη
 (καί—ἀντ. om. C) CE

3 χρυσοῦ D, χρυσίου w* p 4 οὐδεμῶς p* 7 κεντηναρίων D
 ταμεῖον D, v. ad XVIII 21, 13 8 τὸν D 10 θυσιασματος
 E 12 συνήθροισε (συνάθροισε D, corr. Dw) σύνοδον O 14 post
 παρὰ add. τοῦ B 15 ἐκεῖ νῦν D, ἐκείνου corr. Dw 16 θρόνου
 D, θώκου corr. Dw ἐπιβαδίσαντος D, corr. Dw 16. 17 Πά-
 τροκλον—προβαλλόμενος] De hoc proverbio, quod originem ex
 Hom. II. XIX 302 traxit, v. Steph. thes. VI 615 D et Ann. Comn.
 I p. 139, 15. 169, 21. II p. 8, 1 17 προβαλλόμενος D γοῦν
 EwpDi πάλιν ante οὖν B

tatus, senatus principibus advocatis, regio thesauros aperuit,
 6 in quibus nihil praeter auri tria centenaria est repertum. Re
 deliberata cunctis suffragiis est decretum, ut qui nulla probabili
 de causa pecuniam acceperant, eam aut saltem eius semissem
 7 restituerent. Cum igitur ex decreto semissis exigeretur, non minus
 CCC centenariis in fiscum est relatum.
 8 Basilius die festo magnam ecclesiam ingressus, ut incruentae
 victimae particeps esset, a Photio patriarcha est prohibitus, cum
 9 homicidam eum appellaret; ob quam repulsam iratus, indicto con-
 cilio Photium ecclesia expulit, quasi Ignatius contra leges a Barda
 Caesare sede pontificia deiectus esset neque ille rite divinum
 thronum eo superstite occupasset, eoque praetextu Patrocli, ut
 10 aiunt, usus S. Ignatium in pontificatus apicem restituit.

Ἄρτι δὲ τῶν σκήπτρων ἐπειλημμένον αὐτοῦ ἀνταίρουνσιν 11
αὐτῷ χεῖρα τῶν πατρικίων τινὲς Γεώργιος καὶ Συμβάτιος, οἱ
καὶ ληφθέντες ταῖς εἰς σῶμα ποιναῖς ἐκολάσθησαν. ἔστεργε δὲ 12
βασιλεῖς καὶ Κωνσταντῖνον καὶ Λέοντα τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, μετέ-
5 πειτα δὲ καὶ τὸν τρίτον Ἀλέξανδρον. τὸν δὲ τέταρτον Στέφανον 13
πατριάρχην βουλόμενος προχειρίσασθαι, νεώτατον ὄντα τότε,
τῷ κλήρῳ τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καταριθμεῖ. τὰς δὲ γε 14
θυγατέρας αὐτοῦ τέσσαρας οὕσας τῇ βασιλικῇ μονῇ τῆς ἁγίας
Εὐφημίας κατέταξε.

10 Κατὰ δὲ τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγαρηνῶν ἐκστρατεύσας ἡτ- 15 D
τήθη, καὶ πολλοὶ μὲν ἔπεσον, καὶ ἕτεροι δ' ἂν καὶ αὐτός, εἰ
D IV 25 μὴ ὁ Ἀβάστακτος Θεοφύλακτος ὁ πατὴρ τοῦ μετὰ ταῦτα βα-
σιλεύσαντος τοῦ Ῥωμανοῦ τοῦ Λακαπηνοῦ αὐτὸν διεσώσατο.
ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν μεγαλόπολιν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ Χριστο- 16
15 φόρον κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν εἰς τὴν Κρήτην ἐκπέπομφεν· ὃς
συμβαλὼν αὐτοῖς καὶ τρεψάμενος τὸ θρόνος σφῶν ἐταπείνωσεν.
ἐξεστράτεισε δὲ καὶ κατὰ τῶν ἐν τῇ ἐφ' ἡμῶν μοῖρᾳ Ἀγαρηνῶν ὁ 17

1 περὶ ἐπιβουλῆς CE 3 οἱ ἔστεργε βασιλεῖς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ (τ. υἱοὺς
αὐτ. βασ. E)· τὰς δὲ θυγατέρας ἀπέκτεινεν CE 10 οἱ ἐν τῇ Κρήτῃ ἐκ-
στρατεύσας ἡττήθη CE

1 ἐπιλημμένον D, corr. D_w 2 συμβάτιος AO Cedr. (Scylitz.) II
p. 206, 18, σαββάτιος Ewp 3 καὶ (om. B^{wp}) γνωσθέντες ληφθέν-
τες τε (om. C) Ow 4 καὶ ante κωνσ. om. Rwp Di 7 κα-
ταριθμεῖ rasura corr. ex καταριθμεῖν D γε om. Ewp 9 κα-
τέταξε Rwp Di, κατέταξεν A, v. ad XIII 1, 5 10 ἐκρήτη D, ἐν
κρήτῃ omisso τῇ D_w Κρήτῃ] v. Hirschium l. c. p. 390 11 καὶ
ante ἕτεροι om. Rwp καὶ αὐτός AEwp, ἀκχείνος O 13 τοῦ
prius om. Rwp 16 αὐτοῖς Rwp Di, αὐτὸν A στρεψάμενος D,
corr. D_w σφῶν (σφῶν E) ἐταπείνωσεν AEwp, ἔθρανσε τὸ βαρ-
βαρικόν O Wo lat. 17 τῶν τὴν ἐφ' ἡμῶν μοῖραν E

Basilio modo rerum potito quidam ex patriciis se opposuere, 11
Georgius et Symbatius, qui deprehensi et capti poenas corpori-
bus dederunt. Filios tres Constantinum, Leonem, Alexandrum 12
augustalibus coronis ornavit. Quartum natuque minimum Stepha- 13
num patriarcham creare cum vellet, in numerum cleri ecclesiae
rettulit. Filias quattuor in regio monasterio S. Euphemiae collo- 14
cavit.

Bello contra Cretenses Agarenos suscepto victus est multis- 15
que caesis et ipse captus esset, nisi Abastactus Theophylactus,
Romani Lacapeni, qui post regnavit, pater eum eripuisse. In 16
magnam urbem reversus Christophorum, affinem suum, in Cretam
contra Agarenos misit; qui cum eos acie vicisset, eorum auda-
ciam fregit. Idem imperator Basilius contra orientales quoque 17

αὐτοκράτωρ Βασίλειος καὶ κατὰ τῶν Μανιχαίων ὧν ἐξήρχεν
 18 ὁ Χρυσόχειρ καλούμενος, καὶ φρούριά τινα κατασχὼν καὶ λείαν
 ἐλάσας ἐπεχείρησε μὲν πολιορκῆσαι καὶ τὴν Τεφρικὴν τὴν αὐ-
 τῶν μητροπόλεω, γνούς δὲ ταύτην καὶ προσεδρεύας δεομένην
 P II 168 A 19 πολλῆς καὶ ἄλλως δυσάλωτον, ἄρας ἐκεῖθεν ἀπήει· καὶ τὸν 5
 Εὐφράτην εὐρὺν πολὺν ῥέοντα, ζεύξας τοῦτον ναοὶ διεπέρασε
 καὶ πολλὰ τῶν ἐκεῖ ληισάμενος καὶ φρούρια ἐλὼν ἕτερα καὶ
 τοῖς μὲν τῶν βαρβάρων σπεισάμενος, τοὺς δὲ προσεχωρηκότας
 αὐτῷ δεξάμενος, εἰς τὴν τῶν πόλεων προκαθημένην ἐπανελή-
 λυθε καὶ διὰ μέσης θριαμβεύσας τῆς πόλεως εἰς τὰ βασίλεια 10
 20 ἐπανήκεν. ὁ δὲ τῶν Μανιχαίων προεστηκὼς ὁ Χρυσόχειρ κατὰ
 21 τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐπήει χωρῶν καὶ αὐτὰς ἐληίζετο. στέλλει τοί-
 22 νυν ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτοῦ τὸν δομέστικον τῶν σχολῶν. οἱ
 δὲ μὴ ἀξιώχρεων ἐπήγετο δύναμιν, κατὰ συστάδην αὐτῷ συμ-
 23 βαλεῖν οὐκ ἔκρινε δεῖν. ὅπῃ δὲ παρείκοι, τοῖς αὐτοῦ συμπλε- 15
 Βκόμενος σκιδναμένοις καὶ ποιουμένοις καταδρομὰς ἐκάκουν
 αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀδεῶς εἶα ποιεῖσθαι τὰς ἐκδρομὰς καὶ τὰς
 24 λεηλασίας. διὸ καὶ ἦν ἥδη ἴσχυσε λαβεῖν λείαν ὁ Χρυσόχειρ

11 ὅπως ὁ Χρυσόχειρ ἡγήθη παρὰ Ῥωμαίων καὶ ἀνῆλθῃ C

1 αὐτοκράτωρ om. D 3 ἁλίσας D, corr. D_w 4 προσεδρεύας
 OwpDi, προσεδρεύας AE, v. ad XVII 23, 34 7 καὶ ante τοῖς]
 τὰ p* 8 προσεχωρηκότας E, προσεχειρηκότας D, corr. D_w 9 αὐ-
 τῷ om. D ἐπανελήλυθε RwpDi, ἐπανελήλυνθεν A, v. ad XIII 1, 5
 10 θριαμβ. διὰ μέσης Rwp 11 προεστηκός p* 12 ἐπεί D,
 corr. D_w ἐληίζετο D, corr. D_w τοῖον w*p 13 δομέστικον
 p* 14 μηδὲ D 15 παρήκοι ARwp, corr. Di 16 ποιουμένοι
 w*p 18. p. 421, 1 ἐλαγ. ὁ χρυσόχειρ O

Agarenos et Manichaeos, qui cuidam Chrisochiri parebant, est
 18 profectus, et castellis quibusdam captis actaque praeda etiam
 Tephricam, eorum metropolim, obsidere statuit, sed quod eam
 cum longam obsidionem postulare tum expugnatu difficilem esse
 19 cognovisset, inde discessit; tum Euphratem exundantem navi-
 bus iunctum transiit et circumiacentia loca populatus, multis
 castellis expugnatis, cum barbarorum aliis pace facta, aliis in
 20 urbem invectus in regiam rediit. At Chrysochire, Manichae-
 21 orum principe, Romanas provincias invadente et populante, rex
 22 domesticum scholarum mittit; qui quia iustas copias non ad-
 23 durebat, acie cum hoste decernendum esse non ratus, ubi res
 ferebant, in incursionibus palantibus detrimentum inferebat et
 24 impediēbat, quominus securi praedatum exirent. Quare Chry-
 25 sochir abducta, quam ceperat, praeda domum rediit. Ac scho-

ἐπαγόμενος οἴκαδε ἐπανεστρεφεν. ὁ δὲ δομέστικος τῶν σχολῶν 25
 δύο στρατηγοῖς ἐνετείλατο παρέπεσθαι οἱ μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς
 D IV 26 ταγματῶν καὶ μὴ εἶναι τοὺς βαρβάρους σκιδνασθαι καὶ λεηλατεῖν.
 ἐσπέρας δὲ τοῦ μὲν Χρυσόχειρος καὶ τῶν περὶ αὐτὸν αὐλιστα- 26
 5 μένων ἐν ὑπωρεῖα, τῶν δὲ Ῥωμαίων τὰ μετέωρα προκατειλη-
 φότων, ἕως ἐνέπεσε περὶ πρωτείων καὶ τοῦ τίνες ἂν εἰεν ἀγα-
 θοὶ μᾶλλον τὴν ἰσχὺν τοῖς ἀμφοῖν τῶν στρατηγῶν στρατιώταις.
 ὥς δ' ἕκαστοι ἑαυτοὺς κρειττονεύειν τῶν ἄλλων ἐμεγαλαλύνουν, 27
 εἰς τις λῦσαι τὴν ἔριν σφίσι βουλόμενος “ἵνα τί μάτην” φησὶ
 10 “οὐστρατιῶται θρασυνομέθεα, ἐνὸν μὴ λόγοις, ἀλλ' ἔργοις ἄρτι C
 φανῆναι τίνες ἄνδρες εἰσὶν ἀγαθοὶ τῶν πολεμίων παρόντων;”
 ἔδοξεν οὖν ἡ βουλὴ τοῦ ἀνδρὸς ἀγαθὴ καὶ αὐτίκα τοῖς πολε- 28
 μίοις ἐπέθεντο. οἱ δὲ τῷ αἰφνιδίῳ καταπλαγέντες νῶτα τοῖς 29
 βάλλουσιν ἔτρεψαν, καὶ τῆς διώξεως ἐπὶ πολὺν γενομένης κατε-
 15 στρώθη τὸ μεταξὺ πεδίων νεκροῖς, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Χρυσόχειρ
 ἔπεσε τότε, καὶ πολλοὶ δ' ἐζωγρήθησαν καὶ τῷ βασιλεῖ ἐστά-
 λησαν δέσμοι, καὶ αὐτὴ δ' ἡ κεφαλὴ τοῦ Χρυσόχειρος.
 Ἰγνατίου δὲ τοῦ πατριάρχου μετασιάντος εἰς τὰς ἐκείθεν 30

18 οὗ τοῦ Ἰγνατίου τελευτήσαντος ὁ Φώτιος αὐτὸς ἀνήχθη εἰς τὸν θρόνον
 τὸν πατριαρχικόν (εἰς—πατρ. om. E) CE

2 παρὰ πεσθαι οἱ D, corr. D_w 3 τοὺς βαρβάρους AE, τοῖς μανι-
 χαίοις O Wo lat., τοῖς βαρβάρους wp 5 μετεωρότερα Rwp
 7 τὴν ἰσχὺν μᾶλλον B ἀμφὶ τῷ στρατηγῷ D_w 7—9 στρατιώταις—
 λῦσαι om. E 9 λῦσαι B*CDi, λύσαι ADwp σφίσι τὴν ἔριν D
 9. 10 φησὶ post οὐστρ. Rwp 12 οὖν om. D 14 ἔτρεψαν
 CEB*D_wwp διώξεως p* 16 ἀπεστάλησαν D 17 χρυσόχειρος
 corr. ex χρυσόστομον (sic) D

larum domesticus duos duces se cum suis legionibus sequi iussit
 neque pati barbaros palantes praedas agere. Vesperi cum Chry- 26
 sochir cum suis ad radices montis castra haberet, iugo a Ro-
 manis praeoccupato, contentio de virtute inter utriusque ducis
 milites est orta, utri maiore vi bellica florerent. Ut vero sin- 27
 guli se praestare ceteris gloriabantur, quidam litem sedaturus
 “Quid” inquit “commilitones frustra nos iactamus, cum hoste
 propinquo non verbis sed factis iam demonstrare liceat, qui
 sint viri fortes?” Quo consilio probato statim hostes invaserunt, 28
 quos subito impetu percussos terga dantes diu persecuti tantam 29
 eorum stragem ediderunt, ut interiecta planities corporibus mor-
 tuorum impleretur; cecidit et Chrysochir multique capti et ad
 regem missi una cum Chrysochiris capite.

Ignatio patriarcha defuncto post ecclesiam per XI annos 30

μονάς, ὃς ἔνδεκα ἔτη τὰ πάντα τοὺς τῆς ἐκκλησίας ἴθινεν
οἶακας, ὁ Φώτιος τὸ δεύτερον παρὰ τοῦ Βασιλείου εἰς τὸν τῆς
D 31 ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνάγεται. ἐπιβουλὴ δὲ συσκευαζομένη
W III 136 32 κατὰ τοῦ βασιλέως οὐκ ἔλαθεν. ὅθεν ὁ μὲν ἐξάρχων αὐτῆς
Ῥωμανὸς ὁ Κουρκούας ἐξεκόπη τὰ ὄμματα, οἱ δὲ τούτῳ συν- 5
ομοσάμενοι αἰκισθέντες καὶ καρέντες τὴν τρίχῳιν ὑπερορίαν
κατεδικάσθησαν.
9 Ἦδη δὲ τοῦ ἔαρος ἀναλάμποντος ἐκστρατεύει κατὰ τῆς
Συρίας τὸν ἕνα τῶν υἱῶν τὸν Κωνσταντῖνον ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ
καὶ εἴλε τῶν φρουρίων τινά, ἔνιοι δὲ προσεχώρησαν αὐτῷ διὰ 10
2 τὴν τῶν ἄλλων ἄλῳσιν δειλιάσαντες. εἴτα τῇ Γερμανικῇ προσ- D IV 27
βάλλει καὶ τὰ προάστια δηώσας αὐτῆς ἀφίκετο πρὸς πόλιν
3 τὴν Ἀδαταν καὶ ταύτην ἐπολιόρκει. ὀλιγώρως δὲ πρὸς τὴν
πολιορκίαν διακειμένων τῶν πολιτῶν αὐτῆς ἤρето αὐτοὺς ὁ Βα-
P II 169 A σίλειος δὲ πεποιθότες οὐ προσέρχονται οἱ, ἥδη τῆς πόλεως 15
4 ἀλισκομένης. καὶ τις τῶν χρόνῳ προβεβηκότων φηοῖν ἀκριβοῦς
εἰδέναι ὡς "οὐχ ὑπὸ σοῦ πέπρωται τὴν πόλιν ἀλῶναι νυνί,

3 περὶ ἐπιβουλῆς C 8 ἐκστρατεία κατὰ Συρίας C 11 οἱ πολιορκῶν
τὴν Ἀδαταν ὁ βασιλεὺς καὶ ὁρῶν τοὺς ἐντὸς μὴ φροντίζοντας τῆς πολιορ-
κίας, ἤρето τὸν τρόπον καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ C

2 ὁ om. B 5 κουρκούα w*p (Wo lat.: Curcuas) 6 τρίχα
Ewp 8 ἀναλάμπωντος D τῆς om. O 9 τὸν prius] τὸν AR, τῶν B,
om. Ewp 10 post δὲ add. καὶ Rwp 12 προάστια D, corr.
Dw δηώσας BD_wWDi, δηώσας AR, δηκιάσας p* 13 ἄδα-
ταν D, corr. Dw, Ἀδάταν Cedr. (Scylitz.) II p. 214, 16 13. 14 πρὸς
τὴν πολ. post αὐτῆς D 15 οὐπω D, δὲ corr. Dw 16 τῷ D, τις corr. Dw
ἐρχονται ... ἥδη D, corr. et suppl. Dw 17 ὑπορο πέπρωται (ut videtur) D, ὑπὸ
σοῦ πέπρωται corr. Dw 17 ἀλῶ (punctis nótatum) καὶ τὴν
πόλιν | νυνί D, corr. Dw

gubernatam, Photius a Basilio secundum in pontificia sede collo-
31. 32 catur. Insidiae regi structae non latuerunt, eiusque princeps
Romanus Curcuas oculis est privatus, reliqui flagris caesi rasis-
que pilis relegati.

9. Sub vernum tempus una cum filio Constantino Syriae
bellum infert, castella quaedam capit, quosdam injecto ex cete-
2 rorum expugnatione terrore in deditionem accipit. Deinde Ger-
maniciam invadit et suburbiis incensis urbem Adatam obsidet.
3 Civibus negligenter se defendentibus, Basilio rogante, qua re
4 freti se non dederent, urbe iamiam capienda, quidam propectae
aetatis homo ait se certo scire, non esse in fatis, ut nunc urbs
ab ipso caperetur, sed ab alio, qui ex eius lumbis descenderet,

ἀλλ' ὑφ' ἐτέρου τῶν ἐξ ὁσφύος καταγομένων τῆς σῆς Κων-
 σταντίνου τὴν κλησιν." τοῦ δὲ βασιλέως τὸν υἱὸν ἐπιδείξαντος 5
 καὶ "οὗτος ὁ Κωνσταντῖνός ἐστι" φήσαντος, ὁ γηραιὸς ἐκείνος
 "οὐχ οὗτος" εἶπεν "ὁ Κωνσταντῖνός ἐστιν, ὑφ' οὗ ἡμῶν ἡ
 5 πόλις ἀλώσεται, ἕτερος δὲ τις τῶν ἀπογόνων τῶν σῶν." μη- 6
 νίσας οὖν ἐπὶ τοῖς τοῦ πρεσβύτου προμαντεύμασιν ὁ Βασίλειος
 κραταιότερον τῇ πολιορκίᾳ ἐπέθετο. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἦνευ, καὶ 7
 ψῦχος δὲ γεγονὸς ἐλύπει σφόδρα τὸ στρατεύμα, τὴν πολιορκίαν
 λιπὼν ἐπιανόδου ἐμέμνητο, τοὺς αἰχμαλώτους ἀναιρεθῆναι προσ-
 10 τάξας, ἵνα μὴ φυλακῆς δέωνται ἢ τι νεωτερίσωσιν ἀδείας λα- B
 βόμενοι.

Οἱ δ' ἐκ Ταρσοῦ καὶ Μελιτηνῆς Ἀγαρηνοὶ τὰς Ῥωμαϊκὰς 8
 κατέτρεχον χώρας, οἷς ἀντεπὼν ὁ στρατηλάτης Ἀνδρέας τὰς
 ὁρμὰς αὐτῶν ἀνέκοπτεν. ἐπιστελλαντος δὲ αὐτῷ τοῦ ἀμυρᾶ 9
 15 τῆς Ταρσοῦ ὡς "οὐδὲν σε ὁ τῆς Μαρίας υἱὸς δνήσει κατὰ σοῦ
 ἐπώντος μου", ἐκείνος τὴν βλάβοφημον ἐπιστολὴν εἰκόνοσ τῆς
 θεομήτορος ἐξηρτήσατο, "ἀνταπόδος τῷ ἀλαζόνι" λέγων "ὦ
 δέσποινα, τοῦ φρονάγματος τὰ ἐπίχειρα." καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐχώ- 10

12 ὅπως οἱ ἐκ Ταρσοῦ καὶ Μελιτηνῆς Ἀγαρηνοὶ ἡττήθησαν C

3 post οὗτος supra vocem add. ἐστιν C κωνσταντῖος D, corr.
 D_w ἐστι om. C 4 οὐχ οὐ D, corr. D_w οὕτως E ἀφ'
 D, corr. D_w 4. 5 ἡ πόλις ἡμῶν D 6 πρεσβυτέρου BC, πρε-
 σβύτου C sed ou in ras. μαντεύμασιν C 7 δ' D 8 ψῦχος
 ARwp, corr. Di δὲ om. B 12 μελιτηνῆς C, μελιτινῆς D mutat ex
 μελιτηνῆς 14 ἀνέκοπτεν RwpDi, ἀνέκοπτε A, v. ad XIII 1, 5
 αὐτοῦ D, αὐτῷ corr. D_w 15 τῆς ταρσοῦ om. D Wo lat.
 κατὰ σοῦ D, corr. D_w 16 post ἐπιστολὴν add. ἀναλαβὼν B,
 λαβὼν Rwp 17. 18 λέγων post δέσποινα D

nomine Constantino. Cum vero rex filio demonstrato eum esse 5
 Constantinum dixisset, senex autem diceret eum non esse Con-
 stantinum, a quo sua urbs capienda esset, sed alium quendam
 ex regis posteris, Basilius ob eam senis divinationem iratus 6
 oppugnationem urbis acrius urget; cum autem nihil proficeret, 7
 sed frigus exercitum valde infestaret, soluta obsidione reditum
 cogitat, captivis interfici iussis, ne custodia opus esset neve illi
 opportunitatem nacti quid novarent.

Cum autem Tarsenses et Melitenaei Agareni provincias Roma- 8
 nas incursarent, dux Andreas eorum insolentiam reprimebat et 9
 missis ad se ab amera Tarsensi blasphemis litteris, si ipse illum
 invaderet, nihil Mariae filium profuturum, illa accepta epistula
 et imagini dei matris appensa "Domina" inquit "remunerare
 fremitum hominis arrogantis." His dictis contra blasphemum 10

- ρει κατὰ τοῦ βλασφημήσαντος, καὶ μάχης κροτηθείσης τρέπον-
ται οἱ πολέμιοι, καὶ γίνεται τούτων φόνος πολὺς, καὶ αὐτὸς
C 11 δὲ ὁ ἀμηρᾶς ἀποσφάττεται, μετρίων διαφυγόντων τινῶν. φθο-
ρηθεὶς δὲ ὁ στρατηλάτης διεβέβλητο ὡς δυνάμενος καὶ τὴν D IV 28
12 Ταρσὸν ἐξελεῖν οὐκ ἠθέλησε. διὸ ἀφαιρεῖται μὲν τὴν ἀρχὴν 5
ὁ βασιλεὺς ἀπ' αὐτοῦ, δίδωσι δὲ ταύτην τῷ Στυππειώτῃ ἐπαγ-
γελλομένῳ καὶ τὴν Ταρσὸν ἐκπορθῆσαι καὶ ἄλλα πλείω κατωρ-
13 θωκέναι νεανειομένῳ· ὃς οὐ μόνον ὧν ἡῦχει οὐδὲν κατωρ-
θώκει, ἀλλὰ καὶ δυστυχήματι περιπέπτωκεν ἐξ ἀμελείας καὶ
14 ἀπερικοπέτου σκηνώσεως. γνόντες γὰρ οἱ βάρβαροι τὸ ἐκείνου 10
στρατόπεδον ἀφυλάκτως ἔχον, νυκτὸς αὐτῷ ἐπιτίθενται καὶ
ἀναιροῦσι πολλούς, οἱ πλείους δ' ἐπ' ἀλλήλων συμπατούμενοι
15 διεφθείροντο· καὶ οὕτως ὑπερέσχον οἱ ἐκ τῆς Ἀγαρ. ἀλλὰ τὰ
D μὲν ἐφα τοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον, χειρόνως δὲ διέκειντο τὰ
ἐσπέρια. 15
16 Ἡ τε γὰρ τοῖς Ῥωμαίων βασιλεῦσιν ὑπήκοος Ἰταλία καὶ
τὰ πλεῖστα τῆς Σικελίας ὑπόφορα τοῖς Καρχηδονίοις ἐπὶ τῆς
βασιλείας τοῦ Μιχαὴλ γεγόνασιν, ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλλα τῶν ἐθνῶν

16 περὶ τῶν ἐκ Καρχηδόνος Ἀγαρηνῶν CF.

1 συγκροτηθείσης D 4 ὡς AEWp, ὅτι O 5. 6 ὁ βασ. τ. ἀρχὴν
EWp 6 στυππειώτῃ BC, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 217, 19
7 πλείονα B κατωρθωκέναι R (in C corr. ex κατορθ.) Di, κατορ-
θωκέναι AB^wp 8 ὧν οὐδὲν ἡῦχει D, οὐδὲν ὧν ἡῦχει RD^wwp
κατωρθωσεν Rwp 12 δὲ R^wwpDi 13 τὰ RwpDi, τῇ A
14 τοιοῦτον C εἶχε Rwp, ἔσχε A, v. Hultschium *Die erzähl.*
Zeitf. cet. XXIV 5 ss. 13—15 τὰ μὲν . . ἔσχε τὸν τρόπον, χει-
ρόνως δὲ διέκειντο τὰ ἐσπέρια] De chiasmo v. ad XIII 2, 6 17 ὑπό-
φορα ARw, ὑπόφθορα B, ὑπόφοροι p* 17. 18 τῆς τοῦ μιχαὴλ
βασιλείας O 18. p. 425, 1 πλείονα τ. ἐθνῶν O

- illum eduxit copias, commissaque pugna hostes in fugam versi
maxima ex parte cadunt, ipseque ameras iugulatur, paucis fuga
11 elapsis. Sed dux ex invidia delatus, quod, cum ipsam Tarsum
12 capere potuisset, noluisse, rex imperium illi ademptum Styppio-
tae tradit et Tarsi excidium pollicenti et alia multa iuveniliter
13 iactanti; qui adeo nihil eorum, quae gloriabatur, effecit, ut etiam
tum ex negligentia, tum castris inconsiderate positis in cladem
14 incideret. Nam barbari eius castra, in quibus nullas agi excubias
cognorant, noctu aggressi multos caedunt, sed plures a sese ob-
15 triti perierunt, itaque superiores fuere Agareni. Eo rerum orien-
taliū statu, occidens peius etiam se habebat.
16 Nam Italia, quae Romanis regibus parebat, et maxima
Siciliae pars et multae gentes aliae sub rege Michaële tributariae

πλείονα. στόλον γὰρ ἐξαργύσαντες οἱ ἐκ Καρχηδόνος Ἀγαρηνοὶ 17
πολλὰ μὲν εἶλον πολίσματα, τέλος δ' ἐπολιόρκουν καὶ τὸ Ῥαού-
σιον. στέλλουσιν οὖν οἱ Ῥαούσιοι πρεσβείαν πρὸς τὸν βασιλέα 18
Βασίλειον, ἐπικουρίαν παρ' αὐτοῦ ἐξαιτούμενοι· καὶ δς ἑκατὸν 19
5 αὐτοῖς πολεμιστηρίους νῆας ἐκπέπομφεν, ὡς ἐπιέναι σφίσι μα-
θόντες οἱ πολιορκοῦντες Ἀγαρηνοὶ λύσαντες τὴν πολιορκίαν τοῦ
Ῥαουσίον τῇ Λογγιβαρδία προσέβαλον· καὶ τὸ ἄστυ τῆς Βά- 20
ρεως εἶλον καὶ οὕτω κεκρημένοι ὀρμητηρίῳ πάσης τῆς Λογγι- P II 170 A
βαρδίας ἐκράτησαν. γνόντα δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ παρὰ 21
10 τῶν Ἀγαρηνῶν τούτων, ὡς εἴρηται, πιεζόμενα τὸ γεγονός κατὰ W III 137
τὸ Ῥαούσιον, καὶ οὗτι τὴν ἐκ βασιλέως συμμαχίαν δέισαντες οἱ
D IV 29 πολέμοι τῆς πολιορκίας ἀπέστησαν, πρεσβεύουσι καὶ αὐτοὶ συμ-
μαχίαν αἰτοῦντες καὶ ἑαυτοὺς τῇ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ ὑπο-
τιθέμενοι. καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν πρεσβείαν προσήκατο καὶ ἐπε- 22

14 οὗτοι δ' ῥῆξ Φραγγίας (φρυγίας E) συννεμάχησε (συννεμαχέσατο E) τοῖς
Ῥωμαίοις (hic desinit E) κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν. καὶ ἡττηθέντων ἑάλω καὶ
ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν παρὰ τοῦ ῥηγός· καὶ ὅσα ἐμνηχανήσατο καὶ διέθρα· καὶ
ὅσα ἐποίησεν CE

1 ἐκ Καρχηδόνος] καρχηδόνιοι D 2 δὲ D τὸ ῥαούσιον AR,
ταραούσιον D, το (sic) ῥαγούσιον D_wwp, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 219,
10, Const. Porphyrog. III p. 130, 6 cet. 3 ῥαούσιοι AR, ῥα-
γούσιοι D_wwp 5 ἐπὶ D, ἐπιέναι corr. D_w 6. 7 τοῦ ῥαουσίον
om. C 7 ῥαουσίον AR, ῥαγούσιον D_wwp 8 οὕτω A, οὕτω RwpDi ὀρμητήρια
D, corr. D_w 9 στάλντια (sic) ἔθεντο D, τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ corr.
D_w 10 τούτων om. O, add. D_w 11 δέισαν τις D, corr. D_w
γεγονὼς D, corr. D_w 10. 11 κατὰ τὸ ῥαούσιον AR, ἡ ταραου-
σίον D, κατὰ τὸ ῥαγούσιον D_wwp 11 δέισαν τις D, corr. D_w
11. 12 οὐ πολέμει D, οἱ πολέμοι corr. D_w 13 αὐτῆς τοῦ ἐφ'
ἐαυτοῦ D, αἰτοῦντες καὶ ἑαυτοὺς corr. D_w 14 βασιλείος D Wo lat., βασι B
ἐπικούρησε C

factae sunt Carthaginensibus. Carthaginienses enim Agareni, 17
classe instructa multisque oppidulis captis, Rausium obsident.
Rausinis per legatos auxilia petentibus, Basilius centum naves 18. 19
bellicas subsidio mittit, quas contra se ire Agareni obsidentes
ubi cognoverunt, soluta Rausii obsidione Longobardiam invasere,
captaque Bari urbe itaque tuto receptu usi totam Longobar- 20
diam occuparunt. Ceterae quoque gentes, quae ab Agarenis 21
premebantur, cum audissent, quid Rausii accidisset et quomodo
hostes reformidatis regiis auxiliis ab obsidione destitissent, auxi-
lia et ipsae petunt se Romano imperio subicientes. Rex recepta 22

κούρησε τοῖς αἰτήσασι διὰ τε τοῦ προειρημένου στόλου καὶ διὰ
 23 τοῦ τῶν Φράγγων ῥηγός. ἐπέστειλε γὰρ ἐκείνῳ συλλαβέσθαι
 τοῦ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν πολέμου τῷ τῶν Ῥωμαίων στρατεύ-
 24 ματι· ὅφ' ὧν ἢ τῶν Ἀγαρηνῶν κατεπολεμήθη στρατιὰ καὶ ὁ
 ἀρχηγὸς αὐτῶν ἐάλω σουλδάνος καλούμενος, δν ὁ ῥήξ τῶν 5
 B 25 Φράγγων ἐν Καπύῃ ἀπήγαγεν. ὅπου δύο διατρίψας ἐνιαυτοὺς
 οὐκ ὤφθη παρά του μειδιάσας οὐδέποτε, ὥστε τὸν ῥήγα θαυ-
 μάζειν καὶ εἴ τις ἀπαγγεῖλῃ αὐτῷ γελῶντα τὸν βάρβαρον, δώ-
 26 σειν τι ἐπαγγέλλεσθαι τῆς ἀγγελίας μισθόν. εἶπεν οὖν τίς ποτε
 ἰδεῖν τὸν σουλδάνον γελάσαντα. καλέσας οὖν τὸν βάρβαρον ὁ 10
 27 ῥήξ τὴν αἰτίαν τοῦ γέλωτος ἤρετο. ὁ δὲ τροχὸν εἶπεν ἀμάξης
 ὄρεᾶν, οὗ τὸ μὲν πρόσγειον ἦν, τὸ δ' ἤρτο μετέωρον, εἶτα τὸ
 μὲν μετέωρον κατήκτο πρὸς γῆν, τὸ δὲ πρόσγειον μετέωριστο.
 28 “οὕτω δ' εἰκάσας καὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα κινεῖσθαι καὶ
 μεταφέρεσθαι ἐξεγέλασα, λογισάμενος ὡς οὐκ ἀδύνατον οὕτω 15
 διατεθῆναι καὶ τὰ κατ' ἐμαυτόν, καὶ ὥσπερ ἐξ ὕψους κατη-
 νέχθην εἰς ταπεινότητα, οὕτως αὐθις ἴσως ἐκ χθαμαλότητος
 C εἰς ὕψος ἐπαρθῆναι καὶ γενέσθαι μετάρσιος.” ταῦτα μὲν εἶπεν
 29 ἐκεῖνος. ὁ δὲ ῥήξ καὶ τὴν τῶν λόγων ἀλήθειαν εἰς νοῦν εἰλη-

1 τῆς D, τοῖς corr. D_w 2 συνεπιλαβέσθαι Rwp 3 τοῦ D, τῷ
 corr. D_w 6 ὅπη E(wpDi) 8 ἀπαγγεῖλῃ E(B-W), ἀπαγγεῖλει A,
 ἀπαγγεῖλειεν OwpDi, v. ad XIV 10, 11 9 τι om. O 10 οὖν
 AEwp, δὲ O 11 τροχοῖς Rwp Cedr. (Scylitz.) II p. 221, 15
 ἀμ. εἶπεν C 12 ὅν Rwp 14 κινεῖσθαι E 16 καὶ ante τὰ
 om. C τὰ om. D, suppl. D_w 17 ἴσως om. D W^o lat.
 θαμαλότητος D 18 ἀρθῆναι D

legatione supplicibus et classe illa et per Francorum regem opem
 23 tulit, a quo per litteras petierat, ut Romanis legionibus in bello
 24 Agarenico adesset; ab iisque Agarenorum exercitu devicto eorum
 princeps, quem suldanum vocant, captus et a rege Francorum
 25 Capuam perductus est. Ubi cum biennium versatus esset, nun-
 quam a quoquam risisse visus est, ut rex miratus diceret se ei,
 26 qui barbarum risisse nuntiaret, praemium daturum esse. Quem
 suldanum cum quidam semel risisse nuntiasset, arcessito bar-
 27 baro risus causam rex quaesivit. At ille “Rotam currus” inquit
 “vidi, ubi cum altera terrae incumberet, altera sursum tolleretur,
 mox ea, quae sublimis fuerat, depressa, quae humilis, in altum
 28 elata est. Unde coniectura capta res humanas eodem quoque
 modo moveri et transferri, in risum erupi, posse fieri cogitans,
 ut et mearum rerum status idem esset ac me, quemadmodum e
 sublimi sum humum depressus, sic iterum ex humili loco in
 29 altum forte elatum sublimem fore.” Rex et veritate orationis
 considerata et suldani fortunae commutationem miseratus eum

γῶς καὶ τὸν σουλδάνον τῆς μεταβολῆς κατοικτείας ὤκειώσατό
 τε αὐτὸν καὶ παρηγοίας μετέδωκε, καὶ συνετὸν τὸν ἄνδρα οἰ-
 όμενος ἐκοινώνει καὶ βουλευμάτων αὐτῷ. ὁ δὲ περιεργός ὢν
 δόλῳ τὸν ῥῆγα μετέρχεται. ὁ μὲν γάρ ῥῆξ τὴν τε Καπύην 30
 5 καὶ τὸν Βενεβενδὸν τὰς πόλεις νέον κτησάμενος, ἐδεδοίκει περὶ
 D IV 30 αὐταῖς μήποτε τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιήσωνται. ὁ δὲ βάρβαρος 31
 ἐκεῖνος τοῦτ' ἐγνωκῶς πρόσεισι τῷ ῥηγὶ καὶ φησιν "εἰ βούλει
 σοι τὴν τῶν πόλεων τούτων ἀρχὴν βεβαίαν προσεῖναι, τοὺς
 λογιμωτέρους τῶν ἐν αὐταῖς μετάγαγε ἀλλαχοῦ, καὶ οὐκέτι τὸ D
 10 πλῆθος καθ' ἑαυτὸ γεγονὸς οὐδὲν φρονησεί νεώτερον." συν- 32
 οῖσουσιν οὖν τὴν συμβουλὴν ὁ ῥῆξ οἰηθεὶς ἔθετο τῷ σκοπῷ,
 καὶ ἀσυμφανῶς δεσμὰ ἐχαλκείοντο. εἰτα καὶ τοῖς ἐξόχοις τῶν 33
 ἐν ταῖς πόλεσιν ὠμίλει ὁ πονηρὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ καὶ ὥσπερ φι-
 λικώτερον προσεφέρετο καὶ ἐν ἀπορρήτοις λέγει αὐτοῖς ὡς "ὁ
 15 ῥῆξ βούλεται τοὺς ἀξιολογωτέρους τῶν πολιτῶν ὑπὸ δεσμοῖς
 ποιησάμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν μεταγαγεῖν, καὶ πίστις", 34

6 σημειῶσαι E

2 τὸν om. D 3 πανούργος D_w 4 ἐξ ὅλης D, ὁ μὲν corr. D_w
 καπύην E (v. XVI 9, 37), κατεπύην D, corr. D_w 5 τὸν A,
 τὴν RwpDi βύρβηδον D, corr. D_w νέον om. E
 6 αὐταῖς AED_w, αὐτῶν Owp ἀντιποιήσωνται ARD_w, ἀντιποιήσον-
 ται DEwp 7 τοῦτε D, corr. D_w ἐγνωκῶς D, corr. D_w
 7. 8 βούλεισον D, βούλει σοι corr. D_w 9 ἐλλογιμωτέρους B
 αὐτοῖς D, corr. D_w μέταγε ED_wwp, ἐπήγαγε D 10 ἑαυτὸν D,
 corr. D_w φρονουνενέτερον (punctis notatum) D, corr. D_w
 συνοῖσεισαν D, corr. D_w 11 βουλὴν D, corr. D_w βερεξήν-
 θιον D, ὁ ῥῆξ οἰηθεὶς corr. D_w 12 δέσμα D ἐχαλκείετο D_w
 12. 13 τῆς ἐξόχης προ'καλὴν (?) D, τοῖς ἐξόχοις τῶν ἐν corr. D_w
 13 καὶ ὥσπερ φιλικώτερον in lac. XI fere litter. add. D_w 14 ἀπορ-
 ρωτάτ . . . D, ἀπορρήτοις λέγει corr. et suppl. D_w 14. 15 θεο-
 λογωτέρους D, quo deleteo add.: ὡς ὁ ῥῆξ βούλεται τοὺς ἀξιολογωτέ-
 ρους D_w 15 δεσμοῦ D, corr. D_w 16 καὶ D, εἰς corr. D_w
 πίστις DEwp

liberius habitum in familiaritatem suam ascivit et eius, ut viri
 prudentis, consiliis utebatur. Is vero, homo callidus, regem cir-
 cumvenit. Nam barbarus ille, cum regem Capua et Benevento 30
 modo potitum vereri cognovisset, ne eae urbes de vindicanda 31
 libertate cogitarent, "Si" inquit "imperium istarum urbium fir-
 mum habere studebis, cives clariores alio transferto. Neque
 enim vulgus per se novarum rerum erit cupidum." Id consilium 32
 rex utile fore ratus, sententia barbari probata vincula ferrea
 clam fabricabatur. At improbus ille vir cum utriusque civitatis 33
 principibus colloquens atque in eorum familiaritatem sese insi-
 nuans secreto dicit regem velle primarios cives vinctos in suam

ἔφη, “τῶν λόγων τὸ τὰς σιδηρέας ἀλύσεις χαλκεύειν καὶ χειρο-
 35 πέδας καὶ ἄλλα δεσμά.” τοῦτο τοῖσιν ἐκεῖνοι ἀληθῆς εὐρη-
 κότες, εὐνοεῖν αὐτοῖς αὐτὸν ὑπειλήφασιν, καὶ ἐξεληθόντι πρὸς
 P II 171 A κυνηγέσιον τῷ ῥηγὶ τὰς πύλας τῶν πόλεων ἐπεζύγωσαν καὶ
 36 οὐκέτι τοῦτον ἐντὸς εἰσεδέξαντο. καὶ ὁ μὲν ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν, 5
 ὁ δὲ σουλδάνος παρὰ τῶν πολιτῶν ἐκείνων ἀντιμισθίαν εὗρατο
 37 τὴν ἐλευθερίαν. ἀπελθὼν οὖν καὶ τὴν πρότερον ἀρχὴν αὐτῆς
 κατακτησάμενος, ἐκστρατεύει κατὰ τῶν εἰρημένων πόλεων τῆς
 38 τε Καπύης καὶ τῆς Βενεβενδοῦ. οἱ δὲ τῇ πολιορκίᾳ πιεζόμενοι
 στέλλουσι πρὸς τὸν ῥῆγα, συγγνωμονῆσαι σφίσι καὶ συμμαχήσαι 10
 39 θερμῶς ἐξαπτούμενοι. ὥς δ’ ἐκεῖνος τὴν πρεσβείαν οὐ προσή-
 κατο, ἐπιχαίρειν ἐλπὼν τῇ ἀπωλείᾳ αὐτῶν, πρὸς τὸν βασιλέα
 Βασιλείον ἐτέραν πρεσβείαν ἐστάλκασι, παρακαλοῦντες ἐπαρῆξαι
 B 40 αὐτοῖς κινδυνεύουσι. καὶ ὃς ὑπέσχετο, καὶ ὁ πρεσβευτὴς ἐπαν-
 41 ῆει, θαρροεῖν παρεγγνήσων τοῖς συμπολίταις αὐτοῦ. ἐάλω δ’ 15
 W III 138 ὑπὸ τῶν πολεμίων, καὶ μαθὼν ὁ σουλδάνος ὅπη τε ἦν καὶ D IV 31
 42 οἷα κομίζει τοῖς ἀστοῖς εὐαγγέλια, φησὶ πρὸς αὐτὸν “εἰ ζῇν
 ἐθέλεις, ἀπαγορεῦσαι τὸν βασιλέα τὴν συμμαχίαν τοῖς πέμψασί
 σε ἀπαγγεῖλον ἐκ τοῦ τείχους προκύπτουσιν· εἰ γὰρ μὴ οὕτω

1 τοὺς ἀλύσεις D, τὸ τὰς σιδηρέας ἀλ. corr. et
 suppl. D_w τὰς ex τοὺς corr. B, τοὺς C, v. ann. anteced. χειρο-
 παιδίας D, corr. D_w 3 εὐνοεῖν w* p invitis AR αὐτὸν αὐτοῖς
 BD 5 καὶ ὁ μὲν AEWp, ὁ μὲν οὖν O ἑαυτὸν RwpDi, αὐτὸν A
 7 ἀπελθὼν οὖν AEWp, ἀπ. δὲ R, καὶ ἀπ. D πρότερον RwpDi
 αὐτῆς om. D, αὐτοῦ BC 8 κατακτησάμενος RwpDi, καταστη-
 σάμενος A 9 καπύης E, v. XVI 9, 30 10 συμμαχήσαι D, corr. D_w
 11 οὐ πρὸς. τ. πρεσβ. O 14 καὶ ὃς] κακεῖνος O 16 ὅποι D 18 πέμ-
 ψασιν Ewp, v. ad XIII 1, 5 19 σε AR, τε w* p οὕτως B

34 transferre regionem. Quod vere a se dici, illud argumento esse,
 35 quod ferreas catenas, manicas, alia vincula fabricaretur. Id illi
 cum verum invenissent, hominem sibi benevolum esse rati regi
 36 venatum egresso portas clausurunt. Is igitur non admissus
 domum rediit, suldanus autem, a civibus libertate remunerationis
 37 ergo accepta pristinoque imperio recuperato, iisdem Capuanis et
 38 Beneventanis bellum infert. Qui cum obsidione urgerentur, per
 legatos regem supplicibus verbis orant, ut sibi et veniam daret
 39 et auxilio veniret. Sed ut ille, repudiata legatione, se interitu
 illorum laetari dixit, ad regem Basilium alia legatione missa,
 40 ut sibi periclitantibus subveniret, cum legatus impetratis auxiliis
 41 rediret cives suos bonis animis esse iussurus, captus est ab
 hostibus; ex quo cum suldanus cognovisset, unde veniret et
 42 quam laetum civibus afferret nuntium, ait ille: “Si vivere volue-
 ris, tuis de muro prospectantibus renuntiato regem auxilia ne-

ποιήσεις, ἴαθι αὐτίκα δὴ τεθνηζόμενος. ὁ δὲ συνέθετο ποιή- 43
σειν ὡς ἐνετέλλετο· καὶ σῆς πρὸ τοῦ τείχους δέσμιος κατεχό-
μενος ἔφη καὶ τὴν πρεσβείαν ἀνύσαι καὶ ἥξειν ὅσον ἤδη ἐκ
βασιλέως βοήθειαν· καὶ ὁ μὲν ταῦτα λέγων τοῖς ξίφεσι κατε-
5 τέμνητο. ὁ δὲ σουλδάνος τὴν τῆς πόλεως ἀπελπίσας ἄλωσιν 44
ὑπεχώρησε.

Καὶ ὁ τῆς Ταρσοῦ δὲ ἀμνηρῶς Ἑσμὰν μετὰ πλοίων μεγά- 45
λων, ἃ κονμπύρια τοῖς ἐκ τῆς Ἀγαρ ὠνόμασται, τῇ πόλει τοῦ C
Εὐρύπου προσέβαλεν· ἤρυσσε δὲ οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς τε ἀπώλετο
10 καιρίως πληγείς καὶ τὸ πλεόν τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ. ἀλλὰ μέντοι 46
καὶ ὁ τῆς Κρήτης κρατῶν Σαῖτ ὁ Ἀπόχυψ ἑτερον στόλον ἐτοι-
μασάμενος Φώτιόν τινα δραστήριον ἄνδρα τούτῳ ἐπέστησεν,
ὃς τὰ τε παράλια τοῦ Αἰγαίου καὶ τὰς νήσους ἐκάκον. ὃ συν- 47
αντήσας ὁ τῶν Ῥωμαίων στόλος, οὗ ναύαρχος ἦν ὁ τῶν πλωί-
15 μων δρουγγάριος ὁ πατρίκιος Νικήτας ὁ Ὠορύφας, πολλὰς μὲν
τῶν πολεμίων νηῶν τῷ ὕγριῳ πυρὶ ἀπετέφρωσε καὶ τοὺς ταύ-

7 οὗ ἐκ Ταρσοῦ πλοῖα ἐπολιόκουν τὴν Εὐρύπου· ἤρυσσαν δὲ οὐδέν CE
10 καὶ ἐκ Κρήτης ἑτέρα τὰς παραλίας (παρὰ τοὺς E) Ῥωμαϊκὰς ἐδήουν
χώρας· ἀλλὰ κακῶς ἀπηλλάγησαν (ἀπὸ τῆς E) CE.

1 δὴ RwpDi, δεῖν A 4 post βασ. add. εἰς C 5 ἀπελπίσας
τὴν τῶν πόλεων Rwp 6 ὑπεχώρησεν E (v. ad XIII 1, 5), ἀνε-
χώρησε D 7 ἀσμὰν D, corr. D_w 8 τῇ om. D, suppl. D_w
9 προσέβαλον D, corr. D_w δὲ om. D, δ' suppl. D_w 10 καὶ
... D, καιρίως corr. D_w πλεοντίας D, τὸ πλεόν τῆς corr. D_w
ἀλλὰ μέντοι AED_wwp, om. O 11 post κρήτης add. δὲ O
κρατησάντων D, corr. D_w ἀποχὰς Rwp, Ἀπόκαψ p* 12 δι-
καστήριον D, corr. D_w 13 νήσας (punctis notatum) ἀ κάκον D,
corr. D_w 14 οὐσαν ἀρχος D, οὗ ναύαρχος corr. D_w 15 δρου-
γγάριος (sic) A Ὠορύφας AB Cedr. (Scylitz.) II p. 227, 9, Ὠορύ-
τας (sic) D, Ὠορύφας RD_w, Ὠορύφας w* p, v. XV 24, 21 16 νηῶν
EwpDi, v. ad XV 23, 15

gasse; quod ni feceris, te e vestigio morituum scito." Promisit 43
ille se facturum, quemadmodum iuberetur; et vinctus astans ante
moenia, dum se legationem obisset et auxilia a rege statim ven-
tura dicit, gladiis dissecatur. Suldanus vero urbis expugnatione 44
desperata recessit.

Tarsi quoque ameras Esman cum magnis navigiis, quae 45
Agareni cumparia vocant, Euripi urbem aggressus nihil quidem
effecit, sed et ipse letali accepto vulnere periit et maxima pars
exercitus illius. Cretae autem princeps Saît Apochaps Photium, 46
virum strenuum, alteri classi a se instructae praefecit, qui et
Aegaei maris oram et insulas populabatur. Cui cum Romana 47
classis, cuius navarchus erat classis drungarius patricius Nicetas

ταῖς ἐμπλέοντας, πολλοὺς δὲ μαχαίρας ἔθετο ἔργον καὶ πλείους
 48 ὑποβρυχίους ἐποίησεν. ὅσοι δὲ τὸν πολυειδῆ τοῦτον ἔφυγον
 49 κίνδυνον, αἰσχυρῶς ἀποδράντες ἐσώθησαν. οὐκ ἡγάπων μέντοι
 D σωζόμενοι· πειρατικᾶς δὲ νῆας ἐτοιμασάμενοι τὴν Πελοπόννη-
 50 σον καὶ τὰς ἐκεῖ κατέτρεχον νήσους. ἀλλ' αὐθις αὐτοῖς ὁ ῥη- 5
 θεὶς τοῦ στόλου δρουγγάριος ἔπεισεν· τῷ γὰρ λυμένῃ προσορμίσας
 τῶν Κεγχρεῶν καὶ τὰ πολέμια πλοῖα περὶ Μεθώνην καὶ Πύ- D IV 32
 λον καὶ Πάτρας ἐμφιλοχωρεῖν ἐγνωκώς, διὰ τοῦ κατὰ Κόριν-
 θον ἰσθμοῦ ταχέως διαγαγὼν τὰς τριήρεις ἐν τῇ ξηρᾷ ἐπιτί-
 51 θεται τοῖς πολεμίοις ἀνωσιτί· καὶ τῷ ἀνελπίστῳ ἐκπεπληγμένων 10
 αὐτῶν τὰς μὲν τῶν ληστρικῶν νηῶν ἐπυρπόλησε, τὰς δὲ καὶ
 αὐτάνδρους κατέδυσσε, καὶ αὐτοῦ τῶν πολεμίων ἐξηγουμένου
 Φωτίου ἀναιρεθέντος. οἷτω μὲν οὖν καὶ ὁ τῶν Κρητῶν ἀπώ-
 λετο στόλος.

P¹II172A 10 Ἐξ Ἀφρικῆς δ' ἑτεραι νῆες αὐθις ἐξήκοντα παμμεγέθεις 15
 ἐξώρμησαν καὶ τῇ ὑπὸ Ῥωμαίους καὶ αὐταὶ ἐλυμαίνοντο καὶ
 2 μέχρι Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου προήλθοσαν. στέλλεται τοίνυν

15 περὶ τῶν ἐξ Ἀφρικῆς νηῶν· καὶ περὶ τῶν ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου
 ἀποδράντων· καὶ ὅπως οὐδένα ἐκείνων ἀνελὼν τοῖς λοιποῖς ἐνεποίησε
 φόβον C

2 ἀποβρυχίους D, corr. D_w 4 ἐτοιμασάμενος D, corr. D_w πελο-
 πόννησον RDi, πελοπόννησον ADE_wp 6 προσορμίσας D 7 κεγ-
 χρεῶν ARD_w, χρεῶν D, κεγχρεῶν E, κεγχρεῶν w*^p 8 πάτραν B
 10 ἀνωσιτί D, corr. D_w 12 post αὐτοῦ add. τοῦ O_wp ἐξηγο-
 μένου D, corr. D_w 13 καὶ ὁ AR, ὁ omisso καὶ BD, ὁ καὶ w*^p
 15 δὲ D αὐθις ἐτ. νῆες E_wp 16 αὐταὶ E_wpDi 17 κεφαλληνίας
 AR_wp, Κεφαλληνίας Di; v. ad p. 236, 9 ζακύνθου D, corr. D_w

Ooryphas, occurrisset, multas hostium navium una cum vectoribus
 48 demersit. Quicumque multiplex hoc discrimen turpi fuga evase-
 49 rant, incolumitate non contenti, piraticis navibus paratis, Pelo-
 50 ponneseum et vicinas insulas vexaverunt. Sed eos idem drun-
 garius, cum ad portum Cenchrearum appulisset ac naves hostium
 prope Methonam et Pylum et Patras crebro stationes habere
 didicisset, triremibus per Isthmum Corinthiacum celeriter terra
 51 traductis hostes subito aggreditur; iisque improvisa impressione
 percussis piraticas naves partim cremat, partim cum ipsis viris
 demergit, Photio quoque, hostium duce, interfecto. Sic Creten-
 sium quoque classis periit.

10. Verum ex Africa quoque aliae naves sexaginta ingen-
 tes Romanis provinciis vastandis usque ad Cephaleiniam et Zacyn-
 2 thum processerunt. Contra eas Narsan, classis praefectus, missus

ναυτικὸν κατ' αὐτῶν, ναυαρχοῦντα τὸν Νάσαρ ἔχον. πολλῶν 3
 δ' ἐκ τῶν περὶ τὴν εἰρεσίαν πονούντων ἀποδρασάντων, αἱ τριή-
 ρεις ἦσαν ἡμίκενοι· διὸ καὶ ὁ ναύαρχος οὐκ ἔκρινε δεῖν οὕτω
 συμμῖξαι τοῖς πολεμίοις, ἀλλ' ἀναφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ συμβάν,
 5 καὶ οἱ λειποτάκται ζητηθέντες ταχὺ κατεσχέθησαν. ἵνα δὲ καὶ 4
 φόβον ἐμποιήσῃ τῷ ναυτικῷ καὶ μηδένα κολάσῃ χριστιανόν,
 τριάκοντα τῶν ἐν εἰρκταῖς φρουρουμένων Ἀγαρηνῶν ἐκβλη-
 θῆναι κελεύει νυκτός, καὶ περιχρῖσθαι μὲν ἀσβόλῃ τὰς ὄψεις B
 αὐτῶν, ὥς ἄν μὴ ἐπιγινώσκοντο, εἶτα καὶ αἰκίσασθαι σφᾶς
 10 καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς περιαγαγεῖν ἀνασκολοπισθῆναι τε ἀπα-
 χθέντας εἰς Πελοπόννησον. οὗ γενομένου οἱ τοῦ στόλου ναυ- 5
 τικοὶ ἐξεδειματώθησαν καὶ οὕτω τοῖς ἐναντίοις ἐπὶ λῆθον νυκτός
 καὶ τρόπαιον ἤρατο, τῶν μὲν ἀπολομένων, τῶν δὲ ἐαλωκότων.
 εἶτα καὶ εἰς Σικελίαν διέβησαν καὶ τὰς ἐκεῖ πόλεις, ὅσαι τοῖς 6
 15 Καρχηδονίοις διέφερον, ἐκάκισάν τε καὶ ἐξεπόρθησαν.

Καὶ οἱ ἐκ μεσημβρίας δὲ Ἄραβες ἐσχολακέναι τὸν Ῥω- 7
 D IV 33 μαῖκὸν μαθόντες στόλον, τὰ τῆς Φοινίκης καὶ τῆς Συρίας ναυσι

11 οἱ ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἐν τῇ ναυμαχίᾳ (ἐν—ναυμ.
 om. E) CE 16 οἱ τῶν τοῦ στόλου εἰς οἰκοδομὰς ἀσχολουμένων, οἱ
 Ἀγαρηνοὶ ἀδεῶς τὰ παράλια ἐκάκουν C

1 νάσαρ AR Cedr. (Scylitz.) II p. 229, 9, ἄσαρ B, νάρασαν ED_wwp
 4 συμμῖξαι Ewp 5 λειποτάκται AR (C ει in ras.) wp, λειποτάκται
 Di, v. ad XV 18, 11 7 ante ἀγαρ. add. αἰχμαλώτων Owp 8 πε-
 ριχρῖσθαι ARwp, corr. Di μὲν om. D 9 καὶ om. Ewp 11 πελο-
 πόννησον RDi, πελοπόννησον ABDwp 12 οὕτως D, corr. D_w
 ὑπεναντίοις D 14 διέβισαν D, corr. D_w ὅσα D, corr. D_w
 15 καρχηδόνιος D, corr. D_w διέφθειρον D, corr. D_w 14. 15 τοῖς
 K. διέφερον] v. C. B. Hasium ad Leon. Diac. p. 494 ss. et Zonar.
 XVII 7, 37. 28, 10. XVIII 22, 19

est. Sed cum tot ex remigibus fugam cepissent, ut triremes 3
 semivacuae essent, navarchus ita cum hostibus non congregiendum
 esse ratus casum illum ad regem refert et desertores inquisiti
 ac cito reperti sunt. Ut autem terrorem incuteret nautis nec 4
 ullum tamen Christianum supplicio afficeret, triginta captivos
 Agarenos carcere noctu extractos fuligine inungi, ne agnosce-
 rentur, flagrisque caesos per forum circumduci et in Peloponne-
 sum perductos palis affigi iussit. Quo facto classiarii perterriti 5
 hostes noctu aggressi profligarunt, aliis caesis, aliis captis. Deinde 6
 in Siciliam quoque transvecti urbes Carthaginensibus obnoxias
 vexarunt et vastarunt.

Ceterum a meridie Arabes, cognito Romanae classis otio, 7

8 προσπλέοντες ἐκάκουν παράλια. ὁ γὰρ βασιλεύς, ὅτι Μιχαὴλ
 C ἀνείλε τὸν πρὸ αὐτοῦ βασιλεύοντα, οἷον ἐξίλασκόμενος τὸν θεόν,
 πολλαχοῦ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων τῷ ἀρχιστρατήγῳ Μιχαὴλ
 9 ναοὺς ἐδείματο ἐκ καινῆς· καὶ ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς ἀνακτόροις
 ἐδομήσατο τοῦτῳ πολυτελές τε καὶ πολυδάπανον τέμενος, ὃ καὶ 5
 W III 139 10 Νέαν ἐκκλησίαν ἐκάλεσεν. ἐν τούτοις οὖν τοῖς δομήμασι τῶν
 πλοίων ἀσχολουμένων, καὶ τῶν νῶτων αἰπῶν οὐκ ἀφιστα-
 μένων ἀπὸ τῶν ἄρσεων, τῶν τε χειρῶν αὐτῶν ἐν τοῖς κοφί-
 11 νοις δουλευουσῶν, ὁ στόλος ἐσχόλασε· διὸ καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ
 ἀδεῶς, ὡς εἴρηται, τὰ παράλια ἐληίζοντο καὶ οὐ μόνον ταῦτα 10
 12 ἐκάκουν, ἀλλὰ καὶ τὴν Συράκουσαν ἐξεπόρθησαν. ὁ δὲ βα-
 D σιλεὺς ταῖς οἰκοδομαῖς τὸ ναυτικὸν τοῦ στόλου κατέτρυχε, καὶ
 τῷ προφήτῃ Ἡλιοῦ τῷ Θεοσίτῃ ναὸν ἀνεγείρας· εἶμα γὰρ
 τοῦτον διαφερόντως καὶ ὤετο προσληφθήσεσθαι ποτε παρ' αὐ-
 13 τοῦ καὶ τῷ πυρίνῳ συνεπαρθήσεσθαι ἄρματι. ὅμως μέντοι 15
 τὴν ἄλωσιν καὶ κατασκαφὴν τῆς Συρακούσης μαθὼν ἔστειλε
 τοὺς ἀντικαταστησομένους τοῖς ἀλιτηρίοις Ἀγαρηνοῖς· ἀλλ' οὐδὲν
 14 ἦνυστο. εἶτα τὸν Φωκᾶν Νικηφόρον μετὰ δυνάμεως ἀξιομίχον

1 βασιλεὺς O Wo lat. post ὅτι add. τὸν B 2 ἐξίλασκόμενος D, corr.
 D_w 5 ἐδομήσατε D, corr. D_w 6 ἐκκλησίαν RwpDi, ἐκ κλή-
 σεως A 6. 7 δομήμασιν (δομήσασιν p*) ἀσχ. τ. πλοίων Ewp
 8 αὐτῶν τοῖς κοινοῖς D, corr. D_w 9 καὶ om. Rwp 10 ἐλνί-
 ζοντο D, corr. D_w 12 τὸ ναυτικὸν τοῦ στόλου | κατέτρυ. τ. οἰκοδο-
 μαῖς Ewp 13 πρεσβύτη B ἡλιοῦ CFwpDi θεοσίτ* C
 ἀνεγείρων O, corr. D_w 15 ὅμως] ὁ μὲν E 17 ἀντικαταστη-
 σομένους E ἀλιτηρίοις RD_wDi, ἀλιτηρίοις Dp, ἀλιτηρίοις AE
 18 post νικηφ. add. τὸν πάππον τοῦ μετέπειτα βασιλεύσαντος (βασι-
 λεύσαντος w^{*}p) Rwp

8 navibus advecti Phoeniciae et Syriae oram infestant. Rex
 enim caedem Michaëlis decessoris sui expiaturus multis locis
 urbis regiae Michaëli, caelestis militiae principi, nova templa
 9 atque in ipsa regia magnificam et sumptuosam aedem, Novae
 10 ecclesiae nomine indito, construxit. His substructionibus igitur
 occupatis nautis, quorum nec terga a tollendis oneribus unquam
 vacabant et manus in cophinis occupatae erant, classis otiosa
 11 erat. Qua de causa Agareni, ut supra diximus, oram maritimam
 impune praedabantur neque vero illam tantum infestant, sed
 12 etiam Syracusas devastant. Rege vero nautas aedificatione
 defatigante, cum etiam Eliae Thesbitae, quem eximia veneratione
 colebat, aedem exstrueret, fore sperans, ut ab eo curru igneo in
 13 caelum tolleretur, tamen, cum Syracusas captas esse et deletas
 cognovisset, misit, qui nefariis Agareniis resisterent; neque vero
 14 quicquam profecit. Deinde Nicephorum Phocam cum iustis co-

ἐκπέπομφεν, ἄνδρα γενναύτατον ὁμοῦ καὶ στρατηγικώτατον, δς
καὶ πολλὰ κατὰ τῶν Ἄγαρ ἐκγόνων ἐστήσατο τρόπαια.

Ὅτε δὲ τῷ Θεοφιλίτζη, ὡς εἴρηται, ἐξυπηρέτει οὗτος ὁ 15
βασιλεὺς, συγκατῆλθεν ἐκείνῳ εἰς Πελοπόννησον καὶ εἰς τὸν
5 τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρονίκου ναὸν εἰσῆλθε σὺν τῷ κυρίῳ
αὐτοῦ. ἦν δ' ἐκεῖσε προσμένων μοναχός τις ἀντιποιούμενος 16 P II 173 A
ἀρετῆς, δς τοῦ μὲν Θεοφιλίτζη οὐδεμίαν φροντίδα πεποίητο,
D IV 34 τὸν δὲ Βασίλειον θεασάμενος καὶ ἐξυπανέστη καὶ προσεκίνησε
καὶ φιλοφρόνως ἐδεξιώσατο. γυνὴ δέ τις χήρα ἐν τῇ χώρᾳ 17
10 ἐκείνῃ τυγχάνουσα καὶ τῶν ἐγχωρίων πρωτεύουσα πλούτῳ τε
περιρροεμένη πολλῶ, συνήθης οὖσα τῷ μοναχῷ καὶ μαθοῦσα
τὸ γεγονός, μετεπέμψατο τοῦτον καὶ ἤρετο πῶς τὸν μὲν Θεο-
φιλίτζην ἄρχοντα περιφανῇ καὶ τοῖς βασιλεῦσι κατὰ γένος προσ-
ήκοντα οὔτε προσρήσεως οὔτε δεξιώσεώς τινας κατηξίωσε, τῷ
15 δ' ἐκείνῳ ὑπηρετοῦντι καὶ προσεφώνησε καὶ τιμῆς μετέδωκεν
οὐκ ἀναλογούσης τῇ καταστάσει αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ λίαν ὑπερ- B
βαλλούσης αὐτήν. εἶκαζε γάρ, εἰδυῖα τὸν μοναχόν, μὴ ἀλόγως 18

3 περὶ τῆς γυναικός, ἥ προεῖπεν ὁ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου μοναχός
περὶ τοῦ Βασιλείου ὡς βασιλεύσει (τοῦ ἁγίου—βασιλεύσει om. E) CE

1 ante ὁμοῦ add. τε Ewp στρατηγικώτατον AR, στρατηγιώτατον w*,
στρατηγώτατον p* 2 ἄγαρ ἐκγόνων A, τῆς ἄγαρ ἐκγόνων EDwwpDi,
ἀγαρηνῶν O 3 προεῖρηται CFwp, προιστόρηται R, v. XVI 6, 18ss.
3.4 οὗτος ὁ βασιλεὺς AEwp, ὁ βασιλεὺς βασιλεὺς R W'o lat., ὁ βασιλεὺς B
4 πελοπόννησον, (sic) ADwp 5 ἀνδρέου Rwp ναὸν ante Ἀν-
δρέου C 6 προσμένων D, corr. Dw 7 θεοφιλίτζου w*p invitis
AR 8 ἐπεξανέστη CDEwp Cedr. (Scylitz.) II p. 191, 11 13 βα-
σιλεῦσιν Ewp, v. ad XIII 1, 5 17 αὐτῇ D, αὐτῇ Dw

piis ablegavit, virum fortissimum ac rei militaris peritissimum,
qui Agarenos saepe profligavit.

Cum autem hic rex Theophilitzi, ut supra dictum est, 15
inserviret, una cum illo in Peloponnesum descendit et templum
Andronici, sancti apostoli, est ingressus, in quo degebat mona- 16
chus quidam virtutis studiosus, qui Theophilitzi nullam rationem
habuit, sed Basilio conspecto honoris causa surrexit eumque
adoratum amanter excepit. Mulier autem quaedam vidua illius 17
loci primaria et magnis opibus affluens eo cognito monachum
pro familiaritate arcessitum interrogat, cur Theophilitzem, prin-
cipem illustrem et regibus cognatum, neque alloquio neque ullo
officio dignum iudicasset, ministrum vero eius affatus esset et
longe supra conditionem honorasset. Nam, cum monachum 18

- 19 ποιῆσαι τὸ γεγονός. ὁ δὲ “τὸν μὲν Θεοφιλίτην ἰδιώτην” εἶπεν
 “ἑώρων, βασιλέα δὲ τὸν Βασίλειον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὡς βα-
 20 σιλέα τὸν ἄνδρα τετίμηκα. ἴσθι γὰρ ὡς πρὸς τοῦ θεοῦ βασι-
 λεύς ἐκεῖνος ἀφώρισται.” ταῦτα ἀκούσασα ἡ γυνή, ἐπεὶ νοσήσας
 ἐκεῖ κατελείφθη ὁ Βασίλειος, ἀπάραντος ἐκεῖθεν τοῦ κυρίου δ
 αὐτοῦ, προσελάβετό τε αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ θερα-
 21 πείας ἡξίωσε καὶ ἀναρρωσθέντα εἰσποιητὸν ἀδελφὸν τῷ νύῳ
 αὐτῆς γενέσθαι πέπεικε καὶ χρήματα παρέσχεν· εἶτα καὶ τὴν
 βασιλείαν αὐτῷ προαγορεύει, καὶ ὅτε τεύξεται τῆς ἀρχῆς, μὴ
 ἐπιλαθέσθαι τοῦ παιδὸς αὐτῆς ἀξιοῖ μὴτ’ αὐτῆς, εἰ τοῖς ζῶσιν 10
 ἔτι συγκαταλέγοιτο. ὁ μὲν οὖν Βασίλειος ἐπὶ τούτοις ἀπῆλθεν.
 C 22 ἐκείνῃ δὲ βασιλεύσαντος ἄρτι πρὸς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων
 μετὰ τοῦ νιοῦ παρεγένετο, δῶρα προσαγαγούσα πολυτελῆ καὶ
 23 πολλὰ· ἦν ἐντίμως ὁ βασιλεὺς προσεδέξατο καὶ τὸν νιὸν αὐτῆς,
 δν ἀδελφὸν ἐκ πνευματικῆς διαθέσεως, ὡς εἴρηται, ἔσχηκε, 15
 πρωτοσπαθάριον τετίμηκε.
 24 Σεισμῶν δὲ διαφόρων συμβάντων, ἐξ ὧν πολλοὶ ναοὶ διερ-
 25 ράγησαν, ὁ βασιλεὺς αὐθις αὐτοὺς ἀνωρθώσατο· οὐ μὴν ἀλλὰ D IV 35

12 διὲ βασιλεύσαντος τοῦ Βασιλείου προσῆλθεν αὐτῷ (om. E) ἡ γυνὴ μετὰ
 τοῦ νιοῦ αὐτῆς, καὶ ἐτιμήθησαν (μετὰ—ἐτιμήθησαν om. E) CF. 17 οἱ
 ἐν ναοῖς οὗτος ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς E

1. 2 Θεοφιλίτην ἰδιώτην—βασιλέα δὲ τὸν Βασίλειον] De chiasmo v.
 ad XIII 2, 6 4 ἀφώριστο D, corr. Dw τῶν ἐπιροσῆσας D,
 ἡ γυνὴ ἐπεὶ νοσήσας Dw 5 κατελείφθη RwpDi, κατελήφθη A
 βασι B 6 προσέλαβε Ewp 7. 8 τῷ νύῳ αὐτῆς (αὐτοῦ D,
 corr. Dw) post πέπεικε O 8 παρέσχειν D, corr. Dw 9 προ-
 ηγόρευσε Owp 12 post ἄρτι add. τοῦ βασιλείου CD, αὐτοῦ B
 15 ὁ D, δν corr. Dw 17 ναοὶ πολλοὶ O 18 ἀνωρθώσατο Ewp

- 19 nosset, eum id non temere fecisse arbitrabatur. At ille “Theo-
 philitzem” inquit “privatum vidi, regem vero Basilium, eaque
 de causa honorem ei ut regi habui. Scito enim eum a deo regem
 20 designatum esse.” Quibus mulier auditis Basilium post discessum
 sui domini aegrotum illic relictum in suas aedes recepit curata-
 que et confirmata valitudine ei persuasit, ut sui filii frater ado-
 21 ptivus esse vellet, ac data pecunia regnum ei praedixit orans, ne
 principatum adeptus filii sui que, si adhuc in vivis esset, obli-
 22 sceretur. His actis Basilius discessit; illa vero ei rerum modo
 potito cum filio Cpolim profecta multa pretiosa munera obtulit;
 23 quam ille honorifice excepit eiusque filium, quem fratrem spiri-
 tualem, ut diximus, nactus erat, protospatharii dignitate ornavit.
 24 Aedes sacras diversis terrae motibus collapsas rex instau-
 25 ravit atque etiam magnum fornicem occidentalem templi Sapien-

καὶ τὴν δυτικὴν μεγάλην ἀψίδα τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας
 ῥαγεῖσαν καὶ πεσεῖν τυγχάνουσαν προσδοκῆσιμον μηχαναῖς τεχνι-
 τῶν συνέσφιγξέ τε καὶ ἤδρασε.

Καὶ τῶν Ἰουδαίων πολλοὺς δόσεσι χρημάτων καὶ ὑποσχέ- 26
 5 σεσι χριστιανούς γενέσθαι πέπεικε· καὶ τῷ ἔθνει τῶν Ῥῶς σπει- 27
 σάμενος εἰς ἐπίγνωσιν ἔλθεῖν τοῦ καθ' ἡμᾶς μυστηρίου πεποίηκε.
 συνθεμένοις γὰρ βαπτισθῆναι ἀρχιερεὺς αὐτοῖς ἐστάλη παρὰ 28 D
 τοῦ αὐτοκράτορος. οἱ δὲ μεταθέσθαι μέλλοντες ἐκ τῆς οἰκείας 29
 θρησκείας εἰς τὴν καθ' ἡμῶς ὥκνουν τε καὶ ἐδίσταζον καὶ
 10 "εἰ μὴ τι θαῦμα ἴδοιμεν" εἶπον πρὸς τὸν ἀρχιερέα "οἶα πολλὰ WIII 140
 διδάσκεις αὐτὸς γενέσθαι πρὸς τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἂν ποτε δέ-
 ξασθαι πεισθεῖμεν τὸ δόγμα τὸ σόν." καὶ ὅς "αἰτήσασθε" 30
 εἶπεν "ὁ βούλεσθε." κάκεινοι "τὴν βίβλον" εἶπον "ἢ τὰ περὶ 31
 τοῦ Χριστοῦ διδάσκει, βλητέον εἰς πῦρ· καὶ εἰ διαμείνῃ ἀνά-
 15 λωτος, πίστις ἔσται ταῦτα ἡμῶν ἀληθῶς εἶναι θεὸν τὸν παρὰ
 σοῦ κηρυττόμενον." συνέθετο ποιῆσαι τουτὶ ὁ ἐπίσκοπος· ἀνήφθη 32
 πυρκαϊά, ἦρε πρὸς οὐρανὸν ὁ ἀρχιερεὺς τὰς χεῖράς τε καὶ τὰ PII 174 A

4 ὅπως τὸ ἔθνος τῶν Ῥῶς (ῥῶς C) εἰς ἐπίγνωσιν ἦλθε Χριστοῦ C

1 δυτικὴν AEWp, πρὸς δύσιν O Cedr. (Scylitz.) II p. 237, 21 ἀψίδα
 B^aDi, ἀψίδα AEWp, ἀψίδα R 3 ἤδρασε (sic) AD 4 πολλὰς E
 παροχαῖς O 5 πέπεικε γεν. χριστ. O ῥῶς R, ῥῶς AEWpDi
 7 ἀπεστάλη D 11 γενέσθαι om. C 12 τὸ ante δόγμα om. D,
 add. Dw αἰτήσασθαι^ε E, αἰτήσασθαι D, corr. Dw 14 τοῦ om.
 DE 15 τοῦτο Rwp 16 ποιῆσαι τουτὶ (τοῦτο Ewp) AEWp, τῷ
 λόγῳ αὐτῶν O 17 τὰς om. D τὰ om. D

tiae dei ruptum ruinamque minitantem machinis artificum con-
 strinxit et firmavit.

Multis Iudaeis praebita pecunia ac pollicitationibus persua- 26
 sit, ut Christiani fierent. Pace cum gente Russica facta effecit, 27
 ut Russi in cognitionem arcanorum nostrorum pervenirent; ita 28
 que, cum se baptizari velle concessissent, pontificem iis impe-
 rator misit. Ceterum a sua religione ad nostram transitori tergi- 29
 versabantur et dubitabant ac "Nisi miraculum viderimus", inqui-
 unt pontifici "qualia ipse multa a Christo facta esse doces, nun-
 quam nobis persuadebis, ut doctrinam tuam amplectamur." Tum 30
 is "Petite" inquit "quae velitis." At illi "Liber", aiunt "qui de 31
 Christo docet, est in ignem coniciendus; qui si inviolatus man-
 serit, ea nobis erunt argumento vere deum esse, qui a te prae-
 dicatur." Assenso episcopo rogas incenditur, pontifex manibus 32
 et oculis in caelum sublati "Glorifica" inquit "nomen tuum,

33 ὄμματα· “δόξασόν σου” εἶπε “τὸ ὄνομα, Χριστὲ ὁ θεός.” ἐνέ-
 θετο τῇ πυρκαϊᾷ τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον· τὸ δὲ χρονίσαν ἐν τῇ
 34 φλογὶ ἀδιαλώβητον ἔμεινεν. οἱ βάρβαροι ἐξεπλάγησαν, ἐπί-
 στευσαν τῷ κηρύγματι καὶ τελεσθῆναι κατήπειγον τῷ θεῷ
 βαπτίσματι. ταῦτα μὲν οὖν ταύτῃ συμβέβηκεν. 5
 11 ‘Ο δ’ εἰς τῶν τοῦ βασιλέως νιδῶν ὁ Κωνσταντῖνος, δν καὶ
 2 μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐφίλει, νοσήσας ἐξέλιπε· καὶ ὁ αὐτοκράτωρ
 βαρῶς τὸν ἐκείνου ἤνεγκε θάνατον καὶ ἦν ἀπαράκλητος καὶ
 3 ἐζήτει ζῶντα τοῦτον ἐμφανισθῆναι αὐτῷ. ἦν δὲ τις μοναχὸς
 Θεόδωρος, ᾧ Σανταβαρηνὸς τὸ ἐπώνυμον· οὗτος τῷ βασιλεῖ D IV 36
 B προσφκείωτο εἰς ἄκρον ἐναρέτου βίου αὐτὸν ἐφθακέναι πιστεύ-
 4 οντι, ὡς ἐπεῦθεν καὶ σημεία ἐργάζεσθαι· οὗτος τοίνυν ὁ Σαντα-
 βαρηνός, δς καὶ τῆς μητροπόλεως Εὐχαΐτων ἐχρημάτισε πρόδε-
 δρος, λέγεται δεῖξαι τῷ βασιλεῖ τὸν τεθνηκότα νιδὸν αὐτοῦ ζῶντα
 5 δῆθεν. ἐν γὰρ λόχμῃ τινὶ φαντάσαι τὸν Κωνσταντῖνον ἐφιππον 15
 τῷ οἰκείῳ συναντῆσαι πατρί· ᾧ καὶ περιπλακῆναι δόξας ὁ βα-
 6 σιλεὺς καὶ καταφιλῆσαι, οὐκέτι τοῦτον ἑώρακε. καὶ ἄλλα δὲ
 τοιαῦτα ποιήσας ὁ Σανταβαρηνός καὶ τούτοις ἐκπλήξας τὸν

6 ὅτι θανόντιος τοῦ νιδῶ αὐτοῦ Κωνσταντίνου, ὁ βασιλεὺς ἀπαρηγόρητος ἦν.
 καὶ ὅπως ὁ Σανταβαρηνός ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τεθνεῶτα ἐφιππον CE

1 τὸ ὄνομα εἶπε Rwp 2 δὲ om. w* p invitis AR 5 ταύτῃ συμ-
 βέβηκεν AEDwwp, ὡδέ πη τέλος (om. C) ἔσχον O 6 δὲ Bs(?)p
 9 ζῶντα RwpDi, ζῶν A ἐμφανισθῆναι D, corr. Dw 10 δ
 add. post φ D τὸν D, τὸ corr. Dw 13 τῶν εὐχ. Ewp
 14 τεθνηκότα D, corr. Dw 15 ἐφιπο D, corr. Dw

33 Christe deus", sacrum evangelium in rogam imponit. Quod diu
 34 in flamma relictum illaesum mansit. Barbari obstupefacti praedi-
 cationi crediderunt et ut sacro baptismate initiarentur flagitarunt.
 Haec sic acta sunt.

11. Ceterum Constantinus, unus ex regis filiis, patri prae
 2 ceteris carus ex morbo obiit; cuius mortem imperator graviter
 ferens, omni consolatione repudiata, eum sibi viventem offerri
 3 cupiebat. Erat autem quidam monachus Theodorus, cognomento
 Santabarenus, regi ob summam de ipsius virtute opinionem, ut
 4 etiam miracula edere crederetur, familiaris idemque metropolis
 Euchaitorum antistes. Eum igitur dicunt regi defunctum filium
 5 ostendisse viventem, cum effecisset, ut Constantinus equo insi-
 dens patri occurrere loco quodam arboribus obsito videretur;
 quem, cum amplexus et deosculatus esset, non amplius vidisse
 6 regem. Sed et aliis similibus factis Santabarenus rege in admi-
 rationem adducto effecerat, ut is totus ex ipso penderet, ut fidem

βασιλέα ὅλον εἰς ξαντὸν περιήγαγεν, ὥς πίστιν εἰς αὐτὸν κεκτη-
 οθαι καὶ κατὰ μηδὲν αὐτῷ ἀπιστεῖν. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς οὕτω 7
 διέκειτο πρὸς τὸν Σανταβαρηνόν. ὁ δὲ Λέων, ὁ δεύτερος τῶν 8 C
 τοῦ βασιλέως υἱῶν ἤδη νεανίας γενόμενος καὶ γυναικὶ συζυ-
 5 γεῖς τῇ θυγατρὶ τοῦ Μαρτινακίου καὶ ἀναρρηθεὶς βασιλεὺς παρὰ
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῷ Σανταβαρηνῷ οὐκ ἠρέσκετο, ἀλλὰ φαρ-
 μακὸν ἀπεκίλει καὶ γόητα καὶ ἀπατῶντα τὸν αὐτοκράτορα.
 τούτοις ἐκείνος ὥς τισι κέντροις πληττόμενος εἰς ἄμυναν δι- 9
 ανίσταται καὶ πλασάμενος εὖνοιαν πρὸς τὸν Λέοντα "νεανίαν
 10 ὄντα σε" λέγει "ὦ βασιλεῦ, καὶ τῷ πατρὶ συνθηρῶντα καὶ
 συνιπτεύοντα δεῖ σε καὶ ἐγχειρίδιον ἐπιφέρεισθαι, ἵνα τούτῳ
 καὶ κατὰ θηρίου χρήσῃ ὅποτε δεοὶ καὶ τῷ πατρί σου ἴσως
 ὀρέξῃ κατὰ καιρὸν ἢ τυχὸν καὶ ἐπιβουλεύοντας ἀμυνῇ." ὁ δὲ 10
 μὴ φωρᾶσας τὸν δόλον ξιφίδιον ἔνδον φέρειν τοῦ ὑποδήματος D
 15 ἐπεισθὴ κατὰ τὴν συμβουλὴν. τούτῳ τοίνυν τῷ ξιφιδίῳ ὁ 11
 Σανταβαρηνὸς κατὰ τοῦ Λέοντος χρᾶται εἰς ἄμυναν καὶ τῷ
 βασιλεῖ "ἐπιβουλεύει σοι" φησὶν "ὁ υἱός σου, καὶ τούτου δεῖγμα
 D IV 37 τὸ φέρειν, ὅτε σοι συνθηρᾷ, κεκρυμμένον ξιφίδιον." ἐξῆλθεν 12

3 ὅσα ὁ Σανταβαρηνὸς κατὰ τοῦ (om. A) Λέοντος τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως
 (τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Λέοντος C) ἐτύρυνσε ACE καὶ ὅπως αὐτοῦ κατεῖπε
 πρὸς τὸν πατέρα καὶ ὅσα ὁ Λέων ἔπαθεν CE

3. 4 ὁ δεύτερος τῶν τοῦ βασιλέως υἱῶν AEWp, ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς O
 4 συζευχθεὶς Ewp 8 ὥς τισι] ὥσπερ C 10 σε ὄντα D ἔλεγεν
 ὄντα σε B 10. 11 συνιππ. καὶ συνθ. Ewp 11 τοῦτο E
 12 καὶ prius om. D, add. Dw δέοι RwpDī, δέ οἱ A 13 ὀρέξῃς
 Rwp, ὀρέξεις D καὶ om. O ἐπιβουλεύοντας D, corr. Dw
 ante ἀμυνῇ add. αὐτῷ Rwp 15 συμβολήν D, corr. Dw
 16 χρῆται D 17 ἐπιβουλεύσει D, corr. Dw σου om. O τοῦτο D

ei haberet neque ulla in re diffideret. Rex igitur hoc modo erga 7
 Santabarenum affectus fuit. Sed Leo, alter eius filius iam adul- 8
 tus et Martinacii filia uxore ducta a patre rex salutatus, Santa-
 bareno non delectabatur, sed eum veneficum appellabat et prae-
 stigiatores et regis deceptores. His ille velut spiculis quibus 9
 dam ictus ad ultionem insurgit simulataque erga Leonem bene-
 volentia "Cum sis" inquit "adulescens, o rex, et una cum patre
 venere atque equites, etiam pugio tibi ferendus est, quod et contra
 feram, si opus fuerit, utare et patri tuo, si res tulerit, porrigas
 aut etiam eius insidiatores ulciscare." Is dolo non perspecto 10
 pugionem, ut ille suaserat, in calceo fert. Eo pugione ad ultio- 11
 nem Leonis Santabareni usus "Rex" inquit "filius tuus tibi
 insidiatur; indicio illud est, quod, si tecum venietur, pugionem
 occultum gerit." His auditis venatum exit Basilius, Leo patrem 12

οὖν εἰς κνηγέσιον ὁ Βασίλειος καὶ ὁ Λέων παρείπτετο τῷ πατρί·
 εὐρέθη τὸ ἐγχειρίδιον κεκρυμμένον ὑπὸ τὸ πέδιλον, ἔδοξεν ἀλη-
 θεύειν ὁ κατειπών, ἀπολογούμενος ὁ κατηγορούμενος οὐ προσ-
 13 ἴετο· ἐξώργιστο κατὰ τοῦ νιού ὁ πατήρ, ἐγκλείει τοῦτον τῶν
 P II 175 A βασιλικῶν θαλάμων ἐνὶ καὶ τὰ τοῦ κράτους ἀφαιρεῖται παρά-5
 14 σσημα, ὡς δέ τινες ἱστοροῦσι, καὶ τὰ ὄμματα τῷ νιῷ πηρῶσαι
 διεμελέτα, παρὰ τοῦ Σανταβαρηνοῦ πρὸς τοῦτο ἐρεθιζόμενος·
 15 καὶ ἔργον ἂν ἐγένετο τὸ μελέτημα, εἰ μὴ ὁ πατριάρχης καὶ
 τῆς συγκλήτου οἱ προὔχοντες πολλὰ δεηθέντες τοῦ βουλεύματος
 W III 141 16 τὸν βασιλέα μετέστησαν. τέως δ' οὖν ἐπέμενεν ἡ ὁρμή, καὶ 10
 17 ὁ Λέων ἔμφρονος ἦν, καὶ χρόνος ἐτρίβη συχνός· συνευωχεῖτο
 δ' ὁ βασιλεὺς τῶν τῆς συγκλήτου τισί· τοῦτο δὲ κατὰ καιροῦς
 18 ὠρισμένους ἐκ συνηθείας ἐγένετο παλαιᾶς. ἦν δ' ἐν τῷ οἴκῳ,
 καθ' ὃν ἐγένετο τὸ συμπόσιον, ζῶον ἐν κλωβῷ ἠλωρημένον
 19 τῶν μμηλῶν, καλούμενον ψιττακός· τοῦτό τινος ὀδυρομένου 15
 B καὶ ἀνακαλουμένου τὸν Λέοντα συνεχῶς ἀκοῦον ἐμμήσατο τὴν
 20 φωνήν καὶ “Λέων Λέων” ἔβόα πυκνά. τὰς γοῦν φωνὰς ταύ-
 τας τοῦ ὄρνιθος οἱ τῷ βασιλεῖ συνεσιώμενοι λαβὴν εὐρόντες

2 τὸ ἐγχ. ARw, καὶ ἐγχ. p* post τὸ alterum add. τοῦ λέοντος Ow p
 3 post δ add. αὐτοῦ O 2. 3 ἔδοξεν—προσίετο] De chiasmo v. ad XIII
 2, 6 3 εἰῶν D, κατειπών corr. Dw 5 καὶ om. E, v. ad XIII
 2, 36 7 ἐμελέτα D παρὰ] ποίω D 9 οἱ ante τῆς D
 προὔχοντες AEwp, προύχοντες ODi, v. ad XV 12, 17 13 ἐγί-
 νετο BCwpDi, sed v. Hultschium *Die erzähl. Zeitf.* cet. I 5.
 XXVIII 11 14 τὸ om. C ζῶον om. C κλωβῷ D, aste-
 riscum add. Dw, corte: Wo lat., cavea corr. Duc 15 σιττα-
 κός BCE ὀδυρομένου D, sed prius ou in ras. 17 λέον, λείον
 ODi οὖν Ewp

comitatur; inventus est pugio in calceo occultatus, visus est vera
 13 dixisse delator, rei defensio non admittitur; ardet iracundia
 pater contra filium, in quodam regio cubiculo imperii signis
 14 adeptis eum includit, filio, ut quidam tradunt, oculis erui
 15 in animo habebat, Santabareno impellente; idque accidisset, nisi
 patriarcha et principes senatus multis precibus regem a senten-
 16 tia deduxissent. Ea ira durat, Leo in custodia tenetur, longum
 17 tempus intercedit, donec rex quibusdam senatoribus in convivio
 affuit, id quod veteri quadam consuetudine certis temporibus
 18 fiebat. Erat autem in iis aedibus, ubi convivium agitabatur,
 psittacus in cavea suspensus, qui, ut id genus avium ad imitan-
 19 dum proclive est, cum quendam Leonem continenter deplorantem
 et appellantem audisset, vocem imitatus subinde clamabat: “Leo,
 20 Leo.” Ex ea volucris voce convivae occasione arrepta pro
 Leone deprecandi e convivio surrexerunt et oppleti lacrimis

τῆς ὑπὲρ τοῦ Λέοντος παρακλήσεως ἀνέστησάν τε τοῦ συμ-
 ποσίου καὶ δακρύων πλησθέντες “εἶτα” φασὶν “οὐκ εἰς κατη-
 γορίαν ἔσται ἡμῖν τὸ ζῶον τοῦτο, ὃ βασιλεῦ, διὰ αὐτὸ μὲν
 τὸν οὐκ εἶον ἀνακαλεῖται δεσπότην, ἡμεῖς δὲ τῆς μετὰ τοῦ κρά-
 5 τους σου πανδαισίας ἐπαπολαύοντες ἀμνημονοῦμεν ἐκείνου, ἐπὶ
 χρόνον ἤδη καθειργμένου πολύν; ἄνεις, δέσποτα, τὴν κατ’ ἐκείνου 21
 δργὴν καὶ λύσον αὐτῷ τὴν φρουρὰν καὶ πρόσβλεψον εὐμενὲς
 D IV 38 ἢ μᾶλλον πρόσδε ὡς πατήρ.” τούτοις ὁ βασιλεὺς ἐχάλασε 22 C
 τὴν κατὰ τοῦ νιέος δργὴν καὶ οἱ ἐσπείσατο καὶ τὴν τιμὴν ἀπέ-
 10 δωκε τὴν βασιλείον.

Εἰς θήραν δὲ ἀπελθὼν ἐλάφῳ ἐντυγχάνει τὸ μέγεθος ὑπερ- 23
 φνεῖ καὶ εἰς ὕψος ἠρμένα κέρατα φέροντι, καὶ τοῦτον ἐδίωκε
 καὶ πλησιάσας αὐτῷ ἤρε τὴν χεῖρα ξιφήρη πληῆξαι τὸ ζῶον
 βουλόμενος. τὸ δὲ τοῖς κέρασιν ἡμύνετο τὸν διώκοντα, καὶ 24
 15 τινος τῶν αὐτοῖς παραφνομένων ὄζων ἐμβληθέντος τῇ ζώνῃ
 τοῦ βασιλέως μετέωρος ἐκείνος ἐφέρετο, ἠωρημένος τοῦ ζῶον
 τοῖς κέρασι· καὶ τάχα ἂν ἠνάλωτο, εἰ μὴ τις φθάσας καὶ ξίφει 25
 τεμὼν τὴν ζώνην αὐτὸν διεσώσατο. ὃ καὶ σῶστρο καλὰ δέ- 26
 δωκεν ὁ ὑπ’ ἐκείνου σωθεὶς τὴν τῆς κεφαλῆς ἐκτομήν, καὶ ἡ D

11 ἐξ οἷας λαβῆς ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς καὶ περὶ τοῦ διασώσαντος αὐτὸν
 (om. E) ἐκ τοῦ ἐλάφου CE

3 τοῦτο τὸ ζῶον Ewp 7 πρόσβλεψον E 9 νιέος Ewp, νιού D
 ἀπέδοτο D, ἀπέδωκε corr. Dw 11 post ἀπελθὼν add. ὁ βασιλεὺς Owp
 ἐλάφον C ἐλάφον (sic) τυγχάνει Dw τὸν ὄγκον O 13 ζῶον
 D, corr. Dw 15 ὄζων (sic) A ἐμπαρύντος Owp 16 ἐκρέ-
 ματο C 17 post ἂν add. καὶ Rwp ἀνάλωτο D 18 καὶ
 om. CD

dixerunt: “An non ista volucris nos accusabit, rex, cum ipsa
 dominum suum appellet, nos autem maiestatis tuae epulis fruentes
 illius iam longum per tempus inclusi obliviscamur? Omitte iram, 21
 domine, contra illum conceptam, deme illi custodiam, placido
 eum ac potius paterno vultu aspice.” His verbis ira mitigata 22
 rex cum filio in gratiam rediit, dignitate pristina restituta.

Post, cum venatum exiisset, in cervum incidit inusitata 23
 magnitudine elata in altum cornua gestantem, quem persequendo
 assecutus cum stricto gladio percussurus esset, bellua se defen- 24
 dit et ramo uno de cornibus zonae regis infixio illum sublimem fert
 cornibus suspensum; ac forsitan ita periisset, nisi a quodam, ense 25
 dissecta zona, esset ereptus. Cui mercedem salutis suae prae- 26
 claram reddidit ille, capitis truncationem, speciosa causa quaesita,

οκῆψις ὡς εὐπρεπής· “ὅτι ξίφος” ἔφη, “ἐπὶ βασιλέα γυμνώ-
 27 σει”, μὴ λογιώμενος ὅτι ὑπὲρ βασιλείας ἦρκε τὸ ξίφος ὁ ἄν-
 θρωπος καὶ ἀμοιβῆς μᾶλλον ἢν ἄξιος καὶ δωρημάτων βασι-
 λικῶν. καὶ ὁ μὲν οὕτως ἀπώνατο τῆς ὑπὲρ τοῦ βασιλείας
 28 σπουδῆς. ὁ δὲ πληγείς καὶ τὸ σῶμα τῷ κέρατι καὶ περιδινη- 5
 29 θείς τὰ σπλάγχνα ἐπεβίω μὲν, ἀλλ’ οὐκ εἰς μακρόν· ἀπεβίω
 δ’ ἐντεῦθεν, συμβασιλεύσας μὲν τῷ Μιχαὴλ ἔτος ἓν, αὐταρχή-
 σας δ’ ἑννεακαίδεκα, τῷ νιῷ Λέοντι τὴν βασιλείαν λιπών, ὅτι
 πρεσβυτέρῳ τῶν περιόντων νιῶν.

12 Αὐτοκράτωρ δὲ γεγονώς ὁ Λέων αὐτίκα πρὸς ἄμυναν 10
 2 διανέστη τοῦ Σανταβαρηνοῦ. ὑποπιεύων δὲ ὡς ἀντιλήψεται
 P1176A τούτου ὁ πατριάρχης Φώτιος, φιλίως πρὸς αὐτὸν διακείμενος,
 αἰτίας πλάττει κατὰ τοῦ πατριάρχου καὶ ἐξωθεῖ τῆς ἐκκλησίας
 αὐτὸν καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀρμενιανῶν περιορίζει μονῇ, πατριάρχην
 3 δὲ Στέφανον προεχειρίσατο, τὸν οἰκεῖον δμαίμονα· καὶ ὅτι μὴ 15
 ἦν Ἡρακλείας ἀρχιερέως, ὑπὸ τοῦ πρωτοθρόνου χειροτονήτο. D IV 39
 4 ἀχθῆναι δ’ ἐξ Εὐχαΐτων ἐκέλευσε τὸν Σανταβαρηνόν· τῆς ἐκεῖ

10 βασιλεία Λέοντος τοῦ φιλοσόφου AR 11 ὅτι ἐξώθησε τῆς ἐκκλη-
 σίας ὁ Λέων τὸν Φώτιον καὶ τὸν ἀδελφὸν Στέφανον πατριάρχην προχει-
 ρίσατο CE

2 post ὑπὲρ add. τοῦ B 3 βασιλικῶν] πολλῶν D Wo lat. 4 ἀπ-
 ὤλετο B 5 καὶ prius om. Rwp τὸ σῶμα om. O 6 ἀπεβίωσε B
 12 φώτιον D, corr. Dw ἴλεως D, corr. Dw 13 ἐξ αὐτῆς D,
 ἐξωθεῖ corr. Dw 14 ἀρμενιανῶν AD, Cedr. (Scylitz.) II p. 249, 11,
 Theoph. cont. p. 354, 4, v. G. M. p. 767, 5 ann. cr., ἀρμενιανῶν
 C, ἀρμενιανῶν EDw, ἀρμενιανῶν Bw, G. M. p. 767, 5, L. G. p. 263, 7,
 Th. M. p. 183, Ἀρμενιανῶν p, Ἀρμενιανῶν Di Sym. mag. p. 700, 15,
 v. Hergenroetherum Photius cet. Ratisb. 1867 t. II p. 683 ann.
 5 et Hierocl. 641, 8 Burckhardt 15 προεχ. σιμφ. C 16 ὁ τοῦ
 (sic) A 17 διεξευχαιτων (punctis notat.) D, δ’ ἐξ εὐχαΐτων Dw
 17. p. 441, 1 γὰρ ἐκεῖ EDwwp

27 quod ensem contra regem strinxisset; neque reputavit hominem
 illum pro rege potius gladium strinxisse ac remuneratione reglis-
 que praemiis esse dignum; is igitur sui erga regem studii hunc
 28 fructum cepit. Basilius vero corpore cornu percusso conversis-
 que intestinis supervixit ille quidem, sed non diu, mortemque
 29 obiit. Regnavit cum Michaële annum unum, solus decem et no-
 vem, imperio Leoni, filio ex superstitibus natu maximo, relicto.
 12. Imperator factus Leo statim de ulciscendo Santabareno
 2 cogitat. Sed cum timeret, ne is a Photio amico defenderetur,
 patriarcham causas quasdam commentus ecclesia electum in Har-
 monianorum relegat monasterium fratremque suum Stephanum
 3 patriarcham designat; qui, quia Heracleae pontifex nullus erat,
 4 a protothrono consecratus est. Santabarenus Euchaitis, cuius

γὰρ ἐκκλησίας προήδρευε. πέμψας δὲ εἰς τὴν ἐν Χρυσοπόλει 5
μονὴν τοῦ Φιλίππου, ὅπου ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ ἐτέθαπτο,
ἐξάγει τὸ σῶμα τούτου ἐκ τῆς σοροῦ καὶ μετὰ προπομπῆς
πολλῆς καὶ βασιλείου τιμῆς εἰς τὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων ναὸν
κατατίθουσιν ἐν λάρακι μαρμαρῇ, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ
παρόντων ἐπὶ τῇ προπομπῇ, τοῦ τε Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ πα- B
τριάρχου. τῇ δὲ τοῦ Ζαούτζη Στυλιανοῦ θυγατρὶ συμφθειρό- 6
μενος ἐν ζωῆς Θεοφανοῦς τῆς αὐτοῦ γαμετῆς τὸν πατέρα WIII 142
ταύτης μάγιστρον ἐτίμησε καὶ λογοθέτην τοῦ δρόμου, μετέπειτα
10 μέντοι καὶ βασιλεοπάτορα, αὐτὸς τὸ ὄνομα εὐρών.

Ἐξ ἐμπρησμοῦ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου 7
ἀποστόλου Θωμᾶ πυρποληθέντος, ὁ βασιλεὺς οὗτος αὐτὸν ἀνε-
καίνυσεν. ἤδη δὲ καὶ ὁ Σανταβαρηνὸς ἤχθη καὶ εἰς τὰ ἐν ταῖς 8
Πηγαῖς ἐφρουρεῖτο βασιλεία, ἐνθα πέμψας ὁ βασιλεὺς καὶ ἀφει-
15 δῶς αὐτὸν αἰκισάμενος ἐν Ἀθήναις ὑπερόριον ἔθετο. οὐ πολὺ 9
τὸ ἐν μέσῳ καὶ πέμψας ἐκεῖ ἐξέκοψε τὰ ὄμματα αὐτοῦ. μετὰ 10
δὲ πλείους ἐνιαυτοὺς τῆς ὑπερορίας τε τὸν ἀνθρώπον ἐπανή- C
γαγε καὶ προνοίας ἡξίωσεν.

1 ὅπως ἐτίμησε τὸν (om. E) τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ (τὸν add. E) νεκρὸν
CE 11 οὗ πυρποληθέντα τὸν τοῦ ἁγίου Θωμᾶ ναὸν ὁ βασιλεὺς οὗτος
ἀνεκαίνυσεν C 13 ὅπως τὸν Σανταβαρηνὸν ἡμύνετο CE

1 προήδρευε D, corr. D_w 3 σοροῦ D, corr. D_w 4 βασιλείου
AED_wwp, βασιλεῖ προπομπῆς O; de chiasmo προπομπῆς—τιμῆς v.
ad XIII 2, 6 6 ἐπὶ ἐν CD τε om. C post πατρ. add.
στεφάνου Rwp 7 ἡ D, τῇ corr. D_w 8 θεοφ. post γαμετῆς C
10 ἐφρουρῶν OwpDi, εὐρηκῶς ED_w 11 τοῦ post ναοῦ om. w*
p invitis AR 13 ταῖς om. D 16 στείλας O τοὺς αὐτοῦ ἐξ-
έκοψε ἐφθαλμούς Owp, ἐξέπεμψε ἐξοθεν τὰ ὄμματα αὐτοῦ E 18 ἡξί-
ωσε EwpDi, v. ad XIII 1, 5

urbis ecclesiae praeerat, adduci iussit. Misit et Chrysopolim in 5
Philippici monasterium, ubi rex Michaël sepultus erat, eiusque
corpus loculo eductum cum magno comitatu et regio honore in
sanctorum apostolorum aede in marmorea arca reponit, etiam
fratribus suis Alexandro et patriarcha praesentibus. Zautzem 6
Stylianum, cuius filiam, superstite tum Theophanone coniuge, sub-
igebat, magistrum designavit et cursus publici logothetam, post
etiam novo excogitato nomine regis patrem.

Aedem S. Thomae apostoli una cum aliis aedificiis incensam 7
hic rex renovavit. Santabarenum iam adductum in regia Pegana 8
custodiit et inclementer flagris caesum Athenas relegavit, neque 9
multo post oculos ei effodi iussit. Verum pluribus annis elapsis 10
hominem ab exilio revocatum benigne tractandum curavit.

- 11 Ὁ δὲ Λογγισβαρδίας δούξ Ἀγίων, τοῦ δηγὸς Φραγγίας τυγ-
 χάνων γαμβρός, ἐπεὶ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλείου ἐπύθετο, τὰς
 πρὸς Ῥωμαίους συνθήκας ἠθέτησε καὶ τὴν χώραν ἅπασαν
 12 ὤκειώσατο. διὸ τὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐπέμψεν ὁ βασιλεὺς κατ'
 13 αὐτοῦ μετὰ τῶν δυτικῶν ταγμάτων· δς συμμίξας αὐτῷ ἠττήθη 5
 καὶ πάντας σχεδὸν οὖς ἐπήγετο ἀπεβάλετο, μόλις αὐτὸς δια-
 14 ὀράς. τοῦ δὲ πατριάρχου Στεφάνου ἐκλελοιπότες Ἀντώνιος
 προκεχειρίστο πατριάρχης, δς Καυλέας ὠνόμαστο. D IV 40
 15 Τῶν δὲ Βουλγάρων ἐνοσπόνδων ὄντων καὶ ἐμπορίας ποιου-
 μένων μετὰ Ῥωμαίων, οἱ τοῖς τελωνήμασιν ἐφεστῶτες ἄδικα 10
 D 16 αὐτοὺς εἰσέπραττον τέλη. τοῦτο τῷ αὐτῶν ἄρχοντι Συμεὼν
 λαβὰς ζητοῦντι τοῦ κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον ἄρασθαι εἰς πρό-
 17 φασιν ἤρκεσε. καὶ μέντοι καὶ ἤρατο· καὶ Ῥωμαϊκὸν αὐτῷ
 ἀνθοπλισόμενον στράτευμα ἤτητο, καὶ πολλοὶ μὲν ἔπρσον τῶν
 18 Ῥωμαίων καὶ ὁ στρατηλάτης αὐτός· πολλοὶ δ' ἐάλωσαν, ὧν 15
 τὰς θῖνας ὁ Συμεὼν ἐκτεμὼν ἐπανελθεῖν ἀφῆκε πρὸς τὸ Βυ-
 19 ζάντιον. τούτοις περιαλήσας ὁ βασιλεὺς δώροις τοὺς Τούρ-

7 περὶ πατριαρχῶν C 9 περὶ Βουλγάρων ἄρχοντος Συμεὼν E, περὶ
 Βουλγάρων καὶ τοῦ ἄρχοντος αὐτῶν Συμεὼν καὶ ὅσα συνέβη ἐξ ἐκείνου
 Ῥωμαίοις C

1 ὁ δούξ δὲ λογγ. O ἄγιων AR, G. M. p. 770, 8, L. G. p. 265,
 23, ἄγιων DEwDi, Th. M. p. 185 4 τὸν] τῶν C 5 τῶν δυ-
 τικῶν ταγμάτων AEDwwp, τῶν ταγμάτων δυτικῶν D, τῶν ταγμ. τῶν
 δυτικῶν BC 6 ἐπηγάγετο D 7 ἀντωνιος D, corr. Dw 8 δς
 K. ὠνόμαστο om. E 10 οἱ ἐφεστηκότες τοῖς τέλ. O 11 αὐτοὺς
 om. B τῷ ἄρχοντι αὐτῶν O 12 post εἰς add. μάχης Ow
 13 ἤρατο (sic) A, v. ad XVI 2, 1 15 στρατηγός O 16 θῖνας
 BCDi, θῖνας ARwp σημεὼν D, corr. Dw 17 βασιλεὺς D,
 corr. Dw

- 11 Ceterum Agio, Longobardiae dux, regis Franciae affinis,
 audita Basili morte, Romano foedere sublato omnem sibi provin-
 12 ciam vindicavit. Quare rex mensae praefectum cum occiden-
 13 talibus legionibus contra eum misit; qui proelio victus, fore
 14 omnibus, quos adduxerat, amissis, fuga aegre elapsus est. Ste-
 phano patriarchae defuncto Antonius, cognomento Cauleas,
 successit.
 15 Cum Bulgari pace facta cum Romanis commercia haberent,
 16 sed portitores ab iis vectigalia iniua exigent, id Symeoni,
 illorum principi, iamdudum occasionem captanti satis causae
 17 visum ad bellum Romanis inferendum. Sed Romanus exercitus
 contra eum missus succubuit, multis caesis ipsoque duce inter-
 18 fecto, multis captis, quos Symeon nasis praecisis Byzantium redire
 19 passus est. Quibus rebus irritatus rex Turcos Istrum accolentes,

κους ἔπεισε τοὺς περὶ τὸν Ἰστρον, οἳ καὶ Οὕγγροι καλοῦνται, τοῖς Βουλγάροις ἐπεξελθεῖν καὶ δοῆ δύναμις κακῶσαι αὐτούς. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς διὰ τε θαλάσσης καὶ διὰ γῆς ἡτοί- 20 μαστο δπλα κινήσαι κατὰ τῶν Βουλγάρων, τῷ πατρικίῳ Νικη- 5 φόρῳ τῷ Φωκᾷ τὸν κατ' αὐτῶν ἀναθέμενος πόλεμον, δομέ- στικον τῶν σχολῶν αὐτὸν προβαλόμενος. πρὸ τοῦ πολέμου δὲ 21 PII 177 A τὸν κοιαισίτωρα στέλλει ὁ αὐτοκράτωρ πρὸς Συμεὼν περὶ εἰρή- νης πρεσβεύοντα. ὁ δὲ βάρβαρος δόλῳ τοῦτον ὑποποτήσας 22 ἔλθεῖν καθείργουσι καὶ δεσμῇ καὶ τῷ Φωκᾷ ἀντεμάχετο. ἐκεῖ- 23 10 νου δὲ περὶ τοῦτον ἀσχολουμένου οἱ Οὕγγροι τὴν χώραν αὐτοῦ ἔλησαντο. διὸ τὸν Φωκᾶν λιπὼν κατ' ἐκείνων ἐξώρμησε καὶ 24 συμβαλὼν αὐτοῖς ἡττητο, πολλῶν μὲν σφαγέντων Βουλγάρων, πλειόνων δ' ἁλόντων, αὐτοῦ δὲ τοῦ Συμεὼν μόλις ἐν Δορο- στόλῳ φυγόντος· τοῦτο δ' ἡ Δρίστρα ἐστί. τοὺς δ' αἰχμαλώ- 25 15 τους Βουλγάρους ὁ βασιλεὺς παρὰ τῶν Οὕγγρων ἐπρίατο καὶ B ὁ Συμεὼν περὶ εἰρήνης ἰκέτενε. καὶ πιστεύσας τοῖς λόγοις 26 ἐκείνου ὁ βασιλεὺς τὸν Χοιροσφάκτην ἀπέστειλε σπονδὰς ποιη-

9 οἱ ἐπῆλθον τοῖς Βουλγάροις οἱ Οὕγγροι CE
(v. ad XVI 12, 24) οἱ Δοροστόλων ἐλέγετο E

13 περὶ τῆς Δρίστας

1 Ἰστρον OwpDi, Ἰστρον E, οἰστρον A οὕγγροι Ewp 3 δὲ
om. E τε] τῆς D 4 τῶν om. Rwp 5 αὐτῶν RDwpDi,
αὐτὸν AD 6 προβαλόμενος CEwp, v. ad XIV 11, 5 7 κοιαι-
σιτορα DEwp 8 αὐτοκρ. om. O post πρὸς add. τὸν O
8 πρεσβεύοντα Ewp 9 post καθείργ. add. τὸν ἄνδρα BCwp
ποιεῖται ὑπὸ δεσμοῖς O 10 τούτου D, τοῦτον corr. Dwp οὕγγροι
Ewp 11 ἐκείνον D, corr. Dwp 12 ἡττητο D, corr. Dwp
14 δρίστρα EDwp, v. XVII 2, 33 et Hierocl. Synecd. p. 63, 33. 67,
86 Burckhardt 16 ἐπρέσβευε O πιστεύσας οὖν omisso
καὶ O

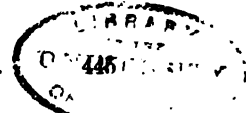
qui et Ungri vocantur, muneribus impulit, ut Bulgaros ulciscerentur et pro viribus affligerent. Ipse quoque rex terra marique 20 arma inferre Bulgaris parat, summa rerum patricio Nicephoro Phocae, quem domesticum scholarum designavit, mandata. Verum 21 ante bellum quaestorem de pace legatum imperator ad Symeonem mittit. Quem barbarus dolo adesse suspicatus in vincula 22 coniectum includit et Phocae resistit. Quo bello dum occupatur, 23 Ungri eius agros populantur. Quare Phoca omisso contra illos 24 proficiscitur et acie congressus superatur, multis Bulgaris interfectis, plurimis captis; Symeon ipse Dorostolum, quae Dristra est, vix confugit. Captivos Bulgaros rex ab Ungris emit, ad 25 quem Symeon legatos de pace misit; cuius verbis fide habita 26

- 27 σόμενον, δν δ βάρβαρος κατέσχε τε καὶ ἐδέσμησεν. αὐτὸς δὲ D IV 41
τοῖς Τούρκοις ἐπῆλθε καὶ ἐτρέψατό τε αὐτοὺς καὶ τῇ χώρᾳ
28 σφῶν ἐλυμήνατο. εἶτα ἐπέστειλε τῷ Λέοντι μὴ ἂν ποτε σπεί-
σασθαι, εἰ μὴ τοὺς αἰχμαλώτους Βουλγάρους λήψοιτο πρότερον·
29 καὶ τούτους λαβὼν οὐκ ἐσπείσατο. ὁ γοῦν βασιλεὺς τοῖς τε 5
τάγμασι τοῖς ἐφίοις καὶ τοῖς ἐσπερίοις ὁμοῦ συνελθοῦσι κατὰ
τῶν Βουλγάρων ἐχρήσατο, ἀλλ' ἠττήθησαν ἅπαντα τῷ Συμεὼν
προσβαλόντα. καὶ τὰ μὲν τῶν Βουλγάρων τοῦτον εἶχε τὸν
τρόπον.
30 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ἀγροῖς τισι τῇ τοῦ Ζαούτζη συνῶν θυ- 10
C 31 γατρεὶ τῇ Ζωῇ ἐπεβουλεύθη παρὰ τινων. αἰσθομένης δὲ τῆς
Ζωῆς ἐκ θροῦ τὴν ἐπιβουλήν καὶ διωπνισάσης τὸν βασιλέα
κοιμώμενον, αὐτίκα ἐκείνος ἐπανῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια καὶ οὕτω
32 διέφυγε τὴν ἐπιβουλήν. ἄρτι δὲ τῆς βασιλίδος θανούσης Θεο-
W III 143 φανοῦς τὴν εἰρημένην Ζωὴν ὁ βασιλεὺς Αὐγούστην ἀνηγόρευσε 15
καὶ νόμμον ἔθηκε γαμετὴν τὴν πρὶν αὐτοῦ παλλακὴν, ἣ ἐπ'
33 ὀλίγον τῆς εὐτυχίας ἀπώνατο· ἐνιαυτὸν γὰρ ἓνα ἐπὶ μηνὶ ὀκτώ
34 τῇ βασιλείᾳ ἐπιβιώσασα τέθνηκεν. ἑτέρα δ' αὖθις ἐπιβουλή

10 ἐπιβουλή κατὰ τοῦ (om. E) βασιλέως Λέοντος CE 14 οὗ τὴν τοῦ
Ζαούτζη Ζωὴν ἐσπευσεν ὁ Λέων (βασιλεὺς E) CE 18 ἑτέρα ἐπιβουλή
παρὰ τοῦ Σαμωνᾶ καταμνησθεῖσα E

1 τε om. C δὲ om. Ewp 2 ἐπῆλθεν Ewp, v. ad XIII 1, 5
4 βουλγάρων C 5 τε om. CEwp 7 τῶν om. DE 7.8 προσβ.
τῷ συμεὼν Owp 8 τοῦτον ex τούτω corr. A 12 ἐκ θροῦ]
ἐχθροῦ EDw 16 παλλακὴν CD, corr. Dw 18 τέθνηκεν RwpDi,
τέθνηκε AD, v. ad XIII 1, 5

- 27 Leo Choerosphactem ad pacem faciendam ablegavit. Sed bar-
barus eo detento et vincto Turcos invasit iisque in fugam versis
28 et agris eorum vastatis Leoni scripsit se cum eo pacem non
facturum, nisi captivos Bulgaros recepisset; quos cum recepisset,
29 tamen pacem non fecit. Igitur rex contractis in unum omnibus
et orientalibus et occidentalibus legionibus contra Bulgaros usus
est, quae tamen cum Symeone congressae succubuerunt. Ita res
Bulgarorum sese habebant.
30 Deinde cum in agris quibusdam Zoës, Zautzis filiae, consu-
31 tudine uteretur, insidiis a quibusdam est appetitus; quas cum
Zoë ex murmure animadvertisset ac regem dormientem excitasset,
32 ille statim in regiam reversus evitavit. Eandem Zoën paulo post
reginae Theophanionis obitum Augustam appellavit et dudum
concubinam uxorem legitimam duxit. Verum brevis illa felicitas
33 fuit; nam cum annum unum et octo menses in regno vixisset,
34 obiit. Sunt et aliae insidiae regi nuntiatae, quas Zautzis conso-

μηνύεται τῷ βασιλεῖ, ἣν ἐμελέτα ἐπέκτης Βασιλείος, τοῦ Ζαούτζη-
 τυγγάνων ἀνεψιός. δς τὸ ἀπόρρητον τῷ ἐκτομῇ Σαμωνᾷ ἐκοι- 35
 νώσατο, ὅρκους πρότερον βεβαιώσαντι ὡς ἀνέκφορον τηρήσει
 τὸ λεχθισόμενον. ἦν δὲ ὁ Σαμωνᾶς ἐξ Ἀγαρηνῶν καὶ μαθῶν 36 D
 τὸ κατὰ τοῦ κρατοῦντος μελέτημα εὐθὺς ἐκφέρει πρὸς αὐτὸν
 τὸ μυστήριον. καὶ κατεσχέθη μὲν ὁ Βασιλείος καὶ οἱ συνί- 37
 στορες τοῦ βουλεύματος, ὁ δὲ Σαμωνᾶς ἐτιμήθη πρωτοσπα-
 θάριος καὶ ὠκειώθη τῷ βασιλεῖ.

Ἡγάγετο δὲ καὶ τρίτην ὁ Λέων εὐνέτειραν, ἣ Εὐδοκία μὲν 13
 D IV 42 ἐκαλεῖτο, ἐκ δὲ τοῦ Ὀψικίου τοῦ γένος εἴλκε καὶ τὴν ὥραν ἦν
 περιττή. ἀλλὰ καὶ αὕτη βραχὺ τι συνεζήκει τῷ βασιλεῖ· συλλα- 2
 βοῦσα γὰρ καὶ πρὸς τῷ τεκεῖν γενομένη σὺν τῷ τεχθέντι ἀπέ-
 θανεν. ἔχων δὲ δι' ἐφέσεως οὗτος ὁ αὐτοκράτωρ παῖδα ἑσχη- 3
 κέναι, μᾶλλον μέντοι καὶ κεχρηματισμένον ἑσχηκῶς τοῦτο (ἦν 4 P II 178 A
 15 γὰρ ἑραστής σοφίας παντοδαπῆς καὶ αὐτῆς δῆτα τῆς ἀπορρήτου,
 ἣ δι' ἐπιδῶν μαντεύεται τὰ ἐσόμενα, καὶ περὶ τὰς τῶν ἀστέ-
 ρων δ' ἑσχολάκει κινήσεις καὶ τὴν ἐκ τούτων ἀποτελεσματικὴν
 ἐπιστήμην μετήρχετο, καὶ εὗρισκεν ὡς ἔξει παῖδα τῆς βασιλείας

9 δι καὶ τρίτην γαμετὴν ὁ Λέων ἡγάγετο CE

1 μην.] ἐγνώσθη O δ πήκτης (πλήτης D, πήκτης D_w) ἐμελέτα O δ
 πήκτης AR (v. ann. anteced.) wpDi, corr. B-W coll. Cedr. (Scy-
 litz.) II p. 258, 10, G. M. p. 777, 12, L. G. p. 271, 20 2 ὑπάρχων
 Ewp ἐκταμία D, corr. D_w ἐκοινώσατο RwpDi, om. A 3 τη-
 ρήση AD, corr. D_w 4 ἐχθησόμενον DEwp 5 αὐτὴν E 7 τοῦ
 βουλ.—πρωτοσπαθάριος om. D, suppl. D_w 9 ἦν D, corr. D_w
 12 πρὸς τὸ DE 14 κεχρησμένον B 17 δ' om. D δ' ἐσχο-
 λάκει] διεσχολάκει B τὴν RwpDi, om. A 18 ἐπιστήμην D,
 corr. D_w

brinus, epeicta Basilius, struebat. Is arcanum cum spadone 35
 Samona communicavit, quem iureiurando prius adegerat, ne id,
 quod auditurus esset, effutiret. Erat autem Samonas Agarenus 36
 et cognitum in imperatorem facinus ei statim indicat. Sic Basi- 37
 lius et consilii consilii comprehenduntur, Samonas protospatharii
 honorem et regis familiaritatem adipiscitur.

13. Leo tertiam quoque uxorem duxit, Eudociam, genere
 Opsicianam, excellenti forma. Neque vero illa cum rege diu 2
 vixit; nam cum uterum ferret, inter parturiendum una cum fetu
 edito periit. Verum imperator suscipiendae prolis avidus, prae- 3
 sertim cum id a vatibus ei praedictum esset (fuit enim doctri- 4
 narum omnis generis amator et arcanae quoque illius, quae per
 incantationes futura divinat, versatus etiam in doctrina de moti-
 bus siderum eorumque effectibus, in qua inveniebat se filium

5 διάδοχον) καὶ τετάρτην ἀγεται γαμετὴν τὴν Καρβωνοψίναν Ζωήν.
 6 οὐκ εὐθὺς μέντοι αὐτῇ τοῦ τῆς βασιλείας μετέδωκεν ἀξιώματος,
 ἀλλ' ἐφ' ἱκανὸν αὐτᾶ συμβιοῦσα ἦν ἀταινίωτος, μέχρις οὗ
 7 παιδίον ἐξ αὐτῆς ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ, ὃ παρὰ τοῦ πατριάρχου
 7 Νικολάου τοῦ θείου κατηξιώθη βαπτίσματος. τοῦ γὰρ Ἀντω- 5
 νίου τῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπιζήσαντος ἔτη ***
 Β καὶ μεταθεμένου τὴν ζωὴν, ὁ μυστικὸς Νικόλαος πατριάρχης
 8 κεχειροτόνητο. μετὰ δὲ τὸν τοῦ νιοῦ αὐτοῦ τοκετόν, δὴ Κων-
 σταντῖνον ὠνόμασεν ὁ βασιλεὺς, καὶ τὴν σύνευνον αὐτοῦ ἀνη-
 9 γόρευσε. διὰ γοῦν τὸν τέταρτον γάμον ἀφώριστο παρὰ τοῦ 10
 10 πατριάρχου ὁ Λέων. τιμῶν δὲ τὴν πρώτην αὐτοῦ γαμετὴν
 τὴν μακαρίαν Θεοφανὼν τέμενος ἀνήγειρεν εἰς ὄνομα ἐκείνης
 ἔργιστα τοῦ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ναοῦ, ἐν ᾧ καὶ τὸν νεκρὸν
 11 ἐκείνης κατέθετο. καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Λαζάρου ναὸν
 ἐδείματο ἕτερον, εἰς δὴ καὶ τὸ ἱερὸν ἐκείνου σῶμα ἀπεθησαύ- 15
 ρισεν ἐκ τῆς Κύπρου μετενεχθέν, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ τῆς Μα-
 C 12 γδαληνῆς Μαρίας. ἀσχολουμένων δὲ ταῖς οἰκοδομαῖς τῶν πλωί-
 μων καὶ τοῦ στόλου μὴ πλέοντος, τὸ τῶν Ἀγαρηνῶν ναυτικὸν D IV 43

1 δι καὶ τετάρτη ὠμίλησε γυναικί CE 5 περὶ πατριαρχῶν CE

1 καρβωνοψίναν ARwDi, Καρβωνοψίναν p*, corr. B-W 2 αὐτῇ
 EwpDi, αὐτῇ AO τοῦ om. w*p invitis AR ἡξίωσεν O
 3 οὐ] οὐν E 6 ἐπιζήσαντος D, corr. D_w ***] lac. VI fere
 litt. R, nulla lac. AC, <δύο μόνον> B-W, v. Gedeonem πατριαρχ.
 πίνακες p. 294 s. 9 τὴν om. w*p invitis AR 12 ἀνήγειρεν
 post ἐκείνης O 14 αὐτῆς Ewp ἀπέθετο O Cedr. (Scylitz.)
 II p. 260, 8 λαζάρου ναὸν RwpDi, λα' ναὸν A

5 habiturum regni successorem) quartam etiam uxorem ducit Car-
 6 bonopsinam Zoën; quam non statim honore regio dignam iudi-
 cavit, sed diu sine diademate habuit, donec filiolum pareret,
 7 qui a patriarcha Nicolao sacro baptismo est initiatus. Nam
 cum Antonius sede Cpolitana per annos *** gubernata decessisset,
 8 mysticus Nicolaus patriarcha est designatus. Rex post filii par-
 tum, cui Constantini nomen indidit, coniugem etiam suam Angu-
 9 stam appellavit. Sed ob quartas nuptias a patriarcha Leo censura
 10 ecclesiastica est notatus. Sed nomine beatae Theophanonis, pri-
 mae coniugis, honoris ergo aedem proxime templum sanctorum
 11 apostolorum exstruxit in eaque illius corpus reposuit. Condidit
 idem et aliam aedem S. Lazari nomine, in qua cum sacrum eius
 corpus e Cypro translatus est, tum etiam Mariae Magdalenae.
 12 Cum autem nautis aedificando impeditis classis vacaret, Agare-

τὸ Ταυρομένιον ἐξεπύρθησε καὶ τὴν νῆσον κατέσχε Λήμνον, καὶ πολλὰ τῶν ἀνθρώπων ἐν αὐτοῖς συνέβη φθορά.

Προόδου δὲ κατὰ τὴν πεντηκοστὴν γενομένης τοῦ βα- 13
σιλεύοντος εἰς τὸν τοῦ ἁγίου Μωκίου ναὸν κατὰ τὸ ἔθος ὁ 5
βασιλεὺς οὗτος ἐποιήσατο τὴν προέλευσιν· καὶ τις ἤδη ταῖς 14
κυγκλίαι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ αὐτοκράτορος πλησιάζοντος ἐξώρ-
μησεν ἐκ τοῦ ἁμβωνος βάκτρον μετὰ χειρὸς ἔχων βαρύντατον
καὶ κατὰ τῆς βασιλικῆς ἐπήνεγκεν αὐτὸ κεφαλῆς· καὶ συν- 15
έτριψεν ἂν αὐτήν, εἰ μὴ τῇ ἡωρημένῃ λυχνίᾳ προσαρράξαν τὸ
10 βάκτρον ἀφήρητο ταύτῃ τῆς καταφορᾶς τὴν σφοδρότητα. τέως 16 D
δ' οὖν αἷμα τῆς τοῦ βασιλέως κεφαλῆς καταρρέον θόρυβον
τοῖς ἄρχουσιν ἐνεποίησεν· οἷτι δ' οὐ παρῆν ἐκεῖ Ἀλέξανδρος ὁ 17
τοῦ βασιλέως ἀντάδελφος, ὑπόληψις παρὰ τοῖς πλείοσιν ἐπε-
κράτησε τῆς ἐπιβουλῆς αὐτὸν μὴ εἶναι ἀμέθεκτον. ὁ δὲ τὸ 18
15 τόλμημα ποιήσας βασάνοις ὑποβληθεὶς καὶ μηδὲνα μηνύσας
• συνίστορα χειρὸς ἀπειμύθη καὶ πόδας καὶ τέλος παρεδόθη W III 144
πυρί. ὁ δὲ μοναχὸς Μάρκος ὁ τὸ τετραώδιον τοῦ μεγάλου 19
σαββάτου ἀναπληρώσας ἔφη παρῶν πρὸς τὸν βασιλέα "τοῦτο

3 οἷτι ἐν τῇ εἰς τὸν ἅγιον Μώκιον προελεύσει ἐπλήγη ὁ βασιλεὺς τὴν κε-
φαλὴν (τ. κεφ. ὁ βασ. E) CE 17 περὶ τῆς προερχήσεως τοῦ μοναχοῦ
Μάρκου CE

1 λήμνον (sic) A 2 πολὺ D, corr. D_w φθορά ED, corr. D_w
3 γενομένης A_wp, γινομένης RD_wDi, γινομένου punctis notatum D
4 post ἔθος add. καὶ R_wp 4. 5 οὗτος ὁ βασ. C 6 κυγκλίαι D
7 μετὰ AE_wpDi (v. B-W Hist. Unters. f. Fürstemann Lips. 1894
p. 5), ἐπὶ O 9 προσαρράξαν E_wp, v. ad XIII 7, 8 10 τὸ
σφοδρότατον E_wp 10 τέως] τὸ O 12 δὲ C 13 περὶ E
18 βασιλέα τοῦτο· p*

norum classis Tauromenium vastavit et Lemnum insulam occu-
pavit, quibus locis multi homines perierunt.

Rex autem cum in pentecoste in S. Mocii aedem de more 13
supplicatum iret iamque sacrarii cancellis appropinquaret, qui- 14
dam ex ambone prodiens baculum gravissimum, quem mani-
bus gestabat, regis capiti impegit; quod plane contudisset, nisi 15
fustis dependenti lychno illisus maximam vim amisisset. Proceres 16
cum sanguinem e capite regis manantem viderent, turbati sunt;
et quia frater eius Alexander illic non aderat, apud plerosque 17
suspicio invaluit eum insidiarum fuisse non expertem. Sed qui 18
id facinus ausus erat, quaestionibus adhibitus nullo conscio nomi-
nato, pedibus et manibus amputatis, in ignem est coniectus.
At Marcus monachus, qui tetraodium magni sabbati supplevit, 19
tum praesens "Rex" inquit "istud a Davide praedictum est his

- προείρηται παρὰ τοῦ Δαβὶδ εἰρηκότος· ὅσα ἐπονηρεύσατο δ
ἐχθρὸς ἐν τῷ ἀγίῳ σου, καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε
ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου· ἴσθι οὖν, βασιλεῦ, ὥς ἀπὸ τοῦδε
P11179A 20 χρόνον βασιλεύσεις δεκαετῇ.” καὶ ὁ λόγος ἔργον ἐγένετο· ἔθανε
γὰρ ὁ Λέων μετὰ δέκα ἑνιαυτοὺς κατ’ αὐτὴν τὴν ἡμέραν καθ’ ἣ
ἦν ἐπλήγη τότε τὴν κεφαλὴν.
21 Ὁ ἤδη δὲ ῥηθεὶς Σαμωνᾶς παρὰ τῷ βασιλεῖ μεγάλα δυ-
νάμενος πλοῦτόν τε δαψιλῇ περιβαλλόμενος, καὶ τοῦτον λαβὼν
22 εἰς τοὺς Ἀγαρηνοὺς, ὄθεν ὤρμητο, ἀπεδίδρασκεν. ἀλλ’ ἐάλω D IV 44
τὸν Ἄλυν διαπερῶν· ὁ δὲ εἰς τὸν ἐν Σιριχᾷ σταυρὸν ἔλεγεν 10
23 ἀπιέναι, τοῦτο εὐχὴν ποιησάμενος· ὃν λαβὼν Κωνσταντῖνος ὁ
τοῦ Δουκὸς Ἀνδρονίκου υἱὸς εἰς τὸ Βυζάντιον ἐπανήγαγεν.
24 ὁ δὲ βασιλεὺς ἐτι τηρῶν τῷ Σαμωνᾷ τὴν πρῶν διάθεσιν ἐνε-
τείλατο τῷ Κωνσταντίνῳ, εἰ ἐρωτηθεῖ ἑνώπιον τῆς συγκλήτου
B περὶ τοῦ Σαμωνᾶ, μὴ εἰπεῖν ὅτι ἀπεδίδρασκεν, ἀλλ’ ὅτι εἰς 15
25 τὸν ἐν Σιριχᾷ ἀπῆει σταυρὸν. τῇ δ’ ἐξῆς τῆς συγκλήτου παρ-
ούσης ἤρρετο μεθ’ ὄρκων ἐπαγωγῆς τὸν Κωνσταντῖνον ὁ βα-
σιλεὺς εἰ ἔφρευγεν ὁ Σαμωνᾶς· ὁ δὲ διὰ τοὺς ὄρκους ψεύσασθαι
μὴ θελήσας εἶπεν ὅτι εἰς τὴν οἰκείαν πατρίδα τὴν Μελιτηνὴν

7 ὅτι ἀποδιδράσκων (ἀποδράσας E) ὁ Σαμωνᾶς κατελήφθη CE

1 προείρητο EwpDi Δαβιδ] Psalm. 73, 38. 2 τοῖς ἀγίοις Psalm.
l. c. 3 γοῦν Ewp ὦ β. Ewp 5 τὴν om. B 6 τὴν
κεφ. τότε D 7 ῥηθεὶς] XVI 12, 35 8 περιβαλλόμενος D
11 τούτῳ w*pDi invitis AR 13 πρῶτην C 16 σιρᾶχ (sic) A
hoc uno loco 17 ὁ βασ. om. B Wo lat.

verbis: ‘Quae hostis tuus in sancto improbe egit et qui te ode-
runt, in medio festivitatis gloriati sunt.’ Scito igitur, rex, te ab
20 hoc tempore decem annos regnaturum.” Quemadmodum dixit, ita
factum est; nam Leo post decennium eo ipso die, quo caput
ictus erat, est mortuus.

21 Samonas autem, de quo supra diximus, cum apud regem
multum posset, cum magnis opibus fugam ad Agarenos, unde
22 ortus erat, capessit. Sed in transitu Halys captus, quamvis se
23 ex voto crucem Sirichanam adire diceret, nihilominus a Con-
stantino, Ducae Andronici filio, Byzantium est reductus. Cui
Constantino rex, conservato pristino erga Samonam affectu, man-
davit, ut coram senatu interrogatus diceret eum non cepisse
25 fugam, sed ad Sirichanam crucem peregrinatum esse. Cum
autem postridie senatu praesente Constantinum iureiurando ob-
strictum rex rogaret, num fugisset Samonas, ille perituro refor-

ἀπῆει. ὁ βασιλεὺς δὲ τὸν μὲν Κωνσταντῖνον μετ' ὀργῆς ἀπε- 26
πέμψατο, τὸν δὲ Σαμωνῶν μετὰ ταῦτα τῆς προτέρας ἡξίωσεν
οἰκειώσεως, εἴτα καὶ πατριῶν ἐτίμησε καὶ παρακοιμώμενον
προεβάλετο· ὅς εἰς πολλὰ τῶν οὐ καθηκόντων τὸν αὐτοκράτορα 27
5 προεβίβαζεν, ὧν ἓν καὶ τὸ βιάσασθαι τὸν πατριάρχην δέξασθαι
αὐτὸν καὶ τοῦ ἀφορισμοῦ ἀπολῦσαι. μεταπεμψάμενος οὖν τὸν 28 C
ἀρχιερέα ὁ βασιλεὺς ἐδεῖτο δεχθῆναι. ὥς δ' ἐκεῖνος ἦν ἄδυσ- 29
ώπητος, ἐκ τῶν βασιλείων αὐτίκα διαπερᾶται πρὸς τὴν Ἱέρειαν,
κάκειθεν πεζοποροῦντα εἰς τὸ ἐν Γαλακρήναις ἄγουσιν αὐτὸν
10 μοναστήριον, ὃ αὐτὸς ἐδομήσατο, ἔτη προστάντα τῆς ἐκκλησίας
ἑνδεκα. προεχειρίσθη δὲ πατριάρχης ὁ σύγκελλος Εὐθύμιος, 30
ἀνὴρ ἱερός, ὅς καὶ βουλόμενον τὸν βασιλέα νόμῳ θεασίσαι
ἄγεσθαι κατὰ ταῦτόν τὸν βουλόμενον γυναικας δύο ἢ καὶ τρεῖς
ἄχρι τεττάρων πάσῃ σπουδῇ διεκώλυνσε.
15 Τῶν δὲ Ἀγαρηνῶν ναοὶ τὰς τῶν Ῥωμαίων ληιζομένων 14 D
D IV 45 χώρας, ὁ βασιλεὺς Ἰμέριον τὸν λογοθέτην τοῦ δρόμου τοῦ
στούλου προβαλλόμενος ἀρχηγὸν κατὰ τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρ ἀπέστειλεν,

4 ὅτι ἐξώρισε τὸν πατριάρχην Νικόλαον ὁ Λέων CE

1 ὁ δὲ βασ. C 2 γε add. post δέ BC 3 οἰκειώσεως AR, οἰ-
κώσεως w*^p 4 καθήκον D, corr. D_w 6 ἀπολῦσαι RD_i, ἀπο-
λύσαι A_w^p 7 ἄδυνάπητος (sic) A 8 διαπαράται D, corr. D_w
ἱέρειαν ARD_w^pDi, ἡρίαν D, corr. B-W coll. Cedr. (Scylitz.) II
p. 265, 16 et Theoph. cont. p. 371, 5 11 σύγκελος CD_w^p
12 βουλόμενον et βουλόμενος per dittogr. A, βουλόμενος | D, βου-
λόμενον RD_w^pDi 13 κατ' αὐτόν ED_w^p ἢ om. BCD_w^p
καὶ om. E 14 ἄχρι A, ἄχρι καὶ E_w^p, καὶ ἄχρι O τεσσάρων
E_w^p 17 προβαλλόμενος DE_w^p, v. ad XIV 11, 5 ἐκ om. D

midato dixit eum in patriam suam Melitenen abiisse. Constan- 26
tino igitur per iracundiam a rege dimisso, Samonas praeter
veterem necessitudinem etiam patricii dignitate ornatus et cubi-
cularius designatus imperatorem saepe impellebat, ut ab officio 27
decederet; quorum illud fuit, quod patriarcham coegit se reci-
pere et e censura eximere. Quem cum rex arcessivisset neque 28
ulla ratione exorare posset, statim e regia in Hieriam navi trans- 29
vehendum indeque pedestri itinere in Galacrenaeum monasterium,
quod ipse struxerat, transferendum curat, cum per annos XI
ecclesiae praefuisset. Eius vero loco patriarcha designatus est 30
syncellus Euthymius, vir sacer, qui omni studio obstitit, ne lex
a rege promulgaretur, ut cuius liceret secundam, tertiam, quar-
tam etiam uxorem simul ducere.

14. Cum autem Agareni Romanas provincias navibus infe-
starent, rex Himerium, logothetam cursus, classi praefectum con-

ἐντειλάμενος αὐτῷ καὶ τὸν Δοῦκα προσλαβέσθαι Ἀνδρόνικον.
 2 ὁ δὲ δόλιος Σαμωνᾶς ἄσπονδον ἔχων ἐχθρὰν κατὰ τοῦ γένους
 τοῦ Δουκικοῦ ὑποτίθησιν τι τῶν φίλων τοῦ Ἀνδρονίκου δη-
 λῶσαι αὐτῷ μὴ συμπλεῦσαι τῷ Ἱμερίῳ, ἐκκόψαι οἱ τὰ ὄμματα
 3 μέλλοντι κατὰ βασιλείον πρόσταγμα. διὸ οὐκ ἐπέισθη τῷ Ἱμε- 5
 ρίῳ συνελθεῖν ὁ Ἀνδρόνικος, θύειν καὶ μόνος ἐκεῖνος ναυμα-
 χήσας ἐκράτησε καὶ τοῦ τῶν πολεμίων περιεγένετο ναυτικοῦ.
 4 ἐντεῦθεν ἀπεγνωκῶς ὁ Ἀνδρόνικος συγγενεῖς τε καὶ δούλους
 αὐτοῦ προσλαβόμενος κατέσχε τὴν Κάβαλαν, δχυρὸν τι φρου-
 P II 180 A 5 ριον τοῦ Ἰκονίου οὐ πᾶν τι διακείμενον μήκοθεν. ὁ δὲ Σα- 10
 μωνᾶς οὐ διέλιπε τὸν βασιλέα ἐρεθίζων καὶ εἰς ὀργὴν παρακινῶν
 6 κατὰ τοῦ ἀνδρός. μαθὼν δ' ἐκεῖνος καὶ τὴν τοῦ πατριάρχου
 Νικολάου ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐξώθησιν καὶ πάντοθεν ἀπογνοῦς
 7 πανοικεσία τοῖς Ἀγαρηνοῖς προσελήλυθεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο
 γνοῦς ὑπερήλγησεν, ἐναντίον ἔξεν τὸν ἄνδρα ἀνθ' ὑπερμάχου 15
 8 πτοούμενος. γραφὴν τοίνυν ἐγχαράττει βασιλείον, δι' ἧς τῷ
 W III 145 Ἀνδρονίκῳ καὶ ἀμνηστία τῶν πραχθέντων ἐπρυτανεύετο καὶ

2 δι' ἐξ ἐπιβουλῆς τοῦ Σαμωνᾶ ὁ Δοῦξ Ἀνδρόνικος τοῖς Ἀγαρηνοῖς προσ-
 ελήλυθεν C

1 δούκα B, δοῦκαν D, δοῦκαν Ewp 3 δοκικοῦ D, corr. Dw
 4. 5 Ἱμερίῳ (sic) A 5 μέλλοντι om. D, suppl. Dw, μέλλοντι w* p
 9 κάβαλαν ARwpDi Sym. mag. p. 710, 15, cf. G. M. p. 789, 15,
 L. G. p. 281, 8, καβάλαν Theoph. cont. p. 372, 11, Cedr. (Scylitz.)
 II p. 267, 1, Th. M. p. 196 τ] τε B 10 τι om. O 11 δι-
 ερεθίζων D 13 ἐξώθησιν ante ἐκ B 14 προσελήλυθεν ὁ δὲ
 AEDwwp, προσελήλυθε· καὶ ὁ O 16 ποιούμενος C ἐγχαράττει
 EwpDi 17 καὶ ἀμνηστία τ. πραχθ. ἐπρυτανεύετο AEDwwp, ἐπρυ-
 τανεύετο· καὶ τ. πραχθ. ἀμνηστία ()

tra illos misit mandavitque, ut etiam Andronicum Ducam assu-
 2 meret. Verum dolosus ille Samonas odio implacabili in familiam
 Ducaenam permotus quendam ex Andronici amicis subornat, qui
 eum moneat, ne cum Himerio profiscatur, qui ei iussu regio
 3 oculos sit effossurus. Itaque Himerium comitari noluit Androni-
 cus et, cum ille solus proelio victor hostium classem subegisset,
 4 desperatis rebus assumptisque cognatis et servis Cabalam, ca-
 5 stellum munitum non procul Iconio dissitum, occupat. Cum
 autem Samonas regem irritare et contra Andronicum inflammare
 6 non desineret, ille, postquam patriarcham Nicolaum ecclesia pul-
 sum esse cognovit, spe omni destitutus cum tota familia ad Aga-
 7 renos se confert. Quo rex cognito supra modum doluit veritus,
 8 ne illum hostem haberet, quo usus erat defensore. Litteras igitur
 scribit, quibus Andronico et delictorum venia concedebatur

ὑπονόστῃσις ἐπειρέπετο καὶ πολλῶν δόσις ἐπήγγελτο ἀγαθῶν.
 ταύτην ἐμβαλόντες κηρῷ τὴν γραφὴν καὶ λαμπάδι τὸν κηρὸν 9
 ἀπεικάσαντες Σαρακηνῷ τῶν αἰχμαλώτων ἐν τῇ εἰρκτῇ ἐκ- B
 βληθέντι ἐγχειρίζουσιν, ἐντειλάμενοι τῷ Ἀνδρονίκῳ δοῦναι αὐτήν.
 5 τοῦτον δὲ τὸν Ἀγαρηνὸν ὁ Σαμωνᾶς μετακαλεσάμενος ἐν ἀπορ- 10
 ρήτοις φησὶ πρὸς αὐτόν "οἶδας ὅτι τὸν ὀλεθρον τῆς Συρίας
 δλῆς φέρεις ἐν ταῖς χερσίν; ἵνα γοῦν καὶ τὴν πατρίδα σώσης 11
 D IV 46 καὶ τοὺς ὁμογενεῖς, τὸν κηρὸν τοῦτον ἐγχειρίσῃς τῷ οὐζήρ."
 ὁ δὲ πεποίηκεν ὡς παρήγγελτο· καὶ γνόντες οἱ τῆς Ἀγαρ τὴν 12
 10 δύναμιν τῆς γραφῆς καὶ τὸν Ἀνδρόνικον δεσμοῦσι καὶ πάντας
 τοὺς σὺν αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν Ἀνδρόνικος ἐν τοῖς δεσμοῖς τὸν 13
 βίον κατέλυσε, τινες δὲ τῶν σὺν αὐτῷ τὴν ἐκ τῶν δεσμῶν μὴ C
 στέγοντες κάκωσιν τὴν πίστιν ἑαυτῶν ἐξωμόσαντο. ὁ Κων- 14
 σταντῖνος δὲ καὶ τινες τῶν σὺν αὐτῷ τῆς εἰρκτῆς ἐκφυγόντες
 15 πρὸς τὰ Ῥωμαίων ἀπήεσαν καὶ τοὺς καταδιώκοντας αὐτοὺς

5 οἱ αἱ ἐμχανᾶτο (ἐμχανᾶσαι E) ὁ Σαμωνᾶς κατὰ τοῦ Ἀνδρονικοῦ τοῦ
 Δουκῆ (δοῦκα E) CE 13 ὅτι διέδρα ὁ (om. C) Κωνσταντῖνος ὁ τοῦ
 Ἀνδρονίκου υἱός· καὶ ὅσα ἐλθόντι αὐτῷ ὁ βασιλεὺς προεφοίβασεν (-ε E) CE

1 δόσις ἐπήγγελτο ἀγαθῶν AED_wwp, ἀγαθῶν ἐπηγγέλλετο (ἐπειρέπετο
 D) παροχή O 3 ἐκβληθέντι ante τῆς Owp 4 ἐντειλάμενοι
 RwpDi, ἐντειλάμενος A 5 δὲ D 6 σιρίας D, corr. D_w
 7 χερσίν Rwp, χερσίν ex χερσὶ σου corr. A, χερσὶ σου Di 8 ἐγ-
 χίρουν punctis notatum D οὐζήρ.. D, οὐζήρ (sic) D_w post
 οὐζήρ add. οὕτω γὰρ ὁ παρ' ᾧ (ἔταρ punctis notatum D, corr.
 D_w) ἦν ὁ ἀνδρόνικος ὀνομάζετο (ὀνομάζετο D, corr. D_w) Owp
 10 καὶ prius om. D τοῦ ἀνδρονίκου D, corr. D_w 11 δόμοις
 D, corr. D_w 12. 13 μαστίγοντες D, μὴ στέγοντες corr. D_w
 13 στέγοντες Bp ἑαυτῶ D, corr. D_w 13. 14 δὲ κωνσ. ED_wwp
 14 ἐν D, σὺν corr. D_w ἐκφυγόντες AED_wwp, ἀποδράντες R, ἀπο-
 δράσαντες D 15 ὅρος D, πρὸς corr. D_w ἀπῆεσαν D, corr. D_w

et reditus permittebatur et multa beneficia promittebantur. Eas 9
 litteras in ceram candelae instar effectam coniectas Saraceno
 cuidam e carcere educto tradunt, Andronico reddendas. Cui 10
 Samonos arcessito clam "Scisne" inquit "te totius Syriae inter-
 itum gestare in manibus? Ut igitur patriam conserves et popu- 11
 lares, ceram istam uzeri trade." Facit ille, ut iussus erat; Aga- 12
 reni autem cognita litterarum sententia Andronicum cum omnibus
 suis in vincula coniciunt, in quibus ille obiit. Quidam vero ex 13
 illis carceris aerumnas non ferentes fidem abiurarunt. At Con- 14
 stantinus et quidam cum ipso carcere elapsi in Romanorum fines,

- 15 Ἀγαρηνοὺς γενναίως τρεφόμενοι διεσώθησαν. ὃν ὁ βασιλεὺς
 ἐδέξατό τε περιχαρῶς καὶ ἐδεξιώσατο μεγαλοπρεπῶς καὶ δια-
 16 φερόντως ἐτίμησεν· εἶτα καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφη “μὴ ἀπατάτω σε,
 Κωνσταντίνε, τὸ ὄνομα, μηδ’ οἶον τῆς βασιλείας τυχεῖν, ὥς
 Κωνσταντίνου Ῥωμαίων μέλλοντος ἄρξῃν· ἴσθι γὰρ ἀκριβῶς⁵
 17 τοῦτον εἶναι τὸν υἱὸν τὸν ἐμόν. σὺ δὲ εἰ μὲν ἦν ἔλαχες Σπάρταν
 κοσμεῖς, ἔσται σοι εὖ· εἰ δὲ νεωτερίσεις καὶ τυραννίδι ἐπιχει-
 ρήσεις, ἔσο βεβαίως εἰδῶς ὥς διὰ τῆσδε τῆς πύλης (τὴν πρὸς
 D δύσιν οὔσαν τοῦ χρυσοστρικλίνου δείξας αὐτῷ) ἡ κεφαλὴ σου τοῦ
 λοιποῦ σώματος χωρὶς εἰσαχθήσεται.” ὃ καὶ γέγονεν ὕστερον.¹⁰
 18 Ἐκ δὲ Μελιτηνῆς ἐλθόντων τινῶν, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ τοῦ
 Σαμωνᾶ πατήρ, ὑπεδέξατο τούτους ἐντίμως ὁ βασιλεὺς καὶ εἰς
 τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν μὴ δεόντως ἀπίστους ὄντας εἰσήγαγεν.
 19 Ἰδὼν δὲ ὁ τοῦ Σαμωνᾶ πατήρ ἦν εἶχεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τιμὴν
 ἐν τοῖς βασιλείοις, καὶ τὸν πλοῦτον ὃν περιέκειτο, ἤθελε συν-¹⁵
 20 διάγειν αὐτῷ. ἐκωλύθη δὲ παρ’ ἐκείνου, τὴν οἰκίαν θρησκίαν
 τηρεῖν συμβουλευόντος καὶ εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθεῖν· “εἰ δὲ
 καὶ αὐτός” ἔφη “τύχῳ καιροῦ, ὑπονοστήσω πρὸς σέ.”

1 ἄγαρ νοῦς D, corr. D_w γενναῖ ὥς D, corr. D_w 2 τε om. C
 δεξιώσατο D, corr. D_w 2. 3 ἐδεξιώσατο—ἐτίμησεν] De chiasmo
 v. ad XIII 2, 6 3 ἐτίμασεν D, corr. D_w ἀπατάσω w^{*}p, ἀπα-
 τάτωσαν D, ἀπατάτω σε D_w 4 μὴ δὲ οἶον D, corr. D_w 5 ἄρξαι
 Ewp 6 Σπάρταν] v. Eurip. fr. 722 Dind., σπάρτοις E 7 σοι
 om. C νεωτερίσας D, corr. D_w 8 ἔσω p^{*} 10 εἰσαχθ.
 χωρὶς C 11 μελιτινῆς Ewp 12 ὑπεδέξατο τούτους ἐντίμως ὁ
 βασιλεὺς ARwp, ἦν εἶχεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν τοῖς βασιλείοις τιμὴν (comma
 add. D_w) καὶ τὸν πλοῦτον (comma add. D_w) ὃν περιέκειτο (comma
 add. D_w) ἰδὼν (duo puncta add. D_w) συνδιάγειν ἤθελεν αὐτῷ· ὁ
 γὰρ βασιλεὺς (comma add. D_w) ἐντίμως αὐτοὺς ὑπεδέξατο (comma
 add. D_w) D Wo lat. 13 δέοντα D, corr. D_w 14 ἰδὼν—16
 αὐτῷ om. D 16 παρ’ ἐκείνου om. D τὴν οἰκ. om. C 18 πρὸς
 σε B^awp

- 15 persequentibus Agarenis fortiter profligatis, evaserunt. Eum rex
 et comiter excepit et magnifice donavit et affecit exquisitis hono-
 16 ribus. Tum etiam ei dixit: “Ne te deceperit nomen, Constantine,
 tuum neve putaris te rerum potiturum esse, quod Constantinus
 Romanis imperet; certo enim scito filium hunc meum esse illum.
 17 Quodsi tu Spartam tuam ornaris, bene tibi erit; sin rebus novis
 studueris et tyrannidem affectaris, noli dubitare, quin per hanc
 portam (demonstrata occidentali aurei triclinii porta) caput tuum
 absque reliquo corpore sit transiturum.” Quod postea factum est.
 18 Cum Samonae pater cum quibusdam aliis Melitene venisset,
 rex eos honorifice exceperat et decori oblitus homines profanos
 19 in magnam ecclesiam introduxerat. Samonae vero pater, viso
 20 filii honore et opulentia, cum eo vivere cupiens a filio prohibi-

D IV 47 Τῆς δ' ἑορτῆς τῆς πεντηκοστῆς ἐνστάσης ἔστεψε τὸν υἱὸν 21
αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνηγόρευσε βασιλέα. ἔκτομίαν δ' ἔχων 22
θεράποντα ὁ μυσαρὸς Σαμωνᾶς Κωνσταντῖνον ὀνομαζόμενον, PII 181 A
ἐκ δὲ Παφλαγονίας γενόμενον, τῇ δεσποίνῃ τοῦτον δέδωκεν
5 εἰς ὑπηρεσίαν. ἐπεὶ δὲ τῇ βασιλείᾳ καὶ αὐτῷ τῷ κρατοῦντι 23
λίαν ὁ Κωνσταντῖνος ᾤκειώτο, εἰς βασκανίαν ὁ βέβηλος ἡρέ-
θιστο Σαμωνᾶς καὶ πρὸς τὸν βασιλέα κατεῖπεν αὐτοῦ ὡς ἐρω-
μένου τῇ βασιλείᾳ. ζηλοτυπήσας οὖν ὁ Λέων ἀποκαρῆναι 24
τοῦτον προσέταξε μοναχόν· καὶ μετ' οὐ πολὺ ἄγει τοῦτον καὶ
10 ἀποδυσθῆναι κελεύσας τὰ μοναχικὰ ἄμφια καὶ κοσμηκὴν περι-
βαλέσθαι στολὴν μᾶλλον ἢ πρότερον αὐτὸν ᾤκειώσατο. οὐκ
ἀνεκτὰ δ' ἦσαν ταῦτα τῷ Σαμωνᾷ. γράφει τοῖνυν λοιδόρον 25
τι γραμματίον διὰ τινος τῶν αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ῥιπτεῖ ἔνθα ὁ Β
βασιλεὺς διελεύσεσθαι ἔμελλεν· ὅπερ εὐρὼν ἐκείνος καὶ ἀνα- 26
15 γνούς ἡλγησέ τε καὶ τὸν πεποιηκότα ἐζήτει. εἰς οὖν τις τῶν 27
συνειδότην τὴν πρᾶξιν ταύτην τῷ Σαμωνᾷ τοῦτον εἶναι τὸν
ἐργάτην τοῦ λοιδόρου βιβλίου τῷ κρατοῦντι ἐδήλωσεν. ἐκλεί- 28

1 δι' ἔστεψεν ὁ Λέων τὸν οἰκεῖον υἱὸν CE 5 ὅσα κατεῖπεν ὁ Σαμωνᾶς
τοῦ ἐκτομίου Κωνσταντίνου· καὶ ὅσα εἰς ἐκεῖνον ἐγένετο CE

1 δ' om. C ἑορτῆς δὲ BD 1. 2 λέων ὁ αὐτοκράτωρ τὸν οἰκεῖον
υἱὸν O 2 ἀνηγόρευσε αὐτὸν βασ. Ewp δὲ E 5 post δὲ add. καὶ
Rwp 8 βασιλείᾳ D, βασιλείᾳς D_w τοῖνυν O 9 ἄγει AE,
ἀνακαλεῖται Owp, v. XVI 15, 1 9. 10 καὶ ἀποδυσθῆναι] ἐκδυσθῆναι
D, ἐκδυσθῆναι D_w 10 κελεύει C α αρία (punctis notatum) D,
ἄμφια corr. D_w 13 τοῦτο om. Di, Haasii annotatione ad vs.
15 pertinente huc perperam relata ῥίπτει D 15 ἡλγήσεται
D, corr. D_w ante ἐζήτει add. τοῦτο OwpDi (v. ad vs. 13)
17 ἐκλήψεως D, corr. D_w

tus est suadente, ut suam religionem conservaret atque in patriam
rediret, quod et ipse per occasionem facturum esset.

In festo pentecostes filium suum rex corona ornavit regem- 21
que appellavit. Ceterum odiosus ille Samonas eunuchum mini- 22
strum suum Constantinum ex Paphlagonia oriundum dominae
ad ministerium tradidit; qui cum et reginae et ipsi imperatori 23
percarus esset, profanus Samonas invidia stimulatus illum apud
regem detulit, quasi ab regina amaretur; quem Leo ex zelotypia 24
pro monacho tonderi nec multo post revocari ac monastico habitu
exuto civilem vestem resumere iussit, eoque familiaris etiam
quam prius usus est. Id Samonae intolerabilis visum. Curat 25
igitur per suorum quendam libellum conviciis plenum scriben-
dum eumque abicit, qua rex erat transiturus; quo ille invento 26
et lecto doluit auctoremque requisivit. Unus igitur ex eius rei 27
consciis Samonam libelli famosi auctorem esse regi indicat. Cum 28

πρὸς μέντοι τότε τῆς σελήνης συμβάσης, τὸν μητροπολίτην
 29 Συνάδων ὁ βασιλεὺς μετεπέμψατο, περὶ ταύτης πεισόμενος. ὃν
 ὁ Σαμωνᾶς ἰδίᾳ παραλαβὼν ἤρετο περὶ τῆς ἐκλείψεως· κα-
 κείνος ἔφη οὕτως ὅτι “ὅσον τὸ τῆς σελήνης πάθημα σημαίνει δυστύ-
 WIII 146 χημα· εἰ δὲ τοῦ Ἰουλίου τρισκαίδεκάτῃ παρελεύσεται πρὸ τοῦ 5
 C 30 παθεῖν, ἐκφεύξῃ καὶ σὺ τὸ δυστύχημα.” εἰτα καὶ πρὸς τοῦ
 βασιλέως ὁ Συνάδων ἐρωτηθεὶς ἀπεκρίνατο ὡς “εἰς τὸ δεύ-
 31 τερον μετὰ σὲ πρόσωπον ἐνσκήψει ἡ κάκωσις.” δεύτερον δὲ
 πρόσωπον ὁ βασιλεὺς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀλέξανδρον ἐκρι-
 νεν, ἀλλ’ ἐσφάλη περὶ τὴν κρίσιν· ἔδει γὰρ ποτε τῷ κακίστῳ 10
 32 Σαμωνᾷ γενέσθαι κακῶς. μαθὼν οὖν ὡς ἐκεῖνος ἦν ὁ τοῦ D IV 48
 λοιδοροῦ βιβλίου πατήρ, ἐξωθεῖ μὲν τῶν βασιλείων αὐτὸν καὶ
 ἀποκρίει καὶ περιγραπτοῖς ὁρίοις καθείργνυσαι. καὶ ταῦτα γέ-
 33 γονε, μήπω τῆς τρισκαίδεκάτης τοῦ Ἰουλίου παραρρυνείσης. παρα-
 κοιμώμενος δὲ ἀντὶ τοῦ Σαμωνᾶ ὁ παρ’ ἐκείνου βασκαίνόμενος 15
 D Κωνσταντῖνος καὶ ἐπιβουλευόμενος προκεχείριστο, ὃ καὶ μονὴν
 ὁ βασιλεὺς ἐδομήσατο ἐν ταῖς Νοσσιαῖς.

11 ἐξώθησις ἐκ τῶν βασιλείων τοῦ Σαμωνᾶ CE

2. 3 ἀλλ’ ὁ D, ὃν δ corr. Dw 3. 4 ἔφη δὲ κακείνος E 4 σὸν]
 τὸν w*ρ πάθος EDwwp πάθημα σημ. om. C 5 post
 δὲ add. ἡ B^sEDwwp Ἰουλίου ACwp, ἡλίον D, ἡλίον BEDw,
 v. ad vs. 14; videtur Zonaras errore pro *Ιουλίον* scripsisse *Ιου-*
λίον, v. Cedr. (Scylitz.) II p. 272, 12, Theoph. cont. p. 376, 12,
 Sym. mag. p. 713, 3, G. M. p. 793, 16, L. G. p. 284, 10, Th. M.
 p. 199, Glyc. p. 557, 3. post παρελ. add. Dw σύνδοσις post
 τοῦ add. σε Rwp 6 ἐκφεύξει Dw 8 μετὰ σε B^sDwwp
 11 σαμωνᾷ om. D W^o lat. post οὖν add. ὁ λέων Rwp 12 αὐτῶν
 C 14 ἡλίον D, ἡλίον BE, v. ad vs. 5 15 δὲ om B

autem defectus lunae tum fuisset, metropolitam Synadensem rex
 29 de eo quaesiturus arcessit; quem cum Samonas de illo defectu
 privatim sciscitaretur, “Tuum” inquit “infortunium portendit
 ista lunae affectio. Si vero XIII. Iulii dies ante tuam calamitatem
 30 praeterierit, et tu infortunium evitabis.” Deinde a rege quoque
 interrogatus Synadorum episcopus respondet malum istud in per-
 31 sonam ab illo proximam grassaturum. Personam autem proxi-
 mam rex Alexandrum fratrem iudicabat, sed perperam; nam
 32 Samonae, homini illi pessimo, tandem male esse oportebat. Ubi
 igitur cognovit eum esse famosi libri patrem, et regia exigit et
 rasum certis finibus includit; idque accidit ante diem XIII. Iulii.
 33 Constantinus, cui Samonas et invidebat et insidiabatur, illius loco
 cubicularius est designatus eique monasterium in Nossiiis est ex-
 structum.

Νοσήσας δὲ ὁ Λέων κοιλιακὸν νόσημα τοσοῦτον κατειρ- 34
 γάσθη τὴν δύναμιν ὥς μηδὲ δυνηθῆναι διαλεχθῆναι τῇ συγ-
 κλήτῳ περὶ νηστείας τὴν συνήθη διάλεξιν, ἣ καλεῖται σελέντιον.
 ὁμῶς δλίγα τινὰ ταύτῃ διαλεχθεὶς καὶ ἀξιώσας αὐτοῦ μεμνη- 35
 5 σθαι καὶ πίστιν εἰς τὴν αὐτοῦ σύμβιον τηρεῖν καὶ εἰς τὸν υἱόν,
 καὶ τελευταίαν ταύτην προσλαλίαν πρὸς αὐτὴν ποιῆσθαι ἐπιὼν
 οὐκ αὐτίκα ἐξέλιπεν, ἀλλὰ μέχρι τοῦ Μαῖου διήρκεσε. τότε 36
 δὲ τελευτῶν τὴν αὐταρχίαν τῷ ἀδελφῷ κατέλιπεν Ἀλεξάνδρῳ
 καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκεν, ἀξιώσας ἐπιμελεῖσθαι αὐτοῦ
 10 καὶ ἀνάγειν βασιλικῶς καὶ αὐτοκράτορα καταλιπεῖν· ὃν, φασί, 37
 βλέπων ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν ἤδη ἐκλείπων, φάναι “Ἴδε ὁ P II 182 A
 κακὸς καιρὸς μετὰ τοὺς δεκατρεῖς μῆνας.” ἐβασίλευσε δὲ ὁ 38
 Λέων ἔτη εἴκοσι καὶ πέντε ἐπὶ μηνὶ τισίν.
 Ἀλέξανδρος δὲ ἅμα τε τοὺς πόδας ἤρεισε τῇ ἀρχῇ καὶ 15
 15 ἅμα τὸν πατριάρχην Νικόλαον ἐκ Γαλακρηνῶν ἀγαγὼν εἰς τὸν
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον ἀνήγαγε τὸ δεύτερον, κατ-

1 τελευταίῃ τοῦ βασιλέως Λέοντος CE 14 βασιλεία Ἀλεξάνδρου τοῦ (om.
 E) ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως (om. ACD) Λέοντος (τοῦ ἀδ.—Λέοντος om. B) AR

2 post συγκλ. add. asteriscum Dw 6 προσλαλίαν p* εἰς O
 7 ante οὐκ et post διήρκεσε signa orationis incipientis vel finitae
 ponit Di 8 τὴν αὐταρχίαν RwpDi, τῇ αὐταρχίᾳ A καταλείποι-
 πιν O 9 αὐτῷ αὐτοῦ DEwp 10 αὐτοκράτορα A, αὐτῷ τὸ κράτος
 Rwp φασί om. BCEwp 11 ἤδη ἐκλείπων (corr. Di) A, ἐν
 τῷ (om. E) ἤδη ἐκλείπειν Rwp φάναι AD, ὡς φασιν ἔφη Rwp
 12 τοὺς om. O, suppl. Dw 13 τισίν A, τρισίν RwpDi, τρισί D,
 v. Theoph. cont. p. 353, 1, G. M. p. 766, 1, L. G. p. 262, 14,
 Th. M. p. 183 14 τς om. B τῷ ἀρχεῖν D, corr. Dw 15 post
 ἐκ add. τῶν Bwp 16 ἀναγάγετο D, ἀνήγαγε τὸ corr. Dw ante
 τὸ perperam distinxerunt pDi

Rex autem coeliaco morbo laborans viribus ita exhaustis 34
 fuit, ut de ieiunio apud senatum de more orationem, quae ap-
 pellatur silentium, habere non posset. Pauca tamen est cum 35
 senatu locutus petiitque, ut patres conscripti sui memores con-
 iugi filioque suo fidem servarent; quamvis autem diceret se eos
 nunc postremo affari, non tamen statim defecit, sed ad Maium
 usque vixit. Tum vero moriens imperium fratri Alexandro reli- 36
 quit eumque oravit, ut filium sibi traditum curaret regaliterque
 educato imperium relinqueret. Quem cum iam moribundus ad 37
 se venire vidisset, fertur dixisse: “Ecce infaustum tempus post
 illos XIII menses.” Regnavit annos XXV et aliquot menses. 38
 15. ALEXANDER inito imperio patriarcham Nicolaum statim
 e Galacrenis in sedem Cpolitanam reduxit, deturbato Euthymio

αγαγὼν τὸν Εὐθύμιον καὶ ἐπὶ βήματος τὴν τοῦτου ποιήσας καθ-
αίρεσιν, ἐνυβρισάντων εἰς τὸν ἄνδρα πολλὰ τῶν προσκειμένων
2 τῷ Νικολᾷ, εἶτα καὶ ὑπερόριον ποιήσας αὐτόν. αὐταρχήσας
δὲ ὁ βασιλεὺς οὐτοσί οὐδὲν ἐοικὸς εἰργάσατο βασιλεῖ, ἀλλὰ τρυ- D IV 49
B φαῖς καὶ θήραις καὶ ἀσελγείαις ἐξέδωκεν ἑαυτόν, τὰ δὲ τῆς 5
βασιλείας καὶ κοινὰ πράγματα ἀνθρώποις ἀνέθετο ἀγύρταις
καὶ τοῖς ἐκ τριόδων, οὗς πρὸ τῆς μοναρχίας ἐπιρρήτων εἶχε
3 πράξεων κοινωνοὺς, ὧν ἕνα Βασιλίτζην λεγόμενον καὶ διάδοχον
4 τῶν σκήπτρων διενόεῖτο ποιήσασθαι· τὸν γὰρ ἀδελφόπαιδα
Κωνσταντῖνον καὶ ἰδιωτεύσαι ἐβούλετο καὶ τῶν παιδογόνων 10
5 ἀφελέσθαι μορίων. καὶ εἰ μὴ ταχὺ τὸ τέλος αὐτῷ τῆς ζωῆς
ἐπελήλυνθε καὶ οὕτως αὐτῷ παρὰ τῆς ἄνω προνοίας ἐσφάλησαν
τὰ βουλευματα, τάχα ἂν ὅσον τὸ ἐπ' ἐκείνῳ καὶ εἰς ἔργον ἐξέ-
6 βησαν. γοήτων δὲ πυνθανόμενος εἰ ἐς μῆκος αὐτῷ τὰ τῆς
ζωῆς προελεύσεται, ἤκουσεν ἐξ ἐκείνων ὡς ἔσται αὐτῷ μακρο- 15
C χρόνιον τὸ βιώσιμον, εἰ τῷ ἐν θεάτρῳ σὺ, δς ἐκ χαλκοῦ πέ-
7 πλασται, ὀδόντας καὶ αἰδοῖα περὶθοιτο. "ὅν γὰρ οὗτος" ἔλεγον

9 οἱ τὸν ἀνεψιὸν Κωνσταντῖνον ἐκτομίαν ποιῆσαι ὁ Ἀλέξανδρος ἐβούλετο C

1 δρόμιον D, εὐθύμιον corr. D_w τοῦτου ποιήσας τὴν D, corr. D_w
2 ἐνεβρισάντων punctis notatum D, corr. D_w προσκειμένων
RwpDi, προκειμένων A 3 καὶ om. C ὑπερταρχήσας D, corr.
D_w 4 οὐδὲν εἰργάσατο D, lac. suppl. D_w post ἀλλὰ
add. καὶ C 5 θηραῖα (?) D, corr. D_w post θήραις add.
μέθαις τε OWo lat., καὶ κόμοις Ewp 6 ἀνθρώποις om. O, add.
D_w ἀγωτοῖς punctis notatum D, corr. D_w 7 ἀπορρήτων
Dwp 8 βασιλεῖτζην CEwp, ut XVI 15, 13 9 ἀδελφιδοῦν O
11 αὐτῷ post ζωῆς D 13 τάχ' EwpDi 16 τῷ om. C post
ἐν add. τῷ CDwp 17 οὗτος post ἔλεγον Rwp

et dignitate in ambone abrogata; cum autem Nicolai sectatores
2 multis hominem contumeliis affecissent, relegatus est. Neque
vero is rex rerum potitus quicquam rege dignum gessit, deliciis,
venationibus, luxui deditus; res regni et reipublicae mandavit
circulatoribus et hominibus e triviis, quos ante imperium pro-
3 brorum habuerat socios; quorum unum Basilitzem successorem
4 imperii declarare in animo habebat. Nam fratris filium Con-
5 stantinum et privatum esse et virilibus privare volebat. Idque,
nisi vitam celeriter finisset, consiliis regis a divina providentia
eversis, quantum quidem in ipso fuit, re ipsa fortasse factum
6 esset. Ceterum cum a praestigiatoribus percontaretur, num diu
victurus esset, audivit ex iis se fore longaevum, si apro aeneo
7 theatri dentes et pudenda addidisset. "Tuum enim" aiebant "is

“στοιχεῖόν ἐστιν, ἀντίος ἰστάμενος Λέοντι τῷ σὺν ἀδελφῷ,”
οὐδὲν ἕτερον κρίνοντες ὕμεις ἢ τὸ σὺν τοῦτον ἀπεικάσαι τὸν
αὐτοκράτορα, διὰ τὸ περὶ γαστέρα κεχηγνέναι τε καὶ συσσίτια
καὶ ἀκολασίαις προσκεῖσθαι διηνεκῶς. πιστεύσας οὖν τοῖς λό- 8
5 γοις ἐκείνων ὁ καὶ χοίρων ἀνοητότερος τὰ λείποντα ταῦτα τῷ
χαλκουργήματι ἐξεργάσατο.

Τοῦ μέντοι τῶν Βουλγάρων ἀρχηγετοῦντος τοῦ Συμεῶν 9
εἰ τὴν εἰρήνην ἀσπάζοιτο ἐρωτῶντος διὰ τινων ὑπ’ αὐτοῦ
πεμφθέντων, ὁ Ἀλέξανδρος ἀτίμως τε τοὺς πεμφθέντας ἐδέ-
10 ξατο καὶ ὑπερηφάνως ὠμίλησε καὶ ὑπερόγκως ἠπελίησεν. ὅθεν 10 W III 147

ὁ Συμεῶν τὴν ὕβριν μὴ ἐνεγκὼν κατὰ Ῥωμαίων ὠπλίσατο. D
Συμποσίοις δὲ καὶ μέθαις διόλου προσετιηκώς ὁ Ἀλέ- 11
ξανδρος, ἀπαξ ἀριστήσας μετὰ λουτρὸν καὶ κοίλῃ χρησάμενος
D IV 50 τῇ γαστρὶ καὶ ἀπλήστως ἀκρατισάμενος σφαιρίσαι προέθετο·
15 καὶ κατατείνας τὸ σῶμα τῇ ἱππασίᾳ καὶ ταῖς τῆς σφαιράς ἐκ- 12
τραχηλίᾳσι ῥῆξιν ὑπέστη, καὶ αἷμα διὰ τε τῆς θινὸς κενώσας
καὶ τῆς αἰδοῦς μετὰ μίαν ἡμέραν ἐξέλιπεν, ἐπιτρόπους τῷ ἀνε- 13
ψυχῷ καὶ τῆς βασιλείας διοικητὰς γράψας τὸν τε πατριάρχην

12 τελευταῖα τοῦ (om. E) Ἀλεξάνδρου CE 17 τῖνας ἐπιτρόπους κατέλιπε
τῷ βασιλεῖ καὶ (bas. καὶ om. C) ἀντιπρὸς ὁ Ἀλέξανδρος CE

2 τὸ] τῷ BD, corr. Bw(?) 4 προκεῖσθαι D, corr. Dw 7 ἀρχη-
γοῦντος D τοῦ alterum om. DEwp 8 ἐρωτῶντος om. C 9 πρέσβεις
Ewp 13 ἀπαξ om. O 14 τῇ om. B ἀκρατισάμενος ABCDww,
ἀκρατησάμενος Rp 15 κατατείνας] κατὰ τῖνας E 17 αἰδοῦς ...
..... μετ’ ἡμέραν D, suppl. et corr. Dw 17. 18 ἐπίτρ. τῶν
..... βασιλείας D, corr. et suppl. Dw 17 ἀδελφό-
παιδι BC

est elementum, quia Leoni fratri repugnas.” Neque tamen ulla
in re alia recte ii iudicarunt, nisi quod hunc imperatorem, ho-
minem ventri conviviisque mancipatum luxuque continenter dif-
fluentem, sui comparaverunt. Credidit Alexander, homo porcis 8
amentior, illorum verbis et quae deerant partes aeneo operi adiecit.

Cum Bulgarorum princeps Symeon per legatos ex eo quae- 9
reret, num pacem conservaturus esset, eos Alexander contemptim
excepit et superbe allocutus est et arroganter comminatus. Cuius 10
contumeliae Symeon impatiens contra Romanos arma paravit.

Alexander vero conviviis et ebrietati perpetuo indulgens, 11
cum a balneo pransus, ventre epulis meroque distento, pila lu-
deret, equitando et pilam deiectando vasis quibusdam ruptis 12
multoque sanguine per nares et veretrum reiecto, uno die post
extinctus est, postquam patrueli suo tutores et regni admini- 13
stratores scripto ordinasset patriarcham Nicolaum, magistrum

Νικόλαον καὶ τὸν μάγιστρον Στέφανον καὶ τὸν μάγιστρον Ἰω-
άννην τὸν Ἑλαδᾶν τὸν τε δαίκτωρα Ἰωάννην καὶ δύο τῶν ὑπ'
αὐτοῦ προαχθέντων ἐκ τύχης ἀγυριτίδος εἰς συγκλητικὴν ἀξίαν
P11183 A καὶ εἰς πατρικίτητα, τὸν Βασιλίτζην καὶ τὸν Γαβριηλόπουλον.
16 Ὁ οὖν Ἀλέξανδρος ἐνιαυτὸν ἕνα καὶ μῆνα τὴν βασιλείον 5
διαπετεύσας ἀρχὴν κατέλυσε τὴν ζωὴν· τὸ δὲ κράτος ἐς Κων-
σταντῖνον τὸν υἱὸν τοῦ Λέοντος περιέστη, παῖδα ἔτι τυγχάνοντα
2 κομιδῇ· ἑβδομον γὰρ ἔτος αὐτῷ τῆς ἡλικίας ἡνύετο. ὁ μέντοι
τοῦ Δουκὸς Ἀνδρονίκου υἱὸς ὁ Κωνσταντῖνος, δομέστικος ὢν
τῶν σχολῶν καὶ τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐνωτισάμενος τελευτήν 10
(ἀπεδήμει γὰρ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων), τὸ μὲν τι ὃν ἐκρυ-
πτεν ὑπὸ σποδιᾷ σπινθήρα τοῦ ἔρωτος τῆς βασιλείου ἀρχῆς
B ἀνακαλύπτων τε καὶ ἀναρριπίζων, τὸ δὲ καὶ ὑπ' ἄλλων πρὸς
τοῦτο ἐρεθιζόμενος (ὢν εἰς εἶναι λέγεται καὶ ὁ πατριάρχης Νι-
κόλαος, μήπω γὰρ τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου διαθήκης ἀναγνωσθεῖ- 15
σης οὐκ ᾔδει καὶ αὐτὸς καταλειμμένος ἐπίτροπος) τυραννίδι
3 ἐπικεχέρισκε. καὶ τοὺς ἐκκρίτους τῶν στρατευμάτων παραλαβὼν

5 βασιλεία (βασιλείου C) Κωνσταντίνου τοῦ (om. B) υἱοῦ τοῦ (om. A.)
Λέοντος AR 8 ἀποστασία Κωνσταντίνου τοῦ Δουκὸς (δοῦκα E) CE

1. 2 καὶ τὸν μάγ. στέφ. — δαίκτωρα Ἰωάννην in spatio unius versus relicto
suppl. D_w 2 δαίκτωρα B^s Ewp ἀπ' D, ὑπ' corr. D_w 3 προ-
αχθέντων D, corr. D_w ἀγ . . . τιδος D, ἀγυριτίδος (s. acc.) D_w,
ἀγυριτίδος B^s Cwp 4 πατρικίον τιμήσας D, πατρικίότητα corr. D_w
βασιλείτζην CEwp, ut XVI 15, 3 καὶ ante τὸν om. D, suppl.
D_w γαβριηλόπουλον RD_wwp, γαβριηλόπουλον AD, Γαβριηλόπουλον
Di, v. ad XVI 16, 24 5 ante οὖν add. μὲν Bwp ἕνα ἐν.
Ewp 6 διαπετεύσας p* 8 ἔτος post ἡλικίας Ewp 9 δοῦκα
Ewp δ om. D 11 μέντοι D, B mutatum ex μέντι 12 ὑπο-
σποδιᾷ D, corr. D_w βασιλείας B, corr. Bw(?) 13 ἐκκαλύπτων
τε Ewp, ἀναγωννός omisso τε O

Stephanum, magistrum Ioannem Eladam, rectorem Ioannem, duos, quos e circulis vocatos ad senatoriam et patriciam dignitatem evexerat, Basilitzem et Gabrielopolum.

16. Alexandro, cum regnum annum unum et mensem lussisset, defuncto, imperium ad CONSTANTINUM, Leonis filium, transiit, tum admodum puerum; septimum enim agebat aetatis annum. Sed Constantinus, Andronici Ducae filius, domesticus scholarum, Alexandri obitu audito (nam tum a regia urbe aberat) partim quasdam scintillas cupiditatis regni, quas sub cineribus tegebat, detegens flatuque accendens, partim ab aliis quoque incitatus (quorum unus fuisse dicitur patriarcha Nicolaus, quippe qui Alexandri testamento nondum lecto ignorabat se quoque relictum esse tutorem) tyrannidem invasit. Delectis igitur militibus

τῷ Βυζαντίῳ ἐπιδεδήμηκε καὶ διὰ τινος πυλίδος νυκτὸς εἰσελ-
θὼν τὴν τοῦ Ἱπποδρόμου πύλην μετὰ λαμπάδων καταλαμβάνει,
τινὰς καὶ τῶν συγκλητικῶν προσεταιρισόμενος, πολλοῦ καὶ
δημῶδους ὄχλου συναθροισθέντος, οἱ καὶ ὡς βασιλέα αὐτὸν
D IV 51 εὐφρόνουν καὶ ἀνηγόρευον. τῶν δ' ἐντὸς τὰς πύλας μὴ ἀνοι- 4
γνύντων, ὁ πρωτοστράτωρ τοῦ Κωνσταντίνου ταῖς χερσὶ πεποι- C
θῶς καὶ θρασύτερον προσαράξει τὰς πύλας καὶ καταβαλεῖν
βιαζόμενος ῥύττειται λόγχῃ παρὰ του τῶν ἔνδον διὰ τινος ἀμυ-
χῆς. καὶ ὁ μὲν ἦν αὐτίκα νεκρὸς. ὁ δὲ γε Κωνσταντῖνος 5
10 ἐκείθεν εἰς τὸ τῶν Ἱππων ἄπεισον ἀμύλληττον θέατρον, εἶτα
εἰς τὴν λεγομένην ἤλθε Χαλκὴν καὶ ἄχρι τῶν Ἐξκουβίτων
προῆλθεν. ὁ δὲ τῶν ἐπιτρόπων εἰς ὁ μάγιστρος Ἰωάννης ὁ 6
Ἑλλαδᾶς ἐκ τῶν ἐταιρειῶν καὶ τῶν πλωίων συλλέξας τινὰς
ἀνικαταστήναι τῷ τυραννοῦντι αὐτοὺς ἐξαπέστειλε. καὶ συμ- 7
15 πλοκῆς γενομένης πολλοὶ πεπτῶκασιν ἐκατέρωθεν· ἔσφακτο δὲ
καὶ Γρηγορᾶς ὁ τοῦ Δουκὸς υἱὸς καὶ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Μιχαὴλ D
καὶ Κουρτίκιος ὁ Ἀρμένιος. τούτοις οὖν περιαλήσας ὁ Κων- 8
σταντῖνος καὶ τὸ οἰκεῖον ἐπυρρῶσαι προθυμούμενος σύνταγμα
τὸν Ἱππον ἤλαυνε, συμμίζαι θέλων τοῖς ἔμπροσθεν· ἐστρωμένον 9
17 ἀναίρεσις τοῦ Δούκα Κωνσταντίνου E

3 ante τινος add. καὶ OwρDi καὶ ante τῶν om. Owρ post
πολλοῦ add. δὲ O 10 τὸν D, τὸ corr. Dw 11 χαλκὴν R^sDi,
χαλκὴν AB^swρ, v. ad XV 13, 27 12 προῆλθεν RwpDi, προῆλθε
A, v. ad XIII 1, 5 13 ἐταιρειῶν ODⁱ, ἐταιρειῶν A, ἐταιριῶν Ewp
16 post καὶ prius add. δC δούκα EwpDi 19 ἐστρωμένον RwpDi,
ἐστρωμένον^μ A, ἐστρωμένον B

assumptis, Byzantium per quandam portulam noctu ingressus
circa equestris portam cum facibus occupat, conciliatis sibi sena-
toribus quibusdam et magna plebis turba congregata, qui eum
faustis ominibus prosequabantur regemque salutabant. Custodi- 4
bus autem portam non aperientibus, Constantini protostrator
manibus fretus, dum eam audacius caedere et revellere nititur,
per foramen lancea a custodibus, qui erant intus, confossus statim
concidit exanimis. At Constantinus inde in equestrium certa- 5
minum theatrum discedit; deinde in Chalcen, quae dicitur, venit
et usque ad Excubita progreditur. Verum unus de tutoribus 6
Ioannes Eladas magister quosdam ex sodalitatibus et classiariis
collectos misit, ut tyranno resisterent. Pugna commissa, multi 7
utrimque ceciderunt; caesus Gregoras, Ducae filius, et patruelis
eius Michael et Curticius Armenius. Ob hos amissos Constan- 8
tinus permotus, dum exercitum suum confirmaturus equo con-
citato in primam aciem provehitur, equo in solo tabulis lapideis 9

- δὲ τοῦ ἐδάφους πλαξὶν ὑπολισθήσας ὁ ἵππος ἔπεσε καὶ τὸν ἀναβάτην κατήνεγκε· καὶ τις εὐθὺς αὐτῷ ἐπελθὼν ἐξέτεμε τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ προσήνεγκε, διὰ τῆς δουτικῆς τοῦ Χρυσοτρικλίνου πύλης εἰσελθὼν, κατὰ τὴν 5
 10 πρόρρησιν τοῦ βασιλεύσαντος Λέοντος. ὅτι δὲ οὐ τεύξεται τῆς βασιλείας ὁ Λουξ Κωνσταντῖνος καὶ ἐτέρωνθεν τοῖς περὶ τὸν
 11 βασιλέα ἐπὶ γνῶστο. ἦν γάρ τις τελώνης Νικόλαος, δς χρεώ-
 στης πολλῶν χρημάτων τῷ δημοσίῳ γενόμενος πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας κατέφυγε καὶ τὴν πίστιν ἐξομοσάμενος ἀστρολογίαν
 PII184A 12 μετήει. οὗτος τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου ἀπεστάλκει γραμμάτιον· 10
 WIII148 ἡ δὲ τοῦτου περὶ λήψις ἦν τοιαύτη· “μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τοῦ
 Δουκός· νεωτερισθῆσεται γὰρ ἀφρόνως καὶ εὐθὺς ὀλοθρεν- D IV 52
 13 θήσεται.” καὶ ἡ μὲν ἀποστασία ἐπέπαντο· ὁ δὲ τοῦ Κων-
 σταντίνου πενθερὸς ὁ μάγιστρος Γρηγορᾶς καὶ Λέων ὁ Χοιρο-
 σφάκτης τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ προσπεφοιτήκασιν, οὓς ἐκβαλόντες 15
 τοῦ θείου τεμένους μοναχοὺς ἀπέκειραν οἱ ἐπίτροποι ἐν τῇ
 14 τοῦ Στουδίου μονῇ. ἄλλους δ’ αἰκισάμενοι ἐθροιάμβευσαν, ἐτέ-
 ρους τὰ ὄμματα ἐξεπήρυσαν, ἐνίων δὲ τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον,

13 ὅτι πολλοὺς οἱ τοῦ βασιλέως ἐπίτροποι τῶν συναραμένων τῷ ἀποστάτῃ ἐκόλασαν E

2 αὐτῷ εὐθὺς EwpDi εὐθὺς om. C ἐξέτομε D, corr. Dw
 4 πύλης post δουτικῆς C 5 οὐ τεύξεται D, corr. Dw 5. 6 τῆς
 βασ. post κωνστ. Ewp 6 δοῦκας D, δούκας Ewp ἐτέρω θι
 Ewp τοῖς RwpDi, τῆς A 8 χρῆμα D, corr. Dw 10 ἀπ-
 ἐσταλκα D, ἀπέσταλκε Dw γραμμάτια D, corr. Dw 11 τούτων
 D, corr. Dw 12 δούκα Ewp νεωτερισθῆσεται AE Cedr. (Scy-
 litz.) II p. 281, 2, νεωτερίσει OwpDi 13 ἀποστάτου OWo lat.
 17 αἰκισάμενοι p*

- strato prolapso, praecipitatur; cui quidam statim caput amputat
 10 ingressus, sicut rex Leo vaticinatus erat. Constantinum autem
 Ducam regno non potiturum regi et aulicis aliunde quoque inno-
 11 tuerat. Erat quidam publicanus Nicolaus, qui grandi aëro alieno
 reipublicae obstrictus, abiurata religione, ad Ismaëlitas se con-
 12 tulerat et astrologiam tractabat. Is cursus publici logothetae
 litteras miserat, quorum haec summa erat: “Nolite timere a Duca;
 13 nam novis rebus temere studebit et statim peribit.” Defectione
 oppressa, Constantini socer magister Gregoras et Leo Choero-
 sphactes in magnam ecclesiam se contulerunt, quos tutores inde
 14 eiectos totonderunt, ut in monasterio Studii monachi essent. Alios
 flagris caesos in triumpho circumduxerunt, nonnullis oculos effo-
 derunt, quosdam obtruncarunt, alios a Chrysopoli usque ad Leu-

καὶ ἄλλους ἐκ Χρυσοπόλεως μέχρι τοῦ Λευκάτου ἀνεσκολόπισαν.
καὶ ἄλλοι δὲ πλείους τῆς τῶν ἐπιτρόπων ἐξουσίας γηγόναισιν 15 B
ἄν παρανάλωμα, εἰ μὴ τινες τῶν δικαστῶν τῆς πρὸς τὰς τι-
μωρίας ῥοπῆς αὐτοὺς ἀνεχαίτισαν, ἐλπόντες "πῶς τοιαῦτα ποιεῖτε
5 ὑμεῖς κελεύσεως ἄτερ βασιλικῆς, ἐπεὶ παῖς ὢν ὁ βασιλεὺς τοῖς
πραττομένοις οὐ συναινεῖ;" ἀποκείραντες δὲ οἱ ἐπίτροποι καὶ 16
τὴν τοῦ Κωνσταντίνου γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν Στέφανον ἐκτο-
μίαν ποιήσαντες εἰς τὸν ἐν Παφλαγονίᾳ οἶκον αὐτῶν ἀπεστάλ-
κασιν τούτους. οἱ δὲ τοῦ βασιλέως ἐπίτροποι, ὃ τε πατριάρχης 17
10 καὶ οἱ λοιποί, ἐνανθεντοῦντες τοῖς πράγμασι πολλὰ τῶν οὐ
δεόντων ἐποίουν, καὶ πρὸς ἀλλήλους δὲ διεφέροντο, τῶν μὲν
τάδ' εἰσαγόντων, τῶν δὲ τὰ ἀντίθετα· καὶ ἦν ἡ τούτων διοί- C
κησις πολυαρχία τις, ἀλλ' οὐ μοναρχία.

Ὁ δὲ Βούλγαρος Συμεὼν, ὥς μὴ βασιλέως ἐπιστατοῦντος 18
15 τοῖς πράγμασι, βραδίως ἐλπίσας κρατῆσαι τῆς βασιλίδος τῶν
πόλεων ἐπεισι κατὰ ταύτης μετὰ πλείστης δυνάμεως καὶ ἔξω
στρατοπεδεύεται τῶν ταύτης τειχῶν καὶ πολιορκῆσαι ταύτην
διανενόητο. ἰδὼν δὲ τὸ τῶν τειχῶν κρατερόν καὶ τὸ πληθὺς 19

2 σημείωσαι A 9 δι διεφέροντο ἀλλήλων οἱ τοῦ βασιλέως ἐπίτροποι E

1 Λευκάτου Theoph. cont. p. 384, 18, Λευκατίου Cedr. (Scylitz.)
II p. 281, 18 4 ταῦτα DEwpDi 5 ὑμεῖς om. C 6 οὐ
συναινέει AEDwp, συναινέειν οὐ πιστεύεται O Wo lat. ἀποκείραντες E
8. 9 ἐστάλκασιν τούτους Ewp, ἀφῆκαν αὐτοὺς ἀπελθεῖν O Wo lat. 9 δὲ]
μέντοι O 11 δὲ om. C 12 τάδ' | τὰ δ' D 15 κρατῆσαι
RwpDi, κρατῆσαι ex κροτήσας corr. C, κρατήσας A 17 πολυορ-
κῆσαι D, corr. Dw 18 διενενόητο Ewp, διενοεῖτο Dw 18. p. 462, 1
κρατερόν ἐπ' D, lac. suppl. Dw

caten trabibus affixerunt. Ac plures eorum licentia periissent, 15
nisi quidam ex iudicibus eos a temeritate illa puniendi retraxis-
sent his verbis: "Cur vos talia facitis regis iniussu, qui, cum
puer sit, iis, quae geruntur, non consentit?" Sed et Constantini 16
uxorem tonsam et eius filium Stephanum virilibus exsectis in
eorum domum Paphlagoniam miserunt. Regis igitur tutores, 17
tam patriarcha quam ceteri, suo arbitratu res gerentes multa
iniuste agebant neque inter se consentiebant, aliis ea, quae alii
statuerant abrogantibus, ita ut imperium non unius, sed multo-
rum esset.

Sed Symeon Bulgarius ratus se, quod rex rebus non prae- 18
esset, urbe regia facile potiturum Byzantium cum maximis copiis
aggreditur et extra moenia castris positus expugnationem meditatatur.
Sed cum firmitatem moenium vidisset et multitudinem ea defen- 19

τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς τείχεσι μηχανημάτων τὸ δαυιλές,
 20 ἡλιγγιάσας μετέπεσεν εἰς τὸ Ἑβδομον, ζητῶν σπείσασθαι. ὁ
 γοῦν πατριάρχης καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἐπιτρόπων λαβόντες τὸν D IV 53
 βασιλέα εἰς τὰ ἐν Βλαχέρναις ἦλθον βασιλεία, ὅπου καὶ ὁ Συ-
 D μεῶν παρεγένετο, δμήτρους δούς καὶ λαβῶν, καὶ τῷ πατριάρχει ὅ
 κλίνας τὴν κεφαλὴν ὑψολογήθη παρ' ἐκείνου καὶ συνεσιιάθη
 21 τῷ βασιλεῖ. εἶτα μὴ ἀρεσθεὶς ταῖς συνθήκαις ἐπανῆλθεν ἀσύμ-
 βατος, δώροις δεξιωθείς καὶ αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ.
 22 Ἀνακαλουμένου δὲ διόλου τὴν ἑαυτοῦ μητέρα τοῦ βασι-
 λέως καὶ ἐπὶ ταύτῃ δακρύοντος (ἔφθη γὰρ ταύτην τῶν ἀνα- 10
 κτόρων καταγαγεῖν ὁ Ἀλέξανδρος) ἠναγκάσθησαν αὐτὴν ἀνα-
 23 γαγεῖν οἱ ἐπίτροποι. ἡ δὲ ἀνελθοῦσα τῆς διοικήσεως εἶχετο,
 προσλαβοῦσα καὶ τὸν παρακοιμώμενον Κωνσταντῖνον καὶ τοὺς
 24 αὐταδέλφους ἅμω τοὺς Γογγυλίους· καὶ πρῶτον μὲν τὸν πα-
 τριάρχην ἀπάγει τῶν βασιλείων, εἶτα καὶ τοὺς τοῦ Ἀλεξάνδρου 15
 P II 185 A θεράποντας ἐξωθεῖ, τὸν δαίκτωρα τὸν Βασιλείτην καὶ τὸν

9 οὗ ἀνήχθη ἡ τοῦ βασιλέως μήτηρ εἰς τὰ βασιλεία καὶ τῆς διοικήσεως
 εἶχετο E

1 τοῖς om. E 1. 2 τείχεσι μετέπεσεν
 D, lac. suppl. D_w 2 ἡλιγγιάσας ARD_w, ἡλιγγιάσας w*, εἰλιγγιάσας
 (sic) p* 4 βλασερα | punctis notatum D, βλαχέρναις corr. D_w
 νόθον D, ἦλθον corr. D_w 4. 5 καὶ ὁ συμεῶν παρεγένετο AFD_wwp,
 δὴ παρεγένετο (παρέκειτο D) καὶ ὁ συμεῶν O 5 ὁ
 καὶ τῷ D, lac. suppl. D_w 6 παρ' ἐκείνου ὑψολογήθη (εὐλ. D) O
 παρ' ἐκείνου εὐλογήθη καὶ συνεσιιάθη D, καὶ deloto add. παρ' ἐκεί-
 νου καὶ D_w 7 εἶτα ταῖς D, lac. suppl. D_w ἀσύμ-
 βατος D, corr. D_w 11 καταγαγὼν D ἀγαγεῖν D 13 ante
 καὶ prius add. δὲ D 14 ἅμω] ἅμα B στοργγύλους D, corr. D_w,
 γογγύλους ex στοργγύλους mut. B πρῶτα | C 15 βασιλείων w*p
 invitis AR τοῦ om. B 16 δαίκτωρα DFD_w, Γαίτωρα p* βα-
 σιλείτην CEwp, βασιλείτην D, v. ad XVI 15, 13

dentium et frequentes in iis machinas, velut vertigine oborta ad
 20 Hebdomum regressus pacem facere studuit. Patriarcha igitur
 et ceteri tutores regem secum in Blacherniam regiam adduxerunt,
 quo et Symeon venit, obsidibus datis et acceptis, et a patriarcha
 submisso capite fausta comprecatione accepta, cum rege cibum
 21 cepit. Sed cum ei pacis condiciones displicerent, discessit sine
 pactionibus, muneribus et ipse et eius liberi donati.
 22 Iam quia rex suam matrem, quam Alexander regia pridem
 eduxerat, perpetuo revocabat eiusque absentiam deploraret, tu-
 23 tores reducere sunt conati. Reversa curam rerum suscepit et,
 cubiculario Constantino duobusque fratribus Gongyliis ascitis,
 24 primum patriarcham regia movet, deinde Alexandri ministros,

Γαβριηλόπωλον, ἀλλὰ μέντοι καὶ τοὺς λοιπούς. Κωνσταντῖνος 25
δὲ ὁ παρακοιμώμενος τὰ πάντα ἠδύνατο.

Ὁ μέντοι Βούλγαρος Συμεὼν τὴν Θράκην κατέτρεχέ τε 26
καὶ ἐληΐζετο καὶ ἐν τῇ Ἀδριανουπόλει βάλλεται χάρακα, πολιορ-
5 κιά ταύτην ἐλπίζων ἐλεῖν. ὥς δ' εὗρε αὐτῷ κενόσπουδον 27
τὸ ἐγχείρημα, ἐτέρως τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως μέτεισι. χρήμασι 28
γάρ τινας τῶν φυλάκων αὐτῆς ὑποφθείρας ἐκ προδοσίας αὐτὴν
ἐξεπόρθησεν. ἀλλὰ ταύτην μετέπειτα πάλιν ὑπὸ Ῥωμαίους ἡ 29
τῆς βασιλείας σπουδὴ ἐποιήσατο. μὴ φέρουσα δὲ τὰς κατὰ 30
10 τῆς Θρακίας χώρας πυκνάς ἐπελεύσεις τοῦ Συμεὼν σπένδεται
τοῖς ἐξ Ἰσμαήλ καὶ τὰ τε ἐῴα τάγματα καὶ τὰ ἐσπέρια συν- B
αθροίσασα τῷ μαγίστρῳ Λέοντι τῷ Φωκῇ τῶν σχολῶν δομε-
στικῷ τυγχάνοντι τὸν κατὰ τοῦ Συμεὼν ἀνέθετο πόλεμον. δς 31 W III 149
D IV 54 καὶ μάχην συνάψας ἡττᾷ τοὺς Βουλγάρους περιφανῶς καὶ
15 φόνον αὐτῶν ποιεῖται πολύν. κατάκοπος δὲ γεγονὼς καὶ ἰδρωτὶ 32
διάβροχος κἀντεῦθεν λειποθυμῶν, ἐπὶ τινι πηγῇ τοῦ ἵππου ἀπο-
βὰς ἀνέπνυχεν αὐτόν. ἐν τούτῳ δὲ ὁ ἵππος αὐτοῦ τὰς τοῦ 33
κατέχοντος αὐτὸν χεῖρας διαφυγὼν ἐν τῷ τοῦ στρατοπέδου
πεδίῳ ἐκρόαιεν ἀναβάτου χωρὶς. ἐπίσημος δὲ τυγχάνων εἰς 34
20 δειλίαν ἐνέβαλε τὰ στρατεύματα οἰηθέντα πεσεῖν τὸν δομέστικον,

1 γαβριηλόπωλον B¹ Fw p Di, γαβριολόπωλον A, γαυριηλόπωλον C, γα-
βριηλόπουλον D, v. ad XVI 15, 13 3 τε om. D 4 ἀδριανου-
πόλει D, corr. D_w 9 βασιλείση D, corr. D_w 16 λειποθυμῶν
Rwp, λυποθυμῶν A, λιποθυμῶν Di, v. XV 18, 11, XVI 10, 3
17 ἀνέπνυχον E, ἀνέπνυξεν D 19 ἐκρόαιεν AOWo lat., ἐκρώενεν
F, ἐκρώανεν w²p 20 οἱ ἐντα punctis notata D, corr. D_w

rectorem Basilitzem, Gabrielopolium, ceteros. Constantinus autem, 25
cubiculi praepositus, poterat omnia.

Ceterum Bulgarus Symeon Thraciam incursionibus popu- 26
latus vallo excitato se Adrianopolim expugnaturum confidebat.
Quo conatu cum se frustrari videret, alia via rem aggreditur, 27
et quibusdam urbis custodibus pecunia corruptis, urbem proditam 28
vastabat, quam reginae studium Romano imperio recupera- 29
vit. Quae cum crebras Symeonis in Thraciam excursiones 30
non ferret, pace cum Ismaëlitis facta et legionibus tam orienta-
libus quam occidentalibus convocatis magistro Leoni Phocae, 31
scholarum domestico, bellum Symeonis mandat; qui pugna 31
commissa Bulgaros insigni victoria superat, multis eorum caesis.
Sed defatigatione et sudore vix sui compos equo descendit se- 32
que ad fontem quendam recreavit. Interea equus ministri ma- 33
nibus elapsus in planitie castrorum sine sessore exsultabat. Qui 34
cum insignis esset, tantum terrorem incussit exercitibus dome-

C καὶ τοῦ μὲν πολέμου ἀπέσχοντο καὶ τῆς διώξεως ἔστησαν, θό-
 35 ρυβος δ' ἔσχεν αὐτούς. ὁ δέ γε Συμεὼν ἐκ περιωπῆς τινος
 ὕρῳ τὸ συμβεβηκὸς περὶ τὰ στρατεύματα τοῖς περὶ αὐτὸν
 ἐγκελεύεται καὶ κατὰ Ῥωμαίων ἐξώρμησε καὶ τεθορυβημένοις
 αὐτοῖς ἐμβάλων εἰς φυγὴν ἅπαντας ἀνθρώπον ἐτρέφετο· καὶ τοὺς 5
 μὲν οἱ Βούλγαροι διώκοντες ἔκτεινον, οἱ δ' ὑπ' ἀλλήλων ἀπώλ-
 36 λυντο συμπατούμενοι. ὁ δὲ τῶν σχολῶν δομέστικος μύλις εἰς
 Μεσημβρίαν διαδρᾶναι δεδύνητο· πολλοὶ δὲ καὶ τῶν στρατηγῶν
 καὶ ταγματάρχαι τότε ἐφθάρησαν.

17 Ἰωάννης δὲ ὁ Βογᾶς ἐστάλη Πατζινάκους εἰς συμμαχίαν 10
 ἀγαγεῖν κατὰ τῶν Βουλγάρων, καὶ ὁ πατρίκιος Ῥωμανὸς ὁ
 D Λακαπηνός, θρουγγάριος ὢν τῶν πλωίμων, ὥρίσθη μετὰ τοῦ
 στόλου παραπλεῖν, ἅμα μὲν εἰς συνεργίαν τοῦ τῶν σχολῶν δο-
 μεστίκου, ἅμα δὲ καί, εἰ ἀχθεῖεν σύμμαχοι παρὰ τοῦ Βογᾶ,
 2 διαπεραιώσασθαι σφᾶς. ἦκεν οὖν ὁ Βογᾶς μετὰ τῶν συμμά- 15
 8 χων. στάσεως δ' ἐμπεσοῦσης αὐτῷ τε καὶ τῷ Λακαπηνῷ,
 ὁρῶντες οἱ Πατζινάκοι αὐτοὺς πρὸς ἀλλήλους διαπληκτιζομένους

1 πολέμου καὶ D, lac. suppl. D_w 1—3 διώξεως | ἔχετε
 ἔρων τὸ συμβ. D, διώξεως ἔστησαν. ὁ δέγε
 συμεὼν ἐκ περιωπῆς τινος ἰδὼν τὸ συμβ. D_w omittit θόρυβος δ'
 ἔσχεν αὐτούς; eadem verba negligit W^o lat. 3 ἔρων D,
 ἰδὼν ED_wwp στρατεύματα πρὸς τὸν δομέστικον | (ex
 p. 463, 20) D, στρατεύματα τοῖς corr. D_w τοὺς E 3. 4 αὐτὸν
 ἐκέλευτο ... κατὰ D, corr. et suppl. D_w 4 ἐκελεύεται (sic) A
 ἐξώρμησε D, corr. D_w τεθοροβημένους D, corr. D_w 5 ἐμ-
 βάλων D, corr. D_w ἅπαντας | καὶ τοὺς D, lac.
 suppl. D_w 6 ἔκτειναν D 6. 7 συμπατ. ἀπώλλυντο CD, corr.
 D_w 8 ἀποδρᾶναι Ewp, ἀποδρᾶναι O, διωδρᾶναι A, corr. Di
 δεδύνηται D 10 βωγᾶς BC (tunc recte) πατζινάκας CD_wwp,
 πατζινάκας D 14 εἰ ἀχθεῖεν RwpDi, εἰσαχθεῖεν A 15 σφᾶς
 om. D, suppl. D_w 17 πατζινάκαι CD διαπληκτιζομένους ante
 πρὸς D

sticum cecidisse ratis, ut et pugna et persecutione hostium ab-
 35 stinerent turbaque oriretur. Quae cum Symeon e specula qua-
 dam vidisset, suos cohortatus contra Romanos ducit subitoque
 in perturbatos impressione facta universos in fugam convertit,
 in qua alios Bulgari assecuti occiderunt, alii invicem conculcati
 36 perierunt. Scholarum vero domesticus aegre Mesembriam evadere
 potuit, multis etiam ducibus et tribunis tum interfectis.

17. Ioannes autem Bogas missus est, ut Patzinacos ad belli
 Bulgarici societatem adduceret, Romanus vero Lacapenus patri-
 cius, classis drungarius, litus classe legere iussus est, simul ad
 opem scholarum domestico ferendam, simul ut adductos a Boga
 2. 3 socios quosdam transveheret. Ac venit Bogas cum sociis. Orta
 autem inter ipsum et Lacapenum rixa, Patzinaci videntes eos

καὶ ἀμελῶς περὶ τὴν αὐτῶν διακειμένους διάβασιν εἰς τὰ ἐαν-
 τῶν ἐπανήλθοσαν. οἱ μὲν οὖν οὕτω ταῦτά φασι καὶ τὴν ἦταν 4
 D IV 55 τῶν Ῥωμαίων ἐντεῦθεν συμβῆναι, μὴ τυχόντων τῆς συμμαχίας,
 οἱ δὲ ἄλλοίως τὸ πρᾶγμα ἰσόρησαν· ἠτήσαντος γάρ φασι τοῦ 5
 5 Φωκά τοὺς βαρβάρους καὶ διώκοντος, φήμην γενέσθαι ὡς ὁ
 δρουγγάριος τῶν πλωίων ἄπεισι σὺν τῷ στόλῳ, τὴν βασιλείαν
 παραληψόμενος· τοῦτο δὲ τῷ δομεστίκῳ πεσὸν εἰς ὧτα ἑκτα-6 P II 186 A
 ρᾶσαι αὐτόν, ὡς ἀποσχέσθαι μὲν τῆς διώξεως, ἐπανελθεῖν δ'
 εἰς τὸν χάρακα, τὰ τῆς φήμης ἀκριβασόμενον, κἀντεῦθεν πα-
 10 λίντροπον γενέσθαι τὸν πόλεμον· φυγεῖν μὲν γάρ τοὺς Ῥω-7
 μαίους, ἀπόδρασιν τῆς μάχης οἰηθέντας τὴν εἰς τὸν χάρακα
 τοῦ δομεστίκου ἀπέλυσιν, τοὺς δὲ Βουλγάρους ἐκ τῆς φυγῆς
 ἐπαναστραφέντας διώκειν αὐτούς. τὴν δὲ πρὸς τὸν χάρακα 8
 τοῦ δομεστίκου ὑποστροφὴν τῆς βασιλείας ἐπιθυμία πεποίηκεν.
 15 ἔρῳν γὰρ αὐτῆς ἔσπευδεν, εἰ ἀληθὲς ἦν τὸ τὸν δρουγγάριον 9
 ἀπιέναι, προκαταλαβεῖν αὐτὸς καὶ οἰκειώσασθαι τὴν ἀρχήν.
 μετὰ δὲ τὴν ἦταν ἐπανελθόντων τοῦ τε Λακαπηνοῦ καὶ τοῦ 10
 Βογᾶ, ἐζητήθη τὰ μέσον αὐτῶν, καὶ κατεκρίθη ὁ Ῥωμανὸς B
 πηρωθῆναι τὰ ὄμματα, ὡς αἴτιος τῆς ἦτης ἢ κακούργως ἦ
 20 δαθύνως γενόμενος, ἀλλ' ἐκείνον μὲν τῆς ψήφου ταύτης ἐξήρ-
 पासάν τινες μέγα παρὰ τῇ βασιλείᾳ δυνάμενοι.

1 περὶ] εἰς D 3 τῆς om. Ewp συμμαχίας RwpDi, συμ| A
 4 φασι om. D 5 ὁ om. B, add. Bw(?) 6 πλωίων p* inuitis ARw
 7 πεσὸν DE, corr. Dw 9 ἀκριβασόμενος w*p inuitis AR
 κἀντεῦθεν (sic) A 11 τῆς μάχης οἰηθέντας om. C 14 ἐπι-
 θυμία post ὑποστροφὴν C ἐπιθυμία Di 18 ante ὁ add. αὐτὸς E
 19. 20 ἢ ἔσθ. RwpDi, καὶ ἔσθ. A, unde coniecit ἢ καὶ ἔσθ. B-W

inter sese conviciantes ipsorum transvectionem parum curare, ad
 sua redierunt. Quidam igitur haec ita narrant et negata socio-4
 rum auxilia Romanae cladis fuisse causam tradunt, alii aliter.
 Nam cum Phocas barbaros profligatos persequeretur, rumorem 5
 esse ortum drungarium cum classe abire, ut regnum occuparet.
 Quo domesticum audito ita perturbatum fuisse, ut et a perse-6
 quendo desisteret et in vallum rediret, rumorem certius cogni-
 turum, et sic, Martis alea mutata, fugisse Romanos domestici in 7
 castra reditum fugam interpretatos, Bulgaros vero ex fuga con-
 versos illorum terga cecidisse. Ut autem domesticus ad vallum 8
 rediret, in causa erat regni cupiditas; qua cum aestuaret, si ru-9
 mor de drungario verus esset, antevertere sibi vindicare prin-
 cipatum cupiebat. Lacapeno et Boga a clade reversis iudicioque 10
 de eorum controversia facto, Romanus damnatus est ad oculos
 effodiendos, ut qui acceptae cladis auctor sive de industria, sive
 per negligentiam exstitisset; sed ab illo suffragio per quosdam
 apud reginam gratiosissimos est ereptus.

- 11 Ὁ δὲ Βούλγαρος Συμεὼν τῇ νίκῃ ἐξογκωθεὶς ἐπῆει κατὰ
 12 τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων. ἀντικατέστη δὲ αὐτῷ πάλιν ὁ
 τῶν σχολῶν δομέστικος ὁ Φωκᾶς· καὶ μάχης συγκροτηθείσης
 ἐν Κατασύρταις οἱ βάρβαροι ἤττηντο.
 13 Πολλῶν δὲ καὶ τούτων περιφανῶν ἔρωτα τρεφόντων τῆς βασιλείας, μᾶλλον τῶν ἄλλων περὶ τὸν ταύτης ἐφλέγμαινεν
 ἔρωτα ὁ τῶν σχολῶν δομέστικος ὁ Φωκᾶς, πεποιθὼς μὲν καὶ
 C ἐαυτῷ διὰ τὸ γένος καὶ διὰ τὴν ἰσχύν, οὐχ ἥκιστα δὲ τῷ παρα-
 κοιμωμένῳ Κωνσταντίνῳ τῷ ἐκτομῖα, τὰ πάντα τότε παρὰ τοῖς D IV 56
 ἀνακτόροις ἰσχύοντι, οὗ ἐπ' ἀδελφῇ κηδεστὴς ἐτύγγανεν ὢν. 10
 14 ταῦτα τοίνυν ὁρῶν ὁ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου παιδαγωγὸς
 καὶ δέσας περὶ αὐτῷ, πείθει τοῦτον τὸν τοῦ στόλου δρουγγά-
 ριον τὸν εἰρημένον Ῥωμανὸν οἰκειώσασθαι καὶ φύλακα προ-
 W III 150 15 λαβέσθαι. ἐγκαρτάτει τοίνυν βιβλίον ὁ βασιλεὺς οἰκειόγραφον
 16 καὶ στέλλει τῷ δρουγγαρίῳ. ὁ δὲ τοῦτο δεξάμενος ὑπέσχετο 15
 17 τὴν τοῦ παρακοιμωμένου δυναστείαν, εἰ οἷόν τε, καθελεῖν. καὶ
 ποτε τοῦ παρακοιμωμένου, ἔνθα ὁ στόλος ὤρμιστο, παραγενο-
 D μένου καὶ ἐπισπέρχοντος ἐκπλεῦσαι αὐτόν, ὁ δρουγγάριος δυν-

11 ὅπως ὁ Λακαπηνὸς παρὰ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς ἐπικουρίαν
 προσελήφθη E 16 ὅπως ὁ παρακοιμώμενος κατεσχέθη παρὰ τοῦ Λα-
 καπηνοῦ E

1 ἐποίει D, corr. D_w 2 αὐτοῦ D, corr. D_w 4 βούλγαροι B
 5 τὸν περίφανον D, καὶ τούτων περιφανῶν corr. D_w 6 τὸν RwpDi,
 τῶν A, τὸν ex τῶν corr. C ἐφλέγμαινον D, corr. D_w 7 ante
 ὁ prius add. λίων Owp καὶ om. Ewp 9 ἐκτομίαν D, corr. D_w
 11 τοίνυν] οὖν D 12 αὐτοῦ Dwp τοῦτον om. D 17 παραγι-
 νομένου B 18 ἐπὶ σπέρχον E, ἐπισπέρχοντος w*_p δουλικότερον Ewp

- 11 At Bulgarus Symeon victoria elatus regiam urbem aggre-
 12 ditur, cui iterum scholarum domesticus Phocas est oppositus;
 commissaque in Catasyrtis pugna, barbari succubuerunt.
 13 Cum autem multi illicque viri illustres regni amorem alerent,
 nemo tamen eo magis flagrabat, quam Phocas, scholarum dome-
 sticus, cum se ipso fretus ob genus et potentiam, tum vero Con-
 stantino eunucho cubiculario, qui in regia tum poterat omnia,
 14 cuius sororem in matrimonio habebat. Quae cum regis Con-
 stantini paedagogus cerneret illique timeret, persuadet, ut classis
 15 drungarium Romanum sibi devinciat et custodem adiungat. Rex
 16 igitur litteras sua manu scriptas drungario mittit, quibus ille
 acceptis pollicetur se, si possit, cubiculi praefecti potestatem ever-
 17 surum. Qui praefectus cum aliquando ad classis stationem per-
 venisset et naves in altum provehi iuberet, drungarius servilem

λιχώτερον αὐτῷ προσυπήντησε καὶ μεθ' ὑποστολῆς ὥμίλει καὶ
 περὶ τὰς τριήρεις ἡρέμα πως προεβίβαζεν. ὥς δὲ τῇ ναυαρχίδι 18
 προσήγγισεν ἐτοίμους ἔχων ἄνδρας παρεπομένους αὐτῷ γεν-
 ναίους τε καὶ πολλούς, "ἄρατε τοῦτον" εἶπεν. οἱ δὲ συσχόντες 19
 5 αὐτὸν εἰς τὴν τριήρη ἐνέθεντο, τῶν περὶ αὐτὸν αὐτίκα δια-
 σπαρέντων. τοῦτο τῇ βασιλίδι ἐνωτισθὲν εἰς θόρυβον αὐτὴν 20
 καὶ τοὺς ἐν τέλει ἐνέβαλε. πέμπει τοίνυν πρὸς τὸν Ῥωμανὸν 21
 ἐρωτῶσα τί ἦν εἴη τὸ γεγονός. ἀλλὰ τὸ ναυτικὸν λίθοις τοὺς
 πεμφθέντας ἐδίωξαν. τῇ δ' ἐξῆς τὸν πατριάρχην ὁ βασιλεὺς 22
 10 μετακαλεσάμενος καὶ τὸν μάγιστρον Στέφανον ἔπεμψε τοὺς ἐκ P II 187 A
 τῶν βασιλείων τὴν αὐτοῦ μητέρα κατάζοντας. τῆς δὲ τῷ νύμφῃ 23
 προσφυνείσης μετὰ δακρύων, εἰς οἶκτον ἐκείνος ἐκλήθη καὶ ἀφῆ-
 κεν αὐτήν, εἰς ἑαυτὸν δὲ τὴν ἐξουσίαν μετήνεγκε καὶ προεχει-
 ρίσατο δομέστικον τῶν σχολῶν τὸν Γαριδᾶν Ἰωάννην τὸν μά-
 15 γιστρον. ὁ δὲ δρουγγάριος ὁ Λακαπηνός, ἐξαργύσας τὸν στόλον 24
 ὥσπερ εἰς ναυμαχίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ εὐαγγελισμοῦ τοῖς
 βασιλείοις προσέπλευσεν εἰς τὸν Βουκολέοντα. καὶ ὁ μὲν πα- 25
 D IV 57 τριάρχης καὶ ὁ μάγιστρος Στέφανος εὐθὺς ἐκ τῶν ἀνακτόρων

9 οὗτοι ὁ βασιλεὺς κατενεγκεῖν τὴν ἑαυτοῦ μητέρα τοῦ παλατίου ἐπεχείρει,
 τοῖς δὲ δάκρυσιν ἐκείνης μαλαχθεῖς ἀφῆκεν αὐτήν E

1 προσυπήντησε ARp (v. Cedr. (Scylitz.) II p. 290, 1), προυπήντησε
 D_{ww} 2 περὶ] παρὰ D πῶς ARwp, corr. Di 3 ἄνδρας
 ἔχων B αὐτῷ παρεπ. D αὐτῷ om. C 8, 9 τὸ ναυτικὸν
 post πεμφθέντας O 9 ἐξεδίωξε Owρ τῇ] τῆς D 12 προσ-
 φύσης E ἐκλήθη B, ἐκλήθη ex ἐκλήθη corr. A 13 μετήνεγκε
 RwpDi, μετήνεγκεν A, v. ad XIII 1, 5 14 τὸν μαγ. Ἰωάννην τ.
 γαριδᾶν O 16 ναυμαχίαν ARWo lat., ναυαρχίαν Ewp ἡμέραν
 ARwp Cedr. (Scylitz.) II p. 292, 16, ὥραν Dw

in modum ei obviam processit ac reverenter colloquens paulatim
 hominem ad triremes deduxit. Ut vero navi praetoriae appro- 18
 pinquavit, multis viris strenuis, quos secum paratos habebat, "Tol-
 lite istum" inquit; a quibus comprehensus est et triremi im- 19
 positus, comitibus illius statim dispersis. Eius facti nuntius et 20
 reginam et proceres turbavit; cumque ad Romanum misisset 21
 percontatum, quid hoc sibi vellet, legati a classiaris lapidibus
 sunt repulsi. Postridie rex patriarcha et magistro Stephano arces- 22
 sitis misit, qui matrem e regia abducerent. Sed eam amplexibus 23
 cum lacrimis sibi inhaerentem, misericordia victus, reliquit, sed
 potestate in se translata domesticum scholarum designavit Ioan-
 nem Garidam magistrum. Drungarius vero Lacapenus, classe 24
 haud secus atque ad pugnam instructa, die annuntiationis ad
 regiam in Bucoleonem appulit. Ac patriarcha et Stephanus ma- 25

ἐξέστησαν, ὁ δὲ Ῥωμανὸς ὄρκους πρότερον τελέσας φρικω-
 B δεστάτους μήποτε κατὰ τοῦ βασιλέως φρονῆσαι μηδ' ἐπιθέσθαι
 26 τῇ βασιλείᾳ, ἀνῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια· καὶ εἰς τὸν ἐν τῷ Φάρῳ
 ναὸν τῷ Κωνσταντίνῳ συνεισελθὼν καὶ πίστει δούς τε καὶ
 27 εὐληφῶς μέγας ἑταιρειάρχης προβάλλεται. ἐπέστειλε δὲ τῷ
 Φωκᾷ ὁ βασιλεὺς μὴ ἀθυμῆσαι μηδ' ἀπογνῶναι, προσμῆναι
 δὲ μικρόν, ὥς μελλούσης αὐτῷ γενέσθαι προνοίας μετὰ βραχύ.
 28 Ὁ δὲ Ῥωμανὸς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Ἑλένην μνηστεύεται
 τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, καὶ τῇ τρίτῃ τοῦ πάσχα τετέλεστο
 τὰ γαμήλια, τοῦ πατριάρχου Νικολάου τὴν ἱερολογίαν ποιή-
 29 σαντος· καὶ αὐτίκα τετίμηται βασιλεοπάτωρ ὁ Ῥωμανός, μέγας
 30 δ' ἑταιρειάρχης Χριστοφόρος ὁ τούτου νιός. ταῦτα δὲ μαθὼν
 C ὁ Φωκᾶς τυραννίδι ἐπέθετο, Κωνσταντῖνον τὸν παρακοιμώ-
 μενον προσλαβόμενος καὶ ἑτέρους τῶν ἀρχόντων καὶ διαβε-
 βαιούμενος ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου πράττειν ὁ πράττει. 15
 31 ὁ Ῥωμανὸς δὲ γραφὴν γεγραφῶς ἀνατροπὴν περιέχουσαν τῆς
 τοῦ Φωκᾶ προφάσεως καὶ ταύτην τῇ τοῦ βασιλέως ὑποσημασίᾳ
 καὶ χρυσῇ σφραγίδι βεβαιωσάμενος, πέμπει ταύτην παρὰ τὸ μετὰ
 32 τοῦ Φωκᾶ σπράτευμα μετὰ τινος γυναιίου ἑταιρικοῦ. καὶ κεῖνο

8 οὗ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐμνηστεύσατο ὁ Λακαπηνὸς τῷ Κωνσταντίνῳ E
 12 οὗ ὁ Φωκᾶς Λέων τυραννίδι ἐπικεχείρηκε καὶ ἄλλους ἐτυφλώθη ΑΕ

1 ἀπῆλθοσαν O 3 τὰ om. E 4 καὶ prius om. O δούς τε
 πίσει O 7 αὐτοῦ BCwp προν. γενέσθαι D 8 Ἑλένην A·R^{aw},
 corr. B·W, v. ad p. 1, 3 11 τετίμητο Rwp 12 ταῦτα δὲ
 AEwp, δ O 16 δὲ om. D 17 τὴν D, τῇ corr. D^w 18 σφραγίδι
 ODi, σφραγίδι AEwp παρὰ A, πρὸς Rwp 19 μετὰ om. B

gister statim ex regia discesserunt. At Romanus, cum prius
 sanctissimo iureiurando adactus promississet se nunquam regi
 26 insidiaturum neque regnum affectaturum, in regiam ascendit et
 cum Constantino Phari aedem ingressus, fide data acceptaque,
 27 magnus hetaeriarcha designatur. Scripsit autem rex Phocae,
 bono esset animo neve spem abiceret, sed paullisper exspectaret;
 nam paullo post eius rationem habitum iri.

28 Romani tum filia Helena regi Constantino desponsa, tertia feria
 Paschatis nuptiae celebratae sunt, sacras preces peragente Nicolao
 29 patriarcha. Statim igitur Romanus regis pater, filius eius Christo-
 30 phorus magnus hetaeriarcha est appellatus. Quibus Phocas cognitis
 tyrannidem invasit, Constantino cubiculario et allis proceribus ascī-
 31 tis, se ea, quae ageret, pro rege Constantino agere affirmans. Roma-
 nus autem litteras, quae Phocae praetextum everterent, regis sub-
 scriptione et aureo sigillo munitas per vulgati corporis mulier-
 32 culam in Phocae castra mittit; quam bullam auream cum ea

πολλοῖς τὴν χρυσοσήμαντον ὑποδεικνύον λάθρα γραφὴν πολ-
 λὸς καταλιπεῖν πεποίηκε τὸν Φωκάῳ καὶ προσχωρῆσαι τῷ βα-
 σιλεῖ. ὁ δὲ Φωκάς ἐν Χρυσοπόλει γενόμενος καὶ καταλειφθεὶς 33
 ὑπὸ τοῦ μετ' αὐτοῦ πλήθους τῷ βασιλεῖ προσφοιτήσαντος ἐτρά- D
 5 πετο εἰς φυγὴν καὶ ἐν τινι χωρίῳ γενόμενος, ὅπερ παρὰ τῶν
 ἐγχωρίων Γοηλέων κατανομάζετο, συλλαμβάνεται καὶ τυφλωθεὶς
 D IV 58 εἰσάγεται εἰς τὴν βασιλεύουσαν· καὶ τοῦτο τέλος τῇ αὐτοῦ τυ-
 ραννίδι ἐγένετο. ἀλλὰ μὴν καὶ ἑτέρα ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ βα- 34
 σιλέως συνέστη· νεανίας γάρ τινες καθήκαν κατ' αὐτοῦ θη-
 10 ρῶντος, ἵνα αὐτῷ ἐν τῇ θήρᾳ ἐπίθωνται. ἀλλ' ἐγνώσθη τὸ 35 W III 151
 βούλευμα, καὶ οἱ πρωτοεργοὶ ἐκολάσθησαν.

Ἐξεβλήθη δὲ τῶν βασιλείων καὶ ἡ τοῦ βασιλέως μήτηρ 36
 Ζωή, ὡς ἐπιβουλεύουσα δῆθεν τῷ βασιλεοπάτορι, καὶ ἀπεκάρη
 ἐν τῇ τῆς ἁγίας Εὐφημίας μονῇ. τῇ δὲ κδ' τοῦ Σεπτεμβρίου 37 P II 188 A
 15 μηνὸς εἰς τὴν τοῦ Καίσαρος ἀξίαν ἀνήχθη ὁ Ῥωμανὸς καὶ
 κατὰ τὸν Δεκέμβριον τῷ τῆς βασιλείας διαδήματι τεταίνωτο
 παρὰ τοῦ πατριάρχου Νικολάου τοῦ Κωνσταντίνου δῆθεν ἐπι-
 τροπῇ.

Καὶ ὁ μὲν Λακαπηνὸς Ῥωμανὸς οὕτω τῆς ἀναρρήσεως 18
 20 ἔτυχεν, οὐκ ἡγάπα δὲ ταύτης τυχὼν αὐτός, ἀλλὰ μετὰ βραχύ

8 ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ βασιλέως E 19 βασιλεία Ῥωμανοῦ (om. B) τοῦ
 Λακαπηνοῦ AR

1 χρυσοσήμαντον C 3. 4 κατὰ ὑπὸ D, lac. suppl. D_w
 5 post ὅπερ add. ἀνέκαθεν Rwp 9 νεανίας D 10 ἐν' ODi
 ἐγνώσθη w*p invitis AR^s 14 εἰκοστῇ τεταρτῇ RwpDi σεπτε-
 βρίου AR, σεπτεμβρίου B^sCwpDi, v. ad XVIII 6, 3. 9, 11 17 τῶν κ.
 D, τοῦ κ. corr. D_w 19 |αι A omissio K a rubricatore

multis clam ostenderet, effecit, ut multi Phoca deserto se ad re-
 gem conferrent. Phocas autem Chrysopolim profectus et a suis 33
 destitutus in fugam convertitur et in castello quodam, quod Goë-
 leon ab indigenis vocabatur, comprehenditur caecatusque By-
 zantium perducitur. Hic tyrannidis illius fuit exitus. Tamen 34
 aliae quoque insidiae regi sunt paratae; nam adulescentes per
 quosdam conducti sunt, qui eum venantem aggredierentur; sed illo 35
 consilio cognito de auctoribus facinoris supplicium sumptum est.

Est et regis mater Zoë regia eiecta, cum patri regis insi- 36
 diari videretur, tonsoque capillo S. Euphemiae monasterium in-
 gressa est. Romanus vero XXIV. die mensis Septembris ad Cae- 37
 saris dignitatem est evectus et mense Decembri Constantini per-
 missu imperii diademate ornatus a patriarcha Nicolao.

18. ROMANVS LACAPENVVS iis honoribus non contentus paulo

καὶ τὴν οὐκείαν δμευνέτιν τὴν Θεοδώραν ταινιοῖ, εἶτα καὶ τὸν
 υἱὸν Χριστοφόρον, προαιρέσει μὲν τῷ δοκεῖν τοῦ Κωνσταντίνου,
 τῇ δ' ἀληθείᾳ βιαζομένου ἀσχάλλοντός τε πρὸς οὗς ἐθάρρει
 καὶ ἐν συμφορᾷ τιθεμένου τὰ πραττόμενα, μὴ θαρροῦντος δὲ
 2 ἀντρεῖν. ἐπιβουλῆς δὲ κατὰ τοῦ Ῥωμανοῦ γενομένης, ἥς ὁ 5
 Β σακελλάριος πρωτοεργὸς ἦν Ἀναστάσιος, ὡς τῷ Κωνσταντίνῳ
 δῆθεν ἀμύνων, ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτήν, καὶ οἱ μὲν συνίστορες,
 ὡς ἔδοξε τῷ Ῥωμανῷ, ἐκολάσθησαν, ὁ δὲ σακελλάριος ἀπε-
 3 κάρη. ἦν δὲ πρόφασιν ἔσχεν ὁ Ῥωμανὸς τοῦ ὑποβιβάσαι τὸν
 Κωνσταντῖνον ἑαυτοῦ, μέχρι τότε πρῶτον εὐφημούμενον ἐν ταῖς 10
 ἀναρρήσεσιν.

4 Ὁ Συμεὼν δὲ κατὰ τῆς πόλεως ἐκπέμπει στρατόν· ἵνα
 δὲ μὴ ἐλθόντες τὰς πρὸ τῆς πόλεως διαφθείρωσιν ἀγλαῖας,
 5 ἔπεμψε καὶ ὁ Ῥωμανὸς τοὺς ἀντιταξομένους αὐτοῖς. καὶ τῶν
 Βουλγάρων ἐπελθόντων αὐτοῖς πύπτοιται μὲν καὶ τῶν ἀρχόντων D IV 59
 πολλοί, τῶν δὲ γε στρατιωτῶν οἱ μὲν εἰς τὰς τριήρεις σπεύ-
 δοντες ἐμβῆναι παραπλευσάσας εἰς τὴν θάλασσαν ἐξωλίσθαινον
 C καὶ ὑπὸ κυμάτων ἐφέροντο, οἱ δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων διώλ-
 6 λυντο, οἱ δὲ καὶ ζῶντες συνελαμβάνοντο. οὕτω δὲ διατεθείσης
 τῆς Ῥωμαϊκῆς στρατιᾶς κατὰ τὰς Πηγάς, τὰ τε ἐκεῖ ὄντα ἀνά- 20
 κτορα οἱ Βούλγαροι ἐπυρπόλησαν καὶ τᾶλλα ὅσα ἐν τῷ ἀλγυαλῷ

1 ante ταινιοῖ add. διαδήματι D 3 ἀσχάλλοντος ED, corr. Dw
 5 ἀντρεῖν Rwp, ἀντιπείν D, ἀνταιρεῖν A, unde ἀνταίρειν Di
 15 αὐτοῖς AO, αὐτὸν E, αὐτῷ w*ρ 17 ἐμβληθῆναι D παραπλ.
 ἐμβῆναι C ἐξωλίσθαινον ante εἰς Ewp 18 ante κυμάτων add.
 τῶν CD 19 δὲ alterum om. E 20. 21 ὄντα ante οἱ C

post uxorem quoque suam Theodoram diademate ornat, deinde
 et filium Christophorum voluntate, ut videri volebat, Constantini,
 sed re vera invito illo et conquerente apud eos, quibus fidebat,
 2 et acta illa abominante, quamvis refragari non auderet. Insidiis,
 quas Romano Anastasius sacellarius, princeps coniurationis, pro
 defensione utique Constantini paraverat, deprehensus, conscii
 3 arbitrato Romani puniti sunt, sacellarius tonsus. Eaque Romano
 occasio fuit Constantini infra se collocandi, cum is hactenus in
 proclamationibus et salutationibus priorem locum tenuisset.
 4 Cum Symeon exercitum contra urbem misisset, Romanus
 quoque milites hostibus opposuit, ne suburbanæ amoenitates ab
 5 iis vastarentur. Quos cum Bulgari aggressi essent, multi etiam
 ex principibus ceciderunt, milites partim ad praetereuntes trire-
 mes festinantes in mare prolapsi fluctibus ferebantur, partim ab
 6 hostibus interibant, partim vivi capiebantur. Romano exercitu
 ad Pegas sic accepto, Bulgari regiam illius loci cremarunt et

τοῦ κατ' ἀντικρὺ τῆς πόλεως ἦσαν διακειμένου πορθμοῦ. θα- 7
νούσης δὲ τῆς τοῦ Ῥωμανοῦ συμβίου τῆς Αὐγούστης Θεοδώ-
ρας ἡ τοῦ βασιλέως Χριστοφόρου γυνὴ Σοφία τοῦ τῆς Αὐ-
γούστης ἡξιώθη ὀνόματος.

5 Ὁ τῶν Βουλγάρων δ' ἐξηγούμενος Συμεὼν τῇ Ἀδριανου- 8
πόλει προσέβαλε καὶ ταύτην ἐπολιόρκει. ἦνυσε δ' ἂν οὐδέν, 9
εἰ μὴ τοῖς ἔνδον ἐπιτελοῖται τὰ ἐπιτήδεια· βιαζόμενοι γὰρ τῷ
λιμῷ καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις παρέδωκαν.
τότε μέντοι καὶ ὁ ἐκ Τριπόλεως Λέων μετὰ δυνάμεως ναυτικῆς 10 D
10 κατὰ Ῥωμαίων ἐχώρησεν· ἀλλὰ τούτῳ περὶ τὴν νῆσον Λήμνον
τριήρεις ἐπελθοῦσαι Ῥωμαῖκαὶ τοὺς μὲν Ἀγαρηνοὺς σχεδὸν τι
ξύμπαντας διεφθάρκασιν, τὰς δὲ νῆας αὐτῶν ὑποβρυχίους ἐποίη-
σαν, μόλις τοῦ Τριπολίτου φυγεῖν ἐξισχύσαντος. καὶ ὁ Βούλ- 11
γαρος δὲ Συμεὼν τὰ τε κατὰ Μακεδονίαν καὶ τὰ πρὸ Θράκης
15 σὺν βαρεῖ σιρατεύματι ἐληίζετο καὶ παρὰ τὴν πόλιν ἐλθὼν ἀγχοῦ
τῶν Βλαχερνῶν πεποίητο τὴν παρεμβολὴν καὶ τῷ βασιλεῖ Ῥω-
μανῷ ἐξήτησεν ἐντυχεῖν. καὶ τὴν ἔντευξιν ὁ βασιλεὺς ἤρετί- 12
σατο καὶ κατὰ τὸν τοῦ Κοσμιδίου αἰγιαλὸν ὁ μὲν βασιλεὺς σὺν

5 οὗ ἡλῶ παρὰ τῶν Βουλγάρων ἡ Ἀδριανούπολις E 9 οὗ ὁ ἐκ Τρι-
πόλεως στόλος ἀπώλετο E 15 οὗ ὁμίλησαν ἀλλήλοις ὁ βασιλεὺς Ῥω-
μαίων καὶ ὁ Συμεὼν, οὐκ εἰρήνευσαν δὲ E

1 καταντικρὺ Rwp 5 ἀδριανουπόλει D, corr. Dw 6 ante
προσέβαλε add. πάλιν OWo lat. 7 γὰρ AO, δὲ Ewp 8 τὴν
πόλιν RwpDi, τῇ πόλει A παρέδωκαν Rwp 9 μέντοι AO, μὲν
Ewp 10 λῆμνον post τὴν B 11 ναυτικαὶ D, ῥωμαῖκαὶ corr.
Dw 17 ἐξήτησεν E ante δ add. καὶ Owp 17. 18 ἤρε-
τίσατο—βασιλεὺς om. E 17 ἤρετίσατο ADw, ἤρετίσατο C, ἤρετί-
σατο BD, ἤρετίσατο w*p 18 κοσμιδίου RwpDi Cedr. (Scylitz.) II
p. 304, 14, κοσμηδίου A

cetera, quae in eo litore sunt e regione urbis, interiacente freto.
Mortua Romani uxore Augusta Theodora, regis Christophori 7
uxor Sophia Augustae nomen accepit.

At Bulgarorum princeps Symeon Adrianopolim obsedit, ne- 8. 9
que sane quicquam effecisset, nisi cives commeatu destitutos et
semet ipsos et urbem hosti dedere fames coëgisset. Tunc etiam 10
Leo Tripolitanus cum navalibus copiis Romanos invasit, cui tri-
remes Romanae prope Lemnum insulam obviam profectae Aga-
renos omnes fere occiderunt navesque demerserunt, Tripolita aegre
fuga elapso. Bulgarus vero Symeon, Macedonia et Thracia cum 11
ingenti exercitu devastata, ad urbem profectus, prope Blachernas
castris positus colloquium regis Romani petivit; qui cum ab eo 12
non abhorreret, ipse cum classe ad Cosmidii litus abiit, eodem-

- τῷ στόλῳ ἀφίκετο, ὁ δὲ γε Συμεὼν μετὰ τῆς οὐκείας παρ-
 P II 189 A ἐγένετο στρατιᾶς, καὶ ὠμίλησαν· καὶ ὁ βασιλεὺς μεγαλοπρεπῶς
 13 τῷ Συμεὼν ἐδωρήσατο. ἀσύμβατοι δὲ ἀπ' ἀλλήλων διέστησαν, D IV 60
 14 ὁ καὶ θυὰς ἔδοξε δηλῶσαι ἀετῶν. φασὶ γὰρ ἄνωθεν αὐτῶν
 διαπτῆναι τούτους καὶ ἀλλήλοις συμμῖξαι μετὰ κλαγγῆς, εἰ' 5
 W III 152 εὐθὺς διαστήναι ἀλλήλων, τοῦ μὲν ἐπὶ τὴν πόλιν ἀποπτάντος,
 τοῦ δ' ἐπὶ Θράκην κινήσαντος τὸ πτερόν.
 15 Ὁ βασιλεὺς δὲ Ῥωμανὸς ἀπληστευσάμενος ἐπὶ τῇ τῆς βα-
 σιλείας ἀρχῇ καὶ ὥσπερ ἐπιλεησμένος τῶν δοκῶν, οὗτος ὡμο-
 μόκει καθ' ἑρῶν, καὶ μὴ ἀρκούμενος δι' ἑαυτὸν καὶ τὸν τῶν 10
 υἱῶν πρεσβύτερον ἡξίωσε διαδήματος, καὶ τοὺς λοιποὺς δύο
 τῶν παίδων αὐτοῦ βασιλικῶς τεταινίωκεν, εἴτα καὶ τὸν ἐκ τοῦ
 Χριστοφόρου γενόμενον αὐτῷ υἱόν, καὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων
 B 16 ἀρχὴν ἀντὶ βασιλείας εἰς πολυαρχίαν μετήνεγκε. τῷ τελευταίῳ
 δὲ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Θεοφυλάκτῳ τὸν θρόνον τὸν ἀρχιερατικὸν 15
 τῆς βασιλείδος τῶν πόλεων μνηστευόμενος ἀπέκειρε κληρικόν,
 17 διὰ τοῦ πατριάρχου προχειρισθέντα καὶ σύγκελλον. τοῦ πα-
 τριάρχου δὲ Νικολάου ἔτη τρισκαίδεκα τὸ δεύτερον τῆς ἐκκλη-
 σίας κρατήσαντος καὶ μεταθεμένου τὴν βιοτήν, ὁ μητροπολίτης

4 σημειῶσαι E 17 μετὰθεσις τῶν ἀρχιερέων (-έως E) E

1 τῷ om. DE 2 ante ὠμίλησαν add. ἀλλήλοις Rwp 4 δέας
 p* δηλοῦν O 7 δὲ D 8 Ὁ om. C 9 ὡμομόκει B^sEwp,
 ὡμομόκει R 10 ἑαυτὸν RwpDi, ἑαυτῶν A τὸν RwpDi, om. A
 13 υἱὸν E 14 βασιλείας AE, μονάρχου (μοναρχίας D) βασιλείας
 Owρ 17 σύγκελλον Ewp

- que Symeon cum suis copiis venit; et inter se collocuti sunt; sed
 13 quamvis rex Symeonī magnifica munera dedisset, rebus infectis
 14 discesserunt, id quod par aquilarum significare videbatur; quas
 supra eos volitasse ferunt et cum clangore inter se congressas
 statimque segregatas esse, altera urbem versus volante, altera
 in Thraciam tendente.
 15 Rex Romanus potestate regni non saturatus ac velut oblitus
 sacramenti, quo sese astrinxerat, suo et filii natu maximi dia-
 demate non contentus, etiam reliquos duos filios et nepotem ex
 Christophoro corona ornavit, Romano imperio, quod hactenus
 16 penes unum esse consueverat, in multa capita distributo. Filium
 natu minimum Theophylactum, cui pontificatum urbis regiae
 ambiebat, detonsa coma clericum fecit, a patriarcha syncellum
 17 quoque designatum. Post obitum Nicolai, qui restitutus sedem
 per annos XIII tenuit, Stephanus, metropolita Amasenus, patri-
 archa Cpolitanus est designatus.

Ἀμασείας Στέφανος εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετήνεκτο.

Ὁ μέντοι τῶν Βουλγάρων ἀρχων ὁ Συμεὼν, ἀνὴρ ὢν 18 αἰμάτων, ἡσυχίαν ἄγειν οὐποτε ὅλως προήρητο· ὅθεν κατὰ τοῦ 19 5 ἔθνους τῶν Χροβάτων ἐστράτευσεν, ἀλλ' ἤττητο ὑπ' ἐκείνων, κὰν ταῖς τῶν ὁρῶν δυσχωρίαις τὸ οὐκ εἶον ἀπέβαλε στρατευμα. ἐν τούτῳ δὲ πρόσεισιν τις τῷ βασιλεῖ Ῥωμανῷ, λέγων τὴν ἀνω- 20 C θεν τῆς ἐν τῷ Ξηρολόφῳ ἀψίδος καθιδρυμένην στήλην καὶ πρὸς τὰ ἐσπέρια ἀποβλέπουσαν εἰς τὸν Συμεὼν ἐστοιχειῶσθαι 10 τὸν Βούλγαρον, καὶ εἰ τὴν ταύτης ἀποτέμῃ τις κεφαλὴν, ξυρεται D IV 61 τῇ ἐκτομῇ τοῦ Συμεὼν ἡ φθορά. ὁ μὲν οὖν εἶπε ταῦτα, καὶ 21 ἡ κεφαλὴ τῆς στήλης οὐκ εἰς μακρὰν ἐξετέμνητο, καὶ τῷ Συμεὼν αὐθωρὸν ἐπέλυπε τὸ βιώσιμον, ληφθέντι καρδιωγμῷ, ὡς μετὰ ταῦτα ἐγνώσθη τῷ βασιλεῖ ἀκριβωσαμένῳ τῆς ἐκείνου 15 τελευτῆς τὸν καιρὸν. ὡς δ' ἐξ ἀνθρώπων ὁ Συμεὼν ἀπελή- 22 λυθεν, ἡ τῶν Βουλγάρων ἀρχὴ πρὸς Πέτρον τὸν ἐκ τῆς δευτέρας αὐτοῦ γυναικὸς αὐτῷ τεχθέντα περιελήλυθεν. ὅς, ἐπεὶ 23 καὶ λιμῷ τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος ἦν πιεζόμενον καὶ τὰ πέριξ D

7 σημειῶσαι E 15 δι Πέτρος ὁ τοῦ Συμεὼν υἱὸς ἐσπείσατο καὶ συν-
ήφθη αὐτῷ ἡ τοῦ βασιλέως ἐγγόνῃ E

1 ἀμασείας AB Hierocl. 701, 3 Burckhardt, ἀμασείας Rwp Di Cedr. (Scylitz.) II p. 307, 3, v. ad XVI 19, 5. XVII 1, 2, 2, 2. XVIII 16, 32
4 ante κατὰ add. καὶ Rwp 5 χροβάτων AR, χροβάτων Cedr. (Scylitz.) II p. 307, 21, Theoph. contin. p. 411, 14, χροβάτων w* p;
aliis locis Zonaras eundem Scylitzis usum secutus Χροβάτους affert, v. ind. histor. 6 στρατευμα ἀπεβάλετο D 7 ῥωμῶν D Wo lat.
8 ἀψίδος AD, ἀψίδος CED_{wwp}, ἀψίδος B^s Di 9 ἐστοιχειῶσθαι Ewp
10 ἀποτέμῃ A, ἀποτέμει E, ἀποτέμοι Owp 11 τοῦ . . . μεθ' ὧν ἡ E 12 ἀποτέμνητο D 13 καρδιωγμῷ E(wp) 18 καὶ prius om. D τὸ ante ἔθνος C

At Bulgarorum princeps Symeon, homo sanguinarius et 18
quietis impatiens, genti Chrobatorum bellum intulit, sed ab illis 19
victus in montium angustiis suum exercitum amisit. Interea 20
quidam Romano nuntiat statuam in summo fornice Xerolophi
versus occasum positam in Symeonis Bulgari fatum esse conver-
sam; cuius statuæ caput si amputetur, Symeonis interitum conse-
cuturum. Quo paullo post facto eadem hora Symeonem cordis 21
morbo vita defecit, ut post regi tempus obitus eius diligenter
scrutato est significatum. Symeone rebus humanis exempto, Bul- 22
garorum principatus ad Petrum, eius filium ex altera uxore ge-
nitum, venit, qui, cum et Bulgarorum gens fame premeretur et 23
finitimorum populorum ac Romanorum imprimis arma timerentur,

- ἔθνη μὴ κατ' αὐτοῦ ὁρμήσαιεν ἐδεδίδει καὶ πρὸ τῶν ἄλλων
 Ῥωμαίους, στέλλει πρὸς τὸν βασιλέα, σπονδὰς ποιησόμενος, εἰ
 24 δ' αἰροῖτο, καὶ κῆδος εἰς ἑαυτόν. ὥς δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ ἄμφω
 καταθύμια ἔδοξε τὰ αἰτούμενα, καὶ αὐτὸς ὁ Πέτρος ἀφίκετο,
 καὶ γεγόνاسι μὲν συνθῆκαι περὶ σπονδῶν, συνήφθη δὲ αὐτῷ 5
 πρὸς συμβίωσιν γαμικὴν καὶ ἡ τοῦ βασιλέως ἐγγόνη, ἥ ἐκ τοῦ
 πρεσβυτέρου τῶν υἱῶν αὐτοῦ τοῦ Χριστοφόρου γεγέννητο.
 19 Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμανὸς οὐκ ἀρκοῦν ἡγούμενος ὅτι ἑαν-
 τοῦ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον ὑπεβίβασε, λαβὴν ἐξήτει καὶ
 τὸν Χριστοφόρον προθεῖναι αὐτοῦ· καὶ παρεσκέυασε τὴν τῶν 10
 Βουλγάρων πληθὺν ἐν τῷ τοῦ γάμου καιρῷ στασιάσαι, ζητοῦ-
 P II 190A σαν τὸν Χριστοφόρον πρὸ τοῦ Κωνσταντίνου ἀναγορεύεσθαι,
 καὶ διὰ τὴν στάσιν δῆθεν οἰκονομῶν τι παρεχώρησε τὸ αἰτού-
 2 μενον γίνεσθαι. εἴτα μήτε τὸ θεῖον δέισας, ὃ τὰς ὁμολογίας
 αὐτῷ ἐμπεπέδωκε, μήτ' αἰδεσθεὶς τὸ ὑπήκουον, καὶ ἄμφω τοὺς 15
 ἄλλους υἱεὺς αὐτοῦ τοῦ Κωνσταντίνου προτέρους εὐφημειῖσθαι
 πεποίηκε, καὶ ὁ πρῶτος πέμπτος ἐγένετο, καὶ εἰ μὴ ὁ μικρὸς
 Ῥωμανὸς ὁ τοῦ Χριστοφόρου υἱὸς ἔφθη θανών, κάκεινος ἂν
 8 ἄπας καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Χριστοφόρον προεβίβασε τοῦ βασιλέως Κων-
 σταντίνου, εἴτα τοὺς λοιποὺς δύο E

1 ὁρμήσαι ἐν D, corr. Dw 5 συνθῆκαι ADE, corr. Dw 6 ante
 πρὸς add. καὶ Owρ καὶ om. BD 7 γεγέννητο B^oDwp,
 v. ad XIII 1, 2 8. 9 ἑαυτοῦ post κωνσταντῖνον O 9 εἰς-
 εβίβασε D, corr. Dw λαβὴν RwpDi, λαβεῖν A 10. 12 χρι-
 στοφόρον Ewp 10 προθεῖναι B 12 τὸν χριστ. post κωνσταν-
 τίνου Rwp 13 post δῆθεν add. ὥς ἐκ βίας Owρ 14 ᾧ D
 15 αὐτοῦ B^oDEwp 18 ὁ—υἱὸς om. D Wo lat.

legatos ad regem de pace et, si placeret, etiam de affinitate iun-
 24 genda mittit. Cui cum utrumque cordi esset, ipse Petrus Byzan-
 tium venit et pace facta neptem regis ex Christophoro, filio natu
 maximo, uxorem ducit.

19. Rex Romanus eo non contentus, quod Constantinum
 infra se collocarat, occasionem quaerit etiam Christophori illi
 praeponendi; itaque instructa Bulgarorum turba, quae temporibus
 nuptiarum illarum postularet, ut Christophorus ante Constanti-
 num nominaretur, quasi propter motum illum necessitati cedens
 2 postulatis illorum annuit. Deinde neque deum veritus, cuius
 numine invocato pactiones firmarat, neque subiectorum pudore
 deterritus etiam duos reliquos suos filios ante Constantinum sa-
 lutari iussit; ita primus factus est quintus eique minor etiam
 Romanus, Christophori filius, praepositus esset, nisi ante deces-

αὐτοῦ προτετίμητο. ἦν οὖν ὁ αὐθιγενὴς βασιλεὺς καὶ ᾧ κατὰ 3
D IV 62 κληρὸν ἡ βασιλεία διέφερεν ὥσπερ πατέγγραπτος. ἀλλ' ἐπὶ 4
τούτοις ἡ δίκη οὐκ ἐπενύσταξεν· ἀναβεβλήσθω δ' ἡ περὶ τού-
των διήγησις.

5 Ὁ Ἀμασειας δὲ Στέφανος ἔτη τρία διαγαγὼν ἐν τῷ θρόνῳ 5 B
τῆς ὑπερκειμένης τῶν πόλεων ἐτελεύτησε, καὶ χειροστονήθη
Τρύφων τις μοναχὸς ἐπὶ συνθήκαις τοῦ μετὰ χρόνον ὠρισμένου
ἐκὼν ἐκστῆναι τοῦ θρόνου τῷ τοῦ βασιλέως νιῷ τῷ Θεοφυ-
λάτῳ· ἦν γὰρ ἔτι μειράκιον. γέγονε δ' ἐν τοῖς χρόνοις τού- 6 W III 153
10 τοις χειμῶν τε ἀφόρητος λιμός τε σφοδρότατος καὶ ἐμπρησμὸς
φρικωδέστατος. ὅτε καὶ ὁ βασιλεὺς Χριστοφόρος τὴν ζωὴν 7
ἐξεμέτρησεν. ἤδη δὲ τοῦ ὠρισμένου καιροῦ παραρρυνέντος 8
πατριάρχης Τρύφων οὐ μεθίετο τοῦ θρόνου τοῦ ἀρχιερατικοῦ
κατὰ τὰ συγκείμενα, ἀλλ' ὄλαις χερσὶ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀντί- C
15 χετο. καὶ ὁ βασιλεὺς ἡνιάτο διὰ τὴν ἀπάτην, ὥς ἐμπαιχθεὶς.¹⁾
ὁ γοῦν Καισαρείας χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ προθυμούμενος δόλῳ 10
μέτεισι τὴν τοῦ πατριάρχου ἀφέλεια καὶ φίλον προσωπεῖον
ἐαυτῷ περιθέμενος τῷ πατριάρχει φησὶν “ἡ μὲν κατὰ σοῦ τοῦ 11
κρατοῦντος ἐπίθεσις σφοδρά, ἀλλ' ἐπιλείπουσιν αὐτῷ αἰτιάματα

5 περὶ πατριαρχῶν E 11 τελευταῖα τοῦ βασιλέως Χριστοφόρου E

3 post ἐπενύσταξεν add. εἰ δὲ καὶ σχολαίῳ στείχουσα (στείβουσα B)
ἦκε ποδὶ, ἀλλὰγε ἦκε ποτὶ O(wp) 5 ἀμασειας AEB₁, ἀμασειας
RwpDi, v. ad XVI 18, 17 ἐπὶ τρία ἔτη D 7 χρόνου w*p
9 ἔτι] οὕτω O δὲ D 12 παραρρ. καιροῦ O 13 τοῦ τοῦ
πατριαρχικοῦ E, τοῦ πατριαρχικοῦ wp 14 ἀρχιερωσύνης w*p
18. p. 476, 2. 6 s. κατὰ σου w*p invitis AR

sisset. Itaque indigena rex, ad quem hereditario iure regnum 3
pertinebat, instar ascripticii fuit. Ceterum vindicta sui muneris 4
non est oblita — sed hoc alio loco narrabitur.

Stephano Amaseno, cum sedem principis urbis per trien- 5
nium occupasset, mortuo, Tryphon monachus quidam ea condi-
tione successit, ut post certum tempus Theophylacto, regis filio,
puero adhuc ultro sede cederet. His temporibus saevissima 6
hiems fuit et fames maxima et horrendum incendium. Tum 7
quoque rex Christophorus obiit. Iam praefinito tempore elapso 8
patriarcha Tryphon sede pontificia, ut convenerat, cedere noluit,
sed eam retinere manibus pedibusque est conatus. Rege autem 9
aegre ferente, quod ludibrio habetur, Caesariensis, ut regi gra- 10
tificaretur, patriarchae simplicitatem dolo circumvenit assumpta-
que amici persona illi ait: “Imperator vehementer sane te op- 11
pugnat, sed desunt ei crimina, ob quae loco moveri possis, et

- ὑπὸ καθάρσεσιν σε τιθέμενα, καὶ λοιπὸν εἰς τὸ μηδὲ ὅλως εἰ-
 12 δέναι σε γράμματα οἱ κατὰ σοῦ περιόστανται. ἀλλὰ σπεῦσον
 13 καὶ τούτου τοὺς μελετῶντας κατὰ σοῦ ἀποκρούσασθαι. διαλύ-
 σεῖς δὲ τούτοις τὸ σπούδασμα, εἰ ἐνώπιον πολλῶν χάριτην λα-
 βὼν τὸ ὄνομα ἐγχαράξεις τὸ σὸν καὶ τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης 5
 D 14 ἀξίωμα. καὶ τούτου ἀποκομισθέντος τῷ βασιλεῖ οὐκέτι κατὰ
 15 σοῦ αἰτίαμα περιλείπεται.” ὁ μὲν οὖν συνεβούλευσε ταῦτα·
 ὁ δὲ ἐπείθετο καὶ πολλῶν παρόντων ἀγράφῳ χάριτι ταῦτ’ ἐγε-
 γράφει· “Τρύφων ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπό-
 16 λεως νέας Ῥώμης.” καὶ λαβὼν τὸν χάριτην ὁ Καισαρείας ἀπήει D IV 63
 17 ἐμφανίσων τούτου τῷ βασιλεῖ. ἐγγράφον οὖν ἐν αὐτῷ παραι-
 τήσεως ὡς ἐκ τοῦ πατριάρχου ἄνωθι τῆς ὑπογραφῆς ἐξυφαί-
 νεται, καὶ ὡς παραιτησάμενος τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλεται, καὶ
 ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς πατριάρχης κεχειροτόνηται.
 18 Στόλος δὲ Ῥωσικὸς ἐπῆλθε κατὰ τῆς πόλεως, καὶ ὁ στό- 15
 P II 191 A λος οὐ χιλιόναυς, ὡς λέγεται, ἀλλ’ εἰς πεντεκαίδεκα χιλιάδας
 19 τὰ τούτου πλοῖα ἡρόθμηντο. τούτοις περὶ τὸν Φάρον προσορ-
 μυσθεῖσιν ἀντίπρωρος ἔστη στόλος Ῥωμαϊκὸς καὶ ἀθρόον αὐτοῖς
 προσβαλὼν ἐτρέπατο τοὺς βαρβάρους καὶ πολλὰ τῶν πλοίων

2 post *οἱ* add. *λέγοντες* Ow p περίστανται w* p invitis AR 7 συν-
 βούλευσε O 8 ἐγγράφει AR, sed in E ita exaratum, ut *paene*
evadat ἐνεγράφει, quod habent wp 9 *κωνστ.* om. D 10 post
Ῥώμης add. *καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης* Ewp Cedr. (Seylitz.) II
 p. 314, 18 11 οὖν om. B 11. 12 ἐν αὐτῷ ante ὡς C 14 *κεχει-*
ροτόνητο Rwp 16 ὡς λέγεται post *χιλιάδας* BCwp, om. D ante
 ἀλλ’ add. *ἦν* Ow p Di πεντεκαίδεκα ARwp Di Ephraem. 2736,
 δέκα Cedr. (Seylitz.) II p. 316, 12, Theoph. cont. p. 423, 16
 18 ἀντίπρωρος ARwp, corr. Di ἔστι D, corr. Dw

- 12 adversarii tui iam dicunt te litterarum penitus esse rudem. Sed
 propera, ut tuis accusatoribus istam quoque calumniam praeri-
 13 pias; quam facile propulsabis, si coram multis charta sumpta
 14 nomen tuum et pontificatum scripseris, qua scriptura ad regem
 15 perlata nihil iam erit, de quo te criminentur.” Huic consilio
 obsecutus ille coram multis in charta pura haec scribit “Tryphon
 16 ex dei misericordia archiepiscopus Cpolis, novae Romae.” Eam
 17 chartam Caesariensi regi offert; syngrapha supra subscriptionem
 nomine patriarchae cedentis de munere in ea contextitur; itaque
 Tryphon, quasi renuntiarit, ecclesia eicitur et regis filius pa-
 triarcha designatur.
 18 Classis Russica, quae erat non mille, ut dicitur, sed quin-
 19 decim milium navium, urbem aggressa est. Contra eas naves in
 ancoris prope Pharum commorantes Romana classis in procinctu
 stetit ac subito invecta barbaros profligavit, multis eorum navi-

τῷ ὕγραυ πυρὶ ἀπετέφρωσεν. ὅσα δέ γε περιελέλειπτο πρὸς 20
 ἔω περαιωθέντα, τῷ πατρικίῳ Βάρδα ἐνέκυρσε τῷ Φωκῇ, στρα-
 τιωτικοῦ στρατηγοῦντι συντάγματος, δς πρὸς συλλογὴν τῶν ἀναγ-
 καίων πολλοὺς ἐξιόντας τῶν πλοίων καταλαμβάνων ἀνήρει.
 ὅ ἀλλὰ καὶ ὁ δομέστικος τῶν σχολῶν ὁ Κουρκοῦας ἐτέροις ἐντυγ- 21
 χάνων κατὰ ζήτησιν τῶν ἐπιτηδείων ἐκβαίνουσι τῶν νηῶν καὶ
 ἐξώγει καὶ μαχαίρας ἔργον ἐτίθειτο. οὕτω δὲ καὶ διὰ θα- 22
 λάσσης καὶ διὰ γῆς παθόντες κακῶς οὐκέτι τῶν πλοίων ἐξώρ-
 μουν. ὥς δὲ τὰ πρὸς τροφὴν αὐτοῖς παντάπασιν ἐπιλέλοιπεν, 23 B
 10 ἐπανελθεῖν ἐς τὰ οἰκεία διανεσθῆναι καὶ ἤδη τοῦ ἔκπλου κατήρ-
 ξαντο. ἀλλ' αὐθις αὐτοῖς αἱ τριήρεις ἐπέθεντο, καὶ δις οἱ βάρ- 24
 βαροι κατεναυμαχήθησαν, ὥς ὀλίγας πάντων τῶν σφετέρων νηῶν
 ἐκφυγεῖν καὶ ἀνθυπονοσῆσαι πρὸς τοὺς οἰκείους, ἀγγέλους γε-
 νομένους ἐκείνοις τῆς συμφορᾶς. καὶ οἱ μὲν ῥῶς παθόντες 25
 15 πλέον κακῶς ἢ δεδρακότες τῆς κατὰ Ῥωμαίων ἀπέσχοντο ἐπι-
 θέσεως.

Καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ δὲ διὰ τοῦ δομεστίκου τῶν σχολῶν Ἰω- 20
 D IV 64 ἀγγου τοῦ Κουρκοῦα καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Θεοφίλου (πάππος δὲ

1 ante τῷ add. ἐκείνων Owp κατενέπρησεν (-σε D) O 3 οὗς
 D, δς corr. Dw πρὸς] πολλοὺς C 5 ἐντυγάνων E 8 ἐξ-
 ὥρων Ewp 9 ὥς RwpDi, si A 10 εἰς Rwp, v. ad XIV
 12, 14 διανεσθῆναι Rwp καὶ—κατήρξαντο om. O, add. Dw
 11 post αἱ add. ῥωμαῖκαι Owp 11—14 καὶ δις—γενομένους ἐκεί-
 νους] ἤδη τοῦ ἔκπλου καταρξαμένοις. καὶ ὀλίγαι τῶν βαρβαρικῶν νηῶν
 ἐπεξέφυγον, δις κατεναυμαχῆσαι αἱ πρὸς τοὺς οἰκείους ἀνθυπε-
 νοσίσαν ἀγγελοὶ σφίσι τοῦ δεινοῦ καὶ O Wo lat. 13 γενομένους AEwp,
 γενομένας Di 14 ῥῶς DEwpDi 15 post ἡ add. ὥς ἡλιζόν
 Owp 17 δὲ om. C 18 τοῦ ἀδελφοῦ Θεοφίλου A, τοῦ ἀδελφοῦ
 αὐτοῦ Θεοφίλου Ewp, Θεοφίλου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ R, ὁ Θεοφι^λ (Θεο-
 φίλου Dw) τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ D

bus igni Graeco crematis. Reliquae versus Orientem profectae 20
 in patricium Bardam Phocam, qui exercitui praeerat, inciderunt,
 qui multos ad conquiritenda necessaria navibus egressos sustulit.
 Item et scholarum domesticus Curcuas, cum in alios incideret 21
 ad conquiritenda necessaria navibus egressos, multos et cepit et
 necavit. Sic terra marique male accepti se in navibus contine- 22
 bant, donec commeatu prorsus destituti ad sua redire decre- 23
 verunt. Sed cum solvissent, denuo triremes eos aggressae duo- 24
 bus navalibus proellis devicerunt, ita ut paucissimae barbarorum
 naves interitu vitato ad suos redirent, nuntiae calamitatis. Russi 25
 igitur, pluribus malis acceptis quam datis, a lacessendis Romanis
 abstinuerunt.

20. Sed et Agareni a scholarum domestico Iohanne Curcua

ὁ Θεόφιλος τοῦ μετέπειτα τῆς βασιλείας κρατήσαντος Ἰωάννου)
 C ἡττηντό τε πολλάκις καὶ τεταπεινῶντο καὶ πόλεις οὐκ ἐλαχίστας
 ὧν κατεῖχον ἀφήρηντο.

2 Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμανὸς εἰς συναίσθησιν τάχα δόξας ἔλθεῖν
 τῆς ἐπιτορκίας καὶ τῆς τῶν συνθηκῶν παραβάσεως, ἃς πρὸς ὅ
 τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον πεποίητο, δι' εὐποιῶν ἐσπευθεν ἐξι-
 3 λείωσασθαι τὸν θεόν. καὶ διαδόσεις μὲν καὶ ἀλλοίας ἐτίθετο,
 ἐπὶ δὲ ταύταις καὶ τὰ παρὰ τῶν ἐν τῇ πόλει χρεωστούμενα τοῖς
 δανεισταῖς ἀποδοὺς τοὺς δφειλέτας ἀπέλυσε τοῦ βάρους τῆς
 δφειλῆς, καὶ τὰ γραμματεῖα λαβὼν ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ πυρὶ 10
 κατηγάλωσεν· εἰς ἑννεακαίδεκα δὲ κεντηνάρια τὰ τῶν δφειλῶν
 4 ἡριθμήθησαν. παρέσχε καὶ τὰ ἐνοίκια τῶν κατὰ τὴν μεγαλό-

D ὁ πολὺν οἰκούντων μισθωτικῶς. τοὺς μὲν οὖν δφειλέτας ὠφέλουν
 W III 154 ταῦτα, τῷ δὲ γε Ῥωμανῷ μικρὸν ἢ οὐδὲν οἶμαι λυσστέλιν,
 διτι τε ἀλλότρια ἐτύγγανον τὰ διδόμενα (δημόσια γάρ) καὶ διτι 15
 τὴν βασιλείαν ἀρπάσας καὶ ταύτην κατέχων καὶ ἀπολαύων αὐ-
 τῆς καὶ τὸν ὃ προσῆκε ταύτης ἀποστερῶν. ἑαυτῷ μὲν ἀπε-
 κλήρον τῆς βασιλικῆς εὐκληρίας τὰ ξύμπαντα, ταῖς δ' εὐποιάις
 ξανίδα μικρὰν ἀπεμέριζε, τοιοῦτόν τι πράττων οἷον ἄν τις, εἰ

7 διτι διαδόσεις ἐποίει ὁ βασιλεὺς Ῥωμανός, ἐξιλειούμενος τὸν θεὸν διὰ τὴν
 ἐπιτορκίαν καὶ τὰ χρεῖα τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπέμεινεν E

2 τεταπεινῶντο p* 6 ἐπιτορκίας D, corr. D_w 6 ἐσπευθεν w* p
 invitis AR 7 διὰ δόσεις D, corr. D_w 8 παρὰ] περὶ Ewp
 9 ἀποδιδούς Ewp ἀπέλυε E 11 κατηγάλωσεν Ewp 12 καὶ
 A, δὲ καὶ Ewp, μέντοι καὶ O μεγάλην πόλιν Ewp Di, v. ad XVI
 23, 37 19 ξανίδα AFD_wwp, μερίδα O τις] τι D aute ei
 add. ἐποίησεν Rwp

et fratre Theophilo, Ioannis, qui post imperio potitus est, avo
 saepe victi sunt et oppressi, atque urbes complures, quas occu-
 parant, iis ademptae.

2 At rex Romanus considerato, ut apparet, periurio suo vio-
 lataque, quam cum rege Constantino fecerat, pactione, benefi-
 3 centia placare deum statuit. Praeter igitur alias distributiones
 etiam aes alienum urbanorum pro debitoribus dissolvit, cuius
 summa ad XIX centenaria excreverat, et hoc onere debitoribus
 4 ita sublato tabulas in medio foro cremavit. Idem pretium pro
 5 iis, qui Cpoli in domibus conducticiis habitabant, numeravit. Ac
 debitoribus illa sane profuerunt, Romano autem non multum, ut
 opinor, sed potius nihil utilitatis attulerunt, tum quod ea, quae
 largiebatur, de alieno erant (nam erant pecuniae publicae), tum
 quod imperio, quod ex raptio tenebat, fruebatur eo fraudato,
 cuius erat, itaque ipse regia felicitate ex asse potiebatur, bene-

βοῦν ἀπελάσας τοῦ γείτονος καὶ καταθύσας αὐτὸν τοὺς μὲν πόδας ἄκρους διένειμε πένησι, τὸ σῶμα δ' ὅλον αὐτὸς ἐθoinή-
σατο. ἀλλὰ ταῦτα κατ' ἀνθρωπίνην κρίσιν· εἰ δέ τις πρὸς τὴν 6 PII192 A
θείαν ἀποβλέψειεν ἀγαθότητα, οὐδὲ ταῦτ' ἂν ἴσως εἴποι ἀσυντελῆ.

5 Τούτου τῶν σκήπτρων κρατοῦντος καὶ τὸ ἀχειρότευκτον 7
ἐκτύπωμα τοῦ σωτήρος Χριστοῦ τὸ θεῖον χειρόμακτρον ἐκο-
μίσθη πρὸς τὴν προκαθήμενὴν τῶν πόλεων. εἶχε μὲν γὰρ 8
D IV 65 τέως τοῦτο ἡ Ἑδεσα· ἡ δὲ ἀλῶναι παρὰ Ῥωμαίων πολιορ-
κούντων αὐτὴν ἐκινδύνευεν· ἔν' οὖν φύγοιεν οἱ Ἑδεσηνοὶ τὴν
10 ἐκπόρθησιν, λύτρον ταύτης τὸ θεῖον παρέσχον ἐκτύπωμα. ἀφί- 9
κετο δὲ τότε καὶ ἐξ Ἀρμενίας μειρακίσκων θυὰς συμφυῶν, τοῦ
ἐνὸς δὲ θανόντος ἐτιμήθη ἡ συμφυῖα παρ' ἱατρῶν· ἀλλ' οὐδὲν
τὸν περιλίπον ὤνησε, μικρὸν δ' ἐπιβιώσας τῷ ἀδελφῷ κἀκεῖνος
ἐξέπνευσεν.

5 περὶ τοῦ ἀγίου μανδηλίου (μανδιλίου E) AE 10 περὶ τῶν συμφυῶν
μειρακίων E

2 ἐθoinήσατο O post ἐθoinήσατο add. ἡ εἰ γυναῖκά τις (γυναῖκα
τίς D) ἀρκάσας τοῦ γείτονος κατεῖχε ταύτην καὶ αὐτῇ συνεφθείρετο,
τοῦ νομίμου γαμέτου (γάμου D) ἀφροντιστῶν, ἐκ δὲ τῶν ἐκείνου χρη-
μάτων διένειμε (διένειμε C) πένησιν· ἔν' αὐτῷ τάχα δι' ἑλέου ἀφεθείη
τῆς μοιγίας τὸ (om. C) ἐγκλημα Owp 3 κατὰ Ewp, κατὰ τὴν D
4 ἀποβλέψειεν C ταῦτ' ἂν ἴσως εἴποι AEDwwp, τὰ παρὰ τοῦ
Ῥωμανοῦ γινόμενα εἴποι (εἴποιεν D) ἂν ἴσως O 5 ἀχειροποίητον O
6 σωτήρος om. DWo lat. 8 τοῦτο τέως D ἔδεσσα DDi post
παρὰ add. τῶν Owp 9 ἐκινδύνευε (-εν w*p) κατεχομένη παρὰ τῶν
(om. BC) ἀγαρηνῶν Owp 9. 10 φύγοιεν (ἐκφύγοιεν D) ἐκείνοι
τὸν τῆς ἐκπορθήσεως κίνδυνον λύτρον (λύτρον C) τὸ σεπτὸν παρέσχον
ἐκτύπωμα O 9 ἔδεσσηνοι Di invitis AEwp 11 καὶ om. w*
("etiam" Wo lat.) 11. 12 τοῦ ἐνὸς δὲ AEwp, ὧν τοῦ ἐνὸς O
12 παρὰ τῶν ἱατρῶν Ewp 13 τὸν] τὸ Dwp ὤνησε R^swpDi, ὤνησεν
AD, v. ad XIII 1, 5

ficentiae autem perexiguam portionem tribuebat: quod perinde
est, ac si quis vicini bove immolato extremos pedes largiatur
pauperibus totumque corpus ipse devoret. At haec secundum 6
humanum iudicium, sed si quis divinam bonitatem intueatur,
fortasse ne haec quidem inutilia dixerit.

Romano rerum potente, servatoris Christi effigies nullis ma- 7
nibus facta ac divinitus in linteo expressa in imperatoriam ur-
bem est translata. Eam tum Edesa habuerat, quae cum obsessa 8
a Romanis timeret, ne caperetur et deleretur, incolumitatem hac
divina effigie ab iis redemit. Tum quoque ex Armenia venerunt 9
duo adolescentes concreti, quorum altero mortuo, cum medici
nexum rescuissent, alter quoque nihil ea re adiutus nec diu
fratri superstes oblit.

- 10 "Ὅπως μὲν οὖν μηδὲν αὐτῷ προσήκουσαν τὴν βασιλείαν
 ὁ Ῥωμανὸς ἐσφετερίσατο καὶ τοὺς αὐτοῦ παῖδας τῆς βασιλικῆς
 ἡξίωσε τιμῆς τε καὶ κλήσεως καὶ ὅπως ἐαντὸν καὶ τοὺς παῖδας
 Βῶν πρωτείων ἡξίωσε, τὸν δ' ἐγγενῇ τῆς βασιλείας διάδοχον
 Κωνσταντῖνον πολλοστὸν ἔθετο πάντων ὑποβιβάσας, ἥδη μοι 5
 11 προῖστόρηται. ἦκει δὲ νῦν ὁ λόγος προσθήσων καὶ τὰ ἐξῆς
 καὶ δείξων ὡς κἂν βραδύτερον ἴσως μέτεισι τοὺς ἀδικοῦντας
 ἢ πρόνοια, μετανοίας αὐτοῖς ἐπιμετροῦσα καιρὸν, ἀλλὰ γε τοῦ
 κακοῦ μὴ ἀπεχομένους μέτεισι σχολαίῳ ποδὶ καὶ δίκαις εἰσπράτ-
 12 τεταί. ἦνε μὲν οὖν ὁ Ῥωμανὸς αὐταρχῶν εἰκοστὸν καὶ ἔκτον 10
 C ἐνιαυτὸν· ὁ δὲ Κωνσταντῖνος, ὅπως ἐαντῷ τὴν βασιλείαν ἐπανα-
 σῶσεται, διὰ παντὸς ἔστρεφε κατὰ νοῦν, καὶ ἵνα τὸ ἐφετὸν αὐτῷ
 διαπράξῃται, δι' ἐτέρων ἐπεγείρει τῷ πατρὶ τοὺς υἱοὺς ἢ μᾶλλον
 13 τὸν ἕνα τὸν Στέφανον. ὁ γὰρ Κωνσταντῖνος σταθηροτέρας
 14 τυγχάνων φρενὸς τὴν προσβολὴν οὐ προσήκατο. ὁ δὲ προσ- 15
 εταιρισάμενος καὶ ἄλλους ἐπέθετο τῷ πατρὶ καὶ κατασχὼν αὐ-
 τὸν ἐν τῇ νήσῳ τῇ Πρώτῃ περιώρισε καὶ ἀπέκρινεν, αὐτὸς δὲ
 τῆς βασιλικῆς ἀντεποιήσατο διοικήσεως σὺν τῷ γαμβρῷ καὶ

7 φοβερόν τὸ δῆμα B 10 καθαίρεσις ἐκ τῆς βασιλείας (ἐκ τ. βασ.
 καθαίρεσις E) Ῥωμανοῦ τοῦ Λακαπηνοῦ CE δίκαιος εἰ, κύριε, καὶ
 εὐθεῖς (εὐ⁶ E, εὐθὺς C, εὐθεῖαι W, corr. Di) αἱ κρίσεις σου CE, γ. p. 197, 3

1. 2 ὁ Ῥωμανὸς ante τὴν O 3 post ὅπως add. καὶ Rwp 4 ante
 τῶν add. καὶ D 5 ante κωνστ. add. τὸν BCEwp 8 αὐτῆς C
 9 ποδὶ εἰσπρ. D, lac. suppl. D_w 10. 11 ἐνιαυτὸν καὶ ἔκτον
 Ewp 13 πρᾶξῃται E 14 τὸν alterum om. C 15 ὑπάρχων D
 δὲ om. w*p ("vero" W'o lat.)

- 10 Quemadmodum Romanus sine ullo iusto titulo regnum sibi
 vindicarit et suos liberos regio honore et nomine ornarit et,
 principe loco cum suis occupato, nativum regni successorem
 Constantinum nullo paene numero habitum infra ceteros omnes
 11 collocarit, iam est a me expositum. Nunc cetera exsequenda
 sunt, ut ostendatur, etiamsi providentia tardius invadat iniurios,
 concesso paenitentiae spatio, tamen, si malitiam tenuerint, lento
 12 gradu eos assequi et poenas exigere. Romanus igitur annum
 iam sextum et vicesimum imperitabat; Constantinus autem, qua
 ratione regnum recuperaret, animum in omnes versabat partes,
 utque voti compos fieret, per alios contra patrem filios concitat,
 13 vel potius unum Stephanum. Neque enim Constantinus maiore
 14 animi constantia praeditus instigatoribus obtemperabat. Alter
 vero sociis ascitis aggressus est patrem eumque comprehensum
 et in insulam Proten relegatum tonderi iussit; ipse cum affine

τῷ ἀδελφῷ· ἀλλ' οὐκ ἦν δμοφρονῆσαι τοὺς τρεῖς. ἐν τισιν 15
 οὖν διεφέροντο καὶ ἀλλήλοις ἀντέλεγον· κἀντεῦθεν ἀλλήλους D
 D IV 66 ὑπώπιενον καὶ κατασπάσαι τῆς βασιλείας τὸν Κωνσταντῖνον ὁ
 Στέφανος διὰ φροντίδος ἐτίθετο καὶ ὁ Κωνσταντῖνος αὐτῆς
 5 τὸν Στέφανον. ἀλλ' ἦν ὁ Κωνσταντῖνος πρὸς τοῦτον δξύτερος 16
 πάνν, πρὸς τοῦτο καὶ τῆς συζύγου Ἑλένης ἐπισπερχούσης αὐτόν.
 προσλαβόμενος τοῖνυν καὶ τινὰς τῶν στρατιωτικῶν ἀρχόντων 17
 κατέσχε καὶ ἄμφω τοὺς ἀδελφοὺς συναριστοῦντας αὐτῷ, καὶ
 αὐτίκα τὸν μὲν εἰς τὴν νῆσον τὴν Πάνορμον ἐξαπέστειλεν (ἡ
 10 τοῦ Ἀντιγόνου αὕτη ἐστίν), τὸν δὲ εἰς τὴν καλουμένην Τερέ-
 βινθον, καὶ κληρικὸν καὶ ἄμφω ἀπέκτεινεν. εἰτ' ἐκείθεν μετ- 18
 αχθῆναι μέλλοντες ἐζήτησαν εἰς ὄψιν ἔλθειν τῷ πατρί· οὗς P II 193 A
 ἰδὼν ἐκεῖνος εἶπεν "υἱὸς ἐγέννησα καὶ ἔνῳσα, αὐτοὶ δὲ με
 ἠθέτησαν." ἐκείθεν οὖν ὁ μὲν Στέφανος ἐν Προικονήσῳ περὶ- 19
 15 ρίσθη, κἀκεῖθεν εἰς Ῥόδον καὶ ταύτης εἰς Μιτυλήνην μετετέθη· W III 155
 τῷ δὲ Κωνσταντίνῳ ἡ Σαμοθράκη περιγραπὸν ἐγένετο ὄριον.

14 καθαίρεσις ἐκ τῆς βασιλείας καὶ τῶν νύων τοῦ Λακατηνοῦ καὶ τελευτὴ
 αὐτῶν καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῶν C, τελευτὴ τῶν νύων τοῦ Λακατηνοῦ αὐτοῦ
 καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῶν E

1 δμοφρονῆσαι EwpDi 3 κατασπάσαι AD^s, κατασπᾶσαι corr. ex
 κατασπάσαι C, κατασπᾶσαι Rwp ante τὸν add. τὸν γαμβρὸν Owp
 3. 4 ὁ στέφανος om. D, post βασιλείας add. D_w 5 τοῦτον AR,
 τοῦτον D (v. ad XV 1, 12), τὸ ἔργον EwpDi 6 post πάνν
 distinguunt ARDi, post τοῦτο perperam wp ἑλένης AE, ἑλέ-
 νης O^swDi, v. ad XIII 1, 2 αὐτῷ D, corr. D_w 9 τὴν π.
 AE^sO, τὸν π. w^sp 9. 10 ἐξαπέστειλεν· ἡ τοῦ ἀντιγόπου αὕτη ἐστίν
 A, ἡ τοῦ ἀντιγόπου αὕτη ἐστίν ἐξαπέστειλε D, ἡ καὶ ἀντιγόνια λέγεται,
 ἐξαπέστειλε wp, ἐξαπέστειλε omissis ἡ—ἐστίν R, cf. XV 28, 33
 14 ἠθέτησαν p^{*} κωνσταντῖνος D, Στέφανος corr. D_w 15 μετ-
 ετέθη post ταύτης O 16 ἡ σαμοθράκη] εἰς σαμοθράκην D

et fratre regia munia obiit. Neque vero potuit fieri, ut tres con- 15
 sentirent; cumque nonnullis in rebus dissiderent et inter se ad-
 versarentur, suspicionibus ortis, Constantinum Stephanum regno
 pellere studuit et Constantinus Stephanum. Constantinus tamen 16
 ad rem patrandam multo celerior, etiam Helena uxore incitante,
 ascitis quibusdam militaribus praefectis, ambos fratres secum 17
 praelentes comprehendit atque alterum statim in insulam Panor-
 mum seu Antigoni, alterum in Terebinthum, quae vocatur, mittit
 et utrumque tonderi clericum iubet. Unde cum transferendi ea- 18
 sent, in patris venire conspectum desiderarunt; quos cum ille
 vidisset, "Filios" inquit "genui et exexi; ipsi vero me ad ni-
 hilum redegerunt." Stephanus igitur Proconesum, inde Rhodum, 19
 ex Rhodo Mitylenen est translatus, Constantino Samothrace est

- τῷ στόλῳ ἀφίκετο, ὁ δὲ γε Συμεὼν μετὰ τῆς οἰκίας παρ-
 P II 189 A ἐγένετο στρατιᾶς, καὶ ὠμίλησαν· καὶ ὁ βασιλεὺς μεγαλοπρεπῶς
 13 τῷ Συμεὼν ἐδωρήσατο. ἀσύμβατοι δὲ ἀπ' ἀλλήλων διέστησαν, D IV 60
 14 ὁ καὶ θυὰς ἔδοξε δηλῶσαι ἀειτῶν. φασὶ γὰρ ἄνωθεν αὐτῶν
 διαπτήναι τούτους καὶ ἀλλήλοις συμμῖξαι μετὰ κλαγγῆς, ἐκ' 5
 W III 152 εὐθὺς διαστήναι ἀλλήλων, τοῦ μὲν ἐπὶ τὴν πόλιν ἀποπιάντος,
 τοῦ δ' ἐπὶ Θράκην κινήσαντος τὸ πτερόν.
 15 Ὁ βασιλεὺς δὲ Ῥωμανὸς ἀπληστευσόμενος ἐπὶ τῇ τῆς βα-
 σιλείας ἀρχῇ καὶ ὥσπερ ἐπιλεησμένος τῶν θρκων, οὗς ὠμω-
 μόκει καθ' ἱερῶν, καὶ μὴ ἀρκούμενος ὅτι ἑαυτὸν καὶ τὸν τῶν 10
 υἱέων πρεσβύτερον ἡξίωσε διαδήματος, καὶ τοὺς λοιποὺς δύο
 τῶν παίδων αὐτοῦ βασιλικῶς τεταινίωκεν, εἶτα καὶ τὸν ἐκ τοῦ
 Χριστοφόρου γενόμενον αὐτῷ υἱόν, καὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων
 B 16 ἀρχὴν ἀντὶ βασιλείας εἰς πολυαρχίαν μετήνεγκε. τῷ τελευταίῳ
 δὲ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Θεοφυλάκτῳ τὸν θρόνον τὸν ἀρχιερατικόν 15
 τῆς βασιλείδος τῶν πόλεων μνηστευόμενος ἀπέκειρε κληρικόν,
 17 διὰ τοῦ πατριάρχου προχειρισθέντα καὶ σύγκελλον. τοῦ πα-
 τριάρχου δὲ Νικολάου ἔτη τρισκαίδεκα τὸ δεύτερον τῆς ἐκκλη-
 σίας κρατήσαντος καὶ μεταθεμένου τὴν βιοτήν, ὁ μητροπολίτης

4 σημειῶσαι E 17 μετάθεσις τῶν ἀρχιερέων (-έως E) E

1 τῷ om. DE 2 ante ὠμίλησαν add. ἀλλήλοις Rwp 4 δίας
 p* δηλοῦν O 7 δὲ D 8 Ὁ om. C 9 ὠμωμόκει B^aEwp,
 ὠμωμόκει R 10 ἑαυτὸν RwpDi, ἑαυτῶν A τὸν RwpDi, om. A
 13 υἱὸν E 14 βασιλείας AE, μονάρχου (μοναρχίας D) βασιλείας
 Ow p 17 σύγκελλον Ewp

que Symeon cum suis copiis venit; et inter se collocuti sunt; sed
 13 quamvis rex Symeoni magnifica munera dedisset, rebus infectis
 14 discesserunt, id quod par aquilarum significare videbatur; quas
 supra eos volitasse ferunt et cum clangore inter se congressas
 statimque segregatas esse, altera urbem versus volante, altera
 in Thraciam tendente.

15 Rex Romanus potestate regni non saturatus ac velut oblitus
 sacramenti, quo sese astrinxerat, suo et filii natu maximi dia-
 demate non contentus, etiam reliquos duos filios et nepotem ex
 Christophoro corona ornavit, Romano imperio, quod hactenus
 16 penes unum esse consueverat, in multa capita distributo. Filium
 natu minimum Theophylactum, cui pontificatum urbis regiae
 ambiebat, detonsa coma clericum fecit, a patriarcha syncellum
 17 quoque designatum. Post obitum Nicolai, qui restitutus sedem
 per annos XIII tenuit, Stephanus, metropolita Amasenus, patri-
 archa Cpolitanus est designatus.

Ἀμασείας Στέφανος εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετήνεκτο.

Ὁ μέντοι τῶν Βουλγάρων ἀρχων ὁ Συμεὼν, ἀνὴρ ὢν 18 αἱμάτων, ἡσυχίαν ἄγειν οὐποτε ὅλως προήρητο· ὄθεν κατὰ τοῦ 19 5 ἔθνους τῶν Χροβάτων ἐστράτευσεν, ἀλλ' ἥττητο ὑπ' ἐκείνων, κὰν ταῖς τῶν ὀρῶν δυσχωρίαις τὸ οὐκ εἶον ἀπέβαλε στράτευμα. ἐν τούτῳ δὲ πρόσειοί τις τῷ βασιλεῖ Ῥωμανῷ, λέγων τὴν ἀνω- 20 C θεν τῆς ἐν τῷ Ξηρολόφῳ ἀψίδος καθιδρυμένην στήλην καὶ πρὸς τὰ ἐσπέρια ἀποβλέπονσαν εἰς τὸν Συμεὼν ἐστοιχειῶσθαι 10 τὸν Βούλγαρον, καὶ εἰ τὴν ταύτης ἀποτέμῃ τις κεφαλὴν, ἔψεται D IV 61 τῇ ἔκτομῇ τοῦ Συμεὼν ἡ φθορά. ὁ μὲν οὖν εἶπε ταῦτα, καὶ 21 ἡ κεφαλὴ τῆς στήλης οὐκ εἰς μακρὰν ἐξετέμνητο, καὶ τῷ Συ- μεὼν αὐθωρὸν ἐπέλιπε τὸ βιώσιμον, ληφθέντι καρδιωγμῷ, ὥς μετὰ ταῦτα ἐγνώσθη τῷ βασιλεῖ ἀκριβωσαμένῳ τῆς ἐκείνου 15 τελευτῆς τὸν καιρὸν. ὥς δ' ἐξ ἀνθρώπων ὁ Συμεὼν ἀπελή- 22 λυθεν, ἡ τῶν Βουλγάρων ἀρχὴ πρὸς Πέτρον τὸν ἐκ τῆς δευ- τέρας αὐτοῦ γυναικὸς αὐτῷ τεχθέντα περιελήλυθεν. ὅς, ἐπεὶ 23 καὶ λιμῷ τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος ἦν πιεζόμενον καὶ τὰ πέριξ D

7 σημειῶσαι E 15 δι Πέτρος ὁ τοῦ Συμεὼν υἱὸς ἐσπίεσατο καὶ συν- ἡφθῆ αὐτῷ ἡ τοῦ βασιλέως ἐγγόνη E

1 ἀμασείας AB Hierocl. 701, 3 Burckhardt, ἀμασείας Rwp Di Cedr. (Scylitz.) II p. 307, 3, v. ad XVI 19, 5. XVII 1, 2. 2. 2. XVIII 16, 32 4 ante κατὰ add. καὶ Rwp 5 χροβάτων AR, χροβάτων Cedr. (Scylitz.) II p. 307, 21, Theoph. contin. p. 411, 14, χροβάτων w⁴p; aliis locis Zonaras eundem Scylitzis usum secutus Χροβάτους affert, v. ind. histor. 6 στράτευμα ἀπεβάλετο D 7 ῥωμαίων D Wolat. 8 ἀψίδος AD, ἀψίδος CED_{wwp}, ἀψίδος B²Di 9 ἐστοιχειῶσθαι Ewp 10 ἀποτέμῃ A, ἀποτέμει E, ἀποτέμει Owp 11 τοῦ . . . μεθῶν ἡ E 12 ἀποτέμνητο D 13 καρδιωγμῷ E(wp) 18 καὶ prius om. D τὸ ante ἔθνος C

At Bulgarorum princeps Symeon, homo sanguinarius et 18 quietis impatiens, genti Chrobatorum bellum intulit, sed ab illis 19 victus in montium angustis suum exercitum amisit. Interea 20 quidam Romano nuntiat statuam in summo fornice Xerolophi versus occasum positam in Symeonis Bulgari fatum esse conver- sam; cuius statuæ caput si amputetur, Symeonis interitum conse- cuturum. Quo paullo post facto eadem hora Symeonem cordis 21 morbo vita defecit, ut post regi tempus obitus eius diligenter scrutato est significatum. Symeone rebus humanis exempto, Bul- 22 garorum principatus ad Petrum, eius filium ex altera uxore ge- nitum, venit, qui, cum et Bulgarorum gens fame premeretur et 23 finitimorum populorum ac Romanorum imprimis arma timerentur,

ἔθνη μὴ κατ' αὐτοῦ δρμήσαιεν ἐδεδίει καὶ πρὸ τῶν ἄλλων
 Ῥωμαίους, στέλλει πρὸς τὸν βασιλέα, σπονδὰς ποιησόμενος, εἰ
 24 δ' αἰροῖτο, καὶ κῆδος εἰς ἑαυτόν. ὥς δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ ἄμφω
 καταθύμια ἔδοξε τὰ αἰτούμενα, καὶ αὐτὸς ὁ Πέτρος ἀφίκετο,
 καὶ γεγόνασιν μὲν συνθῆκαι περὶ σπονδῶν, συνήφθη δὲ αὐτῷ 5
 πρὸς συμβίωσιν γαμικὴν καὶ ἡ τοῦ βασιλέως ἐγγόνῃ, ἥ ἐκ τοῦ
 πρεσβυτέρου τῶν υἱῶν αὐτοῦ τοῦ Χριστοφόρου γεγέννητο.

19 Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμανὸς οὐκ ἀρκοῦν ἡγούμενος ὅτι ἑαυ-
 τοῦ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον ὑπεβίβασε, λαβὴν ἐξήτει καὶ
 τὸν Χριστοφόρον προσθεῖναι αὐτοῦ· καὶ παρεσκεύασε τὴν τῶν 10
 Βουλγάρων πληθὺν ἐν τῷ τοῦ γάμου καιρῷ στασιάσαι, ζητοῦ-
 P II 190A σαν τὸν Χριστοφόρον πρὸ τοῦ Κωνσταντίνου ἀναγορεύεσθαι,
 καὶ διὰ τὴν στάσιν δῆθεν οἰκονομῶν τι παρεχώρησε τὸ αἰτού-
 2 μενον γίνεσθαι. εἶτα μήτε τὸ θεῖον δέισας, δὲ τὰς ὁμολογίας
 αὐτῷ ἐμπεπέδωκε, μήτ' αἰδεσθεὶς τὸ ὑπήκοον, καὶ ἄμφω τοὺς 15
 ἄλλους υἱεὺς αὐτοῦ τοῦ Κωνσταντίνου προτέρονς εὐφημῆσθαι
 πεποίηκε, καὶ ὁ πρῶτος πέμπτος ἐγένετο, καὶ εἰ μὴ ὁ μικρὸς
 Ῥωμανὸς ὁ τοῦ Χριστοφόρου υἱὸς ἔφθη θανών, ἀκαεῖνος ἂν

8 ὅπως καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Χριστοφόρον προεβίβασε τοῦ βασιλέως Κων-
 σταντίνου, εἶτα τοὺς λοιποὺς δύο E

1 δρμήσαι ἐν D, corr. D_w 5 συνθῆκαι ADE, corr. D_w 6 ante
 πρὸς add. καὶ Owp καὶ om. BD 7 γεγέννητο B^sDwp,
 v. ad XIII 1, 2 8. 9 ἑαυτοῦ post κωνσταντῖνον O 9 εἰς-
 εβίβασε D, corr. D_w λαβὴν RwpDi, λαβεῖν A 10. 12 χρι-
 στοφόρον Ewp 10 προσθεῖναι B 12 τὸν χριστ. post κωνσταν-
 τίνου Rwp 13 post δῆθεν add. ὡς ἐκ βίας Owp 14 φ D
 15 αὐτοῦ B^sDEwp 18 δ—υἱὸς om. D Wo lat.

legatos ad regem de pace et, si placeret, etiam de affinitate iun-
 24 genda mittit. Cui cum utrumque cordi esset, ipse Petrus Byzan-
 tium venit et pace facta neptem regis ex Christophoro, filio natu
 maximo, uxorem ducit.

19. Rex Romanus eo non contentus, quod Constantinum
 infra se collocarat, occasionem quaerit etiam Christophori illi
 praeponendi; itaque instructa Bulgarorum turba, quae temporibus
 nuptiarum illarum postulare, ut Christophorus ante Constanti-
 ninum nominaretur, quasi propter motum illum necessitati cedens
 2 postulat illorum annuit. Deinde neque deum veritus, cuius
 numine invocato pactiones firmarat, neque subiectorum pudore
 deterritus etiam duos reliquos suos filios ante Constantinum sa-
 lutari iussit; ita primus factus est quintus eique minor etiam
 Romanus, Christophori filius, praepositus esset, nisi ante deces-

αὐτοῦ προτετίμητο. ἦν οὖν ὁ αὐθιγενὴς βασιλεὺς καὶ ᾧ κατὰ 3
D IV 62 κληρὸν ἡ βασιλεία διέφερεν ὥσπερ παρ' ἐγγραπτος. ἀλλ' ἐπὶ 4
τούτοις ἡ δίκη οὐκ ἐπενύσταξεν· ἀναβελβλήσθω δ' ἡ περὶ τού-
των διήγησις.

5 Ὁ Ἀμασειᾶς δὲ Στέφανος ἔτη τρία διαγαγὼν ἐν τῷ θρόνῳ 5 B
τῆς ὑπερκειμένης τῶν πόλεων ἐτελεύτησε, καὶ ἐχειροτονήθη
Τρύφων τις μοναχὸς ἐπὶ συνθήκαις τοῦ μετὰ χρόνον ὠρισμένου
ἐκὼν ἐκαστῆναι τοῦ θρόνου τῷ τοῦ βασιλέως νύῳ τῷ Θεοφυ-
λάκῳ· ἦν γὰρ ἔτι μειράκιον. γέγονε δ' ἐν τοῖς χρόνοις τού- 6 W III 153
10 τοις χειμῶν τε ἀφόρητος λιμός τε σφοδρότατος καὶ ἐμπρησμός
φρικωδέστατος. ὅτε καὶ ὁ βασιλεὺς Χριστοφόρος τὴν ζωὴν 7
ἐξεμέτρησεν. ἤδη δὲ τοῦ ὠρισμένου καιροῦ παραρρυνέντος 8
πατριάρχης Τρύφων οὐ μεθίετο τοῦ θρόνου τοῦ ἀρχιερατικοῦ
κατὰ τὰ συγκείμενα, ἀλλ' ὅλαις χερσὶ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀντί- C
15 χετο. καὶ ὁ βασιλεὺς ἡνῶτο διὰ τὴν ἀπάτην, ὥς ἐμπαιχθεὶς.⁹
ὁ γοῦν Καισαρείας χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ προθυμούμενος δόλῳ 10
μέτεισι τὴν τοῦ πατριάρχου ἀφέλειαν καὶ φίλου προσωπειὸν
ἐαντῷ περιθόμενος τῷ πατριάρχει φησὶν “ἡ μὲν κατὰ σοῦ τοῦ 11
κρατοῦντος ἐπίθεσις σφοδρά, ἀλλ' ἐπιλείπουσιν αὐτῷ αἰτιάματα

5 περὶ πατριαρχῶν E 11 τελευτὴ τοῦ βασιλέως Χριστοφόρου E

3 post ἐπενύσταξεν add. εἰ δὲ καὶ σχολαίῳ στείχουσα (στείβουσα B)
ἦκε ποδὶ, ἀλλάγε ἦκε ποτὶ O(wp) 5 ἀμασειᾶς AEB₁, ἀμασειᾶς
RwpDi, v. ad XVI 18, 17 ἐπὶ τρία ἔτη D 7 χρόνου w*p
9 ἐτι] οὕτω O δὲ D 12 παραρρ. καιροῦ O 13 τοῦ τοῦ
πατριαρχικοῦ E, τοῦ πατριαρχικοῦ wp 14 ἀρχιερωσύνης w*p
18. p. 476, 2. 6 s. κατὰ σου w*p invitis AR

sisset. Itaque indigena rex, ad quem hereditario iure regnum 3
pertinebat, instar ascripticii fuit. Ceterum vindicta sui muneris 4
non est oblita — sed hoc alio loco narrabitur.

Stephano Amaseno, cum sedem principis urbis per trien- 5
nium occupasset, mortuo, Tryphon monachus quidam ea condi-
tione successit, ut post certum tempus Theophylacto, regis filio, 6
puero adhuc ultro sede cederet. His temporibus saevissima 6
hiems fuit et fames maxima et horrendum incendium. Tum 7
quoque rex Christophorus obiit. Iam praefinito tempore elapso 8
patriarcha Tryphon sede pontificia, ut convenerat, cedere noluit,
sed eam retinere manibus pedibusque est conatus. Rege autem 9
aegre ferente, quod ludibrio habetur, Caesariensis, ut regi gra- 10
tificaretur, patriarchae simplicitatem dolo circumvenit assumpta-
que amici persona illi ait: “Imperator vehementer sane te op- 11
pugnat, sed desunt ei crimina, ob quae loco moveri possis, et

3 κείμενος καὶ τὰ τούτοις πράττων ἀκόλουθα. ἔτρεφε δὲ καὶ
 ἵππων σφοδρότατον ἔρωτα καὶ εἶχε θηλείας ἵππους πάνυ πολλὰς.
 4 μία τοίνυν αὐτῶν ἢ τῶν λοιπῶν ἐπισημότερα κατὰ γαστροῦς
 ἔχουσα ἔτυχε τεκοῦσα κατὰ τὴν ἱερὰν τῆς μεγάλης πέμπτης
 ἡμέραν· καὶ λειτουργοῦντι τότε τῷ πατριάρχῃ ἦκέ τις κομίζων 5
 5 περὶ τοῦ τοκετοῦ εὐαγγέλια. ὁ δὲ ὑπερήσθη καὶ τὴν θείαν
 P II 195 A ἱερουργίαν συντεμὼν σπουδῇ πρὸς τὸ Κοσμίδιον ἀπελήλυθεν
 (ἐκεῖ γὰρ εἶχον αἱ ἵπποι αὐτοῦ τὰς διατριβάς) καὶ τὸν νεογνὸν
 πῶλον ἑωρακὼς ὑπενόστησεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν τῶν
 6 ἁγίων παθῶν τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ ἐτέλεσε τελετὴν. κατέ- 10
 στρεψε δὲ τὴν ζωὴν ἐξ ἱππασίας· θρασύτατα γὰρ ἱππαζόμενος
 καὶ πρὸς τεῖχός τι τῶν παραθαλασσίων προσαραχθεὶς αἷμα
 διὰ στόματος ἀνήγαγε, κἀντεῦθεν ἐπὶ δύο ἔτη νοσήσας, εἶδ'
 7 ὑδέρῳ περιπεσὼν, ἀπεβίω. καὶ προεχειρίσθη πατριάρχης Πο-
 λυεύκτος, μοναχὸς ἑκτομίας καὶ λόγῳ διαπρέπων καὶ ἀρετῇ· 15
 8 καὶ δς παρὰ τοῦ Καισαρείας κεχειροτόνητο. ὁ γὰρ Ἡρακλείας
 προσοκεκρονκὼς κατὰ τι τῷ βασιλεῖ ἐκωλύθη τοῦ προνομίου

1 σημειῶσαι δ' ἐποίει ὁ πατριάρχης Θεοφύλακτος Ε 14 περὶ τοῦ πα-
 τριάρχου Πολυεύκτου CE

2 ἵππων (ἵππων EwpDi) σφοδρότατον ἔρωτα, καὶ εἶχε θηλείας ἵππους
 AEwp, ἵππους θηλείας O 4 μεγάλης om. D, suppl. Dw 6 post
 τοῦ add. τῆς ἵππων Ow 6. 7 συντεμὼν aute τὴν O 7 κοσμί-
 διον ex κοσμήδιον corr. A 9 πόλον BD 10 Χριστοῦ oin.
 O Wo lat. ἐτέλεσεν ἐορτὴν (ex ἐορτὴν rasura corr. B τελετὴν)
 O 11 θρασύτατα RwpDi, θρασύτατον A 12 προσαραχθεὶς
 DEwp, v. ad XIII 7, 8 13 post διὰ add. τοῦ O 13. 14 εἶτα
 καὶ (om. CD) ὑδέρῳ Ow 14 προεχειρίσθη w*p invitis AR
 16 καὶ om. DCEwpDi 17 δικαίον O

3 Iumque rerum vehementi studio tenebatur. Cum igitur pro suo
 4 equorum studio equas plurimas aleret, una insignior sacro magnae
 quintae die erat paritura; iam patriarchae sacra celebranti post-
 5 quam nuntiatum est partus, laetitia elatus divinoque sacrificio
 properanter absoluto ad Cosmidium festinavit (nam ibi eius equae
 stabulabant) visoque pullo modo nato in ecclesiam reversus fe-
 6 stum sanctae passionis servatoris Christi peregit. Mortis ei causa
 fuit equitatio; qua cum audacissime uti soleret, semel ad murum
 quendam maritimum alliso corpore, sanguinem per os reiecit;
 7 unde cum biennium aegrotasset, ex aqua intercute obiit. Ei
 successit Polyenctus, monachus spado et eloquentia et virtute
 8 praeditus, a Caesariensi episcopo consecratus. Neque enim Hera-
 cliensis offenso rege potuit ius suum adhibere, quae res crimi-

αὐτοῦ· καὶ τοῦτο τοῖς φιλοσκόμοισιν εὖρητο κατὰ τοῦ πατρι-
άρχου αἰτίαμα. ἔπει δ' ἐχειροτονήθη, τῷ βασιλεῖ ἐντυχὼν κατα- 9 B
D IV 70 ὁρομὴν ἐποιήσατο τῶν συγγενῶν τοῦ γέροντος Ῥωμανοῦ καὶ
ἀναστεῖλαι τὴν τούτων πλεονεξίαν παρήγει. ὅπερ οὐτ' αὐτὸς 10
5 ἀνεπαχθῶς ἤκουσε καὶ ἡ βασιλὶς Ἑλένη, παρὰ τοῦ ἔκτομόν
Βασιλείου, δς μετέπειτα παρακοιμώμενος γέγονε, προβιβασθεῖσα
ἠρέθισε κατὰ τοῦ πατριάρχου τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἐζήτει λα-
βὴν, δι' ἧς αὐτὸν τὴν ἀρχιερωσύνην ἀφέλῃται. τότε δὲ καὶ 11
ἡ τιμία χεὶρ τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν ὑπερκειμένην ἀπεκομίσθη
10 τῶν πόλεων ἐξ Ἀντιοχείας διὰ τινος διακόνου Ἰώβ.

Τῶν δ' ἐν τῇ Κρῆτῃ Ἀγαρηνῶν τὰ παράλια τῆς Ῥωμαίων 12
ἡγεμονίας ληιζομένων ὁ βασιλεὺς στόλον ἐτοιμασάμενος, δν πλεῖ-
σται συνίστιον νῆες πολεμστήριοι, κατ' ἐκείνων ἐκπέπομφεν. C
ἀλλ' ἐσφάλῃσαν τὰ τοῦ στόλου τῇ τοῦ ναυαρχοῦντος ἀπειρίᾳ 13
15 καὶ ἀμελείᾳ. καὶ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πληρώματος τῶν νηῶν 14
ἀπώλετο, τὸ μὲν ἑλωκός, τὸ δὲ μαχαίρας ἔργον γενόμενον,
πολλοστὸν δὲ διασέσωστο. καὶ αὐτὸς δ' ἂν ἑάλω ὁ ναύαρχος, 15
εἰ μὴ περὶ αὐτὸν συστάντες οἱ αὐτοῦ θεράποντες καὶ συν-

8 περὶ τῆς τιμίας τοῦ Προδρόμου χειρὸς (χ. τοῦ πρ. C) ACE 11 περὶ
τῶν Ἀγαρηνῶν C

1 φιλοσκόμοισιν B, φιλοσχώμοισιν E, φιλοσκόμασιν D 2 δὲ D
3 ἐποιήσαντο D 4 ἀναστεῖλε E, corr. Ew οὐτε D 5 ἀν-
επαχθῶς E, corr. Ew, ἀνεχθῶς D, corr. Dw ἐλένη AE, ἐλένη
OswDi, v. ad XIII 1, 2 6 βασιλείου om. B 8 αὐτῷ D,
corr. Dw δὲ om. O 9 ἀνεκομίσθη B 9. 10 τῶν πόλ. ἀπεκ. D
11. 12 τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας AEwp, τῶν Ῥωμαίων O 12 πλεῖστοι
D, corr. Dw 15 πλεῖστον DEwp 15. 16 ἀπώλετο αὐτὸς τῶν O

nandi patriarcham ansam obtrectatoribus praeibit. Sed cum 9
renuntiatus esset, regem convenit cognatisque senioris Romani
accusatis monebat, ut eorum avaritiam coerceret. Quod neque 10
ipse sine molestia audivit et regina Helena, Basilio spadone insti-
gante, qui post praepositus cubiculi exstitit, imperatorem contra
patriarcham incitavit, causam quaeritans, qua pontificatum ei eri-
peret. Tum quoque veneranda manus Praecursoris per quendam 11
diaconum Iobum Antiochia Cpolim est translata.

Cretensibus autem Agarenis maritimam imperii Romani oram 12
infestantibus, rex maximam bellicarum navium classem contra
eos misit. Verum ea navarchi imperitia et negligentia in mala 13
incidit, maxima parte classiariorum vel interfecta vel capta, pau- 14
cissimis elapsis. Atque ipse etiam navarchus captus fuisset, nisi 15
eius satellites eum conglobati circumstetissent ac pulsus Agarenis

- ασπισμῷ τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἀπωσάμενοι ἄδειαν παρέσχον τῷ στρα-
τηγῷ ἐμβῆναι εἰς τὴν στρατηγίδα τριήρη καὶ οὕτω φυγεῖν.
W III 157 16 ἄλλ' οὐχ οὕτω καὶ τῷ Βάρδα Φωκῇ τῷ τῶν σχολῶν δομε-
στικῷ συνηντήκει τὰ πρὸς τοὺς ἐφ' οὓς Ἀγαρηνοὺς, στρατηγικῇ
δὲ τέχνῃ καὶ ἐμπειρίᾳ τοὺς πρὸς ἐκείνους πολέμους διατιθέ- 5
D μενος ἅσταά τε πολλὰ ἐκείνων ἀφείλετο καὶ τὰ προστυχόντα
λείαν εὐίθετο.
17 Ὁ γε μὴν τοῦ βασιλέως υἱὸς Ῥωμανὸς εἰς ἄνδρας ἤδη
τελεῖν ἡργμένος ἐξ ἀγενείων καὶ εἰς ἑαυτὸν τὴν ἐξουσίαν περι-
αγαγεῖν ἱμερόμενος, ἐπιβουλεύει τῇ ζωῇ τοῦ πατρὸς, συμπραι- 10
τούσης αὐτῷ καὶ τῆς γαμετῆς, καὶ φαρμάκῳ δηλητηρίῳ τὴν
ἐπιβουλήν συνεσκεύασαν, δ' λαθόντες καθαρηρίῳ πόματι συν- D IV 71
18 ἐκέρασαν, ὅπερ ἔμελλεν ὁ αὐτοκράτωρ πειν. ἄρτι δὲ δοθῆναι
μέλλον εἰς πόσιν τῷ βασιλεῖ εἶτ' ἐκ προνοίας εἴτε τυχαίως τὸ
πλέον ἐκκέχυντο, τὸ δὲ περιλειφθὲν ὀλίγον ὃν καὶ παρὰ τοῦ βα- 15
σιλέως ποθὲν δδύναις μὲν αὐτὸν καὶ κινδύνου φόβοις οὐ μι-
κροῦς περιέβαλεν, οὐ μέντοι καὶ κίνδυνον ἐποίησεν αὐτῷ περὶ
P II 196 A 19 τὴν ζωὴν. τέως δ' οὖν αὐτὸν δυσχερῶς διαπέφενγε. τῷ πεντε-
καιδεκάτῳ δ' ἐνιαυτῷ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν τῷ τοῦ Ὀλύμπου
ὄρει οὗτος ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς, λόγῳ μὲν ἵνα ταῖς τῶν ἐκεῖ 20

8 οὗ δ' τοῦ βασιλέως υἱὸς Ῥωμανὸς ἐπεβούλευσε τῷ πατρί CE

3 τῷ ante τῶν om. CD 4 ἐώας D, corr. D_w 6 πρὸς τυχόντα
D, corr. D_w 9 καὶ om. D 14 εἶτ' p* 15 ἐκέχυντο BE
17 ὁ D, οὐ corr. D_w 18 δυσχερῶς αὐτὸν O διαπέφενγε RwpDi,
διαπέφενγεν A, v. ad XIII 1, 5 20 ὄρει οὗτος E

praetoriae triremis conscendendae et fugae facultatem duci prae-
16 buissent. Ceterum Bardas Phocas, scholarum domesticus, rem
aliter gessit contra orientales Agarenos; qui cum bellum arte
imperatoria periteque administraret, multas hostibus urbes ademit
et obvia quaeque praedatus est.

17 At regis filius Romanus, ex imberbi iam vir factus, pote-
statis ad se trahendae cupiditate adductus vitae patris, adiutante
uxore, insidiatur, medicamento purganti, quod imperator hau-
18 sturus erat, toxico clam admisto. Sed hoc veneno, cum regi offer-
retur, sive divinitus sive casu fortuito maxima ex parte effuso
et exiguo, quod superfuerat, hausto, doloribus quidem et terro-
ribus periculorum haud parvis rex est conflictatus, vitae tamen
19 discrimen, quamquam aegre, evasit. Anno autem regni XV. in
Olympi montem hic rex egressus est, per speciem precibus mo-
nachorum contra Agarenos sese armandi, cum revera id ageret,

ἀσκουμένων εὐχαῖς καθοπλισθείη κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, τῷ δ'
 ὄντι, ὡς λέγεται, ἵνα τῷ Κυζίκου Θεοδώρῳ συγγένηται καὶ
 δπως τὸν Πολύεукτον ἐξωθήσει τῆς ἐκκλησίας σκέψηται μετ'
 αὐτοῦ. ἔνθα δὴ γεγονώς, κακῶς ἔχων ἐπανήλθεν εἰς τὰ βα- 20
 5 οίλεια καὶ μετ' ὀλίγον τὴν ζωὴν ἐξεμέτρησεν, ὡς μὲν τισι δοκεῖ,
 ἐκ δυσκρασίας σωματικῆς, ὡς δ' ἑτέροις δοξάζεται, καὶ αἰθις
 ὑπὸ τοῦ υἱοῦ ἐπιβουλευθείς. ἦν δ' ὁ σύμπας τῆς βιοτῆς αὐ- 21
 τοῦ χρόνος ἐνιαυτοὶ πενήκοντα τέσσαρες καὶ μῆνες δύο, συμ-
 βασιλεύσαντος τῷ πατρὶ Λέοντι καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ θείῳ καὶ
 10 τῇ μητρὶ ἔτη τρισκαίδεκα καὶ τῷ Ῥωμανῷ τὴν βασιλείαν ἀρπά- B
 σάντι ἔτη ἐξ ἐπὶ εἴκοσι, μοναρχήσαντος δὲ τελευταῖον ἐνιαυτοὺς
 πεντεκαίδεκα. ἦν δὲ μέχρις ἀποβιώσεως ἐν πολλῇ φροντίδι 22
 τὴν τοῦ ἀρχιεπομένου καθαίρεσιν τοῦ Πολυεύκτου τιθέμενος.
 λέγεται δὲ πρὸ τινων ἡμερῶν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς λίθους νυκτὸς 23
 15 φέρεσθαι μετὰ ροίζου πολλοῦ κατὰ τῶν αὐτοῦ θαλάμων, καὶ
 τοῦτο συμβαίνειν ἐπὶ πλείους νύκτας, καὶ νομίσαι μὲν τὸν βα-
 σιλέα παρὰ τινων ἀνθρώπων λιθολευστεῖσθαι καὶ πολλοὺς περι-
 D IV 72 σῆσαι τοῖς βασιλείοις, οἷς ἐπιτετήρητο τὸ γινόμενον· ἀλλ' οὐδεὶς

4 τελευτὴ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου ACE

1 ἀρχαῖς D, corr. Dw καθοπλισθείη p* δὲ D 2 κυζίκου
 (sic) A 3 πῶς O ἐξωθήσει BCDi, ἐξωθήση AR(wp) σκέ-
 ψεται D, corr. Dw 5 ὀλίγων p* 6 καὶ] ὡς D 7 δὲ D
 8 καὶ δύο μῆνες Ewp, ἐπὶ δύο μηνσὶ O 10 post τῷ add. λακα-
 πηνῷ Owp βασιλείαν p* 11 μοναρχήσας DE 12 post δὲ
 add. καὶ BwpDi 14 post λίθους add. πολλοὺς DWo lat.
 15 σφοδρῶς D αὐτοῦ AEwp, βασιλείων OWo lat. 16 νύκτας] τῶν
 νυκτῶν O 17 παρὰ (παρ' C) omisso τινων O post λιθολ.
 add. τινων O 18 οἷς AR, οἷος w*p τὸ γινόμενον om. C

ut ferunt, ut Theodorum Cyzicenum conveniret cum eoque deli-
 beraret, quomodo Polyuctum ecclesia pelleret. Inde male af- 20
 fectus in regiam redit nec multo post est defunctus, sive ex in-
 temperie corporis, sive insidiis filii repetitis. Vixit annos LIV, 21
 menses duos; regnavit cum patre Leone et Alexandro patruo
 et matre annos XIII, cum Romano tyranno XXVI, postremo solus 22
 XV. Sed usque ad vitae finem de pontificatu Polyucto abro-
 gando anxie cogitavit. Ferunt autem aliquot diebus ante eius 23
 obitum noctu lapides cum magno stridore contra eius thalamos
 esse delatos; quod cum pluribus noctibus fieret, regem ratum
 eos ab hominibus quibusdam iaci, multos circum regiam eius rei
 observatores collocasse; neque vero quemquam esse visum, a quo
 mitterentur; unde existimatum esse non fieri illud humanitus.

ᾧφθη τῶν λίθων πομπεύς· ὄθεν οὐδ' ἐξ ἀνθρώπων τοῦργον
γενόμεστο πράττεσθαι.

- C 23 Καὶ ὁ μὲν Κωνσταντῖνος τοῦ ἐκκλωσθέντος αὐτοῦ μίτον
ῥαγέντος τοῦ ὀρισθέντος αὐτοῦ χρόνον τῆς βιοτῆς ἀπεβίω, ὁ
υἱὸς δὲ αὐτοῦ Ῥωμανός, ὃς καὶ παιδίον ἐλέγετο, τῆς αὐταρχίας 5
2 ἐπέληπτο. παιδίον δ' ἐλέγετο, οὐχ ὅτι παιδικῆς ὦν ἡλικίας
τῆς βασιλείας ἐκράτησεν (ἤδη γὰρ ἀνδράσι συντέτακτο), ἀλλ'
ἀντιδιαστελλόμενος πρὸς τὸν μητροπάτορα Ῥωμανόν, ὅντα πρε-
3 σβύτην καὶ ὑπερήλικα. εἰ δέ τις εἴποι παιδίον αὐτὸν καλεῖσθαι,
ὅτι καὶ παιδαριώδης ἦν αὐτοῦ ἡ ζωή, καὶ τοῦτο τῷ ἐκείνῳ 10
4 ἦθι ἀρμοδιώτατον. ἄρτι δὲ τῶν σκήπτρων γενόμενος ἐγκρατῆς
τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασίλειον ταινιοῖ καὶ κλήσεως βασιλικῆς ἀξιοῖ.
D 5 ἔπειτα καὶ δεύτερος αὐτοῦ ἐτέχθη υἱός, ἐπὶ τῷ πάπῳ Κωνσταν-
6 τίνῳ τὴν κλήσιν λαχών. αὐτὸς μὲν οὖν ὁ Ῥωμανὸς τρυφαῖς
καὶ ἡδοναίαις ἐξέδωκεν ἑαυτὸν καὶ ἐκδεδητημένην ζωῇ καὶ 15
ἀνδράσι σινην διεφθαρμένοις τε καὶ λοιμοῖς, τὴν δὲ τῆς βα-
σιλείας διοίκησιν ὑπὸ τὸν πραιπόσιτον καὶ παρακοιμώμενον τὸν
Βρίγγαν Ἰωσήφ ἐποιήσατο.
7 Πέμπεται τοίνυν Νικηφόρος μάγιστρος ὁ Φωκάς ὁ δομέ-

3 βασιλεία Ῥωμανοῦ τοῦ παιδίου (τ. παιδ. om. B) AR, sed in A post
ἀπεβίω (vers. 4) 11 ὅτι ἐστειπεν ὁ Ῥωμανὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν (om.
E) Βασίλειον CE 19 οὐκ ἐπὶ τῷ πλείῳ τῆς Κρήτης εἶπεν ὁ Φωκάς Νικη-
φόρος CE

1 post τῶν add. ἀνθρώπων Ewp οὐκ D τοῦργον A (v. ad
XV 1, 12), τὸ ἔργον RwpDi 3. 4 αὐτοῦ μίτον ῥαγέντος τοῦ ὀρι-
σθέντος αὐτοῦ χρόνον τῆς βιοτῆς AEwp, μίτον, ἢ οὕτως εἶπω, τῇ
αὐτοῦ βιοτῇ ῥαγέντος O 4 post βιοτῆς add. ὡς εἴρηται Owp
5 δὲ om. C 9 εἴπη DE 10 τοῦτο] τοῦτω C 12 post αὐτοῦ
add. τὸν Ewp 13 πάπῳ D, corr. Dw 19 νικηφόρος om. C

23. Constantino ita defuncto ROMANVS, filius eius, imperium
2 capessit, qui puer dicebatur, non quod puerili aetate regno po-
titus esset (iam enim vir erat), sed ad discrimen Romani avi ma-
3 terni, senis provectae aetatis. Si quis autem cum puerum dictum
profiteatur ob vitam pueriliter actam, id quoque eius naturae
4 est convenientissimum. Sceptrum modo adeptus filium suum
5 Basilium diademate et regio nomine ornat. Sed et alter ei filius
6 natus est, cui avi Constantini nomen indidit. Ipse Romanus de-
licis voluptatibusque deditus et luxu diffuens cum hominibus
corruptis et pestilentibus vitam agebat, rerum administratione
praeposito et cubiculi praefecto Bringae Iosepho mandata.
7 Nicephorus Phocas magister, domesticus scholarum, cum

στικός τῶν σχολῶν κατὰ τῶν ἐν Κρήτῃ Σαρακηνῶν σὺν ἀξιο-
 μάχῳ στρατῷ καὶ δι' ἑπτὰ μηνῶν πολλάκις τοῖς βαρβάροις
 συμπλακείς καὶ πᾶσαν πολιορκητικὴν τοῖς αὐτῶν ἄσπεσιν ἐπ-
 5 αγωγὸν μηχανήν, ὑφ' ἑαυτὸν αὐτὰ ἐποίησατο· εἶτα καὶ τὴν αὐ-
 τῶν μητροπολιν τὸν Χάνδακα ἐξεπόρθησε καὶ τὸν ἀρχηγὸν
 τῶν ἐν Κρήτῃ Σαρακηνῶν, Κουρούπην καλούμενον, ἐχειρώ-
 σατο καὶ τὸν μετ' αὐτὸν τῶν ἄλλων πρωτεύοντα, ὀνομασμένον WIII 158
 D IV 73 δὲ Ἀνεμῶν. καὶ εἰ μὴ διὰ φήμην κρατοῦσαν ὡς ὁ τῆς Κρήτης 9 PII 197 A
 τοῖς Σαρακηνοῦς ἐξελάσων Ῥωμαῖος τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐκ τρόπου
 10 παντός ἐπιλήφεται σκήπτρων ἐκείθεν ὁ Φωκᾶς μετεκέκλητο,
 τάχα τέλεον ἂν ἡ νῆσος δεδούλωτο καὶ οἱ Σαρακηνοὶ ταύτης
 ἂν ἀπηλάθησαν. καὶ τὸν Λέοντα δὲ τὸν Φωκᾶν τὸν τοῦ Νικη- 10
 φόρου ὁμαίμονα κατὰ τοῦ Χαμδάν, ὃς τοῦ Χάλεπ ἐκράτει, ὁ
 Ῥωμανὸς σὺν δυνάμει ἀπέστειλε· καὶ οὗτος δὲ τῷ Χαμδάν 11
 15 συμμῆξας ἡτιτῇ κατὰ κράτος τὸν βάρβαρον, ὡς τὸ πολὺ μὲν
 τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς ἐν τῇ μίχῃ πεσεῖν, τὸ δ' ἄλλο γενέσθαι
 ἀλώσιμον, αὐτὸν δὲ τὸν στρατάρχην μόλις σὺν εὐαριθμήτοις
 12 οἱ ὁ Φωκᾶς Λέων ὁ τοῦ Νικηφόρου ἀδελφὸς τῷ (τὸν E) Χαμδάν
 πολέμησας ἐνίκησεν CE

2 πλειστάκις O τοῖς βαρβάροις AEwp, αὐτοῖς OWo lat. 3 πο-
 λιορκήσας ἐν D, πολιορκητικὴν corr. Dw ἄσπεσιν αὐτῶν D, corr. Dw
 5 τὸ ἐξεπόρθησεν (sic) D, ν χάνδακα suppl. Dw
 6 καὶ ρούπην D, corr. Dw 7 τὸν] τῶν p* αὐτὸν] αὐτῶν Ewp
 8 δὲ extr. vers. om. E 9 ἐξελάσων (sic) A 9. 10 παντός
 τρόπου Ewp 11 τάχα om. D, suppl. Dw δεδούλωτο AEDw,
 ὁμαίοις ἐπανασέσωστο Ow 13 τοῦ prius om. O 13. 14. p. 492, 9
 arg. ad vs. 12 et p. 492, 6 χαμδάν AR (χαμβδάν cod. Coislín.
 Cedr. (Scylitz.) II p. 340, 5), χαμδάν E (praeter arg. vs. 12), χα-
 μαδάν Dw 13 ἐκράτει τοῦ χάλεπ O, corr. Dw 16 τῆς στρα-
 τιᾶς αὐτ. πεσ. ἐν τ. μάχῃ D

iustis copiis contra Cretenses Agarenos missus et septem per
 menses saepissime cum barbaris congressus atque omnibus obsi-
 dionis machinis admotis eorum oppida subegit; Chaudacem, eorum 8
 metropolim, vastavit, Curupem, ducem Cretensium Saracenorum,
 et ab illo auctoritate proximum nominatum Aneman cepit. Ac 9
 nisi ob constantem famam, qua ferebant Romanum, qui Agarenos
 Creta expelleret, omnino Romana sceptrā arrepturum, Phocas
 inde revocatus fuisset, fortasse insula penitus subacta Saraceni
 pulsī essent. Leonem quoque Phocam, Nicephori fratrem, Ro- 10
 manus cum exercitu contra Chamdan, Chalepi dominum, misit,
 qui barbaro acie superato magnam partem exercitus eius in 11
 proelio cecidit, reliquam cepit, ipso duce cum admodum paucis

- 12 *δυνηθῆναι φυγεῖν. καὶ ὁ μὲν Λέων ἐπανελθὼν καὶ μεγαλο-*
 B 13 *πρεπῶς ὑπεδέχθη καὶ ἐπινικίῳ θριάμβῳ τετίμητο. μελέτη*
δὲ τινων κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος ἐφωράθη καὶ οἱ ταύτην συρ-
ράψαντες καὶ οἱ τούτων συνίστορες συνεσχέθησαν, πλὴν οὐκ
ἀπηνῶς ἐκολάσθησαν. 5
- 14 *Ὁ μάγιστρος δὲ Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς ἐκ τῆς Κρήτης*
μετακληθεὶς οὐκ εἰάθη πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπαναδραμεῖν, ἀλλ'
ἐκελεύσθη πρὸς τὴν ἐφ' ἣν μετὰ πάσης χωρῆσαι τῆς στρατιᾶς
 15 *ὁ γὰρ Χαμδάν αὐθις κατὰ Ῥωμαίων χωρῆσειν ἡλπίζετο. ἐν*
γούν Συρίᾳ γενόμενος ὁ Φωκᾶς καὶ τοῦτ' ὡς κατὰ νοστήσας
μαχεσάμενος, καὶ ἡττησε περιφανῶς καὶ τὴν Βέρροιν ἀτερ τῆς
ἀκροπόλεως ἐξεπόρθησε καὶ πλοῦτον ἐκεῖθεν πλεῖστον συνήγαγε
 C *καὶ δορυαλώτους ἤλασεν οὐκ εὐαριθμήτους καὶ πολλοὺς δε-*
σμούςν χριστιανούς τῆς αἰχμαλωσίας ἀπέλυσε.
- 16 *Λέγεται γούν ἐν ἀρχῇ τῆς αὐταρχίας τοῦ Ῥωμανοῦ τῶν Ἀγα-*
ρηνῶν πᾶσαν χώραν λεηλατοῦντων εἰς ἀπορίαν περιστῆναι τὸν αὐ-
τοκράτορα, καὶ τὸν Φωκᾶν Νικηφόρον προσκαλεσάμενον ἔρσεσθαι

6 *οἱ αὐθις ὁ Νικηφόρος τῷ Χαμδάν (χαμδάν E) συμβαλὼν ἡττησεν αὐ-*
τὸν (αὐτὴν E) καὶ τὸ (τὸν E) Χάλεπ ἐπόρθησεν CE 15 *σημειώσαι E*

1 *καὶ ante μεγ. om. D* 4 *ἡ D, οἱ corr. Dw κατεσχέθησαν*
 Ewp 9 *χωρῆσειν ante κατὰ B* 10 *οὐν Ewp τοῦτ' om. O*
post συστ. add. αὐτῷ O 11 *Βέρροιν w* p invitis AR Cedr.*
 (Scylitz.) II p. 344, 18 13 *δορυαλώτους Di, v. ad XIII 8, 3*
οὐκ εὐαριθμήτους Awp, οὐκ εὐαριθμούς E (quod coniectura ex
§ 11 recte correxit Wo), οὐ ἔαον ἀριθμητοὺς (ἀριθμήτους D) O
 15 *τοῦ AE, τοῦτου τοῦ O, οὗτος τοῦ w* p* 16 *αὐτὸν D, τὸν corr.*
 Dw 17 *ἔρσεσθαι AEB^s, ἐρέσθαι R^sDi, v. Goettlingium Allg.*
Lehre v. Accent cet. Ien. 1835 p. 58 ann. 3

12 *aegre elapso. Leo igitur reversus honorifice exceptus est et ob*
 13 *victoriam triumpho ornatus. Deprehensis consiliis contra impe-*
ratorem initis, auctores et conscii comprehensi, non tamen cru-
deliter puniti sunt.

14 *Phocas autem Nicephorus magister e Creta revocatus non*
situs est recurrere Byzantium, sed cum omni exercitu in Orien-
tem ire iussus; nam altera illius Chamdan impressio expecta-
 15 *batur. Profectus igitur in Syriam pugnaque commissa hostes*
illustri victoria superavit et Berroea praeter arcem vastata ma-
ximis divitiis est potitus et copiis paene innumeris et multos
Christianos vinctos liberavit.

16 *Romanus initio imperii sui Agarenis omnes provincias va-*
stantibus, animo aestuans Phocam Nicephorum rogasse fertur,

- D IV 74 τοῦτον πῶς εἰς τὸ κατόπιν Ῥωμαίοις περιηρέχθη τὰ πράγματα.
 τὸν δὲ μηδὲν ὑποστειλάμενον ἐλευθέρῳ φάναι φρονήματι "διότι 17
 σὺ μὲν βασιλεύεις, ὁ δ' ἐμὸς πατὴρ στραταρχεῖ, σὺ μὲν τῆς
 ἀρχῆς σὺχ ὡς δέον ἐπιλημμένος, ἐκεῖνος δὲ φιλοχρηματῶν.
 5 εἰ βούλοιο δέ, μεταβληθήσονται Ῥωμαίοι καὶ τὰ φρονήματα 18
 καὶ τὰ πράγματα, πλὴν μὴ ἀθρόαν οἴου ἔσεσθαι τὴν μετα-
 βολήν." ὁ δὲ βασιλεὺς τούτων ἀκούσας ἐπέτρεπεν αὐτῷ μετα- 19 D
 χειρίσασθαι τὴν πρᾶξιν ὡς βούλεται· καὶ ὃς αὐτίκα ἐπεμελεῖτο 20
 τοῦ ὀπλιτικοῦ τό τε ὃν διατάσσων καὶ ἄλλο ἐγκαταλέγων καὶ
 10 γυμνάζων εἰς ἅπαν στρατιωτικὸν ἐπιτήδευμα. καὶ οὕτως τὰς 21
 τάξεις ἀναπληρώσας καὶ καθοπλίσας τοὺς βωλοκόπους καὶ τὸ
 προφητικὸν αὐτοῖς ἀντίρροπον θέμενος, εἰς μαχαίρας αὐτοῖς
 δηλαδὴ συγκόψας τὰ δρεπάνα καὶ εἰς ζιβύνας τὰ ἄροτρα σὺν
 αὐτοῖς τὰ θρυλλούμενα ῥαδίως ἔστησε τρόπαια.
 15 Τριοὶ δ' ἔτεσι διαπετετεύσας τὴν βασιλείαν ὁ Ῥωμανὸς καὶ 22
 μικρὸν ἐπέκεινα μετέστη τῆς ἐνταῦθα ζωῆς, ἣ φαρμάκῳ δη-
 λητηρίῳ κατὰ τινας ἢ φιληδονίας καὶ μίξεσιν ἑαυτὸν κατατείνας
- 15 τελευταῖα τοῦ βασιλέως Ῥωμανοῦ τοῦ παιδίου (τ. παιδ. om. C) CE

1 τοῦτον del. D_w περιήχθη ῥωμαίοις D 2 φάναι B*CEwp
 3 πατὴρ στραταρχεῖ] v. Hirschium Byz. Stud Lips. 1876 p. 391
 6 πλὴν μὴ ἀθρόαν (ἀθρόον BC) ARwp, ἀπλὴν μ—, * (punctis nota-
 tum) ἀδροον D οἴου D, corr. D_w γενήσεσθαι Rwp 8 ἐπ-
 ἐμείητο E 10 οὕτως AO, οὕτω EwpDi, v. ad XIII 6, 16
 11 πράξεις D, corr. D_w καὶ ante καθ. om. D, suppl. D_w 12 προ-
 φητικόν] Ioël III (IV) 10 αὐτοῖς om. O 13 post συγκ. add.
 σφοῖσι BC (non D) ζιβύνας σὺν C 14 θρηλλούμενα A,
 θρυλλούμενα RD_wwp, θρηλούμενα D, θρυλούμενα Di, sed v. Guillel-
 mum Dindorfium in Steph. thes. vol. IV p. 430 C 15 δια-
 πετεύσας D, corr. D_w 16 μικρόν | A, μικρόν τι Rwp, dubito an
 τι sit recipiendum 17 κατὰ τείνας D

qui fieret, ut Romana res ita pessum iret. Cui ille magna liber-17
 tate "Ideo fit" inquit, "quod tu regnas et pater meus exercitum
 ducit; nam et tu imperium perperam administras et ille pecuniae
 studet. Verum si tu volueris, et animi et res Romanorum muta-18
 buntur; eam tamen mutationem noli putare fore subitam." His 19
 dictis a rege iussus rem suo arbitratu administrare statim exer-20
 citui animum intendit et legiones veteres ordinavit et novas con-
 scripsit et omnibus bellicis studiis eas exercuit. Sic cohortibus 21
 expletis et fossoribus armatis, simili prophetico dicto inita ra-
 tione, falcibus in gladios et aratris in iacula conflatis, claros
 illos triumphos cum iis facile est adeptus.

Romanus autem cum triennium et ultra regno insultasset, 22
 ex hac vita decessit, vel, ut quidam tradunt, veneno hausto, vel

καὶ ταύταις δαπανήσας τὴν ἰσχὺν τοῦ σαρκίου, τὴν βασιλείαν
λιπὼν τοῖς νίοις ἀμφοῖν καὶ τῇ τούτων μητρὶ Θεοφανοῖ.

- 23 Τοῦ δὲ Ῥωμανοῦ θανόντος ὁ Φωκῆς Νικηφόρος κελεύσει
P II 198 A τῆς βασιλείας ἦκεν εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ κατήγαγε θρίαμβον
ἐπὶ τοῖς ἐκ Βερροίας κεκοσμημένοις λαφύροις, ὅθεν καὶ τι μέρος
24 τῆς τιμίας ἐσθῆτος τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐκόμισε. τὸν Βρίγ-
γαν δὲ αὐτὸν ὑφορώμενον ὡς βασιλειῶντα κατεσοφίσато οὕτως.
25 οὖν ἐνὶ τῶν θεραπόντων ἐσπέρας κατέλαβε τὴν κατοικίαν αὐτοῦ
καὶ ἰδιαίτατα τὸν Βρίγγαν παραλαβὼν δι' ἔρωτος εἶναι αὐτῷ
πρὸ μακροῦ τὴν μοναδικὴν βιοτὴν ὅρκους ἐβεβαίον καὶ παλα- D IV 75
26 μναιοτάταις ἀραῖς. καὶ "πάλαι ἦν" ἔλεγε "πρὸς ταύτην ὥρμή-
27 κειν, εἰ μὴ με τῶν βασιλέων ἡ χρηστὴ ἐπέσχε διάθεσις. μὴ
οὖν μάτην ὑπόπτειν κατ' ἐμοῦ ὡς τῆς βασιλείας ἔρωτα τρέ-
φοντος· ἐγὼ γὰρ ὅσον ἤδη καὶ τῶν πραγμάτων ἐκστήσομαι."
- W III 159 B 28 καὶ τοῖς λόγοις πίστιν ἐδίδου, δείξας αὐτῷ ῥάκος τι τρίχινον, 15
ὃ ἐν χορῷ περιέκειτο, τῇ ἔξωθεν αὐτοῦ περιβολῇ καλυπτόμενον.
29 τούτοις τοῖς λόγοις καὶ τῷ τρίχινῳ ἐσθήματι τὸν παρακοιμώ-

3 ὅπως ὁ Φωκῆς Νικηφόρος (om. C) βασιλεῖαν (om. E) ὑποπτεύμενος,
κατεσοφίσато τὸν Βρίγγαν τὸν παρακοιμώμενον (τ. παρακ. βρίγγαν C) CE

1 ἐκδαπανήσας Owp ἰσχὺν post σαρκίου O 2 ἀμφοῖν post
λιπὼν O post μητρὶ add. τῇ BCwp 5 κεκοσμημένοις D
7 αὐτὸν om. E, αὐτὸν ante ὡς Owp ἐσοφίσато D οὕτω
Ewp Di, v. ad XIII 6, 16 et B-W Fleckeis. annal. 1889 p. 136
ann. 6 12 ἡ χρηστὴ ἐπέσχε AE, ἐπέσχεν ἡ χρηστὴ πρὸς με O,
ἡ χρηστὴ πρὸς με ἐπέσχε (ἐπήσχε p*) w* p 13 γοῦν Ewp στρέ-
φοντος p* 16 post τῇ add. δ' Ewp αὐτοῦ om. D κα-
λυπτόμενον ARw, κατακρυπτόμενον p* (voluit κατακρυπτόμενον), per-
peram Hasius ad Leon. Diac. p. 426

voluptatibus et libidine viribus corporis exhaustis, regno utrique
filio et matri eorum Theophanoni relicto.

- 23 Romano mortuo Phocas Nicephorus ab regina Byzantium
arcessitus de manubiis Berrocanis triumphavit; unde etiam par-
tem quandam venerabilis vestis Ioannis baptistae apportavit.
24 Bringam autem, cui de cupiditate regni suspectus erat, sic elusit.
25 Cum uno famulo vesperi aedes eius ingressus eoque in secretum
locum ducto, iureiurando et diris execrationibus confirmavit so-
26 litariae vitae se iam diu fuisse cupidissimum eamque iampridem
fuisse amplexurum, nisi regum se benevolentia remorata esset.
27 Non igitur frustra suspectum se esse debere de regni cupiditate;
28 se enim iamiam rerum administratione cessurum. Ea verba con-
firmabat ostensa veste e pilis contexta, quam nudo corpore ce-
29 teris vestibus tectam gestabat. Ea oratione et hac veste e pilis

μενον συναρπάσας ἔσχε τῶν ποδῶν αὐτοῦ προκυλινδούμενον
ὁ Φωκάς καὶ συγγνώμην αἰτοῦντα. καὶ ὁ βασιλεὺς δὲ Στέ- 30
φανος ὁ τοῦ Λακαπηνοῦ ἐν Λέσβῳ τηρούμενος κατὰ Μήθυ-
μναν ὑποπιπτος ἦν· αἰφνίδιον δὲ καὶ ἐξ οὐδεμιᾶς φανερᾶς αἰτίας
ἡ θανάτων ὑποψίαν δέδωκε παρὰ τῆς βασιλείας κατεργασθῆναι
Θεοφανοῦς.

Ὁ μὲντοι τῶν Βουλγάρων ἀρχηγειῶν Πέτρος, τῆς γυναικὸς 31
αὐτοῦ θανούσης, τὰς πρὸς Ῥωμαίους ἀνακαινίζων σπονδὰς δμή-
ρους παρέσχε δύο οἰκείους υἱοὺς Βορίσην καὶ Ῥωμανόν· καὶ
10 ὁ μὲν ἀπεβίω, οἱ δ' ἐκείνου παῖδες ἀπελθεῖν εἰάθησαν εἰς τὰ
οἰκεία καὶ τὴν πατρῴαν ἀρχὴν κατακτήσασθαι. ἐνὸς γὰρ τῶν 32 C
κομήτων τῶν ἐν Βουλγάρῳ τέσσαρες παῖδες, Δαβίδ, Μωσῆς,
Ἀαρών, Σαμουήλ, ἀποστατήσαντες τοὺς Βουλγάρους ἀνέσειον.
τοῦ Φωκά δὲ Νικηφόρου εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ τὸν ἐν Καππα- 33
15 δοκίᾳ ἀποδημήσαντος ὁ παρακοιμώμενος μετεμέλετο, ὅτι παρε-
χώρησεν αὐτῷ τῆς ἐπ' οἶκον ἀποδημίας· καὶ ἦν αὐτῷ διὰ
φροντίδος ὅτι πολλῆς τὸν ἄνδρα ἀποσκενάσασθαι. γράφει τοί- 34

7 ὅτι θανόντος τοῦ τῶν Βουλγάρων ἀρχοντος Πέτρου οἱ κομητάπολοι
(κομητόπολοι E, κομητο^{πλ} C, v. cod. Coislin. Cedr. (Scylitz.) II p. 347, 3
et ad Zonar. XVII 6, 2) ἀπεστάτησαν CE

8 ante ἐν add. παῖς Owρ μίθυμναν AD, corr. Dw, Μηθύμναν
p* 4 φανερᾶς om. D οὐδ. αἰτίας φανερᾶς C 8 σπονδὰς D, corr.
Dw 9 ante δύο add. τοὺς D βορίσην καὶ ῥωμανόν, καὶ AEwp,
ὧν ὁ μὲν βορίσης, ὁ δὲ ῥωμανὸς ἀνομάζοντο. εἰτα O 12 κομήτων
RDwρDi, κομίτων A, κομῆτων (post μ exarata est littera
quaedam non iam perspicua, neque tamen i) D, v. ad XVII
6, 2 12. 13 δαβὶδ καὶ μωσῆς καὶ ἀαρὼν καὶ σαμουήλ Ewp, δαβὶδ
καὶ μωσῆς (μωυσῆς B) ἀαρὼν τε καὶ σαμουήλ O 14 τὸν ἐν RwpDi,
τῶν ἐν AD 15. 16 ὅτι παρ. αὐτῷ om. C 16 οἶκον CDEwp 17 ὅτι
πολλῆς om. D

facta Phocas effecit, ut cubiculi praefectus pedibus suis advolutus
veniam peteret. Ceterum rex Stephanus, Lacapeni filius, qui Me- 30
thymnae, in urbe Lesbi, custodiebatur, suspectus erat; subito au-
tem nullaque causa mortuus a regina Theophanone sublatus esse
credebatur.

At Petrus, Bulgarorum princeps, uxore sua mortuus foedus 31
cum Romanis renovaturus filios Borisem et Romanum Byzantium
obsides misit, quibus post illius obitum permissum est, ut ad sua
su reciperent et paternum principatum firmarent. Nam comitis 32
cuiusdam Bulgarici quattuor filii, David, Moses, Aaron, Samuel
Bulgaros ad defectionem sollicitabant. Cum autem Phocas Nice- 33

νων πρὸς Ἰωάννην μάγιστρον τὸν Τζιμισκὴν, ἄνδρα γενναῖον
 καὶ ἐν ἀριστεύμασι διαβόητον, στρατηγοῦντα τότε τοῦ θέματος
 τῶν ἀνατολικῶν, καὶ πρὸς τὸν μάγιστρον Ῥωμανὸν τὸν Κουρ-
 κούαν, ἐπίσημον ὄντα καθεῖνον ἐν στρατηγήμασι καὶ τῆς ἀνα- D IV 76
 τολῆς τότε στρατηλατοῦντα, ὥς εἰ τὸν Φωκᾶν κατασχόντες ἡ 5
 D μοναχὸν ἀποκείρουσιν ἢ ἄλλως ἐκ μέσου ποιήσουσι, τὴν μὲν
 τῶν σχολῶν τῆς ἀνατολῆς ἀρχὴν λήψεται ὁ Ἰωάννης καὶ δο-
 μέστικος ἔσεται τῶν ἐφ' ὧν δυνάμεων, ὁ Ῥωμανὸς δὲ τῆς δι-
 35 σεως κληθήσεται δομέστικος. Ἐπεὶ δὲ τὰ γράμματα καὶ ἄμφοιν
 ἐκομισθῆσαν, καὶ ἄμφω ταῦτα δεικνύουσι τῷ Φωκᾷ καὶ πρὸς 10
 36 ἀποστασίαν ἡρέθιζον. τοῦ δὲ ἀναδυομένου πρὸς τὴν ἐγχείρησιν,
 εἴτε πλαττομένου εἴτε καὶ ἀληθεύοντος, ἐκείνοι τὰ ξίφη γυμνώ-
 37 σαντες ἀνελεῖν ἠπειλοῦν αὐτόν, εἰ μὴ πείθοιτο. καὶ δς τῇ βίᾳ
 τάχα νικώμενος ἐδέξατο τὴν ἀνάγκην καὶ ὑπὸ πάντων τῶν

9 ὅπως δ Φωκᾶς βασιλεὺς ἀνερεθήθη CE

1 τζιμισκὴν A, τζιμισκὴν RwpDi, v. ad XVII 1, 1 1—3 τὸν Τζιμι-
 σκὴν—ἀνατολικῶν om. D Wo lat. 4 ἀνατολῆς] v. Schlumbergerum
Un empereur Byzantin. au XIe siècle. Nicéph. Phocas. Paris.
 1890 p. 278 6 ἀποκείρουσιν RwpDi, ἀποκείρουσι A (v. ad XIII
 1, 5), ἀποκείρουσι D ποιήσωσι D 8 ἔσται EwpDi; Zonara
 modo ἔσται (I p. 102, 8. 153, 4. 266, 10. II p. 91, 18. 302, 4 cet.)
 modo ἔσται (I p. 72, 7. 103, 8. 104, 5. 141, 12. 159, 3. 273, 4. 5.
 325, 9 cet.) adhibente, nos optimum codicem secuti et I p. 68, 9
 ex libro A revocamus ἔσται et hoc loco ex AO restituimus ἔσται.
 8. 9 τῆς δύσεως κληθήσεται δομέστικος EwpDi, τ. δύσ. κλήσεως
 κληθήσεται δομέστικος A, δομέστικος τ. δύσ. προβληθήσεται O 9 post
 γράμματα add. ταῦτα O 10 ταῦτα AEwp, αὐτὰ O 11 ante
 36 dit et ad defectionem incitat. Tergiversanti et sive ex animo
 sive simulate detrectanti illi strictis gladiis necem minitantur, nisi
 37 obtemperet. Necessitate igitur, ut opinor, victus non repugnavit,
 quin ab omnibus orientalibus copiis imperator Romanorum appella-

phorus se domum in Cappadociam contulisset, cubiculi praefectum
 34 id ei concessisse pacnituit; de eo igitur amovendo sollicitus scribit
 ad Ioannem magistrum Tzimissem, virum optimum et fortissimum,
 qui praeerat Orientalibus, et ad magistrum Romanum Curcuam,
 illustrem in re militari virum et Orientis ducem, si Phocam com-
 prehensum vel monachum totonderint vel aliter e medio sustu-
 lerint, Ioannem imperio scholarum Orientis accepto domesticum
 fore orientalium copiarum, Romanum vero domesticum Occidentis
 35 designatum iri. Eas litteras ad se perlatas uterque Phocae osten-
 36 dit et ad defectionem incitat. Tergiversanti et sive ex animo
 sive simulate detrectanti illi strictis gladiis necem minitantur, nisi
 37 obtemperet. Necessitate igitur, ut opinor, victus non repugnavit,
 quin ab omnibus orientalibus copiis imperator Romanorum appella-

εἰδὼν ταγματῶν αὐτοκράτωρ εὐφημήθη Ῥωμαίων. λέγεται δὲ 38 P II 199 A
 ὅτι οὐ μόνον ἤρα τῆς βασιλείας, ἀλλ' οὐχ ἥκιστα καὶ τῆς Θεο-
 φανούς, καὶ ὥς ἐνέτυχε ταύτῃ διάγων κατὰ τὴν μεγαλόπολιν.

Ἄρτι δὲ τῆς φήμης εἰς τὸ Βυζάντιον κηρυξάσης τὰ κατὰ 24
 τὸν Φωκᾶν, ὁ παρακοιμώμενος Ἰωσήφ ἡγωνία. ὁ μέντοι τοῦ 2
 τυραννοῦντος πατὴρ ὁ Φωκᾶς Βάρδας τῇ μεγάλῃ τοῦ θεοῦ
 ἐκκλησίᾳ προσέφευγεν. ὁ δὲ τοῦ Νικηφόρου σύγγονος Λέων 3
 ἴσχυσεν ἀποδρᾶναι καὶ ἐνωθῆναι τῷ ἀδελφῷ. τοῦτο τὸν παρα- 4
 κοιμώμενον εἰς ἀμηχανίαν πολλὴν περιέστησε· δυσέντευκτος δὲ 5
 10 ὦν πᾶσιν ἦν μισητός, ὅθεν ἅπαντες ἔχαιρον, εἰ τὰ τῆς βασι- B
 λείας περισταίῃ εἰς ἕτερον καὶ περιαιρεθείῃ οὗτος ἐκ μέσου·
 διὸ καὶ συνέτρεχον ἅπαντες εἰς τὸ μέγα τέμενος τοῦ θεοῦ.
 ὅπερ μαθὼν ὁ Βολύγας, θέον ἐπιεικέσι λόγοις τὸ πλῆθος μετελ- 6
 θόντα τὴν τοῦτου καταμαλάξαι δομήν, ὁ δὲ ἀπειλαῖς μᾶλλον
 15 αὐτὸ ἐξετράχυνεν, ἐλπὼν ὥς “ἐγὼ καταπαύσω αὐτοῖς τὰ δομή-
 D IV 77 ματα, οἰκονομήσας ὠνονμένους αὐτοὺς οἷον εἰς τὸν ἐαυτοῦ
 κόλπον φέρειν τὸν τοῦ νομίσματος ἕκαστον.” τοῦτο τὸ πλῆθος 7

4 βασιλεία Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ (τ. φ. νικηφ. A, νικ. τ. φουκά B) AR
 13 οἱ δὲ Βολύγας ἠπεύλησε τῷ δήμῳ παντὶ (om.) CE

1 εὐφημήθη ῥωμ. αὐτοκρ. C εὐφ.] τιμήθη D 3 καὶ om.
 Rwp μεγάλην πόλιν Ewp, v. ad XVI 20, 4 6 τυραννοῦντος
 AEwp, νικηφόρου OWo lat. ante βάρδας add. ὁ Ewp με-
 γάλῃ post θεοῦ O 7 ὁ τ. νικηφόρου δὲ σύγγονος Ewp, ὁ δ' ἕτερος
 τοῦτου υἱὸς ὁ OWo lat. 8 ἀποδρᾶναι EBwpDi, ἀποδρᾶναι AR
 10. 11 περισταίῃ ante τὰ Rwp 15 post αὐτὸ add. καὶ (om. D,
 suppl. Dw) τραχύνειν Rwp, quae iam Hasius ad Leon. Diac.
 p. 432 C delet παύσω D αὐτοῖς RwpDi, αὐτῆς A 17 τὸν
 τοῦ AR, τὸ τοῦ Dwp τὸ πλῆθος AE, ἀκουσθὲν τὸ πλῆθος O,
 τὸ πλῆθος ἀκουσθὲν w* pDi

retur. Fertur autem non regni tantum, sed et Theophanonis 38
 amore imprimis flagrasse et cum in magna urbe degeret, cum
 ea rem habuisse.

24. PHOCAE rebus Byzantium nuntiatis, Iosephus, cubicu-
 larii praepositus, angebatur. Tyranni vero pater, Phocas Bardas, 2
 in magnam dei ecclesiam confugit; Nicephori frater Leo fuga 3
 elapsus cum fratre se coniungit. Haec in magnas angustias ad- 4
 duxerunt cubiculi praepositum, qui ob morositatem omnibus tam 5
 invisus erat, ut cuperent eum, alio rerum potito, e medio tolli,
 eaque de causa in magnum dei templum concurrerunt. Quo 6
 Bringas cognito, cum blandis verbis demulcendus esset multitu-
 dinis impetus, eam minis magis exasperavit, cum diceret se mo-
 tum illum oppressurum esse ordinantem, ut singuli, quod numi-
 smate emitur frumenti, in suo sinu possent portare. Ita populus 7

8 ἐξέμηνεν. ἀπεχθῶς δὲ πρὸς τοῦτον τὸν Βρίγγαν ἔχων ὁ πρῶτην
 παρακοιμώμενος ὁ Βασίλειος καὶ θεραπείαν ἔχων περὶ ἑαυτὸν
 C δαυιλῇ, ἐσπέρας ἤδη καταλαβούσης, τοὺς ἑαυτοῦ θεράποντας
 καθοπλίσας εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως ἐξαπέστειλε, καὶ
 πολλὰς οἰκίας ἐκεῖνοι πλήθει ἀστικῶν ἐνωθέντες τῶν ἀντιπρατ- 5
 τόντων κατέστρεψαν καὶ αὐτοῦ δῆτα τοῦ Βρίγγα, καὶ ἀνθρωποι
 W III 160 9 δὲ πολλοὶ ἀνηρέθησαν. ταῦτα δ' ἐποίησαν καὶ ἄμα Νικηφόρον
 εὐφήμερον πανταχοῦ αὐτοκράτορα. ἐπεὶ οὖν ἀμείβονται τὰ τῆς
 10 τύχης τῷ Βάρδα Φωκᾷ καὶ τῷ Βρίγγῳ. ὁ μὲν γὰρ τεταρτη-
 κῶς ἐξῆι τῆς ἐκκλησίας, ὁ δὲ Βρίγγας εἰς αὐτὴν εἰσῆι ἐκείνης 10
 11 ἔλεινός. ὁ δὲ παρακοιμώμενος Βασίλειος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν
 τριήρεις ἐτοιμάσαντες καὶ αὐτὴν τὴν βασίλειον καὶ σὺν αὐταῖς
 ἐν Χρυσόπολει γενόμενοι, τὸν Νικηφόρον ἐκείθεν εἰς τὸ Ἑβδο-
 D μον ἄγουσι κἀκεῖθεν σὺν προόδῳ δημοτελεῖ εἰς τὴν μεγάλην
 ἐκκλησίαν ἀφίκοντο, καὶ ταινιοὶ τὸν ἄνδρα ὁ πατριάρχης Πο- 15
 12 λύευκτος. ἡ δὲ βασίλις Θεοφανῶ αὐτίκα τῶν ἀνακτόρων ἐξ-

1 οὗτοι ὁ παρακοιμώμενος Βασίλειος λαὸν ἀπέστειλε καὶ τὴν τοῦ Βρίγγα οἰ-
 κίαν κατέστρεψε καὶ ἄλλων C 8 οὗτοι ὁ Βρίγγας εἰς τὴν μεγάλην ἐκ-
 κλησίαν κατέφυγεν· ὁ δὲ τοῦ Φωκᾷ πατὴρ ἐκεῖθεν ἐξῆλθεν E 11 οὗτοι
 ἐστέφθη παρὰ τοῦ πατριάρχου ὁ Φωκᾷς CE

1 τοῦτον AR, τοῦτο w* p ante τὸν add. δὴ Rwp 1. 2 ὁ
 πρὶν παρακ. βασίλειος ἔχων D 2 ὁ om. B αὐτὸν D
 4 κατοπλίσας D 5 ἀστικῶ O, ἀστυκῶ Dw, ἀστυκῶν wp 6 κα-
 τέστρεψαν | D, corr. Dw 8. 9 ἀμείβονται post βρίγγα O 9 ὁ μὲν
 γὰρ AO, καὶ ὁ μὲν Ewp τεταρτηκῶς D, corr. Dw 10 εἰσῆι ἀν-
 τισῆι (Rw) p 11 ὁ δὲ παρακ. βασ. AEDwwp, ὁ παρακ. δὲ βασ. O
 12 ἐτοιμάσαντες p* 16 ἐξωθηθεῖσα RDi, ἐξωθεῖσα A, ἐξωσθεῖσα
 EDwwp, om. D

8 furore incenditur. Basilius autem, quondam cubiculi praefectus,
 Bringae infensus, cum magnum comitatum circum se haberet,
 ubi advesperavit, ministros suos armatos in diversa urbis loca
 dimisit, qui coniuncti cum multitudine urbana adversariorum
 aedes et ipsius etiam Bringae everterunt, multis etiam interfectis.
 9 Quae dum faciunt, Nicephorum undique proclamabant impera-
 10 torem. Unde fortuna Bardae et Bringae commutata est; nam
 ille recepto animo ecclesiam egressus, hic supplex et miserabilis
 11 ingressus est. At Basilius, cubiculi praepositus, cum suis classe
 instructa, ipsa etiam regia nave adducta, Chrysopolim profecti
 Nicephorum inde in Hebdomum, ex Hebdomo, universo populo
 prosequente, in magnam ecclesiam perduxerunt, ubi a patriarcha
 12 Polyucto corona est ornatus. Ceterum regina Theophano statim

ωθηθεῖσα εἰς τὸ Πετρίον ἀπάγεται· ὁ δὲ παρακοιμώμενος Ἰωσήφ
 εἰς Παφλαγονίαν περιορίζεται καὶ μετὰ δύο ἐνιαυτοὺς ἀπεβίω.
 Βάρδας δὲ ὁ τοῦ Νικηφόρου πατὴρ Καῖσαρ τετίμητο. μετ' 13. 14
 ὀλίγας δὲ ἡμέρας ἑαυτῷ τὴν Θεοφανῶ συνοικίζει ὁ βασιλεὺς,
 5 καὶ κρεῶν ἀπεχόμενος, ἐξότου Βάρδας ὁ παῖς αὐτοῦ τῷ οἰκείῳ
 ἀνεψιῷ τῷ Πλεύσῃ προσπαίζων δόρατι παρ' ἐκείνου βληθεὶς
 ἄκοντος τέθνηκεν, ἔκτοτε καὶ τούτοις ἐτρέφετο. ἐν δὲ τῇ κατὰ 15 P II 200 A
 τὰ βασιλεία Νέα ἐκκλησίᾳ τῆς ἱερολογίας τῆς γαμικῆς τελον-
 D IV 78 μένης παρὰ Πολυεύκτου τοῦ πατριάρχου ἐν τῇ εἰσόδῳ τῇ πρὸς
 10 τὸ θυσιαστήριον ἤδη ταῖς κυκλίαις ἐγγίσας ὁ βασιλεὺς ἐκωλύθη
 παρὰ τοῦ πατριάρχου συνεισελθεῖν, ὥς ἔθος αὐτῷ, φήσαντος
 εἰ μὴ πρότερον ἐπιτιμίαις δουλεύσει τῶν δευτερογαμούντων,
 μὴ δεῖν αὐτὸν τῆς πρὸς τὸ θυσιαστήριον εἰσόδου κατατολμᾶν.
 τοῦτο δυσφύρως ἤνεγκεν ὁ κρατῶν καὶ ἐμηνία τῷ πατριάρχει. 16
 15 ἐγένετο δὲ τις καὶ λόγος, δι' ὃν οὐδ' ἐπιβῆναι αὐτὸν ὅλως τοῦ 17
 ἱεροῦ δαπέδου συνεχώρει ὁ πατριάρχης· ἐλέγετο γὰρ ἀνάδοχος 18
 γενέσθαι ὁ Νικηφόρος τῶν τῆς Θεοφανοῦς παιδῶν ἐκ τοῦ

3 οὗ συνμίγη ὁ βασιλεὺς τῇ Θεοφανοῦ CE 7 οὗ ἐκωλύθη ὁ βασιλεὺς
 παρὰ τοῦ πατριάρχου ἐπιβῆναι τοῦ θυσιαστηρίου CE

1 Πέτριον p* ὁ δὲ AEWp, καὶ ὁ O 4 δὲ AED_wwp, μέντοι O
 Θεοφανῶ (sic) AE, ut XVI 25, i 6 πλεν^σ E 8 τὰ om. D,
 suppl. D_w 9 τοῦ om. D τῇ ante εἰς. om. B 12 δουλεύσει
 E(wp) 13 πρὸς om. B κατατολμᾶν | D 15 post τις add.
 μετὰ ταῦτα Owp 15. 16 οὐδὲ τοῦ ἱεροῦ δαπέδου ὅλως ἐπιβῆναι
 αὐτὸν συνεχώρει ὁ πατριάρχης O 17 τῶν] τὸν D Θεοφανοῦ w* p
 invit. AR ἐνὸς παιδῶν Cedr. (Scylitz.) II p. 352, 10; amat
 Zonaras res quodammodo extollere in maius (v. B-W com-
 ment. Fleckeis. p. 135 s.)

ex regia pulsa in Petrium abducitur; Iosephus, cubiculi prae-
 positus, in Paphlagoniam relegatus biennio post moritur. Bardas 13
 vero, Nicephori pater, Caesar salutatur; Theophano paucis die 14
 bus elapsis regi nubit, qui cum ex eo tempore, quo filius Bardas
 inter colludendum a patrueli Pleuse casu hasta interfectus erat,
 carnibus abstinuisset, tum iis coepit denuo vesci. Cum autem 15
 Polyuctus patriarcha in Nova palatii ecclesia nuptialia sacra
 perageret et rex in sacrarii aditu cancellis iam appropinquaret,
 non passus eum patriarcha de more secum ingredi dixit non de-
 bere tam confidentem esse, ut sacrarium intraret, nisi prius poenas
 subiret repetiti matrimonii. Eam rem aegre ferens imperator 16
 patriarchae irascebatur. Sed deinde rumore vulgato eum etiam 17. 18
 Theophanonis liberos e sacro baptismo suscepisse, ab eodem

Β ἁγίου βαπτίσματος, καὶ ἀπῆτει ὁ πατριάρχης ἢ διαζυγῆναι τῆς
 19 βασιλείσης ἢ πόρρω εἶναι τῶν ἱερῶν. ἀλλ' ἐκεῖνος τῆς Θεο-
 φανοῦς οὐκ ἀπείχετο· ἔτι γὰρ ὁ ταύτης ἔρως ἐφλέγμανε, κοι-
 νοῦνται τοίνυν τοῖς παροῦσι τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῖς τῆς γερου-
 20 σίας λογιωτέροις τὸ ζήτημα. οἱ δὲ τὸν περὶ τούτου κανόνα 5
 τῷ Κοπρωνύμῳ ἐπιγραφόμενοι μὴ δεῖν ἔλεγον ἐνεργὸν λογί-
 ζεσθαι τοιοῦδε ἀνδρὸς νομοθέτημα, καὶ πάντες αὐτῷ ἔγγραφον
 21 παρέσχον τὴν περὶ τούτου συγχώρησιν. ὁ δὲ γε πατριάρχης
 ἔτι τῆς οἰκείας ἐνστάσεως εἶχετο, μέχρις οὗ ὁ τοῦ βασιλέως
 πατὴρ ὁ Καῖσαρ Βάρδας ἐνόρκους αὐτῷ πίστις παρέσχετο ὥς 10
 οὐ γέγονεν ὁ βασιλεὺς τῶν τῆς Θεοφανοῦς παιδῶν ἀνάδοχος,
 καὶ ὁ πρωτοπαπᾶς δὲ τῶν βασιλείων Στυλιανός, ὃς ἐλέγετο
 C πρῶτος κῆρυξ τῆς φήμης ταύτης γενέσθαι, ἐπὶ συνόδου μὴτ'
 22 ἰδεῖν μὴτ' εἰπεῖν περὶ τούτου πρὸς τινὰς ἐξωμόσατο. τούτων
 δὲ γενομένων ἐδέξατο τὸν Νικηφόρον ὁ πατριάρχης. 15
 23 Τῶν δ' ἐν Σικελίᾳ Σαρακηνῶν δασμὸν πραττόντων ἐκ
 τῶν Ῥωμαίων ἐκ παλαιῶν συνθηκῶν, ὁ βασιλεὺς οὗτος οὐκ
 ἀνασχετὸν ᾤετο αὐτοῦ βασιλεύοντος τοῖς Ἀγαρηνοῖς Ῥωμαίους
 24 φορολογεῖσθαι· διὸ κατ' αὐτῶν ἐκπέμπει Μανουὴλ πατρίκιον, D IV 79

16 περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ Ἀγαρηνῶν CE

4 τοίνυν ACD, om. R, δὲ w*^p 7 τοιούτου B 8 παρέσχον | D
 10 πατὴρ] πῶν E καῖσαρ ARwp, corr. Di 12 πρωτοπαπᾶς al.
 man. corr. ex πρωτοπαπᾶς B, πρωτοπαπᾶς Ewp στυλιανός ABC
 Cedr. (Scylitz.) II p. 352 20, στυλιανός Rwp 12. 13 πρῶτος ἐλέ-
 γετο C 13 κῆρυξ EB^{swp} μὴτ' | μὴτ' E 13. 14 μὴτ' ἰδεῖν
 om. C 15. 16 πατριάρχης | τῶν δ' ἐν κτλ. A
 16 δ' ἐσι|κελίᾳ C 18 σαρακηνοῖς D 19 κατὰ D

patriarcha ecclesiae liminibus est prohibitus postulante, ut aut
 19 divortium faceret aut procul a sacris facesseret. Neque vero
 ille Theophanone abstinuit, flagrante adhuc amore, sed quae-
 20 stionem ad summos sacerdotes et senatus principes rettulit, qui
 responderunt eum canonem a Copronymo, homine impio, consti-
 tutum valere non oportere, scriptoque ratum eius matrimonium
 21 habuerunt. Sed patriarcha suum propositum premebat, donec
 regis pater Caesar Bardas iureiurando negavit Theophanonis
 liberos ab illo ex baptismo susceptos esse et Stylianus, palatii
 protopapa, qui eum rumore primus vulgasse ferebatur, se ea
 de re neque vidisse quicquam nec dixisse ad quemquam in con-
 22 cilio iuravit. His demum factis patriarcha Nicephorum recepit.
 23 Cum autem Sicilienses Saraceni ex antiquis pactis tributum
 a Romanis postularent, hic rex non ferendum esse ratus se im-
 24 perante Romanos illis esse tributarios, Manuëlem patricium, pa-

νόθον ὄντα παῖδα τοῦ πατραδέλφου αὐτοῦ Λέοντος, δς δομέ-
 στικός γεγονώς τῶν σχολῶν ἐπὶ Ῥωμανοῦ τοῦ γέροντος τυ-
 ραννίδι ἐπιχειρήσας ἐπηρώθη τοὺς ὀφθαλμούς. οὗτος τοίνυν ὁ 25
 Μανουήλ σὺν ναυτικῷ περιφανεῖ τῇ Σικελίᾳ προσορμώμενος οὐ
 μόνον οὐδέν τι κατώρθωσεν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐσφάλη ἐξ ἀπειρίας D
 καὶ νεωτερικῆς ἀγερωχίας ἢ μᾶλλον ἀτασθαλίας· αὐτὸς τε γὰρ
 διώλετο καὶ ἅπαν τὸ σὺν αὐτῷ στρατιωτικόν. καὶ τὰ μὲν κατὰ
 Σικελίαν συνεκύρυσεν οὕτω.

Κατὰ Κιλικίας δέ (καὶ ταύτης δὲ οἱ Ἀγαρηνοὶ ἐκράτουν) 26
 10 ἐκπέμπει ὁ βασιλεὺς Ἰωάννην μάγιστρον τὸν Τζιμισκὴν, τῆς
 ἀνατολῆς προκεχειρισμένον δομέστικον. ὁ δὲ πρὸς Ἀδαναν 27
 ἀφικόμενος τοῖς ἐν ταύτῃ τε συνεπλάκη Ἀγαρηνοῖς καὶ κατ'
 αὐτῶν ἐστήσατο τρόπαιον. κἀντεῦθεν μέγαν αὐτὸν ἢ πρότερον W III 161 28
 ἐν στρατηγίαις ἢ φήμῃ ἐκήρυττεν.

15 Ἦδη δὲ δεύτερον ἐνιαυτὸν ἀνύων ὁ Νικηφόρος ἐν τῇ ἀρχῇ 25
 αὐτὸς ἔξεισι κατὰ Κιλικίας μετὰ βαρείας χειρός, καὶ τὴν Θεο- P II 201 A
 φανῶ μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς ἐπαγόμενος. καὶ τὴν μὲν πρὸ 2
 τῆς Κιλικίας κατὰ τὸ Δριζιον (φρούριον δὲ τοῦτο) κατέλειπεν,

9 οὗ ὁ Τζιμισκῆς (τζιμισκῆς CE, v. ad XVII 1, 1) κατετροπώσατο τοὺς
 ἐν Κιλικίᾳ Ἀγαρηνοὺς CE 15 οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν Κιλικίᾳ (ἐν κιλ. ὁ βασ.
 E) ἐστράτευσεν καὶ πόλεις αὐτῆς εἰλεν CE

1 παῖδα om. D 2 γεγονώς post σχολῶν CD 6 νεωτερικῆς ante
 ἢ CD 7 κατὰ ante μὲν D 8 συνεκύρυσεν Ewp οὕτως O 9 δὲ
 αὐτῷ γὰρ αὐτῷ O 10 τζιμισκὴν ADw, τζιμισκὴν RwpDi, τζιμισκὴν D,
 v. ad XVII 1, 1 11 ἀνατολικῆς E 14 φημὴ w*ρ 15 δὲ
 om. B 16 λικίας C δυνάμειος B θεοφανῶ OwpDi, θεο-
 φανῶ AE, v. XVI 24, 14 18 δριζιβιον Ewp, quod perperam
 tenet Schlumbergerus l. c. p. 425 s.

trui sui Leonis nothum filium, qui Leo cum sub priore Romano
 scholarum domesticus esset, ob regnum affectatum caecatus fuit,
 contra eos misit. Manuël igitur cum in Siciliam cum illustri 25
 classe appulisset, non modo nihil memorabile gessit, sed etiam
 ex imperitia et iuvenili ferocia vel potius temeritate grave do-
 trimentum accepit, ipse cum omni exercitu caesus. Atque in
 Sicilia res ita actae sunt.

Contra Ciliciam autem, quam et ipsam Agareni tenebant, 26
 rex Ioannem magistrum Tzimiscem, Orientis domesticum designa-
 tum, ablegavit. Qui cum Adanam venisset, de eius loci Agarenis 27
 triumphavit. Qua victoria celebritas nominis eius, ut strenui 28
 ducis, multum aucta est.

25. Nicephorus secundo imperii sui anno ipse cum magna
 manu Ciliciam invadit, Theophanone quoque cum liberis adducta,
 eaque Drizii, quod est castellum in Ciliciae aditu, collocata, 2

ἐκεῖνος δὲ τῇ Κιλικίᾳ προσβαλὼν αἰρεῖ τὴν Ἀνάβαρζαν Ῥωσόν
 τε καὶ Ἀδαναν (πόλεις δ' αὐταὶ Κιλικίων), ἀλλὰ μέντοι καὶ
 3 φρούρια πλείονα. τῇ δέ γε Ταρσῷ καὶ τῇ Μόψου ἐστία οὐκ
 ἔκρινε προσβαλεῖν διὰ τὸν χειμῶνα ἢ τοῦ ἔρωτος αὐτὸν τῆς
 Θεοφανοῦς πρὸς ἐκείνην ἀνθέλκοντος· ἀπῆει γὰρ σὺν αὐτῇ 5
 4 πρὸς Καππαδοκίαν. κακεῖθεν τοῦ ἔαρος ἡγγμένον εἰς Κιλικίαν
 ἀνθυπενόστησε, καὶ αὐτὸς τὴν Μόψου ἐστίαν ἐπολιόρκει, τῇ
 5 Ταρσῷ δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐπέστησε Λέοντα. τῆς δὲ Μόψου ἐστίας
 Β μέσον ποταμῷ τῷ Σάρῳ διαιρουμένης, τὸ μὲν ἐν μέρος ταύτης D IV ⁸⁰
 ἑάλω πολιορκούμενον, οἱ δ' ἐν τούτῳ Ἀγαρηνοὶ πρὸς τὸ λοιπὸν 10
 μετεχώρησαν, τῷ καταλειμμένῳ πῦρ ἐμβαλόντες· εἶτα καὶ τὸ
 6 ἕτερον ἑάλωκε, καὶ οὐδεὶς ἐκεῖθεν διέδρα. τὴν δὲ τῆς Μόψου
 ἐστίας ἐκπόρθησιν οἱ ἐν τῇ Ταρσῷ μαθόντες τὸν βασιλέα ἐπε-
 7 καλέσαντο καὶ τὴν πόλιν παραδεδώκασιν. ἡμερῶν δὲ τριῶν
 διελθουσῶν στόλος ἐξ Αἰγύπτου τῇ Ταρσῷ βοηθήσων ἐξέπλευσε, 15
 προσοκεῖλαι δὲ τῇ χέρσῳ οὐ συγκεχώρητο· διὸ καὶ αὐθις ἀπέ-
 πλευσεν· ἀνέμων δὲ πνοαῖς βιαίαις περιπεπωκώς καὶ τριήρεσι
 8 Ῥωμαϊκαῖς ὁ πλείων ἀπώλετο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπανεξέυξεν εἰς

18 περὶ τῶν πυλῶν τῆς Ταρσοῦ καὶ τῆς Μοψουεστίας CE

1 ἀνάβαρζαν Owp, ἀνάβαρζον ADi, v. ad XIV 5, 28 ῥωσόν
 RwpDi cod. Coisl. Cedr. (Scylitz.) II p. 361, 19, ῥωσόν A
 3. 7. 8. 12. p. 508, 2 μοψουεστία cet. uno vocabulo constanter
 EwpDi, μόψου ἐστία cet. duobus vocabulis constanter AO Cedr.
 (Scylitz.) II p. 361, 21 cet.; variat igitur Zonaras inter Μοψου-
 εστίαν (ad XIV 8, 16) et Μόψου ἐστίαν (XVIII 12, 7. 9) 4 προ-
 βαλεῖν E 4. 5 αὐτὸν ante πρὸς O 6 ἔαρος E πρὸς O
 7 post αὐτὸς add. μὲν Rwp 9 τῷ Σάρῳ om. D 11 ἐμβαλόντες
 D 12 ἐδιώκει D, ἑάλωκεi corr. D_w 12. 13 νόγον ἐστίας D, μόψου
 ἐστίας D_w 15 κατέπλευσε (κατέπλευσεν C, κατάπλευσε D, corr. D_w)
 Rwp 17 βιαίαις (βιαίοις B) πνοαῖς Rwp

Anabazam et Rosum et Adanam, eius provinciae urbes, capit
 3 aliaque plura castella. Tarsum vero et Mopsuestiam oppu-
 gnare non statuit, sive ob hiemem, sive amore avocatus erga
 4 Theophanonem, quacum Cappadociam petiit. Unde vere in-
 eunte in Ciliciam reversus, fratre Leone contra Tarsum misso,
 5 ipse Mopsuestiam obsedit, quam cum mediam flumen Sarus di-
 vidat, altera eius parte expugnata, Agareni igne iniecto in al-
 6 teram se receperunt, qua et ipsa capta nemo effugit. Tarsenses
 quoque audita Mopsuestiae expugnatione, regi arcessito urbem
 7 tradiderunt. Triduo elapso classis Aegyptia Tarsensibus auxilio
 missa ad terram appellendi facultatem non habuit, eademque in
 8 reditu et ventorum procellis et Romanarum triremium incursionibus
 maiore ex parte periit. Rex Cpolim reversus aereas Tarsi et Mopsu-

τὴν Κωνσταντινούπολιν τὰς τῆς Ταρσοῦ πύλας καὶ τὰς τῆς
 Μόψου ἐστίας ἐπαγόμενος ἐκ χαλκοῦ πεποιημένας καὶ τέχνης
 δεικνύσας ἀκρίβειαν, ὡς κακεῖνος ἐπικοσμήσας τὰς μὲν τῷ C
 κατὰ τὴν ἀκρόπολιν ἐφ' ὧν τείχει προσήρμωσε, τὰς δὲ τῷ τείχει
 5 τῷ δυτικῷ. καὶ τῷ θεῷ δὲ ἀπαρχὰς οἶον τῆς ἐαντοῦ στρα- 9
 τείας ἀποδίδους τοὺς τιμίους σταυρούς, οὓς οἱ βάρβαροι ἔλαβον,
 δπηνίκα ὁ Στυππειώτης τῶν σχολῶν δομέστικος ὢν καὶ πολιορ-
 κῶν τὴν Ταρσὸν ἐκ κακοβουλίας δυστυχίματι περιέπεσε, τῷ
 θεῷ τεμένει τῆς τοῦ θεοῦ λόγον Σοφίας ἀνέθετο. καὶ τὴν 10
 10 Κύπρον δὲ παρὰ Ἀγαρηῶν κατεχομένην δι' αὐτοῦ ἡ Ῥω-
 μαίων ἀρχὴ προσεκτήσατο. εἶτα τῇ Συρίᾳ ἐπῆλθε καὶ πόλεις 11
 ἐκπορθήσας καὶ χώρας ἐλὼν πρὸς τῷ Λιβάνῳ καὶ τῇ παραλίᾳ
 κειμένας ἤλθεν εἰς Ἀντιόχειαν. τῶν δ' Ἀντιοχέων ἀντικαθίστα- 12
 μένων ἐρρωμενέστερον, ἤδη δὲ καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐπιλιπόντων
 15 τοῖς στρατιώταις καὶ τέλματος ἐξ ὑετοῦ γεγονότος πολλοῦ, ἀπέστη D
 τῆς πολιορκίας καὶ πρὸς τὴν τῶν πόλεων ὑπερκειμένην ἐπαν-
 D IV 81 ελήλυθεν, ἐπηγμένος καὶ τὸ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ ἱερὸν καὶ
 θεῖον ἐκτύπωμα, ὃ ἐν κεράμῳ εὗρε κατὰ τὴν Ἱεράπολιν τὴν

9 περὶ τῆς Κύπρου CE 11 ὅτι τῆς Συρίας πόλεις πορθήσας καὶ τὴν
 Ἀντιόχειαν πολιορκῶν ἀπανέστη (ἐπανέστη E) καὶ περὶ τοῦ ἁγίου κεραμι-
 δίου (κεραμι C) CE

1 κωνσταντίνου Rwp τῆς prius om. O 3 δεικνύσας D, corr.
 D_w 4 ante τείχει add. ἐώω O(wpDi), om. AE 5 διοικῶ D,
 corr. D_w αὐτοῦ Ewp στρατίας E, στρατῆς D 6 ἀποδίδους
 p* 7 στυππειώτης Rwp Cedr. (Scylitz.) II p. 363, 15, corr. D_w
 ὢν D, ὢν corr. D_w 8 περιέπεισε D, corr. D_w 10 κατεχ.
 παρὰ ἀγαρηῶν BD, κατεχ. ὑπὸ τῶν ἀγαρηῶν C 12 ἐκπορθήσας
 (sic) E χώρας] πόλεις D 13 ἀντιοχέων om. w*p 14 ἐπι-
 λιπόντων DEwp 17 τὸ om. D

hestiae portas exquisiti artificii, novis ornamentis additis, partim
 muro iuxta acropolim orientali, partim occidentali accommodavit.
 Atque etiam deo quasi primitias expeditionis suae obtulit, vene- 9
 randis crucibus, quibus barbari potiti erant, cum Styppiota, scho-
 larum domesticus, in obsidione Tarsi re per imprudentiam male
 gesta cladem accepisset, S. Sophiae templo dedicatis. Cyprum 10
 quoque ab Agarenis occupatam Romano imperio restituit. Deinde 11
 Syriam invasit et urbibus locisque ad Libanum et iuxta mare sitis
 partim expugnatis, partim vastatis ad Antiochiam venit. Sed An- 12
 tiochenis acrius resistentibus, accedente etiam commeatus penuria
 et solo imbribus inundato, soluta obsidione in urbem principem
 rediit, allata servatoris Christi sacra divinaque effigie Hierapoli,

τῶν Σύρων, καὶ βόστρυχον τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου αἵματι
πεφυρμένον.

- 13 Ἐν μὲν οὖν στρατηγίαις τοιοῦτος οὗτος ἐγεγόνει ὁ αὐτο-
κράτωρ καὶ ἐπὶ μακρὸν ἠϋξήκει Ῥωμαίοις τὰ ὄρια καὶ τῆς
αὐτῶν ἡγεμονίας ἐξέτεινε τὰ σχοινίσματα· ἀλλὰ δι' αἰτίας τινὰς 5
14 πᾶσιν ἦν στυγητός. αἱ δ' αἰτίαι ὅτι τῶν σὺν αὐτῷ τῇ ἀπο-
στασίᾳ ἐπιχειρησάντων στρατιωτῶν κακῶς διατιθεμένων τοὺς
οἷς ἂν ἐντύχοιεν τῶν κακουμένων οὐκ ἐπεστρέφετο καὶ οἰκῶν
P II 202 A πολλῶν περιφανῶν τε ἀνδρῶν καὶ δημοτικῶν διαρπαγείων,
ὥς οὐδενὸς κακοῦ γεγονότος διέκειτο, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ 10
ἐνεργύφα ταῖς εἰς τοὺς ἀστοὺς παροινίαις, καὶ ταῦτα συναρ-
15 μένους αὐτῷ πρὸς τὸ τῆς βασιλείας τυχεῖν, καὶ ὅτι προφάσει
τῶν συνεχῶν πολέμων καιναῖς ἐσφοραῖς καὶ τῶν ἀρχαίων
αὐξήσεσι καὶ εἰδῶν ἐσπράξει παντοδαπῶν ἐξέτρυνχε τὸ ὑπήκοον,
καὶ οὐδὲν ἄμεινον πολέμων τὸ στρατιωτικὸν διετίθετο τοῖς 15
16 πρὸς οὓς ἂν τῶν ὑπηκόων ἐπεχωρίασεν. ἐπὶ τοῦτοις διὰ τὰς
πυκνὰς ἐκστρατείας ἐνδεῖαν ἔχειν χρημάτων προφασιζόμενος,
τὰς μὲν διανεμομένας τῇ γερονσίᾳ βασιλικᾷ δωρεὰς κατὰ μέρος
B ἡλάττωσε, τὰς δ' ἀπονεμεμμένας ἀνέκαθεν τεμένεσιν ἱερῶς

3 ὅπως δ Φωκᾶς Νικηφόρος διέκειτο περὶ τὸ ὑπήκοον· καὶ ὅτι οὐδὲ τῶν
ἐκκλησιαστικῶν ἀπείχετο CE

1 βόστρυχον D, corr. Dw 3 οὗτος om. Ewp ἐγεγόνει οὗτος OWo
lat. 4 Ῥωμαῖος w*p 7. 8 τοῖς οἷς DE 12 τὸ AR, om. w*p
14 εἰδῶν (sic) A 15 τοῖς om. Owρ 16 ἐπεχωρίασεν C
17 ἔχει D προσφασισάμενος D 18 μὲν om. D 19 ἀπονεμη-
μένας Rwp

in Syriae urbe, in olla reperta et parte capillorum baptistae Io-
annis sanguine concreta.

- 13 Atque in rebus bellicis talis fuit hic imperator Romanique
imperii fines longe lateque propagavit; sed certis de causis
14 omnium odia suscepit. Eae fuerunt, quod, cum ii milites, quos
defectionis socios habuerat, damna inferrent omnibus, in quos inci-
derant, ille eos, qui damna acceperant, non curaret et multis aedi-
bus tum illustrium tum plebeiorum hominum direptis, sic affectus
esset, quasi nihil mali accidisset; sed delectabatur potius iniuriis,
quibus cives onerabantur, quamvis eorum ope ad regnum per-
15 venisset. Praeterea continentium bellorum praetextu novis tri-
butis instituendis et veteribus augendis, omnis generis exactioni-
bus subiectos premebat, quos milites, quocunque venerant, nihilo
16 clementius tractabant, quam hostes. Ad haec ob frequentes ex-
peditiones, pecuniae inopiam causando, regias largitiones senatui
dari solitas ex parte imminuebat et annua dona ab antiquis

καὶ εὐαγέσιν οἴκοις ἐπετείους δόσεις ἐσχόλασε τέλεον. εἶτα καὶ 17 W III 162
 ψήφισμα βασιλείον ἔθετο ἐν ἀκινήτοις τὰς ἐκκλησίας μὴ ἐμ-
 πλατύνεσθαι, καὶ ἡ πρόφασις, διὰ κατ' ἐκείνον ὑπὸ τῶν ἀρχιε-
 ρέων οὐκ εἰς δέον τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἀναλίσκονται. εἶτα τῶν 18
 5 τότε ἀρχιερέων καὶ τοῦ ἀρχιεπίσκοπος Πολυεύκτου διαφερομένων
 περὶ τῶν ψήφων, καὶ τῶν μὲν εἰς ἑαυτοὺς ἐλκόντων τὴν ἀδειαν
 τοῦ ψηφίζεσθαι οὕς ἂν ἐγκρίνοιν, τοῦ δὲ τὰς ψήφους αἰτω-
 D IV 82 μένον ὥς οὐκ ἀπαθῶς γινομένης οὐδὲ κατὰ γνώμης εὐθύτητα
 καὶ σπεύδοντος κοινοῦσθαι αὐτῷ τοὺς ἀρχιερεῖς περὶ τῶν μελ- C
 10 λόντων ψηφίζεσθαι, ὁ βασιλεὺς ἀφορμῆς ἐκ τούτου δραξάμενος
 εἰς οὐκ εἰς ἐξουσίαν τὸ πᾶν τῆς τῶν ἐπισκόπων μετήνεγκε προ-
 χειρίσεως, μηδὲνα κελεύσας γνώμης ἄτερ αὐτοῦ εἰς ἐκκλησίαν
 οἰανδήποτε στέλλεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἐπεθνήκει ἐπίσκοπος, βασι- 19
 λικὸν ὑπερέστην εἰς τὴν χηρεύσασαν ἐκκλησίαν ἐξέπεμπε καὶ
 15 γλίσχρως παρ' ἐκείνου τῶν ἀναγκαίων γινομένων ἀναλωμάτων,
 αὐτὸς ὥκεισθαι τὰ περιτεύοντα. οὐ διέλιπον δ' ἐν ταῖς χώραις 20
 ἀπάσαις αὐτοῦ βασιλεύοντος ἀπογραφεῖς στελλόμενοι ἐπὶ πᾶσι
 16 ὅσα εἰς κάκωσιν τῶν ὑπηκόων οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐπενόει· καὶ οἱ ἐθέ-
 σιζεν (ἐθέτισεν E) ἄθεσμα CE

1 εὐαγέσιν p* ἐπετείους D, corr. Dw 2 ἐκπλατύνεσθαι D
 4 δέον τὰ AR, δέον τα D, δέοντα Cwp 5 διαφερομένων D
 7 ἂν om. C ἐκκρίνοιν BD 8 εὐθύτ^r E, unde εὐθυτάτης w*p
 9 τῶν μελλ.] τινων μέλλοντας Dw 13 οἰανδήποτε ACw, οἶαν (οἶαν p*)
 δὴ τίνα R^pDi ἐπεθνήκει EwpDi, ἐπεθνήκει AR, ἐπεθνήκη D;
 καὶ = καὶ ἂν coniungitur cum ind. praesentis I p. 47, 7, imper-
 fecti II p. 245, 18. 351, 22. Procop. III p. 98, 9 14 χηρεύσασαν ED_wwp
 15 γινομένων p* 16. 17 διέλιπον—στελλόμενοι] v. ad XIV 20, 9
 17. p. 506, 1 ἐπὶ πᾶσι τε καὶ στρατεύται (στρατευτικοὶ ED_wwp) AEwp,
 καὶ ἐπὶ πᾶσι καὶ στρατεύται Owp

temporibus templis et aliis piis domibus attributa penitus sustulit. Decreto quoque rex sanxit, ne fundi ecclesiarum augerentur, 17
 quod, ut ipse asserebat, a sacerdotibus ecclesiarum opes illae non recte adhiberentur. Orta tum inter episcopos et patriarcham 18
 Polyeuctum de suffragiis contentione, cum hi decernendi licentiam et approbandi potestatem sibi vindicarent, ille suffragia repre-
 henderet, ut quae nec sine affectibus nec recto iudicio ferrentur, operamque daret, ut ab episcopis iudicium facturis et ipse ad consilium adhiberetur, rex occasione arrepta et omni auctoritate designandi episcopos sibi vindicata edixit, ne quis iniussu suo in ullam ecclesiam mitteretur; mortuo igitur episcopo ex mini- 19
 stris suis in ecclesiam vacantem mittebat aliquem, quo sumptus necessarios parce faciente, ipse reliqua sibi vindicabat. Neque 20
 vero eo rege in ullis provinciis unquam defuerunt descriptores,

τε καὶ στρατευταὶ καὶ οἱ κεκλημένοι πρωτονοτάριοι, οἱ παντοίαις
 D κακώσεσιν ἐξεπίζον τὸ ὑπήκοον καὶ εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν οὐκ
 ἤλασαν, οὐδὲ τῶν παντάπασιν ἀπόρων φειδόμενοι, ἀλλὰ τούτους
 μὲν ταῖς δρομικαῖς στρατείαις ἐγγράφοντες, τοὺς δὲ πρὸ ἡν
 ταύταις ὑποκειμένους εἰς τὰς πλευστικὰς μετεγγράφοντες, τοὺς 5
 δὲ πλωίμους μετατιθέντες εἰς στρατιώτας πεζούς, τοὺς δὲ πρὶν
 τοιούτους τοῖς ἱππότηταις ἐγκαταλέγοντες καὶ τοὺς ἱππότητας εἰς
 καταφρόντους ἀμείβοντες καὶ ἑκάστῳ βαρύτερον στρατιωτικὸν
 21 ἐπιτιθέντες λειτούργημα. ἐφίκει γὰρ τὸ πᾶν τῇ στρατιωτικῇ
 22 μεταχειρίσει ἐπιγραφόμενος· ὅθεν καὶ δόγμα ὅσον τὸ κατ' ἐκεί- 10
 νον ἐθέσπισε τοὺς ἐν πολέμοις ἀνηρημένους στρατιώτας ἐπ'
 ἴσης τιμᾶσθαι τοῖς μάρτυσι καὶ ὕμνων ὁμοίων τυγχάνειν καὶ
 23 παραπληροῖως γεραίρεσθαι. καὶ εἰ μὴ ὁ πατριάρχης καὶ τινες τῶν
 P11203A ἀρχιερέων, ἀλλὰ μὴν καὶ ἔνιοι τῶν λογάδων τῆς γερονσίας γεν-
 ναίως ἀντέστησαν, λέγοντες “πῶς ἂν οἱ ἐν πολέμοις ἀναιροῦντες 15
 καὶ ἀναιρούμενοι λογίζοντο τισι μάρτυρες ἢ τοῖς μάρτυσιν ἰσο-
 στάσιοι, οὓς οἱ θεοὶ κανόνες ὑπὸ ἐπιτίμιον ἄγουσιν, ἐπὶ τρι- D IV 83
 εῖαν τῆς φρικώδους καὶ ἱερᾶς αὐτοῦς ἀπελθόντες μεταλήψεως”,
 24 τάχ' ἂν τὸ θεσπέσιον ἐκεῖνο κεκύρωτο θέσπισμα. ἦν δὲ πρὸς

10 σημειῶσαι E 19 οἱ παρὰ τοῦ Φωκά τὸ τεταρτηρὸν νόμισμά (om.
 C) τε (om. E) ἐπενοήθη· καὶ ἡ προτίμησις τῆς νέας χαράγης CE

4 στρατίαις Ewp 5 μετεγγράφοντες D, μεταγράφοντες p 11 ἀν-
 αιρουμένους Rwp 11. 12 ἐπίσης ARwp, ἐπ' ἴσης Di 14 γεν-
 ναίως om. C 16 post καὶ add. οἱ D, del. Dw λογίζοντο
 (sic) A 19 τάχα EB^awp

inspectores, militares, protonotarii, qui subiectos omni malorum
 genere oppressos ad summam egestatem redegerunt, ne egentis-
 simorum quidem habita ratione; nam eos in dromicos exercitus
 referebant; qui prius in iis fuerant, in nauticos transferebant;
 classarios in pedestres exercitus, pedites in turmas equitum,
 equites in cataphractos inserebant, singulis gravius militiae munus
 21. 22 assignantes. Nam ad unam rem militarem referebat omnia. Unde,
 quod in eo fuit, decreto sanxit, ut milites in bellis interfecti pari
 cum martyribus honore colerentur et similibus hymnis ac vene-
 23 ratione celebrarentur. Quodsi patriarcha et quidam ex primariis
 sacerdotibus et senatus principibus non strenue restitissent rogas-
 sentque, quo pacto ii, qui in bellis et caederent et caederentur,
 martyres iudicari possent aut martyribus pares, quos sacrorum
 canonum censura notaret, triennium a tremenda illa et sancta
 24 set. Apparet eundem avaritiae quoque deditum fuisse; nam cum

τοῖς ἄλλοις καὶ χρημάτων ἤτιων, ὥς ἔοικε· μέχρι γὰρ ἐκείνου
 παντὸς νομίματος ἐξαγίου σταθμὸν ἔλκοντος ἐκεῖνος τὸ τεταρ-
 τερὸν ἐπενόησε, κολοβύσας αὐτὸ κατὰ τὸν σταθμὸν, καὶ τὰς
 μὲν εἰσπράξεις διὰ τοῦ βαρυτέρου, τὰς δὲ δόσεις καὶ πάντα τὰ B
 5 ἀναλώματα διὰ τοῦ κεκολοβωμένου πεποίητο. ἔθους δ' ἐπι- 25
 κρατήσαντος παλαιοῦ στατήρα πάντα βασιλικὸν ἐκτύπωμα φέ-
 ροντα ἰσότημον εἶναι τῷ ἄρτι κοπτομένῳ παρὰ τοῦ βασιλεύοντος,
 ἐκεῖνος τὸ ἑαυτοῦ προσιμᾶσθαι κεκέλευκε νόμισμα. ἵνα τί γέ- 26
 νηται; ἔν' ἐκεῖνο μόνον τοῖς ἐμπόροις ζητούμενον κέρδος αὐτῷ
 10 πορίζῃ ὑπὲρ ἐκάστου νομίματος ἄδρᾶ πραττομένῳ ἀλλάγια.
 οὕτω δὲ τούτοις κακονύμων τῶν πολιτῶν οὐδέ τις παρὰ τῶν 27
 ἀγορανόμων ἦν ἐπὶ τοῖς ὠνίοις προμήθεια, ἀλλ' ἕκαστος τῶν
 ἐμπόρων νόμον εἶχε τὸ ἑαυτοῦ θέλημα· οἱ δὲ ὠνούμενοι τὰ C
 χρειώδη ἐγίνοντο καθ' ἐκάστην πενέστεροι.

15 Ταῦτα καὶ πλείονα ἕτερα (πάντα γὰρ ἀπαριθμήσασθαι 26
 δυσχερές) ἐξέμηνε πάντας κατὰ τοῦ Νικηφόρου, καὶ πᾶσιν ἦν
 δι' εὐχῆς τῆς τούτου τυραννίδος ἀπαλλαγῆναι. οὐχ ἥκιστα δ' 2
 ἐλύπησε τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἡ τῶν βασιλείων τῷ τείχει περι-
 βολή. κεχρησμοδοτημένον γὰρ ἔχων τὸ ἐν τοῖς βασιλείοις μέλ- 3 W III 163

17 περὶ τοῦ τείχους τῶν πρὸς ἔω (ἑῶαν E) ἀνακτόρων CE

2 τεταρτηρὸν BCEwp 5 ἔθον E 6 στατήρα D, corr. D_w
 8 γίνηται C 9 αὐτῶν B 10 πορίζει D, corr. D_w ἄδρᾶν
 (ἄδρᾶν D, corr. D_w) πραττομένον (πραττομένῳ D_w) ἀλλάγια O
 11 τῶν ἐν τῇ πόλει O 13 οἱ δὲ A, καὶ οἱ (οἱ om. E, v. ann. sequ.)
 Rwp | οἰωνόμενοι E 14 χρειώδη D, sed ei Wolffi manui de-
 betur 17 δι' AR, δ' w* p οὐκ p* 19 κεχρησμοδοτημένον C

usque ad eum quodvis numisma exagium penderet, ille tetar-
 terum excogitavit pondere imminuto et exactiones graviore, lar-
 gitiones et omnes impensas mutilato numismate fecit. Iam cum 25
 antiquitus receptum esset, ut omnis vetus stater regis imagine
 insignitus tantundem valeret, quantum modo ab rege excusus,
 ille suam monetam pluris fieri iussit. Quo fine? ut illam solam 26
 mercatoribus expetentibus, e commutationis auctariis, quae magna
 exigebat, multum sibi lucri accederet. Quibus rebus cum cives 27
 vexarentur, aediles rerum venalium nullam rationem habebant,
 sed suo quisque arbitrato mercator pretium statuebat; unde, qui
 res necessarias emebant, in dies fiebant pauperiores.

26. Haec aliaque plura (nam omnia persequi difficile) atrox
 omnium odium in Nicephorum concitarunt, quo permoti omnes
 optabant, ut eius tyrannide liberarentur. Illud tamen vel im-2
 primis hominibus molestum fuit, quod regiam muro circumdedit.
 Nam cum oraculum accepisset se in ea interfectum iri, putabat 3

λειν ἀναιρεθήσεσθαι ἔδοξεν ἑαυτῷ περιποιεῖσθαι διὰ τοῦ τείχους
 D 4 ἀσφάλειαν, δεόν λογίσασθαι ὥς εἰ μὲν ἀληθὲς εἴη τὸ χρησιμο-
 δότημα, εἴη ἂν καὶ τὸ πεπωμένον, ἔν' οὕτως εἴποιμι, τὸ ἐκ
 5 θεοῦ ὠρισμένον ἀφυκτόν τε καὶ ἀμετάθετον· εἰ δὲ δύναται
 κωλυθῆναι δι' ἐπινοίας τινός, οὐ πάντως ἀληθὲς καὶ τὰ ἐπι- D IV 84
 6 νοούμενα περιττά. ὁ δὲ τούτων οὐδὲν λογισάμενος μεγάλας
 δαπάναις τῷ νῦν ὀρωμένῳ τείχει τὰ βασιλεια ἐστεφάνωσεν·
 ἀκρόπολιν δ' οἱ πολῖται τοῦτο καὶ τυραννεῖον καθ' ἑαυτῶν γινό-
 7 μενον ἔκρινον. ὅτε τοίνυν ἀπήρτισε τὸ δούρειον κάλυσμα καὶ ἔδοξεν ἑαυτῷ
 ἀσφαλῆ περιποιήσασθαι φυλακὴν, τότε ἔγνω μηδὲν αὐτῷ λυσι- 10
 8 τελεῖσθαι τὸ ἐπιπρόημα, ὑποστάς ἐντὸς ἐκείνου τὸν Ὀλεθρον. ἀλλὰ
 μήπω περὶ τούτου, εἴη δ' ὁ λόγος πράξεις διεξίτω ἐκείνου.
 P II 204 A 9 Ὑπονοσίων ἐξ Ἀντιοχείας τῆς πρὸς Ὀρόντη οὗτος ὁ βα-
 σιλεὺς φρούριον ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ταύρου ἐδεύματο (Μαῦρον δὲ
 ὄρος ἐκεῖνο λέγει νῦν ὁ πολὺς ἄνθρωπος), ἐν ᾧ Μιχαὴλ τὸν 15
 Βούρτζην κατέλυε, πατρίκιον τιμήσας καὶ τοῦ Μαύρου δρους
 στρατηγὸν ὀνομάσας αὐτόν, τοὺς Ἀντιοχεῖς κακοῦν ἐπιτελάμενος.
 10 καὶ Πέτρον δ' ἓνα τῶν ἑαυτοῦ θεραπόντων, ἐκτομίαν μὲν, δρα-

13 ὅπως ἕλλω ἡ Ἀντιόχεια ἐπὶ τούτου τοῦ αὐτοκράτορος· CE καὶ ὅπως
 ἐκεῖνος διετέθη πρὸς τοὺς ἀλόγους αὐτὴν καὶ διὰ τίνος αἰτίας C

2 μὲν RwpDi, μὴ A χρησιμοδόγημα p* 3. 4 ἐκ θεοῦ AEDwwp,
 ἀνωθεν O 4 δύναται Rwp 8 πολῖται CDDi, πολῖται ARwp
 τοῦτο om. D τυραννεῖον RwpDi, τυραννεί A, τυραννείον D,
 corr. Dw 9 ἀπήρτισε RwpDi, ἀπήρτισε AB 10 περιποιήσα-
 σθαι | τὴν φυλακὴν ἀσφαλῆ Ewp 12 τούτων O διεξίτω πράξεις
 O 13 ὀρόντη CDi, ὀρόντη A, ὀρόντην Rwp, v. ad XIII 8, 26
 αὐτοκράτωρ O 14 post δὲ add. τὸ D

4 se moenibus tutum fore. Enimvero sic ei ratiocinandum fuit:
 si verum esset oraculum, etiam fatum, ut ita dicam, divinitus
 5 ordinatum esse inevitabile et immutabile, sin id aliqua sollertia
 prohiberi posset, non utique esse verum omnemque sollertiam
 6 supervacaneam. Sed ille nulla harum rerum considerata, magnis
 sumptibus regiam eo muro, qui etiam nunc cernitur, circumdedit,
 quem cives acropolim et castellum tyrannicum contra se ex-
 7 structum iudicabant. Verum munitione perfecta cum se iam res
 suas in tuto collocasse putaret, tum demum, cum intra eam ipsam
 8 caederetur, intellexit inventum illud nihil sibi profuisse. Sed his
 rebus in praesentia omissis res ab eo gestas exsequamur.
 9 Antiochia, quam flumen Orontes alluit, revertens Nicephorus
 castellum in Tauro monte, quem hodie vulgo Maurum vocant,
 construxit, Michaële Burtze, quem patricium fecit et Mauri montis
 10 ducem nominavit, ad infestandos Antiochenos ibi relicto. Petrum

στήριον δέ γε καὶ ἐμβριθῇ καὶ ἄρχειν εἰδότα στρατιωτῶν, στρα-
τοπεδάρχην ὀνομάσας κατέλιπεν, ἔν' ἐν Κιλικίᾳ δοίη χώραν τῇ
στρατιᾷ τὸν χειμῶνα διαγαγεῖν. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς ἦκεν εἰς 11
τὸ Βυζάντιον, ὁ δὲ Βούρτζης συνεχῶς ἐξελαύνων ἐκάκου τοὺς
5 ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἀγαρηνοὺς καὶ διεσκόπει ὅπως ἔλοι τὴν πόλιν, B
εἰ δύναιτο, καὶ κλέος ἔξει. Ἐλαθεν οὖν ποτε μέτρον τοῦ ὕψους 12
ἐνὸς τῶν πύργων λαβὼν καὶ πρὸς τόσον ὕψος ἀναλόγους ἡτοι-
μάσατο κλίμακας. φυλάξας οὖν νύκτα μίαν χειμέριον ἀσέλγην 13
τε καὶ νυφτωδὴ πρόσεισιν ἡρέμα τῷ τείχει τῆς πόλεως καὶ
10 τὰς κλίμακας ἐρείσας αὐτῷ ἀνέβη μετὰ τριακοσίων (τοσοῖτους
γὰρ ἐπήγετο) μηδενὸς αἰσθομένου, καὶ τοὺς μὲν τοῦ πύργου
ἐκείνου φύλακας ἀνείλε καὶ ἐτέρων πλησιαζόντων, στέλλει δ'
D IV 85 αὐτίκα πρὸς τὸν στρατοπεδάρχην, δηλῶν αὐτῷ τὸ γινόμενον
καὶ πρὸς βοήθειαν ἐκκαλούμενος. ὁ δὲ ἀνεδύετο· λέγεται γὰρ 14
15 ἐντέλλασθαι οἱ τὸν βασιλέα μὴ προσβαλεῖν τῇ Ἀντιοχείᾳ, ὅτι
παρὰ πᾶσι πεφήμιστο τῇ τῆς Ἀντιοχείας ἁλώσει ἐνρεσθαι καὶ C
τοῦ κρατοῦντος τὸν ὄλεθρον. οἱ δὲ Ἀντιοχεῖς γνόντες τῶν 15
πύργων τὴν ἄλωσιν ἐκεῖ σνηθηροῖσθσαν, ἐξελάσαι τοὺς Ῥω-
μαίους αὐτῶν προθυμούμενοι. πρὸς δύο τοῖνυν ἐναντία μαχό- 16

2 κατέλιπεν RwpDi, κατέλιπε A, v. ad XIII 1, 5 6 δαντῷ περι-
ποιήσασθαι τὴν B) εὐκλείαν O τοῦ om. D 7 λαβὼν
om. D, suppl. D_w τοσοῦτον ED_wwp 9 νυφτωδῇ] ἐπομβρον
Cedr. (Scylitz.) II p. 366, 11 12 δὲ B(?)p 13 γινόμενον
D_Wo lat. 14 λέγεται RwpDi, λέγεσθαι A 15 οἱ om. B
16 ἐπὶ τῇ D, ἐπὶ del. D_w 19 ἐναντία] ἐν ἀντιοχείᾳ C

vero quendam ex ministris suis, castratum illum quidem, sed
virum et strenuum et constantem et militum regendorum peritum,
stratopedarcham designavit, ut locum exercitui daret ad hiber-
nandum in Cilicia. Rege Byzantium reverso, Burtzes crebris 11
incursionibus Antiochenos Agarenos infestabat, assidue de ca-
piendae urbis facultate parandaque sibi gloria cogitans. Quo- 12
dam igitur tempore turris cuiusdam altitudinem clam mensus,
paratis scalis illi paribus, nocte hiberna illuni et nivosa tacite 13
moenibus urbis succedit affixisque scalis cum trecentis (tot enim
adduxerat) advertente nemine ascendit, custodes et huius turris
et aliarum vicinarum caedit et statim stratopedarchae nuntiat,
quid factum sit, et ad opem ferendam arcessit. Id ille detrecta- 14
bat; fertur enim rex illi mandasse, ne Antiochiam invaderet,
quod Antiochiae captivitatem imperatoris quoque interitum esse
consecuturum vulgata fama erat. Antiocheni cum turres occu- 15
patas esse cognovissent, eo convenere parati ad Romanos ex-
pellendos, stratopedarcha autem, quamvis ancipiti cura distineretur 16

- μενον ἔχων ὁ στρατοπεδάρχης τὸν λογισμὸν, τὴν τε βασιλικὴν ἐντολὴν καὶ τὸν ὄλεθρον τοῦ Βούρτζη καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριακοσίων ἀνδρῶν, ἔθετο μὴ εἶσαι τοσούτους ἀνδρας ἀπολέσθαι, καὶ ἄρας σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι προσβάλλει τῇ Ἀντιόχου.
- 17 καὶ αὐτίκα οἱ μὲν πολέμοι παρεῖθσαν τὰς χεῖρας καὶ τὰς ἡ
 ψυχάς, οἱ δὲ περὶ τὸν Βούρτζην καὶ αὐτὸς ἐκείνος ἤδη ἀπειρηκότες ἀνεζώωθησαν καὶ τὰ κλεῖθρα τῶν πυλῶν ὁ Βούρτζης
 D πελέκει διακόφας ἀνεκτον παρέσχε τῷ στρατοπεδάρχει τὴν εἴσοδον, καὶ ἡ περιφανὴς Ἀντιόχεια ῥῆον οὕτως ὑπὸ Ῥωμαίους ἐγένετο.
- 18 δ τῷ βασιλεῖ ἀγγελθὲν ἄλγος, οὐ χαρμονὴν ἐνεποίησεν, ἐμνηρία 10
 τε τῷ στρατοπεδάρχει καὶ τῷ Βούρτζη τῆς σπουδῆς καὶ τοῦ ἀνδραγαθήματος ἀμοιβὴν παρέσχεν ὕβρεις καὶ ἀπειλάς, ἀφείλετό τε αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν καὶ παρὰ τῷ οἴκῳ μένειν ἀπρόκτον διωρίσατο.
- 27 Συνέβη δέ τι καὶ ἕτερον, δ τὸν δῆμον κατὰ τοῦ βασιλέως 15
 2 ἐξέμνητε καὶ κατὰ τοῦ δῆμου τὸν αὐτοκράτορα. κατὰ τι παλαιὸν ἔθος ἐν μᾶ τῶν δεσποτικῶν ἐορτῶν εἰς τὸν ἐν τῇ Πηγῇ
 W III 164 P II 205 A θεῖον ναὸν πρόοδον ἐποιεῖτο ὁ βασιλεὺς, καὶ συνέβη μέσον Ἀρμενίων καὶ πλωίων φιλονεικίαν προβῆναι, καὶ ταύτης συμ-
- 15 περὶ τῆς μέσον τῶν Ἀρμενίων (ἀρμ. C) καὶ τῶν πλωίων φιλονεικίας· καὶ ὅπως ὁ δῆμος διὰ ταύτης ἐξεμάνη κατὰ τοῦ βασιλέως C

2 τριάκοντα E 5 βάρβαροι OWo lat. post παρεῖθ. add. καὶ Ewp 7 ὁ Βούρτζης om. D 8 διακόφας πελέκει C 10 ante οὐ add. ἀλλ' Owp ἐνεποίησεν RwpDi, ἐνεποίησε AD, v. ad XIII 1, 5 11 τῷ β. RwpDi, τοῦ β. A τε καὶ τοῦ D, τε del. D_w 13 οἴκῳ μένειν] οἴκωμένην E 15. 16 ἐξέμνητε ante κατὰ Ewp; de chiasmo v. ad XIII 2, 6 16 τοῦ AR, om. w*^p 18 καὶ] ἐν ἡ O 19 ἀρμενίων D, corr. D_w συμβουλήν D, corr. D_w

- et mandati regii et exitii Burtzae eiusque militum trecentorum, tamen non committendum esse ratus, ut tot viri perirent, cum
 17 omnibus copiis profectus Antiochiam invadit. Quo facto statim et manus et animi hostium conciderunt, Burtzes vero cum suis iam desperata salute revixerunt et porta bipenni resecta Burtzes stratopedarchae liberum ingressum praebuit. Tanta facilitate
 18 illustris illa Antiochia in Romanorum potestatem venit. Id regi nuntiatum plus doloris attulit, quam voluptatis et de studio ac virtute iratus stratopedarchae et Burtzae, contumeliis et minis est remuneratus ademptoque imperio illum domo exire vetuit.
27. Accidit et aliud quiddam, quod et populum contra 2 regem et contra populum imperatorem exacerbavit. Quodam festo dominico rege ex veteri consuetudine in Paganum templum supplicatum egresso, accidit, ut Armenii et nautae orta conten-

βολὴν ἀλλήλων καὶ θροῦν καὶ κρότον πολλὴν καὶ φόνον ἀνδρῶν
 D IV 86 ἐκατέρωθεν. τῆς δὲ φήμης τὸ γεγονὸς τοῖς ἐν τῇ πόλει πρὸ 3
 τῆς ἐπανόδου τοῦ βασιλέως καταγγελιάσης, οἱ τοῦ δήμου ἀτά-
 σθαλοὶ κατὰ συμμορίας γενόμενοι πολλαχοῦ καὶ τοῖς Ἀρμενίοις
 5 ἐπανοῦσιν ὑπαντιάζοντες ξύλοις ἐκείνους συνέκοπτον. ὥς δὲ 4
 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐφθίκε κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀρτοπρατίων,
 ὕβρεις κἀκείνου κατέχεον καὶ θύρῃς ἤρτο καὶ βοαί τε καὶ
 σννδρομαί, καὶ οἱ μὲν λίθους ἠφίονν κατὰ τοῦ βασιλέως, οἱ
 δὲ κύνιν ἐπατιον κατ' αὐτοῦ καὶ ἐδυσφήμονν αὐτὸν μέχρι τῆς B
 10 ἀγορᾶς, ἥτις ἐστρωται ταῖς πλαξὶ καὶ τὸν κίονα φέρει τὸν κυ-
 κλοτερεῖ τε καὶ πορφυροῦν. καὶ εἰ μὴ τινες τῶν ἐντιμωτέρων 5
 πολιτῶν ἐκεῖσε τὸν βασιλέα δεξάμενοι τοὺς μὲν ἐφεπομένους
 αὐτῷ καὶ δυσφημοῦντας ἄλλως τε ἀτακτοῦντας ἀνεχαίτισαν,
 ἐκείνον δὲ κύκλῳ περιλαβόντες εὐφήμονν καὶ οὕτως αὐτὸν εἰς
 15 τὰ βασίλεια διεσώσαντο, τάχα ἂν τι μέγα συνέβη κακόν. ἐν-6
 τεῦθεν διαδέδοτο λόγος ὥς ἐν ἵπποδρομίᾳ ὁ βασιλεὺς ἐγκοτῶν
 τῷ δήμῳ μέλλει αὐτὸν ἀμύνασθαι. ἀμίλλης οὖν τελουμένης 7

15 ὅπως τοῦ δήμου φοβηθέντος καὶ ἐκ τοῦ θεάτρου ἀποδιδράσκοντος πολ-
 λοι διεφθάρησαν CE

5 ἐκείνους D, corr. D_w 6 ἀρτοπρατίων ARwp cod. Coisl. Cedr.
 (Scylitz.) II p. 371, 14, ἀρτοπρατείων DD_i, v. ad XIV 2, 22 7 ἐκεί-
 νου O 8 ἐβαλλον (ἐβαλον B) κατὰ τοῦ κρατοῦντος O 9 ἐπλά-
 ττον D 10 κατέστρωται O 11 τε om. O πορφύρεον O
 12 πολλῶν D, πολιτῶν corr. D_w ante ἐκεῖσε add. τῶν D
 13 post ἀνεχαίτισαν add. καὶ ἀπεσώβησαν OWo lat. 14 περιβα-
 λόντες (περιβαλλόντες D, corr. D_w) O 14. 15 μέχρι τῶν βασιλείων
 προήγαγον OWo lat., ἀχρι τοῦ παλατίου προέπεμψαν Cedr. (Scylitz.)
 II p. 371, 19 16 διεδέδοτο Rwp 17 ἀμνεῖται αὐτόν O

tione cum magno murmure et tumultu inter se congregarentur
 et utrimque aliquot viri caderent. Quo ante reditum regis civi- 3
 bus nuntiato, temeraria plebs in cohortes plerumque divisa Ar-
 menios redeuntes, obviam egressa, fustibus caedebat et ipsum 4
 regem iam in forum panarium progressum maledictis insectabatur
 ortoque tumultu et concursu facto et clamore sublato, alii lapi-
 dibus regem petunt, alii pulverem in eum spargunt et maledictis
 usque in forum lapideis tabulis stratum prosequuntur, in quo
 columna rotunda porphyretica sita est. Ac nisi quidam ex hono- 5
 ratoribus civibus rege illic suscepto insectantes eum et maledicta
 ingerentes nulloque ordine tumultuantes repressissent illumque
 corona cinctum cum faustis acclamationibus in regiam servas-
 sent, fortasse magnum quoddam malum exstisset. Inde rumor 6
 emanavit regis iram ludis equestribus in populi ultionem eru-
 pturam. Aliquanto igitur post cum certamen equestre ederetur, 7

- ἔπιων μετὰ καιρὸν στρατιώτας ὁ βασιλεὺς ἐνόπλους προήγαγεν εἰς μέσον τὸ θέατρον, ἐπιδειζομένους τάχα τῷ δήμῳ ὡς ἐν C τύπῳ πολέμων οὐα τῆς μάχης ἢ συμβολή, ὡς δῆθεν κἀντεῦθεν αὐτῷ περιποιούμενος ἡδονήν, ἢ καὶ φόβον αὐτῷ ἐπισεῖσαι θέλων. 8 ὡς οὖν οἱ στρατιῶται τὰ ξίφη ἐγύμνωσαν, ὁ ἐν τῷ θεάτρῳ ἦ λαὸς τοῦτ' ἐκείνῳ τὸ φημιζόμενον εἶναι νομίσαντες ἀποδιδράσκεν ἐκ τοῦ θεάτρου ὠρμήκεσαν, καὶ περὶ τὰς ἐξόδους στενοχωρούμενοι ὑπ' ἀλλήλων τε συμπατούμενοι ἀπώλοντο οὐ βραχεῖς. 9 τάχα δ' ἂν καὶ πολλῷ πλείους ἐκινδύνευσαν, εἰ μὴ ὁ βασιλεὺς 10 ἀμετακίνητος ἐπὶ τῆς ἰδίας ὤπτο καθέδρας. ἰδὼν γὰρ ὁ δῆμος 10 ἐκείνον μὴδ' ὅλως τῆς ἔδρας μεταχωρήσαντα ἔστησαν τῆς φωνῆς. D IV 87 11 οἱ δὲ τοῖς θανοῦσι τότε προσήκοντες τοὺς οἰκείους θρηνοῦντες D 12 δημοσίᾳ πρὸς τὸν βασιλέα ἀπέσκωπτον. διὰ ταῦτα τοίνυν μισεῖσθαι παρὰ τῶν πολιτῶν ἐπιστάμενος τείχει περιέζωσε τὰ βασίλεια· ἀλλ' ὅτε τοῦτο ἀπήρτιστο καὶ οἱ τῶν πυλῶν αἱ κλεῖδες 15 ἀπεκομίσθησαν, τότε δὴ ἐφοβεῖτο φόβον ἦλθεν αὐτῷ καὶ οὐδὲν τῆς ἐπιανεσημένης αὐτῷ ἀσφαλείας ἀπώνατο. 13 Τῶν δὲ Τούρκων, τῶν Οὐγγρων δηλαδή, τὰ Θρακῶα λη-

13 οἱ περιτείχισι τὰ βασίλεια E 18 περὶ τῶν Οὐγγρων καὶ (om. C, vocabulo sequenti novum argumentum incipiens) οἱ δὲ βασιλεὺς τὸν Ῥῶς (ἕως CE) κελίνηκε κατὰ τῶν (om. E) Βουλγάρων CE

1 ἔπιων D, corr. D_w ἐνόπλους ante ὁ C 3 πολέμων] τῶν πολέμων D 3. 4 αὐτῷ κἀντεῦθεν Ewp 4 φόβ. αὐτοῖς Bwp βου-λόμενος O 7 ἐκ om. Ewp περὶ] παρὰ D 9 πλείους O 10 ἀμετακίνητος D, corr. D_w 11 μὴδ' ὅλως AEwpDi, μὴ O 12 τότε ante θανοῦσι O προσήκοντες C 16 ἀπεκομίσθησαν D 17 νενημένης C 18 οὐγγρων RwpDi, οὐγκρων A

- rex milites armatos in medium theatrum produxit, sive ut bellici congressus populo imaginem adumbrarent, iucundam et ipsam 8 futuram scilicet, sive terroris incutiendi causa. Ut autem milites gladios strinxerunt, populus theatri illud esse ratus, quod diu hominum sermonibus iactatum esset, cum impetu ex theatro fugiebat, inter exeundum autem in angustis multi inter se con- 9 culcati perierunt. Ac fortasse multo plures periissent, nisi viso 10. 11 rege in sua sede immoto populus fugere destitisset. Mortuorum 12 vero propinqui suos lugentes regem publice irridebant; quapropter cum se civibus invisum esse sciret, regiam muro cinxit, quo absoluto, relatis ad se portarum clavibus, tum demum ei id quod timebat evenit, neque ulla excogitatae munitionis fuit utilitas. 13 Turcis autem, Ungris scilicet, Thraciam vastantibus, rex

ζομένων, τῷ Βουλγαρίας ἔγραψεν ἄρχοντι ὁ βασιλεὺς Νικη-
φόρος μὴ παραχωρεῖν αὐτοῖς διαβαίνειν τὸν Ἰστρον καὶ τῇ
Ῥωμαίων λυμαίνεσθαι. ὁ δὲ οὐχ ὑπήκουσε, λέγων ὡς "ὅτε 14
καθ' ἡμῶν οὗτοι ἐστράτευσον, παρακαλούμενος συμμαχῆσαι ἡμῖν
5 οὐκ ἠθέλησας. καὶ νῦν ὅτε βιασθέντες σπονδὰς ἐθέμεθα πρὸς 15
αὐτούς, ἀξιούς ἡμᾶς παρασπονδῆσαι δπλα τε κατ' ἐκείνων ἄρα- PII206 A
σθαι καὶ κινήσαι πόλεμον ἀπροφάσιστον." ἀποκρουσθεὶς τοίνυν 16
ἐντεῦθεν εἰς τὸν ἄρχοντα Ῥωσίας τὸν Σφενδοσθλάβον διεπρε-
σβεύσατο, ἐξορμῶν κατὰ Βουλγάρων αὐτόν· διὸ καὶ τὸν υἱὸν
10 τοῦ ἐν Χερσῶνι πρωτεύοντος τὸν Καλοκυρὸν πρὸς Ῥωσίαν
ἐκπέπομφεν. ἐπιστρατεύει τοίνυν κατὰ Βουλγάρων σύνταγμα 17
Ῥωσικὸν καὶ χώραν αὐτῶν πολλὴν ἐλήλατο καὶ λείαν οὐκ
εὐαρίθμητον ἐκεῖθεν ἀπήλασε. καὶ τῷ ἐπιόντι δ' ἐνιαυτῷ οὐχ 18
ἦτιον τῶν προτέρων οἱ Ῥῶς τὰ Βουλγάρων ἐκάκωσαν.

15 Γέγονε δὲ τοῦ Φωκᾶ βασιλεύοντος καὶ κλόνος τῆς γῆς 28
φρικωδέστατος, ἐξ οὗπερ ἡ μὲν Κωνσταντίνου οὐ πᾶν τι πέ-
πονθε, πόλεις δ' ἕτεραι καὶ σφόδρα πεπόνθασιν. ἔπνευσαν δέ 2 B
γε καὶ ἄνεμοι κατὰ Μάϊον μῆνα, δι' ὧν ἐφθάρησαν οἱ καρποὶ

17 ὅτι λιμὸς γέγονεν ἐπὶ τοῦ Φωκᾶ. ὁ δὲ τούτῳ εἰς κέρδος ἐχρήσατο CE

1 ἄρχοντι ἔγραψεν O 8 σφενδοσθλάβον EDw 9 post κατὰ add.
τῶν w^p invitis AR fortasse ex argumento ad XVI 27, 12
12 πολλὴν αὐτῶν D 13 ἀπήλασε RwpDi, ἀπήλασεν ACD, v. ad
XIII 1, 5 14 τῷ προτέρῳ D ἕως DEwpDi τὴν βουλγα-
ρίαν O 16 φρικωδέστατος Am (cum nota γρ.) Rwp, φοβερώτατος
ADi 17 πεπόνθασιν RwpDi, πεπόνθασι A, v. ad XIII 1, 5
ἔπνευσα D, corr. Dw 18 καὶ om. w^p invitis AR Cedr. (Sey-
litz.) II p. 372, 21 post κατὰ add. τὸν O Cedr. l. c.

Nicephorus Bulgariae scripsit principi, ne illos Istrum transire pateretur et Romanas provincias infestare. Ea ille recusavit, quod 14 Phocas ipsi quoque auxilia negasset, cum ab iisdem invaderetur. Nunc autem cum pacem cum iis facere coactus esset, postulare 15 regem, ut ipse foedus rumperet et armis sumptis bellum susci- peret, cuius rationem reddere non posset. Ita igitur repulsam 16 passus Calocyrum, Chersonis principis filium, ad Russiae prin- cipem Sphendosthabum contra Bulgaros concitandum ablegavit. Russicus igitur exercitus Bulgariae agros longe lateque popu- 17 latus praedam paene innumerabilem abegit; idque sequenti anno 18 aequae factum.

28. Phoca regnante fuit et terrae motus horrendus, qui etsi Cpoli plane innoxius aliis tamen urbibus plurimum nocuit, et mense Maio spirarunt venti, qui fruges peremerunt, unde 2

καὶ γέγονε λιμός ἰσχυρός, ὃν εἰς οἰκεῖον κέρδος ὁ Νικηφόρος D IV 88
 μετήνεγκε, τιμιουλκῶν τὸν σῖτον καὶ πολλοῦ τοῦτον ἀποδιδύ-
 W III 165 μενος τοῖς λιμῶντινοι, μηδὲ φροντίζων δι δημοκατάρατος ἦν,
 ἀλλ' αὐτῶν μᾶλλον ὥς εὐεργετῶν τὸ ὑπήκοον, δι δύο μεδί-
 3 μινους ἐπίπρασκε τῷ νομίσματι, καὶ ταῦτα παράδειγμα ἔχων τὸν 5
 Μακεδόνα Βασίλειον, οὕτω πᾶν προήν μεγαλοπρέπειαν πρὸς
 4 τοιαύτην ἔνδειαν ἐνδειξάμενον. ἀπῆει γὰρ ποτε ὁ αὐτοκράτωρ
 ἐκεῖνος, σιγήθῃ ποιούμενος πρόδοον εἰς τὸν τῶν ἀγίων ἀπο-
 C στόλων ναόν, καὶ τινὰς τῶν τῆς πόλεως ἀνδρᾶς ὑπόσεμνον
 δεικνύοντας κατάστημα θεασάμενος σκυνθροπάζοντας ἤρετο τὴν 10
 5 αἰτίαν τῆς σκυνθροπότητος. οἱ δὲ "καὶ πῶς οὐκ ἂν σκυνθρο-
 πάζοιμεν" ἔφασαν "δέσποτα, ἐπηρτημένον ἡμῖν ὀρῶντες τὸν
 θάνατον, οἳ γε δύο μεδίμινους σίτου εἰς νόμισμα χρυσοῦν ἔξω-
 6 νούμεθα;" τοῦτο ἀκούσας ἐκεῖνος ἀνῶμωξε καὶ τοῖς μὲν χρή-
 μασι τὴν κατήφειαν ἔλυσε, τοῖς δὲ τὰς πολιτικὰς ἐγκεχειρισμένοις 15
 ἀρχὰς ἐλοιδορήσατό τε καὶ ἐπηράσατο, δι μὴ αὐτὸν τὰ τῆς
 7 ἐνδείας ἐδίδαξαν· καὶ εὐθὺς τοὺς βασιλικοὺς σιτῶνας ἀνοιγῆναι

5 τί ἐποίησεν ὁ Μακεδὼν Βασίλειος σιτοδείας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ γε-
 νομένης CE

1 λιμός corr. ex λοιμός (voluit λοιμός) A 2 ταμιουλκῶν Ewp,
 ταμιουλκῶν ex τιμιουλκῶν mutat B 3 post ἦν add. κατὰ τὸν
 σολομῶντα [Proverb. XI 26] παροιμιαζόμενον Owp 4. 5 μᾶλλον
 ὥς—ἐπίπρασκε om. E 5 τῷ τὸ E 6 οὐ τὸ πᾶν ἢ D, οὕτω
 πᾶν corr. Dw 7 ἐνδειξ. ἐνδειαν Ewp 9 τῶν om. D 11 οἳ] ὁ C
 καὶ om. D ἂν οὐ D 12 ἔφασαν O 13 ante γε add. διή
 Ewp ὠνούμεθα χρύσειον O 14 ταῦτα B ἐκεῖνος om. E
 15 κατάφειαν E ἐγκεχειρισμέναις E 16 καὶ ἐπηράσατο καὶ ἐλοι-
 δορήσατο O

fame vehementer laboratum, quam Nicephorus in suum lucrum
 convertit frumenti pretio aucto et esurientibus magno venum-
 dato, non reputans se publicis execrationibus obnoxium esse,
 sed benignitatem potius suam erga subiectos iactans, quod binos
 3 medimnos aureo venderet, quamvis exemplum Basilii Macedonis
 haberet, qui in tali penuria se magnifice non ita olim gesserat.
 4 Nam cum ille imperator aliquando de more S. apostolorum aedem
 intraret et cives quosdam gravitatis aliquid prae se ferentes
 5 maestos conspexisset, causam tristitiae quaesivit; tum illi "Do-
 mine" inquirunt "qui non tristes sumus, cum mortem nobis
 instantem videamus, quibus bini frumenti medimni aureo sint
 6 emendi?" Quibus ille auditis ingemuit et pecunia illorum tristitia
 excussa civiles magistratus est execratus, quod ab iis de penuria
 7 non factus esset certior, ac statim regis granariis apertis duodenos

ἐκέλευσε καὶ δώδεκα μεδίμνους σίτον νομίματος ἐνὸς ἀποδί-
δοσθαι. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν ἡ προᾶξις αὐτῇ βασιλικῇ, τῷ δ' ἴστο- 8 D
ρουμένῳ νῦν βασιλεῖ καὶ λίαν καπηλική, δς τῷ λιμῷ τὸ ὑπὴ-
κοον δρῶν πιεζόμενον οὐκ ἐπήμυνεν, ἀλλὰ μέντοι καὶ ἐνεργύφα
5 ταῖς αὐτοῦ συμφοραῖς καὶ τοῖς τοῦ λιμοῦ τραυματίαις ἐπιζαίνων
ὑπῆρχε τὰ τραύματα. καὶ ὁ τοῦ βασιλέως δὲ ἀδελφὸς ὁ Λέων 9
οὐχ ἦττον ἐθλίβε τὸν τε δῆμον τῆς πόλεως καὶ τοὺς οἰκίτορας
τῶν χωρῶν, καπηλείας καὶ αὐτὸς μετιών. οἱ μὲν οὖν οὕτω 10
διέκειντο πρὸς τοὺς πάσχοντας, οἱ δὲ πρὸς τὸν κρατοῦντα διὰ
D IV 89 ταῦτα ἀπέσκαπτον. ποτὲ γὰρ νεολέκτους στρατιώτας δρῶντος 11
τοῦ βασιλέως, ἐπεὶ καὶ τις τούτοις συνηρῶντο πολιδός, ἔφη
πρὸς ἐκεῖνον ὁ αὐτοκράτωρ "πῶς τοῖς στρατιώταις, ἀνθρώπε,
γέρων ὦν συγκαταλέγεις σαντόν;" ὁ δ' αὐτίκα εὐφυνῶς ἀντ- 12
εφθέγγετο ὥς "πολὺ δυνατώτερος νῦν εἰμι ἢ ὅτε ἤκμαζον, δέ- P II 207 A
15 σποτα· τότε γὰρ οὐδ' ἡμίσεως ἂν ἐπωμοσάμην σίτον νομίματος,
νῦν δὲ ὄξον καὶ δύο νομισμάτων σίτον ἐπὶ τῶν ὥμων ἄρῳ."
συνῆκε μὲν οὖν τὴν εἰρωνείαν ὁ βασιλεὺς, ἀταράχως δὲ ταύτην 13
ἐνεργῶν μετέστη πρὸς ἕτερον.

10 σημείωσαι θανμαστὸν (θαῦμα E) ἀστεῖον AE

1 ἀποδιδόσθαι D 3 καπηλική AR, καπιλινὴ w*, καπηλινὴ p* post
δς add. γε O 5. 6 τραυματίαις ἐπιζαίνων (ἐπιζαίων w*p) ὑπῆρχε
AEwp, ἢ ἐπιζαίνων ἀπανθρώπως τὰ τραύματα O 6 δ alterum om. C
8 ante οἱ add καὶ Owρ οὖν om. Owρ 13 σαντόν D ἀντ-
εφθέγγετο RwpDi, ἀνεφθέγγετο A 14 ἤκμαζον (sic) A 15 ἡμίσεος
CDi ἂν ἐπωμοσάμην RwpDi, ἂν ἐπωμοσάμην A, ἀνεκομοσάμην D
16 τὸν ὥμων B 17 εἰρωνείαν et εἰρωνίαν A, εἰρωνείαν RwpDi,
ἡρωνείαν D, corr. Dw

medimnos uno aureo venire iussit. Atque ille quidem, ut regem 8
deceat, egit, hic pro caupone se gessit, qui populo penuria labo-
ranti non modo nihil opis tulit sed et calamitatibus insultavit,
vulneribus eorum, quos fames sauciarat, inhumaniter divellendis.
Sed et regis frater Leo et ipse cauponando nihilo minus et urba- 9
num populum et provinciales preinebat. Qui cum se tales in 10
afflictos praeberent, imperator a populo irridebatur. Nam cum 11
aliquando rex novitios milites lustrans canum quendam inter
ceteros vidisset, rogavit, cur homo senex militiae nomen dedisset.
Tum ille statim ingeniose respondit se nunc multo robustiorem 12
esse, quam in iuventute; tum enim ne dimidii quidem aurei fru-
mentum tollere potuisset, nunc vero duorum aureorum facilius
in humeros sublatum. Intellexit cavillum rex sed eo dissimul- 13
lato ad alium transiit.

- 14 Ἐρωτικῶς δὲ σφόδρα πρὶν διακείμενος ὁ Νικηφόρος πρὸς
τὴν Θεοφανῶ μετέπειτα τῆς πρὸς αὐτὴν συνουσίας ἀπείχετο,
ἢ κορεσθεὶς ταύτης ἢ καὶ δι' ἐγκράτειαν μίξεως ἀπεχόμενος·
οὐδὲ γὰρ πᾶν τι καὶ νέος ὢν πρὸς ἔρωτος ἐτύγγανεν εὐκα-
15 τάφορος. ἢ δὲ μισήσασα τὸν ἄνδρα διὰ τὸ ἀνομίλητον ἢ καὶ 5
περὶ τοῖς νύκτιι δείσασα (ἦν γὰρ τισιν ὑποτονθορνεύμενον βού-
B λεσθαι τὸν Νικηφόρον τὰ βασιλείδια τῶν παιδογόνων στερεῖσαι
μορῶν καὶ τὸν ἀδελφὸν βασιλεῦσαι τὸν Λέοντα) εἰς λόγους
ἦλθε λάθρα τῷ Τζιμισκῇ, ἢ ἔρωτι τοῦ ἀνδρὸς ἀλοῦσα (ἦν γὰρ
τῷ κάλλει διαπρεπῆς καὶ τοῦ εἶδους χάριτας ἀφίεις), ἢ καὶ 10
ἀξιώχρεω τούτου τῷ Νικηφόρῳ λογισαμένη ἀντίρροπον, ὥς
δὲ τινὲς φασί, καὶ εἰς συνουσίαν ἐλήλυθε τῷ ἀνδρὶ καὶ κατὰ
τοῦ Νικηφόρου ἡρέθισε καὶ τὸ τῆς παροιμίας σφαῖραν ἀφῆκε
16 κατὰ πρᾶνοῦς. ἦν γὰρ καὶ ἄλλως ὁ Ἰωάννης τῷ βασιλεῖ μη-
νῶν, ὅτι τῷ ἀδελφῷ πειθόμενος ἐκεῖνος βασκαίνοντι τούτῳ 15
ὑποπιόν τε τὸν ἄνδρα ἐνόμιζε καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς
C παύσας αὐτὸν εἰς πολιτικὴν μετατίθῃσι, λογοθέτην τοῦ δρόμου
προχειρισάμενος, ὃ οὐκ εἰς δυναστείαν, ἀλλ' εἰς τιμωρίαν καὶ D IV 90

5 περὶ τοῦ (om. C) Λέοντος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Φωκά CE 9 ὅτι κατὰ
τοῦ βασιλέως ἡρέθισε τὸν Τζιμισκῇ (τζιμισκῇ CE, v. ad XVII 1, 1) ἢ
Θεοφανῶ CE 14 ὅτι λογοθέτην τοῦ δρόμου προεβάλλετο (προεβάλλετο
E) τὸν Τζιμισκῇ (τζιμισκῇ C, v. ad XVII 1, 1) ὁ Φωκάς CE

1 ἔρωτικῶς RwpDi, ἔρωτικός A 2 αὐτὴν] αὐτῆς E 3 καὶ om. O
5. 6 ἢ καὶ—βούλεσθαι om. E 6 ὑπότονθορνεύμενον D, corr. Dw
7 βασιλῖδια D, corr. Dw post βασιλ. add. ἐκτεμεῖν καὶ Ow
8 καὶ om. O post ἀδελφὸν add. δὲ O 9 τοῦ τζιμισκῇ E
10 καὶ alterum om. B 11 ἀξιώχρεω D, corr. Dw

- 14 Quamvis autem Theophanonem prius Nicephorus vehemen-
ter deperisset, post eius congressu abstinebat, sive ex satietate,
sive ex continentia; nam vel in adulescentia parum proclivis ad
15 libidinem fuerat. At illa maritum vel ob eam alienationem exosa
vel de filiis sollicita (quidam enim murmurabant velle Nicepho-
rum, regiis pueris castratis, imperium in fratrem Leonem trans-
ferre) cum Tzimisce clam colloquitur, sive amore eius viri
capta (nam formae excellentia et venustate hominum oculos in
se convertibat), sive eum parem Nicephoro adversarium rata;
quidam etiam tradunt eam cum illo consuevisse, et homine contra
Nicephorum instigato pilam, ut proverbio dicitur, per proclive
16 propulit. Nam Ioannes alioquin regi succensebat, cui ex fratribus
invidia et calumniis suspectus a militari potestate ad civilem
translatus fuerat et logotheta cursus publici designatus, quam

ταύτην βαρεῖαν ἐκείνῳ λελόγιστο. εἶτα τῇ κακώσει τοῦ ἀνδρὸς 17
 προστιθεὶς καὶ οἴκοι μένειν ἐκέλευσε· διὰ ταῦτα ἐμηνία ὁ Ἰω-
 ἀννης. ὥς δὲ καὶ τὴν μαχλάδα ἐκείνην εὗρηκεν αὐτὸν παρα- 18
 θήγουσαν, διαπραξαμένην δέ οἱ καὶ κάθοδον κελεύσει βασιλικῇ,
 5 τῇ τυραννίδι ἐπέθετο, συμπτράττουσαν ἔχων καὶ τὴν βασίλισσαν,
 καὶ ἄμα τε οἷς ἐθάρρει τὸ ἀπόρρητον ἐξεκάλυψε καὶ ἄμα τῷ 19 W III 166
 ἔργῳ ἐπικεχείρηκε καὶ προσλαβόμενος αὐτοὺς ἄνωρ τῶν νυκτῶν
 ἐπὶ τὴν νοτίαν θάλασσαν τῶν βασιλείων ἀφίκετο· Βουκολέων 20
 ὁ τόπος ὠνόμασται, ὅτι λίθινος λέων ἐστὶν ἐν αὐτῷ βοός ἐπι- D
 10 βεβηκώς ὁμοίου καὶ τῷ εὐωνύμῳ ποδὶ κατέχοντι τὸ κέρασ
 αὐτοῦ περιστρέφων τὸν ἀνχένα τὸν τοῦ βοός. ἔνθα γενόμενος 21
 σαργάνην τε καθειμένην ἄνωθεν καθορᾷ καὶ δι' αὐτῆς ἀνιμᾶται
 παρὰ θεραπαινῶν τῆς Θεοφανοῦς καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ.
 ἦσαν δὲ ὁ Βούρτζης Μιχαήλ ἐγκοτῶν τῷ βασιλεῖ καὶ αὐτὸς 22
 15 διὰ τὴν ὁργήν, ὥς εἴρηται, τὴν ἀλόγιστον καὶ Λέων ὁ Ἀβα-

3 ἐπιβουλή τοῦ Τζιμισκῆ κατὰ τοῦ Φωκᾶ, συμπτρατούσης καὶ τῆς Θεοφανοῦς C

2 τιθεὶς D post μένειν add. αὐτὸν BCwpDi, ἐκείνον D post
 ἐκέλευσεν add. ὅκει δὲ κατὰ τὸ θέμα Dp, ὅκει δὲ κατὰ τὸ θέμα ...
 B, ὅκει δὲ κατὰ τὸ θέμα | C, ὅκει δὲ
 κατὰ τὸ θέμα * w; Duc: "Haec verba absunt ab uno e mss. reg.,
 habentur vero in duobus aliis cum defectus nota et in quarto"
 [de codicibus Ducangii v. praef.] 5 τῇ om. C 6 ἀπεκά-
 λυψε Cwp, ἀπεκάλυψε R 7 post νυκτῶν add. καὶ λέμβῳ ἑμβε-
 βηκώς (ἐπιβεβηκώς D) Owp, cf. Leon. Diac. p. 87, 7 9 ἐστὶν
 AE, λελάξευται Owp ἐν αὐτῷ om. C 10 κατέχων ED_wwp
 11 post αὐτοῦ add. καὶ Ewp 12 καθειμένην Ewp ἄνωθεν
 καθειμένην D 13 καὶ αὐτὸς om. BD 15 εἴρηται] XVI 26, 18
 Βαλάντιος Cedr. (Scylitz.) II p. 376, 20, βαλάντης cod. Coisl. in.
 Cedr. (Scylitz.) II p. 376, 13 et Leon. Diac. p. 87, 23, Ἀβαλάντιος
 Cedr. l. c., Ἀβαλάντη Glyc. p. 573, 5

ipse non potestatem, sed grave supplicium iudicabat. Accesserat 17
 malis, quod domi manere iussus erat. Quocirca Ioannes iratus,
 cum etiam a meretrice illa, quae reditum ei regio iussu con- 18
 fecerat, irritaretur, regnum affectavit illa adiutrice eodemque 19
 tempore suis necessariis arcanum aperuit et facinus aggressus
 intempesta nocte ad regiam pervenit, qua mari austrino alluitur.
 Bucoleon is locus dicitur, quod ibi lapideus est leo, qui, cum 20
 bovi eiusdem materiae insideat, pede sinistro illius cornu tenet
 et collum distorquet. Quo cum ventum esset, sportam demissam 21
 videt in eaque cum suis a Theophanonis ancillis attrahitur.
 Habebat autem secum Michaëlem Burtzem regi ob inconside- 22
 ratam illam iram infensum et Leonem Abalantem et Theodorum

λάντης καὶ ὁ μελάγχρους Θεόδωρος, ὃν διὰ τὸ τοῦ εἶδους με-
 23 λάντερον ἐκάλουν Ἀτζυποθεόδωρον, καὶ ἕτεροι δύο. ἀποφητὶ
 τοῖνυν ὑποδύντες τὸν κοιτῶνα τὸν βασιλεῖον (καὶ τοῦτο γὰρ
 αὐτοῖς ἢ Θεοφανῶ κατεπράξατο) εὗρον τὸν Νικηφόρον χα-
 P II 208 A μαιεύνην ἐπνώτιοντα, καὶ τις αὐτῷ λάξ ἐνθορῶν καὶ ἐνυβρίσας 5
 24 διύπνισεν. ὥς δὲ τὴν κεφαλὴν ἐκείνος διυπνισθεὶς ἀνεκούφισε,
 δέχεται κατ' αὐτῆς εὐθύς καιρῶαν πληγὴν, ἣτις αὐτῷ δεινῶς
 25 διέσεισε καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. εἶτα ὁ μὲν Τζιμισκῆς
 ἐπὶ τῆς βασιλείου κλίνης κεκάθυκε, τὸν δὲ Φωκᾶν ἥδη παρει-
 26 μένον ἐκατέρωθεν ὑπερειδόμενον αὐτῷ παρεστήσαντο. ὁ δὲ 10
 27 τὰς αἰτίας αὐτὸν ἡρώτα δι' ἃς κεκάκωτο παρ' αὐτοῦ. ὥς δ' D IV 91
 ἐκείνος πρὸς οὐδὲν ἀπεκρίνατο, μόνον δὲ τὸ "κύριε, βοήθει"
 ἐφθέγγετο, ἐγκελεύεται τοῖς περὶ αὐτὸν ταῖς λαβαῖς τῶν ξιφῶν
 τὰς γνάθους αὐτοῦ παίοντας συνθραῦσαι ἢ διασεῖσαι τοῖς
 28 ὀδόντας αὐτῷ. εἰτά τις ἐξόπισθεν δόρατι βάλλει κατὰ νῶτον 15
 29 αὐτόν, καὶ τὸ δόρυ διὰ τῶν στέρνων ἐξέπεσε. καὶ θορύβου

2 ἀναίρεσις τοῦ Φωκᾶ Νικηφόρου ACE

1 τὸν E 2 ἀτζυποθεόδωρος cod. Coislin. Cedr. (Scylitz.) II
 p. 375, 21 3 ὑποδύντες Ewp χιτῶνα D, corr. D_w βασι-
 λικὸν O 4 ante αὐτοῖς add. καὶ D αὐτοῖς RwpDi, αὐτῆς A
 διεπράξατο C χαμαιεύνην AR, χαμαι, εὐνήν D, χαμεύνην w*p
 5 ἐνθορῶν B^sD_wwp, ἐνθορῶν AR 7 εὐθύς om. CE Wo lat. οἷς D,
 corr. D_w δεινῶς om. Ewp 8 διανέσεισε D, corr. D_w τζι-
 μισκῆς E, τζιμισκῆς ex τζιμισκῆς corr. A, τζιμισκῆς D, τζιμισκῆς
 D_wRwpDi, v. ad XVII 1, 1 10 παρεστήσαντο D, corr. D_w
 12 πρὸς om. O Wo lat. 15 αὐτοῦ DEwp, om. C νῶτον A,
 νῶτων (ex νῶτον mutat B) R_w, νῶτον p*, τῶν νῶτων C 16 ἐθνῶν
 D, στέρνων corr. D_w καὶ omissio post θορύβου add. δὲ Owp

nigrum, quem ob colorem nigriorem Atzypotheodorum vocabant,
 23 et alios duos. Igitur cubiculum regium sine strepitu ingressi
 (nam id quoque Theophano confecerat), Nicephorum humi dor-
 mientem quidam calcibus per contumeliam insultans somno
 24 excutit, experrectum seque attollentem letaliter in corpore sta-
 tim vulnerat, quo ictu et corpus eius et animus graviter est
 25 concussus. Ad Tzimiscem, qui in regio lecto consederat, ad-
 26 ductus iam collabens utrimque suffultus cum rogaretur, quibus de
 27 causis ab eo vexatus esset, quaerenti non respondit, sed illud tan-
 tum "Ιὺνα, domine" clamavit. Iubet igitur Tzimisces coniuratos
 maxillas eius capulis gladiatorum pulsando confringere aut den-
 28 tes elidere. Deinde quidam in tergum eius hastam ita intorquet,
 29 ut per pectus elaberetur. Tumultu ab cubiculariis excitato (iam

παρὰ τῶν προκοιτούντων γεγενημένου (ἤδη γὰρ εἰς αἰσθησιν Β ἦκον τῆς ἐπιβουλῆς), καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεπνευ-
κότης ἄρτι ἐκτέμνουσι καὶ διὰ θυρίδος τοῖς σωματοφυλακοῦσι
δεικνύουσι καὶ οὕτως τὴν ἐκείνων δρμὴν καταπαύουσι. λέγεται 30
5 δ' ὅτι πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων ἔγγραφον εὔρεν ἐν τῷ κοιτῶνι ὁ
Νικηφόρος δηλοῦν τὴν ἐπιβουλήν. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως Νικη- 34
φόρου ἀιδάδελφος ὁ Λέων τὸ γεγονὸς ἐγνωκὼς σὺν τῷ υἱῷ
Νικηφόρῳ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ προσπέφενγεν. ἦν δὲ ὁ ἀναι- 32
ρεθεὶς βασιλεὺς ἐτῶν πενήκοντα καὶ ἑπτὰ, ἐξ ὧν ἑξ καὶ μῆ-
10 νας τοσοῦτους τῶν σκήπτρων ἐκράτησε τῶν Ῥωμαϊκῶν.

LIBER DECIMVS SEPTIMVS.

Καὶ ὁ μὲν οὕτως ἀπέτισε τὸ χρεῶν· ὁ δὲ Τζιμισκὴς τῆς 1 C
βασιλείας γενόμενος ἐγκρατὴς καὶ τοὺς τοῦ Ῥωμανοῦ παῖδας

11 βασιλείᾳ Ἰωάννου τοῦ Τζιμισκῆ AR ὅτι τὸν παρακοιμώμενον Βα-
σίλειον ὡς ἐντορχῇ περὶ τὰ πράγματα (ὡς—πράγματα om. C) τοῖς τῆς βα-
σιλείας ἐπέστησε πράγμασιν CE

1 παρὰ ARwp, διὰ D 1. 2 ἦκον ante εἰς O 2 τοῦ ἀνδρὸς
om. E 3.4 διὰ θυρίδος ante δεικν. Ewp 4 οὕτω EDwpDi,
v. ad XIII 6, 16 5 ante εὔρεν add. τι Owp, om. AE Cedr.
(Seylitz.) II p. 377, 1 6 νικηφόρου βασιλέως C 7 ante αὐτάδ.
add. δ D, del. Dwp 8 συμπέφενγεν B 9 καὶ ante ἑπτὰ om. DE
10 τοσοῦτους] Leo Diac. p. 89, 14: ἐξ . . ἐνιαυτοῦς πρὸς μῆσιν τέσ-
σαροι; nam Nicephorus inde ab die XVI. mensis Augusti a. 963
usque ad diem X. Decembris imperium tenuit. Videtur igitur
Zonaras aut eius auctor similiter errare ac Sathae anonymus
(v. bibl. gr. med. aev. vol. VII p. 155, 13). 11 τζιμισκῆς
ARwpDi, τζιμισκῆς D; vulgatam scripturam nominis illius Ar-
meniaci (v. Schlumbergerum l. c. p. 276) non secutus sum,
quod optimi codices formam τζιμισκῆς haud raro (v. p. 496, 1.
501, 10. 518, 8. 520, 17. 527, 3. 537, 17 arg. ad p. 516, 9. 520, 14,
Hasium ad Leon. Diac. p. 429, Ann. Comn. II p. 298, 5. 299, 9.
365, 17) praeferunt.

enim insidias animadverterant) caput modo defuncti amputatum
per fenestram satellitibus ostendunt itaque illorum impetum com-
primunt. Fertur Nicephorus paucis ante diebus tabellas in suo 30
cubiculo invenisse, insidiarum indices. Leo frater regis, nece 31
illius cognita, cum filio suo Nicephoro in magnam ecclesiam
confugit. Fuit hic imperator, cum caederetur, natus annos LVII, 32
quorum sex cum totidem mensibus regnavit.

1. Atque ille quidem fati ita satisfecit; TZIMISCES autem

κοινωνοὺς πεποίητο τῆς ἀρχῆς παῖδας ἔτι τυγχάνοντας, τὸν δὲ
 παρακοιμώμενον Βασίλειον, ὃν ὁ Φωκᾶς τετίμηκε πρόεδρον, μήπω
 πρῶην ὄντος τοῦ ἀξιώματος, προσλαβόμενος ὡς ἐντριβῇ περὶ
 τὴν τῶν κοινῶν πραγμάτων διοίκησιν, αὐτῷ τὴν πᾶσαν οἰκο-
 2 νομίαν ἀνέθετο. καὶ δὲ τοὺς τῷ Νικηφόρῳ προσήκοντας ἤ 5
 • καὶ ἄλλως εὖνοιαν ἐκείνῳ τηρεῖν ὑποπιενομένους ἐκ μέσου πε-
 ποίηκε, τὸν μὲν κουροπαλάτην Λέοντα καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 D Νικηφόρον ἐν Λέσβῳ περιορίσας, τῷ δ' ἐτέρῳ τοῦ Λέοντος
 υἱῷ τῷ Βάρθᾳ ὄριον θέμενος περιγραπτὸν τὴν Ἀμάσειαν καὶ D IV 92
 3 ἄλλους ἄλλως μετελθὼν καὶ οἰκονομησάμενος. τοὺς δὲ παρὰ 10
 τοῦ Νικηφόρου φυγαδευθέντας κατήγαγεν, οἷς καὶ ἀρχιερεῖς
 συνηρίθμηντο, ὅσοι μὴ ὑπογράψαι ἐν τῷ τόμῳ ὑπέκνυσαν, δι'
 οὗ τεθέσπιστο μὴ ἄνευ ἐκείνου ἀρχιερέα τινὰ προχειρίζεσθαι.
 4 εἶτα ἅπεισιν ὁ Ἰωάννης εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν τακνωθη-
 5 σόμενος. ἀλλ' οὐκ εἰάθη παρὰ τοῦ Πολυεύκτου εἰς τὸν ναὸν 15
 W III 167 6 εἰσελθεῖν, ὡς φόνῳ μεμασμένος. πρῶτος δὲ τὴν ἐπιτίμησιν ὁ
 Τζιμισκὴς ἐνεγκὼν ἀπελογεῖτο μὴ αὐτὸς αὐτόχειρ γενέσθαι τοῦ
 φόνου, ἔλεγε δὲ τὸν Ἀβαλάντην καὶ τὸν Ἀτζυποθεόδωρον ἐπι-

14 οὗ ἐκολύθη ὁ Τζιμισκὴς (τζιμισκὴς C, v. ad XVII 1, 1) εἰσελθεῖν
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν CE

4 τὴν prius om. C 7. 8 τὸν μὲν—Λέσβῳ περιορίσας] Apparet Zonaram
 h. l. Scylitzem (Cedr. II p. 379, 16) negligenter adhibuisse; v.
 B-W comment. Fleckeis. p. 148 ss. 10 ante καὶ add. τε Rwp
 14 εἰς τ. μεγ. ἐκκλησίαν ἀπῆει ὁ Ἰωάννης O 16 πρῶτος ARDwpp,
 πρῶτος D, corr. δι 16. 17 τὴν ἐπιτίμησιν ante ἐνεγκὼν D 17 τζι-
 μισκὴς AE, τζιμισκὴς RwpDi, τζιμισκὴς et τζιμισκὴς per dittogr.
 D, v. ad XVII 1, 1 18 δὲ] γὰρ D τζυποθεόδωρον D, corr. Dw

regno potitus et Romani liberos, pueros adhuc, imperii participes
 fecit et Basilio, cubiculi praeposito, quem Nicephorus novo di-
 2 gnitatis genere praesidem appellarat, ut in rebus gerendis ver-
 sato, administrationem omnem commisit. Is Nicephori cognatos
 aliosque, qui ei adhuc bene cupere videbantur, amovit, Leone
 Curopalate et eius filio Nicephoro Lesbum relegatis, alteri eius
 filio Bardae certo limite praefinito, ne Amasia excederet, aliis
 3 aliter tractatis. Quos autem Nicephorus in exilium egerat re-
 vocavit, quo in numero erant etiam pontifices, qui recusarant,
 ne ei libro, quo sanxerat, ne quis pontifex se inscio designaretur,
 4 subscriberent. Deinde in magnam ecclesiam abiit Ioannes, ut
 5 ibi diademate ornaretur. Sed Polyeuctus eum, ut caede pollu-
 6 tum, ingredi aedem sacram non est passus. Qua obiurgatione
 aequo animo lata Tzimiscus pro defensione attulit se caedem suis
 manibus non perpetrasset, sed Abalantem et Atzypothodorum Theo-

τροπῇ τῆς Θεοφανοῦς τὸν Νικηφόρον διαχειρίσασθαι. τὴν μὲν 7 P II 209 A
 οὖν Θεοφανὸς ὁ πατριάρχης ἀπήτησε τῶν βασιλείων ἀπελαθῆναι
 καὶ περιορισθῆναι καὶ τοὺς αὐτόχειρας τοῦ Νικηφόρου ἐκδιω-
 χθῆναι, τὸν δὲ τόμον, οὐπερ ἐμνήσθημεν, διαρραγῆναι καὶ αὐτὸν
 5 τὸν Ἰωάννην δέξασθαι ἐπιτίμια. ὁ δὲ πάντα ποιῆσαι ὑπέσχετο 8
 καὶ αὐτίκα στέλλει καὶ κατὰγει τὴν βασιλίδαν τῶν ἀνακτόρων
 καὶ τὸν τόμον ἐκεῖ κομισθέντα διέρρηξε καὶ ἦν ἐν ἰδιώταις
 τελῶν εἶχε περιουσίαν, διανεῖμαι πένησιν ἐπηγγείλατο. τούτων 9
 δὲ γενομένων, κατὰ τὴν γενέθλιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ θεοῦ
 10 ἑορτὴν ἅμα τε τὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπιτρέπεται εἰσοδὸν καὶ
 ἅμα τῷ διαδήματι στέφεται, τὴν δὲ Θεοφανὸς εἰς Προικόνησον
 περὶώρισεν. οὕτω μέντοι ἀναρρηθείς, ἐπεὶ ἀρχιερέως ἡ μεγάλη 10
 Ἀντιόχεια χηρεύουσα ἦν, προχειρίζεται τινα μοναχὸν Θεόδωρον, B
 δς αὐτῷ προέφη τῆς βασιλείας τυχεῖν, καὶ μὴ σπεῦσαι μηδ'
 15 ἀρπάσαι αὐτήν, ἀλλὰ μείναι τὴν ἐκ τοῦ θείου προχειρίσιν. ὥπερ 11
 D IV 93 τὴν ἀρχιερωσύνην καταδεξάμενος ἀξίωσιν ἔθετο πρὸς τὸν Ἰω-

8 πότε ἐστέφθη ὁ Τζιμισκῆς (τζιμισκῆς C, v. ad XVII 1, 1) CE 15 πότε
 οἱ Μανιχαῖοι ἐκ τῆς ἐξως εἰς (πρὸς E) τὰ ἱερόγια μετηνέχθησαν CE

1 τῆς om. D 4 ὥπερ D, corr. D_w ἐμν.] XVI 25, 18 5 δεῖξασθαι D
 7 ἐκεῖ AEwp, αὐτῷ ŌWo lat. 8 τελῶν om. D, suppl. D_w περὶ
 οὐσίαν D 9 post γενομένων distinxit B-W coll. Cedr. (Scylitz.)
 II p. 381, 6 ss. 10 εἰς τὴν ἐκκλησίαν AO, τῆς ἐκκλησίας Ewp
 11 προικόνησον B, Προικονήσω Cedr. (Scylitz.) II p. 380, 19, v.
 ad XV 19, 36 14 σπεῦδε B 15 ἀρπάσαι Ewp ἀλλ' ἀνα-
 μείναι Rwp ante τὴν add. ὥπερ Di Haasii annotatione (v.
 ann. sequ.) perperam huc relata ὥπερ Ewp Di, ὥπερ AE,
 δς O 16 ἀρχιερωσύνην w^p invitis AR ἀξίως ἐθέτετο D, corr.
 D_w post τὸν add. αὐτοκράτορα Owp

phanonis iussu Nicephorum sustulisse. Quapropter patriarcha po-
 stulavit, ut Theophano palatio pulsa relegaretur et Nicephori
 percussores in exilium agerentur et liber, de quo diximus, lacerar-
 etur et ipse Ioannes poenas subiret. Ille se omnia facturum 8
 pollicitus, statim missis satellitibus Theophanonem regia educit
 et librum allatum lacerat et quas privatus habuisset opes, se
 distributurum pauperibus promisit. His factis, natali die ser- 9
 vatoris et dei nostri simul in ecclesiam admittitur, simul diade-
 mate ornatur, Theophanone Proeconesum relegata. Sic appellatus 10
 imperator, cum magna Antiochia pontifice careret, monachum
 quendam Theodorum, qui imperium ei praeannuntiaret neque fe-
 stinare aut rapere, sed eum numinis designationem expectare ius-
 serat, nominavit. Is pontificatu suscepto ab Ioanne postulavit, 11
 ut Manichaei, qui foeda sua secta multos contaminarent, ex

άντην τοὺς Μανιχαίους ἐκ τῆς ἐξῆς μετοικίσαι πρὸς τὰ ἐσπέρια,
 12 πολλοὺς τῇ αὐτῶν μυσαρᾷ αἰρέσει διαφθείροντας. οὗ τὴν
 ἀξίωσιν πληρῶν εἰς Φιλιππούπολιν μετήγαγε τὸ γένος τῶν
 13 Μανιχαίων. ὁ δὲ πατριάρχης Πολύευκτος τῇ τοῦ Τξιμισκῆ
 ἀναρρῆσει τριάκοντα καὶ πέντε ἡμέρας ἐπιβιούς τὸν βίον μετ- 5
 ἤλλαξε, καὶ ἀντεισῆχθη εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον τῆς βα-
 C σιλευνούσης τῶν πόλεων ὁ μοναχὸς Βασίλειος ὁ Σκαμανδρηνός.
 14 Οἱ δ' ἐκ τῆς Ἀγαρ, μὴ ἀνεκτὸν ἡγούμενοι στερεῖσθαι τῶν
 πόλεων ὡς ἦδη ἀφῆρητο, συνελέγησαν πανταχόθεν καὶ συν-
 θήκας περὶ ὁμαιχμίας πεποιηκότες καὶ τοῖς Καρχηδονίοις τὴν 10
 σφῶν ἡγεμονίαν προσνείμαντες ἐξεστράτευσαν κατὰ τῆς ἐν
 15 Δάφνῃ Ἀντιοχείας καὶ ταύτην ἐπολιόρουν. τῶν δ' ἐν τῇ πόλει
 ἀνθισταμένων αὐτοῖς κραταιότερον ἡγγέλθη τῷ βασιλεῖ τῶν
 16 ἔθνων ἢ συνέλευσις. ὁ δὲ κελεύει τῷ στρατηγῷ Μεσopotamiās
 ἐπικουρῆσαι τοῖς πολιορκουμένοις· καὶ πολέμου πρὸς τοὺς Ἀγα- 15
 ρηνοὺς συρραγέντος οἱ βάρβαροι, καίτοι πολλαπλάσιοι πρὸς
 17 τοὺς Ῥωμαίους ὄντες, τρέπονται τε καὶ σκίδναιται. οἱ δὲ γε
 Ῥῶς τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ὑφ' ἐαυ-
 D τοὺς ποιησάμενοι καὶ τοὺς ἡγεμόνας τοῦ ἔθνους τὸν Βορίσην

4 περὶ πατριαρχῶν CE 8 περὶ τῶν Ἀγαρηνῶν C 17 διὸ οἱ Ῥῶς
 (ῥῶς C) μετακληθέντες κατὰ τῶν Βουλγάρων, καὶ αὐτοὺς καταγωνι-
 σάμενοι, ἐπανελθεῖν εἰς τὰ ἴδια οὐκ ἤθελον. καὶ (διὸ οἱ—ἤθελον. καὶ om.
 E) περὶ τοῦ Καλοκυροῦ CE

1 μετοικῆσαι D, corr. D_w 2 τ. αὐτ. αἰρέσει τῇ μυσαρᾷ O 3 κατ-
 ἤγαγε D 10 Καρχηδονίοις p* invitis AR_w 11 post ἐν add.
 τῇ ED_wwp 13 αὐτῆς D, corr. D_w 16 καίτοι D 18 ῥῶς
 DEwpDi

12 Oriente in Occidentem transferrentur. Cuius postulatis ille obse-
 13 cutus Manichaeorum genus Philippopolim transtulit. At patriarcha
 Polyeuctus, cum post Tzimiscaë proclamationem XXXV dies vixis-
 set, obiit in eiusque locum successit Basilius monachus Scaman-
 drenus.

14 Agareni vero non ferendum esse rati, si ademptis modo
 urbibus carendum esset, undecunque convenerunt pactaque belli
 societate Carthaginiensium ductu et auspiciis Antiochiam, quae
 15 est iuxta Daphnem, obsederunt. Sed dum cives illis constantius
 16 resistunt, gentium illa conspiratione cognita rex Mesopotamiae
 ducem obsessis opem ferre iubet; proelio commisso barbari,
 quamvis numero multo superiores, a Romanis profligati dissi-
 17 pantur. Ceterum Russi, Bulgarorum natione et provincia sub-
 acta, una cum ducibus Borise ac Romano, obliti patriae illic im-

τε καὶ τὸν Ῥωμανὸν οὐκέτι τῶν οἴκοι ἐμέμνηντο, ἀλλ' ἤθελον
αὐτοῦ που μένειν τὴν χώραν κατέχοντες. πρὸς τοῦτο δ' αὐτοὺς 18
καὶ ὁ Καλοκυρὸς ἀνηρέθιζεν· "εἰ γὰρ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀναρρη-
θήσομαι παρ' ὑμῶν", ἔλεγε "τῆς τε τῶν Βουλγάρων χώρας
5 παραχωρήσω ὑμῖν καὶ διαθήσομαι πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην διαιωνί-
ζουσιν καὶ τὰ ὑπεσχημένα παρέξω κατὰ τὸ πολλαπλάσιον."
οἱ δὲ τῇ τε τῶν χωρῶν ἀρετῇ θελχθέντες καὶ τοῖς λόγοις τοῦ 19
D IV 94 Καλοκυροῦ χαννωθέντες οὔτε τῷ βασιλεῖ πάντα ποιήσιν ἐπι-
τελῇ τὰ παρὰ τοῦ Νικηφόρου σφίσιν ὑπεσχημένα ἐπειθόντο
10 γράφοντι καὶ τοῖς πρέσβεσιν ὠμίλησαν ἀλαζονικώτερον. ἐντεῦ- 20
θεν ἀρᾶσθαι κατ' αὐτῶν ὄπλα ἠνάγκαστο καὶ ταῖς Ῥωμαϊκαῖς P II 210 A
δυνάμεσιν ἐπιστήσας στρατάρχην, δν στρατηλάτην ὠνόμασε,
Βάρδαν μάγιστρον τὸν Σκληρόν, τῆς ἤδη θανούσης αὐτοῦ γα-
μετῆς αὐτάδελφον ὄντα, ὁρμήσαι οἱ κατὰ τῶν Ῥῶς ἐνετείλατο.
15 καὶ ὁ μὲν ἀπήει· οἱ βάρβαροι δὲ τοῦτο μαθόντες καὶ ὁ τούτων 21
ἐξαρχος ὁ Σφενδοσθλάβος, τοὺς τε Βουλγάρους ὀπλίσαντες καὶ
συμμάχους προσειληφότες Σκύθας, οἱ Πατζινάκαι κυκλήσκονται,
καὶ τοὺς τὴν Πανονίαν οἰκοῦντας Τούρκους καὶ στρατιὰν εἰς

10 οἱ Σκληρὸς Βάρδας ἐστάλη κατὰ τῶν Ῥῶς (ῥῶς CE) CE

1 τε om. Ewp 2 κατέχοντα D, corr. Dw αὐτός C, αὐτοὺς
corr. Cw 3 ἀνέθιζεν ὁ καλοκυρὸς (καλόκυρος D) O 5 ἡμῖν D
ἡμᾶς D 6 καὶ τὰ] εἶτα καὶ D 7. 8 καὶ τοῖς λόγοις τοῦ καλο-
κυροῦ (καλοκύρου D) χαννωθέντες RwpDi (v. Cedr. (Scylitz.) II
p. 384, 1), om. A 10 ἀλαζονικώτερον B, ἀλαζονικότερον w*r,
ἀλλαζονικώτερον D 12 στρατάρχης D 14 τῶν] τὸν B ῥῶς
DEwpDi 15. 16 καὶ ὁ τούτων ἐξαρχος (ἐξάρχων BC, ἀρχων D)
δ (om. O) σφενδοσθλάβος (σφενδόσθλαβος Ewp) τοὺς τε βουλγάρους
ὀπλίσαντες RwpDi, om. A 17 κυκλήσκονται B 18 τὴν om. C
πανονίαν AO, παννονίαν EwpDi, Παννονίαν Cedr. (Scylitz.) II p. 384,
15; v. Hierocl. 657, 7 Burckhardt

perii sedem constituere voluerunt, Calocyri potissimum impulsu, 18
qui, si ab iis Romanorum rex appellaretur, se et Bulgaria ces-
surum et pacem perpetuam facturum et multo plura, quam pro-
missa essent praestitutum est pollicitus. Illi et provinciarum 19
bonitate illecti et Calocyri verbis inflati neque litteris regis omnia,
quae Nicephorus promississet, se confecturum affirmantis ausculta-
runt et legatos insolentius tractarunt. Quibus de causis bello 20
eos petere coactus Romanas legiones Barda Sclero magistro
duce, fratre uxoris nuper defunctae, contra Russos misit. Quo 21
barbarorum dux Sphendosthlabus intellecto, Bulgaris armatis et
Scythiis, qui Patzinacae dicuntur, et Turcis, qui Pannoniam tenent,

W III 168 22 τριάκοντα μυριάδας ἀριθμουμένην συστησάμενοι τὴν Θράκην
 ἀπασαν ἐληίζοντο. τούτοις οὖν μὴ θαρρῶν ὁ Σκληρὸς συμ-
 μῆσαι καὶ κατὰ συστάδην μαχέσασθαι (πολλοστὸν γὰρ ἦν πρὸς
 τὸ πλῆθος ἐκείνων τὸ μετ' αὐτοῦ στρατιωτικόν) στρατηγικαῖς
 B 23 μεθόδοις τοὺς βαρβάρους κατηγωνίσαστο. καὶ πρῶτον μὲν λό- 5
 χους καθίσας καὶ μόνοις τοῖς Πατινάκαις ἐπελθὼν καὶ εὐφυνῶς
 αὐτοὺς περιαγαγὼν εἰς τοὺς λόχους, τοὺς μὲν ἀνείλε, τοὺς δ'
 εἴλε ζῶντας· εἶτα καὶ τοῖς ἄλλοις συμμύξαντι μέχρι μὲν τινος
 24 ἰσόρροπος ἦν ἡ μάχη αὐτῶν· ὥς δέ τις τῶν Σκυθῶν καὶ ὄγκῳ
 σώματος καὶ ψυχῆς παραστήματι γενναῖος εἶναι δοκῶν καὶ 10
 τῶν ὁμογενῶν ἀπάντων ὑπερτερεῖν, δρῶν τὸν Σκληρὸν ἔκρυπτον
 διόντα τὰς ὕφ' ἑαυτὸν τάξεις καὶ ταύτας εἰς ἄλκην διεγείροντα,
 ὤρμησε κατ' ἐκείνου καὶ κατήνεγκε τὸ ξίφος κατὰ τῆς κεφαλῆς
 τοῦ ἀνδρός· τὸ δὲ τῇ τοῦ κράνους ἰσχύϊ καὶ τῇ λειότητι οὐχ
 25 ἦψατο αὐτοῦ. ὁ Σκληρὸς αὖθις κατὰ τῆς κεφαλῆς τὸν Σκύθην 15
 ἀντέπληξε, καὶ ἡ τοῦ ξίφους καταφορὰ εἰς τοσοῦτον γέγονεν D IV 95
 C ἐνεργὸς ὥς διχῇ τμηθῆναι τὸν βάρβαρον καὶ ἡμίτομα τοῦ ἔπιον
 26 τὰ μέρη αὐτοῦ ἐκπесεῖν. οἱ βάρβαροι δὲ τὸ ἔργον ἐκπλαγέντες
 εἰς δειλίαν ἐνέπεσον καὶ εἰς φυγὴν αὐτίκα ἐτράπησαν, οἷς οἱ

2 ὅπως ὁ Σκληρὸς τοὺς Ῥῶς (ῥῶς CE) κατηγωνίσαστο καὶ τοὺς συμμαχοῦν-
 τας αὐτοῖς CE 15 σημείωσαι A

1 ἀριθμουμένην om. D 4 ἐκεῖνο D αὐτοὺς | D 8 συμμύ-
 ξαντες D 11 πάντων ὑπερτερεῖν τῶν ὁμογενῶν O 12 ἑαυτὸν
 ER^awpDi, ἑαυτῶν AB 15 δὲ ante σκληρὸς add. RwpDi, om. A
 16 εἰς Awp, ἐς R, v. ad XIV 12, 14 17. 18 τοῦ ἔπιον ante
 ἐκπесεῖν Ewp 18 δὲ om. Rwp 19 δειλίαν ἐξέπεσον p*

ad belli societatem ascitis, exercitu circiter CCC milium coacto
 22 Thraciam omnem populatur. Sclerus, qui cum tanta multitudine
 acie congregi non auderet, quippe copiis multo inferior, militari
 23 sollertia barbaros devicit. Ac primum quidem Patzinacas solos
 in insidias callide plectos partim cecidit, partim vivos cepit;
 24 deinde cum ceteris aliquamdiu aequo Marte pugnavit. Sed
 cum quidam ex Scythis et vi corporis et animi vigore florens,
 vir omnibus suis popularibus superior, Sclerum suas legiones
 equo circumvehi et ad rem strenue gerendam cohortari vidisset,
 concitato equo ensem capiti viri impegit, qui et duritie et levore
 25 galeae repulsus non penetravit. Sclerus quidem tanta vehe-
 mentia gladium in caput Scythae illisit, ut barbarus in duas
 partes dissecaretur, mediaeque partes eius utrimque de equo
 26 laberentur. Qua re barbari perterriti fugae statim se mandarunt,
 quos Romani a tergo insecuti multos occiderunt, multos ceperunt.

Ρωμαῖοι κατοῖν ἐλαύνοντες πολλοὺς μὲν ἀήρουν, πολλοὺς δ' ἐζώγρουν. ἔπαισε τῆς διώξεως τοὺς περὶ τὸν Σκληρὸν ἐπελ- 27
θοῦσα ἡ νύξ· τέως δὲ καὶ ὅσοι περιελείφθησαν τραυματαῖι ἦσαν.

Καὶ τὰ μὲν κατὰ τοὺς Ῥῶς ἐν τούτοις ἦσαν. Βάρδας δὲ 2 2
5 ὁ Φωκᾶς ὁ τοῦ Λέοντος παῖς ἐξ Ἀμασειας φυγὼν, ἐν ᾗ περι-
ώριστο, τὴν τῶν Καππαδοκῶν κατειλήφει Καισάρειαν, πολλοὺς
προσεταιριζόμενος, καὶ τυραννίδι ἐπικεχείρηκεν, ἐναντὶ περιθί-
μενος τὰ τῆς βασιλείας παράσημα. καὶ ὁ πατὴρ δὲ τούτου ὁ 3
Λέων σὺν τῷ ἐτέρῳ νύξ τῷ Νικηφόρῳ ἐκ Λέσβου πρὸς Θρά-
10 κην ἐβουλεύσατο διαβῆναι, ἔχων συμπεράττοντά οἱ καὶ τὸν Ἀβύ- D
δου ἀρχιεπίσκοπον· γνωσθεὶς δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς πηρωθῆναι 4
καταδικάζεται σὺν τῷ νύξ Νικηφόρῳ. λέγεται δὲ τὸν βασιλέα 5
κατὰ τὸ λεληθὸς ἐντεῖλαισθαι τοῖς ἐπιτραπέισι τὴν πῆρῳσιν τῶν
ἀνδρῶν μὴ ἐκκόψαι τούτοις τὰ ὄμματα, ἀλλὰ δόκησιν μὲν
15 παρασχεῖν ἐκτυφλώσεως, παραφυλάξαι δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἀλώ-
βητον τὸ δοῦν. τούτων οὖν οὕτω συνεχεχθέντων, γραφὴ κατα- 6
λαμβάνει βασιλεὺς τὸν Σκληρὸν ἄρτι τοὺς Σκύθας τρεφόμενον

4 ὥπως ὁ Φωκᾶς Βάρδας τυραννίδι ἐπικεχείρηκε· καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ
ὁ ἀδελφὸς ἀποδρᾶναι μελετήσαντες ἐγνώσθησαν (pro αποδρ.—ἐγνώσθησαν
habet E: καὶ ἐγνώσθησαν) CE

1. 2 δὲ διεζώγρουν D 2 post ἔπαισε add. δὲ RwpDi, om. A
τῆς διώξεως post σκληρὸν O τοὺς RwpDi, τῆς A 3 τέως
δὲ καὶ ὅσοι περιελείφθησαν (περιελήφθησαν A) τραυματαῖι ἦσαν AEwp,
καὶ οἱ περιλειφθέντες ἐκ τῶν βαρβάρων τραυματαῖι ἦσαν O 4 καὶ
τὰ μὲν κατὰ τοὺς Ῥῶς (Ῥῶς EwpDi) ἐν τούτοις ἦσαν AEwp, ἐν τού-
τοις μὲν οὖν ἐτύγγανον τὰ (om. C) κατὰ τοὺς (τῶν D) Ῥῶς (Ῥῶς D) O
5 ἀμασειας RwpDi, ἀμασίας A, ἀμασειας D, v. ad XVI 18, 17
6 τῶν om. D 10 ἐβουλεύσαντο D 14 ἐκκόψαι AR, ἐγκόψαι p*
(prius enim ≠ non planum est apud Wo) 15 παραφυλάξαι
EwpDi, περιφυλάξαι AO 16 οὕτως D 17 βασ.] ἐκ βασιλέως
OWo lat.

Persequendi reliquias barbarorum, quae quidem vulneribus af- 27
fectae erant, finem noctis interventus militibus Scleri attulit.

2. Dum haec contra Russos geruntur, Bardas Phocas, Leonis 2
filius, relicta Amasia, ubi exulabat, Caesaream Cappadociae oc-
cupavit et factionum hominum opibus fretus tyrannidem affe-
ctavit, sumptis regis insignibus. Sed et pater eius Leo cum 3
altero filio Nicephoro in animo habuit Lesbo in Thraciam trans-
ire, adiutore archiepiscopo Abydeno; verum eo consilio cognito, 4
damnatur una cum filio Nicephoro, ut oculi effodiantur. Rex 5
tamen ministris clam mandasse fertur, ut simularent dumtaxat
homines caecatos eorumque visum illaesum conservarent. His 6
ita gestis, Scythia modo fusa, Sclero litterae regiae afferuntur,

διαπεραιωθῆναι πρὸς τὴν ἐφάν καὶ τῷ Βάρδα τῷ Φωκᾷ ἀντι-
 7 καταστῆναι. καὶ αὐτίκα ἀπῆει καὶ πρὸς Καισάρειαν γέγονε,
 καὶ οἱ περὶ τὸν Φωκᾶν ἐκείνον λιπόντες τῷ Σκληρῷ προσερ-
 ρύησαν, μόνος δὲ μετὰ τῶν θεραπεύοντων περιλειφθεὶς πρὸς τὸ
 Π Π 211 A 8 φρούριον κατέφυγε τὸ Τυροποιόν. ἤδη δ' ἐγγὺς ὄντα τοῦ εἰρη- D IV 96
 μένου φρουρίου καταλαμβάνουσιν αὐτὸν ἱππεῖς πεμψθέντες πρὸς
 9 τοῦ Σκληροῦ· ὃν εἰς Κωνσταντῖνος ὁ Χάρων θρασύτερος τῶν
 ἄλλων, ὡς ἔοικεν, ὢν προφθάσας τοὺς συστρατιώτας μεθ' ὁρμῆς
 συντονιστέρας ἐπήρχετο τῷ Φωκᾷ· ὁ δὲ οὐράγει καὶ τοὺς σὺν
 10 αὐτῷ περιεῖπε, καὶ ὁ Χάρων ὕβρεσι τοῦτον ἔβαλλε. καὶ ὁ 10
 Φωκᾶς "οὐκ ἔδει σε" εἶπεν "ἄνθρωπον ἐν συμφοραῖς τοιαύταις
 11 γενόμενον ἐπιπλήσσειν." τοῦ δὲ Χάρωνος ἐν τούτοις ἐγγίσαντος
 τῷ Βάρδα καὶ βαλεῖν ἐπιχειροῦντος αὐτόν, ἐκείνος τὴν κορυφὴν
 ἀνατείνας παλεῖ τὸν Κωνσταντῖνον κατὰ τῆς κόρυθος καὶ ταύτην
 συνέτριψε μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνδρός, καὶ εὐθὺς ἔλκε τὸν 15
 B 12 πεπληγμένον πορφύρεος θάνατος, μᾶ θανατωθέντα πληγῇ. οἱ
 δὲ κατόπιν ἐλαύνοντες ὁρῶντες τὸν πεσόντα ἀφίστανται τῆς
 13 διώξεως, καὶ ὁ Φωκᾶς εἰσέδν τὸ φρούριον. εἶτα καὶ ὁ Σκληρὸς
 18 ὅτι τοῦ Σκληροῦ ἐπελθόντος τῷ Φωκᾷ, οἱ σὺν ἐκείνῳ προσῆλθον τῷ
 Σκληρῷ. καὶ (τοῦ Σκλ. — Σκλ. καὶ οἱ. E) ὁ Φωκᾶς τῷ βασιλεῖ προσ-
 εχώρησε (προσεχώρησεν C) καὶ ἐκάλε κληρικὸς (ὁ σκληρὸς E) καὶ περι-
 ορίσθη εἰς Χίον (χίον E) CE

1 διαπεραιωθῆ D 2 εἰς Owp 4 περιληφθεὶς (sic) A 5 κα-
 τέφυγε C τὸν Τυροποιόν Cedr. (Scylitz.) II p. 390, 21 vix recte,
 v. eundem l. c. p. 443, 19 8 στρατιώτας D 9 συντονώτερον E,
 συντονιστέως w* p 9. 10 οὐρ. περιεῖπων τοὺς σὺν αὐτῷ O 10 ἔβαλε C
 post ἔβ. add. καὶ οὐκ εἶδε Owp 11 ἄνθρωπον οἱ. D 12 ἐγ-
 γίσαντος RwpDi, οἱ. A 14 κόρυς p* 15 καὶ ἔλκεν αὐτίκα O
 17 ἀφίστατο Rwp

7 ut traiecto in Orientem exercitu Bardam Phocam opprimat. Qui
 cum Caesaream pervenisset, Phocas a suis desertus (nam ad
 Sclerum confluxerant omnes) solus cum ministris ad castellum
 8 Tyropoeum properat. A quo cum non multum abesset, equites
 9 eum a Sclero missi consequuntur. De quibus unus Constantinus
 Charon, ceteris audacior scilicet, commilitones suos antevertit et
 impetu vehementiore in Phocam extremum suorum agmen cu-
 10 rantem illatus hominem maledictis insectatur. Cui Phocas "Non
 te decet" inquit, "homini cum tali calamitate conflictanti insultare."
 11 Cum autem Charon interim propior factus telum in Bardam con-
 iecturus esset, clavam sic in galeam Constantini impegit, ut una
 cum illa caput etiam hominis confringeret, quo uno ictu prostratus
 12 purpuream statim vomit ille animam. Eum iacentem conspicati
 qui pone sequebantur a persequendo destiterunt, ita ut Phocas
 13 castellum ingredi posset. Sclerus autem eo profectus ei per-

παρεγένετο καὶ πέπεικεν αὐτὸν προσχωρῆσαι τῷ βασιλεῖ· καὶ προσελθόντα κληρικὸν τε γενόμενον εἰς τὴν Χίον περιορίζει ὁ Τζιμισκῆς. καὶ ὁ Σκληρὸς αὐτῆς προστάττεται μεταβῆναι εἰς 14 τὰ ἑσπέρια.

- 5 Νυμφεύεται δ' ἑαυτῷ γυναῖκα ὁ βασιλεὺς σπονδῇ Βασι- 15
λείου τοῦ παρακοιμωμένου Θεοδώραν θυγατέρα Κωνσταντίνου W III 169
τοῦ Πορφυρογεννήτου. ἔτει δὲ δευτέρῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας 16
ἔαρος ἀναλάμπαντος ἐκστρατεύει κατὰ τῶν Ῥῶς σὺν στρατεύ-
μασι πλείοσι καὶ στόλῳ περιφανεῖ· καὶ ἀπύοντι συναντιῶσιν αὐτῷ 17
10 πρεσβεῖται δῆθεν τῶν Σκυθῶν· οἱ δὲ κατοπτήρες ἦσαν καὶ
τῆς τῶν Ῥωμαίων ἰσχύος κατὰσκοποι, ὃ οὐδὲ τὸν βασιλέα δι- C
έλαθε. προστάξας σὺν περιαχθῆναι αὐτοὺς κατὰ πᾶν τὸ στρα- 18
D IV 97τόπεδον καὶ τοῦτο καταμαθεῖν, ἐκέλευσεν ἀπαλλάττεσθαι. ἐκεῖ- 19
νων δὲ ἀπύοντων καὶ αὐτὸς εὐζῶνους παραλαβὼν πεζοὺς εἰς
15 χιλιάδας πέντε καὶ ἱππότητας τετρακισχιλίους ὀπίσω τῶν πρέσβεων
ἀπῆει καὶ ἀθρόον ἐγγὺς τῆς μεγάλης Περσθλάβας γίνεται καὶ

ἢ οἱ ἐξημεν ὁ βασιλεὺς τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως (βασ. τοῦ E) Κων-
σταντίνου CE 7 οἱ ἐξεστράτευσεν (ἐστράτευσεν E) κατὰ τῶν Ῥῶς (ῥῶς
CE)· καὶ πόλεις καὶ φρούρια ὑπ' αὐτῶν κατεχόμενα (κατεχομένας ὑπ'
αὐτῶν E) ἔλαβεν CE

1 αὐτῷ | D 2. 3 προσελθὼν κληρικὸς τε γενόμενος εἰς χίον (χίον D)
βασιλικῇ κελεύσει περιορίζεται. O. χίον E, v. ann. anteced.
3 τζιμισκῆς et τζιμισκῆς per dittogr. A, τζιμισκῆς E, τζιμισκῆς
wpDi, v. ad XVII 1, 1 3 πρὸς superscripto eadem manu εἰς
A, εἰς RwpDi, πρὸς D 5 δ' ἑαυτῷ RB^swpDi, δὲ αὐτῷ AD
Bas.] βασιλείας punctis notatum D 6 παρακοιμωμένου C, sed
super para compendio sollemni exaratum a Wo additur para
post theod. add. τὴν Rwp θυγατέρα E 7 τῆς βασιλείας αὐτοῦ O
8 ῥῶς DEwpDi 9 συναντιῶσιν RwpDi, συναντιῶσι A, v. ad XIII
1, 5 11 τῶν om. O 14 λαβὼν D πεζοὺς om. C εἰς A,
ἐς RwpDi, v. ad XIV 12, 14, ὡς D 15 τετρ. ἱππότητας O 16 περ-
σθλάβας RwpDi, πρεσθλάβας A (infra recte), περσθλάβας E (infra
recte), περσθλάβης D

suasit, ut regis fidei se committeret, cuius iussu clericus factus
et in Chium relegatus est. Sclerus in Occidentem est revocatus. 14

Rex studio Basili cubiculi praepositi Theodora, Constantini 15
Porphyrogeniti filia, uxore ducta, anno secundo regni verno 16
tempore cum magnis copiis et classe illustri bellum Russis infert;
cui inter abeundum Scytharum speculatores Romanorum vires 17
exploraturi per speciem legatorum occurrerunt, quos rex cur 18
adessent non ignarus per omnia castra circumduci iussit iisque
perlustratis abire. Digressis illis et ipse cum expeditorum quin- 19
que et equitum quattuor milibus secutus ex improvise ad ma-

βάλλεται χάρακα, δ τοὺς Ταυροσκούθας εἰς ἀμνηχανίαν ἐνέβαλε.
 20 Καλοκύρης δὲ ὁ τῶν κακῶν πρωτοουργὸς ἐκεῖ τότε παρὼν καὶ
 γνοὺς τὸν βασιλέα παραγενόμενον, πρὸς τὴν τῶν Ῥῶς ἀπέδρα
 παρεμβολήν, ἀφ' οὗ τὴν τοῦ βασιλέως παρουσίαν μαθόντες
 ἐτεθορύβητο, ὅμως μέντοι παραστρατοπεδεύονται τοῖς Ῥω- 5
 21 μαίοις. οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα ἐλθόντες εἰς τὸ τῆς Περσθλάβας
 Δῶστυ, ὡς εἰρηται, καταλαμβάνουσιν ἐκτὸς γυμναζομένους ὡς
 22 ὀκτακισχιλίους κάκεινοις συνέμειξαν. οἱ δὲ πρὸς μὲν δλίγον
 23 ἀντέσχον, εἶτα νῦτα στρέφαντες ἔφευγον. καὶ οἱ ἐντός, ὡς
 ἕκαστος ἡδύνατο ὀπλισάμενοι, ἐπικουρήσαντες τοῖς ὁμοφύλοις 10
 ἐξήρσαν, καὶ ἀσυντάκτως αὐτοῖς χωροῦσιν ὑπαντιάζοντες οἱ
 Ῥωμαῖοι ἀγῆρουν, οἱ δὲ εἰς τὴν πόλιν αὐθις ἀνθυπενόστοιν.
 24 ἀλλ' ἐπτεῶν τινῶν ἐξιπτασμένων καὶ τὴν εἰς τὴν πόλιν ἀπά-
 γουσαν ἀτραπὸν ἐπιτειχισάντων, οἱ βάρβαροι ἀνὰ τὸν ἐκτὸς
 25 τοῦ ἄστεος χώρον ἐσκίδναντο· ἐνθα οἱ μὲν ἐξαγωγούντο, οἱ δὲ 15
 καὶ ἐκτείνοντο, οἱ δ' ἐν τῇ πόλει τὰς πύλας κλείσαντες ἐπο-
 ΠΙΙ212Α 26 λορκοῦντο. τῇ δ' ἐξῆς τοῦ παρακοιμωμένου Βασιλείου μετὰ

17 ἁλωσις τῆς Περσθλάβας (πόλεως σθλάβας E) CE

1 χάρ. βάλλεται D ἐνέβαλλε E 2 Καλοκύρης ARwp cod. Coial.
 Cedr. (Scylitz.) II p. 394, 2; offensioni non est, quod XVII 1,
 18 ss. dicitur idem Καλοκυρός; v. de simili usu Polybii B-W
 Fleckeis. annal. a. 1884 p. 112 ss. δὲ RwpDi, om. A ὦν O
 3 τῶν om. D ὅως DEwpDi 5 παραστρατοπεδεύοντο D
 6. p. 529, 6 περσθλάβης D 7. 8 εἰς ὀκτακισχιλίους καὶ πεντακο-
 σίους Cedr. (Scylitz.) II p. 394, 14 9 τρέψαντες CDi, v. ad
 XVIII 22. 6 10 ὀπλισάμενος D, corr. D_w 12 post ἀγῆρουν
 add. πολλούς OwpDi, om. AE Cedr. (Scylitz.) II p. 394, 21 s.
 καὶ οἱ βάρβαροι αὐθις εἰς τὴν πόλιν (εἰς τ. πόλιν αὐθις D, αὐθις
 omissis εἰς τ. πόλιν B) ὑπονοοσεῖν ἐπεχείρουν O 13 τινῶν om. O
 ante καὶ add. Ῥωμαίων Owp 14 ἀνὰ om. C 15 ἐσκίδναντο
 RwpDi, ἐσκίδναι A 15. 16 οἱ δὲ καὶ ἐκτείνοντο om. B 17 τοῦ
 AR, τῆς w^p

gnam Persthlabam accedit et vallum communit, quae res Tauroscy-
 20 this terrorem attulit. Calocyrys autem qui tum ibi erat, omnium
 malorum auctor, cognito regis adventu in Russorum castra con-
 fugit, praesentiae illius nuntium afferens; quo etsi perturbati
 21 sunt, tamen iuxta Romanos castra posuerunt. Rex vero Persthlabam,
 ut diximus, profectus extra urbem circiter octo milia ho-
 22 minum sese exercentium deprehendit, qui impetu eius paulisper
 23 tolerato terga dederunt. Oppidani arripientes arma, ut res fere-
 bat, ad opem ferendam popularibus, incomposito agmine egressi
 a Romanis occiduntur, partim in urbem se recepturi barbari,
 24 obsepto equitibus itinere, in campo extra urbem sito dissipati
 25 sunt, aliis captis, aliis caesis. Qui intra urbem erant, clausis

πάσης τῆς στρατιᾶς ἐλθόντος, ἐρρωμενέστερον ὁ βασιλεὺς τῇ
πολιορκίᾳ ἐπιχειρήσκει· καὶ τινες διὰ κλιμάκων εἰς τὸ τεῖχος 27
ἀναβέβηκασιν καὶ τοὺς ἐκεῖ τῶν βαρβάρων καταληφθέντας συγ-
κόφαντες ἔλπει τὰς πύλας ἠνέωξαν καὶ τῇ Ῥωμαϊκῇ στρατιᾷ
5 πάσῃ ῥαδίαν παρέσχον τὴν εἰσοδόν. καὶ οὕτως μὲν τὸ τῆς 28
D IV 98 Περσθλάβας ἄστυ Ῥωμαίοις κατέστη ἀλώσιμον, ἔνθα καὶ ὁ
τῶν Βουλγάρων βασιλεὺς ὁ Βορίσης ἐάλω· ὃ καὶ πᾶσι δὲ τοῖς 29
Βουλγάροις ἐπιεικῶς ὁ αὐτοκράτωρ ἐχρήσατο, ἀνέτους αὐτοὺς
ἀφιεῖς, οὐ κατὰ Βουλγάρων λέγων ἄρασθαι ὅπλα, κατὰ δὲ γε
10 τῶν Ῥῶς. πολλῶν δὲ Σκνυθῶν εἰς ὀχύρωμά τι προσπεφυγόντων, 30
ἐξελεῖν καὶ τοῦτο ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν. οἱ δὲ στρατιῶται διὰ 31 B
τὸ τοῦ τόπου δυσάλωτον ἦσαν ἀπρόθυμοι. δ γνούς δ' Ἰωάννης 32
αὐτὸς πρὸ τῶν ἄλλων πεζὸς ἀπῆγει πρὸς τὸ ὀχύρωμα, κἀντεῦ-
θεν ἐκεῖ συνέθεν ἅπαντες· καὶ ἦλω κἀκείνων σπουδῇ τὸ ὀχύ-
15 ρωμα καὶ τῶν ἐν αὐτῷ οἱ μὲν διεφθάρησαν, ἔνιοι δὲ καὶ ἄλωτοι
Ῥωμαίοις ἐγένοντο. τοῦτ' οὖν μὲν οὖν τῷ ἄστυ φρουρὰν ἔγκατ- 33

16 πολιορκία τοῦ Δοροστόλου ἦτοι τῆς Δριστρας CE καὶ ὅπως γέγονεν ἡ
πολιορκία C

1 ἐλθόντος ante τῆς O ἐρρωμενέστερος E 2. 3 τοῦ τεύχους
ἐπιβεβήκασιν O 3 καταληφθέντας CD 4 ἀνέωξαν O 5 πάσῃ
om. O οὕτω B^sDEwpDi, v. ad XIII 6, 16 7 ἐάλω p* δὲ
om. Rwp 7. 8 πᾶσι post βουλγ. B 9 ἀφιεῖς D 10 ὥς
wpDi invitis AR ὀχ. τι] ὀχυρώματι D προσπεφυγόντων p*
11 ἐκέλευεν B 12 τοῦ om. CD, add. Cw 13 πρὸς E, πρὸ
ex πρὸς corr. Dw 13. 14 κἀντεῦθεν ἐκεῖ συνέθεν ἅπαντες· καὶ
ἦλω κἀκείνων (corr. Di) σπουδῇ τὸ ὀχύρωμα A, καὶ οὕτω καταιδέσας
τοὺς στρατιώτας ἔσχεν ἐπομένους αὐτῷ καὶ ἦλω τὸ φρούριον BCwp,
om. DE (v. praef.)

portis sunt obsessi. Postridie cum Basilius, cubiculi praepositus, 26
cum toto exercitu advenisset, rege oppugnationem vehementius
urgente, quidam scalis ascenso muro barbaros aliquot deprehensos 27
ibi ceciderunt apertisque portis toti Romanorum exercitui faci-
lem ingressum patefecerunt. Persthlaba sic expugnata, Borises 28
quoque, Bulgarorum rex, captus est, quem cum omnibus Bulgaris 29
imperator humaniter tractatum dimisit; dicebat enim se non Bul-
garis intulisse bellum, sed Russis. Cum autem multi Scythae in 30
munitionem quandam confugissent, rex eam quoque expugnari
iussit. Quia vero Ioannes milites ab oppugnatione ob situm loci 31
difficili abhorrere videbat, ipse primus castellum pedibus adortus 32
effecit, ut milites hunc in locum concursarent et tanto studio
pugnarent, ut castellum caperetur, aliis caesis, aliis captis. Urbi 33
Persthlabae valido praesidio imposito, Dorostolum, quae et Dri-

έστησεν δ βασιλεὺς ἀξιόμαχον, ἐκεῖνος δὲ ἀπῆει πρὸς τὸ Δορόστολον, ὃ καὶ Δρόστρα καλεῖται, καὶ τινὰς πόλεις ἔλων κατὰ πᾶροδον καὶ φρούρια ἐκπορθήσας ἐφθάκει πρὸς τὸ Δορόστολον. 34 ἦν δὲ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἐστρατοπεδευκὼς ὁ τῶν Ῥῶς 35 ἀρχηγὸς ὁ Σφενδοσθλάβος. ὥς οὖν εἶδον ἀλλήλας αἱ στρατιαί, 5 συνερράγησαν ἐπ' ἀλλήλας εὐθύς, καὶ τὸ μὲν πολὺ τῆς ἡμέρας C ἀγχωμάτως ἐμάχοντο, περὶ δὲ δειλὴν ὁψίαν ἀπειρηκότες οἱ 36 Ῥῶς ἐνέκλιναν πρὸς φυγὴν· καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐδίωκον, πλεῖστοι μὲν οὖν τῶν βαρβάρων ἀπώλοντο, οὐ μείους δὲ ἐζωγράθησαν, 37 οἱ δ' εἰς τὸ Δορόστολον ἐπανήλθουσιν· καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸ τῆς 10 πόλεως πηξάμενος χάρακα τὰς τριήρεις τὸν Ἰστρον φυλαξούσας 38 προσέμενεν, ἵνα μὴ οἱ Ῥῶς ἀποδράσαιεν. ὁ δὲ Σφενδοσθλάβος οὗς κατεῖχε Βουλγάρους, εἰς εἴκοσι χιλιάδας ὄντας, ὥς λέγεται, W III 170 πάντας ὑπὸ δεσμοῖς ἐποίησαντο, δέισας μὴ ἐπανασταῖεν αὐτῷ 39 ἢ τῷ βασιλεῖ προσχωρήσωσιν. ὥς δὲ καὶ ὁ στόλος παρήν, 15 40 ἐπολιώρκει τὴν πόλιν ὁ βασιλεὺς. ἐκ Κωνσταντίας δὲ καὶ D IV 99 φρουρίων ἐτέρων πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα ἀφίκοντο αἰτοῦντες D συγγνώμην καὶ ἑαυτοὺς παραδιδόντες αὐτῷ καὶ τὰ φρούρια. 41 καὶ ταῦτα μὲν οἱ Ῥωμαῖοι παρέλαβον, ἡ δὲ τοῦ Δοροστόλου

1 δορόστολον RwpDi, δοδόστολον et δορόστολον per dittogr. A, δοδόστολον D 2 δ καὶ—3 δορόστολον om. D 4 ἦν D ῥῶς EwpDi 4. 5 ὁ τ. ῥῶς ἀρχ. post σφενδ. O 5 σφενδοσθλάβος Ewp constanter 6 ἀλλήλαις Rwp 8. 12 ῥῶς DEwpDi 8 ἀνέκλιναν E 10 δορόστολον D 12 ἀποδράσασιν O σφενδοσθλάβος Ewp, σφενδοσθλάβος C 13 ὄντας ὥς λέγεται AR, ὥς λέγεται ὄντας C, ὄντα ὥς λέγεται (λέγεται p) w*p (Wolfius voluit sine dubio ὄντας ὥς λέγεται) 14 πάντας AR, πάντα w*p ἐποίησαντο D 15 καὶ om. O 16 ἐπολιώρκει Ewp κωνσταντίας DEwp καὶ om. B 19 δοδοστόλου D

84 stra dicitur, petit, quam ad urbem Sphendosthlabus, Russorum dux, castra habebat, atque obiter quaedam oppida capit et ca- 35 stella vastat. Ut in hostium conspectum ventum est, ambo exercitus statim congressi magnam diei partem aequo Marte pugnaverunt, donec sub crepusculum Russi defatigati in fugam incli- 36 narunt; Romanisque persequentibus, multi barbari caesi sunt 37 nec pauciores capti; ceteri Dorostolum se receperunt. Rex vero vallo ante urbem excitato triremes, quae Istrum tuerentur, ex- 38 spectabat, ne Russi aufugerent. Sphendosthlabus autem quos habebat Bulgaros, qui ad XX milia esse dicebantur, omnes in vincula coniecit, veritus, ne vel seditionem moverent vel ad Ro- 39. 40 manos deficerent. Cum classis adesset, urbem oppugnat rex, ad quem Constantia et ex aliis castellis legati venerunt, veniam 41 petentes ac semet ipsos et castella dedentes. Quibus Romani

πολιορκία ἐφ' ἡμέρας διήρκεσε πλείονας, τῶν βαρβάρων εὐ-
 ψύχως ἀνταγωνιζομένων. ὥς δ' ἐκ τῶν πολέμων τῶν συν- 42
 εχῶν πολλοὶ τραυματῖαι γέγονασιν, ἤδη δὲ αὐτοὺς καὶ τὰ ζωαρκῇ
 ἐπιτέλειπεν, ἤρξαντο σφίσι θραύεσθαι τὰ φρονήματα. ἀλλ' ὁ 43
 5 Σφενδοσθλάβος νύκτα φυλαξάμενος ἀσέληνον καὶ χειμέριον,
 ἐν μονοξύλοις ἄνδρας ἐμβιβάσας ὥσει διαχιλίους καὶ αὐτὸς
 ἐκείνοις συνεμβεβηκώς, ἀπῆλθεν ἐπισιτίσασθαι καὶ συλλέξαντες
 τὰ χρειώδη εἰς τὸ Δορόστολον ἐπαγήεσαν. καὶ τινες τῶν Ῥω- 44
 μαίων θεράποντας περὶ τὸν ποταμὸν ἐσκεδασμένους κατ' ἄλλας
 10 καὶ ἄλλας χρειάς ἰδόντες, ἐκβάντες τῶν πλοίων ἐνίους ἀπ-
 ἔκτειναν καὶ λαθόντες αὐτοὺς εἰς τὸ Δορόστολον ἐπατήλθοσαν.
 τοῦτο πᾶν τὸν βασιλέα ἐλύπησε καὶ τοῖς τοῦ στόλου κατὰ- 45 PII 213 A
 χουσιν ἐπιχόλως εἶχε, καὶ εἰ ἐτι λάθοιεν αὐτοὺς οἱ βάρβαροι
 ἀποπλεύσαντες, ἠπειλήσε θάνατον εἶναι σφίσι τὸ ἐπιτίμιον. ἐφ' 46
 15 ὅλαις δὲ ἡμέραις ἐξήκοντα πολιορκήσας τὴν πόλιν καὶ μήπω
 ταύτην ἐλὼν ἔγνω λιμῶ τούτους ἐνδον καταγωνίσασθαι· καὶ περι- 47
 κάθηται ταύτην, ἐπιτηρῶν ἀκριβῶς ἵνα μὴ ποθεν αὐτοῖς χρει-
 ῶδες τι κομισθῇ. οἱ δὲ βάρβαροι πολλάκις ἐκδρομὰς ποιησά- 48
 μενοι ἡττηντο· ἐπεὶ δὲ καὶ τῷ λιμῷ ἐπιέζοντο καὶ οὔτε τῶν
 20 ἀναγκαίων ἦν αὐτοῖς χορηγίας ἐλπῖς, οὐδὲ μέντοι γε συμμαχίας,

1 ἡμέραις D, ἡμέρας ex ἡμέραις corr. B εὐψυχῶς D 5 σφεν-
 δόσθλαβος Ewp ut § 34 6 διςχιλίους ARwp Cedr. (Scylitz.) II
 p. 402, 22, χιλίους D 7 συμβεβηκώς BD, συνεμβεβηκώς p*
 8 δορόστολον D 9. 10 κατὰ τινες καὶ ἄλλας C 11 καὶ—ἐπαν-
 ἤλθοσαν om. CD 13 ἐπιχόλως RwpDi, ἐπισχόλως A, ἐπιχόλως
 ex ἐπισχόλως corr. B 15 πέντε καὶ ἐξήκοντα Cedr. (Scylitz.) II
 p. 403, 16 15. 16 ταύτην μήπω B 16 περιεκάθητο Rwp
 19 καὶ prius om. O post λιμῷ add. δὲ p post οὔτε add. τῆς
 BwpDi 20 οὐδὲ ARwp, οὐ p γε om. Ewp

acceptis in Dorostoli obsidione dies complures sunt commorati,
 barbaris fortiter sese defendentibus. Cum autem crebris proeliis 42
 multi vulnerarentur et iam annona destituerentur, coepti erant
 frangi animis, cum ipse Sphendosthlabus nocte illuni ac tem- 43
 pestuosa cum duobus circiter milibus virorum in lintres mono-
 xylas impositis frumentatum abiit et rebus necessariis conquisitis
 Dorostolum furtive rediit, Romanorum aliquot ministris, qui in 44
 ripa fluminis aliis aliis de causis vagabantur, exscensione
 facta interfectis. Ea res adeo molesta fuit regi, ut classis prae- 45
 sectis iratus mortem minitaretur, si barbarorum egressum denuo
 neglexissent. Cumque urbem per integros sexaginta dies frustra 46
 obsedisset, urbanos fame domare statuit, coronaque circumdata 47
 accurate observavit, ne alicunde commeatus importaretur. At 48
 barbari multis eruptionibus victi, urgenteque fame spe et com-

οἱ μὲν ἀποδρᾶναι νυκτὸς συνεβούλευον, οἱ δὲ Ῥωμαῖοις ἐαυ-
τοὺς πιστεῦσαι καὶ οὕτως ἐπανελθεῖν εἰς τὰ ἴδια, οἱ δ' ἄλλοι
τι ὑπειπίθουν.

- B 3 Ὁ δὲ γε Σφενδοσθλάβος ἔτι ἀπαξ Ῥωμαῖοις παρήγει μα- D IV 100
χέσασθαι καὶ ἢ περιγενέσθαι τε καὶ σωθήσεσθαι ἢ προσιμῆσαι 5
2 θάνατον ἐν κλεᾷ ζωῆς δυστυχοῦς. ταῦτα ὁ μὲν εἶπε, τὸ δὲ
πλήθος ἐπήνεσε καὶ τῇ ἐξῆς θανατῶντες τοῖς Ῥωμαῖοις προσ-
πλέκονται, καὶ μέχρι πολλοῦ ποτὲ μὲν οἱ Ῥωμαῖοι περιεγένοντο
3 τῶν Σκυνθῶν, ποτὲ δὲ τῶν Ῥωμαίων οἱ βάρβαροι. ὥς δ' ἐφρά-
σατο τὴν τοῦ τόπου στενοχωρίαν ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐναντίοις εἶναι 10
πρὸς λυσιτέλειαν, μὴ ὁκνῶν τε ὄντων τῶν Ῥωμαίων ἐπιέναι
αὐτοῖς ἀθρόον, τοῖς στρατηγοῖς ὑπέθετο τὰ τάγματα πρὸς τὸ
4 πεδῖον ἡρέμα ὑπάγειν χωροῦντα κατὰ βραχύ. τοῦτο γινόμενον
τοῖς βαρβάροις δειλίας τῶν Ῥωμαίων καὶ φυγῆς παρέσχετο
C 5 δόκησιν· καὶ εἶποντο ἀλαλάξαντες. ὥς δὲ πρὸς εὐρύτερον πεδῖον 15
ἐγένοντο, σύνθημα τοῖς Ῥωμαῖοις ὁ βασιλεὺς ἐπιστροφῆς δέ-
δωκε, καὶ ἀναστρέψαντες προσβάλλουσι τοῖς βαρβάροις, καὶ
6 γίνεται φρικώδης ὁ πόλεμος. ὁ βασιλεὺς δὲ τὸν μάλιστα

4 ἡ τελευταία μάχη τοῦ βασιλέως (τ. βασ. om. C) πρὸς Σφενδοσθλάβον
(σφενδόσθλαβον E) καὶ τοὺς Ῥῶς (ῥῶς C) CE

1 ἀποδρᾶναι EDi, ἀποδράναι AOWp 4 σφενδόσθλαβος Ewp, v.
ad XVII 2, 34 παρ. ῥωμαῖοις CD 6 εὐκλεᾷ AR, εὐκλέα w*p
7 συμπλέκονται Bwp 8 περιεγίνοντο CEBs*wpDi 9 ἐφράσατο
AR (v. Cedr. (Scylitz.) II p. 408, 14), ἐφωράσατο Bwp 10 τοῦ
om. E 11 ὁκνῶν w*p 12 ὄντων om. D 12 αὐτοῖς om. D
ἀθρόων CDi ὑπειπίθετο Ewp 13 ὑποχωροῦντα Rwp 14 παρ-
έσχοντο D 15 δ' εἰς D 16 ἐπιστρ. ante ὁ D 17 βαρβάροις]
ῥωμαῖοις C 17. 18 καὶ—πόλεμος om. E

meatus et auxiliorum destituti partim noctu fugiendum, partim
deditione Romanis facta ad sua cuique redeundum esse, partim
alia quaedam censuerunt.

3. Sphendosthlabus autem monuit suos, ut denuo Martis
aleam experirentur, vel victoria salutem quaesituri vel honestam
2 mortem calamitosae vitae praelaturi. Ea sententia populo pro-
bata, postridie mortem non recusantes cum Romanis congre-
3 diuntur ac diu nunc Romanis, nunc barbaris vincentibus, rex
cum loci angustias hostibus subsidio esse animadvertisset, in
quibus sui conferti subito irruere non possent, duces monuit, ut
4 cohortes paulatim recedendo in planitiem subducerent. Quod
cum fieret, barbari rati Romanos metu fugere, cum clamore in-
5 sequebantur. Cum autem in patentiore campum ventum esset,
rex tesseram dedit Romanis, ut se converterent, et pugna atro-

*Βάρδαν τὸν Σκληρὸν μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ταγμάτων ἀποκλείσαι
 τὴν πρὸς τὴν πόλιν εἴσοδον τοῖς βαρβάροις ἐκπέπομφεν. ἡ δὲ 7
 μάχη μέχρ' ἰσόροπος ἦν· λέγεται δὲ θειοτέρας ἐπι-
 κουρίας τότε τοὺς Ῥωμαίους τυχεῖν. θύελλα γὰρ κατὰ πρός- 8
 ὅσον τοῖς Σκύθαις προσέβαλλε καὶ τις ἔφιππος ὥρᾳτο πολλοῖς
 τῶν Ῥωμαίων ὑπεραγωνιζόμενος καὶ συγκλονῶν τῶν βαρβάρων
 τὰς φάλαγγας. ἦν δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μάχης ἐκείνης ἡ 9 D
 τοῦ στρατηλάτου Θεοδώρου τοῦ περιωνύμου ἐν μάρτυσι τελου-
 μένη μνήμη. τρέπονται οὖν οἱ Σκύθαι καὶ πρὸς τὴν πόλιν 10
 ὥρμήκεσαν· ἀλλ' ἦν ἐκείνη αὐτοῖς οὐκ εἰσιτητή· ἤδη γὰρ παρὰ 11
 τοῦ Σκληροῦ ἀπεκλείετο ἡ εἰς ταύτην εἰσέλευσις, καὶ λοιπὸν
 D IV 101 ἐπὶ τὰ ταύτης προάστεια διεσκίδναντο καὶ καταλαμβανόμενοι
 διεφθέροντο καὶ ὑπ' ἀλλήλων ἀπώλλυντο συνωθούμενοι τε καὶ
 συμπατούμενοι, ὥς θύσασθαι τοὺς ἀνηρημένους εἶναι. οἱ 12
 15 δὲ περιλειφθέντες τραυματαῖι γέγονασι ξύμπαντες. ἐγνώσθη 13
 δὲ οὗτος ὁ στρατηλάτης Θεόδωρος ἦν, ὃς τοῖς Ῥωμαίοις τότε*

3 οὗτοι καὶ τῆς ἐκ θεοῦ βοήθειας ἔτυχον οἱ Ῥωμαῖοι CE 9 ἀλλοίως τῆς
 Δεξιότας C

1 αὐτὸν CEBwpDi, αὐτῶν AD 3 post δὲ add. καὶ Rwp Cedr.
 (Scylitz.) II p. 410, 20 5 προσέβαλλε EwpDi (v. Cedr. (Scy-
 litz.) II p. 410, 21), προσέβαλε AO ὥρᾳτο ABD, ὥρᾳτο CEwp,
 v. I p. 354, 2. II p. 11, 15. 516, 3. 18 7 τῆς μάχης ἐκείνης AO,
 ἐκείνης τῆς μάχης Ewp 8 ante θεοδ. add. αἰῶν Ewp, ut § 13
 περιωνύμου ante τελουμένη Ewp 8. 9 τελουμένη (om. initio ver-
 sus D) μνήμη ante τοῦ περιωνύμου O 9 γούν Ewp σκῆθαι D
 11 ἀποκλείετο BDEwp εἰσοδος O ἀπεκλείετο (ἀποκλ. BD)
 post εἰσοδος O 12 διεσκίδν. προάστεια C 13 post ἀλλήλων
 add. δὲ O 14 θύσασθαι w* p invitis AR 15 περιλειφθέν-
 τες (sic) A 16 ante θεοδ. add. αἰῶν Ewp, ut § 9 δὲ τοῖς]
 οὗτοι D

cissima orta, Bardam Sclerum magistrum cum suis cohortibus ad 6
 intercludendum barbaris aditum urbis amandavit. Cum diu vi- 7
 ctoria anceps esset, Romani divinitus adiuti esse perhibentur.
 Nam et procellam Scytharum ora verberasse et quendam equitem 8
 a multis visum, qui Romanos defenderet et barbarorum aciem
 conturbaret. Die autem illius pugnae Theodori, magistri militum, 9
 memoria insignis martyris celebrabatur. Scythae igitur in fugam 10
 compulsi urbem versus fugiebant, quam cum intrare non possent,
 a Sclero interclusi in suburbia dispersi caeduntur et a se ipsis 11
 opprimuntur et conculcantur, ut interfectorum numerus haud
 facile queat iniri. Reliqui omnes vulneribus affecti erant. Theo- 12. 13
 dorum autem, magistrum militum, Romanis contra barbaros au-

W III 171 κατὰ τῶν βαρβάρων ἐπεκούρησέ τε καὶ συνεμάχησεν, ἐντεῦθεν·
 14 γύναιόν τι εὐλαβεία συνεζηκὸς καὶ σεμνότητι κατὰ τὸ Βυζάντιον
 μιᾷ πρὸ τῆς μάχης ταύτης ἡμέρᾳ ἔδοξε καθ' ἑπνοὺς τὴν ἀγίαν
 P II 214 A θεοτόκον ὁρᾷν προϋῶσαν καὶ προπεμπομένην ὑπὸ πολλῶν,
 15 ἀκοῦσαί τε τῆς θεομήτορος λεγούσης πρὸς ἓνα τῶν προϊόντων 5
 αὐτῆς “κύριε Θεόδωρε, ὁ ἐμὸς καὶ σὸς Ἰωάννης ἀγῶνας ἔχει
 16 βαρεῖς· σπεῦσον οὖν, αὐτῷ ἐπικούρησον.” ἐξέφηρεν οὖν τισιν
 ἡ γυνὴ τὸ ἐνύπνιον. οἱ δὲ τὴν ἡμέραν ἐσημειώσαντο, καὶ ἦν
 17 ἡ πρὸ τῆς τελευταίας μάχης. τὸν μάρτυρα δ' ὁ βασιλεὺς τῆς
 βοηθείας ἀνταμιβόμενος ναὸν αὐτῷ κατὰ τὴν Εὐχάνειαν ἢ 10
 Εὐχάϊτα περικαλλῇ ἔδομήσατο, τὸν πρῶτον καταβαλὼν, ἐν ᾧ
 18 τὸ πολυαθλον ἐκείνου σῶμα κατέθετο, καὶ τὴν πόλιν ἀντὶ τῆς
 19 προτέρας αὐτῆς κλήσεως Θεοδώροπολιν ἐπωνόμασεν. ὁ δὲ
 βάρβαρος Σφενδοσθλάβος πάντοθεν ἀπογνοὺς διεπρεσβεύσατο
 B πρὸς τὸν βασιλέα, συγγνώμην αἰτῶν καὶ εἰς τὰ οἰκεία ἐπανελ- 15
 θεῖν ἐξαιτούμενος καὶ τοῖς συμμάχοις Ῥωμαίων συντάττεσθαι
 καὶ τὸν βουλόμενον Σκύθην ἰέναι πρὸς τὰ Ῥωμαίων ἥθη καὶ

2 ὅπως ἐγνώσθη ὅτι ὁ ἅγιος Θεόδωρος τῷ βασιλεῖ (τοὺς βασιλεῖς E) συν-
 ἐμάχησεν CE

1 τῶν om. Ewp post βαρβάρων add. συνεκρότησέ τε καὶ D τε
 om. D ἐντεῦθεν antecedentibus adiungunt RWo lat., sequen-
 tibus ACwpDi 2 συνεζηκὸς et -κῶς per dittogr. A, συν-
 εζηκὸς RwpDi 6 κύρι C 7. 8 ἡ γυνὴ τισὶ D 10 αὐτὸν D
 εὐχάνειαν ODi (v. Cedr. (Scylitz.) II p. 411, 21), εὐχάϊναν A,
 εὐχάνειαν Ew, Εὐχάνειαν p* 11 εὐχάϊτα AR, εὐχάϊταν CEwp
 14. p. 535, 2 σφενδόσθλαβος Ewp, v. ad XVII 2, 34 15 αἰτῶν
 ARw, αἰτῶν p* 17 σκύθην A Cedr. (Scylitz.) II p. 412, 4,
 ταυροσκύθην Rwp

14 xilio ac subsidio fuisse, cognitum est ex his. Muliercula quae-
 dam Byzantia religiosa ac modesta pridie illius pugnae in somnis
 sanctam deiparam procedere cum magno comitatu videre visa
 15 est atque ad unum de antecedentibus dicere: “Domine Theo-
 dore, meus et tuus Ioannes gravia sustinet; propere igitur illi
 16 opem fer.” Id somnium illa quibusdam aperuit, qui die notato
 17 compererunt id pridie postremae pugnae accidisse. Rex vero
 ut martyri pro navata opera gratiam referret, pulcherrimum ei
 templum Euchaniae sive Euchtaltis struxit, vetere diruto, in quo
 18 eius corpus multis certaminibus defunctum repositum erat, et
 19 urbem, vetere nomine abolito, Theodoropolim appellavit. At
 barbarus Sphendosthlabus undique desperatus per legatos veniam
 ab rege petiit et domum redeundi facultatem et locum inter Ro-
 manorum foederatos et liberum Scythias in Romanorum provinciis

ἐν αὐτοῖς ἐμπορεύεσθαι. καὶ ὁ βασιλεὺς τὰς αἰτήσεις προσ- 20
 ἤκατο καὶ πάσας ἐπλήρωσεν· εἶτα καὶ αὐτὸς ὁ Σφενδοσθλάβος 21
 ἀφίκετο πρὸς τὸν αὐτοκράτορα καὶ αὐτῷ συνωμίλησεν ἡτήσατό
 τε τοῖς Πατζινάκαις δηλῶσαι μὴ κωλύσαι τοῖς Ῥῶς οἰκαδε
 D IV 102 ἀπιοῦσι διὰ τῆς σφετέρας χώρας τὴν δίοδον. καὶ ὁ βασιλεὺς 22
 τοῦτό τε ἐκείνους ποιῆσαι ἡξίωσε καὶ συμμάχους ἔχειν αὐτούς,
 μηδὲ διαβαίνειν τὸν Ἰστρον καὶ τὴν Βουλγαρίαν ληΐζεσθαι. οἱ 23
 δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις συνέθεντο, πρὸς δὲ τὴν δίοδον τῶν Ῥῶς C
 ἀπηγόρευσαν.
 10 Τοιοῦτῳ δὲ τέλει τοῦ πρὸς τοὺς Ῥῶς πολέμου καταλυ- 4
 θέντος ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπανέξενξε καὶ ὑπεδέχθη
 λαμπρῶς ὑφ' ὅλου τοῦ πολιτεύματος. ὁ τε γὰρ πατριάρχης 2
 προῦπηγνῆκε αὐτῷ μετὰ τοῦ κλήρου παντός καὶ οἱ τῆς γε-
 ρουσίας καὶ οἱ τοῦ δήμου στεφάνους προσάγοντες καὶ τέθριπ-
 15 πον ἄρμα (οἱ δὲ ἔπιοι τούτου λευκοί) ἐδέοντό τε τοῦ ἄρματος
 ἐπυβεβηκότα τελέσαι τὸν θρόνον. ὁ δὲ τοὺς μὲν στεφάνους 3
 ἐδέξατο ἔπιπῳ τε κέλητι καὶ τούτῳ λευκῷ ἐθριάμβευσε, τῷ δὲ
 γε τεθρίπτῳ τὰς βασιλικὰς στολὰς τῶν Βουλγάρων βασιλέων
 ἐπέθετο καὶ τούτων ἄνωθεν εἰκόνα τῆς θεομήτορος, καὶ προῆει D

2 οὗ προσῆλθε τῷ βασιλεῖ ὁ Σφενδοσθλάβος καὶ προσεδέχθη C 10 οὗ
 ἐπανεληθὼν ὁ βασιλεὺς ἐθριάμβευσεν C

1 ἐν AEWp, παρ' O 2 πᾶσας p* 3 προσωμίλησεν D ante
 ἡτήσατο add. καὶ A, om. RwpDi 4 ῥῶς DEwpDi 6 τοῦτο
 τὲ AD, τοῦτο R, τοῦτ' EwpDi ποιῆσαι ἐκείνους O 7 ληΐζεσθαι
 w*p 8 δίοδον] δίον E ῥῶς DwpDi 10 ῥῶς CDEwpDi
 12 πριᾶρ' E, γ supra add. Ew 14. 15 ἄρμα τῆθρ. O 15 οἱ
 δὲ (δ' EwpDi) ἔπιοι τούτου λευκοί AEWp, καὶ λευκόπυλον (λευκό-
 πολον D) O Cedr. (Scylitz.) II p. 412, 24 17 κέλητι BDE

commercium. Quae cum rex omnia concessisset, Sphendosthlabus 20. 21
 ipse imperatorem adiit orans, ut cum Patzinacis ageret, ut Russis
 domum redituris per suam provinciam transitum darent. Rex 22
 cum et hoc et belli societatem atque illud etiam ab iis petiisset,
 ne Istro trajecto Bulgariam vastarent, Patzinacae ceteris rebus 23
 assensi transitum solum Russorum negarunt.

4. Bello Russico ad hunc modum confecto, rex Byzantium
 reversus ab omnibus ordinibus splendide excipitur. Nam et pa- 2
 triarcha cum omnibus sacerdotibus ei obviam est progressus, et
 senatus ac populus coronas afferentes et currum quattuor equo-
 rum alborum, rogaruntque, ut eo consensu triumpharet. At 3
 ille acceptis coronis equo pernicipi albo triumphavit sed currus,
 regiis vestibus regum Bulgaricorum impositis supraque eos ima-

- 4 τὸ δρμα. κατὰ δὲ τὴν Πλακωτὴν λεγομένην γενόμενος ἀγορὰν
ἀπέδυσσε τὸν Βορίσην τὰ τῆς παρὰ τοῖς Βουλγάροις βασιλείας
5 παρὰρσημα καὶ τῷ τῶν μαγίστρων ἐτίμησεν ἀξιώματι. ὁ μέντοι
Σφενδοσθλάβος μετὰ τῶν Ῥῶς ἐπ' οἶκον ἀναξευγνὺς λόχοις
περιπίπτει τῶν Πατζινάκων, καὶ πάντες ἀθρόοι ἀπώλοντο. 5
6 Οὗτος ὁ βασιλεὺς τὸν ἐν τῇ Χαλκῇ ναὸν τοῦ σωτήρος
7 Χριστοῦ μεγαλοπρεπῶς ἐδομήσατο. τοῦ δὲ πατριάρχου Βασι-
λείου ἐπὶ τισι κατηγορηθέντος ἐγκλήμασι καὶ καθαιρεθέντος
συνοδικῶς μετὰ τέσσαρας ἐνιαυτοὺς τῆς αὐτοῦ προχειρίσεως,
ἐχειροτονήθη πατριάρχης ὁ Στουδίτης Ἀντώνιος. 10
P II 215 A 8 Ὅτι δὲ αἱ προσκηθεῖσαι Ῥωμαῖοι πόλεις κατὰ τὴν ἔω
πρὸς ἀποστασίαν ἀπειδὸν καὶ τὸν τῆς δουλείας ζυγὸν ἀπεσεύ- D IV 103
σαντο καὶ τοὺς δεσμοὺς διέρρηξαν τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς,
9 ἐξεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτῶν· καὶ οὓς μὲν ἀπραγμόνως
ὑποκύνψαντας αὐθις, οὓς δὲ σιδήρῳ καὶ ἀνάγκῃ πολλῇ τῷ ζυγῷ 15
10 τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς ὑπηγάγετο. ἀναξευγνὺς δ' ἐκείθεν

6 περὶ τοῦ ἐν τῇ Χαλκῇ (τοῖς χαλκοῖς C) ναοῦ τοῦ σωτήρος CE 7 περὶ
πατριαρχῶν CE 11 οὗ ἀποστατησάντων τῶν ἐφ' ὧν βαρβάρων ἐξεστρά-
τευσεν ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτῶν· καὶ ὅθεν ὁ παρακοιμώμενος ἡρεθίσθη ἐπι-
βουλεύσαι αὐτῷ (αὐτοῦ C)· καὶ ὅπως ἐπεβούλευσεν CE (καὶ ὅθεν—ἐπεβού-
λευσεν om. E)

1 ante λεγομένην add. τὴν D 2 τῆς om. D βουλαγαρίας C
βασιλείας om. C 4 σφενδόσθλαβος Ewp, v. ad XVII 2, 34
ῥῶς DwpDi 7 post Βασιλείου add. τοῦ σκαμανδρηνοῦ Ewp
8 κατηγορηθὲν D 8. 9 καθαιρ. συνοδικῶς post προχειρίσεως O
11 ante ῥωμαῖοις add. τοῖς DEwp ῥωμαῖοις RwpDi, ῥωμαῖοι A
ἑώων μοίραν O 13 τῶν om. D 15 σιδήρῳ w*p invitis AR
16 τῶν om. E, ὑπηγάγετο RwpDi, ἐπηγάγετο et ὑπηγ. per dittogr. A

- 4 gine deiparae collocata, praecessit. Cum autem in forum Placo-
tum pervenisset, Borisem Bulgaricis insignibus depositis dignitate
5 magistratus ornavit. At Sphendosthlabus cum Russis cunctis in
reditu Patzinacorum insidiis exceptus ad internecionem caesus est.
6 Idem hic rex servatoris Christi templum in Chalce magni-
7 ficum exstruxit. Patriarcha Basilius cum post quadriennium de-
signationis de quibusdam obiectis criminibus per concilium loco
motus esset, Antonius Studita patriarcha est designatus.
8 Rex vero contra urbes Romano imperio in Oriente acqui-
sitas, quae ad defectionem inclinaverant et servitutis iugum ex-
cusserant et Romanae ditionis vincula ruperant, expeditione
9 suscepta, alias nullo negotio ad officium reversas, alias ferro ac
10 magna vi sub iugum pristinum reduxit. Cum inde rediens ver-

καὶ γενόμενος κατὰ τὴν Ἀνάβαρζαν καὶ τὸ Ποδανδόν, ὁρῶν
 τε κἀνταῦθα καὶ ἐν ἄλλαις χώραις πολλαῖς χωρία πολυάνθρωπά
 τε καὶ πάμπορα, ἡρώτα οὐ εἶεν. καὶ μανθάνων ὅτι τοῦ παρα- 11
 κοιμωμένου εἰσὶ Βασιλείου, τὰ μὲν παρὰ τοῦ βασιλέως Νικη-
 5 φόρου τοῦ Φωκά, τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ δομεστίκου τυγχάνοντος
 τῶν σχολῶν, τὰ δὲ παρ' ἐτέρων προσκτηθέντα τῇ βασιλείᾳ καὶ
 δωρηθέντα αὐτῷ, ἤλγησέ τε καὶ δεινὸν εἶπεν εἰ τῶν δημοσίων Β
 κτημάτων καὶ ἐφ' οἷς πολλοὶ ἔπесον ἀγαθοὶ ἄνδρες, πολλοὶ W III 172
 δὲ ἔκακον χηρήσαν, εἰς ἔκτομίας καταπολαύει. ταῦτα παρὰ του 12
 10 τῷ παρακοιμωμένῳ καταγγελθέντα πρὸς ἐπιβουλὴν τοῦ βασι-
 λέως αὐτὸν ἀνηρέθισαν· καί τι δηλητήριον κερασάμενος φάρ- 13
 μακον, οὐ δραστήριον οὐδ' ὠκύμορον, ἀβλήχρον δὲ καὶ χρόνῳ
 τὸν πεπωκότα κατεργαζόμενον, καὶ ὑπελθὼν δώροις τὸν οἰνο-
 χορεύειν εἰσθότα τῷ βασιλεῖ, ἐγγεῖ τοῦτο τοῦ κρατοῦντος τῇ
 15 κύλικι, δ ποθὲν κατὰ βραχὺ τὴν τοῦ πόντος εἰσίνετο δύναμιν
 καὶ διέφθειρε τὴν ἔξιν τοῦ σώματος, ἕως συνήλασε καὶ εἰς τὸν
 μόρον τὸν αὐτοκράτορα. οὕτως οὖν τῶν τῇδε μεταστὰς δ Τζι- 14
 μισκῆς Ἰωάννης καταλείπει τὴν βασιλείαν τοῖς κληρονόμοις αὐ- C

9 τελευταῖα Ἰωάννου τοῦ Τζιμισκῆ (τ. τζ. Ἰωανν. E) ACE

1 Ἀνάβαρζαν] v. ad XIV 5, 28 et cod. Coisl. Cedr. (Scylitz.) II
 p. 414, 18 ποδανδόν E, ποτανδόν D 4 βασιλείου εἰσὶ O
 5 post φωκά add. δωρηθέντα αὐτῷ O 5—7 δομεστίκου τυγχά-
 νοντος—δωρηθέντα αὐτῷ AEWp, καὶ παρ' ἐτέρων ἑνια O 7 οἱ C,
 εἰ corr. Cw 8 post πολλοὶ prius add. μὲν RwpDi πολλοὶ
 AE, πλείους Ow 9 δ' Rwp 10 λεχθέντα D 12 ὠκύμορον
 C, corr. Cw 13 πεπωκότα CD, corr. Cw κατεργ. τὸν πεπο-
 κότα Ewp 15 τὴν om. C πόντος p* 16 τὸν om.
 Rwp 17 οὕτως Ewp μεθιστάμενος O τζιμισκῆς CB^wpDi,
 τζιμισκῆς D 18 αὐτοῖς D

saretur prope Anabazam et Podandum atque et his locis et in
 aliis provinciis multis praedia frequentissima ac fertilissima vi-
 deret, rogavit, cuius essent. Cum autem Basilii praepositi cubi- 11
 culi esse cognovisset, partim a rege Nicephoro Phoca, partim a se
 munere scholarum domestici functo, partim ab aliis adiecta im-
 perio illique donata esse, dolore permotus iniquum esse dixit
 publicis possessionibus multorum praestantium virorum sudoribus
 et sanguine partis unum spadonem perfrui. Ea verba per quen- 12
 dam nuntiata Basilium ad comparandas regi insidias impulerunt;
 ac veneno temperato, non illo quidem efficaci et celeri, sed lento 13
 et tabifico, largitionibus pincernam regium corruptit, ut id calici
 imperatoris infunderet; quo ille hausto paulatim habitudine cor-
 poris prostrata tandem interiit. Ita Tzimisces Ioannes defunctus 14

τῆς τῷ Βασιλείῳ δηλαδὴ καὶ τῷ Κωνσταντίνῳ τοῖς υἱοῖς τοῦ Ῥωμανοῦ, βασιλεύσας ἐξ πρὸς τὸ ἡμῶν ἐνιαυτούς.

15. 16 Ὁ δέ γε μικροῦ διέλαθεν ἄν, ἤκω διηγησόμενος. ὅπως μὲν οὖν ὁ κουροπαλάτης Λέων ὁ Φωκάς καὶ ὁ ἐκείνου υἱὸς ὁ Νικηφόρος κατακριθέντες ἐκτύφλωσιν οὐκ ἐστερήθησαν τοῦ D IV 104 φωτός, λάθρα τοῦτο τοῦ βασιλέως περὶ αὐτῶν ἐπισκήψαντος, 17 ἤδη ἰστόρηται. ἔχοντες δ' ἔτι τὰ ἑαυτῶν ἀλώβητα ὄμματα οὐκ ἡγάπων σωζόμενοι, ἀλλὰ τῇ βασιλείᾳ καὶ πάλιν ἐπιθέσθαι διεμελέτων, πολλοὺς τῶν περὶ τὴν πόλιν καὶ τὰ βασίλεια ἐαν- 18 τοῖς ὁμοφρονοῦντας κτησόμενοι. ἀλλ' ἐφωράθησάν τε καὶ συν- 10 ἐσχέθησαν, ἐνὸς τῶν συνωμοτῶν τὸ μελέτημα καταγγείλαντος. D 19 οὐκείῳ γοῦν φιλανθρωπίας ἡξίωντο, ἀλλ' ἀσυμπαθῶς τοὺς ὀφθαλ- μοὺς ἐξωρύχθησαν, καὶ τοῦτο τέλος αὐτοῖς τῆς εὐτυχίας καὶ τοῦ περὶ τὴν βασιλείαν ἐγένετο ἔρωτος.
- 5 Ἀποκατέστη τοίνυν τὸ τῶν Ῥωμαίων σκῆπτρον τοῖς τούτῳ 15 κατὰ γένος προσήκονσι, τῷ Βασιλείῳ καὶ τῷ Κωνσταντίνῳ φημί, ὃν ὁ μὲν εἰκοστὸν ἦννε τῆς ἡλικίας ἐνιαυτόν, ὁ δέ γε 2 Κωνσταντῖνος ἑπτακαιδέκατον. ἀλλ' οὗτοι μὲν τὰ τῆς βασιλείας

3 οἱ αὐτοὶ δ Φωκάς Λέων καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Νικηφόρος μελετήσαντες ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ ἐτυφλώθησαν C 15 βασιλεῖα τοῦ πορφυρογεν- νήτου Βασιλείου τοῦ υἱοῦ Ῥωμανοῦ τοῦ παιδίου Α, βασιλεῖα Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου Β, βασιλεῖα Βασιλείου τοῦ πορφυρογεννήτου CD

2 πρὸς om. D τῷ ἡμῶσι RwpDi, v. ad XVIII 25, 7 3 γε] με BEwp 4 οὖν om. C 4. 5 καὶ νικηφόρος δ ἐκ. υἱὸς O 6 τού- του D 7 ἴστ.] p. 525, 12. 8 καὶ om. D 11 συνωμοτῶν DEwp 12 καταγγείλαντος τὸ μελέτημα O 15 Totum hoc caput ex XIX codicibus edidit B-W Byz. Zeitschr. a. 1892 p. 220 ss. 594 ss. τοίνυν ARw, om. p* τοῦτο, D 17 εἰκοστὸν p*

est, imperio heredibus relicto Basilio et Constantino, Romani filiis, cum annos sex totidemque menses regnasset.

- 15 Iam vero restat, ut id exponamus, quod paene obliti sumus. 16 Nam quemadmodum curopalata Leo Phocas eiusque filius Nicephorus, lata in eos excaecandi sententia, arcana regis mandato 17 oculos conservarint, iam exposuimus. Qua liberalitate non contenti cum regnum denuo coepissent affectare, multis et civibus 18 et alicui sibi conciliatis, eoque consilio a quodam ex coniuratis 19 prodito deprehensi essent, sine ulla clementia effossis oculis et felicitatis suae et ambitionis finem invenerunt.

5. Sic Romanorum imperium iis restitutum est, ad quos hereditatis iure pertinebat, BASILIO ET CONSTANTINO, quorum 2 ille XX., Constantinus XVII. aetatis annum agebat. Qui cum

περιέκειντο σύμβολα, τὴν δ' ἐξουσίαν ὁ πρόεδρος Βασίλειος
 περιέζωστο ἀτεχνῶς. ἤνείχετο δὲ ὁ Βασίλειος μήπω πεποιθῶς³
 ἑαυτῷ, καὶ ὅσον παιδοτρίβῃ τῷ παρακοιμωμένῳ προσεῖχε καὶ
 ἑαυτὸν ἐρρυνθμίζε πρὸς τὴν ἐκείνου τῶν δημοσίων πραγμάτων
 5 μεταχείρισιν καὶ διοίκησιν, ὥς ἂν καιροῦ καλοῦντος οὕτως καὶ
 αὐτὸς τὰ περὶ τοὺς στρατιωτικὸν καταλόγους καὶ τῆς πολιτι- P II 216 A
 κῆς ἐννομίας μεταχειρίζεται. ἦν γὰρ τὸ ἦθος ἐργηγορῶς καὶ⁴
 δραστήριος, ἀλλ' οὐκ ἀνειμένος κατὰ τὸν ἀδελφὸν καὶ περὶ τὸν
 ἀργὸν βίον ἐσχολακῶς. ἄρτι γοῦν εἰς τοὺς δαίμονας τοὺτους⁵
 10 περιέστη τὸ κράτος καὶ αὐτίκα ἐκ τῆς ὑπερορίας τὴν τοὺτους
 κατάγει τεκοῦσαν ὁ πρόεδρος καὶ τοῖς υἱοῖς ἀποδίδωσιν. ὑπ- 6
 οπτεύων δὲ τὸν μάλιστα Βάρδαν τὸν Σκληρόν, στρατηλάτην
 D IV 105 ὄντα καὶ πάσας ὑφ' ἑαυτὸν ἔχοντα τὰς ἐφ' αὐτῶν δυνάμεις, ἀφαι-
 ρεῖται μὲν αὐτοῦ τὴν τοῦ στρατηλάτου ἀρχήν, δοῦκα δὲ Μεσο-
 15 ποταμίας αὐτὸν προχειρίζεται. τοῦτο σφόδρα ἠνίασε τὸν Σκλη- 7
 ρὸν καὶ ἄλλως αἰετρεφόντα παρ' ἑαυτῷ τῆς βασιλείας τὸν
 ἔρωτα πρὸς ἀποστασίαν ἠρέθισε. καταλαβὼν οὖν τὴν ἀρχήν⁸ B
 εἰς ἣν προεβέβλητο πολλοῖς ἀνεκάλυψε τὸ ἀπόρρητον. φιλοῦ- 9

9 οὐκ ἀνεκλήθη ἐκ τῆς ὑπερορίας ἡ μήτηρ τῶν βασιλέων C 15 οὐκ
 ἀπεισίστησεν ὁ μάλιστα Βάρδας ὁ Σκληρός· καὶ ὅσα ἐν τῇ ἀποστασίᾳ
 αὐτοῦ γέγονασιν C

1 πρωτοπρόεδρος Ewp 2 ἀτεχνῶς om. O ante βασίλειος add.
 βασιλεὺς Owρ 5 μεταχείρισιν DEwp οὕτω RwpDi, v. ad
 XIII 6, 16 6 π C, περὶ Cw ante τῆς add. τὰ RwpDi
 9 ὑγρόν D ἐσχολακῶς AECwwp, πεφυκῶς O 10. 11 καὶ αὐ-
 τίκα—πρόεδρος om. E 10. 11 κατάγει ante τὴν Owρ 13 πάν-
 τας B 14 τοῦ om. Ewp δοῦκα (sic) A 16 ἄλλω C
 18 προβέβλητο Ewp

regni insignia gestarent, omnis auctoritas erat penes Basilium
 praesidem, idque Basilius se ipso nondum fretus tolerabat, cubi- 3
 culi praeposito tamquam praeceptoris oboediens seque ad illius
 reipublicae tractationem et administrationem conformans, ut et
 ipse, cum tempus postularet, in militaribus catalogis et civili
 aequitate tuenda eandem rationem sequeretur. Erat enim alacri 4
 et excitato ingenio, non dissolutus et ignaviae inancipatus, ut
 frater. Cum primum autem hi fratres rerum potiti sunt, praeses 5
 eorum matrem ab exilio revocatam filiis restituit; et quia Bar- 6
 dam Sclerum, magistrum militum et cui omnes orientales copiae
 parebant, suspectum habebat, ea dignitate erepta Mesopotamiae
 ducem designat. Quam ille rem iniquissimo ferens animo et 7
 alioquin regni cupiditate aestuans ad defectionem incitatus, inito 8
 magistratu illo arcanoque cum multis communicato, propter res 9

μενος δὲ διὰ τὰς ἀριστείας ὑπὸ παντὸς τοῦ στρατεύματος πει-
 10 θηνίους εἶχε σχεδὸν ἅπαντας. οὗ δ' ἦν ἐν τῇ βασιλίδι τῶν
 πόλεων ὁ παῖς αὐτοῦ Ῥωμανός, ἔσπευσε σχεῖν κἀκεῖνον παρ'
 εαυτῷ καὶ στείλας λάθρα τινὰ ἡδυνήθη καὶ τὸν υἱὸν λαθόντα
 11 ὑπαγαγέσθαι· καὶ αὐτίκα τῇ τυραννίδι ἐπιχειρήσκει ταινία τε 5
 βασιλείῳ τὴν κεφαλὴν ἀναδεῖται καὶ φοινικαῖς πεδίλοις τοὺς
 12 πόδας ὑποδεῖται, καὶ εὐφημεῖται ὡς βασιλεύς· καὶ χρήματα
 συλλέξαι ποιεῖται σπουδὴν καὶ συμμάχους προσελήφει τὸν τε
 C τῆς Ἀμίδης ἀμηνῶν (οὕτω γὰρ τὸ Ἔμετ καλεῖται) καὶ τὸν τῆς
 Μαρτυρουπόλεως (ἡ δὲ Μιεφερκεῖμ ὀνομάζεται), ἀλλὰ μέντοι 10
 W III 173 13 καὶ Ἀραβας. τούτους οὖν συμπαραλαβὼν ἠπείγετο πρὸς τὴν
 Κωνσταντίνου, ἐλπίσι χρησταῖς αἰωρούμενος, δις καὶ ἄλλοθεν
 ἔθαλλε, μᾶλλον μέντοι ἐξ ὀνείρου τινὸς μοναχοῦ ἀρετὴν μετ-
 14 ιόντος. ἔδοξε γὰρ ἐκεῖνος δρᾶν τὸν Σκληρὸν γυναικί τινι ἐφ'
 ὑψηλῆς καθήμενῃ περιωπῆς προσελθεῖν, τὴν δὲ μάλιστα αὐτῷ 15
 15 ἐγχειρίσαι βασιλικήν. ἡ μάλιστα δ', ὡς ἔοικεν, ἦν σύμβολον τῆς
 θείας ὁργῆς καὶ τῆς ἐκ τῶν ἐμφυλίων πολέμων τῶν Ῥωμαίων
 φθορᾶς, ἣν ὁ Σκληρὸς δηλοῦν τὴν βασιλείαν ἐνόμισε, πρὸς

3. 4 παρ' ἐαυτῷ κἀκεῖνον ποιήσασθαι O 5. 6 ταινία τε (δὲ D) τ.
 κερ. ἀναδ. βασιλικῇ O 6. 7 πεδίλοις post ὑποδεῖται O 9 ἔμετ
 ARw (cf. Cedr. (Scylitz.) II p. 419, 18. I p. 237, 1, Constant.
 Porphyrog. III p. 114, 2, Leon. Diac. p. 161, 19) ἔμετ (s. spir.
 et acc.) p. ἔμετ Di 10 μαρτυρουπόλεως ARwp; est forma
 Μαρτυρόπολις sollemnis (XIV 12, 16, Cedr. I p. 725, 13. II p. 419,
 18, Malal. p. 427, 15, Procop. I p. 42, 17. 107, 22. 262, 7. III
 p. 221, 7. 248, 14. 249, 1 cet.) neque tamen ubique revocanda
 11 συμπεριλαβὼν Ewp 12 κωνσταντινούπολιν D αἰωρούμενος
 corr. ex αἰωρούμενος E, αἰωρούμενος D 13 μοναχοῦ om. init.
 vers. C μετόντος p* 14 ἐκείνω E τὸν σκληρὸν om. C W
 lat. 16 ἐγχειρίσαι RwpDi, ἐγχειρήσαι AD 17 πόλεμον D
 18 ἣν ὁ σκληρὸς AEwp, ὁ δὲ σκληρὸς τὴν μάλιστα O

fortiter gestas apud omnes milites gratiosissimus omnes fere dicto
 10 audientes habebat et filio Romano, qui in urbe regia degebat,
 11 clam per quendam arcessito statim regnum affectavit, diademate
 12 regio et calceis puniceis sumptis. Rex salutatus pecunias stu-
 diose conquiri et Amidae, quae et Emet dicitur, et Martyrupolis
 13 seu Miephercim ameram et Arabes socios asciscit. His secum
 coniunctis Cpolim properat spe bona elatus, somnio cuiusdam
 14 monachi virtutis studiosi praecipue aucta, qui sibi visus erat
 Sclerum ad mulierem quandam in sublimi specula sedentem ac-
 15 cedere, quae illi flagellum regium porrigeret. Quod flagellum
 cum utique iram dei et Romanorum ex intestinis bellis interitum
 significaret, Sclerus cupiditate occaecatus visionem imperii sui

τὴν οἰκίαν ἔφεσιν κρῖνων τὸ δῖον. τῆς δὲ περὶ τῆς τυραν- 16 D
νίδος τοῦ Σκληροῦ φήμης φθασάσης πρὸς τοὺς κρατοῦντας
D IV 106 ἡτοιμάζετο τὸ περιλειφθὲν στρατιωτικὸν ἀντικαταστήναι τῷ ἀπο-
στάτῃ. ἐν τοσοῦτῳ δὲ στέλλεται πρὸς ἐκείνον ὁ Νικομηδείας 17
5 ἄρχιερεὺς πρεσβεύσων καὶ πολλὰ μὲν ἐπαγωγὰ πρὸς εἰρήνην
διελέχθη αὐτῷ, ἀλλ' οὐκ ἔπεισε. δείξας γὰρ αὐτῷ ὁ Σκληρὸς 18
τὸ κοκκοβαφὲς πέδιλον ἀδύνατον εἶπε τὸν ἄπαξ τοῦτο ὑποθη-
σάμενον ῥῆον ἀποβαλεῖν. ταύτην τὴν ἀπόκρισιν ὡς ἔργων οἱ 19
περὶ τὰ βασιλεία, ἐξ ἀνάγκης πρὸς μάχην ὤρμήκεσαν. ἦν δὲ 20
10 τῆς βασιλικῆς δυνάμεως στρατοπεδάρχης ὁ ἐκτομίας Πέτρος ὁ
τοῦ Φωκά, οὗ καὶ πρῶτη ἐμνήσθημεν. ὡς γοῦν ἄλλήλοις ἀντ- 21
εστρατοπεδεύσαντο τὰ στρατεύματα παρὰ Λάπαραν, ἥ καὶ Λυ-
κανδὸν ὠνομάζετο, καὶ πρὸς ἄλληλα συνερράγησαν, ἐπὶ μὲν
τινα καιρὸν ἀντεῖχον οἱ βασιλικοὶ γενναίως, ἔπειτα τρέπονται
15 καὶ ἀναιροῦνται πολλοί, καὶ τὸ στρατόπεδον ὑπὸ τοὺς ἐναντίους
γενόμενον διαρπάζεται. εἶτα καὶ τὴν Τζαμανδὸν πολυπληθῆ 22 P II 217 A
πόλιν ἐκ προσελεύσεως τῶν οἰκούντων αὐτὴν εἰληφὼς χρημάτων
ἐσμὸν ἐξ αὐτῆς συνηθροίκε. οὕτω δὲ περιγεγνόμενος τοῦ στρα- 23

1 δὲ RwpDi, om. A 3 περιλειφθὲν RwpDi, περιληφθὲν A ἀν-
τικαταστητικὸν τὸ ἀποστατας (s. acc.) D 4 τοσοῦτω D δὲ]
γὰρ B 6 ἔπειθε D 7 τὸν om. D ὑποθησάμενον OwpDi,
ὑποδυσάμενον A, ὑποδεισάμενον E 10 στρατοπ. ante τῆς D
11 πρῶτη] XVI 26, 10 οὖν Ewp 12 περὶ Rwp λίπαραν
ARwpDi, λιπαράραν D, corr. B-W coll. Cedr. (Scylitz.) II p. 422, 21,
Leon. Diac. p. 169, 23, Ann. Comn. II p. 242, 15 τὰ στρατ.
ante ἡ C λυκανδὸν cod. Vatic. 981 Di (v. Cedr. l. c., Con-
stant. Porphyrog. III p. 32, 15 ss., Niceph. Phoc. p. 243, 6. 15.
250, 18), λικανδὸν ARwp, λικανδόσ Cw, Licandus Wo lat. 13 ὠνο-
μάζεται D καὶ om. Ewp ante ἐπὶ add. καὶ Ewp 17 τῶν
οἰκούντων αὐτῆς] αὐτῶν D 18 ἐσμὸν ARwpDi, ἐσμὸν alii (v.
Steph. thes. III p. 2092 D) praeferunt

omen interpretabatur. Fame de tyrannide Scleri ad reges per-16
lata, quicquid militum restabat contra tyrannum paratur, misso 17
interim Nicomediae pontifice ad illum, qui etsi multas pacis con-
ditiones haud aspernendas proposuit, nihil tamen impetravit.
Nam Sclerus coccineo calceo ostenso non fieri posse dixit, ut qui 18
eum semel induisset, temere abiceret. Quo responso accepto 19
necessitas regibus imposita est bello decertandi, copiarum duce 20
Petro, Phocae spadone, cuius supra quoque facta est mentio.
Exercitibus ad Laparam congressis, quae et Lycandum appel- 21
latur, regii aliquantisper strenue restiterunt, sed tandem pro-
figantur, multis caesis castrisque direptis. Tzamandus quoque, 22
urbs frequentissima, ab incolis Sclero deditur, e qua magnam
pecuniae vim coëgit. Sic regis copiis superatis, multos inde 23

τεύματος τοῦ βασιλικοῦ πολλοὺς ἐκ τούτου πρὸς ἑαυτὸν ἐπ-
 εσπάσατο, ἀπεγνωκότας ἦδη τὰς σωζούσας ἐλπίδας περὶ τοῖς
 βασιλεῦσι, καὶ αὐτῷ προσερχύσαν οὐ τῶν ἀγωνύμων μόνον
 24 στρατιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν περιωνύμων πολλοί. ὥς δὲ ταῦτα
 τῷ παρακοιμωμένῳ ἠγγέλθησαν, στέλλεται αὐθις Λέων ὁ πρω- 5
 τοβεστιάριος, ἄκρατον ἐξουσίαν ἐμπιστευθεὶς καὶ πάντα πράττειν
 ὅσα καὶ βασιλεῦσιν ἀνεῖται ἄδειαν ἐληφώς (εἶπεν ἂν τις τῇ
 B 25 Λατίνων φωνῇ τὸν ἄνδρα δικτάτορα)· καὶ συνελθὼν τῷ στρα-
 τοπεδάρχῃ ὁ πρωτοβεστιάριος ἐπειράθη μὲν ὑποσχέσει καὶ
 26 τιμαῖς τοὺς περὶ τὸν Σκληρὸν ἐπισπάσασθαι· ὥς δ' ἀνηντίους D IV 107
 ἔγνω ἐπιχειρεῖν, παρελάσας νυκτὸς τὸν Σκληρὸν ἐχώρει πρὸς
 27 ***. ἐντεῦθεν δέος τοὺς περὶ τὸν Σκληρὸν εἶλε καὶ περὶ τῶν
 φιλῆταιν αὐτῶν, καὶ τὸν ἀποσιάτην καταλιμπάνοντες τῷ πρω-
 28 τοβεστιάριῳ προσήσαν. καὶ τούτου δέος ὁ Σκληρὸς τὸν
 μάλιστα Μιχαὴλ τὸν Βούρτζην προσκεχωρηκότα αὐτῷ καὶ 15
 Ῥωμανὸν πατρίκιον τὸν Ταρωνίτην μετὰ στρατιᾶς ἐπεμφε κατὰ
 29 τοῦ πρωτοβεστιάριου, οἱ προσβαλόντες ἐκείνῳ ἠττήθησαν. ὥς
 δ' ἐγνώσθη τῷ Σκληρῷ ἡ τῶν πεμφθέντων ἦττα, αὐτὸς οὖν
 παντὶ τῷ ὑπ' αὐτὸν στρατεύματι κατὰ τοῦ πρωτοβεστιάριου

2 παρὰ DEwp 3 μόνον om. E, μόνων B, v. ad XIV 6, 31 5 ante
 λέων add. δ' C 7 καὶ om. D εἵποιεν w*p invitis AR
 8 δικτάτωρα CDi, δικτάτορα D 10 ἐπισπάσασθαι D 11 παρ-
 εὔσας B 11. 12 πρὸς ἐντεῦθεν A, πρὸς ἐν-
 τεῦθεν BC, πρὸς ἐντεῦθεν D, πρὸς ἐντεῦθεν
 (sine lac.) E, πρὸς ** ἐντεῦθεν w, πρὸς τ' ἐντεῦθεν p, πρὸς τὴν
 ἀνατολήν. ἐντεῦθεν cod. Mutin. II F 12 et Di ex Cedr. (Scylitz.)
 II p. 424, 23 (v. B-W Byz. Zeitschr. l. c. p. 596 s.), πρὸς τὰ ἀνα-
 τολικά. ἐντεῦθεν coni. B-W 12 καὶ om. RwpDi 15 αὐτῷ
 RwpDi, αὐτὸν A 17 ἐκείνῳ om. D

ad se attraxit, opibus et salute illorum iam desperatis, neque obscuri
 dumtaxat milites, sed multi etiam ex illustribus ad eum conflu-
 24 xere. Quae cum proposito cubiculi nuntiata essent, Leo proto-
 vestiarium cum summo imperio et auctoritate suo arbitrato gerendi
 omnia, quae regibus licent, mittitur, quam potestatem latine di-
 25 ctaturam nominaret. Is cum stratopedarcha coniunctus, pollicita-
 26 tionibus et honoribus frustra tentatis militum animis, noctu Scle-
 27 rum praetergressus (Orientem versus) contendit. Quare factum
 est, ut Scleri milites et suis carissimis timentes Sclero relicto ad
 28 protovestiarium se conferrent, Sclerus autem territus Michaëlem
 Burtzem magistrum suas secutum partes et Romanum Taronitem
 patricium cum exercitu contra protovestiarium mitteret. Quibus
 29 proelio superatis, ipse Sclerus cum omnibus copiis protovestiarium

χωρεῖ καὶ συνρῆγγνται τῇ μετ' αὐτοῦ στρατιᾷ καὶ νικᾷ. καὶ 30 C
 ὁ μὲν στρατοπεδάρχης Πέτρος ἀνήρητο, ὁ δὲ πρωτοβεσιάριος
 ἐαλώκει. αὕτη ἡ νίκη ἐπὶ μέγα μὲν ἦρε τὰ τοῦ Σκληροῦ, τὰ 31
 δὲ τῶν βασιλέων εἰς ἀπόγνωσιν ἤνεγκε, καὶ μᾶλλον οὐ καὶ
 5 ἐθναλασσοκράτει ὁ ἀποστάτης. στόλον οὖν ὁ παρακοιμώμενος 32
 ἐτοιμάσας ἐκπέμπει κατὰ τοῦ στόλου τοῦ ἀποστάτου, καὶ ναυ-
 μαχίας γενομένης ὁ στόλος ὁ τοῦ Σκληροῦ κατεναυμαχῆθη καὶ
 διεσκέδαστο. ὥς οὖν ἤρέμει τὰ κατὰ τὴν θάλασσαν, τὰ κατὰ 33
 τὴν ἡπειρον ὁ παρακοιμώμενος διετίθετο καὶ τὸν Ἑρωτικὸν
 10 εἰς Νικαίαν ἐπεμψε τὴν τῆς Βιθυνίας μητροπόλιν, ταύτην φρου-
 ρήσοντα· ἥ προσβαλὼν ὁ Σκληρὸς ἀπεκρούσθη, καὶ λιμῶ τοὺς 34 D
 ἐν αὐτῇ προδοῦναι ταύτην ἠλπίζει καὶ μέντοι ἐχρονοτριβήθη
 ἐκεῖ, σιτοδεία τοὺς ἔνδον πιέζεσθαι παρεσκεύασεν. ἔγνω γοῦν 35
 ὁ Ἑρωτικὸς ἀπάτῃ καταστρατηγῆσαι τὸν ἐναντίον καὶ τοὺς σι- W III 174
 15 τῶνας ψάμμον ἐπλήρωσε καὶ τὴν ψάμμον σίτῳ ἐπέχρωσεν,
 ὥς δοκεῖν τὸν ὄγκον ἅπαντα σίτον εἶναι. ἔχων οὖν τινὰς ἄλω- 36
 D IV 108 τοὺς ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν ἐναντίων, αὐτοῖς τοὺς σιτῶνας

11 πῶς ὁ Σκληρὸς τῆς Νικαίας ἐκράτησεν C

1 συνρῆγγνται Ewp στρατιᾷ (= στρατιᾷ καὶ) D, sed punctis ad
 στρατιᾷ additis repetit Dm στρατιᾷ, ne quis στρατιᾷ intellegat
 7 γενομένης Ewp ante καὶ add. τὴν D 8 τὴν om. Rwp
 10 τὴν om. Ewp βιθυνίας ARp, βιθυνίας Dw 12. 13 καὶ μέντοι
 καὶ χρονοτριβήσας ἐκεῖ Rwp, καὶ μέντοι ἐχρονοτριβήθη ἐκεῖ, <ἐπει>
 conl. B-W 13 οὖν CEwp 14 τῶν ἐναντίων D 14. 15 τοὺς
 σιτῶνας ψάμμον ἐπλήρωσε AEwp (v. Cedr. (Scylitz.) II p. 428,
 12), εἰς τοὺς σιτῶνας ψάμμον συνεκόμισε O 15 σίτῳ ante τὴν O
 ἐπέχρωσέ τε καὶ ἐπεκάλυπεν O 16 οὖν om. C, add. Cw

aggressus vicit vivumque cepit, Petro stratopedarcha interfecto. 30
 Ea victoria ut Scleri opes multum auxit, sic regiam rem ad de- 31
 sperationem depressit, praesertim cum tyrannus etiam mare te-
 neret. Quamobrem praepositus cubiculi classe missa, commisso 32
 cum Scleri navibus proelio, eius classem devicit et dissipavit,
 idemque mari pacato provinciarum suscepta cura, Eroticum ad 33
 Nicaeam Bithyniae metropolim tuendam misit; quam Sclerus vi 34
 expugnare frustra conatus, fame subigi per prodicionem posse
 ratus obsidionem tamen traxit et incolas fame vexare instituit.
 Eroticus vero dolo circumvenire hostem statuit illataque in gra- 35
 naria arena et frumento superne ita iniecto, ut totus acervus
 videretur frumentum, captivis, quos ex hostium exercitu habebat, 36
 granaria demonstrat ne semiplena quidem eosque Sclero nuntiare

οὐδ' ἡμιδεεῖς ὄντας ὑπέδειξε καὶ δι' αὐτῶν ἐδήλωσε τῷ Σκληρῷ·
 37 μὴ δεδιέναι τὴν πολιορκίαν τὴν ἐκ λιμοῦ. "εἰ δέ μοι" ἔφη
 "πίστεις δοίης μεθ' ὧν βούλομαι παραχωρησαί μοι ἀπελθεῖν,
 38 ὑπεκοστήσομαί σοι τῆς πόλεως τὰ σὰ φρονῶν." περιχαρῶς
 τούτων ἤκουσεν ὁ Σκληρὸς καὶ πίστεις αὐτῷ παρέσχε, κάκεινος δ'
 τοὺς τε πλείους τῆς πόλεως καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ στρατιώτας
 παρεληφῶς τῆς πόλεως ἔξεισι καὶ πρὸς τὴν μεγαλόπολιν ἄπεισι·
 PII218A καὶ ὁ Σκληρὸς εἰσεῖσιν εἰς τὴν Νίκαιαν καὶ τότε ἔγνω κατα-
 39 στρατηγηθεῖς. ὁ δέ γε παρακοιμώμενος, τοῦ Σκληροῦ ἐκείθεν
 ἀπάραντος καὶ τῇ βασιλευσύνῃ τῶν πόλεων πλησιάζοντος, ἀμη- 10
 40 χανῶν ἦν. γνωσιμαχῆσας οὖν τὸν Φωκᾶν Βάρδα· ἐκ τῆς
 ὑπεροχῆς ἀνεκαλέσατο καὶ δροκίς αὐτὸν φρικώδεσιν ἐνδησά-
 μενος καὶ παλαμναιοτάταις ἀραῖς μὴ ἂν ποτε τῇ βασιλείᾳ ἐπι-
 θέσθαι μὴδὲ κατὰ τῶν βασιλευόντων βουλευσασθαι, ταῖς περι-
 λοίποις δυνάμεσι τὸν ἄνδρα ἐφίστησι, μάλιστα δὲ τε τιμῆσας καὶ 15
 41 χρήματα δαψιλῇ παρασχόμενος καὶ τὴν κατὰ τοῦ Σκληροῦ
 41 μάχην αὐτῷ ἀναθέμενος. ἄπεισιν οὖν ὁ Φωκᾶς. ὁ Σκληρὸς
 δὲ τοῦτο μαθὼν τότε ἔγνω μαχέσασθαι πρὸς ἀνταγωνιστὴν ἀξιό-
 B μαχον καὶ ἄρας ἀπῆει καὶ περὶ τὸ Ἀμόριον συμπλέκεται τῷ
 Φωκᾷ, καὶ γίνεται μάχη τῶν στρατευμάτων, καὶ ἦσαν ὑπερ- 20

11 ὅτι τῷ Φωκᾷ Βάρδα τὸν κατὰ τοῦ Σκληροῦ ἐνέπιστενος πόλεμον δ'
 παρακοιμώμενος C

1 οὐδ' om. Owp ἐδήλωσε] ὑπέδειξε D 2 δεδοικέναι D 6 στρατιώτας
 Ewp 7 μεγάλην πόλιν Ewp ἄπεισι RwpDi, ἄπεισιν A (v. ad
 XIII 1, 5), ἔπεισι B 12 φρικώδεσιν om. D 13 καὶ παλ. ἀραῖς
 om. OWo lat. 17 post οὖν add. καὶ Ewp 18 ante μαχ.
 add. μέλλων RwpDi μαχέσθαι D ἀξιώμαχον p*

37 iubet, quamvis a fame nihil sibi periculi sit, tamen si cum certis
 hominibus tuto exire liceat, se urbe tradita partes eius secutu-
 38 rum. Quo nuntio laetatus Sclerus, cum fidem dedisset, ille cum
 maiore civium et militum suorum parte Cpolim abiit; Sclerus
 autem Nicaeam ingressus dolo se circumventum esse intellexit.
 39 Cubiculi vero praepositus, Sclero inde digresso et Cpoli appro-
 40 pinquante, quamvis animi dubius haereret, tamen mutata sen-
 tentia Phocam Bardam ab exilio revocatum et sanctissimo iure-
 iurando atque imprecatione horrenda obstrictum, ne unquam
 regnum affectare aut consilia contra reges inire vellet, magistrum
 appellat et reliquiis copiarum praeficit pecuniaque liberaliter
 41 suppeditata contra Sclerum mittit. Quo Sclerus cognito tum se
 parem adversarium habere ratus inde digreditur et prope Amo-
 rium pugna commissa superior evadit, profligatis adversariis.

τεροῦντες οἱ τοῦ Σκληροῦ, οἱ δὲ περὶ τὸν Φωκᾶν τὰ νῶτα
 ἐτρέπαντο. καὶ οὕτω τὰ τῆς μάχης ταύτης συμβέβηκε. τῇ δ' 42
 ἑξῆς οἱ τῶν στρατευμάτων ἐξάρχοντες αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους
 μαχέσασθαι εἶλοντο καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ὑπὲρ τοῦ παντός ἀνα-
 5 δέξασθαι. ἐπῆλθον οὖν ἀλλήλοις· καὶ πρῶτος ἔφθη παίσας 43
 τὸν Φωκᾶν ὁ Σκληρός, ὥς μὲν ἔνοι λέγουσι, κορύνη κατὰ
) IV 109 τῆς κεφαλῆς, ὥς δ' ἕτεροι, ξίφος ἐπαντείνεται κατ' αὐτοῦ, τοῦ
 δὲ κλιθέντος πρὸς θάτερον μέρος καὶ τὴν πληγὴν ἐκκλίναντος,
 ἔφθασε τὸ τοῦ ξίφους ἄκρον τὸ οὗς ἐκτεμεῖν τοῦ ἵππου τοῦ
 10 τοῦ Φωκᾶ. ὁ δὲ γε Φωκᾶς ἀντέπληξε τὸν Σκληρὸν κορύνη 44 C
 κατὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ ὁ πληγὴν σκοτοδινάσας τῷ τοῦ ἵππου
 τραχήλῳ ἐπέπεσεν· ὃν οἱ περὶ αὐτὸν κακῶς ἔχοντα θεασάμενοι 45
 καὶ τῷ ἐκ τῆς πληγῆς αἵματι πεφυρμένον, περιστάντες συνέσχον
 καὶ ἐπήγαγον εἰς πηγὴν, ἀνακτησόμενοι τε λειποψυχῶντα τὸν
 15 ἄνδρα τῷ ὕδατι καὶ τὸ καταρρεῦσαν τοῦ αἵματος ἀπορρύνοντες,
 καὶ τοῦ ἵππου ἐκείνον ἀποβιβάσαντες ἐποιοῦν τὰ εἰρημένα.
 ἐν τούτῳ δ' ὁ ἵππος ὁ τοῦ Σκληροῦ τὸν κατέχοντα ἐκφυγῶν 46
 καὶ ἀποσκοιπήσας ἐπιβάτου χωρὶς ἐκρόαιεν ἀνὰ τὸ στρατόπεδον
 αἵματι τὴν χεῖρ διαβροχός· ὃν ἰδόντα τὰ τοῦ Σκληροῦ στρα- 47

ἄνω ἑξομομάχῃσαν ὁ Σκληρός καὶ ὁ Φωκᾶς· καὶ ὅπως οἱ περὶ τὸν
 Σκληρὸν ἐτάπησαν εἰς φυγὴν CE

1 φωκᾶ D τὰ om. O 2 ἐτρέπαν Di ante τὰ add. μὲν
 RwpDi 3 πρὸς om. B 5. 6 παίσας τὸν—7 κατ' αὐτοῦ] κατὰ
 τοῦ φωκᾶ ὁ σκληρός ξίφος ἐπαντείνασθαι R 7 ἐπαντείνατο Ewp
 8 ἐκκλίναντος RwpDi, ἐκκλίναντος A 9 τὸ τοῦ] τῷ τοῦ D ἄκρω
 D 9. 10 τὸ οὗς ἐκτεμεῖν τοῦ ἵππου τοῦ τοῦ (v. ad XIV 17, 9)
 φωκᾶ AE, τοῦ ἵππου τοῦ φωκᾶ τὸ οὗς ἐκτεμεῖν O, τὸ οὗς ἐκτεμεῖν
 τοῦ ἵππου τοῦ φωκᾶ w*p 13 πεφυρμένῳ D 14 ἐπήγαγον A
 (ἐπὶ τινι πηγῇ ἄγουσι Cedr. (Scylitz.) II p. 432, 18), ἀπήγαγον
 RwpDi ἀνακτισάμενοι E 15 ἀπορρύναντες Ewp 17 τοσοῦτω
 D φυγῶν C 18 ἐκρόαιεν w*p invitis AR κατὰ D

Postridie duces exercituum decrevere ipsi certamine congregi 42
 deque summa rerum decernere. Tum Sclerus prior, ut quidam 43
 tradunt, clavam in Phocae caput impegit, ut alii, ense in eum
 libravit; qui cum ictum declinasset, extremo ense aurem equi
 Phocae resecurit. At Phocas contra Scleri capiti clavam ita il- 44
 lisit, ut oborta vertigine in equi collum prolapsum et cruentatum
 satellites eriperent ac viribus destitutum equo depositum sanguine 45
 absterso ad fontem recrearent. Interea eius equus, dum illi hac 46
 cura occupantur, elapsus eius manibus, a quo tenebatur, sine
 sessore in castris iuba sanguine manante exsultans effecit, ut 47

Δ τεύματα (ἐπίσημος γὰρ ἦν ὁ ἔπιτος, κεκλημένος Αἰγύπτιος) καὶ
 οὐκ ἐθέλοντα πεσεῖν τὸν ἑαυτῶν ἡγεμόνα, ἀκρατῶς ὠρμήκεσαν
 48 πρὸς φυγὴν. κατανοήσας δὲ τὸ γινόμενον ὁ Φωκάς ἔπεισε
 τοῖς φεύγουσι τοὺς οὐκ ἐκείνους παραθαρρύνας, καὶ πολλοὶ μὲν
 ἀνῆλθον ὑπὸ τῶν ἀντιπολέμων, πολλοὶ δὲ καὶ ἠλίσκοντο, πλεί- 5
 49 ονς δ' ὑπ' ἀλλήλων ἐκτείνοντο συμπατούμενοι. ἐντεῦθεν ὁ
 Σκληρὸς ἐξαπορηθεὶς μετὰ τῶν περιλειφθέντων καταφεύγει
 πρὸς Χοσρόην τὸν Βαβυλώνιον.
 50 Καὶ τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἔπεμψε πρὸς Χοσρόην, ἀξίων
 μὴ προσδέξασθαι τὸν τυραννήσαντα κατὰ τοῦ οὐκ ἐκείνου δεσπότου 10
 γενόμενον, ἵνα μὴ καὶ καθ' ἑαυτοῦ ὑπόδειγμα δοίῃ οὐκ ἀγα-
 51 θόν. ἔφερε δ' ὁ πεμφθεὶς καὶ πρὸς τὸν Σκληρὸν καὶ τοὺς
 μετ' αὐτοῦ ἔγγραφα τῇ βασιλικῇ βεβαιωθέντα χειρὶ, ἀμνηστίαν
 αὐτοῖς τῶν πεπραγμένων βραβεύοντα, εἰ ἀποσταῖεν τῆς ἐγχει- D IV 110
 52 ρήσεως καὶ τῷ βασιλεῖ ὑποκύνωιεν. ταῦτα τὰ πρὸς τὸν Σκληρ- 15
 ρὸν καὶ τοὺς μετ' ἐκείνου βασίλεια γράμματα ὡς ἔγνω ὁ Βα-
 P II 219 A βυλώνιος, αὐτόν τε τὸν τὴν πρεσβείαν πληροῦντα καὶ τὸν Σκληρὸν
 53 καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ στρατιώτας κατέλογυνσιν. ἐνταῦθα μὲν
 οὖν τότε τὰ τῆς ἀποστασίας ἔληξε τῷ Σκληρῷ.

6 φυγὴ τοῦ Σκληροῦ πρὸς Βαβυλῶνα καὶ ἀνάθεξις αὐτοῦ καὶ τῶν μετ'
 αὐτοῦ CE

2 ἑαυτῶν AR (Cedr. l. c. p. 432, 24), αὐτῶν DEwp 5 ἀπὸ Ewp
 6 συμπατ. ἐκτείνοντο C 7 ἐξαπορηθεὶς w*p 9 Καὶ om. Di
 Hansii nota ad versum decimum pertinente perperam huc
 relata 10 ante κατὰ add. καὶ EwpDi 11 καὶ om. O
 13 μετ' ἑαυτοῦ p* ἀμνηστίαν Ewp 14 ἐγχειρίσεως B
 15 τῷ τὸ p* 16 μετ' ἐκείνου RwpDi, μετεκείνον A, ἐκείνου D
 γράμματα βασίλεια D 17 τὸν post τε om. p* 18 στρατιώτας
 om. D κατέλογυνσιν p* 19 τότε post ἀποστασίας D

Scleri exercitus eo agnito (equus enim erat insignis, nomine
 48 Aegyptius) ducem cecidisse ratus effuse fugeret. Qua occasione
 Phocas arrepta suosque cohortatus fugientes persequitur, multos
 caedit, multos capit; plures etiam a se ipsi conculcati perierunt.
 49 Tum demum Sclerus desperatis rebus cum reliquiis ad Chosroen
 Babylonium confugit.
 50 A Chosroe autem rex per legatos petit, ne tyrannum ad-
 mittat sui domini oppugnatorem, alioquin malum exemplum ipsi
 51.52 fraudi futurum. Cum autem Babylonius cognovisset eundem
 legatum Sclero quoque eiusque militibus afferre litteras regia
 manu subscriptas, quibus iis impunitas promitteretur, modo coe-
 ptis desisterent seque regi dederent, tam legatum, quam Sclerum
 53 cum suis in vincula coniecit. Et hic fuit exitus defectionis illius.

Ἀντωνίου δὲ τοῦ πατριάρχου τὴν ἱερωσύνην ἀπειπαμένον, 6
 ἦν ἐπὶ ἑτῇ ἤνυσεν ἕξ, καὶ μετὰ μικρὸν τελευτήσαντος τέσσαρσι
 πρὸς τὸ ἡμῶν ἐνιαυτοῖς ἀρχιερέως ἡ ἐκκλησία ἐχέρευν, εἰτα WIII 175
 ὁ Χρυσοβέργης Νικόλαος προκεχείριστο.

- 5 Τὰ δὲ Βουλγάρων αὐθις κεκίνητο· ὥς γὰρ ἡ τοῦ Τζιμισκῆ 2
 κατήγγελλο τελευτή, τέσσαρσιν ἀδελφοῖς ἀνατιθέασι τὴν σφετέραν
 ἀρχὴν, Δαβίδ, Μωυσῆ, Ἀαρὼν τε καὶ Σαμουήλ, οἱ κομητό-
 πωλοι ὠνομάζοντο, οὗτοι υἱοὶ γεγονάσιν ἐνδὸς τῶν παρ' αὐτοῖς
 ἐπισήμων καὶ λεγομένων κομήτων. οἱ γὰρ ἐκ τοῦ βασιλείου 3 B
 10 γένους οφίον ἐπιλελοῖσσι, μόνον περιλειφθέντος ἐνδὸς τῶν παί-
 δων τοῦ Πέτρου, φημι δῆτα τοῦ Ῥωμανοῦ, ὃς ἐκτομίας ἦν,
 τῶν δὲ τεσσάρων συγγόνων τῶν κομητοπώλων ὁ μὲν Δαβὶδ 4
 τάχιστα τὴν ζωὴν ἐξεμέτρησεν, ὁ δὲ γε Μωυσῆς τὰς Σέρρας
 πολιορκῶν λίθῳ βάλλεται καὶ θνήσκει εὐθύς. τὸν δ' Ἀαρὼν 5
 15 παγγενὴ τοῦ βίου ἐξήγαγεν ὁ ἀδελφὸς Σαμουήλ, ἡ τὴν ἀρχὴν
 ἐαντιῷ μόνῳ περιποιούμενον ἢ τὰ Ῥωμαίων αἰρούμενον (λέγεται
 γὰρ καὶ ἀμφοτέρω), ἐνδὸς μόνου τῶν παίδων ἐκείνου περισω-

1 περὶ πατριαρχῶν CE 5 περὶ Βουλγάρων καὶ τοῦ Σαμουήλ καὶ τῶν
 ἀδελφῶν αὐτοῦ CE

1 ἱερωσύνην w^p invitis AR 3 τὸ ἡμίσει (sic) A, τῷ ἡμίσει RwpDi,
 corr. B-W; v. ad XVIII 25, 7 ἐνιαυτοῦς EwpDi, v. XIV 1, 33 ἀρχ.
 om. C ἐχέρευνεν p* invitis ARw 5 post δὲ add. τῶν DEwp
 τζιμισκῆ RwpDi, τζιμισκῆ AC, τζιμισκῆ D, v. ad XVII 1, 1
 7 ἀρχὴν om. A, suppl. Am κομητόπουλοι DE, ut vs. 12 (v. arg. ad
 XVI 23, 31), κομητόπωλοι C 9 λεγομένων B ου ab al. manu
 ω superscripto κομήτων B^aRwpDi (v. XIII 6, 1. 14, 1. 21, 8.
 XIV 5, 1. XV 19, 11. XVI 23, 32 cet.), κομήτων C, κομήτων A
 βασιλικῶ O 11 post & add. τις Ewp 12 κομητοπώλων
 (sic) A, sed supra vs. 7 recte 13 μωυσῆς RwpDi, μωσῆς A,
 sed supra vs. 7 recte μωυσῆ 14 δὲ Dwp

6. Antonius patriarcha, cum sacerdotio renuntiasset, quod
 per VI annos tenuerat, ac paullo post obiisset atque ecclesia per
 annos IV et sex menses vacasset, Chrysoberges Nicolaus est de-
 signatus.

Interea Bulgari cognito Tzimiscae interitu tumultuantur ac 2
 deferunt imperium quattuor fratribus Davidi, Mosi, Aaroni, Sa-
 mueli, qui cometopoli appellabantur, quod filii erant viri apud
 illos illustris et ex iis, quos comites vocant. Nam stirps regia 3
 defecerat, uno Romano, Petri filio, superstite, qui eunuchus erat.
 Ex iis quattuor cometopolis David statim mortem obiit, Moses 4
 in oppugnatione Serrae lapide ictus illico moritur. Fratrem 5
 Aaronem cum omni familia, uno illius filio conservato, qui du-
 plici nomine Ioannes Sphendosthlabus dicebatur, Samuel inter-

C θέντος, δς Σφενδοσθλάβος καὶ Ἰωάννης διωνύμως ἐκέκλητο.
 6 καὶ ἡ τῆς Βουλγαρίας ἀρχὴ εἰς μόνον περιέστη τὸν Σαμουήλ,
 7 δς τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατευμάτων τοῖς ἐμφυλίοις ἀσχολουμένων
 ἄδειαν εἰρηκῶς τὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἡγεμονίας ἐσπέρια ξύμπαντα D IV 11
 περιήει, οὐ ληζόμενος μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χώρας ἧμα καὶ 5
 8 τὰς πόλεις περιποιούμενος ἑαυτῷ. ἐπεὶ δέ, ὥς ἰσότηται, τὴν
 τοῦ Σκληροῦ τυραννίδα ὁ βασιλεὺς ἀπεσείσατο, ὥργα πρὸς
 ἄμυναν τοῦ βαρβάρου καὶ δι' ἑαυτοῦ ἔδοξεν αὐτῷ τὴν ἐκστρα-
 9 τείαν ποιήσασθαι. ἔξωσιν οὖν μήτε τῷ μαγίστρῳ Βάρδα τῷ
 Φωκῇ, καίτοι δομestικῶ ὄντι τῶν σχολῶν τῆς ἀνατολῆς, περὶ 10
 τῆς πράξεως κοινωνούμενος μήτε μὴν ἑτέρῳ τῶν τῶν ἑφῶν
 D 10 στραταρχούντων δυνάμεων. ἤδη δὲ πρὸς τὰ Βουλγάρων εἰσίων
 τὸν μάγιστρον Λέοντα τὸν Μελισσηνὸν κατόπιν ἐκέλευσεν εἶναι
 11 καὶ τὰς δυσχωρίας τηρεῖν· αὐτὸς δ' εἰσελθὼν τῇ πολιτορκίᾳ τῆς
 Σαρδικῆς (αὕτη δ' ἐστὶν ἡ Τριάδιτσα) ἐπιχειρεῖν ἡτοιμάζετο. 15
 12 τῶν δυτικῶν δὲ ταγμάτων δομestικὸς ὢν ὁ Κοντοστέφανος
 Στέφανος καὶ λογισάμενος ὡς εἰ εὐτυχηθεῖη τὰ τῆς στρατείας
 τῷ βασιλεῖ, οὐκ ἂν ποτε παύσαιτο δι' ἑαυτοῦ τοὺς πολέμους

6 οὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων καὶ τὴν Τριάδιτσαν ἐμῆλλε
 πολιτορκεῖν CE 16 ὅπως ὁ Κοντοστέφανος ἀπάτη μετήλθε τὸν βασιλέα
 CE καὶ πέπεικεν ἀναγεῖναι C

1 σφενδόσθλαβος Ewp, v. ad XVII 2, 34 3 post ἐμφυλ. add.
 πολέμοις Rwp 6 ἰσότηται] XVII 5, 7 ss. 10 τυγχάνοντι O
 11 τῶν τῶν AO (v. ad XIV 17, 9), τῶν EwpDi 14 δὲ D
 15 Τριάδιτσα Di 16 κοντοστέφανος RwpDi, κοντοστέφανος A,
 sed infra recte 17 στέφανος om. Ewp καὶ om. B εὐδυ-
 χηθεῖη p*

ficit, sive quod summam rerum sibi soli vindicabat, sive quod
 6 Romanis studere videbatur; nam utrumque fertur. Is igitur Sa-
 7 muel Bulgarorum principatum solus adeptus, dum Romani rebus
 civilibus distinentur, occidentales eorum provincias omnes impune
 circumit nec populatur tantum, sed et regiones urbesque suae
 8 ditionis facit. Qua de causa rex, depulsa Scleri tyrannide, ut
 supra docuimus, ulciscendi barbari cupiditate flagrans suis auspi-
 9 ciis bellum ei inferre statuit. Egreditur igitur, consilio suo neque
 cum magistro Barda Phoca, orientalium scholarum domestico,
 10 neque cum ullo alio ducum orientalium communicato. Bulgarorum
 fines iam ingressus, magistro Leone Melisseno pone sequi
 11 iussu ad locorum angustias tutandas, ipse Sardicam, quae et
 12 Triaditza dicitur, obsidere instituit. Verum occidentalium legio-
 num domesticus Contostephanus Stephanus cogitans re bene gesta
 regem nunquam non suoapte ductu atque auspiciis bella admini-

διατιθέμενος, καὶ οὐτ' αὐτὸς οὐθ' οἱ λοιποὶ στρατιάρχαι ἐπὶ αὐτῷ λόγῳ πολλοῦ νομοθήσονται ἄξιοι, σφῆλαι οἱ διεμελέτησε τὴν ἐπιχείρησιν καὶ τὴν δρμὴν ἀνακόψαι. προσελθὼν οὖν φησι 13 τὸν Μελισσηνὸν τυραννίδι ἐπιχειρεῖν καὶ ἀπιέναι σὺν ταχὺν 5 πρὸς τὸ Βυζάντιον τὴν βασιλείαν καθέξοντα· καὶ ἡξίου μὴ μέλλειν, ἀναzeugνύνει δὲ καὶ μὴ ὑπεριτθῆσθαι. τοῦτο τὸν βα- 14 σιλέα ἐτάραξε καὶ ἐπάνοδον ἐσήμανε τῷ λαῷ. ὁ δὲ γε Σα- 15 PII 220 A μονῆλ ταῖς τῶν δρεῶν ἐμφιλοχωρῶν κορυφαῖς (οὐ γὰρ ἐθάρρει κατὰ συστάδην μαχέσασθαι) καὶ τὴν ἀθρόαν ἀναζυγὴν ἰδὼν 10 δεύσαν ἐκρινε τὸ πραττόμενον καὶ ἔπεισε τοῖς Ῥωμαίοις καὶ τῷ ἀνελπίστῳ ἄπαντας κατεθρόνησε καὶ εἰς φυγὴν ἔτρεψε· καὶ 16 D IV 112 τῆς τε παρεμβολῆς ἐκράτησε καὶ τῆς σκηνῆς τῆς βασιλικῆς καὶ τῶν παρασῆμων τῆς βασιλείας. ὁ δὲ βασιλεὺς μόλις εἰς Φίλιπ- 17 πούπολιν διασέσωστο κάκει τὸν Μελισσηνὸν εὐρηκῶς κατὰ τοῦ 15 Κοκτοστεφάνου ἐξώργιστο καὶ ὕβρεις κατέχευε τοῦ ἀνδρός. ὁ 18 δὲ θυσασαυγῶν ἐτραχύνετο, καὶ ἀναζέσας ὁ βασιλεὺς τῷ θυμῷ ἀνέθορε τε τοῦ θρόνου καὶ τῆς κόμης τοῦ Κοκτοστεφάνου δραξάμενος καὶ τοῦ πύγωνος προσήραξε τὸν ἄνδρα τῇ γῇ. B Ἐντεῦθεν οἱ τῶν δυνάμεων τῶν Ῥωμαϊκῶν προεξάρχοντες 19

7 καὶ ὅσα οἱ Βούλγαροι τοῖς Ῥωμαίοις ἐποίησαν ἀναzeugνύουσιν C 19 διὰ Φωκᾶς Βάρδας (om. C) βασιλεὺς ἀνεργήθη CE

1 στρατάρχαι Owp, quam formam aliis locis (XVII 7, 37. XVIII 14, 2) mavult Zonaras. 2. 3 σφ. αὐτῷ τ. ἐπιχείρησιν ἐμελέτησε (-σεν C) O 5 ἐς O 6 ante ἀναζ. add. ἀλλ' O δὲ καὶ μὴ] μὴδ' O 13 τοῦ κράτους O 14 διασέσωσται D κάκει] κάκεινον E 18 προσήραξε ARwp, corr. Di, v. ad XIII 7, 8

stratum, se ceterisque ducibus parvi aestimatis, operam dedit, ut conatus illius labefactaret atque impetum retardaret. Accedit 13 igitur et Melissenum tyrannidem affectantem festinanter proficisci Byzantium ad regnum occupandum ait, non cunctandum esse monens, sed sine mora reducendum exercitum. Id regem ita 14 perturbavit, ut exercitui reditum denuntiaret. At Samuel cacu- 15 mina montium insidens (neque enim cominus decernere audebat) subito discessu viso Romanos aggreditur, quos metu illud facere arbitrabatur, et inexpectata impressione omnes turbatos in fugam compellit nec castris tantum, sed et regis tabernaculo atque in- 16 signibus regni potitur. Sed rex Philppolim aegre evasit, ubi 17 invento Melisseno Contostephanum ira permotus contumeliosis dictis insectatur, quae cum ille iniquo animo ferens exasperare- 18 tur, rex effervescente bile solio exsiliens Contostephanum coma ac barba prehensum terrae illidit.

Inde Romanarum legionum principes regi irati: Phocas, 19

μηνιῶντες τῷ βασιλεῖ, ὁ μὲν Φωκᾶς διὰ αὐτῷ αἱ ἐλπίδες ὑπέρ-
 ρεον καὶ τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου ἐχώρουν, οἱ
 δὲ διὰ ὑπερηφάνως αὐτοῖς προσεφέρετο καὶ οὐκ ἐκοινώνει σφίσι
 τῶν βουλευμάτων, οἱ δὲ δι' ἑτερ' ἅπαντα, ἐν τῷ Χαροισανῷ συν-
 αθροίζονται καὶ τῷ Φωκᾷ Βάρδα διάδημα περιέθεντο καὶ τῆς 5
 W III 176 20 βασιλείας ἡξίωσαν. καὶ οἱ μὲν τὰ τῆς ἀποστασίας, ὡς αὐτοῖς
 ἐδόκει, εὖ διετίθεντο.

21 Ὁ δὲ Σκληρὸς ἐν Βαβυλῶνι φρουρούμενος ἀνελπίστως
 22 ἐξάγεται τῆς φρουρᾶς. τῆς γὰρ τῶν Περσῶν ἀρχῆς καταλυ-
 θείσης ὑπὸ Σαρακηνῶν, ἀνὴρ τις Πέρσης, Ἰναργος ὄνομα, 10
 C λόγοις παρακινήσας τὸ Περσικὸν πείθει ἀποστατήσῃ τῆς τῶν
 Σαρακηνῶν δουλείας καὶ ὅπλα ἄρασθαι κατ' αὐτῶν, αὐτοῦ
 23 τοῦ Ἰναργου στρατηγούντος αὐτῶν. πολλάκις μὲν οὖν ὁ Χοσ-
 ρὸς τοῖς Πέρσαις ἀντιγωνίατο, τοσαυτάκις δ' ἠττήθη δούκις
 24 σφίσι προσέμυξε· καὶ ἀπογνούς πρὸς τοὺς ἐμφρούρους κατα- 15
 φεύγει Ῥωμαίους καὶ ἀνίησι μὲν αὐτοὺς τῆς εἰρκτῆς, διαλέγεται

8 διὰ (δύως E) ὁ Σκληρὸς καὶ οἱ παρὰ τοῖς Ἀγαρηνοῖς Ῥωμαῖοι ἀνείθθησαν
 τῶν δεσμῶν καὶ ἐπανελθεῖν εἰς τὰ Ῥωμαίων ὄρια (ὄρια C, *** E) ἡδυ-
 νήθησαν CE

1 ἐλπίδες (omisso αὐτῷ D ἐπέρρεον B 2 παροιμίας] V.
 Steph. thes. V p. 562 A μανδραβόλου D 3. 15 σφίσι OwpDi,
 σφίσι (sic) AE 4 post δὲ add. καὶ Owp ἑτεράτα A, ἑτεράτα
 EB=Cwwp, ἑτερ' ἅπαντα D, corr. Di χαροισανῷ Rwp Cedr. (Scy-
 litz.) II p. 438, 14, χαροισανῷ A 5 τῷ] τὸ p* περιτιθέσθαι τῷ
 φωκᾷ βάρδα διάδημα O 6. 7 ὡς αὐτοῖς ἐδόκει ante τὰ τῆς D
 8 post δὲ add. γε RwpDi 10 post ὑπὸ add. τῶν Ewp Ἰναρ-
 γος E, Ἰναρσος D 11 παραθήξας O ἀποστήσας C 12. 13 αὐ-
 τοῦ—αὐτῶν om. A, add. RwpDi 13 Ἰναργου E, Ἰναρσου D
 14. 15 τοσαυτάκις—προσέμυξε om. D

quod spe frustraretur et res suae, ut in proverbio est, Mandraboli
 more procederent, alii, quod se contemni putabant consiliis regis
 non communicatis, alii aliis de causis in Charsianum congressi
 20 Phocam Bardam diademate ornatum regem appellant, defectione,
 ut ipsi putabant, probe administrata.
 21 Sclerus autem, qui Babylone custodiebatur, praeter spem
 22 custodia educitur. Nam Persarum imperio a Saracenis everso,
 vir quidam Persa, nomine Inargus, verbis concitat populares
 suadens, ut rupto servitutis iugo arma contra Saracenos se duce
 23 sumant. Chosroes autem quamvis saepe cum Persis congressus,
 24 tamen nunquam non discessit inferior, desperataque victoria ad
 Romanos, qui in custodiis erant, confugit; quibus carcere eductis,
 cum Sclero de ratione gerendi belli agit, petita venia malae

δὲ τῷ Σκληρῷ περὶ τοῦ πολέμου καὶ μὴ μνησικακῆσαι τῆς
κακώσεως αὐτῷ ἀξιοῦ. ὁ δὲ πρότερον μὲν παρηγεῖτο τὸν πό- 25
λεμον, εἴτ' ἐγκειμένον τοῦ Βαβυλωνίου κατανεύει μὲν, σὺν
D IV 113 μόνοις δὲ τοῖς Ῥωμαίοις ὑπέσχετο τὸν πόλεμον ὑπελθεῖν. καὶ 26
5 ἡρευνῶντο τοίνυν τὰ θεσμοστήρια, καὶ ὅσοι εὗρηντο ἐν αὐτοῖς
Ῥωμαῖοι, ἐξήγοντο καὶ ὠπλίζοντο· καὶ ὥσει τρισχίλιοι συν- 27 D
ηθροίσθησαν, οὗς παρεληφώς ἐχώρησε κατὰ τῶν Περσῶν
καὶ συμβαλὼν νικᾷ· ἀναστῆναι δὲ πρὸς τὸν Χοσρόην οὐκέτι' 28
ἔκρινεν οὐτ' αὐτὸς οὐδ' οἱ μετ' αὐτοῦ· ἐδεδοίκεσαν γὰρ μὴ 29
10 καὶ αὐθις αὐτοὺς καθείρξει ὁ βάρβαρος, καὶ μᾶλλον δι' ἐν
πεῖρᾳ γέγονε τῆς αὐτῶν γενναιότητος. εἶχοντο γοῦν τῆς φωνῆς, 30
καὶ ὁ Χοσρόης πλῆθος εἰς αὐτῶν ἐπιδίωξιν ἔστειλε· καὶ οἱ 31
σταλέντες κατειληφότες τοὺς φεύγοντας, ἐκείνων ὑπάρχοντες
πολλαπλάσιοι, μείους τῶν φευγόντων ἀποδρᾶναι δεδύνηντο, τῶν
15 ἄλλων ἐκεῖ πεσόντων καὶ Ῥωμαϊκαῖς δαμέντων χερσίν.
Ὁ μὲν οὖν Σκληρὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐς τὰ Ῥωμαίων 7
ἐπανεληλύθεσαν δρια. μαθὼν δὲ καὶ τὸν Φωκᾶν ἤδη βασι- 2 P II 221 A
λειῶντα καὶ τυραννίδος ἀρξάμενον, ἀπονεύκει πρὸς τὸν Φωκᾶν,
κοινωνὸς ἀξιῶν εἶναι καὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς βασιλείας αὐτῆς.
20 ὁ δὲ καὶ τὴν κοινοπραγίαν ἐδέξατο, καὶ εἰ τῶν ἐφάσεων τύ- 3

16 δι' κοινωνίαν θύσθαι μετὰ τοῦ Φωκᾶ ἐπὶ τῇ (om. E) τυραννίδι ἡθέ-
λησεν ὁ Σκληρὸς, καὶ ὅπως κατεσχέθη καὶ ἐδεσμήθη CE

1. 2 αὐτῷ ante τῆς D 4 καὶ om. Rwp 6 συνεθροίζοντο B
7 ante ἐχώρησε add. ὁ σκληρὸς Owp 9 οὐδ' αὐτὸς D 10 καθ-
είρξει ARwpDi (v. I p. 386, 3), καθείρξει BC 11 οὖν D
14 φευγόντων AEwp, διωκομένων OWo lat. ἀποδρᾶναι EwpDi,
ἀποδρᾶναι AO 16 εἰς DEwpDi, v. ad XIV 12, 14 17 ἐπανε-
ληλύθασιν | D 18 πρὸς ἐκείνον ἀπονεύει O 20 καὶ ante τὴν
om. CEwpDi

tractationis, qui primum quidem bello recusato, tandem Baby- 25
lonio urgente annuit, sed ea conditione, ut solos Romanos in
aciem educat. Carceribus igitur perquisitis, ad tria milia Ro- 26. 27
manorum sunt inventa et arma iis data; qui cum Scleri ductu
et auspiciis Persas vicissent, nec ipsi nec ille ad Chosroen rede- 28
undum esse statuerunt veriti, ne denuo a barbaro in carcerem 29
conicerentur, praesertim tanto virtutis specimine edito. At Chos- 30
roes, dum fuga intenti sunt, magnam turbam ad eos persequen- 31
dos mittit; qui etsi numero multo superiores commisso proelio
pauciores evaserunt fugientibus, ceteris ibi Romanorum manibus
interfectis.

7. Sclerus igitur cum suis Romanorum fines ingressus ad
Phocam se confert, quem regnum spectare ac tyrannidem iam 2
affectasse cognorat, et belli et ipsius regni socius futurus. Ille 3

χοιεν, ἐαυτῷ μὲν τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων ἀπένευε καὶ τῶν
 πλειόνων ἐθνῶν καὶ χωρῶν τὸ κράτος, τῷ δὲ Σκληρῷ προσ-
 ἐκλήρου τὴν Ἀντιόχειαν τὴν τε Κόλην Συρίαν καὶ Φοινίκην
 καὶ Παλαιστίνην καὶ Μεσοποταμίαν καὶ τὰς συνθήκας δοκοῦς
 4 καθ' ἱερῶν ἐμπεπέδωκεν. ἐπὶ τούτοις τεταραχθεὶς ὁ Σκληρὸς 5
 5 πρόβσεισι τῷ Φωκῇ. ὁ δ' ἐντὸς ἀρκύων τοῦτον λαβὼν ἀφαι-
 ρεῖται μὲν αὐτοῦ τὸ σχῆμα δὴ τὸ βασίλειον, καθέλκωνται δὲ
 6 καὶ φρουρὰν αὐτῷ περὶσσοῦν. ὅφ' ἐαυτὸν δὲ καὶ τὴν σὺν
 Β ἐκείνῳ στρατιὰν ποιησάμενος τοῦ τυραννεύειν εἶχετο κραται-
 7 ὅτερον. ὁ μὲντοι Σκληρὸς προμηθενόμενος ἐαυτῷ πρὸς τὸ D IV 114
 μέλλον ἐξ ἀποτυχίας σωτηρίαν τινά, πρὸ τοῦ κατασχεθῆναι
 πρὸς τοῦ Φωκᾶ τὸν υἱὸν Ῥωμανὸν λάθρᾳ φυγεῖν παρεσκεύασεν,
 8 ὥς αὐτομολοῦντα τῷ βασιλεῖ· δς καὶ περιχαρῶς παρὰ τοῦ κρα-
 τοῦντος ἐδέχθη καὶ μάγιστρος ἐτιμήθη εὐθύς.
 9 Ὁ Φωκᾶς δὲ ἀπόμοιράν τινα τῆς στρατιᾶς ὑπὸ τὸν πα- 15
 τέρκιον τάξας τὸν Δελφινᾶν εἰς τὴν ἀντικρὺ τῆς βασιλίδος ἐκ-
 πέμπει Χρυσόπολιν, αὐτὸς δὲ σὺν τῇ λοιπῇ δυνάμει ἀφίκετο
 10 πρὸς τὴν Ἄβυδον. τῷ μὲντοι Δελφινᾷ ἐστρατοπεδευκῶτι κατὰ
 Χρυσόπολιν αἰφνίδιον ἐπὶλθὲν ὁ βασιλεὺς μετὰ λαοῦ Ῥωσικοῦ

10 ὅτι πρὸ τοῦ δεσμηθῆναι λάθρᾳ ὥς αὐτόμολον ἐπεμψε τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 πρὸς τὸν βασιλέα ὁ Σκληρὸς C 15 περὶ τοῦ Δελφινᾶ CE 18 ὅπως
 ἐάλω καὶ ἀνεσκολοπίσθη CE

1 ἀπένευε ante τὴν O ἀπένειμει w* p invitis AR 4 post μεσο-
 ποτ. add. καὶ αἰγυπτίον Ewp 5 ἐμπεπέδωκεν D 6 τῷ Φ.] τὸν | Φωκᾶ
 D 8 περισσοῦν D 10. 11 σωτηρίαν πρὸς τ. μέλλον τινά ἐξ-
 αποτυχίας D 16 ἀντικρὺ w* p invitis AR

et societatem amplexus est et, si votorum compotes fierent, sibi
 urbem regiam et plurium gentium ac provinciarum imperium vin-
 dicat, Sclero Antiochiam, Coelesyriam, Phoeniciam, Palaestinam,
 4 Mesopotamiam attribuit eaque pacta iureiurando sancit. Quo
 5 Sclerus fretus cum ad Phocam se contulisset ac iam intra casses
 esset, primum habitu regio privatur, deinde in carcerem coniecto
 6 custodia adhibetur; et copiis illius ascitis, Phocas tyrannidem
 7 suam firmat. Enimvero Sclerus priusquam ab Phoca comprehen-
 deretur, ut, si res male cessisset, receptum aliquem haberet ac
 spem salutis, curarat, ut filius suus Romanus, clam arrepta fuga,
 8 ad regem deficeret, a quo et cum gaudio exceptus est et statim
 magister designatus.
 9 Phocas autem Delphina patricio cum parte copiarum Chry-
 sopolim, quae est e regione urbis regiae, misso, ipse cum reliquo
 10 exercitu Abydum proficiscitur. Rex vero Delphinam, cum ad
 Chrysopolim castra fecisset, subito cum Russico exercitu adortus

(κῆδος γὰρ πρὸς Βλαδιμηρὸν τὸν ἄρχοντα τούτων ἐπὶ Ἄννη
τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ θέμενος συμμαχικὸν ἐκείθεν ἐδέξατο) καὶ C
ῥῆον τῶν ἐναντίων ἐκράτησε καὶ αὐτὸν τὸν Δελφινᾶν χειρωσά-
μενος ἀνεσκολόπισεν. εἶτα πρὸς τὴν Ἄβυδον ἄπεισι μετὰ τοῦ 11
5 ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου· καὶ ἤδη ἀντιμέτωπα ἔστησαν τὰ ἐναντία
στρατεύματα, καὶ τοῦ μὲν οὐκείου προετέτακτο ὁ Φωκάς, τὸ
δ' ἀντίμαχον ὁ βασιλεὺς Βασίλειος ἐφιππος περιῶν παρεθάρ-
ρυνεν· ὃν ὁ Φωκάς θεασάμενος κατ' αὐτοῦ τὸν ἵππον ἐλαύνει, 12 W III 177
δλην ἐκείνῳ τὴν ἡρίαν ἐνδεδωκώς, κρίνας, ὥς εἰ ἐκείνον κατα-
10 βαλεῖ, ἔσεται τὸν ἀγῶνα νενικηκώς. ἀλλ' οὐπω τῶν οὐκείων 13
προεληλύθει πολὺ, καὶ οἱ μὲν αὐτὸν ἐκκυλισθῆναι τοῦ ἵππου
φασίν, οἱ δὲ εἰς τινα λόφον ἐκκλῖναι καὶ ἀποβάντα τοῦ ἵππου ἐκτα-
θῆναι κατὰ γῆς καὶ εὐθὺς αὐτὸν τὸ πνεῦμα λιπεῖν. οἱ μὲν 14 D
οὖν πληγῆναι παρὰ του καιρίαν τὸν ἄνδρα ἔλεγον. καὶ ὁ βα- 15
15 σιλεὺς δὲ Κωνσταντῖνος ἐαυτῷ τὴν ἀναίρεσιν ἐκείνου ἐπιεφήμεζε·
τοῦτο δ' ἦν λόγος ἄλλως· οὐδὲ γὰρ τετραμένον αὐτοῦ τὸ σῶμα
D IV 115 εὗρητο οὐδαμῇ. οἱ δὲ φαρμάκῳ δηλητηρίῳ ἐδόξαζον κατερ- 16

8 ὅπως (δτι A) ὁ Φωκάς κατέστρεψε τὴν ζωὴν ACE

1 τὸν RwpDi Cedr. (Scylitz.) II p. 444, 7, om. A 4 ἀνεσκο-
λόπισεν RwpDi, ἀνεσκολόπισε A, v. ad XIII 1, 5 6 προέτακτο
B, προτέτακτο D 7 περιῶν RwpDi, παριῶν A 9 εἰ om. E
10 ἔσεται AOWp, ἐσέται E, ἔσται Di, v. ad XVI 23, 34 νενι-
κώς mutat ex νενικηκώς E 12 φησὶν C ἐκκλῖναι EwpDi,
ἐκκλῖναι AO 13 κατὰ γῆς AR (πρὸς γῆν Cedr. (Scylitz.) II
p. 445, 6), κατὰ τῆς γῆς CEwp 14 καιρίαν ante παρὰ O 15 τ.
ἐκείνου ἀναίρε. Rwp; cum Zonaras ἐκείνου, ἐκείνης, ἐκείνων ponat
modo inter substantivum et articulum (I p. 9, 5. 11, 6. 8 (cod.
A). 12, 19. 26, 16 cet.), modo post substantivum (I p. 5, 10.
11, 2 cet.), auctoritati optimi codicis est astipulandum (v. ad
XVIII 15, 3) ἐπιεφήμεζε D 17 οὐδαμοῦ O, μηδαμῇ Ewp

(nam cum Bladimero duce eorum, sorore Anna ducta, affinitatem iunxerat atque auxilia inde arcessiverat) hostibus facile superatis, ipsum Delphinam captum palo affixit. Deinde Abydum cum 11 fratre Constantino profiscitur; cum autem utrique exercitus in procinctu starent, et Phocas suas copias antecedens regem Basilium equo circumvectum legiones cohortantem vidisset, totis 12 habentibus laxatis, equo concitato in illum fertur, eo prostrato se toto discrimine fore defunctum ratus. Sed antequam suos mul- 13 tum antecessisset, alii eum equo devolutum ferunt, alii, cum in tumultum quendam declinasset equoque descendisset, humi extentum statim exspirasse, alii a quodam mortifero vulnere affectum 14 esse. Rex quidem Constantinus caedem eius sibi arrogabat, falso uti- 15 que, quoniam eius corpus vulneratum nusquam est repertum. Alii, 16

γασθῆναι αὐτόν, δ καὶ μᾶλλον ἔδοξε πιθανώτερον· τό γέ τοι
 φάρμακον ἡτοιμάσατο μὲν ὁ Βασίλειος, προσέφερε δὲ τῷ Φωκᾷ
 17 ὁ τοῦτω οἰνοχοεύων, παρὰ τοῦ βασιλέως ὑποκλαπείς. πεσόντος
 δὲ τοῦ Βάρδα τοῦ μετ' αὐτοῦ στράτευμα διεσκέδαστο, καὶ οἱ
 μὲν ἐκτείνοντο καταλαμβανόμενοι, οἱ δ' ἐξωγροῦντο καὶ συσχε- 5
 P II 222 A θέντες κατὰ τὸ δόξαν τῷ βασιλεῖ ἐκολάσθησαν.
 18 Ὁ δὲ ἀλλοιότερος ἦν ἢ τὸ πρότερον· σοβαρὸς τε γὰρ ἐγε-
 γόνει καὶ τὸ ἦθος ὑποκαθήμενος καὶ πάντας ὑπώπτευε καὶ
 19 τὴν δργὴν ἐτύγγανεν ἀπαράιτητος. καὶ οὐ τοῖς ἄλλοις μόνον
 τὸ σοβαρὸν ἐπεδείκνυτο, ἀλλὰ μὴν καὶ τῷ παρακοιμωμένῳ 10
 αὐτῷ ἤχθητό τε τάνδρῳ καὶ εἰς ἑαυτὸν ἔσπευδε μετενεγκεῖν τὴν
 20 τῶν πραγμάτων διοίκησιν. καὶ μέντοι καὶ μεθίστησι τῆς τῶν
 κοινῶν οἰκονομίας αὐτόν, οἴκοι μένειν ἀπρόσιτον ἐπιστείλλας αὐτῷ,
 εἴτα μετὰ μικρὸν καὶ ὑπερόριον τίθησι καὶ τῶν ἐκείνῳ πεπρα-
 γμένων ἕκαστον ἀνακρίνων ἀπραξίαν τῶν πλειόνων κατεψηφί- 15
 21 ζετο· καὶ τοῦ παρ' ἐκείνου δομηθέντος σεμνείου τὰ πλείω
 Β ὑφείλετο, καὶ οὐκ ἀγρῶν ἤψατο μόνον ἢ χωρίων καὶ οἰκῶν,
 ἀλλὰ καὶ ἀναθημάτων τε καὶ πλακῶν καὶ κίωνων πολυτελῶν.

7 ὅλος ὁ βασιλεὺς Βασίλειος τὸ ἦθος ἐγένετο μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Φωκᾷ
 CE 9 ὅπως τὸν παρακοιμώμενον ὁ βασιλεὺς ἀπεσκενύαστο. καὶ ὅπως
 πρὸς ἐκείνον διατέθη CE

1 γέ τοι AO (γέ τι D), μέντοι Ewp 2 προσέφερε] προσέ D
 3 τοῦτω EwpDi (Psell. p. 12, 9), τοῦτον D, τοῦτο A π C, παρὰ
 Cw, v. ad XVII 8, 17 5 κτεινόμενοι C, ἐκτείνοντο corr. Cw
 7 δ] of C, corr. Cw ἀλλοιότερος AOWo lat., ἀγριώτερος Ewp
 σοβαρῶς B τε om. D 11 αὐτῷ om. D ἤχθη τότε p*
 τῷ ἀνδρὶ D 14 καὶ prius om. Ewp 15 κατεψηφίσαστο Ewp
 16 ἐκείνῳ Ewp 17 ὑφείλετο BCwp μόνων ex μόνων mutat
 E, v. ad XIV 6, 31

quod quidem probabilius est, putavere toxicum ei a Basilio prae-
 paratum, a pincerna corrupto largitionibus regiis fuisse propina-
 17 tum. Bardae strati exercitus dissipatus est, aliis caesis, aliis
 captis, in quos rex suo arbitratu animadvertit.
 18 Erat Basilius mutatus ab illo, qui prius fuerat, et factus
 arrogans, demisso ingenio, suspicax in omnes, iracundia inexora-
 19 bili; neque in alios dumtaxat, sed in ipsum etiam praepositum
 cubiculi talem se praebuit. Quem cum odisset atque ipse rerum
 20 administrationem capessere vellet, tum a reipublicae negotiis
 removit, tum domo eum egredi vetuit nec multo post relegavit,
 21 tum actis eius omnibus perquisitis pleraque rescidit, tum mona-
 sterium ab eo exstructum maxima ex parte spoliavit nec agros

ὅθεν ἐκεῖνος διὰ ταῦτα νέφει περισχεθεὶς ἀθυμίας παρεῖτο τὰ 22
 μέλη καὶ ἔμπνους ὥπτιο νεκρὸς καὶ βραχὺ τι διαλιπὼν οὐκ ἐκτὸς
 τὸν βίον ἐξέλιπεν. ὁ δὲ τότε πρῶτον γέγονεν αὐτοκράτωρ ὡς 23
 ἀληθῶς καὶ γνούς πηλίκων δεῖται φροντίδων ἢ τῆς βασιλείας
 5 διοικήσεως, τῆς τε βασιλικῆς ἀβρότητας κατεφρόνησε καὶ τῶν
 λαμπρῶν ἐπιβλημάτων ἀπέσχετο καὶ γλυκυνθυμίαν ἔπασσε ἀπ-
 εσεύσαστο, καίτοι προήν μὴ οὕτω βιούς, ἀλλὰ καὶ ἐρώτων ἡττώ- 24
 μενος καὶ κώμοις καὶ τρυφαῖς ἐαυτὸν ἐκδιδοὺς καὶ βασιλείους
 D IV 116 περιττότησιν ἐνηδόμενος. ἐαυτῷ δὲ μόνῳ προσκληρώσας τὴν 25
 10 ἐξουσίαν τοῦ ὀνόματος μόνον τῆς βασιλείας καὶ τοῦ ἐπισήμου
 χρώματος μετεδίδου τῷ ἀδελφῷ καὶ τινα δορυφορίαν ἐκείνῳ
 ἀπέταξε, βραχεῖαν μέντοι καὶ οὐκ ὑπέρογκον. ὁ δὲ ἔφερε καὶ 26 C
 οὐκ ἡμφισβήτει τῷ ἀδελφῷ, ἡθους ἀναιμένου τυχῶν, οἶμαι, καὶ
 χαίρων ὑγροτέρεα ζωῇ καὶ διαγωγῇ τρυφερεῖ καὶ θήραις καὶ
 15 ἡλικιωτῶν συνουσίαις οἷς συνετρέφετο. τῷ μὲν οὖν ἀδελφῷ
 καὶ ἄμφω εἰχέτην οὕτως.

Ὁ δὲ γε Σκληρὸς τοῦ Φωκά θανόντος λυθεὶς τῆς εἰρκτῆς 27

1 τελευτῇ τοῦ παρακοιμωμένου CE 7 οἷος ἦν ὁ βασιλεὺς πρὸ τοῦ (om.
 E) τῆς ἐξουσίας ἐπιλαβέσθαι (λαβέσθαι E) καὶ οἷος μετὰ ταῦτα ἐγένετο.
 CE καὶ ὅπως ἐκέχρητο τῷ ἀδελφῷ· καὶ οἷος ἦν ἐκεῖνος τὸ ἦθος C
 17 οὗ αὐτοῦ ὁ Σκληρὸς τῆς τυραννίδος εἶχετο. καὶ ὅπως ἐσπεύσαστο. καὶ
 προσῆλθε τῷ βασιλεῖ καὶ ἐδέχθη CE (καὶ ἐδ. om. E)

5 ἀβρότητας B^a(?)wp τῶν D 7 ἐρώτων p* 8 τρυφαῖς]
 μέθαις D βασιλείας Ewp 10 μόνου AE, οἷου R, οἷου C, μόνον
 w*p 13 ἦθος E οἶμαι om. O W o lat. 14 ἔγρ. ζωῇ—διαγ.
 τρυφερεῖ] De chiasmo v. ad XIII 2, 6 ζωῇ p* 15 συνουσία
 E(wp) οἷς A, τῶν οἷς Rwp 17 τ. εἰρκτῆς λυθεὶς D εἰρκτῆς
 AR, εἰρκτῆς Dwp

tantum aut fundos invasit et aedes, sed etiam donaria, tabulas,
 columnas pretiosas. Quas ille ob res animi aegritudine oppres- 22
 sus membrisque resolutis nihil aliud nisi mortuum corpus spirans
 brevi miserabiliter est extinctus. Basilius vero tum demum vere 23
 imperator factus cum intellexisset, quantam sollicitudinem regni
 administratio postularet, delicias regias spreuit, splendidis vesti-
 bus abstinuit omnemque suavitatem repudiavit, quamvis prius 24
 non ita vixisset, sed et amoribus indulgisset, comessationibus et
 voluptatibus deditus regioque luxu delectatus. Ita omni aucto- 25
 ritate sibi vindicata fratri nihil impertiit, nisi nomen et colorem
 insignem, custodia illi quidem attributa, sed exigua neque ma-
 gnifica. Quae ille, ut homo remissioris, puto, ac mollioris ingenii 26
 et voluptarius, venationibus et aequalium suorum consuetudine
 gaudens aequo ferebat animo neque fratri adversabatur. Atque
 illorum erat hic status.

Sclerus autem, Barda mortuo, vinculis solutus a priore in- 27

εἶχετο καὶ αὐθις τοῦ πρὶν ἐγχειρήματος καὶ τυραννεῖν καὶ πά-
 28 λιν οὐκ ἀνεβάλλετο. ὁ δὲ βασιλεὺς γράμμασι πρὸς αὐτὸν ἐγχα-
 ραχθεῖσι παρῆναι τὸν ἄνδρα παύσασθαι τῆς ἀπονοίας ποτὲ καὶ
 μὴ ἀεὶ βούλεσθαι αἴτιον εἶναι πολέμων ὁμογενέσι καὶ τὴν γῆν
 D 29 αἵμασι χραίνειν, καὶ τούτοις χριστιανῶν. ὁ δὲ τῷ τε γῆρα
 5 τρυχόμενος ἤδη καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἰλιγγιάσας σπένδεται καὶ
 30 πρόσσεισι τῷ κρατοῦντι. κἀκεῖνος ὑπὸ σκηνὴν καθήστο βασι-
 λειον, καὶ ὁ Σκληρὸς βάδην ἦει πρὸς τὴν σκηνὴν, ὑπερειδό-
 μενος ἐκατέρωθεν, τὸ μὲν τι διὰ τὸ γῆρας, τὸ δὲ διὰ τὸν ὄγκον
 31 τοῦ σώματος· ἦν γὰρ εὐμεγέθης· ὅτε καὶ τὸ ἡδόμενον εἶπεῖν 10
 ὁ βασιλεὺς Βασίλειος λέγεται “ὃν ἐδεδόκειν προσάγεται μοι
 WIII178 32 χειραγωγούμενος.” οἱ δὲ δορασίᾳ πληγῆναι φασὶ τὸν Σκληρὸν
 33 ἐν τῷ ἀπιέναι καὶ διὰ τοῦτο χειραγωγείσθαι. ἐγγίσαντος δὲ
 PII223A τοῦ ἀνδρὸς τῇ σκηνῇ, κατανοήσας ὁ βασιλεὺς ἔτι τοὺς πόδας
 αὐτοῦ ὑποδομένους ὑποδήμασι φοινικῶς (τὰ μὲν γὰρ ἄλλα 15
 τῆς βασιλείας γνωρίσματα ὁ Σκληρὸς ἀπεδύσατο, τὰ δὲ γε πέ-
 διλα οὐκ ἀπέθετο ‘ἢ γὰρ λάθεται’ ἢ οὐκ ἐνόησεν’) ἀπέστρεψε
 τὰς ὄψεις εὐθύς, μὴ ἄλλως αὐτῷ ἐντυχεῖν ἀνεχόμενος εἰ μὴ
 34 ἐν ἰδιώτῳ στολῇ. ὁ δὲ πρὸ τῆς σκηνῆς ἀπορρέψας τὰ ἐπί- D IV 117
 φθονα πέδιλα οὕτως ὑπέδυν αὐτήν, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐξανέστη 20

1 πρὶν] νῦν B 4 βούλεσθαι om. C exeunte versu 8 ὑπερ-
 ερειδόμενος p* 9 μέντοι ARwp, corr. Di, v. XIV 13, 18. XVIII
 19, 26 11 ἐδεδόκειν D 12.13 φασὶ omisso post ἀποκράτορα
 (v. ad vs. 13) add. λέγουσι D 13 post ἀπιέναι add. πρὸς τὸν
 ἀποκράτορα OwpDi καὶ RwpDi, om. A 15 φοινικῶς D
 16.17 ἀπέθετο ὁ σκληρὸς ἀλλ’ οὐχὶ καὶ τὰ πέδιλα O 17 ἢ λάθεται’ ἢ
 οὐκ ἐνόησεν] Hom. II. IX 537 λάθεται B²DwpDi, λάθεται C, λήθεται
 E, λήθη τ’ A ἐνόησεν RwpDi, ἐνενόησεν A 19 ἐπίφθορα D

28 stituto non recedebat, regnum propere affectaturus. Sed a rege
 per litteras monitus, ut tandem omissa rabie continentium bel-
 29 lorum civilium auctor esse desineret neve terram sanguine pol-
 lueret eoque Christianorum, cum et senectute iam affligeretur
 neque optimam spem foveret, per pactiones ad illum se confert.
 30 Qui cum in regio tabernaculo sedens Sclerum peditem accedere
 videret utrimque suffultum tum quidem ob senectutem, tum ob
 31 molem corporis (grandis enim erat), celebratum illud dixisse rex
 32 Basilius fertur: “Quem timueram, ad me manu ducitur.” Alii
 Sclerum in illo accessu visum amisisse ferunt eaque de causa
 33 ductoribus fuisse usum. Cum prope tabernaculum venisset, rex
 animadversis puniceis eius calceis (nam cetera insignia regia
 Sclerus deposuerat, calceis solis sive per oblivionem sive per
 incogitantiam retentis) statim avertit oculos neque cum eo nisi
 34 privati habitu colloqui sustinuit. Cum igitur ante tabernaculum
 invidiosos illos calceos abiecisset, ita ingresso rex assurrexit por-

καὶ τὸν ἄνδρα ἐδεξιώσατο, καὶ ὠμλησάτην ἀλλήλοιν καὶ ἐκοινω-
 νησάτην τραπέζης καὶ ἐπέτην ἐκ τῆς αὐτῆς κύλικος. τοῦτον 35
 μὲν οὖν τὸν τρόπον καὶ ἡ τοῦ Σκληροῦ τυραννὶς καταλέλυτο,
 αὐτοῦ μὲν κουροπαλάτου τιμηθέντος, τῶν δὲ συναραμμένων αὐτῷ
 5 παραχωρηθέντων ἔχειν δ' ἂν ἕκαστος ἐξ ἐκείνου τυραννοῦντος B
 εἰλήφει, εἴτ' ἐν ἀξίαις ἦν εἴτ' ἐν ἀρχαῖς εἴτε μέντοι ἐν κτήσεσιν.
 Ὁ δὲ βασιλεὺς τὰς τῶν ἀποστασιῶν φροντίδας ἀποφορτί- 36
 σάμενος ἐπὶ τὴν Θράκην ἐξῆει καὶ εἰς Θεσσαλονίκην ἐφοίτησε,
 τῷ περιωνύμῳ μάρτυρι ἀνθομολογούμενος. καταλείψας δ' ἐκεῖ 37
 10 στρατάρχην τῶν ἐπισήμων μετὰ βαρείας δυνάμεως, ἵνα κωλύῃ
 τὰς τοῦ Σαμουήλ ἐκδρομάς, ἐπάνεισι πρὸς τὴν Βύζαντος καὶ
 εἰς Ἰβηρίαν ἀπῆει, κληρονόμος καταλειφθεὶς παρὰ τοῦ κουρο-
 παλάτου Λαβίδ θανόντος τῆς ἐκείνῳ διαφερούσης ἀρχῆς. ἔν- 38
 15 θαιπερ γεγωνὺς καὶ τῆς καταλειφθείσης αὐτῷ χώρας ἐπιλαβό-
 15 μενος καὶ τὸν τοῦ Λαβίδ ἀδελφὸν τὸν Γεώργιον τῆς ἐνδοτέρας
 Ἰβηρίας ἡγεμονεύοντα παρασκευάσας ἡσυχίαν ἄγειν καὶ τοῖς C
 ἰδίους ἀρκεῖσθαι καὶ ὁμηρον τὸ ἐκείνου παῖδα λαβὼν, ἐπὶ Φοι-
 νίκην ἐχώρησε. καὶ τὸν τε τῆς Τριπόλεως ἄρχοντα καὶ τὸν τῆς 39

9 δι κληρονόμος τῆς Ἰβηρίας καταλειφθεὶς δ βασιλεὺς ἐκεῖσε ἀπῆλθε καὶ
 13 δσα κατώρθωσε (ἀπῆλθεν ἐκεῖ ceteris omissis C) CE 13 δσα ἐν
 Ἰβηρίᾳ καὶ Φοινίκῃ κατώρθωσεν O

1 ἐδεξιώσατο] ἐξώσατο E ἐκοινώσατο Ewp, ἐκοινωσάτην D 2. 3 ἡ
 μὲν οὖν τοῦ σκληροῦ τυραννὶς τὸν τρόπον τουτονὶ καταλέλυτο (καταλέλυτο
 D) O 3 καταλέλυται Ewp 4 τιμηθ. κουροπ. O 6 ἀξίαις ἦν
 εἴτ' ἐν ἀρχαῖς AEwp, ἀξίαις (ἐξουσίαις C) εἴτ' ἐν ἀρχαῖς ἦν R, ἀρχαῖς
 ἦν ceteris omissis D 10 κωλύει DEwp 15 τοῦ om. D
 τὸν alterum om. O 16 ἡσυχ. ἄγειν om. D 18 ἐφοίτησε O

rectaque dextera collocutus et eadem uterque mensa usus est
 et ex eodem calice biberunt. Hoc modo sopita Scleri tyrannide, 35
 ipse curopalata est designatus et quem quisque adiutorum eius
 dignitatis vel potestatis gradum quasve possessiones ab illo re-
 gnante acceperat, ea retinere licuit.

Rex curis defectionum levatus in Thraciam abiit et Thes- 36
 salonicam accessit, ut celebri martyro gratias ageret. Ibi viro 37
 illustri cum magnis copiis relicto ad excursiones Samueis
 coercendas Byzantium redit; inde in Iberiam proficiscitur, Davide
 curopalata mortuo, a quo eius ditionis heres institutus fuerat,
 quam ille tenuerat. Ibi relicta sibi ditione occupata, cum Geor- 38
 gium, Davidis fratrem, interioris Iberiae principem compescuis-
 set, ut suis finibus contentus esset, filio eius obside accepto
 Phoeniciam adiit et principem Tripolitanum et Damascenum et 39

Δαμασκοῦ καὶ τὸν τῆς Τύρου καὶ Βηρυτοῦ, κατὰ συνθήκας τῇ
πρὸς τῇ Δάφνῃ Ἀντιοχείᾳ ἐπύοντας καὶ κακοῦντας τὰ ὑπ' αὐτήν,
ἀνέστειλε καὶ δούλωσιν Ῥωμαίοις τηρεῖν ἀνέπεισε καὶ ὁμήρους
καὶ τούτων λαβὼν ἐπανέξενεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἶχον οὕτως.

- 8 Τοῦ δὲ πατριάρχου Νικολάου τοῦ Χρυσοβέργου ἐπ' ἔτει 5
δυοκαίδεκα καὶ μηνὶ ὀκτῶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἐνδιαπρέφαντος, D IV 119
εἶτα τὸν βίον ἐκλειοιπτότος, ὁ μάλιστα Σισίνιος, ἀνὴρ λόγιος
D 2 ἐντεθραμμένος, προχειρίζεται πατριάρχης. καὶ τούτου δὲ ἐπὶ
τρεις ἑνιαυτοὺς τὴν ἐκκλησίαν ἰθύναντος καὶ θανόντος, Σέργιος
κεχειροτόνητο πατριάρχης, ὃς καθηγείτο μὲν τῆς τοῦ Μανουὴλ 10
μονῆς, τῷ πατριάρχει δὲ Φωτίῳ κατὰ γένος προσήκων ἐτύγχανε.
8 Τοῦ Σαμουὴλ δὲ τοῦ τῶν Βουλγάρων ἐξάρχοντος οὐ τὰ
Θρακῶν οὐδὲ τὰ κατὰ Μακεδονίαν μόνον ληιζομένου, ἀλλὰ καὶ
τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐτὴν δέ γε τὴν Πελοπόννησον, τὸν μάλιστα
Νικηφόρον τὸν Οὐρανὸν ἐκπέμπει ὁ βασιλεὺς, τῆς δύσεως 15
χροντα, ὃς παρὰ τῷ Σπερχεῖ ποταμῷ τοῦ Σαμουὴλ κατεσκηνω-

5 περὶ πατριαρχῶν CE 12 περὶ τοῦ Σαμουὴλ καὶ τῶν Βουλγάρων, καὶ
ὅσα κατ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς ἐστήσατο τρόπαια, τὰ μὲν δι' ἑαυτοῦ, τὰ δὲ διὰ
τῶν στρατηγῶν (καὶ ὅσα — στρατηγῶν om. E), καὶ ὅσας πόλεις εἴλε καὶ
φρούρια CE

1 κατὰ ARwp, μετὰ DCw 2 τῇ om. C 3 ἀνέπεισε AEWp,
κατηνάγκασε OWo lat. 4 τούτων RwpDi, τούτου A οὕτω
w* pDi invitis AR, v. ad XIII 6, 16 5 χρυσοβέργου BC
6 ἀρχιερωσύνη w* p invitis AR 7 σισίνιος BD Cedr. (Scylitz.) II
p. 448, 28 8.9 ἐπὶ τρισὶν ἑνιαυτοῖς D 10 κεχειροτόνηται Ewp
12.16 σαμουὴλ] μανουὴλ D 13 κατὰ μακεδόνια μόνον A, μακεδόνων
μόνα (μόνων C) Rwp, corr. Di ληιζομένων D 14 πελοπόννησον
ARw, πελοπόννησον B CpDi ante τὸν μαγ. add. καὶ A, om.
RwpDi 15 Οὐρανόν] αὐτὸν D, compendio οὐρανὸν male intellecto
δύσεως p*

Tyrium et Berytium, qui conspiratione inita Daphnaeae Antio-
chia agrum incursionibus vexabant, coercuit et commovit, ut
Romanis servirent, acceptisque ab his quoque obsidibus domum
rediit.

8. Interea Nicolao Chrysoberge, cum pontificatum annos
XII et menses VIII ornasset, defuncto, magister Sisinnius, vir ab
2 ineunte aetate in litteris versatus, patriarcha designatur; quo et
ipso, cum triennium ecclesiam rexisset, mortuo, Sergius eligitur
patriarcha, qui Manuelis monasterio praeerat, patriarchae Photio
genere coniunctus.

8 Cum autem Samuel, Bulgarorum princeps, non Thraciam
tantum et Macedoniam, sed Graeciam ipsamque Peloponnesum
popularetur, rex magistrum Nicephorum Uranum, praetorem Occi-

μένον παρὰ τῇ ἀντικρὺς ἡπείρῳ ἠύλισατο. καὶ δ' ὕσε τότε 4
πολλὰ καὶ ὁ ποταμὸς ἐντεῦθεν ἀπλωτος ἦν, ἀνέλκυστος ἐδόκει
τῷ Σαμουήλ ἢ τῶν Ῥωμαίων ἐπέλευσις. ὁ Οὐρανὸς δὲ νυκτὸς 5 P II 224 A
ἀνερρενθήσας καὶ κατὰ τινὰ τόπον βατὸν κατανοήσας τὸν ποτα-
μόν, διαβαίνει τοῦτον ἡσύχως μετὰ τῆς στρατιᾶς καὶ ἀφρον-
τιστοῦσιν ἐμβάλλει τοῖς περὶ τὸν Σαμουήλ. καὶ τῷ ἀδοκίμῳ 6
καταπλαγέντες οἱ βάρβαροι ἔπιπτον μηδὲ χεῖρας ἀνταίρωντες,
καὶ τῷ Σαμουήλ δὲ καὶ τῷ ἐκείνου υἱῷ Ῥωμανῷ πληγαὶ ἐπ-
ηρέχθησαν, καὶ ἐάλωσαν ἄν, εἰ μὴ τοῖς νεκροῖς συνανεμίχθησαν
10 σώμασι, καὶ οὕτω λαθόντες διέφυγον.

Ἔτα καὶ ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσεν κατὰ τῶν Βουλγάρων 7
καὶ τῶν ἐν Σαρδικῇ φρουρίων καταστρεψάμενος ἕνα ἐπανήλθεν
εἰς Μοσυνούπολιν. εἶλε δὲ καὶ τὴν μεγάλην Περσθλάβαν καὶ 8 W III 179
τὴν μικρὰν καὶ τὴν Πλίσκοβαν διὰ στρατηγῶν. καὶ ἡ Βέρροια 9 B
15 δὲ παρεδόθη αὐτῷ παρὰ τοῦ Δοβρομηροῦ, προσχωρήσαντος
τοῖς Ῥωμαίοις. τὰ μέντοι Σέρβια πολιορκίᾳ ἐάλω καὶ ὁ τὴν 10
D IV 119 αὐτῶν φυλακὴν ἐμπειστευμένους Νικόλαος, δὴ Νικολιτζᾶν ὡς

1 ἀντικρὺς ARwp, ἀνικρὺ D, ἀνικρὺς Di, γ. Kuehner-Blass Ausf.
Gr. d. griech. Spr. Hannov. 1890 vol. I p. 299 3 ante τῶν
add. κατ' αὐτοῦ Ὄwp 6 αἰφνίδιον (om. AEDi) ἐμβάλλει (ἐμ-
βάλλει A) τοῖς περὶ τὸν σαμουήλ AEWp, τοῖς περὶ τ. σαμ. αἰφνίδιον
ἐπεισι (ἐπεισιν D) O 8 ῥωμανῷ om. CWo lat. 9 συνανεμίχθη-
σαν A(Ewp), ἐαυτοὺς συνανέμιξαν (συνέμιξαν D) O, συμμιζαντες ἐαν-
τοὺς Cedr. l. c. p. 450, 18 13 μωσυνούπολιν ARwp cod. Coisl.
Cedr. (Scylitz.) II p. 452, 10, μωσυνόπολιν D 14 καὶ τὴν πλ.—
στρατηγῶν om. B 15 παρὰ] διὰ O 16 δοβρομηροῦ RwpDi (γ. Cedr.
l. c. p. 452, 18), δρομηροῦ A 16 ἐάλω] ἔλαβε B 17 νικολιτζᾶν
Di invitis ARw Cedr. l. c. p. 452, 20 ante ὡς add. ὑποκο-
ρίζοντες Owp, ὑποκορίζομενοι Cedr. l. c.

dentis, ablegat, qui, cum Samuel ad Sperchium fluvium tentoria
fixisset, in opposita continente castra posuit. Quia vero flumen 4
ob crebras pluvias navigari non poterat, Samuel Romanorum
impetum minime verebatur. Cum autem Uranus noctu loco 5
quodam vadum pervestigasset, eo tacite traducto exercitu Sa-
muelem securum invadit. Barbari re inexpectata attoniti ne 6
armis quidem contra illatis cadunt, vulneratur Samuel una cum
Romano filio, amboque capti essent, nisi inter corpora mortuorum
occultati clam aufugissent.

Post haec et ipse rex bellum intulit Bulgaris et quibusdam 7
Sardicae castellis expugnatis Mosynupolim rediit. Sed et magnam 8
et parvam Persthlabam et Pliscobam per duces cepit. Est ei 9
et Berrhoea per Dobromerum, qui ad Romanos se contulerat, tra-
dita. Serbia vero expugnata sunt, et Nicolaus, quem ob staturae 10
brevitatem Nicolitzam vocabant, cuius custodiae ea tradita erant,

11 βραχὺν τὴν ἡλικίαν ὠνόμαζον· δς καίτοι πατρίκιος τιμηθεὶς
 12 ἀπέδρα πάλιν καὶ πρὸς τὸν Σαμουήλ ἀπελήλυθεν. εἰτ' αὐθις
 13 κατὰ Βιδίνης ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσεν καὶ τὴν πόλιν αἰρεῖ. ἐν
 δὲ ταύτῃ ἐπολιόρκει ὁ βασιλεὺς, ἔπεισιν ὁ Σαμουήλ τῇ
 Ἀδριανουπόλει ἀθρόον καὶ πανηγύρεως ἐκτὸς τελομένης τάς
 14 ἐμπορίας λείαν πεποίητο καὶ αἰχμαλώτων πλῆθος λαβὼν
 15 ὠνόμαζετο. πολλοῦ δὲ τοῦ ποταμοῦ ῥέοντος ἀμελῶς οἱ βάρ-
 16 βαροι κατεσκήνωντο· οὐ γὰρ ἄν ποτε δυνηθῆναι διαβῆναι τὸν
 17 ποταμὸν ἠλπίζον τὸ Ῥωμαϊκὸν σὺνταγμα. πόρον δὲ γνωσθέντος
 δι' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς διέβη καὶ τὸ στρατόπεδον, καὶ πολλοὶ μὲν
 τῶν Βουλγάρων ἀπώλοντο, ὁ δὲ Σαμουήλ διέδρα, τῆς τούτου
 18 σκηπτοῦ καὶ τῆς παρεμβολῆς ἀπάσης διαρπαγείσης. καὶ τὴν
 πόλιν δὲ τῶν Σκοπίων ὁ βασιλεὺς παρειλήφει, δοθεῖσαν αὐτῷ
 19 παρὰ Ῥωμανοῦ τοῦ υἱοῦ Πέτρου τοῦ ἄρξαντος τῶν Βουλγάρων,
 20 ὃς ἡ ταύτης φυλακὴ παρὰ τοῦ Σαμουήλ ἐμπερίστευτο.

1 τῇ ἡλικίᾳ B 2 τὸν om. C 3 (v. vs. 7) βιδίνης ABwp
 Ephraem. 2917, Nicet. Choniat. p. 588, 11, βιδίνης E, βυδίνης R,
 βιδύνης Cedr. (Scylitz.) II p. 454, 20 4 ταύτη B 5 σαμουήλ
 Cw, βασιλεὺς C 5 ἀδριανουπόλει D 7 βιδίνην ARwp, βυδίνην
 CD, v. vs. 3 8 βασ. ante ὅφ' D 9 οὕτως O, οὕτος A, οὕτω
 EwpDi, v. ad XIII 6, 16 11. 12 ἠλπίζον διαβῆναι omissis τὸν
 ποταμὸν et τὸ Ῥωμ. σὺνταγμα D 17 π C, παρὰ Cw, v. ad XVII
 7, 16 post παρὰ add. τοῦ C ante υἱοῦ om. τοῦ CD

11 captus; qui quamvis patricii dignitate ornatus esset, tamen aufu-
 12 git atque ad Samuelem rediit. Deinde rex Bidinam expugnat;
 13 quam dum obsidet, Samuel Adrianopolim subito invadit, cum
 festi diei celebritas extra moenia agitaretur, mercibusque direptis
 14 ac plurimis captis recedit; quem rex Bidina capta rediens ad
 Axium fluvium (Bardarius sic olim dicebatur) stativa habentem
 15 apprehendit. Is cum exundaret, barbari castra negligenter tuc-
 bantur, rati Romanorum exercitum fluvium non esse transiturum.
 16 Sed vado a rege indagato traductoque exercitu, multis Bulgaris
 caesis, Samuelis tentorium et castra universa direpta sunt, ipse
 17 aufugit. Sed et Scopias urbem accepit rex a Romano, Petri
 Bulgarorum olim principis filio, traditam, cui eius urbis custodia
 a Samuele commissa erat.

Εἶτα εἰς τὴν Κωνσταντίνου ἐπανελθὼν ἐδογμάτισε τὰς 18
τῶν ἀπολωλότων ταπεινῶν συντελείας εἰσπράττεσθαι ἐκ τῶν
δυνατῶν· τοῦτο δ' ἐκλήθη ἀλληλέγγνον. πολλῶν δὲ περὶ τού- 19
τον δεηθέντων καὶ αὐτοῦ τοῦ πατριάρχου Σεργίου, ὡς ἂν ἡ
5 ἄδικος αὕτη σχολάσῃ καὶ παράλογος εἰσπραξις, ἦν ὁ βασιλεὺς
ἀμετάπειστος. τῷ χρόνῳ γὰρ καὶ ταῖς νύκταις ὑπάντων κατεπαρ- 20
θεὶς ὑπεροπτικὸς πρὸς πάντας ἐδείκνυτο καὶ οὐκ εὐνοεῖν αὐτῷ,
D IV 120 φοβεῖσθαι δ' ἐβούλετο τὸ ὑπήκοον, καὶ τό τε στρατιωτικὸν τό τε
πολιτικὸν οὐ πρὸς τὸ κρατῆσαν ἔθος, ὃ καὶ νόμον δοκεῖν τοῖς νομο-
10 θέταις τεθέσπισται, διεξάγειν ἤθελεν, ἀλλὰ πρὸς τὴν οὐκείαν κρίσιν
καὶ τὸ θέλημα ἑαυτοῦ. διὸ οὐδὲ τῶν λογίων ἀνδρῶν ἐπιστρέ- 21 P II 225 A
φετο, ἀλλὰ καὶ τοὺς λόγους ἤγητο περιττόν τι χρῆμα καὶ οὐκ
δνήσιμον· ὅθεν ἄνδρας ἀπολεξάμενος ἑαυτῷ οὔτε τῷ γένει οὔτε 22
μέντοι ἐν λόγῳ τὸ ἐπίσημον ἔχοντας ἐκείνους τὰς τε βασιλείους
15 ἐπιστολὰς ἐνεχείρισε καὶ ἐκοινώνει τῶν βουλευμάτων, καὶ αὐτὸς
ἐκείνους ἀφελῶς τὰς γραφὰς ὡς ἔτυχεν ὑπηγόρευεν. ἀλλὰ καὶ 23
τοῖς ταμείοις ἀποφράξας τὰς διεξόδους χρημάτων ταῦτα πλήρη
πεποίηκε· φασὶ γοῦν ἐς εἴκοσι μυριάδας ταλάντων χρυσοῦ ἐν-

1 οἶα (δσα E) ὁ βασιλεὺς ἐδογμάτισεν ὁ Βασίλειος καὶ (δ βασιλ. καὶ om. C)
οἶος (hoc verbo novum incipit argumentum C) ἦν ὁ βασιλεὺς οὔτος
(δ βασ. οὔτος om. E) τὸ ἔθος καὶ οἶος ἦν περὶ τὰ (om. C) χρῆματα, καὶ
δσα συνῆξε καὶ ἐθησαύρισεν CE

1 κωνσταντίναν E ἐπανελθὼν RwpDi, ἐπελθὼν A 5 ἦν RwpDi,
ἦν A 6 ἀμετάπειστος OwpDi, ἀμετάπιστος A(E) ante τῷ
add. καὶ B 11 αὐτοῦ B 14 μέντοι om. O λόγους O
16 ἀφελῶς post γραφὰς CD, om. B 17 πλήρη ταῦτα C 18 χρυ-
σοῦ ταλάντων C

Posthaec Cpolim reversus decrevit tributum pauperum, qui 18
periissent, a locupletibus exigendum esse, quod allelengyum vo-
catum est. Etsi autem multi atque ipse patriarcha Sergius de- 19
precabantur, ut iniqua illa et inaudita exactio tolleretur, tamen
rex a proposito non recedebat. Nam tempore ac tot victoriis 20
elatus insolentem se adversus omnes praebebat ac subiectis for-
midabilis quam carus esse malebat neque cives neque milites pro
recepta consuetudine, quam et legum latores pro lege habendam
esse pronuntiaverunt, sed suo iudicio et arbitrato tractare vole-
bat. Quocirca nullam virorum doctorum rationem habebat ipsam- 21
que doctrinam rem supervacaneam et inutilem iudicabat; proinde 22
viris neque genere neque eruditione claris curam tribuebat epi-
stularum regiarum atque cum iis consilia communicabat, quibus
ipse litteras simpliciter nullaque cum cura dictabat. Sed et fiscum 23
obstructis foribus pecunia refersit; fertur enim ducenta millia

- 24 ἀποτεθησαυρίσθαι αὐτῷ. τὸν γὰρ ἄλλον χρηματισμὸν οὐκ ἂν
 τις ὑπ' ἀριθμὸν δύναιτο ἀγαγεῖν, ὃς τῶν ταμείων αὐτῷ πλη-
 ρωθέντων ὑπὸ γῆν τὰ λοιπὰ ἐθησαύρισεν, ἔλικας ὀρύξας λαβυ-
 B 25 ρινθώδεις. καὶ ὑπερχειλῇ μὲν ἦσαν λίθων πολυτελῶν τῶν τε
 ἄλλων καὶ τῶν λευκῶν, οἷς ἰδιάζουσα κλήσις οἱ μάργαροι, τὰ 5
 26 κιβώτια. τῷ δὲ εἰς χρῆσιν οὐκ ἦσαν, ἀλλὰ βραχεῖς τινες αὐτῷ
 τὴν πορφύραν ἐκόσμον, ἔν' ἔχοι τοὑπίσημον, ἥπερ ἐν προόδοις
 ἐκέχρητο καὶ ὅτ' ἐχρημάτιζε πρέσβεισι καὶ ὅτε τινὰ ἄλλην δη-
 27 μοτελῇ ἐτέλει πανήγυριν. οἱ δ' ἄλλοι τοῖς ταμείοις ἐναποκεί-
 28 μενοι ἄχθος ἦσαν ἐτώσιον. ἦν δ' ἐν μὲν πολέμων καιροῖς 10
 ποικίλος τις καὶ τὴν γνώμην πρὸς τοὺς ὑπὸ χεῖρα πολυειδής,
 ἐν δ' ἡρεμίαις καὶ εἰρηνικαῖς καταστάσεσιν ἀρχικώτερος καὶ
 τὰς ὁργὰς ἐταμίευε καὶ ταύτας συνέχων παρ' ἑαυτῷ ἐθημοσίευσεν
 W III 180 29 ἐν καιροῖς καὶ ἀνταπεδίδου τοῖς ἀμαρτήσασιν. ὢν δὲ τὴν
 C 30 γνώμην στερεὸς οὐ δραδίως ἡλλοίου τὰ δόξαντα. διὸ καὶ πρὸς 15
 οὓς ἂν ἔτυχε μῆνιμά τι τρέφων, οὐ ταχὺ μετήλλαττε τὸ ἦθος D IV 12
 31 αὐτοῖς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν παραστατικὰ τοῦ ἦθους τούτου τοῦ
 αὐτοκράτορος, ἡ δ' ἱστορία ἐχέσθω τῶν ἐπ' αὐτοῦ πεπραγμένων
 καὶ διηγεσθῶ τὰ ἐφεξῆς.
- 9 Ὁ τῆς Αἰγύπτου κατάρχων τὰς πρὸς Ῥωμαίους λύσας 20

20 ὅτι οἱ Ἀγαρηνοὶ τὸν (om. E) ἐν Ἱερουσαλὴμ καθεῖλον ναὸν CE

3 ἐθησαύριζεν (-ιζε B) O	7 ἀνεκόσμον w*p invitis AR	ἐχη
DEwp τὸ ἐπίσημον C	8 ἄλλα C	9 ἐπετέλει D
10 ἄχθ.		
ἐτ.] Hom. II. XVIII 104	πολέμων AO, πολέμων E,	πολέμων w*p
11 πρὸς—χεῖρα om. O W o lat.	12 δ' AR, δι' w*, δι' p*	14 ἐνα-
πεδίδου D	ἀμαρτήμασι D	17 αὐτοῖς om. D
		18 ὑπ' D

- 24 talentum auri in thesauris habuisse. Neque enim alterius pecuniae
 ullus numerus potest iniri, quod conclavibus repletis eam terrae
 25 mandabat anfractibus instar labyrinthi effossis; ceterum et cistellae
 plenae erant gemmis cum aliis tum candidis illis, quae peculiari
 26 nomine margaritae dicuntur. Neque vero iis utebatur, paucis
 exceptis ad insignia purpurae exornanda, qua, cum prodibat aut
 legatis respondebat aut alios publicos festos dies celebrabat, ute-
 27. 28 batur. Reliquae in conclavibus inutile pondus iacebant. Erat
 autem belli temporibus ingenio vario et multiplici adversus
 subiectos, rebus tranquillis et pacatis vehementior; iram dissimu-
 labat apud se suppressam sed occasione data proferebat et delin-
 29 quentibus vicem reddebat. Cumque pertinaci esset ingenio, de-
 30 creta sua haud facile mutabat. Quamobrem si quibus iratus erat,
 31 iis non facile placabatur. Atque haec ad declarandos huius
 imperatoris mores dicta sunt; nunc ad res sub eo gestas secun-
 dum ordinem referendas oratio redeat.

9. Aegypti princeps soluto Romanorum foedere et Hiero-

σπονδὰς τῶν τε ἐν Ἱεροσολύμοις ναόν, ἐν ᾧ τὸ τοῦ κυρίου
μνῆμα, κατηρέλτωσε καὶ τὰ ἐκεῖ μοναστήρια.

Ὁ δὲ βασιλεὺς συνεχῶς τῇ Βουλγαρίᾳ προσβάλλων ἑκάκον 2
ταύτην καὶ ἐκεράϊζε. μὴ δυνάμενος δὲ γε ὁ Σαμουήλ ἀντι- 3
5 παρατάξασθαι τῷ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματι τάφροις τὰς εἰς-
όδους ἀποκλείσαι αὐτῷ ἐπεχείρησε, τὰς δυσχωρίας ἀποφράξας
οἰκοδομαῖς καὶ φύλακας ἐπιστήσας αὐταῖς. ἦκεν οὖν ὁ βασι- 4 D
λεὺς αὐτῆς καὶ ἐβιάσατο μὲν τὴν ἀροδοὺν, ἀπεκρούσθη δὲ τῶν
φυλάκων ἀνθισταμένων ἐρρωμενέστερον· πλὴν οὐκ ἀπέστη τῆς 5
10 ἐγχειρήσεως, ἀλλ' αὐτὸς μὲν προσέμενεν ἔτι πειρώμενος τοῦ
ἐρύματος, ἐκπέπομφε δὲ τῶν στρατηγῶν ἕνα μετὰ τοῦ ὑπ'
αὐτὸν τάγματος ἐτέρωθεν ποθεν, εἰ δύναιτο περιελθεῖν καὶ μη-
χανήσασθαι τι πρὸς τὴν διέλευσιν. ὁ δὲ δι' ὁρῶν καὶ δυσχω- 6
ρῶν πολλῶν διελθὼν καὶ τοὺς Βουλγάρους λαθὼν ἐμπέπτει
15 κατὰ νότου τοῖς τοῦ ἐρύματος φύλαξιν, οἱ τῷ ἀθρόῳ περι-
δεῖς γεγονότες οὐκέτι τῆς φυλακῆς ἐφρόντιζον τοῦ φραγμοῦ,
ἀλλ' ὅπως αὐτοὶ τὸν ὀλεθρον φυλάξωνται περὶ πλείστου ἐτί-
θεντο. τότε δὴ ἀδείας τὸ Ῥωμαϊκὸν δραξάμενον στράτευμα 7
ῥήγνυσι τὸν φραγμὸν καὶ δέεισι καὶ διώκει καὶ πολλοὺς μὲν P11226A

3 ὅσα ἐν Βουλγαρίᾳ (βουλγάροις E) ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Βασίλειος CE
9 ὅπως τοὺς φραγμοὺς τῶν ὁρῶν καθείλεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἰς Βουλγαρίαν
εἰσέβαλε. καὶ (ὅπως τοὺς — εἰσέβ. καὶ om. E) περὶ τῆς τελευταίας τοῦ Σα-
μουήλ CE

1. 2 τὸ μνῆμα τοῦ χριστοῦ O Wo lat. 4 γε om. D 6 ἀποκλείσαι C,
corr. Cw ἐπεχείρησε C 10 ἐγχειρίσεως D 11 ἕνα om. C,
add. Cw 12 ἐπερωθέντων Ewp μηχανήσεσθαι D 14 καὶ
λαθὼν τοὺς βουλγάρους Ewp, om. D

solymitanum templum, in quo domini sepulcrum, et illius loci
monasteria destruxit:

At rex Bulgariam crebris impressionibus vastabat et urebat; 2
cui cum Samuel acie resistere non posset, operam dabat, ut aditus 3
regni ei fossis ductis occluderet et angustias locorum castellis et
praesidiis occuparet. Rex autem iterum aggressus vi per an- 4
gustias facta etsi virtute praesidiariorum repulsus, tamen coe- 5
ptis non destitit, sed permansit subinde castellum tentans, uno
ex ducibus cum suo exercitu misso, si uspiam alibi per ambages
ingressum aperire posset. Is per montes multasque difficultates 6
Bulgaris deceptis ingressus a tergo in praesidiarios irrui, qui
re subita perterriti non iam de munitione tuenda, sed de interitu
vitando laborabant. Ibi Romanus exercitus nullo prohibente rupta 7
munitione transit hostesque persecutus multos occidit, plures capit,

ἀναιρεῖ, πλείονας δέ γε ζωγρεῖ μόλις διαδράντος τοῦ Σαμουήλ.
 8 ὃ γε μὴν βασιλεὺς τοῖς δορυαλώτοις εἰς πεντεκαίδεκα χιλιάδας
 ἀριθμουμένοις ἐξέκοψε πᾶσι τὰ ὄμματα, ἐφ' ἑκάστη ἑκατοστῷ D IV 12
 ἕνα καταλιπὼν ἑτερόφθαλμον, ἐν' εἴη τούτοις χειραγωγός, καὶ
 9 οὕτως αὐτοὺς ἀπιέναι κελεύει πρὸς τὸν σφέτερον ἀρχηγόν. οὗς 5
 ἔκεινος ἰδὼν καὶ τὸ πάθος μὴ ἐνεγκὼν ἰλλυγγιᾷ τε καὶ εἰς γῆν
 λειποθυμῶν καταβάλλεται, μικρὸν δέ τι ἀνεγκὼν καρδιαγμῷ
 10 περιπίπτει καὶ θνήσκει. ἡ δὲ τῶν Βουλγάρων ἡγεμονία τῷ
 νικῶντι αὐτοῦ τῷ Γαβριήλ τῷ καὶ Ῥωμανῷ περιήλθεν, ὃν οὐπω
 ἔναντον ἄρξαντα ὁ υἱὸς τοῦ πατραδέλφου αὐτοῦ Ἀαρὼν ὁ 10
 Βλαδισθλάβος καὶ Ἰωάννης (δικώνυμος γὰρ καὶ οὗτος ἦν) ἀπ-
 B 11 ἔκτεινε. διελθὼν δὲ τὸ ἐν ταῖς δυσχωρίαις ἔρυσμα ὁ αὐτοκρά-
 τωρ, ὡς εἴρηται, ἄλλα τε φρούρια ἐχειρώσατο ἔρυσμα καὶ τοὺς
 ἐν αὐτοῖς Βουλγάρους καὶ ἤκεν εἰς Μοσυνούπολιν, ὅπου αὐτῷ
 12 ἡ τοῦ Σαμουήλ τελευτὴ ἀπηγγέλη. ἄρας οὖν αὐτίκα προσ- 15
 βάλλει τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ πόλεις τε αὐτῆς αἰρεῖ καὶ φρούρια.
 13 ὁ δέ γε τοῦ Σαμουήλ υἱὸς ὁ Ῥωμανός τε καὶ Γαβριήλ (οὐπω
 γὰρ ἀνήρηντο) πέμψας πρὸς τὸν βασιλέα δούλωσιν ὑποσχέται·
 14 μετὰ δέ τινα καιρὸν τοῦ τὸν Γαβριήλ ἀνελόντος Ἰωάννου τοῦ

8 οἱ δὲ τοῦ Σαμουήλ υἱὸς ἀνῆρέθη (ἀνῆρ. ante ὁ E) παρὰ τοῦ (om. C)
 συγγενοῦς αὐτοῦ (om. E) CE 17 οἱ πολλοὶ τῶν ἐπισήμων Βουλγάρων
 προσερχόμενοι τῷ βασιλεῖ (τ. βασ. προσερχ. E) CE

1 αἰρεῖ B γε om. O διαδράντας τὸν σαμουήλ D 2 δο-
 ρυαλώτοις A, δορυαλώτοις E, δορυαλώτοις Owp, δορυαλώτοις Di, v.
 ad XIII 8, 3 3 ἐφ' om. D, ἐν B 9 τῷ ante Γ. om. O
 καὶ om. D 10 ἀαρὼν ante τοῦ O 11 βλαδισθλάβος B^sDEwp
 καὶ ante Ἰ. om. EwpDi ἦν καὶ οὗτος D 17 ὁ Ῥ.] τε καὶ
 ὁ. D 18 ὑποσχέτο Rwp 19 τοῦ prius om. D

8 Samuele vix elapso. Sed rex captivis omnibus, qui circiter XV
 milia erant, oculos effodit singulis centuriis uno duce relicto uno-
 9 culo eosque sic ad suum ducem abire iubet. Quibus ille visis
 atrocitatem rei non ferens, oborta vertigine viribusque destitutus
 10 humi procidit ac parum recreatus ex cardiogmo interit, princi-
 patu Bulgarorum in Gabrielem filium, qui et Romanus dicebatur,
 translato; quem nondum anno elapso frater patruelis, Aaronis
 filius Bladisthlabus Ioannes (binominis enim et hic erat) occidit.
 11 Imperator vero castello angustiarum, ut diximus, superato, cum
 alia firma praesidia una cum defensoribus cepisset, Mosynopolim
 12 pergit, ubi nuntio de Samuelis interitu accepto Bulgarica oppida
 13 et praesidia expugnat. At Samuelis filius Romanus Gabriel (non-
 dum enim caesus erat) per legatos regi servitutem pollicebatur
 14 et tempore quodam interposito Ioannis Bladisthlabi minister adest,

Βλαδισθλάβου θεράπων ἀφίκετο, εὐαγγελιζόμενος τὴν ἀναίρεσιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Σαμουήλ καὶ γράμματα κομίζων ἐπαγγελλόμενα τῷ βασιλεῖ δούλωσιν, προσεργύησαν δὲ αὐτῷ καὶ πολλοὶ τῶν C ἐπισήμων παρὰ Βουλγάρους. γνούς μέντοι τὸν Βλαδισθλάβον 15
 5 ὁ βασιλεὺς οὐ κατὰ τὰς ἐπαγγελίας διανοούμενον, ἐπῆλθεν αὐθις τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ πολλὰς μὲν αὐτῆς ἐληλάτο χώρας, τὴν δὲ τῆς Ἀχρίδος πόλιν, ἐν ᾗ τὰ βασίλεια τοῖς τῶν Βουλγάρων φκοδόμηντο ἀρχηγοῖς, πολιορκίᾳ λαβὼν καὶ ἕτερα φρούρια διὰ στρατηγῶν, ἐπανέξενεν εἰς τὴν Κωνσταντίνον.
 10 Καὶ αὐθις δὲ κατὰ Βουλγάρων ἐστράτευσεν καὶ αὐθις 16
 D IV 123 φρούριά τε καὶ πολλοὺς τῶν βαρβάρων τοὺς μὲν διέφθιρε, τοὺς δὲ συνέσχε ζωούς. ὁ δὲ τῶν Βουλγάρων ἀρχὼν ὁ Ἰω-17
 ἀννης καὶ Βλαδισθλάβος κατὰ τοῦ Δυρραχίου ἐξώρμησε καὶ πολιορκῶν αὐτὸ πῖπτει, ἀρξας ἔτη δύο καὶ μῆνας πέντε. 8 18 D
 15 μαθὼν ὁ βασιλεὺς εὐθὺς ἔξεισι καὶ περὶ τὴν Ἀδριανούπολιν WIII 181
 γενομένῳ προσίασιν αὐτῷ τῶν Βουλγάρων ἐπιφανεῖς τινες, παρα-
 δίδόντες αὐτῷ τὸν Πέρνικον καὶ ἕτερα φρούρια πέντε καὶ τριά-

10 οὐ καὶ αὐθις ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων καὶ ὅσα ἐποίησεν C

1 τὴν] τῆς w*p 3 αὐτῷ om. O 3. 4 καὶ πολλ. τ. παρὰ βουλγ. ἐπισήμων τῷ αὐτοκράτορι OWo lat. 4 μέντοι] δὲ B βλα-
 δισθλάβον B*DEwp 6 αὐτοῖς BD 7 ἀχρίδας D τὰ] καὶ D
 8 ἀρχ. φκοδόμηντο E(wp), ἀρχ. φκοδόμηντο O 9 ἐπανέξενεν D
 κωνσταντινούπολιν D 10 δὲ om. C κατὰ τῶν βουλγάρων
 (βαρβάρων C) τούτων OWo lat. 11 βουλγάρων OWo lat. ἐφθιρε
 D 12 ὁ ante Ἰω. om. O 13 καὶ Bl.] ὁ βλ. O βλαδισθλάβος
 B*DEwp 14 ἡγεμονεύσας τοῦ ἔθνους OWo lat. 15 ἀδριανού-
 πόλιν D 16 αὐτῷ ante γεν. O 17 τὸν om. B τριάκοντα ἐπὶ
 πέντε Ewp, ἐπὶ πέντε τριάκοντα O

ut et caedem Gabrielis ab hero suo factam nuntiet et per litteras regi servitutem promittat, aliique multi ex illustribus Bulgaris ad eum confiuunt. Qui cum intellexisset aliud agere animo Bladi-15
 sthabum, quam pollicitus esset, iterum impressione in Bulgariam facta longe lateque praedas egit et Achrida, urbe Bulgarorum regia, expugnata aliisque castellis per duces suos captis Cpolim redit.

Sed rursus bello illato Bulgaris et castellis occupatis barbaros 16 complures partim interfecit, partim cepit. Quorum princeps Ioan-17
 nes Bladisthabus, dum Dyrrhachium obsidet, cadit, cum biennium et quinque menses regnasset. Quo rex cognito statim egreditur, 18
 cui ad Adrianopolim quidam illustres Bulgari se dedunt, tradito Pernico et aliis XXXV castellis; sed et multi alii ex his barbaris

κοντα, καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ τῶν βαρβάρων τούτων αὐτῷ προσ-
 19 ἐρρύνσαν. καὶ ἡ γυνή δὲ τοῦ Ἰωάννου καὶ Βλαδισθλάβου
 Μαρία ἐπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἀρχιεπίσκοπον Βουλγαρίας
 Δαβίδ μετὰ γραμμάτων ἐκστῆναι τῆς Βουλγαρίας ὑπισχνουμένη,
 20 εἰ ὥνπερ βούλεται τεύξεται. καὶ μετὰ μικρὸν ἤκεν ἡ γυνή 5
 πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, υἱὸς ἐπαγομένη τρεῖς καὶ θυγάτρια
 21 ἕξ· καὶ ἕτεροι δὲ τρεῖς ταύτης υἱοὶ φυγάδες ἐγένοντο ἐν τοῖς
 ὄρεσιν, ἀλλὰ κἀκεῖνοι τῶν ὄρων φυλαττομένων βιασθέντες προσ-
 22 ἦλθον τῷ βασιλεῖ· ἦσαν δὲ οὗτοι ὁ Προουσιάνος καὶ ἄμφω οἱ
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὧν τὸν μὲν Προουσιάνον ἐτίμησε μάλισταρον, 10
 PII 227 A 23 πατρικίους δὲ τοὺς λοιπούς. ὅφ' ἑαυτὸν οὖν τὴν ἅπασαν Βουλ-
 γαρίαν πεποικῶς καὶ τὰ μὲν τῶν φρουρῶν καταστρεφάμενος,
 τὰ δὲ κατοχυρώσας καὶ φρουρὰς αὐτοῖς ἀρκούσας καταλιπών,
 αὐτὸς εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο, θύσων τῇ θεοτόκῃ τὰ χαριστήρια·
 24 καὶ ἀναθέμενος τῷ ναῷ πολλὰ καὶ πολυτελῆ ἐπανεῖκεν εἰς 15
 τὴν ὑπερκειμένην τῶν πόλεων καὶ κατήγαγε θύριαμβον, τιάρη
 ταινιωθεὶς ὀρθίᾳ (ἦν τοῦφαν καλεῖ ὁ δημῶδης καὶ πολὺς ἄν-

2 ὅτι προσερρύν (προςῆλθε E) τῷ βασιλεῖ ἡ γυνή καὶ οἱ παῖδες τοῦ Βλα-
 δισθλάβου Ἰωάννου τοῦ υἱοῦ Ἀαρῶν CE 11 ὅτι κατασχὼν (καταβαλὼν
 E) τὴν Βουλγαρίαν ὁ βασιλεὺς εἰς Ἀθήνας ἀπῆλθε (ἀφίκετο E) τῇ θεο-
 μήτορι ἀνθομολογούμενος CE

1 πολλοὶ om. Ewp βουλγάρων D post αὐτῷ add. τὰ D
 4 δαβίδ—γραμμάτων om. E ὑπισχνουμένη ἐκστ. τ. βουλγαρίας Ewp
 5 τεύξεται C 6 θυγατέρας D 8 ὄρων CDE 9 δ' B^sEwpDi
 προουσιάνος ARwp, προσιάνος D, προουσιανός BDi Cedr. (Scylitz.)
 II p. 469, 11, v. ad XVII 11, 5 10 ὧν R^swpDi, ὧν A προ-
 ουσιάνον ARwp, προουσιάνον D, προουσιανόν BDi 12 φρουρῶν] βουλ-
 γάρων D 16 κατήγαγε D τιάρη] τιά p* 17 τοῦφαν D EwpDi
 δημῶδης D

19 ad eum confluxerunt. Maria quoque, Ioannis Bladisthlabi uxor,
 Davide, Bulgariae archiepiscopo, cum litteris ad illum misso se
 illi Bulgaria cessuram pollicita, si ea quae vellet impetrasset,
 20 paullo post ipsa cum tribus filiis et sex filiabus ad imperatorem
 21. 22 venit. Sunt et tres eius alii filii, Prusianus cum duobus fratribus,
 qui in montes profugerant praesidiis Romanorum occupatos, co-
 23 acti ad regis fidem se conferre, e quibus Prusianum magistrum,
 ceteros patricios fecit. Universa igitur Bulgaria subacta et ca-
 24 stellis aliis eversis, aliis munitis iustisque praesidiis impositis
 Athenas ad exsolvenda deiparae vota est profectus; dedicatis
 in aede huius urbis multis pretiosis donariis in principem urbem
 reversus triumphum duxit, ornatus recta tiara (quam vulgus
 tupham vocat, a typho nimirum et superbia, quam in animis ge-

- θρωπος, τύφον, οἶμαι, ὠνομασμένην, ὥς τετυφῶσθαι ποιούσαν
 τοὺς ταύτη ἀναδουμένους) καὶ οὕτως ἄχρι τῆς τοῦ θεοῦ λόγου
 D IV 124 Σοφίας ἀφίκετο, ἀποδοὺς ἐν ταύτῃ τῷ κυρίῳ τὰ χαριστήρια.
 ἐνθα γενόμενον ὁ πατριάρχης πολλὰ ἱκετεύσας ἐκκόφαι τὸ ἄλλη- 25
 5 λέγγυον οὐ κατεδυσώπησε, καὶ ταῦτα ὑποσχόμενον τοῦτο ποιή- B
 σεν, εἰ τῶν Βουλγάρων κρατήσκειν. οὗτος ὁ πατριάρχης Σέρ- 26
 γιος τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ εἴκοσι ποιμένας ἔτη, μετέθετο τὴν ζωὴν,
 καὶ προεχειρίσθη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησίας ἀρχιε-
 ρεὺς Εὐστάθιος, ὃς τοῦ ἐν τῷ παλατίῳ ναοῦ ἱερέων ἐπρώτενε.
 10 Τῆς Βουλγαρίας δὲ δουλωθείσης τῇ τῶν Ῥωμαίων ἡγε- 27
 μονίᾳ καὶ τὰ τῶν Χορβάτων ἔθνη ὑπέκνυαν, ἀλλὰ μὴν καὶ
 τὸ Σίρμιον. εἰτα κατὰ Ἀβασγίας ἐκστρατεύει ὁ βασιλεὺς, τοῦ 28
 ταύτης κρατοῦντος παρασπονδήσαντος. ἐκεῖ δὲ τούτου γεγο- 29
 νότος, ὅπισθεν ἀποστατοῦσιν ὁ τε Ξιφίας καὶ Νικηφόρος ὁ υἱὸς
 15 Βάρδα τοῦ Φωκά οἱ πατρίκιοι, ἀλλὰ ταχέως ἢ τούτων ἐσβέσθη C
 ἀποστασία, τοῦ μὲν Ξιφία τὸν Φωκᾶν ἀνελόντος, αὐτοῦ δὲ συλ-
 ληφθέντος καὶ δεσμοῦ ἀπαχθέντος εἰς τὴν τῶν πόλεων βασι-
 λεύουσιν. ἄρτι δὲ τὰς περὶ τῆς τυραννίδος ταύτης φροντίδας 30

6 περὶ πατριαρχῶν CE 12 ἐκστρατεία κατὰ Ἀβασγίας CE

1 τύφον ARwp, τύφον Di ὠνομασμένων D ὥς τε τυφῶσθαι D
 2 ταύτην D λόγου om. E 5 οὐκ ἐδυσώπησεν | D 8 ἐν (τῇ
 add. D) κωνσταντινουπόλει (κωνσταντίνου πόλει D) AO, τῆς κωνσταν-
 τινουπόλεως Ewp ἐκκλησίας om. D 9 ante ἐν add. τῶν Ew
 ἐν τῷ παλατίῳ AOp (videtur h. l. Duc unum de libris Pari-
 sinis suis inspexisse, v. ad § 34), ἐν παλατίῳ E, ἐκ παλατίῳ w*
 ante ἱερέων add. τῶν O 11 Κραβάτων wp invitis AR cod.
 Coisl. Cedr. (Scylitz.) II p. 476, 5 ὑπέκνυαν AO, ἐπέκνυαν E,
 ἀπέκνυαν w* 14 ἐπιστατοῦσιν E 16 ξιφίου O συλληφέντος
 (sic) A 17 ἀχθέντος O

stantium excitat) et sic usque ad S. Sophiae aedem pervenit, ibi
 quoque vota domino exsoluturus. Quo cum venisset, patriarcha 25
 multis verbis eum obtestatus, ut allelengyum tolleret, nihil impe-
 travit, quamvis rex pollicitus esset se Bulgaris subactis id esse
 facturum. Is patriarcha Sergius, cum ecclesiam ad annos XX 26
 rexisset, mortem obiit, ac in eius locum suffectus est Eustathius,
 sacerdotum aedis palatinae princeps.

Bulgaria domita Chorbatorum quoque genus et Sirmium Ro- 27
 mano imperio se subiecerunt. Deinde in Abasgiam expeditionem 28
 rex suscipit, cuius princeps pacta violarat. Quo cum venisset, 29
 a tergo defecerunt Xiphias et Nicephorus, Bardae Phocae filius,
 patricii; sed motus ille celeriter est compressus, Phoca a Xiphia
 interempto et Xiphia capto et Byzantium perducto. Qua cura 30

31 ὁ βασιλεὺς ἀποσκευασάμενος συρρήγνυται τοῖς Ἀβασγοῖς· καὶ μάχης ἰσχυρᾶς γενομένης ἔπεσον πολλοὶ ἀμφοτέρωθεν καὶ ἦν ἰσόρροπος ὁ ἀγὼν, εἰτ' αὐθις κροτηθέντος πολέμου νικῶσι Ῥωμαῖοι. καὶ ὁ τῶν Ἀβασγῶν ἡγεμὼν Γεώργιος εἰς τὰ τῆς Ἰβηρίας ἀπέδρα βαθύτερα καὶ μετὰ βραχὺ σπονδὰς αἰτήσας ἐξέστη τῷ βασιλεῖ χώρας ὁπόσης ὁ αὐτοκράτωρ ἐβούλετο, εἰς ὁμηρεῖαν παρασχὼν Παγκράτιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα διανύσας ὁ βασιλεὺς ἐπανεξέσεν.

D 33 Ἦν δὲ διὰ μελέτης αὐτῷ καὶ πρὸς Σικελίαν ἀπάραι, ἀλλ' οὐκ εἰς ἔργον αὐτῷ προέβη τὸ βούλευμα· ἦδη γὰρ αὐτῷ πρὸς 10 34 τέλος κατήντησε τὸ βιώσιμον καὶ ἐνοσηλεύετο. πρὸ βραχέος δὲ τοῦ αὐτὸν ἐκλιπεῖν ὁ πατριάρχης Εὐστάθιος θνήσκει, προστάς D IV 125 35 τῆς ἐκκλησίας τῶν ὁρθοδόξων ἐπ' ἔτεσι ***. τοῦ βασιλέως δὲ νοσοῦντος Ἀλέξιος ὁ τότε τὴν προστασίαν ἔχων τῆς τοῦ Στουδίου μονῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἀφίκετο, τὴν ἱερὰν κάραν 15

4 ἐκστρατεία κατὰ τῶν Ἰβήρων καὶ νίκη κατ' αὐτῶν E, νίκη Ῥωμαίων κατὰ τῶν Ἰβήρων C 11 περὶ πατριαρχῶν CE

1 τοῖς Ἀβασγοῖς—3 εἰτ' αὐθις om. D 3 ante κροτηθέντος add. καὶ D τοῦ πολέμου D 4 ἡγεμονεύων C ante Γ. add. δ Rwp 6 ἐβούλετο ante δ C ὁμηρεῖαν Ewp 7 διανύσας AEwp, κατωρθωκῶς O 9 ἀπάραι AD, ἀπάραι RwpDi 11 κατήντησε (κατήντισε E) τὸ βιώσιμον AEwp, κατήντησεν ἡ ζωὴ O βραχέως wp invitis AR 12 θνήσκει ante δ O προστάς] πρὸς τὰς C 13 ἐκκλησίας ante ἐπ' O ἔτεσι . . . τοῦ A, ἔτεσι τοῦ R, ἔτεσι τέσσαροι τοῦ B et unus P Duc, nisi forte Ducangius annotationem Wolfii ad librum B pertinentem repetivit (v. praeterea bibl. graec. med. aevi ed. Sathas vol. VII p. 159, 3), ἔτεσιν ὀκτώ· τοῦ DCwpDi; Eustathium per sex annos et sex menses ecclesiae praefuisse docet Gedeon πατριαρχ. πίνακες p. 317. De supplementis codicum v. ad XVI 4, 29 et XVII 2, 32

31 rex defunctus cum Abasgis congregitur validaque pugna commissa et multis utrimque caesis, aequo Marte pugnatum est. 32 Sed altero proelio Romani vicerunt, Abasgorumque princeps Georgius in Iberiae interiora profugit nec multo post indutias rogat tantumque agri imperatori cedit, quantum is postulaverat, filio Pancratio obside dato. His rebus prospere gestis rex castra movit. 33 Praeterea cum Basilius in animo haberet proficisci in Siciliam, eius consilium morbo fatali interruptum est. Sed paullo ante eius obitum patriarcha Eustathius moritur, cum orthodoxorum ecclesiae annos *** praefuisset. Cum autem Alexius, monasterii Studii princeps, regi aegrotanti sacrum caput Praeursoris

τοῦ τιμίον Προδρομόμου κομίζων αὐτῷ. καὶ αὐτίκα τοῦτον δ' 36
 βασιλεὺς πατριάρχην προεχειρίσατο, κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην
 καὶ τὴν ζωὴν ἐκλιπύων, ζήσας μὲν καὶ βασιλεύσας χρόνους ἑβδο-
 μήκοντα ἐπὶ δυσίη, αὐταρχήσας δὲ ἐπὶ πενήκοντα ἔτει· τοὺς
 5 γὰρ ἄλλους συνεβασίλευε τῷ πατρί, εἴτα τῷ Φωκῇ καὶ μετ'
 ἐκείνῳ τῷ Τζιμισκῇ.

Τέθνηκε μὲν οὖν γηραιὸς ὁ Βασίλειος, τῆς δ' ἐξουσίας 10 W III 182
 εὐθὺς δ' ἐκείνου σύγγονος ἐπελάβετο, τὸν Κωνσταντίνον φημι, P II 228 A
 μικρόν τι ἐκείνου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἐλαττούμενος.
 10 ὁρᾷ δὲ πεφυκῶς ἦθους καὶ ἀνειμένου ἢ καὶ εἰς ἕξιν ἐλθὼν 2
 βίου ἀργοῦ (οὐδὲ γὰρ ἐκοινώνει αὐτῷ βασιλείου τινὸς ὁ σύγ-
 γονος πρᾶξεως), καὶ αὐταρχήσας τοιαύτην εἶχε διαγωγὴν, ὅπ'
 ἄλλοις μὲν τὴν τῶν κοινῶν διοίκησιν θέμενος, καὶ τούτοις οὐ
 τοῖς ἑαυτῶν ἤδη παρασχομένοις δοκίμιον, ἀλλ' ἀνδράσιν οὐχ
 15 οἷοι τῶν εὖ γεγονότων, ἀλλ' οὐδ' ἐλευθέρων τύχης τυγχάνουσιν,
 ἐθνικοῖς δὲ καὶ μὴ δυναμένοις ὀρθοεπεῖν, ἀλλ' ἀκριβῶς βαρ-
 βαρίζουσιν. ἐκεῖνος δὲ τρυφαῖς ἐξέδωκεν ἑαυτόν· ἥττητο γὰρ 3
 γαστρός καὶ ἀφροδισίων καὶ ἐμεμήνει περὶ τοὺς κύβους τε καὶ

1 τελευταῖα τοῦ βασιλέως (βασιλέως τοῦ E, om. C) Βασιλείου ACE 7 βα-
 σιλεία Κωνσταντίνου τοῦ (om. ACE) ἀδελφοῦ τοῦ Βασιλείου (βασιλέως E)
 ΔR, βασιλεία Κωνσταντίνου B 10 οἷος ἦν τὸ ἦθος ὁ Κωνσταντίνος
 καὶ τὴν διαγωγὴν CE

1 τιμίον om. C 4 post πενήκοντα add. καὶ πρὸς OwρDi 5 συν-
 εβασίλευσε EwρDi 6 τὸν τζιμισκῇ E 7 τῆς ἐξουσίας δ' B
 8 ἀπελάβετο D 9 ἐλαττ. τ. ζωῆς D 11 post βίου add. ἐργα-
 σιανευμένου τε καὶ Owρ βασιλικῆς O 16 μὴ ADEwρ, μὴ
 δὲ R βαρβαριούσιν D 17 ἐνέδωκεν B 18 παρὰ D

reverendi attulisset, illo statim patriarcha designato Basilius eodem 36
 vespere est mortuus; vixit et regnavit annos LXXII, solus rerum
 potitus est per annos L, reliquo tempore collega fuit primum
 patris, deinde Phocae, post illum Tzimisca.

10. Basilio iam sene mortuo, frater CONSTANTINVS statim
 suscepit imperium, illo non multo natu minor. Qui cum esset 2
 natura socors et dissolutus vitaeque otiosae assuevisset (ne-
 que enim frater quicquam officii regii cum eo communi sen-
 tentia gesserat), etiam rerum potitus talem vitae rationem te-
 nebat, rerum administratione aliis mandata iisque, qui nullam
 suae industriae specimen praebuerant, hominibus non modo igno-
 bilibus, sed ne ingenuae quidem conditionis, gentilibus, indisertis
 ac plane barbaris. Ipse rex voluptatibus indulsit, ventris et Ve- 3
 neris mancipium, insanoque studio aleae, theatri, venationis occu-

- 4 τὰ θέατρα, ἀλλὰ μέντοι καὶ περὶ τὰ κυνηγέσια. ἦν δ' εὐμε-
 B γέθης μὲν τὸν ὄγκον τοῦ σώματος καὶ τὴν ἀλκὴν γενναιότητος,
 δειλὸς δὲ τὴν ἕξιν τὴν ψυχικὴν, ὅθεν οὐδὲ πολέμοις κατευ-
 νάζειν ἔκρινε τὰς τῶν βαρβάρων ὁρμὰς, δωρεαῖς δὲ μᾶλλον
 5 καὶ ἀξιώμασι. τοὺς δ' ὑπηκόους καὶ ἐκ ψιλῆς ὑπονοίας ἐκό- D IV 126
 λαζε καὶ διαβολαῖς ῥαδίως ὑπεῖχε τὸ οὖς, καὶ πρὸς θυμὸν
 ὑπῆρχεν ὀξύρροπος, οὐ κατὰ τὸν ἀδελφὸν δ' ἐμηνία, οὐδ' ἐν-
 ἔμενε τῇ ὀργῇ, ἀλλὰ ῥῆον εἰς τὴν ἀντίρροπον διάθεσιν μετετί-
 6 θετο καὶ ἡνιάτο κακῶς τινα διαθήμενος. πολλοὺς δὲ τιμωρού-
 μενος τοῦ φωτὸς ἐστέρει τοὺς πλείονας, ἐκκόπτων σφίσι τὰ 10
 ὄμματα, καὶ κουφοτέραν τῶν ἄλλων ταύτην τὴν κόλασιν ἔκρινε
 καὶ ταύτῃ ἐκέχρητο μᾶλλον, ὥς ἀπράκτους ποιοῦσθαι τοὺς κατα-
 δικαζομένους αὐτῇ.
- C 7 Γυναικὶ δὲ νέος ὢν συζυγεῖς Ἑλένη τῇ θυγατρὶ Ἀλυπίου,
 ἀνδρὸς τῶν ὑπὲρ λίαν τότε τυγχάνοντος, τρία ἔξ ἐκείνης ἔσχε 15
 θυγάτρια· καὶ τὴν μὲν θανάτῳ ἀπέβαλεν, αἱ δὲ παῖδες αὐτῶ
 8 ἐν τοῖς βασιλείοις ἦσαν τρεφόμεναι. ὢν ἡ μὲν πρεσβυτέρα
 Εὐδοκία λοιμικῶ τὸ κάλλος λωβηθεῖσα νοσήματι θελήματι τῶ
 9 θεῶ καθιέρωτο· αἱ δὲ γε λοιπαὶ ἦσαν παρὰ τῷ πατρὶ αὐταρ-

14 περὶ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου (om. C) καὶ τῶν ἐκ-
 τομιῶν (ἐκτομίων E) αὐτοῦ θεραπόντων CE

1 περὶ om. D 3. 4 ἔκρινε κατευν. O 5 ἀξιώμασι D 7 ἐν-
 ἔμαινε (sic) A 9 τινὰ κακῶς D διατιθέμενος E 12 μᾶλλον
 post καὶ D ταύτην D ποιήσῃ E 14 συζ. Ἑλ.] συζυγῆσαι
 λέγει D ἑλένη AE, ἑλένη O^wDi, v. ad XIII 1, 2 15 τότε
 om. O 16 post μὲν add. ταύτας τεκοῦσαν Rwp 17 πρεσβυτέρα]
 v. ad XIII 3, 6 18 εὐδοκία om. D λοιμικῶ w* 19 καθ-
 ιέρωθῃ Ewp

4 patus. Et quamvis corpore procero et robustissimo esset, tamen,
 qua erat animi ignavia, barbarorum motus non bellis, sed potius
 5 muneribus et honoribus compescendos statuebat. Subiectos autem
 ob nudam suspicionem puniebat, calumniis aures facile praebebat,
 iracundus, neque vero irae ita tenax ut frater, sed placabilior,
 6 quem, si aliquem male tractasset, facti paeniteret. Cum autem
 multos puniret, plerisque oculos effodiebat, eo supplicio, ut ce-
 teris leviores quodque condemnatos quiescere cogeret, saepius
 constituto.

7 Ex Helena uxore, filia Alypii viri illis temporibus potentis-
 simi, tres filiolas adulescens suscepit, quas illa mortua in regia
 8 educabat. Ceterum Eudocia natu maxima ob formam morbo
 9 pestilenti laesam ultro se deo consecravit. Reliquas nulla patria

χήσαντι, μηδέν τι περὶ αὐτῶν πατρὶ προσήκον λογισαμένῳ. τὴν 10
 χεῖρα δ' ὧν ἐλευθέριος οὐκ ὀρθῶς ἐχρῆτο τῇ ἀρετῇ, ὅθεν καὶ
 εἰς τὰς ἀντιθέτους κακίας ἐξέπιπτε. τοῖς μὲν γὰρ περὶ αὐτόν, 11
 οἱ βάρβαροι ἦσαν, ἀνδράποδα, ἅπερ αὐτὸς ἐκτίσαστο καὶ ἐξ-
 5 ἔτεμε καὶ θαλαμηπόλους καὶ κατευναστήρας ἐκέκτητο, δς καὶ D
 τιμῶν καὶ ἀρχῶν τῶν πρώτων ἠξίωσεν, ἀμάξαις ὄλαις ἐχορήγει
 τὰ χρήματα, τοῖς δ' ἄλλοις πεφεισμένως τὴν χεῖρα προέτεινε.
 τὰ μὲν οὖν τῆς γνώμης οὕτως εἶχε τοῦτω τῷ αὐτοκράτορι.
 Τὰ δ' ἐκτὸς συμπεσόντα διεξίτω ὁ λόγος. οἱ Πατзинάκαι, 12
 10 Σκῦθαι δ' οὗτοι ὡς ἔμπροσθεν εἴρηται, διαβάντες τὸν Ἰστρον
 τῇ χώρᾳ τῆς Βουλγαρίας οὐ μικρῶς ἐλυμήναντο. ἀλλὰ τοῦτοις 13
 ἀντεπελθὼν Κωνσταντῖνος ὁ Διογένης ὁ τοῦ Σιρμίον κρατῶν,
 D IV 127 δς καὶ δούξ ὠνομάσθη τῆς Βουλγαρίας, ἐτρέψατό τε αὐτοὺς
 καὶ ἡρεμεῖν ἠνάγκασε τὸν Ἰστρον διαπεράσαντας. τοῦ βασιλέως 14
 15 δὲ Βασιλείου θανάτος δύο ἐνιαυτῶν ἦσαν φόροι ἀνείσπρακτοι
 (ἐδίδου γὰρ ἐκεῖνος ὑπέρθεσιν ταῖς εἰσπράξεσι, φειδόμενος τῶν
 ἐπιστελῶν)· οὗτος δὲ καὶ τὰ τῶν παρελθόντων ἐνιαυτῶν καὶ τὰ 15
 τῶν ἐφ' οἷς αὐτὸς ἤρξε τριῶν ὄντων ἀσυμπαθῶς εἰσепράξατο, PII 229 A

9 περὶ Πατзинάκων CE 14 ὅπως ταῖς εἰσπράξεσιν ὁ βασιλεὺς οὗτος
 ἐξέτριψε τὸ ὑπέρκοον CE

1 προσήκον πατρὶ C 2 ἐχρῆτο w* p 4 οἱ R w D i, οἱ A p καὶ
 om. B D 5 καὶ ante κατ. om. D δς] οὗς R w p 6 ἠξίωσε
 καὶ D 7 ante τὴν add. ἔγαν O w p D i 8 οὖν om. C
 9 συμπεσόντα p* διεξίτω D 10 σκῦθαι (sic) A D post ὡς
 add. καὶ R w p ἔμπροσθεν] XVII 1, 21 11 μικρῶν ἐλυμῖνοντο
 D 12 ἀρχῶν O 13 τε om. D 17 ἐπερτελῶν E καὶ prius
 om. D i invitis A R w p τὰ prius om. C

cura imperator factus complectebatur. Erat ille quidem manu 10
 ad largiendum prompta, sed cum benignitate non recte uteretur,
 in opposita liberalitati vitia delabebatur. Nam ut in barbaros 11
 familiares suos, mancipia, quae ipse empta castrarat cubiculoque
 curando et somno conciliando praefecerat, summos honores et
 magistratus conferebat, ita iisdem tota plaustra pecuniarum lar-
 giebatur, ceteris parce admodum manum porrigebat. Atque hi •
 mores eius imperatoris fuere.

Nunc quomodo res externas gesserit, exponamus. Patzinacae, 12
 quam Scythicam esse gentem supra diximus, tralecto Istro Bul-
 gariae non parva detrimenta intulerunt. Verum eos Constan- 13
 tinus Diogenes, Sirmii praefectus, qui et Bulgariae dux appel-
 latus est, ultra Istrum profligatos quiescere coëgit. Cum autem 14
 rege Basilio mortuo (is enim tributariis clementer spatium dabat)
 biennii vectigalia deberentur, ille et ea et eius triennii, per quod 15

- καὶ ταῦτα αὐχμοῦ συμβάντος πολλοῦ ἐφ' ὅλῳ τῷ χρόνῳ τῆς
 16 βασιλείας αὐτοῦ· ὅθεν οἱ πένητες ἐξετρίβησαν. στόλον δὲ τῶν
 Ἀγαρηνῶν κατὰ τῶν λεγομένων Κυκλάδων νήσων ἐκπεπλευ-
 κότια ὁ τῆς Σάμου στρατηγὸς κατηγωνίσατο, δώδεκα μὲν νῆας
 αὐτάνδρους ἐλών, τὰς δὲ λοιπὰς σκεδασθῆναι πεποιηκώς. 5
 17 Ἦδη δ' εἰς γῆρας ἐλάσας ὁ αὐτοκράτωρ βαθὺ καὶ τῷ ἐκ
 W III 183 τοῦτου μαρσμοῦ καὶ νόσον τινὰ συνεισπεσοῦσαν τῷ σώματι
 18 ἐσχηκώς περὶ τοῦ διαδεχομένου τὸ κράτος ἐσκέπτετο. ἔγνω
 τοῖνυν τὸν πατρίκιον Κωνσταντῖνον τὸν Δαλασσηνὸν ἐπὶ μὲν τῶν
 θυγατέρων κηδεστήν ποιήσασθαι καὶ τῆς βασιλείας διάδοχον, 10
 καὶ στέλλει τὸν αὐτὸν ἄξοντα, ἐν τῷ τῶν Ἀρμενιακῶν θέματι
 B 19 τὴν κατοικίαν ποιούμενον· ἀλλὰ μήπω τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου ἀφ-
 ικομένου ἐτέρας γίνεται γνώμης ὁ Κωνσταντῖνος καὶ τινα τῶν
 ἐν τέλει ἀνδρῶν εὐγενέτην τε τὰ ἐξ αἵματος καὶ ἀνηγγμένον εἰς
 τὴν τοῦ ἐπάρχου ἀρχὴν αἶρει πρὸς τὴν διαδοχὴν καὶ πρὸς 15
 20 κῆδος τῶν θυγατέρων μῶς. ἀλλ' εἶχε τι πρὸς ἑκβασιν ἢ αἰ-
 ρεσις πρόσσαντες· γυναικὶ γὰρ ὁ λαμπρὸς ἐκεῖνος συνεβίου ἀνῆρ·
 21 ἦν δ' οὗτος ὁ κατὰ τοὺς Ἀργυροὺς Ῥωμανός. τί γοῦν πρὸς

8 περὶ τοῦ Δαλασσηνοῦ A 12 ὅπως τὸν Ἀργυρόπαιον (ἀργυροῦ C)
 Ῥωμανὸν γαμβρὸν εἰς τὴν θυγατέρα ὁ βασιλεὺς ἐποίησατο, τὴν ἐκεῖνον
 σύμβιον ἀποκαρῆναι ποιήσας (τὴν—ποιήσας om. E), καὶ Καίσαρα τοῦτον
 (om. E) ἀνείπε CE καὶ διάδοχον τῆς βασιλείας κατέλειπεν C

2 στόλων E 3 ἐκπεπλευκότων E 4 κατηγ. στρατηγὸς O 6 εἰς] ἐς
 EwpDi 8 διαδεξαμένου B 10 ποιήσ. κηδεστήν O 11 τῶν
 om. D 13 βασιλεὺς O 14 εὐγενὴν E, εὐγενῇ wp 15 αἰρεῖται
 Rwp 16 ἐπὶ μὲν O 17 συνεβίω Ewp

- ipse imperavit, tributa immisericorditer exegit, quamvis toto eius
 regni tempore pauperes ex magna siccitate inopia premerentur.
 16 Classem Agarenorum contra Cycladas insulas, quae dicuntur,
 missam Sami dux devicit, duodecim navibus una cum viris captis,
 reliquis dissipatis.
 17 Imperator autem iam provectae aetatis praeter senectutis
 tabem alio quoque morbo affectus de successore regni deligendo
 18 deliberans, in animo habebat patricium Constantinum Dalas-
 senum, desponsa filia, et generum asciscere et regem creare;
 mittit igitur, qui eum ex Armeniaca provincia, ubi vitam agebat,
 19 arcesset. Sed ante eius adventum Constantinus sententia mu-
 tata quendam virum primarium nobilique genere ortum et ad
 praefecti dignitatem evectum tam successorem, quam filiae ma-
 20 ritum eligit. Sed cum res difficultatem haberet, quia illustris
 21 ille vir Romanus Argyrus uxorem habebat, quid machinatur rex?
 Iram gravissimam et praecipitem contra hominem simulat et sa-

τοῦτο μηχανᾶται ὁ βασιλεὺς; σκήπτεται κατὰ τοῦ ἀνθρώπου
 χόλον καὶ τοῦτον ἐπαχθῇ τε καὶ βίαιον, καὶ στέλλει τοὺς ἐκείνον
 D IV 128 μὲν ἐπὶ κολάσει ἀπάξοντας, τῇ δ' αὐτῷ συνοικουσίῃ κερουῶντας
 τὴν τρίχα καὶ ἐφ' ἐτέραν ζωὴν μεταστήσοντας. ἡ δὲ τὸ σκηνοῦρ- 22
 5 γούμενον ἀγνοήσασα ἐτοίμως ἑαυτὴν παρέσχε πρὸς τὴν τοῦ C
 βίου ἀπαλλαγὴν· ἡ μὲν οὖν τὴν κόμην τε ἀπετμήθη καὶ μέ-
 λαινα μετημφίαστο, ὁ δὲ μετήχθη πρὸς τὰ βασιλεία, καὶ ἡ δευ-
 τέρα τῶν θυγατέρων τοῦ Κωνσταντίνου συζεύγνυται αὐτῷ πρὸς
 συμβίωσιν. ἡ γὰρ τρίτη διὰ τὸ τὴν ἐκείνου εὐνέτειραν ἄκου- 23
 10 σαν διαζυγῆναι αὐτοῦ παραιτήσασθαι τὴν μετ' αὐτοῦ συμβίωσιν
 λέγεται. καὶ ὁ μὲν συνήρμωστο τῇ Ζωῇ, ὁ δὲ βασιλεὺς Κων- 24
 σταντῖνος τρεῖς ἐπιβιούς ἡμέρας τῇ συνοικήσει αὐτῶν ἀπέτισε
 τὸ χρεῶν, ἑβδομηκοντούτης καὶ πρὸς γεγονώς, ἐνιαυτοὺς δὲ
 τρεῖς ἐνὸς ἐνδέοντος μηνὸς τῆς βασιλείας κατορχησάμενος.
 15 Ῥωμανὸς δὲ λοιπὸν, δς Ἀργυρόπωλος ἐκαλεῖτο, τῶν σκήπ- 11 D
 τρων ἐπιλαμβάνεται καὶ αὐτίκα τὸ ἀλληλέγγνον φορολόγημα
 ἐξέζυθεν ἐξέκοψε καὶ τοῖς τοῦ θεοῦ ὑμνωδοῖς τοῖς τῇ μεγάλῃ ἐκ-

1 ὧπως ἐκάρη ἡ τοῦ Ῥωμανοῦ σύμβιος E 11 τελευταίῃ τοῦ βασιλέως
 Κωνσταντίνου CE 15 βασιλεία Ῥωμανοῦ τοῦ Ἀργυροπόλου (ἀργυρο-
 πούλου A, ἀργυροῦ CD) AR, Ῥωμανὸς ὁ ἀργυρο-^{πλ} B οἱ ἐξέκοψε τὸ
 ἀλληλέγγνον CE καὶ ἐπηύξησε τὴν ῥόγαν τῶν κληρικῶν τῆς μεγάλης ἐκ-
 κλησίας καὶ χρεοκοπίαν ἐποίησεν C

1 μηχανᾶ D σκέπτεται E 3 κερουῶντας BD 4 τρίχα] πρῶτα D
 5 παρέσχεν εἰς O 6 ἀπαλλαγὴν BC τε om. C μέλαινα D
 7 δευτέρα] τρίτη D, sed v. Cedr. (Scylitz.) II p. 485, 14 8 συ-
 ζεύγνυται αὐτῷ—9 τὴν ἐκείνου om. E 9 τρίτη] δευτέρα D, v. ad
 vs. 7 11 post μὲν add. καίσαρ ἀναρρηθεὶς B^sCwp, v. arg. ad
 § 19 συνήρμωστο O 13 πρὸς γεγονώς] προσγεγονώς D 15 ἀρ-
 γυρόπουλος D, v. ad XVII 6, 2 16 ἀντιλαμβάνεται B 17. p. 574, 1
 μεγάλη^ε κκληρωμένοις A, omisso ἐκκλησία, quod tenent RwpDi

tellites mittit, qui eum ad supplicium ducerent eiusque uxorem
 coma tonsa ad aliud vitae genus transferrent. Illa simulationis 22
 ignara mutationem eam alacri animo admittit resectoque capillo
 nigrum vestitum sumit; at illi in regiam traducto altera filia
 Constantini nubit. Nam tertia, quod prior illius uxor invita ab 23
 eo segregata esset, eius coniugium recusasse fertur. Sic ille 24
 Zoën duxit, Constantinus vero triduo post nuptias debitum naturae
 persolvit, septuagenario maior, cum regno tres annos, uno mense
 deempto, insultasset.

11. ROMANVS deinceps, qui Argyropolus vocabatur, sceptris
 potitus tributum allelengyum statim radicitus evulsit; dei canto-

κλησίᾳ κεκληρωμένοις τὴν ἐκ τῶν βασιλικῶν ταμείων χορηγου-
 μένην τῶν χρυσίνων διανομὴν προσθήκη ἐπηύξησεν, εἰδὼς ἐνδεῶς
 2 αὐτοῖς ἔχειν τὰ χορηγούμενα. γέγονε γάρ ποτε τῆς τοῦ θεοῦ
 λόγου ἐπωνύμου Σοφίας μέγας οἰκονόμος, ἐπεὶ τῷ βασιλεῖ
 ἀνείτο πρόσθεν οἰκονόμον τῆς ἐκκλησίας ταυτησὶ προχειρίζεσθαι.⁵
 3 καὶ τοὺς διὰ χρέα δημόσια καθειργμένους ἢ καὶ ἰδιωτικὰ ἡλευ-
 4 θέρωσεν, τὰ μὲν ἀποτινύς, τὰ δὲ δημόσια ἀφαιεῖ· καὶ χρημά-
 των πολλῶν διάδοσιν ἐποιήσατο ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Κωνσταν-
 PII 230 A τίνου τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ καὶ αἰχμαλώτους πλείστους ἐπρίατο,
 καὶ ὅσοι τῶν ἐπισκόπων ἐκ τοῦ ἀλληλεγγύου φορολογήματος¹⁰
 εἰς ἐνδειαν συνελήλυθισαν, παρ' αὐτοῦ ἀνεκτῆθησαν, καὶ τοὺς
 κακωθέντας παρὰ τοῦ τελευτήσαντος βασιλέως ἢ ἐν πηρώσει
 5 μελῶν ἢ ἐν δημεύσειν οὐσιῶν ἢ ἄλλοιως παρεμυθήσατο. ὑπ- D IV 13
 οπιτευθεὶς δὲ ὁ μάγιστρος Προυσιάνος ὁ Βούλγαρος λάθρᾳ τῇ
 τῆς Αὐγούστης Ζωῆς ἀδελφῇ τῇ Θεοδώρα κοινολογεῖσθαι καὶ¹⁵
 τῇ βασιλεῖᾳ ἐποφθαλμεῖν, συλλαμβάνεται καὶ φρονεῖται, ἔτα
 6 καὶ πηροῦται τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ ἡ Θεοδώρα εἰς τὸ Πέτριον
 περιορίζεται, καὶ ὁ ἐπ' ἀδελφιδῇ δὲ τοῦ βασιλέως γαμβρὸς

13 οὗ δὲ Προυσιάνος (πρασσιανός E, προουσιανός C) ὑποπιτευθεὶς ἐπὶ τυραν-
 νίδι ἐνφυλώθη CE καὶ ὁ Διογένης Κωνσταντίνος ἐπὶ ὁμοίᾳ αἰτίᾳ καθείρχθη C

1 βασιλείων EwpDi 2 εἰδὼς p* 2.3 αὐτοῖς ἐνδεῶς C 5 πρῶ-
 τον D οἰκονόμους Ewp 6 τοὺς] τοῖς C χρέους D κατ-
 ειργμένους p* διωρεῖ καὶ D 7 ἀποτινύς AR, ἀποτύννις w*,
 ἀποτύννις p* 7.8 διάδοσιν ante χρημάτων D 11 συνελήλυθισαν
 A (ἐλθόντες Cedr. (Scylitz.) II p. 486, 20), συνελάθησαν RwpDi,
 corr. B-W αὐτοῦ D 12 πηρώσει D 14 προουσιανός ARwp,
 πρασιανός E, προσιανός D, Προυσιανός Di, v. ad XVII 9, 22 ὁ
 βούλγαρος om. O 17 πέτριον Ewp 18 ἀδελφῇ C

ribus magnae ecclesiae attributis regiam aureorum largitionem
 e fisco tribui solitam adauxit, cum sciret id stipendium iis non
 2 sufficere, quia aliquando aedis S. Sophiae oeconomus fuerat, quo-
 niam id munus huius ecclesiae ab rege prius solebat tribui.
 3 Ob aes alienum sive publicum sive privatum nexos liberavit, illo
 4 abolito, hoc soluto; pro rege Constantino socero maximam pecu-
 niam distribuit, plurimos captivos redemit, episcopos per allelen-
 gyum ad egestatem redactos refocillavit, qui a defuncto rege
 sive corpore mutilato sive bonis publicatis sive aliis modis afflicti
 5 erant, consolatus est. Sed magistrum Prusianum Bulgarum su-
 spectum, quasi clandestina cum Theodora, Zoës Augustae sorore,
 consilia haberet regnoque inhiaret, comprehensum in custodiam
 6 dedit ac postea caecavit. Theodoram in Petrium relegavit, Con-

Κωνσταντῖνος δ Διογένης, ὡς τυραννίδα μελετῶν κατηγορηθεὶς, B
δεσμευθεὶς ἐν πύργῳ καθείργνυται.

Τοῦ μέντοι τῆς Ἀβασγίας ἡγεμονεύοντος Γεωργίου θα- 7
νότος ἢ τούτου σύζυγος σπονδὰς ἐζήτησε καὶ σύνοικον τῷ 8
5 υἱῷ. καὶ ὁ βασιλεὺς τὰς τε σπονδὰς ἀνεκαίνισε καὶ τὴν παῖδα 8
Βασιλείου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τὴν Ἑλένην νύμφην εἰς Ἀβασγίαν
ἀπέστειλε, τὸν νυμφίον Παγκράτιον κουροπαλάτην τετιμηκώς.
ὁ δὲ βασιλεὺς κατὰ τοῦ Χάλεπ ὀρμήσαι, δ καὶ Βέρροια λέγεται, 9 WIII 184
ἡβούλετό τε καὶ ἡτοιμάζετο. πολλὰς γὰρ τῶν πόλεων τῆς τε 10
10 Φοινίκης καὶ τῆς Συρίας τοῦ Νικηφόρου καὶ τοῦ Ἰωάννου
τῶν βασιλέων ὑπαγαγόντων τῇ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ, ὁ μετ'
ἐκείνους Βασίλειος σχολάζων ταῖς κατὰ Βουλγάρων μάχαις C
καιρὸν οὐκ ἔσχε τὰς ἐαλωκυίας ἀσφαλίσασθαι πόλεις· αἱ δ' 11
ὁμως, μέχρι μὲν περιῆν ἐκεῖνος, οὐκ ἐτόλμων εἰς προὔπτον
15 τὸν τῆς δουλείας ζυγὸν ἀποσεύσασθαι. τοῦ δὲ Κωνσταντίνου 12
τῶν σκῆπτρων ἐπιλημμένου καὶ ἀνειμένως τὴν βασιλείαν ἰθύ-
ναντος, οἱ τῆς Ἀγαρ ἀπόγονοι τοῦτον εἶναι τὸν καιρὸν γνόντες
πρὸς τὸ μελετώμενον αὐτοῖς ἐπιτήδειον, τοῖς τῶν πόλεων φρου-

3 δι ἐσπείσατο τοῖς Ἀβασγοῖς καὶ τὴν ἰδίαν ἀνερπὴν νύμφην ἔδωκεν (ἐκεῖνος
ἀπέστειλεν E) CE 15 δι οἱ Ἀγαρηνοὶ καιροῦ λαβόμενοι τῶν πόλεων
ἐπελάβοντο (ἀπελάβοντο E) CE ὅς παρὰ τοῦ Φωκά καὶ τοῦ Τζιμισκῆ
ἀφηγέθησαν C

1 ὡς τυραννίδα μελετῶν AEWp, ἐπὶ τυραννίδος μελέτη O 2 δεσμη-
θεὶς O 3 βασιγίας punctis notatum D 6 ἐλένην AE, ἐλένην
O^{swDi}, v. ad XIII 1, 2 ἀβαγγίαν BD 7 Πανκράτιον p*
8 καὶ om. BC 12 σχολάζων post βουλγάρων Rwp 13 καιρὸν
post ἔσχε BC ἀσφαλίσασθαι AR, ἀσφαλίσασθαι (sic) w*, ἀσφα-
λίσασθαι p* 14 προὔπτον AR, προὔπτον wp, v. ad XVII 13, 18.
18, 20. XVIII 2, 3. 15 16 ἰθύνοντος RwpDi

stantinum Diogenem, neptis ex sorore maritum, ob affectatae
tyrannidis crimen vinctum in turrin coniecit.

Mortuo Georgio, Abasgiae principe, viduam eius renovan- 7
dum foedus et filio uxorem petentem utriusque voti compotem 8
fecit, renovato foedere et Helena ex fratre Basilio nepte in Abas-
giam missa, cuius sponsum Pancratium curopalatam designavit.
Chalepum urbem, quae et Berroea dicitur, oppugnare rex insti- 9
tuit eamque rem parat. Nam cum Nicephorus et Ioannes reges 10
multas urbes Phoeniciae et Syriae Romanorum imperio subiec-
sent, Basilius, qui successit, Bulgaricis expeditionibus occupatus
has urbes firmandi otium non habuit, quamvis illae, quoad is vixit, 11
iugum servitutis aperte excutere non auderent. Ceterum cum 12
Constantinus rerum potitus regnum dissolute administraret, Aga-

ροῖς ἐπιτίθενται, καὶ τούτους διαχρησάμενοι αὐτοὶ τῶν πόλεων
 13 γεγόνασιν ἐγκρατεῖς. ὁ δὲ τοῦ Χάλεπ ἀρχηγὸς καὶ ἐκδρομὰς
 ποιούμενος συνεχεῖς αὐτὴν τε τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ὅσα πρόσσικα D IV 13
 14 ἔθνη τῶν Σύρων γῇ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις ὑπήκοα ἐληίζετο. ᾧ
 D ἀντιπαράταξάμενος ὁ τῆς Ἀντιοχείας δούξ, ἔτι περιόντος τοῦ 5
 αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου, αἰσχυρῶς ἡττήθη, καὶ τοὺς πλείους
 τῶν σὺν αὐτῷ ἀποβεβληκῶς μόλις ἠδυνήθη φυγεῖν ἐκείνος.
 15 τοῦτον ὁ Ῥωμανὸς ἀφελόμενος τὴν ἀρχὴν προεχειρίσατο ἕτερον
 ἐξώρμησε δὲ καὶ αὐτὸν προσίαι πρέσβεις μετὰ
 δώρων πολυτελῶν πρὸς τοῦ Χαλεπίτου ἀπεσταλμένοι, αἰτου- 10
 μένου συγγνώμης τυχεῖν καὶ τὴν δουλείαν ἀνανεώσασθαι καὶ
 ἀποδοῦναι τὰς εἰσφοράς, αἵπερ ἔτυχον ὑστερήσασαι, καὶ ταῦτας
 16 ἐτησίως εἰσφέρειν μετ' εὐγνωμοσύνης εἰς τὸ ἐπὶ. ὁ δέ, καίτοι
 πολλῶν καὶ στρατηγίαις ἐπιφανῶν ἀποτρεπόντων αὐτῷ τὴν εἰς
 τὸ πρόσω φορὰν ὡς ἀσύμφορον καὶ σπείσασθαι συμβουλευ- 15
 ὄντων, οὐκ ἀνείργετο τῆς δρμῆς, ἀλλὰ ῥᾶον κρατῆσαι τῶν
 PII 231 A Ἀγαρηνῶν ἐφαντάζετο καὶ τοῦτο κατωρθώκως μέγα τι καὶ
 17 ὑπέρογκον ᾧετο ἐκείνῳ περιποιήσασθαι σεμνολόγημα. ἄπεισιν
 18 οὖν ἐν Συρίᾳ καὶ βάλλεται χάρακα. Ἀραβες δέ, αὐτόσκειυ

8 οὗ ἐστράτευσε κατὰ τοῦ Χάλεπ, καὶ προσῆλθον (προσῆλθεν C) αὐτῷ
 πρέσβεις (πρεσβεία C) CE εἰρήνην αἰτοῦσα, ὁ δὲ οὐκ ἐσπέισατο C

1 διαχειρισάμενοι DEwpDi 2 δὲ om. E καὶ om. B 3 πρόσ-
 σικα] πρόσσοι καὶ E 4 τῶν] τῇ RwpDi 6 κωνσταντίνος D
 10 πολλῶν O ἐσταλμένοι w*p invitis AR αἰτούμενοι BsDEwpDi
 12 ὑστερήσασθαι D 13 αἰτησίως (sic) A τοῦπιόν BC, τοῦπιον D
 15 τὸ] τὰ DEwpDi 16 ἀνείργετο ARCw, ἀνείργετο C, ἀνείργετο w*p

reni id tempus commodum esse rati ea exsequendi, quae animis
 13 agitarant, caesis praesidiis urbes occupant. Chalepi vero urbis
 princeps et continentibus excursionibus et populationibus ipsam
 Antiochiam aliasque finitimas Syriae gentes Romanae ditionis
 14 vexabat; a quo dux Antiochenus, Constantino modo superstitē,
 15 turpiter victus, plerisque suorum amissis, vix effugerat. Cui
 Romanus successore dato ipse quoque ad bellum ivit; cum autem
 in itinere Chalepitae legati cum muneribus magnis ei occurrissent,
 veniam petentes ac servitutis renovationem et pensionem tribu-
 torum non solutorum, quae in posterum etiam quotannis cum
 16 bona gratia daturus esset, pollicentes, quamvis multis illustribus
 ducibus ab ulteriore progressu tamquam inutili deterrentibus
 pacemque suadentibus, rex tamen coeptis non destitit, Agarenos
 facile se victurum ratus et re bene gesta magnum ac memorabile
 17 nomen consecuturum. Progressus igitur in Syriam vallum com-
 18 munit. Sed Arabes, homines expediti atque audaces, in celeribus

τινες ἄνθρωποι καὶ τολμηταὶ κέλῃτες, ἐφ' ἑπὶ ὠκυπόδων
 γυμνοὶ ἐκατέρωθεν ἐλόχων τοῦ χάρακος καὶ τοὺς εἰς συλλογὴν
 ἀπύοντας χιλοῦ ὕδατός τε ἀρδεῖαν ἐκθορόντες ἀγῆρουν ἢ καὶ
 σνήρηπαζον, ὥς τοὺς τε στρατιώτας καὶ τὴν ἑπὶ αὐτῶν
 5 ἀπειρηκέναι τῷ δάψει. εἴτα συνηθέστεροι γεγονότες ταῖς ἐκ- 19
 δρομαῖς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους οἱ Ἄραβες καὶ οἶον καταγνόντες
 δεῖλιν αὐτῶν, ἀθρόον ἀπὸ τῶν μετεώρων ἐξωρμηκότες καὶ
 βαρβαρικὸν ἀλαλάξαντες καὶ πλήθους φαντασίαν ἀπεργασάμενοι
 τῷ μὴ συνασπισμὸν τηρεῖν, ἀλλὰ διεσπασμένως ἐκτρέχειν καὶ B
) IV 131 ἐπιέναι ἀσυντάκτως τῷ χάρακι, ἐκδειματοῦσιν ἅπαν τὸ στρα-
 τιωτικὸν καὶ εἰς φυγὴν τρέπουσι. καὶ κἂν ἕλῳ δ' αὐτοκράτωρ 20
 αὐτός, τῆς περὶ αὐτὸν ἐκταραχθείσης φρουρᾶς καὶ λελοιπνίας
 ἀφρουρήτον τὸν φρουρούμενον, εἰ μὴ τις αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἑπὶ
 ἀνέλαβε καὶ φεύγειν ἐπέρρωσεν ἐκπεπνευκότες τῷ δέει μικροῦ.
 15 ἀπήεσαν μὲν οὖν οἱ Ῥωμαῖοι ἀτάκτως ὥς ἕκαστος ἔτυχε θέοντες. 21
 οἱ δὲ βάρβαροι τὸ παράλογον τῆς τροπῆς τεθηπότες, κατὰ τῶν 22
 ἀποδιδρασκόντων οὐκ ἐπεξέθεον, ἀλλὰ κατὰ τοῦ χάρακος ἔθεον,
 ὀλίγους τῶν ἐπιφανεστέων ζωγρήσαντες, καὶ τὴν τε σκητὴν
 διηρπάκασιν τὴν βασιλείον, μεστὴν οὖσαν πλούτου παντοδαποῦ C

5 οἱ Ἄραβες ἀθρόον τῷ χάρακι ἐπελθόντες, ἐτρέφαντο τοὺς Ῥωμαίους, καὶ
 δ βασιλεὺς ἔφυγε CE καὶ τὸ στρατόπεδον διηρπάγη C

1 ἄνθρωποι] βάρβαροι BC 5 γεγονόταις p* 8 ὑπεργασάμενοι D
 10 ἐπιέναι BE τῷ om. D 11 καὶ ἂν ἕλῳ Ewp, καὶ ἕλῳ
 ἂν D ante δ add. καὶ RwpDi 14 ἀνέλαβε CDi, ἀναθέμενος
 Psell. p. 35, 6 φεύγειν] φέρειν B 15 ἕκαστος om. C 16 δὲ
 om. E 18 ἐπιφανῶν BC

equis nudi ab utraque valli parte collocatis insidiis, si qui pabu-
 latum aut aquatum exierant, eos impetu facto caedebant aut
 capiebant, ita ut et milites et equi siti deficerent. Deinde incur- 19
 sionibus illis magis assuefacti et Romanos ignaviae damnantes
 subito ex montibus decurrere et sublato barbarico clamore, spe-
 ciem multitudinis praebentes, quod non densata acie, sed laxata
 excurrerant nulloque ordine vallum invadebant, omnem exer-
 citum territum in fugam verterunt. Atque ipse imperator etiam 20
 captus esset, a turbata custodia incustoditus relictus, nisi quidam
 eum in equum sublatum ad fugam cohortatus esset metu paene
 exanimatum. Romani igitur nullo ordine temereque fugiebant; 21
 neque vero barbari fuga inexpectata stupefacti fugientes per- 22
 sequebantur, sed vallum ingressi, paucis illustribus captis dire-
 ptioe regio tabernaculo, variarum opum et regiae magnifi-

καὶ πολυτελείας βασιλικῆς, καὶ τὴν ἄλλην ἀποσκευὴν ἐφ' ἑαυ-
τοὺς ἀναθέμενοι ἐπανεΐζευξαν.

- 12 Ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς Ἀντιόχειαν διασέσωστο σπουδῇ τῶν
περὶ αὐτὸν κάκειθεν ἐπὶ τὴν Κωνσταντίνου ἀνέδραμεν, οὐκέτι
τὴν πρόσθεν τῆς ψυχῆς δεικνύων διάθεσιν, ἀλλ' ἄλλοιωθεὶς 5
2 τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀλλοίωσιν. ἵνα γὰρ τῶν ἀπολωλότων ἰσο-
στάσια κτήσῃται, πράκτωρ ἀντὶ κρατοῦντος ἐγένετο καὶ πικρὸς
λογιστής, παῖδας πατέρων γεγηρακότα χρῆα πραττόμενος καὶ
W III 185 πυρκαϊᾶς ἀνάπτων κατὰ τῶν ὑπηκόων, ὥσπερ δ' χρόνος ἦδη
D πολὺς πρεσβέυσας κατέσβεσεν ἢ τέως κατέχωσεν ὑπὸ σποδιᾷ. 10
3 ἐντεῦθεν πολλοὶ πατρῶων οἰκιῶν καὶ ἀγρῶν ἀπηλαύνοντο καὶ τὴν
πρὶν εὐκληρίαν ἐκδιδυσκόμενοι εἰς πενίαν λαμπρὰν συνηλαύ-
4 νοντο. τῶν δ' οὕτω πραττομένων οὐδὲν εἰς τὸ δημόσιον εἰσ-
εφέρετο, ἀλλὰ σεμνεῖον οἰκοδομῆσαι καὶ ναὸν τῇ θεομύτῳ
προθέμενος καθιδρύσασθαι ἐκεῖ καὶ ταῦτα κατεδαπάνη καὶ ἐκ 15
τῶν βασιλικῶν θησαυρῶν ἀνήλισκεν ἕτερα, ἄρτι μὲν ἀνεγείρων,
ἄρτι δὲ καταστρέφων τὸ ἦδη ἀνεγερθὲν καὶ ἡ μετεωρότερον D IV 13
ἀνοικοδομῶν αὐθις αὐτὸ ἡ εὐρύτερον ἢ τὸν σχηματισμὸν ποι-

3 δι (ὅπως E) ἐπανελθὼν δ βασιλεὺς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν (πόλιν
C) βαρέως τοῖς ἐπ' αὐτὸν προσεφέρετο CE 13 καὶ (om. C) περὶ τῆς
παρὰ τοῦ Ῥωμανοῦ (παρ' ἐκείνου E) δομηθείσης μονῆς CE

3. 4 εἰς τὴν (om. C) ἀντιόχειαν διασέσωστο post αὐτὸν BC 4 κων-
σταντινούπολιν DEwp 7 ἀντὶ κρ.] ἀντικρατοῦντος D 8 γεγη-
ρακότων E χρεω|πραττόμενος D 9 καὶ C, κατὰ corr. Cw ὥσπερ
AR, ὥσπερ w*, ὥσπερ p* 10 κατέσβεσεν D σποδῆς D 11 post
πολλοὶ add. τῶν DEwp 11. 12 καὶ τὴν—συνηλαύνοντο om. BC
13 οὕτω πραττομένων ABCWo lat., οὕτως εἰςπραττομένων RwpDi
18 αὐθις ἀνοικοδ. B

centiae plenum, ceterisque impedimentis in equos suos impositis
redierunt.

12. Rex vero studio militum suorum Antiochiam perductus
indeque Byzantium propere reversus non eodem erat animi habitu,
2 sed mutatus in deterius. Nam ut amissa pensaret, exactor factus
est pro imperatore et acerbus quaestor, obsoleta patrum debita
a liberis exigens rogisque contra subiectos accensis, quos temporis
3 diuturnitas vel exstinxerat vel cineribus obruerat. Inde multi
paternis acedibus et agris pellebantur et pristinis opibus spoliati
4 ad insignem adigebantur egestatem. Quae cum fierent, nihil in
fiscum inferebat, sed monasterio aedque in honorem matris dei
curatis exstruendis non eam modo pecuniam, verum etiam e fisco
depromptam consumebat, modo aedificans, modo aedificata di-
ruens vel altius vel latius efferendo vel formam vel aliud quid

κίλλων ἢ τρόπον ἄλλον τὸ καινιζόμενον ἀλλοιῶν. ἀπένειμε δὲ 5
καὶ προσόδους τοῖς μονασταῖς, οὐκ ἀναλόγους μονάζουσιν, ἀλλὰ
τρυφῶσι προσηκούσας καὶ βίον ἔλκουσιν ἀνειμένον καὶ ἀβρο-
δίατον, χώρας δ' ἅσας τῶν δημοσίων, καὶ ταύτας τὰς πιστάτας P II 232 A
5 καὶ παμφόρους, ἀφοσιώσας αὐτοῖς. ἀλλὰ μὴ πλείω περὶ τούτων.

Κατέλαβε δὲ τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων Ἀμερ ὁ τοῦ Χαλε- 6
πίτου υἱὸς σὺν δώροις πολλοῖς, τὴν εἰρήνην ἀνανεοῦμενος, καὶ
ὁ βασιλεὺς ἐπὶ ταύτῃ ἐπένευσεν. ἡ βασιλὶς δὲ Ζωὴ ἀφικομένη 7
εἰς τὸ Πετρίον τὴν ἑαυτῆς ἀδελφὴν Θεοδώραν ἀπέκλειρε μο-
10 ναχὴν. ἐκδημήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως τῆς πόλεως ὁ Διογένης 8
Κωνσταντίνος ὡς τυραννίδα μελετῶν καὶ ἀποδοῦναι μέλλων
εἰς τὸ Ἰλλυρικὸν κατεσχέθη καὶ ἐταζόμενος ἑαυτὸν κατεκρήμνισε
καὶ ἀπέθανεν, ἵνα μὴ τοὺς συνειδότες ἐκφάνῃ τῇ βίᾳ νικώ-
μενος. τότε μέντοι Ἀραβες μὲν τὴν Μεσοποταμίαν κατέδραμον, 9 B
15 οἱ δὲ γε Πατιζινάκοι τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν τοῦ Ἰλλυρικοῦ
παράλιον οἱ Ἀγαρηνοί. τούτοις δὲ μόνοις στόλος Ῥωμαϊκὸς 10
προσβαλὼν τὰ πλείω τῶν σκαφῶν ἐνέπρησε καὶ κατέκασεν·

6 περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Χαλεπίτου CE 10 περὶ Κωνσταντίνου τοῦ Διογέ-
νους CE 14 περὶ διαφόρων ἐθνῶν τὰ ὑπὸ Ῥωμαίους ληιζομένων CE

1 δὲ om. D 2 χορηγίας BC 3 τρυφηλοῖς BC ἀβροδίατον
Ewp 4 post δ' ἅσας add. καὶ πόλεις BCwp 5 ἀφιερῶσας BCwp
6 χαλέπου E 9 πέτριον w* p invitis AR 10 καὶ τοῦ βασ. τ.
πόλεως ἐκδημήσαντος BC 11 ὡς om. BCwp ἀποδοῦναι ARwp,
corr. Di 12 ἐφωράθη BC ἐξεταζόμενος D 13 ἐκφάνῃ
AR, ἐμφάνῃ Cw, ἐκφάνῃ wpDi 14 τότε] τὸ D μέντοι om.
BC μὲν om. D κατέλαβον D 15 πατιζινάκοι Rwp Cedr.
(Scylitz.) II p. 499, 7, πατιζινά καὶ D; v. ad p. 200, 6 ante τὴν
prius add. καὶ B 16 μόνος D

mutando. Sumptus etiam monachis suppeditavit, non illi vitae 5
generi sed hominibus delicatis et voluptariis aptos, consecratis e
publico provinciis totis iisque pinguisimis et fertilissimis. Atque
haec hactenus.

Amer, Chalepita filius, urbem regiam cum magnis muneri- 6
bus ingressus pacem a rege impetratam renovavit. Regina Zoë 7
in Petrium profecta suam sororem Theodoram pro monacha to-
tondit. Constantinus Diogenes post regis ex urbe discessum 8
regnum affectans, dum in Illyricum aufugiturus est, captus est;
qui cum interrogaretur, se praecipitem dedit morique maluit,
quam vi coactus perdere consicios. Iis temporibus Arabes Meso- 9
potamiam incursarunt, Patzinaci Bulgariam, oram Illyrici mari-
timam Agareni. Cum quibus solis congressa classis Romana ple- 10
rasque eorum naves incensas combussit; qui e pugna navali

οἱ δ' ἐκ τῆς ναυμαχίας ἀποδιδράσκοντες κλύδωνι περὶ τὸ Σι-
 11 κελικὸν διεφθάρησαν πέλαγος. καὶ αὖθις ἐξ Ἀφρικῆς περὶ
 πον τὰς χιλίας νῆας ἐξέπλευσαν καὶ πολλὰς τῶν νήσων ἐνιά
 12 τε τῶν παραλίων ἐδήλωσαν. ἀλλὰ τῇ τούτων μοίρᾳ περιτυχοῦσαι
 νῆες Ῥωμαϊκαὶ καὶ πολλοὺς ἀνείλον καὶ πεντακοσίους εἶλον 5
 13 ζούσας, οἱ τῷ βασιλεῖ ὑπὸ δεσμοῖς ἐκομίσθησαν. ἀλλὰ καὶ ὁ
 πρωτοσπαθάριος Γεώργιος ὁ Μανιάκης τῶν παρεμφρατιδίων
 C πόλεων στρατηγῶν τῆς Ἐδέσης ἐκράτησεν, ἔνθα καὶ τὴν αὐτό- D IV 13
 γραφον ἐπιστολὴν τοῦ θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 14 εὐρηκὼς τῷ βασιλεῖ ἐξάπέστειλε. λιμοῦ δὲ τὴν Καππαδοκίαν 10
 καὶ τὸν Ἀρμενιακὸν καὶ τὴν Παφλαγονίαν πιέζοντος, καὶ αὖθις
 ἀκρίδος τὴν ἐφ' αὐτὴν κεραϊζούσης, πολλοὶ μεταναστεῦσαι τῶν πα-
 15 τριδίων αὐτῶν ἠγαγκάσθησαν, οὓς χρυσίου διανομαῖς ἀνακτησά-
 μενος ὁ κρατῶν πέπεικεν αὖθις τὰς ἐνεγκούσας καταλαβεῖν.
 16 σεισμῶν δὲ γενομένων ξενῶνές τε κακῶς διετέθησαν καὶ οἱ ἀντί- 15
 πορθμοὶ τῆς Βυζαντίδος ἀνδρῶνες, οἱ διατητήριον ἔκπαλαι

6 περὶ τῆς αὐτογράφου ἐπιστολῆς τοῦ κυρίου (om. C) Χριστοῦ (om. AE)
 τῆς περὶ τὸν Αὔγαρον (τ. π. τ. Αὔγ. om. CE; cf. Cedr. (Scylitz.) II p. 501, 14
 et Euseb. H. E. I 13) ACE 10 περὶ τῶν μεταναστευόντων διὰ τὸν
 λιμόν CE 15 περὶ σεισμῶν C καὶ περὶ τῶν παθόντων τῶν ὑπὸ σεισμοῦ
 δημοσίων οἰκῶν E

1 τὸν D 3 νῆας et νῆες A (dubium, utrum νῆας mutatum sit
 ex νῆες an νῆες ex νῆας), νῆας D, νῆες RwpDi 4 τῇ om. Rwp
 post μοίρᾳ add. τινὶ BCwp περιτυχοῦσα D 5 τριήρεις Rwp
 καὶ ante πολλοὺς om. BCwpDi 6 ἐκομίσθησαν p* 8 ἐδέσ-
 σης DwpDi 10 λιμόν C, corr. Cw 11 τὸν (τῶν D) ἀρ-
 μενιακὸν (ἀρμ. A, ἀρμενιακῶν D) AR, τὸ ἀρμενιακὸν wpDi, sed v.
 Ann. Comn. II p. 109, 6 et cod. Coisl. Cedr. (Scylitz.) II p. 163, 8
 παμφλαγονίαν D 12 post ἐφ' αὐτὴν add. σχεδὸν πάσαν BCwp
 κεραϊζούσης p* 16 ξενῶνες D οἱ] ἡ D διατητήριον D

11 evaserant, in mari Siculo tempestate perierunt. Ex Africa quoque
 circiter mille naves egressae multas insulas et loca maritima
 12 quaedam vastaverunt. Sed Romanae naves earum partem ad-
 eptae et multos sustulerunt et quingentos captos ad regem in
 13 vinculis miserunt. Protospatharius vero Georgius Maniaces, ur-
 bium ad Euphratem sitarum praetor, Edesa potitus epistolam
 dei et servatoris nostri Iesu Christi manu scriptam, quam ibi
 14 invenerat, regi misit. Ceterum fame Cappadociam et Armeniam
 et Paphlagoniam premente, locustis vero Orientem infestantibus,
 15 multi coacti sunt patria relicta novas sedes quaeritare, quibus
 imperator auri largitionibus sublevatis persuasit, ut ad sua re-
 16 verterentur. Hospitales domos atque aedificia Byzantio obversa,
 quibus antiquitus ii, quorum corpora vel sacro morbo vitata vel

τοῖς τὰ σώματα λελωβημένοις ἐκ τῆς νόσου τῆς ἱερᾶς καὶ τοῖς
λελεπρωμένοις τετάχεται. ἀλλὰ καὶ τούτους ὁ βασιλεὺς ἀν- 17 D
εκαίνισε καὶ τοῦ τὸ ὕδωρ εἰς μεγαλόπολιν εἰσάγοντος ὀλκοῦ διαρ-
ρηχθέντος ἐπεμελήσατο.

- 5 Ἦδη δὲ οἱ πρὸς τέλος ἤγγικε τὸ βιώσιμον, τὸ δ' ὅπως ἀπεβίω 13
διηγητέον. ἄρτι τῆς βασιλείας ἐπιτυχὼν χρόνους ἑαντῶ καὶ τῆς 2
ζωῆς καὶ τῆς ἀρχῆς ἐπεμέτρει μακρούς, καὶ ταῦτα ἐξηκοντούτης
ὧν ὅτε τῶν σκῆπτρων ἐπέληπτο, καὶ διαδοχὴν τῇ βασιλείᾳ κατα-
λιπεῖν ἐκ τῆς δοφύος αὐτοῦ ἐφαντάζετο, μηδ' ὅτιπερ ἡ βασιλὶς
10 ἢ συνώκιστο πεντηκοντούτις ἦν καὶ ὑπέρακμος καὶ ἀνικμος
τὴν νηδὸν πρὸς σπερμάτων ὑποδοχὴν δυνάμενος συνιδεῖν. πρὸ- 3 PII233 A
τερον μὲν οὖν ἐσπονδάκει περὶ τὰ ἀφροδίσια καὶ κατέτεινεν
ἑαυτὸν καὶ χρίσμασί τισιν ἐκέχρητο καὶ τῇ συνοίκῳ προσήρτα
λιθίδια, ὥς δὴ τι ἐνεργοῦντα περὶ τὴν κύησιν. ἡ δὲ καὶ ἀμ- 4 WIII186
15 μάτων καὶ ἐπασμάτων ἠγείχετο καὶ προσέλετο ἐπαρδὰς. ἐπεὶ 5
δ' ἐγνώκει μάτην πάντα γινόμενα ὁ κρατῶν καὶ ἀπεγνώκει τὸ
σπουδαζόμενον, οὐκ ἐθ' ὁμοίως διέκειτο περὶ τὴν εὐνέτειραν,

11 οὐ πρότερον ὁ βασιλεὺς κατέτεινεν ἑαυτὸν περὶ μίξιν παιδοποιῆας ἐφ-
έμενος· ἀπογνούς δὲ ταύτης, οὐ συνεχῶς προσῆε τῇ βασιλίσσῃ. ἡ δὲ αὐτὸν
ἐμίσησεν C

1 τῆς ἱερᾶς νόσου B 2 ἀνεκαίνισσε p* 3 μεγαλόπολιν A (v. ad
XV 12, 18), τὴν μεγαλόπολιν ODi, τὴν μεγάλην πόλιν Ewp διαρ-
ρηχθέντος om. D 5 πρὸς om. E ἤγγισε BC 7 καὶ alterum] κατὰ
p* 8 ὅτε τῶν—10 πεντηκ. ἦν om. E 10 πεντηκοντούτης Dwp
11 νηδὸν w*p invitis AR 13 χρίμασι w*p invitis AR 14 ἀμ-
μάτων EDi, ἀμμάτων ARwp, ἀσμάτων DWo lat., v. Psell. p. 32, 3
16 πάντα μάτην DEwp 17 περὶ ARwp (v. XVI 6, 23), πρὸς C

lepra infecta erant, recipiebantur, terrae motibus labefactata idem 17
rex renovavit et aquaeductum urbis magnae fractum refecit.

13. His peractis fata ei instabant; quo autem pacto sit
defunctus, exponendum est. Regno modo potitus longa sibi et 2
vitae et regni tempora pollicebatur, quamvis sexagenarius im-
perio potitus, seque regni successorem e lumbis suis ortum re-
licturum somniabat neque reputabat reginam, quam in matri-
monio habebat, quinquagenariam effeto utero ineptam esse ad
semen prolificum excipiendum. Ac principio quidem rei venerae 3
magna contentione incumbibat, unctionibus quibusdam utendo
et coniugi lapillos appendendo, qui conceptum adiuturi vide-
rentur, illa ferente omnia ac ne a ligamentis et carminibus qui- 4
dem atque incantationibus abhorrente. Sed cum omnia frustra 5
esse neque se voti compotem posse fieri imperator cerneret, non
iam eodem erga uxorem amore affectus rarius illam invisibat,

6 ἀλλ' ἤτιον αὐτῇ προσήει. ἦν γὰρ καὶ φύσει νωθῆς πρὸς μίξιν D IV 13¹
 καὶ μαλθακώτερος, ἥδη δὲ καὶ ὁ χρόνος αὐτῷ τὴν κίνησιν
 7 ἤμβλυνεν. ὥς δέ τινες αὐτῷ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ ἐξεμετρήθησαν
 B ἐνιαντοί, καὶ ἀποστρόφως εἶχε πρὸς τὴν βασιλίссαν, ἥ δὲ καὶ
 καταφρονουμένη πρὸς μῖσος ἠρέθιστο καὶ πλέον δι' ὀμλίαν 5
 8 ἀνδρός. ἦν δέ τις καὶ πρὸ τῆς βασιλείας ἐκτομίας ὑπηρέτης
 τῷ βασιλεῖ, τοῦτω δὲ ὀμαίμονες ἦσαν, ὧν εἰς ἦν καὶ ὁ Μιχαήλ,
 9 ἀνὴρ ὃν τὴν ὄψιν ἡ φύσις ἀπέξεσεν εἰς ἀκριβῆ ὠραιότητα. τοῦτον
 ὁ ἀδελφὸς μετὰ τὴν βασιλείαν παρέστησε τῷ Ῥωμανῷ προσ-
 ληφθῆσόμενον ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ τοῖς θαλαμηπολοῦσι τὸν νεανίαν 10
 10 κατέταξε. τοῦτον τῷ ἔρωτι ἀλοῦσα ἡ βασιλὶς ἐπυρπολεῖτο τὴν
 ψυχὴν καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐκείνου κάλλος καθ' ἐκάστην ὀρώμενον
 11 ὑπανάφλεγε. μισούμενος δ' αὐτῇ πρῶην ὁ ἐκτομίας τότε καὶ
 προσεκαλεῖτο καὶ ὀμλίας ἡξίωτο γνησιώτερον, εἴτα καὶ περὶ
 12 τοῦ Μιχαήλ ἠρωτᾷτο τοῦ ἀδελφοῦ. πολλάκις δὲ τοῦτον γενο- 15
 C μένου, δεινὸς ὧν ἐκείνος συνῆκε τὸν ἔρωτα καὶ τῷ ἀδελφῷ
 ὑπέθετο καὶ προσιέναι τῇ βασιλίσῃ, καὶ εἰ περὶ τοῦ ἐκείνου

6 ὅπως ὁ Παφλαγὼν Μιχαήλ προσελήφθη παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ὡς
 ἠράσθη αὐτοῦ ἡ Ζωή, καὶ οἱ διὰ τὸν ἔρωτα ὁ βασιλεὺς Ῥωμανὸς ἐπ-
 εβουλεύθη καὶ τέθηκεν C

2 μαλθακώτερος Ewp καὶ om. D κίνησιν ARwp, βίνησιν Cw
 4 καὶ alterum om. BCwp 5 μῖσος ex μῖσος mutat C 7 δ'
 ἦσαν ὀμαίμονες Rwp καὶ om. BC 8 ὄψιν ἡ φύσις] φύσιν D
 ἐς BC 10. 11 τ. θαλαμηπολοῦσιν ἐκείνον συνέταξεν, οὐκ ἐπὶ BC
 12. 13 ὑπανάφλεγε post πῦρ BC 12 καθ' ἐκάστην om. D 13 δὲ C
 αὐτῇ D 14 γνησιωτέρας Ewp, γνησιωτέρας D 15 ἠρώτα (punctis
 notatum) | τὸ D 16 δεινὸς ὧν] ἐννοῶν punctis notatum D
 συνήκετο (punctis notatum) ἔρωτα D

6 tum natura segnior ad coitum et mollior, tum vero aetate sala-
 7 citate hebetata. Ut igitur exactis aliquot imperii annis reginam
 aversabatur, ita illa et sui contemptu commota et libidine ad viri
 8 odium irritabatur. Serviebat autem Romano tum privato quidam
 spado, cuius fratris Michaëlis faciem natura ad exquisitam pul-
 9 chritudinem expolierat; qui Romano iam regi a fratre comen-
 10 datus inter cubiculi ministros ascitus erat. Eius igitur amore
 capta regina ardebat animo, quem ardorem cotidianus conspectus
 11 pulchritudinis illius inflammabat. Cum autem spadonem illum
 pridem odisset, tum hominem arcessebat et inter familiarius col-
 12 loquendum percontationes de Michaële intericiebat. Quod cum
 saepius fieret, homo ille acutus intellecto amore fratrem monuit,
 ut reginam conveniret et, si ab illa tentaretur, nihil verecun-

αὐτοῦ, μὴ ὑποσταλῆναι, ἀλλὰ καὶ ἔψασθαι καὶ φιλεῖν καὶ
 προσφῦναι αὐτῇ. καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; μέχρι καὶ συν- 13
 ουσιασμοῦ τὰ τοῦ ἔρωτος κατηντήκεσαν καὶ προϋόντιος τοῦ χρό-
 νου εἰς προὔπτον σχεδὸν τὸ περὶ τὸν Μιχαήλ ἐξεργάγη φίλ-
 5 τρον· καὶ ἦν ὑποψιθυριζόμενον οὐ τοῖς περὶ τὰ βασίλεια μόνον, 14
 ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν ταῖς τριόδοις, μόνῳ δ' ἡγνοεῖτο τῷ αὐτοκρά-
 τορι. ὁθεν καὶ συγκειμένῳ τῇ βασιλείᾳ αὐτῷ ἐπὶ τῆς εὐνῆς 15
 ὁ Μιχαήλ εἰσκαλούμενος ἀνατρίβειν οἱ τοὺς πόδας κεκέλευτο.
 τί οὖν ἂν τις οἴησαιο ἢ ὅτι καὶ τῶν ἐκείνης ἤπιετο τότε πο- 16
 10 δῶν; καὶ οἷον προαγωγὸς ἀμφοῖν ὁ βασιλεὺς καὶ δμεννέτης D
 D IV 135 ἐγένετο. ὥς δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ Πουλχερία καὶ ἑτεροὶ περὶ τοῦ 17
 δράματος αὐτὸν ἀνεδίδαξαν καὶ φυλάττεσθαι παρηγγύησαν,
 οὐδὲν ἐποίησεν ἕτερον ἀλλὰ τὸν ὑποπτευόμενον αὐτῷ καλέσας
 εἰ ἐρῶτο πρὸς τῆς βασιλείας ἡρώτα. ὁ δὲ ἀπηγόρευσε καὶ
 15 ἀνηγάμενος πίστει τοῦ λόγον καὶ ὄρκους ἀπητήθη καθ' ἱερῶν.
 ἐπεὶ δ' ἐκείνος ἐπιορκήσας τοὺς ὄρκους ἐτέλεσε, διαβολὴν τοὺς 18
 τῶν ἄλλων ἤγητο λόγους. λέγεται μέντοι διὰ τὴν ἐπιορκίαν 19
 νόσημά τι δεινὸν ἐνοκῆψαι τῷ Μιχαήλ. τὸ δ' ἦν κατὰ τινὰς 20

1 αὐτῷ D 2 προσφῦναι B^sEwpDi, προσφύναί AC, προσφύνηναι D
 δεῖ] δὲ D τὰ om. BCDi, cf. Mich. Attal. p. 318, 23 2. 3 συν-
 ουσιασμοῦ τὰ] συνουσίας | αὐτὰ D 3 κατηντηκύναι D 4 προϋόντιον
 RwpDi, προϋπτον E, προϋπτον A, πράτιον D mutatum ex πράτιον,
 v. ad XVII 11, 11 τὸν] τοῦ D φίλτρον RwpDi, φιάτρον A
 5 μόνος D 6 ταῖς om. D δ' ἡγνοεῖτο] δὴ γνοήτω D ἡγνόητο B
 7 εὐνός D 8 οἱ EwpDi, οἱ AR, δὲ D κεκέλευτο D 9 γοῦν
 DEwp, om. C ἤπιετο τότε AR, ἤπιετο DwpDi, ἤπιετο τε E
 10 προαγωγός C 11 ἐγένετο C 13 ἕτερον ἐποίησεν Ewp
 ἀλλ' ἢ BCDi αὐτὸν BC 17 post λόγους add. ὁ βασιλεὺς BC

datus eam et contrectaret et oscularetur et amplecteretur. Quid 13
 multa? Etiam usque ad coitum processit amor ac tandem res eo
 devenit, ut mulieris erga Michaëlem affectus paene palam erumperet
 neque in regia tantum, sed et in triviis susurraretur, soli regi 14
 ignotus. Itaque ei in eodem cum regina lecto cubanti fricare 15
 pedes iubebatur Michaël. Quis vero eum mulieris quoque pedes 16
 tum non attrectasse putat? Ita factus est rex amborum quasi
 leno et concubinus. Ubi autem eum et soror Pulcheria et alii 17
 eam fabulam edocuerunt et monuerunt, ut caveret, nihil aliud
 egit, nisi ut virum suspectum rogaret, num ab regina amaretur,
 eumque infitiantem et negantem sacramento obstringeret; cum- 18
 que ille peierasset, calumnias esse ceterorum verba putabat.
 Ceterum Michaëlem ob id periurium atrox morbus invasisse fer- 19
 tur. Nam certis intervallis et mente alienabatur et oculos distor- 20

- P II 234 A περιόδους αὐτῷ παρακοπή τοῦ νοῦς τῶν ὀφθαλμῶν τε δια-
 στροφή καὶ κλόνος τοῦ σώματος καὶ κατάπτωσις ἐπὶ γῆς, εἴτ'
 21 ἐπαγγίει εἰς ἑαυτὸν καὶ ἀποκαθίστατο. τοῦτο πολλάκις καὶ τοῦ
 βασιλέως ἐνώπιον ἐπαθεν· ὁ δὲ τοῦ πάθους οἰκτεῖρας τὸν Μι-
 χαήλ ἔτι μᾶλλον ψευδῇ ᾤετο τὰ λεγόμενα καὶ μήτ' ἐρᾶν μήτ' 5
 22 ἐρᾶσθαι τοῦτον οὕτως ἔχοντα ἔθετο. εἰσὶ δ' οἱ λέγουσι μὴ
 ἀγνοῆσαι τὸν βασιλέα τὸν ἔρωτα, *** δ' οἱ σφριγγᾷ ἢ βασι-
 λισσα καὶ περὶ τὰ ἀφροδίσια μέμνηε, τῆς πρὸς τὸν Μιχαήλ
 αὐτῆς ὁμοφύλης ἡνείχετο, ὑποκρινόμενος ἀγνοῖαν, ἵνα μὴ πλείωσιν
 ὁμιλοῖν. 10
 23 Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων ὁ αὐτοκράτωρ ἐνόησε, καὶ οἱ
 B διωδῆκει τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ἄσθμα ἦν συνεχές καὶ ἡ ὄψις
 αὐτῷ ἐρώκει νεκροῦ καὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸ πλεόν ἐψίλωτο·
 αἱ γὰρ τρίχες αὐτῆς ἀπερρύνθησαν. λέγεται γοῦν φαρμάκοις
 24 περιεργασθῆναι ὁ ἄνθρωπος. οὕτω δ' ἔχων ἀπῆει πρὸς βα- 15
 λανεῖον τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις λουσόμενος, καὶ ἀπῆει οὕτε χει-
 25 ραγωγούμενος οὗτ' αὐτίκα τεθνήξεσθαι προσδοκώμενος. ὥς
 W III 187 δὲ τὸ σῶμα ἐκάθηρεν, εἰσέδυν τὴν ἐκεῖ κολυμβήθραν, ἔνθα δὴ
 26 τὸ πᾶν ἔδεται γενέσθαι τοῦ θανάτου· συμπτέσαι γὰρ τινος

1 παρακοπήν B 2 ante γῆς add. τῆς D 3 ἀποκαθίστατο
 RwpDi, ἀποκαθίσταται A 4 οἰκτεῖρήσας BCEwp 5 ὥτε
 ψευδῇ BC 6 ᾤετο BCwp 7 ἔρωτα δ' A, ἔρωτα
 εἰδότε δ' Rwp, post ἔρωτα intercidisse vel εἰδώς vel simile quid
 suspicatur B-W coll. Psell. p. 44, 20 σφριγγᾷ p* 9 ὁμοφύλης
 αὐτῆς D 11 δ' RwpDi 12 πρόσωπον p* ἄσθμα CDi, v.
 ad XVIII 28, 14 13 νεκρῷ w*p invitis AR καὶ τῆς—ἐψίλωτο
 om. D αὐτῷ BC 15 κατεργασθῆναι D βαλανεῖον DEwpDi,
 βαλανείων A 15. 16 πρὸς τι τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις βαλανείων BC
 16 χειραγωγούμενος p* 18 δὴ om. C 19. p. 585, 1 αὐτῷ τινος BC

- 21 quebat et tremore corripiebatur et humi procidebat; idque sae-
 pius ei etiam coram rege accidebat, qui Michaëlis morbum dolens
 magis etiam suspicionem falsam iudicabat; neque enim talem
 22 vel amare vel amari posse putavit. Sunt etiam, qui dicant amo-
 rem illum non latuisse regem; sed cum (sciret) mulierem lascivire
 atque insanire libidine, tolerabat propensionem eius erga Mi-
 chaëlem, simulata ignorantia, ne illa cum pluribus rem haberet.
 23 Quae cum ita essent, imperator in morbum incidit, inflata
 facie, quae quidem mortui similis erat, et crebro anhelitu spiritum
 aegre trahebat, maxima parte capitis calvus, capillis delapsis.
 24 Quod malum ei venenis dicitur esse conciliatum. Sic affectus
 in quoddam regiae balneum lavatum abijt, a nullo sustentatus
 25 neque quoquam putante eum statim moriturum. Ut autem pur-
 gato corpore in alveum descendit, ibi tota fabula peracta esse
 26 fertur; nam quosdam eius caput diu in aquam depressisse et

› VI 136 αὐτῷ τὴν κεφαλὴν φασιν ἐπὶ τὸ ὕδωρ ἐφ' ἱκανόν, καὶ οὕτως
ἐκείθεν ἄπνουν ἀνιμνηθῆναι σχεδὸν καὶ ἀνακλιθῆναι πρὸς τὴν
στρωμνὴν. θροῦ δ' ἐπὶ τούτῳ συμβάντος παρῆλθε καὶ ἡ βα- 27 C
σιλὶς, ὡς δὴ τι τῷ πάθει ἐπιστενάζουσα, καὶ πληροφορηθεῖσα
5 τοῦ βασιλέως τὴν τελευτὴν ἀπῆλθεν εὐθύς. ὁ δὲ βραχύ τι 28
ἐπιβιὸς ἀναυδος, εἶτα καὶ μελάντερόν τι ἀναγαγὼν διὰ τοῦ
στόματος ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, ἔτη βασιλεύσας πέντε πρὸς τῷ 29
ἡμίσει, λόγοις μὲν ἐντραφεῖς ἑλληνικῆς τε παιδείας μετεσχηκῶς
καὶ τῶν τῆς πολιτείας νόμων οὐκ ἀδαής, πλείω δ' εἰδέναι ὧν
10 ᾗδει ὡς ἀληθῶς οἰόμενός τε καὶ σεμννόμενος.

Τοῦτον μὲν οὖν τοιοῦτον κατεκλήφει τὸ τέρμα τῆς βιοτῆς. 14
ἡ δὲ βασίλισ δλη τοῦ τὸν Μιχαὴλ ἐγκαθιδρῦσαι τῷ θρόνῳ τῆς 2
βασιλείας ἐγένετο, καὶ τῶν περὶ αὐτὴν τῶν πατέρων δηλαδὴ D
θεραπόντων αὐτῆς ἀναβολῇ τὸ πρᾶγμα δοῦναι καὶ σκέψει συμ-
15 βουλευόντων· ἡ δὲ οὐκ ἠνείχετο, κατεπειγομένη πρὸς τὴν τελε- 3
σιουργίαν καὶ παρὰ τοῦ ἑκτομίου Ἰωάννου τοῦ συγγόνου τοῦ
Μιχαήλ, λάθρᾳ πρὸς αὐτὴν ὑποφειθυρίσαντος ὡς “ἀπολούμεθα
αὐτίκα, εἰ βραχεῖ τινι καιρῷ τὸ ἀποτελεσμα βραδυνεῖ.” λα- 4

11 βασιλεία Μιχαὴλ τοῦ Παφλαγόνης AR, Μιχαὴλ δ Παφλαγῶν B

5 τοῦ βασιλέως post τὴν B 6 ἀποβιὸς E 6. 7 διὰ στόματος
ἀναγαγὼν τι μελάντερον BC . 6 τοῦ om. D 8 λόγους D
10 ᾗδει R^swpDi, ᾗδη A 11 τοῦτον] τὸν BC τὸ om. D
τὸ τῆς ζωῆς D 12 ἐγκαθιδρῦσαι EwpDi, ἐγκαθιδρῦσαι AO
13 δηλαδὴ post αὐτὴν C 14 σκέψει C, corr. Cw 16 π C,
παρὰ Cw 17 αὐτὸν D 17. 18 ὡς ἀπολούμεθα αὐτίκα om. C,
add. Cw asterisco tamen inter μιχαὴλ et λάθρᾳ posito, quasi
omissa verba sint h. l. inserenda

iam fere exanimem inde extractum et in lecto reclinatum. Qua 27
de re rumore orto, etiam regina, ob casum illum gemens sci-
licet, accessit ac iam certa de illius nece statim recessit. Is 28
vero cum paullisper adhuc sine voce iacuisset, reiecta per os
nigra quadam materia spiritum emisit. Regnavit annos quinque 29
et sex menses, ab ineunte aetate in litteris eruditus et graeca
doctrina institutus legumque civilium haud ignarus; plura tamen
omnino se scire quam sciebat et putabat et gloriabatur.

14. Quo hunc vitae exitum sortito, regina uno studio erat 2
incitata, ut MICHAËLEM in regio solio collocaret, quamvis fami-
liarēs eius, paterni videlicet ministri, suaderent, ut mora inter-
posita deliberaret. Quod aspernata consilium rem ad finem per- 3
ducere festinabat, incitante praesertim spadone Ioanne, fratre
Michaëlis, qui ei clam insusurrarat sese omnes statim perituros,

- P II 234 A περιόδους αὐτῷ παρακοπή τοῦ νοδὸς τῶν ὀφθαλμῶν τε δια-
 στροφή καὶ κλόνος τοῦ σώματος καὶ κατάπτωσις ἐπὶ γῆς, εἴτ'
 21 ἐπανήκει εἰς ἑαυτὸν καὶ ἀποκαθίστατο. τοῦτο πολλάκις καὶ τοῦ
 βασιλέως ἐνώπιον ἔπαθεν· ὁ δὲ τοῦ πάθους οὐκ εὐχόμενος τὸν Μι-
 χαήλ ἐτι μᾶλλον ψευδῇ ᾤετο τὰ λεγόμενα καὶ μήτ' ἐρωᾶν μήτ' 5
 22 ἐρωᾶσθαι τοῦτον οὕτως ἔχοντα ἔθετο. εἰσὶ δ' οἱ λέγονσι μὴ
 ἀγνοῆσαι τὸν βασιλέα τὸν ἔρωτα, *** δ' οἱ σφριγγᾶ ἡ βασι-
 λισσα καὶ περὶ τὰ ἀφροδίσια μέμνηνε, τῆς πρὸς τὸν Μιχαήλ
 αὐτῆς ῥοπῆς ἡνείχετο, ὑποκρινόμενος ἀγνοίαν, ἵνα μὴ πλείουσιν
 δμολοίῃ. 10
 23 Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων ὁ αὐτοκράτωρ ἐνόσησε, καὶ οἱ
 B διωδῆκει τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ἄσθμα ἦν συνεχὲς καὶ ἡ ὄψις
 αὐτῷ ἐώκει νεκροῦ καὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸ πλέον ἐψίλωτο·
 αἱ γὰρ τρίχες αὐτῆς ἀπερρύησαν. λέγεται γοῦν φαρμάκους
 24 περιεργασθῆναι ὁ ἄνθρωπος. οὕτω δ' ἔχων ἀπῆει πρὸς βα- 15
 λανεῖον τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις λουσόμενος, καὶ ἀπῆει οὔτε χει-
 25 ραγογούμενος οὐτ' αὐτίκα τεθνήξεσθαι προσδοκώμενος. ὥς
 W III 187 δὲ τὸ σῶμα ἐκάθηρεν, εἰσέδυν τὴν ἐκεῖ κολυμβήθραν, ἔνθα δὴ
 26 τὸ πᾶν ῥιπτεται γενέσθαι τοῦ δράματος· συμπίεσαι γὰρ τινας

1 παρακοπήν B 2 ante γῆς add. τῆς D 3 ἀποκαθίστατο
 RwpDi, ἀποκαθίσταται A 4 οὐκ εὐχόμενος BCEwp 5 ὥς
 ψευδῇ BC 6 ᾤετο BCwp 7 ἐρωτᾶ δ' A, ἔρωτα
 εἰδῶτα δ' Rwp, post ἔρωτα intercidisse vel εἰδῶς vel simile quid
 suspicatur B-W coll. Psell. p. 44, 20 σφριγγᾶ p* 9 ῥοπῆς
 αὐτῆς D 11 δ' RwpDi 12 πρόσωπον p* ἄσθμα CDi, v.
 ad XVIII 28, 14 13 νεκρῷ w*p invitis AR καὶ τῆς—ἐψίλωτο
 om. D αὐτῷ BC 15 περιεργασθῆναι D βαλανεῖον DEwpDi,
 βαλανείων A 15. 16 πρὸς τι τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις βαλανείων BC
 16 χειραγογούμενος p* 18 δὴ om. C 19. p. 585, 1 αὐτῷ τινας BC

- 21 quebat et tremore corripiebatur et humi procidebat; idque sae-
 pius ei etiam coram rege accidebat, qui Michaëlis morbum dolens
 magis etiam suspicionem falsam iudicabat; neque enim talem
 22 vel amare vel amari posse putavit. Sunt etiam, qui dicant amo-
 rem illum non latuisse regem; sed cum (sciret) mulierem lascivire
 atque insanire libidine, tolerabat propensionem eius erga Mi-
 chaëlem, simulata ignorantia, ne illa cum pluribus rem haberet.
 23 Quae cum ita essent, imperator in morbum incidit. Pallida
 facie, quae quidem mortui similis erat, et crebro anhelante, cum
 aegre trahebat, maxima parte capitis calvus. 10
 24 Quod malum ei venenis dicitur esse con-
 in quoddam regiae balneum lavatum et
 25 neque quoquam putante eum statim
 gato corpore in alveum descendit,
 26 fertur; nam quosdam eius caput

θεραπαίνας αὐτῆς διαιρεῖ, ἑτέρας δ' αὐτῇ πρὸς θεραπείαν ἀντι-
καθίστησι. καὶ ἐπὶ τούτοις τὴν γυναικωνίτιν αὐτῇ ἀποφρά- 10
γνυσι καὶ φρουρὰν περιώσθησι, καὶ οὐδενὶ προσιέναι ταύτη παρα-
κεχώρητο, εἰ μὴ τὸν προσιόντα ὁ φρούραρχος κατεξήτασεν
5 ὄθεν ἦκοι καὶ τίνος δεόμενος παραγένοιτο· ἐδεόμην γὰρ οἰκοθεν
ἔχων τοῦ δέους τὰς ἀφορμάς. εἰς ταῦτα δ' ἐνάγεσθαι πλέον 11
ὁ Μιχαὴλ λέγεται παρὰ τοῦ συγγόνου αὐτοῦ Ἰωάννου τοῦ ἑκτο- C
μίου. ἦν γὰρ καὶ δεινὸς ὁ ἄνθρωπος καὶ δραστήριος καὶ τὸ 12
ἦθος ὑποκαθήμενος καὶ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ποικιλλό-
10 μενος, περισπερχῆς τε καὶ πρὸς φροντίδων ὄγκον ἀκάματος
καὶ οὐδὲ γαστριζόμενος οὐδὲ περὶ τὸν ἄκρατον λιχνεύμενος
(ἦτιτο γὰρ οἶνον) τῆς περὶ τὰς δημοσίας διοικήσεις καθυφίει
σπουδῆς. καὶ τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν βασιλισσαν ᾤκονόμητο 13
οὕτως· ὁ δὲ Μιχαὴλ τῆς τῶν κοινῶν πραγμάτων οἰκονομίας
15 ἀντείχετο. εἶτα τῷ μὲν ἐκραταιοῦτο ἡ νόσος, ἦν οἱ μὲν ἐκά- 14
λουν δαιμόνιον μήνιμα διὰ τὴν ἐπιτορκίαν ἐνσκήψαν αὐτῷ καὶ
D IV 138 συμπτῖγον τὸν ἄνθρωπον, ὡς πάλαι δὴ τὸν Σαούλ, οἱ δὲ μα- WIII 188

8 οἷος ἦν τὸ ἦθος ὁ τοῦ βασιλέως (μιχαὴλ E) ἀδελφὸς ὁ (om. C) Ἰωάν-
νης CE φεῦ E 15 περὶ τῆς νόσου τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ CE

1 θεράπεινας Ewp αὐτῇ] αὐτῇ A 2 γυναικωνίτην Ewp, γυναι-
κωνίτιν AO, corr. Di αὐτῇ om. DE 4 κατεξήτασεν D
5 ἦκοι] νίκη D καὶ—παραγένοιτο om. A, add. RwpDi, v. Psell.
p. 55, 29 ἐδεόμην] οἱ δὲ διὰ (διὰ punctis notatum) D οἰκοθεν
C, corr. Cw 6 ἔχων om. C, suppl. Cw 8 καὶ post γὰρ om.
Ewp ὁ ἄνθρωπος AEwp, ἄνθρωπος D, ὁ ἀνὴρ R 12 ἦτιτο
γὰρ οἶνον AR, ὅτι δὲ ἦτιτο οἶνον D, οὐδὲ ἠτιώμενος οἶνω (οἶνον
wpDi) E(wpDi), ἀήτιτος δ' (mutatum ex γὰρ) ὦν οἶνον οὐδὲν Cw,
v. Psell. p. 54, 14 ss. τῆς] τῆς B, δε τῆς Bw τὰς διοικήσεις
δημοσίας C 13 καὶ om. RwpDi τῆς βασιλείας C, corr.
Cw 14 κοινῶν exitu versus om. D 17 συμπτῖγον ARwp,
corr. Di σαμονήλ D

liaribus aliisque substitutis. Denique gynaeconitidem claudit 10
custodiaque adhibita a nemine reginam adiri patitur, nisi satel-
litum praefecto exposuisset, unde et quid veniret. Nam et suopte
exemplo terrebatur et fratris Ioannis spadonis impulsu potissimum 11
id facere putabatur. Qui spado erat homo acutus et acer, ob- 12
scuro ingenio, varius adversus eos, quibuscum agebat, promptus,
mole curarum tam indefessus, ut neque inter epulas neque inter
potandum (vino enim erat deditus) quicquam de reipublicae
gerendae studio remitteret. Ac reginae hic status fuit; Michaël 13
vero communium rerum cura suscepta, cum morbus eius in- 14
gravesceret, quem alii vindictam numinis periurio infensi inter-

ροῖς ἐπιτίθενται, καὶ τούτους διαχρησάμενοι αὐτοὶ τῶν πόλεων
 13 γεγόνασιν ἐγκρατεῖς. ὁ δὲ τοῦ Χάλεπ ἀρχηγὸς καὶ ἐκδρομὰς
 ποιούμενος συνεχεῖς αὐτὴν τε τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ὅσα πρόσοικα D IV 130
 14 ἔθνη τῶν Σύρων γῆ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις ὑπήκοα ἐληίζετο. ὃ
 D ἀντιπαράταξάμενος ὁ τῆς Ἀντιοχείας δούξ, ἐπὶ περιόντος τοῦ
 αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου, αἰσχυρῶς ἠττήθη, καὶ τοὺς πλείους
 τῶν σὺν αὐτῷ ἀποβεβληκῶς μόλις ἠδυνήθη φυγεῖν ἐκεῖνος.
 15 τοῦτον ὁ Ῥωμανὸς ἀφελόμενος τὴν ἀρχὴν προεχειρίσατο ἕτερον
 ἐξώρμησε δὲ κάκεινος, καὶ ἀπύοντι προσίασι πρέσβεις μετὰ
 δώρων πολυτελῶν πρὸς τοῦ Χαλεπίτου ἀπεσταλμένοι, αἰτου-
 μένου συγγνώμης τυχεῖν καὶ τὴν δουλείαν ἀνανεώσασθαι καὶ
 ἀποδοῦναι τὰς εἰσφοράς, αἵπερ ἔτυχον ὑστερήσασαι, καὶ ταύτας
 16 ἐτησίως εἰσφέρειν μετ' εὐγνωμοσύνης εἰς τὸ ἐπιόν. ὁ δέ, καίτοι
 πολλῶν καὶ στρατηγίαις ἐπιφανῶν ἀποτρεπόντων αὐτῷ τὴν εἰς
 τὸ πρόσω φορὰν ὥς ἀσύμφορον καὶ σπείσασθαι συμβουλευ-
 15 ὶντων, οὐκ ἀνείργετο τῆς ὁρμῆς, ἀλλὰ ὄρῳ κρατῆσαι τῶν
 P II 231 A Ἀγαρηῶν ἐφαντάζετο καὶ τοῦτο καταρθῶν καὶ μέγα τι καὶ
 17 ὑπέρογκον ᾧετο ἑαυτῷ περιποιήσασθαι σεμνολόγημα. ἅπεισιν
 18 οὖν ἐν Συρίᾳ καὶ βάλλεται χάρακα. Ἀραβες δέ, αὐτόσκενοί

8 οὗτοι ἐστράτευσε κατὰ τοῦ Χάλεπ, καὶ προσῆλθον (προσῆλθεν C) αὐτῷ
 πρέσβεις (πρεσβεῖα C) CE εἰρήνην αἰτοῦσα, ὁ δὲ οὐκ ἐσπείσατο C

1 διαχειρισάμενοι DEwpDi 2 δὲ om. E καὶ om. B 3 πρόσο-
 οῖκα] πρόσσοι καὶ E 4 τῶν] τῇ RwpDi 6 κωνσταντίνος D
 10 πολλῶν O ἐσταλμένοι w* p invitis AR αἰτούμενοι B^s DEwpDi
 12 ὑστερήσασθαι D 13 αἰτησίως (sic) A τοῦπιόν BC, τοῦπιον D
 15 τῷ] τὰ DEwpDi 16 ἀνείργετο ARCw, ἀνείργετο C, ἀνείργετο w* p

reni id tempus commodum esse rati ea exsequendi, quae animis
 13 agitarant, caesis praesidiis urbes occupant. Chalepi vero urbis
 princeps et continentibus excursionibus et populationibus ipsam
 Antiochiam aliasque finitimas Syriae gentes Romanae ditionis
 14 vexabat; a quo dux Antiochenus, Constantino modo superstite,
 15 turpiter victus, plerisque suorum amissis, vix effugerat. Cui
 Romanus successore dato ipse quoque ad bellum ivit; cum autem
 in itinere Chalepitae legati cum muneribus magnis ei occurrissent,
 veniam petentes ac servitutis renovationem et pensionem tribu-
 torum non solutorum, quae in posterum etiam quotannis cum
 16 bona gratia daturus esset, pollicentes, quamvis multis illustribus
 ducibus ab ulteriore progressu tamquam inutili deterrentibus
 pacemque suadentibus, rex tamen coeptis non destitit, Agarenos
 facile se victurum ratus et re bene gesta magnum ac memorabile
 17 nomen consecuturum. Progressus igitur in Syriam vallum com-
 18 munit. Sed Arabes, homines expediti atque audaces, in celeribus

τινες ἄνθρωποι καὶ τολμηταὶ κέλῃτες, ἐφ' ἑπιων ὠκυπόδων
 γυμνοὶ ἐκατέρωθεν ἐλόχων τοῦ χάρακος καὶ τοὺς εἰς συλλογὴν
 ἀπύοντας χιλοῦ ὕδατός τε ἀρδεῖαν ἐκθορόντες ἀνῆρουν ἢ καὶ
 συνήρπαζον, ὥς τοὺς τε στρατιώτας καὶ τὴν ἑπὶ αὐτῶν
 5 ἀπειρηκέναι τῷ δέψει. εἴτα συνηθέστεροι γεγονότες ταῖς ἐκ- 19
 δρομαῖς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους οἱ Ἄραβες καὶ οἶον καταγρόντες
 δειλίαν αὐτῶν, ἀθρόον ἀπὸ τῶν μετεώρων ἐξωρμηκότες καὶ
 βαρβαρικὸν ἀλαλάξαντες καὶ πλήθους φαντασίαν ἀπεργασάμενοι
 τῷ μὴ συνασπισμὸν τηρεῖν, ἀλλὰ διεσπασμένως ἐκτρέχειν καὶ B
 D IV 131 ἐπιέναι ἀσυντάκτως τῷ χάρακι, ἐκδειματοῦσιν ἅπαν τὸ στρα-
 τιωτικὸν καὶ εἰς φυγὴν τρέπουσι. καὶ κἂν ἐάλω ὁ αὐτοκράτωρ 20
 αὐτός, τῆς περὶ αὐτὸν ἐκταραχθείσης φρουρᾶς καὶ λελοιπυίας
 ἀφρουρήσῃτον τὸν φρουρούμενον, εἰ μὴ τις αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἑπὶ
 ἀνέλαβε καὶ φεύγειν ἐπέρρωσεν ἐκπεπνευκότα τῷ δέει μικροῦ.
 15 ἀπήρσαν μὲν οὖν οἱ Ῥωμαῖοι ἀτάκτως ὥς ἕκαστος ἔτυχε θέοντες. 21
 οἱ δὲ βάρβαροι τὸ παράλογον τῆς τροπῆς τεθηπότες, κατὰ τῶν 22
 ἀποδιδρασκόντων οὐκ ἐπεξέθεον, ἀλλὰ κατὰ τοῦ χάρακος ἔθεον,
 ὀλίγους τῶν ἐπιφανεστέρων ζωγρήσαντες, καὶ τὴν τε σκιρτῆν
 διηρπάκασιν τὴν βασιλείον, μεστὴν οὖσαν πλούτου παντοδαποῦ C

5 οὗ Ἄραβες ἀθρόον τῷ χάρακι ἐπιελθόντες, ἐτρέψαντο τοὺς Ῥωμαίους, καὶ
 δ βασιλεὺς ἐφυγε CE καὶ τὸ στρατόπεδον διηρπάγη C

1 ἄνθρωποι] βάρβαροι BC 5 γεγονότας p* 8 ὑπεργασάμενοι D
 10 ἐπιέναι BE τῷ om. D 11 καὶ ἂν ἐάλω Ewp, καὶ ἐάλω
 ἂν D ante δ add. καὶ RwpDi 14 ἀνέβαλε CDi, ἀναθέμενος
 Psell. p. 35,6 φεύγειν] φέρειν B 15 ἕκαστος om. C 16 δὲ
 om. E 18 ἐπιφανῶν BC

equis nudi ab utraque valli parte collocatis insidiis, si qui pabu-
 latum aut aquatum exierant, eos impetu facto caedebant aut
 capiebant, ita ut et milites et equi siti deficerent. Deinde incur-
 sionibus illis magis assuefacti et Romanos ignaviae damnantes
 subito ex montibus decurrere et sublato barbarico clamore, spe-
 ciem multitudinis praebentes, quod non densata acie, sed laxata
 excurrerant nulloque ordine vallum invadebant, omnem exer-
 citum territum in fugam verterunt. Atque ipse imperator etiam 20
 captus esset, a turbata custodia incustoditus relictus, nisi quidam
 eum in equum sublatus ad fugam cohortatus esset metu paene
 exanimatum. Romani igitur nullo ordine temereque fugiebant; 21
 neque vero barbari fuga inexpectata stupefacti fugientes per- 22
 sequebantur, sed vallum ingressi, paucis illustribus captis dire-
 ptoque regio tabernaculo, variarum opum et regiae magnifi-

καὶ πολυτελείας βασιλικῆς, καὶ τὴν ἄλλην ἀποσκευὴν ἐφ' ἑαυ-
τοὺς ἀναθέμενοι ἐπανέζευξαν.

- 12 Ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς Ἀντιόχειαν διασέσωστο σπουδῇ τῶν
περὶ αὐτὸν κάκειθεν ἐπὶ τὴν Κωνσταντίνου ἀνέδραμεν, οὐκέτι
τὴν πρόσθεν τῆς ψυχῆς δεικνύων διάθεσιν, ἀλλ' ἄλλουκωδεις 5
2 τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀλλοίωσιν. ἵνα γὰρ τῶν ἀπολωλότων ἰσο-
στάσια κτήσῃται, πράκτωρ ἀντὶ κρατοῦντος ἐγένετο καὶ πικρὸς
λογιστής, παῖδας πατέρων γεγηρακότα χρεῖα πρᾶττόμενος καὶ
W III 185 πυρκαϊὰς ἀνάπτων κατὰ τῶν ὑπηκόων, ὥσπερ δ' χρόνος ἤδη
D πολὺς πρὸς βούσας κατέσβεσεν ἢ τέως κατέχωσεν ὑπὸ σποδιᾷ. 10
3 ἐντεῦθεν πολλοὶ πατέρων οἰκῶν καὶ ἀγρῶν ἀπηλαύνοντο καὶ τὴν
πρὶν εὐκληρίαν ἐκδιδυσκόμενοι εἰς πενίαν λαμπρὰν συνηλαύ-
4 νοντο. τῶν δ' οὕτω πρᾶττομένων οὐδὲν εἰς τὸ δημόσιον εἰσ-
εφέρετο, ἀλλὰ σεμνεῖον οἰκοδομῆσαι καὶ ναὸν τῇ θεομήτορι
προθέμενος καθιδρύσασθαι ἐκεῖ καὶ ταῦτα κατεδαπάνη καὶ ἐκ 15
τῶν βασιλικῶν θησανρῶν ἀνήλυσεν ἕτερα, ἄρτι μὲν ἀνεγείρων,
ἄρτι δὲ καταστρέφων τὸ ἤδη ἀνεγερθὲν καὶ ἡ μετεωρότερον D IV 13
ἀνοικοδομῶν αὐτὸς αὐτὸ ἡ εὐρύτερον ἢ τὸν σχηματισμὸν ποι-

3 οἱ (ὅπως E) ἐπανελθὼν δ βασιλεὺς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν (πόλιν
C) βαρέως τοῖς ὑπ' αὐτὸν προσεφέρετο CE 18 καὶ (om. C) περὶ τῆς
παρὰ τοῦ Ῥωμανοῦ (παρ' ἐκείνου E) δομηθείσης μονῆς CE

3. 4 εἰς τὴν (om. C) ἀντιόχειαν διασέσωστο post αὐτὸν BC 4 κων-
σταντινούπολιν DEwp 7 ἀντὶ κρ.] ἀντικρατοῦντος D 8 γεγη-
ρακότων E χρεῶ|πρᾶττόμενος D 9 καὶ C, κατὰ corr. Cw ὥσπερ
AR, ὥσπερ w*, ὥσπερ p* 10 κατέσβεσεν D σποδῆς D 11 post
πολλοὶ add. τῶν DEwp 11. 12 καὶ τὴν—συνηλαύνοντο om. BC
13 οὕτω πρᾶττομένων ABCWo lat., οὕτως εἰς πρᾶττομένων RwpDi
18 αὐτὸς ἀνοικοδ. B

centiae plenum, ceterisque impedimentis in equos suos impositis redierunt.

12. Rex vero studio militum suorum Antiochiam perductus
indeque Byzantium propere reversus non eodem erat animi habitu,
2 sed mutatus in deterius. Nam ut amissa pensaret, exactor factus
est pro imperatore et acerbis quaestor, obsoleta patrum debita
a liberis exigens rogisque contra subiectos accensis, quos temporis
3 diuturnitas vel exstinxerat vel cineribus obruerat. Inde multi
paternis acerbis et agris pellebantur et pristinis opibus spoliati
4 ad insignem adigebantur egestatem. Quae cum fierent, nihil in
fiscum inferebat, sed monasterio aedaeque in honorem matris dei
curatis exstruendis non eam modo pecuniam, verum etiam e fisco
depromptam consumebat, modo aedificans, modo aedificata di-
ruens vel altius vel latius efferendo vel formam vel aliud quid

κίλλων ἢ τρόπον ἄλλον τὸ καινιζόμενον ἀλλοιῶν. ἀπένειμε δὲ 5
καὶ προσόδους τοῖς μονασταῖς, οὐκ ἀναλόγους μονάζουσιν, ἀλλὰ
τρυφῶσι προσηκούσας καὶ βίον ἔλκουσιν ἀνειμένον καὶ ἀβρο-
δίατον, χώρας ὅλας τῶν δημοσίων, καὶ ταύτας τὰς πιστάτας P II 232 A
5 καὶ παμφόρους, ἀφοσιώσας αὐτοῖς. ἀλλὰ μὴ πλείω περὶ τούτων.

Κατέλαβε δὲ τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων Ἄμερ ὁ τοῦ Χαλε- 6
πίτου υἱὸς σὺν δώροις πολλοῖς, τὴν εἰρήνην ἀνανεούμενος, καὶ
ὁ βασιλεὺς ἐπὶ ταύτῃ ἐπένευσεν. ἡ βασιλὶς δὲ Ζωὴ ἀφικομένη 7
εἰς τὸ Πετρίον τὴν ἑαυτῆς ἀδελφὴν Θεοδώραν ἀπέχειρε μο-
15 ναχήν. ἐκδημήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως τῆς πόλεως ὁ Διογένης 8
Κωνσταντίνος ὡς τυραννίδα μελετῶν καὶ ἀποδοῦναι μέλλων
εἰς τὸ Ἰλλυρικὸν κατεσχέθη καὶ ἐταζόμενος ἑαυτὸν κατεκρήμνισε
καὶ ἀπέθανεν, ἵνα μὴ τοὺς συνειδότας ἐκφανύλῃ τῇ βίᾳ νικώ-
μενος. τότε μέντοι Ἄραβες μὲν τὴν Μεσοποταμίαν κατέδραμον, 9 B
15 οἱ δὲ γε Πατιζινάκοι τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν τοῦ Ἰλλυρικοῦ
παράλιον οἱ Ἄραρηνοί. τούτοις δὲ μόνοις στόλος Ῥωμαϊκὸς 10
προσβαλὼν τὰ πλείω τῶν σκαφῶν ἐνέπρησε καὶ κατέκασεν·

6 περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Χαλεπίτου CE 10 περὶ Κωνσταντίνου τοῦ Διογέ-
νους CE 14 περὶ διαφόρων ἐθνῶν τὰ ὑπὸ Ῥωμαίους ληιζομένων CE

1 δὲ om. D 2 χορηγίας BC 3 τρυφηλοῖς BC ἀβροδίατον
Ewp 4 post ὅλας add. καὶ πόλεις BCwp 5 ἀφιερώσας BCwp
6 χαλέπου E 9 πέτριον w* p invitis AR 10 καὶ τοῦ βασ. τ.
πόλεως ἐκδημήσαντος BC 11 ὡς om. BCwp ἀποδοῦναι ARwp,
corr. Di 12 ἐφωράθη BC ἐξεταζόμενος D 13 ἐκφανύλῃ
AR, ἐμφανίση Cw, ἐκφανίση wpDi 14 τότε] τὸ D μέντοι om.
BC μὲν om. D κατέλαβον D 15 πατιζινάκαι Rwp Cedr.
(Scylitz.) II p. 499, 7, πατιζινά καὶ D; v. ad p. 200, 6 ante τὴν
prius add. καὶ B 16 μόνος D

mutando. Sumptus etiam monachis suppeditavit, non illi vitae 5
generi sed hominibus delicatis et voluptariis aptos, consecratis e
publico provinciis totis iisque pinguisimis et fertilissimis. Atque
haec hactenus.

Amer, Chalepitaie filius, urbem regiam cum magnis muneri- 6
bus ingressus pacem a rege impetratam renovavit. Regina Zoë 7
in Petrium profecta suam sororem Theodoram pro monacha to-
tondit. Constantinus Diogenes post regis ex urbe discessum 8
regnum affectans, dum in Illyricum aufugiturus est, captus est;
qui cum interrogaretur, se praecipitem dedit morique maluit,
quam vi coactus perdere consocios. Iis temporibus Arabes Meso- 9
potamiam incursarunt, Patzinaci Bulgariam, oram Illyrici mari-
timam Agareni. Cum quibus solis congressa classis Romana ple- 10
rasque eorum naves incensas combussit; qui e pugna navali

- 10 εἰσελθόντας οὖν πρὸς τὸν τῆς πόλεως στρατηγὸν τοὺς ἄρχοντας
C φιλοτίμως ἐκείνος ἐδέξατο. οἱ δ' ἐκείνοις ὑπηρετοῦντες μετὰ
11 τῶν καμῆλων ἔτι τῆς πόλεως ἦσαν ἔξω. προσαίτης δέ τις
Ἀρμένιος, εἰδὼς καὶ τὴν Ἀράβων διάλεκτον, προσῆλθε τοῖς
12 ἑκτὸς αὐλιζομένοις Ἀραβι μεταιτήσων. ἤκουσεν οὖν ἐκ κιβω-5
τίων τινὸς ὅποι εἰσὶν ἑρωτῶντος, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἔλθων
13 ἀπήγγειλε τὸ δρᾶμα τῷ στρατηγῷ. ὁ δὲ τοὺς μὲν ἄρχοντας D IV 14
τῶν Ἀράβων εὐωχουμένους ἐν τῇ πόλει κατέλειπεν, αὐτὸς δὲ
μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἐξελθὼν καὶ τὰ κιβώτια διαρρήξας τοὺς
14 ἐν αὐτοῖς ὀπλίτας ἀπέκτεινεν ἅπαντας· καὶ εἰς τὴν πόλιν αὖθις 10
ὑπονοστήσας τοὺς μὲν λοιποὺς τῶν ἀρχόντων αὐτῶν μαχαίρας
ἔθηκε ἔργον, ἐνὸς δὲ τὰς χεῖρας ἀποτεμῶν τὰ ὧτά τε καὶ τὴν
D ῥίνα ἀφῆκεν, ἵνα τοῖς οἴκοι τὴν συμφορὰν καταγγείλειεν.
15 Ὁ δὲ Καρχηδόσιος τὸν ὀλεθρὸν τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεμ-
φθέντων εἰς Σικελίαν μαθὼν, καὶ αὐτὸς εἰς τὴν νῆσον ἑστρά-15
16 τευσε μετὰ δυνάμεως πλείονος. καὶ ὁ Μανιάκης ἀντιστρατο-

14 οἱ δὲ Καρχηδόσιος κρατῶν κατὰ τῆς Σικελίας ἐπῆλθε· καὶ ὅπως ἡ-
τήθη παρὰ τοῦ Μανιάκη καὶ ἔφυγε· καὶ ὅπως ὁ Μανιάκης δέσμιος ἐκεί-
θεν ἀχθεὶς καθεύχθη C

1 ἄρχοντα D 1. 2 τοὺς ἄρχοντας omissis post φιλοτίμως add.
αὐτοὺς D 2 ἐξένισεν BC 4. 8 ἀράβων E (sed vs. 5 ἀραβι E)

5 μ^τιήσων E ἤκουσε δὲ Bwp κιβωτίου RwpDi 6 ἑρωτ.
ἄπη (ὅποι O) εἰσὶ Rwp 7 δρᾶμα A^sDi, δράμα Rwp, v. ad XVIII
23, 12 12 13 τὰ ὧτά τε καὶ τὴν ῥίνα (ῥίνα AE) ADEwpDi, καὶ
τὴν ῥίνα σὺν τοῖς ὡσὶ λωβησάμενος R 13 post οἴκοι add. τὸ σῶμα
Ewp καταγγέλλοιεν Ewp, ἀπαγγέλλειεν C 15 καὶ om. Rwp
16 μετὰ βαρείας δυνάμεως B

- 10 capere. Praetor urbis principes ad se ingressos honorifice ex-
cepit, eorum ministris cum camelis usque ad id temporis extra
11 urbem relictis. Sed cum quidam Armenius mendicus Arabicae
quoque linguae peritus apud Arabes foris deversantes mendicaret,
12 audivit quendam ex una de cistis percontantem, ubi essent, et
13 urbem ingressus commentum aperuit praetori. Is Arabum prin-
cipes in urbe convivantes reliquit et cum suis ipse egressus,
14 apertis cistis, armatos omnes interfecit; tum in urbem regressus
duces, qui reliqui erant, gladio confecit, uno dimisso, manibus
et auribus et naribus truncatis, qui cladem illam domum nun-
tiaret.

5 At Carthaginienſis, copiarum in Siciliam missarum interitu
cognito, et ipse cum maiore exercitu in Siciliam proficiscitur.
Maniaces, castris contra Agarenos positus, classis praefecto patricio

πεδεύεται τοῖς Ἀγαρηνοῖς καὶ τῷ τοῦ στόλου κατάρχοντι τῷ
 πατρικίῳ Στεφάνῳ τῷ τοῦ βασιλέως γαμβρῷ (συνέσταλτο γὰρ
 καὶ οὗτος αὐτῷ μετὰ τοῦ στόλου) ἀσφαλῶς τηρεῖν ἐνετείλατο
 τὴν παράλιον, ἵνα μὴ ἡττηθεῖς ὁ Καρχηδόnius ἀποδράναι δυνη-
 5 σεται. μάχης τοίνυν συστάσης, πλῆθος μὲν τῶν Ἀφρων ἀν- 17
 ῥητο σχεδόν τι κρεῖττον καὶ ἀριθμοῦ, ὁ δ' αὐτῶν ἀρχηγός,
 διαδράς ἐκ τῆς μάχης καὶ κελητίῳ ἐμβεβηκῶς λαθὼν τε τοὺς
 ἐν τῷ στόλῳ, οἶκαδε διασέσωστο. τοῦτο τῷ Μανιάκῃ συμφορᾶς 18
 ἦρητο μέρος, καὶ τῷ τοῦ στόλου ἄρχοντι ἐλοιδορεῖτο. τοῦ δὲ 19
 10 τῇ συγγενείᾳ τῇ βασιλικῇ πεποιθότος καὶ δυσχεράναντος πρὸς PII 238 A
 τὰς ὕβρεις, θυμῷ ληφθεὶς ὁ Μανιάκης καὶ πληγὰς ἐντείνει
 αὐτῷ. ὁ δὲ αὐτίκα γράφει τῷ ἀδελφῷ Ἰωάννῃ τῷ ἐκτομίᾳ, 20
 ὀρφανотρόφῳ ὀνομασθέντι, ἀποστασίᾳ ἐπιχειρεῖν τὸν Μανιάκην.
 ἐντεῦθεν ὁ μὲν Μανιάκης δέσμιος ἐκεῖθεν ἀχθεὶς φυλακῇ παρ- 21
 15 ἐδόθη, ἡ πᾶσα δὲ ἀρχὴ ὑπὸ τὸν Στέφανον γέγονε. καὶ ἡ 22

15 διὲ ἡ Σικελία αὐτῆς ἐλήφθη ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν ἀνευ μιᾶς πόλεως τῆς
 Μεσσηνίας C

1. 2 τῷ ante πατρ. om. D 3 καὶ om. DE αὐτῷ initio ver-
 sus om. A, add. RwpDi 4 ante δ add. ὡς BẼwp ἀπο-
 δράναι EDi, ἀποδράναι AOWp δυνήσεται ARwpDi (similiter
 indicativus futuri post ἵνα est revocandus I p. 327, 7. 437, 12.
 II p. 142, 7. 179, 20. 216, 22 cet.), δυνήσαιο BC 6 δὲ w*p in-
 vitis AR 8 ante συμφορᾶς add. ἐν RwpDi, sed sicut Zonaras
 καταλέγειν et ἀριθμεῖν solet coniungere cum dativo nulla adiecta
 praepositione (v. Di vol. V p. XXIV ad p. 228, 22), ita idem
 ἡγεῖσθαι sensu passivo conectit cum μέρει 10 συγγενία E
 11 post ὕβρεις add. καὶ τι καὶ (om. Bwp) ἀνθυπενεγκόντος BCwp
 post ληφθεὶς add. καὶ C 12 ἀδελφῷ AR codices Duc (v.
 praef.), γυναικαδελφῷ B, γυναικῇ ἀδελφῷ w*, γυναικαδελφῷ p; vi-
 detur Zonaras fonti (Cedr. (Scylitz.) II p. 523, 4) illud ἀδελφῷ
 haud bene addidisse 13 ἀποστασίαν E τὸν μαν. ἐπιχειρεῖν BC
 14 post ἐντεῦθεν distinguunt CD μὲν om. C ἐκεῖθεν ἀχθεὶς
 AR, ἀναχθεὶς ἐκεῖθεν BC, ἐκεῖθεν ἀναχθεὶς w*p 15 σύμπασα BCwp
 δ' BCwp τῷ στεφάνῳ περιελήλυθε (BC)wp

Stephano, regis affini (nam is quoque una cum classe missus
 erat) mandat, ut oram maritimam diligenter tueatur, ne Cartha-
 giniensis victus effugere queat. Proelio igitur commisso, tanta 17
 multitudo Afrorum periit, ut nullo prope numero comprehendi
 possit; sed eorum princeps pugna elapsus, conscensa coloce,
 deceptis classiariis, domum rediit. Id Maniaces aegerrime ferens 18
 classis praefecto conviciatur. Is vero regia affinitate fretus cum 19
 iniquo animo contumelias accepisset, a Maniace ira percito verbe-
 ratus statim litteris ad spadonem Ioannem fratrem, qui 20
 orphanotrophus dictus est, Maniacem calumniatur ut defectionem
 molientem. Qua ille de causa vinctus in urbem ductus custodiae 21
 mandatur, omni auctoritate in Stephanum translata; neque multo 22

νῆσος οὐκ εἰς μακρὰν περιελήλυνθε τοῖς Ἀγαρηνοῖς ἀπειρία καὶ
 ῥαθυμία τοῦ ἄρχοντος καὶ πρὸ τούτων αἰσχροκερδεῖα, μόνης
 τῆς Μεσσηνίας (πόλις δὲ αὕτη τῶν Σικελικῶν) περιλειφθείσης D IV 1:
 23 Ῥωμαίοις, καὶ ταύτης τοῦ ἐν αὐτῇ ἄρχοντος στρατηγία· οὗτος
 B δ' ἦν ὁ Κεκαυμένος Κατακαλὼν· οὐ γὰρ τὴν πόλιν μόνον 5
 περιεφύλαξεν, ἀλλὰ καὶ χιλιάδας ἀνείλε τῶν ἐναντίων.
 24 Ὁ δὲ τοῦ βασιλέως ἀδελφὸς ὁ ἑκτομίας Ἰωάννης δριμύ-
 τατον τρέφων ἔρωτα τοῦ προσητῆραι τῆς ἐκκλησίας ἐνίους τῶν
 25 ἀρχιερέων προσητῆρῶσατο· καὶ οἱ αὐτῷ ἐπηγγέλλοντο καθαι-
 ρῆσαι τὸν πατριάρχην Ἀλέξιον, ὡς οὐ ψήφῳ κοινῇ προχειρι- 10
 W III 190 26 σθέντα, ἀλλ' ἐξουσία βασιλικῇ. ὁ δὲ “εἰ οὐ κανονικῶς, ὡς
 φατέ, γέγονα πατριάρχης” ἀντέθετο, “καὶ ὅσοι παρ' ἐμοῦ ἔχει-
 27 ρστονήθησαν, καθαιρεθήτωσαν σὺν ἐμοί.” τοῦτο τοὺς λοιποὺς
 τῶν ἀρχιερέων στασιάζουσι κατὰ τῶν τοῦ πατριάρχου κατηγο-
 ρούντων ἠρέθισε, καὶ ἔμεινεν ἀτέλεστος ἡ τοῦ ὀρφανοτρόφου 15
 28 ἔφρασις. πολλὰς δὲ καὶ ἀσυνήθεις εἰσπράξεις οὗτος ἐξέτερυχε
 C 29 τὸ ὑπήκοον, ποριμώτατος ἐν τοιούτοις γενόμενος. τῆς γοῦν

7 δι' ἐφίετο τοῦ πατριαρχείου ὁ ὀρφανοτρόφος CE 16 ὅπως πρὸς τὸ
 ὑπήκοον δέκετο ὁ ὀρφανοτρόφος καὶ ἡ ἀδελφή (οἱ ἀδελφοὶ E) αὐτοῦ CE

1 περιελ. τ. Ἀγ.] ὑπὸ τοὺς ἀγαρηνοὺς καὶ αὐτὸς ἐγένετο BCwp ἀπορία
 B 2 αἰσχροκερδεῖαι E, unde αἰσχροκερδεῖαι w*p invitis AO
 3 μεσσηνίας AR Cedr. (Scylitz.) II p. 523, 20. 524, 4 arg. ad § 22
 (cf. Georg. Cyp. 73 Gelzer), Μεσσηνίας w*p, Μεσσηνίας Di περι-
 λειφθείσης RwpDi, περιληφθείσης A 4 στρατηγούτος ἀνδραγαθία
 (BC)wp 5 μόνην CD 7 αὐτοκράτορος BC 9 καὶ om. Rwp
 ἐπηγγέλλοντο Ewp 11. 12 ὡς φατέ ARwp, ὡς φατέ Di 14 τῶν
 RwpDi, om. A κατηγόρων D 15. 16 ἡ ante ἐφρασις Rwp
 16 συνήθεις E 17 τούτοις D οὐν DEwp

post insula in Agarenorum potestatem rediit cum imperitia ac
 socordia, tum sordibus ducis, sola Messana (quae et ipsa Siciliae
 23 urbs est) virtute Catacalonis Cecaumeni praefecti Romanis con-
 servata, qui idem praeterea multa hostium milia cecidit.
 24 At regis frater, spado Ioannes, pontificatus cupiditate fla-
 25 grans quosdam ex primariis sacerdotibus sibi conciliavit, qui ei
 pollicebantur se loco moturos Alexium patriarcham, quippe qui
 non communibus suffragiis, sed regia auctoritate creatus esset.
 26 Ille vero “Si” inquit “contra canones me patriarcham esse factum
 asseretis, ii etiam, qui a me electi sunt, loco mecum moventur.”
 27 Quod responsum effecit, ut ceteri sacerdotes a patriarchae accu-
 satoribus dissiderent et orphanotrophus impos voti redderetur.
 28 Qui ad quaestus excogitandos callidissimus, cum subiectis multis
 29 insolitis exactionibus vexaret, accidit, ut soror eius Maria, Mi-

ἀδελφῆς αὐτοῦ Μαρίας, ἡ μήτηρ ἦν τοῦ ὑστερον βασιλεύσαντος
 Μιχαὴλ τοῦ Καλαφάτου, δι' εὐχὴν εἰς Ἐφεσον ἀπελθούσης
 κακῆϊθεν ἐπανελθούσης καὶ διηγουμένης ὅσα πάσχοιεν οἱ πέ-
 5 νητες τὰς καινὰς δασμοφορίας πραττόμενοι, καὶ ἀξιούσης ἀν-
 5 εθῆναι τοῖς ὑπηκόοις τὸ τοῦ ἄχθους πολὺ, ὁ ὀρφανοτρόφος 30
 ἐπικαγγάσας "ὡς γυνὴ φρονεῖς" ἀνταπεκρίθη αὐτῇ "μὴ εἰδυῖα
 δσων ἡ πολιτεία δεῖται ἀναλωμάτων." οὗτος ἐπιβουλευθῆναι 31
 λέγεται παρὰ τῆς βασιλίσσης Ζωῆς. φαρμακεῦσαι γὰρ αὐτὸν 32
 καθαροῖω τοῦ ἱατροῦ μέλλοντος, ἀναπεῖσαι τὸν φαρμακεύοντα
 10 δώροισ καὶ ὑποσχέσεσι διὰ τινων τὴν βασιλίσσαν ἀντὶ σωτηρίου D
 προσενεγκεῖν αὐτῷ δηλητήριον· γνωσθέντος δὲ τοῦ ἐπιχειρή-
 D IV 143 ματος διαδρᾶναι τὸν κίνδυνον. ἀλλ' οὕτω μὲν παρὰ τοῦ ὀρφα- 33
 νοτρόφου Ἰωάννου τὰ κοινὰ φκονόμητο· οὐ μείον δ' ἐκείνου
 οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ μέντοι καὶ μᾶλλον ἐκάκουν ξύμπαντας,
 15 ἀδικώτατοι ὄντες καὶ φιλοχρηματώτατοι· οἷς διὰ ταῦτα καὶ ὁ 34
 βασιλεὺς ἀπηχθάνετο, ἀναστεῖλαι δὲ τὴν κακίαν αὐτοῖς οὐ συν-
 εχωρεῖτο παρὰ τοῦ μείζονος ἀδελφοῦ τοῦ ἐκτομίου Ἰωάννου,
 ποτὲ μὲν παραιτουμένου αὐτούς, ποτὲ δὲ τὰς αὐτῶν πράξεις
 περικαλύπτοντος καὶ οὐκ ἑῶντος εἰς γνῶσιν ἦκειν τῷ αὐτο-
 20 κράτορι.

7 οὗ ἐπιβουλεύθη παρὰ τῆς βασιλίδος Ζωῆς (om. E) ὁ ὀρφανοτρόφος CE

5 τὴν τ. ἄχθους βαρύτητα BC 7 βασιλεῖα BCwp 8 γὰρ om. B
 11 προσήνεγκεν C, corr. Cw 12 διαδρᾶναι EwpDi, διαδράναι AO
 13 Ἰωάννου om. D δὲ D 14 ἡ ἀδελφὴ D ἐκάκουν D
 15 καὶ ante δ om. D 16 συγκεχώρητο BC

chaëlis Calaphatae, qui post regnavit, mater, votis exsolutis Epheso
 reversa narraret, quam misere subiecti novis illis exactionibus
 tractarentur ac peteret, ut onere illo subiecti liberarentur. Cui 30
 cum cachinno respondit orphanotrophus eam sentire ut mulierem,
 quae ignoraret, quantam pecuniam respublica postulet. Zoë vero 31
 regina illi insidiata esse fertur; medico enim potionem purgantem 32
 ei propinatum muneribus et pollicitationibus per quosdam per-
 suasit, ut toxicum pro salutari medicina ei offerret; sed ille anim-
 adversis insidiis periculum evitavit. Cum autem respublica sic 33
 ab Ioanne orphanotropho administraretur, fratres eius non minus
 exagitabant omnes, homines iniustissimi et avarissimi; quos cum 34
 etiam rex ea de causa odisset, tamen maior frater, spado Ioannes,
 eorum nequitiam coerceri non patiebatur, alias excusando, alias
 tegendo eorum facinora, ne ad imperatoris cognitionem perve-
 nirent.

PII239A 16 Ἦδη δὲ τῆς νόσου νεανιευομένης τῷ βασιλεῖ καὶ θαμὰ
 τῆς τοῦ λογιζομένου παραφορᾶς αὐτῷ ἐπιούσης, οὔτε προόδοις
 ἐκέχρητο συνεχῶς οὔτε βασιλεῖσι πομπαῖς οὔτ' ἐν βήμασιν
 ἐχρημάτιζε τῷ βασιλείῳ θρόνῳ ἄνετος ἐφεζόμενος, ἀλλὰ παρα-
 πετάσματα περὶ αὐτὸν ἀπηώρητο, καὶ τινες ἐπιτηρεῖν τετα- 5
 2 γμένοι αὐτὸν περιόσταντο, οἱ δὲ πηνίκα τι σημεῖον εἶδον τῆς τοῦ
 νοῦ παρατροπῆς (πολλὰ δὲ ταύτην αὐτῷ προεμήνυνον), εἰκον
 ἐπ' ἐκεῖνον εὐθὺς τὰ παραπετάσματα καὶ τούτοις τὸν πάσχοντα
 3 συγκαλύπτοντες ἐξίεναι τοῖς παρεσιῶσιν ἐνεκελεύοντο. τῷ δὲ
 4 ἀθρόον τε τὸ πάθος ἐπῆει καὶ ἀθρόον ἀφίστατο. οὕτως οὖν 10
 B ἔχων ὁ Μιχαὴλ κατὰ βραχὺ καὶ τοῦ δρῶν τὴν βασιλίῃσιν καὶ
 τοῦ προσιέναι ἀπείχετο, ἢ αἰδούμενος ὅτι οἷα ἀνθ' οἷων αὐτῇ
 ἀνταπέδωκεν, ἢ ὅτι θαμὰ καὶ ἐτοιμότητα τοῦ πάθους αὐτῷ ἐπι-
 γινομένου ἡσχύνετο πάσχων οὕτω παρ' ἐκείνης ὀρεᾶσθαι, ἢ
 διὰ τὸ τὴν ἔξιν τοῦ σώματος διεφθάρθαι οἱ καὶ πρὸς μίξιν 15
 5 μὴ πεφυκέναι. ἔτι δὲ φασιν ὡς ἀνδράσι πνευματικοῖς ἐξ-
 ομολογησάμενος τὸ τῆς μοιχείας καὶ τοῦ φόνου τοῦ βασιλέως

1 ὅτι ἡ νόσος τῆς παραφορᾶς κατεκράτησε σφόδρα τοῦ βασιλέως CE
 10 ὅπως (ὁλος E) ἔσχε (om. E) περὶ τὴν βασιλίῃσιν ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ
 CE (sed E hoc argumentum perperam ponit post argumentum
 sequens)

1 νεανιευομένης D 3 βήμασι B, βήματι C 4 ἐχρημάτιζεν post
 ἐφεζόμενος BC παρὰ πετάσματα E 5 αὐτὸν RwpDi, αὐτῶν A
 ἀπηώρητο C 7 παραπομπῆς D εἰκον E 10 τὸ πάθος
 ἀθρόον τε D ἐποίει B 12 προίεναι D οἷα et οἷα per dit-
 togr. C 13 ante τοῦ add. τὰ A, om. RwpDi ἐπιγενομένου B
 15 ante διὰ add. ὅτι C διεφθάρθαι w* p μίξιν p inuitis
 ARw 17 τοῦ φόνου καὶ τῆς μοιχείας D τοῦ βασ. om. D

16. Ceterum morbo invalescente et mentis alienatione saepe
 invadente, neque frequenter in publicum prodibat rex neque
 pompa regia utebatur neque securus in solio regio sedens rem
 2 gerebat, sed vela circum suspensa regis comites, qui attendere
 iussi observabant signa mali adventantis (quae quidem complura
 ei erant), animadversa mentis alienatione statim obducebant et
 3 rege negroto ita obvoluto astantes secedere iubebant. Is vero
 4 morbus ut subito accedebat, ita etiam subito recedebat. Sic
 affectus Michaël a conspectu et accessu reginae paullatim abstine-
 bat, seu verecundia, quod pro tantis meritis talem ei gratiam
 reponeret, seu pudore, ne in morbo suo, quo saepissime et celer-
 rime corripiebatur, ab ea cerneretur, seu ob corporis habitum
 5 corruptum et ad coniugalem consuetudinem iam ineptum. Qui-
 dam vero dicunt eum confessariis et adulterium et caedem regis

ἀμάρτημα παρ' ἐκείνων ἄλλας τε ἐδέξατο ἐντολάς καὶ τοῦ
 D IV 144 ἀφροδισίων ἀπέχεσθαι· ἔνθεν τοι καὶ διαδόσεις ἐποιεῖτο χρη- 6
 μάτων πολλῶν καὶ σεμνεῖα ὤκοδόμει καὶ εἰς Θεσσαλονίκην
 ἀπήλθε, τοῦ καλλινίκου μάρτυρος Δημητρίου δεόμενος ἵνα τι
 5 τοῦ πάθους εὖρη ἀλέξῃμα· τῷ δὲ καὶ νόσος ὑδερικὴ προσ- C
 ἐγένετο. ὥς οὖν οὕτως ἔχοντα τὸν ἀδελφὸν ἑώρα ὁ Ἰωάννης, 7
 δέσας περὶ τῇ βασιλείᾳ μὴ ἀθρόον θανάτος τοῦ αὐτοκράτορος
 ἐπὶ τῇ Ζωῇ γένηται ὥς κληρονόμῳ αὐτῆς, κἀντεῦθεν αὐτός
 τε καὶ τὸ γένος ὅλον εἰς ἐξολόθρευσιν γένηται, μέτεισι τὸν
 10 αὐτοκράτορα πιθανότησι καὶ πείθει τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ τὸν
 Μιχαὴλ προχειρίσασθαι Καίσαρα, ἔν' ἔφεδρος εἴη τῇ τῆς βα-
 σιλείας ἀρχῇ. ἔπει δὲ τῆς βασιλείας, ὥς εἴρηται, κληρονόμον 8
 τὴν Ζωὴν ᾗδει, μέτεισι κἀκείνην, καὶ μητέρα τὴν εὐγενῆ τοῦ
 δυσγενοῦς ἀναπλάττουσιν. ἅμφω γὰρ τῷ ἀδελφῷ διαλεχθέντε 9
 15 αὐτῇ περὶ τούτου εἰσποιητὸν ταύτης τὸν Μιχαὴλ υἱὸν ὀνομά-
 ζουσιν. ἡ δὲ μήτ' ἀντειπεῖν θαρροῦσα τοῖς ἐκείνων θελήμασι 10D W III 191
 καὶ ἄλλως εὐκολος οὖσα καὶ τὴν γνώμην εὐάγωγος κατένευσε.
 καὶ συνήθροιστο μὲν εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις θεῖον ναὸν ἡ γε- 11
 ρουσία ἐκ προκηρύγματος καὶ οἱ πληροῦντες τὴν τάξιν δὴ τὴν

5 *δτι καὶ ὑδέρῳ περιέπεσεν ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ* CE 18 *δτι ὁ Καλαφά-*
της Μιχαὴλ (om. E) *υἱοθετήθη τῇ βασιλείᾳ καὶ Καῖσαρ ἀνηγορεύθη* CE

1 ἄλλας τὰ παρ' ἐκείνων BC 5 εὖροι BC τῷ δ D 8 κλη-
 ρονόμος B 10 πιθανότητι DE αὐτῶν BC 11 τῇ om. D
 12 ἀρχή (sic) A 13 κἀκείνον D 14 τῷ ἀδελφῷ RwpDi, τῷ
 ἀδελφῷ AD 15 υἱὸν om. B 17 εὐαγωγός w*p invitis AR, v.
 XVII 18, 7 18 ἡ γερουσία om. D

confessum cum alia ab iis praecepta accepisse, tum ut re venerea abstineret. Quapropter multum pecuniae erogabat et sacras aedes 6 extruebat et ad inclutum martyrem Demetrium peregrinabatur Thessalonicam, illius mali depulsionem orans; verum ad illud etiam hydrops accessit. Quae cum frater eius Ioannes videret, 7 veritus, ne imperatore subito extincto imperium ad Zoēn iure hereditario rediret, ipseque cum tota familia extirparetur, probabilius verbis imperatori persuadet, ut nepotem ex sorore Mi- 8 chaëlem Caesarem appellet in regno successurum; cuius quia 8 Zoë heres erat, ut dictum est, illam quoque arte tractat. Ita matronam nobilem matrem ignobilis pueri fingunt. Ambo enim 9 fratres ea de re cum illa collocti Michaëlem eius filium adopti- 10 vum nominant. Ea vero quae nec voluntatibus eorum refragari 10 auderet et alioquin facilis ac tractabilis esset, annuit. Senatu 11 igitur et iis, qui comitatum regium explent, in Blacherniam aedem

- βασιλείον, ἐν δὲ μέσοις τούτοις ἡ βασιλὶς προαχθεῖσα καὶ ταῖς
 12 κικλίσαι γενομένη τοῦ θυσιαστηρίου ἐκεῖθεν εἰσποιεῖται τὸν Μι-
 13 προχειρίζεται Καίσαρα καὶ τὸ ἄθροισμα ἐπευφήμησεν. ἔδοξε
 μὲν οὖν ὁ Ἰωάννης ἤδη τὸ πᾶν κατεργάσασθαι καὶ τὸ κράτος 5
 PII240 A τῷ οὐκείῳ γένει περιποιήσασθαι· τὸ δ' ἦν ἀνατροπὴ τοῦ παντός
 αὐτῷ τε καὶ τοῖς προσήκουσιν ἅπασιν· ὅπως δέ, ὁ λόγος δη-
 λώσει κατὰ καιρὸν.
- 17 Τῶν δὲ Βουλγάρων, ὡς ἤδη ἱστόρηται, ὑπὸ Βασιλείου
 τοῦ βασιλέως καταπολεμηθέντων καὶ τῆς αὐτῶν βασιλείας καθ- D IV 145
 αφεθείσης, μέχρι μὲν τινος ἔφερον οἱ βάρβαροι τὸν τῆς δον-
 2 λείας ζυγόν. εἶτα τοῦτον ἀποσείσασθαι διανενόητο καὶ ἐσφά-
 3 δαζον, ἀλλὰ σφίσι τὸ ἀναρχον ἐκώλυε τὸ ἐννόημα. ἀνὴρ δέ
 τις ἄσημος μὲν τὸ γένος, Δολιάνος καλούμενος, δόλου δὲ μεστός
 καὶ δεινότητος, υἱὸν ἑαυτὸν ἐπιφημίσας τοῦ Ἀαρῶν, δς τοῦ 15
 Σαμουήλ τοῦ ἀρξάντος τοῦ ἔθνους ἦν ἀδελφός, ἐκ Βυζαντίου,
 ὡς λέγεται, ἀποδράς καὶ πείσας τὸ ἔθνος παῖς εἶναι τοῦ Ἀαρῶν,
- 12 ὅπως ἀπεστάτης πάλιν τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος CE καὶ ὅπως εἰς
 δύο ἀρχηγούς περιέστη, καὶ ὅπως ὁ εἰς τὸν ἄλλον διέφθειρε, παρασκευάσας
 τὸ πλῆθος λιθολευστήσαι αὐτόν C
- 1 τούτοις] τότοις D 1. 2 ἡ βασιλὶς—ἐκεῖθεν εἰς om. E (pergit
 ποιεῖται κτλ.) 2 κικλίσαι D 3 δὲ Ewp 4 προχειρίζεται p*
 ἄθροισμα D ἐπευφήμει D, ἐπεφήμησεν E; hoc ex loco
 apud Psell. p. 61, 4 corrigendum est ἐπευφήμησαν 7 τε om.
 BC 9 δὲ] γε μὴν C ἱστόρηται] XVII 9, 23 ἀπὸ | E
 11 post τινος supplet ἔφερον Cw, om. C 12 εἰς' ἀποσείσασθαι
 τοῦτον BC 13 ἐννόημα] διανοούμενον BC δὲ] μὲν C 14 μὲν
 δὲ C Δολιάνος Psell. p. 69, 3 vix recte Δολιάνος—δόλου]
 De annominatione v. ad XIII 5, 29 et cf. XVII 17, 9. 32
 δούλου D 15. 16 υἱὸν—ἀδελφός om. D

convocatis, regina producta in medium et intra sacrarii cancellos
 12 progressa inde Michaëlem adoptatum pro filio ulnis excipit, eun-
 demque imperator statim Caesarem appellat et populi frequentia
 13 consalutat. Ac Ioannes quidem se iam omne negotium confecisse
 et imperium ad suam familiam detulisse putabat, sed eo pacto
 eum et se ipsum et omnes suos necessarios funditus evertisse,
 suo loco erit dicendum.

17. Bulgari a rege Basilio, ut dictum est, subacti suo regno
 2 everso iugum servitutis ad tempus ferebant. Tandem vero cum
 de eo excutiendo cogitantibus libertatisque desiderio flagrantibus
 3 dux et auctor deesset, vir quidam obscuro ille quidem genere
 ortus Dolianus, sed doli et atrocitatis plenus Byzantio, ut fertur,
 fuga elapsus et professus se filium esse naturalem, non legitimum

ἐξ ἡμιγάμου ἐκεῖνῳ γενόμενος, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἐννόμου εὐνῆς, εἰς Β
 βασιλέα τοῖς βαρβάρους ἤρεθθη. ἐντεῦθεν εἰς φανεράν ἀποστα- 4
 σίαν ἐξεργάγη τὸ ἔθνος καὶ εἰς ληστείας κεκίνητο καὶ τὰ Ῥω-
 μαίων κατέτρεχε. στέλλεται τοίνυν στρατηγός τις μετὰ δυνά- 5
 5 μως, ἦν' ἀνακόπτη τὰς ἐπιδρομὰς τοῖς ληστεύουσιν. ὁ δὲ 6
 κακῶς τοῖς ὑπ' αὐτὸν προσφερόμενος ἐξηρέθισε τούτους καθ'
 ἑαυτοῦ καὶ ἀπώλετο ἄν, εἰ μὴ ἀπέδρα νυκτός. ἡ γοῦν ὑπ' 7
 αὐτὸν στρατιὰ δέισασα πρὸς ἀποστασίαν ἐχώρησε καὶ τινα ἐξ
 ἑαυτῶν Τειχομηρὸν κεκλημένον, ἐκ δὲ γένους φύντα Βουλ-
 10 γαρικοῦ, ἀρχηγὸν ἑαυτοῖς προχειρίζονται καὶ βασιλέα Βουλγα- C
 ρίας αὐτὸν ὀνομάζουσι. καὶ τὰ τῶν Βουλγάρων διήρητο, τῶν 8
 μὲν τῷ Δολιάνῳ, τῶν δὲ τῷ Τειχομηρῷ παραρρυσκομένων.
 ἀλλὰ δόλῳ μετέλθεν ὁ Δολιάνος τὸν ἀντικαθιστάμενον· μετα- 9. 10
 καλεῖται γὰρ αὐτὸν ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς πρὸς Ῥω-
 15 μαίους μάχης· καὶ δς πείθεται. ἐπεὶ οὖν ἠνώθησαν ἄμφω 11
 οἱ ἀρχηγοὶ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Βουλγάρων συνήθροιστο, ὁ Δο-
 λιάνος πρὸς τοὺς συνειλεγμένους ἔφη μὴ ἂν ποτε σωθῆσθαι
 τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος ὑπ' ἀρχηγῶν δυοῖν κυβερνώμενον,
 καὶ "εἰ τὴν σωτηρίαν ὑμῶν βούλεσθε, τὸν ἕνα ἐξ ἡμῶν ποι- 12
 D IV 146 ἴσατε ἐκποδῶν· εἰ μὲν οὖν ἐμὲ τοῦ γένους εἶναι τοῦ Σαμουήλ

2 φανεράν om. D 7 γοῦν] δ' D 10 προχειρίζουσι DE 11 ὀνο-
 μάζουσι RwpDⁱ, ὀνομάζουσιν A, v. ad XIII 1, 5 διήρητο D
 12 τῷ post δὲ om. p* invitis ARw παραρρυσκομένων D
 13 δόλῳ—Δολιάνος] V. ad XVII 17, 3 14 κοινωνίαν D ante
 τῆς prius add. καὶ Rwp 15 γοῦν DEwp 18 δυεῖν BC
 19 βούλεσθαι^e | D ἐξ ἡμῶν AC, ἐξ ὑμῶν RCwwp 20 ἐκποδῶν
 BDE τοῦ alterum om. E

Aaronis, qui frater Samuelis fuit principis Bulgarorum, a barbaris
 rex eligitur. Ex eo tempore gens aperte defecit et ad latrocinia 4
 conversa Romanorum fines pervastabat. Ad eorum igitur incur- 5
 siones coercendas quidam dux cum copiis missus, cum milites 6
 suos male tractasset, eorum iracundia perlisset, nisi aufugisset
 noctu. Eius vero exercitus metu deterritus poenae defecit et quen- 7
 dam de suis Tichomerum, Bulgarum genere, ducem creant regem-
 que Bulgariae nominant. Sic res Bulgarorum divisae sunt, aliis 8
 ad Dolianum, aliis ad Tichomerum confluentibus. Sed Dolianus 9. 10
 adversarium dolo aggressus ad regni bellicae Romani societatem
 arcessit. Qui cum paruisset, congregatis et ducibus et exercitu 11
 Bulgarico Dolianus professus est rem Bulgaricam nunquam salvam
 fore sub duobus regibus. "Quodsi" inquit "vestrae saluti prospici- 12
 cietis, alterum de nobis e medio tollite. Ac si me ex genere

οἴδατε, ἀποσκευάσασθε τὸν Τειχομηρόν· εἰ δ' οὐ τοῦτο, αὐτῷ
 D 13 μὲν ἑαυτοὺς ὑποτάξατε, ἐμὲ δ' ἐκ μέσου ποιήσατε.” ἐπὶ τού-
 τοις θροῦς ἤρθη, καὶ οἱ τὴν βασιλείαν ξύμπαντες ἐπευφήμησαν,
 14 καὶ ὁ Τειχομηρὸς κατελεύσθη. ὁ δὲ Δολιάνος αὐτοκράτωρ γενό-
 μενος εἰλέ τε τὸ Δυρράχιον καὶ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐχώρησε 5
 καὶ τὰ Νικοπολιτῶν προσεποιήσατο, τῶν ἐν αὐτοῖς ἐκόντων
 προσχωρησάντων αὐτῷ, ἐπεὶ μὴ ἔφερον τὴν τοῦ δρφανοτρόφου
 15 ἀπληστίαν καὶ τὸ ἀκόρεστον. καὶ ὁ μὲν οὕτως λείαν Μυσῶν τὸ
 16 τοῦ λόγου τὰ Ῥωμαίων ἐτίθετο. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς ἀγγελίας κο-
 μισθείσης αὐτῷ αὐτίκα ὄρμα καταλαβεῖν τὸν ἀποστατήσαντα, 10
 δεινὸν ἡγεῖσθαι λέγων, εἰ μὴδὲν αὐτὸς τῇ βασιλείᾳ προσενεγκῶν
 17 μοῖραν ταύτης ἀφαιρεθεῖσάν τινα παραβλέψεται. οἱ δὲ οἱ ἀπ-
 ἐγνωστο τὸ βιώσιμον (ἦδη γὰρ ὁ ὕδερὸς αὐτοῦ κατεκράτησε
 καὶ αὐτοῦ τὸ σῶμα ἐξώγκωτο), τό τε συγγενὲς ἀπείργε τὴν
 PII241A ἐκστρατείαν αὐτῷ παρακλήσεσι καὶ οἱ προὔχοντες τῆς βουλῆς 15
 18 οὐκ ἐπῆνουν τὸ βούλευμα. ἀλλ' ἐκεῖνος ζήλῳ ῥωννύμενος
 καὶ ἀντεπάγων τῇ ἀσθενείᾳ τὸ πρόθυμον ἐπὶ τοὺς Σκύθας

9 οἱ δὲ βασιλεὺς ὕδασι ἐξεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων C

3 ἐπεφήμησαν D 4 δολιανὸς D γενόμενος μόναρχος BC 5 τς
 exitu versus om. C 6 τὰ νικοπολλὰ A, τὰ νικοπολὰ (s. acc. D)
 R, τὴν νικόπολιν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν BCwpDi, τὸ θέμα τῶν Νικοπολι-
 τῶν Cedr. (Scylitz.) II p. 529, 22, τὰ Νικοπολιτῶν corr. B-W
 ἀκόντων C, corr. Cw 8 οὕτω DEwpDi, v. ad XIII 6, 16
 λείαν RwpDi, λίαν A 8.9 τὰ ῥωμ. τὸ τοῦ λόγου D 9 λόγου]
 Proverbium illud (v. C. B. Hasium ad Leon. Diac. p. 193 B)
 usitatum est Zonarae, v. p. 589, 12; cf. Psell. p. 68, 21, ubi Μυσῶν
 perperam est inductum. 10 λαβεῖν D 12 ἀφαιρεσθεῖσαν w*p
 invitis AR παραβλέψεται D 15 προύχοντες Di invitis ARwp,
 v. ad XV 12, 17 17 σκύθας AD Psell. p. 71, 9, ἀποστάτας Rwp

Samuelis esse noveritis, Tichomerum amovete; sin minus, illi
 13 parete meque tollite.” Hinc clamore sublato, ab omnibus rex
 14 consulatur, Tichomerus lapidibus obruitur. Dolianus ita rerum
 potitus Dyrrhachium capit et Graeciam aggressus Nicopolita-
 norum finibus potitur, ultro deditione facta a civibus orphanotrophi
 15 rapacitatem insatiabilem non ferentibus. Ita, ut est in proverbio,
 16 ille Romanas ditiones faciebat Mysorum praedam. At rex de-
 fectione nuntiata ad auctorem eius illico comprehendendum in-
 citatus iniquum esse dicebat, si ipse, qui ad regnum nihil attu-
 17 lisset, aliquam eius partem rapi pateretur. Sed quia de salute eius
 iam desperatum erat (invaluerat enim hydrops tumefacto corpore),
 tum cognati eius expeditionem deprecabantur, tum primores
 18 senatus consilium improbabant. Ille vero aemulatione confir-
 matus et corporis imbecillitatem animi viribus sustentans contra

χωρεῖ, καὶ ἦν τὸ πρᾶγμα θαύματος ἄξιον. νυκτὸς γὰρ τῇ 19
νόσῳ καταπονούμενος καὶ οὐκ ἂν ἐς αὐριον ἀναστήσεσθαι προσ-
δοκώμενος, ὁ δὲ ἡμέρας ἄρτι φανούσης ἔφριπτός τε ὠρᾶτο καὶ W.III 192
προῆει τῆς στρατιᾶς. ὥς δ' ἐν τοῖς τῶν Σκυθῶν τούτων ὁρίοις 20
5 ἐγένετο, ἡτοιμάζετο πρὸς ἀντιπαράταξιν. οὐπω δ' ἀλλήλοις τὰ 21
τάγματα συνερρώγεσαν καὶ τι συμβὰν ἀπόνως τάχα τῷ βασιλεῖ
τὴν νύκην προσέειπεν. ὁ γὰρ τοι τοῦ Ἀαρὼν ἐκείνου υἱός, 22 B
D IV 147 ὁ πατρίκιος Ἀλουσιάνος, παρὰ Ῥωμαίοις ὢν ἔτι, προσκεκρουκῶς
τῷ κρατοῦντι, ἐπ' οἶκον μένειν καταδεδίαστο καὶ μήτε προσ-
10 ἰέναι πρὸς τὰ ἀνάκτορα μήθ' ὅλως εἰσέναι πρὸς τὸ Βυζάντιον,
εἰ μὴ ἐπιτραπείῃ τὴν εἴσοδον. ἡθύμει γοῦν διὰ ταῦτα· ἐπεὶ 23
δ' ἐγνώκει τὴν τοῦ ἔθνους ἀποστασίαν καὶ τὴν τοῦ Δολιάνου
αἵρεσιν εἰς τὸ ἄρχειν αὐτοῦ, ἀποδιδράσκει μὲν τῆς οὐκίας αὐτοῦ
καὶ μεταμφιέννυται, Ἀρμενίου τε στολὴν περιθέμενος ἑαυτῷ 24
15 καὶ θεράπων εἶναι τοῦ Θεοδοωροκάνου πλατιόμενος καὶ ἀπύειν C
πρὸς τὸ στρατόπεδον ἔλαθε πάντας καὶ πρὸς Βουλγαρίαν κατ-
ήνησεν. ἀλλ' οὐκ αὐτίκα δῆλον ἔθετο ἑαυτόν, προσομιλῶν 25

7 ὅπως ὁ Ἀλουσιάνος ἐφυγεν ἐκ τῶν Ῥωμαίων εἰς τοὺς Βουλγάρους, καὶ
ὅπως ἐγνωρίσθη τοῦ Ἀαρὼν εἶναι (om. E) υἱός CE καὶ ὅπως τὸν Δο-
λιάνον κατασχὼν ἀπετύφλωσεν C

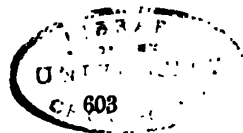
2 ἀναστήσεσθαι] Noli ἀναστήσεσθαι mutare; v. Zonar. I p. 7, 16, 8,
19, 9, 4, 40, 7 (ubi scriptura cod. A est revocanda). 291, 17.
292, 16 cet. 3 διαφανούσης B(?) Ewp, διαφανούσης C, διαφαν/ούσης
D ὠρᾶτο D 4 σκυθῶν τούτοις ADi, σκυθῶν τούτων DB-W,
βουλγάρων Rwp 6 συνερρώγησαν D τι Rwp Di, τοι AD 8 Ἀλου-
σιάνος E ἔτι A, καὶ τι Rwp, καὶ τοι D 9 ἐπ' p* 11 τρα-
πέει E

Scythas proficiscitur, ac res mira quaedam accidit. Nam cum 19
noctu morbo opprimeretur nec postridie surrecturus putaretur,
diluculo in equo conspiciebatur et exercitum praecedebat. Ut 20
autem in Scytharum fines venit atque ad acie decertandum pa-
ravit, priusquam exercitus congredieretur, quiddam intervenit, 21
quod regi celerem victoriam sine ullo labore peperit. Nam 22
Aaronis illius filius patricius Alusianus, cum apud Romanos esset
atque imperatorem nonnihil offendisset, ea poena multatus erat,
ut domi se tenens neque regiam frequentaret neque Byzantium
intraret sine permissu. Qua calamitate dolens ubi gentis suae 23
defectionem cognovit et electionem Doliani, cui parendum esset,
domo effugit mutatoque vestitu et Armenii habitu sumpto, 24
Theodorocani se famulum esse et in castra ire simulans, a ne-
mine agnitus est, donec in Bulgariam perveniret. Ac ne ibi 25
quidem statim se cognoscendum praebuit, sed inter colloquendum

δέ τισι τοῦ Ἀαρὼν ἀνεμίμνησκε καὶ “ἄρα” ἔλεγεν “εἴ τις τῶν
 ἐκείνου παίδων παρῇν, ἔδοξεν ἂν ὑμῖν εἰς τὴν ἔθνους ἀρχὴν
 26 προτιμότερος τοῦ νόθου ὁ γνήσιος;” ὥς δὲ πάντες πεποίητο
 δι’ εὐχῆς τὸ ἐπὶ γνησίον παιδὸς ἄρχεσθαι τοῦ Ἀαρὼν καὶ τὴν
 βασιλείαν αὐτῆς εἰς ἀναμφίβολον περιστῆναι ἄνδρα καὶ τῷ πάλαι 5
 βασιλεῖω γένει προσήκοντα καθαρῶς, πιστεύει τινὶ τὸ ἀπόρρητον
 D 27 τῶν μᾶλλον εἰδότεων τὸ γένος τοῦ Ἀαρὼν. ὁ δὲ περιεργότερον
 αὐτῷ ἀνιχνεύσας τὸ εἶδος τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἶτα καὶ τι σημεῖον
 28 εἰδὼς προσὸν αὐτῷ ἀναμφίβολον, καὶ τοῦτο ἰδεῖν ἀπαιτεῖ. τὸ
 δ’ ἦν περὶ τὸν δεξιὸν ἀγκῶνα χροῶμά τι μέλαν καὶ θριξὶ δα- 10
 29 σεία περὶ αὐτό. ἰδὼν οὖν καὶ τοῦτο καὶ οὐκέτι ἔχων ἐνδο-
 αστῶς καταβάλλει μὲν ἑαυτὸν ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοὺς
 30 πόδας αὐτοῦ περιπτύσσεται. διδάσκει δὲ καὶ τοὺς ἄλλους τὸν
 31 ἔκ τοῦ βασιλείου γένους αὐτοῖς ἀφικόμενον. καὶ πολλοὶ τοῦ
 ἀμφιβόλου ἀπορραγέντες τῷ γνησίῳ προσέθεντο, καὶ μεμέριστο 15
 ἡ ἀρχή· ὥς δ’ οὐ πάντως τῆς βασιλείας αὐτῆς στησομένης, εἰ
 πρὸς ἀλλήλους οἱ ἀρχηγοὶ διαφέρουντο, κοινοπραγοῦσι καὶ

1 ἄρα D 2 post τὴν add. τοῦ Rwp 5 ἡγεμονίαν BC αὐτῆς
 αὐτῶν Bwp, αὐτῆς omissio αὐτῶν AR, αὐτῶν omissio αὐτῆς C
 7 τὸ γένος RwpDi, τοῦ γένους A περιεργότερον B 8 τι om.
 DE 9 προσὸν RwpDi, πρὸς δὲ A 10 χροῶμά τι (χροῶμα τι C)
 μέλαν περὶ τ. ἀγκῶνα τ. δεξιὸν BC χροῶμά τι] χροῶματι D 11 καὶ
 τοῦτο ἔχων omissis καὶ οὐκέτι C, δὲ τοῦτο, καὶ οὐκέτι ἔχων Cw
 ἐνδοαστῶς OwpDi, ἐνδοιάστως E, ἀνενδοιάστως A (eadem ra-
 tione inter se bis permutantur ἐνδοιάζειν et ἀνενδοιάζειν in Cra-
 meri anecd. Oxon. vol. II p. 341, 7. 11) 12 καταβάλλειν D ἑαν-
 τόν] αὐτό D 13 περιπτύσσεται D 14 τοῦ prius om. DE 16 πάντες
 C, corr. Cw αὐτοῖς Rwp 17 ἀρχηγοὶ D

Aaronis mentionem apud quosdam interiecit et “Si quis” inquit
 “illius liberorum adesset, legitimusne vobis spurio in regni suf-
 26 fragiis praeferendus videretur?” Cum vero omnes optarent, ut
 res essent penes germanum Aaronis filium, cuius viri natales haud
 ambigui essent quique ex vetusta regia stirpe sine controversia
 originem duceret, arcanum cuidam ex iis, quibus Aaronis familia
 27 notior erat, aperit. Qui cum faciem illius oculis accuratius per-
 28 lustrasset, tandem etiam signum indubitatum videre cupit. Id
 vero erat nigra macula in cubito dextero densis pilis circum-
 29 data. Quod cum vidisset, iam omni scrupulo exempto prostratus
 30 viri pedes amplectitur atque etiam ceteros docet adesse regii
 31 generis virum. Postquam autem multi ab homine illo ambiguo
 avulsi ad germanum se contulerunt, illi, cum diviso imperio,
 principibus inter se dissidentibus, regnum consistere omnino haud
 posse censerent, inter se paciscuntur, ut communi consilio rem-

IV 148 σπένδονται, ἀλλήλους δὲ καὶ ὑπώπτενον καὶ ἐνήθρευον. ἀλλ' 32 PΠ242 A
 δξύτερος εὐρέθη δ' Ἀλουσιάνος πρὸς τὴν ἐπιβουλήν καὶ τὴν
 τοῦ Δολιάνου προέφθασε δολιότητα. καὶ πότον ἐτοιμασάμενος 33
 καὶ συμπότην παραλαβὼν τὸν συνάρχοντα ἐπιτίθεται οἱ συμ-
 5 ποσιάζοντι καὶ ἐξορύττει τῷ ἀθλίῳ τὰ ὄμματα, καὶ εἰς μίαν
 ἐντεῦθεν ἀρχὴν τὸ Σκυθικὸν περιίσταται. εἶτα δι' ἀπορ- 34
 ρήτων μηνύει τῷ βασιλεῖ βουλευσασθαι προσχωρῆσαι αὐτῷ,
 εἰ εὐμενοῦς αὐτοῦ τεύχεται καὶ ἀναλόγων οὐκ ἀμοιρῆσει τῶν
 ἀμοιβῶν. δὲ τὴν ἐντεῦξιν τε προσήκατο καὶ ἀξίως ἀμεί- 35
 10 ψασθαι αὐτὸν ἐπηγγείλατο. καὶ δς αὐτίκα προσεληλύθει καὶ 36
 τετίμητο μάγιστρος. δὲ βασιλεὺς ἔπεισι τῷ ἔθνει εὐδύς, 37
 τὸ δὲ ἀναρχὸν ὄν καὶ διεσπαρμένον οὐ δυσέργως καταπολε-
 μηθὲν αὐθις τῇ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ ὑπέκλυσε, καὶ δ βα-
 σιλεὺς πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπανέξενε καὶ κατήγαγε θρόμβον, B
 15 αἰχμαλώτους τε πολλοὺς διαγαγὼν ἐν αὐτῷ καὶ τὸν Δολιάνον
 αὐτὸν πετηρωμένον τὰ ὄμματα.

Ἐλχε δ' ὁ αὐτοκράτωρ κακῶς καὶ ἥδη τῇ λύσει προσ- 38
 ἡγγισε τῆς συνθέσεως. καταφρονεῖ γοῦν τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τῶν 39

6 οἱ (ὅπως E) προσῆλθεν δ' Ἀλουσιάνος τῷ βασιλεῖ CE 17 ὅπως
 ἀπῆλθεν δ βασιλεὺς εἰς τὴν μονὴν (om. E) τῶν ἀγίων Ἀναργύρων καὶ
 ἀπεκάρη CE

1 καὶ post δὲ om. BC ὑπώπτενον w*p invitis AR 2 δ ἄλλουσι.
 ante δξύτερος BC ἄλλουσιάνος E, item depravatam atque apud
 Psell. p. 71, 25, qui tamen rectam formam servavit p. 73, 20.
 23 3 Δολιάνου—δολιότητα] V. ad XVII 17, 3 4 συμπότην τε
 omisso καὶ BC 7 βουλευσασθαι A, βούλεσθαι DEwpDi, om. R
 8 εὐμενῶς E 13 ἀπέκλυσε D 15 αἰχμαλώτους τε πολλοὺς AR
 Psell. p. 74, 8, πολλοὺς τὲ δορυαλώτους BC 17 προσήγγιζε O

publicam administrarent, nihilo secius uterque alteri suspectus
 atque insidians. Verum Alusianus ad insidiandum promptior 32
 Doliani dolum antevertit. Nam collega ad convivium apparatus 33
 invitato, miserum hominem inter pocula comprehensum ex-
 caecat; sic Scythicae gentis imperio solus potitus regi secreto 34
 nuntiari iubet se decrevisse illi deditionem facere, si clementer
 susciperetur neque fraudaretur iustis praemiis. Ille nec abnuitt 35
 eius accessum et parem gratiam se esse relaturum pollicetur.
 Cum igitur venisset, magister creatur; rex vero gentem duce 36. 37
 destitutam et dispersam statim haud difficulter superatam Romano
 imperio rursus subicit et in urbem reversus triumphat, cum mul-
 tis aliis captivis, tum Doliani caecato adductis.

Sed cum rex perdita esset valetudine nec longe abesset a dis- 38
 solutione compagis, despecto imperio relictisque regia in monaste- 39

βασιλείων μεταχωρεῖ καὶ ἄπεισιν εἰς ὅπερ αὐτὸς πρὸ τῶν τει-
 χῶν τῆς πόλεως ἰδρύσατο ἀσκητήριον, ὃ ἐπὶ τῇ κλήσει τῶν
 40 θανματουργῶν Ἀναργύρων ὠνόμασεν. ἔνθα δὴ γεροντὶς ἐκ-
 διδύσκεται μὲν τὴν ἀλουργίδα καὶ ἄλλα πάντα τῆς βασιλείας
 γνωρίσματα, κείρεται δὲ τὴν τρίχα καὶ τελεῖται τὴν ἱερὰν 5
 W III 193 τελετήν, ἐνδύεται δὲ τὸ ῥάκος τῆς ἐν Χριστῷ ταπεινώσεως
 καὶ περιζώννεται τὸ θεῖον ἑσθρὸν τῆς ἐκουσίᾳς νεκρώσεως
 C 41 σύμβολον ὃ ἤδη καὶ ἄκων νεκρούμενος. ὥς οὖν ἡγγέλθη τῇ
 βασιλεύσῃ τὸ γεγονός, πεζῇ τῶν βασιλείων ὑπέξει καὶ πρὸς
 42 ἐκεῖνον ἀφίκετο. ὃ δὲ ταύτῃ τὰς θύρας ἐπιζυγοῖ καὶ τὴν πρὸς D IV 15
 αὐτὸν ἀπειργασίαν εἰσοδόν, οὐκ οἶδα εἴ' αἰδοῦμενος ἀνθ' ὧν
 πρὸς αὐτὴν ἐνεδείξατο εἴθ' ὅλος τῆς μετανοίας γενόμενος καὶ
 μὴ θέλων εἰς μνήμην ἔλθεῖν τῆς πρὸς ἐκείνην παλαιᾶς διαθέ-
 43 σεως. ἡ μὲν οὖν μὴ ἐντυχούσα τῷ Μιχαὴλ ὑπενόστησεν· ὃ
 δὲ βραχὺ τι τῇ μεταθέσει τῆς βιοτῆς ἐπιβιώσας πρὸς τὰς αἰδούς 15
 μονὰς μετέθετο τὴν ζωὴν, μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς τὸ πρὸς
 44 τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν αὐτῷ τολμηθὲν ἀπολοφυρόμενος, βασι-
 λεὺς γεροντὶς ἐπιεικῆς καὶ χρηστός, ὅσον τὸ εἰς αὐτόν, τὸ συγ-

14 τελευταῖα τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ τοῦ Παφλαγόνος CE

1. 2 τῆς πόλεως ante τειχῶν BC 4 ἀλουργίδα B^sEwpDi, ἀλου-
 γίδα AR, v. ad XIV 1, 2 ἄλλα A, ἄλλα R^swpDi, v. ad XVI
 3, 15 6 ἐνδύεται δὲ ADE, καὶ ἐπενδύεται Rwp ῥάκος AD,
 ῥάκος C, ῥάκος B^sEwpDi ἐν χριστῷ om. D 8 post οὖν
 add. ἡδὲ C ἡγγέλθη C 9 πεζῇ AR (Psell. p. 76, 5), πεζῇ B^swpDi
 11 εἴ' RwpDi, εἴ' Ap 12 ὅλος RwpDi, ὅλος AD 13 ἐκεῖ-
 νον D 15 βραχὺ post ἐπιβιώσας omisso τι BC 16 μονὰς
 RwpDi, om. A 18 αὐτόν D συγγενες (s. acc.) w*, σύγγενες (sic) p*

rium suburbanum a se exstructum, sanctorum Anargyrorum indito
 40 nomine, secedit ibique purpura ceterisque insignibus regni ab-
 iectis, raso capillo initiatur et Christianae submissionis lacerna
 induta, sacro vellere, voluntariae mortificationis signo, cingitur,
 41 iam vel ingratis mortificandus. Quo facto nuntiato, regina e
 42 regia ad illum pedibus profecta excluditur, ad colloquium non
 admissa, haud scio an verecundia malae reginae tractationis, an
 quod totus paenitentiae deditus veteris erga illam affectionis
 43 memoriam renovare noluerit. Sic illa Michaëlem non allocuta
 ipse vero isti mutationi haud diu superstes usque ad
 spiritum admissum facinus in Romanum commissum
 on destitit. In regno se clementem et aequum prae-
 um in ipso erat, sed fratres eius bonitati quandam

γενὲς δὲ οἱ ὥσπερ τις κηλὶς προσεπεφύκει αὐτῷ ὑπαίνουσά D
πως τὴν ἐκείνου χρησιμότητα. ἰσχύρηται δὲ τοῖς μὲν ἐπ' ἔτος 45
ἑβδομον τὸ σκηπτρον κατασχεῖν τὸ Ῥωμαϊκόν, τοῖς δὲ καὶ τι
τούτου ἐπέκεινα.

- 5 Ἦκε δ' ἡ τῆς βασιλείας ἀρχὴ πρὸς τὸν Καίσαρα, πάντα 18
τοῦ μητραδέλφου αὐτοῦ τοῦ Ἰωάννου ἀνύοντος. ὁ μὲν γὰρ 2
βασιλεὺς Μιχαὴλ Καίσαρα τοῦτον ἐτίμησεν, ὡς προέγραπται,
εἰτα ὥσπερ μεταμελόμενος οὐ χρηστὴν πρὸς ἐκεῖνον ἐτήρει διά-
θεσιν. ὕθεν καὶ ἔξω πον τῆς πόλεως ὄριστο αὐτῷ ἡ κατ- 3
10 αγωγή, καὶ οὐδ' ἐφεῖτο τούτῳ, εἰ μὴ κελευσθεῖη, πρὸς τὸν βα-
σιλέα φοιτᾶν. ἔπει δὲ τῶν βασιλείων ὑπεξήλθεν ὁ αὐτοκράτωρ, 4
ὡς εἴρηται, οἱ ἐκεῖνον ἀντάδελφοι βασιλεῖον πλάττονται γράμμα, PII 243 A
ἐπιτρέπον ἐκείνῳ τὴν πρὸς τὰ ἀνάκτορα πύραρον. καὶ ὁ μὲν 5
εἰσελήλυσεν· ὁ δὲ πρῶτος τῶν ἀδελφῶν ὁ ὀρφανοτρόφος μὴ
15 δεῖν συνεβούλευσεν ἐπιχειρῆσαι πράξει τινὶ γνώμης τῆς βασι-
λίδος χωρὶς. προσίασι τοίνυν αὐτῇ καὶ τοῖς ἐκείνης ποσὶ τὸν 6
Καίσαρα καταβάλλουσι καὶ προΐσχονται τὴν εἰσποίησιν καὶ πί-
στεις διδῶσι καὶ φρικώδεις ὄρκους δυνύουσιν ἢ μὴν τοῦ ὀνό-

5 βασιλεία Μιχαὴλ τοῦ Καλαφάτου AR, ὁ Καλαφάτης B 11 οὐ εἰς-
ἦλθεν εἰς τὰ βασιλεία ὁ Καῖσαρ Μιχαὴλ C

1 κηλὶς τις DE παραπεφύκει DE 2 post δὲ add. ὁ βασιλεὺς
οὗτος BCEwp 5 τῶν Ῥωμαίων BCwp 6 ἀνύοντος E 7 προ-
γέγραπται p*, v. p. 597, 6 8 μεταμελόμενος RwpDi, [μελόμενος A
10 οὐδ'] οὐκ D τούτῳ corr. ex τούτῳ B, τούτῳ D αὐτοκράτορα C
11 ὑπεξήλθεν] ὑπῆρξεν E 12 εἴρ.] p. 603, 17 16 ἐκείνης
RwpDi, ἐκείνους A 17 προΐσχονται ADEw, προβάλλονται Rp (vi-
detur Duc h. l. inspexisse libros suos Parisinos) 18 ἢ AR^swp,
corr. Di

ignominiae quasi maculam asperserunt. Regnasse fertur ab aliis 45
annos septem, ab aliis paullo diutius.

18. Romanorum vero regnum ad Caesarem devenit, Ioannis,
eius avunculi, industria. Nam rex Michaël Caesarem hunc quidem 2
appellat, ut supra scripsimus, sed veluti paenitentia facti per-
motus benevolentiam erga illum non conservat. Unde et loco 3
quodam extra urbem sito constitutum ei erat deversorium neque
permittebatur, ut adiret regem, nisi iuberetur. Sed cum impe- 4
rator e regia excessisset, ut dictum est, fratres illius nomine regis
litteras confingunt, quibus illi accessus in regiam permittebatur.
Quo cum venisset, auctore orphanotropho, primo inter fratres, 5
nullam rem sine consensu reginae suscipiendam censuit. Eam 6
igitur ad eum et Caesare ad pedes illius prostrato, de adoptione
commonefaciunt fideque data sanctissime iurant Michaëlem ver-

ματος μόνου τῆς βασιλείας μετέχειν τὸν Μιχαήλ, ἐκείνης δ' D IV 15.
 εἶναι τὴν ἐξουσίαν, καὶ ὡς ἀργυρωνήτω, εἰ βούλεται, κεχρησθαι
 7 αὐτῷ. τοῦτοις ἐκείνην καὶ ἄλλως εὐάγωνον οὖσαν καταγοητεύ-
 B σαντες καὶ καταθέλξαντες τοῖς μειλύμασι συλῶσι καὶ τοῦ ἐαυτῶν
 8 ποιούσι θελήματος. καὶ ἐγχειρίζεται τὸ σκῆπτρον τῷ Μιχαήλ 5
 καὶ ἀναδεῖται τῇ βασιλικῇ στεφάνῃ ὁ αὐτῆς ἀνάξιος, οὐ μᾶλλον
 ἐκ γένους, καίτοι τούτου τυχῶν δυσγενεστάτου καὶ ἀφανοῦς
 (τῶν γὰρ τὰς νῆας καταπιπτόντων ἦν αὐτῷ ὁ πατήρ), ὅσον
 9 ἐκ τρόπων κακότητος. ἦν γὰρ ὑπουργὸς μὲν τὴν γνώμην, ἀγνώ-
 μων δὲ τὴν ψυχὴν καὶ ἀχάριστος καὶ μήτε συγγενείας θεσμούς 10
 10 μήτε φιλίας αἰδοῦμενος. ἦν δέ οἱ καὶ ἡ γλῶττα πρὸς τὰ βου-
 λεύματα τῆς ψυχῆς ἀσύμφωνος καὶ ἀσύμβατος, ἅλλα ἐν φρεσὶ
 11 κεύθοντι, ἅλλα δὲ λέγοντι, καὶ ἐπὶ τοῦτοις, εἴπερ τις ἄλλος,
 C βάσκανος ὁ ἀνὴρ δουλοπρεπὴς τε παρὰ τὰς τῶν καιρῶν δυσ-
 κολίας καὶ ἀνελεύθερος δύσοργός τε καὶ εὐμετάβολος, οὐκ ἐξ 15
 12 ὁργῆς ῥῆον μεταβαλλόμενος εἰς πρῶτητα, ἀλλ' ἐκ χρηστοτέρας
 12 διαθέσεως εἰς μῖσος ἐκ τοῦ τυχόντος μεταφερόμενος. ὁ μὲν
 οὖν τοιοῦτος ὢν ἐπὶ τὸν ἄξονα τῆς βασιλείας ἀνάγεται, τῷ δὲ

5 ἀνάρρησις εἰς βασιλέα τοῦ Καίσαρος, καὶ (om. E) οἷος ἦν τὸ ἦθος ὁ Μιχαήλ CE

2 ἀργυρωνήτω (O) Psell. p. 78, 17 Di, ἀργυρο|νήτω A(Ewp) 5 ποι-
 ῶσι D τῷ μιχαήλ τὸ σκῆπτρον Ewp 7 δυσγεν. τυχῶν D
 8.9 ὅσον—κακότητος om. D 9 μὲν om. Di Haasii annotatione
 ad vs. 12 pertinente perperam huc relata 11 γλῶσσα D
 12 ἀσύμβατος | καὶ ἀσύμφων D ante ἐν add. μὲν BwpDi ἐν D
 13 ἅλλα—λέγοντι] cf. Homer. Il. IX 313 13. 14 βάσκανος ante
 ἄλλος C 14 παρὰ AR, περι ex παρὰ mut. Bwp 18 οὖν] δὲ w*p

botenus dumtaxat regem fore, sed penes illam omnia ita esse
 futura, ut possit uti Michaële non secus ac mancipio aere et li-
 7 bra empto. His rebus illam, per se quoque facilem, praestigiis
 ac blanditiis delinitam ita ceperunt, ut esset in ipsorum pote-
 8 state. Itaque MICHAËL sceptrum accipit et regia corona redimi-
 tur, qua erat indignus, non tam ob genus vilissimum et obscurum
 (pater enim eius naves picare solebat), quam ob inorum impro-
 9 bitatem. Erat enim ingenio subdolo, animo iniquo et ingrato,
 10 neque cognationis neque amicitiae iura reverens, lingua porro
 ab animi sententia dissidente ac discrepante, alia tegere, alia
 11 dicere solitus. Ad ea accedebat singularis invidentia; tempori-
 bus difficilibus servilis erat et illiberalis, iracundus et mutabilis,
 sic tamen, ut a benevolentia facilius quavis de causa ad male-
 12 volentiam declinaret, quam ab iracundia ad clementiam. Quam-
 vis autem talis esset, ad gubernacula regni ascendit, quae res

ὀρφανοτρόφῳ καὶ θείῳ αὐτοῦ καὶ τῷ συγγενικῷ ξύμπαντι ὁ
 κολοφῶν ἐντεῦθεν ἐπῆκτο τῶν συμφορῶν. οὐ γὰρ ἐπὶ μακρὸν 13
 ἐτήρησε τὴν σκηπὴν τε καὶ τὴν προσποίησιν, ἀλλ' ἐπὶ τινὰς
 βραχίστας ἡμέρας δεσπότην τὸν θεῖον ὀνομάζων καὶ συνθωκοῦν W III 194
 5 αὐτῷ ἀξιῶν καὶ πάντα ἐπ' ἐκείνῳ τιθέμενος εἶτα ὑφῆρει τι
 τῆς τιμῆς, εἶτα οὐκ ἦν αὐτῷ πειθῆνιος ἐν τοῖς πλείοσι καὶ D
 ἄλλοτε ἄλλο τι πρὸς τὸν θεῖον ὑποκνίζον αὐτὸν ἐνεδεῖκνυτο.
 τῷ δὲ μετέμελε τῆς εἰς τὸν ἀνεψιὸν τοῦτον σπουδῆς, οὐκ εἶχε 14
 D IV 151 δ' ὁ τι καὶ δρᾶσαι ἐξ ἐτοίμου, ἀλλ' ἐβυσσοδόμεινε τὸ ἐγχείρημα,
 10 τέως δὲ οὐ συνεχῶς προσῆει τῷ βασιλεῖ. διαφορᾶς δὲ πρὸς 15
 Κωνσταντίνον τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ γενομένης, ᾧ μόνῳ ἐξ ἀπάσης
 τῆς συγγενείας ὁ Μιχαὴλ προσέκειτο καὶ ἐτίμησε νωβελίσμιον,
 καὶ τραχυθέντος ἐκείνου κατὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ βασιλέως ἐνώ-
 πιον, ὁ Ἰωάννης τοῖς λόγοις δηχθεὶς καὶ μᾶλλον ὅτι μὴ πρὸς
 15 τοῦ βασιλέως διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν λειδορίας ἐπιτετίμητο, ἀπ-
 εδυσπέτησέ τε καὶ πόρρῳ ποι τοῦ ἄστεος γέγονε. τοῦτο δὲ 16 P II 244 A
 γνωσθὲν πολὺ τι τῆς γερουσίας μέρος συνεπεσπάσατο, ὥστε
 αὐτῷ προσφοιτᾶν, οὐκ εὐνοίᾳ, ἀλλ' ἐν' ἐφ' ἑαυτοὺς τὴν αὐτοῦ
 2 ὥπως διετέθη πρὸς τὸν θεῖον αὐτοῦ τὸν ὀρφανοτρόφον CE 10 ἐξορία
 τοῦ ὀρφανοτρόφου (Ἰωάννου E) CE

1 ὀρφανοτρόφῳ D αὐτῷ D 4 βραχίστας ARw, βραχεῖς τὰς D,
 βραχίστας p* συνθωκοῦν Rwp 6 εἶτα] καὶ D πλείοσι RwpDi,
 πλείοσιν A, v. ad XIII 1, 5 7 τὸν] τὸ E 8 μετέμελλε DEwp
 9 δρᾶσαι C, θρᾶσαι D 10 διὰ φορᾶς (sic) A 11 αὐτοῦ D
 12 νωβελίσμιον AD, νωβελίσμιον Rwp, νωβελίσμιον Di, v. ad XV
 8, 2 14 μὴ om. B 16 ἄστεως D 18 αὐτῷ πρ. RwpDi, αὐτοῦ
 πρ. A οὐκ εὐνοίᾳ, ἀλλ' om. D ἵνα C ἐφ' ἑαυτοὺς om. C
 18. p. 608, 1 ἐφελκύσονται τ. ἐκείνου εὐμένειαν BC 18 αὐτοῦ
 DEwpDi, ἑαυτοῦ A, ἐκείνου R, τούτου Psell. p. 83, 28

ruinae et exitio erat orphanotropho avunculo totique familiae.
 Neque enim fictos et simulatos mores diu tenuit, sed quamquam 13
 per paucissimos dies avunculum appellabat dominum, consessu
 suo dignatum, et omnia ad illum referebat, deinde paulatim de
 honore aliquid subtrahebat, post plerisque in rebus eius auctori-
 tatem nihili faciebat et alias aliud agebat, quo ille morderetur.
 Quem etsi studii erga nepotem suum paenitebat, tamen quid in 14
 praesentia faceret, non habebat, sed clam nescio quid secum
 agitans rarius adibat regem. Enimvero controversia inter ipsum 15
 et fratrem Constantinum orta, cui soli ex omnibus necessariis
 Michaël adhaerebat ac nobilissimi titulum concesserat, cum rex
 Constantinum non castigasset ob Ioannem asperius se praesente
 increpitum, Ioannes dolore contumeliae exacerbatus longius ab
 urbe recessit. Quo cognito magnam senatus partem ad se at- 16

17 εὐμένειαν ἐφελκύνονται. ἀλλὰ διὰ γραμμάτων αὐτῷ τὴν ὑπερ-
 οψίαν ὁ βασιλεὺς προσωνείδισε, τὴν πρὸς ἐκείνον συνέλευσιν
 18 εὐλαβηθεὶς τῶν πολλῶν, καὶ κακοήθως ἡξίου ἀφίξεσθαι. καὶ
 ὁ μὲν ἦει· ὁ δὲ μὴ ἀναμείνας τοῦ θείου τὴν ἀφίξιν πεπόρευτο
 19 πρὸς τὸ θέατρον· ἦν γὰρ ἡμέρα ἑπτοίς ἀμλλητήριος. ὥς δ' 5
 ἔλθων ὁ θεῖος οὐχ εὗρε τὸν βασιλεύοντα, ἔτι τῷ θυμῷ ὑπερ-
 20 ζέσας, ὥς περιωβρισμένος, ἐπάνεισι. καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῷ τὴν
 Β δυσμένειαν εἰς προὔπτον ἐκρήγγυσι καὶ στέλλει νῆα κελεύων
 αὐτῷ δι' αὐτῆς ἡξέειν, δώσουσι λόγους τῆς εἰς ἐκείνον ὑπερ-
 21 οψίας· καὶ ὁ μὲν ἔπλει πρὸς τὰ βασίλεια. ὁ δὲ βασιλεὺς ἄνω-
 θεν διὰ τινος συνθήματος, ὃ τοῖς ἄγουσι τὸν Ἰωάννην προ-
 ἔγνωστο, ἐπέχει τῇ νηὶ τὴν εἰς τὰ βασίλεια πάροδον, αὐτίκα δὲ
 22 τριήρης ἐπελθοῦσα λαμβάνει τοῦτον καὶ ὑπερόριον τίθησι. τοι-
 οῦτοις ἡμέψατο τὸν εὐεργέτην ὁ δι' ἐκείνου Καῖσαρ, εἶτα καὶ
 23 βασιλεὺς γεγονώς. ἐπεὶ δ' ἐκείνον ἐκ μέσου πεποίηκε, μέτεισι 15
 τὸ συγγενὲς καὶ ἄνδρας οὐχὶ τῇ τῆς φύσεως μόνῃ δηλωτικῇ
 σημασίᾳ, ἀλλὰ καὶ τῇ σημαινούσῃ τοὺς γήμαντας καὶ τοὺς εἰς D IV 152
 ἀνδρῶν ἡλικίαν ἐλάσαντας ὑπηγήτας ἤδη καὶ παιδῶν γεγονότας

15 οἱ τοὺς οἰκείους συγγενεῖς ὁ Μιχαὴλ ἐξ(ευ)νούχισεν C

1 post ἐφελκύν. add. καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν πρὸς ἐκείνον συνέλευσιν τῶν
 πολλῶν (τ. πολλ. om. E) εὐλαβηθεὶς BCEwp, v. ad vs. 2. 3 ἀλλὰ
 om. BCEwp τ. ὑπεροψίαν αὐτῷ BC 1. 2 ὁ βασιλεὺς post
 αὐτῷ D, om. Rwp 2. 3 τὴν—τῶν πολλῶν om. Rwp, v. ad vs. 1
 4 ἦεν D 8 προὔπτον RDi, προὔπτον A, προὔπτον B^{wp}, v. ad
 XVII 11, 11 9 δώσουσι BC, δώσουσι R 12 αὐτίκα δὲ ADEwp,
 καὶ αὐτίκα R 13 τοιούτ.] τοῦτοις D 14 δι' δ' D καίσαρ Rwp,
 καίσαρ ex καίσαρος mutat A, corr. Di 17 ^βεἰς ^ατοὺς (sic) E, εἰς
 τοὺς w^p, τοὺς εἰς AO 18 ὑπηγήτης E

traxit, non quod eum tanta benevolentia prosequerentur, sed ut
 17 eius benevolentiam colligerent. Rex vero vulgi ad illum con-
 ventum metuens, per litteras ei superbia obiecta insidiosae petit,
 18 ut ad se veniat. Sed cum ille iret, non exspectato avunculi ad-
 19 ventu ludis Circensibus rex in theatrum se contulerat. Rege
 igitur non invento, ob contumeliam ira modo aestuans orphano-
 20 trophus recedit. Tum vero rex in manifestas inimicitias erumpit
 missaque nave eum adesse iubet, ut superbiae suae rationem
 21 reddat, et ad regiam navigantem rex ex superiore loco signo iis a
 quibus vehebatur dato aditu prohibet statimque missa triremi
 22 hominem relegat, hoc modo remuneratus eum, cuius beneficio
 23 primum Caesar, post etiam rex erat designatus. Quem cum
 amovisset, cognatos invadit et viros non sexu tantum, sed aetate

πατέρας τῶν παιδογόνων μορίων ἀποστερεῖ καὶ ἐκτομίας ἐργάζεται.

Ὡς δὲ κατὰ τοῦ ὁμογενοῦς αἵματος τοιοῦτον ἤρατο τρό- 19 C
παιον, ἓνα ἔτι περιλεῖσθαι αὐτῷ ἐνόμιζεν Ἡράκλειον ἀεθλον
5 τὸ καὶ τὴν βασιλῖδα ἀποσκενάσασθαι, καὶ πρὸς τοῦτον λοιπὸν
ἀποδύεται, ἐνάγοντα πρὸς τοῦτον καὶ τὸν θεῖον ἔχων Κων-
σταντῖνον καὶ παραθήγοντα. λογοποιεῖ τοίνυν ὁ δυσγενέστατος 2
παῖς κατὰ τῆς εὐγενεστάτης μητρὸς καὶ συμπλάττει κατ' αὐτῆς
αἰτιάματα φαρμακόν τε καλεῖ καὶ ἐπιβουλεύειν αὐτοῦ τῇ ζωῇ
10 τῆς ἀθῶον κατηγορεῖ. καὶ τί δεῖ κύκλους ἐλλίττειν; ἐξωθεῖ τῶν 3
βασιλείων αὐτὴν καὶ περιορίζει τῇ νήσῳ τῇ λεγομένῃ τοῦ Πρίγ-
κιπος καὶ τέλος ἀποκείρει τὴν εὐεργέτιν καὶ μεταμφιέννυσιν καὶ
ἀντὶ τῆς ἐκ πενταγονίας προσηκούσης αὐτῇ πορφύρας ἐνδιδύσκει
τριβώνιον. καὶ ὁ μὲν ὥς ἤδη τὸ πᾶν ἡνυκῶς ἔχαιρέ τε καὶ 4 D
15 γαῦρος ὦπτο καὶ παιδιαῖς ἑαυτὸν ἐπέδωκε καὶ τρυφαῖς· ἡ δὲ

3 διαιτιάσεις κατὰ τῆς βασιλίδος Ζωῆς πλασόμενος ὁ Μιχαὴλ ἀποκείρει αὐτὴν πρότερον εἰς τὴν τοῦ Πρίγκιπος νήσον περιορίσας αὐτὴν C (bis in fine fol. 509^u et initio fol. 510^r), αἰτίαι τῆς βασιλίδος Ζωῆς E

1 τῶν] ὧν D 3 ὥς] ὁ D κατὰ] μετὰ | D 4 ἔτι περιλ.]
ἐπιλελεῖσθαι D ἐνόμιζεν R^{wp}Di, ἐνόμιζε A, v. ad XIII 1, 6
5 τοῦτο D 6 τοῦτον Di in vitis ARwp, v. ad XV 1, 12 κωνστ.
ἔχων BC 8 συμπλέκει Ewp, πλάττει B, συμπλέουσι D 9 ἐπι-
βουλεύει D 10 τῆς] τοῦ D ἀθῶον ARwp, corr. Di κατ-
αγορεῖ Ewp ἐλλίττειν B^cCwp, ἐνίττειν D 11 τῇ λεγομένῃ τοῦ
πρίγκιπος (πρίγγιπος D) AR, τοῦ πρίγκιπος λεγομένη E(wp) 12 ἀπο-
κείρει post εὐεργέτιν BC καὶ μ.] τὴ καὶ μ. B(C) 13 πενταγονίας ARw
Psell. p. 88, 23 (de hoc vocabulo in lexicis desiderato cf. τρι-
γονία), πενίας D, προγονίας p ἐνδιδύσκειται C 14 πᾶν ἡνυκῶς]
πανηγυρικῶς D χαίρει D 15 γαῦρα D αὐτὸν D ἐπέδωκεν
ἑαυτὸν C

etiam, barbatus iam maritos et patres, virilibus exsectis facit eunuchos.

19. Cum de cognato sanguine ita triumphasset, unum iam sibi Herculeum laborem superesse ratus reginae quoque exigendae, cum quoque parat suasore et impulsore Constantino avunculo. Filius igitur ignobilissimus contra matrem nobilissimam 2 rumores spargit et crimina comminiscitur eamque insontem vocat veneficam ac vitae suae insidiari queritur. Et quid ambages 3 agam? Eicit eam regia et in Principis, quae dicitur, insulam relegat, denique feminam illam bene de se meritam tondet habituque mutato cogit pro purpura, quae inde a tritavis illi conveniebat, lacernam induere. Quo ille facto, quasi rebus omnibus 4 confectis, laetus atque insolens lusibus et deliciis se dedebat; ce-

5 δίκη οὐκ ἐπενύσταξεν, ἀλλ' αὐτίκα μετῆλθε τὸν ἀλιτήριον. ὥς
 γὰρ τὸ περὶ τὴν βασιλίδα δρᾶμα τοῖς ἐν τῇ πόλει κεκήρυκτο,
 κατήφειαν ἦν ὄρᾶν παρὰ πᾶσι καὶ σκυνθρωπότητα, καὶ ὥς ἐν
 οἰκείᾳ συμφορᾷ διετίθετο ἕκαστος, εἶτα καὶ φανερώς ἐλοιδο-
 6 ροῦντο τῷ τυραννήσαντι. αἱ δὲ γυναῖκες καὶ θρήνους συν-5
 7 ἴστων, ἀνακαλούμεναι τὴν βασίλισσαν. καὶ τέλος εἰς στάσιν
 8 φανερὰν ἀνεργάγησαν οἱ τῆς πόλεως ξύμπαντες. καὶ ἵνα τὸν
 τολμητῖαν τιμωρήσωνται, οὐδεὶς ἐφείδετο τῆς οἰκείας ζωῆς, ἀλλ'
 P II 245 A ἕκαστος τῷ προστυχόντι τὴν δεξιὰν ὀπίσθας συνέθεον ἐπὶ τὰ
 W III 195 9 ἀνάκτορα. τὸν δὲ πρῶτον μὲν οὐ πᾶν τι τὸ τοῦ πλήθους D IV 15:
 συγκίνημα ἐθορύβησεν, εἶτα τὸν δῆμον ὄρων ἐκμαινόμενον εἰς
 λόχους τε συνιστάμενον καὶ τὸν λαὸν ἐπιρρέοντα, τοὺς δὲ περὶ
 αὐτὸν ἀμφιβόλους ταῖς γνώμαις κατανοῶν (κἀκείνοις γὰρ τὸ
 περὶ τὴν βασίλισσαν μεμίσητο τόλμημα), περιδεῆς τις καὶ ἐν-
 10 αγώνιος γέγονεν. ἀλλὰ τι μικρὸν τὴν ἀγωνίαν αὐτῷ δ' ἡνωβε- 15
 11 λίσμιος ἐπεκούφισεν. οἴκοι γὰρ ὦν καὶ τὴν στάσιν μεμαθηκώς,
 τοὺς περὶ αὐτὸν ὀπίσθας (πολλοὶ δ' αὐτῷ παρετρέποντο) διὰ
 12 μέσης τῆς ἀγορᾶς παριὼν ἀπῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια· καὶ αὐτίκα
 στέλλουσι τοὺς ἐπανάξοντας τὴν βασίλισσαν, τοῖς δὲ στασιώταις

6 οὗ διὰ τὴν στάσιν ἀνεκομίσθη ἡ βασίλεις, καὶ ὁ λαὸς μελενδυτοῦσαν ἰδὼν
 αὐτὴν εἰς πλεον τεθύμωται C

1 ἀλιτήριον Awp, ἀλιτήριον DE^sDi, ἀγνώμονα καὶ ἀχάριστον R (ex
 XVII 18, 9) Wo lat. 2 δρᾶμα EwpDi, δρᾶμα AO, v. ad XVIII
 23, 12 8 οὐδεὶς—ζωῆς] ἡφείδουν καὶ τῆς ζωῆς BC 14 τις AC,
 τε RCwwp 15 ἡνωβελίσμιος ADwp, ἡνωβελίσμιος R, ἡνωβελίσσιμος
 Di, v. ad XV 8, 2 16 ἐπεκούφισεν D 19 στέλλουσι ARwp,
 στέλλει DCwWo lat.

terum vindicta non dormiens hominem sceleratum celeriter est
 5 assecuta. Nam facinore illo in urbe vulgato, omnes maestos et
 tristes erat cernere nec secus atque in propria calamitate affectos;
 6 tandem etiam convicia in tyrannum aperte iaciebant. Mulierum
 7 vero coetus lugebant et reginam vocabant. Postremo tota urbs
 8 in manifestam erupit seditionem. Et ut audaciam illius ulci-
 scerentur, vita neglecta, quicquid erat obvium, eo dexterarum ar-
 9 mantas ad regiam concurrebant. Illum vero principio quidem
 motus populi non adeo commovit, tum vero cum plebem furere
 videret seque centuriare et affluere turbam, suos autem satellites
 animi esse dubios cerneret (nam ii quoque facinus in reginam
 10 admissum oderant), territus aestuare coepit. Sed eum angorem
 11 nobilissimus ei nonnihil levavit; qui cum domi seditionem cogno-
 visset, suis ministris, quos alebat plurimos, armatis per medium
 12 forum in regiam abijt. Tum statim mittunt, qui reginam reducant,

ἀντίστησάν τινας ἐκ τάφανοῦς βέλη κατ' αὐτῶν ἀφιέντας καὶ Β
λίθους ἐκ σφενδονῶν, ἐξ ὧν οὐ βράχιστοι ἀνηρέθησαν. ἤδη 13
δὲ τὴν βασιλίδαν ἀνακομισθεῖσαν στήσαντες ἐπὶ μετεώρου ἐν τῷ
θεάτρῳ τοῖς στασιάζουσιν ἐπεδείκνυνον, ἵνα δῆθεν αὐτοῖς κατευ-
5 νασθῇ ὁ θυμός, ἀνακληθείσης τῆς σφετέρας δεσπότιδος. τοῖς 14
δὲ τοῦτο μᾶλλον ἀνῆψε τὸν θυμὸν καὶ ἐξέκαυσε τὴν ὀργήν.
ὥς γὰρ μετημφιεσμένην αὐτὴν ἐωράκεισαν, ἐπὶ πλεον ἄνεργω- 15
γesson εἰς τὸν πόλεμον καὶ τῆς κακοηθείας τὸν τυραννοῦντα
μύσησαντες ἀφίστανται μὲν τῆς βασιλίδος Ζωῆς, πρὸς δὲ τὴν 16
10 Θεοδώραν τὴν ταύτης σύγγονον τρέπονται, ἣδη προμετασχη-
ματισθεῖσαν κἀκείνην παρὰ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ὁ λόγος φθάσας
ἐδίδαξε, καὶ τινὰ τῶν αὐτῆς θεραπόντων παραλαβόντες πατρῶων
ἀφίκοντο ἐπ' αὐτήν· καὶ ταύτην τῆς κατοικίας ἐξαγαγόντες καὶ 17 C
ὅλον περὶ αὐτὴν συνασπίσαντες εἰς τὸ μέγα τέμενος ἄγουσι τῆς
15 τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας, καὶ παρὰ πάντων τῶν τε τῆς βουλῆς
καὶ τῶν τοῦ δήμου καὶ αὐτῶν τῶν τῆς ἐκκλησίας ἡ Θεοδώρα

9 οὐ πρὸς τὴν τῆς Ζωῆς ἀδελφὴν τὴν Θεοδώραν τὸ πλῆθος τραπὲν Αὐ-
γούσαν αὐτὴν ἀνηγόρευον ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ οὐ εἰς τὴν μονὴν
τοῦ Στουδίου (στουδίων E) ὁ Μιχαὴλ καὶ ὁ θεῖος αὐτοῦ ὁ Κωνσταντῖνος
ἀπῆλθον (καὶ κωνστ. ὁ θ. αὐτ. εἰσῆλθον E) CE

1 τινὲς Ewp ἐκ τάφανοῦς post ἀφιέντας BC ἀφιέντες p* in-
vitis ARw (propter τινες a Duc mutatum) 2 ἐκ σφενδονῶν
ARwp, ἐκσφενδονούσας D, ἐκσφενδόνων Di 3 βασιλίσσαν D
4 κατευν. αὐτοῖς BC 7 μετημφιασμένην O πλεῖον D ἀνερ-
ράγησαν Ewp 10 προσχηματισθεῖσαν BsEwp 11 λόγος] XVII
11, 6 12 ἐδήλωσε B πατρῶων ante αὐτῆς Rwp 14 συν-
ασπίζοντες D 16 καὶ ante τῶν om. AR, tenent BCwpDi τῶν
ante τοῦ om. BC τῶν ante τῆς om. D post Θεοδώρα add.
αὐγούσια BCwp (B in rasura amplius spatium complectente)

et seditiosis quosdam opponunt, qui ex occulto eos telis et lapi-
dibus e fundis missis petant, unde non sane pauci perierunt.
Reginam vero iam reductam atque in summo theatro collocatam 13
tumultuantibus ostendebant, ut visa regina furor eorum com-
pesceretur. Id vero velut incitamentum quoddam seditiosis fuit 14
et populi iram inflammavit. Nam conspecta vestium mutatione, 15
bellum violentius exarsit ac tyrannicae malignitatis odio, relicta
regina Zoë, ad sororem eius Theodoram conversi, quae et ipsa, 16
ut supra expositum est, sororis iussu habitum mutarat, duce
quodam paterno eius famulo, velut militari globo circumdatam 17
ex aedibus in magnam ecclesiam divini verbi Sapientiae per-
duxerunt, ubi a toto senatu et populo et sacerdotibus Theodora

- 18 βασιλὶς ἀνηγόρευτο. τοῦτο πᾶσαν ἐλπίδα τῷ Μιχαὴλ καὶ τοῖς D IV 154
 περὶ ἐκείνον ἀπέσβεσε, καὶ δεδιὼς περὶ τῇ ζωῇ τῶν βασιλείων
 μεθίσταται καὶ νηὶ τῶν βασιλικῶν ἐμβεβηκὼς αὐτὸς καὶ ὁ νω-
 βελλίσσιμος εἰς τὴν περιώνυμον ἀπῆλθον τοῦ Στουδίου μονήν, τὰ
 μὲν τῆς βασιλείας γνωρίσματα ἀποθέμενος, μοναστοῦ δ' ἑαυτῷ 5
 19 περιθέμενος ἄμφια. ἐπεὶ δ' ἐγνώσθη τοῦτο τῷ δήμῳ, οὐκ εἶχον
 D ὅπως ἐκ τῆς χαρᾶς κατάσχωσιν ἑαυτούς, καὶ ἐπ' ἐκείνον συνέθεον.
 20 ἥδη δὲ κλινούσης ἡμέρας, οἱ περὶ τὴν Θεοδώραν δέισαντες μὴ ἡ
 βασιλὶς Ζωὴ αὐτῆς τὸν ἐκβεβλημένον ἀνακαλέσεται, ἵνα μὴ ἡ
 ἀδελφὴ αὐτῇ συγκοινωνήσῃ τῆς βασιλείας, στέλλουσι τοὺς τὰ δμ- 10
 21 ματα καὶ ἄμφοιν ἐξορύξοντας. οἱ μὲν οὖν ἐξ αὐτοῦ τοῦ θουσιαστη-
 ρίου τῆς τοῦ Στουδίου μονῆς ἐκπασιθέντες ἀπήγοντο· τὸ δὲ πλη-
 θος συρρεῦσαν περὶ αὐτοὺς ἐνύβριζόν τε καὶ ἐπειώθαζον καὶ
 22 μέλη συντιθέντες ἐπετραγώδουν αὐτοῖς. ὥς δ' ἦκον ἐπὶ τὸ Σίγμα
 (τόπος δ' ἐστὶ κεκλημένος τουτί), ἐκεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξεκό- 15
 23 πησαν, ὁ μὲν Κωνσταντῖνος γενναίως φέρον τὴν συμφορὰν,
 P II 246 A 23 ὁ δὲ Μιχαὴλ θεοκλυτῶν τε καὶ ὀδυρόμενος. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄμφω

8 οὗ ἐνυφλώθησαν ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ καὶ ὁ θεῖος αὐτοῦ ὁ νωβελλίσσιμος
 (νωβελλίσσιμος C, v. ad XV 8, 2) Κωνσταντῖνος CE εἶτα καὶ ὑπερωρίσθη-
 σαν C

1 ante βασ. add. ἡ C, καὶ Cw post τοῦτο add. δὲ Ewp 2 post
 ζωῇ add. καὶ D 3 ἀφίσταται C ante καὶ alterum add. τε Ewp
 νωβελισ A, νωβελλίσσιμος Rwp, νωβελλίσσιμος BC, νωβελλίσσιμος
 Di, v. ad XV 8, 2 4 περιώνυμον D ἀπῆλθε C 5 δὲ αὐτῷ
 AD, δ' ἑαυτῷ (R)wpDi 6 ἄμφια punctis notat D 9 βασιλὶς]
 ἀδελφῇ B τὸν om. D ἐκβεβληκὸς Ewp 10 αὐτῇ R(wpDi),
 αὐτῇ A, αὐτῆς D συγκοινωνήσῃ D 14 συνθέντες D ἐπὶ A,
 περὶ Rwp 17 καὶ ante ἄμφω om. w*pDi invitis AR

- 18 est consalutata regina. Ea res Michaëli suisque omnem spem
 ademit; itaque vitae metuens, relicta regia cum nobilissimo navi
 regia conscensa, in celebre Studii monasterium, abiectis regni
 19 insignibus habituque monastico sumpto, concessit. Quo populus
 20 cognito, laetitiam dissimulare nequiens ad illum concurrit. Die
 vero iam ad occasum vergente, Theodora studiosi veriti, ne
 regina Zoë eiectum revocaret, quo sororem regni consortem ha-
 bere non cogeretur, mittunt, qui et utrique oculos effodiant.
 21 Cum igitur ex ipso sacrario Studiensis monasterii extracti abdu-
 cerentur, multitudo, quae illo confuxerat, iis illudebat et insulta-
 22 bat, cantilenas quasdam tamquam in tragoedia occinens, donec
 iis in loco, qui Sigma dicitur, oculi sunt effossi, Constantino ca-
 lamitatem eam fortiter ferente, Michaële vero queritante et la-
 23 mentante. Qua re peracta, ministri poenae ad Theodoram adhuc

- σκότος ἐκάλυψε, πρὸς τὴν Θεοδώραν οἱ τὴν πῆρῳσιν ἐκείνους
 σχεδιάσαντες ἐπανήλθοσαν, ἐτι τῷ μεγάλῳ τεμένει προσμένουσιν.
 ἡ δὲ Ζωὴ ἐτύγγανε περὶ τὰ βασίλεια. ἦν μὲν οὖν αὐτῇ τὸ 24. 25
 βουλόμενον μὴ προσήσθαι τοῦ κράτους κοινωνὸν τὴν ὁμαί-
 5 μονα· ἐζηλοτύπει γὰρ ἐκτόπως. ἀλλ' οἱ τῆς γερουσίας καὶ 26
 ἄμφω σεβόμενοι, τὴν μὲν ὡς βασιλίδα σφῶν ἐκ μακροῦ, τὴν
 δὲ ὡς ἄρτι ἀναρρηθεῖσαν καὶ τοῦ καταλνθῆναι τὴν τυραννίδα
 γενομένην αἰτίαν, πείθουσι τὴν πρεσβυτέραν κοινωνὸν τοῦ κρά-
 τος προσειληφέναι τὴν ἀδελφήν. ἥκει τοίνυν καὶ ἡ Θεοδώρα 27
 D IV 155 πρὸς τὰ βασίλεια καὶ συμμετέχει τοῦ κράτους τῇ ἀδελφῇ· ἐν- 28
 τεῦθεν ὑπερορίαν οἱ πηρωθέντες τοὺς ὀφθαλμοὺς κατακρίνονται, B
 τῆς βασιλείας αὐτοῖς ἐπὶ μῆνας τέσσαρας καὶ πέντε ἡμέρας
 ουσταλείσης, ὡς εἶθε γε καὶ ἐπὶ βραχύτερον.
- Κατηγνῆκει τοίνυν περὶ τὴν γυναικωνίτιν ἡ τῶν Ῥωμαίων 20 W III 196
 15 ἀρχή, καὶ οὐδέν τι περὶ ταύτας νενεωτέριστο, ἀλλὰ πάντες αὐ-
 ταῖς ὑπέϊκον, τό τε τῆς γερουσίας ἔσοχον καὶ τὸ τοῦ στρατη-
 γίου ἐπισημότατον. αἱ δ' ἄμφω ἐκάθηντο ἐπὶ βήματος καὶ 2
 πᾶσα περὶ αὐτὰς ἐτελεῖτο ἡ τελετὴ ἡ βασιλείος καὶ τῇ δορυ-
 φορίᾳ τὸ ἐπὶ τῶν βασιλέων σχῆμα τετήρητο, καὶ οἱ τῆς πρώτης
- 14 βασιλεία Ζωῆς καὶ Θεοδώρας τῶν αὐταδέλφων (τ. αὐτ. om. A, τῆς
 αὐταδέλφης E) AR, βασιλεία γυναικῶν B

1 ἀμφεκάλυψε BC, v. Hom. Il. IV 461 3 ζωὴ δ' BC αὐτῇ R^{wp} Di,
 αὐτῇ A 12 αὐτῆς D ἡμέρας πέντε BC 13 ἐπὶ om. DEwp
 14 γυναικωνίτιν AR, γυναικωνίτην wp, corr. Di 15 νεωτέριστο B
 16 ὑπεῖχον p* 17 δὲ D 18 αὐτοῦς E ἡ τελετὴ ἡ βασιλείος
 A, τελετὴ ἡ βασιλείος DEwp, ἡ βασιλείος τελετὴ R 19 τοῖς βασι-
 λεῦσι BCduoPp

in templo versantem redierunt. Zoae vero in regiam reversae 24
 minime placebat, ut erat ambitiosissima, sororem potestatis con- 25
 sortem admittere. Verum senatus utramque venerans, hanc ut 26
 iam pridem reginam suam, illam ut modo designatam et eversae
 tyrannidis causam, natu maiori persuadet, ut sororem collegam
 admittat. Itaque Theodora quoque regiam ingressa pari cum 27
 Zoë potestate usa est; caecati autem exilio multati sunt, regno 28
 eorum quattuor mensibus et quinque diebus terminato, quod
 utinam citius amisissent.

20. Romanorum igitur imperio in gynaeceum devoluto,
 nemo insidiabatur mulieribus, sed iis parebant omnes, tam prin-
 cipes senatus, quam praetorianorum praecipui. Sedebant igitur 2
 ambae pro tribunali, omnes regiae caerimoniae apud eas per-
 agebantur, adhibita de more custodia, primariis senatoribus et

βουλῆς καὶ οἱ ἐν τέλει σὺν αἰδοῖ παρειστήκεισαν ξύμπαντες.
 3 καὶ ζητήσεις δικῶν καὶ λύσεις δημοσίων ἀμφισβητήσεων ἐντυ-
 C χίαι τε πρεσβευτῶν καὶ ἀρχαιρεσίαι καὶ τᾶλλα τὰ τῇ βασιλείᾳ
 4 προσήκοντα ἐγίνοντο παρ' αὐταῖς. ἀλλ' εἴτε φόβος μὴ τῇ
 ἀδελφῇ μόνῃ περιστάῃ τὰ τῆς ἀρχῆς (ὅπερ ἐνθυροῖτο γὰρ τισιν 5
 αὐτῇ μᾶλλον προσήκειν τὰ τῆς ἀρχῆς, ἅτε καὶ τῆς τοῦ τυραν-
 νήσαντος καθαιρέσεως αἰτία), εἴτ' ἀνδρὸς ἐπιθυμία καὶ μίξεως
 ἀνέπεισαν τὴν Ζωὴν ἐπεισαγαγεῖν τοῖς βασιλείοις τὸν βασιλεύ-
 5 σοντα καὶ αὐτῇ συμβῶσοντα. καὶ ἤχθη μὲν ὁ Δαλασσηνὸς
 6 Κωνσταντῖνος, ὥς ἐπ' ἄλλο τι μετακεκλημένος. ἀποτομώτερον 10
 δὲ τοῖς λόγοις χρησάμενος καὶ τὸ ἦθος φορτικός τις δόξας καὶ
 7 δυσχερὲς ἀπεδοκιμάσθη. εἶτα ἐπ' ἄλλον ἀπένευσεν οὔτε τῶν
 D ἄγαν ὄντα εὐπατριδῶν οὔτε τῶν ἐν ἀξίαις λαμπροτέροις ἐξετα-
 σμένων οὔτε τῶν ἐν περιφανέσιν ἀρχαῖς, τὸ δὲ εἶδος ἄξιον
 τυραννίδος καὶ οἷον πρὸς ἔρωτας ἐφελκύσασθαι καὶ μὴ μαχλο- 15
 8 σύνη προσκειμένην ψυχὴν. ἐπ' ἐκείνον οὖν ὅλοις ἰστίοις ἔπνευ-
 σεν ἡ βασίλισσα, ἀλλ' ἠκύρωσε τὰς ψήφους αὐτῇ νόσος ἀδρόον
 9 τὸν ἄνδρα τῆς ζωῆς ἐξαργάσασα. ὑπωπιεύθη δὲ καὶ ἡ συν- D IV 15

4 οὗ ἄνδρα ἐαυτοῦ (om. C) ἡ βασίλισ Ζωὴ ἐμνηστεύσατο (ἐμνηστεύετο
 C) CE 9 ὅπως ἀπεδοκιμάσθη ὁ Δαλασσηνός CE

1 συναδοίαν D 2 ἀμφο βῆς | ῥήσεων D, sed ἀμφο et βῆς punctis
 notantur ante ἐντ. add. ἐντεῦθεν Ewp ἐνταγίαι D 3 ἀρχαι-
 ρεσία D τᾶλλα ARwp, non τᾶλλα, v. ad p. 395, 18 τῆς βα-
 σιλείας D 4 ἐγίνοντο B, ἐγίνετο D 6 αὐτῇ RwpDi, αὐτῇ A
 αὐτῇ μόνῃ τὸ κράτος προσήκειν BC τοῦ om. p* inuitis ARw
 7 post μίξεως add. ἡμεροί BCEwp, ἡμερος Cw 11 φονικός D,
 φικτός E 12 ἐπένευσεν D 15 μαχλωσύναις E, μαχλοσύναις Dwp
 16 προσκειμένην RwpDi, προσκειμένη A 17 νόσος] μίσος D
 18 τὸν ἄνδρα om. D ὑποπιεύθη p*

3 magistratibus cum reverentia circumstantibus omnibus. Quae-
 stiones controversiarum, responsa ad publica dubia, auscultationes
 legatorum, comitia ceteraque regni sollemnia usurpabantur apud
 4 illas. Ceterum vel metu, ne soror rerum sola potiretur (susurra-
 bant enim quidam ad solam Theodoram pertinere imperium, quod
 causa fuisset pellendi tyranni), vel desiderio viri et coitus impulsa
 5 Zoë de rege et marito in regia arcessendo deliberavit. Adductus
 igitur est Dalassenus Constantinus, quasi alia de causa arcessitus.
 6 Sed cum asperius locutus esset et ingenio videretur prae fracto
 7 et intractabili, repudiatus est. Deinde ad alium inclinavit neque
 nobilitate neque dignitate aut magistratibus illustrioribus gestis
 insignem, sed ob formam imperio dignum, quae quomque animum
 8 quamvis libidini non deditum in amorem pellicere posset. Ad
 illum igitur regina plenius velis lata est, sed eius suffragio morbus
 9 intercessit, qui virum subito e vita sustulit. Neque abest su-

οικοῦσα τούτῳ τὸν θάνατον σχεδιάσασα καὶ φάρμακον αὐτῷ
 διὰ ζηλοτυπίαν κεράσασα δηλητήριον, ἵνα μὴ ἔτι ζῶντος στε-
 ρήσοιτο τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁρώη ἐτέραν αὐτῷ παριαύουσαν. ὁ μὲν 10
 οὖν οὕτω τῶν ἐλπίδων ἐκπέπτωκε καὶ τῆς ὁρμῆς ἡ βασιλίσσα.
 5 αἱ δὲ ψῆφοι πρὸς τὸν Μονομάχον Κωνσταντῖνον ἀπέκλιναν, 11 P11247 A
 ἄνδρα καὶ εὐγενέτην καὶ τῶν ἐπισήμων καὶ κηδεστὴν τῷ βα-
 σιλεῖ Ῥωμανῷ ἐπ' ἀδελφόπαιδι χρηματίσαντα (ταύτη γὰρ κατὰ
 δευτέρους γάμους ὠμίλησε) καὶ τὴν ὄραν ὑπέρλαμπρον. τούτῳ 12
 οὕτῳ μὲν μεγαλοπρεπές τι ὁ βασιλεὺς Ῥωμανὸς ἐνεδείξατο,
 10 διὰ δέ γε τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγχιστείαν περὶ τὰς βασιλείους αὐλὰς
 ἀνεστρέφετο κἀντεῦθεν συνήθης τῇ βασιλίδι ἐγένετο· κἀκείνη 13
 φιλίῳ πρὸς τὸν ἄνδρα διέκειτο καὶ ᾧκειοῦτο αὐτὸν καὶ χά-
 ρισιν ἐδεξιοῦτο πολυτάλαντοις, οἷα ἐκείνη τὴν χεῖρά τε ἀφειδῆς
 καὶ βασιλικὴν τὴν προαίρεσιν, ὥστε ταῦτα τοῖς κακοήθεσι καὶ
 15 λαιδορίας κατ' αὐτῶν ἐγένετο ἀφορμή. ὅθεν ὁ μετὰ τὸν Ῥω- 14
 μανὸν αὐτοκράτωρ ὁ Μιχαήλ, οὐκ ὦν τῶν λεγομένων ἀνήκοος,
 βασιλεύσας εἰς Λέσβον περιορίζει τὸν ἄνδρα ἐπ' αἰτίαις δὴ τισι B
 πεπλασμέναις, τὸ δ' ὅλον ἦν τὸ ζηλότυπον. καὶ ἦν τὸν ἅπαντα 15
 χρόνον τῆς βασιλείας τοῦ Μιχαήλ ὑπερόριος καὶ οὐδὲ τοῦ δευ-

5 περὶ τοῦ Μονομάχου καὶ ὅπως παρὰ τῆς βασιλείας Ζωῆς ἤρεθῃ (ἤρε-
 θίσθη E, voluit ἡρετίσθῃ) πρὸς βασιλείαν καὶ πρὸς συνοίκησιν CE

1 τούτῳ R(wpDi), τοῦτο A ante τὸν add. ὡς BCwp post
 θάνατον add. αὐτῷ BC(wpDi) αὐτῷ om. BC 2 ζῶντος ἔτι
 BC 3 παριαύουσαν BC 5 ἀπέκλιναν D 6 καὶ εὐγενέτην
 ARw, τῶν εὐ γεγονότων BC, τῶν εὐγεγονότων nonnulli Pp κη-
 δεστὴν τε omisso καὶ BC 7 χρηματίσαντα p* ταύτη γὰρ] ἡ
 BC 12 φιλίῳ D πρὸν (sic) D 13 οἷα CE 14 ante
 κακοήθ. add. καχυπόποις καὶ BCWo lat. 17 αἰτίας E 18 δὲ Ewp

spicio, quin coniux eum permota zelotypia toxico dato neca-
 verit, ne vivente adhuc marito privaretur neve aliam ei accu-
 bantem videret. Sic ille spe frustratus est, regina vero voto suo. 10
 Verum eius calculi ad Constantinum Monomachum inclinarunt, 11
 virum nobilem et illustrem formaque excellenti praeditum, qui
 prima coniuge defuncta, imperatoris Romani nepte ex fratre
 ducta, nihil ab illo magnifici consecutus erat, tamen cum propter 12
 affinitatem in aula versaretur, reginae carus et familiaris factus 13
 multorum talentorum munera ab ea, ut erat manu liberali et
 animo regio, acceperat. Unde malevoli ansam male de iis lo- 14
 quendi arripuerunt et Michaël, Romani successor, quod et is illa
 audiverat, rerum potitus virum confictis criminibus Lesbum rele-
 gavit, cum vera causa una esset zelotypia. In eo exilio per 15
 totum Michaëlis imperium erat neque alterum Michaëlem habuit

16 τέρου Μιχαήλ εὐμενεστέρου τετύχηκεν. ἐπεὶ δὲ τὸ κράτος
ἐπανήλθεν εἰς τὴν Ζωήν, λύεται μὲν τῆς ὑπερορίας ὁ ἄνθρωπος
17 καὶ ἦγετο πρὸς τὴν τῶν πόλεων βασιλεύουσαν. ὥς δ' ἐγγὺς
ἐγεγόνει, ἐπεσχέθη τοῦ πρόσω, καὶ τις ἐκ τῶν βασιλείων πεμ-
φθεὶς καὶ περὶ τὸν ἐν Δαμοκρανεῖα τοῦ ἀρχιστρατήγου ναὸν 5
αὐτῷ ἐντετυχηκῶς στολὴν αὐτῷ ἐνδιδύσκει βασιλείον, καὶ σὺν
δορυφορίᾳ βασιλικῇ ἐκεῖθεν ἀπάρας εἰσεληλύθει τὴν βασιλεύ- D IV 157
18 ουσαν. καὶ τελεῖται μὲν τοῖς βασιλεῦσι παρὰ του τῶν ἱερέων
ἡ ἱεροτελεστία ἡ γαμικὴ· ὁ γὰρ πατριάρχης Ἀλέξιος διὰ τὴν
Σιργαμῖαν ἠὺλαβήθη τὴν ἐπὶ τῇ συναφείᾳ τελετὴν αὐτουργῆσαι 10
19 αὐτοῖς. τῇ δ' ἐξῆς τὴν ἐπὶ τῷ βασιλείῳ στέφει μεταχειρίζεται
τελετὴν, καὶ ἀναδεῖται ὁ Μονομάχος καὶ τὸ σκῆπτρον τὸ Ῥω-
μαϊκὸν ἐγχειρίζεται.

W III 197 21 Ἐντεῦθεν ἡ μὲν τῶν ἀνταδέλφων ἀρχὴ τέλος ἔσχεν, ἐπὶ
τρίτον διαρκέσασα μῆνα, ἡ δὲ τῶν κοινῶν διοικήσεις πρὸς τὸν 15
2 Μονομάχον μετέπεσε. καὶ δς αὐτίκα οὐ σὺν λόγῳ οὐδὲ μετὰ
τινος ἔμφρονος οἰκονομίας οὔτε τὰς τῶν ἀξιωματῶν ἐποιεῖτο
τιμὰς οὔτε τὰς τῶν χρημάτων διανομὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς τιμὰς
χύδην παρείχε καὶ οἷς μὴ προσῆκεν αὐτὰς ἐχαρίζετο καὶ τοὺς

11 οὐ ἐπέφθη ὁ Μονομάχος CE
σταντίνου (κ. τ. μον. CD) ACDE

14 βασιλεία τοῦ Μονομάχου Κων-
16 οἷος ἦν τὴν γνώμην ὁ Μονο-
μάχος C

1 εὐμενεστέρον D 2 ἐπανήλθε πρὸς DEwp 3 πολεμίων D
βασιλεύουσαν | σ C, βασιλεύουσιν ὡς corr. Cw 6 αὐτὸν ἐνδ. B
7 ἐπάρας D 8. 9 παρὰ του τ. ἱερέων post γαμικῇ Ew 9 ἡ
γαμικὴ ἱεροτελεστία p invitis ARw (videtur Duc h. l. codices suos
(v. prae f.) inspexisse) 11 αὐτὸς BC 12 βασιλικὸν Ewp
16 μετήγεκτο BC 19 αὐτοῖς DE

16 magis propitium. Sed potestate Zosae restituta, ab exilio homo
17 in urbem regiam adductus est. Cui cum appropinquasset, sub-
sistere iubetur et iuxta Damocranium, S. Michaelis principis
exercituum templum, a quodam ex aula misso veste regia ex-
18 ornatus urbem cum regio comitatu ingreditur. Ac nuptiale sa-
crum a quodam sacerdote peragitur, patriarcha Alexio id munus
19 ob tertias nuptias defugiente. Idem tamen postridie sollempnia,
quibus diadema rex accepit, peregit; sic Monomachus et coronam
et sceptrum Romanorum accepit.

21. Inde finita sororum potestas trium mensum ad MONO-
2 MACHVM est translata. Is nulla ratione prudentie consilio vel
dignitates vel pecuniam largiebatur, sed et dignitates promiscue
ad indignos conferebat et si contigisset, ut fiscus regius eodem

βασιλικούς θησαυρούς εἰ αὐθημερὸν ἐκκενωθῆναι συμβέβηκεν,
οὐδὲν αὐτῷ τι πρᾶγμα λελόγιστο. τοῖς γε μὴν ἰδιωτεύοντι 3 D
προσκεκρουκόσιν αὐτῷ ἀφήκεν ἅπασι τὰς αἰτίας καὶ ἐμηνία
τούτων οὐδέ τι· ἡδυπαθείαις δ' ἑαυτὸν ἐκδέδωκε καὶ τρυφαῖς, 4
5 τὸ μὲν τὴν ἐκ τοῦ σάλου τῶν συμφορῶν ἀηδίαν ἀποπτύσαι
πειρώμενος, ἄρτι πρὸς ἄκλυστον τάχα λιμένα κατάρας τὴν ἀρχὴν
τὴν βασιλείον, τὸ δέ τι ταῖς βασιλίσσαις χαριζόμενος καὶ γλυ-
κυθυμίας αἰταῖς μνῶμενος ἀνειμένων οὔσαις ἡθῶν. λόγοις 5
δὲ προσεῖχεν ἢ μᾶλλον τοῖς λόγους μετιοῦσι καὶ δύξαν ἔχουσι
10 λογίότητος, αὐτὸς τῶν λόγων ἄκρω μόνῳ δακτύλῳ τὸ τοῦ
λόγου γευσάμενος.

Τὰ μὲν οὖν περὶ τὰ βασίλεια οὕτως εἶχε, τὰ δ' ἐκτὸς οὐκ 6
εὐτυχῶς τοῖς Ῥωμαίοις ἐφέρετο. ἀποδρὰς γάρ τις ἐκ Βυζαν- 7
τίου Σκυθήης ἀνὴρ, Βοῖσθλάβος ὀνομαζόμενος, καὶ χεῖρα περὶ P II 248 A
1) IV 158 αὐτὸν συλλέξας κἂν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἰλλυριοῖς ἐμφωλεύων ὥς
τις ἄγριος θῆρ, τὰ πρόσσοικα τοῖς ὄρεσι τούτοις ἔθνη καὶ Ῥω-
μαίοις ὑπήκοα ἐληίζετο, Τριβαλλούς τε καὶ Σέρβους καὶ ὅσοι
τούτοις ὁμογενεῖς. ὥς δ' οὖν ἠγγέλη τοῦτο τῷ βασιλεῖ, γράφει 8

12 περὶ τοῦ (om. E) Βοῖσθλάβου (βισθλάβου E) καὶ ὅσα παρ' ἐκείνου ἐγέ-
νοντο (ἐγένετο E) CE

1 ἐκκενωθῆ C, corr. Cw 2 τί B^sDEwp 3 ἀφ-
ῆκεν ἅπασι ARwp, ἀφήκε omisso ἅπασι BC 4 δὲ αὐτὸν D 5 τὴν
om. C, add. Cw 6 βουλόμενος BC 7 τάχα ARwp, ὅσον BC
8 οὔσας D 9 τοῖς RwpDi, τοὺς A 10 μόνον EwpDi, v. ad
XIV 6, 31 12 οὖν om. w^{*}p invitis AR 13 οὐκ RwpDi, οὐδ' A
14 βοῖσθλαβος B^s(?)Ewp 15 ἰλλυριοῖς EwpDi 16 ἐμφωλεύων
RDi, ἐμφολεύων A, ἐμφολεύων Ewp, ἐκφολεύων D 15. 16 ὅτι D
16 ῥωμαίους E 17 τριβαλούς D 18 ἠγγέλη RDi, ἠγγέλλη A,
ἠγγέλθη w^{*}p τούτω C

exhauriretur die, nihil referre putabat. Omnibus tamen, a qui- 3
bus privatus offensus erat, iniurias condonavit ne cuiquam qui-
dem iratus. Sed voluptatibus et deliciis se dedit, partim ut 4
molestiam ex tempestate calamitatum conceptam ex animo ex-
spueret, modo in tranquillum quendam regiae potestatis velut
portum pervectus, partim ut reginis, quae levibus erant animis,
gratificaretur iucundumque se praeberet. Eruditioni ac potius 5
viris eruditione claris operam dabat, cum ipse doctrinam vix
primis labris, ut dicitur, degustasset.

Hoc regiae statu provinciae Romanae fortuna parum se- 6
cunda utebantur. Nam Scythia quidam Boisthlabus Byzantio 7
profugus collecta manu Illyrici montes instar ferae cuiusdam
insegit gentesque iis montibus finitimas Romanae ditionis, ut
Triballos, Serbos, alios id genus, infestavit latrocinis. Quo nun- 8

τῷ εἰς τὸ Δυρράχιον ἄρχοντι τῷ Στεφάνῳ συμβαλεῖν· καὶ τοῦτο
 9 γὰρ ὁ Βοῖσθλάβος ὠνόμαστο. ὁ δὲ ἀτέχνως ἐγχειρήσας τῇ
 πρὸς ἐκείνον μάχῃ (ἦν γὰρ στρατηγικῆς ἐμπειρίας ἀμέθεκτος),
 μεγάλης τοῖς μετ' αὐτοῦ στρατευομένοις ἐγένετο παραίτιος συμ-
 φορᾶς, αὐτὸς μὲν μόλις μετὰ βραχέων σωθεὶς, τὸ δ' ἄλλο 5
 στράτευμα σύμπαν καταστρώσας ἐκεῖ, μηδὲ χειρὶ δυνάμενον
 χρῆσασθαι καὶ τοὺς ἀναιρέτας ἀμύνασθαι.

- B 10 Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὸ Ἰλλυρικὸν τοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον·
 ὁ δὲ Μονομάχος (εἰς τὰ κατ' οἶκον γὰρ αὐτῷ πάλιν ὁ λόγος
 ἐμφυλοχωρησάτω), ἐπεὶ καὶ ἡ δευτέρα σύνοικος αὐτῷ ἐτεθνήκει, 10
 εἰς τρίτον μὲν γάμον ἀποκλῖναι οὐκ ἔκρινεν, ἀνεψιᾷ δὲ τῆς
 αὐτοῦ γαμετῆς χηρεῖα συζώσῃ, λάθρᾳ μὲν προΐην, εἶτα καὶ εἰς
 11 τοῦμφανές συνεφθέρετο. ἡ δὲ καὶ νέας ἦν ἡλικίας καὶ κάλ-
 λους εἶχε τοῦ σώματος περιττῶς καὶ γένους ἐπιφανῶς· ἐξέφην
 12 γὰρ τοῦ σπέρματος τῶν Σκληρῶν. οὕτω δ' ἄλλήλοις ἐνετε- 15
 τήκεσαν καὶ οὕτω σφίσι δ' ἔρωις ἐγκέκλυτο ὥς εἰ μὴ συνεῖεν
 13 ἄλλήλοις, μηδὲ ζῆν δοκεῖν μηδ' ἀνέχεσθαι. διὸ καὶ ὑπερορίαν, ὥς

8 περὶ τοῦ Μονομάχου καὶ τῆς Σκληραίνης καὶ (om. C) τοῦ πρὸς ἄλλή-
 λους ἔρωτος CE

2 βοῖσθλαβος B^s(?)wp ἐγχειρήσας R^w, ἐχειρίας D, ἐχειρίσας p*
 4 αὐτῶν D 6 ἐκεῖ, μηδὲ] ἐκείνους (sic) [punctis notatum] δὲ D
 δυνάμειν D 8 λυρικὸν D 9 πάλαι D 11 ἀποκλῖναι] ἀπο-
 κλυτική punctis notatum D ἐκρινεν RwpDi, ἐκρινε A, v. ad
 XIII 1, 5 ἀνεψιᾷ RwpDi, ἀνεψιά ACD 12 αὐτοῦ ΔR, αὐτῷ
 w*ρ χηρεῖα συζώσῃ] χα . . . συζώσῃ D 14 σωματικοῦ BC
 ἐπιφανοῦς D ἐξέστη D 15 οὕτως D ἐνετή|κεσαν E
 16 ἐκκέκλυτο O 17 δοκεῖν μηδ' om. D διὸ] δ D

tiato rex Dyrrhachii praefecto scribit, ut cum Stephano (nam
 9 id quoque nomen Boisthlabus habebat) congregiatur. Qui cum
 pugnam temere commisisset (neque enim artis imperatoriae pe-
 ritiam habebat), suos milites in magnam cladem coniecit, ipse
 cum paucis aegre elapsus, reliquo exercitu omni illic caeso, qui
 nec manibus uti nec interfectores ulcisci potuit.

- 10 Haec in Illyrico gesta sunt; Monomachus autem (nam de
 rebus eius domesticis agendum est prolixius) altera uxore mortua
 tertias sibi nuptias celebrandas non putabat, sed consobriua uxoris
 suae, viduae consuetudine, principio clam, post etiam haud dis-
 11 simulanter utebatur. Ea vero et adulescentula erat et formosis-
 12 sima et nobili Sclerorum familia orta. Eo autem amorum nexu
 erant devincti eoque amoris ardore inflammati, ut nisi una essent,
 13 vitam sibi morte acerbiorum putarent. Itaque illum mulier ultro

- εἴρηται, καταδικασθέντι τούτῳ τῷ βασιλεῖ κἀκείνῃ τῶν πάντων C
 εαυτὴν ὑπερώρισεν, ἔν' ὁρῶν τὸν ἐρῶντά τε καὶ ἐρῶμενον καὶ μὴ
 εἶη αὐτοῦ ὑπερόριος· καὶ συναπῆει τὰνδρῖ, πάντα γινομένη αὐτῷ 14
 καὶ τὴν συμφορὰν ὥς ὁλόν τε συνεπικουφίζουσα καὶ τῶν οἰκείων
 5 χορηγοῦσα τούτῳ, ἵνα μὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις λυπηροῖς ἐνδείξαι πιέζοιτο·
 D IV 159 ἔτρεφε γὰρ κἀκείνην ἡγεμονίας ἐλπίς. ἔπει δ' ἐκείνος εἰς τὴν τῆς 15
 βασιλείας ἡρθῇ περιωπὴν, τῇ δὲ αἱ ἐλπίδες οὐκ ἐκβεβήκεσαν, οὐκ
 ἡμνημόνησε τῆς γυναικὸς οὐδ' ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ ὁ βασιλεὺς, ἀλλὰ
 προσάγει λόγους τῇ βασιλίδι περὶ αὐτῆς καὶ ἀξιοῖ ἀνακληθῆναι
 10 τε τὴν γυναικὰ καὶ τυχεῖν εὐετηρίας τινός. ἡ δὲ οὐκ ἀνένευσεν 16
 ὁ τε γὰρ χρόνος παρήνεγκεν αὐτῇ τὸ ζηλότυπον, ἥδη τυγχα- D
 νούσῃ παρήλικι, καὶ οἱ συμβεβηκότες αὐτῇ πειρασμοὶ μετρω- W III 198
 τέραν εἰργάσαντο. ἀνάγεται τοίνυν ἐκ Μιτυλήνης ἡ Σκλήραινα, 17
 καὶ οὐκ εὐθὺς αὐτῇ περιφανῆς κατοικία ἡτοίμαστο, ἀλλ' οὐδὲ
 15 θεραπεία ἄβρά. τοῦ χρόνου δὲ προϊόντος καὶ βασιλείος αὐτῇ 18
 δορυφορία νενέμητο καὶ ὁ οἶκος αὐτῇ μετεσχημάτιστο εἰς ἀνά-
 κτορον. οἶκον γὰρ οἰκεῖον οἰκοδομεῖν ἐσχηματίσατο τὴν ἐκείνης 19
- 6 οἱ (δ E) ἐπανάχθη (ἀνήχθη E) ἐκ τῆς (om. E) Μιτυλήνης ἡ Σκλή-
 ραινα, καὶ ὅπως αὐτῇ ἐχρήσατο ὁ βασιλεὺς CE

1 εἴρηται] XVII 20, 14 ἀπάντων DEwpDi 2 αὐτὴν D 5 ἐπι-
 χορηγοῦσα Ewp ante ἐνδείξαι add. καὶ Rwp 10 τε RwpDi,
 om. A, sed v. Psell. p. 127, 12: ἀνακλήσεώς τε ταύτην ἀξιοῦσθαι
 καὶ τῶν μετρίων τυχεῖν 11 τε om. Di invitis AR, Haasii an-
 notatione ad vs. 10 pertinente perperam huc relata αὐτῇ
 παρήνεγκεν Di invitis AR, Haasii annotatione ad vs. 12 pertinente
 (αὐτῇ περ.) falso huc relata ζηλότυπον C, corr. Cw 12 αὐτοῖ
 p* 14 κατοικία w* p invitis AR ἀλλ' om. D 15 δὲ om. B
 17 post οἶκοδ. add. ὁ μονομάχος BCwpDi

in exilium, cuius supra facta est mentio, relictis omnibus est
 consecuta, ut amans redamantem videret neque ab illo exularet.
 Comitata igitur virum omnibus obsequiis deliniebat et calamita- 14
 tem pro viribus sublevabat, de suo suppeditatis sumptibus, ne
 praeter alias molestias inopia conflictaretur; nam et ipsa spe
 principatus illa tum nitebatur. Ut vero ille in culmen regni 15
 sublatus fuit, ne in rebus secundis quidem mulieris omni spe
 orbatae rex est oblitus, sed cum regina egit, ut revocaretur
 eiusque commodis consularetur. Neque vero ea abnuvit tum 16
 zelotypia ob proveciorem aetatem abolita, tum experientia
 malorum facta moderatior. Sic Scleraena Mitylene reducitur, 17
 cui non statim splendidum domicilium aut delicatum ministerium
 est paratum, sed progressu temporis et regia custodia est ad- 18
 hibita et domus eius in palatium transformata. Nam se sibi 19
 aedes exstruere simulabat eo loco, quo illa habitabat, ut per

- καταγωγὴν, ἵνα θαμὰ πρὸς ἐκείνην ἀπίοι, ὥς δὴ τι τῶν δο-
 20 μουμένων ὀψόμενος. μέχρι μὲν οὖν τινος ἐσκηνοποιεῖ τὸν
 P II 249 A 21 ἔρωτα καὶ ὥσπερ ἡρυνθρία πρὸς τὸ γινόμενον. εἶτα καὶ τὴν
 αἰδῶ καὶ τὴν σκηνὴν ἀποτίθεται καὶ τῇ γυναικὶ συνῆν οὐχ ὥς
 22 παλλακῇ οὐδ' ὥς ἡμιγάμῳ, ἀλλ' ὥς ἐμφανῶς ξυνευνέτιδι. καὶ δ
 αὐτῇ ἐκ τῶν βασιλικῶν ταμείων καθ' ἐκάστην ἐπέρρει τὰ χρή-
 ματα κατὰ ποταμούς καὶ φλέβες ἀνεστομοῦντο χροσσίτιδες, καὶ
 23 ἀπαρακαλύπτως αὐτῇ προσεφοῖτα ὁ βασιλεὺς. ἀλλὰ δεινὸν ἡγού-
 μενος εἰ μὴ καὶ συμβιῶν αὐτῇ καὶ συνοικίῃ διὰ παντός, μετ-
 άγει ἐκεῖθεν τὴν γυναῖκα πρὸς τὰ βασίλεια, τῇ βασιλίδι περὶ 10
 τοῦτου πρότερον κοινολογησάμενος καὶ πείσας μὴ δυσχερᾶναι
 24 πρὸς τὸ γινόμενον. μᾶλλον μέντοι καὶ φιλίας ὄρκια λέγεται
 παρὰ τοῖν γυναῖοιν ἀμφοῖν τελεσθῆσθαι, τοῦτο τοῦ αὐτοκρά-
 B 25 τορος ἀξιώσαντος. τετίμητο δὲ ἡ γυνὴ Σεβαστῇ, αὐτῇ πρώτῃ
 τῆς προῆν βασιλικῆς ἀπονεμηθείσης τιμῆς· καὶ ὠνομάζετο D IV 10
 26 δέσποινα. καὶ ἡ βασιλὶς ἐπὶ τούτοις οὐτ' ἐμηνία οὐτ' ἤχθητο,
 μέσον δὲ σκηνοῦντος τοῦ βασιλέως ἐκατέρωθεν ᾤκουν παραλλὰς
 27 ἡ βασιλὶς καὶ ἡ Σεβαστή. καὶ οὐποτε ἡ Αὐγούστα προσῆι
 τῷ βασιλεῖ, εἰ μὴ τῆς ἐρωμένης μεμονῶσθαι τοῦτον ἀπηκρι-

1 θαμὰ (sic) A 2 ὀψόμενος E 6. 7 καθ' ἐκάστη (sic) ante καὶ
 φλ. D 7 ποταμὸν Rwp καὶ prius R^wp Di, om. A (fortasse erant
 in cod. archetypo ποταμὸν ζ a scriba cod. A perperam intel-
 lecta) 9 διὰ παντός A, διηνεκῶς Rwp 10 εἰς Ewp 10. 11 πρό-
 τερον ante περὶ Ewp 10 περὶ καὶ D 11 δυσχερᾶναι ARwp,
 corr. Di 13 γυναῖκοιν w^{*p} invitis AR 15 βασιλικῆς om. B
 τιμῆς AD, καὶ ἀξίας καὶ κλήσεως Rwp 18 αὐγούστα ARwp,
 βασιλὶς Cw: "malim ἡ βασιλὶς, nam Scleraena et Augusta et
 ἐρωμένη fuit" Wo

- 20 speciem inspicendae structurae saepius eam viseret. Ac ad tem-
 21 pus quasi verecundans amorem velo quodam obducebat; tandem
 vero et pudore et dissimulatione abiecta, mulierem non ut con-
 cubinam et ex semisse coniugem, sed plane pro uxore tractabat.
 22 Itaque illi ex thesauris regis fluminum instar divitiae quotidie
 affluebant et aureae venae aperiebantur, etiam aperte rege illam
 23 conveniente. Qui intolerabile sibi fore ratus, nisi perpetua eius
 consuetudine frueretur, re prius cum regina communicata eius-
 24 que consensu impetrato, Scleraenam in regiam traducit. Quin
 etiam foedus amicitiae inter mulierculas esse ictum de imperatoris
 25 sententia dicitur. Ac mulier Augustae honorem adepta est et
 dignitate et appellatione pridem regia in primam eam collata,
 26 cum domina vocaretur. Quae omnia regina nec iracunde nec
 moleste ferebat, sed cum maritus medius inter ipsam et Augu-
 27 stam habitaret, prius eum regina convenire non solebat, quam

βώσατο. ἀλλ' οὕτως ἔχουσα καὶ εἰς τόσον εὐκληρίας ἀρθεῖσα 28
καὶ μείζονας δ' ἐλπίδας παρ' ἐναντὶ θάλπουσα ἀνδρόν ἀναρ-
πάζεται νόσῳ καὶ θνήσκει, μέγα πένθος καταλιποῦσα τῷ βασιλεῖ.

Καὶ ἡ μὲν ἀπῆλθε, τῷ δὲ βασιλεῖ πόλεμος ἐπῆλθεν ἐμφύ- 22
5 λιος. ὁ γάρ τοι Μανιάκης Γεώργιος, ἀνὴρ καὶ τὴν ψυχὴν 2 C
ἀνδρειώτατος τὴν χεῖρά τε γενναιώτατος καὶ στρατηγεῖν δεξι-
ώτατος, παρὰ ταῖν βασιλίδαιν, δι' ἐκείναι τοῖς τῆς βασιλείας
πράγμασιν ἐφεισθήκεσαν, εἰς Ἰταλίαν πεμφθεὶς πολεμῶσεων
τοῖς αὐτῇ ἐπεμβαίνουσι καὶ ταύτης οἰκειωσαμένοις ἔνια καὶ τῇ
10 τῶν Ῥωμαίων αὐθις ἡγεμονίᾳ ἐπανασώσων αὐτά, τοῖς τῶν
Ῥωμαίων ἀντιπολέμοις ἀντικαθίστατο. ἐπεὶ δὲ εἰς τὸν Μονο- 3
μάχον ὁ τῆς βασιλείας ἄξων μετακεκύλιστο καὶ ὁ Σκληρὸς
Ῥωμανός (ἀδελφὸς δ' ἦν ὁ ἀνὴρ τῆς ἐρωμένης τῷ βασιλεῖ)
μέγα δεδύνητο διὰ τὴν ὁμαίμονα καὶ μάγιστρος καὶ πρωτο-
15 στράτωρ τετίμητο, τῷ κατὰ τὸ θέμα τῶν ἀνατολικῶν οἴκῳ τοῦ D
Μανιάκη ἀρχιτετμονῶν κακῶς διετίθει τὰ τοῦ ἀνδρός, μνησι-
κακῶν διὰ πρῶν διαφερόμενος ἐκείνῳ κατεπονέετο. λέγεται 4
δὲ καὶ τῆς εὐνῆς ἐπιβῆναι τοῦ Μανιάκη. ταῦτα τῷ ἀνδρὶ 5

1 τελευταίῃ τῆς Σκληραίνης (σκληραίνης E) CE 4 περὶ τῆς τοῦ Μανιάκη
ἀποστασίας καὶ ὅπως διελύθη CE

1 τοσοῦτο D, τοσοῦτον Ewp 2 δ' om. D τυποῖσα D 4 ἀπῆλ-
θεν B*EwpDi, v. ad XIII 1, 5 8 ἐφεισθήκεσαν D πολεμῶσεων
AR duo P, πολεμῶων unus Pwp 9 οἰκειωσαμένοις B 10 ἀρχῇ
BC 14 καὶ μάγ.] μάγιστρος τε BC 16 μνησικακὸν E, unde
μνησικακῶν w*P 18 εἰς τὴν εὐνὴν ἐξυβρίσαι BC

accurate perquireret adamatam apud eum non esse. Quae cum 28
eo loco tantum felicitatis adepta esset ac maiora etiam speraret,
magno cum luctu regis subito ex morbo decedit.

22. Post eius obitum rex bello civili conflictatur. Nam 1. 2
Maniaces Georgius, vir et animo fortissimo et manu promptissima
et ducendi exercitus peritissimus, dum dum illae mulieres rebus
praeerant, ad bellum Italiae inferendum et ad ea, quae ab exte-
ris ibi occupata erant, Romanorum imperio recuperanda ablegatus
cum hostibus decertabat. Verum regni axe ad Monomachum 3
devoluto, Sclerus Romanus, adamatae mulieris frater, cuius ob
sororem magnae erant opes (nam ab inperatore et magistri et
protostratoris honorem adeptus erat), domum Maniacis in orientali
provincia sibi finitimam male tractavit, memor veteris iniuriae,
qua ab illo in contentione quadam oppressus erat. Idem thorum 4
quoque Maniacis polluisse fertur. Quae viro nuntiata magnam 5
et indignitatem et maerorem attulerunt; post magistratu etiam

ἀγγελλόμενα εἰς θυμὸν ἐκίνει αὐτὸν καὶ ἄχος ἐνεποίει πολὺ·
 εἶτα καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεῖται, καὶ τοῦτο κατεργασαμένου τοῦ
 6 Ῥωμανοῦ. ἐννοῶν τοιγαροῦν ὥς εἰ πρὸς τὴν Κωνσταντίνου
 ἐπανελεύσεται, οὐ χρηστῶς αὐτῷ διατεθήσεται ὁ κρατῶν διὰ
 7 τὸν Σκληρόν, τυραννίδι ἐπιχειρεῖ. καὶ οἱ ὥς κορυφαιοτάτῳ D IV
 τῶν στρατηγῶν ἀρτίῳ ἀνδρὶ πολὺ τοῦ στρατιωτικοῦ προσεχώ-
 P II 250 A 8 ρησεν. ὁ δὲ ἐξ Ἰταλίας πρὸς τὴν ἀντικρὺ ταύτης ἤπειρον
 9 πλοίοις ἐμβιβάσας τὸ στράτευμα γίνεται. τοῦτο εἰς θόρυβον
 τὸν βασιλέα ἐνέβαλε, καὶ γραφὴν ἐγκαράττει τῷ Μανιάκῃ, παντὸς
 δείματος αὐτὸν ἀπολύουσιν, εἰ τὰ ὅπλα κατάθοιτο, ἐπαγγέλλο- 10
 W III 199 10 μένην δὲ τὰ χρηστότερα. ὥς δ' ἐκεῖνος ἄπαξ κύβον ἀναρ-
 ρήσας οὐδέτι τῶν ὀπλῶν μεθίετο, ἀντιστρατεύει κατ' αὐτοῦ ὁ
 11 βασιλεὺς. ἐφιστᾷ δὲ τῷ στρατεύματι οὕτινα τῶν γενναίων ἀν-
 δρῶν ἢ τῶν ἐν στρατηγίαις ἐξητασμένων, δεδιὼς μὴ κάκεῖνος
 τολμήσειε τὰ αὐτά, ἀλλ' ἐκτομίαν τῶν θαλαμηπολούντων, πιστὸν 15
 12 μέντοι αὐτῷ. ὁ δὲ τὰς δυνάμεις ἀναλαβὼν ἀπήει, καὶ ὁ Μα-
 νιάκης ἔσπευδεν ἀσυντάκτους τοὺς περὶ τὸν ἐκτομίαν καταλα-
 B 13 βεῖν. ἐπεὶ δὲ προσέβαλλον ἀλλήλαις αἱ στρατιαί, τὸ μὲν ἐπὶ

1 ἀγγελλόμενα DEwp ἄχος ARWo lat., ἄχθος DEwp 3 ante
 πρὸς add. καὶ D 5 ante τυραννίδι add. κύβον ἀναρριπτεῖ καὶ
 BC, v. ad vs. 11 6 ante ἀρτίῳ add. καὶ RwpDi πολλοὶ
 Dwp, πολλοὶ E (dubium, utrum λ superscripserit Wo an scriba
 cod. E) προσεχώρησαν Dwp 7 ἀνικρὺ w* p invitis AR
 ὁ δὲ πρὸς τὴν ἀνικρὺ τῆς Ἰταλίας ἤπειρον BC 9 ἐγκαράττει p*
 post παντὸς add. μὲν RwpDi 10 δείματος αὐτὸν] δήμου αὐτὸν
 (αὐτοῦ D) DE ἐπαγγελλόμενος B 11 κύβον ἀναρρίψας ARwp,
 τῇ τυραννίδι ἐπιχειρησικῶς BC, v. ad vs. 5 12 κατ' καὶ D
 ante ὁ add. καὶ DEwp 15 πιστῷ D 17 ἀσυντάκτως D,
 ἀσυντάκτοις E 18 προσέβαλον B* Cwp ἀλλήλοις καὶ στρατιάς D
 τῷ μὲν BD

6 Romani opera erepto, si Cpolim rediret, se imperatorem propter
 7 Sclerum male propitium habiturum ratus regnum affectat. Multi
 igitur milites ad eum, ut summum ducem et virum bellicosum
 8 confluerunt. Itaque exercitum navibus impositum in continentem
 9 Italiae obversam traicit. Qua re rex perturbatus Maniacen per
 litteras omni metu liberat, si ab armis discesserit, pollicitationibus
 10 additis. Cum vero ille iacta semel alea arma retinere consti-
 11 tuisset, bellum contra eum suscipit rex, duce copiis praeposito
 non strenuo viro et in re bellica exercitato, veritus ne talis cadem
 12 auderet, sed spadone perspectae sibi fidei, cubiculi ministro. Quo
 cum exercitu abeunte, Maniaces festinat, ut hostes imparatos ad-
 13 huc opprimat, eosque commisso proelio in prima acie versans

τῷ πρωταγωνιστῇ, τῷ Μανιάκῃ φημί, τροποῦται τὸ τῶν ἐναν-
 τίων στρατόπεδον, τὸ δ' ἐπὶ τῇ τὰ ἡμέτερα διεξαγούσῃ προνοίᾳ
 ἀθρόον ἀντίστραπτο τὰ τῆς μάχης, καὶ ἤτιντο οἱ περὶ τὸν
 Μανιάκην. ὥς γὰρ ἐκεῖνος ἐπιὼν τὰς τάξεις διεκλόνει τὰς 14
 5 φάλαγγας καὶ οἷς ἂν ἐνεβόησεν εὐθὺς ἀνεχάζοντο καὶ ὁ συν-
 ασπισμὸς διελύετο, αἶφνης πεπληγμένος εὐρέθη καὶ πλη-
 γὴν καιρίαν, ἐξ ἧς τὸ αἷμα καταρρέον πολὺ ἀχλὺν αὐτοῦ
 κατεσκέδασε καὶ πάρεσιν τοῖς μέλεσιν ἐνεποίησεν, ὥστε καὶ τὸν
 χαλινὸν διεκπесεῖν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, κἀκεῖνον καταβληθῆναι
 10 εἰς γῆν ἐκ τοῦ ἔπουν, τῆς ἔδρας ἀπολισθήσαντα. ἔκειτο τοίνυν 15
 αὐτίκα θανὼν ἔξω τι τοῦ μεταιχμίου βραχύ, καὶ οἱ βασιλικοὶ
 ἐπελθεῖν τέως αὐτῷ ἐδεδίδεσαν. ὥς δ' οἱ ἐκείνου τὸν σφέτερον 16 C
 1 V 162 ἔγνωσαν ἀρχηγὸν πεσόντα, ποίᾳ ληφθέντες διεσκέδασθησαν. τότε 17
 τῷ κειμένῳ ἐπέδραμον οἱ τῆς ἐτέρας μοίρας καὶ τὴν τοῦ δει-
 15 λαίου κεφαλὴν ἐκτεμόντες τῷ σφῶν προσήγαγον στρατηγῷ. ὁ 18
 δὲ ταύτην αὐτίκα τῷ αὐτοκράτορι πέπομφε, κἀκεῖνος μετέωρον
 ταύτην ἤρε κατὰ τὸ θέατρον· εἶτα καὶ τοῦ τὸν πόλεμον κατωρ- 19
 θωκέναι δόξαντος ἐκτομίου ἐπανελθόντος μετὰ τῆς στρατιᾶς,
 θρίαμβος γίνεται, τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πρὸς τὴν ἀγορὰν ἐπ-
 20 εστραμμένῳ προτεμένισματι τοῦ ἐν τῇ Χαλκῇ λεγομένη τοῦ
 Σωτήρος ναοῦ προκαθημένου μετὰ πολλῆς τῆς λαμπρότητος,
 ἐκατέρωθεν αὐτοῦ καὶ τῶν βασιλίδων συγκαθημένων.

2 post στρατόπεδον asteriscum ponit Wo in C τὸ] αὐτὸ D ἐξ-
 αγούσῃ D 3 ἀντίστραπται D 4 μανιάκῃ D 4. 5 ἐκεῖνος
 (punctis notatum) ἐπληροῦτο τὰς πράξεις | D 5 ἂν ἐνεβόησεν AD,
 ἀνεβόησεν E, ἂν ἐμβόησειεν R, ἐμβόησειεν w*p 7 αὐτοῦ ἀχλὺν E
 8 πάρεσιν D 10 ante γῆν add. τὴν C 13 post πεσόντα add.
 καὶ Rwp τότε] τῷ τε D 17 τοῦ om. C 20 τοῦ om. B,
 τῷ D λεγομένου Ewp

profligat; sed providentiae nutu res nostras gubernantis subito
 commutata belli fortuna, eius milites vincuntur. Nam ille, dum 14
 aciem obequitans phalanges dissipat et ii, quos inclamat, statim
 dissoluta testudine cedunt, vulnus letale accipit ac multi san-
 guinis profluvio caligine oculis oborta, habenis manu elapsis
 sella devolvitur statimque mortuus concidit non longe a campo, 15
 in quo proelium committebatur. Neque tamen regii prius eum
 aggredi ausi sunt, quam eius milites ducis interitu cognito per- 16
 territi ac dissipati sunt. Tum demum ad virum iacentem hostes 17
 accurrerunt et miseri caput amputatum suo duci attulerunt, quod 18
 ille statim ad imperatorem mittit, qui id in sublimi theatro sus-
 pendit et spadoni cum exercitu reduci, ut re bene gesta, trium- 19
 phum decernit, ipse in vestibulo aedis Servatoris in Chalce forum
 spectante medius inter reginas cum magna maiestate praesidens.

οὔτε συγχάκις αὐτῷ προσήει καὶ ὑπερηφάνως δτε προσεῆλθυε
 9 προσεφέρετο, διελέγχουσα τε καὶ ὀνειδίζουσα. εἰ δ' ἐπὶ τούτοις
 ἐωράκει τὸν ἀδελφὸν ὀργιζόμενον, ἀπεδυσπέτει καταφρονητικῶς.
 10 ὁρῶν οὖν τὴν πρὸς τὸν Τορνίκην τῆς ἀδελφῆς ὁ βασιλεὺς γνη-
 σιότητα ὑπώπτευέ τε καὶ ἐμηνία, καὶ ἵνα πόρρω ἀλλήλων θείτο 5
 αὐτούς, τῶν ἐν Ἰβηροὶ τῇ Ῥωμαίων ἡγεμονία διαφερόντων D IV 16
 D αὐτῷ τὴν ἀρχὴν ἀνατίθῃσι, κατεσχηματισμένην εὐπροσώπως
 11 ὑπερορίαν αὐτοῦ καταψηφισάμενος. καὶ ὁ μὲν ἀπῆλθεν· ἡ δέ
 γε φήμη, ἥ πρὸς μέγα τύχης αὐτὸν ἐξῆρεν ἐν ἐλλίοις, οὐκ
 ἔληγε. καὶ τινες ἐκ τούτου τὸν ἄνδρα πρὸς τὸν βασιλέα δι- 10
 12 ἐβαλλον. ὁ δὲ τοῖς λόγοις τούτοις τὴν γνώμην διασεισθεὶς
 στέλλει καὶ κείρει μὲν τὴν κόμην τῷ Τορνίκῃ, συγκείρειν αὐτῷ
 ταῖς θριξὶ καὶ τὰς ἐλπίδας οἰόμενος, ῥάκος δὲ μέλαν αὐτὸν
 ἀμφιέννυσι, ζοφοῦν αὐτῷ νομίζων ἐντεῦθεν τὴν προσδοκωμένην
 τῆς τύχης λαμπρότητα· οὕτω δ' ἐπανελθόντα μήτ' οὐκείρας, 15
 13 ἀλλὰ καὶ ἐπικαγχάσας ἀφήκεν. οἱ δὲ γε Μακεδόνες καὶ πρῶην,
 ὡς εἴρηται, προσκείμενοι τῷ ἀνδρὶ καὶ χρηστὰς ἐλπίδας ἐπ'
 PII252 A αὐτῷ θάλλοντες, νυκτὸς αὐτὸν ὑπεξαγαγόντες τῆς βασιλίδος

16 ἀποστασία Λέοντος τοῦ Τορνίκῃ (τ. τορνικίου λέοντος C) CE καὶ ὅσα
 ἐν αὐτῇ ἐπράχθησαν E

3 καταφρονητικῶς p* 4 τορνίκιον Owp τῆς ἀδελφῆς om. D
 6 τῇ . . ἡγεμονία διαφερόντων] v. ad XVI 10, 6 9 ἡπερ ἐν ἐλ-
 πίοις πρὸς μέγα τύχης αὐτὸν (ex αὐτοῦ corr. C) ἐξῆρεν BC ἐξῆρεν
 αὐτὸν D 12 τορνικίω BC(wp) 13 καὶ om. D ῥάκος RwpDi,
 ῥάκος AD, ῥάκος B 14 νομίζω D 16 sub ἀφήκεν (fol. 447^r
 extr.) atramento pallido eique, quo manus prior utitur, simili
 additae sunt litterae Ch. R. in B 17 εἴρηται] XVII 23, 3
 ἐπ' om. D 17. 18 θάλλοντες ante ἐπ' BC

frequentabat regiam et superbe cum fratre agebat, si quando
 9 accesserat, eum arguens et obiurgans et eius ob illa iracundiam
 10 per contemptum silentio dissimulans. Rex vero sincerum illum
 sororis erga Tornicen affectum graviter molesteque ferens, ut eos
 longe seiungeret, Tornicen Iberibus Romanae ditionis praefecit,
 11 relegatione specioso titulo obumbrata. Cum igitur ille abiret
 neque tamen fama eum spe magnae fortunae prosequi desisteret,
 quidam inde ansam arripuerunt eius apud regem calumniandi.
 12 Quorum verbis commotus ille Tornicae comam tondet, se spem
 eius una detonsurum ratus, nigramque lacernam induit, quasi
 eo colore tenebras offusus expectato illi fortunae splendori;
 ita reversum adeo non est miseratus, ut cachinno etiam pro-
 13 sequeretur abeuntem. Macedones vero prius etiam, ut dictum
 est, illi viro addicti ac bene de eo sperantes eum noctu ex urbe

τῶν πόλεων ἐς τὴν αὐτῶν μητρόπολιν ἄγουσι τὴν Ἀδριανού-
πολιν, καὶ σπουδῇ τῶν προστεθειμένων αὐτῷ ταχὺ τὰ πλείω
τῶν στρατευμάτων ἐκεῖ συνηθροίσθησαν ἥ καὶ μίσει τῷ πρὸς
τὸν αὐτοκράτορα. διὰ τινος γὰρ αἰτίας οὗτ' ἐκεῖνος καλῶς 14
5 τοῖς στρατιώταις ἐκέχρητο, ἀλλὰ καὶ ὑποψίας ὑπέτρεφε κατ'
αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ διὰ ταῦτα πρὸς ἕχθος κατ' αὐτοῦ ἡρεθίζοντο.
ὥς δ' οὖν συνελέγησαν, εὐφημίας αὐτὸν ἀντίκα βασιλικῆς καὶ 15
ἀναρρήσεως κατηξίωσαν. ὁ δὲ σὺν αὐτοῖς εὐθὺς ἔργου εἶχετο 16
καὶ ἀθρόον τῇ βασιλευσύνῃ ἐπιφοιτᾷ, καὶ οἱ προσιώντι προσ-
10 εφόντων πολλοὶ καὶ στρατιῶται καὶ ἀστικοί· καὶ αὐτοὶ ταῖς ἐλ- 17 B
πίσιν ἡώρητο, ὥς οὕτως αὐτῷ ἀντιστησομένου, ἀλλὰ μᾶλλον
ἀναπειρασόντων αὐτῷ εὐπειῶς καὶ τὰς πύλας τῆς πόλεως, δι-
τε τὰ ἐξῆς στρατεύματα πολέμοις ἐκεῖ προσεσχόλητο καὶ δι-
D IV 165 καὶ οἱ τῆς πόλεως δι' ὁργῆς ἐπιοῦντο τὸν αὐτοκράτορα, ὥς
15 δὴ τι μὴ κατὰ γνώμην αὐτοῖς προσφερόμενον. τοιαύταις οὖν 18
αἰωρούμενος ταῖς ἐλπίσι στρατοπεδεύεται πρὸ τῆς πόλεως, πο-
λιορκήσων αὐτήν, εἰ μὴ δέχοιτο ἐτοιμότατα. ἔωθεν οὖν παρα- 19
ταξάμενος καὶ ἀγχοῦ τοῦ περιβόλου τῆς πόλεως γεγωνὼς περὶ

1 αὐτῷ D post ἄγουσιν add. αὐτὸν Rwp, αὐτὸν εἰς D ἀδριαν.
om. C 2 καὶ AR, ἡ wp, καὶ ἡ mavult Wo 3 τὸ D, τῷ
ex τὸ corr. C 4 τινος D 5 ὑπέτρεφε p* 6 ἐρεθίζοντο B,
ἡρεθ... D 7 συνελέγησαν αὐτὸν D βασιλικὴν D
8 ἔργου RwpDi, ἔργον A 9 προσήκοντι D 10 ἀστικοί AR,
ἀστικοί wp 10. 11 ἐλπίσιν ὥς D 11 ἀ...σόμενον
..... | ἀλλὰ D 12 ἀναπειρασόν ex ἀναπειρασμάτων
mutat D ante καὶ add. τῶν ἀστῶν BCwp 14 καὶ om.
BC 15 τι μὴ] τιμὴν D 16 πρὸ om. D 17 post δέχοιτο
add. αὐτὸν RwpDi 18 ante περὶ add. τοῦ D

regia in metropolim suam Hadrianopolim abducunt, quo fau-
torum eius studio maxima pars exercituum convenit vel impe-
ratoris odio, qui ob causas quasdam milites non bene tractarat 14
et suspectos habebat, unde illis odio esse coeperat. Statim igitur 15
illuc congressi Tornicen faustis acclamationibus persecuti regem
consalutarunt. Ille vero nulla mora rem cum suis aggressus 16
Cpolim subito invadit cumque multi ad eum tam milites quam
cives confluerent, in spem erigebatur neminem fore, qui sibi 17
resistere auderet, sed omnes portas urbis non gravatim aperturos,
tum quod orientales exercitus bellis ibi gerendis occupati, tum
quod cives imperatori irati essent, a quo aliter quam vellent ha-
berentur. Huiusmodi spe inflatus castra ante urbem ponit, op- 18
pugnaturus eam, nisi alacriter reciperetur. Mane igitur instructa 19
acie ad moenia urbis prope Blachernas progressus petit, ut
portae sibi aperiantur, custodibus ad id facinus magnis pollici-

τὰς Βλαχέρνας ἀνοῖξαί οἱ τὰς πύλας ἤξιον τοὺς ἔνδον, ὑπο-
 C σχέσει τούτους πρὸς τὴν προᾶξιν παραθαρρύνων λαμπραῖς.
 20 τῶν δὲ μηδ' ἐπιστρεφόμενων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ χλευαζόντων
 21 καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἀποσκωπτόντων, ἐπεχείρει τῇ προσβολῇ. ἀντι-
 παρετάττετο δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς στρατιώταις ὀλίγοις καὶ ὄχλῳ 5
 δημοτικῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνδράσιν ἐνίων τῶν τῆς γερονσίας
 θεραπεύουσι, τῶν πάντων οὐδ' εἰς ἀκριβῆ συναριθμουμένων
 22 χιλιοστὴν· καὶ τούτους πρὸ τοῦ περιβόλου στήσας τῆς πόλεως
 ἀντιμετώπους τοῖς τοῦ τυράννου ὄρετο καταπλήξειν αὐτοῖς τὸ
 23 ἀντίπαλον. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ αὐτοκράτωρ ἐν τινι τῶν βασιλικῶν 10
 D θαλάμῳ προβεβλημένῳ τῶν ἄλλων καὶ ἐπὶ τὸ πρὸ τῆς πό-
 λεως ἐστραμμένῳ πεδίῳ καθῆστο βασιλικῶς, ἔν' ὁρῶν τοὺς
 24 ἐναντίους καὶ ὄρετο αὐτοῖς. οἱ δὲ Μακεδόνες βωμολοχίας
 ὄντες ἐθάδες, ἰδόντες τὸν βασιλέα, οἱ μὲν ἀντικρὺς ἐξύβριζον
 εἰς αὐτόν, οἱ δὲ καὶ χοροὺς συνιστῶντες μέλη τέ τινα σχεδι- 15
 W III 201 ἀζόντες κωμῳδίας ὠρχοῦντο καὶ ᾄδον ταῦτα, τοῖς ποσὶν ἐπι-
 25 κροτοῦντες τὴν γῆν. εἶτα τοῖς ἔξω τοῦ τείχους προβεβλημένοις
 βασιλικοῖς μοῖρας τινὸς ἐπεκλούσης τῶν ἐναντίων, οἱ μὲν ἐπὶ
 τὰς πύλας ὤρμησαν, οἱ δ' ἐπὶ τὴν τάφρον ἐνέπιπτον καὶ ἀπώλ-
 26 λυντο. τοσοῦτον δ' ἄπασιν τὸ δέος ἐγένετο ὥστε τοὺς τε τοῖς 20

1 ἤξιον RwpDi, ἤξιον A 2 λαμπραῖς ἐκκαλούμενος BC 4 ἀντι-
 παρετάττετο RwpDi, ἀντεπαρετάττετο AB 7 θεραπεύουσι RwpDi
 συναριθμμένων D, ἀριθμουμένων C 8 χιλιοστὴν RwpDi, χιλιο-
 στὴν et -στὴν per ditto. A, χιλιοστὴν D 9 τοῖς om. D κατα-
 πλῆξει D 10 τι B, corr. Bw 11 τῷ D 12 πεδίῳ D
 15 τίνα w*p invitis AR 18 βασιλικῆς BD 19 ἀνέπιπτον D
 20 τοῖς om. D

20 tationibus invitatis. Qui cum eum et neglegerent prorsus et
 21 deriderent et dictis incenserent, oppugnationem instituit. Rex
 vero cum paucis militibus urbanaque multitudine et aliis qui-
 busdam viris, senatus ministris, qui omnes vix milliarium nume-
 22 rum explebant, defensionem parat. Quos cum pro moenibus
 tyranni militibus opposuisset, putabat se terrorem adversariis
 23 incussurum; atque ipse imperator in quodam regio conclavi
 prominente ante cetera et spectante ad campum ante urbem
 situm pro maiestate sedebat, ut hostes cerneret et cerneretur
 24 ab iis. Macedones vero scurrilitati assueti conspectum regem
 partim palam contumeliis insectabantur, partim choris institutis
 25 pedibus terram pulsantes. Tum immissa hostium cohorte in re-
 gios, qui extra moenia obiecti erant, homines partim ad portas,
 partim ad fossas compulsi sunt, in quas praecipitati perierunt.
 26 Qua re tanta formido omnibus incessit, ut etiam il, qui in moe-

τείχεσιν ἐφρεσιῶτας ἑαυτοὺς ἐκ τούτου καταβάλλοντας φεύγειν
καὶ τοὺς τὰς εἰσόδους φρουροῦντας τῆς πόλεως φρουρῶντας αὐ-
D IV 166 τῶν γενέσθαι, μηδὲ τὰς πύλας ἐπιζυγώσαντας. εἰ οὖν εἶχεν 27
ὁ τότε πόλεμος τὸν εἰδότα νικᾶν, οὐδὲν ἦν τὸ κωλύον εὐθὺς P II 253 A
5 τὸν Τορνίκην ἐντὸς γενέσθαι τοῦ ἄστεος καὶ τέλος ἐπιθεῖναι
τῷ ἐγχειρήματι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν, ἐπεὶ μὴ τῇ ἄνωθεν ἐδέδοκτο 28
διοικήσει, τὸν τυραννοῦντα διέφυγεν. ὁ δὲ γε βασιλεὺς μικροῦ 29
ἂν ἐκινδύνευσεν· τῶν γὰρ τις ἐναντίων τόνδ' ἐπιτοξάζεται καὶ
βέλος ἀφίησι κατ' αὐτοῦ, τὸ δ' ἀτευκτῆσαν τοῦ βασιλέως βάλλει
10 μειράκιόν τι τῶν θαλαμηπολούντων. ἀλλ' οὐδ' ἐκείνῳ καιρία 30
γέγονεν ἢ ἐκ τοῦ βέλους πληγῇ· οἳ γε μὴν περὶ τὸν βασιλέα
δείσαντες αὐτίκα μετέστησαν, κακῆϊνος αὐτὸς ἄλλοσέ πη τὸν
θῶκον μετήνεγκεν. ὃν δ' εἰρητο τρόπον διαφυγεῖν τὸν Τορ- 31
νίκην τὸ εὐτύχημα, εἰς τοῦναντίον αὐτῷ τὰ πράγματα περι-
15 ἔτρεπεν. ἥ τε γὰρ πόλις αὖθις ὑπὸ φρουρᾶν ἐγεγόνει καὶ ὁ 32 B
τύραννος αὖθις ἔωθεν προσβαλὼν καὶ ἀποκρουσθεὶς παρὰ
βραχὺ καὶ ἀπώλετο ἄν. λίθων γὰρ ἐκ μηχανῆς ταλαντιαίων 33

1 τούτων O καταβαλόντας D 2 φρουροῦντας D 3 ἐπιζυγώσαν-
τες D γοῦν Ewp 4 πόλεμος RwpDi, πολέμιος A, πόλεμος
ex πολέμιος corr. B ante ἦν add. ἂν D κωλύον DDi, κωλύον
ARwp εὐθὺς om. D 5 τορνίκιον BCEwp 8 τῷδ' D; sed
sicut est Zonarae ἐπιλήττειν τινά (XIII 15, 12), ita ἐπιτοξάζεσθαι
cum accusativo potest coniungi 10 θαμηπολούντων D 11 οἳ
γε μὴν] οἳ δέγε Ewp post μὴν add. οἳ D 12 ἄλλοσέ RwpDi,
ἄλλος σέ A 12. 13 τὸν θῶκον μετήνεγκεν AE (τὴν καθέδραν δι-
ήμειψε Psell. p. 156, 17), οὖν (om. Di) τῷ θῶκῳ μετήνεκτο OwpDi
13 εἰρηται RwpDi διαφυγεῖν τὸν τορνίκην A, τὸν τορνίκιον δια-
φυγὸν Ewp, διαφυγὼν (διαφυγὸν ex διαφυγὼν corr. B) τὸν τορνίκιον
O, διαφυγὸν τὸν τορνίκην Di 16 αὖθις AE, πάλιν Owp

nibus stabant, desilientes fugerent et qui aditus urbis custo-
diebant, illico evolarent e conspectu ne portis quidem clausis.
Quodsi bellum illud virum habuisset utendi victoria peritum, 27
nihil Tornicon ab urbis ingressu vel exsecutione conatus sui
prohibuisset. Sed eam occasionem, cum deo aliter visum esset, 28
tyrannus amisit. Rex tamen periculo proximus fuit; nam hostis 29
quidam emissa contra illum sagitta ipsum quidem regem non
perculit, sed adulescentem cubiculi magistrum, ac ne illi quidem
vulnus mortiferum infixit. Tamen satellites terrii statim reces- 30
serunt et ipse imperator sellam alio transtulit. Sed felicitas, quam 31
ab Tornice ita neglectam esse exposuimus, rem in contrarium
vertit. Nam urbe denuo custodiis munita, tyrannus mane rursus 32
impetu in moenia facto repulsus est nec multum a fuit, quin ipse
periret. Nam cum ex machina saxa talenti pondere in hostes 33

σφενδονομένων κατὰ τῶν ἐναντίων, εἰς ἐπὶ τὸν τύραννον ἔτο
καὶ τοῦ μὲν οὐ καθίκετο, δειλίαν δὲ κἀκείνῳ καὶ τοῖς περὶ
αὐτὸν ἐνεποίησε, καὶ λύσαντες τὴν παράταξιν ὑπενόστησαν εἰς
τὴν σφετέραν παρεμβολὴν καὶ οὐκέτι τῇ πολιορκίᾳ ἐπιχει-
34 ρήκασιν. ἀλλὰ τινες βραχείας ἡμέρας προσμείνας ὁ τυραννῶν, 5
ἐπεὶ ἑώρα τοὺς μὲν τῶν οἰκείων προσχωροῦντας τῷ βασιλεῖ,
τοὺς δὲ σκιδναμένους καὶ ἐκδιδράσκοντας, ἀπανίσταται μὲν τῆς
περὶ τὸ ἄστυ προσεδρεύας, ἀπῆγει δὲ ὡς εὐπετῶς τῶν Θρακῶν
C 35 κρατήσων φρουρίων, ἀλλ' ἀπεκρούσθη κἀκείνων. ἐν τοσοῦτῳ
δὲ παρήσαν αἱ τῆς ἐφ' ἑαυτῶν δυνάμεις ἀνακεκλημέναι παρὰ τοῦ 10
36 αὐτοκράτορος καὶ κατὰ τοῦ τυραννοῦντος ἀφείθησαν. οἱ δ'
αὐτῷ τὴν ἀποστασίαν συγκροτοῦντες ὡς ἔγνω τοῦτο, δείσαντες D IV 157
περὶ σφίσι, ἀλλὰ καὶ τοῦ τῶν ἐφ' ἑαυτῶν ταγμάτων ἐξάρχοντος
παραστρατοπεδευσαμένου τοῖς ἀποστάταις καὶ τοὺς μὲν δολίαις,
τοὺς δὲ καὶ γράμμασι πεύκοντος αὐτομολῆσαι τῷ αὐτοκράτορι, 15
πάντες σχεδὸν λυπόντες τὸν τυραννήσαντα προσήνυντο τοῖς βα-
σιλικοῖς, καὶ οὐ τῶν ἀσκήμων μόνον ἦσαν οὗτοι στρατιωτῶν,
ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιφανῶν καὶ ἐστρατηγηκότων καὶ λαμπρυνθέντων
ἀρχαῖς, ἐνὸς μόνου τῶν ἐπισήμων παραμεμενηκότος αὐτῷ τοῦ
D 37 Βατάτζη. ὡς δ' οὖν ἐγκατελείφθη πρὸς τῶν λοιπῶν ὁ Τὸρ-20

8 ἐνεποίησε RwpDi, ἐνεποίησεν A (v. ad XIII 1, 5), ἐποίησε B
4 πολιορκίᾳ] ὁρκία deleto antecedente παρεμβολῇ E (oblitus est scriba
addere pro deleto verbo πολί et exstinguere spiritum vocabuli
sequentis) προσήδρευσαν O 5 τύραννος Ewp 8 προσεδρεύας
Ewp, v. ad XVI 8, 18 14 στρατοπεδευσαμένου C, corr. Cw
16 ἀπολιπόντες Ewp 17 μόνων Ewp, v. ad XIV 6, 31 οὗτοι
om. D 20 τορνίκιος Rwp

emitterentur, unum in ipsum directum aberravit illud quidem,
sed et ipsi et eius satellitibus tantum incussit terrorem, ut dissi-
34 pata acie in castra reversi ab oppugnatione desisterent. Paucos
igitur dies ibi commoratus tyrannus cum ex suis alios ad regem
deficere, alios dispergi et aufugere videret, relicta urbis obsidione
castella Thraciae se facile occupaturum ratus ab illis quoque
35 repulsus est. Interea copiae orientales ab imperatore revocatae
36 adsunt et contra tyrannum mittuntur. Quo defectionis socii co-
gnito sibi metuentes, cum orientalium quoque legionum dux
castra prope illos posuisset et alios colloquiis, alios litteris im-
pulisset, ut ad imperatorem transfugerent, fere omnes deserto
tyranno cum regiis se coniunxerunt, neque ii gregarii tantum
milites, sed etiam viri illustres, duces et magistratus, uno quidem
37 ex insignioribus Batatze ab illo non deficiente. Tornices igitur
ab omnibus destitutus, nulla spe evadendi relicta, cum Batatze

νίκης καὶ πάντοθεν αὐτῷ ἄφυκτος ἦν ἡ κατάληψις, θείῳ ναῷ
προσπεφύγασιν αὐτός τε καὶ ὁ Βατάτζης. ἐκεῖθεν δὲ πεδῆται 38
τῷ Μονομάχῳ προσήχθησαν· ὁ δὲ στέρησιν ἀμφοῖν καταψη-
φίζεται τοῦ φωτός, καὶ τοῖς μὲν ἐσβέσθησαν εὐθὺς οἱ λύχνοι
5 τοῦ σώματος, ἡ δ' ἀποστασία διελέλυτο τέλεον.

Μέχρι μὲν οὖν τοῦδε μάχας ἐμφυλίου ὁ λόγος διηγησά- 24
μενος μεταβήσεται νῦν πρὸς μάχας βαρβαρικὰς. προκείσθω 2
δὲ τῶν ἄλλων τῶν Ῥῶς ἢ ἐπέλευσις. τοῦτο τὸ ἔθνος καὶ
ἄλλοτε πλειστάκις κατὰ Ῥωμαίων ἐγένετο, ἡττηθὲν δὲ τέλος
10 καὶ σπονδὰς πεποιήτο πρὸς Ῥωμαίους καὶ κῆδος, ἵνα διὰ τὴν
ἀγχιστείαν πρὸς δμόνοιαν τὰ γένη συνδέοιτο, καὶ παρ' ἀλλήλους
ἐφοίτων ἐμπορενόμενοι. ἦσαν γοῦν καὶ τότε Ταυροσκύθαι 3 P II 254 A
πολλοὶ παρὰ τῇ Κωνσταντίνου, τὰ ἑαυτῶν ἀποδιδόμενοι καὶ
τὰ παρ' ἡμῖν ἐξωνούμενοι. συνέβη δὲ τισι τῶν Σκυθῶν ἔριν 4
15 γενέσθαι πρὸς Ῥωμαίους τινάς, πληγαὶ δ' ἐπηκολούθουν ταύτῃ
καὶ τραύματα, τοῖς δὲ παρείποντο θάνατοι καὶ τοῖς θανούσι W III 202
καὶ εἰς τις τῶν ἐπισήμων παρ' αὐτοῖς συνηρίθμητο. τοῦτο 5
D IV 168 τῷ τῆς χώρας ἄρχοντι πρόφασις τῆς καθ' ἡμῶν συγκινήσεως

2 δι' ἐνφυλίων ὁ Τορνίκιος καὶ ὁ Βατάτζης CE 7 περὶ τῶν Ῥῶς
κατὰ τῆς βασιλείδος τῶν πόλεων ἐπελεύσεως C

1 ἦν] αὐτῷ D (ex antecedentibus perperam repetitum) 2 πρὸς-
πεφύγασιν p* πε δῆτας D 6 μὲν οὖν] γοῦν D μάχας in
rasura C (antea videtur fuisse λόγους) 8 ῥῶς B* DEwpDi
9 ἄλλω τε D 9. 10 καὶ ante τέλος C 11 πρὸς δμόν. om. C
12 οὖν Ewp 13 ante ἑαυτῶν add. παρ' Rwp 13 ἀποδι-
δόμενοι p* 14 ἡμῶν D ἀντωνούμενοι BCwp δέ] γοῦν D
15 τινὰ B ἐπηκολούθουν AR, ἐπηκολούθον w*, ἐπηκόλουθον p*
17 τοῦτο RwpDi, τούτω A 18 πρόφασις (πρόφασιν D) ante τῷ O
καθ' ἡμῶν post συγκινήσεως Ewp συγκινήσει D

in templum quoddam confugit. Unde ad Monomachum compe- 38
dibus victi perducti atque effossis oculis caecati sunt, seditione
penitus compressa.

24. Hactenus intestina bella commemoravimus, nunc ad
externa se convertat oratio; ac Russorum imprimis expeditio 2
narretur, quae gens cum alias quoque saepissime Romanos ag-
gressa esset, victa erat. Tandem foedere icto et affinitate iuncta,
utrumque populum devincire studuerunt et commercia inter se
agitabant. Cum autem tunc multi Tauroscythae Cpoli merces 3
suas venderent et nostrates commercarentur, accidit, ut inter quos- 4
dam Scythas et Romanos contentione orta a pugnis ad vulnera,
a vulneribus ad caedes fieret progressio et inter ceteros illustris
quidam Scythae caderet. Ex eo Russorum princeps occasione 5

γέγονε, καὶ αὐτίκα πλοῖα συμπηξάμενος, ἃ παρ' αὐτοῖς μονό-
 ξυλα λέγονται, σφόδρα πολλὰ καὶ τούτοις ἐμβιβάσας πλήθος
 ὑπερεκπίπτον σχεδὸν τι καὶ ἀριθμὸν, ἀκήρυκτον Ῥωμαίοις ἐπ-
 6 ἔσεισε πόλεμον καὶ γίνεται τῆς Προποντίδος ἐντός. ὥς δ' ἔγνω
 τὴν ἐπέλευσιν ὁ κρατῶν, στέλλει παρ' αὐτοῖς τοὺς πρεσβεύοντας 5
 Β καταθέσθαι τὰ δῖπλα σφᾶς, ὥς εἰκότως τοῦ βασιλέως, εἴ τι γέ-
 7 γονεν αὐτοῖς πρὸς λύπην, ἐξιασμένον καὶ θεραπεύσοντος. ὁ
 δὲ βάρβαρος ὑπερηφάνως τε τοὺς πρέσβεις ἐδέξατο καὶ λόγους
 μεγαλόχρους καὶ σοβαροὺς ἐξηρεύξατο καὶ ἀτίμως αὐτοὺς ἀπε-
 8 πέμψατο. ἀπογνοὺς τοῖνυν τὰς σπονδὰς ὁ κρατῶν καὶ αὐτὸς 10
 πρὸς ναυμαχίαν παρεσκευάζετο, καὶ ἐπεὶ μὴ ἔτυχε τὸ ναυτικὸν
 ἐνδημοῦν, πορρωτάτω δ' ὅν φυλακαῖς χωρῶν προσησχόλητο,
 τριήρεις τινὰς καὶ δικάδας ἄλλας ἐτοιμασάμενος καὶ ταύταις
 τὸ πῦρ τὸ ὕγρον ἐνθέμενος ἀφθονον ἀντέταξε ταύτας τοῖς σκά-
 φεσι τοῖς βαρβαρικοῖς, καὶ αὐτὸς ὁ κρατῶν παρῶν καὶ ἄνω 15
 C 9 πον τοῦ λιμένος καθήμενος. ὥς δὲ τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας παρ-
 ἦλθε καὶ ἡρέμουν οἱ βάρβαροι καὶ τὴν σύνταξιν οὐ διέλυνον,
 τρεῖς τῶν τριηρῶν ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς τῷ Θεοδωροκάνῳ λα-
 βεῖν καὶ ἀκροβολίσασθαι κατὰ τῶν βαρβάρων, ἵν' αὐτοὺς εἰς
 10 πόλεμον ἐπισπάσῃται. ὁ δὲ οὐκ ἀκροβολισμοῖς ἐπεχείρησεν, 20

10 ναυμαχία κατὰ τῶν Ῥῶς καὶ ἦτα αὐτῶν C

3 ὑπερεκπίπτον ARwp, corr. Di ἀριθμῶ D 11 παρεσκευά-
 σατο C μὴ RwpDi (cf. Psell. p. 145, 9), om. A 14 τὸ et
 ante et post πῦρ om. D ἀντέταξετο D ταύταις C 15 αὐτο-
 κράτωρ Rwp 16 τοῦ om. D 17 καὶ τὴν] τὴν δὲ O 18 τρι-
 ηρῶν ARwp, τριῶν D, τριήρων Di, v. ad XV 8, 4 20 δὲ ARw,
 δ' p*Di

sumpta, statim plurimis navigiis compactis, quae apud eos mo-
 noxyla vocantur, multitudine, quae omnem prope numerum ex-
 cedit, iis imposita, in Propontidem penetrat bellumque Romanis
 6 non ante indictum infert. Quos ubi imperator adventare cogno-
 vit, missis legatis petit, ut arma deponant, regem paratum esse,
 7 si quid molesti iis accidisset, satisfacere. At barbarus legatos
 superbe excepit eosque insolentibus et molestis verbis eructatis
 8 cum ignominia dimisit. Imperator igitur pace desperata et ipse
 bellum navale parat et quia classis longissime aberat tutandis
 provinciis occupata, triremes alias et onerarias naves, plurimo
 Graeco igni imposito, adversus classem barbarorum mittit atque
 9 ipse in summo portu considit. Ut autem magna diei parto elapsa
 barbari quiescebant neque aciem solvebant, Theodorocanum iubet
 rex cum tribus triremibus lacerare barbaros et ad pugnam
 10 elicere. Neque vero ille coepit velitari, sed pugnam plane est

- ἀλλὰ καθαρὰ ναυμαχίᾳ καὶ τινὰ μὲν σκάφη βαρβαρικά κατ-
 ἐφλεξε τῷ διύγρῳ πυρί, τινὰ δὲ κατέδυσεν αὐτανδρά, ἐν δὲ
 κατέσχεν ἔνδον αὐτὸς εἰσπεπηδηκώς, καὶ οὗς μὲν τῷ ξίφει
 συγκόψας, οὗς δὲ καταπλήξας καὶ δεσμίους ὥσπερ τῷ δέει
 5 παρειληφώς. ὥς δ' οὕτω ταῖς τρισι τριήρεσι κατευτυχῆθη ἡ 11
 D IV 169 κατὰ τῶν ἐναντίων ἐπέλευσις καὶ ἄλλαις τῶν δλκάδων σύνθημα
 παρέσχεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀνήγοντο πλείονες· ἃς δρῶντες ἐπ- D
 ιούσας οἱ βάρβαροι οὐκέτι μάχης ἐμέμνηντο, ἀλλὰ τὴν σύνταξιν
 διαλύσαντες πρύμναν ἐκρούσαντο καὶ ὥρμήκεσαν εἰς φυγὴν.
 10 συνεμάχησε δὲ Ῥωμαίοις τότε καὶ ἄνωθεν τις ἑσπέρη πνεῦμα 12
 γὰρ ἐξαίφνης σκληρὸν πνεῦσαν ἐξ ἑώρας πρὸς τὰ ἐσπέρια καὶ
 καταιγίδα κινήσαν τοῖς τῶν βαρβάρων ἐπήνεκτο σκάφεσι καὶ
 πολλὰ μὲν ἐπέκλυσε καὶ τῷ βυθῷ παραδέδωκε, πολλὰ δ' ὑφ-
 ἄλοις πέτραις καὶ σκοπέλοις προσήραξε καὶ συνέτριψε. τὰ δὲ 13
 15 γε τούτων πληρώματα, τοὺς μὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε, τοὺς δὲ
 σύνταγμα στρατιωτικὸν ἐφεδρεῦον ταῖς ἡόσι διέφθειρεν. οὕτω 14
 δὲ καταπολεμηθέντος τοῦ τῶν βαρβάρων πλῆθους ὁ βασιλεὺς
 τροπαιοφορῶν εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐπανέζευσεν.

Εἰς μὲν δὴ πόλεμος βαρβαρικὸς οὕτοσι δεδιήγεται, εἰρή- 25 P II 255 A

19 ὅπως οἱ Τοῦρκοι κατὰ τῆς ὑποκειμένης (ἐπικ. E) Ῥωμαίοις ἑώρας μοίρας
 ἐχώρησαν (χώρας ἑώρας ἐστράτευσαν E) CE καὶ τίνες οὗτοι C

1 ἀλλὰ ἀκριβεῖ B, ἀλλ' ἀκριβεῖ CD 2 τινὰ] ἄλλα D 3 συνέσχεν
 O εἰσπεπηδηκώς w* p 5 κατειληφώς D 6 κατὰ om. C
 8 σύνταξιν D 11 ἐξ ἑώρας om. D εἰς B 12 ἐπήνεκτο p*
 14 προσήραξε ARwp, corr. Di, v. ad XIII 7, 8 15 τοὺς μὲν]
 τὰ μὲν D ἐκάλυψε w* p 16 ἡόσι ARBw, ἡόσι BD, ἡόσι w* p
 post διέφθειρεν add. ἐκβρασσομένους (ἐκβρασσομένου C) τοῦ κλύδωνος
 BCwp 18 τροπαιοφόρος BC ut Psell. p. 147, 5 19 βαρβαρικὸς
 rasura ex βαρβάρων corr. B, om. D οὕτοσι AR, οὕτωσι w* p,
 ὁ τῶν ταυροσκυθῶν BCW lat.

auspicatus et Graeco igni aliquot naves barbarorum cremavit,
 alias una cum viris demersit unamque comprehendit, in quam
 ipse insiluit, aliis caesis, aliis perterrefactis et metu quasi con-
 strictis. Tribus triremibus feliciter ista ausis, signo a rege dato 11
 plures onerariae solvunt; quibus barbari conspectis, pugnae im-
 memores, soluta acie in fugam conversi paulatim recesserunt,
 Romanis in ea pugna divinitus etiam adiutis; nam subito pro- 12
 cella orientalis coorta, fluctibus occidentem versus ingentibus in
 barbarorum naves devolutis, multas submersit, multas rupibus
 et scopulis occultis illas comminuit. Vectores autem partim 13
 undae absorpserunt, partim milites occupatis litoribus trucidarunt.
 Barbarorum multitudine ad hunc modum debellata, rex victoria 14
 illustris in regiam revertitur.

25. Exposito hoc uno barbarorum bello, ad alterius gentis

σθω δὲ καὶ ἑτέρα τις συγκίνησις ἔθρους, ἥ τότε τὴν ἑώραν
 διέλαβε καὶ μέχρη τοῦ νῦν αὐτὴν ἐπιβόσκειται, τοὺς Τούρκους
 2 γημί. εἰσὶ μὲν οὖν οὗτοι γένος τι Οὐννικὸν οἰκοῦν τὰ προσ-
 ἄρκτια τῶν Καυκασίων ὄρων, πολυπληθὲς καὶ αὐτόνομον.
 3 ἔπει δ' ἡ Περσῶν ἀρχὴ ἡ μᾶλλον ἡ Μακεδόνων, ἡ τὴν Περ- 5
 σῶν βασιλείαν καθεῖλεν, ὑπὸ Σαρακηνῶν καθήρητο, εἴτα καὶ
 οὗτοι πρὸς ἀλλήλους στασιάζσαντες εἰς ἀντιπάλους μοίρας διήρητο
 B καὶ ἀλλήλους ἐμάχοντο, Μουχούμετ δ' τοῦ Ἰμβραήλ, Περσίδος
 ἄρχων καὶ Χορασμίων καὶ Μηδίας καὶ τινων ἄλλων, πόλεμον
 ἤρατο κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ βασιλέως κατὰ Βα- 10
 βυλωνίων τε καὶ Ἰνδῶν, ἡττώμενος δὲ συμμαχικὸν ἐκ Τούρκων
 W III 203 4 μετεπέμψατο· ἦν δὲ τοῖς εἰς συμμαχίαν ἐλθοῦσι τῷ Μουχούμετ
 5 στρατηγὸς Ταγγρολίπιξ Μουκάλετ. σὺν τούτοις δ' Μουχούμετ D IV 17
 τοῖς ἀντιθέτοις προσβαλὼν τροποῦται αὐτοὺς καὶ ἀναξεύξας εἰς
 τὰ οἰκεία οὐκ εἶτα τοὺς Τούρκους εἰς τὴν ἑαυτῶν ὑποστρέφαι, 15

1 ἔθρους συγκίνησις BC 2 τούρκους B 3 οὐννικὸν AE Cedr.
 (Scylitz.) II p. 566, 15, οὐννικὸν O, οὐννικὸν wpDi 3. 4 οἰκοῦν
 post ὄρων D 4 ὄρων AR, ὄρων BeCwpDi 5 post ἡ prius add.
 τῶν D 5 ἡ μᾶλλον — 8 μουχούμετ] τῶν μακεδόνων ἐφ' ἑαυτοὺς
 (ἐαυτῶν E) τραπέντων, καὶ ἀντιμαχομένων ἀλλήλους (ἀλλήλων E) ἰσχυροί
 πάλιν τὴν ἀρχὴν ἀνακτήσασθαι (ἀνασώσασθαι Ewp), ὡς ἐμπροσθέν μοι
 ἰστούρηται, τὸ (ἡ Ewp) δ' αὐτὸς ὑπὸ σαρακηνῶν τὴν ἐξουσίαν ἀφῆρητο
 καὶ δεδούλωτο (δεδοῦλωτό τε Ewp), οἱ δέγε σαρακηνοὶ (σαρακηνοῖς καὶ
 Ewp) οὐχ ὕφ' ἑνα ἦσαν ἡγεμόνα τελοῦντες, πρὸς ἀλλήλους (post ἀλλ.
 add. τὲ w*p) καὶ οὗτοι στασιάζσαντες εἰς ἀντιπάλους μοίρας διήρητο
 καὶ ἀλλήλους ἐπῆσαν· μουχούμετ οὖν (om. E) BCEwp 9 χωρα-
 σμίων Ewp Cedr. l. c. p. 567, 4, χορασμίων D, v. ad XVII 25, 20
 μηδίας τὲ καὶ ἄλλων τινῶν BC 10 βασιλέως AD Cedr. l. c.
 p. 567, 5, πορφυρογεννήτου Rwp 12 προσεκαλέσατο BC 13 ταγμα-
 τάρχης BCE, ταγματάρχης w*p 13 ταγγρολίπιξ A, ταγγρολίπιξ RwpDi,
 Tangrolipix: Wo lat. constanter, quae forma Cedreno (Scy-
 litzae) quoque videtur esse reddenda σὺν τούτοις AD, μεθ'
 ὧν Rwp 15 τὴν] τὰ D

motum est transeundum, quae Orientem tum invasit et usque
 2 ad hunc diem infestat, Turcos dico. Sunt autem ii gens quaedam
 Hunnica populosissima ac libera, Caucasiorum montium septen-
 3 trionale latus accolens. Nam cum imperium Persarum vel potius
 Macedonum, quo Persarum regnum deletum est, a Saracenis
 sublatum esset, iique inter sese dimicantes atque in factiones
 divisi alii alios oppugnarent, Muchumetus, Imbraëlis filius, Per-
 sidis, Chorasmiorum, Mediae, aliorum quorundam populorum prin-
 4 ceps, temporibus Basilii regis cum suscepto contra Indos et Ba-
 5 bylonios bello succubisset, Turcorum auxiliis arcessitis Tangro-
 lipice Mucaleto duce hostes superavit domumque reversus Turcos
 ad sua redire non sivit, sed retinere volebat, quorum opera contra

ἀλλ' ἤθελε παρακατέχειν αὐτούς, ἵνα καὶ ἐφ' ἐτέρους χροῶτο
 συμμάχοις αὐτοῖς. οἱ δὲ μὴ οἰοί τε ὄντες ἀπιέναι πρὸς τὴν 6
 σφετέραν, εἰ μὴ αὐτοῖς ἀνεθείη ἡ τοῦ Ἀράξιδος γέφυρα (πο- C
 ταμός δ' οὗτός ἐστιν εἰ μὴ διὰ τῆς γεφύρας οὐ περατός, ἡ
 5 γέφυρα δ' ἐπεπύργωτο ἐκατέρωθεν, καὶ τοῖς πύργοις φρουροὶ
 ἐφειστήκεισαν), ἀποστατοῦσι καὶ εἰς ὄρη καταφυγόντες (οὐ γὰρ
 ἐθάρρουν ὄντες τρισχίλιοι πρὸς πολλὰς κατὰ συστάδην μαχέσα-
 σθαι μυριάδας), ἐκτρέχοντες ἐκεῖθεν τὰ τῶν Σαρακηνῶν ἐλη-
 10 ἰζοντο. ἐκπέμπει τοίνυν κατ' αὐτῶν ὁ Μουχούμετ στρατεύματα 7
 περὶ πού τὰς εἴκοσι χιλιάδας, δέκα τῶν ὁμογενῶν ἀνδράσι τὴν
 αὐτῶν ἐγχειρίσας ἡγεμονίαν. οἷς οἱ Τοῦρκοι νυκτὸς ἐπιθέμενοι 8
 ῥᾶστα τοὺς πλείους κατέκοψαν. οἱ δὲ περισωθέντες σὺν τοῖς 9
 αὐτῶν στρατηγοῖς εἰς τὸν Μουχούμετ ἀνθυπενόστησαν. ὁ δὲ 10 D
 τοὺς μὲν δέκα τῆς στρατιᾶς ἡγεμόνας ἐξετύφλωσε, κατὰ δὲ
 15 τῶν περισωθέντων στρατιωτῶν ἠπειλεῖ διαθήσειν αὐτοὺς τὰ
 χεῖριστα. οἱ δὲ δέισαντες τοῖς Τούρκοις προσέθεντο· ἤδη δὲ 11
 καὶ ἄλλων αὐτοῖς προσρέντων συγχῶν, δούλων τε κακούργων
 λεηλασίαις χαιρόντων καὶ ἀρπαγαῖς, πολυπληθεῖς ἐγένοντο στρά-
 τευμα καὶ τῷ Μουχούμετ περὶ τὸ Ἀσπαχὰν συρρῆγγυνται, καὶ

1 ἐτέροις Rwp 4. 5 ἡ δὲ γέφ. Ewp 6 ἐφειστήκεισαν Ewp
 8 post ἐκτρέχ. spatium fere X litterarum in B 9. 19 μαχού-
 μετ D 9 στρατεύματα DEwp 11 πιστεύσας BC 12 πλείονας D
 14. 15 κατὰ δὲ τῶν περισωθέντων στρατιωτῶν ARwp, τῶν δὲ στρα-
 τιωτῶν τοὺς περισωθέντας BC 15 αὐτοὺς om. BC 17 καὶ
 ἄλλων] βάλ' ὧν D αὐτοῖς om. DEwp post τε add. καὶ Rwp Di
 18 λεηλασίας p* 19 τῷ μουχούμετ ante συρρῆγγν. BC ἀσπαχὰν
 AR, ἀσπαλάν D, ἀσασχὰν Ewp, ἀσπαχὰν Cedr. l. c. p. 569, 18

alios quoque uteretur. Qui cum domum redire nisi per Araxidis 6
 pontem nequirent (fluvius is est, qui nisi ponte superari non
 potest utrimque turrato, quem praesidarii milites tenebant), de-
 ficiunt et montes occupant (nam cum tribus milibus plures non
 essent, cum multis milibus acie decernere non audebant), unde
 procurentes Saracenos praedantur. Muchumetus vero ad XX 7
 milia contra eos mittit, decem ducibus e suis popularibus summa
 belli credita, quos Turci noctu aggressi maxima ex parte facile 8
 trucidarunt; reliquiae cum suis ducibus ad Muchumetum red- 9
 ierunt. Is decem illis ducibus excaecatis et militibus supersti- 10
 tibus atrocissima quaeque minatus effecit, ut metu deterriti illi ad
 Turcos confugerent; ii vero iam aliis quoque confluentibus mul- 11
 tis, servis et facinorosis hominibus, qui manubiis et rapinis gaude-
 bant, numero exercitu confecto, proelio cum Muchumeto prope
 Aspachan commisso, multos Saracenos ceciderunt atque inter

- πολλῶν πεσόντων Σαρακηνῶν καὶ αὐτὸς ὁ Μουχούμετ ἀπ-
 12 ἔθανεν. ὁμοιοσησάντων οὖν τῶν στρατευμάτων, παρὰ πάντων
 ὁ Ταγγρολίπιξ τὴν ἀρχὴν τῶν ὑπὸ τὸν Μουχούμετ ἐνεχειρίσθη
 13 χωρῶν. αἰρεθεὶς δ' εἰς ἡγεμονίαν, πέμψας τοὺς ἐν τῇ γεφύρᾳ
 14 τοῦ Ἀράξιδος πύργους κατέβαλεν. οὕτω δ' ἀνεθείσης τοῖς D IV 17
 P11256A Τούρκους τῆς διόδου τοῦ ποταμοῦ, πολὺ τῶν βαρβάρων τού-
 των πλῆθος προσεερχύη τῷ Ταγγρολίπικι, καὶ χεῖρα βαρεῖαν
 ἐκ τούτων ὁ τῶν Τούρκων κτησάμενος ἀρχηγὸς ἀφαιρεῖται μὲν
 πάντοθεν τοὺς Σαρακηνοὺς τὴν ἀρχήν, ἐαυτῷ δὲ ταύτην καὶ
 τοῖς ὁμογενέσιν ἀπένειμε καὶ εἰς ὑπηκόους τοὺς ἐκ τῆς Ἄραρ 10
 15 κατέστησεν. εἶτα αὐτὸς μὲν μάχῃ τοὺς Βαβυλωνίους προσ-
 εκτήσατο, τὸν δὲ ἀδελφόπαιδα Κουτλουμοὺς σὺν στρατῷ κατὰ
 16 τῶν Ἀράβων ἐξέπεμψεν· ὁ δὲ ἡττηθεὶς ὑπέστρεφε καὶ διαπρε-
 σβένεται πρὸς τὸν τῆς Μηθίας ἄρχοντα (οὕτω δ' ἐκαλεῖτο πάλαι
 τὸ Βαασπαρκᾶν), αἰτῶν παραχωρηθῆναι διὰ τῆς χώρας αὐτοῦ 15
 17 διελθεῖν. ὁ δὲ τῆς χώρας ταύτης ἐκ βασιλείως ἄρχειν προχει-
 ρισθεὶς οὐ μόνον οὐκ ἀνῆκε τούτῳ τὴν διόδον, ἀλλὰ καὶ ἀντι-
 ετάξατο κατ' αὐτοῦ καὶ συμβαλὼν ἡττᾶται καὶ πολλοὺς μὲν

11 ὅπως οἱ Τοῦρκοι (τούρκοι CE) ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίους ἐπῆλθον χώραις CE

1 post πολλῶν errore distinguunt wp καὶ add. ante σαρακ.
 Ewp αὐτοῖς D διέφθαρτο BCEwp 3 ταγκρολόπιξ A, ταγ-
 κρολίπιξ Ewp, ταγγρολίπιξ RDi, ταγγρολίπις D ἐνεχειρίσει D
 6 τῆς] τοῦ D 7 ταγκρολόπις A, ταγκρολίπις Ewp, ταγγρολίπις
 ODi βαθεῖαν B 8 ἐκ τούτων] ἐντεῦθεν BC τούτων p*
 10 ὁμογενέσι Ewp, v. ad XIII 1, 5 ὑπένειμε D ἐκ om. D
 11 βαβυλῶνας E 13 ἐξέπεμψε DEwp, v. ad XIII 1, 5 ὁ δὲ—
 ὑπέστρεφε om. DE 14 τῆς om. D 15 βαασπαρκᾶν A, βαασπρακᾶν
 Ewp, βαασπρακᾶν O Cedr. l. c. p. 570, 20. 571, 15, v. ad XVII
 25, 24 17 τὸν δ. p* 18 συμβαλὼν D

- 12 alios ipse quoque Muchumetus occisus est. Tangrolipix igitur
 consensu exercituum imperio omnium gentium, quae Muchumeto
 13 paruerunt, accepto, turres pontis Araxidis militibus missis evertit.
 14 Fluvii transitu ita Turcis patefacto, magna horum barbarorum
 multitudo ad Tangrolipicem se contulit; sic ille magnis copiis
 adiutus omnibus Saracenis ademptum imperium in se et populares
 15 suos transtulit et Agarenos sibi parere coëgit. Deinde Babylonis
 bello subactis, fratris filium Cutlumum cum exercitu contra Ara-
 16. 17 bes mittit, a quibus superatus per legatos a principe, quem rex
 Mediae (sic enim olim vocabatur Baasparcan) praefecerat, trans-
 itum postulat, quem is adeo non concessit, ut armatus illi occur-

τῶν οἰκείων ἀπέβαλεν, ἦλω δ' αὐτός. ὁ γοῦν Κουτλουμοῦς 18 B
 πρὸς τὸν Ταγγρολίπικα ἐπανελθὼν τὰ περὶ τοῦ κατὰ τὴν Μη-
 δίαν διηγέϊτο πολέμου καὶ τῆς χώρας ἐξύμνει τὸ πάμπορον
 καὶ προσετίθει εὐάλωτον εἶναι ταύτην, παρὰ γυναικῶν καρπου-
 5 μένην, οὕτω καλῶν τοὺς μαχεσαμένους αὐτῷ. ὁ δὲ Ταγγρο- 19
 λίπιξ αὐτῷ μὲν διὰ τὴν ἦτταν ἐμηνία, ἐκείνος δὲ κατὰ τῶν
 Ἀράβων ἐχώρει. καὶ ὁ Κουτλουμοῦς δέισας ἀπέδρα μετὰ τῶν 20
 σὺν αὐτῷ καὶ τὸ Πασάρ (πόλις δ' ἐστὶ τῶν Χωρασμίων τουτί)
 κατασχὼν ἀφίσταται τοῦ σουλτάν (οὕτω γὰρ ὁ Ταγγρολίπιξ
 10 ὠνόμαστο) καὶ ἐπὶ πολὺ πρὸς τὸν θεῖον ἀντικαθίστατο πολιορ-
 κοῦντα αὐτόν, διὰ δὲ τὴν τῆς πόλεως δχυρότητα μὴδὲν ἀνύσαι
 δυνάμενον. καὶ ὁ μὲν σουλτάν τῇ πολιορκίᾳ τοῦ Πασάρ προσ- 21
) IV 172 ῆσχόλητο· στέλλει δὲ κατὰ Μηδίας Ἀσὸν σὺν ἀξιωμαχῷ δυνάμει. C
 ὁ δὲ προσβαλὼν τῇ χώρᾳ καὶ συμμίζας Ῥωμαίοις, πίπτει μὲν 22
 15 αὐτός, ἥττᾳται δὲ τὸ σὺν αὐτῷ στρατιωτικὸν καὶ βραχίστων
 ἄτερ τὸ ἅπαν ἀπόλλυται. ὁ μαθὼν ὁ σουλτάν ἠθύμῃσε μὲν, 23
 ἐπαναλαβεῖν δ' αὐθις ἔσπευδε τὸ δυστύχημα καὶ Ἀλὶμ Ἀβραμῖω

1. 2 ἐπανελθὼν σὺν ὁ κουτλουμοῦς πρὸς τὸν ταγγρολίπικα BC 2 ταγ-
 κρολίπικα A, ταγκρολίπικα Ewp, ταγγρολίπικα ODi 3 διηγέϊται
 DEwp 5. 9 ταγγρολίπιξ AR, ταγκρολίπιξ wp 7 κουτλουμοῦς E
 8 πάσαρ ARwp Cedr. l. c. p. 572, 2. 8, πασάρ BCDi, v. ad vs. 12
 χωρασμίων DEwp, v. ad XVII 25, 3 ante τουτί distinguunt
 AwpDi, post τουτί B*CB-W 10 ἀνθίστατο D 11 αὐτόν om. C
 δὲ om. C ἀνύσαι D 12 σουλτάν RwpDi, σουλτάν A, v. ad
 XVII 25, 37. 38. 42. XVIII 11, 10. 12, 21. 13, 19. 14, 6. 27, 16,
 quibus locis praeter consuetudinem A utitur forma σουλτάν
 πασάρ ARwp, πασάν D 13 ἀσάν ARw Cedr. l. c. p. 572, 13, Ασάν
 p, Ἀσάν Di 14 ῥωμαίοις RwpDi, ῥωμαίους A 15 αὐτός] αὐτοῦ D
 16 πᾶν EwpDi 17 ἀλὶμ RwpDi, ἀλὶμ A, ἀλεῖμ D Cedr. l. c.
 p. 575, 10, v. ad p. 638, 9. 19 cet. ἀβραμῖω Ew Cedr. l. c. Di,
 ἀβραμῖω ACD (de B nihil constat)

reret; sed multis suorum amissis victus et captus est. Cutlumus 18
 autem ad Tangrolipicem reversus, Medicum proelium narrans
 eius regionis fertilitatem celebrat, eam expugnatu facilem esse ad-
 dit, ut qua mulieres fruerentur; sic enim appellabat eos, quibuscum
 pugnaverat. Ceterum Tangrolipix illi ob cladem acceptam iratus 19
 ipse contra Arabes proficiscitur. Cutlumus autem cum suis metu 20
 commotus aufugit et Pasare, Chorasmiurum urbe, occupata a
 sultano (sic enim Tangrolipix appellabatur) defecit et patruo, a
 quo obsidebatur, diu restitit, ob loci munitionem frustra laboranti.
 Qui sultanus ea obsidione occupatus contra Mediam mittit Asanem 21
 cum iustis copiis. Is impetu in provinciam facto et proelio cum 22
 Romanis commisso, ipse cadit, amisso praeter paucissimos toto
 exercitu. Quo sultanus cognito sane doluit, sed damnum illud 23

ἐτεροθαλεῖ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ στρατιὰν ἐγχειρίσας εἰς ἑκατὸν ἀρι-
 WIII 204 24 θμουμένην χιλοστύας κατὰ Ῥωμαίων ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ τοῦ
 Βαασπαρκᾶν στρατηγὸς τῷ βασιλεῖ περὶ τούτων διὰ γραμμάτων
 25 δεδήλωκε, συμμαχίαν αἰτῶν. καὶ ὃς τῷ Λιπαρίτῃ δυνάστη μοῖρας
 τῶν Ἰβήρων τυγχάνοντι ἐπέστειλε συνελθεῖν τοῖς Ῥωμαίοις καὶ 5
 26 ἐπαρῆξαι κατὰ τῶν Τούρκων. τῶν Τούρκων δὲ ἐπιστάντων ἤδη,
 D οἱ Ῥωμαῖοι πολεμῆσαι σφίσιν οὐκ ἔκριναν, εἰ μὴ ἐνωθεῖεν κατὰ
 27 τὴν βασιλικὴν ἐντολὴν καὶ τοῖς Ἰβηρσιν. ἀτρεμούντων δὲ τῶν
 στρατιωτῶν, μὴ δυνάμενος αὐτοῖς ὁ Ἀλὶμ συμβαλεῖν εἰς ὀχύ-
 ρωμὰ τι προσκαθημένοις ἔπεισι τῷ Ἀρτζε (κωμόπολις δ' ἦν 10
 τοῦτο, πληθὺς δ' ἐνώκει αὐτῷ, ἐν' οὕτως εἶποιμ, καὶ ἀριθμὸν
 ὑπερβαίνουσα, ἔμποροι δ' ἦσαν οἱ ἀνθρώποι, καὶ πλοῦτος ἦν
 28 αὐτοῖς περιττός). ὥς γοῦν ἀτείχιστον τὴν κωμόπολιν ἐξ ἐφόδου
 ἐλεῖν αὐτήν οἱ βάρβαροι ἡλυζον, ἀλλ' ἔγνωσαν παραβουκολού-
 29 μενοι ταῖς ἐλπίσιν, ἐπέπερ ταύτῃ προσέβαλον. ταῖς γὰρ διόδοις 15
 ὕλας ἐπαγαγόντες οἱ ταύτης κάτοικοι καὶ ταύταις αὐτὰς ἀπο-
 φράξαντες, ἐκ τῶν δωμάτων ἔβαλλον τοὺς ἐναντίους καὶ ἀν-
 30 ἦρουν πολλούς, καὶ τοῦτο ἐφ' ἡμέραις ἐγένετο ἔξ. ὥς δ' ἔγνω
 ὁ τῶν Τούρκων στρατηγὸς ὁ Ἀλὶμ ἐρρωμενέστατα τοὺς Ἀρτζη-

8 περὶ τῆς κωμοπόλεως τοῦ Ἀρτζε CE

2 ἐξέπεμψεν RwpDi, ἐξέπεμψε A, v. ad XIII 1, 5 3 βαασπαρκᾶν
 A, βαασπαρκᾶν Ewp, βαασπαρκᾶν O, v. ad XVII 25, 16 4 ἐδή-
 λωσε DEwp 7 ἐνωθεῖεν p* 9 ἀλὶμ ARw, ἀλείμ D, Ἀλὶμ p,
 v. ad p. 637, 17 9. 10 ὀχύρωμά τι] ὀχυρώματι DE 10 ἔπεισι ex
 ἔπεισε corr. A (fortasse manu recenti) 11 εἶπω BC 12 ὑπερ-
 βαίνουσαν D ἀνθρώποι D 13 περιττός αὐτοῖς D οὖν DEwp
 ἐφόδου C, ἐφόδου corr. Cw 14 αὐτήν ἐλεῖν DEwp παρα-
 βουκολόμενοι D 16 ἔποικοι BC ἀποσφάξαντες C, corr. Cw
 17 ἔβαλον D 19 ἀρχηγός Ewp ὁ ἀλὶμ AEw(p), ἀλείμ D, om.
 RWo lat.

resarcire cupiens Alimo Abramio, fratri ex altero parente, ex-
 erciturum centum milium circiter contra Romanos ducendum com-
 24. 25 mittit. Sed Baasparcanis praetor petitis a rege auxiliis, Lipa-
 26 ritam, partis Iberiae dynastam, exspectabat neque cum Turcis
 dimicandum sibi censebat, priusquam ex mandato regis Iberum
 27 auxiliares copiae advenissent. Romanis igitur intra munitiones se
 continentibus, Alimus negata pugnandi copia Artzem, oppidum
 nullo muro circumdatum, quod mercatores paene innumerabiles,
 28 homines divitissimi, incolebant, se primo impetu capturum ratus
 29 spe sua frustratus est, cum illud invasisset. Nam incolae aditus
 materia obstruxerunt et telis ex aedibus coniectis multos sus-
 30 tulerunt. Qua re per sex dies facta, cum Alimus, Turcorum

νοὺς ἀντεχομένους καὶ πολιορκίᾳ ῥᾶστα μὴ ἄλωτους, πυρὶ τῶν P II 257 A
 ἀνδρῶν περιγενέσθαι διέγνωκεν· αἰτίκα τοίνυν ἀνῆπτο τοῦτο
 D IV 173 καὶ τοῖς οἰκήμασιν ὑπεβάλλετο. ὥς δ' ἐξήφθη πανταχόθεν 31
 πυρκαϊά, τρέπονται μὲν οἱ ἐγχώριοι, οἱ δὲ βάρβαροι κρατοῦσι
 5 τῆς κωμοπόλεως καὶ πολὺν ἐν αὐτῇ χρυσὸν καὶ ἄλλον πλοῦτον
 εὐρήκασιν, ὅσος μὴ κατηνάλωτο τῷ πυρὶ. ἐντεῦθεν αὐθις κατὰ 32
 τῆς Ῥωμαϊκῆς ὥρμηκαςι στρατιᾶς· ἤδη δὲ καὶ τοῦ Λιπαρίτου
 σὺν τοῖς Ἰβηρσι παραγεγονότος, συμβολὴ τῶν στρατευμάτων
 ἐγένετο περὶ βουλυτόν. ὁ μὲν οὖν Ἀλῖμ καὶ ὁ Χωροσάνης (ἔτε- 33
 10 ρος δ' οὗτος ἦν στρατηγὸς τῶν βαρβάρων) μετὰ τῶν ὑπ' αὐ-
 τοὺς τραπέντες ἐνέκλιναν εἰς φυγὴν, καὶ σφᾶς οἱ ἀντιτεταγμένοι
 Ῥωμαῖοι μέχρι πόρρω νυκτῶν κατεδίωκον. ὁ δὲ Λιπαρίτης 34 B
 κατ' ἄλλο κέρας μαχόμενος ἐάλω τοῖς ἐναντίοις. ὥς δ' ἐπαύ- 35
 σαντο τῆς διώξεως οἱ Ῥωμαῖοι, τὸν Λιπαρίτην προσέμενον, μὴ
 15 εἰδότες δὲ περὶ ἐκεῖνον συμβέβηκεν. ἐν τοσοῦτῳ δὲ τις αὐτοῖς 36
 ἀγγέλλει τοῦ Λιπαρίτου τὴν ἄλωσιν, καὶ οἱ λαβόντες αὐτὸν οἱ
 ἐλόντες ἀπίασιν σὺν σπουδῇ. οἱ μὲν οὖν Ῥωμαῖοι ταῦτα μα- 37
 θόντες ἐν ἀθυμίαις ἦσαν· οἱ βάρβαροι δὲ τῷ σουλτάν τὸν Λιπα-

7 πόλεμοι (πόλεμος E) Ῥωμαίων συμμαχομένων (συμμαχομένων D)
 Ἰβηρσι πρὸς τοὺς Τούρκους (πρὸς—T. om. E), καὶ ἄλλοις τοῦ Λιπαρίτου
 τοῦ (om. C) ἀρχοντος τῶν Ἰβήρων CE

1 ἀντικαθισταμένους BC post καὶ add. τῇ BC 3 πάντοθεν D
 5 τῆς κωμοπόλεως ARC_{wwp}, αὐτῶν BC 6 κατανάλωτο Ewp,
 κατηνάλωται B τῷ om. Ewp Dⁱ 6. 7 αὐθις post ῥωμαϊκῆς B
 9 Βουλυτόν "ad Bulytum" p, βουλυτόν "sub vesperam" Wo lat.,
 cf. Cedr. l. c. p. 579, 9 ἀλῖμ D Χωροσάνης (χωροσάνης cod.
 Coisl.) Cedr. l. c. p. 579, 10 11 ἐκλιναν D ἀντιταγμένοι D
 18 τῷ σουλτάν Rwp Dⁱ, τὸν σουλτάν A, v. ad XVII 25, 21

dux, Artzenos fortissime se defendere nec obsidione facile posse
 capi intellexisset, igni eos superare instituit; quo aedibus iniecto,
 cum incendium undique saeviret, civibus in fugam versis, barbari 31
 oppido potiti multum auri et aliarum opum invenerunt, quas
 flamma non absumpserat. Inde iterum contra Romanum exer- 32
 citum properarunt; cum autem Liparites cum Iberibus iam ad-
 esset, sub vesperam cominisso proelio, Alimus et Chorosanes, 33
 alter barbarorum dux, cum suis conversi fugerunt, Romanis eos
 in multam noctem persecutis. Liparites vero in altero cornu 34
 pugnans ab hostibus captus erat; quem dum Romani in castra 35
 reversi diu expectant casus illius ignari, quidam nuntiat captum 36
 eum ab hostibus festinanter abduci. Quo cognito Romani in 37
 maerore erant, barbari vero Lipariten ad sultanum perduxerunt.

- 38 *ρίτην ἐκόμισαν. ὁ μέντοι βασιλεὺς μαθὼν τοῦ Λιπαρίτου τὴν ἄλωσιν, πέμπει πρὸς τὸν σουλτάνον, ἐλευθερίας ἀξιῶσαι τὸν Λιπαρίτην ζητῶν καὶ λύτρα τούτου πέμπας πολλὰ καὶ δῶρα δὲ τῷ σουλτάν καὶ σπονδὰς μέσον Ῥωμαίων καὶ Τούρκων 5*
 39 *ζητῶν γενέσθαι. ὁ δὲ σουλτάν τὸν μὲν Λιπαρίτην δῶρον στέλλει, 5*
τὰ δὲ γε λύτρα πάντα τῷ ὑπὲρ οὗ ἐπετόμφευσαν δέδωκε καὶ
 40 *μηκέτι ὅπλα κατὰ Τούρκων ἄρασθαι παρηγγύησεν. ἐκπέπομφε*
C δὲ κἀκεῖνος πρέσβιν πρὸς βασιλέα, ὃν ἐκάλουν ἐκεῖνοι σερίφην.
 41 *οὗτος δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ὅπερ πάλαι ἦν παρ' ἡμῖν ὁ λεγόμενος σύγκελλος· ὥς γὰρ ὁ σύγκελλος τοῦ πατριάρχου θανόντος 10*
εἰς τὸν ἐκείνου τόπον ἀντικαθίστατο, οὕτω καὶ ὁ σερίφης τοῦ D IV 17
 42 *χαλιφᾶ φθαρέντος ἐκεῖνος τὸν τελευτήσαντα διεδέχετο. εἰσελθὼν*
οὗν εἰς τὴν μεγαλόπολιν ὁ σερίφης καὶ εἰς ὀμλίαν τῷ κραι-
τουῦντι ἐλθὼν καὶ ὀμλήσας ὑπερηφάνως φόρους τε τελεῖν ἀπαι-
 43 *τῶν τῷ σουλτάν, ἀπεπέμφθη. ἐντεῦθεν βαρυνθυμίας ὁ σουλτάν 15*
 15 *ὅτι αὐτὸς (om. E) ὁ σουλτάν κατὰ Ῥωμαίων ἐχώρησεν CE*

1 ἐκόμισα D μαθὼν post λιπαρ. DEwp 2 σουλτάνον A, σουλ-
 τάν RwpDi 2.3 τὸν ἄνδρα BC 3 πέμπας B 4 σουλτάν RwpDi,
 σουλτάν A, v. ad XVII 25, 21 post σπονδὰς add. αἰτῶν omisso
 tum ζητῶν BC 5 ζητῶν γενέσθαι A, γενέσθαι αἰτῶν DEwp, γενή-
 σεσθαι omisso ζητῶν (v. ad vs. 4) R δῶρον στέλλει ARw (v. Cedr.
 l. c. p. 581, 2), δωροστέλλει D, δωρεὰν στέλλει p post στέλλει add.
 αὐτῷ BCwp 6 ἔδωκε BC 7 ἄρασθαι ante κατὰ D κατηγγύησεν B
 8 πρέσβιν Bwp, πρέσβιν AR ante βασιλέα add. τὸν BC βα-
 σιλέαν D 9 οὗτος δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πάλαι ἦν παρ' ὅπερ ἡμῖν
 w* p 10 σύγκελλος ARwp, σύγγελλος D, σύγκελος E, σύγγελος Cw
 ὥς—σύγκελλος om. C σύγγελλος D 12 θανόντος Bp ἐκεῖνος

om. wp invitis AR διεδέχετο RwpDi, διεδέξατο A 13 μεγά-
 λην πόλιν Ewp 14 τε om. BC 15 τ. σουλτάν RwpDi, τ. σουλτάν
 A, v. ad XVII 25, 21 Ad marginem cod. A manu recenti
 negligentissime et atramento paene evanido addita sunt: ἐν-
 τεῦθεν οἶμαι κατὰ τὸν τοῦ χροσρόου χρόνον (?), τὰ Ῥωμαίων ἤρξαντο
 καταδουλοῦν οἱ πέρσαι συνεπιόντες (post συνεπιόντες tota
 fere linea vermibus est exesa) τῶν περσῶν ἀντιοχίας (?) δυνα-
 στεῖαν τοῦρκοι

- 38 Rex autem nuntio de capto Liparite accepto magnam pecuniam
 ac munera eius redimendi causa sultano misit liberandi eius
 39 cupidus et petens, ut Turci cum Romanis foedus icerent. Qui
 sultanus Liparitem gratis restituit, omni pecunia illi, pro quo
 missa erat, tradita addita admonitione, ne in posterum arma con-
 40 tra Turcos caperet. Atque ipse etiam legatum ad regem misit,
 41 quem illi seriphem vocabant; cuius eadem fere conditio est, quae
 olim apud nos syncelli; nam sicut is patriarchae mortui locum
 42 occupabat, ita etiam seriphes chaliphae defuncto succedebat. Is
 igitur magnam urbem ingressus et superbe cum imperatore collo-

αὐτὸς κατὰ Ῥωμαίων ἐχώρησε, καὶ ἔκτοτε προχωροῦν τὸ τῶν
Τούρκων ἔθνος τῆς ἐφ' ἡμᾶς πάσης ἐκράτησε καὶ μέχρι τῆς ἀντι-
πόρθμου τῇ Βυζαντίδι ἡπείρου κατήντησε.

Τὰ μὲν οὖν τῶν Τούρκων τοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον· τὸ 26 D
5 δὲ τῶν Πατζινάκων ἔθνος αὐθις κατὰ τὴν Εὐρωπαϊαν μοῖραν
κεκίνητο· Σκυθικὸν δὲ τὸ ἔθνος καὶ πολυάνθρωπον, πέραν
Ἰστροῦ νεμόμενον. ἦν δὲ τότε τοῦ ἔθνους ἄρχων Τυράχ, ἀνὴρ 2
τὸ μὲν γένος παρὰ τὸ ἔθνος λαμπρός, τὸ δὲ ἦθος ναυθής.
ἑτερος δὲ τις Κεγένης καλούμενος, ἄσημος μὲν ὅσον εἰς γένους 3
10 ἀναφοράν, ἀνὴρ δὲ δρέκτης τε καὶ δραστήριος ὢν καὶ πολλάκις
ἐν πολέμοις ἀνδραγαθήσας, παρὰ τοῦ ἔθνους πεφύλητο. διὸ 4
καὶ παρὰ τοῦ Τυράχ ἐλοχᾶτο, ζητοῦντος αὐτὸν ἀνελεῖν. 5 γνοὺς 5 WIII205
ἐκεῖνος καὶ δύο τῶν φυλῶν προσεταιρισάμενος, οὐσῶν πασῶν
δέκα ἐπὶ τρισί, σὺν αὐταῖς διέβη τὸν Ἰστρον καὶ ἐπὶ τὰ Ῥω- PII258A
15 μαίων θρία γέγονεν, αὐτόμολος ἦκειν λέγων τῷ βασιλεῖ καὶ
οὐκ ἔσεσθαι οἱ ἀσυντελής. ἐμηνύθη ταῦτα τῷ Μονομάχῳ, καὶ 6
ὁ τῆς χώρας ἄρχων κελεύεται δέξασθαι τοὺς Σκύθας. ὁ δὲ 7
Κεγένης εἰς τὴν βασιλῖδα τῶν πόλεων φοιτήσας ἐς ὅπιν ἤλθε

5 περὶ Πατζινάκων καὶ δι' ὧς εἰς τὰ παρίστρια διέβησαν CE 12 περὶ
τῆς τῶν Σκυθῶν προσελεύσεως CE

1 προχωροῦν D 1. 2 τὸ τῶν τούρκων ἔθνος AR, τὸ ἔθνος τῶν
τούρκων C, τὸ τῶν τούρκων γένος Ewp 2 ἀπάσης Rwp 5. 6 αὐθις
κατὰ—δὲ τὸ om. E 5 αὐθις om. B^cCwp 8 περὶ E τῷ
ἔθνει CDwp 10 τε om. D ὢν om. p^{*}Di invitis ARw
12 τυράχ D ἐλοχᾶτο E 15 λέγων ἦκειν BC 16 ante μόν.
add. βασιλεῖ C 18 ante εἰς add. καὶ Rwp εἰς—ἐς] v. ad
p. 184, 12 φοιτήσας ante τῶν C

cutus cum ab eo postulasset, ut tributa sultano penderet, infecta
re est dimissus. Qua de causa iratus sultanus ipse Romanos 43
aggressus est, eoque tempore Turcica gens longius progressa
totum Orientem subegit et usque ad continentem Byzantio obver-
sam processit.

26. Ac ita se res Turcicae habuerunt; Patzinacae vero
iterum in Europam grassabantur, gens Scythica et populosa ultra
Istrum incolens, cui tum Tyrachus imperabat, vir nobilis ille qui-2
dem, sed ignavus. Alius vero quidam Cegenes, ut genere obscuro 3
ortus, ita homo acer et strenuus ob multa egregia facinora in
bellis edita populo curus erat. Qua de causa Tyrachus eum per 4
insidias tollere studebat. Quo ille animadverso, duabus e tredecim 5
tribubus sibi conciliatis, traiecto Istro in Romanorum fines venit,
se transfugisse ad regem eique non inutilem fore professus.
Qua re indicata praeses huius regionis a Monomacho Scythas 6
recipere iubetur. Cegenes vero Byzantium profectus in con-7

τῷ βασιλεῖ καὶ τὸ σωτήριον δεξάμενος βάπτισμα ἐτιμήθη πα-
 8 τρῆκιος. ἔπεισε μέντοι καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Σκυθὰς τοῦ θείου
 9 τούτου λουτροῦ μετασχεῖν. ποιούμενος δὲ τὰς διατριβὰς κατὰ
 τὰ παρίστρια καὶ διαβαίνων τὸν ποταμὸν ἀθρόον ἐκάκου τοὺς D IV 11
 10 τοῦ Τυράχ, ἀναιρῶν τε καὶ ληιζόμενος. πρεσβεῖαν τοίνυν ὁ 5
 Τυράχ πρὸς τὸν βασιλέα ἀπεσταλκῶς ᾗτιατο ὅτι τὸν ἀποσιτάτην
 τοῦ ἔθνους ἐδέξατο, καὶ εἰ μὴ κωλύσει κακοῦν τὸ ἔθνος τὸν
 B 11 πρόσφονγα, τὸ ἔθνος ὅλον ἔξει πολέμον. πρὸς ταῦτα δ' ὁ αὐτο-
 κράτωρ "οὔτε προδότης" ἔφη "τοῦ προσελθόντος γενήσομαι
 12 οὔτε κωλύσω μὴ ἀμύνασθαι τοὺς ἐπιβουλεύσαντας." τούτων 10
 τῶν μηνυμάτων τῷ Τυράχ κομισθέντων, ἐπεὶ χειμῶν ἐπέστη
 καὶ ὁ Ἰστρος ἐξ ὀχθῆς εἰς τὴν ἐτέραν τῷ κρῦει πηγνύμενος
 κεκρυστάλλωτο, πεζῇ διέβη τὸν ποταμὸν σὺν τῷ ἔθνει παντὶ
 καὶ τὴν Ῥωμαίδα χώραν καταλαβὼν τὰ ἐν ποσὶν ἐκερᾶϊεν.
 13 ὁ δὲ γε βασιλεὺς τοῦτο μαθὼν στρατιᾶν ἀντίκα τῷ τῆς χώρας 15
 14 ἄρχοντι καὶ τῷ Κεγένῃ ἐπικουρον ἐπεμψεν. οἱ μέντοι Πατζι-
 C νάκαι τροφῶν ἀφθονίαν εὐρόντες καὶ οἶνον καὶ ἄλλων πομάτων
 ἐσκευασμένων ἐκ μέλιτος καὶ περὶ ταῦτα ἀπληστευσάμενοι, νοσή-
 15 ματι κοιλιακῷ περιέπεσον. καὶ τοῦτο ἐξ αὐτομόλου γυνὸς ὁ

10 περὶ τῆς τῶν ἐτέρων Σκυθῶν ἐπελεύσεως καὶ ὅπως ἐάλωσαν C

4 παρίστρια RwpDi, πάττρια A 5 πρεσβεῖαν E, corr. Ew 7 κω-
 λύσει E(wp) 8 post πρόσφ. add. ἡπεῖλει Rwp ἔξειν Rwp
 9 γενήσεσθαι Rwp 10 κωλύσω AD, κωλύσαι Rwp ἀμύνεσθαι
 D 11 τῶν om. CD 13 κεκρυστάλλωτο AR, κεκρυστάλλωτο wpDi
 14 κατεῖληφώς Rwp 16 ἐπεμψεν RwpDi, ἐπεμψε A, v. ad XIII
 1, 5 17 ante τροφ. add. καὶ B πομάτων AO Cedr. (Scylitz.)
 II p. 586, 11, ποτίμων Ewp

spectum regis venit et salutari baptismate initiatus patricius est
 8 appellatus suisque Scythis persuasit, ut et ipsi divino illo lavacro
 9 abluerentur. Cum vero in ripis Istri stativa haberet et flumine
 10 subito trajecto Tyrachios caedibus et rapinis infestaret, Tyrachus
 per legatos cum rege ob transfugam susceptum expostulat, quem
 11 nisi coërceret, totam gentem illi fore hostem. Ad ea respondet
 imperator se neque dediticium proditurum neque prohibiturum,
 12 quominus insidiatores ulcisceretur. Quibus nuntiis acceptis Tyra-
 chus, cum Ister hiberno tempore totus congelasset, cum tota
 gente pedibus flumen transiit Romanaque provincia occupata ob-
 13 via quaeque vastabat. Sed rex exercitum provinciae praesidi et
 14 Cegeni statim subsidio mittit. Patzinacae vero, cum annonae et
 vini et aliarum potionum, quae ex melle conficiuntur, copiam
 invenissent et iis avide se ingurgitassent, in coeliacum morbum
 15 inciderunt. Quo Cegenes e transfuga cognito Romanis quoque

Κεγένης ἀναπείθει καὶ τὰς Ῥωμαϊκὰς δυνάμεις ἐπιθέσθαι τοῖς
ἐναντίοις. ὥς γοῦν εἶδον οἱ βάρβαροι τὴν κατ' αὐτῶν τῶν 16
Ῥωμαίων ἐπέλευσιν, κατειργασμένοι τῇ νόσῳ τυγχάνοντες ἰλι-
γίασαν καὶ ἀποδευλιάσαντες μεθῆκαν τὰ ὅπλα καὶ ἱκέται γεγό-
5 νασιν καὶ τοῖς ἐχθροῖς παρέδωκαν ἑαυτούς. τούτων ὅσοι μὲν 17
ὑπὸ τὸν Κεγένην γεγονάσιν, οἱ μὲν ξίφεσι παρεδόθησαν, οἱ δὲ
πρὸς δουλείαν χρυσοῦ ἀπεδόθησαν. τὸ πλῆθος δὲ τὸ λοιπὸν 18
χρήσιμον ἐνομίσθη γενέσθαι Ῥωμαίοις, εἰ τὰ ὅπλα ἀφαιρεθὲν
εἰς τὴν τῶν Βουλγάρων χώραν κατοικισθείη, ἔρημον οὖσαν D
10 τὴν πλείονα, πρὸ μικροῦ τοῦ ἔθνους ἐκείνου καταλυθέντος· δ
IV 176 καὶ γέγονε τοῦ βασιλέως κελεύσαντος. ὁ δὲ γε Τυράχ σὺν 19
τοῖς ἐξόχοις τοῦ ἔθνους ἤχθη πρὸς τὸν κρατοῦντα καὶ τοῦ
θείου καταξιωθέντες βαπτίσματος ἀξιώμασι λαμπροῖς ἐτιμήθη-
σαν. ὥς δὲ μάχαι τότε Ῥωμαίοις μετὰ τῶν Τούρκων ἦσαν 20
15 κατὰ τὴν ἐφ' ἡμᾶς πεντεκαίδεκα χιλιάδας Πατζινάκων ὁ αὐτο-
κράτωρ ἐπιλεξάμενος καὶ καθοπλίσας αὐτοὺς ἵππους τε παρα-
σχόμενος καὶ ἐπιστήσας στρατάρχας αὐτοῖς ἐκ τῶν ὁμογενῶν
ἐν Χρυσόπολει διεπέρασεν, εἰς Ἰβηρίαν κελεύσας ἀπελθεῖν, τάξας
αὐτοῖς καὶ προηγῆτορα τῆς ὁδοῦ. ὥς δ' οὖν περὶ τὸν Δαμα- 21
20 τρὸν ἦκασιν, ἔστησαν καὶ πρόσω προβαίνειν οὐκ ἤθελον· εἰς

14 ὅπως οἱ Σκύθαι τῆς ὑπὸ Ῥωμαίους δουλείας ἀφηνίασαν, εἰτα ἐσπεί-
σαντο CE

2 οὖν DEwp 5. 6 καὶ τοῖς—τὸν κεγένην om. E 5 ante ὅσοι
add. δ' w*p invitis AO 8 ἀφαιρεθῆν p* 9 κατοικηθείη D
14. 15 κατὰ τὴν ἐφ' ἡμᾶς ante μετὰ Rwp 17 καὶ om. Di invitis
ARwp ἐπιστήσας post αὐτοῖς BC 18 ἐν] καὶ D διεπε-
ράσεν Rwp 20 ἀφίκοντο BC πρόσω προβαίνειν AR, πρόσω
βαίνειν DEwpDi, sed non abhorret ab usu Zonaræ talis plena-
smus, v. XVII 29, 9: πρότερον . . προκαταληφθέντα

copiis fit auctor hostes invadendi. Quas cum barbari morbo con- 16
fecti contra se ire vidissent, aestuantes et animis armisque abiectis
facti supplices hostibus se dederunt. Quicunque vero in Ce-17
genem inciderunt, partim gladiis sunt trucidati, partim auro ad
servitutem venierunt. Reliqua multitudo Romanis usui fore visa 18
est, si armis ademptis in Bulgaria maxima ex parte deserta ob
gentem illam non ita pridem eversam collocaretur; idque iussu
regis factum est. Tyrachus vero eiusque proceres ad impera- 19
torem perducti et baptizati et magnis dignitatibus ornati sunt.
Quod autem tum Romanis cum Turcis bella erant in Oriente, 20
imperator delectu acto XV milia Patzinacarum armis et equis et
suae gentis ducibus datis Chrysopolim transvectos in Iberiam
ire iussit, itineris quoque duce addito. Qui cum ad Damatryn 21

- τοῦπίσω δὲ χωρήσαντες καὶ ἄχρι τοῦ πορθμοῦ ἐφθακότες σὺν
 τοῖς ἵπποις τὴν θάλασσαν διαπορθμευσόμενοι κατὰ τὴν τοῦ
 P II 259 A ἁγίου Ταρασίου μονήν, αὐτίκα συντεταμένην ποιησάμενοι τὴν
 22 ὁδοιορίαν τοῖς ὁμογενέσι προσήγωντο· καὶ ἐπεὶ ὁμοῦ συν-
 ηθροίσθησαν, ἀπῆλθον καὶ ἐν τοῖς παριστοιχείοις πεδίοις ἐπῆξαντο 5
 τὰς σκηνάς, ἐκεῖθεν δ' ὁρμώμενοι τὰ Θρακῶα κατέτρεχον.
 23 πολλάκις δὲ τοῦ βασιλέως κατ' αὐτῶν στρατεύματα πέμψαντος,
 ἐπικρατέστεροί ἦσαν οἱ βάρβαροι, ὥστε καὶ ἀδεῶς κατὰ πάσης
 τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας σκεδάννυσθαι καὶ λείαν ἅπαντα
 τίθεσθαι καὶ οὐ τὰ πόρρω μόνον, ἀλλὰ μέντοι καὶ τὰ τῇ πόλει 10
 24 ἀγχίθυρα. τέλος δὲ σπένδονται Ῥωμαίοις τριακοντούταις σπον-
 δάς. καὶ οὕτως ὁ τῶν Πατζινάκων ἔληξε πόλεμος.
 27 Ὁ δὲ σουλτάν οὐκ ἔληγεν ἐπιὼν τὰς ὑπὸ Ῥωμαίους χώ-
 ρας καὶ πόλεις καὶ τὰς μὲν ληϊζόμενος, τὰς δ' ἐκπορθῶν τε
 W II 206 B καὶ οἰκειούμενος. 15
- 2 Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους καὶ ἐπιβουλὴν ὁ αὐτοκράτωρ
 3 ἐφώρασεν, ἣν Ῥωμανὸς ὁ Βοΐλας συνεστήσατο. ἦν δ' οὗτος

16 περὶ ἐπιβουλῆς, ἣν ὁ Βοΐλας ἐμελέτησε καὶ οἷος ἦν ἐκεῖνος (om. E)
 CE

2 post διαπορθ. repetit E τοῦ πορθμοῦ ἐφθακότες, quae omnia
 praeter τοῦ delet 3 συντεταμένην ACW^o lat., ἐντεταμένην B,
 συντεταγμένην Rwp (cf. Cedr. l. c. p. 589, 13: τὴν πορείαν ἐπιτεί-
 ναντες) 4 πορείαν BC προσήγωνται D 7 κατ' αὐτῶν initio
 versus om. D στρατεύματα Ewp 9 ante μακεδ. add. τῆς
 Rwp 16 post ἐπιβουλὴν add. καθ' ἑαυτοῦ (κατ' αὐτοῦ D) Rwp
 17 ἐφώρασεν E, corr. Ew βοΐλας AEwp, βοΐλας O (B corr. ex
 βοΐλας) Di (v. Cedr. (Scylitz.) II p. 605, 2), Boilās mavult B-W

pervenissent, restiterunt nec ultra progredi voluerunt, sed re-
 gressi usque ad fretum, mari iuxta S. Tarasii monasterium equis
 transmissis, continenter profecti sunt, donec cum popularibus
 22 suis se coniungerent. Quo facto, tabernaculis in campis ad ripas
 23 Istri fixis Thraciam incursarunt, copiis regiis subinde contra se
 missis superiores, ut impune per totam Thraciam et Macedo-
 niam vagarentur et omnia praedarentur, non remota tantum, sed
 24 et urbi finitima. Tandem vero XXX annorum indutiis cum Ro-
 manis factis, belli Patzinacarum hic fuit exitus.

27. Neque vero sultanus destitit infestare Romanas pro-
 vincias et urbes, aliis direptis, aliis vastatis, aliis suo regno
 adiectis.

2 Sub id tempus imperator insidias sibi factas a Romano Boila
 3prehendit. Is erat vir obscurus, lingua semimuta et vi articu-

IV 177 τῶν ἀσήμεων ἀνὴρ καὶ τὴν γλῶσσαν εἶχεν ἡμίφωνον μὴδ' οἶαν
 δρθοεπεῖν, δλισθαίνουσαν δ' ἐν ταῖς δμύλαις καὶ ἀνεπαίσθητα
 τοῖς ἀκροαταῖς φθεγγομένην. τοῦτο δὲ ἦν τὸ μὲν ἐλάττωμα 4
 φρυσικόν, τὸ δὲ προσποίησις καὶ σκηνὴ τὴν τῆς φύσεως δι-
 5 αμαρτίαν τῇ ὑποκρίσει τοῦ σκηνοῦργοῦ ἐπιτείνοντος. τῷ τοιοῦτῳ 5
 τοῖνυν ἀνδρὶ ὥς οὐδενὶ τῶν βασιλεῦς ἦδετο, καὶ εἰ διημαρ-
 τημένα καὶ ἀδιάρθρωτα ἤκουε φθεγγομένου αὐτοῦ, ὑπὲρ πᾶσαν
 ἡγεῖτο τὰς ἐκείνου φλυαρίας γλυκνθυμίαν. καὶ οὕτως διὰ ταῦτα 6
 τῷ βασιλεῖ προσφωκείωτο ὥς πάντα καιρὸν εἶναι αὐτῷ τῆς πρὸς C
 10 ἐκείνον εἰσόδου καὶ τῆς ἐντεύξεως. καὶ οὐχ οὕτως αὐτῷ τὰ 7
 περὶ τὸν ἀνδρῶνα διέκειτο, ἥ δὲ γυναικωνίτις οἱ ἀπεκέκλειστο,
 ἀλλ' ἀνετος ἦν αὐτῷ κἀκείνη καὶ οὐτ' ἐβούλετο βάσιμος, καὶ ὁ
 πλοῦτος ἐπέρρει τῷ ἀνδρὶ ἐκατέρωθεν, καὶ ἐκ τῶν τριόδων
 ἀναρπασθεὶς εἰς αὐτὴν ἀνήχθη τὴν συγκλητικὴν κορυφήν. 8
 15 δὲ οὐκ ἡγάπα τοῦτον εὐδαιμονήσας τὸν τρόπον, ἀλλὰ καὶ τῆς
 βασιλείας ἐρᾷ καὶ μελετᾷ ταύτην ἑαυτῷ προσνεῖμαι, κτείνας
 τὸν αὐτοκράτορα. καὶ οὗς ἦδει δύνους τῷ βασιλεῖ, τοῦτοις 9
 τὸ ἀπόρρητον ἀνεκάλυπτε. καὶ τοὺς μὲν τὸν λόγον προσειμένους
 μεγάλας ἐλπίσιν ἐξαίρων πρὸς τοῦργον ἐρρώννυν. εἰ δὲ τινες 10
 20 καὶ πρὸς τὴν προσβολὴν ἐδυσχέραινον, ὁ δὲ πείραν ἔλεγε τὸν D
 λόγον προσαγαγεῖν, ἵνα γινῶ τὴν ἐκείνων πίστιν τὴν πρὸς τὸν

1 γλῶτταν O 3 δ' RwpDi 7 διάρθρωτα D 8 οὔτω DEwpDi,
 v. ad XIII 6, 16 11 ἀνδρα DE γυναικωνίτης AR, γυναικω-
 νίτις B, corr. wpDi of AO, of E, corr. wpDi ἀποκέκλειστο
 DE 12 βάσιμος om. C 15 τοῦτο E 17 ἦδη AC, ἦδει
 R(wpDi) 19 ἐξαίρων om. C τοῦργον Di invitis ARwp, v.
 ad XV 1, 12 ἐρρώννυν w*p invitis AR 20 προσβολὴν] βουλὴν D
 21 εἰς Rwp

late loquendi destituta, partim naturae vitio, partim simulatione 4
 et affectatione, qua insitum sibi vitium augebat. Eo igitur ho- 5
 mine rex magis quam aliquopiam delectabatur eiusque nugas per-
 peram et confuse loquentis omnibus aliis voluptatibus praeferibat;
 unde tam familiaris illi factus est, ut quavis hora illum convenire 6
 et alloqui auderet. Nec minus illi gynaecium quam andronitis 7
 patebat, quandocunque volebat, et utrimque ei viro divitiae af-
 fuebant, ita ut licet a triviis ad senatorium fastigium evectus 8
 esset. Qua tamen felicitate non contentus regnum etiam concupi- 8
 scit idque sibi vindicare contendit, imperatore interfecto. Quos 9
 igitur regi male velle sciebat, iis arcanum detegebat; qui si eius
 orationem probarent, eos magna spe proposita ad facinus con-
 firmabat. Sin eum conatum aversarentur, aiebat se ea tentandi 10
 causa dixisse, ut eorum fidem erga imperatorem exploraret,
 eorumque integritate collaudata se illorum benevolentiam regi

αὐτοκράτορα, καὶ ἐπὶ τὸν ἀνδρα τῆς διαθέσεως καὶ γνω-
 11 ρῖσαι τῷ βασιλεῖ εὐνοὺς αὐτῷ τυγχάνειν διώμνυτο. ὁ μὲν οὖν
 οὕτω μετῆει τοὺς πλείονας, καὶ οἱ ἐκείνῳ συνομοσάμενοι ῥᾶστα
 12 τὸ βούλευμα ᾤοντο γενέσθαι ἀνύσιμον. οὐ μόνον γὰρ ἡ πρὸς
 τὸν βασιλικὸν κοιτωνίσκον πάροδος ἐκείνῳ ἀνετος ἦν, κἂν ἔτυχεν 5
 ὑπνώτων ὁ βασιλεὺς κἂν τῇ βασιλίδι συνίαεν, ἀλλὰ καὶ τὰς D IV 15
 13 τῶν ἀπορρήτων εἰσόδων κλεῖς ἐμπεπίστευτο. καὶ ἤχθη ἂν εἰς
 ἔργον τὸ διαβούλιον, εἰ μὴ τις αὐτῷ τῷ βασιλεῖ κατεμήνυσε
 14 τῶν κοινωνησάντων τοῦ σκέμματος. ἤλω τοίνυν ἐπ' αὐτοφῶρον
 P II 260 A καὶ τὸ ξίφος αὐτὸ κατέχων ᾧ τὸν αὐτοκράτορα ἐμέλλεν αὐτίκα 10
 15 διαχειρίσασθαι. ἀλλ' ὁ μὲν διὰ τὸ τοῦ κρατοῦντος ἀβέλτερον
 οὐδὲν ὑπέστη ἀνιαρὸν, οἱ δὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἐκείνῳ συνίστορες
 οὐκ ἔμειναν ἀτιμώρητοι.
 16 Οὗτος ὁ βασιλεὺς φιλότιμος δοκεῖν ἐθέλων καὶ ἐλευθέρως,
 μὴ μετιῶν δὲ τὴν ἀρετὴν ὡς ἐχρῆν, εἰς κακίαν ταύτην μετ- 15
 17 ἤνεγκεν. ἀντὶ γὰρ μεγαλοπρεπείας εἰς ἀσωτίαν μετακεκύλιστο,
 οὔτε οἷς ἔδει παρέχων τὰ δημόσια χρήματα οὔτε δσαπερ ἔδει
 18 οὐθ' ὅτε χρεῶν. καὶ τὴν μονὴν τὴν τῶν Μαγγάνων οἰκοδο-

14 οὐ κατὰ λόγον ἀναλίσκων τὰ (κατέλιπεν ἀναλίσκοντα E) δημόσια
 χρήματα εἰς πόρους ἀπειδεν (om. E) οὐκ εὐαγείς δ Μονομάχος CE

1 γνωρίζαι (sic) A, v. ad XVII 28, 16. XVIII 1, 8 3 συνομο-
 σάμενοι O 4 ἢ] οἱ D 5 ἀνετως p* 6 post κἂν add. καὶ
 DEwp 8 αὐτῷ ACD, αὐτὸ R (E corr. ex αὐτῷ) wpDi τῷ
 om. C 9 αὐτοφῶρον p* 12 δὲ τῆς D 14 καὶ om. C, suppl.
 Cw 15 post δὲ add. σὺν ἐπιστήμῃ BC(wp) 16 γὰρ om. D
 ἀσωτίαν DE 17 δσα παρέδει E 18 post μονὴν add. δὲ
 RwpDi

11 esse patefacturum iurabat. Cum autem sic plerosque tractaret,
 12 eius coniurati rem facillime posse confici opinabantur. Neque
 enim in regium tantum cubiculum, ipso dormiente aut cum re-
 gina cubante, homini patebat aditus, sed et occultorum adituum
 13 claves creditae erant. Quare omnino ea quae voluit exsecutus
 14 fuisset, nisi a quodam ex consciis ipsi regi delatus in manifesto
 scelere deprehensus esset, gladium ipsum adhuc tentans, quo im-
 15 peratorem statim percussurus erat. Ceterum ipse ob regis stulti-
 tiam poenas non dedit, insidiarum consciis tantum supplicio
 affectis.

16 Hic rex cum se benignum ac liberalem perhiberi vellet,
 17 in eo tamen neque artem neque modum adhiberet, a virtute
 magnificentiae in vitium profusionis est devolutus; publicam enim
 pecuniam ita dilargiebatur, ut neque quibus, neque quantum,
 18 neque quando esset tribuendum, observaret. Nam cum Manga-

μῶν (λέγεται δὲ τῆς οἰκοδομῆς ἄρξασθαι διὰ τὴν ἐρωμένην αὐτῶ, τὴν Σκλήραιναν λέγω, ἢν' ἐκείνη προσφοιτᾷ συνεχῶς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυνηγίου ἐχούσῃ τότε δὴ τὴν κατοίκησιν, πρό- B φασιν ἔχων τοῦ σεμνείου τὴν δόμῃσιν) ἐξήντησε τοὺς βασι-
 5 λείους ἢ κοινούς θησαυρούς, ὅθεν χρημάτων δεόμενος οὐδὲ τῶν ἀπειρημένων πορισμάτων ἀπείχετο. ἀλλὰ καὶ χωρῶν οὐσῶν, 19 αἱ τοῖς βασιλεῦσιν οὐ δασμὸν συνεισέφερον, ἀλλ' ἀντὶ πάσης δασμοφορίας δυσχωρίας ἐφρούρου καὶ τοῖς βαρβάροις τὴν εἰς τὰς Ῥωμαίους ὑποκειμένης χώρας ἀπειτείχιζον πάροδον, ἐκείνος
 10 φόρους ταῖς χώραις ἐπιτάξας ἐσχόλασε τὰς φρουράς. κἀντεῦθεν 20 ἢ πρὸς τὰς Ῥωμαῖδας χώρας ῥάστη τοῖς βαρβάροις ἐγένετο πάροδος. ἐκείνος τοίνυν ὁ ἀνὴρ αἴτιος τοῖς ἀπαθῶς λογιζο- 21 μένους κριθήσεται τοῦ τὴν ἐφ' αὐτὴν μοῖραν δουρὶ κυριευθῆναι βαρ- C βαρικῶ.

D IV 179 Τῆς δὲ βασιλίδος Ζωῆς ἐν γήρει βαθεῖ (ὕπερ γὰρ τὰ 28 ἐβδομήκοντα ἔτη παρεξέταθη αὐτῇ τὸ βιώσιμον) καταλυσάσης τὴν ζωὴν, οὐκ ἀνδρικῶς ἐκείνος ἐθρήνησεν, ἀλλὰ μέντοι γε W III 207 μερικωιδῶς. λέγεται δὲ καὶ ἀγγέλοις αὐτὴν παρεξισοῦν, ἐπειδὴ 2

12 σημείωσαι E 15 τελευταίη τῆς βασιλίδος Ζωῆς AC

1 λέγεται δὲ τῆς οἰκοδομῆς RwpDi, om. A 3 κυνηγεσίῳ w* p in-
 vitis AR δὴ om. BC κατοίκησιν p* 4 βασιλικὸν CD
 7 τοῖς βασιλεῦσιν A, πρὸς τὸ (τὸν B) δημόσιον O, πρὸς τὸ δημόσιον
 τοῖς βασιλεῦσιν Ewp 8 ἐφρούρου D 9 ῥωμαίους D 11 ῥω-
 μαίως Ewp 12 ἀπαθῶς ARCwwp, ῥοθῶς BCWo lat. 15 γήρει AR
 Psell. p. 190, 12, γήρα (DE)wpDi, v. Usenerum *Der heil. Theo-*
dosios p. 125 et *Wiener-Schmiedel Gramm. d. neustest. Sprach-*
idioms. Gotting. 1894 § 9, 2 16 παρεξέτασθαι E 17 ἀνδρω-
 δῶς BC

norum monasterium aedificaret, quod ob adamatam Scleraenam incohasse fertur, ut eam tum in domo Cynegii habitantem per speciem structurae inspicendae crebrius conveniret, regiis et publicis thesauris exhaustis, ad pecuniae inopiam redactus ne illicitis quidem quaestibus abstinebat. Sed cum provinciae quaedam essent 19 immunes, quae pro omnibus vectigalibus locorum angustias tue- rentur et barbaros aditu Romanarum ditionum prohiberent, cus- todiiis abolitis tributa iis provinciis imperavit, unde barbaris 20 sine ullo negotio patuerunt. Illud certe quidem, si quis sine 21 studio et ira consideret, ei acceptum ferri potest, quod Oriens Marte barbarico est subactus.

28. Regina Zoë propecta aetate mortua (septuagesimum enim annum excesserat), eius obitum non ut viro dignum est tulit, sed pueriliter luxit; eamque angelis aequiperasse fertur, 2

που τοῦ μνήματος ἐκείνης μύκης ἔκ τινος ὑγρότητος ἀνεβλά-
 σθησε, καὶ τοῦτο καλεῖν σημεῖον ἀνωθεν οἰκονομηθέν, ἵνα μὴ
 3 ἀγνοῇται ἡ βασιλὶς ταῖς νοεραῖς συντεταγμένη δυνάμει. τῆς
 δέ, ὡς εἴρηται, θανούσης, ὁ βασιλεὺς ἔτι φλεγμαίνων περὶ τοὺς
 ἔρωτας ἐπεισάγει τοῖς βασιλείοις μείρακά τινα, δμηρα δοθεῖσαν 5
 Δ' Ῥωμαίοις ἐξ Ἀλανῶν, παῖδά τινος τῶν παρ' ἐκείνοις ἀρχηγ-
 τούντων, καὶ ταύτην Σεβαστὴν ὀνομάσας βασιλείον αὐτῇ θερα-
 4 πείαν καὶ πλούτου χορηγίαν ἀπέταξε. καὶ εἰ μὴ τὴν βασιλίδαν
 Θεοδώραν πεποίητο δι' αἰδοῦς ἢ μᾶλλον τὸ τῆς τετραγαμίας
 ἡσχύνετο ἄθεσμον, καὶ βασιλίσσαν ἂν τὴν ἐρωμένην ταύτην 10
 5 ἀνέϊπε καὶ διαδήματι κατεκόσμησεν. ἐκείνου δὲ θανόντος, οὐ
 παρέμεινε τῇ Σεβαστῇ τὸ εὐτύχημα, ἀλλ' εἰς τὴν προτέραν τῆς
 δμηρείας τύχην ἐπανελήλυθεν.
 6 Ἄρτι δὲ καὶ περὶ τοῦ τέλους ἱστορητέον τούτου τοῦ αὐτο-
 7 κράτορος. οὐ μακρὸς ἐξεμετρήθη χρόνος, ἐξ οὗ τῆς ἡγε- 15
 μονίας τῶν Ῥωμαίων γέγονεν ἐγκρατής, καὶ οἱ νόσος ἀρθρῆτις
 PII261A ἐνέσκηπεν, ἥ πρότερον τοῖς ποσὶν ἐκείνου τοῦ δρυμέτος ἐπ-

3 περὶ τῆς ἐξ Ἀλανῶν παλλακευομένης τῇ βασιλεῖ CE 15 περὶ τῆς
 νόσου ἢ τῶν νόσων τοῦ Μονομάχου (τ. μον. ἢ τ. νόσων E) CE

1 μί... ἐκ τινος E 2 τοῦτον D 3 τῇ p* 4 δὲ ARw, δ'
 p*Di 5 δμηρον wp invitis AR 7 post αὐτῇ add. τὴν BCwp
 7. 8 ἀπέταξε post θεραπείαν BCwp 8 χορηγίας C, χορηγίαν p*
 post χορ. add. δαψιλεστάτου BC, δαψιλεστάτην w*p 9 ante
 θεοδώραν add. τὴν BCwp θεοδώρα D ante πεποίητο add.
 λέγω BCwp ἢ μᾶλλον] καὶ BC 10. 11 καὶ βασιλίσσαν—κα-
 τεκόσμησεν] τάχα τὴν ἐρωμένην ταύτην ἀνέϊπεν ἂν καὶ βασιλίσσαν BC
 11 post κατεκόσμησεν add. ἂν DEwp 12 παρ' ἐμεινε E, corr. Ew
 13 δμηρείας E, δμηρείας w*p 15 ἐξεμετρήθη BC 16 ἀρθρῆτις
 AR, ἀρθρῆτις E, ἀρθρῆτις D, ἀρθρῆτις wpDi 17 ἐνέσκηπεν D

cum ob loci humiditatem ex eius monumento fungus germinasset,
 quem signum divina providentia editum vocavit, ne ignoraretur
 reginam in coetum potestatum intellegentium esse receptam.

3 Qua mortua, ut diximus, rex tum etiam amoris incendio flagrans
 adulescentulam quandam Alani principis filiam, obsidem Romanis
 datam, in regiam introductam appellat Augustam, addita custodia
 4 regia et sumptibus liberalissimis. Quod ni reginam Theodoram
 reveritus esset ac potius quarti coniugii dedecus et nefas, ami-
 cam suam etiam reginam appellasset et diademate exornasset.
 5 Ceterum illa Augustae felicitas non diu permansit; nam post im-
 peratoris obitum ad pristinam conditionem rediit.

6. 7 Nunc de exitu huius imperatoris est dicendum. Quem non
 multo postquam Romanorum regno potitus est, morbus articularis

ήνεγκε τήν φοράν, ὥστε τὰς βάσεις αὐτῷ πρὸς πορείαν καὶ
 στίαισιν ἀδυνατεῖν. εἰ δέ ποτε κινήσεως ἀνάγκην ἔσχηκεν, ἡ 8
 πρὸς τινων ἐπιστηριζόμενος προέβαινε δυσχερῶς ἢ καὶ πάμπαν
 ἑτεροκίνητος ἦν. τοῦ χρόνου δὲ προϋόντος καὶ ταῖς χερσίν 9
 5 ἐπερρύη τὸ αἶτιον· εἶτα καὶ τοῖς ὤμοις ἐπήνεκτο, καὶ τέλος
 IV 180 ὅλον αὐτῷ τὸ σῶμα τῷ ρεύματι κατεκλύζετο καὶ παρεῖτο καὶ
 ἐξηρθροῦτο, τοῖς τῶν ἄρθρων κοιλώμασιν ἐγκλειομένου τοῦ ρεύ-
 ματος. ἔκαμνεν οὖν οὕτω πρὸ μακροῦ τὸ σῶμα τῷ βασιλεῖ.
 εἶτα καὶ τι ἑτερον ἐπισυμβεβηκός (τὸ δ' ἦν ἐκ πνεύματος νυ- 10
 10 γμὸς περὶ τὴν πλευράν) προσδοκήσιμον ἐκείνῳ καὶ τοῖς αὐτῷ
 παραδυναστεύουσιν ἔθηκετο τὸ τέλος τῆς βιοτῆς, ὧν τὰ πρῶτα 11 B
 δὲ λογοθέτης ἦν Ἰωάννης, ἐκτεταγμένον ἀνδράριον, ἄσημον μὲν
 ἐκ γένους ἢ δυσγενέστατον, πρὸς δὲ πραγμάτων μεταχειρίσιν
 ἀφνέστατον, γραμματικῆς δὲ τέχνης τοσοῦτον μετεσχηκός ὥστε
 15 μὴτ' ὀρθοεπεῖν ἀκριβῶς μὴτ' ἀπταιστως ὀρθογραφεῖν. ἐφ' ᾧ 12
 δὴ τὴν τῶν κοινῶν πραγμάτων διοίκησιν ὁ βασιλεὺς ἐποιήσατο
 καὶ τῶν τῆς βουλῆς ἀπέδειξε πάντων κορυφαύτατον. ἦν γὰρ 13
 ἐπὶ τῶν βασιλικῶν διοικήσεων πρόην ἀνὴρ τούτῳ τὰ πάντα

11 περὶ τοῦ λογοθέτου τοῦ δρόμου Ἰωάννου CE 17 περὶ τοῦ Λειχού-
 δου (Λειχούδη E) Κωνσταντίνου CE

1 αὐτοῦ BCwp 2 ἀδυνατεῖν w*p post ποτε add. καὶ Rwp
 3 ἐπιστηριζόμενος Rwp 4 τοῦ initio versus om. C 5 ἐπ-
 ερρύη τοῦ ἐπερρύητο w*p invitis AR 7 ταῖς B κοιλότησιν BC
 9 νόγμα D 11 τέλος AR, λόγος w*p 13 ἡ AR, καὶ w*p
 14 τοσοῦτο Ewp μετεσχηκός RwpDi, μετεσχηκῶς et -κός per
 dittogr. A, μετεσχηκῶς D 15 post ἀκριβῶς add. ἀπταιστων BCwp
 16 διοίκησιν om. C, suppl. Cw 17 ἀπέδειξεν ἀπάντων RwpDi,
 ἀπάντων ἀπέδειξε C post ἦν add. μὲν Rwp

invasit, humoribus principio ad pedes decurrentibus, ut neque stare,
 neque ingredi posset. Quando autem eum moveri necesse erat, 8
 aut ab aliis suffultus aegre ingrediebatur aut gestabatur. Verum 9
 paullatim in manus etiam fluxiones incumbabant, deinde humeros
 vexabant, denique totum corpus infestabant et laxabant, cavi-
 tatibus articularum se insinuantes. Ad haec aliud accessit malum, 10
 vellicatio lateris ex anhelitu, qua fiebat, ut neque ipse vitae
 diuturnioris spem haberet neque eius procerae, quorum primarius 11
 erat logotheta Ioannes, castratus homuncio, obscuro et ignobilis-
 simo genere ortus et ad res gerendas ineptissimus, grammaticae
 artis adeo peritus, ut neque recte loqui neque sine errore scri-
 bere posset. Eum rex summa rerum commissa principem senatus 12
 designavit. Nam prius rerum regiarum administratio fuerat penes 13

- ἀντίρροπος καὶ γένος καὶ λόγον καὶ τὴν περὶ τὰς πολιτικάς
 14 οἰκονομίας ἀκρίβειαν. τοιοῦτος δ' ὢν, δπηνίκα τι παρὰ τὸ
 καθήκον ἐπέταττεν αὐτῷ ποιῆσαι ὁ βασιλεὺς, οὐκ ἦν τῇ προαι-
 C ρέσει τοῦ κρατοῦντος ἐπικλινής, ἀλλ' ἀντέλεγέ τε καὶ ἀνείργε
 15 τοῦ μὴ προσήκοντος. ὁ δὲ ἐχαλέπαινε καὶ πολλὰκις τούτου 5
 γινομένου ἐμηνία τῇ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου ἐλευθερίᾳ, καὶ ἵνα τὸ
 ἀντίξουν ἀποφορτίσαιτο, μεθιστᾷ μὲν ἐκείνον τῆς τῶν κοινῶν
 διοικήσεως (ὁ Λειχοῦδης ἦν οὗτος), ἀντιεσάγει δὲ τὸν Ἰωάννην
 καὶ τούτῳ τὴν τῶν πολιτικῶν ἐγχειρίζει κυβέρνησιν, ἵνα μὴ
 16 πρὸς τινος ἐρ' οἷς ὁρμήσει ἀνείργοιτο. οὗτος τοίνυν ὁ Ἰωάννης 10
 καὶ ἕτεροι, μέγα κἀκείνοι δεδυνημένοι παρὰ τῷ βασιλεῖ, ἀπ-
 εγνωκότες αὐτῷ τὸ βιώσιμον πείθουσι τὸν κάμνοντα φροντίσαι
 περὶ διαδοχῆς καὶ ὑποτιθέασιν αὐτῷ εἶναι πρὸς τὴν ἀρχὴν
 17 ἐπιτήδειον τὸν Πρωτεύοντα· ὁ δὲ τὴν τῆς Βουλγαρίας ἀρχὴν D IV 11
 D 18 περιέζωστο καὶ ἀπεδήμει τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων. ἔσταλτο 15
 τοίνυν ὁ τὸν ἄνδρα μετακαλεσόμενος· ἐκ δὲ τῆς βασιλίδος Θεο-
 δώρας ἡ βουλὴ ἀπεκέρυπτο. ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος τὸ βούλευμα
 19 τὴν βασιλίδαν διέλαθε. γνοῦσα δὲ ὡς οὐκ ἐπ' αὐτῇ ποιεῖται τὸ
 κράτος ὁ τελευτῶν, τὸν μὲν ἐᾷ δυσθανατοῦντα κατὰ τὰ ἐν τοῖς
- 10 ὅτι τὸν Πρωτεύοντα ἡβουλήθη ὁ βασιλεὺς καταλιπεῖν διάδοχον τῆς ἀρ-
 χῆς CE

2 οἰκονομίαν D 5 χαλέπαινε D 7 ἐκείνον RwpDi, ἐκείνω A
 9 post πολιτικῶν add. πραγμάτων Ewp 11 κἀκείνοι om. C
 12 τὴν ζωὴν BC φροντίσαι (sic) A, v. ad XVII 27, 10 13 τὴν
 om. D 14 τὸν πρωτεύοντα ἐπιτήδειον B 15 ἔσταλτο D 16 ἄν-
 θρωπον Rwp 17 ἀπεκέρυπτο p* 19 δυσθανοῦντα E

- virum huic et genere et facundia et scientia regendae civitatis
 14 omnino dissimilem. Qui, cum rex aliquid secus quam conveniebat
 iussisset, ad imperatoris voluntatem non statim propendebat, sed
 15 refragabatur et deterrebat. Quod cum saepius fieret, ille graviter
 et iniquo animo libertatem illius ferens homini (Lichudes is vo-
 cabatur), ut adversatore careret, munus id ereptum in Ioannem
 transfert, cui tradit civitatem regendam, ne suae cupiditates in-
 16 hiberentur. Is igitur Ioannes et alii, qui multum apud regem
 poterant, vita desperata aegrotanti regi auctores sunt deliberandi
 de successore monentque Protevontem aptum esse ad imperium.
 17. 18 Qui cum Bulgariam regeret, ab urbe aberat. Missus igitur est,
 qui hominem arcesseret; idque clam regina Theodora, non tamen
 ita, quin arcano illo consilio deprehenso aegrotum regem cogno-
 19 sceret potestatem in alium transtulisse. Itaque illo moribundo
 in Mangania regia relicto, industria ministrorum suorum nave

Μαγγάνοις βασιλεία· ἐκείνη δὲ σπουδῇ τῶν ὑπηρετουμένων αὐτῇ
ἐμβεβηκυῖα νηὶ εἰς τὸ μέγα προσωρμίσθη ἀνάκτορον. καὶ 20
αὐτῇ ἥ τε βασιλικὴ δορυφορία προσεργύη αὐτίκα καὶ τῆς γε- W III 208
ρουσίας τὸ ἔκκριτον, καὶ αὐτοκράτωρ πρὸς πάντων ἀνεργήθη,
ὥς αὐτῇ κατὰ κλῆρον τῆς ἀρχῆς προσηκούσης. τοῦτο τῷ 21
Μονομάχῳ γνωσθὲν προστίθῃσιν ἄλγῃμα, καὶ βραχὺ τι ἐπι-
βιούς, ὅσον ἐπιστενάξαι τοῖς γενομένοις καὶ ἀθυμῆσαι, ἐξέλιπε, P II 262 A
βασιλεύσας ἔτη δώδεκα.

Ἡ δὲ βασίλισ Θεοδώρα ἔξωρος τῆς αὐταρχίας κρατήσασα 29
10 βασίλεια τοῖς πράγμασιν ἐπιστῆσαι οὐκ ἠθέλεν, ἀλλ' ἡδυνθεῖσα
τῇ ἐξουσίᾳ, παρ' ὅσον ἐπεβίω τῇ βασιλείᾳ καιρόν, αὐτὴ τῶν
δύων ἦν ἐγκρατής, πρὸς τοῦτο καὶ παρὰ τῶν αὐτῆς θερα-
πόντων ἐμβιβασθεῖσα, οὗς καὶ ταῖς μεγίσταις ἐπέστησε τῶν
ἀρχῶν. τὴν δὲ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων διοίκησιν τῷ συγ- 2
15 κέλλῳ Λέοντι, δς Παρσπόνδουλος ὠνόμαστο, ἐνεχείρισε τῷ

5 τελευτῇ τοῦ (om. A) Μονομάχου AE 9 μοναρχία τῆς βασιλίδος (βα-
σιλείσης A, βασιλείας E) Θεοδώρας AR, ἡ Θεοδώρα B

2 ἐμβέβηκε D ante νηὶ add. τῇ D πρὸς BC 5 αὐτῇ
R(wpDi), αὐτῇ A κατὰ τὸν D τοῦτο RwpDi, τοῦτω A τῷ
om. D 7 γινομένοις D, γενομένοις ex γινομένοις corr. E 8 post
δώδεκα add. καὶ μῆρας ὀκτώ D, καὶ μῆρας ὀκτώ (ὀκτώ om. CE,
in spatio litterarum octo fere erasum om. B, add. Cw) καὶ
κατετίθη εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ δομηθεῖσαν μονὴν τῶν μαγγάνων BCEwpDi;
v. Psell. p. 199, 24 9 δὲ om. BC τῆς αὐταρχίας κρατήσασα
ARwp, μοναρχήσασα BCduoP 10 ἡδυνθεῖσα RwpDi, ἡ δυν-
θεῖσα A 14 συγκέλλῳ (AR)p, συγγέλλῳ D, συγγέλλῳ Ew 15 Στρα-
βοσπόνδουλον Cedr. (Scylitz.) II p. 611, 14; Παρσπόνδουλος Psell.
epist. (t. V. bibl. graec. med. aevi ed. Sathas) p. 565, 3, v.
Maedlerum Theodora, Michael Stratiotikos, Isaak Komnenos
Progr. gymn. Plav. Saxon. 1894 p. 5 15. p. 652, 1 τῷ π.
ADE, τὸ π. wpDi, v. Cedr. l. c. p. 611, 15 (v. ann. sequ.)

consensu ad magnam regiam appellit. Ibi et regiis satellitibus 20
et selectis senatoribus ad eam confluentibus, imperatrix ab omni-
bus est salutata, ut ad quam imperium iure hereditario pertineret.
Ea res Monomacho dolorem auxit; cumque non amplius vixis- 21
set, quam ut suspirio dolorem et tristitiam inde acceptam signi-
ficare posset, post regnum XII annorum exspiravit.

29. Regina THEODORA sola potita rerum iam effeta aetate,
regem sibi adiungere noluit, sed delectata imperio, quoad vixit,
omnia in sua potestate habebat idque consilio et opera ministro-
rum quoque suorum, quos summis magistratibus praefecit. Re- 2
rum civilium administrationem Leoni syncello, cognomento Pa-

3 πάλοι τῷ βασιλεῖ Μιχαὴλ ὑπηρετήσαντι. ἡ δὲ προῦκάθητο ἐπὶ
 B βήματος καὶ ἐχρημάτιζε πρέσβεισι καὶ ἦν ἀρχαιουσιάζουσα καὶ
 δίκαις ἐνθεμσιεύουσα καὶ ψήφους ἐκφέρουσα καὶ διαιτῶσα
 δημοσίαις καὶ κοιναῖς ὑποθέσεσι, καὶ εὐδαιμον ὑπῆρξεν αὐτῇ
 4 τὸ αὐτοκρατές. οὔτε γάρ τις ἀντὶ ἧς χεῖρα αὐτῇ οὐτ' ὀλιγώρως D IV 15
 πρὸς τὰ ἐκείνη δεδογμένα ὥφθη διατεθὲν τὸ ὑπήκοον οὐτ'
 ἔθνος τότε κατὰ Ῥωμαίων κεκίνητο, ἀλλὰ καὶ εὐκρασία γέγονε
 5 τῶν ὠρῶν καὶ ἡ γῆ τοὺς καρποὺς ἀφθόνους ἐξήνεγκεν. ἔξωρος
 δέ, ὥς εἴρηται, καὶ πλήρης ἡμερῶν ἡ βασιλὺς αὐτῇ τῶν σκήπτ-
 ρων κρατήσασα ὁμῶς μακροὺς ἔτι τῆς ζωῆς ἑαυτῇ ἐπεμέτρεи 10
 ἐνιαυτοὺς. εἶχε δὲ καὶ τὸ σῶμα ἑρρωμενέστερον καὶ μὴ ῥῆστα
 C 6 πόνοις καμπτόμενον. ἔπει δὲ καὶ ταύτην κατήπειγε τὸ χρεῶν,
 εἰ καὶ τινες αὐτῇ μοναχοὶ αἰῶνας ἔτι ζωῆς ἐπηγγέλλοντο, καὶ
 νόσῳ περιεπεπτῶκει δεινῇ, ἡ τοῖς Ἀσκληπιάδαις ὀνόμασται εἰλεός,
 καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν αἱ ἐλπίδες αἱ περὶ αὐτῆς ἀπεγνώσθησαν, 15
 συλλεγόντες βουλευόνται τίνα ἂν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀντεισάξωσιν, δς
 7 αὐτοῖς τὴν εὐετηρίαν τηρήσει καὶ τὸ εὐτύχημα. ἔδοξεν οὖν

1 οὗ εὐτυχῶς ἦννε τὴν ἀρχὴν ἡ Θεοδώρα CE 17 οὗ (ὅπως E) δ
 Στρατιωτικὸς Μιχαὴλ εἰς τὴν τῆς βασιλείας ἀνήχθη περιωπὴν CE

p. 651, 15. 1 τῷ ὑπηρετήσαντι πρῶν τῷ βασιλεῖ μιχαὴλ BC 3 ψήφους
 E 5 ἐγκρατές C, corr. Cw ἀντὶ ἧς RwpDi, ἀντὶ ἧς A (v. ad
 XVI 2, 1), ἐπεβούλευσε Psell. p. 201, 12 ὀλιγώρως C, corr. Cw

7 ἔθνη DEwp κεκίνη A, κεκίνητο RDt, κεκίνητο DEwp 10 ἑαυτῇ
 om. BD 11 ἑρρωμενέστερον D 12 δὲ om. C, suppl. Cw
 13 αὐτῇ B 14 ἀσκληπιάδαις punctis notatum D ὀνόμαστο C
 17 τηρήσει τ. εὐετηρίαν BC

raspondylo, mandavit, qui olim regi Michaëli operam navarat.
 3 Ipsa vero pro tribunali praesidebat, legatis respondebat, magi-
 stratus creabat, ius dicebat, suffragia ferebat, sententiam suam
 in rebus privatis et publicis interponebat; ac fortunata fuit eius
 4 gubernatio. Neque enim quisquam illi se opposuit, neque subiecti
 eius decreta neglexerunt, neque ulla gens cum Romanis bellum
 fecit, sed et anni tempora suam temperiem habuerunt et terra
 5 uberes fructus tulit. Quamvis autem natus grandis, ut dictum
 est, sceptris potita esset, tamen longum etiam sibi vitae tempus
 fore sperabat, cum corpore firmiore esset, quod laboribus haud
 6 facile cederet. Sed cum et ipsam fata urgerent, etsi monachi
 quidam nescio quot ei saecula vitae promittebant, et eius fami-
 liarum ob morbum gravissimum, quem ileum medici vocant, de sa-
 lute illius desperassent, in unum congressi deliberant, quis in eius
 locum substituendus esset, a quo prosperitas illa et felicitas con-
 7 servaretur. Iis igitur deliberantibus talis visus est Michaëli Stra-

πρὸς τοῦτο σφίσι κατάλληλος ὁ Στρατιωτικὸς Μιχαήλ, ἀνὴρ ἐκ
 Βυζαντίου μὲν γεγονώς, πρὸς πραγμάτων δὲ καὶ τοσαύτης ἡγε-
 μονίας μεταχειρίσιν ἀποπεφυκώς ἐκ τε φυσικῆς νωθείας καὶ
 ἀφελείας καὶ διὰ χρόνον μῆκος, ὃ τῇ ἐκείνου παρεξετάθῃ ζωῇ.
 5 ἤδη γὰρ οὐ γέρων ἦν, ὥς παρὰ τοῦ δημώδους πλήθους ὠνό- 8 D
 μαστο, ἀλλὰ πρεσβύτης. τοῦτον οὖν πείθουσι τὴν Θεοδώραν
 ἀντικαταστήσαι τῇ βασιλείᾳ. ἡ δὲ αὐτίκα ταινιοῖ τῷ βασιλείῳ 9
 τὸν Μιχαήλ διαδήματι, πρότερον ὀρκίοις προκαταληφθέντα φρι-
 κώδεσι μήτι τῆς ἐκείνων γνώμης χωρὶς ἐπὶ ταῖς τῆς βασιλείας
 10 οἰκονομήσασθαι διοικήσεων. ἐπὶ τοῦτοις τὴν βασιλίδα τὸ πνεῦμα 10
 ἐπέλιπε, μοναρχήσασαν ἔτος ἓν ἐπὶ ἑννέα μηνῶν.

LIBER DVODEVICESIMVS.

Ὅν οὖν εἴρηται τρόπον ὁ πρεσβύτης Μιχαήλ αὐτοκράτωρ 1 ^{W III 209}
 ἀναρρηθὲς τοῖς μὲν τῆς γερονσίας καὶ τῷ δημῷδε πλήθει ^{P II 263 A}
 D IV 183 καὶ παρὰ τὸ προσήκον ὥπτο φιλοτιμότητος, ἕκαστον τοῦτον

10 τελευτῇ τῆς βασιλίδος Θεοδώρας CE 12 βασιλεία Μιχαήλ Στρα-
 τιωτικοῦ τοῦ γέροντος AE, βασιλεία τοῦ Στρατιωτικοῦ (τ. στρ. om. D)
 Μιχαήλ τοῦ γέροντος (τ. γερ. om. C) CD, βασιλεία Μιχαήλ B

1 σφίσι om. B στρατηγός D 2 post καὶ add. ταῦτα Rwp
 3 μεταχειρίσιν AR, μεταχειρίσιν DCwwp, om. C 4 ἀφελείας
 RwpDi, ἀμελείας A, ἀρελῇ Cedr. l. c. p. 612, 6 δ] ἡ C 6 βα-
 σίλισαν BCWo lat. 8 προκαταληφθέντα ARwpDi, καταληφθέντα
 DE, v. ad XVII 26, 21 9 τῆς] τῇ E 11 ἐξέλιπε DEwp
 12 οὖν AEwp, δ' D, om. R 14 φιλοτιμώτατος Ewp, v. p. 655, 4

tioticus, vir Byzantius ille quidem, sed ad gerendas res tanti
 praesertim principatus tum ob naturalem socordiam et simplici-
 tatem, tum ob aetatem longissimam ineptus. Neque enim senex 8
 erat, ut vulgo vocabatur, sed paene decrepitus. Persuadent
 igitur Theodora, ut Michaëlem in imperio collocet; a qua statim 9
 diademate redimitus est, sanctissimo prius iureiurando adactus
 se nihil sine illorum consensu in regis administrationibus decre-
 turum. Quibus rebus peractis reginam spiritus defecit, cum 10
 annum et IX menses regnasset.

1. MICHAËL senex hoc modo imperator appellatus senatores
 et plebeiam multitudinem nimis benigne tractavit, ad dignitatum

εἰς βαθμοὺς προβιβάζων ἀξιωμαίων καὶ τιμὰς προσνέμων ἀκα-
 2 ἀλλήλους τοῖς πλείοσι. τοῖς δὲ στρατιωτικοῖς καταλόγοις καὶ
 μάλιστα τοῖς τούτων ἐξόχοις, οἷς στραταρχεῖν τε καὶ ἡλαρχεῖν
 ἀπονεμένητο πρὸ πολλοῦ, καὶ λίαν ἀντιρρόπως τοῖς ἄλλοις ἐκέ-
 3 χρητο. οὔτε γὰρ φιλότιμόν τι πρὸς αὐτοὺς ἐνεδείξατο ἄρτι 5
 καταλαβόντας τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, οὔτε μὴν πράξειν αὐ-
 4 τοὺς ἐδεξιώσατο ῥήμασιν. ἤστην δὲ τούτων πρωτεύοντε ἄνδρε
 B διττῷ, μαγίστρῳ μὲν ὅντε καὶ ἄμφω, λαμπρῷ δὲ τὰ γένη, καὶ
 οὐχ ἥτιον στρατηγικῇ συνέσει καὶ κράτει χειρῶν καὶ θάρσει
 5 ψυχῶν εἰλέτην τὴν περιφάνειαν. τούτων ἄτερος ἦν ὁ Κομνηνὸς 10
 Ἰσαάκιος, ὁ δὲ λοιπὸς ὁ Κεκαυμένος Κατακαλὼν, ὃ Κολώνεια ἢ
 πατρίς, ὃν καὶ δοῦκα Ἀντιοχείας τυγχάνοντα ἅμα τῇ ἀναρρήσει
 παρέλυσεν τῆς ἀρχῆς, τὸν οἰκεῖον ἀνεψιὸν Μιχαὴλ μάγιστρόν τε καὶ
 δοῦκα τῆς Ἀντιοχείας προχειρισάμενος καὶ Οὐρανὸν ἐκείνῳ θέ-
 μενος τὸ ἐπώνυμον, ἵνα πρὸς τὸν ἀρχαῖον Οὐρανὸν ἀναφέρειν τὸ 15
 6 γένος δοκῇ. τοῦτον τοῖνυν τὸν Κεκαυμένον, ὡς δῆθεν μὴ κα-
 C λῶς χρησάμενον τῇ ἀρχῇ, ἀλλὰ τὰς τε δυνάμεις καταλελυκότα
 καὶ φορτικὸν τοῖς ὑπὸ χεῖρα γενόμενον, καὶ ἐπέπληξεν ἱτα-
 7 μώτερον καὶ ὀνειδέσιν ἔβαλε καὶ οὐδ' ἐφείσατο ὕβρεων, ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἄλλων λαμπροτάτων ἀνδρῶν καὶ συνταγματαρχούντων 20

2 οὗ τοῖς στρατιωτικοῖς ἀρχουσιν οὐ δεξιῶς ἐχρήσατο ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ C

1 βαθμοὺς RwpDi, βαθμοῖς A 2 πλείοσι RwpDi, πλείοσιν A (v.
 ad XIII 1, 5), πλείοσι p* 5 ἐπεδείξατο Rwp 8 δὲ om. B
 9 στρατῶν χ. D χειρῶν RwpDi, om. A 10 τὴν om. D 13 post
 μιχαὴλ add. αὐτίκα Rwp τε om. BC 15 ἀναφέρει D 15. 16 δοκῇ
 τὸ γένος DE(wp) 19 καὶ οὐδ'—p. 655, 3 ἐνέβαλε om. D, v. ad § 8

gradus promovendo et honores plerisque tribuendo, qui illorum
 2 captum excederent. Cum militaribus autem catalogis ac iis po-
 tissimum, qui ceteris antecellentes multo ante exercituum ala-
 3 rumque ductores fuerant, longe secus agebat. Neque enim iis
 urbem modo ingressis ullum honorem habuit, neque benignis
 4 alloquiis eos delinivit. Eorum primarii duo viri fuere, uterque
 magister et illustri genere ortus splendorem illum imperatoria arte
 5 et labore manuum et fiducia animorum assecutus, alter Comne-
 nus Isaacius, alter Cecaumenus Catacalo, patria Coloneensis,
 cui, simulatque designatus fuit imperator, Antiochiae ducatum
 ademerat suumque consobrinum Michaëlem statim magistrum et
 ducem Antiochiae declaraverat, Urani cognomento addito, ut genus
 6 ad veterem illum Uranum referre videretur. Eum igitur Ceca-
 menum, quasi male gesto magistratu et copiis militaribus immi-
 nutis et gravem obvio cuique, et acrius obiurgavit et ne probris
 7 quidem et contumeliis abstinuit, cumque ceteri splendidissimi viri,

ἐκείνῳ ὑπεραπολογήσασθαι τοῦ ἀνδρὸς ὠρμηκότων, οὐδ' ἐπ' ἐκείνους τῆς γλώττης ἐφείσατο οὔτε μὴν αὐτὸν ἡδέσθη τὸν Κομνηνόν. ταῦτα τοὺς στρατιώτας εἰς ἀθυμίαν ἐνέβαλε, τοῖς 8 μὲν ἄλλοις φιλοτιμότερον ὀρῶντας τὸν Μιχαήλ, αὐτοῖς δὲ μὴδ') IV 184 ἐν λόγοις τὸ εὐμενὲς ἐνδεικνύμενον, ὅμως μέντοι ἐπέσχον μὴδέν τι νεωτερίσαι, ἀλλὰ καὶ δευτέραν πείραν ἐπαγαγεῖν ἐβουλεύσαντο.

Ἄλλ' ἑτέραν κατὰ τοῦ βασιλέως προτέραν τούτων ὁ λόγος 9 D διηγησάσθω νῦν ἐπανάστασιν. ὁ γὰρ τοῦ βασιλέως Κωνσταν- 10 τίνου τοῦ Μονομάχου ἐξάδελφος ὁ πρόεδρος Θεοδόσιος, ἄρτι τοῦ Μιχαήλ ἀναρρηθέντος, ἐν δεινῷ ποιησάμενος τὴν ἐκείνου ἀνάρρηνσιν, τοὺς οἰκείους θεράποντας προσλαβόμενος καὶ τινὰς ἄλλους ὅσοι κατ' ἐκείνον ἐλαφρίαν ἐνόσουν φρενῶν, περὶ δέλην ὀψίαν διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀπῆει, τούτοις δορυφορούμενος, ἑαυτῷ 15 προσήκειν τὸ κράτος λέγων διὰ τὴν πρὸς τὸν Μονομάχον συγγένειαν καὶ ἀδικεῖσθαι ἐπιβούμενος. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν 11 δημοσίαν εἰρκτήν, ἣ Πραιτώριον κέκληται, τὰ κλειθρα διαρ- P II 264 A ρήξας τοῖς ἐν αὐτῇ καθειρωγμένοις ἄνετον παρέσχε τὴν ἔξοδον.

8 ἀποστασία τοῦ Μονομάχου Θεοδοσίου CE

2 ἐφείσατο Rwp, om. ADi, v. Psell. p. 211, 2 4 ἑαυτοῖς Rwp
5 post ἐνδεικνύμενον add. quae supra omisit (v. ad p. 654, 19) D,
sed initio supplementi habet καὶ οὐδὲ ὕβρεων πρὸς αὐτοὺς ἐφεί-
σατο, exitu ἐνέβαλεν 6 νεωτερίσαι (sic) A, v. ad XVII 27, 10
εἰσαγαγεῖν C 8.9 προτέραν δ' ὁ λόγος ἑτέραν κατὰ τοῦ βασιλέως
διηγησάσθω νῦν ἐπανάστασιν· καὶ οὕτως (οὕτω w*p) πρὸς τὴν τῶν ἀν-
δρῶν τούτων ἐπανελεύσεται BCwp 9 γὰρ om. BC 11 ἀρρηθέν-
τος D 14 τούτοις om. D 17 κέκληται D, λέγεται B

eius collegae, hominem defensuri essent, ne contra illos quidem linguae moderatus aut ipsum Comnenum reveritus est. Ea res 8 militum animos deiecit, qui Michaëlem, in ceteros liberalissimum, se ne verborum quidem benignitate dignari viderent, neque ta-
men ad res novandas concitati sunt, priusquam denuo periculum eius facerent.

Sed antequam ad illorum seditionem veniam, alius motus 9 est exponendus. Regis Constantini Monomachi patruelis, Theo- 10 dosius praeses, Michaëlis designationem aegre ferens, statim ministris suis assumptis et nonnullis eadem animi levitate laborantibus ascitis, crepusculo iis satellitibus circumdatus per medium forum incessit, imperium ob Monomachi cognationem ad se pertinere dicens atque iniuriam sibi fieri clamitans. Cum vero ad 11 publicum carcerem, qui Praetorium dicitur, venisset, claustris

12 τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐν τῇ τῆς Χαλκῆς εἰργάσατο φυλακῇ, ἐλπίας
 13 διὰ τούτων τοῦ κατὰ σκοπὸν ἐπιτεύξεσθαι. ὥς δ' ἔμαθε στρα-
 τιωτικὴν ἀθροίζεσθαι περὶ τὰ βασίλεια δύναμιν καὶ ἤδη στέλ-
 λεσθαι κατ' αὐτοῦ, πρὸς τὴν μεγάλην τρέπεται ἐκκλησίαν καὶ
 μόνος σὺν τῷ νύκτ' περιλειφθεὶς, τῶν ἐπομένων αὐτῷ διασκε- 5
 δασθέντων, τῇ ἐκκλησίᾳ προσπέφηνεν· ὅθεν ληφθεὶς ὑπερορίαν
 14 κατεδικάσθη. εἰς τοῦτο δὲ τέλους τοῦ ἐπιχειρήματος αὐτῷ
 καταστήσαντος, ὁ δημῶδης ὄχλος ἐπεγγελῶντες αὐτῷ ῥήματά
 τινα συνθέντες ἐπῆδον αὐτῷ· τὰ δ' ἦσαν·

B ὁ μωρὸς ὁ Μονομάχος, εἴ τι ἐφρόνει, ἐποίησε. 10

2 Καὶ ταῦτα μὲν ἔσχον οὕτως· οἱ δ' ἐμπαροινηθέντες τῶν ἐφ' ὧν
 ἀρχόντων καὶ αὐθις πείραν προσάγουσι καὶ προσάσι τῷ τὰ κοινὰ
 διοικοῦντι τῷ πρωτοσυγκέλλῳ Λέοντι καὶ ἱκετεύειν δι' ἐκείνου D IV 181

W III 210 ἐπεχειρῶν τὸν βασίλεια, μὴ μόνον αὐτοὶ καταλειφθῆναι ἀγέραςτοι,
 πάντων τοῦ φιλοτίμου καταπολεμούντων τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ 15
 ταῦτα τῶν ἄλλων εὐπαθούντων αὐτοὶ καὶ παρ' ἀσπίδα ἰστάμενοι
 2 καὶ προπολεμοῦντες τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. ὁ δὲ οὐδὲν ἤτιον
 τοῦ βασιλέως ἀδέξιός ὦν μεταχειρίσασθαι λυπουμενούς ἀνδρας

11 προσέλυσιν τῶν στρατιωτικῶν ἀρχόντων πρὸς τὸν Παρασπόνδυλον CE

2 ἐπιτεύξασθαι BDEwp 5 περιλειφθεὶς RwpDi, περιληφθεὶς AD
 5. 6 τῶν ἐπομένων—ὅθεν ληφθεὶς om. D 6 τῇ ἐκκλησίᾳ προσ-
 πέφηνεν AE (v. Cedr. l. c. p. 613, 16), ἐξάγεται τῆς ἐκκλησίας BCwp
 7 τέλους AR, τέλος w*ρ αὐτοῦ BC 8 ἐπεγγελῶντες αὐτῷ AR,
 ἐπιχλευάζοντες αὐτὸν BC, ἐπιγελῶντες αὐτῷ w*ρ 10 ἐποίησε RwpDi,
 ἐποίησεν A, v. ad XIII 1, 5 11 δὲ παροινηθέντες BC 13 πρω-
 τοσυγκέλλῳ AOp, πρωτοσυγκέλω E(w) 17 πρὸ πολεμοῦντες (sic) A

12 perruptis exitum clausis patefecit. Idem in ea quoque custodia
 fecit, quae ad Chalcen est, eorum opera se voti sui fore com-
 13 potem sperans. Verum ubi cognovit militares copias circa regiam
 contra se collectas iamiam affore, ad magnam ecclesiam conver-
 titur, in quam solus cum filio relictus, gregalibus suis dilapsis,
 14 profugit, unde eductus relegatur. Hoc eventu conatum eius
 consecuto, plebeia multitudo per ludibrium hanc cantilenam in
 eum cecinit:

Fatus Monomachus, quod cogitavit, egit.

2. Ceterum orientales duces iniuriis affecti, denuo fortunam
 periclitaturi, Leonem protosyncellum communia negotia procu-
 rantem adeunt, eo intercessore regem precaturi, ne soli negle-
 gerentur, cum ceteri omnes liberalitatis imperatoriae fructum
 aliquem percepissent; praeterea ceteris suaviter viventibus, se
 2 in acie stantes pro salute Romani imperii propugnare. At ille
 nihilo peritior rege tractandi viros dolentes et tumorem ex do-

καὶ καταστεῖλαι τὸ ἐκ τῆς λύπης αὐτοῖς γενόμενον οἶδημα, οὐ
μόνον οὐκ ἔλεανε λόγοις τῶν ἀνδρῶν τὴν τραχύτητα, ἀλλὰ καὶ C
μᾶλλον αὐτοὺς ἐξετράχυνεν, ἐκφανλίσας ἑκαστον καὶ ἀτίμως
πάντας ἀποπεμφάμενος. οὕτως οὖν καὶ τῆς δευτέρας πειρα- 3
5 θέντες πείρας οὐκέτι μέλλειν ἔκριναν, ἀλλ' ἑκαστος τὸν πλησίον
παρακροτήσαντες ἔσπευδον εἰς προὔπτον ἐκφῆναι τὸ μελετώμενον.
ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ τὸν Βρυέννιον σχεῖν συνίστορα καὶ συλλή- 4
πορα τοῦ ἐπιχειρήματος, ὅντα τε τῶν ἐπιφανῶν καὶ στρατη-
γοῦντα τῶν ἐκ Μακεδονίας δυνάμεων καὶ τὴν τῆς Καππαδοκίας
10 περιεζωσμένον ἀρχήν, λύπης τ' αἰτίας κάκεινον ἐσχηκότα κατὰ
τοῦ αὐτοκράτορος. ὥς δ' οὖν κάκεινον ἔτοιμον εὗρον πρὸς 5
τὸ σφέτερον βούλευμα, ἐζήτουν τὸν ἐξ αὐτῶν βασιλεύσοντα,
καὶ πᾶσιν ὁ Κομνηνὸς ἀπάντων προυκέκριτο. ἐπεὶ δὲ ταῦτα 6 D
συνέθεντο, ἐπ' οἶκον ξύμπαντες ἀνεχώρησαν, τῷ βασιλεῖ προσ-
15 εὑρόντες τὰ ἐξιτήρια.

Ἀπῆει δὲ καὶ ὁ Βρυέννιος μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ταγμάτων 7
καὶ ἐν τῷ θέματι τῶν ἀνατολικῶν γεγονῶς τὴν τῶν στρατιω-
τικῶν ὀψωνίων διανομὴν ἐκεῖ διετίθετο· συνῆν γὰρ αὐτῷ καὶ
ὁ πατρικίος Ἰωάννης ὁ Ὀψαρᾶς χρυσίον ἐπιφερόμενος. ἤδη 8

16 ὅπως ὁ Βρυέννιος (βρυένιος C) ἐτυφλώθη CE

1 αὐτοῖς RwpDi, αὐτῆς A 2 ἔλεαν ἐν λόγοις E, ἔλεανεν ἐν λόγοις
w*P ταχύτητα C, corr. Cw 5 μέλλειν B 6 παρακροτούντες D
ἐκφῆναι RwpDi, ἐκφύναι A τὸ] τὸν D 7 ἔδοξεν A, ἔδοξε
οὖν DEwp, ἔδοξε δ' R βρυέννιον BC (sic constanter) 9 Καπ-
παδοκίας] μακεδονίας DE 10 τὸ D 16 καὶ om. D 16. p.658,1
βρυένιος BC, v. ad § 4 16 αὐτῶν D

lore ortum reprimendi, virorum asperitatem adeo non leniit, ut
etiam augeret singulis obrectando omnesque sine honore dimit-
tendo. Hac secunda repulsa irritati non diutius sibi cunctandum 3
esse censuerunt, sed alius alium cohortatus facinus animo con-
ceptum ad exitum perducere decreverunt. Visum autem iis est 4
Bryennium quoque, virum illustrem, Macedonicarum copiarum
ducem et Cappadociae praefectum, in consilium et auxilium ad-
libere, qui causas et ipse simultatis contra imperatorem haberet.
Qui cum operam promisisset, in deliberatione regis deligendi 5
omnibus sententiis Comnenus ceteris est praelatus. His compo- 6
sit domum omnes redierunt, discessu regi denuntiato.

Abiit et Bryennius cum suis legionibus; cumque in orien- 7
talem provinciam una cum Ioanne Opsara patricio, qui aurum
afferebat, venisset, militarium stipendiorum distributionem ibi
administrabat. Qua iam incohata Bryennius singulis militibus 8

δὲ τῆς διανομῆς ἡργμένης ὁ Βρυέννιος προσετίθει τοῖς στρα-
 τιώταις τὰ σιτηρέσια καὶ ἡῤξει τὸ ἐκάστῳ νενεμημένον ποσόν.
 9 ὁ δὲ τοῦ χρυσοῦ ταμίας ὁ εἰρημένος ἀνὴρ μὴ τοῦτο ἔλεγεν D IV 14
 ἐντετάλθαι οἱ πρὸς τοῦ αὐτοκράτορος. καὶ ὁ Βρυέννιος σιωπᾶν
 10 αὐτῷ καὶ ποιεῖν τὸ ἐπιτασσόμενον ἐνεκελεύετο ἱταμώτερον. ὥς 5
 δ' ἔτι ὁ Ὀψαρᾶς οὐκ ἐπείθεται, ἀλλὰ καὶ θρασύτερον ἐκείνῳ
 P II 265 A ἀντέλεγεν, ὁ Βρυέννιος θυμῷ ληφθεὶς ἀνέθορέ τε τῆς καθέδρας
 καὶ τῶν τριχῶν τῆς τε ὑπῆγης λαβόμενος τοῦ ἀνδρὸς προσ-
 11 αράσσει τῇ γῇ καὶ περιβάλλει δεσμοῖς. ἐγγὺς δὲ πού στρατο-
 πεδεύων ὁ τῶν Πισιδῶν καὶ Λυκαόνων στρατάρχης καὶ τὰ 10
 περὶ τοῦ Ὀψαρᾶ μαθὼν καὶ τυραννίδος ταῦτα κρίνας ἀρχήν,
 ἀθρόον ἔπεισι μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ταγμάτων τῇ τοῦ Βρυεννίου
 12 σκηνῇ. καὶ δεσμεῖ μὲν ἐκείνον, λύει δὲ τὸν Ὀψαρᾶν τῶν δε-
 σμῶν καὶ αὐτῷ τὸν Βρυέννιον παραδίδωσιν· ὁ δὲ αὐτίκα τοὺς
 ὀφθαλμοὺς ἐκκόπτει ἐκείνου, καὶ οὕτως τὸν ἄνδρα τῷ βασιλεῖ 15
 ἐξαπέστειλεν, ἐπιστείλας αὐτῷ καὶ ὅσα τετόλμηκε.
 13 Καὶ ταῦτα μὲν συνεκύρησεν οὕτως· ὁ δὲ γε Κομνηνὸς
 B καὶ οἱ ἐκείνῳ συνομοσάμενοι συνελθόντες ἔργου ἤπιοντο, τῶν
 στρατιωτικῶν καταλόγων ἄλλοθεν ἄλλον προορυσκομένων αὐτῷ.

17 ἀποστασία τοῦ Κομνηνοῦ καὶ τῶν λοιπῶν στρατιωτικῶν ἀρχόντων CE

1. 2 τὰ σιτηρέσια ante τοῖς C 4 παρὰ D κρατοῦντος BC
 4. 7 βρυέννιος BC, v. ad § 4 5 ἐνεκελεύετο RwpDi, ἐκελεύετο A
 6 ψαρᾶς D 8 post τῶν add. τῆς κεφαλῆς BCwp προσεράττει
 BC 9 στρατεύων D 10 ante λυκ. add. τῶν Ewp 12 αὐτὸν
 RwpDi, αὐτῶν A βρυεννίου BC, v. ad § 4 14 βρυέννιον BC, v.
 ad § 4 14. 15 ἐκκόπτει ἐκείνου τὰ ὄμματα BC 15 οὕτω DEwpDi,
 v. ad XIII 6, 16 16 ἐξαπέστειλεν RwpDi, ἐξαπέστειλε A, v. ad
 XIII 1, 5 18 συνομοσάμενοι O εἶχοντο BC 19 αὐτοῖς Rwp

9 frumentum admetiebatur et pecuniae summam augebat. Opsaram
 vero quaestorem negantem se ab imperatore id in mandatis ha-
 bere Bryennius tacere et, quod imperaretur, facere insolentius
 10 iussit. Etiam tum detrectantem et audacius refragantem Bryen-
 nius ira percitus de sella exsiliens, arrepta eius coma et barba,
 11 solo illum in vincula conicit. Quo dux Pisidarum et Lycaonum,
 qui castra in propinquo habebat, cognito, id facinus tyrannidis
 principium iudicans Bryennii tabernaculum cum suis legionibus
 12 ex improviso invadit solutoque Opsarae Bryennium vinctum tradit,
 qui hominem statim effossis oculis ad regem cum rerum eius
 commemoratione misit.
 13 Quibus rebus gestis Comnenus una cum coniuratis in unum
 congressi rem urgebant, ex militaribus catalogis aliunde alio ad

ἦν μὲν γὰρ τῷ στρατιωτικῷ παντὶ ἔφεσις στρατιώτην τὴν βα- 14
 σίλειον ἀρχὴν περιζώσασθαι. ἤχθητο γὰρ ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ 15
 μέρους ἀρχόμενον, ἀλλ' οὐκ ἐθάρρει τὸν πόθον εἰς προὔπτον
 ἐξευγκεῖν, ἐκρυπτε δὲ τὸν ἔρωτα καὶ ὠδινε τὸν περὶ τούτου
 σκοπόν. ἔπει δὲ τὸν Κομνηνὸν τυραννίδι ἐπιχειρήσαντα με- 16
 μαθήκεσαν καὶ αὐτὸν μὲν κορυφαῖον εἶναι τοῦ δράματος, τὰ
 δὲ κράτιστα τῶν γενῶν τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῷ συλλαμβάνεσθαι,
 τοῦτ' εἶναι τὸ ὑπ' αὐτῶν μελετώμενον δόξαντες, ἀρπάζουσι τὸν
 καιρὸν καὶ ἕκαστος τὸν πέλας προφθάσαι ἠπείγετο. ἐντεῦθεν 17 C
) IV 187 τῷ Κομνηνῷ βαρεῖα συνέστηκε δύναμις· στελλας οὖν κατὰ ξύμ-
 पासαν τὴν ἑῶαν τοὺς φόρους ἐπράττετο, ἀποδεκτῆρας τούτων
 τάξας καὶ τῶν προσαγομένων ἀπογραφεῖς. εἶτα ἄρας ἀπῆγε 18
 πρὸς Νικαίαν ἣδη βασιλεὺς πρὸς πάντων τῶν σὺν αὐτῷ στρα- W III 211
 τενομένων ἀναρρηθεὶς, ταύτης ἐγκρατὴς γενέσθαι βουλόμενος,
 15 ἢν' ἔχοι τὴν πόλιν ὀρμητήριον ἢ κρησφύγετον, ὁποτέρως ἂν
 ἔβηγε τὰ τῆς τύχης αὐτῷ· καὶ τὴν μὲν λαμβάνει, αὐτὸς δὲ 19
 φρουρὰν ἀρκοῦσαν ἐγκαταστήσας αὐτῇ πρὸ δώδεκα σταδίων
 ταύτης στρατοπεδεύεται.

Καὶ ὁ βασιλεὺς δὲ Μιχαὴλ τὰς δυτικὰς ἀγέλας δυνάμεις, 20

12 δι' ἐκράτησε τῆς (om. C) Νικαίας δ Κομνηνός CE

1 στρατιώτης D	2 πολεμικοῦ B	5 ἐπιχειρήσαντα OwρDi, ἐπι- χειρίσαντα AE
6 αὐτὸ D	8 αὐτῶν OwρDi, αὐτὸ A, αὐτῶν ex αὐτῶν corr. E	9 προφθάσαι τ. πέλας BC
10 κομυζομένων B	12 γράψας D	13 σὺν αὐτῷ om. D
11 σκρη φάγετον D	15 ἔχη E(wp)	17 αὐτῇ RwpDi, αὐτὴν A, αὐτῷ C, corr. Cw

ipsum confluyente. Omnibus enim militibus in votis erat, ut miles 14
 imperio potiretur. Nam iniquis animis togato parebant neque 15
 tamen desiderium suum prode auri cupiditatem illam, dum
 maturandae rei offerretur occasio, tegebant. Verum ubi Comne- 16
 num regnum affectasse compererunt eumque primas partes
 agere, a fortissimis gentibus adiutum, id demum esse rati, quod
 animis diu agitassent, arrepta opportunitate alii alios antever-
 tere properarunt. Unde Comnenus maximis copiis comparatis, 17
 tributa per totum Orientem exigebat, quaestoribus et inscriptori-
 bus eorum, quae allata essent, constitutis. Deinde Nicaenam ver- 18
 sus movit iam rex ab omnibus suis militibus appellatus, ea urbe
 potiri cupiens, ut haberet unde progrediretur quoque velut in
 asylum quoddam quovis eventu confugeret; eaque occupata et 19
 iusto praesidio imposito, duodecim inde stadiis castra ponit.

Rex vero Michael, occidentalibus legionibus convocatis et 20

- δὲ τῆς διανομῆς ἡργμένης ὁ Βρυέννιος προσετίθει τοῖς στρα-
τιώταις τὰ σιτηρέσια καὶ ἡὔξει τὸ ἐκάστῳ νενεμημένον ποσόν.
9 ὁ δὲ τοῦ χρυσοῦ ταμίης ὁ εἰρημένος ἀνὴρ μὴ τοῦτο ἔλεγεν D IV 18
ἐντετάλθαι οἱ πρὸς τοῦ αὐτοκράτορος. καὶ ὁ Βρυέννιος σιωπᾶν
10 αὐτῷ καὶ ποιεῖν τὸ ἐπιτασσόμενον ἐνεκελεύετο ἱταμώτερον. ὥς 5
δ' ἔτι ὁ Ὀψαρᾶς οὐκ ἐπέιθετο, ἀλλὰ καὶ θρασύτερον ἐκείνῳ
P II 265 A ἀντέλεγεν, ὁ Βρυέννιος θυμῷ ληφθεὶς ἀνέθορέ τε τῆς καθέδρας
καὶ τῶν τριχῶν τῆς τε ὑπῆγης λαβόμενος τοῦ ἀνδρὸς προσ-
11 αράσσει τῇ γῇ καὶ περιβάλλει δεσμοῖς. ἐγγὺς δέ που στρατο-
πεδεύων ὁ τῶν Πισιδῶν καὶ Λυκαόνων στρατάρχης καὶ τὰ 10
περὶ τοῦ Ὀψαρᾶ μαθὼν καὶ τυραννίδος ταῦτα κρίνας ἀρχήν,
ἀθρόον ἔπεισι μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ταγμάτων τῇ τοῦ Βρυεννίου
12 σκηνῇ. καὶ δεσμεῖ μὲν ἐκείνον, λύει δὲ τὸν Ὀψαρᾶν τῶν δε-
σμῶν καὶ αὐτῷ τὸν Βρυέννιον παραδίδωσιν· ὁ δὲ αὐτίκα τοὺς
ὀφθαλμοὺς ἐκκόπτει ἐκείνου, καὶ οὕτως τὸν ἄνδρα τῷ βασιλεῖ 15
ἐξαπέστειλεν, ἐπιστείλας αὐτῷ καὶ ὅσα τετόλμηκε.
- 13 Καὶ ταῦτα μὲν συνεκύρησεν οὕτως· ὁ δὲ γε Κομνηνὸς
B καὶ οἱ ἐκείνῳ συνομοσάμενοι συνελθόντες ἔργου ἤπιοντο, τῶν
στρατιωτικῶν καταλόγων ἄλλοθεν ἄλλου προσρυσκομένων αὐτῷ.

17 ἀποστασία τοῦ Κομνηνοῦ καὶ τῶν λοιπῶν στρατιωτικῶν ἀρχόντων CE

1. 2 τὰ σιτηρέσια ante τοῖς C 4 παρὰ D κρατοῦντος BC
4. 7 βρυέννιος BC, v. ad § 4 5 ἐνεκελεύετο RwpDi, ἐκελεύετο A
6 ψαρᾶς D 8 post τῶν add. τῆς κεφαλῆς BCwp προσαράττει BC
9 στρατεύων D 10 ante λυκ. add. τῶν Ewp 12 αὐτὸν RwpDi, αὐτῶν A βρυεννίου BC, v. ad § 4 14 βρυέννιον BC, v. ad § 4
14. 15 ἐκκόπτει ἐκείνου τὰ ὄμματα BC 15 οὕτω DEwpDi, v. ad XIII 6, 16
16 ἐξαπέστειλεν RwpDi, ἐξαπέστειλε A, v. ad XIII 1, 5 18 συνομοσάμενοι O εἶχοντο BC 19 αὐτοῖς Rwp

- 9 frumentum admetiebatur et pecuniae summam augebat. Opsaram vero quaestorem negantem se ab imperatore id in mandatis habere Bryennius tacere et, quod imperaretur, facere insolentius
10 iussit. Etiam tum detrectantem et audacius refragantem Bryennius ira percitus de sella exsiliens, arrepta eius coma et barba,
11 solo illis in vincula coniecit. Quo dux Pisidarum et Lycæonum, qui castra in propinquo habebat, cognito, id facinus tyrannidis principium iudicans Bryennii tabernaculum cum suis legionibus
12 ex improvise invadit solutoque Opsaræ Bryennium vinctum tradit, qui hominem statim effossis oculis ad regem cum rerum eius commemoratione misit.
- 13 Quibus rebus gestis Comnenus una cum coniuratis in unum congressi rem urgebant, ex militaribus catalogis aliunde alio ad

ἦν μὲν γὰρ τῷ στρατιωτικῷ παντὶ ἔφεσις στρατιώτην τὴν βα- 14
 σίλειον ἀρχὴν περιζώσασθαι. ἤχθητο γὰρ ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ 15
 μέρους ἀρχόμενον, ἀλλ' οὐκ ἐθάρρει τὸν πόθον εἰς προὔπτον
 ἐξευγεῖν, ἐκρυπτε δὲ τὸν ἔρωτα καὶ ὤδινε τὸν περὶ τούτου
 σκοπόν. Ἐπεὶ δὲ τὸν Κομνηνὸν τυραννίδι ἐπιχειρήσαντα με- 16
 μαθήκεσαν καὶ αὐτὸν μὲν κορυφαῖον εἶναι τοῦ δράματος, τὰ
 δὲ κράτιστα τῶν γενῶν τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῷ συλλαμβάνεσθαι,
 τοῦτ' εἶναι τὸ ἐπ' αὐτῶν μελετώμενον δόξαντες, ἀρπάζουσι τὸν
 καιρὸν καὶ ἕκαστος τὸν πέλας προφθάσαι ἠπείγετο. ἔντευθεν 17 C
 D IV 187 τῷ Κομνηνῷ βαρεῖα συνέστηκε δύναμις· στείλλας οὖν κατὰ ξύμ-
 πασαν τὴν ἐφ' ἃν τοὺς φόρους ἐπράττετο, ἀποδεκτῆρας τούτων
 τάξας καὶ τῶν προσαγομένων ἀπογραφεῖς. εἶτα ἄρας ἀπῆει 18
 πρὸς Νίκαιαν ἣδη βασιλεὺς πρὸς πάντων τῶν σὺν αὐτῷ στρα- W III 211
 τευομένων ἀναρρηθεὶς, ταύτης ἐγκρατὴς γενέσθαι βουλόμενος,
 15 ἦν' ἔχοι τὴν πόλιν ὀρμητήριον ἢ κρησφύγετον, ὁποτέρως ἂν
 ἔβη τὰ τῆς τύχης αὐτῷ· καὶ τὴν μὲν λαμβάνει, αὐτὸς δὲ 19
 φρουρὰν ἀρκοῦσαν ἐγκαταστήσας αὐτῇ πρὸ δώδεκα σταδίων
 ταύτης στρατοπεδεύεται.

Καὶ ὁ βασιλεὺς δὲ Μιχαὴλ τὰς δυτικὰς ἀγέλας δυνάμεις, 20

12 οὗ ἐκράτησε τῆς (om. C) Νικαίας δ Κομνηνός CE

1 στρατιώτης D	2 πολεμικοῦ B	5 ἐπιχειρήσαντα OwρDi, ἐπι-
χειρόσαντα AE	6 αὐτὸ D	8 αὐτῶν OwρDi, αὐτὸ A, αὐτῶν
ex αὐτὸν corr. E	9 προφθάσαι τ. πέλας BC	12 γράφας D
κομιζομένων B	13 σὺν αὐτῷ om. D	15 ἔχη E(wp)
σκη φάγειον D	17 αὐτῇ RwpDi, αὐτὴν A, αὐτῷ C, corr. Cw	

ipsum confluentē. Omnibus enim militibus in votis erat, ut miles 14
 imperio potiretur. Nam iniquis animis togato parebant neque 15
 tamen desiderium suum prodere ausi cupiditatem illam, dum
 maturandae rei offerretur occasio, tegebant. Verum ubi Comne- 16
 num regnum affectasse compererunt eumque primas partes
 agere, a fortissimis gentibus adiutum, id demum esse rati, quod
 animis diu agitassent, arrepta opportunitate alii alios antever-
 tere properarunt. Unde Comnenus maximis copiis comparatis, 17
 tributa per totum Orientem exigebat, quaestoribus et inscriptori-
 bus eorum, quae allata essent, constitutis. Deinde Nicaeam ver- 18
 sus movit iam rex ab omnibus suis militibus appellatus, ea urbe
 potiri cupiens, ut haberet unde progrediretur quoque velut in
 asylum quoddam quovis eventu confugeret; eaque occupata et 19
 iusto praesidio imposito, duodecim inde stadiis castra ponit.

Rex vero Michael, occidentalibus legionibus convocatis et 20

καὶ εἴ τινές που τῶν ἐφῶν περιελείφθησαν, μὴ συναπαχθεῖσαι
 D τῷ Κομνηνῷ, ἐφιστᾷ τούτοις στρατηγὸν αὐτοκράτορα τὸν δο-
 μέστικον τῆς ἀνατολῆς τὸν ἐκτομίαν Θεόδωρον, τὸν τῆς βασι-
 λίσσης Θεοδώρας θεράποντα, συζεύξας αὐτῷ συνάρχοντα καὶ
 τὸν μάγιστρον Ἀαρῶν, σύγγονον ὄντα τῆς συνοικούσης τῷ 5
 21 Κομνηνῷ. οἱ τοῖς ἐναντίοις ἀντιστρατοπεδευόμενοι συγκρο-
 τοῦσι καὶ πόλεμον κατὰ τινὰ τόπον Ἄϊδην τοῖς ἐγχωρίοις κα-
 λούμενον, καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας τῶν βασιλικῶν ἡττησε
 τὸ δεξιὸν κέρας τὸ περὶ τὸν Κομνηνὸν καὶ τὸν ἐφεστηκῶτα
 22 τούτῳ Ῥωμανὸν τὸν Σκληρὸν συνέσχε ζῶντα. τὸ δέ γε τῶν 10
 ἐναντίων εὐώνυμον, οὗ κατήρχεν ὁ Κεκαυμένος, τὸ δεξιὸν
 PII 266 A ἐτρέπατο τῶν βασιλικῶν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ στρατόπεδον εἰσῆλθεν
 23 αὐτῶν καὶ τὰς σκητὰς διέρρηξε καὶ ἔρριψε κατὰ γῆς. τοῦτο τοῖς
 περὶ τὸν Κομνηνὸν θάρσος ὥς μάλιστα ἐνεποίησε, τοῖς δ' ἀντι-
 24 πολεμοῦσι κατέβαλε τὰ φρονήματα καὶ φεύγειν ἀνέπεισε. γί- 15
 νεται τοίνυν τῶν βασιλικῶν φόνος πολὺς, οὐ κοινῶν μόνον
 στρατιωτῶν, ἀλλὰ καὶ στραταρχῶν, καὶ πλείους δὲ ἐξωγρηθήσαν. D IV 18
 25 καὶ ἡ νίκη ἀναφανδὸν τῷ Κομνηνῷ ἐπεμειδία.
 3 Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ ἀπεγνώκει τὰ τοῦ πολέμου
 καὶ τὴν ἀρχὴν ἀποθέσθαι ἠβούλετο, ἀλλὰ τοῖς περὶ ἐκείνον 20

6 οἱ συμβαλόντες τοῖς περὶ τὸν Κομνηνὸν οἱ βασιλικοὶ ἡττήθησαν C

1 περιελείφθησαν RwpDi, περιελήφθησαν A συναπαχθεῖναι D
 2 post στρατηγὸν add. αὐτοκράτορα Rwp Cedr. (Scylitz.) II p. 627,
 21, om. ADi 5 σύνοικον D 6 στρατοπεδευόμενοι E 7 καὶ
 οἱ D λεγόμενον παρὰ τῶν ἐγχωρίων D ἐγχωρίους p* 9 κ. τὸ
 AD, κ. τῶν Rwp 13 διέρρηξε RwpDi, διέρρηψε A 16 ante
 τοίνυν add. δὲ D 18 προσγενέμετο BC

si quae ex orientalibus a fide non discesserant, ducem cum imperio
 praefecit Orientis domesticum Theodorum spadonem, reginae Theo-
 doraē ministrum, adiuncto collega magistro Aarone, fratre con-
 21 iugis Comneni. Qui castris contra hostes positis, loco, qui ab
 incolis Hades appellatur, proelium commiseret, ubi a sinistro
 cornu regionum dextrum Comneniorum profligatum est et qui ei
 22 praeerat Romanus Sclerus vivus captus. Sed cornu hostium
 sinistrum, cui Cecaumenus praeerat, dextro regionum in fugam
 verso, in castra usque penetravit et tentoria discerpta subvertit.
 23 Quae res ut Comneniorum animos vehementer auxit, sic hostium
 24 adeo deiecit, ut fugae se mandarent, in qua multi caesi sunt,
 non gregarii tantum milites, sed duces etiam, pluribus captis,
 25 Comneno victoria minime dubia potito.

3. Eo cognito rex Michael desperato bello imperium depo-

τοῦτο ἀβούλητον, δθεν οὐδ' εἰς ἔργον ἀγαγεῖν συνεχωρήθη τὸ βούλημα. στέλλονται τοίνυν πρὸς τὸν Κομνηνὸν πρεσβεύσοντες 2 ἄνδρες τῶν ἐκκρίτων τῆς συγκλήτου βουλῆς· οἱ δ' ἦσαν ὁ πρόεδρος Κωνσταντῖνος ὁ Λειχοῦδης, ὁ πρόεδρος Λέων ὁ Ἀλωπὸς B 5 καὶ Μιχαὴλ ὁ Ψελλός, τῶν φιλοσόφων ὧν ὕπατος. τὰ δὲ παρὰ 3 τοῦτων καταγγελλόμενα νιοθέτησις ἦν τοῦ Κομνηνοῦ, εἰσποιηθη- σομένου τῷ βασιλεῖ, καὶ ἀναγωγὴ πρὸς τὴν τιμὴν τὴν τοῦ Καίσαρος καὶ τοῖς τὴν τυραννίδα συμμελετήσασιν ἄφεσις τε καὶ ἀμνηστία τοῦ πλημμελήματος. οἱ μὲν οὖν ταῦτα τῷ Κο- 4 10 μνητῷ ἀπηγγέλασιν ἐν ἐπηκόῳ τοῦ πλήθους, τὸ δὲ ἐθορύβει, μὴ βούλεσθαι λέγον ἐν ἄλλῳ σχήματι τὸν αὐτῶν προεστηκότα θεάσασθαι μηδ' ἀποδύσασθαι ἀνασχέσθαι αὐτὸν τὴν στολὴν τὴν βασιλείον, ἣν ἤδη ἐνδέδνται. ἔλεγον δὲ ταῦτα οἱ πλείους 5 οὐχ οὕτω φρονοῦντες, ἀλλὰ τὸν τυραννοῦντα θωπεύοντες. ἐπεὶ 6 15 δὲ διελύθη ὁ σύλλογος, ἰδίᾳ τοὺς πρέσβεις ὁ Κομνηνὸς προσ- C λαβόμενος "εἴ τινα μοι" φησὶν "ἀπόρρητα διαπορθεῖν πη-

2 ἀποστολὴ πρέσβεων πρὸς τὸν Κομνηνὸν περὶ εἰρήνης CE 14 ὅσα τῷ βασιλεῖ διὰ τῶν πρέσβεων ὁ Κομνηνὸς ἐδήλωσεν CE

1 post ἀβούλητον add. ἦν wpDi invitis AR; simili utitur ellipsi Zonar. XVIII 29, 1 2 βούλημα C, ut XVI 5, 2, sed v. XV 8, 20 πρεσβεύσαντες D 3 of R^aDi, of (sic) AB^aCwp, v. ad § 12 4 πρόεδρος ὁ CD omisso λέων 5 ante ψελλός add. σοφώτατος Ewp, om. Wo lat.; v. ad XVIII 7, 2 τῶν φιλοσόφων . . ὕπατος] De hoc titulo v. Krumbacherum *Gesch. d. byz. Lit-teratur* Monach. 1891 p. 175 7 ἀναγωγὴ initio vers. om. D τὴν ante τοῦ om. D τοῦ om. B 9 πλημμελήματος Ewp 10 ἐν τῇ ἐπηκόῳ D ἐθορύβει AO, ἐθορύβη E, ἐθορυβήθη wp 11 λέγον RwpDi, λέγων AD αὐτῶν RwpDi, αὐτὸν AB 12 αὐτὸν ἀνασχέσθαι BC 13 ἐνδέεται D 15 διελύθη | D

nere voluit neque tamen familiaribus improbantibus ea quae voluit exsequi potuit. Legantur igitur ad Comnenum selecti viri 2 ex patribus conscriptis, Constantinus Lichudes praeses et Leo Alopus praeses et Michael Psellus, princeps philosophorum. Cuius 3 legationis ea erat summa: Comnenum a rege adoptatum iri et Caesarem designandum esse, concessa venia et oblivione iniuria- rum iis, qui tyrannidis adiutores fuerunt. Quae cum ab iis 4 audiente exercitu Comneno nuntiata essent, milites tumultuaban- tur negantes se passuros esse suum praefectum in alio habitu conspici aut exui vestem regiam, qua iam indutus esset. Quae 5 verba a pluribus non tam ex animo, quam per assentationem tyranni iactabantur. Soluta conventu, Comnenus legatis seductis 6 "Si vos" inquit "arcana quaedam imperatori vos renuntiuros

ροφορήσετε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ἔρῳ ὑμῖν ὅσα μοι κατὰ
 7 τὴν καρδίαν ἐγκέκρυπται.” τῶν δὲ καταθεμένων ἀνέκφορον
 τηρήσειν ἅπαν ἀπόρητον, ἔφη ἀρκεῖσθαι νῦν τῷ σχήματι τῷ
 τοῦ Καίσαρος καὶ μὴ ζητεῖν τὸ βασίλειον, αἰτεῖν δὲ πληροφο-
 ρίαν ἐκ τοῦ κρατοῦντος, “ὥς οὐχ ἑτέρῳ δώσει τὴν αὐταρχίαν 5
 ποτὲ καὶ ὥς συντηρήσει ἑκάστῳ τῶν σὺν ἐμοί, εἴ τι τούτοις πε-
 8 φιλοτίμηται παρ’ ἐμοῦ, καὶ ὥς καὶ τινος μεταδώσει μοι νῦν D IV 189
 ἐξουσίας βασιλικῆς, ἵν’ ἔχω τινὰς τιμὰν τοῖς τῶν ἀξιωματῶν
 ἐλάττωσι καὶ εἰς ἀρχὰς ἐνίοις στρατηγικὰς προχειρίζεσθαι, καὶ
 D 9 εἴ μοι ταῦτα ἐπιτελῇ γίνοιτο, σπείσομαι καὶ ἀφίξομαι. ὅτι δὲ 10
 τοῖς πλήθει ταῦτα δὴ ἀπαρέσκουσι, διττὰς πρὸς τὸν κρατοῦντα
 ἐγκαράζω ἐπιστολὰς καὶ τῇ μὲν καταδημαγωγῇ τὸ στρατιω-
 10 τικόν, τῇ δ’ ἐγγράφομαι τὰ ἀπόρητα.” ἐπὶ τούτοις καὶ τὸν
 τὰ κοινὰ μεταχειριζόμενον ἤτει μεταστῆναι τῆς διοικήσεως, ὥς
 WIII 212 δύνονυν αὐτῷ καὶ τοῖς μετ’ αὐτοῦ. 15
 11 Ὁ μὲν οὖν ταῦτα εἰπὼν καὶ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῖς ἐγγει-
 12 ρίας, ἀπελθεῖν προετρέπετο. οἱ δ’ ἐπανήλθον ἐπὶ τὸν γηραιὸν
 αὐτοκράτορα, τὰς ἐπιστολὰς τε φέροντες καὶ ὅσα ὁ Κομνηνὸς
 αὐτοῖς ἐν ἀπορρήτοις ἔφη διὰ ζώσης φωνῆς ἀπαγγέλλοντες.

16 οὗτοι δ’ ἤτησεν ὁ Κομνηνὸς πληρῶσειν (πληρῶσαι C) ὁ βασιλεὺς ἐπηγ-
 γείλατο, καὶ πάλιν οἱ πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἀπεστάλησαν CE

1. 2 μοι post καρδίαν B 3 post ἅπαν add. τὸ D τῷ alterum om. D
 5 ἀρχὴν D, ἀρχὴν Ewp 7 νῦν μοι D 8 τιμὰν τινὰς B
 9 στρατηγικὰς ἐνίοις (ἐν. om. C) BC 10 γίνοιτο D δὲ RwpDi,
 δὴ | A 11 δὴ AR (v. Psell. p. 226, 27), τοῖς σὺν ἐμοί BCwp
 12 καταδημαγωγῇ C, corr. Cw 14 κοινὰ | (sic) A 17 οἱ (sic)
 ARwp, οἱ B^sDi, v. ad § 2 19 διὰ ζώσης ARwpDi, διαζώσης D

7 esse promiseritis, exponam vobis ea, quae animo celo.” Qui cum
 taciturnitatis fidem dedissent, se nunc ait habitu Caesaris esse
 contentum nec requirere regium; sed id sese postulare, ut im-
 8 perator se nulli alii unquam traditurum imperium neque iis, quos
 donasset, praemia erepturum confirmaret et ut aliquid regiae
 potestatis tum sibi impertiretur, qua minoribus dignitatibus non-
 9 nullos ornare liceret et ad magistratus militares quosdam eve-
 here. Quae si impetrasset, se pace facta in urbem venturum et
 quod illa suis displicerent, se binas litteras scripturum ad impe-
 ratorem, quarum alteris fucum militibus faceret, alteris arcana
 10 mandaret. Praeterea rerum communium administrationem ei
 adimendam esse, qui nunc sibi et suis infensus ea fungeretur.
 11 His dictis litterisque traditis, hortatur legatos, ut abirent.
 12 Senex imperator cum litteris acceptis, tum arcanis Comneni man-

ἡσθεῖς οὖν ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς πάντα πληρῶσαι ὅσα ἐκεῖνος 13
 ἤτησεν ἐπηγγέλατο καὶ προσεπήγαγεν ὅτι "ὥσπερ ἐκεῖνος ἀπορ- P II 267 A
 ρήτους μοι γνώμας ἐδήλωσε δι' ὑμῶν, οὕτως αὖθις κἀγὼ
 μυστικώτερά τινα ἐκείνῳ διὰ τῶν αὐτῶν ὑμῶν ἀνατίθεμαι.
 5 διόμνησθε τοίνυν τάνδρῃ ὅτι οὐ μακρὸν ἂν εἴη τὸ μέσον διὰ- 14
 στημα καὶ συμμετόχον αὐτὸν τοῦ κράτους ποιήσομαι, νῦν δ'
 ἀναβάλλομαι τοῦτο διὰ τινα αἰτία." ἐπὶ τούτοις ἀπῆλθον αὖθις 15
 οἱ πρεσβευταί, καὶ ὁ Κομνηνὸς ἄσμενος τὰς ἀγγελίας ἐδέξατο,
 καὶ τοῖς ἄλλοις οὐκ ἀποθύμα τὰ μηνύματα ἔδοξαν καὶ μάλλον,
 10 ὅτι μεταστῆναι τῶν διοικήσεων τὸν ἐγκεχειρισμένον αὐτὰς με-
 μαθήκεσαν, καὶ ἤδη καταθεῖναι τὰ ὅπλα ἔδοξεν ἅπασιν καὶ τῆς
 τυραννίδος ἀφέξεσθαι. ὁ πρεσβύτης δὲ βασιλεὺς πρὸ τοῦ τὰς 16
 συμβάσεις αὐτῷ πρὸς τὸν Κομνηνὸν γενέσθαι, τὴν τῆς πολι- B
 D IV 190 τικῆς μοίρας εὐνοίαν περιποιούμενος ἑαυτῷ, ὥσπερ ᾤετο, ἐγ-
 15 γραφόν τι συγγεγραφώς, ὅρκοις καταδεσμοῦν καὶ ἀραῖς ἕκαστον
 ὥστε μήτε βασιλέα καλέσαι τὸν Κομνηνὸν μήτε τιμὴν αὐτῷ
 προσοίσειν βασιλείον, τοὺς μὲν τῶν συγκλητικῶν χρήμασι, τοὺς
 δ' ἀξιομάτων διανομαῖς, καὶ ἄλλους ἄλλοις θελκηρίοις ἀν-

12 οἷα (ὅσα E) ἐγγράφως (ἐγγράφους C) τοὺς συγκλητικούς ἀπήτησεν ὁ
 βασιλεὺς Μιχαήλ (om. E) CE

2 ἤτησεν—ἐκεῖνος om. E 3 post κἀγὼ add. δι' ὑμῶν DEwp
 4 ἀνατίθεμαι ὑμῶν Ewp 5 τάνδρῃ AR, ἀνδρὶ B, τῷ ἀνδρὶ E(wpDi)
 6 ποιῆσαι D νῦν ARWo lat., οὖν w*p 7 αἰτία om. D, αἰτίαν
 E ἀπῆλθεν D 9 ἔδοξε D 10 μεμαθήκασιν BC 11 ἔδοξεν
 RwpDi, ἔδοξαν A post ἅπασιν add. ὥς Ewp 13 τὴν om. E
 16 μὴ δὲ τ. E(wp), μὴτε μὴν τ. B 17 προσοίσει D 18 διανομᾶς E

datis auditis delectatur et omnibus illius postulatis acceptis "Quem- 13
 admodum" inquit "ille per vos occulta quaedam mihi significavit,
 ita ego quoque illi per eosdem vos occultiora nuntiabo. Itaque 14
 virum confirmate iureiurando facto non multum temporis inter-
 cessurum, quin illum collegam imperii asciscam; nunc vero certis
 de causis id differo." Haec per legatos nuntiata Comnenus cupide 15
 admisit, nec alii inviti acceperunt, praesertim quod rerum com-
 munitum procuratori potestas adempta esset, iamque omnibus
 decretum erat positis armis tyrannide abstinere. At senex rex, 16
 priusquam cum Comneno res transigeret, togatorum erga se
 benevolentiae, ut putabat, confirmandae causa scriptum quoddam
 confecerat, quo singulos iureiurando ac diris obstringebat, ne
 Comnenum nominarent regem neve regium honorem ei deferrent,
 atque senatores alios pecunia, alios dignitatum largitionibus, alios
 aliis illecebris impulerat, ut subscriptione sua earum litterarum

ἐπειθε τῷ ἐγγράφῳ ὑποσημαίνεισθαι καὶ τὰ ἐν αὐτῷ βεβαιοῦν.
 17 ἐπεὶ δ' ἦκειν τὸν Κομνηνὸν ἡκηκόευσαν, ὡς κατὰ τὴν ἐπιούσαν
 εἰσελευσόμενον, στασιώδεις τινὲς τῶν τῆς συγκλήτου βουλῆς
 ἔωθεν τῷ τεμένει τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας προσηλυτύεσαν,
 οἷς καὶ οἱ τῶν ἐταιρειῶν συνήεσαν ἄρχοντες, καὶ κραυγαῖς 5
 C 18 προεκαλοῦντο τὸν πατριάρχην εἰς θέαν σοφίαν ἔλθεῖν. ὁ δὲ
 τὰς θύρας αὐτοῖς ἀπανταχόθεν ἐπιζυγώσας τοὺς ἀδελφιδούς
 19 αὐτοῖς ἐκπέπομφε πνιθανομένους 8, τι φασίν. οἱ δὲ θορυβοῦντες
 εἰς πλῆθος ἤδη συσιάντες, πολλῶν συρρευσάντων ἐκεῖ, συνέσχον
 τοὺς τοῦ πατριάρχου ἀδελφιδούς, καὶ εἰ μὴ αὐτίκα πρὸς αὐτοὺς 10
 ἐξελεύσεται ὁ ἀρχιερεὺς, διαθήσειν ἐκείνους ἡπείλουν κακῶς.
 20 λέγεται δὲ ταῦτα σκήψεις εἶναι καὶ προβουλεύματα, ἔν' ἅκων
 21 δοκοῖη συνελθεῖν ὁ πατριάρχης τοῖς στασιάζουσι. κατήλθεν
 οὖν ἐκ τῶν ὑπερῶν τὴν ἱερατικὴν ἐνδεδυμένος στολήν, ἐπεγ-
 22 καλῶν δῆθεν τοῖς παροῦσιν ὡς βιαζόμενος. οἱ δὲ τῶν στα- 15
 σιαζόντων θρασύτεροι ἢ μᾶλλον δι' ὧν ἡ στάσις συνίστατο μέσον
 D παρειληφότες αὐτὸν πρεσβευτὴν ἤξιουν γενέσθαι πρὸς τὸν βα-

2 8τι στασιώδεις τινὲς εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν συνήχθησαν· καὶ C 8τι βασιλέα τὸν Κομνηνὸν ἀνηγόρευσαν καὶ (ἀναγορεύσαντες E) τοῦ πατριάρχου συνευδοκοῦντος CE

2 ἡκηκόεσαν D τὴν om. C 5 συνήεσαν R(wpDi), συνέσαν A, πρὸς ἦσαν B 7 ἐπιζ. ἀπανταχόθεν D ἀδελφιδούς ARwp, ἀδελφιδούς Di, v. ad vs. 10, canticum cantic. I 13, II 3, VIII 1, de Boorii ind. graecit. Theophan. s. v., Zonar. XVIII 5, 8. Sed occurrit ἀδελφιδούς quoque XVIII 12, 12 al. 8 αὐτοῖς om. BC 10 ἀδελφιδούς ARwp, ἀδελφιδούς ex ἀδελφιδούς corr. E, ἀδελφιδούς Di, v. ad vs. 7 11 κακείνους D 12 σκήψεις Ewp 17 παρειληφότες AR Cedr. (Scylitz.) II p. 635, 20, ἀπειληφότες BCwpDi ante ἤξιουν add. αὐτὸν E

17 sententiam confirmarent. Verum audito Comneni adventu, qui postridie urbem ingressurus esset, quidam ex patribus conscriptis factiosi homines mane se in templum divini verbi Sapientiae contulerunt, quibus se sodalitatum quoque principes aggregarunt, et 18 vociferationibus patriarchae praesentiam efflagitarunt. At ille foribus undique occlusis, fratris filios percontatum misit, quae 19 vellent. Quos illi, concursu multitudine aucta, comprehensos male se tractaturos esse minati sunt, nisi patriarcha statim egredere- 20 retur. Feruntur autem illa ficta fuisse et simulata, ut patri- 21 archa invitatus ad seditiosos prodire videretur. Cum igitur ex superiore aedium parte descendisset, pontificia stola indutus eos, 22 qui aderant, incusans, ut a quibus vis sibi fieret, audaciores ex hominibus seditiosis ac potius seditionis auctores corona circa eum facta petiverunt, ut legatus ad regem iret ac scriptum sibi

σιλέα, ἢν' αὐτοῖς ἀποδοθεῖν τὸ ἔγγραφον, δ' βιασθέντες ὑπογε-
γράφασιν, ἐπεὶ τῷ Κομνηνῷ ἐκεῖνος ἐσπέισατο. ὁ δὲ πλη- 23
ρῶσειν αὐτῶν τὸ αἶτημα κατετίθετο· ἀλλ' ἦσαν προσποιήσις
ID IV 191 ἅπαντα. βραχείας γὰρ παρελθούσης ὥρας βασιλέα καὶ αὐτο- 24
δ' κράτορα φανερώς ἀνεῖπον τὸν Κομνηνόν, αὐτοῦ τοῦ πατριάρχου
συνενδοκοῦντός τε καὶ συμπράττοντος, καὶ τῷ μὲν Κομνηνῷ
μὴ μέλλειν δηλώσαντος, ἀλλὰ σπεύδειν, καὶ ἀμοιβὰς αἰτούντος
τῆς ἀναρρήσεως, τῷ δ' ἕως τότε βασιλεύοντι κατιέναι τῶν ἀνα-
κτόρων ἡμαῶτερον ἐπιτάττοντος. ἀρχιερέων δὲ τῷ γέροντι 25
10 Μιχαὴλ τὰ τοῦ πατριάρχου κομσάντων μηνύματα, ἐκεῖνος ἔφη P II 268 A
"τί δέ μοι ἀντὶ τῆς βασιλείας παρέξετε;" οἱ δὲ "τὴν ὑδρανιον
βασιλείαν" ἀπεκρίθησαν. αὐτίκα τοίνυν ἀπορρίψας τὰ τῆς βα- 26
σιλείας παράσημα ἀπῆλθε τῶν βασιλείων. ὁ δὲ γε Κομνηνὸς 27
κουροπαλάτην τιμήσας τὸν Κεκαυμένον στέλλει τὸν ἄνδρα μετὰ
15 τινος δυνάμεως παραληφόμενον τὰ ἀνάκτορα. τὸ μέντοι πλήθος 28
τῆς πόλεως εἰς ὑπαντήν τοῦ νέου βασιλέως ἐκκέχυντο λαμπρό-
τατά οἱ ποιοῦν τὰ εἰς τὴν βασιλεύουσαν εἰσιτήρια.
Ἔνα μὲν οὖν ὁ Μιχαὴλ αὐταρχήσας ἐνιαυτὸν τῆς βασι- 4 W III 213
λείας ἐκπέπτωκε καὶ οὐ πολὺ ἐν ιδιωτικῷ σχήματι βιώσας ἀπ-
20 ἔτισε τὸ χρεὼν. ὁ δὲ Κομνηνὸς τῇ βασιλείᾳ ἐγκαταστὰς ἐαντιῶ 2 B

9 ἔκπτωσις τῆς βασιλείας (βασ. ἔκπτ. E) Μιχαὴλ τοῦ γέροντος CE
18 (p. 666, 1) βασιλεία Ἰσαακίου τοῦ Κομνηνοῦ CD, βασιλεία τοῦ (om. E)
Κομνηνοῦ Ἰσαακίου AE, βασιλεία Ἰσαακίου B

1 ὑπέγραψαν BC 2 ἐκεῖνος om. B 5 φανερώς om. D 6 τε
om. D 7 μέλλειν B 8 τῆς] τοῦ D 12 ἀναπεκρίθησαν Rwp
13 ἀνακτόρων C 16 ἐκέχυντο B 18 post δ add. γηραιὸς (γη-
ραῖος p*) Rw 19. 20 καὶ οὐ πολὺ βιώσας μετὰ τὴν ἔκπτωσιν ἀπ-
ἔτισε τ. χρ. BCW lat.

restituendum curaret, cui, cum ille pacem fecisset cum Comneno,
subscribere essent coacti. Ille vero se ea quae vellent imple- 23
turum esse professus est; sed ea quoque omnia erant commen-
ticia. Nam paullo post Comnenum regem et imperatorem aperte 24
salutaverunt, suffragante et adiutante ipso patriarcha, qui illi
nuntiabat, ne cunctaretur, et praemium suffragii postularat et
Michaëli insolentius denuntiabat, ut regia decederet. Quo nuntio 25
a primariis sacerdotibus accepto, senex Michaël "Quid mihi"
inquit "pro imperio dabitur?" illisque respondentibus "Regnum
caeleste", statim insignibus regiis abiectis regia decessit. Comne- 26. 27
nus autem Cecaumenum, quem curopalatem fecerat, cum copiis
ad regiam occupandam misit, populo urbano ad novi regis occur- 28
sum effuso et illustrissimum reddente eius in urbem ingressum.

4. Michaël igitur, cum unum imperasset annum, regno ex-
cidit neque diu post privatus vixit. At COMNENVM firmati regni 2

τὴν ταύτης ἐπιτυχίαν καὶ οὐ τῷ θεῷ ἐπεγράψατο, καὶ τοῦτο
 δῆλον διὰ τῷ νομίσματι ξιφήρη ἐαυτὸν ἐνεχάραξε, μόνον οὐχὶ
 βοῶν διὰ "τοῦτό μοι τὴν βασιλείαν, οὐχ ἔτερόν τι προῦξένησε."
 3 τοὺς δὲ συναραμένους αὐτῷ φιλοτιμώτατα ἀντημέλησατο καὶ
 ἔσπευσεν ἐκάστῳ τὰς ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι οἵκαδε παρασκευάσαι 5
 ἀποχωρεῖν, ἵνα μὴ τι θορυβήσωσιν ἢ τοῦ δήμου κατεξανα-
 4 σιῶσιν ἀστυπολοῦντες. τὸν πατριάρχην δὲ δι' αἰδοῦς ἤγεν διὰ
 πολλῆς καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀδελφόπαιδας δι' ἐκείνον καὶ τιμαῖς
 5 ἐτίμησε μείζοσι καὶ ἀρχαῖς περιφανέσιν ἐπέστησε. χαριζόμενος
 C δ' ἔτι τῷ πατριάρχῃ καὶ τὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων D IV 192
 οἰκονομίαν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπένειμε, μέχρι τότε τοῦ μεγάλου οἰκο-
 νόμου προχειριζόμενον παρὰ τοῦ βασιλεύοντος, ἀλλὰ μὴν καὶ
 τοῦ σκευοφύλακος, ἐκεῖνος δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τὴν τοῦ πατρι-
 6 ἀρχου ἔθετο ἐξουσίαν, ἀποξενώσας ἀμφοῖν τὸ δημόσιον. εἶτα
 τὴν μὲν τοῦ βίου αὐτῷ κοινωνὸν ἀγούσαν ἀνηγόρευσε, τὸν 15
 δ' ἀδελφὸν Ἰωάννην κουροπαλάτην ἐτίμηκε καὶ ὠνόμασε μέγαν
 δομέστικον.

9 διὰ τὴν οἰκονομίαν καὶ σκευοφύλακον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ
 τοῦ βασιλέως προβαλλομένων δὲ Κομνηνῶς (οἱ κομνηνοὶ C) καὶ ἄμφω τῇ
 ἐκκλησίᾳ ἀπένειμεν CE

3 post βασιλείαν add. ἐχαρίσατο C ante οὐχ add. καὶ RwpDi
 4 φιλοτιμώτατα Ewp 5 ἔσπευδεν B ante οἵκαδε add. πάντας
 Rwp 6 θορυβήσωσιν w*p 7 δὲ ante πατρ. DEwp εἶχεν D
 8 αὐτοῦ ARwp, αὐτῷ Di καὶ ante τιμαῖς om. Ewp 9 περι-
 φανέσιν A, ὑπερηφάνοις Rwp 14 ἀποξενώσας—δημόσιον om. BC
 τὸ] τὸν E 15 κοινωνὸν αὐτῷ B 16 δ' ARw, δὲ p*

adeptionem non deo, sed sibi attribuisse ex eo apparet, quod in
 numis suam imaginem stricto ense insculpendam curavit, tantum
 3 non clamitans: "Hic mihi regnum, nil aliud peperit." Eos a qui-
 bus adiutus erat, liberalissime est remuneratus relataque festi-
 nanter omnibus gratia operam dedit, ut domum suam quisque
 rediret, ne in urbe volitantes vel tumultum excitarent vel contra
 4 populum insurgerent. Patriarcham magnopere veneratus fratris
 eius filios et magnis honoribus affecit et splendidis magistratibus
 5 praefecit. Praeterea in patriarchae gratiam etiam ecclesiasti-
 carum rerum procuracionem ecclesiae attribuit; nam cum usque
 ad id temporis et magnus oeconomus et sceuophylax a rege
 designari soleret, utrumque id munus patriarchae potestati sub-
 6 iecit, amota publica auctoritate. Deinde vitae sociam appellavit
 Augustam, fratrem autem Ioannem curopalatem et magnum do-
 mesticum nominavit.

Τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ βασιλέων, ὅσοι μετὰ τὸν πορφυρογέν- 7
νητον ἐκείνον Βασίλειον τῆς βασιλείας ἐπέβησαν, οὐ καλῶς χρη-
σαμένων τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς πράγμασιν, ἀλλὰ τὰ μὲν D
εἰς οἰκείας ἀπολαύσεις καὶ εἰς ἀσκητηρίων κατασπαθησάντων
5 οἰκοδομὰς, τὰ δὲ δωρουμένων οἷς ἔτυχεν ἢ τέως ὁλοπερ ἐβού-
λοντο, οἱ βασιλικοὶ θησαυροὶ ἐκκεκένωντο καὶ τὰ δημόσια προ-
τανεῖα χρημάτων ἐσπάνιζον. τοῦτο τοίνυν ὁ Κομνηνὸς προ- 8
θέμενος διορθώσασθαι, οὐκ ἡρέμα οὐδὲ κατὰ βραχὺ τῇ διορ-
θώσει ἐπιχειρήσας, ἀλλ' ὥς τῷ στατήρι ἐαυτὸν ἀνεστήλωσεν
10 ἀνατεταμένον τὴν χεῖρα, φέρουσαν τὸ ξίφος γυμνόν, οὕτω καὶ
τοῖς πράγμασιν ἐπήνεγκεν ἐαυτὸν καὶ τέμνειν αὐτίκα παρεσκεύ-
αστο τὰ οἰδήματα, ἀλλ' οὐ μαλάσσειν οὐδ' ἐμπλάττειν τὰ ὕπουλα.
δῖθεν οὐδ' ἐξ οὐπερ τοῦ κράτους ἐπέβη καὶ εἰς ἔννομον ἀρχὴν 9
τὴν πρὶν αὐτοῦ τυραννίδα μετήνεγκεν, ἀναποδίσας τὴν τοῦ πρὸ P II 269 A
15 αὐτοῦ πρᾶξιν ἀνέτρεψε καὶ εἴ τι ἐκείνός τιςιν ἐδωρήσατο, ἀφη-
ρεῖτο καὶ ἀπεστέρει τοὺς εἰληφότας, ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸ ἐκείνου
πολλὰ καθήρησε καὶ ἡθέτησε, καὶ οὐ μόνον ταῦτα πρὸς τὸ
δημῶδες ἐποίει, ἀλλ' οὐδὲ τῶν τῆς γεροσύνης ἐφείδετο. εἶτα 10

1 δι' ἀποτόμως τῇ τῶν κοινῶν πραγμάτων διορθώσει ἐπιχειρήσας καὶ
γέγονεν ἅπασι μισγτός C 18 δι' οὐδὲ αὐτῶν τῶν τῷ θεῷ καθωσιω-
μένων ἐφείσατο (ἀφωσιώσατο E) CE

3 δημοσίοις AR, βασιλείοις DEwp πράγμασιν ARwp, χρήμασιν Cw
τὰ RwpDi, initio versus om. A 4 κατασπαθησάντων O^swpDi,
κατασπασθησάντων A, κατασπα|σθεισάντων E 6 καὶ RwpDi, om.
A 7 ἐσπάνιζον p* 9 ἀνεστηλώς D 10 ἀνατεταμένον C
11 τέμνειν p* 12 ἀλλ' οὐ] οὐ δὲ C ἐμπλάττει D 13 οὐδὲ
E^swpDi 14 αὐτῷ D τοῦ om. C, suppl. Cw 18 δυσμῶδες D

Ceterum cum omnes eius post Basilium porphyrogenitum 7
decessores fisci et aerarii pecuniam parum recte collocassent,
partim in suas voluptates et monasteriorum aedificationes insum-
ptam, partim sine delectu ac pro libidine sua condonatam, tam
regii thesauri exhausti fuerunt, quam aerarium pecunia vacuum.
Quod vitium Comnenus correcturus emendationem non paullatim 8
ac pedetentim est aggressus, sed ut in statere se incidi iussit
erecta manu strictum ensem sustinentem, ita etiam negotiis se
ingessit, statim paratus ad secandos tumores, non adhibitis medi-
camentis, quae exulceratas partes mollirent ac foverent. Itaque 9
postquam tyrannidem cum legitimo imperio commutavit, non
modo decessoris acta sine discrimine abrogavit et si quid cui
ille largitus fuerat, eripiebat, sed etiam superiorum imperatorum
multa acta evertibat et abrogabat, neque id in vulgi dumtaxat
fraudem, sed ne senatui quidem pepercit. Denique contra res 10

προβαίνων καὶ κατὰ τοῦ θείου ἐχώρησε καὶ πολλὰ τῶν τοῖς
 παρ' ἐκείνων δομηθεῖσι φροντιστηρίοις ἀφιερωμένων ἡκρωτη- D IV 13
 ρίασεν, ἢ μᾶλλον ἐκλογισμοῖς ὑποβάλλων τοὺς ἐν αὐτοῖς ἀσκου-
 μένους καὶ τὴν ἀποχρῶσαν αὐτοῖς δαπάνην ἀπονέμων τὰ λοιπὰ
 τῷ δημοσίῳ ἀφωσίῳ καὶ ἀνελάμβανε καὶ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ καθ' 5
 B 11 ἐκάστην ἐνεώχμον τοιοῦτον. ἐντεῦθεν ἅπασι μισητὸς ἦν τῷ
 τε δημοτικῷ πλήθει τῇ τε συγκλήτῳ βουλῇ, ἀλλὰ μέντοι καὶ
 12 τῷ στρατιωτικῷ· οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκείνου ἀπείχετο, ἀλλὰ κακέι-
 νους ἀπεμείναι τὰς εὐπορίας καὶ τῶν ἄλλων μᾶλλον τοῖς ἐν
 13 σεμνεῖοις τὴν ζωὴν διανύουσι. τὸν δὲ οὐδὲν ἀπῆγε τῶν ἐγχει- 10
 ρήσεων, οὐ λόγος, οὐ δέος, οὐ μῦθος, οὐ φόβος· οὕτως ἐπῆρτο
 τὸ φρόνημα καὶ οἰδῶσαν ἐκέκτειτο τὴν ψυχὴν.
 5 Ἄλλ' οὐδ' ὁ πατριάρχης ἤττον ἐκείνου πεφρονημάτιστο.
 2 ἤθελεν οὖν ἐπιτάσσειν αὐτῷ, καὶ εἴ ποτε πρὸς τὰ αἰτούμενα
 ἀπετύγγανε, ὁ δὲ ἐδυσχέραινε καὶ ἠπεῖλει καὶ ἐπετίμα, εἰτα 15
 W III 214 C καὶ ὡς αὐτὸς αὐτῷ τὴν βασιλείαν ἀπονενεμηκώς, αὐτὸς καὶ
 3 ἀφελέσθαι ταύτην αὐτὸν εἰσαυθὺς ἠπελίσσε. ταῦτα οὐκ ἦν οἶσιν
 τὸν βασιλέα ἐπεικῶς· διὸ καὶ δρᾶσαι πρὶν τι πάθῃι προεμηθεύ-

13 οὗ ὁ πατριάρχης ἤθελεν ἐπιτάσσειν τῷ βασιλεῖ καὶ ἠπεῖλει αὐτῷ CE

2 ἀνατιθεμένων D 4 ἀπονέμων δαπάνην BC 6 ἐνεώχμον AR
 (v. Steph. thes. V p. 1447 B), ἐνόχμον E, ἐνεόχμον DwpDi ἅπα-
 σιν ἦν μισητὸς Ewp 7 δημοτικῷ O(Di), δημοτικῷ Ewp, δημοσίῳ
 A 9 τῶν AR, τὸν w*p 10 τοῖς σεμνεῖοις DEwp, σεμνείῳ B
 τὸν RwpDi, τῶν A 11 οὐ μῦθος om. C 12 οἰδῶσαν ARwp,
 οἰδοῦσαν Di 17 αὐτὸν AR, om. w*p 18 post βασιλέα add.
 ἐκείνον BCwp δρᾶσαι ARwp, corr. Di

sacras se convertit, multa monasteriis, quae ab illis constructa
 erant, collata truncavit ac potius monachos publicis rationibus
 subiecit, necessariis tantum sumptibus relictis, ceteris vero fisco
 11 attributis. Dum igitur in dies hoc modo aliud ex alio novat,
 omnium in se odia suscepit, tam plebis, quam patrum conscri-
 12 ptorum atque etiam militum, quibus nec ipsis pepercit, quominus
 opes eorum imminueret, prae ceteris autem omnibus eorum, qui
 13 in monasteriis aetatem exigebant. Neque vero quicquam illum
 ab instituto deduxit, non oratio, non metus, non odium, non re-
 prehensio; adeo sustulerat animos atque intumuerat.
 2 5. Neque vero patriarcha superbia illi cedebat, sed illi im-
 perare volebat ac si quando ea, quae petierat, non impetrasset,
 aegre ferebat et minabatur et increpabat; denique quemadmodum
 ipse regnum illi contulisset, ita se ipsum idem illi erepturum esse
 minatus est. Quae cum rex ferre aequo animo haud utique

σατο. τοῦ γοῦν πατριάρχου εἰς τὴν οἰκίαν ἀπελθόντος μονήν, 4
 ἤδη τῆς πανηγύρεως ἐφεστώσης τῶν ἐν αὐτῇ τιμωμένων οὐρα-
 νίων δυνάμεων, ἔν' ἐορτάσῃ λαμπρότερον, πέμψας ἐκεῖ χεῖρα
 στρατιωτικὴν ὁ κρατῶν (οὐ γὰρ ἤθελεν ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου
 5 Σοφίας τὸν ἄνδρα καταγαγεῖν, ἵνα μὴ παρὰ τῷ κλήρῳ ἢ καὶ
 τῷ δήμῳ θόρυβος γένηται), ἐκείνόν τε καὶ τοὺς ἐκείνου ἀνεψιούς
 συνόντας αὐτῷ ὑπερορίους ποιεῖ. εἶτα καὶ καθαιρέσει ὑπο- 5
 βαλεῖν αὐτὸν διὰ φροντίδος ἐτίθετο καὶ τισι τῶν ἀρχιερέων συν- D
 IV 194 εργοῖς πρὸς τοῦτο ἐκέχρητο δηλοῖ τε δι' αὐτῶν τῷ ἀνδρὶ ἀπεί-
 10 πασθαι τὴν ποιμαντικὴν, ἔν' ἐκὼν δοκῇ αὐτὴν παραιτεῖσθαι,
 ὥς εἰ μὴ τοῦτο, καὶ ἄκων αὐτὴν ἀφαιρεθῇσεται, εἰς μέσον
 κατ' αὐτοῦ προσιθιμένων αἰτιαμάτων. ὥς δ' ἐκείνος οὐκ ἦν 6
 ὑπέεικον τῷ τοῦ βασιλέως θελήματι, φροντὶς ἦν τῷ κρατοῦντι
 περὶ τῆς αὐτοῦ καθαιρέσεως. ἀλλ' ἔφθη λύσας τὴν φροντίδα
 15 τοῦ πατριάρχου ὁ θάνατος. μετ' ὀλίγον γὰρ μεθίσταται τῶν 7
 ἐνθένδε ὁ πατριάρχης, καὶ τις τῷ Κομνηνῷ τὴν ἐκείνου εὐηγ- PII 270 A
 γελισατο τελευτήν, ὥς φροντίδων αὐτὸν ἀπαλλάττουσαν. ὁ δ' 8

1 ἐξορία τοῦ πατριάρχου Μιχαήλ CE
 17 ἐξορία CE

14 τελευτὴ τοῦ πατριάρχου ἐν

1 μόνον D 4. 5 ἐκ τῶν ἱερῶν ἀνακτόρων BC 5 ἢ om. E 8 αὐ-
 τὸν om. C τῶν p* 9 post ἐκέχρητο add. καὶ τῷ ψελλῷ αἰ-
 τιαμάτων πολλῶν καὶ ἀλλοκότων συναγαγεῖ· ἃ ἐν τῷ κατ' ἐκείνου λόγῳ
 συνήθροισέ τε καὶ συνεγράψατο (BCEwp), cf. Rhodium Beitr. zur
 Lebensgesch. u. z. d. Briefen d. Psellos Progr. gymn. Plaviens.
 Saxon. 1892 p. 8 et Maedlerum l. c. p. 14 s. δι' αὐτῶν AD
 Scylitz. p. 644, 7, διὰ τινων Rwp 10 δοκοῖ B αὐτὴν δοκῇ
 CE(wp) 11 ταύτην BC 11. 12 εἰς . . . κατ' E omisso μέσον
 12 αἰτιαμάτων (sic) A 13 ὑπέεικον RwpDi, ὑπέεικον A 16 ἐνθένδε
 RwpDi, ἐνθένθεν (sic) A, ἐνθεν δὲ D ποιμενάρχης BC

posset, providit, ut malum daret potius quam ferret. Cum igitur 4
 patriarcha in suum monasterium abiisset, ut diem festum instan-
 tem sanctorum angelorum, qui ibi colebantur, splendidius cele-
 braret, imperator missa illuc cohorte militum (neque enim ex
 ecclesia verbi divini Sapientiae avellere voluit, ne cleri vel po-
 puli motus oreretur), et ipsum et eius nepotes relegat. Deinde de 5
 abrogando illi patriarchatu cogitans opera quorundam sacer-
 dotum utitur et per eos viro significat, ut simulet se ultro pon-
 tificatu cedere, quem alioquin invitus cum publica infamia sit
 amissurus. Ut autem ille refragabatur, imperatoris de eo amo- 6
 vendo sollicitudinem mors sustulit. Neque enim multo post illius 7
 obitus a quodam est Comneno nuntiat; qui cum se laetum illi
 afferre nuntium et curas adempturum esse putaret, ille statim 8

εὐθὺς μετεγνώκει καὶ ἀνωλόλυξε καὶ τὸν ἐκείνου νεκρὸν μετ
ἐντίμου τῆς προπομπῆς ἐκ τῆς ὑπεροχῆς ἀναγαγὼν εἰς τὴν
αὐτοῦ μονὴν ἐναπέθετο καὶ τοὺς ἐκείνου ἀδελφιδοὺς αὐτῆς
9 ἀποκατέστησε πρὸς τὰς πρότερον τιμὰς. τῇ δ' ἐκκλησίᾳ τὸν
πρόεδρον καὶ πρωτοβεστιάριον Κωνσταντῖνον τὸν Λειχούδην 5
ἀντικατέστησεν, ἄνδρα ταῖς τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐπὶ μακρὸν
ἐμπρέψαντα διοικήσει καὶ ἀνέγκλητον διαμείναντα, ὥπερ ὁ
Μονομάχος καὶ τὴν τῶν Μαγγάνων ἀνέθετο πρόνοιαν καὶ τὰ
B 10 περὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν ἐνεπίστευσεν ἔγγραφα. ἅπερ ὅφ'
ἐαυτὸν ὁ Κομνηνὸς ἐθέλων ποιήσασθαι σκέμμα τι μηχανᾶται 10
11 ποτηρίας ἀνάμεστον καὶ τόκον νοδὸς κακοδαίμονος. ἐπεὶ γὰρ
ὁ Λειχούδης ἐψηφιστό τε καὶ προκεχειρίστο καὶ ἱερὸς ἦδη
κεχειροτόνητο, δι' ἀπορρήτων αὐτῷ μηνύει λέγεσθαι τινα κατ'
αὐτοῦ ἀπειλῶντα τοῦ ἱερᾶσθαι αὐτόν, καὶ εἰ μὴ ταῦτα λαλη-
θεῖεν συνοδικῶς, μὴ οἶόν τ' εἶναι τοῦ χρίσματος αὐτόν τῆς 15
12 ἀρχιερωσύνης τυχεῖν. "εἰ δὲ δοίης μοι" ἔφη "τῶν Μαγγάνων τὰ
δικαιώματα, παραβλέψομαι τὰ λεγόμενα καὶ παραχωρήσω χρι-

4 περὶ πατριαρχῶν καὶ (om. C) ὅπως τὰ δικαιώματα τῆς ἐλευθερίας τῶν
Μαγγάνων ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ Λειχούδη CE

3 ἀδελφιδοὺς AOWp, ἀδελφιδούς EDi, v. ad XVIII 3, 18 4 ἀποκατέ-
στησεν εἰς (ἐς w* p) BCwp προτέρας RwpDi, v. ad p. 428, 7 6 ἀντικα-
τέστησεν AR, ἀντεκατέστησεν D (v. ad XVIII 8, 2. 21, 22. XVII 23,
21), ἀντικατέστησε EwpDi, v. ad XIII 1, 5 6. 7 διοικήσειν ante
ἐπὶ C 7 διαπρέψαντα DE ἀνέκλητον D 8 καὶ ante τὴν
om. DE ἀνέθετο πρόνοιαν ARwp (v. Scylitz. p. 645, 1), οἰκono-
μίαν ἀνέθετο BCWo lat. 9 ἐπίστευσεν E ἃ BC 10 θέλων C
12 προκεχειρίστο Ewp 14 post λαληθεῖεν add. καὶ λυθεῖεν (λη-
θεῖεν E, corr. Ew) Rwp, v. Scylitz. p. 645, 7 15 τε EwpDi
16 μοί p*

mutata sententia eiulavit eiusque corpus ab exilio revocatum in
monasterio ab illo condito honorifice reposuit, nepotibus eius pri-
9 stina dignitate restituta. Ecclesiae vero praesidem et protovestiarium
Constantinum Lichudem praefecit, virum longum per tempus
in administrandis rebus communibus cum laude versatum specta-
taeque fidei, cui Monomachus etiam Manganorum cura commissa
10 tabulas de illorum immunitate commiserat. Quas cum sibi vindicare
Comnenus conaretur, commentum improbitatis plenum ex-
11 cogitat ac partum quendam diabolicae mentis edit. Nam cum
Lichudes per suffragia electus ac sacerdos iam creatus esset,
arcano eum monet dici quaedam, quae a patriarchali officio illum
arcerent, quae nisi in synodo agitarentur, eum pontificem ungi
12 non posse. "Verum si mihi tradideris" inquit "Manganorum

- σθῆναί σε." συνιδὼν οὖν ὁ Λειχούδης ὥς οὐκέτι αὐτῷ εἰς 13
 D IV 195 τὴν προτέραν ἐπανελθεῖν κατάστασιν ἔξεστιν, οὕτω δὲ μένειν
 δι' αἰσχύνης ποιούμενος, φέρων δίδωσι τὰ αἰτούμενα, καὶ οὕτω C
 παραχωρεῖται τελεσθῆναι τὴν ἀρχιερατικὴν τελετήν.
 5 Ὁ δὲ Κομνηνὸς κατὰ τῶν Οὐγγρων καὶ τῶν Σκυθῶν, 6
 οἱ Πατζινάκαι λέγονται, ἐκστρατεύσας τοῖς μὲν Οὐγγροις εἰρήνην
 αἰτησαμένοις ἐσπέισατο. κατὰ δὲ τῶν Σκυθῶν δρομήσαντι οἱ 2
 μὲν ἄλλοι ὑπέκνυσαν καὶ εἰρήνευσαν (οὐ γὰρ ὑφ' ἑνα πάντες
 ἡγεμόνα ἐτάτιοντο), εἰς δ' αὐτῶν ὁ Σελτέ θρασυνθεὶς καὶ μοῖρα
 10 τῆς τῶν Ῥωμαίων δυνάμεως συμβαλὼν ἤττητο καὶ τὸ πολὺ
 τῶν οἰκείων ἀποβαλὼν μετὰ τῶν περιλειφθέντων ἀπέδρα. ἀνα- 3
 ζευγνὺς δ' ἐκείθεν ὁ βασιλεὺς ἐσκήνωσεν ἐν τῷ Λοβιτζῷ, ἥδη D
 τοῦ τέλους ὄντος ἔγγος τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός. ὄμβρου δὲ 4
 ἑλγδαίου καταρραγέντος καὶ χιόνος πεσοῦσης πρὸ ὥρας πολλῆς,
 15 τῆς ἑπτοῦ τε τὸ πλέον διέφθαρτο καὶ στρατιῶται πολλοὶ τῷ W III 215
 ψύχει κεκινδυνεύκασιν, καὶ ποταμοὶ δ' ὑπερχεῖλεις γεγονότες καὶ
 πελαγίσαντες τὰ ἐπιτήδεια σφῶν ἀθρόον παρέσυραν, ὥς καὶ
 τῷ στρατιωτικῷ καὶ τοῖς ὑποζυγίοις αὐτοῦ τὰ ἀναγκαῖα ἐπι-
 5 οὐ ἐξεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς (ἐκστρατεία C) κατὰ τῶν Οὐγγρων καὶ
 Πατζινάκων CE

6 πατζινάκοι B 8 post ἑνα add. καὶ p* invitis ARw 9 σελτέ
 RwpDi Scylitz. p. 646, 2, σελτέ D, σελτ' A 10 τὸ om. BC
 τὸ πολὺ] πολὺς ex πολὺ mut. B 11 περιλειφθέντων (sic) A
 12 λοβιτζῷ Rw Scylitz. p. 646, 10, v. Ann. Comn. I p. 167, 13, Glyc.
 p. 602, 11, Ephraem. 3252, Λοβιτζῷ p, λυβιστζῷ ADi 13 ὄντος
 om. C σεπτεμβρίου BCwp, v. ad XVI 17, 37

privilegia, criminationes illas neglegam neque impediam, quominus ungare." Lichudes qui videret non licere sibi ad pristinam conditionem redire, sic vero manere turpe esse, propere allatis iis quae petebantur, nemine obstante, pontificio ritu initiatur.

6. Posthaec Comnenus, expeditione contra Ungros et Scythas, qui Patzinacae dicuntur, suscepta, Ungris petentibus pacem concessit, Scythas vero aggressuro ceteri quidem cessere, pacem et ipsi amplexi (neque enim eidem omnes duci parebant), unus vero inter eos Seltes, ceteris audacior, cum parte quadam Romanorum copiarum congressus vincitur et plurimis de suis amissis cum reliquis aufugit. Rex autem castris inde motis sub exeuntem 3 mensem Septembrem Lobitzum concessit; ubi vehementi imbre 4 et nive intempestiva ac maxima plurimi equi perierunt multique milites ex frigore sunt periclitati, cumque flumina exundantia et stagnantia commeatum subito intercepissent, et homines et

δ λιπεῖν. εἶτα τοῦ ὕειν τε καὶ τοῦ νίφειν ἐπὶ μικρὸν παυθέντων
 P II 271 A τῆς βασιλείου σκηνῆς προῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ ὑπὸ δρυὶν ἔστη
 παμμεγέθη, ἐκεῖ που ἐστῶσαν· καὶ τινες τῶν ἐν ὑπεροχαῖς
 6 αὐτὸν περιόστανται. βοῆς δ' ἐν τῷ τόπῳ συμβάσης, μετέστησαν
 τῆς δρυὸς ὁ βασιλεὺς τε καὶ οἱ περὶ αὐτόν, ἡ δ' αὐτίκα ῥιζό- 5
 7 θεν ἐκσπασθεῖσα κατέπεσεν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἐπανελθὼν εἰς
 τὴν μεγαλόπολιν καὶ ἀποτιννὸς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ταύτης τὰ
 8 τομάρτυρι Θέκλα· κατὰ τὴν ἡμέραν γάρ, ἐν ᾗ τελεῖται ἡ μνήμη D IV 19:
 ταύτης, τὸν ἐκ τῆς δρυὸς ἐξέφυγε κίνδυνον. 10

B 7 Ἄλλ' ἤδη ζητέον καὶ ὅπως τὴν βασιλείαν ἀπέθετο, εἰ καὶ
 2 μὴ συμφωνοῦσιν οἱ συγγεγραφοῦτες περὶ αὐτοῦ. ὁ μὲν γὰρ
 πολὺς τὴν γλῶτταν Ψελλὸς ἐν θήραις ἐκείνον λέγει τὸν βασι-
 λέα σχολάζοντα καὶ συχνάκις τὴν δεξιὰν λογοφοροῦν ἐπ' ἄρκτους
 καὶ σῶας ἐπανατείνοντα βληθῆναι πνεύματι ψυχρῷ τὴν πλευρὰν, 15
 3 ἀναφλεγῆναι, εἰς δὲ τὴν ἐπιούσαν νύττεσθαι τὴν πλευρὰν καὶ

1 ὅπως τὸν ἐκ τῆς δρυὸς κίνδυνον ἐξέφυγεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτόν
 CE 11 ὅπως τὴν βασιλείαν ἀπέθετο ὁ Κομνηνὸς καὶ ἐμόνασε, τὸν
 Δούκαν (δούκαν C, v. ad XVII 14, 24) προχειρισάμενος βασιλέα CE

2 ἐπὶ δρυὶν] ὑποδρᾶν D 4 περιόσταντο BC 6 ἐκσπασθεῖσα D
 δ' RwpDi 7 μεγάλην πόλιν Ewp 8 τῷ θεῷ χρησιμότητα Rwp
 post πρωτομ. add. ἀγία E(wp) 9 γὰρ post κατὰ BC 10 post
 κίνδυνον add. ναὸν δὲ πολλὴν κατηγοροῦντα τῆς ἐκείνου προαιρέσεως
 μικροπρέπειαν· ὃν ὁ ἐκείνου καθελὼν ἐξανέστης ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωάννης,
 ὁ τοῦ ἀλεξίου υἱός, σφόδρα μεγαλοπρεπῶς ἀνεδομήσατο εἰς ὄνομα τοῦ
 σωτήρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ BCwp, v. praeef. 11 post ἀπέθετο
 add. οὗτος ὁ ἰσαάκιος BCwp 12 συμφωνοῦσιν C^swpDi 13 post
 γλῶτταν add. ὁ σοφώτατος Ewp, v. ad XVIII 3, 2 14 καὶ om. D
 15 ἀνατείνοντα B 16. 17 ἀνατεῦθεν—πλευρὰν om. D 16 φρίκην
 om. C

5 iumenta rerum necessarium penuria laboraverunt. Ceterum
 pluvia et nive paullisper sedata, rex tabernaculo egressus sub
 magnam quandam quercum in proximo concessit, circumstanti-
 6 bus procerum quibusdam. Orto autem eo loco fragore, et ipse
 rex et sui inde discesserunt, atque arbor statim radicitus evulsa
 7 concidit. Reversus igitur imperator in magnam urbem ad grates
 ob salutem acceptam deo persolvendas intra palatium Theclae
 8 protomartyris aedem condidit, quod eo die, quo illius memoria
 celebratur, illud periculum effugerat.

7. Nunc illud dicendum est, quemadmodum regnum depo-
 2 suerit, etsi scriptores hac de re non consentiunt. Nam Psellus, vir
 ille eloquentissimus, narrat illum venationibus deditum, cum hasta
 saepe et ursos et apros feriret, frigidus vento esse ictum latere,
 3 atque inde perfrixisse et febrem ex imo efferbuisset. Postridie

τὸ ἄσθμα μὴ ἐρρῶσθαι αὐτῷ, καὶ τούτων ἀμφισβητήσιμον
γεγόμενον τὸ βιωσόμενον ἢ καὶ ἀπεγνωκότα τέλεον τὴν ζωὴν, C
καὶ τὸν Δοῦκαν Κωνσταντῖνον τῇ βασιλείᾳ ἐγκαταστήσαντα, πρὸς 4
τὴν κρείττω μετατάξασθαι βιοτήν. ὁ δὲ γε Θρακῆσιος θηρᾶν 5
5 κακείνος τὸν βασιλέα ἱστόρησε περὶ τὴν Νεάπολιν, σὺν δ' ἐπι-
φανῆναί ποθεν τὴν θεᾶν φοικτόν, καὶ τὸν Κομνηνὸν ἐνδεδα-
κότα τῷ ἔπῳ τὸν χαλινὸν διώκειν τὸν σὺν, τὸν δὲ εἰσδύναι
τὴν θάλασσαν γενέσθαι τε ἀφανῆ, ἐν τοσοῦτῳ δὲ ὡς ἐξ ἀστρα- 6
πῆς ἐνοκῆναι λαμπηδόνα τῷ βασιλεῖ, καὶ τῇ ταύτης βολῇ δια-
10 ταραχθέντα τὸν αὐτοκράτορα τοῦ ἔπιου τε ἐκπεσεῖν καὶ κεῖσθαι
παρὰ τῇ γῇ ἀφρὸν τοῦ στόματος ἀποπτύοντα καὶ μὴδὲν τῶν
κατ' αὐτὸν αἰσθανόμενον, ἀκατίῳ δ' ἐκεῖθεν ἐμβιβασθέντα κο- 7 D
μυθῆναι εἰς τὰ βασίλεια καὶ νοσήσαντά τι βραχύ, εἶτα δὴ καὶ
ἀπογνωσθέντα, κείρασθαι τε τὴν τρίχα καὶ ἀντὶ τῆς πορφύρας
15 τραχὺ τρίβωνιον ἀμφιέσασθαι, τὸν Δοῦκαν Κωνσταντῖνον βα-
σιλέα προχειρισάμενον, καὶ οὕτω τῇ τοῦ Στουδίου προσορμίσει 8
μονῇ, κακεῖ τὸ λοιπὸν καταβιῶναι τῆς βιοτῆς ἀναρρωσθέντα
) IV 197 ἐκ τοῦ νοσήματος. ἐβασίλευσε δὲ δύο ἐνιαυτοὺς καὶ μῆνας 9

4 περὶ τῆς νόσου τοῦ βασιλέως καὶ οὗ ἀπεκάρη E 18 οἷος ἦν τὸ ἥθος
δ Κομνηνός CE

1 ἄσθμα CDi, v. XVIII 28, 14 αὐτοῦ DEwp 2 τὸ βιωσόμενον
AD, εἰ βιώσεται RwpDi post βιωσόμενον add. καὶ πυρετὸν ἐκ
τοῦ βάθους ἀναφλεγῆναι D 3 δοῦκαν BCDi, δοῦκα D, v. ad XVII
14, 24 4 κρείττω p* 5 ὁ θρακῆσιος δὲ BC 6 post βασιλέα
add. τοῦτον BCwp 8 τε RwpDi, om. A post ἀφανῆ add.
δν οὐ σὺν οἱ πολλοὶ· φάντασμα δὲ τι δαιμόνιον ἐπιλήφασιν BCwp
δὲ ARw, δ' p*Di 11 παρὰ om. DE 15 βραχὺ D ἀμ-
φιέσασθαι D δοῦκαν AD, δοῦκαν R, δοῦκασιν w*, δοῦκα pDi,
v. ad vs. 3

cum lateris doloribus urgeretur et spiritum aegre traheret, dubia
spe vitae ac potius plane desperata vita, Ducae Constantino regno 4
tradito, vitae melioris institutum amplexum esse. Thracesius 5
autem refert regi prope Neapolim venanti visum esse aprum
horrendum aspectu, quem dum laxatis equo habenis Comnenus
persequatur, in mare demersum evanuisse, atque interim fulgore 6
quodam instar fulguris perstrictum regem equo terrore excussum
et spumam ore reicientem humi attonitum iacuisse, atque inde 7
navicula in regiam vectum, cum paullisper aegrotasset, iam de-
ploratum, raso capillo et purpurae loco aspera lacerna sumpta
atque Duca Constantino rege designato, in Studiense monaste- 8
rium se contulisse, ubi recuperata etiam valetudine vitae reli-
quum exegerit. Regnavit biennium et menses trea, homo stre- 9

τρεῖς δραστήριος ὦν καὶ τὸ ἦθος σοβαρὸν ἐνδεικνύμενος, πρὸς
 πράξεις δξύτατος, στρατηγικώτατος τὰ πολέμα, λόγοις μὲν οὐχ
 ὠμληκῶς, προσέχων δ' αὐτοῖς καὶ τοὺς τούτων τροφίμους
 προσδεχόμενος. αἰτιώμενος δὲ ὅτι τυραννίδι ἐπιχειρήσκειν
 "ὥκνονν" ἔλεγε "τῷ συνδούλῳ δουλεύειν καὶ τῶν εἰκότων μὴ
 τυγχάνειν."

Ὁ δὲ πρόεδρος Κωνσταντῖνος ὁ Δούκας τῆς βασιλείας
 τυχὼν ἀπραγμόνως, ὡς εἴρηται, πολλοὺς τῶν τῆς συγκλήτου
 βουλῆς καὶ τοῦ δημώδους πλήθους εἰς μείζονας ἀξιοματίων
 βαθμοὺς προεβίβασε. καὶ ὅσους δ' ὁ Κομνηνὸς ἀφείλετο τὰς
 οἰκείας τιμὰς (πολλοὶ δ' ἦσαν καὶ οὗτοι), εἰς ταύτας αὐτῶν
 αὐτὸς ἐκείνους ἀποκατέστησεν.

Ἐπιβουλῆς δὲ κατ' αὐτοῦ συσκευασθείσης, μικροῦ δεῖν
 ἐγένετο ἂν ὑποβρύχιος. ἦν μὲν γὰρ ἐν τοῖς βασιλείοις τῶν
 Μαγγάνων, ἐσκέψαντο δὲ οἱ συνομοσάμενοι ὡς εἰ θόρυβος ἐν
 τῇ τῆς πόλεως γεγονῶς ἀγγελθείη αὐτῷ ἀγορᾷ, αὐτίκα διὰ τῆς
 θαλάσσης ἐκεῖνος ἀπελεύσεται πρὸς τὸ μέγα ἀνάκτορον. προ-

7 βασιλεία Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα (δοῦκα D) AO 13 ἐπιβουλὴ κατὰ
 τοῦ βασιλέως καὶ ὅπως ταύτην διέφυγεν CE

4 ἀποδεχόμενος BCEwpDi post ἀποδεχόμενος add. σώφρων τε
 (om. BC) τὰ πρὸς εὐνήν. λέγεται γὰρ ποτε νοσήσαι (γὰρ νοσήσαι ποτε
 BC) τῆς οἰκίας ἀποδημῶν, καὶ παρὰ τῶν λατρῶν γυναικὶ μιγῆναι πρὸς
 θεραπείαν τῆς νόσου προτρέπεσθαι, τὸν δὲ μὴ ἀνασχέσθαι ἑτέρα πλη-
 σιάσαι παρὰ τὴν σύνοιον BCE(wp), v. praef. δτι] δ D ἐπι-
 χειρήσκειν RwpDi, ἐπιχειρήσκει AD, v. ad XIII 1, 5 5 μὴ ante
 τῶν BC 7 δὲ πρόεδρος A, πρόεδρος δὲ Ewp, πρόεδρος τοίνυν D,
 πρόεδρος R δούκας CDi, v. ad XVII 14, 24 11 καὶ om. B
 οὔτος D εἰς] καὶ D 12 ἐκεῖνος B ἀπεκατέστησεν D, v.
 ad XVIII 5, 9 14 | ὑποβρέφους D 15 συνομοσάμενοι O
 16 τῆς alterum om. D 17 ἀπελεύσεται δ κρατῶν BC 17. p. 675, 1
 προωκονόμη τὸ δ' D

nus, ingenio arroganti, in robus gerendis celerrimus, rei bellicae
 peritissimus, in litteris non quidem versatus, sed litterarum stu-
 diosus et doctorum amans. Cum ei regni affectatio obiceretur,
 "Dubitabam" inquit "conseruo servire neque iusta consequi."

8. Praeses CONSTANTINVS DVCAS imperio nullo labore, ut
 dictum est, potitus multos senatorii ordinis et plebeiae condi-
 tionis ad altiores dignitatum gradus evexit; atque etiam quotquot
 Comnenus honoribus spoliaret, qui multi fuerunt, in integrum
 restituit.

3 Neque vero multum afuit, quin per insidias submergeretur.

4 Nam cum in Manganico palatio ageret, coniurati ratione inita,
 si tumultus in foro urbano ortus nuntiaretur, eum mari in ma-
 gnā regiam statim transiturum esse, curarant, ut regia trirēmis

φκονόμητο δ' αὐτοῖς μὴ εἶναι τὴν βασιλικὴν τριήρη ἐκεῖ καὶ τοὺς
 ἐκείνης οἰακοστρόφους, οὓς πρωτοκαράβους ἢ δημιούδης λέγει
 φωνή. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ὡς τὸν θόρυβον ἠγνωσίατο, ἀπιέναι 6
 δεῖν ἔκρινε τῶν ἀνακτόρων ἐνθῦ. ἐπεὶ δ' οὐχ εὗρηται ἡ βα- 7
 5 σιλικὴ τριήρης ἐκεῖ, εἰς τὸ τυχὸν ἐμβεβήκει ἀκάτιον· ἀπιόντος
 δὲ ἀνεφάνη καὶ ἡ ναὺς ἡ βασιλείος καὶ εἰρεσία πολλῇ σὺν ὀρμῇ
 σφοδρὰ τὸ δρόδιον τέμνουσα πρὸς τὸ πλοιαρίον, ὅπερ ὁ βασι- C
 λεὺς ἐμβεβήκει, πρὸς τῶν πηδαλιούχων ἰθύνετο. ἦν δ' αὐτοῖς 8
 τὸ βουλόμενον ἐπιβιάσαι τὴν τριήρη τοῦ πλοιαρίου, ἔν' αὐτὸ
 D IV 198 καταδύσῃ καὶ σὺν τῷ βασιλεῖ ποιήσῃται ὑποβρύχιον. ὡς δ' 9
 εἶδον τὴν τῆς τριήρους ἐπιφορὰν οἱ τῷ κρατοῦντι συμπλέοντες,
 ἀνέκραζάν τε καὶ ἐπέχρην θρασύτερον ἐξεβόησαν καὶ μετατρέ-
 πειν τοὺς οἰάκας. ταῖς γοῦν ἐκείνων βοαῖς ὥσπερ ἐμβροντη- 10
 θέντες οἱ ἐπὶ τῶν οἰάκων (θείας δ' ἦν τὸ ξύμπαν προμηθείας)
 15 ἀπεδειλίασαν. καὶ οὕτως τὸν κίνδυνον ὁ βασιλεὺς ἐκφυγὼν 11
 ὅπως τε καὶ παρ' ὧν ἡ ἐπιβουλὴ συνεσκεύαστο ἔγνω καὶ τοὺς
 αἰτίους ἡμύνато στερήσει μόνῃ τῶν οὐσιῶν.
 Οὗτος ὁ βασιλεὺς ἡῦχει μὲν ὡς ἐπὶ προγόνοις τοῖς πάλαι 12 D
 τῇ τῶν δουκῶν κεκλημένους ἐπωνυμίᾳ, τῷ Ἀνδρονίκῳ δηλαδὴ
 20 καὶ τῷ Πανθηρίῳ καὶ ἐπὶ τούτοις τῷ Κωνσταντίνῳ. ἀλλὰ 13

1 τριήρη p* 2 ἐκείνη B οὓς om. D 3 post φωνῇ add.
 τῆς συνωμοσίας μετέχειν ἀπονδύσαντες Rwp 4 δεῖν om. D εὗρητο
 Rwp 7 σφοδρὰ BC(wpDi) ὥπερ R(wp) 9 ἐπιβιάσαι RwpDi,
 ἐμβιάσαι A πλοῖον B 9.10 πλοιαρίου δύση
 C, lac. suppl. Cw 11 φορὰν D 13 σὺν DEwp ἐμβροτη-
 θέντες D 14 οἱ om. E 15 οὕτω DEwpDi, v. ad XIII 6, 16
 16 καὶ prius om. E 17 μόνῃ om. BC 18 ἡῦχει μὲν οὖν οὗτος δ β BC

eiusque gubernatores, qui protocarabi vulgo nominantur, illic
 abessent. Audito tumultu rex recta in regiam abeundum esse 6
 censuit. Sed cum regia triremis illic non inveniretur, proximum 7
 lembum conscendit; inter navigandum vero navis quoque regia
 apparuit, quae frequenti remigio et impetu fluctus vehementer
 secans a gubernatoribus recta ad lembum dirigebatur, eo con- 8
 silio, ut illo suppresso rex emergeretur. Iis vero, qui cum eo 9
 vehebantur, exclamantibus et confidentius vociferantibus, ut in-
 hibitis remis gubernacula converterent, gubernatores velut atto- 10
 niti, deo ita volente, paruerunt. Sic periculo evitato rex, quo 11
 pacto et a quibus paratae essent insidiae, cognovit ac fontes
 bonis dumtaxat adeptis ultus est.

Etai autem ex veterum Ducarum Andronici et Pantherii et 12
 Constantini familia se ortum esse gloriabatur, tamen eam familiam,
 cum Constantinus, ut dictum est, regnum affectasset, Constantino 13

9 Καὶ τὰ μὲν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον οὕτως εἶχον κακῶς,
τὰ δ' ἐσπέρια καὶ ταῦτα κυκλῶς ἔπασχε διὰ στρατιωτῶν καὶ
2 σπάνιν καὶ ἀχρεϊότητα. τοῦ γὰρ τῶν Οὐζῶν ἔθνους (Σκύθαι
D δὲ τοῦτο ἐστὶ τῶν Πατζινάκων καὶ κατὰ γένους ὑπεροχὴν καὶ
κατὰ πλῆθους ὑπερβολὴν παρὰ τοῖς Σκυθικοῖς προτιμώμενον 5
ἔθνεσι) τὸν Ἰστρον παγγενῇ διαβαίνοντος, ἐπειράθησαν μὲν οἱ
τῶν παριστρῶν πόλεων ἄρχοντες (ἦσαν δὲ οὗτοι ὁ μάλιστα
Νικηφόρος ὁ Βοτανειάτης καὶ ὁ μάλιστα Βασίλειος ὁ Ἀπο-
κάτης) ἀπειρῆσαι αὐτοῖς τὴν διάβασιν, οὐ μέντοι γε ἡδυνήθησαν.
3 ἀλλὰ συμμίξαν σφίσι τὸ βάρβαρον τὴν τε συνοῦσαν αὐτοῖς κατ- 10
ηγωνίσαστο στρατιὰν καὶ τοὺς εἰρημένους ἄνδρας καὶ ἄμφω D IV 20
δορυαλώτους ἀπήγαγον καὶ διαβάντες τὸν Δάνουβιν τὴν περὶ
4 αὐτὸν χώραν ἐπλήρωσαν ἅπασαν. ἦσαν γάρ, ὡς λόγος, ὑπὲρ
ἑξήκοντα χιλιάδας οἱ αἰρεῖν ὅπλα δυνάμενοι· ὅθεν δομώμενοι
P II 274 A τὴν τε Μακεδονίαν ἐληίζοντο καὶ μέχρις Ἑλλάδος προήεσαν. 15
5 ταῦτα ἀθυμῖαν ἐνεποιεῖ τῷ βασιλεῖ, συλλέξει δὲ δυνάμεις ὥκει
6 καὶ ἀνεβάλλετο, ἵνα μὴ πρόηται ὀβολόν. ἐκεῖνος δ' ἔλεγεν ὅτι
ἀκαταγώνιστον τὸ ἔθνος ἐστί· πρέσβεις δὲ πρὸς τοὺς αὐτῶν

3 περὶ τοῦ ἔθνους τῶν Οὐζῶν C, περὶ τοῦ τῶν Πατζινάκων ἔθνους καὶ
ὅπως ἀπώλετο E

4 δὲ AR, δὲ καὶ C, καὶ Bwp γένος C, corr. Cw 5 πλῆθος
C, corr. Cw 6 οἱ οὐ E 7 δ' RwpDi 10 τὸν C, τὸ corr.
Cw κατηγωνίσαντο DE 12 δορυαλώτους Di, v. ad XIII 8, 3
δάνουβιν BEw, δούναβιν duoP 13 αὐτὸν RwpDi, αὐτῶν AC
ἐπλήρωσεν C ὁ λόγος Ewp, ὁ πολὺς λόγος BCWo lat. ὑπὲρ
AD, ὑπὸ RwpDi 14 χιλιάδες C δυνάμεις (punctis notatum)
D 15 προσήεσαν D 17 δὲ C 18 αὐτῶν RwpDi, αὐτὸν A

9. Sicut in Oriente, ita in Occidente omnia male se habebant
2 ob militum et paucitatem et ignaviam. Uzos enim (est autem
haec Scythica gens, quae Patzinacis et generis praestantia et
multitudine inter populos illos antefertur) Istrum cum uxoribus
et liberis traicientes magister Nicephorus Botaniates et magister
Basilus Apocapes, finitimarum urbium praefecti, transitu pro-
3 hibere frustra conati, victis legionibus, ambo capti sunt et abducti
a barbaris, qui Danubio superato omnem eius tractum comple-
4 verunt. Nam dicunt eorum, qui arma ferre possent, ultra LX
milia fuisse; inde progressi ex Macedonia praedas agebant et in
5 Graeciam usque penetrabant. Quae etsi regi molesta erant,
6 tamen conscribere copias dubitabat, ne obolum impenderet; sed
cum dicere soleret gentem illam non posse superari, per legatos
missis muneribus pacem ab eorum ducibus redimere studebat.

ἡγεμονεύοντας ἑσταλκῶς μετὰ δώρων ἐπειράτο τούτοις πείσαι
 τὸ βάρβαρον σπείσασθαι. πάντων δὲ ἀναφανδὸν λοιδορουμένων 7
 τῷ βασιλεῖ ὥς διὰ φειδωλίαν μὴ κατὰ τῶν βαρβάρων ἐπεξιόντι,
 τῆς μὲν πόλεως ἐξεδήμησε, περὶ δὲ Χοιροβάχους ἐσκήνωσεν,
 5 οὐ πλείους, ὥς λέγεται, τῶν ἑκατὸν πενήκοντα μεθ' ἑαυτοῦ
 ἐπαγόμενος, φροντίζων δὲ περὶ στρατεύματος συλλογῆς. ἐν
 τούτοις δ' ἡγγέλη αὐτῷ ἡ τοῦ ἔθνους καταστροφή. ἐνσκήψαντος 8 B
 γὰρ ἐκείνῳ λοιμοῦ, καὶ κακωθέντι σφοδρῶς ἐξ αὐτοῦ οἱ τε
 Πατζινάκαι καὶ οἱ παρακείμενοι Βούλγαροι ἡσθενηκότε ἐπέθεντο
 10 καὶ ἄρδην αὐτὸ διεφθάρκασιν, μόλις τῶν ἡγεμόνων μετ' ὀλίγων
 δυνηθέντων διαβῆναι τὸν Ἰστρον. ἦν δὲ τὸ σύμπαν τοῦ στρα- 9
 τηγῆματος τῆς θείας δυνάμεως· ἀπογνοὺς γὰρ ὁ βασιλεὺς πάν-
 τοθεν πρὸς τὸ θεῖον κατέφυγε, δάκρυσι καὶ συντριβῇ καρδίας
 τούτου δεόμενος καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἐκκαλούμενος ἀρωγῇ.
 15 Ταῦτα δ' ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει ἐπράχθη τῆς βασιλείας τούτου 10
 τοῦ αὐτοκράτορος. πρὸ δὲ τούτου σεισμὸς ἐγένετο μέγας κατὰ 11
 τὴν γῆν τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, ὅφ' οὐ καὶ ναοὶ καὶ οἰκίαι C

15 περὶ σειμοῦ καὶ ἀστέρος (κ. ἀστ. om. C) CE

1 μετὰ δώρων ἑσταλκῶς Ewp 2 τὸ AR, τὸν w*p δ' B δο-
 ρουμένων | D 3 φειδωλίαν p* 4 ἐξεδ. μὲν τῆς πόλεως BC
 5 ante τῶν add. στρατιώτας Rwp ἑαυτῷ C, corr. Cw 6 post
 ἐπαγόμενος distinguunt w*p συλλογῇ B post συλλογῆς di-
 stinguunt Di 7 ἡγγέλη A, ἡγγέλη RDi, ἡγέλη C, ἡγγέλη w*p,
 v. I p. 109, 21. 116, 8. 134, 22 cet. post ἔθνους add. ἄφνω
 BCWo lat. 8 λιμοῦ mutat ex λοιμοῦ C καὶ RwpDi, om. A
 9 πατζινάκοι (sic) E 12 πανταχόθεν DEwp 13 post δάκρυσι di-
 stinguunt w*p 14 καὶ om. C, suppl. Cw 15 τ. βασιλείας
 ἐπράχθη τούτου Rwp, τ. βασιλείας τούτου ἐπράχθη C 16 πρὸς E
 δ* post τούτου C 17 εἰκοσὴν τρίτην RwpDi σεπτεμβρίου
 B*wp, v. ad XVI 17, 37

Sed cum rex palam ab omnibus conviciis laceraretur, quod reten- 7
 tus tenacitate contra barbaros non proficisceretur, urbem egressus
 ad Choerobacchos castra fecit, cum non plures, ut fertur, CL
 secum haberet conscribendarum copiarum studiosus. Tum ei
 gentis illius nuntiatur excidium. Nam cum illi saevissima pesti- 8
 lentia graviter essent afflicti, Patzinacae et Bulgari finitimi de-
 bilitatos aggressi funditus deleverunt, ducibus cum paucis aegre
 ultra Istrum elapsis. Fuit autem tota res divinae potentiae; nam 9
 rex omni humana ope desperata ad deum confugerat, cum lacri-
 mis et animo submisso illius auxilium flagitans.

Haec sexto eius regni anno acta sunt; quem magnus terrae 10. 11
 motus die XXIII. mensis Septembris antecessit, quo et templa et

- 12 *πολλαχοῦ ἡρειπώθησαν. ὅτε καὶ τὸ κατὰ Κύζικον Ἑλληνικὸν*
κατέπεσε τέμενος, ἔργον κάλλιστόν τε καὶ θαύματος ἄξιον, καὶ D IV 20
ὁ ἐν Νικαίᾳ τῶν ἁγίων πατέρων μέγιστός τε καὶ περιώνυμος
κατεσείσθη ναός.
- 13 *Κατὰ δὲ τὸν Μάϊον μῆνα τῆς δ' Ᾱ κομήτης ὥπτο ἀστὴρ 5*
14 *κατόπιν τοῦ ἡλίου πρὸς δύσιν ἰόντος. ἦν δὲ πρότερον μὲν*
κατὰ σελήνην πλήρη τὸ μέγεθος, εἶτα κόμην ὥσπερ ἐκφύων
ἐμειοῦτο καὶ καθ' ὅσον τὰ τῆς κόμης ἠδῆάνετο, ἡλαττονοῦτο
W III 218 15 *τὸ μέγεθος. πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν τὰς ἀκτῖνας ἀπέτεινεν, ἐφ'*
D ἡμέρας φαινόμενος τεσσαράκοντα. 10
- 16 *Τοῦ πατριάρχου δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Λειχούδη ἐπ' εἴη*
τέσσαρα καὶ μῆνας ἕξ τὴν ἐκκλησίαν ἰθύναντος καὶ μεταθε-
μένου πρὸς ἑτέραν ζωὴν, Ἰωάννης δ' Ξιφιλῖνος εἰς τὸν ἀρχι-
17 *ρατικὸν τῆς Κωνσταντίνου θρόνον ἀνάγεται, δς ἐκ Τραπεζοῦντος*
μὲν ὠρμητο, πεπαίδευτο δὲ παιδείαν λόγων παντοδαπῶν καὶ 15
18 *τοῖς ἐξόχοις τῆς συγκλήτου συνηριθμῆται. πάντα δ' ἐκονοίως*
λιπὼν, τοῖς κατὰ τὸν Ὀλυμπον προσφοιτήσας σεμνείοις κείρεται
τε τὴν κόμην καὶ τὸν μοναχικὸν ὑπέρχεται βίον, ἔνθα καὶ
- 11 *περὶ πατριαρχῶν CE*
- 2 ante κάλλ. add. γὰρ C τε om. C θαυμάσιον C ante καὶ
alterum add. ὅτε C 5 μαῖον p* τετάρτης ἰνδικτιῶνος OwpDi, ἰδ'
ἰνδικτιῶνος Scylitz. p. 658, 7 vix recte; cum Zonara facit Mich.
Attaliot. p. 91, 17 6 ἰόντας E 9 ἀκτῖνας AR, ἀκτῖνας B^{swp}Di
10 ἡμέρας B 14 κωνσταντινουπόλεως Ewp 16 post συγκλήτου
add. βουλῆς Rwp συνηριθμῆτο RwpDi δὲ EwpDi 17 post
λιπὼν add. καὶ BCwp μοναστηρίοις BC κείρεται D 18 τε
om. BC μοναχικὸν RwpDi, μοναδικὸν BC, μοναχικὸν A

12 aedes multis locis conciderunt. Tum Cyzici gentile fanum, opus pulcherrimum et admirandum, corruit, et Nicaeae sanctorum patrum maximum et celebre templum deiectum est.

13 Mense vero Maio, quarta indictione, stella crinita apparuit
14 solem occiduū sequens; quae principio magnitudine lunae plenae par, deinde veluti coma enata minuebatur ac tantum de-
15 crescebat, quantum illa augebatur. Conspectus est per dies XL, radiis Orientem versus conversis.

16 Cum patriarcha Constantinus Lichudes, ecclesia per annos
IV et menses VI gubernata, in alteram migrasset vitam, Ioannes
17 Xiphilinus in pontificiam Cpoleos sedem evehitur, Trapezunte
ortus, vir omni doctrinae genere eruditus et in praecipuos sena-
18 tores relatus. Qui omnibus rebus sua sponte relictis, coma rasa,

συχρὸν διανύσας χρόνον ἄξιος ἐκρίθη τοῦ θρόνου τοῦ πατρι-
αρχικοῦ.

Ὁ δέ γε βασιλεὺς νόσῳ ληφθεὶς καὶ ταύτῃ κάμνων ἐπὶ 19
μακρὸν καὶ ταλαιπωρούμενος καὶ ἤδη κατεργασθεὶς καὶ ἀπαρ- P11275 A
5 αἵτητον αὐτῷ γνὸς ἐπιέναι τὴν τελευτήν, τὴν μὲν βασιλείαν
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καταλέλοιπε τρισὶν οὖσιν, οὗς αὐτῷ ἡ σύνοι-
κος Εὐδοκία ἐγένετο, τοὺς δύο τὸν Μιχαήλ τε καὶ τὸν Ἀνδρό-
νικον ἰδιωτεύοντι ἔτι, τὸν δὲ Κωνσταντίον βασιλεύσαντι καὶ
αὐτὴ Αὐγούστα ἀναρρηθεῖσα. ὅθεν οὗτος καὶ πορφυρογέννητος 20
10 ἦν, δν αὐτίκα καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τοῖς βασιλικοῖς παρασήμεοις
ἐκόσμησεν, εἶτα καὶ τοὺς λοιποὺς ἀνηγόρευσε. τούτους μὲν οὖν 21
D IV 202 ἐπέστησε τῇ ἀρχῇ, αὐτοῖς δὲ τὴν μητέρα βασιλίδα τε καὶ τρο-
φὸν καὶ κυρίαν, τὸ ξύμπαν εἰπεῖν, καταλέλοιπεν, ἐπ' αὐτῇ τὴν
τῆς βασιλείας μεταχείρισιν ποιησάμενος, δοκούσῃ αὐτῷ σώφρονί B
15 τε καὶ πρὸς παίδων ἀναγωγὴν δεξιᾷ καὶ πεφυκνίᾳ πρὸς πρα-
γμάτων διοίκησιν, πρότερον ὅρκον ἐξ αὐτῆς ἀπαιτήσας ἔγγρα- 22
φον ὡς οὐ πρὸς γάμον ἐλεύσεται δεύτερον. τὸ δ' ἔγγραφον 23

3 δι νουήσας δ βασιλεὺς καὶ ἐκλείπων τοῖς υἱοῖς τὴν βασιλείαν κατέλιπε,
κάκεινους τὴν μητέρα ἐπέστησεν, ὁμόσασαν ἐγγράφως μὴ δευτερογαμῆσαι C

1 διαρκέσας C ἀρχιερατικοῦ D 6 τοῖς υἱοῖς om. Ewp αὐτοῦ
om. BC οὖσιν AR, οὖσιν E, υἱέσιν wp 7 post τοὺς add. μὲν

RwpDi τε om. Ewp 8 κωνσταντίον O, κωνσταντῖνον EwpDi, v. I. Segerum *Nikeph. Bryennios* Monach. 1888
p. 122 9 αὐγούστα RwpDi, αὐγούστα A, v. ad XIII 23, 27
post οὗτος add. μόνος BCwp καὶ om. w*ρ πορφυρογενήτης
E, πορφυρογενήτης wpDi 11 ἀνηγόρευσε RwpDi, ἀνηγόρευσεν
A, v. ad XIII 1, 5 οὖν intra lineas add. A 13 καταλέλοιπε
EwpDi, v. ad XIII 1, 5 αὐτὴν E 14 δοκούσης C 15 ἀγωγὴν
RwpDi δεξιᾷ O(wpDi), δεξιᾷ E, δεξιᾷ corr. ex δεξιᾷ A

Olympica monasteria frequentavit, solitariam vitam amplexus;
ubi cum diu permansisset, patriarchica sede dignus est habitus.

At rex gravi et diuturno morbo oppressus, cum iam nullam 19
mortis fugam esse cerneret, regnum tribus filiis reliquit, quorum
duos Michaëlem et Andronicum Eudocia tum privato, Constantium
vero regi pepererat, cum et ipsa Augusta esset appellata. Unde 20
is porphyrogenitus fuit ab eoque statim prae ceteris regni in-
signibus ornatus; post etiam reliquos designavit. Atque eos qui- 21
dem regno praefecit, ipsis vero matrem reginam et nutricem et,
ut paucis complectar, dominam reliquit, mandata regni admini-
stratione, quod sibi modesta videretur nec minus ad res tractandas
apta, quam ad liberos educandos ingeniosa. Sed prius scriptum 22
iusiurandum ab ea exegit, quo promitteret se a secundis nuptiis
temperaturam. Ea syngrapha ab illa firmata patriarchae custo- 23

- παρ' ἐκείνης βεβαιωθὲν τῷ πατριάρχῃ ἐδόθη φυλαχθησόμενον·
 ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς συγκλήτου βουλῆς ἅπαντες ἐγγράφως κατέθεντο
 μὴ ἂν ποτε βασιλέα ἕτερον ἀνειπεῖν, εἰ μὴ τοὺς παῖδας αὐτοῦ.
 24 ἐπὶ τούτοις ὁ μὲν ἐξέλιπε, βασιλεύσας ἐπὶ πρὸς τῷ ἡμίσει
 25 ἑναυτοῦς, ζήσας δ' ἐξήκοντα ἢ καὶ τι τούτων ἐπέκεινα. τὸν 5
 μέντοι ἀδελφὸν αὐτοῦ Καίσαρα βασιλεύσας ἐτίμησε καὶ σύμ-
 C 26 βουλὸν εἶχε καὶ τῶν μυστηρίων συνίστορα. λόγοις δὲ οὐχ
 ὠμυληκῶς ἡγάπα τούτους καὶ τοὺς λογίους ἐσέβετο, καὶ ἔλεγε
 27 βούλεσθαι μᾶλλον ἐκ λόγων ἢ τῆς βασιλείας γνωρίζεσθαι. τοὺς
 δ' ἐπιβούλους αὐτοῦ μὴ ἄλλως κακῶς διαθήσειν ἐφασκεν ἢ 10
 μόνον ὡς ὠνητοῖς κεχρησθαι αὐτοῖς, ὡς τῶν νόμων αὐτῶν
 τὴν ἐλευθερίαν ἀφελομένων.
 10 Κατὰ γοῦν τὰς τοῦ τελευτήσαντος βασιλείας διαταγὰς ἢ
 τε βασιλὶς Εὐδοκία καὶ οἱ παῖδες ἐκείνου τῆς βασιλείας ἦσαν
 D διάδοχοι καὶ ἡ βασίλισσα τὴν τῶν κοινῶν μετακεχειριστο πρό- 15
 νοιαν τῶν νύεων κατάρχουσα καὶ ἐπὶ βήματος σὺν ἐκείνῳς
 2 προὑκάθητο, μεσεύουσα μὲν αὐτῇ, ἐκείνους δὲ παρακαθίζουσα
 ἐκατέρωθεν, οὕτως ἐν ἀρχαιεσσίαις, οὕτως ἐν ζητήσεσι πολιτι-

4 τελευτὴ Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ Δούκα C 13 βασιλεία τῆς βασι-
 λίδος (δεσποίνης A, τ. βασ. om. D) Εὐδοκίας καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ
 (καί—αὐτοῦ om. C) ACD, βασιλεία τῶν παίδων Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα B

2 ἐγγραφός E 3 παῖδας Ewp 4 ἐπὶ om. w* p invitis AR
 ἡμίσει RwpDi, ἡμίση (s. acc.) A 10 ἢ AR, εἰ w* p 11 ν. αὐτῶν A,
 ν. αὐτοῦς Rwp Scylitz. p. 660, 3 (Psell. p. 270, 11), ν. αὐτοῖς Dp 13 τς
 C, τὰς corr. Cw 14 ἐκείνου] αὐτῆς DEWo lat. 17 μισεύουσα
 C, corr. Cw αὐτῇ Ewp 18 πολιτικῶν RwpDi, πολιτικαῖς A,
 v. Psell. p. 271, 2

dienda est tradita; sed et senatores omnes iureiurando adacti
 24 scripto promiserunt se non alium regem nisi liberos ipsius crea-
 25 turos. Quibus rebus peractis obiit, postquam regnavit annos VII
 cum semestri, vixit LX et amplius. Ceterum fratrem suum vivens
 Caesarem appellarat et consiliarium habuerat et arcanorum con-
 26 scium. Quamvis autem indoctus esset, tamen doctrinam amabat
 et eruditos colebat, dicere solitus se malle ex doctrina nobilitari
 27 quam regno. Insidiatores suos dicebat se non aliter male tracta-
 turum, quam pro mancipiis utendo, quod leges iis libertatem
 eriperent.

10. Ex testamento igitur defuncti regis regina EUDOCIA
 cum eius liberis et imperio successit et rerum communium tracta-
 2 tionem suscepit, filiorum quasi magistra, atque una cum iis pro
 tribunali sedebat, medium ipsa occupans, illis utrimque assiden-
 tibus; sic in comitiis, sic in quaestionibus controversiarum civi-

κῶν ὑποθέσεων, οὕτως ἐχρημάτιζον πρέσβειν, οὕτως ἐν συν-
ήθεσι προόδοις προήεσαν.

Οἱ δὲ τὴν ἑῴαν ληϊζόμενοι βάρβαροι οὐκ ἐπαύοντο τὰς 3
D IV 203 ὑπὸ Ῥωμαίους κατατρέχοντες χώρας καὶ ταύτας δοσιμέραι σινό-
5 μενοι. οἱ γὰρ στρατιῶται, ὥς ἤδη μοι εἴρηται, διὰ τὴν τοῦ 4
βασιλέως γλισχρότητα ὠλιγώθησάν τε καὶ ἐκακώθησαν. καὶ 5
εἴ τινες δ' ἦσαν ἔτι στρατείας ἐχόμενοι, κἀκεῖνοι ἀντεπεξίεναι WIII 219
τοῖς πολεμίοις ἦσαν ἀπρόθυμοι, τῶν συνήθων θυωνίων στεροῦ-
μενοι. ὅθεν οἱ βάρβαροι ποτὲ μὲν τῇ Μεσοποταμίᾳ ἐφῆδρουν, 6
10 ποτὲ δὲ τὰ περὶ τὴν Μελιτηνὴν ἐπόρθουν, ποτὲ δὲ τὴν Κίλκ- PII 276 A
κίαν ἐσίνοντο, καὶ ἄλλοτε τοῖς Καππαδόκαις ἐπῆεσαν καὶ τοῖς
κατὰ Κοίλην Συρίαν ἐνίοτε. ταῦτα τῇ βασιλίᾳ καταγγελλό- 7
μενα θόρυβον ἐνεποίει, καὶ βασιλέως πολλῶν λεγόντων δεῖσθαι
τὰ πράγματα, δείσασα ἐκείνη μὴ τὸ κοινὸν βασιλεῖα τινὰ προ-
15 στήσεται ἑαυτοῦ, καὶ οὕτως αὐτὴ καὶ οἱ παῖδες τῆς βασιλείας
ἐκπέσωσιν, ἔκρινεν αὐτὴ τίνα ἐπαγαγεῖν τῇ ἀρχῇ, ἵνα καὶ ἑαυτῇ
καὶ τοῖς τέκνοις διατηρήσῃ τὸ κράτος καὶ μείνῃ αὐτοῖς ἀν-
αφαίτερον. οὐ γὰρ δι' ἀκολασίαν αὐτὴν φασιν οὐδ' ἡττηθεῖσαν 8
ἡδονῆς ἑαυτῇ προσαρμόσαι τὸν Διογένη, ἀλλ' ὥς ἄνδρα δρα-

12 οὐ ἡ βασιλὶς Εὐδοκία βασιλεῖα τοῖς πράγμασιν ἐπιστῆσαι ἐβουλεύσατο C

1 ἐχρημάτιζε D 5 εἴρηται] XVIII 8, 18 7 ἔτι RwpDi, ἔτη A
10 μελιτηνὴν AO Scylitz. p. 661, 4, μελιτηνὴν Ewp 11 ἐσίνωντο
mutat ex ἐσίνοντο B 12 καταγγελλόμενα w^p invitis AR^s
14. 15 ἐκείνη—αὐτὴ om. D 14 προστίθεται C 15 αὐτὴ RwpDi,
αὐτῇ A 16 αὐτῇ D 17 ἀναφέρειν D 19 διογένην Rwp,
v. ad § 26

lium, sic in audiendis legationibus, sic in pompis sollemnibus se gerebant.

Neque vero barbari Orientem diripere soliti Romanas provin- 3
cias incursare et in dies vexare desistebant, militibus, ut iam 4
dixi, tenacitate regis et imminutis et afflictis. Quodsi qui tum 5
restabant militiae dediti, etiam ii propter negata solita stipendia
minime erant alacres ad configendum cum hostibus. Unde bar- 6
bari alias Mesopotamiae imminebant, alias Melitenes confinia
vastabant, alias Ciliciae nocebant, alias Cappadociam invadabant,
nonnunquam etiam Coelesyriam. Quae nuntiata reginam tur- 7
babant, cumque multi dicerent res requirere regem, verita, ne
quando, rege a republica creato, ipsa et liberi regno exciderent,
ipsa censuit aliquem sibi esse asciscendum, ut ea ratione et sibi
et liberis potestatem tueretur inviolatam. Negant enim eam 8
Diogeni nupsisse perductam libidine aut studio voluptatis, sed

Β στήριον καὶ τὰ πολέμια δόκιμον καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπαράμυλλον
ἐπιστῆσαι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ, ἔν' ἡ βαρβαρική φορὰ ἐπισχεθεῖη
ποσῶς, αὐτοῦ τούτοις ἀντερείσαντος τοὺς βραχίονας.

- 9 Ἦν δ' ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ τῶν ἐκ γένους λαμπροῦ καὶ τῶν
10 διαβοήτων ἐπὶ τοῖς ἀνδραγαθήμασιν. οὗ δ' πατήρ ἐπ' ἀδελ- 5
φόπαιδι τοῦ βασιλεύσαντος πάλαι τοῦ κατὰ τοὺς Ἀργυροῦς
Ῥωμανοῦ κηδεστῆς γεγονώς καὶ ἐπὶ τυραννίδι ἄλους ἐαυτὸν
11. 12 κατεκρήμνισε. τετίμητο δὲ τῷ τῶν βεσταρχῶν ἀξιώματι. δοῦξ
γὰρ παρὰ τοῦ Λούκα τῆς Σαρδικῆς γεγονώς καὶ Πατιζινάκοις
C ἐκεῖ που περικυχὼν καὶ τούτοις συμβαλὼν, πολλοὺς τε διώλεσε 10
καὶ οὗ μείους ἐζώγησεν, ὧν τοὺς μὲν ἐαλωκότας ζωούς, τῶν
δ' ἐσφαγμένων τὰς κεφαλὰς στείλας τῷ βασιλεῖ βεστάρχεις τε- D IV 20
13 τίμητο, γράψαντος τοῦ κρατοῦντος αὐτῷ ὡς "οὐ δῶρον, ὦ
14 Διόγενες, τὸ ἀξίωμα, τοῦ δ' ἀνδραγαθήματος ἀμοιβή." δια-
τερίβων οὖν ἐκεῖ τυραννῆσαι παρεσκευάζετο, ἐπεὶ ἔγνω τεθνάναι 15

4 περὶ τοῦ Διογένους καὶ οἷος ἦν τὸ γένος καὶ τὴν ἰσχὺν CE 14 δι-
τυραννῆσαι βουλευσόμενος, κατεσχέθη δ' Διογένης, καὶ μέλλων κολασθῆναι
ἀφείθη καὶ εἰς βασιλείαν ἀφωρίσθη C

4 λαμπρῶν DEwp 5 ἐπ' ἀριστεύμασιν BC ἀνδραγαθήμασιν
DEwpDi, ἀνδραγαθήμασι A, v. ad XIII 1, 5 8 post κατεκρήμνισεν
add. ex XVII 12, 8 ἵνα μὴ ἐκείθεν κρατηθεῖς γνωριῶ (γνωριεῖ B)
τοὺς συνίστορας ἐταζόμενος, κἀντεῦθεν καὶ οὗτοι τιμωρηθῶσι Bwp,
ἵνα μὴ ἐκφῆναι ἀναγκασθεῖη τοὺς συνίστορας ἐταζόμενος CWo lat.
post δὲ add. ὁ Διογένης οὗτος δ' ἑωμανὸς CWo lat. οὗτος δ'
ἑωμανὸς τῷ τῶν βεστ. τετίμητο ἀξιώματι, B 9 γὰρ om. BDWo lat.
πατιζινάκοις AD Scylitz. p. 663, 17, πατιζινάκοις Rwp 10 ἐκεῖ-
που w*p 11 ἐζώγησεν ὧν ARwp, ἐζώγησε καὶ BC 12 ἐσφα-
γμένων (sic) ex σφᾶς μένων mut. D 13 γράψαντος AO Scy-
litz. p. 663, 21, γράψαντος δὲ Ewp δῶρον AR Scylitz. l. c.,
δῶρον σοι BC ὧ] δ p* 15 τεθρᾶναι C, τεθνάναι wp

virum eum ut strenuum et in re bellica probatum et robore incom-
parabili praeditum summae rerum praefecisse, ut barbarorum
impetus nonnihil reprimeretur, illo armis resistente.

- 9 Erat autem vir ille ortus genere et illustri et rebus gestis
10 claro. Cuius pater cum Romani Argyri neptem ex fratre uxorem
11 haberet, regni affectati convictus, se ipsum praecipitavit. Vestar-
12 charum vero dignitate ornatus erat; nam a Duca Sardicae dux
designatus cum illic alicubi in Patzinacos incidisset, multis oc-
cisis nec paucioribus captis, et viventes et caesorum capita miserat
ad regem, a quo ea de causa vestarcha designatus erat cum
13 honorificis litteris, quibus imperator scribebat: "Non donum, Dio-
14 genes, dignitas, sed egregii facinoris remuneratio." Illic igitur
cum ageret, occupandum regnum parat, cognito imperatoris obitu.

τὸν αὐτοκράτορα. ὥς δ' ἐμηνύθη τῇ βασιλείᾳ τὸ βούλευμα 15
τοῦ ἀνδρός, στείλασα συνέσχευεν αὐτόν, καὶ ἤχθη δεσμώτης εἰς
τὸ Βυζάντιον καὶ ἐλεγχθεὶς ὥς ἐπίβουλος κατεκρίθη καὶ τέως
δρίοις κατεκλείσθη περιγραπτοῖς. εἴτ' αὖθις ὥς κατάκριτος 16 D
5 εἰσῆκτο πρὸς βῆμα δὴ τὸ βασιλεῖον, ἵν' ἡ ψῆφος κυρωθεῖ ἡ
κατ' αὐτοῦ. ἔλεος οὖν τοῦ ἀνδρός εἰσῆει τοὺς παρεστώτας καὶ 17
πᾶσιν ἐπαθαίνετο ἡ ψυχὴ· ἦν γὰρ οὐ μόνον τὴν ἰσχὺν ἀπαρ-
άμилλος, ἀλλὰ καὶ ἰδέσθαι καλός. συνέπαθεν οὖν μετὰ τῶν 18
ἀλλων καὶ ἡ βασιλὶς ἐπ' αὐτῷ καὶ οἶκτος ἔλαβε τοῦ ἀνδρός
10 καὶ αὐτήν, εἰ δὲ καὶ ἔρως, οὐκ ἔχω λέγειν, καὶ ἀντὶ τῆς ψῆφου
τῆς ὀριζούσης ἐκείνῳ τὴν κόλασιν τῆς κολάσεως ἐλευθεροῦν
αὐτὸν ἐξήνεκτο ψήφισμα. καὶ ὁ μὲν λυθεὶς τοῦ ἐγκλήματος 19
ἐξῆει πρὸς τὴν Καππαδοκῶν (αὕτη γὰρ ἐκείνῳ πατρίς), ἡ δὲ
βασιλὶς μεταπεμψαμένη αὐτὸν μάγιστρον καὶ στρατηλάτην προ- PII277 A
15 χειρίσατο, ἥδη καὶ βασιλέα τοῦτον ἀνειπεῖν ὥς ἄνδρα κρίνασα
παρ' ἐαυτῇ γενναϊότατον. ἀνεκόπτετο μέντοι διὰ τὰ δροκία καὶ 20
τὸ ἐγγραφον, δ παρὰ τοῦ πατριάρχου τετήρητο. καὶ ἦν αὐτῇ
μέλημα ὅπως τοῦτο ἀφέλοιτο. σκέπτεται τοίνυν περὶ τοῦτου 21
17 ὅπως ἡπατήθη ὁ πατριάρχης καὶ δέδωκε τῇ δεσποίνῃ τὸ τοῦ δροκον
αὐτῆς ἐγγραφον C

3 ἐλεγχθεὶς D 4 κατεκρίθη D 5 εἰσῆχθη CD post πρὸς
add. τὸ BCwp 5. 6 ἡ ante κατ' om. Ewp 6 εἰσῆει ante τοῦ
DE(wp) 7 ἐπαθαίνετο DE, ἐπαθαίνετο w*p 9. 10 ἔλαβε τοῦ ἀν-
δρός καὶ αὐτήν ARwp, ἔλαβε καὶ αὐτήν τοῦ ἀνδρός BC, τοῦ ἀνδρός
εἰσῆει καὶ αὐτήν Di Haasii annotatione ad vs. 6 pertinente
hic perperam relata 13 καππαδοκῶν AR Scylitz. p. 665, 5,
καππαδοκίαν DEwp 14 μεταπεμψάμενος E post προσχειρίσατο
distinxit B-W 15 post ἥδη add. δὲ C 17 αὐτῇ RwpDi,
αὕτη A 18 ἀφέληται BC, ἀφέλητο Ewp

Quo eius consilio intellecto regina cum eum comprehendendum 15
curasset, ille in vinculis ad Byzantium perductus facinoris con-
vincitur et ut insidiator condemnatus inter praescriptos limites
coërcetur. Deinde rursus ut condemnatus ad tribunal regium 16
adducitur, ut sententia in eum lata confirmetur. Verum omnibus 17
astantibus misericordia viri incessit et animi doluerunt; nec enim
robore dumtaxat erat incomparabili, sed forma etiam praestanti.
Ac regina una cum ceteris illius miserita, num vero amore quo- 18
que capta, dicere non possum, et sententia damnatoria in absolu-
toriam commutata, crimine solutus in Cappadociam patriam abit. 19
Regina vero eum revocatum magistrum et ducem copiarum de-
signavit, postquam iam secum constituit eum ut virum fortissi-
mum creare regem. Attamen iureiurando et syngrapha, quam 20
a patriarcha, cui data erat asservanda, recuperatam volebat,
impediebatur. Init igitur improbum et profundum consilium, 21

βουλὴν πονηράν τε καὶ βαθυγνώμονα καὶ ταύτην ἐνὶ τῷ τῶν
περὶ αὐτὴν ἔκτομῶν κοινοῦται καὶ ὅλον προαγωγῶ τῷ θε-
ράποντι κέχρηται, ὑποθεμένη ὑπόσα ἂν καὶ ὅλα τῷ πατριάρχῃ
22 προσομιλήσει. ὁ δὲ τῷ ἀρχιερεὶ προσελθὼν “ἴσθι” φησὶν “ὦ
W III 220 δέσποτα, ὡς ἐρῶν τοῦ ἀνεψιοῦ σου ἡ βασιλὶς” (ἦν γὰρ ἀνε- D IV 20
ψιὸς αὐτῷ Βάρδας, νέος τε καὶ σφριγῶν καὶ ἀφροδισίων ἡ-
B τώμενος) καὶ προσεπῆγεν ὡς “εἰ σὺ ἐπινεύσεις τὸ τοῦ δρκου
χειρόγραφον ἀποδοῦναι τῇ βασιλίᾳ καὶ πεῖσαι μὴ τινα κίν-
δυνον ἐκ τούτου ἐπηρτησθαι αὐτῇ, αὐτίκα συνοικήσει μὲν αὐτῇ
τὸν σὸν ἀδελφόπαιδα, καὶ οἱ τὸ κράτος ἔσται τὸ βασιλεῖον.” 10
23 ὡς δὲ τούτοις ὁ πατριάρχης παραβουκοληθεὶς ὅλον ἐνέδωκεν
ἐαυτὸν, καὶ τῶν τῆς συγκλήτου βουλῆς ἀπήτητο θέσθαι ἀπό-
24 πειραν. ὁ δὲ τούτων ἕκαστον προσκαλούμενος τὰ πράγματα
ζητεῖν ἔλεγε βασιλέα τὸν τούτων ἀντιληψόμενον “εἰ γὰρ ἔτι
γυναικὶ μόνη καὶ παιδαρίοις ταῦτα διοικηθήσεται, οἰχθήσεται 15
C πάντως οὐκ εἰς μακρὰν τῇ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ οὐ τὰ

1 πολυηράν D 1. 2 ἐνὶ τῷ (τῷ in B erasum) ἔκτομῃ τῶν περὶ
αὐτὴν ἐκκαλύπτει BC 2 ἔκτομῶν DEwpDi, ἔκτομῶν A post
κοινοῦται sequuntur in cod. E τὸ γὰρ τῆς στρατιᾶς (p. 689, 9) us-
que ad κατωρθωκὸς πλείω (p. 692, 6); tum adduntur καὶ ὅλον
(p. 686, 2) usque ad τὴν ὁρμὴν ἀνυπόστατον (p. 689, 9); quocirca
ad κοινοῦται signo $\frac{+}{-}$ addito margini ascripta sunt: ὑπέρβα τὸ
παρὸν ὅλον μέγρι ἐμπροσθεν τοῦ ἑτέρου σημείου 4 προσομιλήσῃ
R(wp) 5 ἐρῶν w*p invitis AR ἀνεψιοῦ] ἀδελφὸς ἦν τῷ πα-
τριάρχῃ Βάρδας Scyllitz. p. 665, 19 7 εἰ om. D post ἐπιν.
add. τὸδ' ἐστὶ Rwp 7. 8 ἀποδοῦναι τῇ βασ. ante τὸ τοῦ BC
9 αὐτῇ] τῇ βασιλίᾳ C μὲν om. BC 12 τῶν ex τὸν corr. et
punctis not. D ἀπήτητο AR, ὁ ἔκτομῃς ἀπῆτει BC, ὁ ἔκτομῃς
ἀπήτητο w*p διάπειραν BC 13. 14 ἕκαστον—τούτων om. D
13 προσκαλεσάμενος C 14 τούτων C 15 διυθύνεται B 16 μα-
κρὸν B; et οὐκ εἰς μακρὰν (XVII 15, 22) et οὐκ εἰς μακρὸν (v. ad
XVIII 22, 17) est Zonarae τῶν om. Rwp

idque cum quodam de eunuchis suis communicat, illo ministro
usa pro lenone, monetque quemadmodum cum patriarcha esset
22 agendum. Is cum pontifice congressus “Scito” inquit “domine,
reginam nepotis tui amore captam esse” (habebat enim ne-
potem Bardam, adulescentem lascivum et rei Venerae deditum)
et addit “Quodsi tu concesseris iurisiurandi chirographum reginae
reddere et persuadere, ne ullum ex ea re periculum ipsi immi-
neat, statim fratris tui filio nubet et potestatem regiam tradet.”
23 Quibus illecebris irretito patriarcha ac de statu mentis delecto,
24 postulare pergitur, ut senatorum quoque animi tententur. Singu-
lis igitur senatoribus arcessitis ait tempora postulare regem, qui
defendendam suscipiat rempublicam. “Romanum enim imperium”
inquit “si a muliercula et pueris solis administrabitur, haud ita

πόρρω μόνον καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀγχιτέρμονα, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ
 ἀγχιθύρα.” καὶ ἐπὶ τούτοις τῶν δρεκων καὶ τοῦ ἐγγράφου 25
 πολλὴν ἐποιεῖτο καταδρομὴν καὶ τὸν τεθνεῶτα βασιλέα ἐκακη-
 γόρει, ὥς μηδὲ τοῦ κοινῇ συμφέροντος θέμενον πρόνοιαν, ἀλλ’
 5 ἐκ ζηλοτυπίας ἐκθέσμονας δρεκους ἀπητηκότα καὶ παράνομα ἐγ-
 γραφα. τοῦτοις τοὺς πλείους συντιθεμένους ἐσχηκῶς ἐκεῖνος, 26
 εἰ δέ τινες καὶ ἀντέλεγον, τοὺς μὲν δώροισι, τοὺς δ’ ὑποσχέσει
 συμψήφους πείσας αὐτῷ γενέσθαι, στέλλει τῇ βασιλίσῃ τὸ τῶν
 δρεκων χειρόγραφον. ἡ δὲ τούτου λαβομένη εἰς ἔργον τὸ βού- 27
 15 λευμα ἀπετέλεσε καὶ ἄγεται μὲν τὸν Διογένη καὶ τούτῳ συζεύ- D
 γννται, κοινοῦται δὲ τὴν πρᾶξιν τῷ πρεσβυτέρῳ τε τῶν νείων
 καὶ τῷ Καίσαρι μετακληθέντι πρὸς τὰ βασιλεία καὶ μετασχόντι
 τῶν ὑμεναίων καὶ τῶν ἐπιγαμίων ἀπογευσάμενῳ κρατήρων
 καὶ ὁ Διογένης βασιλεὺς ἀνηγόρευτο, τῆς βασιλίδος Εὐδοκίας 28
 15 μετὰ τῶν νείων ἀρξάσης ἐπὶ μῆνας ἑπτὰ καὶ ἡμέρας τινάς.
 D IV 206 Ῥωμανὸς δὲ ὁ Διογένης τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς γενό- 11
 μενος ἐγκρατὴς οὐ κατὰ τὰς ἐλπίδας τῆς βασιλευσάσης αὐτὸν

9 διὲ συνήφθη τῇ βασιλίδι Εὐδοκίᾳ ὁ Διογένης καὶ ἀνερορήθη C 16 βα-
 σιλεία Ῥωμανοῦ τοῦ Διογένης AR, Rom. diogenis B man. recentiss.

1 τὰ ARwp, τῇ σῇ μεγαλοπόλει BC 2 τούτοις] τούτω DE(wp)
 3 τεθνεῶτα post βασιλέα DEwp 4 μὴ Rwp κοινοῦ E 6 συν-
 τεθειμένους B εὐρηκῶς BC 6. 7 ἐκεῖνος ἀντέλεγε omissis ei
 δέ τινες καὶ C, corr. et suppl. Cw 10 τὸν] γὰρ D διογένην
 Rwp, διογέννην E, v. ad § 8 12 καὶ prius punctis notat D με-
 τασχόν (punctis notatum) D, μετασχόν τι C 13 κρατήρῳ | D
 14 ὁ om. Ewp

multo post non remotae tantum provinciae et hostibus finitimae
 peribunt, sed etiam suburbanae.” His iurisiurandi et syngraphae 25
 reprehensionem acrem subiungebat et mortuo regi maledicebat,
 quod non reipublicae studio, sed privata zelotypia commotus
 iusiurandum et syngraphas legibus contrarias exegisset. Quibus 26
 cum plerique assentirentur, iis etiam qui refragabantur, partim
 muneribus, partim pollicitationibus in sententiam suam pertractis,
 reginae iurisiurandi chirographum remittit. Quo illa accepto, 27
 consilium suum exsecutura rem cum filio natu maiore et Caesare
 in regiam arcesso communicat; qui cum hymenaeo interfuisset
 et nuptiales crateres gustasset, nubit illa Diogeni. Sic ille rex 28
 declaratur, cum Eudocia eiusque filii menses VII et dies aliquot
 regnassent.

11. ROMANVS DIOGENES Romanorum imperio potitus Eu-

P II 278 A 2 Εὐδοκίας ἀποβεβήκει. ἡ μὲν γὰρ ἐκ κατακρίτου καὶ ἤδη τὸν
 δῆμιον ἐφεστηκότα δρωῖντος αὐτῷ, οὐ μόνον κινδύνου προφα-
 νοὺς ἐξαργάσασα, ἀλλὰ καὶ τηλικαύτης ἀρχῆς ἀξιώσασα ᾤετο
 ἐν πᾶσιν ἔχειν τοῦτον ὑπείκοντα καὶ αὐτὴ κατάρχειν τοῦ βα-
 3 σιλεύοντος. ὁ δὲ καὶ ἄλλως ὢν ἀλαζονικὸς καὶ ἀδούλωτος,⁵
 ἐπ' ὀλίγον μὲν βιασάμενος τὸ ἥθος ὑπέπιπτε τε ταῖς τῆς Αὐ-
 4 γούστης θελήσεσι καὶ ὑπεκρίνετο τὴν ὑπόπτωσιν· εἰτα μὴ στέ-
 γων τὴν βίαν ταχὺ πρὸς τὸν οἰκεῖον τρόπον ἐπανελήλυθε καὶ
 τὴν ὑπακοὴν ἐδυσχέραине καὶ ἤθελεν αὐτὸς τὸ κράτος καθαρῶς
 ἀναδῆσασθαι.¹⁰
 5 Κακῶς δὲ τῶν ἐφῶν διακειμένων, καὶ τῶν μὲν ἤδη
 Β ἀπεγνωσμένων, τῶν δὲ πρὸς αὐτὸ χωροῦντων, ἐκστρατεῖαν
 κηρύττει καὶ πύγνυσι τὴν σκηνὴν τὴν βασιλείαν κατὰ τὸ τῆς
 6 ἐφῶς τμήμα τὸ τῇ Βυζαντίδι ἀντίπορθμον, δύο ταῦτα πραγμα-
 τεύόμενος, ἀποτειχίσαι τε τοῖς βαρβάροις τὴν ἐφοδὸν καὶ σω-¹⁵
 τηρίαν ὥς ἐνὸν πρυτανεῦσαι τῷ ὑπηκόῳ καὶ ἐαυτῷ γανυρίαι
 τι περικοιῆσασθαι καὶ μὴ πάντα ὑπέκειν τῇ βασιλίδι, ἀλλ'
 7 αὐτὸς αὐταρχεῖν. ἄρας οὖν ἐκ τῶν βασιλείων πανοπλίτης ἐπε-

18 οὗ ἐξεστράτευσεν ὁ Διογένης CE ἐν τῇ ἐφῶ καὶ ὅσα ἐποίησεν C

¹ ἐκτὰ κρίτου (punctis not.) D post ἤδη add. σχεδὸν BCwp
 2 προφανῶς E 3 ἀξιῶσασθαι D 6 τε om. RwpDi 9 ὑπ-
 ακοὴν D καθαρῶς RwpDi, καθαρὸς A 12 τοῦτο Rwp
 15 ante σωτηρίαν add. οὕτω BCwp 18 βυζαντίων C, βασιλείων
 corr. Cw

2 dociae, tanti fastigii auctoris, spem elusit. Quae cum eum con-
 demnatum et tantum non carnificem instare videntem non modo
 manifesto periculo eripuisset, sed ad tantum imperium evexisset,
 putabat se illum omnibus in rebus dicto audientem habituram et
 3 ipsam regi imperaturam esse. At ille, quo erat ingenio arroganti
 atque indomito, ad tempus naturae suae vi facta Augustae vo-
 4 luntati cedebat, submissione simulata; sed cum cam vim ferro
 non posset, celeriter excusso iugo ad suum ingenium rediit at-
 que repudiata oboedientia libera potestate uti volebat.

5 Cum autem res orientales male se haberent, atque aliae
 desperatae essent, aliae desperationi propinquae, expeditione de-
 nuntiata regum tabernaculum in regione Orientis obversa By-
 6 zantio figit duabus de causis, tum ut barbarorum incursionibus
 prohibitis, subiectorum, quoad fieri potuit, salutem consuleret, tum
 ut gloriae occasionem captaret nec reginae mancipium, sed ipso
 7 imperator esset. Relicta igitur regia in Orientem traiecit, nec
 iusto exercitu educto et eo ipso, quem educebat, et armorum et

ραιώθη πρὸς τὴν ἑφάν, οὐτ' ἀξιόμαχον ἐπαγόμενος στράτευμα,
 καὶ δ' ἐπήγετο, ἀπορίᾳ καὶ ὀπλων καὶ ἔππων καὶ τῶν ἀναγ- W III 221
 καίων αὐτῷ ἑτετεύχωτο. ἐκ μακροῦ γὰρ κατολιγωρηθεῖσαν 8
 τὴν στρατιάν, ὥσπερ εἴρηται, ἀθρόον ἀνακτηθῆναι οὐκ ἦν C
 5 εὐχερές. ἀθροισθέντων οὖν τῶν οὕτως ἐχόντων στρατιωτῶν 9
 κατὰ τὸ θέμα τῶν ἀνατολικῶν, δ' τῆς Φρυγίας ἐστίν, οἱ ἐναν-
 τίοι μαθόντες τὸν βασιλέα ἐπιέναι σφίσι αὐτὸν καὶ τοιοῦτον
 D IV 207 εἶναι ὡς ἐτοίμως προκινδυνεύειν τῶν ὑπηκόων, ἀρήϊόν τε καὶ
 τὴν δρμὴν ἀνυπόστατον (τὰ γὰρ τῆς στρατιᾶς ὅπως διέκειτο
 10 οὐκ ἠκρίβουν οἱ βάρβαροι), εὐλαβῶς εἶχον καὶ ὠκνοῦν κατὰ
 συστάδην μαχέσασθαι. ἔνθεν τοι ὁ μὲν σουλτὰν εἰς τοῦπίσω 10
 πεποήτο τὴν δρμὴν, δύο δὲ μοῖρας τῆς βαρβαρικῆς διελὼν
 στρατιᾶς τὴν μὲν εἰς τὴν νοτιωτέραν Ἀσίαν τὴν ἄνω, τὴν δὲ D
 πρὸς τὴν βορειωτέραν δρμῆσαι τοῖς προεσιῶσιν αὐτῶν ἐνετεί-
 15 λατο. οἱ δὲ ἐπιόντες τὰ προστυχόντα τε ληιζόμενοι τὴν Νεοκαί- 11
 σάρειαν αἰφνίδιον ἐπεισπεσόντες αὐτῇ ἐξεπόρθησαν καὶ λαφύρων
 ἐμπλησθέντες ἐκεῖθεν ἀπήεσαν. τοῦτο τῷ βασιλεῖ ἀγγελθὲν 12
 ἀθυμίαν ἐνέσταξε, καὶ τοὺς εὐζωνοτέρους ἀναλαβὼν τοῦ στρα-

2 post δ add. δὲ Ewp, δ' O ἐπείγετο Ewp 3 αὐτῶν Rwp
 ἐτετεύχετο E 4 εἴρηται] XVIII 8, 18. 10, 4 ante οὐκ add.
 καὶ C, del. Cw 6 ἐστίν AE, ἐστὶ D, τίς ἐστὶ μοῖρα Rwp 9 ἀλ-
 κὴν BCWo lat. post ἀνυπόστατον in marg. cod. E (v. ad
 XVIII 10, 21) ÷|· additur et ascribuntur: στράφου δπισθεν δύο
 φύλλα καὶ ἄρξου ἐνθα ἐστὶ τὸ σημεῖον οὕτως ÷|· καὶ λέγε· τὰ γὰρ τῆς
 στρατιᾶς ὅπως διέκειτο οὐκ ἠκρίβουν οἱ βάρβαροι διέκειντο BC
 11 σουλτὰν RwpDi, σουλτὰν A, v. ad XVII 25, 21 12. 13 τοῖς
 βαρβάροις | C, τῆς βαρβαρικῆς διελὼν στρατιᾶς corr.
 et suppl. C 15 δὲ om. BCwp τε om. D 16 αὐτὴν B
 17 ἐπανάεσαν DE(wp)

equorum et rerum necessariorum inopia laborante. Neque enim 8
 facile erat exercitum, quem supra diximus diu per socordiam
 neglectum fuisse, subito in integrum restitui. Militibus igitur 9
 hoc modo affectis in orientalem provinciam, quae Phrygiae pars
 est, congregatis, cum hostes cognovissent ipsum regem adesse
 talem, qui pericula pro suis adire haud reformidaret, virum belli-
 cosum, cuius impetui nullo modo posset obsisti (neque enim bar-
 bari accurate noverant, quales essent exercitus), caute agendum
 esse rati acie decernere dubitabant. Unde sultanus retro cessit 10
 et duabus partibus ab exercitu barbarorum segregatis, alterius
 duces in australem et superiorem Asiam, alterius in aquilonarem
 contendere iussit. Qui obvia quaeque populati ac Neocaesaria 11
 subita incursione vastata, manubiis graves inde recesserunt.
 Hoc nuntio accepto rex permotus dolore, expeditioribus militi- 12

τεύματος ἀπῆει διὰ δυσβάτων ὁδῶν καὶ ὄρῶν, φθάσαι τοὺς
 13 ἐχθροὺς ἐπειγόμενος. ὥς οὖν αὐτοῖς ἐπῆλθεν ἀδόκητος, εἰς
 ποίαν ἐνέβαλεν ἅπαντας, καὶ πρὸς δρασμὸν ἀπεῖδον εὐθύς,
 αὐτοῦ που καταλιπόντες καὶ τὴν λείαν καὶ τὴν ἀποσκευήν.
 P II 279 A 14 φθορὰ μὲν οὖν τῶν βαρβάρων οὐ πάνυ τι γέγονε, τῶν περὶ 5
 τὸν βασιλεῖα κεκοπιακότων ἐκ τῆς ὁδοιορίας καὶ μὴ οἶων τε
 15 ὄντων διώκειν ἐπὶ πολὺ. οἱ μέντοι ληφθέντες αἰχμάλωτοι καὶ
 16 εἴ τι ἕτερον ἐπλήρου τὴν λείαν, ξύμπαντα ἡλευθέρωτο. ἐκεῖθεν
 τῆς πρὸς Συρίαν ἦψατο ἀπαγούσης καὶ φάλαγγα μὲν εἰς Με-
 λιτηνὴν ἐξαπέστειλεν, αὐτὸς δὲ εἰς τὸ Χάλεπ δρμήσας πολλήν 10
 17 ἀπήγαγε λείαν ἀνθρώπων καὶ ζώων ἄλλων. κἀκεῖθεν εἰς
 Ἱεράπολιν τῆς Συρίας ἐγένετο· καὶ πολιορκεῖν ἐπιχειρήσας αὐτὴν
 18 ὁμολογίᾳ τὴν πόλιν παρέλαβεν. εἶτα τῶν βαρβάρων ἐπιθεμένων
 μέρει τῆς Ῥωμαϊκῆς σιρατιᾶς καὶ ἡττησάντων αὐτό, οὐδεὶς τῶν
 ἄλλων εἰς ἐπικουρίαν τῶν ἡττωμένων γενέσθαι προεθυμήθη. 15
 19 ὁ δὲ γε βασιλεὺς ἔνδον τῆς ἐαλωκυίας πόλεως ὦν καὶ τὸ συμ- D IV 20
 B βὰν ἐγνωκώς, ταχύτατα μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν εἰς ἀρωγὴν τῶν
 20 ἡττημένων ἐξώρμησε. μαθὼν δὲ ὁ τοῦ Χάλεπ ἡγεμονεύων
 τὴν τῶν Ῥωμαίων ἦταν προσέθετο καὶ αὐτὸς τοῖς ἄλλοις βαρ-

8 δι καὶ πρὸς Συρίαν ὤρμησεν ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν Ἱεράπολιν ἔλαβε καὶ
 τοὺς Χαλεπίτας ἐτρέψατο CE

1 καὶ init. vers. om. E 2 ἐπῆλθεν RwpDi, ἀπῆλθεν A 3 πρὸς-
 δρασμῶν D 4 αὐτοῦπου w* p invitis AR 8 ἡλευθέρωντο Ewp
 11 καὶ RwpDi, om. A 14 Ῥωμαϊκῆς] βασιλικῆς D 15 εἰς
 ***|ρίαν C, suppl. Cw ἡττημένων Bwp 17 μετὰ τῆς B
 18 ἡγεμόνων D

bus de exercitu assumptis, per loca invia et montosa profici-
 13 scitur, ut hostes anteverteret. Quos ex improvise aggressus
 perterrefecit omnes, ut statim arrepta fuga illic et praedam et
 14 impedimenta relinquerent. Neque tamen barbarorum magna stra-
 ges est edita, quod milites regii itinere fatigati longius eos
 15 persequi haud potuerunt. Captivi tamen et si quid aliud prae-
 16 dam explebat, in libertatem asserta sunt omnia. Illinc Syriae
 iter ingressus, phalange una Melitenam missa, ipse Chalepum
 17 magnam et hominum et animantium praedam abduxit. Inde
 Hierapolim Syriae, cum obsidionem pararet, per deditionem capit.
 18 Deinde cum barbari Romanarum copiarum partem superassent,
 19 nemo inter ceteros illis opem ferre studuit; sed rex illo eventu
 20 cognito, in capta urbe degens, cum suis celerrime victis auxilio
 venit. Chalepi autem praefectus, Romanorum clade nuntiata, et
 ipse cum suis copiis ad barbaros descivit, sperans se regem

βάρους μετὰ τῆς οικείας πάσης δυνάμεως, αὐτίκα τὸν βασιλέα
 προσδοκῶν ἀπαγαγεῖν δορυάλων. καὶ τὸ Ῥωμαϊκὸν κύκλω 21
 στρατόπεδον περιέλαβον· ὁ μέντοι βασιλεὺς ἀκήρυκτον αὐτοῖς
 τὴν μάχην ἐπενεγκῶν (ἐξῆι γὰρ τοῦ χάρακος καὶ τὸ στρατεύμα
 5 συνεξήγαγε, μήτε σαλπύγγων γενομένης ἡχῆς μήθ' ἐτέρου δια-
 δήλου συνθήματος), ἐτρέψατο τοὺς ἐναντίους καὶ εἰς φυγὴν
 ἠνάγκασεν ἀπιδεῖν. εἰ οὖν ἐπὶ πολὺ τὸ Ῥωμαϊκὸν ἐπεδίωξε 22
 στρατεύμα, νύκην ἂν ἤρατο μεγίστην καὶ περιβόητον. οἱ γὰρ 23 C
 Ἰπποὶ τοῖς Ἀραβι ταχεῖς μὲν εἰσι τὴν πρώτην ὁρμὴν καὶ τῶν
 10 λοιπῶν ποδωκέσταιοι, οὐκ ἐπὶ πολὺ δὲ τὸν δρόμον ἐκτείνουσιν,
 ἀλλ' ἀποκναίουσιν τάχιστα. ἀνακληθέντες δὲ καὶ τῆς διώξεως 24
 ἀποσχόμενοι τοὺς ἐναντίους μὲν περιέσσωσαν, ἑαυτοὺς δὲ με-
 γάλου κατορθώματος καὶ εὐκλείας ἐστέρησαν. ὁμῶς τῷ βα- 25
 σιλεῖ, ὅτι ὅλως οἱ Ῥωμαῖοι ἀντεπεῖναι τοῖς ἐχθροῖς ἀπεθάρ-
 15 ρησαν καὶ τὸ πολὺ τῆς προῶν δειλίας ἀπέθεντο, ἀρκοῦν ἐδόκει
 εὐτύχημα. ἐνώκιστο δὲ τῆς Ἱεραιπόλεως ἡ ἀκρόπολις, τοῦ βα- 26
 σιλέως προστάξαντος. ἐτέροις δὲ πολίομασιν ἐπελθὼν καὶ τὰ 27
 μὲν διὰ τὸ ἀνάλωτον παρελθὼν, τὰ δὲ κατασχὼν εἰς πόλιν τῆς
 Κιλικίας τὴν Ἀλεξανδρῶνα λεγομένην κατήντησε. κακεῖθεν ἀπ- 28

2 ἦτα τῶν βαρβάρων C 16 ἄλωσις (post ἀλ. add. ἐπὶ wpDi) Ῥω-
 μαίων φρουρῶν τινῶν βαρβαρικῶν καὶ ἀγγελία τῷ βασιλεῖ λαφύραγωγῇ-
 θῆναι τὸ Ἀμόριον C

2 δορυάλων Di, v. ad XIII 8, 3 3 περιέβαλον B 4 ἐξενε-
 γκῶν BC 6 φυγεῖν C 7 γοῦν DEwp 12 ἀπεχόμενοι C
 μὲν AR, om. w³p 14 τ. ἐχθροῖς ἀντεπεῖναι DEwp 17 ἐτέ-
 ροις δὲ AR, καὶ ἐτέροις omisso δὲ BC, καὶ ἐτέροις δὲ w³p 19 ἀλέξαν-
 δρον D³EwpDi, ἀλεξανδρῶν AR, corr. B-W coll. Scylitz. p. 677, 17

statim captivum esse abducturum. Cum autem Romana castra 21
 corona circumdedissent, rex neque proelio denuntiato neque ullo
 tubarum sonitu neque alio manifesto signo dato, exercitum eduxit
 et hostes profligatos in fugam coniecit. Quodsi Romanus exer- 22
 citus longius illos persecutus esset, victoria potitus esset maxima
 et illustri. Nam Arabibus equi sunt primo impetu veloces atque 23
 omnium celerissimi, sed cursum non longe extendunt celerimeque
 fatigantur. Verum revocati ut hostes non persequentes con- 24
 servarunt, ita semet ipsos magno successu et gloria spoliarent.
 Regi tamen abunde visum, quod Romani hostes invadere ausi 25
 essent, pristina timiditate abiecta. Tum regis iussu Hieropoli- 26
 tana arx condita est. In progressu autem aliis oppidis captis, 27
 aliis relictis, quod essent inexpugnabilia, Alexandrona, in Cili-
 cia urbem, pervenit. Unde discedenti nuntiatur Amorium mul- 28

D ἰόντι λαφυραγωγηθῆναι τὸ Ἀμόριον διαγγέλλεται καὶ κτανθῆναι
 29 πολλούς. ἐδυσφόρησε μὲν οὖν πρὸς ταῦτα ὁ βασιλεὺς, μὴ
 δυνάμενος δ' ἐπαμῦναι τοῖς πεπονθόσι, τὰ περὶ τὸν οἰκεῖον
 WIII222 στρατὸν οἰκονομησάμενος, ἵνα τὴν τοῦ χειμῶνος ὥραν ἀνεν-
 δεῶς τῶν ἀναγκαίων παρέλθωσιν, αὐτὸς ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν D IV 20
 πόλεων ἐπανῆλθεν, ἀλαζονικώτερον διακείμενος, ὥς τάχα κατ-
 ωρθωκῶς πλείω, οὐ μόνον πρὸς τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ πρὸς
 30 αὐτὴν τὴν βασιλίσσαν. ἥ δὲ πρὸς τοῦναντίον αὐτῇ τὰς ἐλπίδας
 τραπέϊσας κατανοοῦσα ἐδυσχέραινε καὶ τὴν καρδίαν εἶχεν οἰ-
 δαίνουσαν, τὰς ἐπιπλήξεις μὴ στέγουσα. 10
 12 Ἄρτι δ' ἀναλάμπειν ἡργμένου τοῦ ἔαρος αὐθις ὁ βασιλεὺς
 2 ἑτέρας ἐκστρατείας ἐμέμνητο. ἐκδημήσας τοίνυν τῆς Βυζαν-
 PII280A τίδος καὶ γενόμενος εἰς Καισάρειαν ἔμαθε Τούρκων πλῆθος
 πολὺ κατατρέχειν τὴν χώραν, καὶ τούτοις πῇ μὲν μέρος τῆς
 στρατιᾶς ἐπαφίεις, πῇ δὲ καὶ αὐτὸς συμβαλὼν, ἐτρέψατο τοὺς 15
 ἐχθροὺς καὶ τοὺς ζωορρηθέντας τῷ ξίφει πάντας ὑπαγαγὼν
 3 πρὸς τὸν Εὐφράτην ἐτίθει τὸ ὄρμημα. τὸν μέντοι Φιλάρετον

11 ἑτέρα ἐκστρατεία (ἐκστράτευσις E) τοῦ βασιλέως εἰς Καισάρειαν (εἰς K.
 om. C) καὶ ὅσα ἐν ταύτῃ (αὐτῇ E) συνέβησαν CE

3 ἐπαμῦναι B^sEwpDi, ἐπαμύναι AR 6.7 πλείω κατωρθωκῶς BC
 7 post πλείω in marg. cod. E (v. ad XVIII 10, 21. 11, 9) ÷|÷ ad-
 ditur et ascribuntur: μετὰ τὸ εἰπεῖν ὡς τάχα κατωρθωκῶς πλείω·
 ὑπέρβα τὸ καταβατὸν ὅλον καὶ τὸ πλεῖον τοῦ ἔμπροσθεν καὶ ὅτι εὐδης
 τὸ κείμενον σημεῖον οὕτως ÷|÷· λέγε· οὐ μόνον πρὸς τοὺς ἄλλους (sic)
 ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν βασιλίσσαν 9 ἐδυσχαίρει D 10 στέ-
 γουσαν D 11 ἀναλάμπειν RwpDi, ἀναλάμπει A εἰργμένον (sic)
 A, ἡργμένον D 12 τῆς om. D 14 τὴν χώραν om. D
 14. 15 νῦν μὲν—νῦν δὲ BC Wo lat. 15 συμβάλλων Öwp, συμβάλων E

29 tis occisis esse direptum. Quod etsi rex aegre ferebat, tamen
 cum nihil opis ferre posset, militibus in hiberna deductis, ubi
 nulla commeatus inopia premerentur, ipse in urbem regiam re-
 vertitur factus arrogantior, quasi plura confecisset, non modo
 30 adversus alios, sed adversus ipsam etiam reginam. Illa vero
 spem suam in contrariam venisse cernens maesta cor edebat
 neque obiurgationes ferre poterat.

2 12. Vere appetente rex, Byzantio relicto et altera expedi-
 tione suscepta, cum Caesaream venisset et magnam Turcorum
 multitudinem eam provinciam incursare cognovisset, etiam in
 illos tum parte copiarum immissa, tum et ipse invectus, profligatis
 hostibus captivisque caesis omnibus ad Euphratem contendit,
 3 Philareto duce designato; erat is ex genere Brachamiorum, qui

στρατηγὸν προβαλλόμενος (ἦν δὲ τοῦ Βραχαμίων γένους ὁ ἀνὴρ, δοκῶν μὲν πρὸς στρατιωτικὴν ἐμπειρίαν ἱκανῶς ἔχειν, βίον δὲ τυγχάνων οὐκ ἀγαθοῦ, ἀλλ' ἀντιρρόπου πάνν πρὸς τὴν κλῆσιν αὐτοῦ), τούτῳ τὸ ἥμισυ παραδίδωσι τοῦ στρατεύματος, αὐτὸς δ' ἀπένευσε πρὸς τὰ βορειότερα. τοῖς δὲ μετὰ τοῦ Φιλαρέτου 4 ἐπιφανέντες οἱ ἐναντίοι πτοίαν ἐνέβαλον καὶ τοὺς τόπους καταλιποῦσιν, οὓς φυλάττειν ὤρσθησαν, καὶ εἰς φυγὴν τραπέισιν Β ἐξόντο οἱ πολέμοι καὶ ἔλλον ἅπασαν τὴν ἐκείνων ἀποσκευὴν. τοῦτο ἔλθον εἰς γνῶσιν τῷ βασιλεῖ σκνθροπάσαι πεποίηκεν, οἱ 5 δ' ἐναντίοι κατὰ τῆς Καππαδοκίας τὸ δρομημα θέμενοι αὐτὴν τε ἐπύρθουν καὶ πρὸς τὸ Ἰκόνιον ἔεντο, ἀνθρώπων τε πολυπλήθειαν ἔχον καὶ πᾶσι τοῖς δοκοῦσιν ἀγαθοῖς εὐθηνούμενον. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς Σεβάστειαν ἀφικόμενος καὶ μαθὼν τὴν κατὰ 6) IV 210 τοῦ Ἰκονίου τῶν Τούρκων ἐπέλασιν συνέτεινε καὶ αὐτὸς τὴν 15 πορείαν ὀπίσω αὐτῶν. γνούς δὲ ἤδη ἐκπεπορθηκότας αὐτοὺς 7 τὸ Ἰκόνιον καὶ τὴν αὐτοῦ εὐλαβουμένους κατάληψιν ἀπαῖραι, τῷ τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας δυνάμει τῷ Χατατουρίῳ μοῖραν ἐκπέμψας τινὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων ἐνετείλατο εἰς Μόφρου C ἐστίαν ἀφίξεσθαι καὶ τοῖς Τούρκοις ἐκεῖ διωοῦσι συμμῖξαι. ἀλλ' 8

1 προβαλλόμενος BDi, προβαλλόμενος ARwp, v. ad XIV 11, 5 βρα-
χμίων | D 2 ἔμπ. στρατιωτικὴν C 4 τὸ] τῷ B 6 φανέντες D

οἱ βάρβαροι Ewp 7 φυλάσσειν BC, φυλάσσει D 9 ἔλθον
OwpDi, ἔλθων AE 11. 16 ἰκόνιον (sic) A 11 ἔεντο Ewp
12 εὐθηνούμενον ARw, εὐθηνούμενον p* 14 ἐπέλευσιν BDEwp
15 ἐκπεπορθηκέναι Ewp 16 ἐπέλευσιν BC ἀπαῖραι EwpDi,
ἀπαῖραι AR, ἀπαῖρας D 17 χατατουρίῳ RwpDi, χατατουρίῳ A, Κατα-
τουρίῳ p Scylitz. p. 684, 3, sed v. Mich. Attal. p. 137, 1
17. p. 694, 14 μοῖραν AEwp, μοῖραν OD 17 ἐκπέμψας E
18. 19 μοφρουσίαν BsEpDi, v. ad XVI 25, 3 19 συμμῖξαι Ewp
(v. ad XVI 10, 3), συμμῖξαι AODi

ut satis habere videbatur peritiae militaris, ita improbae erat vitae et nomini suo plane contrariae. Huic dimidia parte exercitus data ipse ad septentriones declinavit. Hostes autem Phila-
reti militibus terrore illato tanto, ut locis, quibus praesidii causa erant, relictis fugerent, insecuti omnibus eorum impedimentis potiuntur; quod regi tristitiam attulit. Hostes vero in Cappadociam progressi, agris vastatis, Iconium petunt, urbem et hominum frequentia et omnibus iis rebus, quae bonae dicuntur, felicem. Quo rex Sebastiae cognito et ipse iter eodem contendit, 6 ut hostes aversos aggrediretur. Verum nuntiata Iconii vastatione 7 et Turcorum suum adventum timentium discessu, magnae Antiochiae duci Chataturio, Romanarum legionum parte missa, mandavit, ut ad Mopsuestiam veniret et Turcos illac transituros aggrediretur. Ceterum hostes, cum in Tarsi planitiem venissent, 8

- οἱ πολέμοι εἰς τὴν τῆς Ταρσοῦ πεδιάδα γενόμενοι τοῖς Ἀρ-
 9 μενίοις ἐνέπεσον καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν λείαν ἀπέβαλον. ἐνω-
 τισθέντες δὲ καὶ τὴν ἐν Μόψου ἐστία τῶν Ῥωμαίων ἐφέδρευσιν
 10 ὄχοντο διὰ τῆς νυκτὸς καὶ διέφυγον. δ τῷ βασιλεῖ λύπης
 ὑπόθεσις γέγονε, καὶ ἀπογνοὺς ὠρμήκει πρὸς τὸ Βυζάντιον· 5
 11 ἤδη γὰρ ἐπέστη καὶ τὸ μετόπωρον. οὕτω καὶ ὁ μέγας τῶν
 A. M. 6578, 1070 Bλαχερνῶν ἐπυρπολήθη ναός, ἔτους ἐνισταμένου Ἰσφρη.
 p. Ch. n. 12 Ἐπισταμένου δὲ γε τοῦ Ἰσφρη Μανουὴλ πρωτοπρόεδρον
 τὸν Κομνηνόν, τὸν τοῦ βεβασιλευκότος ἤδη Ἰσαακίου ἀδελφι-
 D 13 δοῦν, κουροπαλάτην τιμήσας ἐφίστησι τοῖς στρατεύμασιν. ὁ δὲ 10
 νέος μὲν ἐτύγγαεν ὧν, ἤρχε δὲ κατὰ γέροντας, καὶ βαρβάρων
 14 ἐντυχῶν στρατιᾷ προσμύγνυσιν καὶ νικᾷ. τοῦτο λέγεται τῷ Διο-
 γένει φθόνον κινῆσαι, καὶ διὰ τοῦτο τῆς περὶ ἐκείνον στρατιᾶς
 15 μοῖραν οὐκ ἐλαχίστην ἀποδιελεῖν καὶ στείλαι κατὰ Συρίας. ἔτα
 τοῦ Κομνηνοῦ μετὰ τῶν ὑπολελειμμένων γενομένου κατὰ Σε- 15
 βάστειαν, Τούρκων ἀνεφάνη πληθὺς, καὶ ἐπῆει τούτοις ἐκείνος.
 16 οἱ δὲ φυγὴν ὑπεκρίθησαν, καὶ οἱ περὶ τὸν Κομνηνόν τοὺς

6 περὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ ναοῦ (τοῦ ἐν τῷ ναῷ E) τῶν Βλαχερνῶν CE
 8 περὶ τοῦ Κομνηνοῦ Μανουὴλ καὶ ὅπως ἐλήφθη CE αἰχμάλωτος καὶ ὅπως
 ἐπανήλθεν, ἄγων καὶ τὸν ἐλόντα αὐτὸν Τούρκον πρόσφυγα τῷ βασιλεῖ C

1 πεδιάδος D, παιδιάδα C, corr. Cw 1.2 τοῖς τούρκοις | συνέμιξαν
 C, corr. Cw 3 καὶ om. B μοψουεστία EwpDi, μόψου ἐστία
 AB, μόψου ἐστίας C, μόψου ἐστία (s. acc. et punctis notat. mu-
 tatum ex ἐστίας) D, v. ad XVI 25, 3 τῶν (sic) A ἐφ-
 ἔδρευσιν RwpDi, ἐφεδρεύουσιν A 6 post γὰρ add. καὶ D μετ-
 ὠπωρον Ewp 7 Ἰσφρη A Scylitz. p. 685, 6, ἑξακισχιλιοστοῦ
 (ἑξακισχιλιοστοῦ w* p) πεντακισιοστοῦ (πεντ. om. D, Ἰσφ C) ἑβδομηκιστοῦ
 14 ὀγδόου RwpDi 8 πρωτοπρόεδρος D 11 δὲ B 12 καὶ om. D
 τὸν διογένην D 16 post καὶ add. τ' punctis notatum D
 17 φυγὴν RwpDi. φυγεῖν A

- 9 ab Armeniis omni fere praeda spoliati sunt, auditisque Romano-
 rum ad Mopsuestiam insidiis, noctu iter ingressi diffugerunt,
 10 quae res regi causa maioris fuit, ut rebus desperatis Byzantium
 11 rediret; iam enim autumnus instabat. Tum Blachernium quoque
 magnum templum conflagravit, anno ab orbe condito sexies
 millesimo quingentesimo septuagesimo octavo.
 12 Instante vere Manuele protoproedrum Comnenum, Isaaci
 regis ex fratre nepotem, curopalatem designatum legionibus
 13 praefecit, qui quamvis adulescens cum senili prudentia exercitum
 14 regeret, barbaros vicit. Quamobrem Diogenes invidia in illum
 permotus, parte non minima copiarum adempta, eum in Syriam
 15 misit. Inde Comneno cum reliquis Sebastiam profecto Turcorum
 16 multitudo se ostendit, qui barbari simulata fuga, illo persequente,

φεύγοντας ἐπεδίωκον. ἐκ δέ γε συνθήματος μεταστρέφαντες 17
 τὰ νῶτα οἱ βάρβαροι ἐσκεδασμένοις τοῖς Ῥωμαίοις ἐπέθεντο
 καὶ πολλοὺς μὲν ἀνεῖλον, καὶ εἶλον οὐ μείονας καὶ αὐτὸν τὸν
 D IV 211 στρατάρχην τὸν Μανουὴλ καὶ τὸ στρατόπεδον διηρπάκασιν. ἡ 18
 5 δὲ περὶ τούτων ἀγγελία τὸν αὐτοκράτορα διετάραξε, καὶ ἔτι PII 281 A
 φήμη τις γενομένη ὡς ἡ ἐν Χώναις πολιτεία καὶ τὸ ἐκεῖ τοῦ
 ἀρχιστρατήγου περίπυστον τέμενος τοῖς βαρβάροις παρείληπται.
 ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ὄλος ἦν τοῦ αὐτίκα χωρῆσαι κατὰ τῶν 19
 πολεμίων καὶ ἐπαρῆξαι τοῖς κινδυνεύουσιν, ἀλλὰ τινες αὐτῷ
 10 συνεβούλευον ἐπέχειν τέως. ἐν τούτοις δὲ ἤκεν ὁ Κομνηνὸς 20 W III 223
 Μανουὴλ μετὰ καὶ τοῦ ἐλόντος αὐτὸν Τούρκου, προσελθόντος
 τῷ βασιλεῖ. ἐκ γάρ τινος αἰτίας δυσμένειαν ὁ σουλτὰν ἐσχηκώς 21
 κατὰ τοῦ ἀνδρὸς στρατιὰν ἐξαπέστειλε κατ' αὐτοῦ συλληψομένην
 αὐτόν. διὸ δείσας ἐκεῖνος εἴλετο τῷ βασιλεῖ προσφυγεῖν, ὃν 22
 15 αὐτίκα τετίμηκε πρόεδρον· ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν βραχύτατος, τὴν
 δὲ μορφὴν εἰδεχθέστατος. B
 Ἐπεὶ δὲ τὸ ἔαρ ὑπέλαμπεν, ἐμβεβήκει μὲν τῇ τριήρει τῇ 13
 αὐτοκρατορικῇ· διαπεραιουμένου δ' ἄρτι περιστερὰ οὐ πάνυ
 μὲν μέλαινα τὴν χροιάν, πρὸς δὲ τὸ μελάντερον ἀποκλίνουσα,

17 ἡ τελευταία ἐκστρατεία (ἐκστράτευσίς E) τοῦ Διογένους καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ
 σημεία (om. E) συνέβησαν CE

3 post αὐτὸν add. δὲ BC 5 τούτων R₃wpDi, τοῦτον A 8 ὄλος
 ἦν τοῦ αὐτίκα ARWo lat., κατ' αὐτῷ (pro κατ' αὐτό, κατ' αὐτῶν w*ρ)
 ἐβουλεύσατο Ewp κατὰ ARw, om. p 11 καὶ om. D 12 σουλ-
 τὰν RwpDi, σουλτὰν A, v. ad XVII 25, 21 14 διὸ] ὁ δὲ DEwp
 15. 16 τὴν δὲ] καὶ τὴν BCEwp 17. 18 τῇ αὐτοκρατορικῇ τριήρει
 BC 18. 19 μὲν ante οὐ C 19 ἀποκλίνουσα D

ex composito conversi Romanos dispersos invaserunt et multis 17
 caesis nec paucioribus captis, ipsoque duce Manuele, castra diri-
 puerunt. Ea res, nec minus fama de Chonarum republica et 18
 celebri S. Michaëlis templo a barbaris occupato imperatorem per-
 turbavit, ut totus in eo esset, ut quam primum bello iis illato 19
 periclitantes conservaret. Sed dum nonnullis monentibus cuncta- 20
 tur, adest Comnenus cum eo Turca, a quo captus fuerat. Nam 21
 is, cum sultanus ob crimen quoddam homini infensus exercitum
 ad eum comprehendendum misisset, metu poenae perterritus ad 22
 regem confugit, a quo statim praeses est designatus; erat autem
 parva statura et aspectu foedissimo.

13. Cum appeteret ver, triremi imperatoria consensa post-
 quam vix e portu solvit, columba non prorsus nigra sed ad
 nigredinem inclinans eius triremem circumvolavit nec circa illam

τὴν τρίτην αὐτοῦ περιώπτατο καὶ οὐκ ἀπέστη πτερουσομένη
 2 περὶ αὐτόν, ἕως ἐκεῖνος ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἐπελάβετο. ὁ δὲ
 ταύτην τῇ βασιλείᾳ ἐκπέπομφεν, ἐκρίθη δὲ τὸ τῆς περιστρεφῆς
 οὐκ ἀγαθόν τι τεκμήριον οὔτε τῷ ταύτην ἐλόντι οὔτε μὴν τῇ
 3 πρὸς ἣν ἔστατο. ἀλλὰ καὶ τοῦ ξύλου, ᾧ μέσον ἱσταμένῳ ἢ 5
 βασιλείᾳ σκηνὴ ἐπερείδεται, αὐτομάτως κατεαγόςτος, κατέπεσεν
 C 4 ἡ σκηνή· καὶ τοῦτο δὲ σύμβολον ἐνομήσθη ἀπαίσιον. ὁμοῦς
 οὐδὲν τὸν βασιλέα τῆς προθυμίας ἀνέκοιπεν, ἀλλὰ προῆει ἕως
 τοῦ θέματος τῶν ἀνατολικῶν, φειδωλίας ἐχόμενος παρὰ τὸ
 5 εἰκνός. ἐσκηνωμένῳ δὲ πον ἐν δωματίῳ πῦρ ποθεν ἐνεχθὲν 10
 αὐτὰ τε κατέφλεξε τὰ δωμάτια καὶ ἵππους ἡμιφλέκτους ἐρ-
 γάσατο τῶν βασιλικῶν καὶ χαλινὰ καὶ ὀχήματα, δ καὶ τοῦτο D IV 212
 6 κακὸν οἰώνισμα ἔδοξεν. ἐκείθεν μετελθὼν καὶ τὸν Ἄλιν δια-
 περάσας καὶ παρελθὼν τὴν Καισάρειαν εἰς τὴν λεγομένην Κρύαν
 πηγὴν τὸν χάρακα ἔθετο, ἐνθα τισὶ τῶν Νεμίτζων ἀπηνέστερον 15
 7 προσηρέχθη δι' ἀδικήματα. τοῦ δὲ τάγματος τούτων ἀποστα-
 D τήσαντος, ἱππότης αὐτὸς αὐτίκα ἐπιφανεῖς καὶ τὸ στρατιωτικὸν
 ἐπαγόμενος κατέπληξε τε τὸ ἀποστατήσαν καὶ αὐτὸς συμμαχι-

13 περὶ τῆς τῶν Νεμίτζων ἀποστασίας καὶ ὅτι διεῖλεν ὁ Διογένης τὸ σπρά-
 τευμα, καὶ οὐ μετὰ πολλῶν ἐκεῖνος περιελεῖφθη (περιελήφθη C) C

6 κατεαγόςτος Rwp, κατεαγόςτος mutatum ex κατεαγόςτος B, κατεαγόν
 Scylitz. p. 689, 17 8 post ἀλλὰ add. καὶ D περιήει C
 9 τοῦ om. D 10 εἰκνός C, εἰκός Scylitz. p. 690, 1 11 κατα-
 τέφλεξε D δώματα B 12 χαλινούς Ewp δ om. D τοῦτο
 AR, τούτῳ wpDi 13 post ἐκείθεν add. δὲ Bwp, om. ARWo lat.
 ἄλιν BC, ἄλιν | D, ἄλιν w*, Ἀλιν p* 14 κρύαν AR Scylitz.
 p. 691, 4, κρύαν D, κρύαν w*, κρύαν p* 15 ἀπηνέστερον D 16 δι'
 ἀδικ. ante προσηρέχθη B 17 ἐπιφανοῦ D, ἐπιφανεῖς p* 18 ἐπ-
 αγόμενον D τε om. C

2 alas agitare desiit, donec manibus comprehensam reginae misit,
 quod inauspicatum omen est visum tam ei qui cepisset, quam ei
 3 quae accepisset. Sed et regium tabernaculum ligno, quo media
 pars fulcitur, sua sponte confracto concidit; id quoque omino-
 4 sum est habitum. Neque vero quicquam regis alacritatem inhi-
 buit, quominus usque ad orientales provincias perveniret, parsi-
 5 moniae praeter morem suum intentus. Cum autem in domunculis
 quibusdam deversaretur, ignis nescio unde illapsus eas consum-
 psit, equos regios et frena et vehicula adussit, quod et ipsum
 6 visum est malum augurium. Inde digressus Haly superato re-
 lictaque Caesarea ad locum, qui Κρύα πηγὴ dicitur, vallum mu-
 7 nivit; ubi cum ob quosdam Nemitzos severius de facinoribus
 multatos eorum legio defecisset, ipse statim in equo advolans

κὸν αὐτῷ ἐποιήσατο. εἶτα ἄπεισιν εἰς Θεοδοσόπολιν κακῇ δύο 8
 μηνῶν ἕκαστον ἐπάγεσθαι κελεύσας τροφήν, ὥς διὰ ἀοικήτου
 μέλλων πορεύεσθαι, διεῖλε τὸ σιράτευμα καὶ μοῖραν μὲν τῷ
 Ῥουσελίῳ παρέσχεν (ἀνὴρ δ' οὗτος Λατῖνος πολεμικώτατος)
 5 καὶ κατὰ τοῦ Χλιάτ αὐτὸν ἐξαπέστειλεν. ἑτέραν δὲ μοῖραν 9
 ἑτέρῳ προσέειπε, προστάξας αὐτῷ πορθῆσαι τὸ Μανζικιέρτ·
 αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν λοιπῶν οὐκ ἀξιωμαχῶν ὄντων
 περιελέλειπτο. τὸ μὲν οὖν Μανζικιέρτ δι' ὁμολογίας τῷ βα- 10
 σιλεῖ παραδέδοτο, ἀποδεδειλιακῶτων τῶν Τούρκων καὶ πίστιν
 10 αἰτήσαμένων καὶ τούτου ἑκστάντων. στρατιώταις δὲ εἰς συν- 11
 λογὴν ἐξελθοῦσι τῶν χρειωδῶν πολέμοι ἀθρόον ἐπήλθοσαν. ΠΙΙ282 Α
 δ' γνόντες ὁ βασιλεὺς τὸν μάγιστρον Νικηφόρον τὸν Βρυέννιον 12
 ἐπ' αὐτοὺς ἐξαπέστειλε μετὰ τινος συντάγματος, δς τοῖς Τούρ-
 κοῖς προσβαλὼν καὶ κάμνουσαν βλέπων τὴν μετ' αὐτοῦ δύ-
 15 ναμιν, στείλας ἤγειρεν ἐπικουρίαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀγνοῶν τῶν 13
 ἐναντιῶν τὴν δύναμιν δειλίαν κατέγνω τοῦ Βρυεννίου καὶ κατὰ
 τοῦ ἀνδρὸς ἐτραχύνετο. ἔτυχε δὲ τότε ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκων 14

12 οὗ (ὡς Ε) τὸν Βρυέννιον ἔστειλε (ἔστειλαν C) συμβαλεῖν τοῖς Τούρκοις,
 εἶτα καὶ τὸν Βασιλάκιον, καὶ ὡς ἕτερον ὁ Βασιλάκιος CE

1 αὐτὸ O Θεοδοσόπολιν ARw (v. Theoph. I p. 144, 26. 427, 15.
 429, 20), Θεοδοσιούπολιν Scylitz. p. 691, 17, Θεοδοσιόπολιν pDⁱ, v.
 ad XVIII 14, 27 3. 5 μοῖραν Ewp 4 ῥουσελίῳ D 5 Χλιάτ
 Scylitz. p. 692, 9. 695, 12, Χλιάτ idem p. 692, 14 6. 8 μανζικιέρτ
 ARwpDⁱ Mich. Attal. p. 46, 10. 149, 3. 151, 8, μανζικιέρτ CWo
 lat. Mich. Attal. p. 149, 11. 150, 14. 166, 9, ματζικιέρτ Scylitz.
 p. 692, 2. 12. 23, v. Duc ad Niceph. Bryenn. p. 36, 21 12 βρυ-
 έννιον RwpDⁱ, βρυέννιον A, βρυέννιον C 13 ἐπ' εἰς C 14 συμβαλὼν
 BD Scylitz. p. 693, 9 16 δουλείαν C, δειλείαν Cw βρυεννίου
 RwpDⁱ, βρυεννίου AC

adducto exercitu desertores perterritos in belli societatem recepit. Deinde Theodosopolim profectus singulos binorum mensium 8
 commeatum secum ferre iussit, quod per loca deserta iter facturus
 esset, divisoque exercitu Ruselium Latinum, virum bellicosissimum, una parte attributa, contra Chliatum misit; alium quendam, altera parte attributa, Manziciertum vastare iussit, reliquos bello gerendo non pares ipse rex retinuit. Ac Manziciertum 10
 quidem, Turcis perterritis, fide accepta et urbe relicta, deditio-
 nem fecit. Milites autem pabulatum egressi ab hostibus sunt 11
 subito oppressi; quo rex cognito magistrum Nicephorum Bryennium 12
 cum aliquot cohortibus adversus eos misit, qui cum Turcis congressus cum suas copias fatigatas videret, subsidium petiit.
 Rex vero hostium vires ignorans Bryennium ignaviae accusavit 13
 viroque succensebat. Accidit autem, ut sacerdos tum evange- 14

- τὸ εὐαγγέλιον καὶ λέγων “εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν.”
 15 ὁμῶς ἔστειλε καὶ τὸν μάγιστρον Νικηφόρον τὸν Βασιλάκιον
 μετὰ μοίρας στρατιωτῶν, ὧν προστεθέντων τῷ Βρυεννίῳ μέχρι D IV 213
 16 μὲν τινος ἰσοπαλῆς ἦν ὁ ἀγών. εἶτα τοῦ Βασιλακίου δρμή-
 Β σάντος ἐν προμάχοις κατὰ τῶν ἐναντίων μετὰ τῶν περὶ αὐτόν, 5
 τὰ νῦντα ἔτρεψαν οἱ πολέμοι, ὁ δὲ ἐδίωκε, τοῦ Βρυεννίου σὺν
 17 τοῖς ἄμφ’ αὐτὸν μὴ διώκοντος. ὥς δὲ περὶ τὸν χάρακα τῶν
 ἐναντίων ἐγένετο, πληγέντος αὐτῷ τοῦ ἑπίου, ἀπέβη αὐτοῦ καὶ
 διὰ τὸ τῶν ὀπλῶν βάρος οὐκ εὐκίνητος ὢν κυκλοῦται παρὰ
 18 τῶν πολεμίων καὶ ζωγρηθεὶς τῷ σουλτάνῳ προσάγεται· οὔτε 10
 W III 224 δ’ ἐκεῖνος δουλικώτερον αὐτῷ προσήγει οὔτε μὴν ὁ σουλτάν
 ὥς αἰχμαλώτῳ αὐτῷ προσήνεκτο, συγχάκις δὲ τὸν ἄνδρα μετα-
 καλούμενος περὶ τοῦ βασιλέως διεπυνθάνετο καὶ τὰς οἰκείας
 19 δυνάμεις ἐδείκνυνεν. ὁ δὲ καὶ ἐπῆναι τὰ τοῦ σουλτάν καὶ ἐθαύ-
 μαζεν, οὐ μέντοι συμφέρειν αὐτῷ ἔλεγεν ἀντιπαράτάξασθαι τῷ 15
 C 20 βασιλεῖ. ὁ δὲ γε βασιλεὺς μετὰ τῶν περιλοίπων ἐξῆλθε τοῦ
 χάρακος κατασκοπήσων τί τὸ γινόμενον, ἐστὼς δ’ ἐπὶ γεωλόφων
 21 μέχρως ἐσπέρας ὑπέστρεψε. καὶ οἱ Τοῦρκοι δ’ εὐθὺς ἐκύκλωσαν

1 εὐαγγέλιον] Ioann. XV 20 διώξουσιν RwpDi, διώξουσι A, v.
 ad XIII 1, 5 3 βρυεννίῳ RwpDi, βρυενίῳ ACE 4 μὲν om. C
 5 κατὰ τ. ἐναντίων ante ἐν C κατὰ τῶν ἐναντίων om. E αὐτόν
 ex αὐτῶν corr. A 6 ἔτρεψαν B_sDwp βρυεννίου RwpDi,
 βρυενίου AC 7 αὐτῶν D παρὰ B 10 ζῶν παραληφθεὶς C
 10. 11 οὔτ’ ἐκεῖνος C 12 προσήνεκτο O, v. ad XV 29, 6
 14 ante δυν. add. αὐτῷ C καὶ prius om. C τὰ om. p*
 σουλτάν OwpDi, σουλτάν AE, v. ad XVII 25, 21 ἐθαύμαζεν
 RwpDi, ἐθαύμαζε A, v. ad XIII 1, 5 15 συμφέρον D 15. 16
 ἔλεγε τῷ βασ. ἀντιπαράτάξασθαι C 16 λοιπῶν B 18 εὐθὺς post
 καὶ DEwp, post τοῦρκοι C τοῦρκοι w*p δ’ om. Owp

- lium illud recitaret: “Si me persecuti erunt, et vos persequentur.”
 15 Et tamen magistrum Nicephorum Basilacium cum parte copiarum
 misit, quibus Bryennio coniunctis aliquantisper utrimque par
 16 certamen fuit. Deinde Basilacius cum suis, Bryennio non con-
 17 secuto, inter primos invectus hostes in fugam coniecit; quos dum
 ad vallum usque persequitur, equo vulnerato in pedes desiluit
 et, quia prae armorum pondere parum se movere poterat, ab
 18 hostibus circumventus capitur. Dum vero ad sultanum addu-
 citur, nec ipse aliter, quam virum ingenuum decet, se gerit nec
 sultanus eum pro captivo tractat, sed saepius arcessitum de rege
 19 interrogat, copiis suis ostentatis. Quas ille etsi admiratus lau-
 dabat, tamen e re eius esse negabat, ut cum rege decerneret.
 20 Rex vero cum reliquiis exercitus vallo egressus, ut specularetur
 21 quid fieret, in collibus usque ad vespertinum stetit. Cum in castra

τὸ στρατόπεδον καὶ τοῦτο περιμπεύοντες βέλη ἔβαλον καὶ βοαῖς
ἀσήμεοις καὶ ὑλακαῖς περιήχουν τὴν στρατιάν. οὕτω μὲν οὖν 22
ἢ νύξ ἐκείνη παρήλθεν· ἔωθεν δὲ Οὐζῶν τι σύνταγμα πρὸς
τοὺς πολεμίους ἀπηντομόλησε. καὶ τοῦτο ὑποπτον καὶ τὸ μετ- 23
5 ναν ἔτι πλῆθος τῶν Οὐζῶν ἐποίησεν.

Ὁ δὲ βασιλεὺς δξύτατα πέμψας εἰς τὸ Χλιάτ μετεκαλεῖτο 14
τὰ ἐκεῖσε στρατεύματα. ὥς δ' οὐκ ἀφίκοντο (ὁ γὰρ Ταρχα- 2
νειώτης, οὗτος γὰρ ἦν ὁ εἰς τῶν ἐκεῖ στραταρχῶν, μαθὼν τοῦ
σουλτάνου τὴν ἀφίξιν, παρέπεισε καὶ τὸν Ῥουσέλιον, καὶ μετὰ D
10 τῶν ὑπ' αὐτοὺς δυνάμεων ἄραγες φυγῇ πρὸς τὰ Ῥωμαίων
D IV 214 ἐχώρησαν δρια), ἔγνω δὲ Διογένης μετὰ τῶν συνόντων αὐτῶ
διαγωνίσασθαι ἐς τὴν αὐριον καὶ ἄμα πρῶτὸν πρὸς τὸν πόλεμον
ἐξηρτύετο. ἐν τούτῳ δὲ πρέσβεις ἦκον ἐκ τοῦ σουλτάνου περὶ 3
εἰρήνης διαλεζόμενοι. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐ πάνυ φιλανθρωπῶς 4
15 τοὺς πρέσβεις ἐδέξατο, δμως μέντοι καὶ λόγων σφίσι μετέδωκε
καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν προετρέψατο καὶ ἀπαγ-
γεῖλαι ὥς "εἰ βούλοιο περὶ συμβάσεων διαλέξεσθαι, καταλιπέτω

3 δι. Οὐζοι (οἱτοι E) πρὸς τοὺς Τούρκους ἡντομόλησαν, καὶ δι. μετεκα-
λέσατο καὶ (om. E) τὸ στρατεύμα CE, δ διέειλεν ὁ βασιλεὺς· οἱ δὲ οὐκ
ἀφίκοντο, καὶ δι. τοῦ βασιλέως ἐτοιμαζομένου πρὸς πόλεμον ἐκ τοῦ σουλ-
τάν πρέσβεις ἦκασι περὶ εἰρήνης C 6 περὶ τοῦ βασιλέως E

1 περιμπεύοντες B ἔβαλον ARwp, ἔβαλλον BCDi 2 ὑλακαῖς p*
6 Χλιάτ] v. ad XVIII 13, 8 6 μετεκαλεῖται BDEwp 7 ταρχα-
νειώτης ARwp Scylitz. p. 695, 19, ταρχανιώτης C, χαρτανειώτης E
8 στραταρχῶν B, v. ad XVII 6, 12 9 σουλτάνου AC Scylitz.
l. c., σουλτάν Rwp καὶ ante τὸν om. C 10 φυγῇ O(wpDi),
φυγῇ AE 12 ἐς ARwp Scylitz. p. 696, 1, εἰς B, v. ad XIV
12, 14 13 ἦλθον BD σουλτάνου A Scylitz. l. c., σουλτάν Rwp
17 διαλέξασθαι BDEwpDi, v. ad XIV 5, 2

rediisset, Turci ea circumdederunt et obequitantes tela coniece-
runt, clamoribus inconditis et ululatibus exercitum circumsonan-
tes. Hoc modo nocte illa exacta, mane Uzorum quaedam cohors 22
ad Turcos transfugit atque eos etiam Uzoz, qui manserant, su- 23
spectos fecit.

14. Rex igitur celerrime ad revocandos exercitus Chiatum
misit. Qui cum non venissent (nam Tarchaniotes, unus ex illic 2
ducibus, cognito sultani adventu Ruselio persuaserat, ut una
cum suis copiis in Romanorum fines confugeret), decrevit Dio-
genes postridie cum suis Martis aleam experiri atque mane pu-
gnam paravit. Interea legati a sultano venerant de pace acturi, 3
quos quamquam rex parum humaniter suscepit, tamen et dicendi 4
copiam fecit et hortatus est, ut suo domino renuntiarent, si de

τὸν τόπον ἐν ᾧ περ ἐστρατοπέδευται καὶ πόρρω ποι μετασκηνω-
 P II 283 A σάτω, ὥστε με μετὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς στρατιᾶς τὸν χάρακα πῆ-
 5 ξασθαι, ὅπου νῦν ἐστὶν ἡ τῶν βαρβάρων παρεμβολή.” ταῦτα
 τοῖς πρέσβεσι διαλεχθεὶς ἀλαζονικώτερον συντόμως ἐπανελθεῖν
 6 ἐνετείλατο. οἱ μὲν οὖν τῷ σουλτάν τοὺς τοῦ βασιλέως λόγους 5
 ἀπήγγελλον, κακείνος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν περὶ τῶν τῆς εἰ-
 7 ρῆνης συνθηκῶν ἐβουλευέτο. ὁ δὲ γε βασιλεὺς ὑπερφρονήσας
 καὶ τισι πεπεισμένος τῶν ὑκειωμένων αὐτῷ δεδουλευμένοι λέ-
 γουσι τὸν σουλτάν, ὥς μὴ ἀξιόμαχον ἐπαγόμενον δύναμιν καὶ
 διὰ τοῦτο τὴν εἰρήνην ζητεῖν, ἵνα τῆς μάχης ὑπερτεθείσης καὶ 10
 ἄλλην δύναμιν προσαγάγῃται, μήτε τὴν τῶν πρέσβεων ἀναμείνας
 ὑποστρεφῇ μὴδ' ἑτερόν τι σκοπήσας τοῖς σαλπικταῖς ἐκέλευ-
 B 8 σεν ἡγήσασθαι τὸ ἐνυάλιον. τοὺς δὲ βαρβάρους τὸ αἰφνίδιον δι-
 εθρόησεν, ἀλλὰ καὶ οὕτως εἰς ἀντιπαράταξιν ἔστησαν καὶ ἐπ-
 ιώτων αὐτοῖς τῶν Ῥωμαίων οὐκ ἀντεπήσαν, ἀλλ' ἀνεχάζοντο, 15
 9 μήτε τὰ νῶτα τρέποντες μήτε μέντοι μαχόμενοι. ὥς δὲ περὶ
 δέειν ὀψίαν ἡ ἡμέρα ἐγένετο, εἰδὼς ὁ βασιλεὺς ὅτι φυλακὴ
 περὶ τὸ στρατόπεδον οὐκ ἦν ἀξιόλογος, καὶ δεισας μὴ ἐπελ-

5 οὐκ ὑποστρεφάντων τῶν πρέσβεων (τ. πρ. ὑποστρ. E) ὁ βασιλεὺς πρὸς
 μάχην ὤρμησε (ὠρμήθη E), καὶ ὅπως ἡττήθη καὶ ἔαλω CE

1 κατασκηνωσάτω Ewp, διασκηνωσάτω D 2 με om. BD 4 πρέ-
 σβενσι BD 5 σουλτάν RwpDi, σουλτάν A, v. ad XVII 25, 21
 6 ἀπήγγελλον Ewp 7 διέλεγτο cui superscribit ἐβουλευέτο A,
 ἐβουλευέτο RwpDi 7. 8 ὑπερφρονήσας καὶ] ὑπερκαὶ D 10. 11 ἵνα
 διὰ ταύτην ἐπεχειρίας δοθείσης καὶ ἄλλην προσαγάγῃται δύναμιν CWo
 lat. 10 τεθείσης E 11 τὴν post ἀναμείνας B 12 σαλπικ-
 ταῖς ex σαλπικηταῖς mut. B, σαλπικταῖς D 13 διεθρόησε τὸ
 αἰφνίδιον C 14 οὕτω Ewp, v. ad XIII 6, 16 15 ἐστησαν καὶ
 om. C 15 αὐτῷ C 18 παρὰ B

condicionibus loqui vellet, ut relicto loco, quo iam castra haberet,
 tabernacula procul transferret, ut ipse vallum ibi communiret,
 5 ubi tum barbarorum tentoria essent. Hacc arrogantius locutus
 6 legatos statim abire iussit. Qui cum sultano regis verba renun-
 7 tiassent, illo cum suis de pacis condicionibus deliberante, rex su-
 perbia elatus fidem quibusdam de familiaribus suis habuit, qui
 sultanum plenum esse timore dicebant et, quod iustas copias non
 haberet, propterea de pace agere, ut pugna dilata alium exerci-
 tum adduceret; itaque non exspectato legatorum reditu neque
 8 ulla re alia considerata, signa cani iussit. Barbaros autem etsi
 res improvisa commovit, tamen aciem instruxerunt nec, quam-
 vis a Romanis invaderentur, contra ibant, sed sensim recedebant,
 9 neque fugientes neque pugnantes. Cum autem esset serum diei,
 rex, ut qui castrorum custodiam iusto minorem esse sciret, ve-

θόντων τῶν ἐναντίων αὐτῷ διαρπαγῇ, ἔγνω τὴν μάχην λῦσαι
 D IV 215 καὶ ἐπαναζευξαι περὶ τὸν χάρακα. ἐπιστρέψας οὖν τὴν βασι- 10
 λικὴν σημαίαν αὐτός τ' ἐπανήει καὶ τῇ στρατιᾷ ταῦτο ποιεῖν
 διεσήμαιεν. οἱ μὲν οὖν περὶ αὐτὸν ὄντες ἀθορύβως ἐποιοῦντο 11
 5 τὸ κελυσθέν. ὅσοι δὲ πόρρω ποι τὰς παρατάξεις ἐκέκτηντο, 12
 φυγὴν τοῦ βασιλέως τὴν ὑποστροφὴν ὑπετόπασαν, Ἀνδρονίκου C
 τοῦ υἱοῦ τοῦ Καίσαρος τὸν λόγον ὑποβαλόντος ταῖς φάλαξιν.
 αἰ γὰρ ὁ τε Καῖσαρ καὶ οἱ τούτου νείεις ἐφήδρευον τῷ βα- 13
 σιλεῖ καὶ ἀφανῶς ἐπεβούλευον. ἄρας οὖν αὐτίκα μετὰ τῶν 14
 10 περὶ αὐτὸν ὁ Ἀνδρόνικος (ἐξῆρχε γὰρ οὐκ ἐλαχίστης μοίρας
 στρατιωτῶν) ἀπὸ ἐντῆρος ἐπανελήλυθεν εἰς τὸν χάρακα. τοῦτο 15
 καὶ τοὺς λοιποὺς ἐτρέψατο εἰς φυγὴν, οὗς οὕτως ἀκόσμως
 ἐπανιόντας ὁ βασιλεὺς θεασάμενος ἔστη, σῆναι δὲ καὶ τοῖς
 ἀπιοῦσιν ἐνεκελεύετο. ἀλλ' ἐξεκεκώφεισαν ἅπαντες καὶ τῆς 16
 15 φυγῆς οὐ μεθίεντο. ὥς δὲ τὸ παράλογον τῆς φυγῆς δυστύ- 17 W III 225
 χημα τῶν Ῥωμαίων καὶ μήνιμα θεῖον ἔγνωσαν οἱ πολέμιοι,
 εὐθύς ἐπῆλθον τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν τὴν 18 D
 μάχην ἐδέξατο, καὶ μέχρι μὲν τινος ἐρρωμένως ἀντεῖχον, εἶτα
 τῶν μὲν πεσόντων, ἐλαωκότων δ' ἐτέρων, περιεστοιχίσθη πρὸς
 20 τῶν βαρβάρων ὁ βασιλεὺς· ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐνέδωκε. πολ- 19

1 λύσαι Ewp 3 τὴν στρατιάν Ewp 4 διεσήμηνεν B ἐποιοῦν
 CDDi 5 παρατάξεις ARwp (φάλαγγας Scylitz. p. 698, 1), τάξεις
 CDi 8 καίσαρ ARwp, καῖσαρ B^sDi 10 αὐτῶν υἱοὶ B 19 περι-
 αὐτὸν mut. D ὁ om. D 13 θεώμενος ὁ κρατῶν C 19 περι-
 στοιχήθη B 20 οὐδ' B

ritus, ne ab hostibus diriperentur, ommissa pugna ad vallum red-
 ire statuit. Cum igitur regio vexillo converso exercitui denun- 10
 tiasset, ut idem faceret, ii qui prope ipsum erant sine tumultu 11
 iussa sunt exsecuti; sed quorum ordines longe distabant, reces- 12
 sum regis fugam interpretati sunt, eo sermone ab Andronico,
 Caesaris filio, apud phalanges sparso. Semper enim Caesar eius- 13
 que filii regi obtrecebant et clanculum insidiabantur. Is igitur 14
 Andronicus, cum non minimae exercitus parti imperaret, statim
 cum suis equo concitato in vallum rediit, quae res ceteros quo- 15
 que in fugam convertit. Quos cum ita perturbate reverti videret
 rex, substitit et abeuntes quoque hortatus est, ut subsisterent.
 Sed obsurduerant omnes nec fugam remittebant. Cum autem 16. 17
 hostes inopinatam Romanorum fugam ex divina ira coortam in-
 tellegerent, regem statim invaserunt. Is vero cum suis pugna 18
 non detrectata ad tempus fortiter restitit; deinde aliis caesis,
 captis aliis, circumventus a barbaris ne ita quidem cessit. Enim- 19
 vero cum multos vulnerasset et occidisset, tandem et ipse fati-

λοὺς δὲ πλήξας καὶ ἀνελὼν ἐπλήγη κάκεινος τὴν χεῖρα καὶ
οὕτως ἀποκαμῶν καὶ μηκέτι ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιόντας δυνά-
μενος μήτε μέντοι φυγεῖν, ἤδη τοῦ ἔπιον αὐτῷ πεπιτωκότος
ἐκ τῶν βελῶν, ἐάλω καὶ ἀπῆκτο τοῖς βαρβάροις ὁ βασιλεὺς
20 Ῥωμαίων αἰχμάλωτος. ἀγγελθεῖσα δὲ ἡ τοῦ βασιλέως ἄλωσις 5
P II 284 A τῷ σουλτάνῳ χαρὰν μέν, ὡς εἰκός, ἐνεποίησεν, οὐ μέντοι ἐπ-
21 ἦρεν αὐτὸν ὥστε καὶ ὑψηλοφρονῆσαι· Ἄξαν ἐκεῖνος ὠνόμαστο,
οὐ πολλὰ ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ μετριοφροσύνῃ ἔδονται διηγῆ-
22 ματα. ὅθεν ἠπίσται καὶ τῇ τοῦ βασιλέως ἀλώσει διὰ τὸ τοῦ D IV 216
23 εὐτυχήματος ἄκρατον. καὶ ἰδὼν αὐτὸν οὐ πρότερον πιστὸν τὸ 10
πρᾶγμα ἐδέξατο, ἕως καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ σταλέντες πρέσβεις
αὐτὸν ἀνεγνώρισαν καὶ ὁ Βασιλάκης ἐκεῖ κατεχόμενος καὶ ἰδὼν
24 αὐτὸν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ θρηγῶν κατέβαλεν ἑαυτόν. τότε
δὲ τοῦ θρόνου τε ἀνεπήδησεν ὥσπερ ἔνθους καὶ τεθέντα κατὰ
γῆς, ὡς ἔθος, πατήσας αὐτὸν ἀνέστησε καὶ περιεπτύξατο καὶ 15
B “μὴ λυποῦ, βασιλεῦ” ἔφη· “τοιαῦτα γὰρ τὰ ἀνθρώπινα· ἐγὼ
δὲ σοι οὐχ ὡς αἰχμαλώτῳ, ἀλλ' ὡς βασιλεῖ σοι προσεσχεθή-
25 σομαι.” καὶ αὐτίκα σκηπὴν αὐτῷ ἀποτάττει καὶ θεραπείαν

5 ὅπως ὁ σουλτὰν ἐχρήσατο τῷ βασιλεῖ ἀπαχθέντι πρὸς αὐτόν C

1 δὲ RwpDi, om. A 2 ἀμύνεσθαι BD 3 αὐτοῦ BDEwp
6 σουλτάνῳ AC Scylitz. p. 699, 14, σουλτὰν Rwp 7 ἄξαν A,
ἀξάν Cw, Ἀξαν p, ἀζάν R; προσαχθέντος τῷ σουλτάνῳ Ἄξαν τοῦ (ita
pro ἀξάντου edit. Bonnensis videtur esse restituendum) βασιλέως
Ῥωμαίων Scylitz. p. 699, 21 8 μετριοφρ. καὶ δικαιοσύνη CD
9 τὸ om. D 10 ἄκρατον D πιστὸν om. B 11 αὐτῷ C
12 βασιλάκιος Rwp post κατεχόμενος add. ἀχθεῖς BDEwp
14 ἔνθους ὥσπερ Rwp 14. 15 ἐπὶ γῆς C 15 post ἀνέστησέ add.
τε BDEwp 17 σοι prius om. CEDi post βασιλεῖ om. σοι
DEwp; de chiasmo v. ad XIII 2, 6

gatus, cum manu vulnerata nec vim iam propulsare nec equo
iaculis caeso fugere posset, captivus est abductus ad barbaros
20 Romanorum rex. Quo nuntio accepto sultanus, ut natura fert,
21 gavisus est neque tamen superbia elatus; nam de Axanis — hoc
22 erat ei nomen — iustitia et moderatione multa memorantur. Unde
23 captum esse regem non credebat ob immoderatum successum eum-
que conspicatus non prius acquievit, quam legati, quos dudum
miserat, eum agnoverunt et Basilaces, qui ibi tenebatur, ad pedes
24 eius flens se prostravit. Tum quasi numine afflatus e solio exsiluit
et de more humi iacentem culcavit; deinde, cum eum erexisset
atque amplexus esset “Noli maerere” inquit “o rex; tales enim
sunt res humanae. Ego vero te non ut captivum, sed ut regem
25 te tractabo.” Et statim ei tabernaculum designat et ministeria re-

βασιλειον, κοινωνεῖ τε τραπέζης, δμῶδρονον ἑαυτῷ ποιησάμενος,
 λύει τῶν αἰχμαλώτων αὐτῷ ὁπόσους ᾔτησε, καὶ οὕτως ἐφ' 26
 ἡμέραις τοῖς συνομιλήσας καὶ συνδιατηθεὶς τῷ ἀνδρὶ καὶ τι-
 μήσας ὑπερβαλλόντως, εἶτα καὶ συνθήκας θέμενος ἐπὶ εὐρήνῃ
 5 διηγεκῇ καὶ κήδους ὑπόσχεσιν ἐπὶ παισὶ ποιησάμενος ἀφῆκε
 τὸν Διογένην ἀπιέναι μεθ' ὅσης οὐκ ἂν τις ἤλυσε δορυφορίας
 τε καὶ τιμῆς. ὁ δὲ εἰς Θεοδοσόπολιν ἀπελθὼν ἐσταλμένος 27
 βαρβαρικῶς (ὁ γὰρ σουλτὰν οἰκείας αὐτῷ παρέσχε στολὰς) τὴν
 τε χεῖρα ἐκεῖ προσμείνας ἐθεραπεύετο καὶ τὴν ἀμφίαισιν πρὸς C
 10 τὸ ῥωμαϊκώτερον μεθηρμόζετο. ἐκεῖθεν δὲ προΐει ἐπανιών, 28
 ἄγων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ πρέσβεις τοῦ σουλτὰν.

Ἄλλ' ὁ μὲν οὕτως ἐπαγγέλει· τῆς δ' ἀλώσεως αὐτοῦ ἀγ- 29
 γελθείσης εἰς τὰ βασιλεία ἐν διχονοίᾳ οἱ περὶ ταῦτα γεγονόασιν.
 οἱ μὲν γὰρ τῇ βασιλείᾳ καὶ αὐτῇ τὴν ἐξουσίαν ἐδόδοσαν, οἱ 30
 15 δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν ταύτης υἱῶν τὸ ξύμπαν ἐπεψηφίζοντο,
 οἱ δὲ κοινοπραξίαν τῇ τε μητρὶ καὶ τῷ υἱεῖ ἀπένεμον.
) IV 217 Ἐν τούτοις δὲ λυθεὶς τῆς αἰχμαλωσίας ὁ Διογένης ἀπαγ- 15
 γέλλεται· κομίζεται δὲ καὶ ἰδιόγραφος ἐκείνου ἐπιστολὴ τὰ αὐτῷ

12 τίνα (δσα E) γεγονόασιν ἐν τοῖς βασιλείοις τῆς ἀλώσεως ἀγγελθείσης τοῦ
 Διογένους (τ. Διογ. om. C) CE

2 λύει — 5 ποιησάμενος om. D 2 post λύει add. τε EwpDi
 4 ὑπερβαλλόντως καὶ omisso εἶτα C ἐπ' BC 7 τε
 om. p*Di δ δὲ δτε p* Θεοδοσόπολιν ARw, Θεοδοσιόπολιν pDi,
 Θεοδοσιόπολιν Scylitz. p. 701, 20, v. ad XVIII 13, 8 10 τὸν D
 11. 12 ἄγων—οὕτως om. E 15 σύμπαν D, v. ad XIII 5, 1
 16 υἱεῖ AR, υἱέει w*p 17 ἀπαγγέλλεται A (v. Psell. p. 279, 24),
 ἀγγέλλεται RwpDi

gia mensaeque adhibitum iuxta se collocat, captivis, quotquot
 petierat, reddit. Ad hunc modum per dies aliquot cum eo ver- 26
 satus et collocutus et insigni honore prosecutus, pace perpetua
 sancta promissaque affinitate inter liberos ipsorum contrahenda,
 Diogenem dimisit cum maiore comitatu et honore, quam spe-
 rari potuit. Rex igitur barbarica veste ornatus (sultanus enim 27
 gentiliam illi stolam dederat) Theodosopolim profectus ibi ex-
 spectavit, dum vulnus manus curaretur, et vestem pro consuetu-
 dine Romana immutavit. Inde cum sultani legatis urbem versus 28
 contendit.

Ceterum eius captivitate in regiam nuntiata inter procures 29
 erat controversia, aliis reginae potestatem restituendam censen- 30
 tibus, aliis natu maximo ex eius filiis imperium decernentibus,
 aliis communem et matri et filiis auctoritatem tribuentibus.

15. Interea nuntio de Diogene liberato accepto allataque

D 2 συμβεβηκότα διδάσκουσα. τοῦτο μείζονα θροῦν ἤρε, καὶ ἀπορία
 3 πάντας εἶλε τοῦ τί ἂν δέοι δρᾶν. ὁ γοῦν Καῖσαρ Ἰωάννης
 καὶ οἱ ἐκείνου υἱοὶ αἰεὶ, ὡς εἴρηται, ἐγκοιτοῦντες τῷ Διογένει
 ἀρπάζουσι τὸν καιρὸν καὶ προσλαβόμενοι τῶν τῆς συγκλήτου
 ἐνίων, ὅσοι ὠμοφρόνουν αὐτοῖς, ὧν ἐξῆρχεν ὁ ὑπέρτιμος δ 5
 Ψελλός, δύσοντας καὶ αὐτὸς τῷ Διογένει τυγχάνων, τὴν βασι-
 λισσαν Εὐδοκίαν εἰς τὴν παρ' αὐτῆς δομηθεῖσαν μονὴν κατὰ
 τὸν ἐν τῇ Προποντίδι πορθμὸν περιορίζουσι, τὸν δὲ Μιχαὴλ
 4 ἀνακρηρύττουσιν αὐτοκράτορα. εἴτα πανταχοῦ διαπέμπονται βα-
 P II 285 A σίλεια γράμματα μήθ' ὑποδέχεσθαι μήτε τιμῆς βασιλικῆς ἀξιοῦν 10
 W III 226 5 ἐπανιώντα τὸν Διογένην κελεύοντα. τούτου δὲ τοῦ βουλευματος
 εἰσηγητὴς ὁ Ψελλὸς γέγονεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῇ περὶ τούτου
 6 φησὶ συγγραφῇ. ὅπερ ὁ Διογένης μαθὼν, τὴν Δόκειαν κατα-
 7 σχῶν (φρούριον δ' αὐτῇ) παρ' αὐτῇ ἐστρατοπεδεύσατο. καὶ
 ὁ Καῖσαρ τῶν σφετέρων υἱῶν τὸν νεώτερον τὸν πρόεδρον 15
 8 Κωνσταντῖνον στέλλει κατὰ τοῦ Διογένης μετὰ δυνάμεως. ὁ
 9 δὲ Διογένης εἰς Καππαδοκίαν ἀφίκετο. προσγενομένου δὲ τοῦ

9 δι' προστάγματα ἐπέμφθησαν πανταχοῦ μὴ δέχεσθαι τὸν Διογένην ὡς
 βασιλέα, καὶ δι' τοῦ Καίσαρος υἱοὶ ἐστάλησαν κατ' αὐτοῦ CE

1 καὶ ἀπορία—3 αἰεὶ om. E 2 τοῦ τί ἂν A, τοῦ τί BCwp, τουτί D
 2. 15 καῖσαρ ARwp, καῖσαρ B²Di 3 ἐκείνου post υἱοὶ B, v. ad
 XVII 7, 15 εἴρηται] XVIII 14, 13 ἐγκοιτοῦντες p* 3.6 διό-
 γειν (sic) E 5 ὠμοφρόνουν (sic) A ὑπέρτιμος] De hoc titulo
 v. praeter Krumbacherum *Gesch. d. byz. Litterat.* Monach. 1891
 p. 175 Ducangium gloss. ad script. med. et inf. graec. p. 1640
 infra 9 διεκπέμπονται B 12 αὐτὸς B 13 φησὶ] p. 281, 13
 [περ C, corr. Cw δόκειαν AO tres Pp, εὐδοκίαν E, δοκίαν w*
 15 οἰκείων C υἱῶν CD τὸν πρ.] τῶν πρ. C 17 προσγενομένου C

ab eo epistula ipsius manu scripta, qua quae sibi accidissent
 2 edocebat, maiore orto tumultu omnes dubitabant, quid esset
 3 agendum. Caesar igitur Ioannes eiusque filii Diogeni semper,
 ut dictum est, infesti, arrepta occasione quibusdam ex senatu so-
 ciis, quorum Psellus hypertimus erat princeps et ipse Diogenis
 inimicus, adhibitis, regina Eudocia in monasterium, quod ipsa
 prope fretum Propontidis struxerat, relegata, Michaelem appellat
 4 imperatorem. Deinde quovis litterae mittuntur, quibus provin-
 ciales Diogenem redeuntem neque suscipere neque regio honore
 5 iudicare dignum iubebantur, cuius consilii auctor fuit Psellus,
 6 ut ipse in illius historia commemorat. Quo Diogenes cognito
 7 cum ad Doceam castellum castra posuisset, Caesar Constantinum,
 8 filium natu minimum, praesidem contra eum mittit. Inde Dio-
 9 genes in Cappadociam profectus, postquam Crispinus Francus

Κρισπίνου (Φράγγος δ' οὗτος) σὺν ὁμοφύλοις τῷ Κωνσταν-
τίνῳ, ὁ Διογένης Θεόδωρον τὸν Ἀλνάτην κατ' αὐτῶν ἐξαπ-
έστειλεν. ὁ δὲ συμμίκας αὐτοῖς ἡγήθη καὶ ἄλλους ἐξεκόπη τὰ 10
ὄμματα. τοῦτο τὸν Διογένη λίαν ἠγάσεν· ὅτι δὲ ἐν τῷ Τν-11 B
5 ροποιῶ (τοῦτο δ' ἐστὶ φρούριον ἐρυμνότατον) πρόσκειναι αὐτῷ
τῆς Ἀντιοχείας ὁ δούξ (οὗτος δ' ἦν ὁ ἐξ Ἀρμενίων ὁ Χατα-
τούριος) στρατιώτας συχνοὺς ἐπαγόμενος. παραλαβὼν οὖν τὸν 12
Διογένη οὗτος καὶ εἰς Κιλικίαν ἀπαγαγὼν ἐκ τοῦ σουλτάν
IV 218 ἐκαρὰδόκει βοήθειαν καὶ αὐτὸς δὲ συνήθριζε στράτευμα. στέλ- 13
10 λεται οὖν αὐτῷ κατ' αὐτῶν ὁ πρεσβύτερος τῶν παίδων τοῦ
Καίσαρος ὁ πρόεδρος Ἀνδρόνικος καὶ εἰς Κιλικίαν γενόμενος
τῷ Χατατούριῳ συρρήγνυται, καὶ ἀναιρεῖται μὲν ὁ Χατατούριος,
οἱ δὲ περὶ ἐκείνον εἰς Ἄδαναν συμπεφεύγασιν, ἔνθα ὁ Διογένης
διέτριβε. περικαθίσας δὲ τὴν πόλιν ὁ Ἀνδρόνικος ἐπολιόρκει 14
15 αὐτήν. εἶτα ἐπὶ συνθήκαις ἑαυτὸν ὁ Διογένης παρέδωκεν· αἱ 15
δὲ συνθήκαι, ἀποθέσθαι μὲν τὴν βασιλείαν αὐτὸν καὶ ἰδιωτεύειν C
τὴν τριχὰ κειράμενον. ἐπὶ ταύταις γὰρ καὶ ἀρχιερεῖς ἐστάλη- 16
σαν πρὸς τοῦ βασιλεύοντος, πληροφορίαν ἔνορκον διδόντες αὐτῷ
14 ὅπως κατεκλείσθη ὁ Διογένης καὶ ἐπολιορκεῖτο καὶ οἱ ἐπὶ συνθήκαις
παρέδωκεν ἑαυτὸν C

2 Ἀλνάτην EWo lat., Ἀλνάτην O Scylitz. p. 703, 2 Mich. Attal.
p. 170, 11, Ἀλνάτην A, Ἀλνάτην w*, Ἀλνάτην p, Ἀλνάτην Di 3 συ-
μίκας (sic) A 4 διογένην Rwp, v. ad vii. 8 δ' RwpDi
6 Χατατούριος nominatur a Scylitz. p. 703, 21, Χατατούριος a Psell.
p. 285, 16. 286, 13 7. 8 οὗτος ante τὸν C 8 διογένην RwpDi
10 γοῦν BDEwp 11 εἰς om. D 12 χατατουρῶ E 13 πρὸς-
μύγνυται B(?)Ewp 13 εἰς ἄδαναν om. C, suppl. Cw 14 περι-
καθίσας δὲ RwpDi, καὶ περικαθίσας C, παρακαθίσας δὲ A 16 συν-
θήκαι (sic) A, v. ad XVIII 16, 11 18 διδόντες A, διδόντος Rwp,
v. Scylitz. p. 704, 13

cum suis popularibus se coniunxit cum Constantino, Theodorum
Alyatem contra illos misit, cui victo et capto oculi sunt effossi. 10
Id molestissime ferenti Diogeni et in Tyropoeo, castello muni- 11
tissimo, castra habenti Chataturius Armenius Antiochia dux
se coniungit multis adductis militibus, assumptoque Diogene et 12
in Ciliciam perducto, a sultano exspectat auxilium et ipse copias
colligit. Quare denuo contra eos mittitur natus maximus Cae- 13
sar filius praeses Andronicus; commisso autem in Cilicia proelio
et Chataturio interfecto, milites eius ad Diogenem Adanam con-
fugiunt. Quam urbem Andronico obsidente, Diogenes deditionem 14
facit iis condicionibus, ut regno deposito rasaque coma privatam 15
vitam ageret. Nam primarii sacerdotes a rege de deditione missi 16

- 17 ὥς οὐδέν τι πείσεται ἄχαρι. θαρρήσας οὖν τούτοις ὁ Διο-
γένης ἔξεισι μελανέμων καὶ ἑαυτὸν ἐγχειρίζει τῷ Ἀνδρονίκῳ.
18 ὁ δὲ τοῦτον λαβὼν ἐπαγγέλλει, καὶ εἰς τὸ Κοτυνάειον ἀφικόμενος
προσέμενεν ἐν αὐτῷ, ἕως ἄν αὐτῷ κελευσθεῖν τὸ ποιητέον,
τοῦ Διογένης νοσηλευομένου ἐκ πόσεώς τινος φαρμάκου δη- 5
19 λητηρίου ἐπιβούλως κερασθέντος αὐτῷ. ἐκεῖ τοίνυν ἐπέμφθη
βασιλείος ψήφος, τοῦ φωτὸς στερηθῆναι τὸν μηδὲν ἡδυκηκότα
20 κελεύουσα. καὶ αὐτίκα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξωρῶνκτο, παρ-
όντων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἐν δεινῷ ποιοιμένων τὴν εἰς
D τὸν ἄνθρωπον συμφορὰν, μηδεμιᾶς μέντοι ἀξιουμένων ἐπι- 10
21 στροφῆς. ὠμότατα δὲ τὰ ὄμματα ἐκκοπεῖς καὶ μηδ' ἐπιμελείας
τῆς δεούσης τυχὼν διωδῆκει τὴν κεφαλὴν, καὶ αἱ πληγαὶ οἱ
ἐξέξεσαν σκώληκας καὶ ὁ ἀῆρ ὁ περὶ ἐκείνον δυσωδίας με-
22 μέστωτο ἐκ τῆς σήψεως. οὕτως οὖν κακῶς διακείμενος εἰς
τὴν καλουμένην Πρώτην νῆσον ἀπάγεται, ἐν ᾗ σεμνεῖον ἄν- 15
23 ἦγειρε περὶ τὸ τῆς νήσου μετεωρότερον. βραχὺ τι τοίνυν ἐπι-
βιώσας ἐκεῖ τὸν χρόνον ἀποτίθεται ἐν αὐτῇ, παρὰ τῆς βασιλίδος D IV 21
Εὐδοκίας λαμπρότατα κηδευνθεὶς, βασιλεύσας ἔτη τρεῖς καὶ μῆ-
νας ὀκτώ.

3 οὗι πρότερον μὲν φάρμακον ἐκεράσθη τῷ Διογέει, εἴτα ἐνφλώθη E
14 οὗι ἐν τῇ Πρώτῃ νήσῳ ἀπαχθεὶς ἐτελεύτησεν ὁ Διογένης CE

1 πῆσεται DEw, πάσεται p* τούτοις] τούτου E 3 κοτυνάειον
punctis not. D 4 ἐν αὐτῷ RwpDi, ἑαυτῷ A 5 post πόσεως
om. τινος et add. ὡς ἐπόληψις CEwp τινος om. Di in vitis ABD,
v. ann. anteced. 7 ψήφος βασιλείος Ewp, βασιλεῖον ψήφισμα C
τὸν om. B 8 κελεύουσα Rwp, corr. ex κελεύοντα A, ἐγκελευ-
όμενον C ἐξωρῶνκτο RwpDi, v. ad p. 298, 10 13 ἐξέξεσαν B
ὁ ante περὶ om. B 14 σκῆψεως p* 15 post σεμνεῖον add.

ἐκεῖνος Rwp, similiter Scylitz. p. 705, 2 17 π C, παρὰ Cw

- 17 iureiurando confirmarant eum nihil molesti esse passurum. Qui-
bus Diogenes fretus pulla veste indutus Andronici fidei se per-
18 mittit. Is eo accepto, ubi Cotyaëum pervenit, exspectavit, dum
mandaretur, quid sibi faciendum esset, aegrotante Diogene ex ve-
19 neno quodam per insidias propinato. Ibi igitur regio mandato in-
20 sonti statim effossi sunt oculi, primariis quoque sacerdotibus prae-
sentibus et hominis calamitatem graviter ferentibus, quamvis nemo
21 eos curaret. Ita luminibus crudelissime orbato, iusta curatione
non adhibita, caput intumuit, et e vulneribus vermes scaturie-
runt, adeo ut ex putrefactione illa aër prope ipsum taeterrimo
22 foetore compleretur. In tanta calamitate in Protam insulam per-
23 ducitur, in cuius editiore loco monasterium aedificarat. Ubi non
diu superstes corpus terrae reddidit, ab regina Eudocia funere
splendidissime curato, cum triennium et octo menses regnasset.

Λέγεται δὲ τὰ εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον γενόμενα πάντα τοῦ 24
 Καίσαρος εἶναι διαταγὰς, μηδὲν εἰδότης τοῦ αὐτοκράτορος Mi- P II 286 A
 χαήλ. ἦν γὰρ χαῦνος ἄγαν τὸ ἦθος ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνειμένος 25
 καὶ πρὸς μεταχειρίσιν πραγμάτων καὶ τῶν τυχόντων ἀδέξιος,
 πολλοῦ γε δεῖ πρὸς βασιλείας διοίκησιν. κἀντεῦθεν τῆς εὐ- 26
 ηθείας ἐκείνου κατατρυφῶν ὁ θεῖος αὐτοῦ καὶ Καῖσαρ πάντα
 τὰ εἰς τὸν Διογένην ἐτύρυσεν ἐγκοιτῶν τῷ ἀνδρὶ.

Ἀποπεφυκώς δ' ὁ βασιλεὺς Μιχαήλ πρὸς τὴν τῆς βασι- 16 W III 227
 λείας διοίκησιν τὸν μητροπολίτην Σίδης Ἰωάννην, ἐκτομίαν
 10 ὄντα, δραστήριον δέ, τοῖς πράγμασιν ἐφιστᾷ. εἰδ' ἕτερον ἐκτο- 2
 μίαν τὸν Νικηφόρον, ὃς νέος προσληφθεὶς παρὰ τοῦ Μονο-
 μάχου εἰς τὰ βασίλεια ὑποκοριζόμενος διὰ τὴν νεότητα Νικη-
 φορίτζης ὠνόμαστο καὶ ὥσπερ ἐπωνυμίαν ἔσχηκε τοῦτο, ἐξ Β
 Ἑλλάδος καὶ Πελοποννήσου τὰς κρίσεις τούτων διέποντα μετ-
 15 ἐπέμψατο. ἔφθασε γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ τῷ πατρὶ τοῦ βασι- 3
 λέως τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ τῷ Δούκα ὑπηρετήσασθαι. ἦν 4
 δὲ περὶ πραγμάτων μεταχειρίσιν δεξιὸς καὶ λόγοις ὠμληκῶς,

7 βασιλεία Μιχαήλ τοῦ υἱοῦ (τ. υἱοῦ om. A) Κωνσταντίνου (om. AC) τοῦ
 Δούκα (τοῦ υἱοῦ—Δούκα om. E) τοῦ λεγομένου Παραπινάκη (τ. λεγ. Παραπ.
 om. R) ACDE, Michael C B manu recentiss. 8 δτι τὸν Σίδης ἐπ-
 ἔστησε τοῖς πράγμασι πρότερον, εἰτα τὸν Νικηφορίτζην C

2 καίσαρ E 3 καὶ ἀνειμένος ante δ C 4. 17 μεταχειρίσιν BD
 6 καὶ om. Rwp καίσαρ ARwp, καίσαρ B^sDi 7 τὰ om. D
 ἐποίησεν C 8 δ' A¹rw, δε p^{*}Di 11 Μονομάχου] Errat Zo-
 naras; neque enim Constantinus IX. Monomachus, sed Con-
 stantinus X. Ducas, pater Michaelis VII., ministrum habuit
 Nicephoritzem; v. Scylitz. p. 705, 23 ss. Mich. Attal. p. 180, 19
 13 ἐλέγετο C 14 πελοποννήσου ARwp, πελοποννήσου CEDi, Ἑλ-
 λησπόντου Scylitz. p. 706, 14, sed v. Mich. Attal. p. 182, 4
 τοῦτον Ewp 15 ἐφθῆ C 16 τῷ ante δούκα om. D

Ea vero, quae hic vir perpessus est, iussu Caesaris acta 24
 esse omnia feruntur, Michaële imperatore ignaro, qui quidem 25
 nimis molli esset ac socordi ingenio atque ad imperium tam in-
 eptus, ut ne levissima quidem negotia administrare posset. Ita- 26
 que patruus Caesar eius simplicitate abusus privato odio com-
 motus omnia illa in Diogenem perpetravit.

16. Rex MICHAËL imperio minime idoneus Ioannem, Sidae
 metropolitam, spadonem illum quidem, sed virum strenuum, re-
 bus gerendis praefecit. Deinde alium spadonem Nicephorum, 2
 qui adulescens a Monomacho in aulam ascitus ob aetatem per
 deminutionem Nicephoritzes cognominabatur, ex Graecia et Pelo-
 ponneso revocavit, ubi iudicia exercebat. Qui patri quoque Con- 3
 stantino Ducae inservierat, vir sollerti ingenio et eruditus, sed 4

- 5 τὸ δὲ ἦθος ἔχων ὑποκαθήμενον καὶ γέμον δεινότητος. τούτῳ
 γοῦν ἐγχειρίζει τὰς ἡνίας τῆς βασιλείας, λογοθέτην ὀνομάσας
 6 αὐτόν. ἐντεῦθεν ὁ Σίδης παραγκωνίζεται, καὶ ὁ Καῖσαρ καθ-
 ίσταται ὑποπιος, καὶ πᾶσα ἡ τῆς βασιλείας διοίκησις ὑπὸ τὸν
 λογοθέτην ἐγένετο, καὶ ὁ βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀνδράποδον 5
 C 7 ἤγετο. καὶ οὐκ ἦν ὁ μὴ διὰ τοῦ λογοθέτου ἐγένετο, καὶ πολ-
 λοὶ τῶν περιουσιῶν ἐστερήθησαν, ἄλλοις ἄλλων ἐπιτηνεγμένων
 λαβῶν, καὶ ἦν τῶν ἀνθρώπων σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία καὶ D IV 220
 8 ὁ τοῦτο ἐπιστρεφόμενος οὐδαμοῦ. ὁ γὰρ βασιλεὺς παιδαριώ-
 δεσιν ἐσχόλαζε πράξεις, τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων καὶ ὑπερ- 10
 τίμου Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ λόγοις τῷ δοκεῖν αὐτὸν ἐμβιβά-
 ζοντος καὶ διδάσκοντος νῦν μὲν τὴν γραμματικὴν τέχνην καὶ
 μέτρα καὶ διαλέκτους, νῦν δ' ἵνα κατὰ ῥήτορας διαλέγοιτο,
 νῦν δ' ἱστορίαις αὐτὸν προσεθίζοντος, ἄλλοτε δὲ φιλοσόφων
 θεωρημάτων ἀκροᾶσθαι παρασκευάζοντος· ὁ δὲ πρὸς οὐδὲν 15
 D 9 ἐπεφύκει. τούτοις οὖν ὁ Ῥωμαίων αυτοκράτωρ προστετηκώς
 ὑφ' ἑτέρων, καὶ τοῦτον ἕνα, τὴν τῶν κοινῶν κυβέρνησιν ἐποι-
 ῆσατο, καὶ νόμος ἦν τὸ τῷ λογοθέτῃ δοκοῦν.
- 10 Τὰ μὲν οὖν τῆς πολιτείας οὕτως εἶχον κακῶς, τὰ δὲ κατὰ

9 οἱ ἀμελῶν τῶν τῆς βασιλείας πραγμάτων λόγοις ἐσχόλαζεν ὁ Μιχαὴλ C

1 γέμον RwpDi, γέμων A 3 καίσαρ ARwp, καίσαρ B^aDi 7 ἐστε-
 ρώθησαν D ἄλλος ἄλλων E 8 λαβῶν OwpDi, λαβῶν AE 9 τοῦ-
 των RwpDi 11 τῷ RwpDi, τὸ A, ὧ D 13 διαλέγοιτο RwpDi,
 διαλέγονται A 14. 15 ἄλλοτε—παρασκευάζοντος om. BDE 16 τοι-
 οῦτοις C 19 οὕτως om. C

5 animo delecto et nequitia pleno. Is logotheta designatus, im-
 6 perii clavo accepto, Sidensem loco movet et Caesarem suspectum
 reddit, ipse omnia regia munia obiens et regem velut mancipium
 7 ducens. Neque quicquam erat, quod a logotheta non gereretur;
 itaque cum multi bona sua, alii de aliis causis amitterent ho-
 minesque attererentur et aerumnis premerentur, nemo erat, cui
 8 illud esset curae. Nam rex puerilibus rebus occupatus a prin-
 cipe philosophorum et hypertimo Michaële Psello ad litterarum
 studium deductus modo in arte grammatica et versibus et dia-
 lectis erudiebatur, modo declamationibus rhetoricis, modo histo-
 riis assuefiebat, modo ad audienda philosophorum praecepta pa-
 9 rabatur, quamvis ad haec omnia ineptus. Huiusmodi igitur
 studiis Romanorum imperator affixus rerum administrationem
 alteri, eique uni, commisit, ut legis auctoritatem haberet, quod
 logothetae visum esset.

10 Proinde respublica male se habebat, orientales vero pro-

- τὴν ἔω χεῖρον ἔσχον ἢ πρότερον. ὁ γὰρ σουλτὰν τὰ κατὰ τὸν 11
Διογένη μαθὼν καὶ ὅτι ὃν ἐκεῖνος λαβὼν δορυάλωντον ἐτίμησε
καὶ ἀφῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν ἀπελευσόμενον βασιλείαν, τοῦτον οἱ
συμφυλέται ἀπηνῶς οἰκτίστῳ θανάτῳ παρέδωκαν, καὶ αἱ πρὸς
5 ἐκεῖνον περὶ σπονδῶν συνθήκαι ἀπρακτοὶ μεμενήκασιν, ὑπερ-
ῆλγῃ καὶ τὰς οἰκείας δυνάμεις κατὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν χωρῶν
χωρεῖν ἐξηρέθισεν· οὐκέτι τοίνυν ὥς ληιζόμενοι ταῖς χώραις 12 P II 287 A
ἐπήεσαν, ἀλλ' ὥς ταύτας καθέζοντες τε καὶ κυριεύοντες, τοῦ
σφῶς ἀνείργοντος μὴ παρόντος.
- 10 Καὶ οἱ μὲν ταῦτα ἐποιοῦν· ὁ δὲ βασιλεὺς δύναμιν ἀγείρας 13
στρατάρχην ταύτης τὸν Κομνηνὸν προβάλλεται Ἰσαάκιον, συ-
ζεύξας αὐτῷ καὶ τὸν Λατῖνον Ῥουσέλιον, ὁμογενῶν ἀρχοντα
τετρακοσίων ἀνδρῶν. ἐπεὶ δὲ περὶ τὸ Ἰκόνιον ἐγεγόνει τὸ στρα- 14
τευμα, ἐξ αἰτίας τινὸς ἀποστατεῖ ὁ Ῥουσέλιος καὶ τοὺς ὁμο-
15 φύλους παραλαβὼν καθ' ἑαυτὸν ἦν καὶ πῇ μὲν τοῖς Τούρκοις
D IV 221 προσέμυγε, πῇ δὲ τὰς χώρας τὰς Ῥωμαϊκὰς ἐκεράϊζεν. ὁ δὲ 15
Κομνηνὸς Ἰσαάκιος μετὰ τοῦ περιλόιπου στρατεύματος τοῖς
Τούρκοις προσβαλὼν ἡττητο, καὶ ἔπεσον μὲν πολλοὶ καὶ ἔξω-

1 ὅτι ὁ σουλτὰν (σουλτὰν E) τὰ κατὰ τὸν Διογένην μαθὼν τὴν ἐφῶν κατ-
έρεχεν CE 10 ὅτι ὁ Κομνηνὸς Ἰσαάκιος ἐστάλη (στῶλω E) μετὰ τοῦ
Ῥουσέλίου τοῖς Τούρκοις ἀνισταζόμενος (ἀνιταξάμενος E) καὶ ἡττηθεὶς
ἐάλω καὶ ὁ Ῥουσέλιος ἀπεστάτησεν (ἡπίστησε E) CE

2 διογένην Rwp δορυάλωντον Di, v. ad XIII 8, 3 3 βασιλείαν
ἀπελευσόμενον C 4 οἰκτρώ | omisso θανάτῳ C, οἰκτίστῳ θανάτῳ
Cw 5 αἰκείνον E συνθήκαι (sic) AEWp, v. ad XVIII 15, 15
6 τῶν om. E 8 κατέζοντες p* τοῦ AR, τοὺς w*p 10 ταῦτ'
D 13 παρὰ B 16 προσέμυγε D, προσέμυγε καὶ ἐμάχετο C
ἐκεράϊζεν R*wpDi, ἐκεράϊζε A, v. ad XIII 1, 5 18 μὲν om. C

vinciae gravius quam prius vexabantur. Nam sultanus, cum 11
didicisset, quemadmodum cum Diogene actum esset, eumque a
suis crudelissime interfectum, quem ipse captivum honorifice ad
suum imperium remisisset, et pacis condiciones cum illo initas
manere irritas, magno dolore affectus suas copias contra Roma-
norum provincias concitavit, quas non iam praedabundi inva- 12
debant, sed ut subacturi et possessuri, cum nemo esset, qui iis
obsisteret.

Quae cum illi facerent, rex coacto exercitu Comnenum 13
Isaacium creat ducem, Ruselio Latino collega addito, cui qua-
dringenti populares parebant. Verum is, exercitu ad Iconium 14
perducto, cum suis quadam de causa deficit ac per se alias cum
Turcis pugnat, alias Romanas provincias vastat. Isaacius vero 15
Comnenus cum reliquo exercitu a Turcis vincitur ac multis caesis,

Β γρήθησαν ἑτεροὶ καὶ αὐτὸς ὁ στρατάρχης, καὶ διήρπαστο ἡ
 16 παρεμβολή. ὁ μὲν οὖν Κομνηνὸς πολλῶν χρημάτων τὴν ἑλευ-
 θερίαν ὠνήσατο, ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν θεῖον τὸν Καίσαρα τῷ
 17 πολέμῳ στρατάρχην ἐφίστησι. τοῦτο μαθὼν ὁ Ῥουσέλιος, πρὸ
 τοῦ τὸν Σαγγάριον τὸν Καίσαρα διαβῆναι καταλαβὼν, ἀντι- 5
 18 εστρατοπεδεύσατο αὐτῷ· καὶ ὁ Καῖσαρ ἀμνησίαν αὐτῷ τοῦ
 W.III.228 19 παλαίσματος ἐπηγγέλλετο, εἰ προσχωρήσει τῷ βασιλεῖ. ἀλλ' ἐκεῖ-
 20 νος βαρβαρικῶς φρουατιόμενος οὐδὲν ἐφρόνει ἐνδόσιμον. συρ-
 ρήγνυται τοίνυν πόλεμος, καὶ ἡττήθησαν οἱ περὶ τὸν Καίσαρα
 καὶ αὐτὸς ἑάλω σὺν πλείοσιν ἄλλοις, τοῦ Βοτανειάτου, δς συν- 10
 21 εστρατήγει τῷ Καίσαρι, μετ' ὀλίγων φυγόντος. ὁ μέντοι Ῥου-
 σέλιος πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔτο ἀγων τὸν Καίσαρα δέσμιον καὶ
 τὸν Μαλέσην Βασιλεῖον, ἄρτι τῆς μετὰ τοῦ Διογένους λελυ-
 μένον αἰχμαλωσίας, καὶ ἡ Χρυσόπολις εἶχε τὸν ἀποστάτην, καὶ
 22 αὐτίκα πῦρ ταῖς ἐκεῖσε οἰκίαις ἐνήκεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀξιώμα 15
 τε κουροπαλάτου αὐτῷ ἐπηγγέλλετο, εἰ τὰ ὅπλα κατάρθοιτο,
 καὶ τὴν γυναῖκα αὐτῷ μετὰ τῶν τέκνων ἐξέπεμψεν· ἀλλ' ὁ
 23 βάρβαρος ἀτίθαστος ἦν. μετεπέμψατο τοίνυν ὁ βασιλεὺς κατὰ

2 διὲν ὁ Καῖσαρ σταλεῖς κατὰ τοῦ Ῥουσελίου (κατὰ Ῥ. σταλεῖς E) ἡττήθη
 καὶ ἑάλω CE 18 διὲν ὁ βασιλεὺς Τούρκους κατὰ τοῦ Ῥουσελίου μετε-
 πέμψατο, ὁ δὲ λύσας τὸν Καίσαρα βασιλέα ἀνέϊπε· καὶ συμμύζας τοῖς Τούρ-
 κοῖς αἰχμάλωτος καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Καῖσαρ (καίσαρ CE) ἐλήφθησαν CE

3 τὸν θεῖον τὸν Καίσαρα] καίσαρα τὸν θεῖον B 6 καίσαρ ARwp,
 καίσαρ B^sDi ἀμνησίαν om. C, suppl. Cw 7 post εἰ add.
 τὰ ὅπλα κατάρθοιτο καὶ Cw lat., v. ad vs. 16 s. 8 συρρῶγνυται w^sp
 invitis AR 10 ἑάλω Cw, ἡττήθη C 12 ἔτο Bwp 13 μά-
 λεσην (sic) D βασιλεῖον D λελυμένους D 15 ὁ δὲ] καὶ ὁ C
 16 κουροπαλάτου RwpDi, κουροπαλάτην A τὰ ὅπλα κατάρθοιτο]
 ἀποστατῆ τῆς ἀπονομῆς καὶ τοῦ ἀποστατεῖν C 17 αὐτοῦ BDEwpDi
 18 ἀτίθαστος EwpDi

captis aliis, castris direptis ipse quoque dux in hostium potestatem
 16 venit, a quibus magna pecunia se redemit; rex vero Caesarem
 17 patrum bello praefecit. Quo Ruselius cognito, Sangario, ante-
 18 quam ille traiceret, occupato castra contra eum locat et quamvis
 19 illo veniam delicti promittente, si ad regem rediret, Ruselius bar-
 20 bari insolentia de deditione minime cogitans, proelio commisso,
 21 Caesarem vincit et cum pluribus aliis captum et vinctum, unaque
 Basilium Malesam, paullo ante cum Diogene ex captivitate li-
 beratum, Byzantium versus perduxit, Botaniata Caesaris col-
 lega cum paucis elapso, ac Chrysopolim se recipit, ubi domibus
 22 statim ignem inicit. Neque homo barbarus, cum rex, si arma
 deponeret, curopalatae honorem ei offerret uxoremque cum li-
 23 beris misisset, ulla re est mitigatus. Itaque Turcis mercede re-

τοῦ 'Ρουσελίου Τούρκους ἐπὶ μισθῷ· ὁ δὲ μὴ ἀξιόχρεως ὢν
 πρὸς τὸν πόλεμον λύει τὸν Καίσαρα τῶν δεσμῶν καὶ εὐφη-
 μίαις ἀναγορεύει βασιλικῶς, οἰόμενος προσθήσεσθαι οἱ πολλούς.
 αἰφνης δὲ Τούρκων ἀναφανέντων ὁ 'Ρουσέλιος κατ' αὐτῶν βαρ- 24
 5 βαρικῇ θρασύτητι ἀπερισκέπτως ἐχώρησε, καὶ πολλοὺς μὲν οἱ
 Φράγγοι τῶν Τούρκων κατέβαλον, τοὺς δ' ἄλλους ἐτρέφαντο D
 D IV 222 εἰς φυγὴν καὶ ἀκρατῶς ἐδίωκον. οἱ μὲν οὖν πλείους ὁπίσω 25
 πον ἀπελείφθησαν, τῶν ἑπὶ σφίσι μὴ εὐτονοῦντων πρὸς τὸ
 πολὺ τῆς διώξεως· ὁ 'Ρουσέλιος δὲ μετὰ τοῦ Καίσαρος σὺν
 10 ὀλίγοις ἐπῆλυνον. ἤδη δὲ τῶν οὐκείων ἐκμηκυνθέντι πολὺ 26
 ἐτέρα πληθὺς ἀνεφάνη Τούρκων εἰς πολλὰς πάνυ χιλιάδας
 ἀριθμουμένη· ὥς δ' ἐπῆλθον αὐτοῖς οἱ φανέντες καὶ ἄκοντες
 αὐτοῖς συνερράγησαν. περιειληθέντες δ' ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ 27
 τοὺς ἑπὶ αὐτοῖς ἀποβαλόντες ἐάλωσαν ὃ τε Καῖσαρ καὶ ὁ 'Ρου-
 15 σέλιος. ἀλλὰ τὸν μὲν 'Ρουσέλιον ἡ σύνεινος προλαβοῦσα ἐπρίετο, 28
 τὸν δὲ Καίσαρα ὁ βασιλεὺς ἐλυτρώσατο. ὁ δὲ ἀπαγόμενος 29
 πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἐν τῇ Προποντίδι γενόμενος κείρεται τὴν
 τρίχα καὶ μεταμφιέννεται τὴν στολὴν, δάκος μοναχικὸν περι- PII 288 A
 θέμενος· ἠδ' ἀλαβεῖτο γὰρ μὴ τι πάθη πρὸς τοῦ ἀνεπιού διὰ

12 οὗ δὲ Καῖσαρ (καίσαρ C) διὰ τοῦ βασιλέως ἐξωνηθεὶς ἐκείρατο καὶ μο-
 ναχὸς γέγονεν C

1 τοῦ om. D 3 βασιλικαῖς CEwpDi 6 κατέβαλλον B 9 μετὰ
 τοῦ καίσαρος corr. ex σὺν τῷ καίσαρι B 10 ἀπῆλυνον ἤδη. καὶ
 τῶν οὐκείων B 12 δὲ C post ἄκοντες add. οἱ περὶ τὸν 'Ρου-
 σέλιον C 14 καίσαρ ARwp, καίσαρ B²Di 18 μεταθέμενος w²p
 invitis AR 19 πάθοι RwpDi

gia contra se evocatis, cum illis se non esse parem intellexeret,
 Caesarem vinculis solutum regem salutatur, multos se cum eo con-
 iuncturos esse ratus. Cum autem Ruselius Turcos barbarica 24
 ferocia inconsiderate aggressus esset, Franci multos straverunt,
 ceteros in fugam coniectos continenter sunt persecuti. Plures 25
 tamen Franci substituerunt, equis ita fatigatis, ut longiorem in-
 sectationem ferre non possent; sed Ruselius et Caesar paucis
 comitantibus instantes et longius a suis proVecti in aliam Turco- 26
 rum multitudinem, quae erat multorum milium, inciderunt, cum
 quibus vel inviti pugnare coacti et a multitudine circumventi, 27
 amissis equis, et Caesar et Ruselius capiuntur. Ac Ruselium 28
 uxor mature redemit, Caesarem vero rex. Ad quem dum per- 29
 ducitur, cum ad Propontidem venisset, capillo raso mutataque
 veste monasticam lacernam sumit veritus, ne ob imperii titulum

- 30 τὴν ἀνάρρησιν. ὁ δὲ γε Ῥουσέλιος λυθείς, ὡς εἴρηται, τῆς
αἰχμαλωσίας, τὴν γυναῖκα μετὰ τῶν περιλειφθέντων Φράγγων
λαβὼν εἰς τὸ τῶν Ἀρμενιακῶν θέμα ἐγένετο, ἐν ᾧ διῆγε καὶ
31 πρότερον. στέλλει τοίνυν ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτοῦ τὸν πρόεδρον
Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν, νέον μὲν ὄντα, ἄνδρα δὲ συνετὸν καὶ 5
32 δραστήριον. δὲ γενόμενος κατὰ τὴν Ἀμάσειαν δι' ἀπορρήτων
δηλοῖ τοῖς Τούρκοις ὡς εἰ κατασχόντες τὸν Ῥουσέλιον παρα-
33 δοῖεν τοῦτον αὐτῷ, πολλῶν αὐτοῦς ἐμπλήσει χρημάτων. φιλίαν
γούρῃ ὑποκριθέντες ἐκείνοι πρὸς τὸν Ῥουσέλιον κατέσχον τὸν
B 34 ἄνδρα καὶ πολλῶν αὐτὸν χρημάτων ἠλλάξαντο· δὲ αὐτίκα παρὰ 10
τοῦ Ἀλεξίου δέσμος ἀπήχθη πρὸς τὸ Βυζάντιον καὶ σφοδρῶς
αἰκισθεὶς εἰς πύργον δέσμος κατεκέλειστο.
35 Σίτου δὲ γενομένης ἐνδείας ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως τού-
του, ὥστε μὴ ὄλον μέδιμνον εἰς νόμισμα ἀποδίδοσθαι, ἀλλὰ παρὰ D IV 23
πινάκιον, εἰς ἐπώνυμον τῷ βασιλεῖ τὸ κοινὸν δυστήχημα ἐχρημά- 15
τισεν, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε οὕτω καλεῖσθαι τοῦτον τὸν ἄνακτα·
36 οὐ γὰρ τις ἄλλως γνωριεῖ τοῦτον εἰ μὴ τὸν Παραπινάκιον εἴποι.

4 περὶ τοῦ βασιλέως κυροῦ (de forma κυροῦ v. argum ad XVIII 20,
4. 21. 29, 11 et de Boorii indicem Theoph.) Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ
A, ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος (δ—Ἀλ. om. E) εἴλε τὸν Ῥουσέλιον CE 13 ὅπως
ἐκλήθη Παραπινάκιος οὗτος ὁ βασιλεὺς C

1 γε om. Ewp 2 περιληφθέντων (sic) A 3 Ἀρμενικῶν D
ἀφίκετο θέμα C 5 post δέ add. γε Rwp 6 τὴν om. C
ἀμασειάν D 8 αὐτῷ τοῦτον B 9 οὗ BDEwp 12 πύργον
BCwpDi, πύργον AR, v. ad XIII 3, 15 15 post πινάκιον add.
δ ἔστι μέδιμνον τὸ τέταρτον Cwp, v. praef. ἐχρημάτισεν O,
ἐχρημάτισε AEwpDi, v. ad XIII 1, 5 16 τοῦτον ante καλεῖσθαι
Rwp 17 post τοῦτον add. τοῖς περὶ αὐτοῦ (αὐτὸν BD) λέγουσιν
Rwp, οἷς περὶ αὐτοῦ διαλέγοιτο C εἴποι AO (προσθήκη Scylitz.
p. 714, 19), εἴπη Ewp

- 30 a nepote afficeretur supplicio. At Ruselius e captivitate redemptus,
ut dictum est, cum uxore et reliquis Francis in provinciam Ar-
31 meniacorum se contulit, ubi prius quoque vitam egerat. Rex
igitur praesidem Alexium Comnenum, adolescentem illum qui-
32 dem, sed prudentem et strenuum, contra eum mittit. Qui cum
Amasiam pervenisset, Turcis clam significat, si Ruselium sibi tra-
33 derent, se illis grandem pecuniae summam daturum. Itaque illi
amicitia simulata virum comprehensum magna pecunia commu-
34 tarunt; qui statim ab Alexio vinctus et Byzantium perductus et
post atrocia tormenta in turri quadam est inclusus.
35 Quia vero sub hoc rege annonae caritate laboratum est,
ut non integer medimnus numismate veniret sed pinacio detracto,
publica calamitas cognomen illi fecit, ut etiam hodie sic vocetur
36 neque aliter agnoscat, nisi Parapinacium dixeris.

Τῷ τρίτῳ δ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὸ τῶν Χροβάτων¹⁷
 ἔθνος, οὗς δὴ καὶ Σέρβους τινὲς καλοῦσι, κεκίνητο, τὴν τῶν
 Βουλγάρων χώραν ἐπιχειρηκὸς κατασχεῖν. ἀλλὰ μὴν καὶ² C
 τινα ταύτης κατεσχηκός, πολλαῖς δὲ μάχαις καὶ φθορᾷ πολλῶν
 ἑκατέρωθεν τῶν τε κατισχημένων ἐκπέπτωκε καὶ καταπολε-
 μηθὲν τῶν Ῥωμαϊκῶν δόξων ἐξώσθη καὶ εἰς τὰ σφέτερα ἦθη
 μένειν ἡνάγκαστο.

Δούλος δέ τις τοῦ πατρὸς τούτου τοῦ αὐτοκράτορος Νέ-³
 στωρ ὄνομα, βεστάρχης δὲ τὸ ἀξίωμα, δούξ τῶν Παριστρίων
 10 προχειρισθείς ἤρεν ὅπλα κατὰ τοῦ βασιλέως. δμαιοῦν γὰρ⁴ WIII229
 θέμενος μετὰ τινος ἀρχηγοῦ Πατζινάκων, ὃς ἐκαλεῖτο Τατούς,
 εἰς τὴν τῶν πόλεων βασιλεύουσαν παρεγένοντο καὶ παρενέβαλον
 πρὸ αὐτῆς. καταθέσθαι δὲ τὰ ὅπλα τοῦ βασιλέως δηλοῦντος⁵
 αὐτῷ, ἐκεῖνος ἔτιμος εἶναι ποιῆσαι τοῦτο ἔλεγεν, εἰ αὐτῷ ὁ
 15 λογοθέτης Νικηφόρος ἐκδοθείη ἢ τέως ἐκ μέσου γένηται, ὥς D
 κοινῇ συμφορᾷ καὶ κακὸν ἐπιδήμιον. τοῦτο δὲ τοῦ βασιλέως⁶
 μὴ ποιοῦντος, ἀπανίσταται μὲν τῆς πόλεως, τὰ τῶν Θρακῶν

1 περὶ τοῦ τῶν Χροβάτων (χορβάτων C, v. ad XVIII 17, 1) ἔθνος C
 8 περὶ τῆς ἀποστασίας τοῦ δούλου (τ. δούλ. om. E) Νέστωρος CE

1 πρώτῳ Scylitz. p. 714, 22, sed v. Segerum l. c. p. 120, 37
 χρωβάτων AR, χορβάτων ex χρωβάτων corr. B, χορβάτων C, χο-
 βάτων C_{wp}Di, v. ad XVI 18, 19 2 κεκίνητο w^{*}p 3 ἀπο-
 χειρηκός E 4 φθορᾷ D 5 κατισχημένων A, κατισχημένων
 O, κατεσχημένων EwpDi 6 χωρίων BD σφέτερα] ἑαυτοῦ C
 9 post δούξ add. δὲ C 11 Τάτους Scylitz. p. 719, 12, Τατὺς
 Mich. Attal. p. 205, 16 12 παρέλαβον D 14 τοῦτο ποιῆσαι
 Rwp 14. 15 αὐτῷ alterum post ἐκδοθείη C 16 κακὸν
 ARB_{wp}, κοινόν BD 17 τῶν om. Rwp

17. Tertio regni illius anno Crovatorum gens, quos non-
 nulli vocant Servos, Bulgariam occupare aggressa est ac quae-²
 dam loca cepit, sed multis proeliis factis, multis utrimque caesis,
 tum iis excidit, quae tenuerat, tum devicta et e finibus Roma-
 norum expulsa in suas redire sedes coacta est.

Servus autem quidam paternus imperatoris, cui nomen erat³
 Nestori, dignitate vestarches, ripae Istri dux designatus arma contra
 regem cepit et conspiratione cum Tato, quodam Patzinacorum⁴
 duce, inita castra ante urbem regiam posuit. Monitus autem a⁵
 rege, ut ab armis discederet, id se facturum respondit, si logo-
 theta Nicephorus, reipublicae pestis et populi clades, sibi dede-
 retur vel e medio tolleretur. Qua re a rege negata, relicta urbe⁶

δὲ καὶ τὰ τῶν Μακεδόνων ληίζεται καὶ ὅσα τούτοις τῆς Βουλγαρίας παράκεινται καὶ εἰς τὴν τῶν Πατζινάκων μεταχωρεῖ.

- 7 Υἱοῦ δὲ τεχθέντος αὐτῷ ἐκ τῆς ἐξ Ἀλανῶν Μαρίας, ἣν βασιλίссαν ἔσπευε, Κωνσταντῖνον αὐτὸν ὠνόμασεν ἐπὶ τῷ πατρὶ καὶ βασιλικῶς ἐταυνίωσε καὶ στείλας πρὸς τὸν Λογγιβαρδίας 5 ἡγεμονεύοντα Ῥομπέρτον τὴν ἐκείνου θυγατέρα τῷ υἱῷ ἐμνηστεύσατο, ἣν καὶ ἀχθεῖσαν Ἑλένην μετωνόμασεν. ἐτέχθη δὲ PΠ289 A τότε ἐν τῷ Βυζαντίῳ παιδίον, ἕνα ἔχον κατὰ τὸ μέτωπον D IV 22: 9 ὀφθαλμὸν καὶ τραγοσκελές. τῶν μέντοι βαρβάρων τὴν ἐφάνη ληιζομένων καὶ οἷς ἐντύχουσιν ἔργον τιθεμένων μαχαίρας, φεύ- 10 γοντες οἱ Ἀσιανοὶ τῇ Κωνσταντίνου προσήεσαν. μὴ τινος δὲ προσοοιμένου τῶν κοινῇ συμφερόντων (ὁ γὰρ βασιλεὺς περὶ λόγους ἡσχόλητο καὶ λάμβους συντιθέναι πρὸς τοῦ Ψελλοῦ ἐδι- 11 δάσκετο), σποδεῖα τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐπέεζεν. ἕνα δ' ἐκφαντικώτερον τὸ πάθος ἐκτραγοδήσαιμι, λιμὸς ἦν ἀντικρὺς τὸ κα- 15 κόν, τῷ δὲ παρελείπετο καὶ λοιμός, καὶ τούτου συνέβαινον θάνατοι καὶ οὗτοι συγχοί τε καὶ ἀλλεπάλληλοι, ὥστε ἀδυνατεῖν 12 τοὺς ζῶντας ταφῇ παραδιδόναι τοὺς θνήσκοντας. τοσοῦτοι

3 οὗ υἱὸς ἐτέχθη (ἐγεννήθη E) τῷ βασιλεῖ καὶ ἐστέφθη παρ' αὐτοῦ (παρ' αὐτοῦ om. E) CE 7 περὶ τοῦ τεχθέντος σημειώδους παιδὸς C, σημεῖον E 14 περὶ τοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τούτου γενομένου λιμοῦ καὶ λοιμοῦ (κ. λοιμ. om. E) CE

1 τῶν om. RwpDi 3 αὐτῷ] τῷ βασιλεῖ μαχαίλ C post ἦν add. καὶ Rwp 6 Ῥομπέρτον (s. acc.) E 7 Ἑλένην OswDi, v. ad XIII 1, 2 8 τότε om. BD 9 καὶ om. BDwp 13 post λόγους add. τάχα C 14 δὲ καὶ D 15 ἀντικρὺς RDi, ἄν | (desinit fol. 459^a) A, ἀντικρὺ w^{*}p, v. ad § 26 16 τούτων C 18 δίδοναι C

Thraciam et Macedoniam et his finitima Bulgariae loca praedatus ad Patzinacos se confert.

- 7 Michaël filium ex Maria Alana, quam reginam appellarat, susceptum Constantinum ob patris memoriam vocavit et regni insignibus adornato Roberti, Longibardiae ducis, filiam despondit, 8 cui adductae nomen Helenae indidit. His temporibus Byzantii infans natus caprinis pedibus, uno oculo in fronte praeditus. 9 Barbaris autem Orientem vastantibus et obvios quosque ferro 10 trucidantibus, Asiani Cpolim confugerunt. Nullo autem bonum publicum curante (nam rex studiis vacans iambos scribere a Psello 11 docebatur), urbanos annonae penuria premere coepit. Quam calamitatem ut evidentius et atrocius declarem, id malum fuit fames, quam postilentia comitabatur; unde hominum interitus tantus et tam frequens est consecutus, ut viventes morientibus 12 sepeliendis essent impares. Tot enim peribant, ut saepe multi

γὰρ ἦσαν ὡς πολλάκις πολλοὺς ἐν μιᾷ κλίνῃ ἐκφέρεσθαι, καὶ Β
ταῖς ἀμφόδοις δὲ ἀτάφους κεῖσθαι πολλοὺς. ἐντεῦθεν πάντα 13
κατηφείας μεμέστωτο διὰ τε ταῦτα καὶ ὅτι καὶ ἀδίκους εἰσπρά-
ξεσιν ἐπιέζετο τὸ ὑπῆκοον.

- 5 Οὕτω δὲ τῶν πραγμάτων ἐχόντων, οἱ τῶν ἐφ' ὧν ἀρχόντων 14
προέχοντες συνελθόντες ἀποστασίαν ὠδίνησαν, καὶ τὸν κουρο-
παλάτην Νικηφόρον τὸν Βοτανειάτην εἰς βασιλέα προεῖλοντο
καὶ ἀνηγόρευσαν αὐτοκράτορα. τοῦτο τὸν βασιλέα θορόβον 15
καὶ δέους ἐνέπλησεν· ἦδετο γὰρ ὡς ὑπερερῆσει ποτὲ τοῦ ΜΥ
10 στοιχείου τὸ ΝΥ. ἦν δὲ τῶν εὐπατριδῶν ὁ Βοτανειάτης, ἐκ τοῦ 16
Φωκά τὴν τοῦ γένους ἔλκων σειρὰν νομιζόμενος. διακηρύ- 17
κεῖται τοίνυν πρὸς τοὺς Τούρκους ὁ βασιλεὺς, ἀδράς αὐτοῖς C
ἐπαγγελλόμενος δωρεάς, εἰ τοὺς ἀποστατήσαντας συσχόντες πα-
ραδοῖεν αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν Βοτανειάτης ἐξ ἐφ' ὧς, ὡς εἴρηται, 18
15 βασιλείας ἑαυτῷ περιθέμενος σχῆμα καὶ ὄνομα ἐφοῖτα πρὸς
τὸ Βυζάντιον. ἐξ ἐσπέρας δ' αὖθις ἐτέρας ἀποστασίας ἐπεκυ- 19
D IV 225 μάνθη κλυδώνιον· ὁ γὰρ πρόεδρος Νικηφόρος ὁ Βρυέννιος
δοῦξ Ἀνδραχίου τυγχάνων, ἐπεὶ μεμαθήκει ἀφαιρεθεὶς τὴν

5 ὅτι ὁ Βοτανειάτης παρὰ τῶν ἐφ' ὧν ἀρχόντων (ἄρχεται C) βασιλεὺς ἀν-
ερεθήθη CE 16 ὅτι καὶ ἐν τῇ δύσει ὁ Βρυέννιος (βρυένιος C) Νικη-
φόρος (ἐν τῇ Ἀνδραχίῳ (δυναχίῳ E) ὁ Νικηφόρος Βρυέννιος E) ἀποστα-
σίαν ἐπεχείρησεν CE

2 ἀφόδοις D δὲ om. E 3 καὶ post ὅτι om. D 4 τὸ om. D
5. 6 ἀρχόντων πρ. ARwp, πραγμάτων πρ. B, ταγμάτων πρ. D 8 ἀν-
ηγόρευσεν C 9 ἐπλήρωσεν E, ἐπλήρωσας D μὺ A, μὺ C, μὺ R,
μ D, M wpDi 10 τὸ RwpDi, τοῦ A νῦ A, νῦ C, νῦ R, ν D,
N wpDi τῶν RwpDi, τὸν A 11 ἔλκειν RwpDi 12 ἀδράς
w* p 13 ἐπαγγελλόμενος w* p 15 αὐτῷ DEwp ante σχῆμα
add. καὶ BDEwp 17 βρυέννιος EB*wpDi, βρυένιος AR

in uno lectulo efferrentur, multi in plateis iacerent insepulti.
Quare cum hac de causa tum ob iniquas exactiones omnia erant 13
plena luctu et maerore.

Quae cum ita essent, orientalium praetorum principes de- 14
fectionem parturientes Nicephorum Botaniatem curopalatem prae-
latum ceteris regem salutant. Quae res ideo regem complevit 15
perturbatione et terrore, quod canebar littera NY aliquando
fore superior littera MY. Erat autem Botaniates claro natus 16
genere atque a Phoca originem ducere putabatur. Rex igitur 17
per caduceatores ingenti pecunia promissa a Turcis petit, ut se-
ditiosos sibi tradant. Botaniates autem regio habitu et nomine 18
usurpato ex Oriente, ut diximus, Byzantium contendit. Sed et 19
ab Occidente alia seditionis tempestas exstitit; nam praeses Nice-

ἀρχήν, ἀφίσταται καὶ αὐτὸς καὶ περιβάλλεται τὰ τῆς βασιλείας
 παράσημα καὶ τοῖς ἐκεῖ παροῦσι δορυφορούμενος τάγμασιν εἰς
 20 τὴν Ἀδριανούπολιν ἀπῆει, ἀφ' ἧσπερ καὶ ὤρμητο, καὶ τῷ
 ἀδελφῷ Ἰωάννῃ ἐκεῖ ἐνωθεὶς πληθὺς τε στρατιωτῶν ἐκείθεν
 D ἐθνικῶν τε καὶ Μακεδόνων πείσας συνάρασθαι οἱ τῆς τυραν- 5
 21 νίδος ἀπήρξατο. τισὶ δὲ τῶν τοῦ Βρυεννίου ὁ Θεοδοωροκάνος
 22 συμμύξας ἡτιτᾶται τε καὶ ἀλλίσκεται. προσεργύσαν δὲ τῷ Βρυ-
 εννίῳ καὶ οἱ Ῥαιδεστηνοί, ἀλλὰ μέντοι καὶ οἱ οἰκοῦντες τὸ Πά-
 23 νιον. εἶχετο τοίνυν τῆς ἀποστασίας ὁ Βρυέννιος κραταιῶς, τὸν
 ἀδελφὸν κουροπαλάτην τιμήσας καὶ στείλας σὺν δυνάμει πρὸς 10
 24 τὸ Βυζάντιον, ὡς αὐτίκα τοῦτο παραληψόμενον. ἡώρητο γὰρ
 ἐλπίσιν ὡς ὑπῆλαις, τὸ τοῦ λόγου, χερσὶν οἱ τῆς συγκλήτου
 WIII230 βουλῆς αὐτὸν ὑποδέχονται διὰ τὴν πρὸς τὸν λογοθέτην Νικη-
 PII290 A φόρον ἀπέχθειαν καὶ τὴν τοῦ βασιλέως ἀφέλειαν· ἀλλ' οὐ κατὰ
 25 τὸν σκοπὸν αὐτῷ καὶ τὰ πράγματα ἀτηντήκασιν. ἐπελθόντες γὰρ 15
 οἱ σταλέντες τῷ τείχει τῶν Βλαχερνῶν ἡκροβολίσαντο μὲν,
 26 ἦνυσαν δὲ οὐδέν. ὤθεν διὰ τῆς γεφύρας διαβάντες εἰς τὴν
 ἀντικρὺ τῆς πόλεως ἤπειρον τὰς ἐκεῖ τυγγανούσας οἰκοδομὰς
 παρέδοσαν τῷ πυρὶ κακεῖθεν εἰς τὸν Ἀθύραν ὑπέστρεψαν.

3 ἐπῆει BD 6. p. 717, 3. 6 βρυεννίου RwpDi, βρυενίου AC
 6 θεοδοωροκάνος ARwp Scylitz. p. 728, 11, Mich. Attal. p. 247, 12,
 Θεοδοωροκάνος Di 7 βρυεννίῳ R(wpDi), βρυενίῳ AC
 8 δ***δεστηνοί E πάνιον AOWpDi (Scylitz. p. 729, 10, Mich. Attal.
 p. 249, 3), πάνιον E 9. p. 717, 10 βρυέννιος RwpDi, βρυένιος
 AC 14 ἀφελεί C 15 αὐτῷ RwpDi, αὐτὸν A 18 ἀντικρὺ
 w*p invitis AR, v. ad p. 552, 16. 622, 7 19 τῷ om. D.

phorus Bryennius, Dyrrhachii dux, cum sibi abrogatam esse di-
 gnitatem cognovisset, et ipse deficit regni insignibus arreptis et
 20 legionum, quas ibi habebat, custodia munitus Hadrianopolim
 petit, unde ortus erat; ubi fratre Ioanne adiuncto et militibus
 gentilibus et Macedonibus multis ad se pellectis, tyrannidem au-
 21 spicatur. Theodorocanus autem cum parte copiarum illius con-
 22 gressus et vincitur et capitur. Quin et Rhaedestini et Panii in-
 23 colae ad Bryennium confluxerunt. Itaque defectionem naviter
 24 urgens Bryennius fratrem europalatem designatum cum copiis
 spem alebat se a senatu tam ex odio adversus logothetam Nice-
 phorum, quam ob regis simplicitatem supinis, ut alunt, manibus
 susceptum iri; neque vero res illi ex animi sententia cesserunt.
 25 Nam ii, quos miserat, Blachernarum moenia adorti levia quae-
 26 dam proelia fecerunt, neque vero quicquam profecerunt. Unde
 per pontem in obversam urbi continentem progressi aedificia

οὕτω δ' ὁ βασιλεὺς περιστατούμενος πάντοθεν τὸν Ῥουσέλιον 27
 λυεῖ τε τῶν δεσμῶν καὶ ῥήμασι καὶ χρήμασι τὸν ἄνδρα ἐκ-
 μειλιζάμενος ἐπελθεῖν πείθει τῷ τοῦ Βρυεννίου δμαίμονι μετὰ
 τοῦ προέδρου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, στραταρχοῦντος τῆς τῷ
 5 βασιλεῖ κατὰ τὸ Βυζάντιον προσούσης δυνάμεως. δ μαθὼν ὁ 28
 D IV 226 τοῦ Βρυεννίου ἀδελφὸς ἔφθη διαδράς. τῶν Μακεδόνων μέντοι 29 B
 καταληφθέντες πολλοὶ οἱ μὲν ἔπεσον, οἱ δ' ἐάλωσαν.
 Ἐν τοσοῦτῳ δὲ καὶ Πατρινάκων πλῆθος ἐπῆλθε κατὰ 18
 Ἀδριανουπόλεως καὶ περὶ ταύτην παρεμβαλόντες τὴν πέριξ
 10 αὐτῶν ἐληίζοντο χώραν, οὗς ὁ Βρυέννιος δεξιωσάμενος χρή-
 μασι μεταναστῆναι τῆς πόλεως ἔπεισε. περὶ δέ γε τὴν Κύζικον 2
 τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπελθόντι καὶ πειρωμένῳ ὑπαγαγέσθαι τοὺς
 ἐκεῖ ὁ Ῥουσέλιος ἐντυχὼν ἐτρέψατο κατὰ κράτος αὐτόν.
 Ἄρτι δὲ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Ξιφιλίνου πρὸς τὰς 3
 15 αἰωνίους μεταθεμένον μονὰς ἐπὶ δέκα ἐνιαυτοὺς ἐφ' ἐνὶ καὶ
 μηνσὶν ἐπτά τὴν ἐκκλησίαν ποιμάναντος προεχειρίσθη πατριάρχης
 Κοσμάς μοναχός, λόγοις μὲν οὐχ ὠμλῆκώς, ἀρεταῖς δὲ παν- C
 τοίαις κοσμούμενος καὶ διὰ τοῦτο καὶ πρὸς τοῦ βασιλέως ἐξ-
 ὄχως τιμώμενος.

1 *δτι ὁ Κομνηνὸς Ἀλέξιος καὶ ὁ Ῥουσέλιος ἀπεστάλησαν κατὰ τοῦ Βρυεν-
 νίου (Βρυενίου C) C* 14 *περὶ πατριαρχῶν CE*

1 *σ*σέλιον E, corr. Ew* 2 *τε om. B* 6 *ἐφθ C* 7 *κατα-
 λειφθέντες BDEw* 8 *καὶ om. C* 9 *ἀνδριανουπόλεως*
D, ἀδριανουπόλιν C 10 *αὐτῆς D* 11 *μεταστῆναι Ew* *κύζι-
 κον (sic) A* 12. 13 *τῷ ἀδελφῷ—ὁ ῥον om. C, suppl. Cw, v. B-W*
Byz. Zeitschr. a. 1892 p. 207 et 216, 2 12 *ἐπελθόντι D*
 16 *προχειρίσθη w*p* 17 *παντοίαις E, πανταίαις w*p*

incenderunt indeque Athyram redierunt. Rex vero tantis undi- 27
 que malis vexatus Ruselio vinculis soluto et verbis et pecunia
 delinito persuadet, ut una cum Alexio Comneno praeside, qui
 copiis Byzantinis praeerat, Bryennii fratrem invadat. Quibus 28
 rebus ille mature cognitis fuga salutem petit. Multi tamen Mace- 29
 dones occurrentes partim caesi, partim capti sunt.

18. Interea Patzinacorum multitudo Hadrianopolim aggressa
 castris positis agros sibi proximos vastat, a quibus Bryennius
 pecunia data impetravit, ut ab urbe recederent. Ruselius vero 2
 eius fratrem Cyzicum invadentem ac gentem illam subigere co-
 nantem proelio victum profligavit.

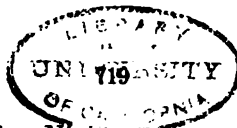
Patriarcha Ioanne Xiphilino in aeternas mansiones trans- 3
 lato, cum ecclesiam annos XI et menses VII rexisset, patriarcha
 est designatus Cosmas monachus, ineruditus ille quidem sed
 omnis generis virtute ornatus, qua de causa a rege quoque plu-
 rimi aestimabatur.

4 Ὁ μέντοι Βοτανειάτης ἐκ διαφορῶν γενῶν ἑαυτῷ περι-
 ποιησάμενος τάγματα καὶ Τούρκους προσηταιώσατο, ὧν ἐξήρχεν
 ὁ Κουτλουμοῦς, τῶν παρὰ Πέρσαις τυγχάνων περιφανῶν, δς
 τῷ σουλτάνῳ κατὰ γένος προσήκων περὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῷ δι-
 5 εφέρετο, καὶ πρὸς πολέμους ἤδη χωρεῖν ἡτοιμάζοντο. τοῦτο 5
 τῷ χαλιφᾷ ἀγγελθέν (οὗτος δὲ παρ' αὐτοῖς ὑπερβαλλόντως τε-
 τίμηται, ὥς ἐκ τοῦ γένους τοῦ Μουχούμετ κατάγεσθαι νομι-
 ζόμενος) εἰς ἀγωνίαν ἐνέβαλεν ἵνα μὴ παρ' αὐτοῖς ἐμφύλιος
 6 γένηται πόλεμος. αὐτίκα τοίνυν εἰ καὶ τῆς οἰκείας διατριβῆς
 D μὴ ἐξέναι τῷ χαλιφᾷ μηδὲ δημοσιεύειν νενομίσται, ἐκείνος τοῦ 10
 ἔθους καταφρονήσας ἔξεισι καὶ ἀπεισι πρὸς τοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς
 ἀντερίζοντας καὶ πείθει τούτους τῆς μὲν μάχης ἀφέξεσθαι, τὸν δὲ
 σουλτάν ἔχειν μὲν τὴν οἰκείαν ἀρχὴν ἀνακρωτηρίαστον, συν-
 7 ἀρασθαι δὲ τῷ συγγενεῖ παντοίως, ἐν κατασχέσει γενέσθαι χώ- D IV 27
 7 ρας Ῥωμαϊκῆς καὶ ταύτης ἄρχειν. ἐπὶ τούτοις γενομένων ἐκεῖ- 15
 νοις συμβάσεων, ὁ Κουτλουμοῦς εἰς τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους ἐγένετο
 8 καὶ τότε τῷ Βοτανειάτῃ συνεστρατεύετο. ἔχων οὖν στρατιὰν

1 οἱ (δπως E) οἱ Τοῦρκοι τὰς Ῥωμαϊκὰς κατέσχον χώρας ἐν τῇ ἐφ᾽ αὐτῇ καὶ
 ὤκειώσαντο CE

1 ποιησάμενος B 3 κουτλουμοῦς A Scylitz. p. 732, 6, κουτλου-
 μοῦς RwpDi, κουλτουμοῦς C 4 σουλτάν Owp, σουλτάν E πρὸς-
 ἡκων RwpDi, προσήκων A 5 ἡτοιμάζετο E 6 ἀπαγγελλθέν Ewp
 ὑπερβαλλόντως RwpDi, ὑπερβαλόντως AD, rectam formam omnes
 libri exhibent XVIII 20, 1 τετίμητο w^p invitis AR 7 μα-
 χουμῆτ Ewp 8 post ἀγων. add. ἐκείνον C ἀνέβαλεν D
 10 Χαλιφᾷ p^{*} 12 ἀποσχέσθαι C, sed v. ad XIV 5, 2 13 οἱ-
 κείαν om. D ἀκρωτηρίαστον C, corr. Cw 14 δὲ post συγγενεῖ B
 πάντως BD 16 κουτλουμοῦς A, κουτλουμοῦς B^awpDi, κουτουλ-
 μοῦς C, |τλουμοῦς D, κουτλουμός E, v. ad vs. 3 17 τότε post
 βοταν. B

4 Ceterum Botaniates legionibus e diversis gentibus confatis
 etiam Turcos sibi conciliavit, quorum dux erat Cutlumus, Persa
 illustris, qui cum sultano, cui genere erat propinquus, de regno
 5 contendebat; iamque ad arma res spectabat. Id chaliphæ, cuius
 apud illos maxima est auctoritas, ut qui a Muchumeto ortum
 sumere putetur, magnum dolorem attulit, quod inter ipsos
 6 bella civilia essent oritura. Quamvis igitur moris non esset, ut
 suo loco excederet et in publico versaretur, tamen ille instituto
 neglecto ad eos abit, qui de regno litigabant, iisque persuadet,
 ut omisso bello sultanus principatum suum teneat integrum
 cognatoque omni ope praesto sit, ut Romanis provinciis subactis
 7 imperet. Quibus pactionibus firmatis Cutlumus Romanam ci-
 8 tionem ingressus Botaniatae operam navat, qui iustis copiis in-

ἀξιόλογον ὁ Βοτανειάτης μεθ' ἑαυτοῦ ἔσπευδε τὴν Νίκαιαν
καταλήψεσθαι. ἥδη γὰρ προϋδέδοτό οἱ ἡ πόλις αὕτη παρὰ τῶν 9
τεταγμένων αὐτῆς ἐπὶ φυλακῇ, κἀκεῖνοι αὐτῷ ἐδελονταὶ προ-
εχώρησαν, κἀκ τῆς μεγαλοπόλεως δὲ πολλοὶ καθ' ἑκάστην προσ- PII291A
5 εφοίων αὐτῷ. οὕτω μὲν οὖν τῷ Βοτανειάτῃ κατὰ ῥοὺν ἐχώ- 10
ρον τὰ πράγματα· ἐν δὲ τῇ τῶν πόλεων ὑπερκειμένη παμ-
πληθεὶ συνελθόντες τό τε ταύτης δημοτικὸν καὶ τὸ ὑπερέχον
ἐν ἄρχουσιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν τῇ ἐκκλησίᾳ κεκληρω-
μένων τὸ ἐκκριτον, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ
10 πανηγύρεως αὐτοκράτορα τὸν Βοτανειάτην ἀναγορεύουσι, προ-
εξάρχοντος τοῦ τοιούτου συλλόγου τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας,
τοῦ καλουμένου Αἰμιλιανοῦ, καὶ τοῦ μητροπολίτου Ἰκονίου.
διακριθέντες οὖν κατὰ φατρίας τῆς πολιτείας οἱ ἔξοχοι καὶ 11
κατὰ φάλαγγας συνασπίσαντες ἐπ' αἰσι τῶν ἀνακτόρων τοῖς πρὸς
15 ἀνίσχοντα ἥλιον καὶ τούτων κρατήσαντες στρατιώτας οἰκείου
ἐπιστῶσιν εἰς αὐτῶν φυλακὴν. τὸν δὲ βασιλέα σὺν τῇ βασι- 12B WIII231
λίσει Μαρίᾳ καὶ τῷ υἱῷ εἰς τὰ ἐν Βλαχέρναις καταπεφηνότα
ἀνάκτορα καθαιροῦσι τῆς βασιλείας καὶ ῥάκος ἀμφιεννύουσι

1 οὗ ὁ Βοτανειάτης κατέσχε τὴν Νίκαιαν CE. 6 οὗ ὁ δῆμος τῆς πό-
λεως βασιλέα ἀνείκε (ἀνείκεν αὐτοκράτορα E) τὸν Βοτανειάτην CF. καὶ τὸν
Μιχαὴλ καθείλον καὶ ἀπέκριναν C

1 μεθ' ἑαυτοῦ RwpDi, μετ' αὐτοῦ A. 2 προϋδέδοτό C. περὶ C
3 αὐτῆς] αὐτοῖς C. ἐδελονταὶ αὐτῷ E(wp). 4 μεγάλης πόλεως Ewp
5 ἐχώρει BDEwp. 6 παμπληθεὶ RD, παμπληθεὶ ADwp, παμ-
πληθεὶς E. 7 δημοτικὸν ταύτης BDEwp. 8 οὐ μὴν ἀλλὰ AR,
ἀλλὰ μὴν BDwp. post τῶν add. ἐν BDEwpDi. 9 τῆς om. E
12 αἰμιλιανοῦ BwpDi Scylitz. p. 733, 19, αἰμιλιανοῦ AR, v. ad
XVIII 19, 25. 13 διακριθέντες BD. φατρίας wp invitis AR
τῆς πολιτείας om. D. 14 ἐπ' αἰσι RwpDi, ἐπ' αἰσιν | A, v. ad XIII
1, 5. post πρὸς add. τὸν wpDi invitis AR. 16 συνιστῶσιν BD
βασιλευσούσῃ E(wp). 18 καταιροῦσι p*. ῥάκος B

structus Nicaeam occupare properabat. Iam enim praesidiarii 9
Nicaeae milites prodita urbe ultro se cum ipso coniunxerant, et
a magna urbe cotidie multi ad illum confluebant. Ita rebus ex 10
sententia succedentibus Botaniates in urbe principe frequentis-
simo conventu plebis et primorum ex magistratibus et selectorum
sacerdotum celebri annuntiationis festivitate rex appellatur, Aemi-
liano patriarcha Antiocheno et metropolita Iconii auctoribus.
Igitur reipublicae primores tributim divisi et phalangis instar 11
conglobati regiam Orienti obversam invadunt et suorum militum
praesidio firman. Regem vero, qui cum regina Maria et filio 12
in Blacherniam regiam confugerat, erepto regno lacernaque mo-

- μοναχοῦ καὶ πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Στουδίου ἀπάγουσιν, ἀπο-
 13 λελευκότα τῆς βασιλείας ἐν ἑτεσιν ἑξ καὶ τοσούτοις μηνσί. ταῦτα
 κατὰ τὸ σάββατον γέγονεν, ἐν ᾧ τὴν ἐπὶ τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει
 τοῦ Λαζάρου θανατοποιοῖαν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν
 14 πανηγυρίζειν ἡ ἐκκλησία παρελήφε. τοῦ γὰρ Μιχαὴλ οὕτω
 τῆς βασιλείας ἐκπεπωκότος, ἀπραγμάτευτον εὗρεν ὁ Βοτα- D IV 2
 νειάτης τὴν αὐταρχίαν καὶ ἦι πρὸς τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων.
 15 ὁ μέντοι Νικηφόρος ὁ λογοθέτης τῷ Ῥουσελίῳ ἐν Ἡρακλείᾳ
 C 16 σκηνομένῳ τῆς πόλεως ὑπεξελθὼν προσεχώρησεν. οἱ δ' ἐν
 τῇ πόλει τὸν Μιχαὴλ κατασπάσαντες, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις βασι- 10
 λέως χηρεύοντα συντηρήσαντες τὰ βασίλεια τῷ Βοτανειάτῃ ἐπι-
 17 σπεῦσαι καὶ ἔλθεῖν ἐπιστέλλουσιν. ὁ δὲ ἕνα τῶν οὐκείων δού-
 λων προπέμψας, τὸν Βορίλαν φημί, καὶ δι' αὐτοῦ κατασχὼν
 τὰ ἀνάκτορα ἐπικατέλαβε κακῆϊνος μετ' οὐ πολὺ.
 19 Ἐπεὶ δ' ἐν τοῖς βασιλείοις ὁ Βοτανειάτης ἐγένετο, ἀνα- 15
 δεῖται κατὰ τὴν μεγάλην τρίτην παρὰ τοῦ πατριάρχου βασιλικῇ
 ταινίᾳ καὶ πρῶτον ἅπασι παρέσχετο φιλοτίμημα τὰς εἰς τὸ δη-

5 ὅπως ὁ Βοτανειάτης τῆς βασιλείας ἐδράξατο CE 15 βασιλεία Νικη-
 φόρου (om. B) τοῦ Βοτανειάτου AR

2 μηνί τοσούτοις Ewp; apud Scylitz. p. 734, 6 videntur excidisse
 καὶ μηνί ἑξ coll. Mich. Attal. p. 270, 23 post ταῦτα add. δὲ C
 3 τὴν ἐπὶ RwpDi, τῇ ἐπὶ AD 4 τοῦ λαζάρου om. C post
 κυρίου add. καὶ θεοῦ Ewp, om. AOWo lat. 5 γὰρ A, γοῦν Rwp
 5. 6 τῆς ἀρχῆς οὕτως O 6. 7 εὗρεν ὁ βοτ. τὴν βασιλείαν, quorum
 duobus verbis ultimis ascripsit γὰρ τὴν αὐταρχίαν A, εὗρε τὴν αὐταρ-
 χίαν ὁ βοτ. Ewp, εὗρεν ὁ βοτ. τὴν βασιλείαν O 8 λογοθέτης p* 10
 ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις om. D βασιλεύοντος BD, βασιλέως Bw 12 δού-
 λον D 13 πέμψας O βορίλαν AEwp (v. Niceph. Bryenn.
 p. 146, 11, 147, 9), βορίλον O Scylitz. p. 734, 23 16. 17 ταινία
 βασιλικῇ E(wp) 17 παρέσχετο AC, παρέσχε τὸ RwpDi

nastica induta in Studii monasterium abducunt, cum regnum
 13 annos sex et menses totidem tenuisset. Id eo sabbato actum,
 quo ecclesia secundum morem a maioribus acceptum domini et
 servatoris nostri in Lazari resurrectione miraculum celebrare solet.
 14 Michaële enim ad hunc modum pulso, Botaniates imperio
 15 nullo negotio potitus ad urbem proficiscitur. Verum Nicephorus
 logotheta clam egressus ad Ruselium Heracleae castra habentem
 16 se contulit. Urbani vero, qui Michaëlem pepulerant, asservata
 regia per triduum principe destituta Botaniatem per litteras mo-
 17 nent, ut propere veniat. Is igitur Borila uno de servis misso,
 qui illam occuparet, ipse haud ita multo post est consecutus.

19. BOTANIATES, cum in regiam venisset, a patriarcha feria

μόσιον ἀπάντων κοινῶς ὀφειλὰς ἐκτεμῶν ἀπροσδιορίστως καὶ
 χρεοκοπίαν τούτων θεσπίσματος μεγαλοπρεπῶς ἐργασάμενος. ἔτι 2
 δὲ τῷ Βρυεννίῳ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐχομένῳ τῆς τυραννίδος D
 στέλλει τοὺς ἀπαγγέλλοντας τὴν τοῦ Καίσαρος ἀξίαν αὐτῷ δι-
 5 δόναι, εἰ τῆς τυραννίδος ἀπόσχοιτο, καὶ τοῖς αὐτῷ συναρα-
 μένοις τὰς τιμὰς ἐπιβεβαιῶσαι, αἷς αὐτοὺς ἐκεῖνος ἐτίμησεν. ὁ 3
 δὲ σφόδρα τῆς βασιλείας ἐφίετο καὶ ἀνένδοτος ἦν· πάλιν οὖν
 ἐτέρα πρεσβεία καὶ ἐπὶ ταύτῃ τρίτῃ. ὁ δ' ὑπερηφανεύετο καὶ 4
 οὐδὲ κατὰ τὰ τῶν πρεσβέων νόμιμα τοὺς πρεσβεῖς ἐδέχετο,
 10 ἀλλ' ἀτίμως αὐτοὺς ἀπεπέμπετο. ὥς οὐδὲν οὖν εἰρηρικῶς 5
 ἀνύειν ἔγνω ὁ βασιλεὺς, καὶ ἄκων πρὸς μάχην ἀπένευσε, καὶ
 τὸν Κορινθίων Ἀλέξιον τετιμηκῶς νωβελίσμιον καὶ προχειρι-
 σάμενος μέγα δομέστικον καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν αὐτὸν δυνάμεων P II 292 A
 προστησάμενος κατὰ τοῦ Βρυεννίου ἐξέπεμψεν· ὃς τούτῳ συμ- 6
 IV 229 βαλὼν κατὰ τι χωρίον Καλαβρυήν λεγόμενον διὰ τὸ κατάρ-
 ρυτον εἶναι τὸν τόπον βρύσεσιν ὑδάτων πολλαῖς τε καὶ ἀγαθαῖς
 ῥαδίως τῆς ἐκείνου περιεγένετο στρατιῷς, καὶ τῶν μὲν πεσόν-
 των, τῶν δὲ φυγόντων, ἔλλε μονωθέντα τὸν τυραννήσαντα καὶ

2 ὅπως ὁ Βρυένιος (βρυένιος C) τυραννῶν ἐάλω καὶ ἐτυφλώθη C

1 |κοινὰς ὀφειλὰς ἀπάντων D 2 χρεωκοπίαν BD, χρεωκοπίαις E
 3 βρυεννίῳ R(wpDi), βρυενίῳ AC 5 συναρ. αὐτῷ C 6 αἷς]
 ὡς B 8 ἐτέρα] τέρα C ἐπ' ἐκείνῃ C 9 τὰ RwpDi, om.
 ACD 10 οὖν οὐδὲν BDwp post εἰρην. repetit οὐδὲν | C
 11 ἐπένευσε B 12 νωβελλίσμιον Awp, νωβελλίσμιον R, νωβελί-
 σμιον Di, v. ad XV 8, 2 13 μέγα A, corr. Ar 14. p. 722, 2.
 723, 7 βρυεννίου RwpDi, βρυενίου AC ἐξέπεμψεν RwpDi, ἐξ-
 έπεμψε A, v. ad XIII 1, 5 16 πολλῶν | τε καὶ ἀγαθῶν Ewp

tertia magnae hebdomadis corona ornatus primum illud liberali-
 tatis specimen edidit, ut, quaequae fisco deberentur, prorsus
 omnia aboleret ac novas tabulas illustri edicto institueret. Bry-2
 ennio vero, qui tum in Oriente tyrannidem tenebat, per legatos
 Caesaris honorem pollicetur, si tyrannide abstineat, eiusque ad-
 iutoribus honorum, quos iam ab illo accepissent, confirmationem.
 Sed cum ille regni cupiditate aestuans non cederet, sed et alte-3
 ram et tertiam legationem superbe repudiasset, legatis contra 4
 morem exceptis et cum ignominia dimissis, rex desperatis quietis 5
 condicionibus invitus bellum suscepit et Comnenum Alexium no-
 bilissimi titulo ornatum et magnum domesticum designatum prae-
 fectumque Romanis legionibus contra Bryennium misit. Is cum 6
 eo congressus loco, qui a frequentibus bonisque aquae scaturi-
 ginibus Calabrya dicitur, illius exercitu facile superato, aliis
 caesis, aliis fugatis tyrannum destitutum cepit ac miserum ho-

τοῦ φωτὸς τὸν δέλαιον ἀπεστέρησε καὶ εἰσήγαγε τυφλὸν εἰς
7 τὴν βασιλεύουσιν. καὶ ἡ μὲν τοῦ Βρυεννίου εἰς τοῦτο τέλους
κατήγηται ἐπανάστασις· ἐπανεστῆσαν δὲ καὶ οἱ Βάραγγοι κατὰ
8 τοῦ βασιλέως, ἀνελεῖν αὐτὸν μελετήσαντες. ἀντιταξαμένης δ'
αὐτοῖς χειρὸς ἐτέρας Ῥωμαϊκῆς, εἰς ἱκεσίαν ἐτράποντο καὶ συγ- 5
γνώμης ἐπέτυχον.

B 9 Τῷ δὲ βασιλεῖ τούτῳ τῆς ὁμοζύγου τελευτησάσης, πολλὰ
μὲν ἐμνηστεύοντο παρθέναι, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἡ τοῦ βασι-
10 λέως τοῦ Δούκα θυγάτηρ Ζωή. ὁ δὲ ἡ τὴν βασιλίδαν Εὐδο-
κίαν ἤθελεν ἀγαγέσθαι ἢ τὴν ἐξ Ἀλανῶν Μαρίαν, τὴν τῷ πρὸ 10
11 αὐτοῦ συνοικήσασαν. στέλλει γοῦν τὴν Εὐδοκίαν μετακαλού-
μενος· ἡ δέ, ὡς λόγος, οὐκ ἀπηνήνατο, ἐκωλύθη δὲ πρὸς τοῦτο
12 ὁ βασιλεὺς παρὰ τινων μοναχῶν. καὶ ἄγεται τὴν βασιλίδαν
W III 232 Μαρίαν, οὐδὲν ἦν παρὰ τὴν παρὰ τὴν Εὐδοκίαν ἡγάγετο·
13 μοιχεία γὰρ ἦν ἀπηρυστομένη τὸ τολμηθέν. διὸ καὶ ὁ τὴν 15
14 ἱερολογίαν τετελεκὼς ἐπ' αὐτοῖς τῆς ἱερωσύνης ἐκπέπτωκεν. ὁ
C μέντοι προβεβασιλευκὼς Μιχαήλ, ὡς εἴρηται, τὴν τρίχα καρεῖς,

2 ἐπανάστασις τῶν Βαράγγων C 7 διὰ τὴν πρὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως
γυναικα ἐγγυμὸν ὁ Βοτανειάτης C 16 διὰ μητροπολίτης Ἐφέσου ἐχειρο-
τονήθη ὁ τῆς βασιλείας ἐκπεσὼν Μιχαήλ C

2 καὶ ἡ μὲν] ἡ μὲν οὖν C 3. 4 τῷ βασιλεῖ καὶ οἱ βάραγγοι C
5 ἐτέρας om. D 7 δὲ om. B βοτανειάτης C Wo lat. τούτῳ] πάλαι C
8 ἐμνηστεύοντο παρθέναι] παρθέναι ἐμνηστεύοντο βασιλεύσαντι, καὶ ταῦτα
δύο παρὰ τὴν, C Wo lat. post βασιλέως add. κωνσταντίνου C
9 θυγάτηρ om. B 10 ἀγαγέσθαι εὐδόκει C ἐξ Ἀλανῶν
Rwp Di, ἐξαλαμάνων A 11 συνοικήσασαν D γοῦν] δὲ C
12 ἀπηνήνατο E 14 post μαρίαν add. τὴν τῷ πρὸ αὐτοῦ συνοι-
κήσασαν E(wp), om. AOWo lat. post ἡγάγετο add. εἰ μὴ καὶ
μᾶλλον· CWo lat. 16 ἱερωσύνης w* p invitis AR 17 εἴρηται]
XVIII 18, 12 post καρεῖς add. καὶ Rwp

7 minem caecatum in urbem perduxit. Hunc Bryennii motus ex-
itum habuit; sed et Varangi regem seditione interficere conati
8 ab alia Romana manu oppressi conversique ad preces veniam
impetrarunt.

9 Cum autem huius regis uxor obiisset, multae virgines ei
10 offerebantur ac prae ceteris Constantini Ducae filia Zoë. Verum
illi placebat aut reginam Eudociam ducere aut Mariam Alanam
11 decessoris coniugem. Misit igitur ad Eudociam, quam ferunt
coniugium non recusasse, sed monachis quibusdam vetantibus
12 Mariam reginam ducit, qua in re nihilo rectius fecit, quam si
Eudociam accepisset; id enim facinus impudens erat adulterium.
13. 14 Ille certe, qui sacrum nuptiale peregerat, sacerdotio excidit. Mi-
chaël vero pridem rex, tonsa coma, ut dictum est, concilii suf-

ψήφῳ συνοδικῇ μητροπολίτης Ἐφέσου κεχειροτόνητο καὶ ἀπαξ
 φοιτήσας ἐκεῖ ἐπανήλθε καὶ ἐν τῇ τοῦ Μανουὴλ μονῇ ἐποιεῖτο
 τὴν διαίταν. μετὰ δὲ τὸ τὸν Βοτανειάτην τῆς βασιλείας ἐκ- 15
 πεπτωκέναι θνήσκων οὗτος ὁ Μιχαήλ, πολλὰ δεηθείσης αὐτοῦ
 5 τῆς βασιλείσης Μαρίας, ἥδη κἀκείνης μοναχῆς γεροντίας, συγ-
 γνώμην ἔνειμε ταύτῃ καὶ συγχώρησιν ἐπηύξατο ἐκ θεοῦ.
) IV 230 Ὁ δὲ πρωτοπρόεδρος Νικηφόρος ὁ Βασιλάκιος, τοῦ Βρν- 16
 ενίου γενόμενος ἐπὶ τῷ Δυρραχίῳ διάδοχος, καὶ αὐτὸς ἔρωτα
 τῆς βασιλείας ἐνεκνύονησε καὶ στρατιὰν ἀθροίσας σὺν αὐτῇ
 10 πρὸς Θεσσαλονίκην ἀνῆει. ἐνθα μαθὼν ὡς ὁ Βοτανειάτης βε- 17
 βασιλεύει, ἐκείνῳ μὲν ἐπέστειλε δουλικῶς, λάθρᾳ δὲ τὰ τῆς D
 ἀποστασίας ἐτύρρευε καὶ πρὸς συμμαχίαν μετεπέμπετο Πατζι-
 νάκας. ὁ γυνὸς ὁ Βοτανειάτης χρυσόβουλλον αὐτῷ στέλλει 18
 γραφὴν, ἅμα μὲν περιποιοῦσαν αὐτῷ ἐφ' οἷς ἐτόλμησε τὸ ἀμέ-
 15 ριμον, ἅμα δὲ καὶ τιμὴν αὐτῷ νωβελισίμου βραβεύουσαν·
 ἀλλ' ἐκεῖνος ἀτεγκτος ἦν. ὅθεν καὶ κατ' αὐτοῦ ὁ Κομνηνὸς 19
 Ἀλέξιος στέλλεται, τιμηθεὶς σεβαστός, καὶ κατὰ Θεσσαλονίκην
 γενόμενος καὶ τῷ Βασιλακίῳ συμμίσας τοὺς περὶ ἐκείνον κατ-

7 ἀποστασία τοῦ Βασιλακίου καὶ ἄλλοις καὶ πῆρως τῶν ὀφθαλμῶν
 αὐτοῦ C

6 ἐνέματο C 7 ante νικηφ. add. δ D 10 ὡς RwpDi, om. A
 βεβασιλευκε D 11 τὰ om. D 12 μετεπέμπετο AR, μετεπέμ-
 πεται w*, μεταπέμπεται p* πατζινάκους BEwp, πατζινάκους ex
 πατζινάκας mut. D 13 χρυσόβουλλον CEwpDi, χρυσόβουλον AR
 14 περὶ ποιοῦσαν (sic) A 15 ἅμα δὲ RwpDi, om. A νωβε-
 λισίμου ADwp, νωβελισίμου R, νωβελισίμου Di, v. ad XV 8, 2
 16 ἀτεγκτος RwpDi, ἀτεκτος AD 18 βασιλείῳ D τοὺς RwpDi,
 τοῖς A

fragilis Ephesi metropolitanus est creatus; et cum semel eo ve-
 nisset, reversus in Manuelis monasterio vitam egit. Post amissum 15
 a Botaniata imperium a Maria regina, et ipsa iam monacha facta,
 moribundus veniam suppliciter oratus ignovit mulieri ac deum
 rogavit, ut itidem ei ignosceret.

Ceterum protoproëdrus Nicephorus Basilacius, qui Bryennio 16
 in Dyrrhachii praefectura successerat, et ipse regni cupiditate
 aestuans collecto exercitu Thessalonicam proficiscitur. Ubi cum 17
 didicisset Botaniatem rerum potitum esse, serviles ad eum litteras
 dedit; interim vero clam defectionem moliebatur, Patzinacis in
 auxilium evocatis. Quo Botaniates cognito, aurea bulla missa 18
 et impunitatem ei et nobilissimi honorem pollicetur; verum cum
 ille non flecteretur, Comnenum Alexium, quem appellarat seba-
 stum, contra illum mittit, qui Thessalonicam profectus, Basilacii

ετροπώσατο κάκεινον εἰς τὴν τῆς Θεσσαλονίκης συμφυγόντα ἀκρόπολιν πολιορκίᾳ ἐζώγρησε καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέκοψε
 20 τοῦ ἀνδρὸς κελεύσει βασιλικῇ. καὶ ἄλλοι δὲ ἀντάραντες ἦσαν
 P II 293 A χεῖρας τούτῳ τῷ βασιλεῖ, ἀλλ' ἐκ τῶν περὶ τὸν Βρυέννιον συμ-
 βάντων καὶ τῶν περὶ τὸν Βασιλάκιον σωφροнисθέντες τὰ δπλα 5
 κατέθεντο.

21 Τῶν Τούρκων δὲ τὴν ἐφ' ἃν κατατρεχόντων, στέλλει κατ'
 αὐτῶν ὁ βασιλεὺς σὺν ἀξιωματῷ στρατεύματι Κωνσταντῖνον τὸν
 υἱὸν τοῦ προβεβασιλευκότος Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα, ἐκεῖνον
 στρατάρχην τῆς κατὰ τῶν Τούρκων στρατιᾶς προσησάμενος. 10
 22 ὁ δὲ πρὸς τὴν καλουμένην Χρυσόπολιν διαπεραιωθείς νεατε-
 ρίζει εὐθύς καὶ παρὰ τῆς ἐκεῖσε οὔσης στρατιωτικῆς πληθύος
 23 ἀναγορεύεται βασιλεὺς. ἀλλὰ τοὺς μὲν τῶν στρατιωτῶν δώ-
 ροις ὁ βασιλεὺς ὑπηγάγετο, τοὺς δ' ἀξιωματῶν τιμαῖς ὠκειώ-
 σατο, ἄλλους δ' ἄλλως μετεχειρίσατο· καὶ παρ' αὐτῶν συσχεθεὶς 15
 B 24 ὁ Κωνσταντῖνος παρεδόθη τῷ βασιλεῖ. κείρεται τοῖνον ὁ νεανίας D IV 2
 καὶ εἰς νῆσον περιορίζεται· λόγος δ' ἔχει καὶ ἱερέα χραισθῆναι
 25 τὸν ἄνθρωπον. τοῦ πατριάρχου δὲ Ἀντιοχείας τοῦ Αἰμιλιανοῦ
 τὸν βίον μετηλλαχὸς προκεχειρίστο ἕτερος Νικηφόρος ὁ Μαυ-
 ρος λεγόμενος. 20

7 ἀποστασία Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ τοῦ Δούκα C

4 χεῖραν D, χεῖρας w* p βρυέννιον RwpDi, βρυέννιον AC 5 τῶν
 om. Rwp 8 ἀξιωμαχοῖς στρατεύμασι B κωνσταντῖνον BwpDi,
 κωνσταντῖνον AR, v. ad vs. 16, XVIII 17, 7, Scylitz. p. 742, 5
 13 τοῦς] τοῦ w* p 14 ἀξιωματῶν w* p 16 κωνσταντῖνος BwpDi,
 κωνσταντῖνος AR, v. ad vs. 8 17 χραισθῆναι RwpDi, χραιστήναι
 D, χρησθῆναι A 18 τοῦ alterum om. D αἰμιλιανοῦ B*wpDi,
 αἰμιλιανοῦ AR, v. ad XVIII 18, 10 19 μῶρος E

copiis profligatis ipsum in arce urbis expugnata captum iussu
 20 regio oculis privavit. Qua Bryennii et Basilacii clade alii quo-
 que, qui seditionem contra regem moverant, modestiores facti
 arma posuerunt.

21 Contra Turcos autem Orientem incursantes iusto exercitu
 attributo rex Constantinum, Constantini Ducae pridem regis filium,
 22 cum imperio misit. Qui cum Chrysopolim traiecisset, statim no-
 vis rebus studet et a militari turba, quae illic erat, salutatur rex.
 23 Verum rex aliis militibus adductis muneribus, aliis conciliatis
 dignitatum honoribus, aliis aliter illectis effecit, ut Constantinus
 24 sibi ab iis traderetur. Adulescens igitur raditur (quidam etiam
 eum ferunt unctum esse sacerdote) et in insulam relegatur.
 25 Aemiliano Antiocheno patriarchae mortuo successit Nicephorus,
 qui dicebatur Maurus.

Οὗτος τοίνυν ὁ βασιλεὺς τὸ μὲν τι καὶ διὰ γῆρας βαθύ, 26
τὸ δέ τι καὶ διὰ φνυσικὴν χαύνωσιν οὐ πάντι τῆς τῶν πρα-
γμάτων ἤπιετο διοικήσεως, ἀλλὰ τὸν Σίδης μητροπολίτην καὶ
οὗτος προσλαβόμενος ἐκείνῳ τὴν τῶν κοινῶν ἀνέθετο πρόνοιαν.
5 ἦσαν δὲ τῷ βασιλεῖ τούτῳ καὶ δύο δοῦλοι, ὧν ὁ μὲν Βορίλος, 27
ἄτερος δὲ Γερμανὸς ὠνομάζοντο· οὗτοι τοίνυν ἤγον τὰ πάντα
καὶ ἔφερον ὡς ἐβούλοντο καὶ αὐτὸν τὸν κρατοῦντα καὶ κύριον
ἐαυτῶν, δι' οὗ καὶ μισεῖσθαι τοῦτον παρὰ τῶν ἐν τέλει συν-
έβαινε, προσφερομένων τῶν δούλων ἐκείνοις ἀλαζονικώτερον
10 καὶ θρασύτερον.
Ὡς ἤδη δὲ εἴρηται, ὁ λογοθέτης Νικηφόρος προσχωρήσας 28 C
τῷ Ῥουσέλῳ ὑπὸ δεσμοῖς παρ' ἐκείνου τετήρηται. ἀλλ' αἰφνί- 29
διον θανὼν ὁ Ῥουσέλιος ὑπορίαν παρέσχεν ὡς παρὰ τοῦ λογο-
θέτου φαρμάκῳ ἀνήρηται. διὸ καὶ παρὰ τῶν τῷ Ῥουσέλῳ 30
15 προσηκόντων τῷ Βοτανιάτῃ παραδοθεὶς εἰς μίαν τῶν πρὸ τῆς
βασιλίδος τῶν πόλεων κειμένων νήσων περιορίζεται. οἱ δέ γε 31
περὶ τὸν βασιλέα δεδοικότες ὡς, εἰ εἰς ὕπνιν ἐλεύσεται τῷ βα- WIII 233
σιλεῖ, προσληφθήσεται καὶ πάντας παραγκωνίσεται, ὑποτιθέασι

1 οὗ τὸν Σίδης εἰς διοίκησιν τῶν κοινῶν ὁ βασιλεὺς προσετήσατο καὶ περὶ
τοῦ Γερμανοῦ καὶ Βορίλου C 11 περὶ τοῦ λογοθέτου (om. E) Νικη-
φόρου CE καὶ ὅπως ἀνῆρέθη C

1 μέντοι AR, μὲν τι ex μέντοι corr. BwpDi, v. ad XVII 7, 30
2 χαύνωσιν φνυσικὴν C τι alterum om. C 3 ante καὶ add. περὶ οὗ
προιστόρηται C 5 καὶ om. D δοῦλοι δύο BD βορίλος E
8 ἐαυτῶν] ἐαυτὸν | D post τέλει add. καὶ τῶν τῆς γερονσίας
C, cf. Scylitz. p. 743, 15 9 ἐκείνοις] ἅπασιν C 11 εἴρηται]
XVIII 18, 15 προσχωρεῖ D 12 τετήρητο RwpDi 14 ἀν-
ήρητο R(wp) 16 βασιλίδος ex βασιλείας corr. A 17 εἰ om. p*

Hic rex partim ob provectam aetatem partim ob insitam 26
mollitiem rebus administrandis parum intentus erat, sed Sidensi
metropolitano et ipse curam rerum mandabat. Praeterea servos 27
habuit duos, quorum alteri Borilus, alteri Germanus nomen fuit;
hi pro sua libidine sursum deorsum miscebant omnia atque ipsi
etiam imperatori et domino imperabant; ob quorum arrogantiam
et audaciam ipse quoque viris dignitate praeditis invisus fuit.

Nicephorus vero logotheta, cum, ut dictum est, ad Ruselium 28
se contulisset, ab eo in vinculis est servatus et Ruselio subito 29
extincto in suspicionem venit dati illi veneni. Unde ab Ruselio 30
cognatis Botaniatae traditus in quandam insulam ante urbem
regiam sitam relegatur. Aulici vero veriti ne, si in regis con- 31
spectum veniret, assumeretur omnesque loco moveret, Botaniatae

τῷ Βοτανειάτῃ ἀμυνθήτων εὐπορεῖν χρημάτων τὸν λογοθέτην,
 32 καὶ ταῦτα τῷ βασιλικῷ χρῆναι προσενεχθῆναι ταμεῖω. στέλ-
 D λεται τοίνυν ὁ Στραβορωμανός, μέγας ἐταιρειάρχης τότε γενό-
 μενος, ἐρωτήσων τὸν ἄνθρωπον ὅπῃ αὐτῷ τὰ χρήματα κέ-
 33 κρυπται. οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα, οὓς καὶ δεδοικέναι τὴν τοῦ D IV 23²
 λογοθέτου παρουσίαν ὁ λόγος προδιηγῆσατο, πείθουσι τὸν Στρα-
 34 βορωμανὸν ἀνελεῖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ τρόπου παντός. δς καὶ
 γενόμενος κατὰ τὴν νῆσον, ἐν ᾗ περιώριστο, ἐτάζει τὸν ἄν-
 θρωπον οὕτω σφοδρῶς ὥς ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις ἐναπο-
 ψύξαι, καὶ ταῦτα ὑποσχνούμενον ὥς πάντα δοίῃ ἐνυπογράφως 10
 εἰ τὸν ἐτασμὸν διαφεύξοιτο.

20 Ὁ μὲν οὖν οὕτως ἀπόλωλ' οἱ δὲ Κομνηνοὶ δ' Ἰσαάκιος
 καὶ δ' Ἀλέξιος ὑπερβαλλόντως πρὸς τοῦ βασιλέως καὶ τετίμνητο
 P II 294 A καὶ ἐστέρνοντο, καὶ διαδόχους αὐτοὺς τῆς βασιλείας ὠνόμαζε.
 2 διὸ καὶ παρὰ τῶν περὶ τὸν Βοτανειάτην σφοδρῶς ἐβασκαίνοντο 15
 καὶ μᾶλλον παρὰ τῶν εἰρημένων δύο δούλων αὐτοῦ, οἳ καὶ
 πρὸς ἐκείνους τοὺς ἄνδρας διέβαλλον ὥς τυραννίδα μελετώντας
 καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς τοῦ βασιλέως διάθεσιν ὑπώρυστον τε καὶ

12 περὶ τῶν Κομνηνῶν CE καὶ πῶς εἰς ἀποστασίαν ὤρμησαν, ὅπως τῆς
 πόλεως ἐκράτησαν καὶ τῆς βασιλείας ἐπέτυχον C

1 χρημάτων εὐπορεῖν C 2 χρῆναι τῷ βασιλικῷ C προσενεχθῆναι
 p* 8 περιώριστο ἐτάζει RwpDi, περιώρι | ἐτάζει A ἄνδρα
 RwpDi 9 ἐν om. C 10 ὑποσχνούμενον w*p, ἐπαγγελλόμενον C
 ἐν ἀπογράφῳ BwpDi, ἐναπογράφως CD, ἀπογράφως E, ἐν ὑπο-
 γράφῳ A, ἐνυπογράφως B-W coll. Theoph. I p. 390, 12. 479, 22
 12 δὲ post κομνηνοὶ C 13 δ om. C 13. 14 καὶ ἐστέρνοντο
 καὶ τετίμνητο C 15 περὶ om. w*p 16 αὐτοῦ om. C

dicunt hominem immensam habere pecuniam, eamque in fiscum
 32 esse referendam. Itaque Straboromanus, tum magnus hetaeri-
 archa, mittitur, qui hominem rogaret, ubi pecunia occultaretur.
 33 Cui iidem aulici, quos supra exposuimus logothetam timere prae-
 34 sentem, persuadent, ut hominem omnibus modis tollat. Straboro-
 manus igitur in insulam, ubi ille erat in exilio, pervectus homi-
 nem ita torsit, ut in quaestionibus ipsis exspiraret, quamvis
 promitteret se omnia daturum subscriptione nominis addita, si
 quaestionibus liberaretur.

20. Atque ille quidem ita periit; Comneni vero Isaacius et
 Alexius a rege supra modum honorabantur et diligebantur
 2 et regni successores nominabantur. Qua de causa aulicorum
 et imprimis duorum servorum, quos diximus, obtrectationibus
 erant obnoxii, qui apud illum eos criminabantur, quasi regnum

παρεσάλευον. δ γνόντες οὔτοι καὶ μὴ τι πάθωσι πινηθέντες, 3
 ὥς δὲ λόγος, καὶ πάλαι παρ' ἑαυτοῖς τὸν τῆς βασιλείας τρέ-
 φοντες ἔρωτα, καὶ ἄλλους οἷς ἐθάρρουν τὸ βούλευμα κοινω-
 σάμενοι, ἐξῆλθον τῆς πόλεως καὶ τὴν πόλιν Ἀδριανοῦ κατειλη-
 5 φόντες εἰς ἑαυτοὺς τὸ στρατιωτικὸν ξύμπαν σχεδὸν ἐπεσπάσαντο.
 καὶ ἀναγορεύεται βασιλεὺς δ' Ἀλέξιος, τοῦ μελζονος προσημνηθείς 4
 ἀδελφοῦ, διτι τε προσέκειντο τούτῳ οἱ στρατιῶται μᾶλλον ὥς B
 στρατηγικωτέρῳ καὶ διτι σπουδῇ τε καὶ ὑποσχέσει παρὰ τῶν
 περὶ αὐτὸν μεθεικύνσθησαν. οὕτως οὖν ἀναρρηθῆεις δ' Ἀλέξιος 5
 10 καὶ τοῦ Ἰσαακίου μὴ πᾶν τι πρὸς τὴν ἀνάρρῃσιν δυσχερά-
 ναντος, τὴν βασιλίδαν καταλαμβάνει καὶ πρὸς πολιορκίαν ἡτοι-
 μαστο· δ δὲ Βοτανειάτης τοῖς τείχεσιν ἐπέστησε φύλακας. ἦσαν 6
 δὲ περὶ τινα πύργον πρὸς τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, ἡ Χαροίου
 D IV 233 καλεῖται, φυλάσσοντες Νέμιτζοι (ἔθνος δ' οἱ Νέμιτζοι Κελτικόν).
 15 οὔτοι λάθρα τοῖς περὶ τοὺς Κομνηνοὺς ἐκοινολογήσαντο περὶ
 προδοσίας τῆς πόλεως. ἔωθεν οὖν κατὰ τὴν μεγάλῃν πέμπτην 7 C
 τῆς ἐβδομάδος τοῦ σωτηρίου πάθους τοῦ σωτήρος ἡμῶν οἱ
 μὲν περὶ τοὺς Κομνηνοὺς τῷ κατ' ἀντικρὺ τοῦ παρὰ τῶν Νε-
 6 ἀναγρένους τοῦ βασιλέως κυροῦ (v. argum. ad p. 712, 4) Ἀλεξίου A

1 & Di invitis ARwp πάθοσι Ewp 5 σύμπαν B, v. ad XIII
 5, 1 ἐπεσπᾶντο E 7 μᾶλλον post τούτῳ Owρ 7. 8 οἱ στρα-
 τιῶται post στρατηγικωτέρῳ Owρ 7 ὥς om. E 8 καὶ prius Rwp Di,
 om. A 9 αὐτῶν D 10 πᾶν om. C 11 post καταλαμβάνει
 add. τῶν πόλεων C 13 παρὰ Bwp πύργον (sic) A, v. ad
 XIII 3, 15 14 νέμιτζοι (bis) AEwp, νέμιτζοι ODī, 18 νεμίτζων
 ARp Di, νεμίτζων Ew, p. 728, 3 νεμίτζων ARwp Di, v. Ann. Comn.
 I p. 120, 10. 121, 3 δ' οἱ] δὴ C 15 τοῖς π. Rwp Di,
 τοὺς π. A κοινολογησάμενοι D 18 κατ' ἀντικρὺ AEDī, κατ-
 ἀντικρὺ O, κατ' ἀντικρὺ w*ρ

cogitarent, et regis erga illos animum clam vellicabant et
 exulcerabant. Quo illi cognito veriti, ne quid gravius in se 3
 consuleretur, et regni cupiditate, ut fama est, iam olim aestu-
 antes, communicato cum iis quibus fidebant consilio, urbe ex-
 cedunt et Hadrianopoli occupata omnes paene legiones ad se
 attrahunt. Alexius autem salutatur rex, fratri natu maiori prae- 4
 latus, tum quod ob rei militaris peritiam exercitibus erat carior,
 tum quod familiarium studiis et pollicitationibus iis erat com-
 mendatus. Alexius igitur sic declaratus, Isaacio prorsus non 5
 aegre ferente, urbem regiam ad obsidionem paratus invadit;
 Botaniates vero custodes in moenibus collocat. Erant autem ad 6
 turrim quandam sitam ad urbis portam Charsiam custodes Ne-
 mitzi, gens Gallica, qui clam cum Comnenis de urbis prodicione
 egerunt. Mane igitur magna feria quinta septimanae salutaris 7

μίττων κατεχομένον πύργου ἐξωτέρῳ τείχει προσέβαλον κατὰ
 8 σύνθημα, οἱ δ' ἐφρεστώτες αὐτῷ τοὺς προσβάλλοντας ἔβαλλον
 9 καὶ ἀπείργον τοῦ προσιέναι ἀγχοῦ. ὥς δ' ὑπὸ τῶν Νεμίττων
 ἐκ τοῦ πύργου οἱ ἐν τῷ τείχει ἐβάλλοντο, μὴ οἱοί τε ὄντες
 καὶ πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀνθίστασθαι καὶ πρὸς τοὺς ἐντὸς ἀπο- 5
 μάχεσθαι, ἐξ ὑπερδεξίων εἰς αὐτοὺς ἀκοντίζοντας, ἐνέδωκαν
 10 τῆς δρμῆς. οἱ δὲ τειχομαχοῦντες κλίμαξιν αὐτίκα πρὸς τὸ
 Δ τεῖχος ἀνῆσαν καὶ τὰ κλεῖθρα τῶν πυλῶν διατεμόντες πελ-
 11 κεισιν ἄνετον τοῖς συνωμόταις παρέσχον τὴν εἴσοδον. ὅπερ
 ἰδόντες οἱ τὸν ἐντὸς τηροῦντες περιβολον, σύγκλυδες ἄνθρωποι 10
 καὶ πολέμων οἱ πλείονες ἄδαις ἢ μᾶλλον ἐξ ἀγοραίων ἄνθρω-
 σθέντες καὶ πληθύος δημότιδος, οἱ μὲν καυιόντες ὄχοντο, οἱ
 12 δὲ καὶ ἑαυτοὺς ἐπισφαλῶς κατακρημνίζοντες ἔφρευγον. ὁθεν
 κατὰ πολλὴν τοῦ κωλύσοντος ἐρημίαν καὶ τὸν ἐντὸς περιβολον
 οἱ περὶ τοὺς Κομνηνοὺς παρειλήφασιν καὶ τὰς τοῦτου πύλας 15
 ὁμοίως ἀναπετάσαντες βατὴν τὴν πόλιν παντί που παρέσχοντο·
 13 καὶ αὐτίκα πρὸς διαρπαγὴν χρημάτων οἱ εἰσελθόντες ὥρμή-

13 ὅσα καὶ οἱ γεγονόσι παρὰ τοῦ <πλήθους> εἰσελθόντος εἰς τὴν <μεγάλην>
 πόλιν C (quae nunc evanida sunt in codice, supplevit B-W),
 ἄλλοις τῆς πόλεως E

1 προσέβαλλον CDi, sed v. Hultschium *Die erzähl. Zeitf. b. Polybios* XXI 15 2 σύνθημα—ἔβαλλον om. E δὲ CwpDi
 τοὺς προσβάλλοντας AR, πρὸς τοὺς βάλλοντας D, τοὺς πρὸς βάλλον-
 τας w* p 4 post τῷ add. ἔξω C 6 πρὸς C 9 συνωμόταις
 O (sed ex συνωμότες corr. B) Di, συνω|μότες A, συνωμόταις Ewp
 10 ἰδόντες] ὡς εἶδον C τὸν] τῶν C, τὸν ex τῶν corr. A τηροῦν-
 τες περιβολον C 12 πλήθους C, πληθεί^{ως} D 13 ἀσφα-
 λῶς E 17 ὥρμήκασιν RwpDi, ὥρμήκασιν A, v. ad XIII 1, 5

- passionis servatoris nostri Comneni in murum exteriorem e re-
 gione illius, quam Nemitzi tenebant, ex composito fecerunt im-
 8. 9 petum, quos subeuntes telis arcebant defensores. Quod autem a
 Nemitzis ii, qui in muris erant, ex turri petebantur nec simul
 externis et internis hostibus e superiore loco iaculantibus resi-
 10 stere poterant, impetum remiserunt. Qui vero moenia oppugna-
 bant, scalis statim muro conscenso portarumque claustris bipen-
 11 nibus perfractis, liberum coniuratis ingressum patefecerunt. Quod
 conspicati qui interiora moenia tuebantur, convenae et belli ple-
 rique rudes ac potius ex circumforaneis collecti plebeiaque mul-
 titudine, alii descendere, alii se cum periculis praecipitare ac
 12 fugam capessere. Itaque Comneni etiam interiora moenia de-
 fensoribus plane vacua occupant eorumque portis itidem pate-
 13 factis cuivis in urbem aditum aperiunt, statim ad direptiones se
 convertentes, quippe turba permixta ex Thracibus, Macedonibus,

κασι, σύμμικτον πλῆθος ἐκ Θρακῶν τε καὶ Μακεδόνων καὶ
 Ῥωμαίων ἄλλων καὶ βαρβάρων συνεστηκός, οὐδὲν ἄμεινον πο- W III 234
 λεμίων πρὸς τοὺς ὁμοφύλους διατιθέμενοι. καὶ μέχρι γὰρ 14 P II 295 A
 ἐκχύσεως αἱμάτων προὔχῳρησε τὸ κακόν, καὶ παρθέναι δὲ τῶ
 D IV 234 θεῶ καθιερωμέναι ἀσεβῶς ἐμιάνθησαν, καὶ γυναῖκες ἀνδράσι
 συνεzeugμέναι πρὸς βίαν ὑβρίσθησαν, καὶ θεῖοι ναοὶ τὸν κόσμον
 αὐτῶν ἐσυλήθησαν, καὶ οὐδὲ τῶν ἁγίων κρατήρων ἀπέσχοντο,
 ἀλλὰ καὶ τούτους οἱ πάντολμοι καὶ τὰς ἱερὰς φιάλας τῆς ἀναι-
 μάκτου καὶ φρικώδους θυσίας πλήρεις διήρπασον, ἐκχέοντες
 10 τὰ ἅγια κατὰ γῆς. καὶ ὅσοις δὲ τῆς γερονσίας συνήντων, κατα- 15
 σπῶντες τῶν ἡμιόνων αὐτούς, ἐπίους δέ γε καὶ ἀποδύοντες,
 ἐν μέσαις ταῖς ἀγνιαῖς εἶον ἡμιγύμνους τε καὶ πεζούς. καὶ 16
 ταῦτα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπράττετο, καὶ τὸ δεινὸν ἄχρι
 τοῦ Βοδὸς ἐπεφθάνει γενόμενον κοινόν τε καὶ πάνδημον, ἥδη
 15 δὲ τινες καὶ μέχρι τοῦ Φιλαδελφίου ἢ καὶ προσωτέρῳ ἐπ-
 ἔδραμον. οἱ δὲ Κομνηνοὶ εἰς τὴν προνομήν σκεδασθέντων πάν- 17 B
 των μόνον σὺν εὐαριθμήτοις σφόδρα τοῖς περὶ αὐτοὺς κατ-
 ελείφθησαν καὶ ἔως τοῦ Ταύρου γενόμενοι προσωτέρῳ ἀπύειναι
 οὐκ ἐπεθάρρουν. τοσοῦτον γὰρ ἐπρίλυντο ἀξιομάχου δυνάμεως 18

3 φεῦ B

1 σύμμικτοι E 3 διατεθειμένοι E, διατηθεμένοι w* p 4 ἐκ χύ-
 σεως (sic) AE 6 συνευγνόμεναι E 7 παναγίων B, παναγῶν CD
 8 φιάλας Ewp 9 ἐκχέαντες Bwp 10 ἀπῆντων B, συνόντων C
 11 γε om. Ewp 12 ἁγίαις E, ἁγιαῖς w*, ἀγνιαῖς p* εἶον post
 μέσαις C τε om. D 12. 13 καὶ ταῦτα] ἐνταῦθα D 13 ἐπράτ-
 τοντο Ewp 14 γινόμενον B^s D^s Ewp Di κοινόν—πάνδημον om. E
 17 μόνον Rwp Di, μόνοις A σφόδρα] πάν C κατελείφθησαν
 AR, καταλείφθησαν w* p, περιελείφθησαν C 19 ἀπεθάρρουν Owp
 τοσοῦτον] οὕτω CWO lat.

Romanis, barbaris, nihilo melius hostibus affecti in populares.
 Nam ad caedes malum processit, et virgines deo consecratae 14
 impie pollutae sunt et matronae violatae et templa ornatu spo-
 liata, neque a crateribus temperatum, sed homines audacissimi
 hos etiam ad phialas incruenti et terribilis sacrificii plenas diri-
 piebant sancta humum effundentes. Senatores quoque obvios 15
 mulis detrahebant, nonnullos vestibus exutis seminudos et pedites
 mediis in vicis relinquebant. Haec per totum diem agebantur, 16
 ac malum usque ad Bovem publice ac sine discrimine vagatum
 est; iamque nonnulli ad Philadelphium et ultra procurrerant.
 Comneni vero, omnibus ad manubias discurrentibus, soli cum 17
 perexiguo numero relictī cum ad Taurum pervenissent, non sunt

ὥς εἰ τότε τοῦτοις ἐπιηλθόν τινες, ῥῆον ἄν εἶλον αὐτοὺς καὶ
 δεσμῶν τῷ Βοτανειάτῃ προσήγαγον· ἀλλὰ τὸ δόξαν ἤδη θεῶ
 19 μετατραπῆναι οὐκ ἦν. ἔνθεν τοι ὁ μὲν Βοτανειάτης μαθὼν
 τῶν Κομνηνῶν τὴν εἰσέλευσιν, ἄπεισιν αὐτίκα τῶν βασιλείων,
 αὐτοῦ που ῥήρας δὲ ὑπεδέϊτο φοινικόχροα πέδιλα, καὶ εἰς τὴν⁵
 τῆς Περιβλέπτου μονὴν ἀπελθὼν, ἧς ἐκεῖνος μετὰ τὸν κατὰ
 τοὺς Ἀργυροὺς Ῥωμανὸν ἐκεῖνον τὸν αὐτοκράτορα κτήτωρ δεύ-
 20 C τερος ἐχρημάτισε, κείρεται τε τὴν τρίχα καὶ μεταμφιέννεται
 τὴν στολὴν, τριβώνιον κατὰ μονάζοντας ἐνδυσάμενος. ἔνθα
 καὶ χρόνον ἐπιβιούς τινα τὸν χοῦν ἀπέθετο τῷ χοῖ, ταφεῖς παρ' 10
 αὐτῇ.

21 Οἱ δὲ Κομνηνοὶ μηδενὸς αὐτοῖς ἀντιβαίνοντος τοῖς ἀνα-
 κτόροις προσπεφοιτήκασιν, ἀταλαιπώρως τοῦτοις ἐπιβάντες καὶ D IV 235
 22 δμαλῶς μετὰ πολλῆς τῆς λειότητος. τοιαῦτα σφίσι τὰ προσόδια
 γέγονε, τοιαῦτα τὰ εἰς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων εἰσιτήρια, τοι- 15
 αῦτα τὰ τῆς βασιλείας ἐπιβατήρια.

21 Ἦδη δ' ἐν ἀσφαλεῖ γεγονότες οἱ Κομνηνοὶ καὶ τὴν μητέρα
 σφῶν καὶ τὰς δμευνέτιδας ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Κανικλείου πρὸς

3 οἱ δὲ Βοτανειάτης ἀπεκάρη καὶ εἰς τὴν Περιβλέπτου ἀπελθὼν ἐκεῖ ἐτε-
 λεύτησεν C 12 βασιλεία τοῦ Κομνηνοῦ κυροῦ (v. argum. ad p. 712, 4)
 Ἀλεξίου A 17 βασιλεία Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ R, περὶ τῶν ἀδελφῶν
 τοῦ βασιλέως καὶ τῆς μητρὸς καὶ τῶν γαμβρῶν C

1 εἰ] οἱ C τινες] αὐτοῖς D 3 τοι] το D 4 ἄπεισιν—βασι-
 λείων om. D 5 φοινικόχροα B 6 τῆς] δὲ p* ἀπὼν BD
 8 τε om. Ewp 10 καὶ om. D 10. 11 ταφεῖς—αὐτῇ om. C
 11 αὐτοῦ D 13 τούτων C 14 post δμαλῶς add. καὶ Rwp
 προεισόδια BDEwp 15 post πόλεων add. τὰ D 15. 16 τοι-
 αῦτα τὰ (μετὰ D) τῆς βασιλείας ἐπιβατήρια RwpDi, om. A
 18 Κανικλείου] Νικολάου conl. Duc (not. in Ann. Comn. Alex.
 p. 449 Bonn.) coll. Ann. Comn. I p. 100, 14

18 ausi ulterius progredi, iustis copiis tantopere nudati, ut, si qui
 eos tum aggressi essent, facile eos capturi ac vinctos Botaniatae
 tradituri fuerint; neque vero divinum decretum iam poterat
 19 everti. Quamobrem Botaniates, Comnenorum ingressu cognito,
 palatio statim relicto temereque abiectis purpureis calceis, Peri-
 bleptae monasterium ingressus, cuius post Romanum Argyrum
 imperatorem secundus conditor est vocatus, coma rasa mutata
 20 quae veste lacernam monasticam induit. Ubi cum aliquamdiu
 vixisset, pulvere pulveri restituto sepelitur.

21 Comneni autem nullo obsistente regiam nullo labore ingressi
 22 sunt, plana et expedita via. Tale fuit eorum initium, talis in
 urbem regiam ingressus, talia imperii auspicia.

21. COMNENI, rebus suis iam in tuto collocatis, et matrem

τὰ βασιλεία μετεστείλαντο. ἐκείνων γὰρ ἐπιχειρηκόντων ἀπο-
 2 στασίᾳ, εὐθὺς αἱ γυναῖκες εἰς τὸ μέγα τέμενος τῆς τοῦ θεοῦ Δ
 λόγου Σοφίας προσπεφοιτήκασιν. ὤθεν παρὰ τοῦ Βοτανειάτου 3
 εἰς τὴν ῥηθεῖσαν μονὴν μετηνέχθησαν, ἵνα μὴ ἔχοιεν πρὸς τοὺς
 5 ἀποστατήσαντας διατέμπεσθαι, οὐδὲν δ' ἕτερον ἀνιάρων ἐκείναις
 ἐπήνεγκε. μήπω δὲ σχεδὸν τοὺς πόδας τῇ βασιλείᾳ ἐρείσαντες 4
 αὐτίκα πολλῶν τοῦ Βοτανειάτου πράξεων σχολὴν κατεψηφίσαντο,
 καὶ οὐδ' ἐξότου ἦσαν ἐπιχειρηκότες τῇ τυραννίδι τὴν ἀθέτησιν
 τοῖς παρ' ἐκείνου πραχθεῖσιν ἐπήνεγκαν, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ὑπερ-
 10 ῥήλαντο τὸν καιρὸν, καὶ πολλὰ τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων βασι-
 λικῶς ἀνηρέκασιν οὗτοι ῥήματι βραχυσυλλάβῳ τυραννικῶς.
 εἰτα δ' μὲν Ἀλέξιος βασιλικὸν ἀναδεῖται διάδημα, τῷ δ' Ἰσαακίῳ 5
 τὰ δευτερεῖα νενέμηνται τῆς τιμῆς, καινοῦ αὐτῷ ἐπιφημισθέντος P II 296 A
 ὀνόματος· σεβαστοκράτωρ γὰρ ἐπεκλήθη καὶ ὑπερεῖχε τοῦ Καί-
 15 σαρος. ἡ δὲ μήτηρ τούτων, παρασήμων μὴ μετασχοῦσα βα- 6
 σιλικῶν διὰ τὸ ἔνδυμα τὸ μοναχικὸν μήτε μὴν εὐφημίας καὶ
 ἀναρρήσεως, μόνον μετεῖχε τοῦ τῆς βασιλείας ὀνόματος, αὐτὴ
 δὲ τὴν τῶν πραγμάτων πᾶσαν διοίκησιν ἀνεζώσατο. οὕτω μὲν 7 W III 235
 οὖν τὰ τῆς βασιλείας παρὰ τῇ μητρὶ νενέμηντο καὶ ἀμφοῖν

2 πρὸς BD θέμενος p* 5 δὲ C 6 τῆς βασιλείας B 7 σχο-
 λὴν πράξεων πολλῶν τοῦ βοτανειάτου κατεψ. O 8 ἐπιχειρηκόντες
 B ἄθειν E 9 ὑπερῥήλαντο ARwp, corr. Di 10 τοῦ καιροῦ
 Ewp ὑπ' ἐκείνου Ewp βασιλικῶς om. O Wo lat. 11 ἀνηρέκα-
 σιν οὗτοι ῥήματι (γράφματι w*p) βραχυσυλλάβῳ τυραννικῶς AE(wp),
 βραχυσυλλάβῳ γράμματι ἀνηρέκασιν omisso τυραννικῶς O 12 ἀνα-
 δεῖται βασιλικῶ διαδήματι BD 13 νενέμηντο BD, νενέμητο C
 αὐτοῦ Ewp 17 αὐτῇ B*wp 18 οὕτω | ἐν C

et coniuges ex Caniclei monasterio in regiam arcessiverunt. Nam 2
 cum ipsi defecissent, mulieres statim in magnum divini verbi
 Sapientiae templum confugerunt. Unde a Botaniata in illud 3
 monasterium sunt translatae, ne ad seditiosos nuntios missi-
 tare possent, nulla alia ab eo molestia affectae. Enimvero fere 4
 priusquam pedem in regno firmarent, statim multa Botaniatae
 acta abrogarunt non ab iis auspiciati temporibus, quibus tyran-
 nidem invaserant, sed illa supergressi brevi scripto complura,
 quae ab illo regie decreta erant, ii tyrannice aboleverunt. De 5
 inde Alexio regia corona ornato, secundae dignitatis partes
 Isaacio sunt tributae, novo indito sebastocratoris nomine, quod
 Caesariano esset excellentius. Eorum vero mater ob monasticum 6
 habitum et imperii insignium et celebrationis ac proclamationis
 expers solius nominis regii fuit particeps, nihilo tamen secius
 omnium rerum administrationem suscepit. Ita regno inter utrum- 7

8 τοῖς ὁμαίμοσιν. ἦσιν δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ ἑτέρῳ διττῷ ἀδελφῷ
 νεωτέρῳ τὴν ἡλικίαν, ὧν τὸν μὲν πρωτοσεβαστὸν ἐτίμησε καὶ D IV 23
 μέγαν δομέστικον, τὸν Ἀδριανόν, τὸν Νικηφόρον δὲ σεβαστὸν
 9 καὶ τοῦ στόλου δρουγγάριον. εἶχε δὲ καὶ ἐπ' ἀδελφαῖς κηδε-
 B στὰς τὸν Μελισσηνὸν Νικηφόρον καὶ Μιχαὴλ τὸν Ταρωνίτην. 5
 10 τὸν μὲν οὖν Ταρωνίτην τῇ πρώτῃ συνεζευγμένον τῶν ἀδελ-
 φῶν, πάνυ στεργομένη πρὸς τῆς μητρὸς καὶ πρὸς αὐτῶν τι-
 μωμένη, πανυπερσεβαστον ὠνόμασαν, καὶ τοῦτο καυνίσαντες
 11 τὸ ἀξίωμα. τὸν δὲ γε Μελισσηνόν, ἀποστασίαν κἀκείνον κατὰ
 τοῦ Βοτανειδίτου ἐν τῇ ἐφ' ἡ φρονήσαντα καὶ ἐτι ταύτης ἐχό- 10
 μενον, ἐπὶ συμβάσει τετιμήκασιν Καίσαρα καὶ τὴν πόλιν αὐτῷ
 12 Θεσσαλονίκης εἰς κατοικίαν ἀπένειμαν, καὶ χορηγίαν χρημάτων
 καὶ τούτῳ καὶ πᾶσι τοῖς αὐτοῖς κατὰ γένος προσήκουσι τύχη
 τοιαύτῃ καὶ ἀξιομάτων ὄγκῳ τηλικῷδε ἀνάλογον προσαφώρισαν.
 13 ἐντεῦθεν τῶν βασιλείων προσόδων, μᾶλλον δ' εἰπεῖν τῶν κοι- 15
 C νῶν καὶ δημοσίων, οὕτω διανεμηθεῖσιν τὸ βασιλικὸν ταμεῖον

14 Apparent in marg. cod. C tantum particulae vocabulorum :
 ἐσχόλα . . . τῶν ἀξιομάτων ὄγκῳ δ' Κομνηνός· ἔστιν ἐν . . . σύζυγον . .
 βασιλίσ . . .

1 δὲ τῷ βασιλεῖ AR, δ' αὐτοῖς BDwp 2 πρωτοσεβαστὸν ARwp
 (v. Steph. thes. t. VI p. 2154 A, Ann. Comn. I p. 148, 8. 286, 11),
 πρωτοσεβαστον B(?)Di ἐτίμησαν Owp 3 ἀδριανόν D

4 εἶχον Owp ἀδελφὰς DE 5 μελικηνόν (sic) E 6 τὸν μὲν οὖν
 Ταρωνίτην om. E 7 στεργομένην AR, στεργομένη ex
 στεργομένην rasura corr. BwpDi αὐτῶν RwpDi, αὐτὸν A τι-
 μωμένην E 8 ὠνόμασε E 11 συμβάσει Ewp 12 θεσσα-
 λονίκην BCEwpDi εἰς κατοικίαν om. C ἀπένειμον Ewp
 13 τοῦτο BC αὐτοῖς αὐτῷ D 14 τοιαύτῃ O(Di), τοιαύτῃ AEwp
 τηλικούτῳ E(wp), τηλικῷδε D προσαφώρισαν D 16 δημοσίων B
 ταμεῖον wpDi, ταμεῖον AR, quod est restituendum apud Ann.
 Comn. I p. 225, 15. 278, 9 cet. Cf. Zonar. XV 4, 16. XVI 2, 35. 8, 7

8 que matremque distributo, rex alios duos fratres natu minores,
 Hadrianum protosebastum et magnum domesticum, Nicephorum
 9 sebastum et classis drungarium declaravit. Habebat quoque af-
 fines sororum maritos Nicephorum Melisenum et Michaëlem Ta-
 10 ronitem. Quorum hunc primae sorori iunctum et matri caris-
 simae et ab ipsis honoratae panhypersebastum appellarunt, ea
 11 quoque dignitate novata. Melisenum autem, qui et ipse in
 Oriente a Botaniata defecerat necdum arma posuerat, Caesaris
 honore tributo et Thessalonica urbe ad habitandum assignata in
 12 suas partes attraxerunt et redditus tam huic, quam ceteris omni-
 bus sibi propinquis tali fortunae tantoque dignitatum fastigio
 13 pares attribuerunt. Unde regiis vectigalibus ac potius commu-

ἢ τὸ κοινὸν πρυτανεῖον ἐστένωτο. καὶ ὁ κρατῶν σπανίζων 14
 χρημάτων τὰς τε τοῖς ἀξιώμασιν ἀνηκούσας ἀνέκαθεν ἐτησίας
 δόσεις ἐξέκοψε καὶ τὰς τῶν συγκλητικῶν οὐσίας προσαφηρεῖτο.
 ἔστεψε δὲ καὶ τὴν κοινωνὸν αὐτῷ τοῦ βίου Εἰρήνην καὶ Αὐ- 15
 γούσταν ὠνόμασεν· ἡ δ' ἦν ἐγγόνῃ τοῦ Καίσαρος Ἰωάννου
 τοῦ Δούκα. ἡ δὲ πρῶτῃ βασίλισσα ἡ ἐξ Ἀλανῶν Μαρία σὺν 16
 τῷ ἰδίῳ υἱῷ Κωνσταντίνῳ, ὃν τῷ Δούκῃ Μιχαὴλ ἐν τῇ πορ-
 φύρῃ ἐγείνατο, στεφθέντι παρὰ τοῦ οἰκείου πατρὸς ἔτι βρεφυλ-
 λῷ τυγχάνοντι καὶ πεδίλοις φοινικεῖς ὑποδοιμένῳ, τῶν ἀνα-
 10 κτόρων μεθίσταται καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων D
 βασιλεία ἄπεισιν. ἤδη γὰρ εἰλήφει ταῦτα καὶ τὴν μονήν, ἀλλὰ 17
 μέντοι καὶ τὴν τοῦ Ἐβδόμου διὰ χρυσοσημάντου τοῦ Βοτα-
 D IV 237 νειάτου γραφῆς, ἔνθα διῆγε σὺν τῷ υἱῷ, βασιλικὴν ὑπηρεσίαν
 ἐαυτῇ καὶ τῷ υἱῷ ἀποτάξασα. ἔτι γὰρ ὁ παῖς αὐτῇ περιέκειτο τὰ 18
 15 τῆς βασιλείας γνωρίσματα καὶ εὐφημεῖτο μετὰ τὸν αὐτοκράτορα
 καὶ τὰς χρυσοβούλλους γραφὰς μετ' ἐκείνων ὑπεσημαίνετο. μετὰ 19
 δὲ τινα χρόνον καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετημφιάσθη, μέλαν ἐνδύσα
 χρῶμα κατὰ τοὺς μοναχούς, τὸ μὲν ἐκοῦσα, τὸ δὲ τι τυραν-
 νουμένη· καὶ ὁ παῖς ἀφηρέθη τὰ περιπόρφυρα πέδιλα καὶ μόνῳ 20
 20 τῷ Κομνηνῷ ἡ τῆς αὐταρχίας κλησίς καὶ ἡ βασιλεία περι-
 ἐλέευστο.

2 ἐτησίους D 7 ante ὃν add. τῷ δούκῃ E(wp), om. AOWo lat.
 δούκῃ om. E 12 ἐβδόμου] βοτανειάτου C 14 αὐτῇ] αὐτῆς BDwp
 16 χρυσοβούλλους B 17 μήτηρ w*p αὐτῷ B 20 ἡ τῆς
 αὐταρχίας om. D

nibus et publicis ita distributis regis fiscus sive publicum aera-
 rium exhauriebatur. Imperator vero pecunia egens non annua 14
 donativa tantum viris dignitate ornatis antiquitus dari solita
 sustulit, sed et senatoribus opes eripiebat. Uxorem Irenen, 15
 Caesaris Ioannis Ducae neptem, corona ornavit Augustamque
 dixit. Prior vero regina Maria Alana cum filio Constantino, 16
 quem Michaëli Ducae in purpura pepererat paterque infantulum
 tum corona ornavat cuique attribuerat calceos purpureos, regia
 excedit et in Manganici monasterii palatia se confert. Iam enim 17
 utriusque loci et monasterii in Hebdomo possessionem sibi aurea
 bulla Botaniatae firmatam tenebat; ibi cum filio agebat, regis
 ministeriis et illi et sibi constitutis. Nam filius eius insignia re-18
 gni etiam tum gerebat et post imperatorem celebrabatur et
 aureae bullae diplomatibus post illum subscribebat. Ceterum 19
 aliquanto post eius mater mutato vestitu nigrum habitum mona-
 sticum partim ultro, partim a tyranno coacta sumpsit. Sed et 20
 eius filio purpurei calcei sunt adempti, soli Comneno et nomine
 imperatoris et potestate regis relicta.

- P II 297 A 21 Οὕτω μὲν οὖν ταῦτα· ὁ δὲ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων ἀρχιερατέων ἐκείνος Κοσμάς, τῇ τῶν κοινῶν πραγμάτων μεταχειρίσει ἀπαρεσκόμενος καὶ ἀπεγνωκὼς τὴν διόρθωσιν, τῷ ὑπηρέτῃ “ἄρον” εἰπὼν “τὸ ψαλτήριον καὶ συνέπου μοι” τῆς ἐκκλησίας ὑπανεχώρησε καὶ πολλὰ παρὰ τῶν κρατούντων πα- 5
ρακληθεὶς ὑποστρέψαι οὐχ ὑπενόστησεν, ἔτη πέντε καὶ μῆνας 22 ἐννέα τὸν πιστὸν ποιμένας λαόν. διὸ καὶ ἄλλον τινὰ ἀρχιερέα τῇ ἐκκλησίᾳ ἀντικατέστησαν, ἐκτομίαν τινὰ μοναχόν, κεκλημένον Εὐστράτιον, οὔτε λόγοις ὠμληκότα οὔτε πραγμάτων ἐγγεγυμνα- σμένον μεταχειρίσεσιν, ἀφελῇ δὲ ἀνθρώπον καὶ ἡσυχίᾳ ἢ γωνίᾳ 10
B 23 μᾶλλον προσήκοντα. ἤδη δὲ τρεῖς ἐνιαυτοὺς ἐνοσημννόμενος κατηνέχθη τῶν ἱερῶν ἀνακτόρων παρὰ τῶν κρατούντων· ἢ δ’ 24 αἰτία οὐκ ἔγνωσται ἀκριβῶς. καὶ λοιπὸν προκεχειρίστο πα-
W III 236 τράρχης ἀνὴρ μοναχός, ὁ γραμματικὸς ὀνομαζόμενος Νικό- λαος, ἐν ἀσκήσει τὸν βίον διηνυκῶς καὶ οὐδὲ τῆς ἐν λόγοις 15 παιδείας ἀμέθεκτος ὢν, κἄν μὴ κατακόρως ταύτης μετέσχῃεν.
22 Ἄρτι δὲ τῆς βασιλείας ἐπιβεβηκότι τῷ Κομνηνῷ ἡγγέλη ὁ Φράγγος Ῥομπέρτος εἰς τὴν Ἐπίδαμνον διαπεραιούμενος, D IV 238

1 περὶ πατριαρχῶν CE 17 περὶ τοῦ Ῥομπέρτου CE τοῦ ... καὶ ὅπως
πρότερον μὲν ἐτιμήθη ὁ βασιλεὺς προσβαλὼν αὐτῷ εἶτα ἐνίκησε C

2 ante ἐκεῖνος add. ὁ θεοπέσιος Ow p Di μεταχειρήσει w* p invitis
AR, v. ad vs. 10 5 ἀπανεχώρησε C 7 τινὰ om. O 8 ἀν-
τικατέστησεν Ew p, v. ad XVIII 5, 9 9 ἐγγεγυμνασμένον Rw p Di,
ἐγγεγυμνασμένων A 10 μεταχειρίσεσιν DEw p 11 post τρεῖς
add. οὕτως O, οὕτως w* p Di post ἐνιαυτοὺς add. τῷ θρόνῳ O (w p Di)
12 κατήχθη D 14 γραμικός B ὀνομασμένος O 15 τῆς
Rw p Di, τοῖς AD 18 Ῥομπέρτης D διὰ περαιούμενος (sic) A

- 21 Atque haec hactenus; at regiae urbis pontifex ille Cosmas, qui communium rerum administrationem improbaret atque emendationem desperaret, ministro suo psalterium auferre seque sequi iusso, ecclesia excessit neque in eam rediit, quamvis imperatoribus magnopere flagitantibus, cum fidelem populum annos quin-
22 que et menses novem pavisset. Quocirca alium pontificem ecclesiae praefecerunt, spadonem quendam monachum, nomine Eustratium, neque eruditum neque in rebus gerendis versatum,
23 sed hominem simplicem et otio ac potius angulo aptiorem. Qua dignitate per annos tres gloriatus ob causam non satis notam
24 ab imperatoribus sacra aede est deductus; atque in eius locum suffectus est Nicolaus monachus, cui cognomentum erat gram- maticus, qui in studio virtutis aetate acta litterarum non rudis erat, etsi non exquisite peritus.

22. Comnenus modo potitus rerum, nuntiata Roberti Franci,

ἀνὴρ πανοῦργός τε καὶ πολεμικώτατος. αὐτίκα τοίνυν ὁ βα-2
 σιλεὺς ἐξεστράτευσε καὶ γενόμενος κατὰ τὸ Δυρράχιον προο-
 βάλλει τοῖς πολεμίοις· καὶ ἡττηθεὶς ἀκλεῶς ἔφυγε, πολλῶν ἐκεῖ 3 C
 πεσόντων οὐ τῶν τυχόντων μόνον στρατιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν
 5 ἐν ὑπεροχαῖς καὶ βασιλείῳ τυγχανόντων ἐξ αἵματος, καὶ ἡ
 παρεμβολὴ ξύμπασα ἐάλω τοῖς πολεμίοις. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς 4
 ἡττημένος ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον· οἱ δὲ βάρβαροι τῇ νύκτι
 πεφουσημένοι ὁμόσε κατὰ πάντων ἐχώρουν καὶ εἶλον τῶν πο-
 λισμάτων τινά, ὧν ἦσαν ἡ Καστορία τε καὶ ἡ Λάρισσα. ὦνει- 5
 10 ροπόλουν δὲ καὶ αὐτὴν τὴν βασιλίδά τῶν πόλεων καταλήψε-
 σθαι, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς καὶ πάλιν ἐκστρατεύει καὶ ἀπελαύνει μὲν
 τῆς Καστορίας τοὺς αὐτὴν φρουροῦντας βαρβάρους, ἀπεισι δὲ
 κατὰ τοῦ Ῥομπέρτου καὶ στρατηγήματι τὴν ἐκείνου δεινότητα D
 μέτεισι. τῷ γὰρ ἀδελφῷ Ἀδριανῷ τὸ σχῆμα τὸ βασιλικὸν περι- 6
 15 τίθησι καὶ στρατεύμα δούς αὐτῷ ἐναντίον τοῦ Ῥομπέρτου στήναι
 διακελεύεται· εἰ δ' ἐκεῖνος δρμήσει μαχέσασθαι, στρέψαι τὰ

1 δ AE Glyc. p. 619, 14, καὶ δ Owp 2 δυρράχιον D 7 οἱ
 βάβ. δὲ O 9 τινὰς E Λάρισα Di invitis ARwp ὠνιρο-
 πόλην p* 13 ante κατὰ add. καὶ C Ῥομπέρτου RwpDi,
 Ῥομπέρτου A 14 ante γὰρ add. μὲν Owp 14. 15 τὸν ἀδελφὸν
 Ἀδριανὸν εἰς βασιλέα μετασχηματίσας. ὃ στρατεύμα δούς ἐναντίον τοῦ
 στρατεύματος Ῥομπέρτου στήναι — p. 736, 9. 10 εὐθὺς παρῆτο ex
 Zonara descripta sunt apud epitomatores Alexiadis Hoesche-
 lianum (v. Ann. Comn. I p. 248, 2 ann. cr.); nam post Scho-
 penum (praeft. edit. Ann. Comn. p. XVIII) omnes praeter C.
 Neumannium Gr. Geschichtsschr. u. Geschichtsqu. i. 12. Jhd.
 Lips. 1888 p. 30 perperam censuisse a Zonara quidem hanc
 epitomam librorum Annae esse adhibitam inde apparet, quod
 constat (v. B-W comment. Fleckeis. p. 125) a Zonara nullum
 auctorem unquam ad verbum esse descriptum (v. praeterea
 Neumannium l. c.) 15 post αὐτῷ add. καὶ E 16 στρέψαι
 ARwpDi epitom. Hoeschel., τρέψαι BD, v. ad XVII 2, 22

viri callidi et bellicosissimi, contra Epidamnum expeditione, ipse 2
 illuc profectus comissoque apud Dyrrhachium proelio victus 3
 turpiter fugit, multis non gregariis tantum militibus, sed viris
 etiam dignitate praestantibus et regii sanguinis interfectis, totis-
 que castris ab hostibus captis. Cumque rex Byzantium victus 4
 rediisset, barbari victoria elati undique invaserunt et oppida
 quaedam ceperunt, ut Castoriam et Larissam, etiam regiae urbis 5
 excidium somniantes; verum rex denuo eductis copiis et barba-
 rorum praesidio Castoria pulso contra Robertum abijt eiusque
 calliditatem arte eludit. Nam fratri Hadriano habitu regio ac-6
 commodato exercituque dato mandat, ut contra Robertum in pro-

7 νῶπα καὶ αὐτίκα φυγεῖν. ταῦτα μὲν οὖν τῷ ἐσχηματισμένῳ
 βασιλεῖ ἐνετείλατο· ἐκεῖνος δὲ μετὰ τῆς λοιπῆς στρατιᾶς δι'
 ὁδῶν ἀδύλων περιοδεύσας καὶ τῷ τῶν Φράγγων ἐμβάλων χά-
 ρακι τὰς τε σκηρὰς αὐτῶν καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἐλήϊσατο καὶ φόνον
 8 πολὺν ἐποίησατο. τοῦ Ῥομπέρτου δὲ κατὰ τοῦ ἐσχηματισμένου
 βασιλέως ὁρμήσαντος, κἀκεῖνος καὶ ἡ σὺν αὐτῷ στρατιὰ τὰ
 9 χαλινὰ χαλάσαντες ἔφυγον. ὁ δὲ βάρβαρος ἐγανυρία μᾶλλον
 10 καὶ ἐπῆρτο ὡς ἀπροσμάχητος. ἐν τούτῳ δὲ ἀγγέλλεται αὐτῷ
 PII298 A τοῦ χάρακος ἡ ἐκπόρησις καὶ ἡ φθορὰ τῶν ἐκεῖ, καὶ εὐθὺς
 11 παρεῖτο καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν ψυχὴν καὶ ἀπὼν ὄχρετο. ὁ D IV 239
 δὲ βασιλεὺς ἐπανελθὼν εἰς τὴν Κωνσταντίνου, μηνυθείσης ἐπι-
 βουλῆς αὐτῷ, τοὺς τε ταύτης πρωτοουργοὺς συνέσχεν ἐκ τῶν τα-
 γματικῶν ὄντας ἀρχόντων καὶ πολλοὺς τῶν ἐγγχωρίων καὶ τῆς
 συγκλήτου βουλῆς, ὡς τύχα συνίστορας, τοὺς πλείους, ὧς φασιν,
 οὐδὲ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλ' ἵνα σφᾶς γυμνώσῃ τῶν ὑπαρχόντων. 15
 12 Ἡ μὲν οὖν τοῦ Ῥομπέρτου ἐπίθεσις πέπαντο, ἐτέρωθεν
 13 δ' αὖθις τῇ Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ ἐχθροὶ ἐπανίστανται. οἱ γὰρ
 Τοῦρκοι τὴν ἐφ' αὐτοὺς ποιησάμενοι οὐδὲ τῶν νήσων
 14 ἀπέσχοντο. ἀλλ' ὁ Τζαχᾶς (Τοῦρκος δὲ καὶ οὗτος οὐ τῶν

16 περὶ τῶν νήσων, ὅπως ἐάλωσαν παρὰ τοῦ Τζαχᾶ C, περὶ τοῦ Τοῦρκου E

1 φυγεῖν ARwpDi epitom. Hoeschel., διαφυγεῖν BD 4 τὰ om.
 E 5 Βαϊμόνδου epitom. Hoeschel. τοῦ post κατὰ om. C
 8 ἐκ τούτου B, ἐν τούτοις D δὲ A, δ' RwpDi epitom. Hoeschel.
 16 τοῦ] τὸν D ῥομπέρτου C πεπαύετο D 17 ἐπανίσταντο C
 18 ante ἐφ' add. πᾶσαν C 19 δ...|..... τοῦρκος D τζαχᾶς
 ABCEwpDi, Ephraem. 3520, Ann. Comn. I p. 361, 9, τζακατζᾶς
 Glyc. p. 620, 6 καὶ om. C οὐ] καὶ BD

7 cinctu stet eoque pugnam ciente tergo dato statim fugiat, ipse
 vero cum reliquo exercitu per ambages et invia loca vallum
 Francorum aggressus tentoria eorum diripit magnamque caedem
 8 edit. Roberto autem in ficticiū regem impetum faciente, ille
 9 cum suis laxatis habenis fugit. Qua de causa barbarus magis
 etiam gloriabatur et insolescebat, quasi nemo secum congredi
 10 auderet. Interim vero nuntiata valli vastatione et interitu eorum,
 qui illic fuissent, statim et animis et manibus dimissis recedit.
 11 Sed rex Cpolim reversus insidiis detectis praecipuos auctores
 comprehendit, inter quos erant et legionum duces et multi
 ex popularibus et senatoribus, qui coniurationis conscii puta-
 bantur, falso plerique, ut ferunt, ea de causa in iudiciū vocati,
 ut bonis privarentur.
 12 Compresso Roberti impetu, aliunde Romani imperii hostes
 13 existunt. Nam Turci Oriente subacto ne insulis quidem absti-
 14 nuerunt, sed Tzachas, Turcus ille quidem non illustris, sed vir

ἐπιφανῶν, δεινός δὲ καὶ τὴν πονηρίαν πολὺς) διὰ πλοιαρίων
 δόλων ἀνωιστὶ τῇ νήσῳ Χίῳ προσορμισθεὶς κατέσχε ταύτην B
 καὶ στόλον ἐν αὐτῇ ναυπηγεῖ, δι' οὗ τὴν τε Λέσβον ἀνῆρπασε
 καὶ τὴν Σάμον τὴν τε Ῥόδον ὑφ' ἐαυτὸν ἐποιήσατο καὶ πλεί-
 5 οὺς ἄλλας τῶν νήσων. ἐξηλάθη δ' αὐθις αὐτῶν, στόλου Ῥω- 15
 μαϊκοῦ ἐπελθόντος ταῖς ἐκείνου τρεῖς. καὶ ἡ νῆσος δ' ἡ 16
 Κρήτη, πρὸς δὲ τῇ καὶ ἡ Κύπρος ἀποστασίαν ἐνόησαν, τὴν
 μὲν τοῦ Καρίκη κατεσχηκότος καὶ ἀντάραντος χεῖρα τῷ βα-
 σιλεῖ, τὴν Κύπρον δὲ γε τοῦ Παφομμάτου. ἀλλὰ καὶ αὗται 17
 10 τῇ Ῥωμαίων αὐθις οὐκ εἰς μακρὸν ἐπανεσώθησαν ἡγεμονίᾳ.
 ἐντεῦθεν ὁ βασιλεὺς ἀναλωμάτων δεόμενος τρόπους ἀποτρο- 18
 παίους συλλογῆς χρημάτων ἐξεύρισκε, καὶ ὀφειλὰς ἀδίκους
 εἰσῆγον κατὰ τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐπ' αὐτῷ τεταγμένοι, καὶ ἀφ- C
 ηρῶντο τὰς οἰκείας οὐσίας οἱ μὴδὲν δικαίως ὀφείλοντες. ἐν- 19
 15 τεῦθεν ἀπογραφεῖς πανταχοῦ τῶν ἐν ἀγροῖς καὶ χωρίοις δια-
 φερουσῶν τοῖς ὑπηκόοις ἐστέλλοντο κτήσεων, καὶ τὰ καινὰ τῶν

6 περὶ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Κύπρου C 11 ὅσα ἐποίησεν οὗτος (om. E)
 ὁ βασιλεὺς CE πρὸς κάκωσιν τῶν ὑπηκόων C

1 ἐπιφα | καὶ τὴν D 2 ἀνωιστὶ om. BD 4 τὴν prius
 om. B post τὴν prius add. τε CD τὴν τε] καὶ B ἐποιήσατε |

D 5. 6 δ' αὐθις· καὶ τῶν στόλῳ Ῥωμαϊκοῦ ἐπελθόντες D 6 δ' ἡ]
 δὲ BD 7 ἀποστασία D 8 καρίκη ARwpDi, Καρύκης Ephraem.
 3528, Καρύκου Glyc. l. c., Καρύκη Ann. Comn. I p. 430, 9
 9 Ῥωφομμάτου A, βαφομμάτου RwpDi Ephraem. 3526 epit. Ann.

Hoeschel. l. c., βαφομά B, βαπονδύντου D, Παφαμάτου Glyc. l. c.
 καὶ om. D αὗται] ταῦτα D 10 μακρὸν ὉwpDi, v. XVII
 14, 9 et ad XVIII 10, 24 ἡγεμονία ἐπανεσώθησαν O ἡγε-
 μονίων E 11 τρόπους ἀποτροπαίους] v. ad XIII 5, 29 13 αἰῶν
 οἱ ex ἄλλων οἱ corr. D αὐτοὺς BD 14 δικαίως om. CWo lat.
 15 διαφερόντων E 15. 16 διαφερουσῶν τοῖς ὑπηκόοις] v. ad XVI 10, 6

acer et magnae improbitatis, cum paucis naviculis insula Chio
 ex improvise capta et classe ibi aedificata Lesbum, Samum, Rho-
 dum, plures alias insulas occupavit, unde tamen a Romana classe 15
 pulsus est. Sed et insula Creta atque etiam Cyprus defecerunt, 16
 altera occupata a Carice regi se opponente, Cypro a Rhaphsom-
 mate. Verum hae quoque non multo post sunt recuperatae Ro- 17
 mano imperio. Unde rex impensis indigens rationes pecuniae 18
 faciendae a ratione humanitatis abhorrentes excogitabat, exa-
 ctoribus iniqua tributa postulantibus iisque bona eripientibus,
 qui ex iure nihil debebant. Itaque procuratores quolibet mitte- 19
 bantur, qui agros et praedia subiectorum describebant novisque

- W III 237 *δνομάτων ἐπινενόητο, τὰ ὑπέρτιμα λέγω καὶ τὰ ὑπέρπλεα, καὶ ἄλλοτε ἄλλοι τρόποι ἐπηρειῶν κατὰ τῶν ὑπηκόων εἰσήγοντο*, D IV 240
 20 καὶ ἱερὰ δ' ἀφῆρηντο ἐκ θείων ναῶν. οὗτος δ' βασιλεὺς καὶ τὸ νόμισμα κεκιβδηλευμένον παρὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ εὐρηκῶς χάλκεον ἔθετο, ᾧ εἰς τὰ τῆς βασιλείας ἐκέχρητο ἀναλώματα, 5 τοὺς δέ γε φόρους διὰ χρυσίνων δοκίμων εἰσέπραττε, πῇ δέ γε καὶ δι' ἐτέρων, χρυσίνων μὲν κἀκείνων, ἀλλ' ἡμυχρύσων,
 D 21 ἔστι δ' οὗ καὶ διὰ τῶν χαλκίων ἐδασμοφόροι. ὅθεν χαλκοῦ δεόμενος πλείονος τοὺς ὀβολοὺς εἰς νόμισμα μετετύπωσε καὶ τινα τῶν δημοσίων ἔργων, τῶν χαλκουρρημάτων φημί, κατα- 10 σπιάσας εἰς σιατῆρας συνέκουπε καὶ νέας δεκάτας ἐκαίνισεν.
 22 Ἐγείναιτο δὲ θυγάτριον ἡ Αὐγούστα τῷ βασιλεῖ, ὅπερ Ἄννα ὠνομάσθη διὰ τὴν πατρομήτορα, ἐφ' ἣ τὸν τῆς βασιλείας Μαρίας υἱὸν Κωνσταντῖνον τῆς ἐξ Ἀλανῶν ὁ βασιλεὺς ἐμνη- 23 στεύσατο· ἐκείνου δ' ἐπὶ τῇ μνηστείᾳ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, 15 ὡς ὥραία γάμου ἡ θυγάτηρ ἐγεγόνει τῷ Ἄνακτι, νυμφίον ἔτερον ἐπ' αὐτῇ εἰσρκίσαστο τὸν μείζω τῶν υἱῶν Νικηφόρου τοῦ Βρυεννίου, ὃν ὁ λόγος προέφηγε τῇ τυραννίδι ἐπιχειρήσαντα

3 *περὶ τῶν* (om. E) *νομισμάτων* (νομίσματος E) CE 12 *περὶ τῶν*
θυγατέρων τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν καὶ τῶν ἐπὶ θυγατράσι γαμβρῶν C

1 *λέγων* D 2 *ἐπηκόων* AEwp Glyc. p. 620, 15, *ἀνθρώπων* O
 3 *δὲ* O 3. 4 καὶ τὸ νόμισμα om. C 4 *κεκιβδηλευμένων* p*
 6 *δοκίμων χρυσῶν* D 8 *οὗ* οὖν B *χάλκεων* D 12 *γείναιτο*
 C 13 ἡ A, ὧ R(wp) 16 ἡ θυγάτηρ ante ὥραία (sic, ut B)
 in marg. suppl. C 17 αὐτῇ Di invitis ARwp τὸν υἱὸν D
νικηφόρον E τοῦ τῶν p* 18 *βρυεννίου* RwpDi, *βρυεννίου*
 E, *βρυεννίου* AC *προέφηγε* XVIII 19, 2

- nominibus excogitatis ea hypertima et hyperplea dicebantur et
 20 alias alii vexationum modi reperiabantur, sed et donaria e tem-
 21 plis auferebantur. Hic rex cum solidum a decessoribus suis ad-
 ulteratum repperisset, aëneum fecit, quo in regni expensis ute-
 retur; in vectigalibus vero probos aureos exigebat, aliquando
 22 etiam nummos semiaureos, interdum aëneos. Cum igitur aere
 indigeret, ex obolis nummos fecit et opera quaedam publica
 23 aënea destruxit, ut stateres inde cuderet novasque decimas in-
 stitueret.
 22 Puella, quam Augusta pepererat, Anna est appellata propter
 23 aviam et desponsa Constantino, filio reginae Mariae Alanae, quo
 ante nuptias mortuo eandem iam nubilem filio natu maiori Nice-
 phori Bryennii, quem supra diximus ob regnum affectatum fuisse

καὶ ἀλόντα καὶ πηρωθέντα τοὺς ὀφθαλμούς. τούτῳ τὴν θυ- 24
γατέρα ταύτην κατεγγυήσας τετίμηκε τὸν ἄνδρα πανυπερσέβαστον. P II 299 A
γίνεται δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ υἱός, ὃν ἐν τῷ θείῳ τεμένει τῆς τοῦ 25
θεοῦ λόγου Σοφίας παρὰ τοῦ πατριάρχου καταξιοθέντα τοῦ
5 θείου βαπτίσματος καὶ Ἰωάννην κληθέντα αὐτίκα ὁ πατήρ καὶ
διαδήματι ταινιοῖ. γεγόναι δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ ἕτεροι δύο υἱοί, 26
Ἀνδρόνικος τε καὶ Ἰσαάκιος, καὶ θυγατέρες ἕτεραι τρεῖς, Μαρία,
Εὐδοκία καὶ Θεοδώρα. τῇ μὲν οὖν Μαρίᾳ τὸν τοῦ Γαυρᾶ 27
ἐκείνου Θεοδώρου τοῦ σεβαστοῦ καὶ μάρτυρος υἱὸν ἐμνηστεύ-
D IV 241 σατο. εἶτα τὴν μνηστείαν ταύτην λύσας, οὕτω δόξαν αὐτῷ, 28
κἀκεῖνον ἀποπεμψάμενος ἕτερον μνηστήρα τῇ θυγατρὶ ταύτῃ
τὸν τοῦ Φορβηνοῦ υἱὸν τοῦ Κατακαλῶν τὸν Νικηφόρον εἰς-
ποιήσατο. τῇ δ' Εὐδοκίᾳ τὸν τοῦ Ἰαστίου Κωνσταντίνου παῖδα 29 B
συνέζευξεν· ὃς τῇ τε συνεύνω οὐχ ὥς βασιλέως ἐκέχρητο θυ-
15 γατρί, ἀλλ' ἐκ τοῦ κρείττονος ὠμίλει ταύτῃ καὶ προσεφέρετο,
καὶ τῇ βασιλοσση δὲ πλειστάκις προσκεκρούκει καὶ πενθερᾷ,
ἥπερ αὐτῷ προσοχθίσασα τὴν θυγατέρα νοσήσασαν εὐθὺς ἀπο- 30
κείρει καὶ τὸν Ἰαστὴν ἀπελάνει τῶν βασιλείων. τῇ δὲ γε τε- 31

2 κατεγγυήσας ταύτην D κατηγγυήσας C τὸν ἄνδρα] καὶ BD
3. 4 τοῦ θείου post πατριάρχου O 4 καταξιοθέντος D 8 καί]
v. ad XIII 2, 36 8. 9 τοῦ Θεοδώρου D 8 γαυρᾶ
A, γαβρᾶ RwpDi 9 σεβαστοῦ καὶ μάρτυρος] σεβαστοκράτορος conl.
W. Fischerus *Mitth. d. Instit. f. öster. Geschichtsforsch.* X
p. 194 τὸν γηγόριον add. post υἱὸν CwpDi, v. Ann. Comn.
I p. 417, 17 10 οὕτως B 11 ταύτῃ om. C 12 φορβηνοῦ
ARwp, φορβητοῦ E, φορβηνοῦ DBw (v. XVIII 24, 26); Εὐφορβηνὸν
dicit eum Ann. Comn. II p. 11, 11. 15, 7. 35, 20 cet. τοῦ
κα τὸν D 13 τὸν ἀστίου τοῦ κωνσταντίνου D κων-
σταντίνου om. Cwo lat. 16 πολλάκις B προσκεκρούκει C
πενθερᾷ R(wpDi), πενθερὰ A 17 προσοχθίσασα w*p invitis AR
18 ἀπολάνει E

excaecatum, dedit uxorem, panhypersebasti titulum eidem im- 24
partitus. Filium inde sibi natum et a patriarcha sacro bapti- 25
smate in templo divini verbi Sapientiae baptizatum Ioannem ap-
pellavit statimque diademate ornavit. Eidem alii quoque duo 26
nati sunt filii, Andronicus et Isaacius, et aliae tres filiae, Maria,
Eudocia, Theodora. Mariam despondit Gabrae illius Theodori 27
sebasti et martyris filio. Deinde affinitate pro sua libidine re- 28
pudiata illoque dimisso alium filiae sponsum ascivit, Phorbeni
Catacalonis filium Nicephorum. Eudociae Iasitae Constantini filium 29
matrimonio iunxit, qui uxorem non ut regis filiam tractabat, sed
quasi e superiore loco cum illa agebat et regina ac socru saepis-
sime offensa effecit, ut illa indignationis plena filiam aegrotantem 30
statim tonderet et lasitam regia eiceret. Postremam filiam collo- 31

λευταία τῶν θυγατέρων συνώκισεν ὁ πατήρ νεανίαν τὸ μὲν εἶδος ἀγαλματίαν, τὸ δὲ γένος οὐ τῶν ἐπιφανῶν.

- 32 Γέγονε δ' ἐπὶ τῆς βασιλείας τούτου κλόνος τῆς γῆς φρικωδέστατος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ ἐν θαύμασι περιωνύμου ἁγίου Νικολάου, ὅφ' οὐ πολλαί τε οἰκίαι καὶ ναοὶ κατα-5
 ηρείπωντο καὶ στοαί, δι' ὧν αἱ τῆς πόλεως ὠρόφωνται ἀτραποί, καὶ πλεῖστοι ἐν τοῖς συμπτώμασι συνεχώσθησαν καὶ ἀπέθανον.
- 23 Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους καὶ τοῦ τῶν Πατιζινάκων ἔθνους συγκλίσεως γέγονεν, ἐκ τῶν σφετέρων ἡθῶν μεταναστεύσαντος εἰς χώραν Ῥωμαϊκὴν καὶ τὴν Θράκην πᾶσαν καὶ 10
 2 τὴν Μακεδονίαν ληιζομένον. κατὰ τούτων ἐκστρατεύσας ὁ βασιλεύς, τῶν στρατιωτῶν ἀλαζονευομένων, αἰσχροῦς ἦν. εἰ' αὐτοῖς ἀπεισι κατὰ τῶν βαρβάρων, ταπεινωθείσης τῆς στρατιᾶς καὶ τὸ πᾶν τῆς θείας ἐξαερώσεως ῥοπῆς, καὶ προσβάλλει τοῖς
 D 4 πολεμίοις. οἱ δὲ οὐδὲ τὴν ἐφοδὸν ὑπομείναντες τὰ δπλα κατὰ 15
 γῆς ἐθρέπτουν καὶ οἰμωγαῖς τοὺς Ῥωμαίους ἐξεκαλοῦντο πρὸς
 5 ἔλεον. ὦλετο μὲν οὖν πολὺ τι τοῦ Σκυθικοῦ, οἱ λοιποὶ δὲ
 συνελαμβάνοντο καὶ ἦσαν ὑπὸ δεσμοῖς καὶ εἰς δουλείαν οἱ D IV 24
 6 αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς ἀπεδίδοντο. ὁ δ' αὐτοκράτωρ πλήθος

3 περὶ τοῦ μεγάλου (τ. μεγ. om. E) σεισμοῦ CE 8 περὶ τῶν Πατιζινάκων καὶ ὅπως κατετραπώθησαν (κατετρώθησαν C) CE, κατάγει μὲν ἑταροῖς, ταπεινώσει δ' ὑποῖ B_r

1 παίδων BD 3 αὐτοῦ | D 4 περιωνύμου ante ἐν O 5 ἁγίου om. O 7 post συμπτ. add. καὶ D συνεχώσθησαν E 8 τοῦ om. E 9 ἔθνος] τὸ ἔθνος E post ἔθνος add. ἡ OwpDi 11 τὴν om. D Glyc. p. 620, 19 16 οἰμωγαῖς BCwpDi, οἰμωγαῖς AR προσεκαλοῦντο BD 19 δ' AR, om. w*p

cavit pater adulescenti non sane illustri orto familia, sed forma praedito praestantissima.

- 32 Sub hoc rege terrae motus horrendus fuit eo die, quo memoria S. Nicolai de miraculis clari agitur, multaue domicilia, multa templa, multae porticus, quibus viae publicae teguntur, collapsae homines plurimos oppresserunt.

23. His temporibus gens Patzinacorum suis sedibus relictis in Romanas provincias migravit, totam Thraciam et Macedoniam 2 populata. Quos cum rex bello peteret, ob arrogantiam militum 3 turpiter est victus. Redintegrato bello barbarorum, cum milites 4 modestiores facti ab auxilio numinis dumtaxat penderent, hostes ne primo quidem impetu tolerato humi arma proiecerunt et su- 5 spiriis misericordiam a Romanis impetrarunt. Magna igitur Scythicae gentis multitudo periit, ceteri in vinculis habiti sunt ac pro 6 corona venumdati. Rex vero delectu acto iuvenum robustorum

ἀπολεξάμενος σφριγώντων καὶ ξωμαλέων εἰς τὸ τῶν Μογλένων
 θέμα τούτους σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις κατῴκισε καὶ τάγμα
 τούτους κατέστησεν ἰδιαίτατον· οἱ καὶ μέχρι τοῦ δεῦρο κατὰ 7
 διαδοχὰς διαμένουσιν, εἰς ἐπίθετον σχόντες τὸν τόπον, ἐν ᾧ
 5 κατωκίσθησαν, καὶ Πατιζινάκοι Μογλενῖται καλούμενοι. W III 238

Ἐπιβουλῆς δὲ μηνυθείσης αὐτῷ πρωτοουργὸς ἐχούσης τὸν 8
 Οὐμπερτόπουλον καὶ τὸν Ἀριέβην, ὧν ὁ μὲν ἐκ Φράγγων εἴλκε
 τὸ γένος, ὁ δ' Ἀριέβης ἐξ Ἀρμενίων, καὶ ἄμφω δὲ τῶν ἐπι- P II 300 A
 φρανεστέρων καὶ στρατηγίαις ἐφεστηκότων, ἐκεῖνοί τε συνεσχέ-
 10 θησαν καὶ ὅσοι συμμετεῖχον αὐτοῖς τοῦ βουλευματος. τοὺς 9
 οὖν τῆς μελέτης ἐξάρχοντας δύο ἄνδρας δημεύσει καταδικάσας
 καὶ ἀτίμῳ θριάμβῳ καὶ ἐπὶ τούτοις ὑπερορίᾳ ἐν τούτοις περι-
 ὥρισεν αὐτοῖς τὴν ποινήν· ὅτε καὶ τὸ τῶν Μανιχαίων τάγμα 10
 τῆς στρατείας ἀπήλασεν, ἐκθέσμως μέχρι τότε δὴ στρατευ-
 15 ὄμενον· στρατεύεσθαι γὰρ τοὺς Μανιχαίους ἀρχαῖος νόμος
 καθάπαξ ἀπέργει. αὐθις δ' ἐτέρα κατὰ τοῦ βασιλέως τούτου 11
 συνέστη ἐπιβουλῇ, ἣς ἐξῆρχεν ὁ τοῦ βασιλεύσαντος ἐκείνου Διο-

6 περὶ ἐπιβουλῆς κατὰ τοῦ βασιλέως (κατ' αὐτοῦ E) μελετηθείσης CE
 16 ἐτέρα ἐπιβουλὴ CE

1 ante εἰς add. σκυνθῶν RwpDi μογλαίνων A (cf. cod. C Cedr.
 II p. 461, 17. 462, 2. 7. 19, Hierocl. synecd. ed. Burekhardt
 p. 61, 7. 65, 12), μογλένων RwpDi Ephraem. 3554ss. 2.3 κα-
 ῳκίσε καὶ—δεῦρο om. E 3 τοῦ δεῦρο A, τοῦδε Owp 5 πατι-
 ζινάκοι O 6 μογλενῖται ARwp, μογλενῖται DDi 7 οὐμπερτόπουλον
 B, οὐμπερτόπουλον D nonnulli P Ann. Comn. I p. 199, 15 cet.,
 v. ad XVII 6, 2 8 δὲ om. BD 10 συμμετεῖχον] συμμετοχοὶ C

12 ὑπερορίᾳ] ἐνιπερορία D 13 τὴν ...|..... δὲ καὶ D τὸ
 om. C 14 ἀπήλασεν C, corr. Cw τόγε στατενόμενον (punct.
 not.) D 16 ἀπεργυνσιν (-νυσι D, in B evanuerunt ἀπειρ) Rwp
 κατὰ] καὶ D 17 συνέβη Ewp ἣς ἐξῆρξε evanuerunt in B

magnum numerum in Moglena provincia cum uxoribus et liberis
 collocavit, eximia legione ex iis confecta, qui etiam usque ad 7
 hunc diem per successiones manent, ex loco in quo consederunt
 adepti cognomen Patzinacorum Moglenitarum.

Delatis insidiis, auctores praecipuos, Umbertopolum Fran- 8
 cum genere et Ariebem Armenium, utrumque illustrem et ducem
 exercitus, una cum coniuratis comprehensos publicatione bono- 9
 rum et ignominioso triumpho multatos relegavit. Manichaeorum 10
 quoque legionem, quae ad id tempus vetere lege omnino vetante
 militarat, exauctoravit. Rursus aliae insidiae regi comparatae 11
 sunt, quarum princeps fuit regis Diogenis filius Nicephorus Por-

- γένους υἱὸς δὲ Νικηφόρος ὁ τῆς πορφύρας βλαστός, ἀνὴρ τὴν
 μὲν ἰσχὺν ἀπαράμιλλος, τὴν δὲ τῆς γνώμης ἔξιν καὶ τὴν τῆς
 ψυχῆς γενναϊότητα οὐ κατὰ τὴν σωματικὴν πλουτήσας ἰσχύν.
 B 12 οὗτος τὸ μὲν δράμα συνθέμενος, τὴν δὲ προᾶξιν ὑπερυτιμέμενος,
 13 ἔλαθε παθῶν ἢ δράσας ὥς ἐβουλεύσατο. ἔαλω γὰρ καὶ ἑτα- 5
 σμῶν ἀνάγκαις παραδοθείς, ἦν' ἐκκαλύνῃ τοὺς συνωμώτας, τέλος
 ἐξεκότη τὰ δμματα καὶ τὴν περιουσίαν ἀφῆρητο.
 14 Ἐκτα τὸ τῶν Φράγγων ἔθνος ἐκ τῶν ἐσπερίων συγκινηθὲν
 ἀνῆλθε πρὸς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, ὥς ἐκ ταύτης εἰς τὴν D IV 24
 ἑφάν διαπεραιωθησόμενον· ὧν τὴν συγκίνησιν θεοσημία τις 10
 15 προεμήνυσεν. ἀκριδὼν γὰρ ἀπειρόν τι πλῆθος, ἐκ τῆς ἐσπέρας
 τὴν γένεσιν ἐσχηκὸς καὶ τοσοῦτον ὥς νέφεσιν ὑπτάμενον ἀπει-
 κάζεσθαι καὶ συσκιάζειν τὸν ἥλιον, διὰ τῆς μεγίστης τῶν πό-
 λεων καὶ τῶν ταύτης ὁρίων τὴν πτῆσιν ποιούμενον πρὸς τὴν
 C 16 ἑφάν ὥρμητο κάκεισε κατέπαυε. περαιωθέντες οὖν καὶ τῇ 15
 κατὰ Βιθυνίαν προσβαλόντες Νικαίᾳ, παρὰ τῶν Τούρκων κατ-
 εχομένη, σὺν χρόνῳ μὲν καὶ φθορᾷ πολλῇ ἑκατέρωθεν, τέως
 17 μέντοι τὴν πόλιν ἡρέκασιν. καὶ ταύτην μὲν πολλῶν ἀπέδοντο

8 περὶ τῆς τῶν Φράγγων συγκινήσεως καὶ πρὸς τὴν ἑφάν αὐτῶν διαπεραι-
 ώσεως C, περὶ Φράγγων E

2 δὲ om. D ἔξιν B^sCwpDi, ἔξιν AR 3 σωματικὴν] τοῦ σώ-
 ματος C πλουτήσας RwpDi, πλουτίσας AD 4 δράμα B^sD^sDi,
 δράμα ARwp, v. ad XVII 15, 12. 19, 5 προᾶξιν Ewp 6 συν-
 ωμώτας Ewp, συνωμώτας D 10 διαπεραιωθησόμενον D κίνησιν B
 θεοσημία in θεοσημία corr. A 12 ἐσχηκὸς DE παρεικά-
 ζεσθαι O 13 συσκιάζειν RwpDi, συσκειάζειν A 14. 15 πρὸς
 τὴν ἑφάν om. CWo lat. 15 κατέπαυσε CD 17. 18 μέντοι τέως
 BD 18 πόλιν] πολιορκίαν C ταύτη C

- phyrogenitus, vir invicti sane roboris, sed ingenio atque animo
 12 non perinde felici et generoso. Qui cum facinus incohatum dis-
 tulisset, non peregit, sed praeter spem ea pertulit, quae molitus
 13 erat. Captus enim et quaestionibus admotus, ut coniuratos in-
 dicaret, effossis oculis bonorum publicatione multatus est.
 14 Deinde Francorum gens ab Occidente urbem regiam versus
 est profecta, ut inde in Orientem traiceret; quorum motus por-
 15 tentis est denuntiatus. Nam locustarum infinita multitudo ab
 Occidente orta et tanta, ut inter volandum nubibus aequipara-
 retur et solem obumbraret, urbe maxima eiusque finibus ad
 16 Orientem pervolatis quievit. Cum traiecissent, Nicæam Bithyniae,
 quam Turci tenebant, multis utrimque caesis tandem vi expu-

χρημάτων τῷ βασιλεῖ, οἱ δ' εἰς τὸ πρόσω προῦχώρουν. καὶ 18
οἱ μὲν τὴν πρὸς τῷ Ὀρόντῃ εἶλον σὺν μόχθῳ καὶ φόνῳ
πολλῷ Ἀντιόχειαν, οἱ δὲ τῆς Ἱεροσολύμων μεγάλους ἀγῶσιν
ἐκράτησαν πόλεως.

- 5 Ἄλλ' οὕτω μὲν τὰ τοῦ ἔθνους ἔσχον τῶν Φράγγων συν- 19
τετμημένως εἰπεῖν· αἰρεσις δέ τις κατὰ τοὺς χρόνους τούτους
ἀναπέφηνε μυσταρὰ ἡ τῶν Βογομύλων. τῆς δὲ τοιαύτης αἰρέ- 20
σεως κῆρυξ ἦν καὶ μέγας διδάσκαλος καὶ προβολεὺς τῶν παρ'
αὐτοῖς ἀποσιόλων Βασίλειός τις λεγόμενος ἱατρός, σχῆμα μὲν D
10 περικείμενος μοναχοῦ, αὐτὸν δ' ἐκείνον ἐνδεδυμένος τὸν σατα-
νᾶν. ὃς ἐν ἔτεσι μὲν πεντεκαίδεκα τὰ τῆς πλάνης μαθὼν ὀλέ- 21
θρια δόγματα, ἐν δὲ δυοὶ καὶ πενήκοντα διδάξας αὐτά, πᾶσαν
σχεδὸν τὴν οἰκουμένην τῆς οὐκείας λύμης ἐνέπλησεν. εἶτα καὶ 22
τῇ τῶν πόλεων βασιλίδι ἐπεχωρίασεν, ἀλλ' ἐάλω ἐπ' αὐτοφώρῳ
15 δ τῆς ἀληθείας ἐχθρός. γνοὺς γὰρ τὴν ἐκείνου ἀσέβειαν ὁ 23
κρατῶν ὑπεκρίθη πίστιν ἔχειν εἰς ἐκείνον τὸν κακοδαίμονα καὶ
διδάσκαλον ἐκάλει καὶ σωτήρα πλανωμένων ψυχῶν. τούτοις 24
D IV 244 σὺν καὶ πλείοσιν ἄλλοις μόλις μὲν καὶ σὺν χρόνῳ, ἴσχυσε δὲ
ποτε πείσαι τὸν ὀλέθριον ἐκείνον ἐξεμέσαι τὸν ἰὸν τῆς πονη-

5 περὶ τῆς τῶν Βογομύλων αἰρέσεως καὶ διῶς ὁ ταύτης κῆρυξ διεφθάρη
(ἐφθάρη E) CE

1 τὸ] τὰ BD 2 ὀρόντῃ R(wpDi), ὀρρόντι A, ὀρρόντῃ D, v. ad
XIII 8, 26 2. 3 πολλῷ ante καὶ D 9 Βασίλειός τις] βασιλει-
ότης E ἱατρός (sic) A 11 ἐν om. B 12 ταῦτα O 14 ἐπε-
χωρίασιν p* 18 καὶ σὺν RwpDi, οὖν A 19 τὸν alterum om. D
19. p. 744, 1 | τῆς πόλεως (punctis notat.) καὶ ἐπεὶ δ' ἦν D

gnatam magna pecunia regi reddiderunt. Deinde progressi 17. 18
ulterius alii Antiochiam ad Orontem sitam cum labore multoque
sanguine ceperunt, alii Hierosolymitana urbe non sine magnis
certaminibus potiti sunt.

Atque haec quidem a Francis gesta breviter hic perstrinxi- 19
mus. His autem temporibus secta nefaria Bogomilorum exstitit,
cuius praeco doctorque primarius et apostolorum praesidium fuit 20
quidam Basilius medicus, habitu quidem monachus, sed potius
ipso satana indutus. Qui cum annis XV erroris illius perniciose 21
dogmata didicisset, per LII docuisset, totum fere orbem sua peste
implevit. Tandem etiam urbem regiam ingressus in manifesto 22
scelere est veritatis inimicus deprehensus. Nam imperator eius 23
impietate cognita simulavit se fidem habere homini infelici et
magistrum appellabat ac servatorem animarum errantium. His 24
rebus et pluribus aliis aegre quidem et tarde sed tamen effecit

PII301A 25 ρίας αὐτοῦ. ἐπεὶ δ' ἦν ἐντὸς ἀρκύων τὸ θήραμα, ἐδημοσίευσεν
μὲν τὴν ἐκείνου διδασκαλίαν καὶ τὰ δόγματα ἐξεφάνυλλε, κοινῇ
δὲ ψήφῳ πυρὸς αὐτὸν ἐν τῷ τῆς ἱππηλασίας θεάτρῳ παρ-
ανάλωμα ἔθετο.

26 Αὔθις δ' ἐπανάστασις ἐτέρα κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος γέ-5
γονε, καὶ ὁ ταύτην συστησάμενος νῖδον ἔλεγεν ἑαυτὸν εἶναι τοῦ
βασιλεύσαντος Διογένης, ὃς Κομάνων πλῆθος ἐταιρισάμενος
εἰς τὰπὶ Θράκης τε χωρία γενόμενος καὶ τὴν χώραν κεραΐζων
καὶ ληϊζόμενος ἀπῆτει τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι δέχεσθαι τε αὐτὸν

27 καὶ ἀξιοῦν βασιλικῆς ἀναρρήσεως. εἶτα εἰς τὴν πολίχνην τῶν 10
Θρακικῶν ἀπελθὼν ἀπατηθεὶς τε παρὰ τῶν ἐν αὐτῷ καὶ ἀναρ-
ρηθεὶς εἰσελθὼν τε μετ' ὀλίγων ἐντὸς συνεσχέθη καὶ ἐξεκόπη

WIII239 28 τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ οὕτως ἡ ἐπιχειρηθεῖσα παρ' αὐτοῦ τυ-
Βραννίς διελέλυτο, τῶν Κομάνων, ὅσοι μὴ διεφθάρησαν, εἰς τὰ
ἤδη παλιννοστήσαντων τὰ σφέτερα. 15

24 Οὗτος ὁ βασιλεὺς, τοῦ ὀρφανοτροφείου ἐσχολακὸς, ἀλλὰ
μὴν καὶ ἄλλων γηρωκομείων πολλῶν, τὰς πάντων κτήσεις τῷ
ὀρφανοτροφεῖν προσένεμας καὶ αὐτὸς ἐτέρας προσάφορίσας

5 ἐπανάστασις τοῦ Ψευδοδιογένης CE 16 περὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου CE

2 δράγματα D 3 ἐν τῷ om. C 6 νῖδον αὐτὸν D 7 κομάρων
D προσεταιρισάμενος RwpDi 8 τὰπὶθράκην C τε om. O
9 τε om. D 10 πολίχνην RwpDi, πολίχνην ex πολύχνην corr.
A, πολύχνην D 11 θρακικῶν E 12 εἰσελθὼν τε ARwp, εἰς-
ελθὼν δὲ B, καὶ εἰσελθὼν D 14 διαλέλυτο C μὴ om. C, suppl.
Cw 15 ἤδη w*p παλιννοστήσαντων D 17 γηρωκομείων E,
γηρωκομείων AD, γηρωκόμων B, γηροκομείων CwpDi, v. ad XV
14, 25

25 tandem, ut homo pestilens virus improbitatis suae evomeret, et
fera cassibus irretita doctrinam eius vulgavit et dogmata con-
tempnit et communi suffragio in hippodromo impostorem com-
buri iussit.

26 Ceterum alia seditio contra imperatorem orta est, quodam
auctore, qui se regis Diogenis filium professus, Comanorum turba
ascita, Thraciam populabatur et vastabat, petens, ut urbibus re-
27 ciperetur atque rex salutareretur. Deinde cum oppidulum quod-
dam Thraciae fraude civium imperator salutatus cum paucis
28 ingressus esset, comprehensus oculis privatur. Sic eius tyrannis
finita est, Comanis, qui evaserant vivi, in suas sedes reversis.

24. Hic rex, cum orphanotrophium et alia gerocomia plura
vacarent, omnium possessionibus attributis atque aliis de suo
adiectis orphanotrophium renovavit et magnis impensis instau-

ἀνεκαίνισέ τε αὐτὸ καὶ ἀνενέωσε πολλοῖς ἀναλώμασι καὶ πλήθος
γηρωκομουμένων αὐτῷ ἐγκατέστησεν. ἀλλὰ μὴν καὶ μονα-2
ζόντων καὶ μοναζουσῶν ἐν αὐτῷ ἐδείματο καταγῶγια· πρὸς
δὲ τοῖς καὶ διδασκαλεῖον γραμματικῶν, ἔν' ἐν αὐτῷ διδάσκοντο
5 παῖδες ὀρφανοὶ ἢ γονέων ἀπόρων, διδασκάλους ἐντάξας αὐτῷ
καὶ παιδαγωγοὺς καὶ σιτήσεις ἀποτάξας τοῖς διδάσκουσί τε καὶ
τοῖς μανθάνουσι.

Καὶ τὰ μὲν οὕτως ἔσχε καὶ μέχρι τοῦδε διατετήρηται· 3
D IV 245 ἄλλο δ' αὖθις κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος συνεστήσαντό τινες δια-
10 βούλιον, οὗ κορυφαῖος μὲν ἦν ὁ Ἀνεμᾶς Μιχαήλ, συνίστορες
δὲ πολλοὶ τῶν τὰ πρῶτα πραττομένων ἐν τῇ μοίρᾳ τῇ στρα-
τιώτιδι. ἀλλὰ μήπω τῷ ἔργῳ ἐπιχειρήσαντες ἐγνώσθησάν τε 4
καὶ συνελήφθησαν, καὶ τοῖς μὲν συνωμόταις ψίλωσις ἐπὶ τῇ
τῶν τριχῶν καὶ τοῦ πώγωνος, οὗ ξυρῶ, ἀλλὰ δρώπακι. τῷ 5
15 δ' Ἀνεμᾷ ἄψαντος μὲν ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ πῶγων τετήρητο, πῆ-
ρωσις δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κατεψήφιστο. ἔτι δὲ θριαμ- 6
βενομένων αὐτῶν ἐπικαταλαμβάνει βασιλεῖον θέσπισμα τῆς ποινηῆς
τὸν Ἀνεμᾶν ἐξαίρουμένον καὶ οἱ συγχωροῦν τῶν δμῳάτων τὴν
ἐκκοπήν. ἀφαιρεθέντες δὲ τὰς οὐσίας ὑπερορίαν ἄλλος ἄλλα- 7
20 χόθι κατεδικάσθησαν.

8 μελέτη κατὰ τοῦ βασιλέως, οὗ (sic) ὁ κορυφαῖος ὁ Ἀνεμᾶς C 14 καὶ
(om. C) δρώπαξ τὸ χρίσμα δι' οὗ μαδᾶται (μαδεῖται E) ἡ τριχωσις CE

1 ἀνακαίνισε p* post αὐτὸ add. εὐθὺς CWo lat. 2 γηρωκομου-
μένων R, γηροκομουμένων AwpDi, v. ad p. 744, 17 4 καὶ AR,
om. w* p διδασκαλεῖον RwpDi, διδασκαλίων A 5 post ἢ add.
καὶ O 10 μὲν om. C ἀνεμᾶς Ewp 11 ταπτομένων BC
ante ἐν add. καὶ D 12. 13 συνελήφθησάν τε καὶ ἐγνώσθησαν D
13 συνωμόταις Ewp 14 τριχῶν E τῷ] τοῦ O 19 ἄλλοθεν B,
ἀλλαχόθεν D

ravit, multis, quorum senectus ibi foveretur, in eo collocatis.
Ibidemque tum monachorum et monacharum deversoria consti-2
tuit, tum scholam grammaticorum, in qua pupilli docerentur et
pauperum liberi, magistris et paedagogis constitutis victuque
tam docentibus quam discentibus ordinato.

Quae quidem huc usque observantur; alia vero rursus inita 3
est contra imperatorem conspiratio, cuius dux fuit Anemas Mi-
chaëli, consocii vero multi ex primis militiae dignitatibus. Sed 4
antequam facinus aggredierentur, cognitio et comprehensio con-
iuratis capilli et barbae ademptae sunt non novacula, sed dro-
pace. Anemas vero capillis barbaque relictis intactis condemnatus 5
ad oculorum effossionem, dum triumphus de iis agitur, interpo- 6
sito regio edicto poena excaecationis liberatur. Itaque publi- 7
catione bonorum multati alius alio relegantur.

- D 8 Ἡ μήτηρ δὲ τοῦ αὐτοκράτορος τούτου τῶν τῆς βασιλείας
πραγμάτων ἀναδεξαμένη, ὥς εἴρηται, τὴν διοίκησιν, μέχρι πολ-
λοῦ ταύτην μετεχειρίζετο, ὅθεν καὶ τὰ πρὸς κάκωσιν τῶν ὑπη-
9 κῶων τότε γινόμενα ἐκείνη οἱ πλείονες ἐπεγράφοντο. ἤχθετο
μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς ὥς ἐν μόνῳ σχεδὸν τῆς βασιλείας ἀπο- 5
λαύων ὀνόματι, ἡδεῖτο δὲ τὴν μητέρα καὶ ἀκούσης ἐκείνης
10 ἀφελέσθαι τὴν ἐξουσίαν οὐκ ᾔθελεν. Ἐπεὶ δ' ἐκείνη συνῆκεν
ἀχρόμενον τὸν υἱόν, πτοηθεῖσα μὴ βιασθεῖν καὶ ἀθέλητον
δόξῃ ποιήσασθαι τὴν μετάστασιν, παρακεχωρήκει πάντων τῶ
υἱῷ τε καὶ αὐτοκράτορι καὶ τῶν βασιλείων ὑπανεχώρησε, τὴν 10
τοῦ Παντεπόπτου μονήν, ἣν ἐκείνη ἐδείματο, κατοικίαν ποιη-
11 σάμεν, παρ' ἣ καὶ τινες ἐνιαυτοὺς παροικήσασα ἐντίμως τε
P II 302 A καὶ βασιλικῶς ἐς γῆράς τε βαθὺν κατανήσασα μετήλλαξε τὴν
12 ζωήν. Ἐνα δ' ἐνιαυτὸν καὶ μικρόν τι πρὸς ὁ σεβαστοκράτωρ
ἐπιβιούς τῇ μητρὶ κακείνος ἀπέτισε τὸ χρεῶν, κειράμενος τὴν 15
τρίχα καὶ μεταμφισιάμενος κατὰ μοναχοὺς, ὥς ἔγνω ἐπιλείπειν D IV 24
13 αὐτῷ τὸ βιώσιμον. ἀπεβίω δ' ἐπὶ παισὶ πολλοῖς, οὓς, ἐπεὶ
καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν οὐδ' ὄλον ἐνιαυτὸν ἐπιζήσασα τῷ ἀνδρὶ
μετέστη τῶν γεγηρῶν, ὁ βασιλεὺς προσελάβετο καὶ τοὺς μὲν
- 1 ἀνεχώρησεν (sic) τῶν βασιλείων ἡ μήτηρ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπελθοῦσα
εἰς τὸν (sic) Παντεπόπτην ἐκεῖ ἐτελεύτησεν C 14 τελευτῇ τοῦ σεβαστο-
κράτορος C

2 ὥς εἴρηται post πραγμάτων BD εἴρηται] XVIII 21, 6 3 με-
ταχειρίζεται Ewp 4 γινόμενα B 5 post σχεδὸν add. ὥς C,
del. Cw 6 ἡδεῖτο D 7 συνῆκεν] συνίεναι D 9 δόξῃ D
10 ante αὐτοκρ. add. τῷ Ewp, del. E 11 ἣν om. E 12 post
ἐνιαυτοὺς add. ἐν αὐτῇ C 13 εἰς D, v. ad XIV 12, 14 14 δι C
15 τὴν AR, καὶ w* p 18 οὐδ' ὄλον ἐνιαυτὸν om. C 19 γεγηρῶν
ARw, νεκρῶν p*, v. ad XVIII 28, 20 προσεβλάτο D

- 8 Matri imperatoris regni administratione, ut dictum est, diu
functae mala, quibus subiecti vexabantur, plerique ascribebant.
9 Quam rem rex, ut qui nomine fere dumtaxat regnaret, etsi mo-
lestē ferebat, tamen illam invitam pro reverentia sua potestate
10 privare noluit. Quo mulier animadverso, veritate vel invita
excedere cogeretur, relicta regia omni auctoritate imperatori
11 cedit et in Pantepopti monasterium a se aedificatum migrat, ubi
cum aliquot annos honorifice et regaliter vixisset, profecta aetate
12 obiit. Sed et Sebastocrator paullo amplius uno post matrem
anno debitum naturae persolvit, raso capillo et habitu monastico
13 sumpto, cum vitae finem sibi instare videret, multis liberis re-
lictis, quibus, cum etiam mater non integrum annum marito su-
perstes terrena reliquisset, rex susceptis, adolescentibus uxores,

ἄρρενας συνῴκισε γυναῖξί, τὰς δέ γε θηλείας ἀνδράσιν ἐξέδοτο
καὶ ἔστειργε καὶ εὐηργέτει τοὺς ἀδελφόπαιδας. πρὸς δὲ τὴν 14
κοινωνὸν τοῦ βίου ὁ βασιλεὺς οὗτος οὗτ' ἀποστρόφως εἶχε τὸ
πρότερον οὔτε λίαν ἐκείνη προσέκειτο, ἀφροδισίῳ δ' ἦν τῷ- B
5 μενος οὐ πᾶν τὰ ἐς εὐνὴν ἐτύγγανε δίκαιος, ὅθεν καὶ βέλεσιν
ἡ Αὐγούστα ζηλοτυπίας ἐβέβλητο. ἐπεὶ δ' ὁ χρόνος προήκων 15
τῷ αὐτοκράτορι τὰ πυρφόρα βέλη τοῦ ἔρωτος ἤμβλυνε, τότε
πρὸς τὴν Αὐγούσταν τρέψας τὸν ἔρωτα ὅλος ἦν τῆς πρὸς
ἐκείνην στοργῆς καὶ ἤθελεν εἶναι σχεδὸν αὐτῆς ἀδιάσπαστος.
10 τοιαύτη μὲν οὖν τῇ βασιλείᾳ ἐς ὕστερον ἡ διάθεσις, καὶ με- 16
γάλα τότε ἡδύνατο καὶ εἶχεν οὕτω μέχρις ἂν ἔρωτο τὸ σῶμα
τῷ βασιλεῖ. ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος τοὺς πόδας ἤλγει καὶ τὰς βάσεις 17
ἐβέβλαπτο καὶ περὶ τὰ ἄρθρα τούτῳ μοχθηρὰς ὕλης συνερ-
ρουήκεσαν δρεῦματα καὶ ἦν ἐντεῦθεν κλινοπετής, κατήρχεν ἡ βα- C
15 σίς, καὶ τῷ ταύτης ἦν ὥς ἐπίπαν τυθέμενος ὁ αὐτοκράτωρ
θειλήματι, καὶ πᾶσα ἡ ἐξουσία καὶ ἡ τῆς βασιλείας διοίκησις
ἀνατεθῆναι αὐτῇ μετὰ παρέλευσιν τοῦ ἀνδρὸς μεμελέτητο, ὥς W III 240
καὶ τὸν υἱὸν καὶ βασιλέα ὑποκειῖσθαι αὐτῇ. τῷ δὲ τὸ σκῆμμα 18

2 δῶτος δέκεται πρὸς τὴν Αὐγούσταν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅπως με-
τέπειτα C 12 οὗ ἡ τῆς βασιλείας (τοῦ βασιλέως E) ἐξουσία τῇ βασιλίδι
ἀνατεθῆναι μεμελέτητο, ὁ δὲ υἱὸς ταύτης καὶ βασιλεὺς ἀντέπαρτε πρὸς
(om. C) τοῦτο CE ὡς ἐνόν, καὶ ὡς ἀπείρητο πᾶσιν αὐτῷ προσείναι C

2 εὐηργέτη E, εὐεργέτει w*p 3 ἀποστόργως O Glyc. p. 622, 10
εἶχε τὸ AO, εἶχετο Ewp 5 ante οὐ add. ὡς φασιν CWo lat.,
v. praeef. 6 αὐγούστα AE, αὐγούστα OwpDi, v. ad XIII 23, 27
ἐπέτρωτο D, ἐτέτρωτο BC 7.8 βέλη τοῦ—ὅλος om. D 8 στρέ-
ψας BC 9 ἐκεῖνον C, corr. Cw 10 οὖν om. C βασιλίδι B
13 τὰ τούτων (sic) omisso ἄρθρα E πονηρὰς BD

puellis maritos dedit, fratris liberos et benevolentia et beneficentia
prosecutus. Neque vero coniugem suam hic rex principio aver- 14
sabatur, neque immodice amabat, sed libidini deditus iura ma-
trimonii parum sancte observabat, unde Augusta telis aemula-
tionis sauciabatur. Cum autem aetas grandior imperatoris ignitas 15
illas cupidinis sagittas nonnihil hebetaret, tum in Augustam con-
verso amore totus in caritate erga illam acquiescebat nec facile
ab illa divelli poterat. Ex eo deinceps affectu magna reginae 16
potentia erat, etiam valente rege. Cum autem is pedibus laborare 17
coepisset nec ambulare posset et corruptis humoribus ad arti-
culos confluentibus in lecto decumberet, imperabat regina, omnia
comprobante imperatore, et iam animo agitabat, ut post mariti
decessum, tota potestate et regni gubernatione in se translata,
filium regem dicto audientem haberet, cui iam adulto ac pridem 18

οὐκ ἀνεκτὸν ἐς ἄνδρας ἤδη τελοῦντι καὶ γυναικὶ πρὸ πολλοῦ
 συναφθέντι τοῦ ἔθνους τῶν Οὐγγρων ἀρχηγοῦ θυγατρὶ καὶ
 19 παίδων γεγονότι πατρὶ. ἐδοδοίκει γὰρ περὶ τῇ ἀρχῇ ἥ καὶ
 περὶ αὐτῇ τῇ ζωῇ, ὁρῶν τὴν μητέρα πολλὴν περὶ τὴν προ-
 σβυτέραν τῶν θυγατέρων ἐνδεικνυμένην σχέσιν καὶ περὶ τὸν 5
 20 ἐπ' αὐτῇ κηδεστὴν τὸν Βρυέννιον. ὄθεν μετῆι τὸ συγγενές, D IV 247
 ἀλλὰ μέντοι καὶ ξύμπαντας, καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν πρὸς ἕκαστον
 D λαθραίως ἀποκλαυόμενος ἀνεμίμησκει τῶν ὄρκων τοὺς ἄνδρας,
 οὓς οἱ πλείονες αὐτῶν ἦσαν δμωμοκότες, ὥς οὐχ ἕτερον ἂν
 21 παρὰ τοῦτον μετὰ τὸν πατέρα δέξαιτο αὐτοκράτορα. οἱ δὲ 10
 αὐτὸν ἐπεθάρρυνον καὶ ἐπαρῆξαι οἱ καιροῦ καλοῦντος προθυ-
 22 μότατα ἐπηγγέλλοντο, ὄρκοις ἐμπεδοῦντες τὰς ὑποσχέσεις. ταῦτα
 δὲ τὴν βασιλῖδα οὐκ ἐλελήθεισαν, δι' ἧ καὶ προσώχθισε τῷ
 23 υἱῷ. ἐντεῦθεν παντὶ πον καθάπαξ προσιέναι οἱ ἀπειρήτο, καὶ
 24 πάντοθεν σκοποὶ τε καὶ κατοπτῆρες ἦσαν αὐτοῦ. ὁ δὲ καὶ 15
 οὕτως οὐκ ἐπαύετο πρὸς ἑαυτὸν σχεδὸν τοὺς σύμπαντας ἐφελ-
 κόμενος, τοὺς μὲν δι' ἑαυτοῦ, τοὺς δὲ διὰ τῶν προσκειμένων
 P II 303 A 25 αὐτῷ. προσέκειτο δ' αὐτῷ καὶ τῶν ἀδελφῶν ὁ νεώτερος·
 θάτερος δὲ γε, δηλαδὴ ὁ Ἀνδρόνικος, τῷ συγγόνῳ καὶ βασιλεῖ
 ἡγναντίωτο· ἥδη γὰρ καὶ οὗτοι ἀνδρωθέντες γυναιξὶ συνεζεύ- 20

2 οὐγγρων D 3 παρὰ B 4 ἐπὶ τῇ προσβυτέρα E 5 ἐν-
 δεικνυμένη E παρὰ B τὸν τὴν E 6 βρυέννιον RwpDi,
 βρυέννιον AC 9 πλείους O 10 δὲ ARw, δ' p*Di 12 ἐπη-
 γέλοντο w*p invitis AR 13 τῇ βασιλίδι E 15 αὐτῷ BD(wp),
 αὐτοῖς E 16 σχεδὸν post σύμπαντας O τοὺς om. B ἐφελ-
 κόμενος BD 18 δὲ C 19 ἀτερος D, v. ad XVII 15, 2

marito, ducta Ungrorum principis filia procreatisque liberis, id
 19 ferendum non erat. Nam timebat, ne imperio excideret aut vita
 etiam privaretur, cum quanto amore mater filiam natu maximam
 20 et generum Bryennium prosequeretur cerneret. Itaque cognatos
 conveniebat atque adeo populum, statuque rerum suarum apud
 singulos clam deplorando, viros de iureiurando commonefaciebat,
 quo plerique obstricti promiserant se post patrem non delaturos
 21 esse imperium nisi ipsi. Ii vero eum confirmabant, pollicentes
 se temporibus urgentibus auxilia statim esse laturos et sancientes
 22 iureiurando quae pollicebantur. Quae cum reginam non laterent,
 23 irata edixit ne quis filium conveniret, speculatoribus et observa-
 24 toribus undique collocatis. Nihilo tamen ille secius fere omnes
 ad se allicere non desistebat, alios per semet ipsum, alios per
 25 viros sui studiosos. Studebat autem ei minor quoque frater,
 altero Andronico fratri eidemque regi adversante; nam hi quo-

χθησαν. καὶ ὁ μὲν Ἀνδρόνικος σεβαστοκράτωρ τετίμητο, δ 26
ὁ Ἰσαάκιος καὶ ὁ Βρυέννιος Καίσαρες, ὁ δ' ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ
τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως γαμβρὸς ὁ Φορβηνὸς πανυπερ-
σέβαστος.

- 5 Ἐἶχον μὲν οὖν οὕτω ταῦτα, εἰ καὶ προδραμὼν ὁ λόγος 25
τὰ ὕστερον διηγῆσάτο· εἰς δὲ τῶν εἰς τὴν ἐφ' ἡμῶν διαβάντων
Λατίνων καὶ ὁ τοῦ Ῥομπέρτου ἐκείνου, οὗπερ ἤδη ἡ ἱστορία
ἐμνήσθη, ὑπῆρχεν υἱός, Βαῖμοῦνδος ὀνομαζόμενος, δς ἐκ τῶν
ἐσπερίων μετὰ τῶν ἐπ' αὐτὸν ἀνιῶν δούλωσιν τε τῷ βασιλεῖ B
10 ἐπηγγείλατο καὶ συνθήκας θέμενος πρὸς αὐτὸν ὅρκους αὐτὰς
ἐμπεπέδωκε καὶ χρήματα λαβὼν σχεδὸν ὑπὲρ ἀριθμὸν τῇ κατὰ
D IV 248 Κόλλην Συρίαν Ἀντιοχείᾳ ἐπιδεδόκηκε καὶ ταύτην πολιορκίᾳ
ἐλὼν οὐ μόνον τῶν ὠμολογημένων παραβάτης ἐγένετο, ἀλλὰ
καὶ πόλεμον κατὰ Ῥωμαίων ἄρσασθαι μεμελέτηκεν. ἐπανίεναι 2
15 δὲ φροντίζων ἐκ τῶν ἐφ' ἡμῶν εἰς τὰ ἐσπέρια ἐδεδίδει μὴ ἐν τῇ
ἐπανόδῳ χώρας Ῥωμαϊκὰς διῶν κατασχεθεῖν παρὰ τοῦ τῶν
τῶν χωρῶν ἐκείνων τὰς ἀρχὰς ἐμπεπιστευμένων καὶ ἀπαρχθεῖν
δεσμώτης, ὡς παραβάτης ὢν ἔθετο συνθηκῶν. τί γοῦν μηχαν- 3

6 <περ>ὶ τοῦ Βαῖμοῦνδου διὼς παραβάς τὰς συνθήκας κατὰ Ῥωμαίων
ἐχώρησεν <καὶ> μηδὲν ἀνύσας <ἐσπ>είσατο C (v. arg. ad p. 728, 13)

2 βρυέννιος RwpDi, βρυένιος AC 3 ὁ Φορβηνός] ὁφορβηνός D, v.
ad XVIII 22, 28 6 ὕστερα B εἰς] εἰς B 7 ῥομπέρτου D,
ῥομπέρτου w* p invitis AR 8 ἐμνήσθη] XVIII 22; 1 ss. βαῖ-
μοῦνδος ARwp Glyc. p. 622, 20, Βαῖμοῦντος Ann. Comn. constan-
ter (sed v. ad Ann. I p. 70, 4) 9 αὐτὸν RwpDi, αὐτῶν AC
ἀνιῶν RwpDi, om. A 11 σχεδὸν καὶ ἀριθμὸν (καὶ ἀριθμὸν
σχεδὸν B) ὑπερβαίνοντα O 12 συρία D 16. 17 τῶν τῶν AR,
τῶν CwpDi, v. ad XIV 17, 9

que iam adulti uxores duxerant, Andronicus sebastocrator, Isaa-26
cius et Bryennius Caesares appellati, alterius vero filiae maritus
Phorbenus panhypersebastus.

25. Atque haec ita se habebant, etsi temporum ordine immu-
tato posteriora prius exposuimus; unus vero ex Latinis ab Oc-
cidente cum suis in Orientem profectus, Roberti illius, cuius
supra meminit historia, filius nomine Boëmundus servitium regi
obtulit sed pactis iureiurando firmatis acceptaque pecunia fere
innumerabili, capta Syriaca Antiochia non modo pacta et con-
venta violavit, sed et de bello Romanis inferendo cogitavit. At 2
reditu ex Oriente in Occidentem destinato, veritus ne in trans-
itu Romanarum provinciarum a quo praetore earum prehensus
in vinculis ut homo foedifragus abduceretur, quid facit? Ru-3

νᾶται; ἑαυτοῦ καταψεύδεται θάνατον καὶ λάρονα ἐμβεβήκει,
 C ἐντελλόμενος τοῖς θεράπτοις λέγειν ὥς ἐτεθνήκει καὶ ὁ νεκρὸς
 4 ἐκείνου κομίζεται οἴκαδε. οὕτω λαθὼν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ
 διασέσωστο· ἔνθα πολλὰ κατειπὼν τοῦ βασιλέως πολλοὺς τῶν
 ὁμοεθνῶν ἄραι κατὰ Ῥωμαίων ὄπλα ἡρέθισεν, ὧν στραταρχῶν 5
 ἐκείνος διεπεραιώθη πρὸς τὴν Ἐπίδαμνον καὶ πολλὴν ἔθετο
 5 σπουδὴν ἐκπορθῆσαι τὸ ἄστυ αὐτῆς. χρόνον δὲ διατρέψας ἐν
 τῇ πολιορκίᾳ μακρὸν καὶ κακῶσας μὲν τοὺς ἐν τῇ πόλει, οὐ
 μείω δὲ καὶ αὐτὸς κακωθεὶς ἀπέγνω μὲν τοῦ Ἀνδραρχίου τὴν
 ἄλωσιν, προέβη δ' εἰς ἕτερα κακείνων διήμαρτεν· ὅθεν διαπρε- 10
 6 οβεύεται πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, συμβάσεις ζητῶν. ὁ δὲ τῇ
 D Θεσσαλονίκῃ ἦν ἐνδημῶν, καὶ ἀπάρας ἐκεῖθεν κατὰ τὴν Εὐ-
 ρωπαίαν Κολώνειαν τὸν χάρακα ἔθετο, ἔνθα καὶ προσωμίλησε
 τῷ βαρβάρῳ καὶ τὰς συνθήκας τῶν σπονδῶν ἐποιήσατο.
 W III 241 7 Ἡ μὲν οὖν τοῦ Βαϊμούνδου μάχη οὕτω πως διαλέλντο· 15
 ὁ δὲ πατριάρχης Νικόλαος ἐπὶ εἴκοσι πρὸς ἐπτὰ ἐνιαυτοὺς τὴν
 ἐκκλησίαν ἰθύνας καὶ ἐς γῆρας ἐλάσας βαθύ, νοσήσας ἀπεβίω·

15 περὶ πατριαρχῶν CE

1 κατεψεύσατο O 3 οὕτως O, v. ad XIII 6, 16 ἑαυτοῦ BC
 4 πολλὰ] πολλοὺς D 7 αὐτοῦ BD 8 κακῶσας C 9 ante
 τοῦ add. τὴν w* p invitis AR 10 πρὸς | ἕτερα D post
 ἕτερα add. ἀλλὰ ὌwpDi διήμαρτεν p* διαπρεσβέβηται (sic) A
 11 τὸν om. D 12. 13 κατὰ κολώνειαν (κολωνέαν D) τὴν εὐρω-
 παίαν CD; κατὰ τὴν κολώνειαν τῆς (corr. ex τὴν) εὐρώπης B
 13 τὸν χαρ ἐν|θα D 15 ἡ μὲν—διαλέλντο
 om. E ἡ] δ D βαϊμούνδη C οὕτω|πως D διαλέλντο ACD,
 διαλέλνται B, διελέλντο w* pDi 15. 16 διαλέλντο ὁ δὲ D
 16 μετὰ C, ἐπὶ corr. Cw ἐνιαυτοῖς C, sed v. XVII 4, 14. 6, 1
 17 εἰς D, v. ad XIV 12, 14

morem de suo obitu spargendum curat et cistae impositus fa-
 4 mulis mandat, ut corpus suum domum ferri dicant. Quo astu
 in patriam reversus et multa de rege conquestus multos de po-
 popularibus ad sumenda contra Romanos arma concitavit eorum-
 que dux creatus, superato mari, Epidamnum magno studio capere
 5 contendit. Cum autem obsidio traheretur, civibus magnis detri-
 mentis illatis nec paucioribus acceptis, expugnatione Dyrrhachii
 desperata, ad alia loca aequae irrita conatu progressus denique
 6 pacem per legatos ab imperatore petit, Thessalonicae tum agente;
 qui inde digressus iuxta Coloneam Europaeam vallo munito cum
 barbaro de pacis condicionibus transegit.
 7 Ac Boëmundicum bellum hoc fere modo compositum est;
 patriarcha vero Nicolaus ecclesia per annos XXVII gubernata

οὐ τὴν ἐκφόρᾳν μεγαλοπρεπῶς ὁ αὐτοκράτωρ ἐτίμησεν, εἴτα 8
 ἕτερον εἰς τὸν θρόνον τὸν πατριαρχικὸν ἐγκαθίδρυσεν, ἕνα μὲν
 τοῦ κλήρου τῆς ἐκκλησίας, τοῦ τῶν διακόνων δὲ γε βαθμοῦ
 IV 249 καὶ τοῖς πατριαρχικοῖς συνταττόμενον ἄρχουσιν, ἀδελφιδοῦν δὲ
 5 τοῦ τῆς ἐν Χαλκηδόνι τότε προεδρεύοντος ἐκκλησίας, λόγοις
 ἐντεθραμμένον τοῖς τε θύραθεν καὶ τοῖς καθ' ἡμᾶς, αὐτὸς δ' PΠ304A
 βασιλεὺς τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπιδεδημηκῶς καὶ αὐτὸν ἐν ταύτῃ προ-
 χειρισάμενος.

Μετὰ δὲ τινα χρόνον νοσεῖ ὁ κρατῶν, καὶ οὕτως ἡ νόσος 9
 10 ἐκείνου κατίσχυσεν ὥς ἐκλελοιπέναι δοκεῖν. ἐν τούτῳ δὲ τοῦ 10
 σωτηρίου τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἐκτυπώματος, δς ἐν τῇ Χαλκῇ
 ἀνεστήλῃται, τὸ θεῖον πέπλον, δὲ πρὸ τῆς εἰκόνης ἡῶρηται,
 κομισθὲν ἐρηπλώθη τῇ κλίνῃ ἐφ' ἧς ὁ κάμων κατέκειτο, καὶ
 αὐτοῦ τὸ σῶμα περιεκάλυψε, καὶ ἡ τῆς νόσου σφοδρότης ἐπ-
 15 ἐδίδου ἐνθύς. ὁ δὲ κεκίνητό τε καὶ ἀνεκάθισε καὶ ἐφώνησε 11
 καὶ ἤτησεν ὕδωρ κατὰ χειρὸς καὶ τροφῆς ἀπεγέυσαστο· καὶ ὁ
 μὲν ἀνεργῶννυτο, ἡ δὲ νόσος ἐπέληγε. τοῖς δὲ πολλοῖς ἄπιστος B
 ἦν ἡ ἀνάρρωσις. ἕνα γοῦν πληροφορηθῶσι περὶ ταύτης οἱ 12
 ἀμφιβάλλοντες, ἔφριπτος μετ' ὀλίγον διήλθε τὴν ἀγοράν. ἀλλ' 13
 20 οὕτω μὲν τῆς νόσου ὁ αὐτοκράτωρ ἀπήλλακτο· αὐθις δὲ τὸν

9 περὶ τῆς νόσου τοῦ βασιλέως καὶ ὅπως ἀνεργῶσθη C 19 περὶ τῆς
 φήμης τῆς γενομένης κατὰ τὸ μέγα σάββατον C

1 τετίμηκεν BD 5 ἐν] ἐκ D 10 ἐκείνου om. C 11 δς AE
 (cf. Glyc. p. 623, 6), δ ὉwpDi χακῇ E, corr. Ew 12 πρὸς B
 13 κατέκειτο RwpDi, κατε|κει^τ (sic) A 17 ἡ δέ] καὶ ἡ C

senex admodum in morbum incidit et decessit. Cuius funus im-8
 perator magnificis honoribus prosecutus alium in solio patri-
 archico collocavit, e cleri numero illum quidem, sed ordinis dia-
 conorum, et unum ex patriarchicis principibus, ex fratre nepotem
 eius, qui tum Chalcedonensi praeerat ecclesiae, virum in litteris
 tum profanis tum sacris ab ineunte versatum aetate, quem ipse
 rex in ecclesia declaravit.

Aliquanto post imperator tanto morbo oppressus, ut vide-9
 retur exspirasse, sacrosancto velo, quod ante imaginem serva-10
 toris nostri in Chalce erecti pendet, in lecto aegrotantis expanso
 et eius corpori applicato, nonnihil mitigata morbi vi se commo-11
 vit, assedit, locutus est, malluvium petivit, cibum cepit, morbo
 paulatim decedente convaluit. Quod cum multitudini incredibile
 videretur, ut de sua valetudine constaret, paulo post equo per 12
 forum transiit. Ita eo morbo propulsato nihilominus urbanae 13

- ἀστυπολοῦντα λαὸν δέος ὑπεισῆει ἀναίτιον· φήμη γὰρ περιῆει
 ἀπανταχοῦ τεθνάναι μέλλειν κατὰ τὸ μέγα σάββατον τοῦ ἐνι-
 αὐτοῦ ἐκείνου τὸν αὐτοκράτορα, καὶ οὐ τοῦ δημώδους μόνου
 πλήθους ἢ φήμη κατεκράτησεν αὕτη, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν τέλει
 καὶ τῶν περὶ τὸν κρατοῦντα, καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ βασιλέως δι- 5
 ἔσεισε τὴν ψυχὴν, καὶ ταῦτα μηδὲ νοσοῦντος μηδὲ τι τὸ ἐν-
 14 οχλοῦν ἔχοντος. ἐπιστάσης δὲ τῆς λεγομένης ἡμέρας ἡλέγχθη
 C τὸ φημιζόμενον μάταιον καὶ τῶν πονηρῶν προσδοκιῶν ἀπηλ-
 λάγησαν ξύμπαντες.
- 26 Οὐ πολὺς ἐπὶ τούτοις παρήλθε καιρὸς, καὶ τῆς Βυζαντίδος 10
 ὁ αὐτοκράτωρ ἀποδημεῖ καὶ τὴν γυναικωνίτην συνεπαγόμενος,
 καὶ ταῦτα καθ' ὥραν χειμέριον, καὶ σκηνοὶ κατὰ τὴν Θρακίαν D IV 5.
 2 Χερρόνησον. τοῦ δὲ χειμῶνος παρελθόντος καὶ τοῦ ἔαρος
 ἀναλάμπαντος, ἤδη καὶ τὸ θέρος ἐφίστατο, κάκειθεν ὁ κρατῶν
 3 οὐ μεθίστατο, ἕως νόσος τῇ βασιλίσσει ἐνέσκηψε. τότε δὲ προ- 15
 ἐπέμφθη μὲν ἡ Αὐγούστα τριῇρει βασιλικῇ, ὁ βασιλεὺς δ' ἔτι
 ἔμεινε διάγων ἐκεῖ καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς καταλόγους ἐπισκε-
 πτόμενος, μέχρις ἂν ἐμμεσθῇκε ὡς ἡ βασις κατηγνῆκε πρὸς
 D 4 τὰ βασίλεια. εἴτ' ἐκεῖθεν ἀπάρας διὰ μιᾶς ἡμέρας κατελήφει

10 περὶ τῆς εἰς Χερρόνησον (χερόνησον C) ἐκδημίας (ἐκδρομίας E) τοῦ
 βασιλέως CE

1 ὑπεισῆει] ὑποσείει Glyc. p. 623, 10 hoc ex loco corrigendum
 2 ἀπανταχοῦ CEwpDi, ἀπανταχοῦ A, πανταχοῦ R τεθνάναι E
 3 καὶ om. E μόνον EwpDi, v. ad XIV 6, 31 7 ἔχοντες C
 11 γυναικωνίτην AΕwp, γυναικωνίτην O, γυναικωνίτην Di ἐπαγό-
 μενος E 13 χερρόνησον B, χερρόνησον C, χερρόνησον E, χερρό-
 νησον w*p 14. 15 κά μεθίστατο D 15 ἕως] ὡς D
 βασιλίδι BC, βασίλεια D post δὲ add. καὶ D μετεπέμφθη D
 16 μὲν om. Ewp 17 ἔμεινε (ut B) | τοὺς D 18 μέ-
 χρις (punctis notat.) οὐ μεσθῇκε D 19 εἴτα D ἀπάρας
 om. D in lacuna expleta lineis

multitudini motus inanis incessit ex rumore passim vulgato im-
 peratorem magno huius anni sabbato esse moriturum; is rumor
 non in plebe sola, sed etiam in curia et regia versabatur atque
 ipsius etiam regis animum commoverat, etsi nec aegrotantem
 14 nec ulla molestia conflictantem, donec eo die elapso, vanitate
 sermonis illius refutata, malorum metus omnibus est ademptus.

26. Parvo deinde tempore elapso imperator cum gynaeeo,
 quamvis hiberno tempore, Byzantio in Chersonesum Thracicam
 2. 3 transit; nec inde discessit, interim militares catalogos perlustrans,
 donec sub aestatis initium Augustam aegrotam regia triremi
 4 praemissam cognovit in regiam pervenisse. Tum et ipse uno

τὴν μεγαλόπολιν. καὶ ἡ μὲν ἀνεργῶννυτο, ὁ δὲ τῶν διοική-5
σεων εἶχετο, ὥς τὰ πολλὰ κατὰ τὸ Φιλοπάτιον ποιούμενος τὰς
διατριβάς. καὶ οἱ τοιοῦτόν τι ἐπιτετήδευτο· τεταγμένας ἡμέρας 6
ὠρίσατο, καθ' ἃς ἐκεῖσε δημοσίᾳ προὔκαθητο ἀφορῶν πρὸς
5 πεδιάδα πλατεῖαν. τῷ βουλομένῳ δὲ ἡ εἰς ἐκεῖνον εἴσοδος 7
συγκεχώρητο, καὶ ἕκαστος τῶν δεομένων ἐπαντείνετο δεητή-
ριον διδακτικὸν οὗτον δέοιτο. καὶ ταῦτα ἐνώπιον αὐτοῦ τιθέ- 8
μενα ἐπέταττε τοῖς ὑπογραμματεύουσιν ἐπιέναι καὶ γνωρίζειν
αὐτῷ τὰς ἐκάστων αἰτήσεις, καὶ αὐτίκα τὴν ἐφ' ἐκάστῳ ἀντι-
10 γραφὴν προσέταττε γίνεσθαι καὶ βεβαιουμένην τοῖς δεομένοις
παρέχεσθαι. καὶ τοῦτ' ἐπὶ χρόνον ἱκανὸν ἐτηρεῖτο τῷ αὐτο-
κράτορι. ἐπ' αὐτῆς ἀποδημεῖ τῆς Βυζαντίδος, φθίνοντος ἤδη 9
τοῦ μετοπώρου· συνῆν δ' ἐκεῖνον καὶ ἡ βασίλισσα καὶ ἡ γυ-
ναικωνίτις συνελπίετο, καὶ περὶ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους τοῦ
15 Παπυκίου κατασκηνοῖ. ἐνθα τὸ τῆς ὥρας χειμέριον διαγαγὼν 10 P II 305 A
παγγενῇ, ἄρτι ἡργμένου τοῦ ἔαρος ἐκεῖθεν ἀπάρας τὴν Φιλιπ-
πούπολιν κατέλαβε. περὶ ταύτης οὖν τὰ ὄρια ὁ βασιλεὺς Ἀλέ- 11
ξιος σκηνωσάμενος ἐκεῖ τὸν ἑαρινόν τε καιρὸν καὶ τὸν θέρειον
IV 251 ἤδη δὲ καὶ πολὺ τοῦ μετοπώρου διέτριβε, καὶ ἦν ἔργον αὐτῷ
20 τῆς ἐκεῖσε διατριβῆς ἢ μετὰ τῶν Μανιχαίων διάλεξις, οὗς Παν-

1 οἱ προὔκαθητο ἐν τῷ Φιλοπατίῳ καὶ τῶν δεομένων ἡκροᾶτο, καὶ αὐτίκα
τὰς ἀποκρίσεις πεποίητο (ἐποιεῖτο E) CE 12 ἐκδημία ἐτέρα τοῦ βασιλέως C

1 ἐπεργῶννυτο D 3 καὶ p* post τι add. τότε C 5 πλατεῖαν
B^{wp}, πρατεῖαν D ἐκείνην CE πάροδος RwpDi 8 τοῖς
ὑπογραμματεύουσιν (ὑπογραμματεύουσιν B) ἐπέταττεν ἐπιέναι O 13 δὲ
EwpDi γυναικωνίτης AR, γυναικωνίτις E, γυναικωνίτις corr. ex
-νίτης BwpDi 14 παρὰ B 17 καταλαμβάνει BD 20 παυλι-
κιάνους Rwp Glyc. p. 623, 16, v. ad XVI 2, 17 (cf. Ann. Comn.
II p. 297, 4 et p. 351, 2, ubi Παυλικιάνων videtur esse resti-
tuendum), παυλικιάνους ex -νούς corr. E, παυλικιανούς ACDi

die in magnam urbem pervenit, eaque convalescente rerum ad-5
ministratiōni erat intentus, plerumque in Philopatio degens, eaque 6
ratione inita, ut certis diebus in amplam planitiem prospectans
ibi publice pro tribunali sederet, liceretque omnibus ei porrigere 7
libellos supplices; quos ante se depositos a secretariis legi et 8
cuiusque petitionem indicari statimque responsa scribi eaque con-
firmata supplicantibus restitui iubebat. Ea ratione satis diu ob-
servata, rursus cum regina et gynaeceo rex Alexius Byzantio 9
egressus prope radices montis Papycii per totam hiemem cum 10
omni familia habitavit; sub veris initium iuxta Philippopolim 11
vernum aestivumque tempus et magnam autumnī partem exegit,
ea re ibi occupatus, ut cum Manichaeis, qui Pauliciani vulgo

12 λιμάνους ἢ δημώδης ὀνομάζει φωνή· πολὺ γὰρ τοῦτο τὸ γένος
 ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ κατῴκισται, τοῦ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ
 W III 242 Τζιμισκῇ μεταγαγόντος ἐκ τῆς ἐφ᾽ αὐτὸ κἂν ταύτῃ ἐγκατοι-
 κίσαντος· οἷς διαλεγόμενος πολλοὺς πρὸς τὴν ὁρθόδοξον πίστιν
 13 μετήνεγκεν. ἥδη δὲ μεσοῦντος τοῦ μετοπώρου ἐπανήλθεν εἰς 5
 B 14 τὰ βασίλεια. τῆς δὲ βασιλείας μέγα δεδυνημένης, καὶ τῷ κη-
 δεστῇ τῷ Βρυεννίῳ τῷ Καίσαρι πολλή τις ἦν ἰσχὺς καὶ δι'
 ἐκείνου πᾶν ἐν τοῖς ἀνακτόροις οἰκονομούμενον ἐκπεφύνητο.
 15 διὸ καὶ πάντες ἐκείνῳ προσήεσαν καὶ δικάζειν αὐτῷ ἐπιτέτραπτο
 καὶ βασιλικῶς ἐθεμίστευεν· ἦν γὰρ καὶ λόγοις προσκείμενος 10
 ὁ ἀνὴρ, καὶ ἡ σύνοικος δέ οἱ οὐδὲν ἦττον, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον
 ἐκείνου, τῆς ἐν λόγοις παιδείας ἀντίχετο καὶ τὴν γλῶτταν εἶχεν
 ἀκριβῶς ἀπικλίζουσιν καὶ τὸν νοῦν πρὸς ὕψος θεωρημάτων
 16 δέξεται. ταῦτα δ' αὐτῇ προσεγένετο φύσεως δέξεται καὶ
 σπουδῇ· προσετέθεικε γὰρ ταῖς βίβλοις καὶ λόγοις ἀνδράσι καὶ 15
 17 οὐ παρέργως ὠμίλει αὐτοῖς. οὕτω δ' ὥς εἴρηται τῷ Καίσαρι
 C τῶν πραγμάτων συνενεχθέντων, διὰ πάσης ἦν γλώττης ἡδό-
 18 μενος ὁ ἀνὴρ. ταῦτα δὲ τῷ βασιλέως νύϛ τε καὶ βασιλεῖ πολ-

4 ὅτε καὶ πολλοὶ τῶν Μανιχαίων ἐπέστρεψαν εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνω-
 σιν C 6 περὶ τῆς Αὐγούστης καὶ τοῦ Καίσαρος Βρυεννίου (βρυενίου C)
 καὶ τῆς αὐτοῦ συζύγου C

3 τζιμισκῇ C 5 ἐπανήλθε πρὸς BD 7 βρυεννίῳ R(wpDi),
 βρυεννίῳ AC πολὺ B τις] τε B post ἦν add. ἡ O 9 ἐπ-
 ἔτραπτο w*p 10 ἐθεμίστευεν w*p invitis AR 14 αὐτῇ R(wpDi),
 αὐτῇ A προσεγένοντο O 15 τοῖς βίβλοις E, τοῖς βιβλίοις BD
 ante λόγοις add. τοῖς BD 17 προσενεχθέντων BD γλώττης
 O 18 βασιλέως] βασιλεῖ D

12 dicuntur, disputaret. Nam magna eius gentis multitudo ibi versa-
 batur, a rege Ioanne Tzimisce ex Oriente in ea loca translata,
 13 eorumque multos ad fidem orthodoxam traduxit. Autumno iam
 14 medio fere exacto in regiam rediit. Quia vero regina multum
 poterat, generi eius quoque Bryennii Caesaris magna erat po-
 tentia; ac iam vulgo celebre illius nutu in regia geri omnia.
 15 Quare omnes ad eum se conferebant, iuris dicundi et pro imperii
 auctoritate sententias ferendi potestate praeditum; erat enim et
 ipse vir litterarum studiis deditus eiusque uxor in iisdem operam
 nihilo minorem ac potius maiorem ponebat, exquisite atticissans
 ingenioque praedita acutissimo ad abstrusissimas quasque con-
 16 templationes, eam facultatem partim naturae bonitate, partim
 industria consecuta; affixa enim erat libris et eruditorum consue-
 17 tudine haud obiter utebatur. Quae cum ita essent, Caesar omni-
 18 bus linguis celebrabatur. Sed ea etsi regis filium eundemque
 regem angebant et cruciabant, tamen tolerabat.

λήν τὴν ἀθυμίαν ἐνέσταζον καὶ εἰς ἀγωνίαν ἐνέβαλλον· ὁ δὲ καὶ οὕτως ἔχων ἔκαρτέρει.

Ἄλλὰ τὰ μὲν περὶ τούτων προῶν ὁ λόγος ἐκθήσεται, ἄρτι 19
δὲ διηγησάσθω διὰ παραλέλοιπε. πολλοὶ κατὰ τοὺς τῆς αὐταρ- 20
5 χίας χρόνους τοῦ βασιλέως τούτου γεγόνασιν ἐμπρησμοὶ ἐν
διαφόροις τῆς πόλεως μέρεσι, καὶ πολλὰ ταύτης κατενεμήθη
τὸ πῦρ καὶ ἡρέϊπωσεν. ἔπνευσε δὲ ποτε τούτου κρατοῦντος 21
καὶ ἄνεμος σφοδρὸς τε καὶ βιαιότατος ὥρας οὐσης ἑαρινῆς,
IV 252 ὅφ' οὐ πολλά τε ἄλλα συνέβη συμπτώματα καὶ ἡ ἐν τῷ κυ-
10 κλοτερεῖ καὶ μεγίστῳ πορφυρέῳ κίονι τῷ κατὰ τὸ λεγόμενον
Πλακωτὸν ἐστῶτι ἰδρυμένη στήλῃ κατήνεκτο καὶ πολλοὺς ἀνείλε D
τῶν παρατυχόντων ἐκεῖ. ἦν δὲ τὸ ἄγαλμα μεγέθει μὲν πάμ- 22
μεγα, κάλλει δὲ θαυμάσιον, δὲ καὶ περὶ συντέθραυστό τε καὶ
εἰς πολλὰ διετέμνητο. καὶ ὑετὸς δ' ἐν ἄλλῳ χρόνῳ κατερράγη 23
15 σφοδρότατος κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης τῶν κορυ-
φαιῶν τοῦ Χριστοῦ μαθητῶν Πέτρου καὶ Παύλου, δς περὶ
δείλην ὁψίαν ἡρηγμένος διήρκεσεν ἄχρι τῆς αὐτῆς ὥρας τῆς
ἐπιούσης ἡμέρας ἀνένδοτος γεγωνῶς. ὅτε πολλαὶ τε τῇ φορᾷ 24
τῶν ὑδάτων οἰκίαι κατέπεσον, καὶ αἱ κοιλάδες ὑδάτων πλη-

4 περὶ ἐμπρησμῶν καὶ ἀνέμων καὶ ὕ(ετοῦ) C

1 ἐνέβαλλον RDi, ἐνέβαλον Awp	2 ἔχως D	ἐγκαρτέρει D
4 post δέ add. γε C	post πολλοὶ add. δέ C	4. 5 χρόνους
post τοὺς D	4. 5 κατὰ τῆς αὐταρχίας τοῦ βασιλέως, omisiss τοὺς	
et χρόνους B	6 τῆς πόλεως RwpDi, τοῖς πόλεσι A	8 βίαιος C
9 ἄλλα τε πολλά O	10 ante κίονι add. τε CD	11 ἐστῶτι w*p
στολή D	12 μὲν om. E	13 post δέ add. γε BCEwp
14 διατέμνητο C, διετέμνητο D		

Sed haec in progressu orationis erunt exponenda; nunc ea 19
referantur, quae omissa sunt. Huius regis temporibus multa ex- 20
stitere incendia, diversis urbis locis igni deletis. Sed eius tem- 21
poribus aliquando verno tempore vehementis venti procella tum
alia multa corruerunt, tum statua in rotunda illa maxima columna
porphyretica in foro, quod Placotum vocant, deiecta multos, qui
forte ibi erant, contrivit. Ea statua et mole ingens et pulchri- 22
tudine mirabilis casu illo in multa fragmenta est comminuta. Alio 23
tempore imber maximus eo die, quo principum Christi aposto-
lorum Petri et Pauli memoria celebratur, erupit vesperique auspi-
catus ad idem usque tempus postridie sine intermissione duravit.
Tum impetu aquarum multa aedificia sunt deiecta et valles aquis 24
redundantes a mari nihil discreparunt et homines non pauci ac
multae animantes perierunt.

σθεῖσαι οὐδὲν διέφερον θαλασσῶν, καὶ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγων
καὶ ζώων πολλῶν συμβεβήκει ἀπώλεια.

PII 306 A 27 Ταῦτα μὲν οὖν οὕτω συνήνεκτο· ἀπηγγέλη δέ ποτε τῷ βα-
σιλεῖ Τούρκων ἀθροίζεσθαι στρατιὰν βουλομένην ἐπελθεῖν ταῖς ὑπὸ
2 Ῥωμαίους χώραις καὶ ταύτας ληίσασθαι. ἔτυχε δὲ τότε τοὺς πόδας 5
ἀλγῶν, τοῦ δρεύματος σφοδρότερον ἐπιρρεύσαντος καὶ περιωδυνίας
3 αὐτὸν καὶ ἀλγηδόσιν ὀξυτάταις πύζοντος. ἐπεὶ γοῦν οὐκ εἶχε δι'
ἑαυτοῦ κατὰ τῶν βαρβάρων στρατεύσασθαι, φάλαγγα κατ' αὐτῶν
ἐκπέμπει στρατιωτῶν, φαλάγγαρχον ἐπιστήσας αὐτοῖς τὸν Κα-
μύτην Εὐστάθιον, ἄνδρα τοῖς πρώτοις τεταγμένον τῶν στρα- 10
4 τηγῶν. ὁ δὲ οὐκ ἐλαχίστη τῶν πολεμίων μοῖρα περιτυχὼν
προσβάλλει τοῖς, ἡττήθη δὲ προσβαλὼν, καὶ αὐτὸς μὲν ἐάλω,
5 οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν οἱ μὲν ἔπεσον, οἱ δὲ φυγόντες ἐσώθησαν. ὥς
δὲ ταῦτα τῷ βασιλεῖ κατηγγέλθησαν, οὐκέτι καθεκτός ἦν ἐκεῖνος
B ἀλλ' ἔξεισι, καὶ Τούρκοις μὲν ἐνέτυχεν οὐδαμοῦ (μαθόντες γὰρ 15
τὴν κατ' αὐτῶν τοῦ βασιλέως ὁρμὴν τοῖς ἵπποις ἐνδόντες τοὺς D 17
χαλινὸς ἐφηνγον ἀμεταστρεπτοί), ἴσχυσε δὲ καὶ ὁ Καμύτης
τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐκφυγεῖν, τοὺς αὐτὸν φρουροῦντας μεγάλας
ὑποσχέσεσι πείσας συναποδρᾶναι αὐτῷ καὶ προσεληλυθέναι τῷ
6 βασιλεῖ. καὶ ὁ μὲν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἦλθε προσάγων 20
7 καὶ τοὺς αὐτοῦ φύλακας αὐτομόλους. ὁ δὲ κρατῶν ἐκείνων
3 ἐκστρατεία κατὰ (om. C) Τούρκων CE

2 συμβέβηκεν BD 3 οὖν AR, om. w* pDi ἀπηγγέλη (sic) A
ἀπηγγέλη EwpDi, ἡγγέλη O 9 φαλαγγάρχον A, φαλαγγάρχη
RwpDi, corr. B-W, cf. ad XIV 7, 27 αὐτῇ BD καμύτην
AO Glyc. p. 624, 9 (cf. Ann. Comn. I p. 421, 6 cet.), καμύτην
EwpDi, Camyze: Wo lat. 10 Εὐστάθιον p* 11 μοῖρα ante
τῶν D 17 ἐφηνγον CDi καμύτης EwpDi, v. ad vs. 9
18 φρουροῦντες E 19 συναποδρᾶναι R^swpDi, συναποδρᾶναι ACE

27. Atque haec quidem ita se habuerunt; cum autem ali-
quando regi nuntiaretur Turcicum exercitum colligi Romanas pro-
2 vicias populaturum, atque ipse pedibus aeger, fluxionibus ube-
3 rius decurrentibus cum doloribus ac cruciatibus acerrimis, barbaris
occurrere non posset, Camytze Eustathio duce phalangem mili-
4 tum contra eos mittit, viro inter duces primario. Qui cum parte
5 hostium non minima congressus victus est et ipse captus, mili-
6 tibus partim caesis, partim fuga elapsis. Quibus rebus nuntiatis
rex teneri non potuit, quin ipse egrederetur; ac Turcos quidem
nusquam adeptus est, quod audito regis adventu laxatis habenis
continenter fugerant, sed Camytzem, qui suis custodibus ma-
7 gnorum praemiorum spe proposita persuaserat, ut secum ad
regem transfugerent, libenter vidit eiusque liberatoribus pecunia
donatis Byzantium rediit.

μὲν ἡδέως εἶδε, τοὺς δ' ἐκεῖνον λελυκότας ἐδεξιώσατο χρήμασι
καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον.

W III 243

Οὐ πολὺς παρερρῶν καιρὸς καὶ ἔξισιν αὐθις κατὰ τῶν 8
βαρβάρων τούτων ὁ αὐτοκράτωρ, καὶ ἄπεισιν εἰς τὸ Φιλομήλιον.
5 εὗρε δὲ τὸ ἄστυ τοῦτο κενὸν ὀπλιτῶν· πάντες γὰρ τὴν τοῦ 9
αὐτοκράτορος ἐγνωκότες κατ' αὐτῶν ἔφοδον τὰ μὲν φίλτατα C
καταλελοίπασιν, ἐκεῖνοι δὲ ἀνεχώρησαν. τὸ μὲν οὖν ἄστυ ἀπό- 10
νωσ ἐλήφθη, ἀλλὰ μέντοι καὶ τινα φρούρια καὶ σπήλαια, ἃ
καταφύγια τοῖς ἐγκλωρίοις ὠνόμασται, παρὰ τῶν κατεχόντων
10 αὐτὰ τῷ βασιλεῖ παρεδόθησαν, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς μετακλίσθησαν,
τοῦτο συμφέρον τοῦ αὐτοκράτορος κρίναντος. οὗς μεθ' ἑαυτοῦ 11
λαβὼν ἐκεῖνος ἐπανῆει, ἐπεὶ μὴ πολεμίοις ἐνέτυχε. τῶν δὲ 12
μετοικιζομένων ὅσοι μὲν ἀκμάζοντες ἦσαν ἢ καὶ νεάζοντες,
δι' ἑαυτῶν τὴν πορείαν πεποίητο. οἷς δὲ τὸ γῆρας βραδεῖς 13
15 ἐτίθει τοὺς πόδας εἰς βάδισιν, τούτοις παρεῖχεν ὁ κρατὼν ὑπο-
ζύγια. εἰ δὲ τινες ἢ νόσοις ἢ πάθεσιν ἄλλοις εἶχον παρειμένα 14
τὰ σώματα ἢ γῆρα μακροχρόνιόν τε καὶ λυγρῶ, τούτους ἀσπίσιν
ἐπιτίθει μακραίς καὶ τὰς ἀσπίδας νέους φέρειν ἐπέταττε σθε- D
ναροῦς, δεδυνημένους ἀχθοφορεῖν, αὐτοὺς δὲ περιῶν, εἴ τινα
20 τῶν οὕτω κομιζομένων ἢ δύνει κάμνοντα εὗρισκεν ἢ τροφῆς

3 ἑτέρα ἐκστρατεία καὶ προ(οσκήνη)σις ⁸¹ μὲν σουλτάνου C

3 πολλὺς E 4 φιλομήλιον DDi, Philomelium: Wo lat., φιλομή-
λιον AR (B corr. ex φιλομήλιον) wp 7 κατελελοίπασιν AE, μετ-
έθεντο OwpDi 8 καὶ] κατὰ D 12 μὴ
RwpDi, om. A 13 καὶ om. D 15 ἔθει BD
17 λυγρῶ D

Neque multum temporis intercesserat, cum alia expeditione 8
contra barbaros suscepta rex Philomelium urbem vacuum armatis 9
reperitam (omnes enim imperatoris adventu cognito discesserant
carissimis quibusque relictis) sine labore cepit; sed et castella 10
quaedam et speluncae, quae ab incolis nominantur καταφύγια, per
deditionem rex accepit et illos, quod ita expedire videretur, in 11
colonias secum abduxit, cum nemo esset, quocum bellum gereret,
iis qui integra aetate erant vel viribus vigebant pedibus iter fa- 12
cientibus, qui vero senectute tardiores erant ad ambulandum, 13
iis iumenta praebebat. Si qui vero vel morbis vel aliis calamita- 14
tibus vel senectute diuturna et misera afflicti corporibus lassis
erant, eos scutis impositos a robustis iuvenibus, qui oneri ferendo
pares essent, gestari iubebat; ipseque obequitans, si quem eorum
vel siti laborantem vel cibum desiderantem vel alio malo affectum

δρεγόμενον ἢ ἄλλως ταλαιπωρούμενον, ὡς ἐνὸν ἀνεκτᾶτο τὸν D IV 5
 15 κάμνοντα. οὕτω δὲ ὁδοιπορήσαντί τε καὶ καταλύσαντι καὶ
 Τοῦρκοι πρὸς ἐσπέραν ἐφάνησαν, σπονδὰς πρὸς Ῥωμαίους λέ-
 16 γοντες ἐθέλειν θέσθαι τὸν σφέτερον ἀρχηγόν. τοῦτο δὲ οὐδὲ
 τῷ βασιλεῖ ἔδοξεν ἀποθύμιον. ἔωθεν οὖν ἦκεν ὁ τῶν βαρ- 5
 βάρων κρατῶν· ὁ δὲ ἦν οὐ σατράπης, ἀλλ' ἐκ τοῦ γένους τοῦ
 σουλτανικοῦ καταγόμενος καὶ σουλτάν ἐπὶ τῶν οἰκείων ὄνο-
 17 μαζόμενος. δς ἐφίππῳ τῷ βασιλεῖ ἐντυχὼν πόρρωθεν αὐτὸς
 P II 307 A ἀποβάς τοῦ ἵππου καὶ πεζὸς προσεληλυθὼς καὶ οὕτω τὴν προσ-
 κύνῃσιν αὐτῷ ἀφοσιωσάμενος συνθήκας τε ἔθετο καὶ χρήμασι 10
 πολλοῖς φιλοτιμηθεὶς ἐκείνός τε καὶ ὅσοι σὺν αὐτῷ ἐληλύθασιν,
 ὁ μὲν ἐπαγγίει πρὸς τὰ ἥθη τὰ ἑαυτοῦ, ὁ δ' αὐτοκράτωρ ἐπαν-
 18 ἤλθε πρὸς τὰ βασίλεια. ἐντεῦθεν ἠὔξητο τὸ τῶν ποδῶν ἄλγος
 αὐτῷ καὶ ἦν κληήρης ὡς τὰ πολλά, κατήρχε δ' ἡ βασιλὶς καὶ
 19 ἦν ἐπίδοξος τὴν αὐταρχίαν σφετερίσασθαι. ὁ δὲ ταύτης νιὸς 15
 καὶ βασιλεὺς οὐκ ἠρέμει, παντοίως πρὸς τὴν δοκοῦσαν τῆς
 μητρὸς ἐπιχειροῖεν ἀντιστρατενόμενος.

12 οὗ ἐπανήλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ βασίλεια κακείθεν ἐπανάστειλεν αὐτὸς εἰς
 τὸ μέγα παλάτιον κακεῖ τὸν στόμαχον ἐκκαυνθεὶς αὐτὸς εἰς τὰ Μάγγαρα
 μετηνέχθη E

1 ἢ AR, εἰ w* p 1. 2 τὸν κάμνοντα om. C 2 ὁδοιπο-
 ρήσαντά D καταλύσαντα D 3 ἀνεφάνησαν OwpDi 4 θέ-
 λειν E δὲ om. R, coniectura cod. A testimonio confirmata
 add. wp 5 ἀποθύμιον ἔδοξεν Rwp 7 σουλτάνου C σουλτάν
 CEDi, σουλτάν A, σουλτάνος Rwp, v. ad XVII 25, 21 8 δς
 RwpDi, οὗς A ἐφίππῳ RwpDi, ἐφ' ἵππῳ AE, v. Ephraem. 3679
 10 αὐτῷ A (quo compendio et αὐτοῦ et αὐτῷ significatur), αὐτῷ
 R(wp), αὐτοῦ Di 12. 13 ἐπανήλθεν εἰς CEwpDi 13. 14 ἄλγος
 αὐτοῦ D, αὐτοῦ ἄλγος B 15 σφεταίρσασθαι Ewp

15 videret, eum, quoad fieri poterat, recreabat. Sic proficiscenti et
 devertenti Turci occidentales occurrerunt, qui principem suum
 16 ferire cum Romanis foedus velle dicerent. Quod cum nec regi
 displiceret, mane barbarorum princeps venit, non satrapa, sed
 17 ex sultani genere, qui et ipse a suis sultanus vocaretur, et eminus
 de equo descendit et regem equo insidentem pedibus convenit
 et adoratione sic peracta, foedere icto, magna pecunia cum suis
 donatus in sedes suas rediit; tum rex in regiam reversus est.
 18 Ab eo tempore auctis pedum doloribus plerumque decubuit, re-
 gina res administrante; quae cum omnem auctoritatem sibi vindi-
 19 catura videretur, eius filius idemque rex omnibus modis matris
 conatibus obsistere non desinebat.

Ὡς δὲ τῇ νόσῳ κατεπονείτο δ αὐτοκράτωρ, εἰς τὸ μέγα 28
τὸ πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον μετεκομίσθη ἀνάκτορον καὶ ἦν νοσο- B
κομούμενος, καὶ τῶν Ἀσκληπιαδῶν περὶ ἐκεῖνον καθ' ἐκάστην
ἐγένετο ἀθροισμός. οὐκ ἦν δὲ μία πᾶσι διάγνωσις, μόλις δ' 2
5 οὖν εἰς μίαν γνώμην ἤλθον ποτε· ἢ δ' ἦν σιδήρεω τὸν στό-
μαχον καυτηριάσαι τοῦ αὐτοκράτορος. σιδήρον οὖν δ βασι- 3
λεὺς κατὰ τοῦ στομάχου φλογόντα δέχεται. οὐκ εὐκρατος 4
μέντοι ἐδόκει τοῖς ἰατροῖς δ τῶν ἀνακτόρων ἀήρ, οἳ δὲ δὴ νο-
τιώτερος. διὸ καὶ εἰς τὰ τῶν Μαγγάνων ἀνάκτορα μετακεκό- 5
10 μιστο δ κρατῶν, εἴτε τυχαίως οὕτω συμβὰν εἴτε τοῦ χρεὼν
D IV 255 τὸν θνήσκοντα συνελαύνοντος ἐκεῖ τὴν ψυχὴν ἐρυγεῖν. τὸ γὰρ 6
“ἐν ἀκεσώδυνοις πεσεῖται” περὶ ἐκεῖνον γεγράφθαι λέγοντες οἱ
περὶ ταῦτα ἐπισημμένοι ἀκεσώδυνα τὴν τῶν Μαγγάνων κατοί- C
κίαν ἐξηγοῦντό τε καὶ ὀνόμαζον διὰ τὸ ἱατρεῖον τὸ ἐν αὐτοῖς,
15 ὥς ἄκος ταῖς περιωδυνίαις περιποιούμενον. καὶ οὐδὲ τὸ καυ- 7
τηριάσαι τὸν βασιλέα γενέσθαι μάτην ἐλέγετο τοῖς περὶ ταῦτα
κομποῖς, ἀλλὰ κατὰ παλαιγενῆ καὶ τοῦτο πρόρρησιν τε καὶ

1 οὐ μετηνέχθη δ βασιλεὺς εἰς τὸ μέγα παλάτιον ἀκαθεῖ τὸν στόμαχον καυ-
θεῖς εἰς τὰ Μάγγανα μετήχθη C

2 ἐκομίσθη D 3 ante τῶν add. δ BDwp καθ' ἐκάστην om.
BD 4 δ'] δὲ p* 5 ἤλθον γνώμην C 9 μετακεκόμιστο ARp,
μετεκεκόμιστο Ew 11 ἐκείσε O ἐρυγεῖν RwpDi, ἐρυγὴν A
12 πεσεῖται R Glyc. p. 625, 1, om. exeunte versu A γέγραπται
D, ex γέγραπται corr. γεγράφθαι B 13 ἐπισημμένοι|...
τῶν μαγγάνων D 14 ὀνόμαζον w* p, ὠνήθησαν in lacuna post-
modo add. D ἱατρεῖον (sic) A 15 ὥς ταῖς D οὐδέ]
ἐπὶ δὲ in lacuna postmodo add. D 16 περὶ AR, om. w* p
17. p. 760, 1 πρόρρησιν (πρόρρησιν A) τε καὶ πρόγνωσιν AEwp, πρό-
γνωσιν τε (om. D) καὶ πρόρρησιν (προρρήσει D) O

28. Imperator morbo fatigatus in magnum palatium, quod
est ad Orientem, translatus est, ubi cotidianis medicorum con-
ventibus curabatur; quorum iudicia variarunt, donec tandem 2
communi consilio decreverunt stomacho imperatoris ferrum can- 3
dens imprimere. Quod cum factum esset, imperator, quia me- 4
dicis regiae aër ut australior parum temperatus videbatur, in 5
Mangana transfertur, sive id factum fortuito, sive fatis moribun-
dum hominem, ut ibi animam exhalaret, compellentibus. Nam 6
illud “in acesodynus cadet” qui talia admirantur de eo inter-
pretabantur; esse enim Mangana acesodynum ob medicam offi-
cinam, quae ibi erat, quod dolores ibi propulsarentur. Quin et 7
cauterium non temere regi adhibitum contendebant qui de istius-
modi studio sibi placent, sed id quoque factum ex vetere prae-

8 πρόγνωσιν. γεγράφθαι γάρ που περὶ αὐτοῦ τοῖς πονήσασι τὰς
 W III 244 περὶ τῶν βασιλέων αἰνιγματώδεις γραφὰς ὡς “ἀγκῆρι κανθῆεις
 πεσεῖται”, ἀγκῆρι λέγοντες τοὺς συγγραφεῖς ἐκείνους τὸ σιδή-
 ριον ἀπεικάζουσι, δι’ οὗ τὸν στόμαχον καυστηριάζεσθαι εἰδίσται,
 9 διὰ τὸ κεκάμφθαι πρὸς τὸ ἄκρον αὐτό. ἀλλ’ οὐθ’ ἡ καντηρία 5
 D οὔτε μὴν ἡ τοῦ ἀέρος ἐναλλαγή τῷ κάμνοντί τι ἐλυσαιέλησαν,
 10 ἡρέμα δὲ πρὸς τὸ τέλος ἐχώρει. οὔτε δὲ οἱ ἱατροὶ ἀπεγνωσθαι
 αὐτῷ τὸ βιώσιμον ἔλεγον· καὶ τινες μοναχοὶ προὔλεγον αὐτῷ
 μὴ ἄλλως ἐκλιπεῖν εἰ μὴ πρότερον πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἀφίκηται
 εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωηφόρου τάφου τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος 10
 ἡμῶν, ὅπου καὶ τὸ διάδημα αὐτὸν ἀποθέσθαι μέλλειν ἐχρη-
 11 σμολόγουν. καὶ οἱ μὲν ταῦτα αὐτῷ ἐπηγγέλλοντο, ὁ δὲ τοῖς
 λεγομένοις ἐπίστευεν· ὁ γὰρ ἡμῶν πρὸς βουλῆς, τοῦτο δρᾶδιον
 12 εἰς πίστιν καταγγελλόμενον. οὕτω δὲ κλεπτόμενος ἔλαθε τῷ
 τέλει προσεγγίσας τῆς βιοτῆς καὶ πρὸ τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀφ- 15
 P II 308 A ἵξεως ἀποθέμενος, ἀλλ’ οὐκ ἐκὼν, τὸ διάδημα, εἴη δ’ εἰπεῖν
 πρὸς τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐκδημήσας, τὴν τῶν πρωτοτόκων
 13 μητροπόλιν τῶν ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς. πεντεκαδεκάτην

1 γέγραπται BD που om. D 2. 3 ἀγκῆρι D 3 ἐκείνον | D
 4 καντηριάζεσθαι RDi, κανθηριάζεσθαι w^{*}p 5 κεκάμφθαι Ew, κέ-
 καφθαι p^{*} περὶ C αὐτό AR, ταῦτο B, αὐτὸν w^{*}p 6 τι
 om. BD 7 ὁ ἱατρός et οἱ ἱατροὶ per dittogr. E 9 πρὸς] εἰς D
 ἡμῶν E ἀφίκοιτο B, ἀφοίκοιτο D, v. ad XIV 10, 11 12 καὶ
 om. C αὐτῷ A (v. ad XVIII 27, 17), αὐτῷ R(wpDi)
 13 καὶ C, δ corr. Cw 14 δὲ] καὶ C 15 εἰς om. C, suppl. Cw
 16 οὐκ D 18 τὴν ἀπογεγραμμένην BD

8 dictione et praesentia. Nam alicubi scriptum esse ab iis, qui
 regum fata ambagibus involuta descripserunt, eum hamo ustum
 casurum, quod illi scriptores ferrum, quo stomachus uri solet,
 9 ob acumen inflexum hamo comparassent. Verum neque ustio
 neque loci mutatio quicquam aegroti profuit, paullatim ad finem
 10 vitae progredienti. Negabant tamen medici vitam eius esse de-
 ploratam; ac monachi quidam ei praedicebant non prius mori-
 turum, quam Hierosolyma ad sepulcrum vivificum domini et
 servatoris nostri adorandum perveniret, ubi eum vaticinabantur
 11 diadema esse depositurum. Quorum ille pollicitis credebatur; nam
 12 orationem, quae nobis placet, facile comprobare solemus. Ita
 per imposturam non animadvertit se vitae finem attigisse dia-
 demate, antequam Hierosolyma perveniret, quamquam non ultro,
 posito, etsi dici queat ad superna Hierosolyma profectus esse,
 13 primogenitorum metropolim, qui sunt in caelis inscripti. Igitur
 Augusti die XV. undecimae indictionis extremum spiritum duce-

μὲν ὁ Αὐγουστος ἤγε τῆς ἐνδεκάτης ἐπινεμήσεως καὶ τὰ τε-
 IV 256 λευταῖα ἔπνει ὁ Αὐγουστος, καὶ ὁ μὲν ἔκειτο ἀναφέρων τὸ 14
 ἄσθμα πυκνόν τι καὶ ἄδρανές, ἡ δέ γε βασίλισσα δλη τοῦ πά-
 θους ἦν καὶ συνῆκτο περὶ αὐτὴν τὰ θυγάτρια. ἦδη μὲν οὖν 15
 5 τῆς ἡμέρας παρεληλύθει τὸ πλεόν καὶ ὁ ἥλιος οὐχ ὑπὲρ κε-
 φαλῆς ἦν ἐστώς, οὐδ' οἶον εἰπεῖν κατὰ κάθετον, ἀλλ' ἐκλίνθη
 βραχὺ τι κατιῶν πρὸς δυσμᾶς, καὶ δηλοῦται τῷ τοῦ βασιλέως
 νύκτ' καὶ βασιλεῖ ἐκλείπειν ἄρτι τὸν πατέρα. ὁ δ' εἰσῆει τὸν 16
 οἶκον, ἐνθαπερ ὁ θνήσκων κατέκειτο, οὔτι τὸν ἀπιόντα θρη- B
 10 νήσων, τὸ δὲ πιστόν τοῦ θνήσκειν ἔκεινον τῇ ὄψει ληψόμενος.
 καὶ ἰδὼν αὐτίκα ἐξῆλθε καὶ ἀναβὰς τὸν ἔπιτον ἐξῆει τῶν Μαγ- 17
 γάνων σὺν τοῖς περὶ αὐτόν, ἐξιόντι δὲ πολλοὶ συννηχθήσαν.
 ἄρτι δ' ἐξελθόντι τὸν τῶν Μαγγάνων περίβολον προσυπαντιῶ- 18
 σιν οἱ Ἀβασγοί· οὗτοι δ' ἦσαν οἱ τῇ ἐξ Ἀβασγίας κομισθεῖση
 15 παιδί καὶ νυμφευομένη τῷ μείζονι τῶν νύκτων τοῦ Καίσαρος
 ἐκείθεν συναπεστάλησαν, καὶ ὑπηνηκότες ἐπηλάλαζάν τε καὶ
 προσεκύνησαν. τότε φασὶ τὴν βασιλίδα τῷ θνήσκοντι βασιλεῖ 19
 περιπαθῶς ἀπαγγεῖλαι τὴν τοῦ νύκτος ἀπέλευσιν, τὸν δὲ φθέγ-

2 οὗ τοῦ βασιλέως τὰ τελευταῖα πνέοντος ὁ νύκτος αὐτοῦ (om. C) ἐξῆλθε
 (ἐξελθὼν C) τῶν Μαγγάνων καὶ (om. C) ἀπῆει εἰς τὸ μέγα παλάτιον καὶ
 αὐτῷ πολλοὶ προσερχόμενοι (προσερχόμενοι πολλοὶ C) CE

1 post μὲν add. οὖν O 1. 2 ὁ Αὐγουστος—ὁ Αὐγουστος] v. ad
 XIII 2, 6 et 5, 29 1 ἐνακαιδεκάτης C, corr. Cw 3 ἄσθμα
 CDi, v. ad XVII 13, 23 et XVIII 7, 3 τι] τε D βασίλις O
 4 αὐτόν C 5 παρεληλύθε B 6 οὐδ' ex οὐχ corr. A ἐκινήθη
 BD 7 τοῦ om. BD 8 ἐκλείπειν Ewp 9 οὗτοι D, οὔτι ex
 οὔτοι corr. B 12 συναπλήχθησαν Bwp 13 προσυπαντιῶσιν w*
 invitis AR 14 οἱ] ἡ Ewp 15 νύκτων] παίδων O 16 ἀπαντη-
 κότες B ἐπηλάλαζάν RwpDi, ἐπηλάλαξαν A 18 νύκτος Ewp

bat Augustus. Qui cum crebrum infirmumque trahens anhelat- 14
 tum iaceret, regina maerore oppressa una cum filiabus aderat.
 Iam maiore diei parte exacta cum sol non supra caput staret 15
 nec, ut ita dicam, ad perpendiculum, sed nonnihil inclinatus ad
 occasum tenderet, regis filio ipsique regi significatur patrem
 agere animam. Ingressus igitur aedes, in quibus moribundus 16
 decumbebat, non ut decedentem deploraret, sed ut de eius morte
 certior fieret, eo viso statim exiit et equo conscenso cum suo 17
 comitatu et multis aliis Manganis excessit. Quo facto prope ipsa 18
 Mangana Abasgi, qui puellae ex Abasgia adductae et natu ma-
 ximo Caesaris filio nupturae adiuncti fuerant, obviam facti sub-
 lato clamore eum adorant. Tum dicunt reginam filii discessum 19

- ξασθαι μὲν πρὸς τοῦτο μηδέν, ἢ μὴ βουλόμενον ἢ μὴ δυνά-
 C μενον, διαῖραι δὲ τὰς χεῖρας ὑποῦ, οὐκ οἶδ' εἴθ' ὑπερευχόμενον
 20 τοῦ νιού εἴτε μὴν κατευχόμενον. ἑτεροὶ δὲ φασὶ μὴ τὰς χεῖ-
 ρας διαῖραι τὸν θνήσκοντα, μηδὲ γὰρ οἷον τ' εἶναι ἤδη ἐκλεί-
 ποντα, τῆς δὲ βασιλίδος πολλάκις ἀνακραγούσης ὥς "ἄπεισιν 5
 ὁ νιός σου ἐτι ζῶντά σε τὴν βασιλείαν ἀφαιρησόμενος", ἐκείνων
 ὑπομειδιᾶσαι βραχὺ τι καὶ ἀμυδρόν, ἢ τῶν λεγομένων κατα-
 γελῶντα, εἰ νομίζοιτο περὶ τῆς βασιλείας φροντίζειν ἐκπνέων
 ἤδη καὶ τῶν γεγρῶν ἀφιστάμενος, ἢ τὴν τῆς ψυχῆς ἐπὶ ταῷ
 21 πραττομένῳ διάθεσιν ὑπεμφαίνοντα. ἔλέγετο γάρ τοι καὶ παρ' 10
 ἄλλων καὶ παρ' ἐκείνου τοῦ πορφυρογενοῦς αὐτοκράτορος μὴ D IV 25
 γνώμης ἄτερ πατρικῆς θέσθαι τὴν εἰς τὰ βασίλεια πάροδον,
 D ἀλλὰ παρ' ἐκείνου ἐπιτετραφῆναι οἱ τὴν ἔξοδον καὶ σύνθημα
 ταύτης ἐκ τοῦ πατρὸς λαβεῖν τὸν ἐκείνου δακτύλιον· ταῦτα δὲ
 μὴ παρούσης γενέσθαι τῆς βασιλίδος καὶ ἀγνούσης ὅτι γε- 15
 γόνασιν.
- 22 'Ο μὲν οὖν ἀπῆει· τῆς φήμης δὲ κηρυξάσης ταχὺ τὸ πρα-
 χθέν, τῷ βασιλεῖ τούτῳ καὶ τὸ συγγενὲς προσήει καὶ τῶν στρα-
 W III 245 τωτικῶν ἀρχόντων πολλοὶ καὶ τῶν τῆς συγκλήτου βουλῆς.

2. 4 διαῖραι O^sEwpDi, διάραι A 2 εἴθ' RwpDi, om. A 3 μὴ
 ARwp, μὴ δὲ BD 4 εἶναι ol omissio ἤδη C 5 ἀνακραγούσης
 BD 6 σου om. C ζῶντος B, ζῶντα Bw(?) 7 ὑπομειδιᾶσαι Owp, ἀπομειδιᾶσαι E 8 εἴ] καὶ D ante τῆς
 add. τούτου D post φροντίζειν add. καὶ D 9 νεκρῶν w^{*p}
 invitis AR, v. ad XVIII 24, 13 μεθιστάμενος Rwp, μεθιστα-
 μένων D, v. ad XIV 3, 5 ἢ om. BD ἐπὶ] μὲν D 10 ὑπε-
 φαίνοντα D γάρ] μὲν BD παρὰ B 11 ἄλλου D τοῦ
 om. D 12 ἄτερ D τὴν] τὸν D 15 τῆς] τὴν D 17 τὸ
 πραχθέν ταχὺ κηρυξάσης O

- morienti regi dolenter narrasse, neque vero eum quicquam re-
 spondisse, seu non vellet, seu non posset, sed manus sustulisse,
 20 haud scio bene an male precantem filio. Alii manus eum su-
 stulisse negant, neque enim id facere potuisset morientem, sed
 regina saepe vociferante: "Abiit filius tuus iam viventi tibi re-
 gnum erepturus", illum parum obscureque risisse, sive eam ora-
 tionem deridentem, si putaretur tum de regno sollicitus esse ex-
 spirans terrenaque iam relicturus, sive quid de illo facto sentiret
 21 indicantem. Nam et ab aliis et ab ipso illo porphyrogenito im-
 peratore narrabatur is non sine patris consilio regiam ingressus
 esse, sed exitus ab illo ei fuisse concessus, cuius rei tesseram
 patris annulum accepisset; eaque facta esse dicebantur absente
 regina et ignorante.
- 22 Cum igitur abiret, fama quid actum esset celeriter divul-

Τῷ δ' ἦν ἡ δρμὴ πρὸς τὸ μέγα ἀνάκτορον· ἀπιόντι δὲ 29
 ἀγγέλλεται ὡς οἱ Βάραγγοι τὴν ἐν τοῖς ἐξκουβίτοις διελιφότες
 ὁδόν, ἔνθαπερ τούτοις καὶ ἡ κατοίκησις, ἀπελθεῖν δι' ἐκείνης
 οὐ παραχωροῦσί τι· οὐδὲ μὴν πλησιάσαι τοῖς βασιλείοις. τοῦτο 2 P II 309 A
 5 εἰς ἀγωνίαν τὸν βασιλέα ἐνέβαλε· καὶ στέλλει πρὸς ἐκείνους
 τινὰ ἐρωτῶντα τί τὸ σφίσι βουλόμενον. στέλλει δὲ καὶ πρὸς 3
 τὴν ἐκκλησίαν, τεθνάναι λέγων τὸν αὐτοκράτορα καὶ ζητῶν
 αὐτὸς εὐφημηθῆναι ὡς αὐτοκράτωρ. καὶ τοῦτο μὲν ἦνυστό 4
 καὶ αὐτοκράτορα αὐτὸν ὁ κληρὸς τῆς ἐκκλησίας γνώμη καὶ τοῦ
 10 ἀρχιεπίσκοπος ἀνηγόρευσεν. ὁ δὲ πρὸς τοὺς Βαράγγους ἐσταλ- 5
 μένος ἡρώτα ἐκείνους ὅτου χάριν κωλύουσι τῷ βασιλεῖ τὴν
 εἰς τὰ βασιλεία πάροδον. οἱ δὲ μήποτε παραχωρῆσαι τῶν βα- 6
 σιλείων ἐτέρῳ, ζῶντος τοῦ αὐτοκράτορος, ἔρασαν. ἐκεῖνος δὲ
 τεθνηκέναι διεβεβαιοῦτο τὸν αὐτοκράτορα. καὶ οἱ Βάραγγοι 7
 15 ὄρκῳ τοῦτον πληροφορῆσαι αὐτοὺς ἀπήτησαν. καὶ ὃς ὤμοσεν 8
 ἡ μὴν τεθνάναι τὸν βασιλέα, κάκεῖνοι ἐνέδοσαν καὶ τῆς παρ- B

1 οὐκ εἶπον οἱ Βάραγγοι εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὸ παλάτιον καὶ ὁπῶς αὐτῷ
 παρεχώρησαν, καὶ ὅτι παρὰ τῆς ἐκκλησίας αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη C
 Sequens argumentum cod. C prorsus evanuit.

2 εἰληφότες C 6 In B dimidia fol. 477 pars inferior, cum
 casu quodam membrana abscissa esset, est suppleta; duas
 manus recentiores in hac particula distinxit Meklerus, unam
 quae exstat a p. 763, 14 τεθνηκέναι usque ad p. 764, 12 ὁμοιον et
 a p. 765, 11 -φορος usque ad p. 767, 1 ἦν, alteram quae fol. 477 r
 pauca in rasura supplevit paullo recentiore. Has manus se-
 cundum eundem Meklerum littera b significo. 7. 16 τεθνάναι
 Ewp 8 αὐτὸν BD εὐφημηθῆναι w*p αὐτοκράτορα BD
 9 αὐτοκράτωρ E αὐτὸν ex αὐτός corr. E, αὐτὴν b 10 ἐσταλ-
 μένους bwp 11 κωλύουσ (sic) b 12 βασιλείῳ b παρα-
 χωρῆσαι w*p 14 διεβεβαιοῦτο τεθνηκέναι b 15 τοῦτο CDwpDi,
 τοῦτω b 16 ἡ μὴν ARwp, ἡμεν b, corr. Di καὶ ἀκεῖνοι b
 ἐνέδωσαν w*p

gante, ad hunc regem et cognati et ex tribunis militum et ex
 senatu multi se contulerunt.

29. Ceterum ad magnam regiam properanti nuntiantur
 Varangi stationis excubitorum, ubi iidem habitabant, via occu-
 pata neminem illuc transire pati aut accedere ad regiam. Quo 2
 nuntio rex perturbatus quendam ad illos mittit percontatum, quid
 sibi vellent. Mittit ad ecclesiam quoque qui diceret imperatorem 3
 esse mortuum seque celebrari velle ut imperatorem. Ac id qui- 4
 dem a clero et summo pastore factum est. Qui vero ad Varangos 5
 missus erat cum interrogasset, qua de causa regiae aditu regem
 prohiberent, illi responderunt se vivo imperatore neminem pas- 6
 suros esse ingredi. Illo vero affirmante iam esse mortuum im- 7. 8

- 9 ὁδὸν τῷ βασιλεῖ παρεχώρησαν. ὁ δὲ ἀπῆει πρὸς τὰ βασίλεια
καὶ τούτων ἐντὸς γεγονώς, πῶς ἂν χρήσαιο τῇ μητρὶ καὶ
τοῖς ὁμογνίοις καὶ τῷ τῶν κηδεστῶν ἐνὶ τῷ Βρυεννίῳ μετὰ D IV 25
10 τῶν περὶ αὐτὸν ἐβουλεύετο. ἔτι γὰρ ἐδεδοίκει τούτους καὶ οἱ
ἦσαν ἐν ὑποψίαις ἐλπίζοντι νεωτερίσειν ἰσως αὐτούς. 5
11 Ὁ δὲ τούτου πατὴρ παρ' ὅλην μὲν τὴν ἡμέραν ἐμπνέων
ἦν καὶ δυσθανατῶν, περὶ δὲ τὴν ἐσπέραν ἐξέλειπε, ζήσας μὲν
ἔτη ἐβδομήκοντά που τὰ πάντα ἢ δι' ἐγγυτάτω, βασιλεύσας
δ' ἐκ τούτων ἐνιαυτοὺς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα ἐπὶ μηνὶ τέσσαρα
6626 a. M. | 1118 p. Ch. n. 12 καὶ ἡμέραις τισίν. ἔθανε δὲ κατὰ τὸ ἐξακισχίλιστον ἐξακο- 10
σιοστὸν εἰκοστὸν ἔκτον ἔτος, τὴν μὲν βασιλείαν διηνυκῶς εὐτυ-
13 χῶς, τὸ δὲ γε τέλος οὐχ ὁμοιον ἐσχηκώς. καταλείπειτο γὰρ
C πρὸς τῶν θεραπόντων σχεδὸν ἀπάντων, ὥς μὴδ' εἶναι τάχα
τινὰς τοὺς τὸν ἐκείνου νεκρὸν τοῖς λοιποῖς λουτροῖς ἀπορρύ-
ποντας, καὶ οὔτε κόσμος βασίλειος προσῆν τοῖς περὶ αὐτόν, ἔν' 15
αὐτῷ τὸ σῶμα κοσμηθῇ βασιλικῶς, οὔτε μὴν ἐκφορᾶς ἔνχε
βασιλεῖ καταλλήλου, καὶ ταῦτα οὐκ ἄλλοτριον, ἀλλ' υἱέος δια-
6 τελευτῇ τοῦ βασιλέως κυροῦ (om. E, v. argum. ad XVIII 16, 31)
Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ AE

3 βρυεννίῳ R(wpDi), βρυεννίῳ b, βρυενίῳ AC 5 ἦσαν] ἡ γὰρ b
7 δυσθανατῶν C 8 ἔτη τὰ πάντα ἐβδομήκοντα omisso που bCD Wo lat.
9 d' om. b καὶ] πρὸς bCD τέσσαρα DE, τέταρα b
10 ἐξακισχίλιστον] 5 D 11 εἰκοστὸν om. D 12 καταλείπειτο C
13 ὑπὸ BD 14 ἀπορρύποντας Ewp 15 προσῆν] προσεχέει
punctis notat D 16 αὐτοῦ BD ἐκφορᾶς D 17 κατα-
λλήλους | D 17 p. 765, 1 υἱέως Ewp 17 δεξαμένον Ewp, δια-
δεξιμένου D

- peratorem, Varangi, iureiurando sancita eius rei fide, regi regiam
9 ingredi concesserunt. Quo cum ille pervenisset eamque intrasset,
quomodo tractanda esset mater et fratres et sorores et Caesar
10 Bryennius, cum suis deliberabat; illos enim tum metuebat su-
spectosque habebat, ne res novas molirentur.
11 At eius pater totum per diem spirabat difficulterque morie-
batur, sub vespere demum exstinctus; vixit autem annos LXX
fere aut circiter, regnavit XXXVII et menses quattuor et dies ali-
12 quot. Obiit anno mundi sexies millesimo sescentesimo vicesimo
sexto, regno feliciter administrato, vitae exitum non aequo pro-
13 sperum sortitus. A ministris enim fere omnibus est desertus, ut
prope nulli essent, qui eius corpus postremis lavacris purgarent,
neque ornatus regius praesto iis esset, quo corpus eius pro di-
gnitate regia ornaretur; neque funus ei factum est regi conve-
niens, idque non alieno, sed filio regni successore et eo filio,

δεξαμένον τὴν βασιλείαν αὐτῷ, καὶ νίεος, δν ἐκεῖνος τῆς βασιλείας ἡξίωσεν. οὕτως οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων μόνιμον οὐδὲ 14
πάγιον οὐδὲ πιστόν τε καὶ βέβαιον, ἀλλ' ἄπιστα πάντα καὶ κύ-
βον μᾶλλον ῥᾶον μετατιθέμενα καὶ μεταρριπτούμενα.

- 5 Ἦν δ' ὁ ἀνὴρ, ἵνα καὶ τὸν τρόπον ἐκείνου δῆλον θείημεν 15
τοῖς μετέπειτα καὶ τὸ ἦθος τοῖς ὁψιγόνους χαρακτηρίσασιν, D
οὐθ' ὑπεροπτικός τε καὶ ἀλαζών οὔτε μὴν δξὺς εἰς θυμόν,
ἀλλ' οὐδὲ χρημάτων ἥτιων οὐδ' ἄγαν ἐρασιχρήματος, ὥστε
βούλεσθαι καταχωννύειν αὐτὰ καὶ ταμεύειν, ἔν' εἰεν αὐτῷ θη-
10 σαυροὶ κεκρυμμένοι καὶ ὑπόγαια χρήματα, ὅθεν οὐδὲ θανόντος
πλείστα παρὰ τοῖς ταμείοις εὐρέθησαν, πρὸς ἔλεον εὐκατάφορος, 16
πρὸς κόλασιν οὐκ ὀξύρροπος, μέτριος τὸ ἦθος, εὐπρόσιτος,
D IV 259 πρὸς τὴν δαίταν οὐκ ἀκόλαστος, οὐκ οἶνον ἡτιώμενος, τοῖς
ἐναρέτως βιοῦσι προσέχων καὶ ἀπονέμων τιμὴν, λόγους οὐχ
15 ὥς ἔδει τιμῶν, τέως δέ γε τιμῶν, ἐπαικῆς τε καὶ τοῖς περὶ P II 310 A
αὐτὸν οὐ σοβαρῶς προσφερόμενος, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἴσου σχεδὸν
ὀμλῶν τε καὶ χαριεντιζόμενος. ὅθεν κἀκεῖνοις θαρρεῖν ἐπήγει 17
καὶ οὐ μετὰ δέους αὐτῷ παρεστάναι, καὶ μᾶλλον ὅτ' ἀπήγει ἢ

5 οὗτος ἦν τὸ ἦθος καὶ τὸν τρόπον (τοὺς τρόπους καὶ τὸ ἦθος C) δ Κομνη-
νός Ἀλέξιος (ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος C) CE

1 αὐτοῦ BD νίεος punctis notat D δν RwpDi, ὦν A
1 τῆς βασιλείας—4 ῥᾶον om. E 3 ὥπιστα πάλῃ (punctis no-
tatum) καὶ D 4 ῥᾶον om. BD μετατιθέμενων D 5 δηλο-
θεῖημεν BD 6 χαρακτηρίσωμεν Rwp, χαρακτηρίζων D 7 τοῦθ'
D τε] τις BD 8 χρήματος B 9 βούλεσθαι] δύνασθαι C
θησαυρός D 10 κεκρυμμένοι RbwpDi, καὶ κρυμμένοι A
13 περὶ RbwpDi δαίταν b 14 βιοῦς b 17 τε] τι D
18 παρεστάναι Ewp ὅτ' ἀπήγει A, ὅτ' ἀπὴν RbwpDi, ὅτι ἀπὴν D

quem ipse regno ornat. Sic rerum humanarum nihil stabile 14
et firmum est, nihil fidum et certum, sed infida omnia et tessera
multo mutabilia.

Erat autem ille vir, ut et mores eius expressos ad posteri- 15
tatis memoriam propagemus, neque ferox et arrogans, neque
iracundus, neque avarus et pecuniae nimis cupidus, ut eam con-
fiaret atque thesauros reconditos et subterraneas opes reconderet,
unde neque post eius obitum in aerario magna pecunia est re-
perta, ad misericordiam propensus, ad sumendas poenas tardus, 16
morbis moderatis, accessu facilis, in victu non intemperans,
non vino deditus, hominibus virtute praeditis auscultare et ho-
norem habere solitus, eruditionem non ut conveniebat, sed utcu-
que colebat, commodus, non insolens in eos quibuscum vivebat,
comis et iucundus, quasi cum aequalibus viveret. Unde illi se- 17

18 βασίλισσα· ὑπεστέλλοντο γὰρ ἐκείνης παρούσης ἀρχικόν τε καὶ ἐμβριθὲς ἐνδεικνυμένης ἰδίωμα καὶ τοῖς ἀτακτοῦσιν ἐπιτιμώσης σφοδρότερον.

- 19 Ὁ μὲν οὖν τοιοῦτος ἦν, ταῦτα δὲ καλὰ μὲν καὶ πῶς γὰρ
W III 246 οὐ; ἰδιώτῃ δ' ἀποχρῶντα πρὸς ἔπαινον, οὐ μὴν γε καὶ βασι- 5
20 λέα δεικνύντα τὰ πάντα χρηστόν. οὐ γὰρ αἱ αὐταὶ βασιλέως
καὶ ἰδιώτου γένοιτο· ἂν ἀρεταί· ἰδιώτῃ μὲν γὰρ ἀπόχρη καὶ
B μέτριον ἦθος καὶ ἐπιείκεια καὶ τὸ πρὸς θυμὸν οὐκ εὐκίνητον
21 καὶ τὸ σῶφρον τὸ πρὸς τὴν δίαιταν. βασιλεῖ δὲ πρὸς τούτοις
καὶ ἡ τῆς δικαιοσύνης φροντίς καὶ ἡ τῶν ὑπηκόων προμήθεια 10
22 καὶ ἡ τῶν παλαιῶν ἡθῶν τοῦ πολιτεύματος τήρησις. τῷ δὲ
μέλημα μᾶλλον ἢ τῶν ἀρχαίων ἐθῶν γέγονε τῆς πολιτείας ἀλ-
λοιώσις, καὶ τὸ μεταλλάξαι ταῦτα ἔργον ἦν αὐτῷ σπουδαιότα-
τον, καὶ τοῖς πράγμασιν οὐχ ὥς κοινοῖς οὐδ' ὥς δημοσίοις
ἐκέχρητο καὶ ἑαυτὸν οὐκ οἰκονόμον ἡγήτο τούτων, ἀλλὰ δε- 15
σπότην, καὶ οἶκον οἰκεῖον ἐνόμιζε καὶ ὠνόμαζε τὰ βασίλεια.
C 23 καὶ τοὺς τῆς συγκλήτου βουλῆς οὐτε τιμῆς ἥς ἐχοῖν ἡξίου
οὐτε πρόνοιαν αὐτῶν εἰτίθετο κατὰ τὸ ἀνάλογον, μᾶλλον μὲν-
24 τοι καὶ ἔσπευσεν ταπεινῶσαι τούτους. ἀλλ' οὐδ' ἐν ἅπασιν τὴν

1 Ἐπιστέλλοντο r* 2 ἐμβριθὲς b ἐνδεικνυμένης Rh^swpDi, ἐν-
δεικνύμενος A 3 σφοδρότερον (sic) b 4 καὶ om. bD 5 οὐ] οὐκ b
6 γὰρ om. b αἱ αὐταὶ] εἵναι b post αὐταὶ add. καὶ Ewp
11 ἐθῶν R^swpDi 11. 12 δὲ μᾶλλον E 12 θέλημα
D 13 μετατάξαι Ewp 14 οὐχ] οὐδ' Ewp οὐδ'] οὐχ D
15 οὐκ (om. bD) οἰκονόμον AR, οὐ κοινὸν μόνον E, οὐκ οἰκονόμον
μόνον w^sp 16 ὠνόμασε bp 17 τοὺς] τὸν E 18 ἐπετίθετο D
19 καὶ om. bD ταπεινῶσαι om. C, suppl. C_w πᾶσι CD, πᾶσι b

curis erant animis neque metu attoniti astabant, praesertim si
18 abierat regina, quae aliquid imperiosi et severi prae se ferebat
et modestiae oblitos acrius increpabat.

- 19 Ac pulchra quidem ista sunt (quis enim neget?) quaeque
privati hominis laudes absolvant, non tamen eiusmodi, quae re-
20 gem omnino bonum demonstrent. Neque enim eadem sunt regis
et privati hominis virtutes; nam huic satis est moderatio, aequitas,
21 placabilitas, in omni cultu ac victu modus. Regi vero praeter
haec et iustitia est colenda et ratio civium habenda et vetera
22 civitatis instituta sunt tuenda. Ille vero magis in eo elaboravit
summo adhibito studio, ut veteres civitatis mores immutaret et
abrogaret, et res non ut communes et publicas tractabat neque
se illarum administratorem, sed dominum censebat ac regiam
23 suas aedes et putabat et appellabat. Patres conscriptos neque
iusto prosequeretur honore neque eam illorum habebat rationem,
quam recta ratio postulabat, sed potius deprimere illos studuit.
24 Neque iustitiae leges omnino observabat, cuius est id cuique

τῆς δικαιοσύνης ἦν τηρῶν ἀρετὴν· ταύτης γὰρ ἴδιον τὸ τοῦ
κατ' ἀξίαν ἐκάστω διανεμητικόν· ὁ δὲ τοῖς μὲν συγγενέσι καὶ
D IV 260 τῶν θεραπεύοντων τισὶν ἀμάξαις δλαις παρεῖχε τὰ δημόσια χρή-
ματα καὶ χορηγίας ἐκείνοις ἀδράς ἐτησίους ἀπένειμεν, ὥς καὶ
5 πλοῦτον περιβαλέσθαι βαθὺν καὶ ὑπηρεσίαν ἑαυτοῖς ἀποτάξαι
οὐκ ἰδιώταις, ἀλλὰ βασιλεῦσι κατάλληλον, καὶ οἴκους προσκτή-
σασθαι, μεγέθει μὲν πόλεσιν ἰσοκράτους, πολυτελείᾳ δὲ βασιλείων
ἀπεισοκράτους οὐδέν· τοῖς δὲ λοιποῖς τῶν εὖ γεγονότων οὐχ ὁμοίαν 25 D
ἐνεδείκνυτο τὴν προαίρεσιν, ἵνα μὴ τι ἕτερον φαῦλον ἐρῶ, φει-
10 δόμενος τοῦ ἀνδρός. βασιλέα μὲν οὖν, ὅσον τὸ ἀκριβὲς ἀπαι- 26
τεῖ, οὐκ ἔωσι τὰ εἰρημένα ἐκείνῳ νομίζεσθαι· ἀλλ' οὐδὲ μέντοι
φαῦλον εἴποι τις τὸν Κομνηνὸν αὐτοκράτορα. εἰ δὲ τὴν ἄγαν 27
ἀκριβείαν ζητοῖ τις ἐν τοῖς αὐτοκράτορσιν, οὐκ οἶμαι τίνα τῶν
ἀνέκαθεν τῆς Ῥωμαίων ἐπιβεβηκότων ἡγεμονίας ἐν πᾶσιν εὐδο-
15 κιμηκότα κριθῆσθαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ πλεονάζοντος ἐν τοῖς ἡθεσι
σφῶν καὶ ταῖς πράξεσιν ἐκάστω ἡ πολιτεία κεχαρακτήριστα.
ἀνέγκλητος γὰρ οὐδεὶς ἂν ποτε δόξαι οὐδ' ἀμυγῆς τῆς χείρονος 28 P II 311 A
ἔξεως· θειοτέρας γὰρ τοῦτο μοίρας, ἀλλ' οὐκ ἀνθρωπίνης εἴη
ἂν ποτε φύσεως.

1 ἦν om. C ἴδιον RwpDi, ἴδιοι A τοῦ] οὐ | C Wolfi manu
notatum 2 ἐκάστω BD 3 θεραπεύοντων] ἀρχόντων C ἀμά-
ξαις OwpDi, ἀμάξαις AE 4 ἀδράς ARwp, ἀδράς Di ἐτησίας
BCEwp ἀπένειμε EwpDi, v. ad XIII 1, 5 8 ὁμοίους E
11 δι' ἐκείνῳ E 13 ἄγαν BD 14 ante Ῥωμαίων add. τῶν O
ἐπιβεβηκότων RwpDi, ἐπιβεβηκότα A 15 πλεονάζοντος p*
16 ἐκάστω BD 17 δόξη ARwp, corr. Di ἀμυγῆς RwpDi,
ἀμυγῆς (sic) A

tribuere, quo est dignus; ille vero cognatis et ministris quibus-
dam tota plaustra publicae pecuniae praebebat et annuos sumptus
largissimos suppeditavit, ut et magnis opibus abundarent et com-
mitatum alerent non privatis hominibus sed regibus conve-
nientem et aedes compararent ut magnitudine urbibus pares, ita
magnificentia regis palatiis hand impares. Erga reliquam vero 25
nobilitatem non perinde benignum se praebebat, ne quid aliud
de viro dicam, cuius honori consultum volo. Quae res Comne- 26
num regem perfectum iudicari non sinunt; neque tamen malum
imperatorem Comnenum quisquam dixerit. Nam qui severius in 27
imperatores inquisiverit, equidem non arbitror ullum regem Ro-
manorum principatu antiquitus potitum inventurum esse, in quo
nihil ad consummatam laudem desideretur; quo fit, ut cuiusquam
gubernatio ex morum et rerum eius maiore parte iudicetur.
Sine crimine certe quidem et deteriorum affectionum prorsus 28
expers nemo invenietur; id enim divinae felicitatis fuerit neque
unquam in humanam naturam ceciderit.

29 Ἐνταῦθά μοι τὸ πέρας ἦτω τῆς συγγραφῆς καὶ ὁ δρόμος
 στήτω τῆς ἱστορίας, ὅς μοι πρὸς μακρὸν ἐκμεμήκισται· δοῦναι
 γὰρ γραφῇ καὶ τὰ λείποντα οὐ μοι λυσιτελεῖς οὐδ' εὐκαιρον
 30 κέκερται. εἰ μὲν οὖν ὀνήσιμόν τισι δόξει τὸ πόνημα, τῷ θεῷ
 χάρις, ὥπερ ἅπαν κατορθοῦνται καλόν· εἰ δὲ ἀσυντελέες, εἴη 5
 ὢν ἡμέτερον τὸ αἰτίημα καὶ ἐπιστρεφείτω πρὸς με τὸν τεκόντα
 τὸ ἀποκνήμα, ἐσόμενόν μοι μνήμης ἐμπτύρευμα.

3 post γραφῇ add. *νυνὶ* Rwp, post λείποντα add. *νῦν* C 4 οὐ
 om. B νοήσιμον E τισι] *τι* BD 5 δι' οὐπερ Rwp ἅπαν]
 ἂν D δ' Rwp 6 ἐπανάτω Rwp 7 In fine subscripta
 habet haec: ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρ-
 τωλοῦ | τάχα καὶ μοναχοῦ μωκίου τοῦ ταράνη : ~ + μηνὶ ἀπριλίῳ
 πεντεκαδεκάτῃ, ἡμέρα ζ', ἰνδ. ᾱ, ἔτους ςψςζ' : ~ | δόξα σοι ἀγία τριάς
 πάντων ἔνεκα : ~ A, ἐγράφει καὶ τοῦτο χειροὶ μεμολυσμέναις ἐκ πολ-
 λῶν ἁμαρτιῶν τοῦ (nomen evanuit; exstant autem vestigia lit-
 terarum *ιω. α*) B, καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐμμανουήλος ὁμβαιβενίς ὁ
 ἐκ μονεμβασίας ἐξέγραψε, μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος D,
 *ἐρμ' ἤλειπεν ὧδε δευτεράτῃ πικτὺς ζωναρά : ***ὁξαν τοῦ παμμέδον-
 τος | νίει νέμω : + E

29 Hic scribendi finem faciam et historiae cursum inhibebo
 longe progressum; nam ea mandare litteris quae restant neque
 30 utile neque tempestivum iudicavi. Quod opus si cui videbitur
 utile, gratia sit deo, a quo bona omnia conficiuntur; sin super-
 vacaneum, nostra culpa illa fuerit et ad me auctorem redeat
 fetus, cuius memoriam excitare queat.

INDEX ANNOTATIONUM VOLUMINIS TERTII.

I.

- ἀβελτηρία*, non *ἀβελτερία* 99, 9. v. Agath. p. 409 et Hasium ad Leon. Diac. p. 409.
ἀγαθός κρείσσον ἐστί c. inf. fut. et aor. 8, 6, 7. v. Futuri infinitivus.
ἀγγέλλω ἡγγέλην 679, 7.
ἀγυά scriptura librorum 80, 2. 124, 13, sed v. 729, 12.
ἀδελφιδός et *ἀδελφιδούς* 664, 7.
ἀένναος, non *ἀένσος* 273, 12.
-άζω inf. aor. *-ᾶσαι* in A comparet 40, 19. v. sub *-ίζω*.
ἀθρόον de improvise 406, 2.
αἴρω aor., perf., plusquamperf. in codicibus comparent cum iota subscripto 27, 17. 387, 5. 442, 13; 29, 1; 16, 14.
ἀκόλαστος πρὸς τι 765, 13.
ἀκούω ἡκηκόεσαν 664, 2.
ἀλεκτρομαντεία, non *ἀλεκτρομαντία* 81, 4. v. *-εἶα*.
ἄλλος ἅλλα 395, 18. *ἄλλα* 614, 3.
ἄλουργς, *-ίδος*, non *ἄλουργς*, *-ίδος* (*-ίδος*) 122, 6.
ἀμερμονμνῆς, *ῆ* 348, 2. 362, 16. 377, 9. 378, 1 cet.
ἄν c. ind. imperf. in enuntiativis iterativis, quae ad rem praeteritam pertinent 249, 13; c. ind. perf. 142, 1; c. ind. fut. 207, 15 (v. Agath. p. 410, Procop. III p. 582); c. inf. fut. 601, 2.
ἀναθαρεστέ 414, 14. v. *θάρος*.
ἀναίδη, non *ἀνέδη* 70, 14.
ἀνακαλόμεαι c. gen. sine praep. *ἐκ* 73, 11. v. Genetivus.
ἀναφορά, v. repetitio.
ἀνεγδοικαστῶς in A pro *ἐνδοικαστῶς* 602, 11.
ἀνολίγνυμι ἡνέφξαν 529, 4.

Zonaras Epitomae III.

- ἀνταποστέλλω*, non *ἀντεπιστέλλω* 48, 12.
ἀντικαθίστημι ἀντικατέστησεν, non *ἀντεκατέστησεν* 670, 6.
ἀντικρύ 716, 18.
ἀντικρύς 569, 1; *ἀντικρύς* 485, 8. 628, 14. 714, 15.
ἀντιστάτης τ. *ἀντιστάτας* αὐτῷ 889, 2.
ἄξιόω c. inf. fut. 338, 9. v. Futuri infinitivus.
ἀπαγγέλλω ἀπηγγέλη 756, 3.
ἀπαλλάττω (vel *μεταλλάττω*) *τὴν ζωὴν* 134, 2.
ἀποκαθίστημι ἀποκατέστησεν, non *ἀπεκατέστησεν* 674, 12.
ἀριθμῶ c. dat. 593, 8.
ἀριθμός, v. *τριβοῦνος ἀριθμοῦ*.
ἄσθμα, non *ἄσθμα* 761, 3.
ἀτίθασσος, non *ἀτίθασος* 710, 18.
ὁ αὐτός, ante vocales adhibet Zonaras *ταυτόν*, ante consonantes *ταυτόν* et *ταυτό* 67, 8.
ἀφίσταμαι (vel *μεθίσταμαι*) *τῶν γειτρῶν* 134, 2.
βούλευμα τὸ β. εἰς *ἔργον* *ἄγειν* 404, 8. εἰς *ἔργον* τὸ β. *ἀποτελεῖν* 687, 9. v. ad 661, 2 et cf. *βούλημα*.
βουλεύομαι ἐβουλεύθησαν 224, 13.
βούλημα τὸ β. εἰς *ἔργον* *ἐκβῆναι* 282, 2. v. ad 661, 2 et cf. *βούλευμα*.
βούλομαι ἡβουλόμην 55, 3. 397, 16. 575, 9 cet. *ἐβουλόμην* 568, 6. 591, 17. 645, 12 cet., c. inf. fut. 699, 17. v. Futuri infinitivus.
βουλυτός περὶ βουλυτόν 639, 9.
γεννάω formae nonnullae in libris perperam mutantur cum formis vocabuli *γίνεσθαι* 1, 4.

γῆρας dat. γῆρει 647, 15 et γῆρα 757, 17.

γηρωκομεῖον, non γηροκομεῖον 306, 16.

γίνομαι formae nonnullae in libris perperam mutuuntur cum formis vocabuli γενῶν 1, 4; de usu aoristi 438, 13.

γλώσσα et γλῶττα, v. -σσ.

γυναικωνῖτις ex testimonio cod. B 735, 15 ubique restitutum est.

δέ omittitur post εἴτα antecedente μέν 108, 10.

δέομαι c. dat. 386, 4 forte tenendum, v. M. Diaconi vit. ed. soc. phil. Bonn. sodal. p. 27, 11.

διά τε γῆς καὶ θαλάσσης 246, 12.

διάκειμαι περί τινα 465, 1. 581, 17.

διαλέπω διέλιπον c. part. praes. 223, 3.

διαφέρω τινί obnoxius sum alci 431, 14. 15.

διέξειμι διεξίτω 97, 16. διεξίτω 508, 12. 571, 9.

δικτάτωρ -ορος 542, 8.

διώκω c. gen. sine praep. ἐκ 381, 9. v. Genetivus.

δορυάλωτος, non δοριάλωτος 39, 10.

δράμα codicum scriptura 44, 6. 592, 7. 610, 2. 742, 4.

δύναμαι ἡδυνάμην 152, 8.

δώδεκα 572, 4. 659, 17. δυοκαίδεκα 161, 1. 558, 6.

εἰ c. coni. 175, 14, c. coni. et optat. ibid.

-εία non -λα: ἀλεκτρομαντεία 81, 4. νεκρομαντεία 264, 17. ἑταιρεία 459, 13. δημορεία 568, 6. προσεδρεία 420, 4.

εἰμί ἐσται et ἔσται 273, 16. 496, 8. κρείσσον ἐσσι c. inf. fut. 8, 7. v. Futuri infinitivus.

εἰς et ἐς 184, 12; in uno enuntiato εἰς et ἐς consilio adhibentur: ibid. et 641, 18.

εἰσφέρω εἰσήνεκτο 377, 4.

ἐκβάλλομαι c. gen. sine praep. ἐκ 97, 2. 451, 3. v. Genetivus.

ἐκείνου, ἐκείνης, ἐκείνων modo attributive, modo praedica-tive ponuntur 553, 15.

ἐμβαλὼν c. acc. 675 7.

ἐνενήκοντα 308, 1.

ἐνθα 78, 9.

ἐννακόσιοι duobus v 219, 10.

ἐννατος duobus v 259, 4.

ἐνυπογράφως 726, 10.

ἐξεκκώφειν 332, 7. 701, 14.

ἐξεκκύνω c. gen. sine praep. ἐκ 242, 16. v. Genetivus.

ἐξορύττω ἐξωρῶνκτο 298, 10. 706, 8.

ἐξ καὶ δέκα 121, 1. ἐξκαίδεκα 233, 6. 485, 13. δέκα καὶ ἐξ 167, 16.

ἐξυπανίσταμαι, non ὑπεξανίσταμαι 433, 8. 625, 3.

ἐπαναφορά, v. repetitio.

ἐπί c. dat. de tempore 179, 14. 571, 18. ἐπὶ μακρόν, v. μακρός.

ἐπιβαλὼν τινί 730, 13. v. Niceph. Cpol. ed. de Boor ind. s. v.

ἐπιπλήττω c. acc. 74, 14.

ἐπιτοξάζομαι c. acc. 629, 8.

ἐπιφέρω ἐπήνεκτο et ἐπενήνεκτο 377, 4.

ἐργον τοῦργον 250, 14.

ἐρομαι ἐρεσθαι, non ἐρέσθαι 492, 17.

ἐσμός 541, 18.

ἐταιρεία non ἑταιρία 459, 13. v. -εία.

ἑτερος ἄτερος 654, 10. 725, 6. θάτερος 1309, 13. III 590, 17. 748, 19.

εὐ- est augmentum verborum, quorum principium est εὐ, modo εὐ, modo ἡὐ 50, 11. 65, 10. 462, 6.

εὐθηκτος γλῶττα 25, 15.

εὐθύς 2. εὐθείς αἱ κρίσεις 197, 3.

ἔχω de usu aor. act. 424, 14.

ἑὼς sine iota subscr. in codicibus 27, 5.

ζητέω oro 183, 6.

ζωή τὴν ζωὴν ἀπαλλάττειν 134, 2.

ἡγέομαι μέρι 593, 8.

ἡγουμενεύω 313, 12.

θαρρέω c. inf. fut. 470, 4. v. Futuri infinitivus.

θάρσος 343, 14. 654, 9. θράσος 351, 6. 395, 6. 419, 16.

θανμάζομαι et θανμάζω admiror 330, 10. 370, 7.

θέλω c. inf. futuri 145, 2. v. Futuri infinitivus.

θράσος, v. θάρσος.

θρυλλέω duobus λ 493, 14.

θυγατριδής 402, 16; similiter adhibet Theophanes θυγατριδής, v. ind. de Boorii p. 751.
-ίζω inf. aor. -ῖσαι in A comparet 161, 11. 378, 11. 646, 1. cf. 540, 16.
ἰκτερεύω c. inf. fut. 170, 4. v. Futuri infinitivus.
ἵνα cum ind. praes. 197, 7, perf. 155, 6, fut. 593, 4, cum con. praes. vel aor. v. praef., cum opt. praes. 42, 15, aor. II 409, 22, futuri 195, 15.
ἴστημι ἑσπώς 321, 17. προσστηκώς 420, 11.
καί, non omnia membra καί copulantur, sed ultimum δυνάτως adiungitur 12, 10.
Καίσαρ scriptura codicum sollemnis 39, 16. 413, 2. 500, 10. 608, 14. 701, 8. 704, 2. 15. 707, 6. 708, 3. 710, 6. 711, 14.
καὶν = καὶ ἑάν c. ind. 483, 1. 505, 13. 734, 16.
κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν 227, 1. 342, 13. κατὰ τε γ. ... καὶ κατὰ θάλ. 342, 5.
κατάγνυμι κατεαγός, non κατεαγέντος 696, 6.
καταγραφὴ Liste 135, 12.
καταδαρθάνω κατέδραθε 71, 11.
καταλέγω c. dat. 593, 8.
καταράσσω κατήραξεν 36, 7.
κατασπαθᾶω 667, 4.
καταφέρω κατήνεκτο 377, 4.
κανστιηριάζω 760, 4.
κομητόπωλος 547, 7.
λεία Μυσῶν proverbium 600, 8.
λειποθυμέω, non λιποθυμέω 463, 16.
λειποτακτέω, non λιποτακτέω 317, 15.
λειποτάκτης, non λιποτάκτης 431, 5.
μακαρίτης 109, 6.
Μᾶκεδών 79, 11.
μακράν, v. μακρός.
μακρός εἰς μακρόν et εἰς μακράν 686, 16. 737, 10. ἐπὶ μακρόν 48, 1. 607, 2. 670, 6. 681, 3. μετὰ μακρόν 348, 15. 352, 1.
μεθίσταμαι (vel ἀφίσταμαι) τῶν γενητῶν 134, 2.
μέλλω ἡμέλλησεν 258, 5.
μέν τὸ μέν τι — τὸ δέ 556, 9.

μέντοι codicum pro μέν τι 556, 9. 725, 1.
μετά c. gen. significat instrumentum 221, 12; v. Callinic. vit. Hyp. ed. sem. phil. Bonn. p. 155. μετὰ χειρὸς ἔχω 447, 7.
μεταλλάττω (vel ἀπαλλάττω) τὴν ζωὴν 134, 2.
μεταφέρω μετήνεκτο 377, 4.
μή c. ind. fut. post verba timendi 551, 10.
μηνύω μεμνύσθαι 280, 1.
μήτε μήτε — καὶ 49, 8.
μίξις 596, 15. v. συμμύγνυμι.
μόνος vocabuli utitur Zonaras modo adiectivo modo adverbio 157, 1.
ναός, v. νεός.
ναὺς νεῶν et νηῶν 344, 8.
νεκρομαντεία, non -ία 264, 17. v. ἀλεκτρομαντεία.
νεώς 413, 8. ναός 433, 5. 434, 17. 441, 11. 446, 13. 14.
νεωχμέω, non νεοχμέω 668, 6.
νομίζω c. part. 715, 11.
νοσέω c. accus. 264, 12.
νῦ ἐφελκυστικόν quomodo adhibeatur 2, 7.
νωβελίσσιμος 278, 11.
νώτα τρέπειν 421, 14, τρέπεσθαι 545, 1, στρέφειν 528, 9. 735, 16, μεταστρέφειν 695, 1.
ξύν tantum in compositis 26, 9.
οἰδᾶω, non οἰδέω 668, 12.
δξύθικτος in Soph. Antig. 1301 revocandum est 25, 15.
δράω ὥρᾳτο 533, 5. 601, 3. ἐώρα 385, 7.
οὗς πρὸς οὗς 11, 4.
οὔτω et οὔτως quomodo adhibeantur 34, 3. οὔτως in epigr. Agathiae 159, 11.
παπίας vir, cuius est custodia palatii 332, 14.
παρακαλᾶζω permulceo 412, 1.
πάραλος et παράλιος 364, 1.
παραχωρέω ὁ δὲ παραχωρεῖται τὴν εἴσοδον 588, 18 ss.
παρέχω c. inf. fut. 145, 1. 2. v. Futuri infinitivus.
παρονομασία, v. annominatio.
περίω c. inf. fut. 718, 12. v. Futuri infinitivus.
πενταγονία quid significet 609, 13.

περί c. dat. coniungitur cum verbis timendi 190, 16. 466, 12. 586, 18. cf. 542, 2. c. acc. v. *διάκειμαι*.
 περιδύω τὸ . . ὁσιὸν ἀργύρῳ . . περιδύσας 311, 5.
 περιφέρω περιήνεκτο 377, 4.
 πόλις coniungitur c. gen. nom. proprii 732, 11. v. Paul. Silent. ind. gr. s. genetivus.
 πολὺς τὰ πολλὰ λέγειν 583, 2. v. Demosth. adv. Phil. III, 59.
 προβάλλομαι aor. 72, 4. 179, 11.
 προῦβέβλητο 301, 6. προεβέβλητο 539, 18.
 προέχω προῦχων 295, 4. προέχων 715, 6.
 προΐστημι, v. ἵστημι.
 πρὸς πρὸς οὗς 11, 4. τέσσαρες πρὸς τὸ ἡμῖν ἐναντιοῦς 547, 3 (cf. 538, 2). εἰκοσι πρὸς ἑπτὰ ἐναντιοῦς 750, 16. ἀκόλαστος πρὸς τι 765, 13.
 προσαράσσω, non προσαρράσσω 36, 7. 447, 9.
 προσβάλλω aor. 728, 1.
 προσεδρεῖα, non προσεδρία 420, 4.
 προσυπαντάω c. accus. 59, 16. c. dat. 467, 1. 761, 13.
 προσφέρω προσήνεκτο 377, 4.
 πρῶσσω προβαίνω 643, 20. v. pleonasmus.
 πρότερον τὴν πρότερον ἀρχὴν 428, 7. τὰς πρότερον τιμὰς 670, 4.
 πρότερον προκαταλαμβάνω 643, 20. v. pleonasmus.
 προτίθημι προτίθει 329, 4.
 προὔπτος 575, 14.
 πρώην sine iota subscr. in codicibus 15, 19.
 πρώρα sine iota subscr. in codicibus 17, 2.
 πρωτοσεβαστός 732, 2.
 πῦργος (sic) in codicibus comparat 16, 12.
 Σεπτέβριος 469, 14.
 Σκῦθικός 80, 7.
 σμήχειν *Αἰθίοπα*, v. proverbial.
 σουλτάν, non σουλτάν 637, 12.
 σουλτάνος 640, 2.
 σπεύδω de usu imperf. 192, 15. c. inf. fut. 719, 1. v. Futuri infinitivus.
 -σσ et -ττ eiusdem vocis: γλῶσσα 217, 6. 360, 1. γλῶττα 25, 15.

606, 11. τέσσαρες 269, 15. 547, 2. τέτταρες 449, 14. φυλάσσω 98, 18. 163, 16. φυλάττω 583, 12. 693, 7 cet.
 στέλλω σταλθέντος 323, 6.
 στρατιάρχεις vel στρατάρχης 549, 1.
 στρέφω νῶτα 528, 9. 735, 16.
 συμμίσγειν inf. aor. συμμίσγει 431, 4. 459, 19. 693, 19. v. μίξις.
 συνθήκαι (sic) in A haud raro comparat 709, 5.
 συντίθεμαι c. inf. aor. et futuri 289, 12. v. Futuri infinitivus.
 σύστασις 366, 3.
 σφῖσιν in AE constanter fere comparat 9, 11. 64. 5. 333, 12. 550, 3. 15.
 ταγματάρχης vel ταγματάρχος 163, 1.
 ταμίειον 392, 14 et ταμειῶν 732, 16.
 ταξιάρχης vel ταξίαρχος 51, 1.
 τε δύο τε καὶ πενήκοντα 96, 11. ἑπτὰ τε καὶ εἰκοσι 221, 14 (v. δά et κατά), coniungit enuntiata 52, 3. v. Callinic. vit. Hypat. ed. sem. phil. Bonn. p. 172.
 τέσσαρες vel τέτταρες, v. -σσ.
 τεσσαρεσκαίδεκα indeclinabile 97, 8. 284, 2.
 τετραστής, non τετρατῆς 83, 11.
 τίθεμαι τινι 104, 16, v. ind. graec. Zosim. p. 429.
 τις τισι et τρισί in libris mutantur. v. τρεῖς.
 τοῦφα 566, 17.
 τρεῖς τρισί et τισι in libris mutantur 97, 8. 282, 14.
 τρέπω, v. νῶτα.
 τριβοῦνος ἀριθμοῦ 73, 11.
 τριήρης τριηρῶν 278, 16.
 -ττ v. -σσ.
 ὑγεία, non ὑγίεια 8, 16.
 ὑπέρτιμος titulus Pselli 704, 5.
 ὑπό c. acc. 7, 18. 51, 1.
 ὑποκύπτω ὑποκύναι, non ὑποκύναι 218, 7.
 φαλάγγαρχος 756, 9.
 φθάνω ἐφθάκα 164, 11. πέφθακα 184, 4. ἐπεφθάκει 729, 14.
 φόλις uno l 135, 9. 10.
 φυγαδεύομαι c. gen. sine praep. ἐκ 214, 11. v. Genetivus.
 φυλάσσω et φυλάττω. v. -σσ.

χαλινός χαλινά 696, 12. χαλινούς 756, 17.
χέω ἐχέθην 188, 2.
χιασμός, v. Chiasmus.

ψύχος librorum scriptura pro
ψυχος 423, 8.
ὦ θεοῦ κριμάτων ἄβυσσος ἀκατά-
ληπτος 252, 7. 327, 7.

II.

Accusativus post ἐμβαίνειν
675, 7, ἐπιπλήττειν 74, 14, ἐπι-
τοξάζεσθαι 629, 8, προσουπαντᾶν
59, 16.

Adiectivi neutr. sing. ponitur
loco adverbii 353, 7.

Annominatio 30, 11.

Aoristus vocabulorum cum
βάλλεσθαι compositorum prae-
fertur 72, 4. 119, 2. 179, 11,
vocabuli γίνεσθαι 438, 13, vo-
cabuli ἔχειν 424, 14.

Articulus om.: διὰ στόματος
486, 13, ἐν Κρήτῃ 351, 6, ἐν στρα-
τείᾳ 379, 10, ἐξ ἄκρων . . περά-
των γῆς 49, 2, ἐπὶ γῆς 584, 2, εἰς
φόνον ἑαυτοῦ 415, 8, κατὰ Μάϊον
μήνα 513, 18, κατὰ βαρβάρων
322, 2, μετὰ τρίτην ἡμέραν 108, 3,
πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον 719, 14 s.
πρὸς οὐς 11, 4, ἐπὶ στρατιωτῶν
51, 15. — ἐπαρχον πραιτωρίων
46, 3, ἑαυτοῦ κοιτῶν 416, 11. —
Eadem articuli forma repeti-
tur, ut τὸν τὸν cet. 213, 11. — Arti-
culus cum πάλυς coniungitur:
τί δαὶ τὰ πολλὰ λέγειν 583, 2.

Augmentum verborum, quo-
rum principium est εὐ-, 50, 11.
65, 10. 462, 6, verborum ἀνοί-
γνυμι 529, 4, ἀντικαθίστημι 670,
6, βούλομαι v. sub voce, δύναμαι
152, 8, δράω 533, 5. 601, 3 et
385, 7, verborum quorum prin-
cipium est ρ 233, 5.

Chiasmus 8, 4. 5.

Comparativus paene super-
lativi vim habet 14, 16.

Coniunctivus et optativus ab
eadem particula uno in enun-
tiatione pendent 175, 13. 14.

Crasis v. ἄλλος, ἔργον, ἔταρος,
κἀν, προβάλλομαι, προέχω, προ-
τίθημι, προὔπτος. τάνδρῃ 554, 11.
663, 5, τοῦπισσημον 562, 7, ἐκ τὰ-
φανοῦς 611, 1.

Dativus loci 33, 1, post ἀρεθ-

μεῖν, ἡγεῖσθαι, καταλέγειν 593, 8,
post τίθεσθαι 104, 16.

Ellipsis 205, 11. 661, 1.

Futuri infinitivus post ἀξι-
οῦν 338, 9, βούλεσθαι 699, 17,
θαρρεῖν 470, 4, θέλειν 145, 2,
ἰκετεύειν 170, 4, παρέχειν 145, 1,
2, πείθειν 718, 12, ἀπεύδειν 719, 1.
Futuri et aoristi infinitivus
post κρείσσον ἔστι 8, 7, ἐντέλ-
λεσθαι 693, 18, συντίθεσθαι 289,
12. Cf. ind. graec. ad Niceph.
Bryenn. et Io. Cinnam. p. 243,
ind. graec. ad Theophyl. Si-
moc. p. 347.

Genetivus sine praepositione
ἐκ post ἀνακαλεῖσθαι 73, 11, φυ-
γαδύεσθαι 214, 11, ἐκβάλλεσθαι
97, 2, 451, 3, ἐξελκύειν 242, 16,
διώκειν 381, 9. — πόλις Θεσσαλο-
νίκης 732, 11.

Negationes μήτε — καί 49, 8.

Nomina propria. Plures for-
mae unius nominis proprii:
Ἀβαροι s. Ἀβαρες, Βαρδάνης s.
Βαρδάνιος, ἡ Εὐχάιτα s. τὰ Εὐ-
χάιτα, Καλοκύρης s. Καλόκυρος,
Μαρτυρούπολις s. Μαρτυρόπολις,
Μομγουεστία s. Μόγου ἑστία,
Μωάμεθ s. Μωάμεδ s. Μουχού-
μετ, Τορνίκης s. Τορνίκιος, Χρο-
βάτοι et Χορβάτοι, v. ind. hist.

Nominativus post ὦ pro vo-
cativo 252, 7. 327, 7.

Numeralia: δώδεκα 572, 4. 659,
17. δυοκαίδεκα 161, 1. 558, 6. ἔξ
καὶ δέκα 121, 1. ἐξκαίδεκα 233, 6.
485, 13. δέκα καὶ ἔξ 167, 16. τσο-
σαρεσκαίδεκα indecl. 97, 8. 284, 2.
ἐνενήκοντα 308, 1. ἑννακίδιοι 219,
10. — δύο τε καὶ πενήκοντα
96, 11, ἑπτὰ τε καὶ εἰκοσι 221,
14.

Optativus et coniunctivus ab
eadem particula in uno enun-
tiatione pendent 175, 14.

Participium Praesentis

coniungitur cum genetivo
subiectivo 149, 8.
Particulae καί 12, 10. — μὲν —
εἰτα (omisso δε) 108, 10.
Perfectum et in protasi et in
apodosi adhibetur enuntiati
condicionalis ut tempus histo-
ricum 142, 1.
Pleonasmus 643, 20.
Proverbia: σμήχειν Αἰθίοπα 203,

1. Πάτροκλον . . πρόφασιν προ-
βαλλόμενος 418, 16. 17. εἰ . . ἦν
ἐλαχες Σπάρταν κοσμεῖς 452, 6.
αἱ . . ἐλπίδες ἐπὶ τὰ Μανδραβόλον
ἐχώρουν 550, 1. λεία Μυσῶν 589,
12. 600, 8 (v. ind. gr. ad Nic.
Bryenn. et Cinnam. p. 34, 6).
Repetitionis figura 682, 18ss.
730, 14ss.

III.

Agath. epigr. 67: 159, 8. epigr.:
174, 15.
Ann. Comnen. I p. 225, 18.
278, 9 cet. leg. ταμείον pro τα-
μείον 732, 16. de epitomatore
Alexiadis Hoescheliano 735,
14. 15. II p. 297, 4. 351, 2 leg.
Πανλικιάνων 753, 20.
Cedrenus I p. 533, 20 leg. ὕλη:
61, 18, II p. 90, 8. 11 leg. Πάνιον:
347, 3. 5, II p. 119, 22. 122, 10
leg. Ἰμβραήλ: 369, 2, II p. 390,
21 leg. τὸ Τυροποιόν: 526, 5.
David Psalm. 32 (33) 9: 21, 13,
Psalm. 73, 3: 448, 1.
Dion. Cass. v. Xiphilin.
Esaiæ XL 18 s.: 328, 1.
Euseb. H. E. I 2, 5: 21, 14, I
2, 11: 22, 1, I 3, 19: 22, 8.
Glyc. p. 623, 10 leg. ὑπεισῆει:
752, 1.
Gregor. Nazianz. or. 43 c. 46
(I p. 805 B ed. Paris.): 76, 7.
Homeri II. I 3: 209, 10, III 179:
68, 11, IV 461: 612, 17, IX 313:
606, 12 et II p. 433, 5, IX 537:
556, 17, XVIII 104: 562, 10,
XIX 302: 418, 16 (v. Prover-
bia). — Odyss. III 172: 78, 14.
Ioann. evang. XV 20: 698, 1.
Ioël III (IV) 10: 493, 12.
Iulian. Caes. p. 335 A: 25, 7.
Pauli ep. ad Romanos X 15:
12, 3.
Procop. I p. 319, 6. II p. 62, 19:
261, 13, II p. 276, 11: 170, 8,
II p. 400, 4: 171, 20, II p. 416,
12: 262, 1, II p. 471, 13. p. 498,
17: 249, 9, II p. 546, 17: 172, 1,

II p. 417, 8 leg. Μασσαλίαν:
262, 10.
Psell. hist. p. 61, 3 leg. ἐπι-
φήμησαν: 598, 4, p. 69, 3 leg.
Δολιάνος: 598, 14, p. 68, 21 Μι-
σῶν perperam est inductum:
600, 8, p. 71, 25 leg. Ἀλονοιά-
νος: 608, 2. Psell. p. 281, 13
citatur 704, 13.
Salomon. proverb. XI 26:
514, 3 ann. cr.
Scylitz. p. 658, 7 comparatur
cum Zonar. XVIII 9, 13, p. 665,
19 comparatur cum Zonar.
XVIII 10, 22, ex p. 677, 17 cor-
rigitur Zonar. XVIII 11, 27,
p. 699, 21 corrigitur coll. Zo-
nar. XVIII 14, 21, p. 706, 14
comparatur cum Zonar. XVIII
16, 2, p. 734, 6 supplentur non-
nulla coll. Zonar. XVIII 18, 12.
Socrat. H. E. IV 26 leg. Δουρίκα:
76, 1.
Sophoclis Antig. 1301 leg.
δξύδικτος.
Tabari p. 51 ann. 3: 29, 7.
Theophani restituendum est
Ἰαπανία leni spiritu exaratum
52, 4.
Xiphilin. LXXIV 10, 3ss.: 16, 7,
LXXIV 11, 3: 16, 17, LXXIV
14, 5: 17, 6.
Zonar. II p. 142, 7 leg. ποιήσον-
ται: 593, 4, II p. 179, 20 leg.
ἀπωσόμεθα: 593, 4, II p. 216,
22 leg. ποιήσονται: 593, 4.
Zosim. II 39, 2 leg. προσβύτερος:
14, 16, III 9, 6: 55, 10.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

- Pag. 16 ann. cr. lin. 1 comma post 7 est delendum.
 " 16 ann. cr. lin. 2 leg. *Xiphil. LXXIV 10, 3.*
 " 32 interpret. lat. lin. 7 post *portis* supplendum est *urbis*.
 " 32 interpret. lat. lin. 9 legendum est *Constantem*.
 " 48 ann. cr. lin. 3 legendum est *RwpDi*.
 " 73 interpret. lat. lin. 9 legendum est *Pannonia*.
 " 123 lin. 11 leg. *δέ*.
 " 130 argum. lin. 1 legendum est *Βασιλλικός*.
 " 134 ann. cr. lin. 4 add.: *Ἀντιοχείας*] immo *Ἀλεξανδρείας*.
 " 149 interpret. lat. lin. 2 legendum est *Osroënae*.
 " 151 ann. cr. lin. 7 legenda sunt *εἰκοσι* E.
 " 155 lin. 7 legendum est *ἀγορᾶν*.
 " 165 lin. 5 legendum est *στάδιον*.
 " 174 lin. 4 legendum est *ὀρφανοτροφείῳ*.
 " 174 interpret. lat. lin. 3 legendum est *orphanotropheo*.
 " 179 lin. 11 legendum est *προῖβάλετο*.
 " 214 interpret. lat. lin. 2 legendum est *Moamethus*.
 " 240 ann. cr. lin. 6 add.: *17 τοῦ Βαρδάνη] τὸν καὶ Βαρδάνη* coni. *B-W*, v. ind. hist.
 " 252 ann. cr. lin. 3 add.: 7. 8. *ὧ—ἀνατάληπτος*] v. p. 327, 7 s.
 " 270 lin. 7 legendum est *φόρῳ*.
 " 270 interpret. lat. lin. 6 legendum est *forum*.
 " 277 ann. cr. lin. 5 add.: 5 *γυναικωνίων* AEwp, corr. *Di*.
 " 281 ann. cr. lin. 6 legendum est *deletum*.
 " 302 lin. 3 legendum est *ἀγορᾶς*.
 " 302 interpret. lat. lin. 3 legendum est *forum*.
 " 335 in titulo legendum est *II*.
 " 348 lin. 2 legendum est *ἀμερμονυῆν*.
 " 364 ann. cr. lin. 4 legendum est *ποιέ*.
 " 369 ALEXIVS MOSELES tituli delenda sunt.
 " 370 lin. 12 legendum est *Κρατερός*.
 " 370 ann. cr. lin. 8 legendum est *ἔφη*.
 " 386 ann. cr. lin. 3 post *B-W* add.: sed v. ind. ann. I sub *δέτομαι*.
 " 390 ann. cr. lin. 4 ante *omisso* comma est addendum.
 " 398 lin. 16 legendum est *ἐνιδών*.
 " 448 lin. 10 et 16 legendum est *Σιριχῆ*.
 " 452 lin. 9 legendum est *Χρυσοστρεκλίνου*.
 " 462 lin. 16 post *δαίτωρα* comma est addendum.
 " 463 interpret. lat. lin. 1 post *rectorem* comma est addendum.
 " 478 ann. cr. lin. 5 pro 37 legendum est 38.
 " 505 ann. cr. lin. 7 post 9, add.: perfecti III p. 483, 1.
 " 536 ann. cr. lin. 7 comma post E est delendum.

- Pag. 548 ann. cr. lin. 1 post 34 add.: errat Zonaras, v. Cedr. l. c.
p. 435, 16 et Zonar. XVII 9, 10.
" 560 interpret. lat. lin. 11 legendum est *Scopia*.
" 585 lin. 8 legendum est *Ἑλληνικῆς*.
" 606 ann. cr. lin. 6 legenda sunt: 12. 13 *ἄλλα—λέγουσι*] cf. Homer.
Il. IX 318 et Zonar. II p. 433, 5.
" 655 lin. 17 legendum est *πρωτόριον*.
" 718 lin. 1 legendum est *δαντφ*.
" 763 lin. 2 legendum est *Ἐξκουβίτοις*.
-

IOANNIS ZONARAE
EPITOMAE HISTORIARVM

LIBRI XVIII.

INDICES

COMPOSVIT

THEODORUS BÜTTNER-WOBST.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCCXCVII.

A

- Ἀαρών* 1. Moysis frater I 52, 21. 56, 21. octoginta tres annos natus ex Aegypto dimittitur 58, 15. 61, 12. 62, 17. sacerdos a deo factus 64, 22. filii eius 65, 19. ei insidiae parantur 66, 20. 67, 3—69, 8. eius baculus 69, 17. obit 70, 15. Aaron eiusque posteri pontifices 522, 19.
- 2. Arabum dux Irenen et Constantinum VI. ad pacem faciendam cogit III 286, 16—287, 9.
- 3. Bulgarorum rex III 495, 11. 547, 5. 14. eius f. 547, 14. 564, 8. Dolianus eius filium se esse simulat 598, 13. Alusianus eius f. 601, 7. 11. 602, 3.
- 4. frater coniugis Isaaci Comneni contra eum dux III 659, 19.
- Ἀβελάντης*, v. *Ἀέων* 16.
- Ἀβροοί* III 181, 9. 183, 4. 192, 12. 200, 5. 204, 5.
- Ἀβασγία* III 567, 12. 575, 3. 5. 590, 1. 761, 14. *Ἀβασγοί* III 249, 9—251, 16. 567, 18—568, 8. 761, 11.
- Ἀβάστακτος Θεοφύλακτος* pater Romani I. Lacapeni Basilium I. servat III 419, 10.
- Ἀβδεναγώ*, v. *Ἀζαγίας* 4.
- Ἀβδιοῦ* oeconomus Achabi I 160, 4 ss.
- Ἀβεδδαρά* Levita, apud quem arca a Davide deponitur I 126, 9.
- Ἀβειρώων* homo tribus Rubeniae iudicatur sacerdotio dignus I 67, 23. cum progenie dei

iussu hiatu terrae hauritur 68, 11—69, 2.

- Ἀβελ* Adami f. I 24, 2. eius nomen significat *πένθος* ibid. eius res 24, 4—25, 5.
- Ἀβέλλα* Lysaniae tetrarchia I 516, 5. a Claudio Agrippae II. tribuitur ibid.
- Ἀβελος* Hispanus Romanorum amicus II 196, 2.
- Ἀβεννήρ* Neri f. Saulis dux I 106, 19. 118, 19. a Davide ludibrio habetur 118, 20 ss. Iebosthem regem facit 122, 19. ab Ioabo victus 123, 4. ad Davidem deficit, sed ab Ioabo necatur 123, 22—124, 17.
- Ἀβεννήριος* Spasiniae valli rex Izatis socer I 506, 22.
- Ἀβεσά* Ioabi frater I 123, 7. necat hostem qui interfecturus erat Davidem 138, 8.
- Ἀβεσαλώμ* f. Davidis, cuius soror Thamares I 130, 16. Amnonem necat 131, 8—12. fugit ad Gethae regem 131, 17. Ioabo auctore patri reconciliatur 131, 19—132, 12. deficit a patre 132, 15. Hierosolyma intrat 134, 1. pugnam parat contra patrem 134, 1—135, 6. in ipsa pugna necatur 135, 6—22.
- Ἀβιά* 1. Samuelis f. cum fratre imperium a patre accipit I 100, 19.
- 2. Ieroboami f. aegrotans o prophetae vaticinatione moritur I 155, 1—14.
- Ἀβιάθα* Abimelechi f. ad Davidem fugit I 115, 17. pontifex 120, 13. vix effugit Absalonem 184, 20. Adoniae familiaris

- 141, 1. a Salomone pontificatu spoliatur 143, 18.
- Ἀβίας Arabum rex ab Adiabenis contra Izaten vocatur, vincitur, se necat I 511, 3.
- Ἀβιγάλα Nabatis uxor Davidi magna dona dat I 117, 16—118, 5. Davidi nubit 118, 8. 122, 13.
- Ἀβίλιος Alexandriae episcopus II 503, 16. 506, 10.
- Ἀβιμίλεχ 1. Gedeonis f., Israelitarum tyrannus Sicimis expulsus hac urbe iterum potitur I 88, 9—15. Thebas oppugnans occiditur 88, 15—19.
- 2. Bethleemiticus Ruthae socer in Moabitidem migrat I 94, 5. obit 94, 7. eius posterii 94, 7. 95, 16. 20.
- 3. pontifex Davidem excipit I 114, 5. cum tota gente Saulis iussu deletur 115, 5. eius filius Abiathar fugit ad Davidem 115, 17.
- 4. Arabum princeps cum Iustiniano II. pacem facit Mardaitis amotis III 228, 16.
- Ἀβιού 1. Aaronis f. inter sacrificandum necatur I 65, 19.
- 2. Roboamo patri succedit I 156, 9. Ieroboamum vincit 156, 10. moritur Asane f. relicto successore 156, 13.
- Ἀβισάκ Davidis senis concubina I 140, 19. ab Adania frustra ad matrimonium petitur 143, 9.
- Ἀβιτος Eleagabali cognomen II 567, 1.
- Ἀβοργίγινες incolae regionis Romanae temporibus Aeneae II 3, 1. Latinus eorum rex 3, 3.
- Ἀβουλίτης satrapa pro comenatu Alexandro M. offert pecuniam I 349, 8.
- Ἀβραάμ Tharrae f. (Sarrae maritus I 35, 3) Hebraeorum patriarcha Chaldaeus I 33, 18 s. unum deum cognoscit 34, 4. in Chananaeam migrat 34, 6. Lotum et Sodomitas liberat 34, 12—19. excipitur a Melchisedeco 34, 19 s. Isaacius eius f. 35, 11—19. Ismaëlem f. cum Hagare expellit 36, 3—8. Isaacium immolaturus a deo prohibetur 36, 8—20. 140, 14. Sarra mortua et Chetura ducta sex filios gignit 36, 20. Isaac uxorem dat 37, 2. obit 37, 5. ab eo Moses est septimus 53, 19. annis 430 postquam A. in Chananaeam pervenerat Hebraei ex Aegypto dimissi 58, 13. dei promissum de eius progenie 35, 6. 235, 8. Solyma eius temporibus 34, 22. 125, 13.
- Ἀβραδάρας Susorum rex, Pantheae maritus I 275, 6. Cyri socius 283, 22. 287, 20. currus falcatus conficit 285, 3. moritur 287, 1. 289, 2—15. sepelitur 292, 8 ss.
- Ἀβράμιος, v. Ἄλλυ.
- Ἀβυδος ad Hellespontum III 252, 9. 341, 12. 525, 8. 552, 15.
- Ἀγὰγ Amalechitarum rex a Saule victus necatur I 107, 2—22.
- Ἀγαθίας eius epigramma ponti Sangaris inscriptum III 159, 3. eius epigramma palatio Sophiano inscriptum 174, 10.
- Ἀγαθοκλής post eius obitum Syracusani seditiosi Pyrrhum arcessunt II 121, 18.
- Ἀγάθων papa Romanus III 226, 8.
- Ἀγαπητός Romae episcopus II 627, 3. a Theudato Cpolim missus Iustiniano I. persuadet, ut Anthimum expellat III 166, 2—167, 7. cum Mena convocat concilium particulare 167, 10. Cpoli obit 167, 14.
- Ἀγὰρ Aegyptia ancilla Ismaëlem Abrahamo parit I 36, 4. cum filio expellitur 36, 7.
- οἱ (ἐκ) τῆς Ἀγὰρ (ἀνδρόγονοι s. ἑργονοί) s. Ἀγαρηνοί III 137, 13. 139, 12. 218, 12. 219, 6. 10. 223, 3—225, 8. 231, 8. 233, 19. 235, 5—236, 7. 244, 6. ignari ratiocinandi 271, 1. — III 285, 16. 308, 15. 314, 13. 340, 10—16. 341, 1. 351, 7—352, 2. 361, 12—363, 14. 369, 5. 369, 12—371, 2. 3. 372, 5—373, 11. 376, 5. 377, 12—378, 15. 394, 16—395, 12. 396, 1—397, 10. unus de his geometriae dedi-

tus 400, 6—401, 16. — III 405, 1. 419, 17—421, 17. 423, 12—424, 15. 429, 7. Agarenorum vox *κουμπάρια* ibid. — III 431, 16—433, 2. 445, 4. 448, 7. 449, 15—452, 1. 471, 9. 477, 17. 488, 3. 18. 492, 15. 501, 9. 15—504, 2. 509, 3—510, 14. 522, 8—17. 572, 2. 575, 15. 576, 13. 579, 14—580, 2. 589, 11. 636, 5. — A. Carthaginenses potuntur sub Michaelle III. Italia, Sicilia cet. III 424, 16 (sed v. 351, 7). Rausio non capto sed Langobardia occupata domantur a Basilio I. et rege Francorum 425, 9—426, 6. eorum sultanus Francorum rege decepto frustra Capuam et Beneventum obsidet 426, 6—429, 6. Romanorum provincias vastantes fugantur 430, 15—431, 15. — III 432, 9. 446, 17. 522, 8. 589, 16. 591, 3. 6. 592, 14—594, 6. — A. Cretenses III 347, 14—348, 17. 350, 7—351, 6. 404, 12. 413, 1—414, 15. 419, 10—16. 429, 10—430, 14. 487, 11—488, 2. 490, 19—491, 12. — A. Hispani III 347, 14—348, 17. — A. Siciliae III 500, 16—501, 8. 589, 16. 590, 16. — V. Ἀραβες, Ἰσραηλῖται, Σαρακηνοί.
Ἀγγάτος propheta Iudaeos de templo aedificando bonis animis esse iubet I 314, 20.
Ἀγλα σορός, v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*.
Ἀγίς Tarentinorum imperator removetur II 107, 8. 108, 6.
Ἀγίων Longibardiae dux regis Franciae affinis Leonis VI. copias fugat III 442, 1—7.
Ἀγκος Μάρκιος Romanorum rex, Marcii et Pompiliae f., Numae nepos II 22, 16. 24, 20. 25, 19. dicitur Tullum Hostilium necasse 24, 20. cur Ancus dicatur 25, 2. Latinos vincit 25, 4. Fidenas capit cet. 25, 14. moritur 25, 19. fautor et amicus L. Tarquinii 26, 16. 27, 6. eius filii 27, 9. 29, 14. 31, 11.
Ἀγκυρα Galatae urbs II 265, 15. III 71, 6.

Ἀγρίππας 1. II. Aristobuli f. (Cypri maritus I 488, 1) Romae educatur I 487, 7. a Tiberio vincitur 491, 18. a Caligula liberatus tetrarchia et regno donatur 495, 6—496, 13. vim ab Iudaeis arcet 498, 12. a Claudio confirmatur eius regnum et Herodis dicio additur 499, 19. eius consilio utitur Claudius 500, 7. pontifices Iudaeos removet et creat 501, 2. 19. 503, 9. Doritanos accusat 501, 11. Silam vincit 502, 3. beneficus 502, 19. Simoni ignoscit 503, 3. eius magnificentia 503, 12. obit 504, 3—16. eius posterum 504, 21.
 — 2. III. Agrippae f. (I 504, 21) Romae degit I 505, 7. a Claudio ei Herodis mortui principatus datur 513, 7. ei Chalcide erepta Philippi tetrarchia datur 516, 5. pontifices Iudaeos removet et creat 519, 12. 521, 9. 13. 522, 3. eius regia Hierosolymitana 520, 19.
 — 3. Felicis et Drusillae f. cum matre apud Vesuvium perit I 516, 14—19.
 — 4. v. [*Οὐδύρανία*] Ἀγριππῖνα.
Ἀγριππῖνα [*Ἀγριππῖνα*] 1. I. Iuliae et Agrippae filia, Germanici uxor II 435, 2. Gaius eius f. ibid. et 446, 17. cum liberis excepto minimo perit 440, 15. 442, 16.
 — 2. II. Germanici filia, uxor Domitii Ahenobarbi I 517, 4. postea Claudii I. uxor, Domitius eius filius ibid. II 468, 8. dicitur Claudium sustulisse I 517, 13. ex exilio revocata II 461, 12. crudelissima Claudii I. domina 469, 4—17. 470, 2. 10. 13. Augusta 469, 18. Britannicum neglegit 469, 6. 470, 7. 471, 17. Neronem auget 468, 12. 469, 6. 18. 470, 7. 471, 10. 14. imperatrix fieri vult 472, 6. Claudium I. necat 472, 9—473, 6. pro Nerone omnia gerit 475, 17. 476, 5. submovetur 475, 18. Britannicum a se factum iri imperatorem minatur 476, 13. necatur 477, 1—10.

- 3. v. [Ὀδύπνια] Ἀγριππῖνα.
 Ἀγριππῖνα urbs II 597, 14. 598, 6.
 Ἀγριππῖνος Alexandriae episcopus II 532, 5. 538, 15.
 δ μῦθος Ἀγρός Bithyniae (v. de Boorii ind. Theoph. s. v.) III 325, 4—12.
 Ἀγρόν Sardiaeorum rex II 169, 16. eius femina Sardiaeorum regina a Romanis regno depulsa 169, 20 ss.
 Ἀγρίταλος urbs III 239, 9. 271, 12. 275, 17. ab Irene instaurata 288, 6.
 Ἀγχοός Gethae rex Davidis amicus I 114, 13. 119, 7. 120, 7—12.
 Ἀδά Lamechi uxor, eius filii I 24, 18.
 Ἀδάμ primus homo I 20, 9. quid significet eius nomen 21, 11. in paradiso 21, 18. inde eicitur 23, 16. eius posteri 24, 1—25, 10. praedicat omnia esse peritura 25, 15. moritur 25, 6. ab eo decimus est Noë 27, 10.
 Ἀδανα Ciliciae urbs III 501, 11. 705, 9.
 Ἀδαρ Iudaeorum mensis I 327, 5, 10.
 Ἀδαρνάρσης Narsei f. Sassanida crudelissimus III 29, 5—18.
 Ἀδδων Gaium Caesarem vulnerat II 422, 14.
 Ἀδερ 1. Idumaeus Salomonis agros populatur I 149, 20—150, 9.
 — 2. Syriae (Damasci I 179, 13) rex Samaria obsidione cincta ab Achabe victus I 163, 18—164, 19. iterum ab Achabo victus foedus icit 164, 19—165, 13. frustra Samariam obsidet 176, 4—177, 4. 177, 5—179, 12. ab Azahel necatur 179, 13—180, 3.
 — 3. Azahelis f. Syriae rex ab Ioa Israëlitā victus I 187, 5.
 Ἀιδης locus prope Nicaeam III 660, 6.
 Ἀδιαβηνή pars Assyriae II 512, 13. — Ἀδιαβηνό I 506, 10 ss. II 549, 12.
 Ἀδριανός 1. P. Aelius Hadria-

nus a Traiano Syriacis legionibus praepositus II 513, 10. imperator 514, 20. uxor eius Traiani a fratre neptis ibid. Afri Hadriani f. summa doctrina et indole optima 515, 4—17. eius acta et dicta 515, 17—517, 9. 519, 6. Ἀδριανού θῆρα: condit 517, 9. Pompeii monumentum instaurat ibid. Aeliam Capitolinam condit 517, 14. 538, 19. Iudaeos domat 517, 17—518, 23. bellum eius Albanicum 519, 1. aeger L. Commodum Caesarem facit occisis Severiano et Fusco 519, 9. Aurelium Antoninum creat imperatorem, Commodum ei adoptandum dat et M. Anninum Verum 520, 18. obit 521, 10. eius vitae et regni spatium 521, 16. pontifices Romae, Alexandriae, Antiochia, Hierosolymorum sub eo 521, 19—522, 13. Iudaei ab eo Hierosolyma ingredi vetiti 522, 14. eius de Christianis sententia 523, 4. ei defuncto honores divini decernuntur 523, 10—524, 2. — I 561, 19. III 625, 5. — 2. v. Ἀλίοι 3.
 — 3. I. papa Romanus III 289, 14. 298, 15. 16.
 — 4. Comnenus Alexii frater protosebastus et magnus domesticus III 732, 1. cum Roberto Franco pugnat 735, 14—736, 8.
 Ἀδριανού θῆρα: Mysiae urbs ab Hadriano condita II 517, 9.
 Ἀδριανούπολις s. πόλις Ἀδριανού III 311, 12. 346, 2. 408, 2. 463, 3—8. 471, 5. 560, 3. 565, 14. 626, 16. 715, 17. 717, 8. 727, 1. Orestias olim appellata 625, 5.
 Ἀδωνίας Davidis f. regnum affectat I 140, 22—142, 3. Abisagam in matrimonium petit 143, 5. necatur 143, 15.
 Ἀδωνιβεζέκ Chananaeorum rex ab Hebraeis vincitur I 81, 3—9. notio eius nominis 81, 5.
 Ἀέτιος eunuchus potentissimus impedit Irenae conubium cum Carolo M. faciendum, studet

- Leonem fratrem facere regem III 300, 6. 15—301, 9.
- Ἀζαήλ rex Syriae I 162, 9. amicus Aderis, quo necato Damasci rex fit 179, 13—180, 3. Hierosolyma obsidet 186, 2. Israëlitas vexat 186, 7. 187, 7. obit Adere f. relicto 187, 5.
- Ἀζαρίας 1. propheta I 158, 10. — 2. pontifex Oziae regis aqualis I 190, 6. — 3. Ieroboami f. Israëlitarum rex I 190, 15. — 4. Iudaeus a Nabuchodonosore dicitur Abdenago I 209, 7—22; v. Δανιήλ. — 5. nomine Azariae Raphaël fit Tobiae comes I 256, 13.
- Ἀζιζος Emesarum rex, Drusillae maritus I 516, 9.
- Ἀζωτος Palaestinatorum urbs, quo arca est lata I 98, 6—99, 14. ab Herode Salomae legatur 464, 19. — Ἀζώτιοι I 98, 13.
- Ἀθαμανία Thessalica II 246, 17.
- Ἀθανάσιος particeps concilii Nicaeni III 20, 10. Alexandriam reducit 71, 1.
- Ἀθηναί II 361, 6. 374, 3; v. Κωνσταντινούπολις, ἀνδριάντες.
- Ἀθηναί a Macedonibus obsessae liberantur a C. Claudio Centone [Centhone] II 246, 9. frustra a Philippo tentantur ibid. eo venit Pompeius 306, 16. Brutus et Cassius ibi degunt 355, 18. eo venit M. Aurelius 530, 19. murus urbis Sullae temporibus eversus instauratur 593, 4. sub Claudio II. a barbaris captae 604, 23. ibi degit Iulianus III 49, 1. ibi Basilus II. triumphat 566, 11. — III 100, 18. 101, 2. 278, 12. 300, 6. 441, 13. — Ἀθηναῖοι Xerxem vincunt I 225, 5. cum iis Alexander M. pacem facit 332, 13. Brutum et Cassium honorant 355, 21. a M. Aurelio honorati II 530, 19. — II 170, 20. 249, 5. 374, 3. III 305, 14.
- Ἀθηναῖον, v. Πώμη.
- Ἀθηναῖς, v. Εὐδόκεια 1.
- Ἀθηνόδορος 1. Augusti libidinem sedat II 430, 13. 15—431, 9. — 2. Gregorii frater, Origenis auditor II 581, 12. cum fratre Paulum haereticum convincit 603, 13.
- Ἀθίγγανοι haeretici III 308, 10. 337, 7. 338, 2.
- Ἀθύρας locus prope Cpolim III 716, 17.
- Ἀῤας Telamonis f. II 443, 21.
- Ἀῤαί Ciliciae urbs II 357, 15. 566, 9. III 63, 7.
- τὸ Ἀῤαῖον mare Aegaeum III 429, 10.
- Ἀῤιαλός mons III 405, 4.
- Ἀῤιδάλος Siciliensis II 158, 20.
- Ἀῤίμουρον subactum a L. Marcio Censorino II 284, 6.
- Ἀῤλώμ Moabitarum rex, tyrannus Israëlitarum necatur I 84, 10—85, 6.
- Ἀῤός ἔλος prope quam paludem Romulus tollitur II 16, 16.
- Αἴγυπτος Mesren dicitur a conditore I 32, 8. a Chaldaeis in Aegyptum transeunt astronomia et arithmetica 34, 10. quamdiu Hebraei ibi fuerint 58, 13. a Nabuchodonosore subacta 207, 20. a Cyro subacta 301, 22. a Cambyse subacta 305, 4. sub Persis 225, 10. ab Alexandro M. subacta 208, 3. 232, 20. 336, 19. sub Ptolemaeis 226, 6. ab Antiocho Epiphane subacta 234, 14. — I 6, 4. 13, 21. 32, 14. 34, 9. 48, 7. 21. 50, 5ss. 54, 12. 22. 56, 5—58, 11. 61, 16. 66, 20. 70, 12. 74, 7. 146, 14. 148, 16. 149, 21. 150, 21. 152, 8. 155, 20. 194, 1. 205, 6. 232, 6. 336, 19. 345, 9. 356, 5. 550, 16. II 256, 3. 278, 9—279, 8. 325, 10. 327, 16. 357, 5. 370, 15. 388, 22. 390, 11. 392, 4. 397, 5. 400, 6. 407, 7. 489, 21. 493, 11. 497, 17. 513, 5. 517, 9. 17. 551, 9. 583, 16. 607, 3. 608, 23. 614, 18. 616, 4. III 94, 6. 146, 8. 502, 14. 562, 20. 590, 13. — Αἰγύπτιοι aquam nominant μῶς, eos qui ex aqua eripiuntur ὑσῆς I 53, 16. Pharmuthi eorum mensis 57, 19. eorum annus II 22, 3.

- antiquissimi falso putantur
ibid. — I 32, 7. 34, 10. 36, 5.
45, 6. 46, 13. 47, 14. 50, 11—52,
14. 53, 10. 54, 4—15. 57, 3—59,
14. 79, 12. 149, 11. 156, 4. 287,
1—290, 21. II 278, 10. 279, 1.
328, 21. 371, 5. 528, 19. 614, 18
cet. — ἡ Αἰγυπτία = Cleopatra
II 370, 11. — τὰ Αἰγύπτια II 444,
9. — Αἰγυπτιακός II 614, 16. —
Αἰγυπτίως II 372, 2.
- Ἀἰθης III 209, 8.
- Αἰθιοπία I 55, 4. 301, 22. II
590, 9. — Αἰθίοπες Chusaei
dicti I 32, 5. a Moyse vincun-
tur 54, 15—55, 11. sub Persis
225, 10. — I 54, 13. 148, 16. 158,
5. II 616, 4. III 177, 6. 263, 1.
- Ἀραβία, ἡ [Arabiae] III 215, 10.
- Αἰκνοί a M. Valerio fugantur
II 52, 11. M. Minucium vin-
cunt 64, 16. a Cincinnato et
Minucio turpiter victi 64, 17
—65, 16. cum Sabinis bellum
Romanis inferunt 67, 8. a P.
Postumio victi 74, 3. iterum
victi 74, 10. cum Volscis et
Latinis bellum inferunt Ro-
manis 87, 14.
- Ἀλλία Καπιτωλίνα [-ῆνα] pro
Hierosolymis eversis ab Ha-
driano condita II 517, 14. 522,
17. Marcus eius pontifex ibid.
- Ἀλλιοί 1. [Sex.] Aelius Πίτος
cos. cum Gallis bellat II 250, 5.
- 2. Aelius Gallus Aegypti
prae. in Arabiam felicem fa-
cit expeditionem II 413, 1—14.
- 3. [P. Aelius] Hadrianus Afer
pater Hadriani II 515, 4.
- 4. Iunius mensis a Commodo
dictus Aelius II 536, 10.
- 5. v. Ἀδριανός 1. 2.
- Ἀλλουγοί [Ἀλγούλοι] Iustiniani I.
milites mercennarii III 153, 10;
v. Ἀλγούλοι.
- Αἰμιλιανός 1. homo Afer prae.
legionibus Moesis Scythis fu-
gatis salutatur imperator II
590, 16—23. Gallum eiusque f.
vincit et necat 590, 23—591, 8.
imperator post IV menses ne-
catur Valeriano deficiente 591,
9—592, 5. eius regni et vitae
spatium 591, 17.
- 2. Antiochiae patriarcha III
719, 6. 724, 18.
- Αἰμίλιοι 1. L. Aemilius [Bar-
bula] cos. Tarentinos vincit
II 106, 16—107, 8. in Apuliam
abit 107, 8—108, 17. a Taren-
tinis frustra vexatur 108, 17
—22.
- 2. [Q. Aemilius] Pappus [Pa-
pus] cos. II 121, 8. censor 125,
13.
- 3. [L.] Aemilius [Mamilius]
[Vitalus] cos. II 129, 8.
- 4. Q. Aemilius [Mamilius] cos.
Agrigentum capit II 137, 15
—139, 4.
- 5. M. Aemilius [Paullus] cos.
Cossuram [Cossuram] vastat
II 150, 10. Poenos ad Clupeam
vincit 150, 16. Poenos vincit
150, 21. domum rediens tem-
pestate multos amittit 151, 3.
- 6. M. Aemilius [Lepidus] cos.
bellat cum Sardis et Corsis
II 168, 1.
- 7. M. Aemilius [Barbula] cos.
bellat cum Gallis II 169, 7.
- 8. [L.] Aemilius [Papus] cos.
Gallos vincit II 172, 3—15.
- 9. [M.] Aemilius Paullus cos.
Demetrium vincit II 174, 17—
175, 12. apud Cannas cadit
197, 2—199, 18.
- 10. M. Aemilius Lepidus ca-
stra contra Antiochum de-
fendit II 263, 14.
- 11. [M.] Aemilio Lepido cos.
Antiochus M. obit II 267, 4.
- 12. [L.] Aemilius Paullus cos.
II vincit et capit Perseum II
271, 4—276, 17. Bithyn capit
276, 6. Graecorum principes
in Italiam transfert 294, 17.
duos filios amittit 276, 12. pe-
cuniae contemptor 276, 13.
Africanus minor eius f. 289,
11.
- 13. [M. Aemilius] Scaurus,
maritus Caeciliae Metellae II
300, 9.
- 14. [M. Aemilius] Lepidus cos.
a Pompeio Italia pulsus obit
II 302, 17—303, 4.
- 15. M. [Aemilius] Lepidus post
Caesarem occisum urbem oc-

cupat II 336, 14. filium Caesaris percussoribus dat obsidem 337, 11. iuvat Antonium 345, 12. 346, 18. cum Antonio et Octaviano triumvir 350, 8 — 19. sub eo proscriptiones 351, 1—354, 18. cos. 354, 19. Italiae praeest 355, 15. nihil movet contra Antonium et Octavianum 367, 3. 15. in Africam missus 370, 5. Africanas gentes accipit 371, 22. ab Octaviano ad bellum Siciliense arcessitur 376, 19. cum Octaviano contra S. Pompeium pugnat 381, 11. ad S. Pompeium inclinatur 381, 13. adempta potestate in Italia vivere iussus 382, 14—383, 11. eius acta iniusta abolet Augustus 409, 20. eum idem habet ludibrio 416, 8. eius f. Augusto insidias parat ibid. — II 384, 17. 391, 23.

— 16. [M. Aemilius] Scaurus a Pompeio in Syriam legatur I 399, 12.

— 17. Aemilius [Rectus] Tiberii temporibus II 436, 4.

— 18. [Mam.] Aemilius Scaurus a Tiberio necatur II 443, 17.

— 19. M. [Aemilius] Lepidus maritus Drusillae Caligulae sororis II 450, 18. necatur 453, 16.

— 20. Aemilius Laetus praef. Commodo insidias parat II 538, 4. ad Pertinacem defert imperium 539, 18. 20. Pertinacem laudat 541, 5. Pertinaci insidias parat 541, 12—542, 11. necatur 545, 8.

— 21. [Aemilius] Παπιανός [Παπινιανός] Ictus praef. praetorio sub Septimio Severo II 555, 9—15. ei Caracalla magistratum abrogat 559, 19.

Αἰμιλλία [M. Aemilii] Scauri et [Caeciliae] Metellae filia, uxor Pompeii II 300, 9.

Αἶμος Thracia intra Haemum et Rhodopen II 171, 1. Getae et Moesi olim intra Haemum et Istrum 408, 4.

Αἰνείας 1. post Troicum bellum

ad Aborigines profectus Latinum vincit II 3, 1. Lavinia eius uxor 3, 8. Laviniam urbem condit 4, 2. succedit Latino 4, 10. a Rutulis et Tyrrhenis victus 4, 12. deus colitur 4, 14. filii 4, 17. 19. 5, 4. Segestae dicuntur ab eo orti 137, 8.

— 2. Albae Longae rex, Silvii f. II 5, 7. eius filius ibid. — *Αἰνεϊάδαι* Romanorum nomen honorificum II 4, 15.

Αἶνος 1. flumen II 171, 4.

— 2. urbs Philippo erepta II 267, 7.

Αἰολεῖς I 31, 12.

Αἰολίς satrapae a Cyro huc missi I 301, 7.

Αἶρονλοι a Gallieno victi II 596, 20. v. *Αἶλουροι*.

Αἰτωλοί Philippi socii ad M. Valerium Laevinum deficiunt II 216, 11. una cum P. Sulpicio Galba contra Philippum pugnant 224, 11. 232, 8. Philippi fiunt socii 232, 11. Romanis parant victoriam Cynoscephalicam 251, 7. ad Antiochum deficiunt 259, 3. 5. 9. apud Thermopylas fugati 260, 5—19. a Romanis victi pacem non impetrant 260, 23—261, 20. indutias impetrant 261, 22. iterum rébus novis student 265, 20. pacem impetrant 266, 21. — II 246, 17. 255, 21. 258, 18.

Ἀκάκιος 1. martyr, v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*.

— 2. Copolitanus patriarcha III 127, 10. 129, 5. 133, 17. 134, 6.

Ἀκαργᾶνες eorum annus II 21, 21. Philippi socii a L. Quinctio subacti 251, 16. v. *Φίλιππος*.

Ἀκέλαος L. Licinius [Lucullus] Armeniam Tigranis regnum vastat I 397, 2.

Ἀκέραι urbs Gallica a Cn. Cornelio Scipione cos. capta II 174, 5.

Ἀκαρανοί ab Hannibale subiguntur II 204, 1.

Ἀκίλλιος M'. [Acilius] Glabrio cos. Antiochum M. e Graecia ex-

- pellit II 259, 18—260, 22. Boeotiam, Euboeam, Heracleam, Lamiam, Naupactum capit 260, 23—261, 15.
- Ἀκῆλλιοι 1. M. Aquillius unus de Iivris libris Sibyllinis a Tarquinio Superbo necatur II 38, 11—19.
- 2. C. [Aquillius] Florus cos. bellat cum Hamilcare II 142, 9. 12. Mutistratum urbem obsidet 143, 15.
- Ἀκκαρῶν Palaestinorum urbs de arca rapta malis affecta I 98, 21. Accaronensis dea 168, 18.
- Ἀκμή serva Iudaea Antipatro litteras dat I 460, 8—461, 13. necatur 464, 7.
- Ἀκουφίς Indorum legatus ad Alexandrum M. I 345, 2—8.
- Ἀκράγας Siciliae urbs ab Hannibale Gisgonis filio tenetur, sed a [L.] Postumio Albino et Q. Aemilio [Mamilio] [Vitulo] capitur II 137, 16—139, 4. inde evadit Hannibal Gisgonis f. 138, 21. Agrigentini multos de Poenis necant 138, 21. ab Himilcone occupatur 210, 18. proditur Romanis 219, 13.
- Ἀκρίτας, δ [insula] III 339, 2.
- Ἀκρῶν Caeninensium rex a Romulo necatur II 12, 5.
- Ἀκτιον ubi Antonius vincitur I 13, 7. 426, 17. 476, 16. II 395, 15. 19. 396, 2. 4. 429, 2. 431, 17.
- Ἀκύλας interpres scriptorum Hebraeorum II 558, 12. 20.
- Ἀκυληία nunc Venetia II 577, 21. 578, 2. 4. 10.
- Ἀκύλλιοι, v. Ἀκῆλλιοι.
- Ἀλαμαννοί a Gallieno victi II 596, 19. a Constante Chloro victi 615, 14. ab Iuliano victi III 50, 10.
- Ἀλαμούνδαρος Agarenorum princeps ab orthodoxis baptizatus a Severo ad haeresin trahi non potest III 139, 12—140, 14.
- Ἀλανοί III 249, 7. 251, 12 (v. Ἀλβανία). 648, 3. 714, 3. 733, 6. 738, 12.
- Ἀλάριχος dux Vandalum vel Gotthorum; duae de eius expeditione Romana relationes III 98, 9—99, 5. 99, 6—18.
- Ἀλβα [Fucentia] eo perducitur Syphax II 239, 20, item Perseus eiusque familia 276, 18. — II 331, 14. Ἀλβανός II 276, 21.
- Ἀλβα Λογγά conditur II 4, 23. vis eius nominis ibid. Numitor restituitur eius rex 9, 4. Romulus eam facit liberam 16, 6. Romanis subiecta 23, 7 ss. deletur 24, 10 ss. τὸ Ἀλβανόν, Albanus mons II 14, 19. 145, 16. — Albanus lacus II 74, 21—75, 17. — ἡ Ἀλβανίς II 90, 18.
- Ἀλβα Πομπηία Pertinacis patria II 540, 13.
- Ἀλβανία III 229, 10. — Ἀλβανοί Caucasi populus II 309, 7. 9. 12. 18. 310, 1. 6. 312, 16. Massagetae sunt 519, 1. ii a Procopio nominantur Alani III 251, 12 (v. ann.).
- Ἀλβανός Gallieni filii praefectus II 597, 18—598, 8.
- Ἀλβίνος 1. Iudaeae procurator multos sicarios necat I 521, 14—522, 10. quomodo tractaverit Iesum de interitu Hierosolymorum vaticinantem 544, 16.
- 2. [D. Caelius Calvinus Balbicus] cum Maximo contra Maximinum Thracem dux vel Caesar creatur II 577, 15—20. Romam tuetur 577, 21. cum Maximo imperator 578, 14. necatur 579, 2. eius vitae et regni spatium 579, 4.
- 3. v. Ἰούλιοι, Ποστούμοι, Σεπίμιοι.
- Ἀλβουλος Latii flumen post Tiberis dicitur II 5, 9.
- Ἀλεξάνδρα 1. seu Salome, Aristobuli uxor, Alexandrum I. facit regem I 393, 13. Alexandro I. marito mortuo regnum sibi servat 395, 8—396, 2. Pharisaeis favet 396, 6—18. Tigranem donis mitigat 396, 19. de Aristobulo eius iudicium 397, 10. moritur 397, 16.
- 2. Hyrcani f., Alexandri uxor, Aristobulum f. sacerdotem per Antonium fieri vult I 420, 22.

propter insidias ab Herodis custodibus serviliter observatur 421, 17—422, 22. de Aristobulo necato litteras ad Cleopatram dat 423, 18. in vincula coniecta 424, 16—425, 11. Hyrcano persuadet ut ad Malchum fugiat 427, 2. Alexandriam captiva ducitur 427, 20. Soëmo persuadet ut regis mandata eloquatur 428, 20. in Mariammam f. capitis damnatam invehitur 430, 18. Hierosolymis necatur 431, 11.

Ἀλεξάνδρεια s. ἡ *Ἀλεξανδρέων* Aegypti urbs I 336, 19—337, 9. 13, 14. 14, 8. 208, 3. 358, 3. 361, 8. 363, 15. 19 ss. 380, 18. 489, 4. 496, 16. 500, 3 ss. 509, 5. 524, 4. 560, 6 ss. II 278, 10—21. 328, 19. 400, 9. 401, 15. 480, 14. 491, 7. 493, 6. 514, 17. 557, 13. 20. 558, 10. 574, 17. 614, 18. III 19, 14. 58, 12. 107, 10. 115, 6. 136, 11. 167, 7. 245, 7. Eius pontifices post Marcum: *Ἀνιανός* II 482, 2, *Ἀβίλιος* 503, 16, *Κέρδων* 506, 10, *Πρόμος* 514, 17, *Ἰούστος* 521, 21, *Εὐμενής* 522, 11, *Μάρκος*, *Κελαδίων* 526, 5, *Ἀγριππίνος* 532, 5, *Ἰουλιανός* 538, 15, *Δημήτριος* 539, 9, *Ἡρακλῆς* 559, 1, *Διονύσιος* 585, 17. 588, 1. 596, 10, *Μάξιμος*, *Θεωνᾶς* 613, 8, *Πέτρος* 613, 10, *Ἀλέξανδρος* 625, 21. — *Ἀθανάσιος* III 71, 1, *Κύριλλος* 103, 11, *Διδάσκορος* 107, 10, *Προτέριος* 117, 7, *Ἀπολινάριος* 168, 2. *Κύρος* 226, 8. a Saracenis occupata patriarcham non habet 226, 6. — *Ἀλεξανδρέως* II 329, 7. 407, 1. 503, 16. 521, 21. 522, 11. 19 cet.

Ἀλεξάνδριον castellum Iudaeae I 400, 21. 402, 19. 403, 1. 427, 20. 448, 13.

Ἀλέξανδρος 1. Philippi f. regis Macedonum: puer I 329, 17—332, 11. rex factus expeditionem in Graeciam suscipit 332, 12—333, 13. expeditio eius Asiatice 333, 14 ss. apud Issum vincit Darium 335, 11. capit Damascum, Cyprum, Phoeniciam praeter Tyrum 336, 7. Hiero-

solyma et in Samariam venit 353, 10—355, 16. 329, 12. capit Aegyptum 336, 19. it ad Ammonem 337, 9. epistolae eius et Darii 338, 8—14. Darii de eo iudicium 339, 10. Darium Arbels vincit 339, 13—340, 11. II 512, 13. Babyloniam et Susam capit I 340, 12. Bessum necat 341, 15—342, 13. venit in Hyrcaniam, ad mare Caspium, in Parthicam 342, 13—21. II 309, 12. Roxane eius uxor I 343, 2. tollit Philotam, Parmenionem, Clitum 343, 8—344, 8. expeditio eius Indica 344, 9—348, 13. satrapes improbos punit 349, 3 ss. nuptias cum Statira celebrat 349, 19. Babylonem it 351, 3. obit 351, 7—353, 8. — Eius origo divina I 337, 18—338, 6. eius natura et mores 338, 14 s. 340, 22. 341, 4 ss. regna post eius obitum 11, 6. 225, 16. 226, 5. 234, 2. 355, 17. II 572, 10. eius corpus mortuum Octavianus attrahit 407, 1. eius thorax 452, 6. — I 10, 21. 208, 3. 212, 1 ss. 225, 15 et 233, 22. 226, 1. 11 s. 227, 11. 231, 12. 232, 20—233, 6. II 270, 4. 275, 20. 277, 1.

— 2. unus de Macedonibus Alexandri I 344, 20.

— 3. Antiochi IV. f. Ptolemaidem occupat I 377, 14. Ionatham sibi conciliat, Demetrium necat 377, 24—378, 10. Ptolemaei VI. filiam ducit, Ionatham honorat 378, 11. a Ptolemaeo et Demetrio victus 378, 15—380, 2. in Arabia necatur 380, 5—15. Antiochus eius f. 381, 8.

— 4. *Ζεβινᾶς* Syriae rex ab Antiocho Grypo victus necatur I 388, 21—389, 11.

— 5. sive Ianneas Hyrcani f. Iudaeorum rex I 393, 13—21. saevit in populares 393, 21—394, 3. pulsus ab Arabibus 394, 3. seditio populi contra eum 394, 5. eius crudelitas 394, 7—18. cum Areta pacem facit 395, 1. multas urbes ca-

- pit 395, 3. 398, 14. Alexandram uxorem monet de rebus post mortem suam agendis 395, 6—19. obit 395, 19. filii eius 396, 3.
- 6. Aristobuli II. f. maior effugit Pompeium in Iudaeam I 402, 12. a Gabinio victus 402, 16—403, 16. a Scipione necatus 404, 16. Alexandra eius uxor 420, 22. Aristobulus eius f. ibid. Mariamme eius filia 409, 19. 410, 19. 420, 22.
- 7. Herodis et Mariammae f., Glaphyrae maritus I 437, 22. Romam missus 434, 4. ei Salome insidiatur 437, 14. Romae cum fratre et patre reconciliatur 439, 2—441, 8. Antipater ei insidiatur 442, 11. Pherorae calumnias de Glaphyra repellit 444, 1. apud patrem accusatus per Archelaum patri reconciliatur 444, 15—447, 12. ab Eurycle proditur et de insidiis patri paratis accusatus necatur 447, 14—452, 16. eius filii 452, 20. Pseudoalexander in remiges refertur 471, 11—472, 9. Alexandrum in somno videt Glaphyra 473, 15.
- 8. alabarcha Alexandriae I 489, 4. eius f. 512, 20.
- 9. Persei filium se professus cum Q. Caecilio Metello bellat II 289, 1.
- 10. Antonii et Cleopatrae f. II 390, 21. Iotapae desponsus 391, 9. in triumpho Octaviani ducitur 407, 17. Ἠλίας dicitur ibid.
- 11. Romae pontifex II 514, 15. 521, 19.
- 12. una cum Narcisso episcopus Hierosolymitanus II 559, 9. martyr 585, 10. 17.
- 13. Alexandriae episcopus II 625, 21.
- 14. patriarcha Cpolitani III 23, 15. 56, 15—57, 5. obit 57, 11.
- 15. Basilii I. f. corona ornatus III 419, 3. Leoni VI. succedit 455, 7. 14. Nicolaum revocat, Euthymium relegat 455, 14—456, 3. eius natura 456, 3.
- Basilitzem successorem declarare vult 456, 3. Constantinum castrare vult 456, 9. apro aëneo theatri dentes et pendenda addit 456, 14—457, 6. Symeonem contra Romanos incitat 457, 7. obit sex tutoribus appellatis Constantino 457, 12—458, 4. 462, 14. eius regni spatium 458, 5. 489, 7. — III 441, 1. 447, 12. 454, 8. 455, 8. 462, 9.
- 16. v. Στυῆρος et Τιβέριος.
- Ἀλεξανδρῶν Ciliciae urbs III 691, 17.
- Ἀλεξᾶς Salomae maritus I 463, 17. 465, 6.
- Ἀλέξιος 1. δ Μωσηλέ spatharius et drungarius vigiliae sub Irene III 292, 3. 5. a Constantino VI. in praetorium conicitur 293, 11—294, 2. ei oculi eruti 294, 11. 13. 298, 10.
- 2. δ Μωσηλέ Armenius imp. Theophili gener et Caesar III 367, 4—14. rasis aedificat Anthemii monasterium 367, 14.
- 3. Studita Cpolitani patriarcha III 568, 13. 586, 5. 594, 7—16. 616, 9. 624, 9. 11.
- 4. I. δ Κομνηνός Ruselium capit III 712, 4—12. cum eodem dux contra Ioannem 717, 1. Bryennium vincit et capit 721, 2—722, 3. Basilacium vincit et caecat 723, 7—724, 3. apud Nicephorum III. in magno honore 726, 12. a Borilo et Germano obtreactionibus obrutus 726, 15. cum fratre deficit et salutatur rex 727, 1—9. Cpolim capit et diripit 727, 9—730, 3. eius mater et uxor 730, 17—731, 6. multa Botaniatae acta abrogat 731, 6. corona regia ornatus 731, 12. eius mater omnia regit 731, 15. eius fratres et affines 732, 1—14. donativa negat 733, 1. Irene eius uxor Augusta 733, 4. Constantino adimit regiam potestatem 733, 6—21. sub eo Cosmas, Eustratius, Nicolaus patriarchae 734, 1—16. a Roberto victus 734, 17—735, 9.

eundem dolo vincit 735, 9—736, 10. insidiatores punit 736, 10. insulas maris Aegaei recuperat 736, 19—737, 10. quaestor acerbis 737, 11—738, 3. eius monetae mutatio 738, 3—11. eius liberi 738, 12—740, 2. sub eo terrae motus 740, 3. Patzinacos in Moglena provincia colloeat 740, 8—741, 5. Umbertopolim et Ariebem punit 741, 6—13. Manichaeorum legionem exauctorat 741, 13. Nicephorum insidiatorem punit 741, 16. sub eo Franci Nicaea, Antiochia, Hierosolyma potiuntur 742, 8—743, 4. 749, 6. Basilium comburit 743, 5—744, 4. insidias eius qui Diogenis filium se esse simulat reprimit 744, 5—15. orphanotrophium renovat 744, 16—745, 7. Michaëlis Anemae insidias reprimit 745, 8—20. eius mater relicta omni auctoritate filio obit 746, 1—14. Isaaci mortui familiae consulit 746, 14—747, 2. aeger uxori omnia mandat 747, 2—748, 14. Andronicum facit sebastocratorem, Isaacium ac Bryennium Caesares, Phorbenum panhypersebastum 749, 1. foedus facit cum Boëmundo, qui fidem non servat 749, 6—750, 4. cum Boëmundo pacem facit 750, 4—14. Nicolai creat successorem 750, 15—751, 8. sacro velo recreatur 751, 9—19. rumor de eius obitu 751, 19—752, 9. e Chersoneso Thracica Cpolim redit 752, 10—753, 12. degit prope radices Papycii 753, 12. iuxta Philippopolim cum Paulicianis disputat 753, 15—754, 5. Cpolim redit 754, 5. sub eo Irenae et Bryennii maxima potestas 754, 5—755, 2. incendia sub eo 755, 3. statua columnae porphyreticae concidit 18, 14. 755, 7. tempestates et aquarum impetus sub eo multa delent 755, 9—756, 2. cum Turcis pacem facit 756, 3—758, 13. pro eo aegro Irene rem publicam

gerit 758, 13. aeger obit 759, 1—762, 16. 764, 6. 10. eius vitae et regni spatium 764, 6. humatur indigne 764, 12. de eo iudicium 765, 5—767, 19.

Ἀλερία, v. *Ὀβάλλεργια*.

Ἀλήμ Muchumeti gener, Maviae adversarius III 219, 10.

Ἀληνός, v. *Καικῖναι* 2.

Ἀλικαρνασσεύς Herodotus I 303, 3. Iulianus III 167, 10.

Ἀλῖμ *Ἀβράμιος* Tangrolicis dux Artze oppido capto a Romanis fugatur III 637, 16—639, 12.

Ἀλίνιος Salapinus II 218, 11—219, 4.

Ἀλισταῖοι Aeolenses I 31, 12.

Ἀλκιμος s. *Ἰωακείμ* sacerdos Iudaeorum ab Antiocho V. dictus I 372, 3. Iudae Maccaebaci inimicus 372, 15 ss. obit 374, 5.

Ἀλκμαίων matricida II 477, 8.

Ἀλουσιάνος Aaronis f. Doliano sublato rex Bulgariae ad Michaëlem IV. transit III 601, 7—603, 11.

Ἀλπεῖς II 171, 4. 15. huc usque progrediuntur Romani 174, 15. ab Hannibale superantur 183, 9 ss. — II 81, 10. 267, 10. 302, 19. 315, 10. 318, 15. 591, 14. III 2, 1. v. *αἱ Κοτῖαι Ἀλπεῖς*.

Ἀλνάτης, v. *Θεόδωρος* 14.

Ἀλύπιος Constantini VIII. socer III 570, 14.

Ἄλνς flumen III 448, 9. 696, 13.

Ἄλωπος, v. *Ἄλων* 21.

Ἀμαζόνες II 310, 1—10. — *Ἀμαζονικός* II 310, 2.

Ἀμαζόνιος Ianuarius a Commodo dictus II 536, 10. Commodi cognomen 537, 13.

Ἀμαθείς unus de Chami posteris I 32, 17.

Ἀμάθη s. *Ἐπιφάνεια* urbs ab Amathe condita I 32, 17.

Ἀμαλήκ Amalecitarum rex I 106, 21. 107, 2.

Ἀμαληκῖται a Moyse victi I 61, 1—15. Israelitas vexant 86, 12. a Saulo subacti 106, 15. 107, 12. Davidis uxores et alios capiunt 120, 8. — I 74, 10.

- Ἀμάν Artaxerxis amicus Mar-
dochaeo insidiatur I 321, 19.
323, 23. 324, 4. 325, 5. Iudae-
orum inimicus 321, 23. neca-
tur 326, 12. eius f. necantur
327, 16.
- Ἀμανδός C. Amandus in Gal-
liis seditionem movens a Ma-
ximiano reprimatur II 615, 9.
- Ἀμανός (non Ἀμάνος) mons in
confinio Ciliciae et Syriae I
30, 15. 32, 3. II 311, 1. 374, 19.
- Ἀμάντιος 1. Theodosii II. eunu-
chus III 112, 10.
— 2. eunuchus Anastasio I. mor-
tuo frustra studet Theocritia-
num facere regem III 144, 15.
necatur 145, 5. eius somnium
145, 8. eius aedes 145, 13.
- Ἀμαράτου liberi de nece Ioan-
nis ab Ionatha puniuntur I
375, 18—376, 10.
- Ἀμαράμ Caathi f. Moysis pater
I 53, 18.
- Ἀμάσεια urbs III 173, 8. 472, 17.
475, 5. 520, 5. 525, 4. 712, 6.
- Ἀμασῆς pater Iehi regis I 180,
20.
- Ἀματᾶς frater Gelimeri III 162, 7.
- Μάρκος Ἀμβιβόχος [Ambi-
vius s. Ambibulus] procurator
Iudaeae I 476, 22.
- Ἀμβισόρος, v. Ἀμβιβόχος.
- Ἀμβρακία urbs II 266, 2—22.
- Ἀμβρόσιος 1. qui Origenem ad
enarrandas sacras litteras im-
pulsit martyr sub Maximino
Thrace II 575, 19.
— 2. a Valentiniano I. episcopus
factus Mediolani III 74,
11. Theodosium I. castigat 86,
7—17. 88, 1—89, 3.
- Ἀμρ 1. Agarenorum princeps
a Petrona victus et necatus
III 396, 14—397, 10. eius f.
captus 396, 16.
— 2. Agarenus cum Romano
III. pacem facit III 579, 6.
Aegypti princeps obit 590, 13.
eius vidua ibid.
- Ἀμυσά 1. iudex Israëuitarum I
89, 10.
— 2. s. Ἀμυσιᾶς cum Davide
Sauli hastam et scyphum
aufert I 118, 14. dux creatus
ab Ioabo necatur I 136, 21.
142, 8.
- Ἀμυσιᾶς Ioae f. Iudae rex I 187,
11. hostes vincit 187, 22. ab
Ioa victus capitur 188, 1—17.
necatur 188, 19. Ozias eius f.
188, 21.
- Ἀμυδα s. Ἐμει urbs III 48, 18.
540, 7.
- Ἀμύλας ὁ Βαρχίδης pater Han-
nibalis succedit Hannoni et
tuetur Siciliam II 139, 5. Gal-
los milites suos dolo perdit
139, 15. Italiae oram classe
vastat et quasdam Siciliae ur-
bes subigit 139, 22. C. Caeci-
lium tribunum militum ad Se-
gestam vincit 140, 14. cum
Duilio pugnare non audent
141, 20. Drepanum munit et
Erycem delet et tam multas
Siciliae urbes capit, ut paene
totam insulam subigat 142, 3
— 11. ad Liparam A. Atilium
vincit 144, 19. sub Tyndario
promunturio vincitur 145, 19.
post pugnam navalem prope
Heracleam factam Hannonem
ad Romanos mittit legatum
146, 11. Carthaginem tuetur
146, 20. a Regulo vincitur
148, 1. magistratu se abdicat
148, 18. Lilybaeo a C. Atilio,
L. Manlio cos. obsessio praec-
fectus impedit, ne urbs pro-
datur 156, 20—157, 17. Ro-
manos acerbissime vexat 158,
1—9. Carthalonis successor
in milites ob stipendium non
datum tumultuantes gravi-
ter consulit 159, 12. Drepano
frustra studet N. Fabium ex
Πελιάδος insula depellere 160,
13. induciis cum Catulo fa-
ctis solam sub iugum mis-
sionis ignominiam deprecatur
163, 1. militibus stipendiariis
tumultuantibus victis abit ma-
gistratibus invitatis in Hispan-
iam 164, 7. obit 168, 14. Has-
drubal gener ei succedit 168,
21. eius progenies 175, 17
[Patet a Zonara permulta Ham-
ilcari patri Hannibalis per-
peram attribui].

- Ἀμύλλας Poenus una cum Gal-
lis multas clades infert Ro-
manis II 247, 19—248, 9. victus
250, 17.
- Ἀμυναδάβ 1. vir tribus Levi-
ticae I 99, 19.
— 2. Ozanis pater I 126, 4.
- Ἀμινός [Ἀμυός] urbs II 311, 9.
Ἀμισός, v. Ἀμινός.
- Ἀμμανῖται cum Hebraeis saepe
bellant I 88, 21. 89, 6. 102, 20.
103, 2 ss. 106, 14. 127, 14—128,
9. 130, 8—15. 168, 2. 191, 7.
319, 12. ad eos fugit Ismaël
206, 16. 207, 6. ab Nabucho-
donosore subacti 207, 20. di-
cuntur Ἀμμών νίολ 248, 6.
- Ἀμμών Iovis nomen I 329, 19.
pater dicitur Alexandri M.
329, 17. 337, 21. ad eius tem-
plum venit Alexander M. 337, 9.
- Ἀμμών, v. Ἀμμανῖται.
- Ἀμμώνιος amicus Alexandri I.
Balae insidiatur Ptolemaeo VI.
I 379, 4—16.
- Ἀμνών Davidis f. I 123, 21. Tha-
marem stuprat ideoque ab
Absalone necatur 130, 16—131,
12.
- Ἀμόριον Phrygiae urbs III 265,
15. 296, 14. 329, 7. 337, 7. 377,
9—379, 11. 544, 17. 691, 19.
- Ἀμορρεῖς eorum regionem ca-
piunt et distribuunt Hebraei
I 70, 17—71, 2. 73, 12. — Ἀμο-
ρεῖς I 73, 20.
- Ἀμούλιος 1. post Tiberinum
Albae Longae rex II 5, 12.
Aventinus eius f. 5, 18.
— 2. Numitoris frater Albae
Longae rex II 5, 19. Numi-
toris filiam legit Vestalem 6, 6.
Vestalis vinctae filios exponit
6, 11. Faustulus eius subulcus
6, 18. ei Remus captus ad
supplicium datur 7, 11. com-
perit Romulum et Remum sal-
vos esse 8, 7. necatur a Ro-
mulo 8, 20.
- Ἀμύνανδρος Athamaniae Thes-
saliae rex II 246, 17. regno
excidit 260, 1.
- Ἀμύντας Macedo transfuga
apud Darium Codomannum
I 335, 8.
- Ἀμφιλόχιος Iconiensis eccle-
siae pontifex inter principes
concilii secundi III 90, 8. Theo-
dosium contra Arianos incitat
91, 11—92, 7.
- Ἀμφίπολις urbs II 273, 11. 16.
274, 13. 324, 2.
- Ἀμώς Manassis f. Iudae rex
necatur I 198, 15. Iosias eius
f. et heres 198, 18.
- Ἀναβαλλιανός [Ἀννιβαλιανός]
Constantis Chlorig et Theo-
dora f. II 622, 22.
- Ἀνάβαρζα, v. Ἀνάβαρξ.
- Ἀνάβαρξ s. Ἀνάβαρζα secun-
dae Ciliciae metropolis III
149, 3. 501, 17. 536, 16.
- Ἀναήλ Babylonius ab Herode
sacerdos creatur I 420, 20.
- Ἀναθώθ Hieremias patria I 203,
18.
- Ἀνανίας 1. Iudaeus a Nabucho-
donosore appellatus Sedra-
chus I 209, 5. Cf. Δανιήλ.
— 2. Iudaeus Izatem docet cae-
rimonias Iudaicas I 508, 3.
— 3. Nedebaei f. Iudaeorum sa-
cerdos I 513, 2. Romam vinc-
tus a C. Ummidio Quadrato
missus necatur 515, 15. — Prae-
terea v. Ἄννα 2.
- Ἄννος dux vinctus a C. Ummi-
dio Quadrato Romam mittitur
ibique ab imperatore Claudio
necatur I 515, 15.
- Ἀνάργυροι, v. Κωνσταντινούπολις.
- Ἀναστασία 1. v. Κωνσταντινού-
πολις, ἐκκλησία.
- 2. Tiberii II. uxor, Charito-
nis et Constantinae mater III
179, 2.
— 3. avia materna Tiberii, Iu-
stiniani II f. III 242, 10.
— 4. imp. Theophili filia III
358, 14. 394, 3—12.
- Ἀναστάσιος 1. II. Romae epi-
scopus II 626, 19. III 137, 4.
— 2. I. ὁ Δίκωρος ab Ariadne et
Urbicio fit imperator III 133,
6. unde Δίκωρος dictus 133, 10.
dat Euphemio fidei confessio-
nem 133, 13. 136, 5. Ariadnen
ducit 134, 15. chrysargyrum
abolet 135, 1—13. iustus sed
haereticus 135, 13—136, 5. Eu-

- phemio, Macedonio expulsis Timotheum facit patriarcham 136, 5—10. Longinum tyrannum vincit 136, 11. alterum Longinum tyrannum vincit 136, 13. sub eo Bulgari invadunt 137, 11. pacem facit cum Agarenis 137, 13. Vitalianum tyrannum vincit 137, 14—138, 11. sub eo de Tersancto orthodoxi rebellant 138, 12—139, 11. sub eo Alamundarus baptizatus 139, 12—140, 14. Romanorum a Bulgaris sub eo accepta clades signis praenuntiatur 140, 15—141, 4. sub eo Timotheo succedit Ioannes 141, 5. eius uxor obit 141, 8. sub eo simulacrum Fortunae instauratum 141, 9—142, 14. Iustinum et Iustinianum non necat 142, 15. somnio territus 143, 4. Tholotum aedificat 143, 8. obit 143, 13. eius vitae et regni spatium ibid. sub eo terrae motus 143, 17. longum Murum condidit et posuit suam statum 144, 4. — III 144, 15. 145, 8. 146, 4. 16. 155, 7.
- 3. Antiochenus patriarcha III 200, 16.
- 4. II. Ἀντίμιος antea Artemius dictus fit imperator III 244, 15. eius natura 245, 1. Ioanne expulso patriarcham facit Germanum 245, 2. classarii deficientes Ioanne classis duce necato Theodosium contra eum salutant imperatorem 245, 7—246, 9. Thessalonicam relegatur 246, 9—247, 11. eius regni spatium 247, 8. seditione mota a Leone III. necatur 256, 7—17. — III 247, 14. 252, 3.
- 5. Cpolitanus patriarcha III 257, 12. 266, 15. 268, 4—13. 269, 5. 13. 290, 2.
- 6. Thomae f. adoptivus alter III 342, 4. necatur 346, 14.
- 7. Romano I. Lacapeno insidiis paratis tondetur III 470, 5.
- Ἀναστασώ Romani II. uxor nominatur Theophano III 485, 3.
- Ἀνατόλιος Cpolitanus patriarcha III 108, 17. praeest concilio quarto 115, 6—117, 3. eo auctore Euphemiae miraculo haeretici damnantur 117, 10—119, 2. obit 127, 9.
- Ἀνδραγάθιος imperatorem Gratianum necat III 84, 14. necatur 85, 10.
- Ἀνδρέας 1. apostolus, cuius reliquiae a Constantio II. per Artemium Cpolim latae sunt III 58, 12.
- 2. cubicularius ab Iustino I. necatus III 145, 5.
- 3. Καλυβίτης a Copronymo necatur III 271, 8.
- 4. dux Basilii I. Agarenos domat III 423, 12—424, 3. ei adimitur imperium 424, 3. 5.
- Ἀνδριάντες Chrysostomi orationes III 89, 13.
- Ἀνδρίσκος Adramyttenus, Pseudophilippus a Romanis victus II 287, 7—288, 24.
- Ἀνδρόνικος 1. v. Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι.
- 2. S. apostolus, cuius templum est in Peloponneso III 433, 3.
- 3. Ducas III 448, 11. cum familia fugit ad Agarenos 449, 15—450, 14. obit 451, 11. Constantinus eius f. 448, 11. 451, 13. 458, 8. — III 675, 18.
- 4. Constantini X. f. III 681, 3.
- 5. Ducas Ioannis Ducae f. Romanum IV. prodit III 701, 5—15. eundem capit 705, 9—706, 6.
- 6. Comnenus Alexii I. Comneni f. III 739, 6. Ioannis inimicus 748, 19. sebastocrator 749, 1.
- Ἀνδροσθένης Corinthum amittit II 251, 15.
- Ἀνέγκλητος Romae pontifex II 498, 11. 503, 19.
- Ἀνεμᾶς 1. Cretensis Agarenus III 491, 4.
- 2. v. Μιχαήλ 16.
- Ἀνθέμιος rex Romanus, cuius f. Marcianus III 123, 17.
- Ἀνθίμος 1. I. Cpolitanus patriarcha III 158, 14. 166, 4—167, 7. 10.
- 2. Copronymi f. cui lingua praeciditur III 294, 10. 298, 10.

- relegatur et caecatur 300, 3—14.
- Ἀνιανός Alexandriae pontifex II 482, 2.
- Ἀνίκτης 1. Neronis libertus Agrippinam necat II 477, 1.
- 2. Romae episcopus II 526, 9. 532, 2.
- 3. Februarius a Commododictus II 536, 10.
- Ἀνίκιος 1. L. Anicius praetor cum Gentio bellat et Epirum pacat II 275, 8—17.
- 2. v. Νίκιος Κεράλιος.
- Ἀννα 1. altera Elcanae uxor Samuelis mater I 96, 18—97, 5.
- 2. Sethi f. a P. Sulpicio Quirino pontifex factus I 476, 16. pontificatus ei a Valerio Grato abrogatur 477, 8. Eleazar f. 477, 10. Ionathas f. 484, 1. Theophilus f. 486, 19. 501, 2. Matthias f. 501, 20. Anna f. 521, 11. — I 501, 20 pro Ἀννα nominatur Ἀνανίας.
- 3. Annae f. pontifex ab Agrippa factus I 521, 11. ei pontificatus eripitur 521, 20.
- 4. imp. Theophili filia III 358, 14. 394, 3—13.
- 5. Basilii II. soror, Bladimeri uxor III 552, 18.
- 6. Comnena Alexii I. Comneni filia, Nicephori Bryennii uxor III 738, 12—739, 2. ab Irene maxime diligitur 748, 3.
- Ἀνναῖος [L. Annaeus] Seneca Neronis magister II 469, 6. praefectus satellitum [sic] 475, 18.
- Ἀννιβανός, v. Ἀναβανός.
- Ἀννίβας 1. Gisgonis f. Agrigentum contra Romanos defendere non potest, sed clam inde evadit II 137, 15—139, 4. in Italiam mittitur 139, 8. Bodes eius legatus 140, 6. Italiam vastat 140, 14. a Duilio proelio navali victus fugit 140, 17—141, 12. imperium ei abrogatur 141, 14—20. in Libyam iter intendit sed vento repellitur 145, 2. ab Atilio decipitur 145, 5. in Africam navigaturus a C. Sulpicio vincitur ibid.
- Sulcis a Poenis deficientibus necatur 145, 10.
- 2. Hamilcaris Barcidae f. imperator fit II 175, 17—176, 7. Saguntum capit 176, 7—179, 5. vulneratur 178, 13. prodigia et somnium eius ante bellum 181, 13. eius iter in Italiam 182, 4—183, 21. vincit P. [Cornelium] Scipionem 184, 1—15. vincit [Ti.] Sempronium Longum 185, 17. unum elephantum servat 186, 3. a [Ti.] Sempronio Longo victus vulneratur 186, 11. pugnat cum [Ti.] Sempronio Longo 186, 21. proficiscitur in Liguriam 186, 22. personam suam dissimulat 187, 1—5. Flaminium vincit et necat 188, 2—189, 15. usque ad Narniam progreditur 189, 18. in Campaniam profectus 189, 21. 190, 12. dolo ex Campania ad Samnites venit 191, 6. Fabius dictator contra eum dictus 190, 9—194, 15. domo auxilia non accipit 192, 5. cum M. Minucio Rufo congreditur 192, 16. 194, 1. apud Cannas vincit 197, 2—199, 18. Romam non aggreditur 199, 20—200, 4. 200, 19. 201, 17—23. Carthaginem mittit de auxiliis 202, 1. Capuam venit 202, 8—203, 8. Nuceriam capit 203, 10—19. a Nola repellitur 203, 20. Basilinas [Casilinum] obsidet 204, 3. Iunium dictatorem vincit 205, 9. Capuae 206, 4. auxilia domo accipit 206, 15. 207, 5. apud Nolam victus 206, 16. cum Philippo Macedone amicitiam facit 208, 14. versatur in Calabria, quae nunc dicitur 209, 10. 211, 1. contra Romam profectus 211, 2. prope Beneventum 211, 7. copias equestres contra Marcellum mittit 212, 19. usque ad Tiberim proficiscitur 213, 3. Romam frustra obsidet 213, 11. cum Marcello congreditur 218, 1. Salpium [Salapiam] amittit 218, 11. Mutinam in Siciliam ablegarat 219, 9. Tarentum amittit 219,

17. Marcellum necat 223, 14. Salpia [Salapia] repellitur 223, 15—224, 10. a Claudio Nerone in Lucania decipitur 224, 21—227, 3. in Bruttios redit 227, 6. quiescit 232, 15. Locris repellitur 233, 19. frumentum et milites ad eum missi 234, 2. ei opponitur P. Sempronius [Tuditanus] cos. 234, 9. milites in Africam mittit 235, 18. Italia excidit 235, 22—236, 5. 240, 10. summo imperio accepto contra Romanos proelium in Africa parat 240, 22. Masinissam vincit 241, 4. 15. ab Africano maiore vincitur 241, 5—244, 6. Masinissam vulnerat 244, 2. post bellum Hannibalicum summum magistratum adipiscitur 245, 14. 257, 6. ad Antiochum fugit 256, 14. 257, 6. ob arcana cum Africano colloquia eidem suspectus 257, 22. prope Pamphyliam victus 262, 4. ad Prusiam fugit 264, 13. obit 267, 15. oraculum de eius morte 267, 19. — II 139, 5.
- *Αννίος [*Αννίος] 1. [M.] Anninus [Annius] Verus avus M. Annini [Annii] Veri II 521, 4.
- 2. M. Anninus [Annius] Verus ab Hadriano Antonino Pio datur adoptandus II 521, 4. v. *Μάρκος Αδελφίος*.
- *Αννίος [Annius] Rufus procurator Iudaeae I 477, 1.
- *Αννίος 1. Annius Vinicianus imperatori Claudio I. insidias parat II 463, 22. 464, 8.
- 2. v. *Αννίος.
- *Αννοβίς deus I 481, 15. 482, 6.
- *Αννών Ammanitarum rex a Davide victus I 127, 15—128, 9. 130, 8.
- *Αννων 1. quo duce Poeni Messanam et fretum Siculum contra Romanos custodiunt II 132, 15. captas triremes et captivos C. Claudio remittit 133, 20. minatur se non passurum Romanis vel manus in mari abluere 134, 5. capitur 134, 9—
17. Messana relicta a Poenis multatur 134, 18.
- 2. Poenus Heraclea Agri-gento obsessio auxilio venit, sed victus Heracleam fugit II 137, 19—138, 21. ei successorem dant irati Poeni Hamilcarem 139, 5.
- 3. Poenus Romanos vincit II 145, 13. ab Hamilcare post proelium navale apud Heracleam factum ad Romanos legatus mittitur, a quibus paene capitur 146, 11. ad Carthaginem tutandam properat 146, 20.
- 4. Poenus a [P.] Claudio Pulchro una cum quinquere mi capitur II 158, 9.
- 5. Poenorum dux a Lutatio Catulo proelio navali victus in crucem a civibus actus est II 161, 22—162, 12.
- 6. *δ μέγας* adversatur Hasdrubali Hannibalis amico II 180, 14. frustra suadet Poenis ut pacem faciant 202, 5.
- 7. Poenus a [Ti. Sempronio] Graccho proconsole prope Beneventum victus II 209, 13.
- 8. Poenus praestit Carthaginiensibus Siciliae II 219, 7.
- 9. Poenus f. Hasdrubalis Gisgonis f. ab Africano maiore victus capitur II 235, 6. a patre redimitur 235, 16.
- 10. Poenorum dux Africano maiori oppositus II 237, 15. magistratu privatus 240, 22.
- *Ανουλίνος senator, cuius libertus Diocletianus II 613, 14.
- *Αντίθεως Romae episcopus II 580, 18. 20.
- *Αντιγένης Alexandri M. dux I 350, 3.
- *Αντίγονος 1. Asiae rex I 226, 9. 355, 17. eius sententia de pro-ditore II 13, 10.
- 2. Hyrcani f. cum Aristobulo fratre Samariam obsidet I 390, 2. ab eo necatur 391, 19—393, 2.
- 3. Aristobuli f. Roma fugit sed vi reducitur I 403, 1 ss. supplex adit Caesarem 404,

20. ab Herode vincitur 409, 15. Pacorum incitat in Iudaeos 411, 9. Hyrcano aures praecidit 413, 5. auctor necis Phasaeli 413, 9. Masadam obsidet 414, 17. Ventidium corrumpit 414, 21. bellum eius cum Herode 415, 5. Iosephum necat 416, 11. Pappum contra Herodem mittit 416, 22. Hierosolyma paene expugnata Sosium frustra adit 418, 13. ab Antonio necatur 418, 15. 23. 419, 1. eius socios necat Herodes 419, 17. eius filia est uxor Antipatri 459, 1.

ἡ τοῦ Ἀντιγόνου νῆσος s. Panormus, Propontidis insula III 374, 10. 481, 5.

Ἀντιον Latii urbs II 444, 6.

Ἀντιόχεια s. ἡ μεγάλη Ἀντιόχεια III 95, 1. 134, 4. 144, 2. 521, 12. 693, 15. s. ἡ ἐν (πρὸς, ἐπὶ) Ἀάγη Ἀντιόχεια 522, 8. 557, 18. 588, 13. s. ἡ πρὸς Ὀρόντη Ἀντιόχεια II 511, 18. 594, 12. III 508, 13. 743, 1 cet. s. ἡ κατὰ Κόλην Συρίαν Ἀντιόχεια II 514, 8. 627, 14. III 71, 1. 749, 6. s. ἡ Ἀντιόχου III 108, 9: res Iudaeorum ibi versantium I 551, 1—553, 1ss. terrae motu sub Traiano quassa II 511, 18. a Sapore I. capta 594, 12. terrae motu sub Leone I. paene concidit III 125, 11. item sub Anastasio I. 144, 2. a Phoca castigata 200, 16. a Romanis capta 508, 13—510, 14. a Francis capta 743, 1. 749, 6. Eius pontifices: Εὐδόκιος, Ἰγνάτιος II 506, 12. 514, 8. Ἡρώς 514, 11. Κορνήλιος 532, 7. Ἐρώς ibid., Θεόφιλος 532, 8. Μαξιμίνος 532, 10. Σαραπίων 539, 12. Ἀσκληπιάδης 559, 14. 575, 5. Φιλητός, Ζεβίνος 580, 17. Βαβύλας 581, 10. 585, 10. Φλαβιανός 585, 17. Δημητρίανός 596, 10. Παῦλος 603, 9. Δόμνος 603, 20. Τίμαιος, Κύριλλος, Τύραννος 613, 2. Βιτάλιος, Φιλογένης, Πανλῖνος 625, 16. Εὐστάθιος, Εὐφρόνιος 627, 14. Φλάκιτος 627, 17. Στέφανος. Αἰώντιος 627, 18. Εὐδόκιος 627, 20. Ἀργιανός 627, 22. Μελέτιος 627,

23. Φλαβιανός 628, 1. III 89, 10. Θεόδοτος II 628, 2. Ἰωάννης 628, 3. III 103, 11. Δόμνος II 628, 4. III 108, 9. Μάξιμος II 628, 5. Μαρτύριος 628, 7. Ἰουλιανός 628, 8. Πέτρος, Στέφανος 628, 10. Καλανδῖον, Πέτρος 628, 12. Παλλάδιος 628, 14. Φλαβιανός 628, 15. Σεῦρος, Εὐφράσιος 628, 16. Ἐφραίμιος 628, 17. — Πέτρος Μογγός Antiochia [Alexandriae] episcopus III 134, 3. Severo expulso Παῦλος succedit 146, 11. Ἀναστάσιος 200, 16. Θεοφάνης 226, 3. Μακάριος 226, 8. Ἰώβ 341, 1. Θεόδωρος 521, 12. Αἰμιλιανός 719, 6. Νικηφόρος δ Μαῦρος 724, 18. — thronus I 14, 6. Daphne eius suburbium 416, 18. III 64, 1. 12. — I 366, 11. 369, 15. 373, 4. 378, 15. 379, 16. 487, 7. II 280, 4. 357, 15. 438, 8. 514, 20. 527, 13. 562, 19. 564, 5. 565, 1. 23. 574. 16. 17. III 24, 14. 43, 4. 45, 15. 18. 46, 6. 57, 14. 64, 1—65, 4. 69, 5. 69, 9. 71, 1. 5. 89, 4—15. 95, 1. 173, 8. 340, 16. 487, 8. 503, 11. 522, 8—17. 551, 20. 576, 2—8. 578, 3. 588, 15. 589, 12. 654, 10. 705, 4. — Ἀντιοχεῖς I 379, 15. 16. 22. 380, 1. 381, 15. II 522, 19. 557, 12. III 64, 1. 7. 89, 4. 212, 6. 503, 13. 508, 13. 509, 17. 588, 13. 589, 2 cet.

Ἀντιοχικός Apostatae liber III 64, 11.

Ἀντίοχος 1. III. Magnus cum Ptolemaeis de Coelesyria bellat I 359, 20—360, 10. Cleopatrae dotem dat Coelesyriam, Phoenicen, Iudaeam, Samariam 360, 10. Seleucus eius f. 365, 10. II 256, 19. a Graecis aditur tumultuantibus 255, 22. eius potentia 256, 3. a Romanis colitur 256, 8. in Graeciam venit 256, 11. Hannibal ad eum fugit 256, 14. 257, 6—258, 8. ad eum legati Romani mittuntur 257, 3. Aegypto et Cypro non potitur 256, 19. ad eum Africanus maior legatus 257, 19. Philippo Thraciae loca eripit 258, 21. cum Aetolis capta

- Euboea Chalcide hibernat 259, 7. e Graecia expellitur 259, 20—260, 22. ei clam favet Philippus 261, 12. a Scipionibus vincitur 261, 21—264, 3. I 374, 8. pacem impetrat II 264, 4—19. Antiochus eius f. 264, 8. 267, 4. obit 267, 4. Demetrius eius nepos 279, 16.
- 2. IV. Epiphanes, Antiochi III. f. I 234, 14. Romanorum obses II 264, 8. Seleuco succedit 267, 4. sub eo res Iudaeorum I 11, 7. eius res in Danielis somnio descriptae 234, 10. post fratris mortem Syriae rex 365, 11. Hyrcani opes capit ibid. ab Aegypto edicto Romanorum repellitur 365, 17. II 278, 10—21. Hierosolymis captis Iesum, deinde Oniam facit sacerdotem I 365, 20. iterum capit Hierosolyma 366, 11. tertium capit Hierosolyma et templum spoliat 366, 15. 551, 8. pugnat cum Maccabaeis 367, 15—370, 6. Lysias eius rerum curator 369, 1. ab Elymaide repulsus Babylone moritur Antiocho f. relicto herede 370, 7—20. II 279, 9. Alexander eius f. I 377, 14. successores eius Iudaeis Antiochenis dant aequa iura cum Graecis 551, 8.
- 3. V. Eupator, Antiochi IV. f. rex nominatur I 370, 19. pugna cum Iuda Maccabaeo facta Hierosolymorum moenia pace facta diruit 371, 2—20. Oniam et Philippum necat 371, 20—372, 5. sub tutela Romanorum II 279, 1. a Demetrio necatur I 372, 12. II 280, 4.
- 4. VI. [Dionysus] nominatus *θεός* (I 385, 12), Alexandri I. Balae f. a Malcho educatus a Tryphone ad regnum sibi parandum incitatur I 381, 8. cum Ionatha societatem facit 382, 6. ei Tryphon insidias parat 383, 18. a Tryphone necatur 385, 12.
- 5. VII. Sidetes Soter sive Eusebes nominatus (I 385, 19, 387, 22), frater Demetrii Nicanoris I 389, 15. a Cleopatra postea uxore facta arcessitus Tryphonem vincit 385, 19—386, 6. cum Simone facit amicitiam 386, 7. Cendebaeum ad Simonem comprehendendum frustra mittit 386, 12. cum Hyrcano obsesso pacem facit 387, 8—388, 9. necatur 388, 11. 389, 15. Demetrius eius frater 388, 14. Antiochus Cyzicenus eius f. 389, 15.
- 6. VIII. Grypus, Demetrii Nicanoris f. Alexandrum Zebnam vincit et necat I 389, 9. bellum gerit cum Antiocho Cyziceno ib. 12.
- 7. IX. Cyzicenus, Antiochi VII. et Cleopatrae f. I 389, 12. Samaritanis contra Hyrcanum frustra auxilium fert 390, 3. ab Hyrcano pulsus Tripolim fugit 390, 6.
- 8. XII. *Διονύσιος* [Dionysus] in pugna contra Iudaeos cadit I 394, 19.
- 9. I. Commagenes rex bellat cum P. Ventidio Basso et Antonio II 385, 20—386, 3.
- 10. IV. Epiphanes Commagenes rex nuptias cum Drusilla repudiat I 516, 9.
- 11. Iudaeus Antiochenus Iudaeos accusat et vexare studet I 551, 13—552, 23.
- 12. Isdigerdis eunuchus Theodosii II. curator III 100, 10. 112, 10. pulsus fit clericus 101, 20—102, 6.
- Ἀντίπατρος 1. Macedoniae satrapa, ad quem Alexander M. litteras dat I 350, 16. dicitur Alexandrum M. veneno necasse 352, 13. Macedoniae rex 226, 10 (v. *Ἀριδαίος*).
- 2. Idumaeus, Hyrcani amicus I 398, 5. 400, 2. Gabinium iuvat 403, 20. Cassio acceptus 404, 7. Caesaris studiosus 404, 17. Iudaeae procurator a Caesare fit 405, 1—406, 21. Caesaris duces iuvat in bello Bassiano 407, 6. exactionem tributorum a Cassio iussorum

mandat duobus filiis 407, 12. eo intercedente Malichus bis servatur 407, 19—408, 6. a Malicho veneno necatur 408, 11. eius uxor et liberi 404, 7. 405, 5. 11, 20.

— 3. Herodis et Doridis f. I 409, 21. 453, 4. ab Herode honoratur 438, 19. Mariammae filiis insidias parat Eurycle amico partim adiuvante 439, 2—448, 17. fratribus sublati omnibus est invisus, Herodi acceptus 452, 17. Pheroram maxime colit 453, 19. 455, 8. insidias parat patri 454, 5—464, 7. a patre necatur 464, 15. eius uxor 459, 1.

— 4. Antipatri (3) procurator I 456, 20.

¹Ἀντίφιλος eius ad Antipatrum (3) amicum epistula I 460, 18.

²Ἀντύλος [¹Ἀντύλλος], v. ²Ἀντώνιοι 4.

¹Ἀντωνία Hierosolymorum arx prope templum sita (I 513, 17) ab Herode nominata I 436, 14. 483, 16. ibi stola pontificis servatur 483, 13. cf. 505, 15. a Tito expugnatur et evertitur 533, 5—538, 7. — I 538, 10.

²Ἀντωνία 1. uxor Drusi maioris, avia Caligulae, mater Germanici et Claudii, Berenicen magni aestimat I 487, 9. 489, 17. a Tiberio honorata 490, 21 ss. prohibet ne Agrippa statim post Tiberii mortem liberetur 494, 18. a Caligula ad necem compulsa II 447, 19. — II 460, 12.

— 2. II. imperatoris Claudii I. filia, uxor Cn. Pompeii Magni, tum Fausti Cornelii Sullae, filium patri parit II 467, 2.

²Ἀντωνῖνος 1. ὁ Ἐὐσεβής [I.] Aurelius Antoninus ab Hadriano creatur imperator Commodus et Vero adoptatis II 520, 18. imperator 523, 10. Hadriano divinos honores decernit 523, 10—524, 2. Pius dicitur 524, 2. eius acta et dicta 524, 6—525, 4. 525, 12—19. terrae motu sub eo complures Bithyniae et Hellesponti urbes

conciderunt 525, 5. obit XXIV. anno imperii 525, 17. episcopi Romae, Alexandriae sub eo 525, 20—526, 10. ad eum Iustinus apologiam scribit 474, 8. 526, 13. decretum eius de Christianis 526, 14.

— 2. v. ¹Ἀντίφιλος, ²Ἐλεγάβαλος, ³Καράκαλλος.

²Ἀντώνιοι 1. M. Antonius a Gabinio contra Alexandrum (6) missus I 402, 16. Caesaris amicus e senatu eiectus Roma fugit II 318, 13—20. ad Caesarem cum copiis venit 321, 18. cos. Caesari diadema offert 332, 11. cum Caesar necaretur, non adest 334, 11. Caesaris percussoribus filium dat obsidem 336, 17. 337, 11. orationem funebrem habet de Caesare 337, 18. pro arbitrio omnia gerit 339, 5. eius controversiae cum Octaviano 340, 23. 341, 14. 18. summa eius propter consulatum potentia 341, 23. Brundisium profectus 342, 5—15. ei contra D. Brutum profecto bellum Mutinense inferitur 342, 16—350, 8. cum Lepido et Octaviano triumvir 350, 8—19. eius privignam Octavianus ducit 350, 19. eius proscriptiones 351, 1—354, 18. bellat cum Bruto et Cassio 355, 15—365, 15. I 408, 6. 409, 15. 410, 2. Galliam et Africam accipit II 367, 3. in Asiam abit I 410, 2. II 367, 10. eius decreta de Iudaeis et Herode restituendo I 410, 5—414, 3 ss. ad eum Samosata obsidentem venit Herodes 416, 5. Antigonum necat 418, 23. Herodem honorifice tractat 421, 3—424, 10. eius privignam repudiat Octavianus II 367, 15. Fulvia ad eum fugit 369, 2. L. Domitius ad eum venit 369, 4. per matrem suam agit cum S. Pompeio 369, 7. ex Asia Cleopatrae amore (v. I 410, 14) captus abit in Aegyptum 370, 9—15. cum Octaviano in gratiam redit nova

- partitione facta 371, 5—23. bel-
landum cum S. Pompeio una
cum Octaviano decernit 372,
1—11. cum S. Pompeio pacem
Antonius et Octavianus faci-
unt 372, 11—373, 19. Athenis
degit 373, 20—374, 5. P. Ven-
tidium contra Parthos mittit
374, 6—375, 3. ad bellum Sici-
liense ab Octaviano arcessitur
376, 18. ad illud bellum iuvat
Octavianum 378, 5. contro-
versia cum Octaviano per
Octaviam composita, eius prin-
cipatus in V annos prorogatus
378, 9—21. in Syriam profectus
379, 1. S. Pompeium secum
bellantem necat 384, 17—385,
15. cum Parthis et Antiocho
(9) bellat 385, 16—386, 4. cum
Parthis bellat 386, 11—389, 1.
I 424, 16. Octaviam repudiat
II 389, 3. 393, 3. Armeniam
subigit 390, 1—10. I 425, 20.
Cleopatram eiusque filios ho-
norat II 390, 17. I 425, 15. 426,
9. summam rerum senatui
populoque reddit II 391, 1.
cum Medo paciscitur et affi-
nitatem iungit 391, 6. bellat
cum Octaviano 391, 12. 22—
401, 21. I 426, 17. peregrina
veste utitur II 394, 4. se ne-
cat 401, 21—402, 18. I 429, 11.
humatur II 403, 14. eius aetas
406, 15. eius acta iniusta abo-
let Augustus 409, 20. — I 13,
12. 213, 17. 436, 14. 483, 16.
477, 1. II 383, 20. 384, 15. 404,
6. 16. 406, 12. 431, 17.
- 2. L. Antonius Marci frater
trib. pl. II 341, 20. obsidet D.
Brutum 344, 16. cos. Octaviani
adversarius 367, 15. ab eodem
captus 368, 24.
- 3. C. Antonius Marci frater
praetor II 341, 20.
- 4. M. Antonius Ἀννύλος [*Av-
νύλος] M. f. ex Fulvia Octa-
viani filiae desponsus II 378,
15. necatur 406, 19.
- 5. Μούσας medicus Augustum
recreat II 413, 19.
- 6. Ἰούλιος [Ἰούλος] Iuliae ama-
tor necatur II 421, 18.
- 7. I. δ Κασσινάτης Cpolitanus
patriarcha III 350, 3. 374, 5.
- 8. II. Κανλάς Cpolitanus pa-
triarcha III 442, 7. 446, 5.
- 9. III. Studita Cpolitanus pa-
triarcha III 536, 7. 547, 1.
- Ἀξάν sultanus Romanum IV.
captum dimittit III 702, 5—
703, 11. eius bellum cum Mi-
chaële VII. 709, 1—9.
- Ἀξιός = Βαρδάρης, flumen III
560, 7.
- Ἀστροὶ ὄλαι Samnitium silvae
unde dicantur II 100, 4. in iis
C. Iunius a Samnitibus victus
ibid.
- Ἀουεντίνος Amulii I. f. rex
Albae Longae in bello cadit
II 5, 18. Amulius et Numitor
eius nepotes 5, 19.
- [Ἀουτίδιος] Κάσσιος Syrus (II
529, 20. 530, 16) legatus L.
Commodi Veri Parthis victis
Seleuciam evertit II 527, 8—
18. procurator totius Asiae
527, 19. deficit et necatur 529,
20—530, 10. eius f. necatur
530, 8.
- Ἀπάμεια urbs I 386, 9. II 280, 4.
- Ἀπελλῆς 1. Antiochi IV. dux a
Mattathia necatus I 367, 21.
- 2. tragoedus II 449, 3.
- Ἀπὶς Aegyptiorum bos II 407, 5.
- Ἀπίων Alexandrinorum legatus
apud Caligulam Iudaeos ac-
cusat I 496, 18.
- Ἀποβατήριον Armeniae locus,
quo Noës arca appellit I 28,
7.
- Ἀποκάπης, v. Βασίλειος.
- Ἀπολινάριος 1. paraphrasin
psalterii aggreditur III 61, 17.
- 2. Alexandriae episcopus,
concilii quinti particeps III
168, 2.
- Ἀπολλόδωρος 1. Babyloniae
satrapa pro Alexandro M. rem
divinam facit I 351, 8.
- 2. Siculus Cleopatrae comes
II 328, 8.
- 3. [Ἀπολλοφάνης] ad Octavia-
num deficit II 382, 6.
- Ἀπολλοφάνης a S. Pompeio in
Africam missus II 377, 10. v.
Ἀπολλόδωρος.

Ἀπόλλων eius oraculum de Tarquinii Superbi regno II 40, 5. Pythius 75, 8. ei Camillus decimam praedae dicat 76, 9. eius statua III 18, 6. Daphnaeus 64, 1—65, 1.

Ἀπολλωνία urbs II 170, 10. 209, 4. 233, 6. 247, 15. 258, 11. 321, 8. 9. 340, 16. Ἀπολλωνιάται II 129, 3. Ἀπολλωνιάς quo Tiberius III. fugit III 238, 5.

τὸ Ἀπολλώνιον ἀκρωτήριον Africae II 235, 4.

Ἀπολλώνιος 1. Samariae praetor ab Iuda victus I 368, 19. — 2. δ Δάος Syriae praefectus ab Ionatha victus I 378, 15.

— 3. δ Τραπεύς Ephesi Domitiani necem praedicit II 503, 5. 11. — 4. sub Commodo Romae martyr II 539, 14.

Ἀπουλία II 108, 15. 119, 1. 121, 6. 196, 17. 200, 19. 226, 22. Ἀπουλίας II 114, 2. Ἀπουλοι II 120, 16.

Λούκιος Ἀπούστιος classis praefectus bello Macedonico altero II 246, 6. 9. 15—247, 5. 16.

Ἀπόχαψ Agarenorum occidentaliū dux capit Cretam III 347, 14—348, 18.

[L.] Ἀππιος Νωρβανός praef. praet. sub Domitiano II 501, 18.

Ἀπρίλλιος mensis I 57, 23. die XX. Aprilis = a. d. XI. Kal. Mai. II 10, 5.

Ἀπρος praef. praet. Numeriani caedis auctor a Diocletiano necatus II 613, 18.

Ἀραβία per eam Moyses populum ducit I 70, 13. eo mittit satrapas Cyrus 301, 7. eo fugit Alexander Antiochi IV. f. 380, 5. ex ea uxor Antipatri 404, 7. nonnullae eius partes Cleopatrae stipendiariae 425, 15. eius rex ab Herode victus 426, 9. a Pompeio subacta II 312, 16. ἡ εὐδαίμων ab Aelio Gallo bello petita 413, 1—14. frustra a Traiano petitur bello 513, 2. — III 105, 11. Ἀραβες s. Ἀράβιοι (I 294, 3. II 400, 19. 549, 12.) cur pueros circumcidant I 35, 19. eorum

mercatoribus Iosephus venundatur 44, 18. vexant Israelitas 86, 12. ab Iosaphato victi 168, 2. Ioramum vexant 180, 11. eorum regnum in Danielis somnio 232, 6. ab Assyriis subacti 264, 16. a Cyro subacti 294, 1. ab Hyrcano subacti 365, 7. Arabes Nabataei Ionathae amici 375, 16. ab eodem direpti 383, 5. apud Malchum Arabem educatur Antiochus VI. 381, 8. pellunt Alexandrum Hyrcani f. 394, 3. Aretas eorum rex 398, 5. et 485, 1. Abias eorum rex 511, 3. περὶ Ἀμαρόν II 311, 1. περὶ τὴν Πέτραν 311, 6. — III 224, 7. 225, 2. 228, 13. 16. 229, 5. 230, 1—231, 4. 9. 233, 11—19. 235, 8. 13. 252, 9—253, 14. 253, 15. 254, 5. 255, 10—16. 257, 19. 265, 7. 268, 14. 285, 16. 286, 16—287, 9. 17. 288, 4. 293, 7. 296, 3. 14. 315, 7. 368, 1—369, 11. 431, 16. 540, 7. 576, 19. 577, 5. 579, 14. 590, 8. 591, 12. 592, 3. 7. 636, 11—637, 7. 691, 8. Ἀραβικὸς κόλπος II 400, 19. Ἀράβιος 2. II 551, 5. III 230, 1. v. Ἀγαρηνοί, Ὑμανηλίται, Σαρακηνοί.

Ἀραδος Phoenices urbs II 357, 20. Ἀράδιοι II 375, 2.

Ἀράμ Semi f. Aramaeorum princeps I 33, 5. eius posteri ib. 8 ss.

Ἀραματοί = Σύροι I 33, 5.

Ἀράξης s. Ἀραξίς, ἰδὸς Asiae flumen II 391, 6. III 635, 2. 636, 4.

Ἀράσπης s. Ἀράσπας (I 282, 13. 283, 6. 15. cet.) Medus cui Cyrus dona dat custodienda I 275, 4. Pantheam stuprare vult 282, 12. in Lydiam specie Cyrum fugientis proficiscitur 283, 10. 287, 20. ad Cyrum rediens omnia de hostibus nuntiat 286, 10.

Ἀρβηλα ubi Darius ab Alexandro M. vincitur I 232, 23. 340, 1. II 512, 13. a Caracalla subacta 563, 5.

δ Ἀργαῖος βουνός III 405, 4.

Ἄργος ubi perit Pyrrhus II 125, 8. — II 249, 22. 254, 14.

- Ἀργυρόπωλος, v. Ῥωμανός III. δ κατὰ τοὺς Ἀργυροῦς Ῥωμανός III 572, 18.
- Ἀρδαβούριος Asparis f. a Leone I. necatur III 122, 8. 123, 5. 126, 17.
- Ἀρδαμάνης ab Hormisda IV. missus provincias Romanorum diripit III 177, 13.
- Ἀρδέα Rutulorum urbs II 4, 5. a Tarquinio Superbo obsessa 39, 20. prope Ardeam Camillus Gallos vincit 84, 1. Ἀρδεῖται II 39, 20. 84, 1.
- Ἀρδέβας Poenorum dux II 157, 18. 158, 7.
- Ἀρθέας 1. S. sub Iustino I. III 148, 15.
- 2. Aethiopum rex III 177, 6.
- Ἀρειος Alexandrinae ecclesiae sacerdos a concilio Nicaeno ecclesia eicitur haereticus III 19, 14—21, 3. Origenes eius haereseos pater 19, 17. Eusebius Pamphili eum sequitur 21, 4. item Constantius II. 56, 12. obit 56, 15—57, 10. Ariani: Eusebius Nicomediae 57, 14. Macedonius 58, 1. Eudoxius 58, 5. Demophilus 74, 8. Valens 74, 12. 83, 1. Domnica 75, 19. Iustina, Valentinianus II. 85, 2. Arianos persequitur Theodosius I. 89, 16—91, 1. 11—92, 7. Honorichus Arianus 120, 18. 160, 11. item Aspar 121, 11—123, 7. item Theudericus 136, 19. item Gundamundus et Trasamundus 160, 14—161, 3. Ἀρειανός III 57, 15. 58, 1 cet. Ἀρειανικός III 74, 2. ἀρειανίζειν III 160, 11.
- Ἀρεόβινδος, v. Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησία.
- Ἀρετίας 1. III. Arabum et Coelesyriae rex, ad quem Hyrcanus fugit I 398, 5. Hyrcanum restitutus ab Aristobulo vincitur 398, 18—399, 18.
- 2. IV. Arabum rex bellat cum Herode Antipa I 485, 1—17. Vitellius a Tiberio iubetur eum bello persequi 485, 17. illud contra eum bellum non geritur 486, 14—487, 6.
- Ἀρης pater Romuli et Remi II 6, 9. — III 48, 10.
- Ἀριάδνη Leonis I. et Verinae filia, uxor Zenonis III 123, 17. Leo II. eius f. 126, 12. cum marito in Isauriam fugit 128, 13. parat Illo insidias 131, 18. maritum viventem humat 132, 11. Anastasium I. facit imperatorem 133, 6. Anastasii uxor 134, 15. 17. obit 141, 8.
- Ἀριεράθης 1. IV. Cappadocum rex cum Antiocho Magno afinitate coniunctus II 256, 3. pacem a Cn. Manlio impetrat 265, 17. obit Oropherne et Ariathe relictis 277, 16—21.
- 2. V. una cum Oropherne Cappadociae imperat II 277, 21. solus Cappadociae rex 278, 4.
- Ἀριδαῖος Philippi II. Macedonis f. imbecillus I 226, 10.
- Ἀριέβης Armenius ab Alexio I. Comneno insidiis petito puniatur III 741, 6—13.
- Ἀρίμινον τῆς Κελτικῆς II 165, 16. 172, 20. 318, 22. 319, 7.
- Ἀριοβαρζάνης III. Cappadociae rex a Cassio necatur II 358, 10.
- Ἀριόστος Germanorum rex II 316, 8.
- Ἀρισταῖος amicus Ptolemaei Philadelphi auctor fit Iudaeorum libertatis I 356, 23.
- Ἀρίστανδρος vates Olympiadis somnium interpretatur I 330, 5. Alexandrum M. de nece Cliti placat 344, 5.
- Ἀρίσταρχος Tarentinus a Pyrrho in Epirum missus Romam fugit II 109, 21.
- Ἀριστόβουλος 1. Hyrcani f. cum fratre Samariam obsidet I 390, 2. rex Iudaeorum 391, 13. matrem et fratrem necat 391, 17—393, 2. obit 393, 3. Salome eius uxor 392, 10. 393, 13.
- 2. Alexandri et Alexandrae f. matrem de crudelitate accusat I 396, 3—17. bello cum Hyrcano orto demum a Pompeio cum liberis Romam ducitur 397, 19—402, 12. II 311, 1. 313, 7. Alexander eius f. I 402,

12. cum Antigono f. Roma effugit 403, 1. a Gabinio victus Romam reducit 403, 1—15. a Caesare solutus in Syriam mittitur 404, 11. a Pompeianis necatur 404, 14. eius res 11, 16.
- 3. Alexandri et Alexandrae f. Mariammae frater ab Herode fit pontifex I 420, 22—422, 5. necatur 422, 22 ss.
- 4. Herodis et Mariammae f. Romae educatur I 434, 4. Bernice eius uxor 437, 22. una cum fratre ab inimicis accusatus ab Herode necatur 439, 2—452, 13. eius liberi 452, 22. 485, 3. 487, 7. Iudaeus quidam mentitur eum vivum in Cypro esse relictum 472, 2.
- 5. Aristobuli et Berenices f. Agrippam fratrem e Syria eicit I 488, 15. P. Petronium supplex adit 498, 5.
- *Ἀριστοτελειῶν tyrannicida II 355, 21.
- *Ἀριστοτέλης Alexandri M. praeceptor I 331, 18. eius epistula 332, 4. eo suasore Alexander M. veneno necatur 352, 13.
- *Ἀρίτιον Italiae urbs II 187, 14. 188, 5. 8.
- *Ἀρίων Iosephi Iudaei procurator Alexandrinus I 364, 13.
- *Ἀρκαδίας eorum annus est IV mensium II 21, 21.
- *Ἀρκαδῖος Theodosii I. et Placillae f. III 87, 3. 91, 14. Arsenio insidias parat 93, 8. Orientis imperator 93, 15. ad Arsenium frustra scribit 94, 6—13. Arcadiopolim condit, columnam in Xerolopho cum statua sua erigit 94, 14. Eudoxia uxor eius domina 95, 4. 17. 96, 3. Chrysostomum facit patriarcham Cyprianum 95, 1. eundem pulsum revocat 95, 11—15. eundem iterum pellit 96, 5. obit 97, 5. eius regni spatium ibid. Theodosius II. eius f. 97, 10. tutorem filii Isidigerdem designaverat 100, 10. Theodosii I. statuam erigit 157, 8.
- *Ἀρκαδιούπολις Thraciae urbs ab Arcadio condita III 94, 14. 280, 11.
- *Ἀρμαθαῖμ Ephraëmitarum urbs Samuelis patria I 101, 16. 107, 20. 108, 16. 113, 4.
- *Ἀρμάτιος Basilisci consobrinus ad Zenonem deficit III 130, 1. Basiliscus eius f. 130, 2. necatur 131, 13—17.
- *Ἀρμενία ad montem eius arca Noë appellit I 27, 15. 28, 7. Arami f. gentis pater 33, 10. Armenii Medis tributarii deficiunt et a Cyro vincuntur 266, 15. pugnas eorum cum Chaldaeis sedat Cyrus 268, 16. Persarum socii 268, 18. 280, 3. post Cyri mortem sub Tanaxare 302, 20. — II 308, 12. 309, 5. 312, 16. 387, 12. 388, 18. 390, 8. 11. perit Romanis 391, 9—17. post Tigranis obitum Tiberio attributa 421, 1. 7. Gaio Caesari attributa 422, 1—21. a Traiano subacta 511, 9. eam Hadrianus attingit 519, 3. Arabibus tradita III 231, 9. ἡ τετάρτη Arabibus prodita 235, 13. — II 572, 18. 573, 15. 583, 3. 5. 589, 24. III 48, 5. 179, 14. 200, 3. 479, 10. cet. — *Ἀρμένιος II 313, 7. 388, 21. 390, 1—15. 392, 4. 422, 1. 561, 18. III 35, 5. 221, 15. 314, 13. 317, 10. 367, 4. 459, 15. 510, 16. 511, 2. 592, 3. 601, 11. 705, 4. 741, 6. cet. — *Ἀρμενιῶν III 247, 14. 286, 11. 291, 15—292, 8. 293, 11. 294, 13—295, 6. 341, 12. 572, 8. 712, 1.
- δ *Ἀρμενιῶν = Armenia III 580, 10.
- *Ἀρμόδιος tyrannicida II 355, 21.
- *Ἀρμονιανός incola Harmoniae urbis Macedoniae, quo relegatus est in monasterium Photius III 440, 11.
- *Ἀρρεια Caecinae ὑπάτου (v. ann. cr.) uxor II 464, 17.
- *Ἀρριανός Antiochiaepiscopus II 627, 22.
- *Ἀρρεῶν, v. Ταρκύνιοι 3.
- *Ἀρρων, v. Ταρκύνιοι 3.
- *Ἀρσάκης Parthorum rex Dmetrium II. capit I 383, 14.

- dimittit eum Antiocho VII. victo 388, 14.
- Ἀρσακίδης primus Parthorum rex II 572, 13. — III 407, 15.
- Ἀρσάκιος patriarcha Cpolitani III 97, 2.
- Ἀρσάμης pater Darii Codomanni I 242, 4.
- Ἀρσένιος diaconus Romae magister Arcadii et Honorii III 92, 10—93, 13. 94, 3—13.
- Ἀρσινόη a Cleopatra sorore necatur I 425, 13.
- Ἀράβαζος ad Arasam a Cyro mittitur I 282, 19.
- Ἀράβαρος s. Ἀραβάνης (I 509, 11. 21. 510, 2) 1. III. Parthorum rex, Tiberii amicus I 484, 4. cum Herode Antipa contra Caligulam conspirat 495, 20. Izatis auxilio regnum recuperat 509, 11—510, 13. obit Bardane f. relicto successore 510, 14.
- 2. IV. Parthorum rex, ad quem fugit Pseudonero II 496, 14.
- 3. V. quocum bellat Caracalla II 563, 5—564, 2. Macrinum pacem redimere cogit 565, 9. ad eum Macrini f. missus 566, 5. ultimus Parthorum rex ab Artaxerxe Sassanida victus et necatus 572, 13. 16. eius filii 572, 18.
- Ἀράβασδος Armeniacorum dux Leonis III. socius III 247, 14. eius gener 252, 6. bellat cum Copronymo et cum duobus filiis caecatur ac per theatrum traducitur 265, 7—268, 4. — III 282, 12.
- Ἀράγσιρα urbs II 422, 14.
- Ἀραγέθρης camelis Cyri praefectus I 288, 19.
- Ἀραξάρης, v. Ἀραξέθρης 3.
- Ἀραξέθρης 1. I. Longimanus, Xerxis f. alio nomine Cyrus I 320, 7. sub eo Hierosolyma moenibus cincta 240, 16. Nemeiae reditum concedit 240, 20. 242, 4. Vasta eiecta Esther fit eius uxor 320, 7—321, 2. a Mardochoaeo servatur 321, 12. Iudaeis, imprimis Mardochoaeo favet 321, 8—326, 16. Bagoas eius copiarum dux 327, 21.
- 2. II. Mnemon, Parysatidis f. I 224, 10.
- 3. I. s. Ἀραξάρης (II 616, 4) Sassanides Parthorum regnum evertit II 572, 7. 16. ex Armenia pulsus Mesopotamiam et Syriam est subacturus 572, 18—22. eius pugnae cum Severo Alexandro 572, 22—573, 22. Sapoires eius f. 581, 19.
- Ἀράξης [Ἀραξίας] Armeniorum rex ab Antonio victus fugit ad Parthos II 63, 5. 5. bellat cum Medo 391, 13.
- Ἀρεμίδωρος sophista Cnidius II 334, 4.
- Ἀρέμιος 1. Aesculapii sacerdos Aegis ab Apostata impetrat, ut templo columnae restituantur III 63, 5—17.
- 2. dux Alexandriae Andreae et Lucae reliquias Cpolim curat ferendas III 58, 12. martyr ibid. et 65, 4.
- 3. v. Ἀναστάσιος II. 4.
- Ἀρεμῖς templum eius Ephesium conflagratur I 330, 8. templum eius Elymaeum 370, 7. templum eius Romanum II 32, 19. dea Syracusanorum 211, 18. — II 456, 5.
- Ἀρεμλοῖον urbs Siciliae II 381, 10.
- Ἀρτζε oppidum ab Alimo Abramio incensum III 638, 8—639, 6. — Ἀρτζηνός III 638, 18.
- Ἀρφαξάδ 1. Semi f. I 33, 5.
- 2. Medorum rex I 247, 4.
- Ἀρχέλαος 1. Cappadocum rex socer Alexandri I 437, 22. Herodi gratulatur 441, 1. Pheroram et Alexandrum cum Herode reconciliat 446, 17. concedit se filios Mariammar apud se suscipere voluisse 449, 8. Herodi invisus 450, 5. Glaphyra filia ei remittitur 452, 20.
- 2. Herodis et Samaritanarum cuiusdam f. I 453, 10. Romae degit 458, 2. in ultimo Herodis testamento heres regni designatur 458, 2. 461, 14. 461,

19. rex 465, 14. 466, 1. Iudaeorum tumultum sedat 466, 5—467, 7. est Romae 467, 8. 470, 4. paterni principatus pars dimidia ei conceditur 470, 19. Iudaeorum sacerdotes remouet et creat 472, 10. 15. Glaphyra altera eius uxor 472, 13. 473, 10. in exilium mittitur 472, 17. eius regnum Syriae attribuitur 474, 3. eius somnium 472, 22. stolam pontificis in Antonia asservat 488, 19.
- 3. Helciae f. I 516, 12.
- 4. ab Iustino II. successor Martini creatus III 178, 1.
- Ἀρχιμήδης eius machinae tuentur Syracusas II 209, 22. III 137, 14. 138, 11. necatur II 212, 7.
- Ἀσά Abii f. Iudae rex pius I 156, 14. 158, 5. Aethiopes fugat 158, 6. de eo vaticinatur Azarias 158, 10. obit Iosaphato f. relicto herede 158, 15.
- Ἀσαήλ frater Ioabi ab Abenero necatur I 123, 7.
- Ἀσαμωναῖος abavus Mattathiae I 367, 15. eius posteri *oi Ἀσαμωναῖοι* s. *oi Ἀσαμωναῖον* 11, 14. 242, 2. 315, 22. 419, 6. 436, 10.
- Ἀσάν a Tangrolipice contra Mediam missus fugatur et cadit III 637, 12.
- Ἀσάφ eius liberi cum Levitis deum celebrant I 313, 21.
- Ἀσδρούβας 1. Poenorum dux ad Panormum victus a Poenis in crucem actus II 152, 18—154, 7.
- 2. Hamilcari Barcae socero in Iberia succedit et Carthaginem Novam condit II 168, 21—169, 3.
- 3. Poenus, Hannibalis amicus II 180, 8 ss.
- 4. Sardos adiuvans a Romanis capitur II 208, 11.
- 5. Hannibalis frater Scipioni in Hispania cedit II 187, 10. a Scipionibus victus 207, 3. ei Mago auxilio venit 207, 5. a Scipionibus vexatur 207, 12. circumventus C. Claudium Ne-
- ronem fallit 216, 15 ss. ab Africano maiore victus 221, 12. in Italiam proficiscitur 222, 1. 224, 20. apud Senam victus et necatus 224, 20—226, 21. eius caput cruci affigitur 227, 1.
- 6. Gisgonis f. ab Africano maiore victus II 222, 11—223, 2. eum cum Africano maiore Syphax reconciliare studet 227, 8—15. Sophonidem filiam Massinissae sponsam Syphaci dat 231, 6. Hanno eius f. 235, 6. Hannonem redimit 235, 16. ab Africano maiore pulsus Carthaginem redit 236, 11—237, 6. imperio abrogato sua auctoritate cum Africano maiore pugnat 237, 15—238, 3. se necat 241, 2.
- 7. Poenorum dux contra M. [M.] Manilium, L. Marcium cos. Carthaginem obsidentes II 283, 1—284, 6. cum M. Manilio bellat 284, 11—285, 8. 286, 5—13. a Megalia repulsus 290, 11—19. in Cothonem et Byrsam fugit 291, 8. pacem non impetrat 292, 4. 293, 8. supplex venit ad Scipionem 293, 13. eius uxor liberos et se cremat 293, 14. Romanorum obses 294, 13. — II 289, 6.
- Ἀσινέθ Iosephi uxor I 48, 1.
- Ἀσία in ea usque ad Tanaim sunt Iapheti posteri I 30, 16. in ea usque ad mare Indicum sunt Semi filii 33, 1. eius mulier pulcherrima Panthea 274, 17. eius urbes ditissimae Babylon et Sardes 291, 18. Iudaei ibi 317, 17. eius rex Alexander M. 340, 12. eius urbes liberatae a Philippi imperio II 252, 6. Asiae Gracci Romanos sequuntur bello Antiochi 264, 1. — II 257, 19. 260, 20. 262, 4. 313, 11. 327, 21. 356, 4. 18. 23. 357, 12. 15. 358, 3. 359, 1. 363, 13. 367, 10. 370, 9. 371, 1. 9. 19. 372, 5. 374, 6. 384, 15. 400, 3. 407, 8. 415, 12. 457, 9. 496, 14. 523, 4. — τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας II 526, 14. — II 527, 19. 549, 7. 573, 7. 599, 1. 604, 13. III

78, 10. 175, 2. 689, 11 cet. Ἀσιανός 3. II 265, 7. 356, 23. 496, 12. III 714, 9. Ἀσιανός II 372, 2.
 Ἀσιατικός L. Cornelius Scipio II 264, 15. 265, 2. v. Οὐαλλέριοι.
 Ἀσις αἴη III 55, 12.
 Ἀσκάλων Palaestinae urbs; de arca Iudaeorum illuc missa malis afficitur I 98, 17. ab Ascalone Iosephus tributum vi exigit 362, 9. Ascalonensis regia Salomae attributa 471, 8.
 Ἀσκάνιος Aeneae f. Latinorum rex II 4, 17. frustra ab hostibus obsessus 4, 20. Alba Longa sub eo conditur 4, 23. Silvius eius successor 5, 4.
 Ἀσκληπιάδαι III 652, 12. 759, 1.
 Ἀσκληπιάδης episcopus Antiochenus, qui commentarios scripsit II 559, 14. 575, 5.
 Ἀσκληπιεῖον, v. Καρχηδών 1.
 Ἀσκληπιόδοτος praef. Crassum [Carasium] Britanniae tyrannum sub Diocletiano necat II 615, 10.
 Ἀσκληπιός deus III 63, 5.
 Ἀσκούλον urbs, ubi Pyrrhus victus II 119, 1—121, 8.
 Ἀσμοδαῖος daemonium Sarrae sponso suffocat I 255, 18. per Raphaëlem victus 256, 1. 257, 7. 21.
 Ἀσούηρος 1. cum Nabuchodonosore Niniven delet I 260, 12.
 — 2. v. Κναξάδης.
 Ἀσούη Semi f. Assyriorum princeps I 33, 4.
 Ἀσσήρ Iacobi et Zelpheae f. I 40, 7.
 Ἀσπαθίνης unus de VII Persis, qui Smerden occidunt I 307, 20. 308, 3. vulneratur 309, 3.
 Ἀσπαρ cum Vandalis bellat III 114, 9. de nece Marciani suspectus 121, 6. Arianus non creatur imperator 121, 11. eius f. Caesar 121, 13. 122, 3—12. Ardaburius eius f. cum patre necatur 123, 5. 126, 17. qualem se praestiterit in incendio Cpolitano 124, 13.
 Ἀσπαχάν, τό III 635, 16.
 Ἀσπίς Poenorum urbs II 147, 2. 150, 19. 289, 7.

Ἀσσυρία, Ἀσσύριος, Ἀσσύριοι: eorum regnum Cyrus evertit I 10, 3. 7. qualis fuerit Iudaeis dominatio post reditum ab Assyria captivitate 11, 11. derivandi ab Asure 33, 3. pugnant cum Sodomitis 34, 12. Abrahamus eos persecutus Sodomitas Lotumque liberat 34, 16. Israëlites ab eorum dominatione liberati 84, 4 ss. de iis Nahumus vaticinatur 191, 10. ab iis X tribus captae 208, 10. eorum regnum in Nabuchodonosoris somnio 211, 17 ss. eorum regnum in Danielis somnio 222, 16. Hebraei ab iis liberati 260, 16. eorum rex a Medis victus 264, 16—268, 15. Assyrius dicitur Eleagabalus II 567, 1. 18. — Ἀσσύριος 2. I 209, 20. II 512, 13. — v. Βαβυλώνιοι, Ἐνεμεσάρ, Θαιγλαφαλασάρ, Κέρος, Ναβουχοδονόσορ, Όλοφέρνης, Σαλμανασάρ, Σεναχηρείμ, Φανά, Χοσοραδαίμ.
 Ἀστυάγης rex Medorum; Cyaxares eius filius I 220, 20. 261, 5. v. Κναξάδης. Mandane eius filia 261, 6. obit herede relicto regni Cyaxare 296, 19. 264, 12.
 Ἀσχανάξ unus de posteris Iapheti eiusque posteri I 31, 7.
 Ἀσχανάξαι Πηγήνης ab Iapheti posteris orti I 31, 8.
 Ἀτελανοί II 215, 20.
 Ἀτζυποθεόδωρος, v. Θεόδωρος 11.
 Ἀτίλιοι 1. [M.] Atilius Πτόνιος cum Samnitibus pugnat II 103, 3 ss.
 — 2. [A.] Atilius Latinus [Calatinus, Κολλατίνος II 151, 6] Mutistratum capit II 143, 15—144, 3. ad Camarinam paene perit 144, 4—18. Camarinam et alias urbes Siciliae capit 144, 18. ad Liparam ab Hamilcare vincitur 144, 20. Hannibalem decipit 145, 5. Panormum capit 151, 6—17. dictator 158, 19.
 — 3. M. [Atilius] Regulus, L. Manlius Africam aggrediun-

- tur II 146, 4. prope Heracleam Poenos vincunt 146, 9. Mesana proficiscuntur 146, 18. L. Manlio Romam reverso in Africa manet 147, 10. ad Bagradam draconem ingentem conficit 147, 14. Hamilcarem vincit 148, 2. legati Poenorum ad eum frustra mittuntur de pace 148, 7. a Xanthippo vincitur et capitur 148, 17—149, 10. a Poenis omnibus malis afflictus in carcerem conicitur 149, 13. propter eum captum Poeni capti conservantur 150, 21. a Poenis legatus Romam missus suadet, ne Romani pacem faciant; ideo a Poenis excruciatu interit 154, 8—156, 19.
- 4. C. Atilius [Regulus] frater Reguli (3), L. Manlius cos. Lilybaeum obsident II 156, 20—158, 9. alter cos. domum redit 158, 2.
- 5. [C. Atilius] Regulus Gallos vincit II 172, 3.
- 6. A. Atilius [Serranus] praetor contra Nabidem missus II 258, 11. 18.
- Ἄτλας mons Macennitidis, unde Nilus oritur II 551, 16. 552, 1.
- Ἀραρά urbs Arabiae II 551, 5.
- Ἀραμύντιος s. Ἀραμύντιος urbs II 287, 7. III 246, 7. Ἀραμύντιος III 314, 16.
- Ἀρεός tragoedia II 443, 19.
- Ἀτάλεια Pamphyliæ urbs II 325, 7.
- Ἀτταλος 1. I. Romanorum contra Philippum socius ab eodem fugatur II 232, 6. [L.] Apustii socius 247, 16. socius L. [Quinctii] Flaminii 249, 1. 250, 23. obit 251, 1. Eumenes eius f. 255, 5.
- 2. II. Eumenis frater Antiochi regnum vastat II 262, 8. Eumenis iuvat veniam a Romanis petentem 277, 11. Eumenis successor Orophernem et Demetrium e Cappadocia expellit 278, 6. classe iuvat Q. Caecilium Metellum 288, 11.
- Ἀττία Octaviani mater II 339, 9. 13.
- Ἀττιοί, v. Λαβηνοί.
- Ἀττικός 1. Herodis Attici pater sub Nerva thesaurum reperit II 506, 1.
- 2. patriarcha Cpolitani III 97, 4. Iudaeum reddit sanum 102, 13. Chrysostomi nomen diptychis inscribit 102, 15. obit 102, 19.
- Ἀττικός 3. IV drachmas atticas valet siclus Hebraeorum I 65, 4. X medimnos Atticos continet Iudaeorum corus 433, 3.
- Ἄττος Ναούιος augur II 28, 7 ss.
- Ἀγροστος Osroenes rex a Caracalla captus II 561, 15. 18.
- Ἀγρούστα, -ης s. -ας titulus II 463, 6. 469, 18. 571, 5. 572, 1. III 87, 3. 101, 16. 110, 1. 10. 128, 16. 146, 2. 151, 8. 174, 10. 179, 2. 191, 12. 196, 11. 204, 13. 17. 205, 5. 207, 2. 278, 12. 285, 1. 295, 16. 312, 11. 317, 1. 4. 356, 1. 357, 11. 360, 3. 444, 14. 471, 1. 574, 13. 620, 18. 666, 14. 681, 3. 688, 5. 733, 4. 738, 12. 747, 2. 752, 15. cet.
- Ἀγροστίδουρον, v. Ἀγρούστουλον.
- Ἀγροστος 1. Romanorum imperator cos. Octaviam (v. ann. cr.) Agrippae despondet II 409, 13. eius acta 409, 15—411, 5. favet Herodi eiusque familiae I 433, 16. 434, 4. 437, 10. 439, 11. 14. 440, 19. 449, 13. 455, 11. 460, 5. 461, 10. 464, 7. 465, 1. 12. 466, 1. 12. 467, 8. 469, 21. 470, 4. 471, 1. 11. 472, 17. Augustus dicitur II 411, 4. 5. palatium eius domicilium 411, 12. eius potestas 411, 17. qua ratione imperio usus sit 412, 5—19. nonnullas gentes placat 412, 19. undecimum cos. ab Antonio Musa recreatur 413, 15—414, 5. dictaturam repudiat 414, 6. insidiae ei parantur 414, 16. Agrippam ad sedandam Romam mittit 414, 20. usque ad Syriam venit 415, 12. cum Indis amicitiam facit 415, 21. Romam revertitur 415, 23—416, 8. insidiae ei

- parantur 416, 8. Lepidum ludibrio habet ibid. eius leges 416, 12—417, 1. adoptat filios duos Agrippae 417, 1. cenat apud [Vedum] Pollionem 417, 5—17. Agrippam humat 417, 18. Tiberium sibi asciscit 418, 6. per eundem, Drusum, L. Pisonem multas gentes subigit 418, 10. 420, 3. nonnullas statuas facit 418, 12. Octaviam humat 418, 18. Drusum sepelit 419, 9. popularis 419, 11. Augustus appellatur de eo Sextilis 420, 5. eius cupiditatibus refragatur Maecenas 420, 7—21. Gaium, Lucium, Tiberium honorat 421, 1—14. Iuliam relegat, eius amatores aut relegat aut necat 421, 18. Gaium et Lucium amittit 422, 1—423, 1. a populo celebratur 423, 12. Tiberium et Germanicum adoptat 423, 20. 424, 3. insidiatore verbis castigat 424, 6—425, 3. Tiberium et Germanicum mittit contra gentes rebellantes 425, 6—22. Germanicum et Tiberium honorat 428, 11. prodigia ei infausta 428, 13. obit 429, 1—16. I 477, 1. humatur II 429, 19. in Venerem pronus 430, 15—431, 9. a populo dilectus 430, 9. 431, 9. sub eo nascitur Christus 431, 12—432, 21. a quo tempore eius monarchia numeretur 431, 17. Germanici f. in testamento Caesares appellat 439, 4. *Αὐγούστου μνημεῖον* 482, 15. tempus vitae et regni I 477, 1. — I 13, 10. 14, 4. 213, 17. II 433, 1. 434, 8. 435, 19. 437, 4. 438, 1. 439, 10. 440, 20. 442, 2. 448, 18. 462, 12. 495, 20. v. *Ὀκτάβιοι* 3.
- 2. Augustus adulescens dicebatur Caligula II 451, 12.
 - 3. titulus II 463, 6. 475, 15. 536, 14. 577, 5. III 50, 14. 52, 10. 59, 7. 88, 17. 397, 16. 760, 18 cet.
 - 4. mensis II 420, 5. 429, 2.
 - 5. September a Commodo dictus II 536, 10.
 - 6. v. *Ὀκτάβιοι*.

Αὐγούστου λιμήν, v. *Ῥώμη*.

Αὐγούστουλον [*Αὐγουστοδουρον*] urbs III 31, 14.

ὁ τοῦ *Ἀὔξεντιου βουνός* s. ὁ ἄγιος *Ἀὔξεντιος* [Bithyniae] collis III 405, 4. 14.

Ἀῦραν, v. *Ἐλεάσαρ*.

Ἀύρηλιανός dux equitum imperatorem Gallienum necat II 601, 20—602, 18. Claudii II. successor designatus 605, 12. 16. imperator 606, 7. quomodo imperaverit 606, 7—13. Zenobiam domat 607, 1—9. eius uxor una de filiabus Zenobiae 607, 9. Gallias recuperat 607, 11. expeditione contra Scythas suscepta necatur 607, 16—608, 4. eius regni spatium 608, 1. a Christianorum persecutione morte prohibitus 606, 14—19. sub eo Paulus Samosatenus ecclesia pulsus 603, 9—21. — II 609, 6.

Ἀυρήλιοι 1. C. Aurelius [Cotta], P. Servilius [II 152, 4 *Ποῦπιλος Γάιος καὶ Ἀυρήλιος Σεργήλιος*, v. ann. cr.] cos. praeter alia loca Himeram capiunt vacuum civibus II 152, 4. Liparae Q. Cassium relinquit eam sine pugna obsessurum 152, 7. Liparam capit et Q. Cassio magistratum abrogat 152, 12. cos. cum P. Servilio Lilybaeum et Drepanum obsidet 159, 1—16.

— 2. [C.] Aurelius [Cotta] cos. cum Gallis bellat II 248, 1.

— 3. Aureliorum familia augusta in Commodo desiit imperare II 538, 13.

— 4. ab Eleagabalo propter pudenda ingentia adductus et expulsus II 569, 8—19.

— 5. Iulius mensis a Commodo dictus II 536, 10.

Ἀύριολος magister equitum Gallieni Ingenium vincit II 597, 1—13. Postumum non capit 598, 11. Macrinum et Macrianum domat 599, 5—22. contra Gallienum insurgit 601, 1—19. 602, 20—603, 5. necatur 604, 1.

Ἀφιδίος flumen, prope cuius ostia sunt Cannae II 196, 19.
Ἀφεκκα urbs I 165, 4.
Ἀφθαροδοκῆται haeretici III 173, 8.
Ἀφράνιοι 1. [L.] Afranius a Pompeio ad Armeniae praesidium relictus II 309, 5. Arabes Amani domat 311, 1. consulatum petit a Pompeio adiutus 312, 8.
 — 2. [Sex. Afranius] Burrus Neronis magister [sic] II 475, 18.
Ἀφρικανός 1. Scipionis maioris cognomen II 245, 8. 264, 15. 20. 265, 2. 284, 20. 289, 14. Scipionis minoris cognomen 294, 15.
 — 2. v. *Σέξτος Ἀφρικανός*.
Ἀφρικῆ II 245, 8. 264, 15. 282, 5. 367, 3. 370, 5. 497, 17. 615, 12. 619, 10. III 26, 12. 120, 6. 126, 2. 136, 19. *Ἀφρικῆ καὶ Λιβύη* 201, 16. — III 202, 10. 233, 11—234, 14. 287, 17. 351, 10. 430, 15. 580, 2. 589, 16. 591, 3 cet.
Ἀφροδίσιον, v. *Ρώμη*.
Ἀφροδίτη dea I 31, 21. II 456, 5. v. *Κωνσταντινούπολις, ἄνδρ-άντες*.
Ἀφφος, v. *Ἄλιοι* 3.
Ἀφφούς, v. *Ἰωνάθαν* 3.
Ἀχαάβ rex Israelitarum I 158, 1. una cum Iezabele uxore impius 158, 19 s. 169, 19. Elias et Achab 159, 1. 160, 1—161, 21. Nabothi vineam uxoris dolo suam facit 162, 17 ss. 163, 8. 181, 19. bis Aderis f. Syriae regem vincit 163, 18—165, 6. eundem in amicitiam recipit 165, 6—13. Achab 165, 13 s. necatur 166, 1—167, 10. 167, 17. Eliae vaticinationes de eo explentur 167, 10. eius regnum XXII annorum 167, 13. *Ὀχοζίας* f. ei succedit 167, 15. Moabitae ei tributa solvunt 168, 16. *Ἰωράμ* f. eius 171, 6. filia eius Gotholia 180, 4. eius gens deletur 180, 22 s. 182, 9 s. 183, 12.
Ἀχαζ, Ioatham f. Iudae rex

impius in deum a Raasone et Phacea Hierosolymis obsidetur et ab hoc vincitur I 191, 15 ss. cum Thae glaphalasare coniunctus, qui Syros et Israelitas vincit 192, 8 ss. templum Dei claudit ib. 14. anno aetatis XXXVI. regni XVI. relicto f. Ezechia obit ib. 16.
Ἀχαῖα a P. Sulpicio vastata II 224, 11. a Philippo adiuta 224, 12. Romanos sequitur 249, 3. Achaei Corintho obsesso recedunt 249, 9. iidem Corinthum capiunt 251, 15. iidem Spartam capiunt 258, 18. — I 524, 4. II 372, 20. *Ἀχαιοί* II 224, 12. 249, 3. 6. 295, 5—297, 4.
Ἀχαρ Iudaeus I 77, 22.
Ἀχά 1. Saulis sacerdos I 105, 4. — 2. *ὁ Σηλωνίτης* propheta I 150, 13. 155, 1. eius f. 156, 20.
Ἀχάχαρ Tobiti cognatus I 254, 13.
Ἀχιλλᾶς unus de Pompeii interfectoribus II 326, 13. Caesari bellum infert 328, 16. necatur 327, 16.
Ἀχιλλεύς a Diocletiano tollitur II 614, 18.
Ἀχινοδμή altera Davidis uxor I 122, 13.
Ἀχιτόφελ a Davide ad Absalonem deficit I 132, 21. 133, 3. — I 134, 5 ss.
Ἀχιώρ Ammonitarum princeps I 248, 6. 250, 12. 248, 12—21. 252, 19.
Ἀχειδινή [*Ἀχραδινή*] Syracusarum pars II 211, 20.
ἡ τῆς Ἀχελίδος πόλις Bulgariae III 565, 4.
Ἀψίμαρος, v. *Τιβέριος* III. *Ἀψίμαρος*.
Ἀώθ vir Beniamiticae tribus I 84, 14—85, 4. 85, 5.

B

Βαάλ s. *Βήλ* deus Phoenicius I 158, 19. 161, 2. 169, 18. 182, 23. 184, 16.
Βάρης *Ἐπταδαίμων* quartam Armeniam prodit Arabibus III 235, 13.

- Baδq* 1. locus prope Machaeruntem I 554, 18.
— 2. radix in Machaerunte inventa vi mirifica I 554, 18.
- Baασάν* Nabatem necat I 156, 20. rex regni Israëlitici Iero-boami genus exstirpat 156, 21. impius ib. 23. per prophetam deus minatur se eius genus exstirpaturum 157, 1 s. cum per XXIV annos regnasset, Ela eius f. succedit 157, 4. eius genus exstirpatum 157, 6.
- Baασπαράν*, τό olim Media III 636, 13. 638, 2.
- Baβύλας* Antiochiae episcopus II 581, 10. martyr 585, 10. 17. eius reliquiae removentur III 64, 16.
- Baβυλών* unde dicatur I 30, 8. a Cyro capta 294, 1. inde Iudaei Hierosolyma redeunt, sed multi ibi manent 303, 13. 304, 11. — I 197, 19. 205, 14. 291, 18. 294, 11. 302, 4. 316, 17. 351, 3—352, 4. 370, 10. 383, 13. 391, 14. 419, 20. II 512, 16. 550, 12. III 29, 12. 362, 6. 550, 8 cet.
- Baβυλωνία* I 340, 12.
- Baβυλώνιος* I 198, 5. 294, 17. III 546, 6. 551, 2. 634, 5. 636, 11 cet.
- ἡ τοῦ *Baγδᾶ πόλις* est vetus Babylon III 362, 6.
- Baγράδας* Carthaginensium fluvius II 147, 14.
- Baγώας* 1. Holofernis eunuchus I 251, 13.
— 2. Artaxerxis I. dux I 327, 21.
— 3. Herodis spado I 454, 21.
- Baθουήλ* Nachori f. pater Rebecca I 36, 20.
- Bάθυλος* [Bathyllus] Antipatri (3) libertus I 457, 20.
- Baται* Campaniae oppidulum I 495, 19.
- Baίβιοι* 1. Cn. Baebius [Tamphilus] praetor ab Hamilcare Gallicusque victus II 248, 6.
— 2. M. Baebius [Tamphilus] praetor bello Antiochico Apolloniam missus II 258, 9. cum Philippo Thessaliae multa loca firmat 258, 18. cum Glabrione et Philippo Thessaliae partem subigit 259, 22.
- Baιθήλ* s. *Baίθηλα*, τά locus quid significet I 38, 16. — I 43, 1. 81, 17. 152, 13.
- Baϊμοῦνδος* Roberti f. Antiochia capta dolo in patriam redit III 749, 6—750, 4. Dyr-rachio obsesso pacem facit 750, 4—14.
- Bαιτουλουά*, τά Israëlitarum urbs I 248, 12—253, 11.
- Baκτάγγιος* a Copronymo necatur eiusque uxor cogitur mariti ossa in Pelagium proicere III 267, 13.
- Baκτριανοί* s. *Bάκτριοι* I 33, 8. 264, 16. 275, 6.
- Baκχίδης* Demetrii dux Iudam Maccabaeum vincit et necat I 372, 18—375, 3. Ionatha non victo pacem facit 375, 7—377, 19.
- Bάκχος*, v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*.
- Balaάμ* vates Iudaeus I 71, 10—72, 13.
- Balaδάν* Babyloniorum rex I 197, 14.
- Balάν* Moabitarum rex I 71, 10 ss.
- Baλερτανός* cum Decio imperator II 585, 3.
- Baλβίνος*, v. *Ἀλβίνος* 2 et *Πούπιλος* 2.
- Bάλλα* Rachelis ancilla Iacobo Danum et Nephthalim parit I 39, 20 ss.
- Baλλεγία* Diocletiani filia, Galerii uxor II 614, 24. v. *Μεσσαλίνα*.
- Baλλίστας* mag. equitum Macrini contra Persas relictus II 599, 1. necatur 600, 2—7.
- Baλτάσαρ* Babyloniae rex I 218, 18—220, 16. 296, 1. v. *Δανιήλ*.
- Bαναίας* praef. satellitum Davidis I 141, 4—20. praef. satellitum Salomonis 143, 17. fit summus imperator 144, 5.
- Bανή* [regio Asiae minoris] III 287, 1.
- Bαννών* Poenus a C. [Cn.] Cornelio Scipione victus capitur II 187, 6.

Bάραγγοι contra Nicephorum III. frustra exsurgunt III 722, 3. Ioannem II. Comnenum patiuntur regiam ingredi 763, 1—764, 1.

Βαράν quid nomen significet I 85, 16. Indaeorum iudex I 85, 15—86, 11.

Βαράμ Hormisdæ IV. dux a Romanis victus III 185, 10. Hormisdam in vincula conicit 185, 12—186, 6. contra eum Chosroës II. bellat 187, 5. a Narsete victus 187, 12—188, 7.

Βαρδάνης 1. imp. Philippici pater III 240, 16. sed v. add. et corr.

— 2. s. *Βαρδάνιος, Τούρκος* a Nicephoro I. caecatur III 303, 13—304, 6. 320, 2—321, 8. 339, 14.

— 3. v. *Φιλιππικός*.

Βαρδάριος = *Ἀξιός* flumen III 560, 7.

Βάρδας 1. Theodoraë frater, Michaëlis III. tutor Theoctistum necat III 390, 8—392, 4. Michaëlem III. regit 394, 3—15. 397, 15. Caesar omnia turbat 399, 5—8. philosophorum fautor 399, 8—400, 2. 402, 6. leges civiles revocat 402, 8. Ignatium eiusque socios relegat 402, 14—403, 14. 404, 2. 418, 12. Photium creat 403, 14. infensus Basilio 412, 16. omen ei interitum prætendens 413, 1. eius auctoritas minuta 413, 7. necatur 413, 13—414, 15.

— 2. Nicephori II. f. obit III 499, 3.

— 3. *δ Φωκᾶς* Leonis Phocæ f. III 520, 5. tyrannide affectata Chium relegatur 525, 4—527, 4.

— 4. *δ Σκληρός* frater uxoris Tzimiscae Bulgaros, Russos, Patzinacos, Turcos vincit III 523, 10—525, 3. Bardæ Phocæ persuadet, ut regi se committat 525, 16—527, 4. Tzimisclis socius in bello Russico 532, 18. Mesopotamiae dux factus deficit et capitur 539, 11—546, 19. 548, 6. liberatus fit

socius Bardæ 550, 8—552, 6. ab eodem in carcerem conicitur 552, 6. Romanum f. miserat Cpolim 552, 10. liberatus tyrannidem affectat sed a rege lenitus cum eo paciscitur 555, 17—557, 6.

— 5. *δ Φωκᾶς* Russos vincit III 477, 1. scholarum orientalium domesticus 482, 6. eius filii 482, 10. Agarenos fugat 488, 3. sub Romano II. dux 493, 2. filio salutato rege in ecclesiam magnam fugit 497, 5. Caesar 499, 3. 500, 8. ex exilio revocatus Sclerum vincit 544, 11—546, 8. orientalium scholarum domesticus 548, 9. rex salutatur 549, 19—550, 7. Sclerum conicit in carcerem 551, 17—552, 8. Abydum obsidet 552, 15. obit 553, 4—554, 6. eius f. 567, 13.

— 6. Ioannis Xiphilini nepos III 686, 4.

τὸ ἄστυ τῆς Βάρεως Italiae urbs ab Agarenis Carthaginiensibus capta III 425, 7.

Βαρζαφαρμάνης Parthorum satrapa I 411, 16 ss.

Βάρεις arx Hierosolymorum ab Asamonæis exstructa I 436, 10. v. *Ἀριωνία*.

Βαρνάβας verna Iudæus I 321, 12.

Βαρούχ Hieremiae scriba I 201, 15. 206, 10. 207, 12.

Βαρχίδης, v. *Ἀμίλκας*.

Βαρωνιανός 1. imp. Ioviani pater III 70, 4.

— 2. imp. Ioviani f. III 71, 15.

Βασιανός, v. *Σεῦρος Ἀλέξανδρος*.

Βασιλάκης s. *Βασιλάκιος*, v. *Νικηφόρος*.

Βασίλειδης Alexandrinus II 522, 19.

Βασίλειος 1. *ὁ μέγας* a Valente impetrat, ut deo de Arianismo detur iudicium III 76, 10—77, 14.

— 2. Leonis V. f. castratus relegatur III 336, 2. 337, 2.

— 3. I. unde ortus sit 407, 13. auguria de eo 408, 10—410, 8.

fit protostrator Michaëlis III. 410, 8—412, 7. fit eiusdem cubicularius 412, 8—15. Bardae inimicus 412, 16. 413, 14. necat Bardam 414, 4—13. Eudocia ducta a Michaële rex fit 414, 16—415, 3. Leo eius f. 415, 3. Michaëlem III. necat 415, 6—417, 15. eius regis cura de fisco 417, 17. Photio electo reducit Ignatium 418, 9—18. Georgium et Symbatium tollit 419, 1. octo eius liberi 419, 8—9. sub eo expeditiones contra Agarenos Cretenses 419, 10—16. sub eo expeditio contra Agarenos et Manichaeos 419, 17—421, 17. Christophorus eius affinis 419, 14. sub eo Photius succedit Ignatio 421, 18. Romanum Curcuam caecat eiusque socios relegat 422, 3—7. eius bellum Syriacum 422, 8—423, 11. per Andream et Styppiotam bellat cum Agarenis 423, 12—424, 15. Agarenos Rausium obsidentes repellit 425, 3. coniunctus cum Francis Agarenos expellit e Longobardia 425, 14—426, 6. Capuanis et Beneventanis auxilium promittit 428, 11—429, 6. orientales et Cretenses Agarenos vincit 429, 7—430, 14. fugat Agarenos Africae per Nasarem 430, 15—431, 15. eius ecclesiae 432, 1. sub eo Syracusae ab Agarenis vastatae 432, 9. 15. per Phocam Nicephorum Agarenos fugat 432, 18. filium viduae, a qua ei regnum erat praedictum, protospatharium facit 433, 3—434, 16. fornicem occidentalem templi Sapientiae firmat 434, 17. multos Iudaeos et Russos ad Christianismum producit 435, 4—436, 5. Constantinum f. mortuum Santabareni miraculo videt viventem 436, 9—17. Leonem filium suum Santabareni insidiis captum restituit 437, 3—439, 10. obit 439, 11—440, 9. eius regni spatium 440, 6. eius

benignitas 514, 7—515, 2. — III 393, 15. 394, 8. 442, 1.
— 4. Zautzis consobrinus Leoni VI. insidias parat III 444, 18—445, 8.
— 5. Romani I. Lacapeni f. a Constantino VII. castratur III 482, 13.
— 6. Constantini VII. cubiculi praepositus ante Bringam III 483, 12. 487, 4. Nicephorum II. Phocam Cpolim ducit imperatorem 498, 1—16. praesidi ei Tzimisces omnia committit 519, 11. eius decreta in Nicephori cognatos et socios 520, 5. Tzimiscem ad nuptias impellit 527, 5. eiusdem socius in bello Russico 528, 17. Tzimiscem veneno tollit 537, 3—17. pro Basilio II. et Constantino VIII. omnia agit 538, 18. reducit Theophanonem 539, 9. Sclerum Mesopotamiae ducem facit et ad seditionem movet 539, 11. Bardam veneno tollit 553, 17. relegatur 554, 9. 12.
— 7. I. ὁ Σκαυαρδηνός Cpolitanus patriarcha III 522, 4. 535, 12. 536, 7.
— 8. II. Romani II. f. corona ornatus III 490, 11. Tzimiscis regni particeps 519, 11. cum fratre Tzimisci succedit, sed omnia sunt penes Basilium praesidem 537, 17. 538, 15. 18. eius natura 539, 2—9. sub eo Bardas Sclerus deficiens capitur 539, 11—546, 19. 548, 6. sub eo Antonio succedit Nicolaus 547, 1. a Bulgaris profligatur 548, 9—549, 18. Delphinam auxilio Russico vincit 552, 15—553, 4. cum fratre ad Abydum contra Bardam est pugnaturus 553, 4—554, 6. tota eius natura mutata 554, 7. Basilium relegat 554, 12. fratri nihil concedit nisi nomen regium 555, 9. cum Barda Sclero paciscitur 555, 17—557, 6. Iberiam Phoeniciam Syriam domat 557, 7—558, 4. eius victoriae Bulgariae 558, 12—560, 18. allelen-

- gyum instituit 561, 1. eius natura 561, 6—562, 19. sub eo templum Hierosolymitanum et monasteria eversa 562, 20. Bulgariam subigit 563, 3—566, 11. 598, 9. Athenis triumphat 566, 11. Cpoli triumphat 566, 15. sub eo Sergio succedit Eustathius 567, 6. Chorbatos domat 567, 10. Abasgos domat Xiphiae et Nicephori tyrannide deleta 567, 12—568, 8. obit Alexio patriarcha creato 568, 9. eius vitae et regni spatium 569, 1. — III 569, 7. 571, 14. 575, 9. 634, 5.
- 9. Romani III. frater, cuius filia Helena III 575, 5.
 - 10. δ Αποκάτης ab Uzis captus III 678, 3. 10.
 - 11. δ Μαλέσης a Ruselio captus III 710, 11.
 - 12. Bogomilorum princeps ab Alexio I. Comneno combustus III 743, 5—744, 4.
- Βασιλικὸς* Michaëlis III. rex III 415, 12.
- Βασιλῖναι* [*Καυλῖνον*] ab Hannibale obsidentur II 204, 3.
- Βασίλτοκος* 1. Verinae, Leonis I. uxoris, frater a Gizerico fugatur III 125, 18—126, 11. contra Zenonem exsurgit 128, 10. imperator Zenonidem dicit Augustam, Marcum f. Caesarem 128, 16. eius natura et fides 128, 18. Chalcedonicum concilium facit irritum 129, 1. invisus 129, 8. eius pugnae cum Zenone 129, 11—130, 7. post tyrannidem biennii perit 130, 7—14. — III 131, 15.
- 2. Harmatii f. III 130, 2. Caesar 131, 13. clericus 131, 17.
- Βασίλειττης* imp. Alexandri amicus III 456, 3. Constantini VII. tutor 457, 15. amotus 462, 14.
- Δούκιος Βάσσης* post Titum legatus in Iudaeam missus I 554, 4. castellum Herodium capit ib. Machaeruntem dolo capit 554, 6—557, 4. Iudaeos qui erant in Iarde saltu vincit 557, 5—15. eius et Liberii Maximi de Iudaeis decreta 557, 16 ss. ei defuncto Flavius Silva succedit 558, 1.
- Βασσιτανία* Hispaniae regio a L. Cornelio Asiatico bello capta II 222, 11.
- Βατανάλα* ab Herode Philippo legata I 464, 18. eam Lysaniae tetrarchia amplectitur 516, 6. a Claudio Herodi Agrippae II. tribuitur ibid.
- Βατάτζης* Leonis Tornicii socius III 630, 11—631, 5.
- Βαῦλοι* [Campaniae] locus II 452, 1. 3.
- ἡ Βεβρύκων θάλασσα* post Narbonense mare dictum II 177, 3.
- Βεθσαμοί* (?) Hebraeorum locus I 99, 12.
- Βελισάριος* cum Persis bellum gerit III 162, 1. Africa, Sicilia, Sardinia, omnibus usque ad Gades subactis triumphat et consul fit 162, 1—165, 16. Italiam subigit 165, 17. 168, 15—170, 8. 261, 15. suspectus ad bellum Medicum ablegatur 170, 1—11. de insidiis suspectus ab Iustiniano I. punitur 173, 3—7.
- Βέλιτραι* Volscorum municipium II 339, 9.
- Βεβεβενδός*, δ s. ἡ Italiae urbs III 427, 4—429, 6. v. *Βεβεβεντόν*.
- Βεβεβεντόν* Italiae urbs II 209, 13. 211, 7. v. *Βεβεβενδός*.
- Βενετία* olim Aquileia II 578, 2.
- Βενέτιοι* III 262, 10.
- οἱ Βένετοι* s. τὸ *Βένετον* factio, sub Iustiniano I. III 153, 7—156, 13. sub Phoca 196, 13. 16.
- Βενιαμίν* 1. Iacobi et Rachelis f. I 43, 4. 48, 10—50, 2. eius tribus *Βενιαμῖν* I 82, 8. 102, 7. 152, 6. 304, 9. 320, 21. *Βενιαμῖται* I 82, 20. 83, 1—17. 84, 14. 101, 13. 136, 17.
- 2. Hierosolymorum pontifex II 522, 4.
- Βεντίδιοι* s. *Βενδίδιοι* 1. P. Ventidius [Bassus] Herodem iuvat I 414, 21—416, 4. Antonii legatus cum Parthis bellat II 374, 6—375, 3. 385, 16—20. cum

- Antiocho (9) bellat 385, 20. Antonius ei magistratum abrogat 385, 21.
- 2. [Ventidius] Cumanus Iudaeae procurator I 513, 4—516, 4.
- Βερύκη* 1. Salomae f. uxor Aristobuli Agrippae I. mater I 488, 20. 487, 22. 442, 18. 443, 14 ss. 487, 9.
- 2. Agrippae I. filia, uxor Herodis, tum Polemonis I 504, 21. 516, 20. 517, 1.
- 3. apud Valentinianum I. Rhodanum incusat III 74, 18.
- Βερρόη* cuius urbis castellum instauratum Irene appellat Irenopolim III 288, 6.
- Βέρροια* 1. [Bulgariae] urbs III 559, 14.
- 2. Syriae urbs I 372, 1. III 492, 9. 494, 3. 575, 8. v. *Χάλεπ*.
- τὸ Βέσβιον ὄρος* mons ignivomus prope Neapolim II 496, 20. Herculaneum et Pompeios cinere obruit 497, 10. — I 516, 17.
- Βεσλεήλ* praef. tabernaculo conficiendo I 64, 2.
- Βέσουρα* Iudaeae urbs I 382, 13.
- Βετρανίων* coniunctus cum Magnentio tyrannidem affectat III 37, 5—38, 9. Constantio II. se dedit 38, 9—39, 1. Prusae privatus obit 39, 1—6.
- Βηθλέμ* Iudaeorum urbs I 94, 3. 13. 108, 3. 139, 5.
- Βήλ*, v. *Βαδλ*.
- Βηθίνα* uxor Leonis I., mater Ariadnae et Leontiae III 123, 17. Basiliscus eius frater 125, 18. 128, 10. expulsa 130, 12.
- Βηρσαβέτ* uxor Uriae tum Davidis, Salomonis mater I 128, 10—129, 6. 20 s. 130, 6. 141, 6. 143, 5.
- Βήρενλλος* Neronis paedagogus I 520, 1.
- Βηρενός* urbs I 449, 23. III 557, 18.
- Βηρωσός* Chaldaeus scriptor I 28, 9. 196, 14. 218, 10.
- Βήσσος* qui Darium interfecerat necatur ab Alexandro I 342, 9.
- Βιγίλιος* Romae episcopus II 627, 8. princeps concilii quinti III 168, 2.
- Βιδίτη* urbs a Basilio II. capta III 560, 2. 7.
- Βιζύη* urbs III 346, 14.
- Βιθίας* Poenis obsessis com meatum adducit II 291, 16. eius castellum capitur 292, 12. obses Romanorum 294, 13.
- Βιθυνία* I 410, 5. II 265, 8. 267, 15. 287, 1. 307, 3. 415, 12. 525, 5. 566, 9. III 253, 6. 290, 2. 543, 8. 742, 15. *Βιθυνός* II 264, 14. 286, 18. 287, 1. III 20, 10. 246, 9. *Βιθυνιακός* III 263, 14.
- Βίθυς* Cotyis f. captus II 276, 6. patri redditus 276, 18.
- Βίκτωρ* episcopus Romae II 539, 7.
- Βικτωρίνος* 1. Commodi crudelitatem effugit II 532, 21.
- 2. Maurusius necat eum, qui in Britannia contra Probum insurrexerat II 609, 13—19.
- Βινικιανός*, v. *Άρνιος* 1.
- Βινίκιος* [M.] Vinicius a Mesalina necatur II 466, 7.
- Βιταλιανός* Thrax tyrannus ab Anastasio I. victus III 137, 14. celebratur ut rex a rebellantibus 139, 1. Iustini I. amicus 146, 4. necatus 146, 16. 150, 8.
- Βιτάλιος* Antiochiaepiscopus II 625, 16.
- Βλαδιμηρός* Russorum princeps, qui Annam sororem Basilii II. duxerat III 552, 18.
- Βογās*, v. *Ιωάννης* 26.
- ἡ τῶν Βογομύλων αἵρεσις* III 743, 5—744, 4.
- Βόδης* Hannibalis legatus II 140, 6.
- Βοηθός* 1. pater Iozari et frater Eleazari I 472, 20.
- 2. pater Simonis I 501, 2.
- Βοϊδίτης* Amorium prodit Agarenis III 378, 12.
- Βοίλας*, v. *Ψωμανός* 13.
- Βοϊσθλάβος* s. *Στέφανος* sub Constantino IX. Romanos fugat III 617, 13—618, 7.
- Βοιωτία* II 248, 20. 250, 23. 260, 5. 23.
- Βολοσσούδης* Turcorum dux cum

- Constantino VII. iungit societatem et baptizatur III 484, 7. 9. Romanos aggreditur 484, 17. a Francis necatur ibid.
- Βολουσιανός* aut imperatoris Galli nomen aut eius filius II 589, 15. 18.
- Βοννιφάτιος* Romae episcopus II 627, 3.
- Βοός* Ruthae maritus I 94, 13—96, 6.
- Βοοσπόριον*, v. *Κωνσταντινούπολις*.
- Βοούϊοι* cum Romanis bellant II 164, 18. eorum cum Romanis pactiones 166, 5. contra Romanos bellum videntur parare 169, 4. a Romanis subacti 172, 11. [L.] Postumium Albinum cos. caedunt 205, 19. bellant cum [P. Cornelio] Scipione Nasica 259, 20.
- Βορίλας* s. *Βορίλος* Nicephori III. servus III 720, 12. 725, 5. Comnenorum hostis 726, 15.
- Βορίσης* Petri f. Bulgari obses Cpoli III 495, 7. Bulgarorum dux a Russis subactus 522, 17. a Tzimisce captus 529, 5. 536, 1.
- Βόσπορος* II 307, 13. 589, 3. 590, 5.
- Βόστρα* urbs II 584, 22.
- Βοτανειάτης*, v. *Νικηφόρος* 11.
- Βουκελλάριοι* milites III 294, 16.
- Βουκεφάλας* equus I 331, 2. 342, 13. 346, 8.
- ἡ *Βουλβία γέφυρα*, v. *Ψώμη*.
- Βουλγαρία* III 278, 16. 279, 8. 309, 6. 387, 13. 512, 18. 535, 5. 564, 15. 565, 4. 566, 2. 567, 10. 571, 11. 579, 14. 599, 7. 601, 11. 650, 14. 713, 16. *Βούλγαροι* III 137, 11. 140, 15. 144, 4. 226, 16—228, 6. 229, 12. 237, 3. 13. 238, 6. 239, 9—240, 1. 244, 3. 249, 3. 253, 12. 256, 7—15. 270, 17. 271, 12—272, 7. 275, 17. 278, 16—280, 15. 293, 3. 6. 294, 2. 296, 4—14. 308, 17—311, 10. 314, 3. 16—316, 4. 11—318, 7. 321, 9—322, 12. 344, 15—346, 10. 387, 3—13. Christiani fiunt 387, 13—389, 3. — III 389, 3—10. 408, 2. 6. 442, 9—444, 9. 457, 7. 463, 3—466, 4. 470, 12—471, 1. 471, 5—8. 471, 13—472, 7. 473, 3—474, 7. 10. 495, 7—13. 513, 7. 522, 17—525, 3. 529, 5—10. 530, 12. 535, 16. 536, 1. 547, 5—549, 18. 558, 12—560, 18. 563, 3—567, 9. 574, 13. 575, 9. 598, 9—603, 16. 643, 7. 679, 7. 713, 1. *Βουλγαρικός* III 599, 7.
- Βούλλας* Φήλιξ latro sub Septimio Severo II 553, 5—19.
- Βούρρος*, v. *Ἀφράνιοι* 2.
- Βούριτζης*, v. *Μιχαήλ* 7.
- Βούσιρις* Aegypti urbs a Diocletiano deleta II 614, 16.
- τὰ *Βρακά*, v. *Κωνσταντινούπολις*, *μοναί*.
- Βραχάμιοι* III 692, 17.
- Βρέννος* 1. Gallorum rex Romam capit II 82, 2 ss. de pace agit 85, 21. 86, 4. redit 86, 17. — 2. Gallorum rex, sub quo Galli Asiae minoris partibus quibusdam potiuntur II 265, 9.
- Βρεντίσιον* Calabriae urbs II 128, 15. 209, 1. 320, 7. 321, 9. 340, 17. 342, 5. 12. 372, 2. 376, 19. 395, 3. 11. 399, 18. 493, 15.
- Βρεττανία* I 14, 10. II 337, 22. 465, 9—18. 479, 10. 534, 2. 9. 544, 13. 553, 20. eius gentes 553, 22—554, 15. eius descriptio 554, 16. — II 615, 10. III 2, 1. *Βρεττανίαι* II 609, 13. 619, 17. 622, 15. *Βρεττανοί* II 553, 22. 555, 3. 16. 559, 19. III 31, 7. *Βρεττανικός* II 533, 18.
- Βρεττανικός* 1. Claudius Germanicus Britannicus Messalinae et Claudii I. f. I 517, 9. II 463, 6. 465, 18. 468, 8. pro nihilo habetur 469, 6. 470, 7. 471, 17. Sosibius eius magister 470, 10. lunaticus putatur 471, 17. eum successorem designare Claudius I. vult 472, 9. pro eo Nero fit imperator 475, 10. necatur 476, 13—21. — 2. imperatoris Claudii I. cognomen II 465, 18.
- Βρεττία* Italiae regio II 219, 19. 227, 6. 233, 6. *Βρέττιοι* II 123, 7. 124, 7. 126, 13.
- Βεργας*, v. *Ίωσήφ* 11.

Βροῦτοι trib. pl. dicti II 332, 18. 21.

Βροῦτος, v. *Ίούνιοι*.

Βρύας Bithyniae locus III 363, 14.

Βρυέννιος 1. Macedoniae et Cappadociae dux a Michaële VI. deficit III 657, 7. caecatur 657, 16—658, 16.

— v. *Νικηφόρος* 10. 13.

Βυζάντιον a Septimio Severo captum et multatum II 548, 9—549, 11. III 15, 18. 19, 1. urbis descriptio 15, 17—17, 13. Heracleae Thraciae episcopatus post Septimum Severum usque ad Constantinum I. III 19, 1. — II 547, 16. III 5, 10. 13, 18. 14, 5. v. *Κωνσταντινούπολις*. — *Βυζάντιοι*, *Βυζαντίς*, v. *Κωνσταντινούπολις*.

Βύζας dynasta Thrax Andrisum prodit II 288, 22.

Βύσσα, v. *Καρχηδών* 1.

Βώνος Heraclii Constantini III. curator III 208, 19—209, 7.

Γ

Γαβαά urbs Iudaea I 102, 22.

Γαβαθά urbs Iudaea I 102, 4.

Γαβαθών Philistaeorum urbs I 156, 19. 157, 8.

Γαβαώ urbs tribus Beniamiticae I 82, 9. 19. 83, 4. 104, 21. *Γαβαωνίται* I 78, 11—22 ss. 82, 9. 137, 19. 23.

Γαβίνιος s. *Γαβήνιος* [A.] Gabinius rogationem fert de Pompeio contra piratas mittendo II 305, 19—306, 10. a Pompeio frustra ad Hierosolimam capiendam missus I 401, 13. Alexandrum vincit 402, 16. Hyrcanum restituit ib. 22. Aristobulum vincit eumque cum filio Romam reducit 403, 1—15. ex Aegypto rediens Alexandrum vincit ib. 15. Romam redit ib. 20.

Γαβριήλ 1. archangelus III 214, 9. 15.

— 2. v. *Ψωμανός* 10.

Γαβριηλόπωλος Constantini VII. tutor III 457, 15. amotus 462, 14.

Γάγγης s. *Φεισών* fluvius I 22, 3. 346, 12.

Γάγγρα urbs III 117, 4.

Γάδ 1. Iacobi f. I 40, 5 s.

— 2. propheta I 115, 1. 139, 22. 140, 10.

— 3. *φυλή* I 73, 12.

Γαδάτας regis filius ab rege Assyriorum castratus I 276, 11. deficit ad Cyrum ib. 15 s. Cyrus ei auxilium fert 277, 2 ss. insidiis captus et vulneratus a Cyro adiuvatur 277, 19. dona ab eo Cyro allata 279, 5. Cyrum comitatur 279, 12. capit Syrorum castellum 279, 13. viam monstrare Babylone iussus 295, 4. regia capit et regem ib. 8 ss. ib. 20.

Γαδδής, v. *Ίωάννης* 2.

Γάδειρα, τὰ Hispaniae urbs I 30, 14. II 228, 20. 230, 9. III 163, 17.

Γάζα Syriae urbs I 32, 13. 92, 18. 336, 17. *Γαζαί* I 92, 18.

Γαϊδάδ Enossi f. I 24, 16.

Γάιος 1. episcopus Hierosolymitanus II 539, 1.

— 2. episcopus Hierosolymitanus II 539, 1.

— 3. Romae episcopus II 612, 21. 23.

— 4. v. *Ανθήλιοι* 1, *Καλιόλας*, *Σερουίλιοι* 2. 7.

Γάιος Καΐσαρ Agrippae et Iuliae f. II 415, 4. 18. ab Augusto adoptatus 417, 1. ab eodem honoribus afficitur 421, 1—13. contra Armeniam missus obit 422, 1—21. — II 418, 7.

Γαλαάδ s. *Γαλααδίτις* s. *Γαλαθηγή* regio Iudaea I 71, 3. 83, 6. 88, 23. 102, 20. 121, 17.

Γαλαῖσος Furii Camilli Scriboniani libertus II 464, 14.

Γαλακρηναί III 449, 7. 455, 14.

Γαλατία Europae II 177, 3. 182, 4. 302, 19. 316, 10. 342, 16. 18. 343, 14. 367, 5. 370, 2. 5. 371, 18. 377, 14. 427, 4. 437, 15. 453, 8. 486, 19. 500, 1. Asiae II 265, 7. 308, 18. 566, 9. 608, 10. III 71, 6. 200, 3. — v. *Γαλλίαι*, *Κελτική*. *Γαλίται* Gomares dicuntur a Gomare I 30, 17. Europaea

gens Celtica, quorum coloni Asiatici habentur II 81, 10. terra sua relicta partim ad Rhipaeos montes proficiscuntur, partim prope Alpes habitant ib. in Italiam proficiscuntur ib. 14. Clusium obsident ib. 17. ob legatos Romanos una cum Clusinis contra se pugnantes Romam aggrediuntur ib. 18—82, 7. Brennus rex eorum 82, 2. Romanos fugant 82, 12. capiunt Romam Capitolio excepto 82, 18—83, 22. prope Ardeam eos vincit Camillus 84, 1. frustra tentant capere Capitolium 85, 7—19. 88, 5. cum Romanis de pace agentes a Camillo fugantur 85, 20—86, 22. Romam aggredientes a Camillo V dictatore victi Albanum agrum populantur, sed iterum ab eodem vincuntur 90, 8—91, 1. a Romanis victi 93, 7. a L. Camillo dictatore victi 93, 10—94, 3. socii Samnitium 100, 13. contra Gallos missus Fabius Maximus Rullus et P. Decius cos. 101, 20. Tarentinorum socii 105, 14. milites mercennarii Poenorum 139, 13. a Romanis conducuntur 161, 8. cum iis pugnae 164, 20. 165, 8. 12. 169, 4 [169, 7 aut pro *Καρχηδόνοι* revocandum est cum Schaefero (Fleckeis. ann. a. 1877 p. 40) *Γαλάται* aut Zonaras ipse videtur pro Gallis errore posuisse Carthaginienses]. oraculum Graecos et Gallos Romanos esse capturos 171, 7. a Romanis victi 171, 15—172, 18. Romanorum socii transeunt ad Hannibalem 185, 3. 186, 17. ad Hamilcarem deficient 247, 19. cum Romanis bellant 250, 5—22. subiguntur ab iisdem 252, 9. — I 374, 8. II 182, 15. 225, 21. 267, 10. 453, 11. 456, 17. 479, 10. 11. 489, 11. 611, 8. Asiani II 265, 7—15. *Γαλατικός* II 171, 15. — v. *Γάλλοι*, *Κέλτοί*.

Γάλβας 1. Servius Sulpicius

Galba cui imperium praeditum II 439, 15. a Vindice imperator contra Neronem designatus 479, 16 cf. 489, 11. a senatu imperator factus 480, 17. 481, 6. 482, 6. agit clementer 482, 10—18. Vitellii et Othonis contra eum seditiones 483, 1—14. L. Pisonem adoptatum dicit Caesarem 483, 2. necatur 483, 15—484, 2. vitae et regni spatium 484, 10. — I 524, 21 ss. II 488, 7. 489, 5.

— 2. v. *Σουλπίκιος* 5.

Γάλγαλα Hebraeorum I 79, 8. 11. 102, 4. 104, 10. 136, 13. 173, 15.

Γαλαάγρα, v. *Συράκονσαι*.

Γαλιήνος 1. Valeriani f. una cum patre imperator II 592, 20. Odenathum creat Orientis ducem 595, 18. cum Alamanis, Herulis, Francis bellat 596, 15—22. Ingenuum per Aureolum vincit 597, 6—13. eius pugnae cum Postumo 597, 14—598, 18. eius pugnae cum Macrino, Macriano, Quinto 598, 19—600, 9. Aureoli seditione mota necatur 601, 1—603, 6. eius regni spatium 602, 12. sub eo episcopi Romae, Antiochiae 603, 7—13. eius frater et filius necati 604, 12. — II 603, 21. 604, 11.

— 2. imperatoris Gallieni f. in urbe Agrippina a Postumo necatus II 597, 14—598, 8.

Γαλικός, v. *Τούλιος* 4.

Γαλιλαία I 405, 5. 415, 18. 464, 19. 477, 17. 508, 14. 515, 5. 524, 4. *Γαλιλαῖος* I 416, 16. 514, 16 ss.

Γάλλα Valentiniani I. et Iustinae filia III 74, 4. Theodosii I. altera uxor 87, 5.

Γαλλέριος, v. *Μαξιμῖνος* 4

Γαλλίαι recuperantur ab Aureliano II 607, 12. — I 14, 10. 410, 3. II 615, 9. 14. 619, 18. 622, 9. III 2, 1. 26, 16. 39, 7. 40, 4. 43, 2. 45, 4. 47, 13. 49, 12. 51, 12. 75, 15. 84, 14. 86, 17. 262, 2. *Γάλλοι* II 597, 14. 607, 16. III 67, 1.

Γάλλος 1. Gallus [Tisienus] S

- Pompeii dux II 381, 11. 13. ad Octavianum deficit 382, 7.
 — 2. [Surdinius] Gallus sub Claudio I. senator II 466, 10.
 — 3. senator Decio insidiatur II 589, 3. imperator aut Bolusianus dictus aut filium habuit eius nominis 589, 15. cum barbaris Bosporum populantibus pacem facit 589, 18. Christianos persequitur 589, 22. sub eo motus Persarum 589, 24. sub eo motus Scytharum et aliorum populorum 590, 3—9. 13—21. sub eo pestilentia XV annorum 590, 9. cum f. vincitur et necatur ab Aemiliano 590, 23. eius regni spatium 591, 5. sub eo episcopi Romae 592, 6—16. sub eo haeresis Sabelliana 592, 16.
 — 4. Constantii II. patruelis, Constantiae maritus, Caesar dictus contra Saporem II. III 39, 8. 11. ei insidias parat Magnentius 43, 4—44, 7. necatur a Constantio II. Constantia mortua 45, 14—47, 12. 62, 10. 65, 4. — III 49, 1. 50, 14. 56, 4.
 — 5. v. Αἴλιοι 2, Κορνήλιοι 28, Ογοόλνιος.
 Γαμάλ Γαβριαe f. I 256, 5. 253, 22.
 Γαμαλιήλ pater Iesu pontificis I 522, 5.
 Γάμερ Iapheti f. I 30, 17.
 Γαουῖνοι a Tarquinio Superbo dolo subacti II 35, 22—37, 20.
 Γαριδάς, v. Ἰωάννης 27.
 Γαριζὶν mons Samariae I 328, 13—329, 8. 355, 12. 356, 7. 367, 11. 482, 16.
 Γαυγάμηλα s. Γανσάμηλα ubi Alexander Darius vicit I 340, 1. II 512, 13.
 Γαυλαντίτις regio I 71, 3. 464, 19. — Γαυλαντίης I 474, 7.
 Γαυρεῖς, v. Θεόδωρος 15.
 Γεγάνιος M. [Geganus] Macrinus censor II 71, 4.
 Γεδεών Manassita I 86, 14—88, 7.
 Γεδρωσία regio I 348, 21.
 Γέθ quo fugit et Davides et Absalon I 114, 13. 119, 8. 131, 17. v. Γήγη.

- Γελάσιος Romae episcopus II 626, 17.
 Γελβονέ mons I 121, 10.
 Γέλλμερ Hildericho victo tyrannus Vandalorum a Belisario victus cum familia Cpolim ductus est III 161, 10—165, 2. Amatas eius frater 162, 7.
 Γέλλαι [Γῆλαι] populus Amazonibus finitimus II 310, 6.
 Γεμίος, v. Σερονόμοι 4. 5.
 Γενέσιος Leontii f. III 101, 2—12. Illyriorum praef. 102, 7.
 Γενησαρέι lacus I 477, 17.
 Γεννάδιος I. Cpolitanus patriarcha III 127, 9.
 Γενούκιοι 1. T. Genucius inter Xviros legibus scribundis alter summus imperator II 66, 7. — 2. M. Genucius cos. II 70, 9.
 Γέντιος rex Illyricus a L. Anicio victus II 275, 8—17.
 Γερμαῖα I 525, 5. II 426, 1. 6. 434, 1. 13. 489, 11. 502, 8. 507, 9. αἱ Γερμανίαι II 483, 1. Γερμανοί sub Ariovisto a Caesare victi II 315, 21—316, 9. — II 573, 22. 576, 15. 579, 2. 609, 21. III 262, 10. 299, 9. Γερμανικός III 261, 11.
 Γερμανίκεια [Commagene] urbs III 268, 14. 422, 11—423, 11.
 Γερμανικός 1. Drusi et Antoniae minoris f. ab Augusto adoptatur I 489, 17. 517, 4. II 424, 4. contra gentes Pannonicus missus 425, 10. 13. Dalmatiae populos subigit 425, 20. cum Tiberio Celticam aggredditur 428, 5. ab Augusto honoratur 428, 11. Germaniae praeses a Tiberio timetur 434, 1. 9. a militibus tumultuantibus ad imperium accipiendum cogi non potest 434, 13—435, 10. Agrippina eius uxor, Gaius eius f. 435, 2. veneno obit 438, 8. eius natura 438, 14. eius filii 439, 4. 440, 8. 15. 443, 1. 446, 17. I 517, 4. — II 435, 11. 437, 3.
 — 2. cognomen Tiberti II 435, 14. Caligulae 446, 17. Claudii 460, 7. Britannici 463, 6. Neronis 469, 18. Vitellii f. 487, 1.

Γερμανίων episcopus Hierosolymitanus II 559, 7.

Γερμανός 1. Caesar Charitonis maritus III 182, 9. eius filia Theodosii uxor a Phoca necatur 193, 14. 199, 10. eius filia a Phoca necatur ibid.

— 2. Phocae dux a Chosroë victus obit III 199, 2.

— 3. I. Iustiniani f. a Constantino IV. castratus III 222, 6. Cpolitanus patriarcha 245, 2. 247, 5. 256, 2. 256, 18—257, 16. 268, 4—11. 270, 7. 314, 16.

— 4. Nicephori III. servus III 725, 5. Comnenorum hostis 726, 15.

Γέσιος [Gessius] *Φλωρος* Iudaeae procurator I 476, 14. 522, 10. 523, 5—16.

Γέται olim intra Haemum et Istrum habitabant II 408, 4.

Γέτας [P. Septimius] Geta Septimii Severi f. crudelis II 553, 2. cum Caracalla imperator 559, 17. necatur 560, 1—16. — II 561, 3.

Γετική χώρα ἡ ὑστερον *Λακία* ἐπικληθεῖσα II 597, 1.

Γεώργιος 1. martyr III 274, 6.

— 2. I. Cpolitanus patriarcha III 225, 16. 226, 3. 6. 270, 7.

— 3. patricius a Basilio I. sublatu III 419, 1.

— 4. interioris Iberiae princeps Basilio II. filium dat obsidem III 557, 13.

— 5. Abasgorum princeps victus Basilio II. filium dat obsidem III 568, 4. obit 575, 3.

— 6. *δ Μανιάκης* Edesam capit III 580, 6. Siciliam subigit 590, 16—591, 11. Agarenis Africae victis in urbem ductus custoditur 592, 14—593, 15. in Italia victor 621, 5—11. deficit et cadit 621, 11—624, 1.

Γερσών Moysis f. I 56, 18.

Γήτη Palaestinatorum urbs I 98, 21. v. *Γῆθ*.

Γήων = *Νεῖλος* Paradisi fluvius I 22, 6.

Γιεζί Elisaei discipulus I 173, 12. 175, 10.

Γιζέριχος Gondigisgli f. Vanda-

Zonaras Epitome III.

lorum rex Cartagenam et Romam capit III 119, 18—20, 12. 160, 6—11. Honorichus eius f. 120, 12. 160, 11. Basiliscum fugat 126, 2—11. Hilderichus eius nepos 161, 3.

Γισγών, v. *Ἀντίβας* 1. *Ἀσδρούβας* 6.

Γιττῶν (?) Samariae urbs, Simonis magi patria II 474, 13.

Γιώρας Iudaeus Simonis pater I 550, 14.

Γλαβρίων, v. *Ἀκίλιος*.

Γλαφύρα Archelai (1) filia uxor Alexandri (7) I 437, 22. Salomen odit 442, 18. superbe tractat Bernicen ib. Pheroras dicit eam amari ab Herode 444, 1. eam colere simulat Eurycles 447, 14 s. post mortem mariti ad Archelaum mittitur 452, 20. Iubae Libyae regis uxor fit; post eiusdem mortem nubit Archelao 473, 11. 472, 12. eius somnium 473, 15. obit ib. 23.

Γλυκύς Corcyrae portus II 395, 15.

οἱ Γογγύλιοι cum Constantino cubiculario fratre et Carbonopsina omnia gubernant III 462, 12.

Γοδολίας Iudaeis praepositus I 206, 2—207, 7.

Γοηλίων castellum III 469, 3.

Γοθολία Achabi filia Iorami uxor I 180, 4. 183, 12—185, 1.

Γοθονιήλ vir tribus Iudaeae I 84, 4—10.

Γολιδθ Palaestinorum gigas I 109, 5—110, 25. 114, 11. 115, 5.

Γομαρεῖς = *Γαλάται* Gameris posterii I 30, 14.

Γόνδαρις Gondigisgli f. III 160, 6.

Γονδιγισγλος Vandalorum rex III 160, 3.

Γορδιανός 1. I contra Maximum Thracem imperator salutatur II 576, 21—577, 12. 18. moritur filio successore relicto 579, 18. 580, 1. eius vitae et regni spatium 579, 18.

— 2. II. imperator II 579, 22. Persis bellum infert 580, 7.

- [Gordiani III. res ad Gordianum II. sunt relatae.] moritur 580, 1. 7. eius regni spatium 580, 7. — II 580, 18. 581, 17.
- 3. III. imperator Persas vincit II 581, 17. Timesocles eius socer praef. praet. 582, 2—4. necatur 582, 1—13. eius regni spatium 582, 13.
- Γόρδιος* episcopus Hierosolymitanus II 559, 7.
- Γόρτυνα* urbs III 348, 17.
- Γότθοι* III 13, 9. 98, 9. 165, 17. 169, 4—18. 261, 15—262, 10.
- Γοθικός* II 596, 20.
- Γουλούσσας* Masinissae f. natu minimus a Scipione exercitus regni accipit et ad eos perducitur II 285, 15—286, 4.
- Γουνδαμοῦνδος* Honorichi nepos Arianus Vandalorum rex III 160, 13—161, 1.
- Γραικός* nomen Graecis per contemptum a Romanis impositum II 149, 5.
- Γράκχος*, v. *Σμπρόνιοι* 2. 4.
- Γρανιανός*, v. *Ερέννιοι* 2.
- Γρανικός* flumen I 333, 18.
- Γράνα* Valentiniani I. et Iustinae filia III 74, 4.
- Γρατιανός* Valentiniani I. et Severae f. appellatur imperator III 74, 2. 82, 8. patri succedit imperator Occidentis 75, 15. morti paternae non aderat 82, 9. Valentinianum II. fratrem asciscit regni collegam 82, 6—17. orthodoxus Valenti non auxilio venit 83, 1. pastores eiectos reducit 83, 4. ab eo arcessitus Theodosius I. Scythas fugat 83, 6—84, 6. Orientis et Thraciae idem imperator, Gratianus Occidentis 84, 7—14. necatur sex annis post patris obitum 84, 14. 18. 85, 10.
- Γράτος* ab Iudaeis ad Romanos deficit I 468, 13. Simonem necat 469, 5.
- Γεργόρας* 1. Heraclii legatus Nicetam f. contra Phocam mit-
- tit III 202, 3—10. — III 207, 4.
- 2. Constantini Ducae f. III 459, 15.
- 3. Constantini Ducae socer III 460, 13.
- Γεργορία* Nicetae filia, uxor Heraclii Constantini III., mater Constantis III 216, 8.
- Γεργόριος* 1. *ὁ μέγας*, *ὁ θαυματουργός* Origenis auditor II 581, 12. Athenodorus eius frater ibid. cum fratre Paulum haereticum convincit 603, 13.
- 2. I. Romae episcopus II 627, 10.
- 3. I. *ὁ μέγας* (*πολύς*) *ἐν θεολογίᾳ* Nazianzenus, poeta III 61, 17. libere Cpoli contionatur 89, 16. Cpolitano patriarcha se abdicat throno et Nazianzum redit 91, 1—6. v. ind. auct.
- 4. Nyssae episcopus princeps concilii secundi III 90, 8.
- 5. a Sergio contra Leonem III. salutatus rex et Tiberius nominatus a Paulo interficitur III 253, 15—255, 7.
- 6. II. papa Romanus Leonem III. eiusque socios anathemate notat neque iam pendit vectigalia III 261, 6. 262, 15. 299, 11. pacem facit cum Francis ibid.
- 7. Leonis V. f. castratus relegatur III 336, 2. 337, 2.
- Γυλάς* Turcorum princeps cum Constantino VII. iungit societatem et baptizatur III 484, 9—17.
- αἱ Γυμνησταὶ νῆσοι* Baleares tres prope Hispaniam sitae II 230, 15. 20. eorum incolae funditores 230, 15.
- Γυμοσοφισταί* I 348, 2.
- Γύρης* flumen in Lalacaone III 397, 4—10.
- Γωβρύας* 1. Assyrius ad Cyrum deficit I 274, 3. 275, 10. 276, 2—16. 295, 4—23.
- 2. unus de VII Persis, qui Smerden necant I 307, 20. 308, 3. 309, 5. 16.

Δ

- Δαβίδ* 1. Iessaei f. a Samuele unctus I 108, 12. 16. Saulis minister 108, 21. Goliatham vincit 109, 13—110, 25. Saulis insidiis petitus 111, 1—10. Melcholem ducit 111, 13. Saulis insidiis petitus ad Samuelem fugit 111, 13—113, 15. fugit ad Abimelechum, Anchum, in Moabitudem 113, 16—115, 23. degit in deserto 115, 23—119, 7. ducit Abigaeam 118, 9. ad Anchum se confert 119, 7—122, 13. omnium Hebraeorum rex succedit Sauli 122, 13—125, 3. Hierosolyma capit 125, 4—15. hostes saepe vincit 125, 15 ss. 127, 2. 149, 22. 127, 14—128, 9. 180, 8—15. 188, 5—19. Bersaben ducit 128, 10—180, 7. luget quod Amnon necatus est ab Absalone 130, 15—132, 12. eius pugnae cum Absalone 133, 1—136, 12. carmina sacra componit 138, 20. populum numerat 139, 15—140, 10. aram constituit 140, 10—17. senex Salomonem facit regem et monet 140, 18—142, 3. moriturus eundem iubet templum exstruere 142, 4—21. obit et humatur Hierosolymis 142, 21—143, 3. eius monumentum apertum ab Hyrcano et Herode 388, 8. 441, 19. 442, 4. eius progenies 96, 4. 123, 21. 125, 14. 130, 6. 16. 183, 13. 184, 4. 199, 16. 204, 25. 313, 15. II 504, 3—20. — I 126, 8—127, 13. 132, 13—133, 1. 136, 13—138, 19. 139, 3—14. 149, 17. 156, 3. III 447, 17 cet. v. ind. auct.
- 2. imp. Heraclii et Martinae f. III 207, 16.
- 3. Bulgarorum rex III 496, 11. 547, 5. 9.
- 4. Iberiae princeps, cuius heres Basilius II. fit III 557, 9. eius frater Georgius 557, 13.
- 5. Bulgariae archiepiscopus III 566, 2.

- Δαγών* 1. Azotiorum deus I 98, 6.
- 2. castellum I 386, 22.
- Δαδάστανα* Galatiae urbs, ubi Ioviannus obit III 71, 6—15.
- Δαθάν* vir tribus Rubeniae I 67, 21—69, 2.
- Δακία* II 553, 18. 597, 1. III 27, 18. *Δακός* s. *Δάκας* I 6, 1. II 425, 8. 508, 16. 20. 510, 1. 5. 624, 1. III 122, 1.
- Δακίβυζα* III 76, 5.
- Δακικός* Traiani cognomen II 509, 13.
- Δαλασσηνός*, v. *Κωνσταντίνος* 20.
- Δαλιδά* Sampsonem prodit I 92, 23—94, 2.
- Δαλματία* II 371, 19. 389, 11. 408, 7. 425, 18. 429, 16. 618, 10. deficit ab imperio Romano III 352, 6. *Δαλμάται* II 280, 13—22. 613, 14.
- Δαμασκός* ab Arami f. condita eiusque situs I 33, 9. David ibi praesidium collocat 126, 22. Damasci rex ab Azahelo necatur 179, 13—180, 3. eo redit Raason 191, 21. a Thaegephalasare capta 192, 10. bellum eius cum Nabuchodonosore 247, 8. 248, 1 s. ibi obit Cambyses 305, 4. ab Alexandro M. capta 336, 7. — I 399, 18. III 557, 18. *Δαμασκηός* III 270, 7.
- Δάμασος* Romae episcopus II 626, 4.
- Δαματός* [mons ad Chrysopolim] III 242, 4. 643, 19.
- Δαμοκράνεια* prope Cpolim cum monasterio S. Michaëlis III 616, 3.
- Δάν* Iacobi f. I 40, 1. eius tribus 83, 20. 89, 18. 152, 13.
- Δαναοί* II 507, 12.
- Δανιήλ* nobilis Iudaeorum puer castratus a Nabuchodonosore nominatur Baltasar I 209, 4. 215, 19. 219, 11. cf. 10, 11. ei cum III aliis pueris cibi inanimis concessi 209, 8 s. in omni doctrina proficit ib. 20. somniorum interpretandorum peritus ib. 21. Nabuchodonosoris somnium de regnis in-

terpretatur seque et tres socios hac re servat ib. 23 s. 10, 10. a Nabuchodonosore Babylonis fit dominus 215, 17. tres pueri in igne a deo servati sunt eius cognati 216, 4. somnium Nabuchodonosoris de eius fato interpretatur ib. 16 s. eius somnia 222, 9. 228, 22. 230, 5. 16 ss. 236, 19—246, 23. Baltasari scripturam miraculosam explicat 219, 14. 296, 1. a Cyaxare in Mediam translatus in cavea leonum salvus manet 220, 19 s. cur a Gabriele dicatur vir desiderio- rum 237, 4. 9. eius librum videt Alexander M. 354, 22. non falsus vates de templo 369, 23.

Δάνουβις Danubius fl. III 181, 11. 678, 10. v. *Ἰστρος*.

Δάος, v. *Ἀπολλώνιος* 2.

Δαρδανία II 289, 3. *Δάρδανοι* finitimi Macedoniae II 246, 17.

Δαρδάνιοι Moesiae populus II 408, 10.

Δαρσιος 1. I. Hystaspis filius I 240, 9. ex Perside Susa pervenerat I 308, 4. unus de VII Persis qui Smerden occidunt 308, 3. 309, 5. cum Gobrya Smerden necat 309, 16. proponit regem esse creandum 310, 8. rex fit 310, 5—311, 8. 231, 15. spondet se regem factum vasa sacra Babylone missurum Hierosolyma 311, 9. Zorobabel eius amicus 311, 11. proponit certamen dicendi, quo vincit Zorobabel 311, 17—312, 17. a Zorababele monitus Iudaeos omni modo iuvat ad instaurationem urbis templique 312, 20—313, 9. cf. 240, 12. 306, 2. 314, 14. querelas populorum Iudaeis finitimorum epistola ex regiis commentariis sumpta repellit 315, 4—14. Iudaeorum legatione audita Samaritanos ad eos iuvandos monet 316, 8. Scythas subigit 225, 3. moritur Xerxe herede relicto 225, 5. 316, 15. eius res in Danielis

somnio descriptae 224, 15. 225, 3. 231, 9. — II 452, 12. v. *Κναξίτης*.

— 2. III. Arsamis f. I 242, 4. satrapae eius ad Granicum ab Alexandro victi 333, 18. Susis contra Alexandrum profectus apud Issum fugatur 233, 20. 329, 1. 334, 16—336, 6. eius uxor, mater, duae filiae captae 335, 19. pecunia et pars impedimentorum eius ab Alexandro captae 336, 7. eius epistula ad eundem de regno dividendo data 338, 8. Alexandri epistula ad eum 338, 13. uxor eius moritur et honestissime sepelitur 338, 14 s. eius testimonium de Alexandro 339, 10. Arbelis fugatus 232, 23. 339, 18—340, 11. fugit 340, 6. eum persequitur Alexander 341, 15. moritur 342, 1—7. Statiram filiam eius uxorem ducit Alexander 349, 19. — I 10, 21. 242, 4.

— 3. Artabani (1) Parthorum regis f. I 484, 4.

Δαύνιοι Apuliae II 196, 17.

Δάφνη Antiochia suburbium I 416, 18. III 64, 1. 18. *ἡ ἐν (πρός ἐπὶ) τῇ Δάφνῃ Ἀντιόχεια* 522, 8. 557, 18. 588, 13. *Δαφναῖος* Apollo III 64, 1—65, 1.

Δεβελτός Thraciae urbs a Bulgari dicta *Ζαγοράς* III 389, 6.

Δεβώρα mulier fatidica Baraeum ducem contra Chananaeos creat I 85, 14—86, 11. ;

Δεῖνα Iacobi filia I 40, 14. 42, 7 ss.

Δεκαβέ, v. *Ἰωσήφ* 8.

Δεκέβαλος Dacorum rex a Traiano victus se necat II 508, 20—510, 6. eius thesauri 510, 7—20.

Δεκέμβριος III 469, 14.

Δεκέντιος Magnentii frater Caesar Gallias iubetur custodire contra Constantium II. III 39, 7. se necat 45, 4.

Δεκίδιος, v. *Δεκίλλιος*.

Δεκίλλιος [*Δεκίδιος*] [L.] Decillius [Decidius] Saxa legatus An-

- tonii et Octaviani bellat cum Bruto et Cassio II 359, 2.
- Δέκιοι 1. [P.] Decius [Mus] contra Latinos mortem pro patria occumbit II 94, 10—96, 19.
- 2. P. Decius [Mus] contra Gallos mortem pro patria occumbit II 101, 20—103, 2.
- 3. Decium se ipsum devoturum esse ad victoriam Romanis parandam inter Pyrrhi milites rumor spargitur II 119, 7—21.
- 4. Decius Mundus a Tiberio in exilium missus I 480, 15—482, 14.
- 5. a Philippo Arabe in Moesiam missus a militibus imperator salutatur II 584, 2—14. vincit Philippum Arabem 584, 15. imperator 584, 20. Valerianum collegam asciscit 585, 3. Christianos persequitur 585, 6—10. 589, 22. sub eo episcopi Romae, Antiochiae, Hierosolymorum, Alexandriae et martyres 585, 10—22. 592, 6. necatur cum filio post biennium imperii Gallo insidiante 589, 1—14.
- Δέλλιος [Q.] Dellius Alexandrae persuadet, ut imagines liberorum ad Antonium mittat II 421, 3. ad Octavianum deficit II 397, 18. 398, 1.
- Δελφινᾶς Bardae socius ad Chrysopolim a Basilio II. victus et necatus III 552, 15—553, 4.
- Δελφοί: eo legati missi II 40, 4—41, 2. 75, 1. oraculum Delphicum Romanis post cladem Cannensem datum II 205, 1.
- Δένδερις homunculus fatuus in regia Theophili III 359, 19—361, 4.
- Δημόστατος Corinthius pater Tarquinii Prisci II 26, 4.
- Δημητριάδης Antiochiae episcopus II 596, 10. 603, 9.
- ἡ Δημητριάς, ἡ Θεσσαλική II 249, 15.
- Δημήτριοι 1. Phalereus bibliothecae a Ptolemaeo Philadelpho praepositus favet Hebraeorum libris I 356, 16. 358, 9. 17.
- 2. I. [Soter] f. Seleuci Roma fugit et regno potitur Antiocho et Lysia necatis I 372, 12. II 279, 16—280, 12. Bacchidem mittit Alcimo auctore contra Iudam Maccabaeum I 372, 15. Alcimo auctore contra Iudam mittit Nicanorem qui vincitur et necatur 373, 10. mittit contra Iudam Bacchidem qui eum necat et pugna cum Ionatha facta et praesidio Hierosolymis relicto redit 374, 13—376, 12. mittit Bacchidem contra Ionatham, qui pugna facta pacem facit cum Iudaeis 376, 16—377, 13. Orophernem iuvat II 277, 21. Andriscum tradit Romanis 287, 10. ab Alexandro vexatus adit Ionatham de societate I 377, 14. vincitur et necatur ab Alexandro (3) anno regni XI. 378, 6. Demetrius eius f. 378, 15.
- 3. II. Nicanor I 380, 15. Demetrii I. f. ex Creta in Ciliciam proficiscitur 378, 15. in pugna cum Alexandro a Ptolemaeo, cuius gener (cf. 385, 17) fit, adiuvatur 379, 11. Antiochiae rex 379, 15. cum socero vincit Alexandrum 380, 2. Asiae rex ib. 15. Ptolemaei milites frustra corrupturus est, elephantis eius potitur ib. contra Ionatham profectus placatur 381, 1. Ionathae socius ib. 13. Antiochenos vincit ib. 15. Iudaeis bellum minatur ib. 21. a Tryphone victus in Ciliciam abit 381, 22. eius duces ab Ionatha victi 382, 6. a Parthis vincitur et capitur 383, 13. Antiochus Soter eius frater 385, 19. a Parthis sub expeditionem Antiochi fratris solutus Syriae regno potitur 388, 14. ab Alexandro Zebina victus Ptolemaidem se recipit; ab Cleopatra uxore exclusus Tyri necatur 388, 21—389, 8. Antiochus Grypus eius f. 389, 9.

- 4. legatus reginae Sardiæ II 170, 7. ad Romanos deficit 170, 12. rex Sardiæ tutorio nomine fit 170, 17. a Romanis victus et captus 174, 17—175, 12.
- 5. Philippi III. Macedonis f. Romanorum obses II 251, 11. domum remittitur 261, 17. a patre necatur 268, 1.
- 6. Cassii minister II 362, 20.
- 7. Caesaris libertus II 374, 16.
- 8. episcopus Alexandriae II 539, 9. 559, 1.
- 9. Thessalonicae martyr III 597, 2.
- Δημήτριον Romae II 394, 15. 20.
- Δημόκριτος Aetolorum dux Φλαμίνω [Flaminio] societatem repudiat II 261, 3. a Glabrione captus ibid.
- Δημοσθένης Caesareae Cappadociae dux fortissimus II 594, 19—595, 6.
- Δημόφιλος patriarcha Cpolitani Arianus III 74, 8.
- Δημόχαρις [Δημοχάρης] S. Pompeii classis praef. II 379, 17. 380, 1. se necat 382, 6.
- Δίαιος Achaeorum dux se necat II 295, 11—296, 6.
- Διαδόνισσα, v. Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησία.
- Διακοπή locus I 126, 6.
- Διγλάθ = Τίγρις Paradisi flumen I 22, 8.
- Δίδιοι [M.] Didius Iulianus ortus Mediolani imperator II 542, 15—543, 15. est in populi odio 543, 16—544, 12. necatur 544, 13—545, 22. eius vitae et regni spatium 545, 22. — II 547, 19.
- Δίδυμος sectator Origenis haereticus III 168, 5.
- Δίκορος, v. Ἀραστάσιος 2.
- Δινάχ Megari iudicis Israëlitarum pater I 85, 8.
- Διογένης 1. Sinopensis Corinthi aditur ab Alexandro M. I 333, 6.
- 2. v. Κωνσταντίνος 19.
- 3. v. Πομπανός 12.
- Διοκλῆς scriptor I 218, 10.
- Διοκλητιανός bello Persico cla-

rus a militibus imperator salutatur II 611, 24. Carinum necat 612, 3. Dalmata (618, 10), Anulini libertus, ex milite gregario evectus 613, 14. 17. Numeriani caedis expers Aprum necat 613, 18. Maximianum Herculium sibi asciscit 614, 3. persequitur Christianos 614, 8. 617, 15. Busiridem et Coptum delet 614, 16. Achillem tollit 614, 18. Maximinum Galerium, Valeriae maritum, Constantem Chlorum, Theodoraе maritum, Caesares facit cum Herculio 614, 24. per Galerium vincit Persas 616, 4—617, 4. alia eius bella 617, 5. superbus insignia imperatoria auget 617, 8. triumphum Persicum agit 618, 14. imperio se abdicat 618, 3. privatus degit Salonis 618, 10. obit 621, 14—18. — I 14, 10. II 621, 24.

τὸ Διομηδεῖον πεδῖον de quo oraculum II 196, 14.

Διομήδης ab eo campus Diomedes dictus II 196, 17.

Διονύσιος 1. Messenius in solio Alexandri M. sedet I 351, 14.

— 2. Alexandriae episcopus II 585, 17. 596, 10. 613, 8. eius epistula 588, 1—23.

— 3. Romae episcopus II 603, 7. 612, 17.

Διδόνσος Antonius vocabatur II 393, 17.

Δῖος 1. scriptor I 148, 14.

— 2. episcopus Hierosolymitanus II 559, 7.

Δίσκορος Alexandriae episcopus in concilio Ephesino Eutychis dogmata rata facit et Flavianum expellit III 107, 10—108, 3. cogit episcopos legi a se datae subscribere 108, 5. Chrysaphio subicit ut regi persuadeat, ut Anatolium faciat patriarcham Cpolitani 108, 13. contra eum concilium quartum 115, 6—117, 3. Gangram exsul missus 117, 4. ei succedit Proterius 117, 7. — III 117, 10. 129, 1. 134, 6.

Δισιδέριος Magnentii frater ab

- eo vulneratur III 44, 18. ad Constantium II. transit 45, 7.
- Δοβρομηρός* Berrhoeam Basilio II. tradit III 559, 14.
- Δοθαίρ* Palaestinae urbs I 176, 8.
- Δόκεια* castellum III 704, 13.
- Δολαβέλλας*, v. *Κορνήλιοι* 14. 27.
- Δολιάνος* Aaronis filium se esse simulans Bulgaros ad seditionem movet III 598, 13—599, 4. Tichomero sublato Romanorum fines vastat 594, 4—600, 9. caecatur 601, 7—603, 6. 11.
- Δολιχιανός* episcopus Hierosolymitanus II 539, 3.
- Δομνετζιόλος* imp. Phocae frater III 199, 4.
- Δομειανός* Vespasiani f. II 491, 7. cum Muciano rem gerit 492, 13. Caesar 492, 15. eius potestas 493, 1. 3. Titi triumpho interest 494, 13. de morte Titi suspectus 498, 14—499, 2. Domitia eius uxor 498, 20. imperator 499, 3. pessima eius natura 499, 5. Domitiam repudiat Paride necato 499, 13. Domitiam reducit, sed rem cum Iulia habet 499, 16. expeditio eius in Galliam et trans Rhenum 500, 1. consul in X annos, censor per totam vitam 500, 10. eius acta et dicta 500, 20—501, 15. Nasamones sub eo delentur 500, 12. Metium necat 501, 10. necatur 501, 15—502, 7. 21—503, 5. eius interitus praedictus 502, 8. 503, 5. eius vitae et regni spatium 503, 13. Christianos persequitur 504, 1. Ioannem relegat posterosque Davidis tolli iubet 504, 3—20. Nervam paene occidit 505, 4—13. honores ei mortuo abrogantur 505, 16.
- Δομέτιος* imperatoris Probi frater, pater Metrophanis I. episcopus Byzantinus III 19, 7. Probus et Metrophanes eius filii 19, 11.
- Δομιτία* imperatoris Domitiani uxor II 498, 20. repudiatur 499, 13. reducta 499, 16. mariti necis haud ignara 501, 20.
- Δομιτιανός* praef. praet. sub Constantio II. necatur a militibus Galli III 45, 18—46, 18.
- Δομίτιοι* 1. [Cn.] Domitius [Ahenobarbus] Sullae inimicus necatur II 301, 1—6.
- 2. [L.] Domitius [Ahenobarbus] a Caesare Corfinii captus ad Pompeium fugit II 319, 20—320, 4.
- 3. Cn. Domitius [Ahenobarbus] tenet sinum Ionium contra Octavianum II 368, 1. ad Antonium se confert 369, 4. cos. ad Antonium se confert 392, 13—393, 3. ad Octavianum deficit 396, 15.
- 4. [Cn.] Domitius (*Δομέτιος*) Ahenobarbus Neronis pater I 517, 4.
- 5. Domitius Afer vitae periculum a Caligula effugit II 452, 21. causidicus sub Claudio I. 471, 2. 3.
- 6. Domitius Ulpianus praef. praet. sub Severo Alexandro multa corrigit II 571, 10. sub eo orta seditio inter populum et milites 571, 15. Flaviano et Chresto occisis ipse necatur 571, 12.
- Δομνετία* imp. Phocae filia, Prisci uxor III 201, 7.
- Δομνίκα* Valentis uxor Ariana III 75, 19.
- Δόμνος* 1. Antiochia episcopus II 603, 20. 613, 2.
- 2. Antiochia episcopus II 628, 4. III 108, 9.
- Δορόστολον* s. *Δρόστρα* III 443, 11. 529, 16. a Tzimisce capitur 524, 16.
- Δορύλαιον* urbs III 379, 4.
- Δοσίθεος* Hyrcani II. amicus I 427, 4 ss.
- Δουίλιος* C. Duilius cos. classi praefectus II 140, 1. Hannibalem proelio navali vincit 140, 17—141, 14. Segestaeos liberat et elapsa aestate Romam redit 141, 20.
- Δοῦκας* III 675, 18. v. *Ἀνδρόνικος* 3s., *Κωνσταντῖνος* 21, *Πανθήριος*.
- Δουκικός* III 450, 2.
- Δρέπανον* Siciliae urbs II 142,

3. 158, 1—7. 159, 1—16. 160, 9. 161, 17 ss.
Δριζίων castellum in Ciliciae aditu III 501, 17.
Δρίστρα s. *Δορόστολον* III 443, 11. 529, 16.
Δρουσίλλα 1. Agrippae I. f., soror Agrippae II., uxor Azizi, tum Claudii Felicis I 504, 21. 516, 9. 14. 17.
 — 2. Caligulae soror, M. [Aemilii] Lepidi uxor II 450, 18. 453, 16.
Δρούσος 1. maior, [Ti. Claudii] Neronis et Liviae f. II 375, 8. 17. Octaviam humat 418, 18. multas gentes subigit 418, 10. 22. obit 419, 6. sepelitur 419, 7—11. Germanicus eius f. 424, 4. Claudius eius f. 460, 7. Antonia eius uxor I 487, 9. Agrippae amicus ibid.
 — 2. II. Tiberii et [Vipsaniae] Agrippinae f. I 487, 9. II 436, 18. Augusti testamentum recitat 429, 19. de eodem habet orationem funebrem 430, 7. patri est odio 436, 18. eius f. obit 437, 10. cum Tiberio cos. 439, 20. veneno perit 440, 2—13. I 492, 15. eius uxor II 440, 3. 16. eius filia 440, 8. 442, 8. Pseudodrusus 444, 2. — II 438, 14. 442, 16.
 — 3. III. Germanici f. II 440, 9.
 — 4. Neronis cognomen II 469, 18.
Δυρράχιον II 280, 13. 359, 14. III 565, 12. 600, 4. 617, 18. 715, 17. 723, 7. 735, 1. 750, 7. v. *Ἐπίδαμνος*.
Δύστρος Macedonum mensis I 327, 9.
Δωήκ Saulis servus Syrus I 115, 5.
Δωρίς Herodis uxor Antipatri mater I 409, 21. 456, 17.
Δωρίται I 501, 11.

E

- Ἐβσερ* Salae filius Hebraeorum pater I 33, 12. 15.
Ἐβσος una de Balearibus II 230, 20.

- Ἐβραῖοι* ab Hebere nominati I 33, 15. ab Aegyptiis vexati 52, 1—58, 9. Aegyptum deserunt 58, 9 ss. eorum respública inde a Moyse usque ad reges 103, 18. apud eos oritur bellum civile 123, 18. ultra Euphratem abducti 208, 8. 260, 16. a Cyro reducti 303, 13. — I 33, 19. 58, 9—85, 6. 85, 10—194, 15 cet. II 490, 3. III 200, 16. 257, 19. eorum annus I 242, 7. eorum Nisan 57, 19. eorum pascha 57, 23. eorum sabbatum 21, 15. eorum siclus 65, 4. voces eorum explicantur 21, 15. 22, 16. 30, 10. 33, 14. 37, 10. 43, 17. 59, 20. 79, 13. 85, 16 cet. *Ἐβραϊκός* 3. I 18, 4. II 558, 12. *τὰ Ἐβραϊκά*, v. *Κωνσταντινούπολις, μοναί*. — *Ἐβραῖς* I 21, 11. 53, 11. II 558, 12. *Ἐβραϊστί* I 81, 6. 195, 11. 318, 15.
Ἐγεσθα Siciliae urbs II 137, 7. 8. 140, 14. *Ἐγεσταῖοι* II 141, 20.
Ἐδεσσα II 563, 20. 593, 10. 12. 594, 1. III 104, 10. Osroënae provinciae dicitur urbs. 149, 4—13. — III 199, 1. 479, 7. 580, 6. 590, 8. 591, 12—592, 13. *Ἐδεσηνοί* III 479, 9.
Ἐδώμ Esau dictus I 43, 11.
Ἐζεκίας 1. Achozi f. Iudae rex I 192, 16. 193, 1—15. 194, 16—196, 21. 196, 21—198, 2. Manasses eius f. 198, 3.
 — 2. latro ab Herode occisus I 405, 9. Iudas eius f. 468, 18.
Ἐικασία imp. Theophilo apte respondet III 354, 3—14. monacha 354, 14—355, 2.
Ἐλεάς Cleopatrae ancilla II 404, 20.
Ελεήνη 1. numen cuius statua II 418, 12.
 — 2. Scytharum (Chazarorum) Chagani filia, Copronymi uxor prima orthodoxa III 263, 7. 269, 5.
 — 3. Leonis IV. uxor III 278, 12. una cum Constantio VI. imperat 285, 1. Leonis IV. fratribus rasis Mauricii coronam ecclesiae reddit 285, 3—16. Arabes fugat 285, 16. sub eo

- in Thracia cista cum inscriptione memorabili inventa 286, 1. Caroli Magni filiaspreta Philareti filiam Constantino uxorem dat 286, 6—15. cogitur pacem cum Arabibus facere 286, 16—287, 9. eius pugnae cum Elpidio 287, 9—288, 3. a Paulo frustra cum filio petit, ut ad ecclesiam redeat 288, 10. sub ea VII. concilium Nicaeae habitum 289, 9—290, 15. a filio imperium ei admittitur 290, 16—292, 15. ab eodem iterum in societatem imperii recepta 293, 9 (v. *Κωνσταντῖνος* VI.). de eius consilio Alexio Moseli oculi eruti 294, 11. de eius consilio Maria tonsa 295, 11. filium caecat et sola rerum potitur 297, 5—298, 14. omnes mariti fratres (sed v. *Νικηφόρος*) caecat 300, 3—14. Aëtius eunuchus potentissimus impedit Irenes conubium cum Carolo M. faciendum et studet Leonem fratrem evehere ad imperium 300, 6. 15—301, 9. a Nicephoro in insulam Principis relegata 301, 9—303, 9. Lesbii exsul obit 304, 9. Theophano eius propinqua 305, 14. — III 282, 7.
- 4. Ioannis Ducae neptis Alexii I. Comneni uxor III 730, 17—731, 6. 733, 4. omnia regit 747, 2—18. Bryennium maxime diligit 743, 3. Ioanni infensa 748, 6—15. aegra 752, 13. cum Bryennio omnia regit 754, 6—755, 2. 758, 13. cum filiabus adest morienti marito 760, 18—762, 16. — III 764, 1.
- 5. Sanctae Irenae ecclesia, v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*.
- Ελεγκτικός* castellum Beroae ab Irene instauratum ab eaque sic appellatum III 288, 6.
- Ἑκάβη* III 198, 7.
- Ἑκβάτανα* 1. urbs Mediae I 247, 13. 255, 15. 256, 21—260, 15. 302, 4. 306, 22. 315, 4. 350, 20.
- 2. Syriae urbs, ubi obit Cambyses I 306, 18—25.
- Ἑκλεκτός* cubicularius Commodo insidias parat II 538, 4. ad Pertinacem imperium defert 539, 18. necatur 542, 7.
- Ἑλαδᾶς*, v. *Ἰωάννης* 25.
- Ἑλάμ* Semi f. I 33, 3.
- Ἑλάτεια* urbs II 249, 1.
- Ἑλβίοι* [C.] Helvius Cinna trib. pl. necatur II 838, 18.
- Ἑλίβιτιοι* Gallorum populus a Caesare domitus II 315, 21.
- Ἑλγα* Russa Constantinum VII. convenit et baptizatur III 484, 19.
- Ἑλεγάβαλος* Soaemidis f., Caracallae f. dicitur II 565, 17. imperator salutatur 565, 22. Avitus, Pseudantoninus, Assyrus, Sardanapalus, Eleagabalus dicitur 567, 1. 14. 18. crudelis et impudicissimus 567, 9—14. Eleagabalum deum Romam introducit 567, 14. acta et vita eius 567, 16—570, 2. adoptat Severum Alexandrum 570, 3. necatur 570, 7—14. Tiberinus dicitur 570, 15. eius regni et vitae spatium 570, 17. — II 571, 3.
- Ἑλεδάρας* s. *Ἑλεζάρος* 1. Moysis f. I 56, 17.
- 2. Aaronis f. pontifex I 70, 14. 74, 20. 75, 4. 81, 1. 97, 15.
- 3. frater Simonis pro Onia filio fratris pontifex I 357, 12. 360, 16. ad Ptolemaeum Philadelphum LXX interpretes mittit 357, 12—358, 3. obit 360, 14.
- 4. *Ἀῶραν* Mattathiae f. I 367, 15. 371, 5.
- 5. pro Ioazaro fratre ab Archelao creatur sacerdos I 472, 10. 15.
- 6. Annae f. pontifex I 477, 9.
- 7. Galilaeus Izatem movet, ut circumcidatur I 508, 14.
- 8. pugnat cum L. Bassio I 554, 4—557, 4.
- 9. Iudae posterus sicariorum praef. I 558, 3—559, 19.
- 10. magus Vespasiani temporibus I 146, 2.
- Ἑλένη* [*Ἑλένη*] 1. Adiabenorum regina, soror et uxor Mono-

- bazi Iudaicam religionem amplectitur I 506, 10. — I 506, 12—509, 10.
- 2. uxor vel concubina Constantis Chlorig, mater Constantini I. III 1, 3—11. baptizatur 11, 20. cum Silvestro Hierosolyma proficiscitur et cruce inventa redit 12, 4. obit 24, 4.
- 3. filia Constantini I. et Faustae, Apostatae uxor III 12, 9. 49, 1.
- 4. Romani Lacapeni filia, Constantini VII. uxor III 468, 8. 481, 5. 483, 4. 12. 487, 4.
- 5. Alypii filia, Constantini VIII. uxor III 570, 14.
- 6. Romani III. neptis III 575, 5.
- 7. Roberti Langobardi filia, Constantini uxor III 714, 3.
- 8. oppidulum III 33, 17. — Videtur Zonaras constanter adhibuisse Ἑλένη, nunquam Ἑλένη.
- Ἑλεύτερος Romae episcopus II 532, 10. 539, 7.
- Ἑλιακείμ a Nechao Iudae rex factus nominatur Ἰωακείμ I 200, 18.
- Ἑλισδόν princeps Alisaeorum qui sunt Aeolenses I 31, 12.
- Ἑλισσαιέ s. Ἑλισσαῖος Eliae discipulus propheta I 169, 22—180, 20. 186, 17. 187, 2.
- Ἑλιφάτζ tabernaculo conficendo praef. I 64, 2.
- Ἑλιωναῖος Cithaeri f. sacerdos I 503, 9. v. 506, 8.
- Ἑλκανᾶ pater Samuelis I 96, 12. 14.
- Ἑλκίας 1. equitum magister una cum Herode Silam necandum curat I 504, 16. Archelaus eius f. 516, 12.
- 2. thesauri custos Iudaeus I 521, 1.
- Ἑλλάς I 227, 9. 374, 7. II 38, 11. 66, 5. 125, 8. 128, 15. 201, 8. 208, 16. 224, 11—19. 255, 23. 256, 14. 257, 9. 258, 11. 259, 18. 20. 265, 9. 21. 288, 1. 356, 2. 371, 9. 373, 20. 376, 19. 391, 12. 395, 5. 396, 8. 400, 2. 407, 11. 415, 12. 444, 2. 478, 5. 479, 8. 484, 16.
- 590, 3. III 26, 12. 232, 7. 268, 19. 300, 9. 344, 3. 558, 12. 600, 4. 678, 14. Ἑλλάς καὶ Πελοπόννησος III 707, 10 (cf. III 26, 12. 558, 12). Ἑλλάς φωνή II 446, 2. Ἑλληνες I 22, 4. 7. 31, 2. 32, 1. 14. 34, 11. 19. 38, 19. 40, 1. 57, 23. 285, 6. 286, 6. 338, 4. 383, 14. a Romanis contemptim dicuntur Graeci II 149, 5. — II 171, 7. 249, 15. 255, 16. 260, 8. 264, 1. 280, 13. 294, 17. 296, 17. 389, 15. 423, 16. 513, 5. 517, 17. Ἑλληνες = pagani I 5, 9. II 521, 10. III 2, 1. 63, 13. 69, 11. 77, 15. 265, 2. Ἑλλην φωνή I 220, 7. 337, 18. Ἑλληνικός II 169, 14. 269, 6. 326, 10. 494, 16. τὸ Ἑλληνικόν II 255, 21. 295, 11. 297, 1. 356, 9. 415, 12. Ἑλληνικός = paganus II 523, 2. III 61, 12. 585, 5. Ἑλληνὶς πόλις I 336, 19, φωνή 337, 18. II 340, 10. Ἑλλήνιος Ζεὺς I 367, 11. Ἑλληνιστί II 326, 1.
- Ἑλλήσποντος I 271, 22. 333, 18. II 261, 22. 525, 5.
- Ἑλπίδιος Siciliae praetor ab Irene bello petitus in Africam ad Arabes fugit III 287, 9—288, 3.
- Ἑλπίος flumen Thessaliae II 271, 10.
- Ἑλπίς 1. numen cuius templum Romae II 394, 20.
- 2. uxor Herodis, Salomae mater I 453, 15.
- Ἑλυμαῖοι Elami posteriores Persarum maiores I 33, 3.
- Ἑλυμαῖς Persiae urbs I 370, 7.
- Ἑμαοὺς castellum prope Hierosolyma I 557, 18.
- Ἑμεσα s. Ἑμεσαι urbs I 516, 9. II 600, 5.
- Ἑμετ, τὸ s. Ἀμυδα urbs Mesopotamiae III 540, 7.
- Ἑμμόρ Sychemi pater I 42, 17.
- Ἑνεμεσάρ Assyriorum rex I 253, 13. 254, 3.
- Ἐντελλος qui a libellis erat reipublicae sub Domitiano II 501, 16.
- Ἐνός 1. Caini f. I 24, 15.
- 2. Sethi f. I 25, 7. 17.
- Ἐνώχ Iaredi f. I 26, 1 sa.

- Ἐξαβούλιος sub Michaële II. patricius III 346, 9.
 Ἐπαφρόδιτος 1. Octaviani libertus II 403, 12.
 — 2. Neronis libertus II 480, 19. 481, 18.
 Ἐπίδαμνος urbs II 170, 10. III 784, 17. 750, 4. v. *Δυρράχιον*.
 Ἐπιφάνεια urbs = Ἀμάθη I 32, 17.
 Ἐπιφάνια imp. Heraclii et Eudociae filia III 204, 13.
 Ἐπιφάνιος Cyprianus patriarcha III 147, 4. 150, 18. 158, 14.
 [Ἐπριος] Marcellus Vespasiani insidiator se necat II 495, 4.
 Ἐρέννιοι 1. procurator Iamniae I 489, 1—15.
 — 2. Herennius Granianus Asiae proconsul sub Hadriano II 523, 4.
 Ἐρίβωλος navale e regione Nicomediae II 566, 9.
 Ἐριος, v. *Ποίλιος*.
 Ἐρκουλάνεον [*Ἡερκουλάνεον*] Campaniae urbs sub Tito oppressa II 497, 13.
 Ἐρμούλιος, v. *Μαξιμιανός* 1.
 Ἐρμῆς II 528, 19. 537, 9. III 25, 7.
 Ἐρμογένης rhetor, magister M. Aurelii II 527, 2.
 Ἐρμών episcopus Hierosolymitanus II 613, 6. 625, 20.
 ἡ Ἐρυνθρὰ θάλασσα I 22, 11. 301, 22. II 512, 18.
 Ἐρυνθία Siciliae II 158, 20. Ἐρυνκίνοι II 142, 3.
 Ἐρως 1. Antonii servus II 402, 5.
 — 2. Antiochiae episcopus II 532, 7.
 — 3. imperatori Aureliano parat insidias II 607, 18.
 Ἐρωτικός 1. Sclero decepto Nicaeam tradit III 543, 8—544, 9.
 — 2. v. *Θεόφιλος*.
 Ἐσδρας s. Ἐζρας Babylone Xerxi amicus I 316, 17. epistula Xerxis ei data Iudaeos secum Hierosolyma adducturo ib. 19 s. Iudaeos multos Hierosolyma ducit 317, 21. magnas pecunias secum fert ib. 22. impellit cives, ut, quibus utantur alienigenis uxoribus, una cum liberis eiciant 318, 5. leges Mosaicarum legit ib. 9. populum lacrimantem placat ib. 13. moritur senex ib. 15. — I 9, 15.
 Ἐσθήρ Babylone, ex tribu Beniamitica, orba ambobus parentibus, filia fratris Mardochaei pulcherrima, Artaxerxis uxor facta I 320, 21—321, 3. unde nata esset, non declaraverat 321, 5. ad Artaxerxem defert Mardochaei nuntium de insidiis regi paratis 321, 12. Mardochaeus cum ea communicat Amanis decreta 322, 14. adit regem, Iudaeos servat 323, 3 s. 325, 22 s. eius iussu multi adversarii Iudaeorum et X filii Amanis necati 327, 14. — I 10, 16.
 Ἐσμών Tarsi ameras Chalcide obsessa perit III 429, 7.
 Ἐσσηνοί Iudaeorum secta I 390, 18. 435, 7. 475, 17. — I 392, 17. 435, 9. 10. 473, 1.
 Ἐστία dea cuius virgines Romanae II 6, 6. 29, 5. 429, 19. 567, 19.
 Εὔα [Εὔα] Adami uxor I 22, 15.
 Εὔαγγελος sectator Origenis haereticus III 168, 5.
 Εὐανδρος Cretensis a Perseo necatur II 274, 1.
 Εὐάρεστος Romae pontifex II 514, 12.
 Εὐβοία ab Antiocho M. capta II 259, 9. ab M'. [Acilio] Gla-brione capta 260, 23.
 Εὐβουλος, v. *Κωνσταντινούπολις, ξενών*.
 Εὐγενία martyr; eius pater II 583, 16.
 Εὐγένιος 1. martyr sub Apostata III 65, 4.
 — 2. contra Valentinianum II. exsurgit III 85, 13. a Theodosio I. necatur 85, 15—87, 2. 92, 8.
 Εὐδοκία 1. prius Athenais nominata, Leontii filia, fit Theodosii II. uxor et Augusta III 100, 18—101, 19. fratres honoribus afficit 102, 7. Chrysaphii socia 109, 1. in mariti odio

- est 110, 10—111, 6. Hierosolymis degit 111, 6. Cpolim reversa obit 111, 9. eius Home-rocentra 111, 10. — III 110, 1.
- 2. Eudoxiae filia, Honorichi uxor, mater Hilderichi Cpolim redit et Hierosolymis obit III 120, 12—121, 5.
- 3. s. *Φαβία* Heraclii sponsa a Phoca monasterio inclusa III 202, 10. ab Heraclio imperatore facto ei corona imposita 203, 16. Epiphania et Heraclius Constantinus eiusliberi 204, 13. obit 204, 16. humatur 204, 17—205, 5.
- 4. Inceris filia, Michaëlis III. concubina, fit Basilii I. uxor III 414, 16. Leo eius f. 415, 3. — III 415, 9.
- 5. tertia Leonis VI. uxor III 445, 9—13.
- 6. Constantini VIII. filia III 570, 17.
- 7. Constantino X. marito cum tribus liberis succedit III 681, 3—682, 3. 682, 12. Romano IV. Diogeni nubit 683, 3—687, 15. eius eiusque liberorum regni spatium 687, 14. Romanus IV. non est eius mancipium 687, 16—688, 10. relegata 704, 2—9. Romanum IV. humat 706, 16. eam ducere Nicephorus III. studet 722, 11.
- 8. Comnena Alexii I. filia III 739, 6. 13.
- Εὐδόκιμος* Leonis IV. frater ab eo nobilissimus fit III 283, 17. raditur 285, 7. ei lingua praecisa 294, 10. 298, 10. relegatur et caecatur 300, 3—14.
- Εὐδοξία* 1. Arcadii uxor infensa Chrysostomo III 95, 1—96, 12. obit 96, 14. 97, 5. eius columna 97, 9.
- 2. Theodosii II. filia Valentiniani III. uxor III 119, 7. vi fit Maximi uxor 119, 14. Gizericum arcessit 119, 18. in Africa degit 120, 6. Cpolim redit 120, 15. obit 121, 3. eius duae filiae 119, 12.
- Εὐδόκιος* 1. Antiochiae episcopus II 627, 20.
- 2. patriarcha Cpolitanus Ari-anus III 58, 5. 74, 8.
- Εὐθύμιος* 1. Cpolitanus patriarcha III 449, 11. 455, 14.
- 2. Sardium archiepiscopus a Michaële II. relegatus III 338, 12. necatur 339, 3.
- Εὐλάδ Μαροδάχ* Nabuchodonosoris f. I 218, 13—20.
- Εὐμένης* II. Attali f. Romanorum socius contra Nabidem II 255, 5. cum Rhodiis Hannibalem vincit et Antiochi regnum vastat 262, 4—13. Attalus eius frater 262, 8. iuvat Perseum pacem petentem 271, 3. veniam a Romanis impetrat 277, 11. iuvat Ariarathem VI. 277, 21. obit 278, 6.
- Εὐμενής* Alexandrinus pontifex II 522, 11. 526, 5.
- δ Εὐξείνιος πόντιος* I 301, 22. II 171, 4. 590, 5. III 404, 6.
- Εὐόδιος* Antiochiae pontifex II 506, 12.
- Εὐόδος* qui et Castor dicebatur Septimii Severi servus II 555, 9. a Caracalla necatur 560, 1.
- Εὐπρεπία* Constantini IX. soror Leonis Tornicii amica III 625, 13—626, 8.
- Εὐριπίδης* I 343, 13.
- ἡ πόλις τοῦ Εὐρίπου* III 429, 7.
- Εὐρυκλῆς* Laco Antipatri amicus I 447, 14 ss.
- Εὐρώπη* I 30, 14. 225, 5. 317, 17. II 176, 19. 252, 6. 256, 14. 313, 11. 356, 21. 371, 18. 389, 11. 573, 7. 604, 13. 610, 6. III 175, 2. 200, 5. 204, 5 cet. *Εὐρωπαϊός* II 265, 8. III 83, 6. 641, 4. 750, 11.
- Εὐσεβής* Aprilis a Commodo dictus II 536, 10.
- Εὐσεβία* Constantii II. uxor III 58, 17.
- Εὐσέβιος* 1. Romae episcopus II 625, 12.
- 2. Pamphili Caesareae Palaestinae episcopus Arianus III 21, 4—22, 14. v. ind. auct.
- 3. eunuchus Constantii II. praepositus III 47, 8. imperatorem ad Arianismum incitaverat 56, 12. ab Iuliano occisus 62, 10.

- 4. *δ Νικομηδείας* Apostatae magister III 49, 9. Arianus patriarcha Cpolitanus 57, 14. 58, 1.

Εὐστάθιος 1. Antiochiae episcopus II 627, 14.

- 2. Cpolitanus patriarcha III 567, 6. 568, 11.

- 3. *δ Καμύτζης* Alexii I. Comneni dux a Turcis captus effugit III 756, 3—757, 2.

Εὐστράτιος Cpolitanus patriarcha III 734, 7—13.

Εὐτρόπιος; eius portus Chalcedonius III 197, 1.

Εὐτυχής 1. Martius a Commodo dictus II 536, 10.

- 2. archimandrita haereticus a Flaviano ecclesia pulsus III 107, 4. eo auctore concilium Ephesinum convocatur quo dogmata eius fiunt rata 107, 9—108, 3. contra eum iam mortuum concilium quartum 115, 6—117, 3. 117, 7. — III 117, 10. 129, 1. 134, 6. 138, 12. 167, 10.

Εὐτυχιανός 1. seditionem contra Macrinum movet II 565, 18—566, 19. honoratur 567, 6.

- 2. Romae episcopus II 612, 19. 21.

Εὐτόχιος Cpolitanus patriarcha, sub quo concilium quintum III 167, 17—168, 14. — III 170, 18. 173, 8. iterum Cpolitanus patriarcha 178, 6. 179, 1. 181, 1.

Εὐτυχος 1. Agrippae libertus I 489, 22. 490, 20 s.

- 2. II 399, 8.

Εὐφημία 1. martyr, cuius templum Chalcedone III 102, 4. 115, 11. Anatolio auctore condemnat miraculo haereticos 117, 10—119, 2. Copronymidecretum de eius corpore 281, 7. Lemnum eius corpus affertur 282, 7. sub Irene et Constantina eius corpus Cpolim relatum ibid. v. *Κωνσταντινούπολις, μοναί*.

- 2. s. *Λουπικία* Iustini I. uxor III 146, 2.

Εὐφύμιος 1. Cpolitanus patriarcha III 133, 13. 134, 1. 11.

pro Mongo Petro inscribit Felicem 134, 4. expulsus 136, 5.

- 2. Sicilia Agarenis prodita necatur III 351, 7—352, 2.

Εὐφράσιος Antiochiae episcopus II 628, 16.

Εὐφράτης I 9, 15. 22, 10. 33, 1. 208, 8. 294, 22. 317, 17. 338, 8. 339, 13. 351, 3. 353, 3. II 308, 2. 496, 14. 550, 12. III 68, 8 (*Εὐφρήτας*). 420, 5. 692, 12. *ἡ Εὐφρατιώτα χώρα* II 595, 18.

Εὐφρόνιος Antiochiae episcopus II 627, 14.

Εὐφροσύνη Constantini VI. filia, Michaëlis II. altera uxor III 349, 11—350, 2. relegata 353, 17.

Εὐχάιτα ἡ s. τὰ s. Εὐχάχεια, urbs III 136, 5. 308, 15. 436, 12. 440, 17. 534, 9.

Ἐφεσος Asiae urbs I 330, 8. 410, 9. II 503, 5. 505, 18. III 104, 10. 107, 10. 14. 269, 15. 594, 17. 722, 16.

Ἐφραῖμ Iosephi f. I 48, 5. 50, 21. 66, 6. *ἡ φυλὴ τοῦ Ἐφραῖμ* I 81, 17. 89, 6. 13.

Ἐφραῖμιος Antiochiae episcopus II 628, 17.

Ἐφραῖδ ubi Rachel humatur I 43, 3.

Ἐφεῆς Hierosolymorum pontifex II 522, 4.

Ἐχελάρ collis, iuxta quem Saul Davidi insidians castra ponit I 118, 12.

Z

Ζάβδας episcopus Hierosolymitanus II 613, 6. 625, 20.

Ζαβουλών Iacobi f. I 40, 14.

Ζαγοράς urbs, Romanorum *Δεβελτός* III 389, 9.

Ζαγορηνός Thomae socius a Michaële II. necatus III 347, 7.

Ζάκυνθος 1. Hispaniae urbs II 176, 7—179, 5. 207, 20. *Ζακύνθιοι* II 176, 7. 13. 19. 177, 11. 21. 178, 7. 16. 19. 207, 20.

- 2. insula III 430, 15.

Ζακχαῖος Hierosolymorum pontifex II 522, 4.

Ζαμβρὴ 1. Elae magister equi-

- tum regnum occupat I 157, 5—14.
 — 2. Israëliitarum rex I 157, 8—158, 2.
Ζαμβρής Simeoniae tribus princeps Moysi se opponit et necatur I 72, 15—20.
Ζαμβρής Iudaeorum magus a Silvestro victus III 10, 1—11, 20.
Ζαούτζης Στυλιανός a Leone VI. varie honoratus III 441, 7. eius filia Zoë ibid. et 444, 10—18. Basilius eius consobrinus 444, 18.
Ζαχαρίας 1. Iodae f. propheta I 185, 19—186, 6.
 — 2. propheta I 314, 18.
 — 3. Hierosolymitanus patriarcha III 211, 13. 18.
Ζεβίνος Antiochiae episcopus II 580, 17. 581, 10.
τὸ Ζεύξιππον, v. *Κωνσταντινούπολις*, *λουτρά*.
Ζεῦξις Antiochi M. dux II 263, 19.
Ζεύς: *Ἀμμων* I 329, 19. *Ἑλλήνιος* 367, 11. *Καπιτώλιος* 399, 21. II 261, 17. — I 234, 14. II 340, 5. 8. 365, 4. 456, 5. 17. 457, 13. 15. 481, 16. 517, 15. 567, 14. III 55, 10.
Ζεφυρένος Romae episcopus II 558, 10. 570, 20.
Ζήβ Madianitarum rex I 86, 12. 88, 1.
Ζηνοβία Palmyrena Aegypto potita ab Aureliano domita et capta II 607, 3—9. eius filia Aureliani uxor 607, 9.
Ζήνων 1. *ὁ Κοτυλάς* Philadelpiae tyrannus I 387, 6.
 — 2. Ariadnae maritus III 123, 17. Leo II. eius f. 126, 12. Caesar non creatur 126, 14. imperator fit 128, 1. eius natura 126, 14. 128, 5. Isauricus 128, 5. Conon eius frater 128, 8. Basilisco exsurgente fugit cum uxore in Isauriam 128, 10. eius pugnae cum Basilisco 129, 11—130, 7. tollit Basiliscum, expellit Verinam 130, 7—14. Basiliscum Caesarem facit clericum, Harmatium Illum Pelagium alios necat 131, 13—132, 8. obit 132, 9—133, 5. Longinus eius frater 136, 11. — III 128, 18. 133, 6. 17. 134, 6. 17.
Ζηνωνίς Basilisci uxor Augusta III 128, 16.
Ζοροβάβελ cum Mithridate vasa Iudaeorum sacra Hierosolyma transportat I 304, 2. Darii amicus 311, 11. admonet Darium de instauratione Hierosolymae 312, 20s. Salathielis f. ex tribu Iudaica e gente Davidis 313, 15. dux Iudaeorum in patriam redeuntium cum III aliis 313, 15. Samaritanos repellit a societate templi aedificandi 314, 6s. Syrorum et Phoeniciae praesides prohibere conantes templi structuram repellit 314, 9. legatus de iniuriis Samaritanorum ad Darium 316, 8.
Ζωή 1. Zautzis Styliani filia, Leonis VI. concubina III 441, 7. 444, 10. Augusta 444, 14. obit 444, 17.
 — 2. Constantini VIII. filia, Romani III. uxor III 573, 11. 574, 13. 579, 8. Michaëlem deperit 581, 5—584, 10. eundem facit imperatorem et maritum 585, 11—586, 11. a marito habetur suspecta 586, 14—587, 6. Ioannem tollere studet 595, 7. a Michaële monacho non excipitur 604, 8. ab Ioanne movetur, ut Michaëlem V. faciat regem 605, 16. relegata 609, 3—14. reducta 610, 1—611, 5. cum Theodora regina fit 611, 5—613, 13. earum regnum trium mensium 613, 14—614, 4. 616, 14. 621, 5. Dalasseno spreto et altero viro mortuo nubit Constantino IX. et facit imperatorem 614, 4—616, 13. Scleraenam admittit 619, 6—621, 3. obit 647, 15—648, 3.
 — 3. Constantini X. filia III 722, 7.
 — 4. v. *Καβαρονοβία*.
Ζωσίμην Tigranis Armenii uxor II 313, 7.
Ζώσιμος Romae episcopus II 626, 8.

H

- Ἡγήσιππος apostolici praeconi traditionem conscripsit II 522, 21. apud Eusebium 504, 5.
 Ἡλά rex Israëliticus I 157, 4. 5.
 Ἡλεί Iudaeorum pontifex I 94, 3 s. 96, 7—98, 6. 117, 6. 143, 20.
 Ἡλλίας 1. s. Ἡλιὸν ὁ Θεοβίτης propheta I 159, 2—163, 17. 167, 10—170, 16. 181, 19. 182, 5. v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*.
 — 2. Chersoniorum princeps, Philippici socius III 240, 16. eius filii et uxor 241, 5. Iustinianum II. necat 242, 6.
 Ἡλίου 1. cui Atrā dicata II 551, 5.
 — 2. dicitur Alexander Cleopatrae f. II 407, 17.
 Ἡλίον πόλις I 48, 2. 50, 9. δ *Ἡλιονπόλεως νομός* I 372, 5.
 Ἡμαθία urbs, post dicta Thessalonica II 604, 20.
 Ἡπειρος II 208, 16. 248, 18. 269, 16. 274, 15. 275, 15. 356, 9. *Ἡπειρώται* II 120, 16. 261, 15. v. *Πύρρος*.
 Ἡρα dea I 338, 1. II 85, 11. 456, 5. v. *Κωνσταντινούπολις, ἀνδριάντες*.
 Ἡρακλᾶς episcopus Alexandrinus II 559, 1.
 Ἡράκλεια 1. Siciliae urbs II 137, 19—138, 21. 210, 18.
 — 2. urbs a M'. [Acilio] Glabrone capta II 260, 23.
 — 3. Thraciae urbs II 607, 16. III 19, 1. 37, 14. 440, 15. 486, 16. 720, 8. olim *Περίωνθος* dicta 347, 2—7.
 Ἡρακλειανός praef. praet. imp. Gallienum necat II 602, 19—603, 6.
 Ἡράκλειος 1. October a Commodo dictus II 536, 10.
 — 2. pater imp. (3) contra Phocam Heraclium f. mittit III 201, 16—202, 10.
 — 3. Heraclii (2) f. Phocam vincit III 201, 16—202, 17. eius mater et sponsa Eudocia a Phoca monasterio inclusae 202, 10. Phocam tollit 202, 17—203, 13. imperator Eudociae diadema

- imponit 203, 16. eius regnum vastant Persae, Auares, Scythae 204, 1—6. Crispum in Cappadociam mittit 204, 6—12. Epiphania et Heraclio Constantino liberis corona ornatis Eudocia obit et humatur 204, 13—205, 5. Martinam ducit 205, 5. pace a Persis non impetrata cum Chagano pacem facit 205, 7—206, 10. Caesarea a Crispo negligenter excipitur 206, 10—207, 2. Cpolim reversus Nicetam honorat, Crispum facit clericum 207, 2—16. Heraclonas et Davides eius liberi 207, 2. 16. Sarbarum vincit 207, 18—208, 16. Sergius et Bonus, Constantini eius f. curatores, Chaganum a Cpoli repellunt 208, 17—209, 7. Persis victis et pace cum Siroe facta Cpolim redit 209, 8—212, 3. eius opinio de duabus Christi naturis 212, 4—213, 15. 215, 17. Moametho petenti terram concedit 214, 1—215, 11. obit 215, 17—216, 4. eius regni spatium 216, 3. — III 217, 9. 225, 18.
 — 4. *Κωνσταντῖνος* III. imp. Heraclii et Eudociae f. corona ornatus III 204, 14. Sergius et Bonus eius curatores 208, 19. imperator post annum veneno perit 216, 5—8. 12. eius uxor Gregoria parit Constantem 216, 8. eius natura 216, 10. — III 217, 9.
 — 5. Constantis II. f. III 221, 5. 223, 1.
 — 6. Tiberii III. frater vincit Arabes III 235, 5—13. Agarenos e Cilicia pellit 236, 3. necatur 238, 8.
αἱ Ἡράκλειοι στήλαι II 176, 19. 306, 1.
Ἡρακλειῶτις, ἡ II 146, 9.
Ἡρακλῆς Commodi cognomen II 536, 14. eius habitu Commodo statuæ eriguntur 536, 18. eum imitatur Commodus 537, 15. *Ἡράκλειον ἄεθλον* III 609, 3. — I 336, 12.
Ἡρακλωνᾶς s. *Φάβιος* imp. He-

- racii et Martinae f. III 207, 16. cum Martina imperat 217, 1—7.
- Ἡριδανός flumen II 172, 15. 184, 16. v. Πάδος.
- Ἡρκουλάνεον, v. Ἐρκουλάνεον.
- Ἡρώδης 1. Antipatri et Cypri f. I 404, 7. eius res 11, 20. 404, 7—465, 5. 470, 4—18. 499, 19. 502, 19.
- 2. Herodis et Cleopatrae f. I 453, 12.
- 3. Ἀντίπας Herodis et Samaritanæ cuiusdam f. I 453, 10. eius res 464, 19. 467, 10. 471, 4. 477, 17. 484, 6. 485, 1—486, 12. 488, 5. 495, 9—496, 8.
- 4. Ἀγρίππας I. Aristobuli et Berenices f. I 452, 22. 486, 3. 487, 8. eius res 487, 9—492, 12. 494, 1—496, 8. 498, 12—505, 2.
- 5. Herodis regis et Mariamæ f. I 453, 2. 485, 1. eius res 455, 14. 457, 14. 485, 1. 499, 22. 500, 7. 504, 16. 21. 506, 3. 8. 513, 2. 5. 516, 20.
- 6. Ἀγρίππας II. Herodis Agrippæ I. f. I 504, 21. eius res 505, 7. 22. 513, 5. 516, 5—517, 2. 519, 12. 520, 19—522, 18.
- 7. Atticus II 506, 1.
- Ἡρωδιάς Aristobuli filia, uxor Herodis, tum Antipæ I 452, 22. 485, 3. 488, 5. 495, 9. 496, 8.
- Ἡρώδιον castellum I 554, 4.
- Ἡρώς Antiochiæ pontifex II 514, 11. Ἡρώνα 532, 7.
- Ἡσαίας propheta et Ezechias obsessus I 195, 18. 196, 5. de Ezechia aegrotō prædicit 197, 2 s. eius miraculum ib. 11. prædicit de divitiis Ezechiae ib. 19. quæ prædixerat de reditu Iudæis concessio fiunt 303, 16. CXL annis ante Hierosolyma capta vixit 303, 18. v. ind. auct.
- Ἡσαΐ Isaci f. unde nominatus I 37, 6. decipitur ab Iacobo 37, 11—38, 13. fratri inimicus 38, 14. ab Iacobo dona ei missa 41, 15. Iacobo obviam amicissime progressus recedit 42, 5. Idumææ rex 43, 10. praero-

gativam Iacobo concedit 43, 11. Ἐδώμ unde dictus ibid.

Ἡφαιστίων iocose dictus Alexandri M. amans I 343, 3. apud barbaros eo utitur Alexander ib. 6. Ecbatanis moritur 350, 20.

Θ

- Θαθής, v. Σίμων 2.
- Θαυλαφαισάδρ Assyriorum rex I 191, 4. 192, 8—14.
- Θάμαρ Davidis filia ab Amnone stuprata I 130, 16 ss.
- Θαμνὶ Palæstinorum urbs I 90, 21.
- Θαμνὶ necatur a Zambre I 157, 14. 15.
- Θάρβις Aethiopum regis filia, Moysis uxor I 55, 7.
- Θάρρα Nachori f. et eius posterī I 33, 16.
- Θαρσύς unus de posteris Iapheti et eius posterī I 31, 13.
- Θαρσεῖς = Κίλικες I 31, 13.
- Θεαγένης Thebanus I 333, 2.
- Θειρᾶς Iapheti f. I 31, 6.
- Θεῖρες = Θράκες I 31, 6.
- Θέκλα 1. protomartyr, v. Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι.
- 2. imp. Theophili filia III 358, 14. 394, 3—12.
- Θεόδεκτος poeta I 359, 2.
- Θεοδόσιος 1. viros istius nominis necat Valens III 81, 13.
- 2. I. ex Hispania arcessitus a Gratiano Scythas fugat III 83, 6—84, 6. Valentiniano II. succurrens necat Maximum et Andragathium 85, 2—12. 119, 14. XV milibus Thessalonicensium necatis ab Ambrosio castigatur 85, 16—86, 17. Eugenium necat 85, 13. 15. 86, 17. 92, 8. Placilla ei parit Honorium et Arcadium 87, 3. Galla altera eius uxor 87, 5. ab Ambrosio de synagoga castigatur 87, 8—89, 3. Antiochum Laodiceæ subicit 89, 4. Flavianus eius iram sedat 89, 16. orthodoxus Arianos persequitur et Macedonium condemnat secundo concilio

- 89, 16—91, 1. ab Amphilochio contra Arianos incitatur 91, 11 —92, 7. totius orbis imperator 92, 8. Arsenium facit puero-
rum magistrum 92, 10—93, 14. obit Mediolani 93, 15. eius regni spatium et successores ibid.
— III 97, 5. v. *Κωνσταντινούπολις, ἀνδριάντες*.
— 3. II. *δ μικρός* Arcadii et Eudoxiae f. III 97, 10. educatur ab Pulcheria, tutore Isdigerde 100, 7—17. Eudocia ducta Antiochum pellit 100, 18—102, 6. sub eo Cpolitani patriarchae 102, 13—106, 10. 107, 1—108, 19. sub eo concilium Ephesinum et Cpolitanum contra Nestorium 103, 11—105, 17. sub eo Chrysostomi corpus Cpolim traductum 106, 4—10. Cyrum praef. urbi tondet 106, 11—19. permittit, ut concilium de Eutyche convocetur Ephesum 107, 9—108, 3. Pulcheriam amovet 109, 1. Chrysaphio amoto Pulcheriam revocat 109, 5. a Pulcheria prudenter gubernatur 109, 13—110, 8. Eudocia est in eius odio 110, 10—111, 6. obit 111, 17—112, 4. 113, 1. eius vitae et regni spatium 111, 17. eius natura 112, 4. Eudoxia eius filia 119, 7. — III 119, 18.
— 4. imp. Mauricii f. III 184, 15. a patre fit rex 189, 11. Germani filia ei desponsa 193, 14. ad Chosroën missus 196, 2. necatur 197, 10.
— 5. Constantis II. frater ab eodem necatur III 220, 19.
— 6. logotheta generalis Iustiniani II. crudelissimus III 232, 5. necatur 233, 6.
— 7. III. *δ Ἀκραμυηνός* contra Anastasium II. salutatur imperator III 246, 7. Cpoli capta Anastasium II. relegat 246, 9—247, 11. pacem facit cum Bulgaris 314, 16. eius natura 247, 12. una cum filio raditur 247, 14—248, 9. 252, 6. eius regni spatium 248, 8.
— 8. Ephesi episcopus princeps concilii imaginum cultum ventantis III 269, 15.
— 9. Leonis V. f. castratus obit III 336, 2. 7.
— 10. *δ πρόεδρος* Constantini IX. patruelis contra Michaëlem VI. seditionem movens relegatur III 655, 9—656, 10.
Θεοδοσιούπολις s. *Θεοδοσόπολις* urbs III 269, 9. 697, 1. 703, 7.
Θεοδότῃ altera Constantini VI. uxor III 295, 16.
Θεοδοσιῶν interpres scriptorum Hebraeorum II 558, 12. 20.
Θεόδοτος 1. Chius orator suadet Ptolemaeo XII., ut Pompeium necet II 325, 16. a M. Bruto necatur 327, 21.
— 2. Antiochiae episcopus II 628, 2.
— 3. viros istius nominis necat Valens III 81, 13.
— 4. *δ Μελασηνός* s. *δ Κασσιηρᾶς*, Leonis V. amicus iconoclasta III 323, 6—324, 15. Cpolitanus patriarcha iconoclasta 325, 13. 327, 9 ss. unde amicus factus sit Leonis 326, 1—327, 8. obit 350, 3.
Θεοδώρα 1. Maximiani Herculi filia, Constantis Chlorig uxor II 615, 2. eius filii 622, 22.
— 2. Iustiniani I. uxor Augusta III 151, 8. 11. eius natura et potestas 152, 6—10. apostolorum templum condit 159, 14. Anthimum facit patriarchum Cpolitatum 166, 11. 167, 1. obit 170, 12.
— 3. Chagani filia, Iustiniani II. uxor III 236, 10—237, 7. 239, 6. 242, 10.
— 4. imp. Theophili uxor III 354, 3—14. 355, 5. Petronas eius frater 356, 1. a marito punitur 357, 5—358, 6. eius familia et patria 358, 7 ss. cultui imaginum dedita fallit maritum 359, 19—361, 4. senatus promittit se ei fidem esse servaturum 380, 5. eam maritus decedens orat, ne admittat imaginum cultum 381, 5. pro Michaële III. regnans idolatras vexari vetat 381, 14.

- relegatos a marito revocat, imaginum cultum restituit, Ioannem expellit, S. Methodium facit patriarcham, persuadet sacerdotibus, ut coniugis sui salutem a deo exorent 382, 16—384, 13. foedus cum Bulgaris renovat 387, 3—13. ei Theodorus Cupharas redditur 387, 13—17. Bulgaris regiones quasdam concedit 389, 6. Manichaei cum Ismaëlitis eam vexant 389, 11—390, 7. Bardas eius frater 390, 8. Ignatium creat 402, 14. regia excedit 392, 4—393, 5. inclusa obit 394, 3. eius iudicium de Basilio 412, 8. quamdiu cum filio regnaverit 417, 15.
- 5. Romani I. Lacapeni uxor diademate ornata III 469, 19. obit 471, 1.
- 6. Constantini VII. filia, Tzimisces uxor III 527, 5.
- 7. Constantini VIII. filia a Romano III. relegata III 574, 13. rasa 579, 8. regina fit cum Zoë 611, 5—613, 13. earum regnum trium mensium 613, 14—614, 4. 616, 14. 621, 5. Ioannem orphanotrophum dicitur caecasse 624, 14. Constantinum IX. impedit, ne quartum coniugium iungat 648, 8. regina salutata 650, 15—651, 5. Leoni Paraspondylo res mandat 651, 14. fortunata eius gubernatio 652, 5—12. Michaëlem VI. ante obitum imperatorem creat 652, 12—653, 10. obit 652, 12—653, 11. eius regni spatium 653, 10. — III 659, 19.
- 8. Comnena Alexii I. filia III 739, 6. 18.
- Θεοδώρητος Cyrensis episcopus concilio Ephesio adversatur et Cyrillum refutare studet III 104, 10. 17. 106, 4. 8. a quarto concilio receptus 116, 4.
- Θεοδωροκάνος III 601, 11. Russos vincit 632, 16. a Nicephoro Bryennio captus 716, 6.
- Θεοδωρόπολις condita a Tzimisces III 534, 9.
- Θεόδωρος 1. martyr III 274, 6.
- δ στρατηλάτης 533, 7. 15. 534, 5. 9.
- 2. viros ita nominatos necat Valens III 81, 13.
- 3. ex Mompsuestia haereticus III 168, 5.
- 4. I. Cpolitanus patriarcha III 225, 14.
- 5. episcopus Pharanus haereticus III 226, 8.
- 6. δ Στουδίτης se opponit Nicephori electioni III 305, 1—14. in concordiam cum Nicephoro redactus 313, 11. Iosephus eius frater ibid. pacem Bulgaricam impedit 316, 2.
- 7. Theophanis frater confessor ab imp. Theophilo graviter excruciatatus III 365, 11—366, 12. epistulam cum fratre dat ad Methodium et accipit 376, 1—12.
- 8. δ Κρατερός hasta Agarenum equo deicit III 370, 7—371, 2. martyr 370, 7. 377, 12. dux patricius ab Agarenis captus 377, 12. 378, 15.
- 9. δ Κουφαρῆς imp. Theodora redditur III 387, 15. — III 388, 4.
- 10. Cyzicenus III 488, 18.
- 11. s. Ἀτζυποθεόδωρος cum aliis necat Nicephorum II. Phocam III 517, 14—519, 4. 520, 16.
- 12. Antiochia episcopus III 521, 12—522, 4.
- 13. dux Orientis domesticus contra Isaacium Comnenum III 659, 19.
- 14. δ Ἀλνάνης Romani IV. dux a Constantino victus et caecatus III 704, 17.
- 15. δ Γαυρᾶς cuius f. Mariae Comnenae sponsus III 739, 8.
- 16. v. Σανταβαρηός.
- Θεοκριτιανός quem Amantius Anastasio I. mortuo studet facere regem III 144, 15. necatur 145, 5.
- Θεοκτίστη s. Φλωρίνα Theodora, uxoris Theophili, mater zosta et patricia III 358, 8—12. ad imaginum cultum impellit neptes 358, 12—359, 18.
- Θεόκτιστος δ ἐπὶ τοῦ καυκλίου

- apud imp. Theophilum potens promittit se imaginum cultum non admissurum esse III 381, 5. Michaëlis III. tutor 381, 11. cum Theodora non sinit idolatras vexari 381, 14. necatur 390, 8—392, 4.
- Θεόπεμπος** scriptor I 358, 19.
- Θεός** Commodi cognomen II 537, 1.
- ἡ Θεοτόκος**, v. *Μαρία* et *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*.
- Θεοφάνης** 1. Antiochiae episcopus III 226, 3.
- 2. *δ μαγιστρος* rerum publicarum administrator sub Copronymo III 266, 5.
- 3. confessor magni Agri abbas III 325, 4—12.
- 4. Theodori frater, confessor ab imp. Theophilo graviter excruciatum III 365, 11—366, 12. cum fratre dat epistolam ad Methodium et accipit 375, 1—12.
- 5. cubiculi praef. Constantino VII. parat insidias III 483, 16.
- Θεοφανώ** 1. Atheniensis Stauracii uxor III 305, 14. monacha 313, 1.
- 2. Martinacii filia, Leonis VI. uxor III 437, 3. 441, 7. 444, 14. 446, 11.
- 3. s. *Ἀναστασία* Romani II. uxor III 485, 3. 488, 8. 493, 15. 494, 3. dicitur Stephanum sustulisse 495, 2. dicitur cum Nicephoro II. rem habuisse 497, 1. abducta 498, 16. uxor Nicephori II. fit 499, 3. maritum bellantem sequitur 501, 15. 502, 3. eidem necem parat 516, 1—519, 4. relegata 521, 1—12. reducta 539, 9.
- Θεοφίλις** Michaëlis III. et Bardae propinquus III 410, 9. Basilius eius minister 410, 18. 411, 10. 433, 9—434, 8.
- Θεόφιλος** 1. pater Matthiae pontificis I 457, 17. 522, 15.
- 2. Annae f. pontifex I 486, 19. 501, 2.
- 3. Antiochiae episcopus II 532, 7.
- 4. Alexandrinus Eudoxiae adiutor III 95, 9.
- 5. Michaëlis II. f. III 339, 3. dux 344, 9. patri succedit imperator 352, 3. Leonis V. percussores punit 352, 13—353, 17. Euphrosynen relegat 353, 17. Theodora eius uxor 354, 3—14. iustitiae cultor 355, 9—356, 1. Petronam punit 356, 1—357, 5. uxorem punit 357, 5—358, 6. quinque eius filiae 358, 14. infensus imaginibus colendis 358, 17—361, 4. 5—11. 364, 12—366, 15. Theoctistam magni aestimat 359, 11. Denderim habet in deliciis 359, 19 ss. a Theodora cultui imaginum dedita fallitur 359, 19—361, 4. eius legatio splendida ad Agarenos 361, 12—363, 14. in Bryante regiam extrui iubet 363, 14. urbis moenia maritima instaurat 364, 1. hospitium condit 364, 4. castus 364, 7. Lazarum punit 364, 16—365, 5. Theophanem, Theodorum, alios punit 365, 11—366, 15. melodiis componendis studet 366, 16. Alexium Moselen generum Michaële filio nato radit 367, 8—19. ab Arabibus fugatur Theophobo et Manuela comitibus 368, 1—369, 11. eosdem vincit 369, 12—371, 2. ab iisdem vincitur et a Manuele servatur 371, 3—372, 1. Manuelem ad Agarenos profugum arcessit et honorat 372, 1—374, 4. Antonio sub eo defuncto succedit Ioannes 374, 5. S. Methodium vexat et relegat 374, 10. eundem semper secum habet 375, 13. in expeditione Agarenica Sozopetra potitur 376, 5. Theophobo a Persis salutato regi veniam dat, Persis quoque versus distributis 376, 10—377, 8. Amorio ab Agarenis capto et legatis ad eos missis infecta re reversis in morbum incidit 377, 9—380, 4. senatu iureiurando victo, ut uxori et filio fidem servarent,

et Theophobo necato obit 380, 4—381, 10. eius regni spatium 381, 5. decedens uxorem et Theoctistum obtestatur, ne paterentur imagines reponi aut Ioannem expelli 381, 5. — III 382, 16—383, 16. 399, 14—402, 3. — 6. avus Ioannis Tzimiscis, frater Ioannis Curcuæ vincit Agarenos III 477, 17. — 7. δ Ἑρωτικός Cypriorum praetor sub Constantino IX. deficit et vincitur III 624, 2—8. Θεόφοβος Persa patricius servat imp. Theophilum affinem in expeditione Arabica III 368, 1—369, 11. ei a Persis regi salutatio Theophilus veniam dat 376, 10—377, 3. necatur 380, 8—381, 5. Θεοφύλακτος 1. Michaëlis I. f. diademate ornatus III 314, 1. castratus et relegatus 319, 6. — 2. Romani I. Lacapeni f. clericus III 472, 14. Cpolititanus patriarcha 476, 11. 485, 11—486, 14. — 3. v. Ἀβδάστας. Θερμαντία Stilichonis filia et altera Honorii uxor III 98, 5. Θερμόπυλαι ubi Antiochus M. vincitur II 260, 5—20. Θερμουθις Pharaonis filia Moysen adoptat I 53, 7—54, 10. Θερμόδων flumen II 310, 7. Θερσά urbs I 57, 8. Θέσβη urbs patria Eliae I 159, 1. Θεοβίτης III 432, 11. v. Ἡλίας 1. Θεσσαλία II 248, 20. 251, 1. 258, 18. 259, 22. 267, 7. 269, 1. 16. 270, 8. 13. 271, 7. 287, 15. 288, 8. 15. 295, 8. 590, 3. Θεσσαλικός II 246, 17. 249, 15. Θεσσαλονίκη 1. Philippi [Amyn-tae f.] filia, Cassandri uxor II 604, 20. — 2. urbs olim Emathia dicta a Philippi filia Cassandro nupta nominata Thessalonica II 604, 20. — II 593, 4. 604, 23. III 5, 16. 6, 5. 85, 16—86, 7. 218, 15. 247, 8. 256, 7. 15. 313, 11. 401, 19. 557, 7. 597, 2. 723, 7. 16. 732, 9. 750, 11. Θεσσαλονικεῖς III 85, 16.

Θευδάς sub Claudio I. impostor Iudaeus I 512, 13—19. II 473, 21—474, 5. Θευδάτος Gotthorum rex Agapetum Cpolim mittit III 165, 17. 166, 2. Ravennae degit 169, 4. Θευδέριχος Africae dux Arius Roma potitus synodo convocata Symmachum confirmat Romae episcopum III 136, 19—137, 10. Θεωνάς Alexandriae episcopus II 613, 8. Θῆβαι 1. Aegypti urbs II 614, 16. — 2. Palaestinae urbs I 88, 15. — 3. Graeciae urbs I 332, 13. Θηβαῖος I 332, 13. 17. Θόβελ Lamechi f. I 24, 18. Θοβέλ Iapheti f. I 31, 4. Θόβηλοι = Ἰβηρες Thobeli posterii I 31, 4. Θοργαμαῖοι = Θούρες Thorgmae posterii I 31, 10. Θοργαμάς unus de posteris Iapheti I 31, 10. Θράκη II 171, 1. 256, 11. 265, 9. 287, 15. 288, 20. 396, 16. 408, 1. 7. 591, 9. 596, 15. III 13, 11. 27, 4. 37, 14. 78, 16. 80, 17. 83, 6. 84, 13. 94, 14. 128, 10. 137, 11. 189, 15. 190, 2. 5. 200, 5. 205, 16. 244, 3. 247, 1. 252, 9. 253, 8. 280, 11. 286, 1. 288, 4. 296, 3. 301, 2. 316, 13. 317, 1. 4. 341, 12. 342, 3. 343, 3. 463, 3. 471, 13. 472, 4. 523, 15. 525, 8. 557, 7. 644, 7. 740, 8. 744, 5. Θρακήσιος III 265, 15. Θρηάσιος III 80, 8. 198, 12. Θράκιος III 17, 6. Θρακικός III 19, 1. 130, 1. 248, 10. 347, 2. 744, 10. Θρακίος II 593, 4. 607, 16. III 13, 9. 77, 17. 252, 9. 314, 3. 463, 9. 512, 18. 630, 5. 644, 4. 752, 10. Θράξ I 31, 6. 332, 17. II 274, 8. 288, 8. 22. 624, 4. III 122, 1. 137, 14. 144, 10. 553, 12. 713, 16. 728, 17. Θρασύβουλος Milesius Perian-drum de imperio firmando docet II 37, 3—14. Θράσυλος [Θράσυλλος] Tiberii I. astrologus II 423, 3—11. 444, 11.

Θύβρις flumen I 482, 12. v. Τιβρίς.

Θύρσος Octaviani libertus II 401, 6.

Θωμάς 1. I. Cpolitanus patriarcha III 199, 16. 201, 4.

— 2. II. Cpolitanus patriarcha III 220, 16.

— 3. vaticinatio de eius interitu III 319, 10—321, 1. 339, 14. fit a Leone V. turmarca legionis foederatorum 321, 4. 340, 3. contra Michaëlem II. exsurgit Constantini nomine assumpto, sed vincitur et necatur 340, 3—347, 2. eius f. adoptivus 341, 6. 12. Anastasius alter eius f. adoptivus 342, 4. 346, 14. — III 347, 14.

— 4. v. Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησία.

I

Ταβρίν Chananaeorum rex I 85, 11. 86, 9.

Ταβρίς urbs Galaditica I 83, 6. 102, 20 ss. 121, 17. 122, 16.

Τάδρυες populus prope Istrum II 527, 20. 528, 11.

Ταήλ femina necat Sisaram I 86, 3—8.

Τακωβίται haeretici III 212, 4—213, 6.

Τάκωβος 1. Isaaci et Rebeccae f. I 37, 9. 53, 18. 37, 11—38, 14. se confert in Mesopotamiam 38, 15 ss. eius uxores et liberi 39, 13—40, 19. clam fugit 40, 21 ss. a deo iubetur vocari Israël 41, 17. Sicima venit 42, 6 ss. Iosephum prae ceteris diligit 43, 18 ss. filios mittit in Aegyptum 48, 8 ss. 48, 21 ss. migrat in Aegyptum 50, 3 ss. obit 50, 19 ss. — I 58, 13. 66, 9.

— 2. Iudae f. I 512, 21.

— 3. frater Christi pontifex Hierosolymorum I 521, 14. II 506, 14. 513, 20. 522, 4.

Τάμβλιχος Procli magister oraculo gallinaceo cognoscere studet, quis post Valentem sit regnaturus III 81, 3—16. se necat 81, 17.

Τάμνεια Iudaeae urbs I 464, 19. 489, 1.

Ταννέας, v. Ἀλέξανδρος 5.

Ταννής, v. Τωάννης 22.

Τανουάριος mensis a Numa constitutus II 21, 21.

Τάρδης saltus I 557, 5—15.

Τάρσδ Maleleelis f. I 25, 20. 26, 1.

Τασίτης, v. Κωνσταντίνος 28.

Τάσων, v. Ἰησοῦς 4.

Τάφες Noae f. I 26, 8. 29, 11. 15. 30, 14 s. 31, 7 s.

Τίβας episcopus Edesenus III 104, 10. 105, 4. a quarto concilio receptus 116, 4.

Τίβη Hispaniae flumen prope Saguntum II 176, 9. 177, 8. 181, 13. 187, 6. 195, 14. 207, 3. 216, 16. 254, 7.

Τίβηρια 1. Εὐρώπεια II 176, 19—177, 10. 164, 7. 179, 8. 182, 2. 183, 21. 187, 6. 195, 14. 207, 5. 20. 211, 11. 214, 1. 216, 15. 19. 222, 1. 230, 9. 11. 252, 11. 253, 16—254, 13. 303, 5. 7. 314, 9. 321, 3. 330, 11. 367, 5. 371, 18. 401, 21. 479, 16. 507, 16. III 83, 6. 347, 14. Τίβηρος I 31, 4. 374, 8. II 177, 8. 195, 17. 196, 2. 197, 8. 206, 20. 221, 20. 230, 20. 237, 1. 17.

— 2. Caucasi regio III 229, 10. 557, 9. 13. 568, 4. 643, 14. Τίβηρος II 309, 7. 12. 310, 17. 312, 16. III 626, 4. 638, 4. 639, 6.

Τύγενοῦς imperator a Moesiae legionibus salutatus a Galieno vincitur et necatur II 597, 6.

Τύκκη Eudociae pater III 414, 16.

Τυγάτιος 1. δ θεοφόρος Antiochiae pontifex II 506, 12. 514, 8.

— 2. Michaëlis I. f. a Leone V. castratus Cpolitanus patriarcha III 402, 14—403, 12. 404, 2. 418, 12. iterum Cpolitanus patriarcha 418, 17. obit 421, 18.

Τίδη liberta Decii Mundi I 481, 4. 482, 10.

Ἰδουμαία I 43, 10. 70, 8. 127, 2. 149, 21. 150, 5. 388, 16. 412, 8. Ἰδουμαῖος I 106, 14. 127, 2. 149, 21. 388, 18. 395, 3. 398, 5. 547, 4 ss.

Ἰσροσθῆ Saulis f. Israëlitarum rex I 122, 19—124, 17.
 Ἰσροῦς = Hierosolyma I 125, 4.
 Ἰβουσαῖος I 125, 5. 140, 10.
 Ἰεζάβελ Achabi uxor I 158, 19—159, 1. 160, 8. 161, 19. 162, 5. 162, 20—163, 13. 182, 1—4.
 Ἰεζεκιήλ propheta I 200, 14. 201, 20. 202, 18. 22.
 Ἰεράπολις s. Ἰερὰ πόλις Syriae urbs III 199, 4. 503, 13. 690, 11. 691, 16.
 Ἰέρεια III 449, 7.
 Ἰερεμίας propheta I 200, 12. 201, 9—17. 202, 14. 22. 203, 10 (cf. 260, 16). 203, 18. 204, 1—13. 206, 6. 207, 11—20. 208, 3. 303, 13. 18.
 Ἰεριχοῦς s. Ἰεριχώ I 71, 8. 9. 74, 20. 75, 16. 20. 76, 22—77, 14. 84, 12. 170, 17. 401, 8. 416, 11. 20. 469, 2. Ἰεριχούντιος I 78, 11. 85, 1.
 Ἰεροβοάμ 1. Nabati f. I 150, 10—22. 152, 8—155, 14. 156, 10. 17. 18. 22. 157, 1. 194, 3. 199, 16.
 — 2. Ioae f. I 188, 18. 189, 1—4. 21.
 Ἰεροκλῆς Eleagabali maritus II 569, 4. 15. necatur 570, 17.
 Ἰεροσόλυμα s. Ἰερουσαλήμ urbs olim Solyma I 94, 22. 125, 10. a Davide capta 125, 4 ss. a Nabuchodonosore capta et incensa 9, 15. 203, 5—205, 13. 260, 16. 304, 2. restituta sub Cyro 303, 13. eo venit Alexander M. 353, 16. a Ptolemaeo capta 355, 20. ab Antiocho IV. Epiphane capta 234, 14. 365, 20. 366, 11. a Pompeio capta 11, 16. 401, 16 ss. a Parthis capta 412, 24. ab Herode obsessa 415, 7. 417, 22. a Tito deleta 12, 5. 526, 3—550, 21. II 493, 12. 494, 13. pro ea condit Hadrianus Aeliam Capitolinam 517, 14. 522, 14 ss. 538, 19. ibi Helena crucem invenit III 12, 4. templi Hierosolymitani instaurandi potestatem dat Apostata 62, 5. ibi degit Eudocia 111, 6. vasa Hierosolymitana a Tito Romam allata a Gizerico ca-

piuntur 120, 6. Sophronii concilium ibi habitum 213, 6. templum et monasteria ibi sub Basilio II. eversa 562, 20. a Francis capta 743, 1. — aquaeductus I 478, 14. moenia I 144, 11. 148, 7. 150, 11. 188, 14. 318, 15 ss. 371, 2—20. 383, 8. 528, 4. regia I 125, 13. 148, 7. 205, 4. templum I 9, 15. 10, 3. 146, 14—148, 6. 205, 4 ss. 240, 9 ss. 303, 13. 18. 313, 20—315, 17. 318, 15 ss. 369, 18. 436, 1. 483, 8. 542, 6 ss. 557, 20. II 457, 15. thronus I 14, 6. pontifices: Ἰάκωβος, Συμεών II 506, 14. 513, 20. 522, 4. Ἰούστος 513, 23. 522, 4. Ζακχαῖος, Τωβίας, Βενιαμὴν, Ἰωάννης, Μανθίας, Φίλιππος, Σενεκᾶς, Ἰούστος, Λεύς, Εφραίμ, Ἰωσήφ, Ἰούδας 522, 4—9. Μάρκος (v. Αἰλία Καπιτωλῖνα) 522, 17. 538, 19. Κασσιανός, Πούπλιος, Ἰουλιανός, Γάιος, Σύμμαχος, Γάιος II., Ἰουλιανός II., Καρίων, Οὐδᾶλης, Δολιχινός, Νάρκισσος 539, 1. 559, 3. Δίος, Γερμανίων, Γόρδιος, Νάρκισσος iterum cum Alexandro 559, 7—14. 585, 10. Σαρδιανός 575, 5 (v. ann. cr.), Μαζαβάνης 585, 17. Ὑμέναιος 596, 10. Ζάβδας, Ἐρμων 613, 6. 625, 20. — Ἰουβενάλιος III 103, 11. Ζαχαρίας 211, 13. Σωφρόνιος 213, 6. a Saracenis occupata patriarcham non habet 226, 6. — I 78, 22. 81, 9. 22. 126, 1. 127, 12. 128, 10. 130, 14. 132, 11. 133, 1. 8. 134, 1. 136, 2. 137, 15. 140, 7. 142, 21. 143, 1. 144, 6. 147, 5. 148, 16. 149, 17. 152, 6. 13. 18. 155, 15. 20. 156, 13. 158, 3. 166, 1. 167, 17. 172, 12. 183, 12. 253, 6. 15. 356, 7. III 121, 5. 207, 18. 211, 13. 212, 4. 760, 8—18 cet. Ἰεροσολυμίτης I 356, 7. 13. 386, 17 cet.
 Ἰέρων Siciliae rex II 127, 7. 14. 16. 131, 9. 12. 132, 15. 134, 22. 135, 2—11. 136, 1. 5. 12. 137, 1. 138, 7. 152, 7. 159, 14. 162, 16. 163, 16. 195, 7.
 Ἰερώννυμος Aegyptius scriptor I 28, 9.
 Ἰσσαι Obedi f. pater Davidis

- I 96, 4. 108, 1. 109, 13. 114, 22. 117, 12. 136, 18.
- Ἰερφθὰς** iudex Hebraeus I 88, 23—89, 10.
- Ἰεχονίας**, v. **Ἰωακείμ** 2.
- Ἰζάτης** Helenae f. Adiabenorum rex I 506, 10—512, 12.
- Ἰζίθ** Arabum dux idoloclasta III 257, 19—258, 9. eius f. 258, 9.
- Ἰηού** 1. propheta I 157, 1. 167, 17.
- 2. s. **Ἰηούς** Amasis f. rex Israëlitanus I 180, 17 (162, 9)—182, 22. 186, 8. 10.
- Ἰησοὺ** Saulis f. I 106, 17.
- Ἰησοῦς** 1. Navis f. Hebraeorum dux I 61, 3. 66, 21. Moysi succedit 73, 9. 74, 10. 20. 75, 4. Hierichuntem capit 75, 16—78, 8. subigit Chananaeos 78, 8—79, 19. tabernaculum in opido Selomo collocat 79, 21. enumerat urbes captas regesque necatos 80, 1. provincia distributa Sicimis degit 80, 16. obit 80, 19. — I 81, 3. 103, 19. 137, 19. v. ind. auct.
- 2. Iosedeci f. unus de ducibus Iudaeorum domum redeuntium I 313, 15. 314, 14.
- 3. Iodais f. I 327, 21.
- 4. s. **Ἰάων** Simonis f. pontifex I 365, 22 s. 366, 3 s.
- 5. Phabetis f. pontifex I 433, 10.
- 6. Seis f. pontifex I 472, 15.
- 7. Mnaseae f. pontifex I 522, 1.
- 8. Gamalielis f. pontifex I 522, 5. 15.
- 9. rusticus quidam Iudaeus I 544, 9. 16. 545, 4.
- 10. Iudaeorum sacerdos I 547, 18.
- 11. v. **Χριστός**.
- Ἰθάμαρ** familia cui sacerdotium adimitur I 143, 20.
- Λούκιος Ἰκίλλιος** sponsus Verginiae II 68, 4.
- Ἰκόνιον** urbs III 90, 8. 450, 8. 693, 9. 13. 15. 719, 6.
- Ἰκοτάρδης** Parthorum rex I 510, 19.
- Ἰλαρίων** Romae episcopus II 626, 13.
- Ἰλδέριχος** Honorichi et Eudociae f. III 120, 18. Vandalorum rex cum Iustiniano I. privato familiaritatem contrahit 161, 3—10. a Gelimero privatur regno 161, 10. cum cognatis ab eodem necatur 162, 7.
- Ἰλία** Romuli et Remi mater II 8, 12.
- Ἰλιάς** Homeri III 131, 4.
- Ἰλιον** Phrygiae urbs III 18, 8.
- Ἰλιτεργῖται** Hispani, quorum urbem Africanus maior capit II 227, 16.
- Ἰλλος** a Basilisco contra Zenonem missus ad illum deficit III 129, 11. 12. necatur 131, 18.
- Ἰλλυρίς** s. **Ἰλλυρικόν** II 128, 15. 171, 1. 315, 10. 318, 15. 619, 10. III 26, 12. 137, 11. 140, 15. 183, 12. 579, 10. 14. 618, 8. **Ἰλλυρίς** II 174, 17—175, 12. 246, 17. 280, 13. III 37, 6. 102, 7. 114, 20. 122, 1. 173, 18. 617, 13. **Ἰλλυρικός** II 169, 16.
- Ἰμβραήλ** 1. Saracenorum dux per unum de suis ducibus Theophilum vincit III 368, 17.
- 2. Muchumeti pater III 634, 5.
- Ἰμέρα** Siciliae urbs II 152, 4.
- Ἰμέριος** Leonis VI. logotheta cursus Agarenos vincit III 449, 15—450, 7.
- Ἰμίλων** 1. Poenus a M. Claudio Marcello victus II 210, 18.
- 2. Phameas quoque dictus, Poenorum equitatus praef. Manilium vexat II 284, 8. ad Romanos transit 286, 7—13. Romam perductus honoratur 286, 15.
- Ἰναργος** Persa populares contra Saracenos incitat III 550, 9—551, 8.
- Ἰνδία** s. ἡ **Ἰνδική** I 22, 4. 33, 1. 233, 23. 344, 9—349, 3. III 172, 6. **Ἰνδός** I 265, 1. 23. 284, 11 ss. II 415, 21. 512, 20. III 241, 5. 634, 5. **Ἰνδικός** II 452, 6.
- Ἰνδλίβις** Hispanus ab Africano maiore victus II 230, 5.
- Ἰννοκέντιος** Romae episcopus II 626, 7.
- Ἰνσοῦβροι** a Romanis victi II 171, 15 ss. 172, 15. 174, 1—12.
- Ἰνταφέρνης** Persa cum ceteris

- Smerden necat I 307, 20. 308, 3. 309, 5. vulneratur 309, 13.
- Τόβας** 1. Libyae rex, alter maritus Glaphyrae I 473, 11.
- 2. pater Ptolemaei a Caligula necati II 454, 10.
- Τοβιανός** Varroniani f. imperator Christianus III 70, 4—10. turpiter pacem facit cum Persis 70, 10—17. Antiochiae sacerdotes ecclesiis pulsos restituit, praecipue Athanasium 71, 1. Tarsi Iuliani sepulcrum ornat 71, 5. Dadastanis obit 71, 6—15. eius uxor et Varroianus f. 71, 15. 72, 15. eius natura 71, 10. 15. 72, 8. signum de eius imperio 72, 11. spatium eius regni et vitae 72, 15. 73, 1. humatur 72, 15.
- Τοθός** Παγούηλ sacerdos I 55, 16. 19. 81, 14.
- Τοκάστη** III 198, 7.
- δ'Ιόνιος κόλπος** s. δ'Ιόνιος s. τὸ Ἰόνιον II 109, 4. 129, 3. 196, 19. 246, 8. 256, 14. 280, 14. 321, 8. 368, 1. 369, 4. 371, 17. 395, 15.
- Τορδάνης** flumen I 75, 19. 76, 16 ss. 77, 1. 80, 4. 133, 18. 135, 4. 169, 22. 170, 7. 174, 22 ss. 365, 7. 512, 13.
- Τουβάλ** Lamechi f. I 24, 18.
- Τουβενάλιος** Hierosolymitanus episcopus III 103, 11. 105, 5. 115, 13.
- Πούπιος** **Τουβέντιος** [Thalna] praetor ab Andrisco cum exercitu caesus II 288, 4.
- Τούβιος** Ούτιος Campanus, II 214, 14.
- Τούδα** tribus I 114, 16. 115, 1. 122, 13 s. 19. 123, 2. 124, 23. 136, 13. 18 ss. 139, 18. 141, 2. 152, 6. 155, 19. 180, 4. 183, 12. 186, 14. 304, 9. 313, 15. 319, 12. III 339, 10. v. **Τούδας**.
- Τουδαία** = **Χαβαία** I 32, 11. — I 12, 2. 180, 12. 208, 15. 247, 8. 360, 10. 361, 23. 474, 4. II 311, 1. 312, 16. 357, 5. 445, 7. 473, 21. 488, 20. 489, 5. v. **Ἀλέξανδρος**, **Λαρεῖος**, **Ἐβραῖος**, **Ζοροβάβελ**, **Ἰεροσόλυμα**, **Καυβύσης**, **Κύρος** cet. **Τουδαῖοι** sub Nabuchodonosore I 208, 9. 247, 8. domum redeunt 303, 13. 304, 9. 14. 16. sub Cambyse 305, 2. sub Dario 313, 2. 12. 315, 16. forma eorum civitatis usque ad Asamonaecos 315, 21—316, 6. Iudaei cur nominentur, ex quo die Babylone redierunt Hierosolyma 319, 12. per Amannem iis internecio paratur 321, 23. per Mardochaeum servantur 326, 16 ss. sub Alexandro M. 353, 16. sub Antiocho M. 359, 20 ss. sub Ptolemaeis 360, 18 ss. sub Seleucidis 11, 7. 234, 14. 235, 3. 236, 14. 365, 15 ss. sub Maccabaeis 11, 9. 367, 15 ss. sub Pompeio 399, 18 ss. II 311, 1. 312, 16 ss. sub Cassio 357, 5. sub Herode I 11, 20. 404, 7 ss. sub Tiberio 487, 7—493, 14. sub Caligula 493, 14—499, 16. II 457, 17. sub Claudio I 499, 16—517, 17. sub Nerone 517, 18—523, 16. II 479, 8. sub Vitellio 488, 20. 489, 5. sub Vespasiano et Tito I 523, 17—561, 16. II 493, 11. 494, 13. sub Traiano II 513, 5. sub Hadriano I 561, 19. II 517, 14. 17. 521, 22. 522, 14. eorum mos circumcidendi I 35, 19. eorum pentecoste 254, 16. libri graece conversi 357, 12 ss. siclus 65, 4. mina 404, 4. pascha 58, 3 s. 200, 2. 513, 9. dies phurraei 327, 18. phota 370, 2. pontificatus 522, 19 ss. pontificis stola 483, 13 s. 484, 1. 505, 15 ss. tributa templo data 557, 20. Iudaei Antiocheni I 551, 13 ss. 552, 12 ss. Iudaei Alexandrini et Cyrenenses I 560, 6 ss. 561, 1 ss. — I 5, 7. 11, 16. 12, 5. 317, 17. III 87, 8—88, 17. 208, 3. 219, 7. 259, 5. 265, 2. 337, 7. 13. 339, 5. 435, 4. **Τουδαῖος** I 11, 16. 51, 11. 235, 3. II 311, 1 cet.
- Τούδας** 1. Iacobi f. I 39, 19. Iosephum vendit 44, 18. eundem oratione movet 49, 17. — eius tribus I 77, 22. 81, 7 s. 84, 4. 89, 10. v. **Τούδα**.
- 2. = **Ἀώδ** I 84, 14.
- 3. Maccabaeus Mattathiae f. I 367, 15. patri succedit 368,

- 16. eius res 368, 16—375, 6. 378, 2.
- 4. Essaeus vates I 392, 17 ss.
- 5. sub Herode aquilam auream templi concidit I 461, 22 ss.
- 6. Ezechiae f. I 468, 18.
- 7. Galilaeus quartam Iudaeorum sectam introducit I 474, 16. 476, 7. defectionis auctor 474, 7. eius f. 512, 21. 558, 3.
- 8. Christi frater, cuius nepotes ad imp. Domitianum adducuntur II 504, 5.
- 9. Hierosolymitanus pontifex II 522, 4.
- Τουδῆθ Holofernem necat I 10, 17. 247, 2—253, 11.
- Τουλία 1. Caesaris f. Pompeii uxor II 315, 8. 10. ipsa cum puero obit 316, 20.
- 2. Augusti uxor I 461, 2. 465, 1. Tiberius eius f. 477, 7.
- 3. Augusti et Scriboniae filia, Agrippae uxor II 415, 4. 421, 18. Tiberii fit uxor 418, 8. relegatur 421, 18. eius amatores puniuntur ibid. redit 423, 20. filii eius 415, 18. 417, 1. 425, 3. 434, 7. filia eius 435, 2. una cum Agrippa relegata 429, 6. obit 438, 1.
- 4. Drusi II. uxor II 440, 3. v. Αἰβία.
- 5. Drusi II. filia, Seiani uxor, se necat II 442, 8—15.
- 6. Germanici filia, Caligulae soror, ex exsilio revocata II 461, 12.
- 7. Titi filia rem habet cum Domitiano II 499, 13. 16.
- 8. [Αἰμυα] Severi uxor, Caracallae et Getae mater II 560, 6. 561, 11. 562, 17. se necat 565, 1—8. Iulia Maesa eius soror 565, 17.
- 9. Μαρία Iuliae Maesae filia II 565, 17. Severus Alexander eius f. ab Eleagabalo adoptatus 570, 3. Augusta 571, 5. pecuniae studiosissima (574, 9) filium regit 572, 1. necata 574, 13. ab Origene erudita piissima 574, 15.
- 10. Μαρία Iuliae Domnae so-

ror mater Soaemidis et Maesae duos ex iis nepotes habet, quorum unus Pseudocaracalla II 565, 17.

- 11. Σοαυίς [Σοαυιδίς] Iuliae Maesae filia II 565, 17. Eleagabalus eius f. 570, 3. necatur 570, 12.

Τουλιαρός 1. Titi centurio I 537, 11 ss.

- 2. episcopus Alexandriae II 538, 15. 539, 9.
- 3. episcopus Hierosolymitanus II 539, 1.
- 4. episcopus Hierosolymitanus II 539, 1.
- 5. Antiochiae episcopus II 628, 8.
- 6. Apostata Galli frater Helenae maritus a Constantio II. dicitur Caesar III 49, 1. 12. matris eius praegnantis somnium 49, 5. educatur ab Eusebio 49, 9. Caesar in Gallias missus victor 49, 12—50, 10. Alamannos vincit 50, 10. Augustus salutatur 50, 14—56, 6. bello contra Constantium II. parato Helena eius uxor obit 54, 11. religionem Christianam simulat 54, 16. ex oraculo novit diem, quo Constantius II. periturus esset 55, 8. imperator Constantium humat 59, 7 —17. ius dicit 60, 4—10. respondet legatis 60, 10. legiones recognoscit et magnam partem comitatus dimittit 60, 12. bellum Persicum parat 61, 3. paganus multos reddit martyres et Christianos a disciplinis paganis arcet 61, 5—17. templi Hierosolymitani instaurandi dat potestatem 62, 5. eunuchos palatio pellit 62, 10. colloquium eius cum Mari 62, 13. eius decretum de templo Aesculapii Aegis sito 69, 5—17. Antiochiae Apollini Daphnaeo sacrificat 64, 1. 12. reliquiis Babylae eius iussu remotis templum Apollinis illius cum statua crematur 64, 16. ab Antiochenis ludibrio habitus eos illudit et Αντιοχικόν

contra eos scribit 64, 1—12. templa Christiana Antiochia claudit 65, 2. permultos reddit martyres 65, 4—9. in expeditione Persica cadit 63, 5. 64, 1. 65, 10—68, 3. 69, 7. eius vitae et regni spatium 68, 4. 69, 17. humatur 68, 5. 12. eius monumenti epigramma 68, 7. eius natura 68, 13. signa de eius morte 69, 5—70, 3. Procopius eius consobrinus 79, 12 — III 63, 18. 70, 4. 71, 1. 5. 72, 11. 73, 10. v. ind. auct.

— 7. Halicarnasseus haereticus III 167, 10.

— 8. necatus a Copronymo III 271, 8.

— 9. v. *Αἰδοιοι*.

Ἰούλιοι 1. Iulius *Πρόκλος*: eius narratio de Romuli obitu II 17, 7.

— 2. C. Iulius Caesar suasor legis Gabiniae II 306, 5. Lusitanis et Gallaecis victis consul 314, 9—315, 7. Iuliam f. Pompeio despondet 315, 8. per Pompeium Galliam Cisalpinam et Transalpinam, Illyricum cum IV legionibus in V annos accipit 315, 10—20. cum Gallis et Germanis bellat 315, 21—316, 20. Pompeio adversarius fit 317, 4—20. bellum eius cum Pompeio exardet 317, 21—319, 1. Rubicone superato in Italia bellat 319, 1—321, 2. in Hispaniam proficiscitur 321, 3. dictatura deposita consul designatus Pompeium sequitur et pugna Pharsalica vincit 321, 5—324, 2. Pompeium persequitur 324, 2. in Aegyptum venit 327, 16—328, 5. Cleopatram restituit 328, 6—15. gerit bellum Alexandrinum 328, 16—329, 6. I 404, 17. Caesarion eius f. II 329, 7. 390, 17. Pharnacen vincit 329, 9. Romam reversus secundum cos. 329, 13. res Iudaeas constituit I 405, 1. 407, 6. bellum Africum gerit II 329, 17—330, 5. triumphat 330, 5. gerit bellum Hispanicum 330, 11—20. necatur

330, 21—334, 22. I 407, 11. quid significet Caesar II 331, 18. honores ei decreti 335, 4—336, 4. eius testamentum 337, 14. eius corpus crematur 338, 18. eius sororis f. Octavianus 339, 9. honores ei defuncto decreti 355, 13. scutum eius iussu factum de testamentis ab Antonio Pio crematur 525, 12. — I 13, 10. 213, 14. 242, 7. 404, 11. II 51, 13. 298, 8. 303, 2. 314, 3. 6. 336, 14. 337, 4. 8. 22. 338, 9. 18. 21. 339, 1. 340, 16. 18. 341, 1. 5. 11. 365, 18. 367, 3. 368, 1. 374, 16. 440, 20.

— 3. Sex. [Iulius] Caesar Syriae praetor I 405, 13. 406, 21. 407, 3. 9.

— 4. Iulius *Γαλικός* sub Claudio I. caudicibus II 471, 2.

— 5. C. Iulius *Οὐρόδης* a Nerone deficit II 479, 11—480, 10.

— 6. Iulius *Συνήρος* ab Hadriano contra Iudaeos missus II 518, 3.

— 7. Iulius Solon sub Commodo senator II 534, 21. necatur 546, 12.

— 8. Iulius Crispus necatur a Septimio Severo II 550, 19.

— 9. I. Romae episcopus II 626, 2. restituit Paulum a Constantio II. pulsum III 57, 16.

— 10. Marciani hospes III 113, 13. 114, 3. praetor Illyrici 114, 20.

— 11. *Ζεύς* II 335, 18.

— 12. mensis II 481, 19. III 454, 5. 13.

Ιούνοιοι 1. L. Iunius Brutus filius Tarquinii sororis, cuius patrem et fratrem Superbus necaverat II 40, 8. stultum simulat ib. 9. ideo Brutus dictus 40, 11. comes filiorum Tarq. Superbi Apollini Delphico dono dat baculum excavatum cui inerat aurum ib. 14. oraculum intellegens terram deosculatur 40, 19. de stupro oblato Lucretiae cum Poplicola Tarquinius expellit 41, 3—42, 16. 332, 18. cum Tarquinio Collatino consul factus 42, 17. invehitur in collegam

- faventem legatis Tarquinii Superbi 43, 6. filios participes proditiōnis necat 43, 10 s. de ceteris participibus proditiōnis civibus suffragia ferenda permittit 44, 13. populum contra Collatinum incitat ib. 18. P. Valerius Poplicola eius collega 44, 21. necatur 45, 3.
- 2. C. Iunius Brutus consul a Samnitibus in silvis Avernis victus II 100, 4. cos. cum Q. Fabio 104, 2. vincit Faliscos ib. 5. cos. cum Rufino Samnium invadit 122, 17—123, 6. solus partem Samnii vastat 123, 7.
- 3. L. Iunius classem contra Poenos parat II 158, 9. Erycem subigit 158, 20. a Carthagine capitur 158, 22.
- 4. M. Iunius [Pera] cos. bellat cum Gallis II 169, 7.
- 5. M. Iunius [Pera] dictator II 201, 1—9. 206, 5. ab Hannibale victus 205, 9—17.
- 6. M. Iunius Silanus Africani maioris collega II 217, 16. contra Magonem missus 222, 11. — II 223, 5.
- 7. [M. Iunius] Brutus, pater Caesaris interfectoris, Pompeio se dedit et necatur II 302, 19—303, 4.
- 8. M. Iunius Brutus a Caesare veniam impetrat II 324, 1. Caesarem necat 331, 2—334, 22. 303, 2. 324, 1. 327, 21. I 407, 11. Macedonia ei mandata II 345, 21. Theodotum necat 327, 21. bellat cum Antonio et Octaviano 355, 15—364, 13. I 410, 3. se necat II 365, 4. eius corpus ab Antonio honoratur 365, 13. Porcia eius uxor 365, 16—366, 19. — I 13, 17. II 349, 13. 350, 15. 353, 20. 367, 3. 370, 17.
- 9. D. [Iunius] Brutus Albinus Caesaris amicus, unus de eius percussoribus II 333, 14. 334, 11. praeest Galliae cisalpinæ 342, 18. bellat cum Antonio 342, 16. 344, 4—345, 21.
- 10. [C.] Iunius [Vibius] [Pansa] cos. bello Mutinensi II 344, 19. 345, 3.
- 11. M. [Iunius] Silanus Caligulae socer se necat II 449, 19.
- 12. Iunius Priscus praetor a Caligula necatur II 452, 18.
- 13. L. Iunius Silanus Claudii I. gener II 462, 4. 465, 16. necatus 468, 12.
- Ἰοῦσα Valentiniani I. et Iustinae filia III 74, 4.
- Ἰουστίνη altera uxor Valentiniani I. et mater Valentiniani II., Iustae, Gratae, Gallae III 74, 4. Ariana 85, 2.
- Ἰουστινιανός 1. I. ab Anastasio I. captus sed dimissus III 142, 15. magister militum omnia regit 147, 1. 150, 8. nobilissimus fit 150, 14. ab Iustino I. rex declaratur XLV annos natus 150, 18—151, 7. eius uxor Theodora Augusta potentissima 151, 8. 11. eius natura 151, 14—152, 6. uxoris eius natura 152, 6—10. subsectorum eius condicio 152, 11. sub eo cometes 152, 18. cum Persis facit pacem 153, 2. sub eo factionum seditio quae Νίκα vulgo dicitur 153, 7. sub eo multa Cpolis loca combusta 154, 9—155, 1. Hypatium, Pompeium, alios necat 156, 7—13. pro magna ecclesia deleta alteram condit 156, 14. alia templa struit 157, 1. stipendia magistris liberalium artium data tollit 157, 1—7. Augusteonem erigit, canalem plumbeum destruit 157, 8—18. sub eo terrae motus 158, 1. sub eo canis mirificus Cpolim adducitur 158, 3. Epiphania succedit sub eo Anthimus 158, 14. libidini masculae infestus 158, 17. multa opera exstruit et pontem in Sangari facit 159, 8—13. per Belisarium Africam, Siciliam, Sardiniam, omnia usque ad Gades subigit 161, 9—165, 16. ab Agapeto motus Anthimum eicit, Menam eius successorem creat 166, 2—167, 10. sub eo

concilium particulare a Mena convocatum 167, 10—14. coram eo ab Eutychio, Menae successore, concilium quintum habitum 167, 16—168, 14. sub eo Belisarii et Narsetis expeditiones Italicae 165, 17. 168, 15—170, 8. 261, 15. 299, 9. Belisarium suspectum ad bellum Medicum ablegat 170, 1—11. eius uxor obit 170, 11. sub eo cetus captus 171, 4—20. sub eo tela Serica a Romanis textaepta 172, 1—173, 2. Belisarius de insidiis suspectus ab eo punitur 173, 3—7. in haeresin incidit 173, 8. Eutychio relegato Ioannem facit successorem eius ibid. obit 173, 14. eius regni spatium et successor ibid. — III 173, 18. 197, 10. 248, 10—249, 7. 250, 7. 251, 1. 262, 6.

— 2. sub Tiberio II. dux III 179, 9.

— 3. pater Germani a Constantino IV. necatus III 221, 17.

— 4. II. Constantini IV. f. imperator XVI annorum III 228, 7—13. Mardaitis amotis cum Abimelecho pacem facit 228, 16—229, 9. per Leontium Iberiam, Albaniam, alias terras subigit 229, 10. pacem Bulgaricam solvit 229, 12. e Sclavicis gentibus subactis conscribit populum electum 229, 13. pace soluta ab Arabibus victus 230, 1—231, 4. condit triclinium Iustinianum 231, 5. sub eo Agareni Orientem diripiunt Armenia capta 231, 8. sub eo saeviunt Stephanus et Theodosius 231, 14—232, 5. post imperium XVI annorum relegatus 233, 2. 236, 10. Theodoram Chagani filiam uxorem ductam patri sibi insidianti remittit et ad Terbelim fugit 236, 10—237, 7. Cpoli potitur 237, 7—238, 5. foedere cum Bulgaris icto necat Tiberium III., Heraclium, Leontium 238, 6—16. Callinico expulso Cyrum facit patriarcham 238, 16. mul-

tos necat 239, 3. ex Chazaria revocat Theodoram uxorem cum Tiberio f. 239, 6. a Bulgaris victus 239, 9—240, 1. eius expeditiones contra Chersonios 240, 2—242, 4. ab Helia necatur 242, 4—10. Tiberius eius f. necatur 242, 10. — III 251, 12.

Ἰουστινός 1. philosophus et martyr II 523, 2—8. 526, 10. 13. 531, 22. v. ind. auct.

— 2. I. ab Anastasio I. captus sed dimissus III 142, 15. fit rex 144, 10—145, 5. Andream, Amantium, Theocritianum necat 145, 5. orthodoxissimus 145, 16. eius uxor 146, 2. Vitaliano favet 146, 4. Severo expulso Paulum Antiochiae facit episcopum 146, 11. exsules revocat 146, 12. sub eo cometes 146, 14. Vitaliano eius magistro militum necato succedit Iustinianus 146, 16—147, 4. sub eo patriarchae 147, 4. pace cum Persis facta Chorois tutelam recusat 147, 9—148, 9. Tzatham a Persis deficientem recipit 148, 9. pugnae eius cum Persis 148, 13. sub eo Arethas 148, 15. sub eo Cavades necat Manichaeos 148, 16. sub eo Anazarbus collabitur, Edesa inundatur, Pompeiopolis pars absorpta est 149, 3—16. sub eo femina Cilissa gigantea 149, 16. Iustinianum I. facit regem 150, 8—151, 8. obit 151, 9. eius regni spatium ibid.

— 3. II. Iustiniani I. consobrinus curopalates Illyrius fit rex III 173, 14. 18. multas aedes adornat, exstruit, renovat 174, 1—9. 180, 16. Sophia eius uxor Augusta multis honoribus affecta 174, 10. quomodo iniurias vindicavit 175, 7—176, 22. pacem Persicam solvit 177, 1. Aethiopes contra Persas incitat 177, 6. Martinum contra Persas mittit 177, 10—17. pacem cum Persis facit 178, 1. Tiberium

- appellarat Caesarem 178, 5. Tiberio rege appellato obit 178, 6—18.
- Ἰοῦστος** 1. Hierosolymorum pontifex II 513, 23. 522, 4.
- 2. Hierosolymorum pontifex II 522, 4.
- 3. Alexandriae pontifex II 521, 21. 522, 11.
- Ἰππικόν**, v. *Κωνσταντινούπολις*.
- Ἰππόλυτος** in multos sacrae scripturae libros commentarios sub Severo Alexandro scripsit II 575, 1. episcopus τοῦ κατὰ Ῥώμην πόλεως ibid.
- Ἰππών** Poenorum urbs II 159, 17. 22 ss. 289, 8.
- Ἰρ** angelus I 216, 20 s. 217, 16 s.
- Ἰρτιος** [A.] Hirtius cos. bello Mutinensi II 344, 7—345, 7.
- Ἰσαάκ** Abrahami f. I 35, 11 ss. 53, 18. circumciditur 35, 17. immolari iussus 36, 8 ss. 140, 14. Rebecca maritus 37, 2 ss. caecus 37, 11. Iacobo benedicit 38, 6 ss. obit 43, 5. 7.
- Ἰσαάκιος** 1. Valenti praedicat mortem III 77, 18—78, 6. eiusdem mortem praedicat 79, 3.
- 2. *δ Κομνηνός* a Michaële VI. aspere tractatus III 654, 10—655, 3. 656, 11—657, 4. rex salutatur 657, 11. Nicaeam occupat 658, 16—659, 18. victor agit cum Michaële VI. 659, 19—662, 15. Michaële e regno expulso fit imperator 662, 16—665, 17. Aaron frater eius uxoris 659, 19. eius nummi 665, 20. omnes suos socios honorat 666, 4—14. uxorem facit Augustam, Ioannem fratrem europalatum et magnum domesticum 666, 14. decessorum acta rescindit 667, 1—18. contra monachos saevit 667, 18. in omnium odio 668, 6. Michaëlem patriarcham eiusque nepotes relegat 668, 13—669, 15. eundem mortuum Cpoli humat nepotibus restitutis 669, 15—670, 4. a Constantino Lichude novo patriarcha privilegia Manganorum dolose accipit 670, 4—671, 4. Ungris pacem concedit 671, 5. Patzinacis victis dei auxilio periculum vitae effugiens Theclae aedem condit 671, 7—672, 10. Constantino X. nominato rege in Studiense monasterium se confert 672, 11—673, 18. eius regni spatium 673, 18. eius natura 673, 18—674, 6. — III 674, 10. 694, 8.
- 3. *δ Κομνηνός* imp. Alexii frater a Turcis captus redimitur III 709, 10—710, 4. apud Nicephorum III. in magno honore 726, 12. a Borilo et Germano obtreccionibus obrutus 726, 15. cum fratre deficit 727, 1 (v. *Ἀλέξιος*). eius mater et uxor 730, 17. sebastocrator 731, 12. obit magna familia relicta 746, 14—747, 2.
- 4. Comnenus Alexii I. f. minimus III 739, 6. Ioannis amicus 748, 18. Caesar 749, 1.
- Ἰσαμος** collis III 406, 4.
- Ἰσανθία** III 128, 13. 248, 10. 258, 11. *Ἰσανθοί* III 128, 5. 136, 13.
- Ἰσάχαρ** Iacobi f. I 40, 14.
- Ἰσδιγέρδης** Persarum rex Theodosii II. tutor III 100, 7—17.
- Ἰσθμός τῆς Πελοποννήσου** II 400, 3. a Nerone perfodi coeptus 478, 17. eius moenia 593, 7.
- Ἰσθμικός ἀγών**, ad quem Romani admittuntur II 170, 17. hic Plautus stadium vincit ibid.
- Ἰσις** 1. dea Tiberii temporibus a Romanis culta I 481, 8. 482, 10.
- 2. Cleopatrae cognomen II 393, 17.
- Ἰσμαήλ** 1. Abrahami f. Arabum princeps I 35, 19 ss. 36, 1. 7. *Ἰσμαηλῖται* s. οἱ ἐξ Ἰσμαήλ III 215, 4. 14. 371, 3. 373, 2. 14. 379, 4. 390, 5. 395, 3—14. 405, 4. 460, 7. 463, 9.
- 2. necat Godoliam I 206, 16. necat Babylonios et Iudaeos 207, 1. effugit 207, 7.
- 3. Phabi f. pontifex Iudaeorum I 477, 9. 519, 12. 521, 4. 7. 9.
- 4. martyr sub Apostata III 65, 4.

Ἰουδαῖος sub Leone I. quæstor III 123, 7—16.

Ἰσπανία 1. III 51, 12. 160, 3. Ἰσπανοί s. Ἰσπανοί (?) II 177, 8. III 347, 14.

— 2. urbs Iberiæ Europææ III 83, 6.

Ἰσραήλ Iacobi cognomen I 41, 18. 21. (ol) υἱοὶ Ἰσραήλ s. οἱ ἐξ Ἰσραήλ s. (δ) Ἰσραήλ I 75, 2. 82, 3. 89, 10. 90, 3. 94, 3. 96, 4. 98, 1. 103, 3. 106, 14. 109, 3. 10. 110, 6. 116, 23. 117, 5. 119, 9. 122, 19. 124, 22 s. 136, 13. 137, 11. 139, 18. 149, 20. 152, 21. 160, 14. 162, 9. 164, 14 s. 166, 11. 167, 4. 168, 19. 174, 15 cet. Ἰσραηλιταί I 52, 1. 8. 71, 3. 10. 72, 8. 74, 7. 78, 11. 79, 11. 80, 10. 82, 20. 83, 4. 18. 21. 84, 10. 86, 12. 89, 15 ss. 92, 8. 97, 12. 18. 99, 7. 100, 13. 106, 2. 109, 3. 119, 12. 121, 2. 10. 122, 1. 124, 4. 138, 13. 152, 10. 155, 15. 157, 8. 158, 3. 168, 15. 172, 8. 179, 19. 180, 17. 193, 16. 199, 21. 317, 17 cet. δ Ἰσραηλῆος λαός I 189, 1. Ἰσραηλίτης I 174, 9.

Ἰσσα, Ionii sinus insula II 169, 16 ss. 174, 21. Ἰσσαῖοι II 169, 16.

Ἰσσός Ciliciæ urbs I 10, 21. 232, 23. 329, 1. 335, 11. II 547, 10.

Ἰστρος flumen II 171, 1. 389, 11. 408, 4. 7. 510, 1. 517, 3. 527, 19. 593, 4. III 80, 6. 195, 11. 227, 18. 278, 16. 442, 17. 512, 18. 530, 10. 535, 5. 571, 9. 11. 590, 6. 641, 6. 12. 642, 10. 678, 3. 679, 7. v. Δάνουβιος.

Ἰταβύριον ὄρος I 403, 18.

Ἰταλία inde Poeni milites conducunt II 122, 6. 134, 22. sagaces Italiae canes 168, 5. Hannibalis iter in Italiam 182, 4 ss. ibi fames 452, 5. a Belisario subacta III 165, 17. 168, 15—170, 8. ea Franci potiuntur 299, 16. ea Agareni potiuntur 424, 16. — I 12, 10. II 179, 7. 181, 14. 20. 194, 17. 195, 11. 203, 4. 255, 23. 256, 14. 257, 11. 258, 11. 16. 259, 18. 268, 22. 269, 11. 274, 15. 302, 19. 303, 2. 19. 311, 12.

16. 329, 13. 333, 18. 354, 5. 355, 15. 367, 8. 369, 4. 19. 370, 4. 371, 5. 13. 15. 372, 20. 373, 20. 377, 3. 10. 14. 378, 5. 383, 10. 386, 2. 392, 1. 394, 22. 399, 17. 407, 11. 414, 6. 422, 19. 423, 20. 437, 15. 470, 16. 487, 3. 490, 1. 493, 9. 494, 13. 509, 9. 513, 10. 527, 22. 534, 9. 545, 10. 546, 15. 553, 5. 577, 21. 590, 3. 23. 596, 15. 602, 20. 603, 13. 608, 23. 610, 10. Ἰταλός II 547, 9. 553, 5. III 262, 13. Ἰταλικός I 179, 6.

Ἰτουραῖος, v. Σόμος.

Ἰτύκη II 301, 7. v. Οὔτικη.

Ἰωάβ Davidis dux Abenerem vincit I 123, 2 ss. Asaël et Abesa eius fratres 123, 7. necat Abenerem 124, 9. 142, 8. Idumaeos subigit 149, 21. eius pugnae cum Ammonitis 127, 21. Uriæ mortem parat 128, 22. Davidi Absalonem reconciliat 131, 19. necat Absalonem 135, 19 ss. necat Amesiam 137, 2. 142, 8. omnium fit dux 137, 15. populum numerat 139, 15. Adoniam iuvat 140, 22. necatur 142, 8. 144, 1.

Ἰωαβὴλ Lamechi f. I 24, 18.

Ἰωάδ Ioannae f. Iudaeorum sacerdos I 328, 6. 7. 353, 16 s. 355, 14.

Ἰωάδαρος s. Ἰωάδαρος Boëthi f. sacerdos Iudaeus I 462, 20. 472, 10. 474, 5. 476, 16.

Ἰωάθαμ Oziae f. Iudae rex I 190, 11. 197, 7—17.

Ἰωακείμ 1. Iudae rex I 201, 6—24. v. Ἐλιασίμ.

— 2. Ioacimi f. Iudae rex I 201, 20. 202, 11. Sedecias eius patruus 202, 11. e vinculis solutus 218, 14. Ἰεχονίας dicitur ibid.

— 3. v. Ἀλκιμος.

Ἰωάννας Iodais f. sacerdos Iudaeus I 327, 21. 328, 6.

Ἰωάννης 1. Mattathiae pater I 367, 15.

— 2. Γαδδῆς Mattathiae f. I 367, 15. 375, 16.

— 3. δ βαπτιστής Christum baptizat I 12, 3. 242, 12. II 432, 10. necatur I 486, 1 s. eius manus

- Cpolim perlata III 487, 8. eius vestis pars Cpolim lata 494, 8. eius capillorum pars eodem lata 503, 13. eius caput latum Cpolim 568, 13. *Πρόδρομος* dicitur III 487, 8. 568, 13. *Καλυβίτης* dicitur, v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*.
- 4. Zelotarum princeps I 525, 13. 527, 2. 549, 15. 550, 14. 553, 21.
 - 5. evangelista a Domitiano relegatur II 504, 3. Ephesum redit 505, 18.
 - 6. Hierosolymorum pontifex II 522, 4.
 - 7. I. Romae episcopus II 626, 22. III 147, 6.
 - 8. III. Romae episcopus II 627, 10.
 - 9. IV. Romae episcopus III 213, 6.
 - 10. Antiochiae episcopus II 628, 3. III 103, 10. 104, 10. 105, 4. 8. 12.
 - 11. *δ Χρυσόστομος* I. presbyter Antiochiae *Ἀνδριάντας* scribit III 89, 13. patriarcha Cpolitianus pellitur 95, 1. revocatur 95, 13. iterum pulsus Cumanis obit 96, 5—12. eius nomen diptychis inscriptum 102, 16. Origenista eius pater habebatur 102, 17. eius corpus Cpolim a Proclo eius discipulo tractum 105, 18—106, 10. eius commentarii in sacras litteras 292, 16.
 - 12. Romae tyrannus III 100, 4.
 - 13. II. *δ Καππαδόκης* Cpolitianus patriarcha III 141, 5. 147, 4.
 - 14. III. *δ ἀπὸ σχολαστικῶν* Cpolitianus patriarcha III 173, 8. 178, 6.
 - 15. IV. *δ νησιευτής* Cpolitianus patriarcha III 181, 1. 182, 10. 183, 1. 191, 5.
 - 16. V. Cpolitianus patriarcha III 220, 16. 225, 14.
 - 17. *δ Πιττιγαύδης* legatus Constantini IV. cum Mavia pacem facit III 224, 15.
 - 18. ab imp. Leontio missus ex Africa pellit Arabes III 233, 11—19. ex Africa redit 234, 5—14.
 - 19. VI. Cpolitianus patriarcha Monothelita III 244, 1. 245, 2.
 - 20. dux classis Anastasii II. a militibus suis necatur III 245, 7—246, 2.
 - 21. *δ Λαμασκηνός* III 270, 7.
 - 22. a. *Ἰαννῆς* VII. *δ σύγκαλλος* imp. Theophili legatus ad Agarenos III 361, 12—363, 14. in Bryante regiam exstruit 363, 14. Cpolitianus patriarcha 374, 5. 381, 5. 383, 5. 384, 5—13.
 - 23. Manichaeus praeclarus III 389, 11.
 - 24. rector, Constantini VII. tutor III 457, 15. amotus 462, 14.
 - 25. *δ Ἑλαδᾶς* Constantini VII. tutor III 457, 15. cum Constantino Duca pugnat 459, 12. amotus 462, 14.
 - 26. *δ Βογᾶς*: Patzinaci socii inter eum et Lacapenum rixa orta abeunt III 464, 10—465, 2. iudicium de eo et Lacapeno 465, 17.
 - 27. *δ Γαριδᾶς* magister a Constantino VII. fit scholarum domesticus III 467, 11.
 - 28. *δ Κουρκοβάς* scholarum domesticus Russos vincit III 477, 5. Agarenos vincit 477, 17. eius frater Theophilus ibid.
 - 29. I. *Τξιμακῆς*: Theophilus eius avus III 477, 17. Nicephorum Phocam incitat ad seditionem 495, 17—497, 3. Agarenos Ciliciae vincit 501, 9. a Theophanone incitatus Nicephorum necat 516, 1—519, 4. rex Romani filios imperii participes facit et Basilio omnia committit 519, 11. corona ornatur Theophanone relegata 520, 14—521, 12. Theodoro episcopo Antiocheno obsecutus Manichaeos Philippopolim transfert 521, 12—522, 3. 754, 1. sub eo Polyucto succedit Basilius 522, 4. sub eo Agareni Antiochia repelluntur 522, 8—17. per Sclerum Russos, Bul-

- garos, Patzinacos, Turcos vincit 522, 17—525, 3. prior eius uxor Scleri soror 523, 10. Bardam tyrannidem affectantem Chium relegat 525, 4—527, 4. Leonem et Nicephorum caecat 525, 8—16. 538, 3—14. Theodora eius altera uxor 527, 5. fugat Russos, capit Persthlabam et Dorostolum 527, 7—535, 9. condit Theodoropolim 534, 9. eius foedus Patzinacicum 535, 2. Cpoli splendide excipitur 535, 10—536, 3. Christi templum exstruit 536, 6. sub eo Basilio succedit Antonius 536, 7. in expeditione orientali veneno tollitur 536, 11—537, 17. eius regni spatium 537, 17. — III 547, 5. 569, 4. 575, 9.
- 30. *Βλαδιουθλάβος* (*Σφενδοουθλάβος*) Aaronis Bulgarorum principis f. III 547, 14. Bulgariae princeps 564, 8. 19—565, 14. eius uxor 566, 2. eius XII liberi 566, 5. 7. v. corr. et add.
- 31. *δ ὀρφανोटρόφος* eunuchus Michaëlis IV. frater III 585, 15. eius mores 587, 6. omnia regit 588, 1. Nicetas eius frater 588, 13. Dalassenum et Constantinum Ducam punit 589, 6—11. Constantinus et alter eius frater 589, 12. Stephanus eius frater 592, 14—593, 15. orphanotrophus dictus 593, 12. 605, 13. 624, 14. frustra studiosus pontificatus 594, 7—16. quaestor acerbus 594, 16. Maria eius soror 594, 17. ei Zoë insidias parat 595, 7—12. una cum fratribus omnes vexat 595, 12. Michaëlem fratrem a Zoë adoptatum facit Caesarem 596, 1—598, 8. eundem facit regem 606, 5—606, 9. relegatus 606, 17—608, 15. caecatus obit 624, 14—625, 2.
- 32. eunuchus Constantini IX. princeps senatus Lichudi succedit III 649, 9—650, 15.
- 33. *δ Ὀπαρᾶς* Bryennium caecat III 657, 16—658, 16.
- 34. *δ Κομνηνός* ab Isaacio fra-
- tre fit curopalata et magnus domesticus III 666, 14.
- 35. VIII. *δ Σιφυλιῶς* Cpolitanus patriarcha III 680, 11—681, 2. 17. 685, 16—687, 9. Bardas eius nepos 686, 4. obit 717, 14.
- 36. Ducas Caesar III 682, 5. 687, 9. Eudocia relegata Michaëlem VII. facit regem 704, 2. Constantinum f. contra Romanum IV. mittit 704, 14. Andronicum f. (v. 701, 5) contra eundem mittit 705, 9—706, 6. Romanum IV. caecat et relegat 706, 6—707, 7. Michaëli VII. suspectus 708, 3. a Ruselio captus rex salutatur 710, 2—711, 3. a Turcis captus 711, 13. liberatus fit monachus 711, 16. Irene eius neptis 733, 5.
- 37. Sidae metropolita Michaëlis VII. minister III 707, 8. 708, 3. Nicephori III. minister 726, 1.
- 38. Nicephori Bryennii frater Ruselium et Alexium Comnenum fugit III 715, 17. 717, 1—6.
- 39. II. Comnenus Alexii I. f. III 739, 3. eius familia 747, 18. 761, 14. matri inimicus 748, 3. 758, 13. cum multis se coniungit contra matrem 748, 3—18. de matris et Bryennii potestate anxius 754, 18. rex salutatur 761, 13—764, 5.
- 40. v. *Ἰωαννός* 2.
- Ἰωάνης* 1. Ochoziae f. Iudae rex I 183, 16. 184, 22. 185, 14. 19—186, 6. 187, 9.
- 2. Ioachazi f. Israëliitarum rex I 186, 14—187, 8. 188, 1—19.
- Ἰωάχαζ* Iehi f. Israëliitarum rex I 186, 10—16.
- Ἰωάχαξ* Iosiae f. Iudae rex I 200, 17.
- Ἰώβ* 1. Antiochiae patriarcha III 340, 16.
- 2. diaconus Ioannis praecursoris manum Cpolim fert III 487, 8.
- Ἰωβάν* Iapheti f. Ionum omniumque Graecorum princeps I 31, 2.

- Ἰωδαί 1. pontifex Iudaeus I 183, 19 s. 185, 4—19.
— 2. Ioannae pater I 327, 21.
Ἰώζαρος, v. Ἰωάζαρος.
Ἰωήλ Samuelis f. I 100, 19.
Ἰωνάδᾶβ Iehum laudat I 182, 20.
Ἰωνάθαν 1. Saulis f. pugnat cum Palaestinis I 104, 21—106, 20. Davidis amicus 112, 1—116, 4. cadit 121, 2. 122, 3—18. eius f. 127, 4.
— 2. Davidis fratris f. I 138, 16.
— 3. s. Ἰωνάθης, Ἀφρούς f. Matthiae I 367, 15. Iuda necato dux pugnat cum Bacchide 375, 11—377, 13. a Demetrio de societate aditur 377, 14. ab Alexandro de societate aditur 377, 24. a Ptolemaeo et Alexandro honoratur 378, 11. Apollonium vincit 378, 15—379, 1. Hierosolyma obsidet 380, 20. Demetrii socius 381, 1. 13. Antiochi socius 382, 6. 10 s. Romanorum et Spartanorum amicus 382, 18 ss. in Arabia pugnat 383, 5. moenia Hierosolymitana instaurat 383, 8. necatur 383, 21—385, 3. 4. duo eius f. 384, 16.
Ἰωνάθης 1. Annae f. pontifex Iudaeus I 484, 1. 486, 19. 501, 19. 518, 1.
— 2. Cyrenensium Iudaeorum res turbat I 561, 1 ss.
Ἰωνᾶς propheta I 189, 2—20. 260, 3.
Ἰωνία I 301, 7. II 391, 12. 444, 2. Ἰωνες I 31, 2. II 508, 16.
Ἰώπη ab Herode capta I 415, 7.
Ἰωρᾶμ 1. Achabi f. rex Israelitarum I 169, 17. 171, 6 s. 176, 4—179, 12. 180, 17—181, 21.
— 2. Iosaphati f. Iudae rex I 172, 16. 180, 4—16.
Ἰωσαβεε soror Ochoziae I 183, 16. 20.
Ἰωσαφάρ Asae f. Iudae rex I 158, 15. Achabi socius 166, 1—167, 13. 17. iustus 167, 21. Moabitas, Ammanitas, Arabes vincit ab Ioramio et Idumaeorum rege adiutus 168, 2—14. 171, 6—172, 10. obit 172, 14—19.

- Ἰωσεδέκ pontifex Iudaeorum I 313, 15.
Ἰώσηπος 1. Galilaeae dux I 524, 4. 527, 14.
— 2. Hebraeus Vespasiano imperium praedicat II 490, 3—491, 6. v. ind. auct.
Ἰωσήφ 1. Iacobi f. a patre prae ceteris dilectus, a fratribus venundatus in Aegyptum I 40, 18. 43, 18. 44, 1—45, 5. insidiis uxoris Petephris coniectus in carcerem 45, 6—46, 17. a Pharaone honoratur 47, 16—48, 1. eius familia 48, 1. 50, 21 s. 66, 6. fratres excipit, dein cum patre arcessit 48, 6—50, 7. 21. Aegyptios subigit 50, 12 ss. obit 51, 17—23. — I 52, 1. 53, 16.
— 2. Tobiae f. Ptolemaeum honorat I 360, 23—362, 17. Syriae vectigalia redimit 361, 23. 362, 15. eius familia 362, 18 ss. 364, 3. 365, 3. senex Hyrcanum f. Alexandriam mittit 363, 15.
— 3. Antipatri f. I 404, 7. 414, 17. 415, 7. 416, 5. 11. 14. 417, 19.
— 4. Salomes maritus I 423, 22. 424, 16—425, 11.
— 5. Herodis quaestor, unus de custodibus Mariammae et Alexandrae I 427, 20.
— 6. Calaphas Iudaeorum pontifex I 477, 12. 484, 1.
— 7. Cami f. Iudaeorum pontifex I 506, 8 (513, 2 dicitur f. τοῦ Κεμεδῆ).
— 8. Δεκαβί Simonis f. Iudaeorum pontifex I 521, 9.
— 9. Hierosolymorum pontifex II 522, 4.
— 10. frater Theodori Studitae in concordiam cum Nicephoro redigitur III 313, 11.
— 11. δ Βελγγας Romani II. praef. cubiculi III 490, 14. 494, 6—495, 2. Nicephoro Phocae parat insidias 495, 14. relegatus obit 497, 4—499, 2.
Ἰωσίτας 1. ἐκ Δαβὶδ I 153, 4.
— 2. Amosi f. Iudae rex I 198, 18—200, 22.
Ἰωταπάντων ἡ πόλις Galilaeae urbs a Vespasiano capta I 524, 4.

Ἰωνάκη Medi filia Alexandro Antonii f. desponsa II 391, 9.

Κ

- Καάθ Levi f. I 53, 18.
 Κάβαλα, ἡ castellum prope Iconium III 450, 8.
 Καδούσιοι deficiunt ad Cyrum I 277, 1. ab Assyriis victi 278, 19. sub Tanaoxore 302, 20.
 Καθαροί quorum dux Νανάτος II 587, 11.
 Καϊάφας cognomen Iosephi (6) I 477, 12. 484, 1.
 Μάρκος Καϊδικός de Gallorum adventu divinitus fit certior II 82, 8 s.
 [Καικίλια] Μετέλλα uxor M. Aemilii Scauri mater Aemiliae uxor Sullae fit II 300, 9.
 Καικίλιοι 1. C. Caecilius trib. mil. ab Hamilcare ad Segestam victus II 140, 14.
 — 2. [L.] Caecilius Metellus cos. in Sicilia Hasdrubalem vincit II 152, 17—154, 7. magister equitum 158, 19. cos. Lilybaeum obsidet 160, 9.
 — 3. Q. Caecilius Metellus praetor vincit Andrisum II 288, 9 ss. Alexandrum fugat 289, 1. Critolaum vincit 295, 8.
 — 4. [Q. Caecilius] Όππιος [Pius] Metellus pugnatur cum Sertorio II 303, 5—13.
 — 5. L. Caecilius Metellus trib. pl. Caesari aerarium vi apertienti frustra obsistit II 320, 13—321, 2.
 — 6. [Q. Caecilius] Metellus Scipio, contra quem Caesar in Macedoniam exercitum promovet II 322, 10. Cornelia eius filia 324, 5. bellum Africum cum Caesare gerit 329, 17. — I 404, 16.
 — 7. [Q.] Κικίλιος [Caecilius] Bassus Pompeianus necatur Sex. Iulium Caesarem I 407, 3. ei in Syria C. Iulii Caesaris duces bellum inferunt 407, 6.
 Καικίνας 1. Caecina ὕπατος (v. ann. cr.) sub Claudio necatur II 464, 17.

- 2. [A. Caecina] Alienus insidiator Vespasiani necatur II 495, 4.
 Καϊν Adami f. I 24, 1—25, 4. 26, 11.
 Καϊνᾶν 1. Enossi f. I 25, 17—20.
 — 2. Arphaxadi f. I 33, 11.
 Καϊνηγῖται quorum rex Acro II 12, 5. a Romulo victi fiunt cives Romani 12, 11.
 Καϊπίων, v. Σεργίλιοι.
 Καϊσαρ titulus et honos II 469, 18. 482, 6. 483, 2. 20. 514, 20. 519, 9. 536, 14. 568, 19. 577, 18. 582, 16. 589, 18. 614, 24. 615, 14. Iuliani oratio de Caesaribus III 25, 7. — III 39, 7. 47, 18. 49, 1. 51, 12. 53, 7. 13. 121, 13. 122, 3. 8. 123, 1. 128, 16. 130, 2. 131, 13. 178, 3. 182, 9. 278, 10. 287, 9. 294, 6. 367, 4 ss. 399, 5. 412, 5. 16. 418, 12. 469, 14. 499, 3. 597, 6—598, 4. 605, 5. 6. 16. 608, 13. 661, 5. 662, 2. 682, 5. 687, 9. 704, 2. 14. 705, 9. 707, 1. 5. 708, 3. 710, 2—712, 1. 721, 2. 732, 9. 749, 1. — v. Ἰούλιοι, Ὀκτάβιοι, imperatorum Romanorum nomina sollemnia.
 Καϊσάρεια 1. Palaestinae urbs antea maritima Stratonis turris appellata I 393, 23. 503, 12. 518, 15. — I 451, 1. 477, 20. 478, 10. 503, 3. 505, 2 s. 518, 15 s. 525, 2. II 581, 12. III 21, 4. Καϊσαρείς I 505, 2. 519, 20. III 162, 1.
 — 2. Φίλιππον I 549, 15.
 — 3. Cappadociae urbs II 594, 12—595, 6. III 52, 8. 206, 10. 475, 16. 476, 10. 486, 14. 525, 4. 526, 2. 692, 12. 696, 13.
 Καϊσάρεις II 394, 15.
 Καϊσαρίων Caesaris et Cleopatrae f. II 329, 7. 390, 17. 392, 4. necatur 406, 19.
 Καϊσωνία Milonia Caesonia Caligulae uxor II 453, 20. 455, 3.
 Καλαβρία quae nunc dicitur II 128, 15. 209, 11. III 255, 7. 268, 19. Καλαβρός III 263, 4.
 Καλαβρύη locus unde dictus sit III 721, 14.
 Κάλαικοι [Καλαϊκοί] Hispaniae

- populus a Caesare domitus II 314, 18.
- Καλανδίων* Antiochiae episcopus II 628, 12.
- Κάλανος* gymnosophista I 348, 4.
- Καληδονία* Britanniae regio II 554, 21. *Καληδόνιοι* II 553, 22—554, 15.
- Καληνός*, v. *Φούφιοι*.
- Καλλιγόλας* [*Καλιγόλας*] Germanici et Agrippinae I. f. II 435, 2. 446, 17. nepos Antoniae minoris I 489, 17. a Tiberio honoratur II 443, 1—11. nuptias facit 444, 6. Tiberium necat 444, 20 (aliter I 493, 3 ss.). imperator II 446, 17. Tiberii testamento abolito necat Tiberium nepotem 446, 19. eius natura 447, 6—19. 448, 2—449, 11. 450, 4. Antoniam curat necandam, sorores relegat 447, 19. 453, 18. Apelles eius comes 449, 3. clementer se gerit 449, 12. cos. cum Claudio patruo 449, 17. Silanus eius socer 449, 19. Cornelia Orestina altera eius uxor 450, 1. Drusillam sororem mortuam in deos refert 450, 18 s. Loliam [Lollia] Paulina uxor eius 451, 1. Vespasianus sub eo aedilis 451, 4 s. pecuniae et necis studiosissimus 451, 11. pontem facit inter Puteolos et Bauculos 452, 1—15. Iunium Priscum necat 452, 18. Domitio Afro frustra insidias parat 452, 21. in Galliam proficiscitur 453, 8. in plerosque saevit 453, 11—454, 12. Miloniam Caesoniam ducit 453, 20. insidiatores necat 454, 13—455, 5. gladium gestat 455, 10. senatui reconciliatus 455, 16—456, 3. aperte delirat 456, 4 ss. insidiis cum uxore et filia necatur 458, 7—459, 11. eius regni spatium 459, 1. fautor fuerat Agrippae et Iudaeorum I 489, 17. 491, 14. 494, 10—499, 16. — I 484, 9. 486, 21. II 459, 12. 15. 461, 1—462, 2. 462, 15.
- Καλλίνικος* 1. Graeci ignis inventor III 224, 2.
- 2. I. Cyprianus patriarcha III 232, 15. 238, 16.
- Καλλιρρόη* cuius aquis utitur Herodes I 463, 11.
- Κάλλιστος* 1. Caligulae libertus II 455, 3. 7. sub Claudio I. potens 467, 6. obit 470, 14.
- 2. Romae pontifex II 571, 1.
- 3. Romanus Saporem I. fugat II 595, 9. 18.
- 4. dux patricius ab Agarenis captus III 378, 15.
- Καλονυρός* s. *Καλονύρης* Chersonis principis f. III 513, 9. 523, 2. 528, 2.
- Καλουῖσιος* [C. Calvisius] Sabinus sub Tiberio necatur II 441, 5.
- Καλπουρνια* ab Agrippina II. necata II 470, 2.
- Καλπούρνιοι* 1. M. Calpurnius [Flamma] trib. mil. cuius arte exercitus A. Atilii ad Camarinam servatur II 144, 4—18.
- 2. [L. Calpurnius] *Πελοων* [Caesoninus] cum Poenis bellat II 289, 5 ss.
- 3. [Cn. Calpurnius] *Πελοων* ab aegrotante Augusto libellum legionum et redituum accipit II 413, 15.
- 4. L. [Calpurnius] *Πελοων* Augusto multas gentes subigit II 418, 10.
- 5. [Cn. Calpurnius] *Πελοων* Cn. f. Germanicum tollit II 438, 8. se necat 438, 21.
- 6. [L. Calpurnius] *Πελοων* praef. urbis sub Tiberio I 494, 10.
- 7. C. Calpurnius *Πελοων*, cui sponsam eripit Caligula II 450, 1.
- 8. L. [Calpurnius] *Πελοων* a Galba adoptatus et Caesar dictus II 483, 2. necatur 484, 2.
- 9. Calpurnius Pseudoneronem necat II 485, 1.
- 10. Calpurnius Crassus Nervae insidiatur II 506, 22.
- Καλυβίτης*, v. *Ανδρέας* 3. et *Τωάννης* 3.
- Καμάρινα* Siciliae urbs II 144, 3—18.
- Καμβύσης* 1. Persarum rex,

maritus Mandanae, pater Cyri I 261, 4 ss. 300, 18. 302, 9.
 — 2. Persarum rex Cyri f. I 240, 9. 302, 18. 304, 20. templi Iudaici aedificationem inhibet 240, 9. 304, 20. 315, 2. Tanaxarem s. Smerdem fratrem necat 305, 9—16. obit 306, 6—25. 306, 4. eius regni spatium 305, 4. 307, 1. Phaedyia eius uxor 307, 7. Orontes eius f. III 43, 9. eius res in Danielis somniis I 224, 15 s. 225, 2 s. 231, 9. 233, 15. eius regnum occupant magi 231, 14. 305, 4. — I 55, 4.
Καμει pater Iosephi (7) I 506, 8. v. *Κεμεδης*.
Καμέριον urbs a Sp. Cassio et Opitire Verginio deleta II 50, 6.
Κάμιθος Simonis pater I 477, 9.
Κάμιλλος, v. *Φούριος*.
Καμουλιανός Armeniacorum dux ab iis in custodiam datur III 294, 15.
Καμπανία I 495, 19. II 103, 11. 104, 5. 131, 19. 189, 21. 190, 12. 20. 21. 191, 6. 202, 8. 203, 9. 209, 16. 342, 5. 376, 16. 417, 18. 473, 7. 496, 19. 608, 7. *Καμπανός* II 202, 13. 214, 12. 215, 4. 16. 497, 21.
Καμύτζης, v. *Ευσιάθιος* 3.
Κάνναι urbs, ubi sita II 196, 19 de Cannis oraculum 196, 15. pugna Cannensis 198, 1—199, 20. lex [Oppia] post Cannensem stragem 252, 13. — II 200, 3. 202, 15. 214, 1. 227, 3. *ή Καννησίς συμφορά* II 226, 18.
Κανύσιον quo fugit Africanus maior II 200, 5—12.
Καπιτώλιον, v. *Ρώμη*.
Καπίτων episcopus Hierosolymitanus II 539, 3.
Καππαδοκία I 301, 7. 334, 13. II 256, 3. 265, 9. 277, 16—278, 8. 312, 16. 519, 8. 566, 9. 18. 572, 22. 593, 10. 594, 12. 608, 10. III 52, 8. 200, 3. 204, 11. 373, 2. 482, 10. 495, 14. 502, 5. 580, 10. 657, 7. 683, 9. 693, 9. 704, 16. *Καππαδόκαι* I 31, 6. 272,

2. 294, 1. 437, 12. II 559, 9. III 525, 4. 685, 12.
Καπύη Campaniae urbs maxima II 190, 3. ab Hannibale capta 202, 13—203, 8. 206, 4. 22. ibi consules impegerunt 211, 2. ei Hannibal auxilio venire studet 211, 6. a Romanis capta 213, 3. 214, 8—215, 2. — II 114, 16. 214, 1. 6. 215, 20. III 426, 4—429, 6.
Κάραι [*Κάρραι*] [Mesopotamiae] urbs II 563, 20. 581, 19.
Καράκαλλος [M. Aurelius] Antoninus Caracalla, Septimii Severi f., Plautillae maritus II 552, 18. crudelis 553, 2. patri insidias parat 555, 6—15. de patris nece suspectus 555, 17. imperator una cum Geta 559, 17. pace cum Britannis facta necat Evodum, Plautillam, Plautium, Getam 559, 19—560, 16. eius oratio ad milites et senatum 560, 17. crudelis 561, 3—15. Iulia eius mater 561, 11. 565, 1. Abgarum et Armeniorum regem perfide capit 561, 15. Osroënen subigit ibid. in necessitatibus frugaliter 561, 22. aegrotus 562, 6. gaudet delatoribus, caedibus, iniuriis, ludis 562, 12—563, 4. eius expeditiones Parthicae 562, 19—563, 11. Caracalla dicitur 563, 11. 564, 10. necatur 563, 15. eius vitae et regni spatium 564, 3. signa de eius morte 564, 5. Taras dicitur 564, 10. — II 565, 13. 17.
Καρακηνόι, v. *Καρκίνοι*.
Καράταχος barbarorum rex sub Claudio I. Romam perductus II 470, 17.
Καραύσιος, v. *Κράσος* 1.
Κάρβων, v. *Πανελίοι* 4.
Καρβωνοπιτρα Ζωή quarta Leonis VI. uxor, mater Constantini, Augusta III 446, 1—10. ab Alexandro e regia educta reducit 462, 9. cum Constantino cubiculario omnia regit 462, 12—463, 2. recuperat Adrianopolim 463, 8. eius bellum Bulgaricum 463, 9—466, 4.

- Romanus Lacapenus ab ea non punitur 465, 17. potestate privata 467, 9. monacha 469, 12.
- Κάρδαμος** Bulgarorum princeps III 293, 3. a Constantino VI. fugatur 296, 4—14.
- Καρθάγενα** s. **Καρτάγενα** s. **Καρχηδών** Carthago Africae urbs II 577, 9, 585, 15. III 160, 9. 162, 10. 163, 5.
- Καρθάλων** Poenus Aegithalum capit II 158, 20. Italiam bello petit 159, 4—9. legatus intra moenia Romae non admissus 216, 7.
- Κάρτα** I 301, 7. **Κάρτες** I 265, 1. 293, 6. **Καρικός** II 569, 4.
- Καριαθιαρσίμ** Iudaeae urbs I 99, 20. 125, 22.
- τὰ Καρανοῦ**, v. **Κωνσταντινούπολις**.
- Καρίνης** ab Alexio I. Comneno e Creta expulsus III 737, 6—10.
- Καρίνος** Cari f. cum fratre et patre imperator II 610, 20. necatur 612, 3. eius regni spatium 612, 6.
- Καρκίνοι** [**Καρακηνοί**] II 128, 5.
- Καρμήλιον** mons I 160 17. 173, 10. **Καρμήλιος** I 117, 8.
- Κάρρος** Herodis amasius I 454, 21.
- Κάρρος** Gallus II 611, 8. invitus salutatur imperator 610, 6. imperator Carinum et Numerianum filios asciscit collegas 610, 20. cum Numeriano contra Persas proficiscitur 610, 22. Sarmatas vincit 611, 6. obit 611, 9—14. sub eo Manes 612, 8. sub eo episcopi Romae, Antiochiae, Hierosolymorum, Alexandriae 612, 17—613, 12. — II 612, 3.
- Καρουίλοι** 1. [Sp.] Carvilius [Maximus] C. Iunii Bruti legatus II 104, 2. Samnites subigit 126, 13.
- 2. Sp. Carvilius [Maximus Rugas] Corsos et Sardos subigit II 167, 3. 7.
- Κάρουλος** Francorum rex, cuius filiam Irene spernit III 286, 6—15. a Leone III. qui ad eum fugerat ornatur corona 299, 4. Irenen in matrimonium ducere frustra studet 300, 15.
- Καρποκράτης** II 522, 19.
- Κάρραι**, v. **Κάραι**.
- δὲ Κάρτα λιμὴν** III 375, 1.
- Καρτάγενα**, v. **Καρθάγενα**.
- Καρχηδών** 1. Africae urbs ab Africano maiore obsidetur II 244, 7. a M. [M'] Manilio L. Marcio cos. frustra obsessa 282, 5—284, 6. Megalia urbis locus 289, 18—290, 19. Cothon et Byrsa, urbis loca 291, 8. 292, 20. 293, 2. **Ἀσκληπιδίον** urbis locus 293, 8. evertitur 293, 18—294, 10. 297, 5. colonia eo deducitur 297, 5. eo migrat Surdinius Gallus 466, 10. — I 227, 9. II 107, 17. 137, 19. 146, 2. 162, 10. 177, 11. 256, 14. 289, 6 cet. v. **Καρθάγενα**.
- Καρχηδόνιοι** I 374, 8. II 122, 6. 11. 126, 15. 18 ss. 127, 16. 131, 2—169, 3 [de 169, 7, v. **Γαλατία**]. 175, 13—245, 15. 257, 15. 281, 1—294, 16 cet.
- 2. Iberiae urbs conditur II 169, 1. ab Africano maiore capitur 220, 12. — II 228, 6.
- Κάσανδρος** [Antipatris] Thessalonicae maritus II 604, 20.
- Κασιλίον**, v. **Βασιλίαι**.
- Κάσκα**, v. **Σερουίλοι**.
- Κάσπιος τὸ Κάσπιον πῆλαγος** I 342, 13. **ἡ Κασπία θάλασσα** II 309, 7.
- Κασσιανός** episcopus Hierosolymitanus II 539, 1.
- Κάσσιοι** 1. Sp. Cassius [Viscelinus] cos. cum collega pacem cum Sabinis facit II 50, 5. cum eodem Camerium delet 50, 6.
- 2. Q. Cassius [Longinus] trib. mil. II 152, 7—12.
- 3. [C.] Cassius [Longinus] fugit in Syriam Crasso necato I 404, 6. Antipater eius amicus 404, 7. Caesarem necat 13, 16. 407, 11. II 331, 2—334, 22. ei Syria mandatur et bellum contra Dolabellam 345, 21. I 407, 12—409, 14. bellat

cum Dolabella, Antonio, Octaviano II 355, 15—362, 10. I 409, 15. a Pindaro curat se occidendum II 362, 10. — I 410, 9. II 349, 13. 350, 15. 353, 20. 370, 17.
 — 4. Cassius Chaerea unus de interfectoribus Caligulae II 458, 7—17. necatus 461, 9.
 — 5. Cassius Clemens libere dicit adversus Septimium Severum II 547, 19.
 — 6. v. *Λουίδιος*.
Κασσιτηρᾶς, v. *Θεόδοτος* 4.
Κασσυματᾶς, v. *Ἀντώνιος* 7.
Καστογλία urbs [Bulgariae] III 735, 6. 9.
Κάστωρ 1. Iudaeus I 529, 16.
 — 2. servus Septimii Severi II 555, 9. necatur 560, 1. v. *Εὔδοτος*.
Κατακαλὼν 1. ὁ *Κεκανυμένος* Messaniam servat III 593, 15. Coloneensis 654, 10. ei a Michaele VI. Antiochiae ducatus adimitur ibid. ab eodem conviciis obruitur 654, 16. socius Isaaci Comneni victor 660, 10. eiusdem curopalata 665, 13.
 — 2. v. *Φορβηρός*.
Κατάκλυας Opsicianae provinciae dux III 341, 12.
Κατασύρται III 466, 2.
Καυζίθης frater Smerdis I 305, 16 ss. 309, 5 s.
Κατίλιος prius M. Annini [Anni] Veri nomen II 521, 4.
Κάτουλος, v. *Λουάτιοι*.
Κάτυλλος Cyrenensium praeses I 561, 1 ss.
Κάτων, v. *Πόρκιοι*.
Καύκασος eius populi II 309, 5. 310, 4. *Κανκάσιος* III 634, 3.
Καυλῆας, v. *Ἀντώνιος* 8.
Κεγένης Patzinaca ad Constantinum IX. deficit et baptizatur III 641, 9—643, 7.
Κέγχρεια s. *Κεγχρεαί* Peloponnesi urbs II 249, 3. III 430, 5.
Κέθηγος, v. *Κορηήλιοι*.
Κεῖλᾶ I 115, 20. 116, 1.
Κεκανυμένος, v. *Κατακαλὼν* 1.
Κελαδίων Alexandriae pontifex II 526, 7. 532, 5.
Κέλσε trib. mil. I 515, 18. 21 s.
Κέλερς II 16, 1. 20, 18.

Κελεστίνος I. Romae episcopus II 626, 9. III 103, 11. 16.
Κελτιβηρία II 222, 11. *Κελτίβηροι* ad Africani maioris fidem se conferunt II 221, 4. M. Porcium Catonem aggredi non audent 254, 7.
Κελτική II 318, 22. 425, 8. 426, 3. 428, 5. ἡ ἐντὸς *Ἀλπεων* II 315, 10. ἡ ἐκτὸς *Ἀλπεων* II 315, 10. v. *Γαλατία*. *Κελτικός* II 315, 21. 316, 19. 423, 20. III 727, 12. *Κελτοί* I 6, 1. II 419, 22. 423, 20. 492, 3. 527, 22. 602, 20. v. *Γαλάται*.
Κεμεδῆς Iosephi (7) pater I 513, 2. v. *Καμεί*.
Κενδεβατος ab Antiocho (5) ad Iudaeam vastandam missus vincitur I 386, 12. 14.
Κεντήνιος C. Centenius ab Hannibale victus et necatus II 189, 18.
Κέρδων 1. Alexandriae pontifex II 506, 10. 514, 17.
 — 2. sectae Marcionis auctor II 526, 2.
Κέρκυρα II 170, 7. 209, 2. 216, 11. 394, 22. eius portus *Γλυπτός* 395, 15.
Κεφαληγία insula II 384, 7. III 236, 7. 240, 16. 430, 15. *Κεφαληγία* (?) II 267, 1.
Κηρονλάριος, v. *Μιχαήλ* 12.
Κιβυρραιῶται milites classarii III 224, 7. 234, 7.
τὰ Κιδόκτου Thraciae III 317, 1. 344, 13.
Κίθαιρος pater Elionaei pontificis Iudaei I 503, 9.
Κικέρων, v. *Τούλλιοι* 4. 5.
Κικίλιος, v. *Καυκίλιοι* 7.
Κιλικία I 232, 23. 247, 8. 248, 1. 328, 22. 334, 13. 17. 335, 11. 368, 21. 378, 15. 441, 1. 449, 13. II 305, 2. 308, 18. 312, 16. 325, 7. 357, 15. 358, 3. 370, 11. 371, 1. 374, 9. 19. 513, 13. 547, 10. 566, 9. 594, 12. 608, 10. 23. III 63, 5. 68, 5. 149, 16. 236, 3. 501, 9. 15—502, 8. 508, 18. 683, 9. 691, 17. 705, 7. 9. ἡ *δευτέρα Κιλικία* III 149, 3. *Κίλικες* I 31, 14. 232, 6. 265, 1. 301, 10. 394, 6. 395, 3. II 366, 23.

- Κίλνιοι* [C. Cilnius] Maecenas Octaviani amicus II 408, 17. 409, 8. 415, 4. 420, 7—21.
- Κίμβροι* II 315, 21.
- Κιμμέριος* dicitur Ister III 80, 6.
- Κινάμωμος* Artabano Partho regnum cedit I 510, 3.
- Κίννας*, v. *Ἐλβιοι*, *Κορνήλιοι*.
- Κιννάς* Pyrrhi legatus et minister II 107, 13. 108, 3. 6. 116, 7. 117, 13. 117, 17—118, 4. 118, 8.
- Κίρτα* Africae urbs Syphacis II 238, 6.
- Κίς* Saulis pater I 101, 13.
- Κλαύδιοι* 1. App. Claudius [Sabinus] a Poplicola in civitatem Romanam receptus et senator lectus II 49, 5.
- 2. App. Claudius [Sabinus] quem cos. in carcerem abducere volunt II 63, 11 ss. se necat 63, 17.
- 3. App. Claudius Xvir II 66, 7. iterum Xvir Verginiam studet abducere in servitutem 67, 11. 68, 4 s. se necat 68, 19. 69, 6 s.
- 4. App. [Claudius Caecus] in Etruria pugnare cogitur II 102, 3. impedit ne Pyrrhus in amicitiam recipiatur 118, 8.
- 5. App. Claudius [Caudex] C. Claudium trib. praemittit Rhegium II 132, 18. cum Hierone pugnat 135, 2—9. impetum in castra Poenorum facit 135, 12. Poenos vincit 135, 19. custodiam Messanae relinquit 136, 1. Syracusas oppugnat 136, 3. paene captus 136, 5. Rhegium redit custodia Messanae relicta 136, 14.
- 6. C. Claudius App. Claudii Caudicis (5) trib. mil. Rhegium venit II 132, 18. Messanam frustra tentat 132, 21—133, 19. fretum traicit 133, 15. 20. Mamerthinis persuadet ut Hannonem arcessant 134, 9 s.
- 7. [P.] Claudius *Ποῦλχος* Hannonem cum quinquere mi capit II 158, 9.
- 8. [M.] Claudius *Κλινίας* [Glicia] a Romanis expellitur II 166, 9.
- 9. [M.] Claudius Marcellus

- cos. Insubres vincit II 174, 1
- 12. Hannibalem a Nola repellit 203, 20. eundem vincit 206, 16. cos. Syracusas obsidet 209, 10. 18 s. socios Syracusanorum subigit 210, 14. cum Himilcone pugnat 210, 18. Syracusis et aliis Siciliae urbibus captis cos. fit 212, 13. paene totam Siciliam subigit 212, 19. a Syracusanis accusatur 215, 4. Hannibalem aggredditur 218, 2. Salpium [Salapiam] capit 219, 1. necatur 223, 13. eius sigillo dolose utitur Hannibal 223, 18 ss.
- 10. [App.] Claudius Pulcher, cui Syracusarum obsessio mandatur II 210, 12. in Lucania 211, 7. Capuae 213, 9. moritur 214, 10.
- 11. C. Claudius Nero in Hispania ab Hasdrubale circumvento fallitur II 216, 15. cos. cum collega coniunctus Hasdrubalem vincit 224, 20—226, 21. reversus in Apuliam caput Hasdrubalis cruci affigit 226, 22.
- 12. [Ti.] Claudius Nero cos. contra Hannibalem missus in Africam non pervenit II 241, 10.
- 13. C. Claudius Cento [Cen-tho] legatus bello Macedonico altero II 246, 9—14.
- 14. M. [Claudius] Marcellus Gallis arma adimit II 267, 10 s.
- 15. M. [Claudius] Marcellus, Octaviani sororis filius, sponsus filiae S. Pompeii II 373, 14.
- 16. App. Claudius cum C. Norbano cos. II 375, 4.
- 17. [Ti. Claudius] Nero maritus Liviae, pater Drusi et Tiberii II 375, 8. 17.
- 18. I. Caligulae patruus cos. II 449, 17. imperator fit I 489, 17. 499, 16. II 459, 12—460, 6. Drusi Liviae f. filius 460, 7. Antonia eius mater 460, 12. servus mulierum et libertinorum 460, 11—461, 6. 463, 15. 465, 5. 20. 467, 5. multa decernit

- moderate Chaerea et Protogene occisis 461, 9—21. portus Romanis aedificat 462, 21 s. eius filii 463, 6. 469, 6. I 517, 9. ludis gladiatorii gaudet II 463, 11. crudelis 463, 13. 464, 9. 465, 1. ab Annio Viniciano ei insidiae parantur 463, 22. de Britannis triumphat 465, 9. Britannicus dictus 465, 18. quartum consul 466, 10—467, 2. nepos ei nascitur 467, 2. Messalinam eiusque socios necat 468, 3. Agrippinam ducit 468, 8—469, 3. Silanum necat 468, 12. Agrippinae servus 469, 4. 13. Neronem adoptat et generum facit 468, 12. 469, 6. 18. 21. 472, 1. aeger 471, 8. convalescit 472, 1. necatur 472, 9—473, 6. I 517, 4. spatium eius regni et vitae II 473, 2. I 517, 3. fuerat Iudaeorum fautor I 499, 16. 19. 500, 7. 506, 7. 12. 18 s. 506, 2 s. 513, 5. 515, 15. 516, 5. — II 470, 17. 471, 2. 473, 10. 12. 17. 474, 13. 20. 475, 10.
- 19. cognomen Britannici II 463, 6. Neronis 469, 18.
- 20. [Claudius] Felix procurator Iudaeae I 516, 5. 14. 517, 18 et 518, 9. 518, 1. 519, 5 s. 20.
- 21. [Claudius] Pompeianus Commodi crudelitatem effugit II 532, 21.
- 22. Claudius Pompeianus [Quintianus], cui Lucillae Commodi sororis filia nupta erat, a Commodo tollitur II 533, 4—11.
- 23. II. mag. equitum II 604, 7. cum Heracliano imperatorem Gallienum necat 602, 19—603, 6. imperator interdicat ne quis bona aliena a rege peteret 604, 2—9. sub eo Aureolus necatur 604, 1. eius pugnae cum barbaris 604, 13—605, 12. Sirmii obit Aureliano dicto successore 605, 12. Quintilianus eius frater 605, 16. eius regni spatium 606, 2. Constans [Constantius] Chloerus eius ex filia nepos 606, 5.

Κλαυθμῶνος ἄλση I 125, 18.

Κλέανδρος sub Commodo potentissimus omnia scelera facit II 534, 16. 19. necatur 535, 6—536, 4.

Κλεῖτος ab Alexandro M. amico necatus I 343, 13—344, 8.

Κλεόδημος Atheniensis sub Claudio II. barbaros Athenis pellit II 605, 6.

Κλεοπάτρα 1. Antiochi III. f. Ptolemaei V. Epiphanis uxor I 360, 10. 362, 15.

— 2. Ptolemaei VI. f. uxor Alexandri Balae I 378, 11. uxor Demetrii 379, 11. 385, 16. Antiochus Grypus eius f. 389, 15. uxor Antiochi Soteris 385, 19—386, 4. 389, 4. Antiochus Cyzicenus eius f. 389, 15.

— 3. Hierosolymitana Herodis uxor I 453, 12.

— 4. Ptolemaei XI. filia a Caesare restituta II 328, 6—15. 329, 7. Caesarion eius f. ibid. fit Antonii concubina 370, 11. 371, 5. 389, 1. I 410, 14. ab eodem ea et eius liberi varie honorantur II 390, 17. 393, 14—22. Herodi inimica I 421, 2. 422, 11. 423, 18. 424, 10. 425, 13. 16. 22. 426, 4. 9. bellum ei indictum II 393, 12. particeps pugnae Actiacae 397, 5. fugit 398, 12. 400, 6. clam agit cum Octaviano 400, 13—401, 15. in eius complexu obit Antonius 401, 21—402, 18. se necat 403, 1—406, 2. I 429, 11. cum Antonio sepulta II 406, 12. eius aetas 406, 15. eius statua in triumpho Octaviani 407, 17. liberi eius ibid. — I 13, 4. 226, 5. II 390, 13. 392, 4. 393, 3. 431, 17.

— 5. filia Cleopatrae (4) et Antonii quae et Σελήνη dicitur II 407, 17.

Κλήμης 1. Agrippae servus herum simulans a Tiberio subactus II 437, 14—22.

— 2. Romae pontifex II 503, 19.

— 3. δ σ τραυματιεύς sub Commodo floret II 538, 17.

Κλινέας, v. Κλαύδιοι 8.

Κλοῦς pater Symeonis II 513, 20.

Κλούσιον Tyrreniae urbs II 45, 17. 81, 17 ss.

Κλώδιος [P.] Clodius [Pulcher] maritus Fulviae II 350, 19.

Κνίδιος II 334, 4. *Κνιδία Ἀφροδίτη*, v. *Κωνσταντινούπολις*, *ἀνδριάντες*.

(ῥ) *Κοίλη Συρία*, v. *Συρία*.

Κολλατίνος, v. *Ἄτλιοι* 2.

Κόλχοι II 309, 16. 312, 16.

Κολώνεια urbs III 654, 10. *Εὐρωπὰ* 750, 11.

Κομαγενή [*Κομμαγενή*] II 385, 20.

Κόμανα, τὰ urbs III 96, 9.

Κόμανοι fugati ab Alexio I. Commeno III 744, 5—15.

Κομεντιόλος imp. Mauricii dux III 184, 4. 192, 2—10. 193, 5—11.

Κομίνιος Πόντιος Camilli victoriam in Capitolium nuntiat II 84, 19.

Κομνηνοί, v. *Ἀδριανός*, *Ἀλέξιος*, *Ἀνδρόνικος*, *Ἰσαάκιος*, *Ἰωάννης*, *Μανουήλ*, *Νικηφόρος*. *Ἄννα*, *Εὐδοκία*, *Θεοδώρα*, *Μαρία*.

Κομοδιανός a Commodο dicitur senatus II 536, 14.

Κόμοδος 1. L. Commodus ab Hadriano dicitur Caesar II 519, 9. obit 520, 18. Commodus eius f. 521, 4.

— 2. L. Commodus Verus, Comodi (1) f., Antonino Pio ab Hadriano datur adoptandus II 521, 4. una cum Marco Aurelio imperator 526, 19. eius natura 527, 6. M. Aurelii gener 527, 8. bellum Parthicum gerit 527, 8—18. obit 527, 18.

— 3. M. Aurelii f., Crispinae maritus II 531, 3. de nece patris suspectus 531, 9. imperator corruptus 532, 12—21. multos necat 532, 21—533, 17. 536, 5. 537, 2. Lucillae eius sororis filia nupta Claudio Pompeiano 533, 7. Crispinam tollit 533, 11. eius bella 533, 18—534, 4. Perennium dat militibus necandum 534, 5. Cleandrum et eius f. necat 534, 16—536, 4. eius acta 536, 5—9. omnes menses

de se nominat 536, 9. eius nomina 536, 12. 537, 9. statuae ei Herculis habitu eriguntur 536, 18. aurigationi et crudelitati deditus 537, 5—18. necatur 537, 19—538, 13. 539, 17. eius regni et vitae spatium 538, 8. sub eo episcopi Alexandriae, Hierosolymorum, Romae, Alexandriae 538, 15—539, 14. sub eo Clemens et Pantaenus 538, 17. sub eo Apollonius martyr 539, 14. de eo necato decreta 540, 6. — II 540, 22. 541, 2. 542, 18. 562, 7. — 4. Augustus mensis a Commodio dictus II 536, 10.

Κοντοσιτέφανος Στέφανος occidentaliū legionum sub Basilio II. dux III 548, 16—549, 18.

Κόνων 1. imp. Zenonis frater III 128, 8.

— 2. v. *Λέων* III.

Κοπρώννυμος, v. *Κωνσταντίνος* 7. *Κοπτός* Aegypti urbs a Diocletiano deleta II 614, 16.

Κοπάνιος Iudaeae procurator I 476, 21 s.

Κορέ Levita plebe contra Moysen incitata flammis voratur I 67, 4—69, 8 s.

Κόρινθος I 333, 6 ss. II 249, 9. 15. 251, 15. 396, 10. III 430, 6. a Mummio eversa II 294, 17—297, 8. colonia eo deducitur 297, 5. v. *Δημάρατος*, *Περσίδης*. — *Κορίνθιοι* II 170, 17. 296, 3. 6. 9. 17.

Κορίολοι obsessi II 58, 12. v. *Μάρκιοι* 2.

Κορηλία 1. Q. Caecillii Metelli filia, virgo P. Licinio Crasso nupta, uxor Pompeii tum facta II 324, 5—10. 14. 325, 1. 326, 4. 13.

— 2. *Ὀρσιῖνα* Caligulae altera uxor II 450, 1.

Κορήλιοι 1. A. Cornelius [Cosus] dictator vincit Samnites II 97, 7.

— 2. [P. Cornelius] Rufinus, [C.] Iunius [Brutus] cos. Samnium invadunt II 122, 17—123, 6. post solus Lucanos et Brut-

- tios aggreditur 123, 7. Crotonem dolo capit 123, 10—124, 4. Nicomachum vincit 124, 4. a [C.] Fabricio et [Q. Aemilio] Pappo [Papo] censoribus quamvis dictatorius et iterum consul senatu movetur 125, 13.
- 3. C. [Cn.] Cornelius Scipio [Asina] cos. collega Duillii Poenorum dolo capit II 140, 1—13. 146, 14. idem cos. cum A. Atilio Panormum capit 151, 6—17.
- 4. L. [Cornelius] Scipio collega C. [Aquillii] Flori, Corsicam subigit II 142, 12. Poenorum classem ad Sardiniam fugat 142, 16. Olbiam invadit 142, 18. Romam redit 142, 19.
- 5. L. [Cornelius] Lentulus cos. cum Gallis pugnat II 165, 8.
- 6. P. [Cornelius] Lentulus cos. contra Gallos missus II 165, 14. eius pugna cum Liguriis 166, 7.
- 7. P. Cornelius [Lentulus] praetor contra Sardos missus II 167, 3.
- 8. Cn. [Cornelius] Scipio cos. Insubres vincit II 174, 1—12.
- 9. P. Cornelius [Scipio Asina] cos. Istros vincit II 174, 13.
- 10. L. Cornelius Lentulus bellum contra Poenos dicit esse decernendum II 179, 8.
- 11. P. [Cornelius] Scipio C. (12) frater cos. II 182, 2. congreditur cum Hannibale 183, 3. 21—184, 15. fugit 184, 16—185, 10. in Hispania prospere agit 195, 17. 207, 3—208, 9. filius eius 200, 5. necatur 211, 2 — II 185, 17.
- 12. C. [Cn. v. II 207, 14. 208, 6] [Cornelius] Scipio Publii (11) frater in Hispaniam mittitur II 183, 21. magnam Hispaniae partem capit 187, 6—12. in Hispania prospere agit 195, 14—196, 10. 207, 3—208, 9. eius filiae dos publica datur 208, 6. necatur 211, 2.
- 13. Cornelius *Δολοβέλλας* praetor in Sicilia II 213, 1.
- 14. Cornelius Lentulus praetor Poenorum obsides vincit II 250, 7.
- 15. [C.] Cornelius Cethegus cos. Gallos vincit II 250, 14.
- 16. P. [Cornelius] Scipio Africanus [maior] patrem (11) servat II 184, 10. 200, 5. 217, 10. Canusium fugit 200, 5—12. ultro in Hispaniam abit 217, 10. Carthaginem Novam capit 220, 12. militum tumultum sedat 220, 17. multas Hispaniae civitates sibi conciliat 221, 4. Hasdrubalem vincit 221, 12. eius natura 221, 16. ab Hispanis rex magnus appellatur 221, 20. una cum L. fratre pugnat contra Hasdrubalem Gisgonis f. et Magonem 222, 11—223, 7. numine divino afflatus 221, 16. 223, 2. eum Syphax in Libya cum Hasdrubale studet reconciliare 227, 8 s. Ili-tergitanorum urbem capit 227, 16. Carthaginem Novam redit 228, 6. exercitus seditionem sedat 228, 12—229, 7. Indibilim et Mandonium vincit 230, 5. totam Hispaniam subigit 231, 20. imperium deponit 232, 6. cos. 232, 18—233, 14. Locris potitur 233, 14—234, 2. in Africam transit 235, 3. Hannonem vincit et capit 235, 6. Hasdrubalem et Syphacem vincit 236, 8—237, 1. ab Hispanis accipit detrimentum 237, 1. ceterae pugnae eius Africanae 237, 6—238, 3. Sophonidis factum admiratur 239, 18. cum eo Poeni de pace agunt 240, 3—20. Hannibalem vincit 241, 15—244, 6. Carthaginem obsidet 244, 7. bello Hannibalico exacto Africanus dictus 245, 7. 264, 15. in Africa iudicat de controversiis Masinissae et Poenorum 257, 14. legatus apud Antiochum 257, 19. una cum fratre Antiochum vincit 261, 21—264, 19. in iudicium abductus 264, 20. Literni exsul obit 265, 2. 267, 22. eius f. 262, 14. eius nepos 289, 11.

- 17. L. [Cornelius] Scipio Asiaticus, Africani maioris frater, vincit Magonem II 222, 11. una cum fratre vincit Hasdrubalem Gisgonis f. 222, 17. Romam abit 223, 7. una cum fratre Antiochum vincit 261, 21—264, 19. Asiaticus dictus 264, 15. repetundarum damnatus 264, 22.
- 18. M. [Cornelius] Cethegus cos. Magoni opponitur II 234, 9.
- 19. [P. Cornelius] Scipio Nasica cos. cum Boiis bellat II 259, 18 s.
- 20. [P. Cornelius] Scipio δ τοῦ Ἀφρικανοῦ trib. mil. servat M. [M.] Manilium II 284, 20. Masinissae regnum inter eius filios dividit 285, 11—286, 4. multos Poenorum socios subigit 286, 5. cum Himilcone colloquitur 286, 7. Himilconem Romam perducit 286, 13. Pauli f., Africani nepos, cos. 289, 11. 294, 15. Carthaginem capit et evertit 289, 18—294, 14. Africanus dictus 294, 15.
- 21. [P. Cornelius] Scipio Nasica Dalmatas domat II 280, 13—22. Carthaginem missus 281, 4. legatos Poenorum admittendos esse censet 281, 19. ad Andrisum opprimendum missus 287, 22—288, 4. Carthaginem non evertendam esse censet 293, 20.
- 22. [L. Cornelius] Cinna necatur II 298, 13—299, 10.
- 23. [L. Cornelius] Sulla, Pompeii amicus, Carbonis inimicus II 299, 11—23. Pompeium salutatur imperatorem 299, 24. dictator Aemilium Pompeio dat uxorem 300, 9. Caecilia Metella eius uxor ibid. Pompeium in Siciliam mittit 300, 14. eundem in Africam mittit 301, 1. Magnum eundem appellat 301, 7—20. de Pompeii triumpho quid dixerit 302, 1—9. invidet Pompeio 302, 15. obit 302, 17. — II 593, 7.
- 24. [L. Cornelius] Scipio [Asiaticus] cos. contra Pompeium ducit exercitum, sed militibus deficientibus fugit II 299, 20.
- 25. [L.] Cornelius Cinna praetor Caesaris inimicus II 338, 21.
- 26. [P. Cornelius] Δολοβέλλας contra quem Cassio bellum mandatur II 345, 21. 356, 4. 357, 10—358, 2. M. Octavius eius legatus 358, 1.
- 27. [C. Cornelius] Gallus, Octaviani amicus II 403, 4.
- 28. Cn. Cornelius [Cinna] Pompeii ex filia nepos insidiatur Augusto II 424, 6. cos. 425, 2.
- 29. Cornelius Sabinus unus de intersectoribus Caligulae II 458, 7. se necat 461, 10.
- 30. Cornelius Faustus Sulla Claudii I. gener II 467, 2.
- 31. Antiochiaepiscopus II 532, 7.
- 32. Romae episcopus II 585, 17. 592, 6. concilio contra Novatum praeest 587, 17.
- Κορνηλίου [L.] Cornificius Octaviani dux II 380, 17. 381, 5.
- Κορνηνιον Aequorum urbs a L. Quinctio Cincinnato capta II 65, 14.
- Τιβέριος [Κορνηλιανός] arcesitur ex Etruria II 114, 13. Pyrrho obviam it 115, 1.
- Κόρσουρα [Cossura] insula vastatur a Romanis II 150, 10. a Poenis capta 151, 6.
- Κορνήνιον urbs II 319, 20.
- Κοσμάς I. Cpolitanus patriarcha III 717, 14. 720, 15. 734, 1.
- τὸ Κοσμίδιον prope Cpolim III 486, 6. δ τοῦ Κοσμίδιον αἰγυλός III 471, 17.
- αὶ Κοττίαι Ἀλπεῖς II 619, 18. III 26, 16.
- Κόττιος rex a quo nomen habent Alpes Cottiae III 26, 16.
- Κοινάσιον urbs III 706, 3.
- Κόρυς Thraciae rex II 274, 6. Bithys eius f. 276, 6. 18.
- Κουάδης Persarum rex Hunnos necat et pace facta cum Romanis Chosrois filii tutelam Iustino I. vult permittere III 147, 12—148, 9. Manichaeos necat 148, 16.

- Κούδοι* quibuscum M. Aurelius bellat II 528, 12–529, 19.
Κουαδράτος, v. *Οδυμίδιος*.
Κουκουσός urbs III 96, 9.
Κούμανος, v. *Βεντίδιοι* 2.
Κουριάται Albani ab Romanis victi II 23, 7 s.
Κουρκούας, v. *Ίωάννης* 28 et *Ρωμανός* 6.
Κουρούπης Agarenorum Cretensium dux III 491, 4.
Κουρίκιος Armenius Constantini Ducae socius III 459, 15.
Κούρτιοι 1. C. Curtius cos. II 70, 9.
 — 2. M. Curtius patricius II 91, 8–93, 6.
Κούσπιος Φάδος Iudaeae procurator I 505, 12. 15. 512, 13. 20. II 473, 21.
Κουτλουμούς Tangrolipicis fratris f. ab Arabibus victus Mediam invadit III 636, 11–637, 7. a Tangrolipice deficit 637, 7–12.
Κουτλουμούς Turcorum princeps Botaniatae seditiosi socius III 718, 1–720, 5.
Κουφαράς, v. *Θεόδωρος* 9.
τὰ ὄρη τὰ Κρανιὰ II 123, 1 s.
Κράσσος 1. [Καραύσιος] Britanniae tyrannus sub Diocletiano II 615, 10.
 — 2. v. *Λικίνιοι*.
Κρατερός 1. Alexandri M. amicus I 343, 3. 6.
 — 2. Michaëlis II. dux cum Agarenis Cretensibus pugnat et necatur III 350, 9–351, 2.
 — 3. v. *Θεόδωρος* 8.
Κρήτη I 378, 15. III 234, 7. 347, 14–348, 18. 350, 7–351, 6. 404, 12. 413, 1. 419, 10. 14. 429, 10. 490, 19. 491, 8. 492, 6. 737, 6. 9.
Κρήτες II 273, 11. 274, 1. 6. 277, 10. III 430, 13.
Κρινῖται Armeniorum gens III 367, 4.
Κρισπῖναι imp. Commodi uxor II 531, 3. tollitur 533, 11.
Κρισπῖνος 1. Francus Romani IV. socius III 704, 17.
 — 2. v. *Κυῖνιοι* 3.
Κρίσιπος 1. Constantini M. f. bello Liciniano clarus III 12, 12. necatur 12, 14.
 — 2. praef. Heraclium contra Phocam iuvat III 202, 15. dux ab Heraclio in Cappadociam missus 204, 11. Heraclium negligenter excipit 206, 10. clericus fit 207, 7–16.
Κριτόλαος Achaeorum dux contra Romanos II 295, 5–11.
Κροῖσος Lydorum rex ab Assyriis aditur de foedere contra Medos I 265, 1. deserit Assyrios socios 270, 1. 271, 20. nuntiatur dux Assyriorum 285, 6. exercitum Cyro opponit 288, 8. Sardes fugit 291, 2. Cyri militibus magnae eius opes concessae ib. 12 s. Cyro tradit opes accurate descriptas 293, 15. multos Lydos secum ducit 293, 21. colloquium cum Cyro de opibus 297, 18.
Κρόνος stella III 55, 10.
Κρότων urbs II 123, 10–124, 4. 127, 4.
Κροῦμος Bulgarorum rex Nicephorum I. necat eiusque capite utitur pro calice III 309, 6–311, 10. pace repudiata Michaëlem I. vincit 314, 16–316, 4. 316, 11–318, 7. a Leone V. victus 321, 9–322, 12. — III 408, 2. 6.
Κρύα πηγή prope Caesaream Cappadociae III 696, 13.
Κτησιφῶν urbs II 512, 17. 527, 14. 550, 13. 15. 582, 1. 610, 22. III 65, 10. 66, 15. 209, 18.
Κυαξάρης s. Darius s. Asuer, Astyagis f. Cyri avunculus I 220, 19. 236, 19. 264, 12. — I 220, 19–222, 6. 265, 14. 266, 15. — 270, 10. 274, 18. 279, 18–281, 7. 285, 14. 300, 9–301, 5.
Κύδνος Ciliciae flumen II 485, 1. III 68, 8.
Κύζικος urbs sub Antonino Pio concidit terrae motu II 525, 5. eius templum 525, 7. terrae motu pars eius dimidia concidit III 158, 1. eius fanum gentile corrui 680, 1. — I 389, 12. III 105, 18. 223,

10. 13. 245, 2. 717, 11. *Κυζικηνός* II 415, 12.
- Κυντίλιος* [P. Quinctilius] Varus Syriae praetor I 458, 15 s. 469, 10—470, 3. eius f. 469, 12. a Germanis victus se necat II 426, 8—427, 2.
- Κυντίλιος* 1. L. Quinctius Cincinnatus dictator contra Aequos II 64, 17 s. unde dictus Cincinnatus ib. Aequos vincit 65, 4 s. dictator dictus contra Sp. Maellum 73, 9—19. populum sedat ibid.
- 2. [T. Quinctius] Barbatos cos. II 71, 4.
- 3. [T. Quinctius] Crispinus, Marcelli collega, ex vulnere moritur II 223, 14. Hannibalis dolum impedit 223, 18.
- 4. T. [Quinctius] *Φλαμίνιος* [Flamininus] cos. bellat cum Philippo II 248, 12—249, 18. proconsul vincit Philippum 249, 18—250, 4. 250, 22—251, 14. Nabidem vincit 254, 14—255, 15. Graecis libertatem dat 255, 16. legatus ad Graecos 258, 9. 259, 3. ei Democritus societatem repudiaret 261, 3. Nautacti civibus persuadet ut legatos Romam mittant 261, 15.
- 5. L. [Quinctius] *Φλαμίνιος* [Flamininus] Titi frater Graeciae insulas subigit II 249, 1. classis praefectus Leucadem capit et Aetolos subigit 251, 16. una cum fratre contra Nabidem proficiscitur 255, 5.
- Κύριντος* 1. Macrini f. contra imp. Gallienum insurgit II 598, 19—599, 5. 599, 23—600, 9.
- 2. v. *Ουρόλιος*.
- αὶ Κυνκλάδες νῆσοι* III 404, 12. 572, 2.
- Κύμη* ubi Tarquinius Superbus obit II 47, 11.
- Κυνός κεφαλή* Thessaliae cacumen, ubi Philippus victus II 251, 5.
- Κυντιλιανός* Claudii II. frater imperator XVII dierum II 606, 16—606, 1.
- Κυπριανός* Carthaginis episcopus II 585, 15. 592, 14.
- Κύπρις* dea I 31, 21.
- Κύπρος* 1. Antipatri uxor Herodis mater I 404, 7. 412, 12. 424, 16. 427, 20. 429, 7.
- 2. Phasaëli filia uxor Herodis Agrippae I 488, 1. 488, 5 s. 489, 4 s. 8.
- 3. insula I 31, 21. 301, 22. 336, 9. 509, 5. II 256, 19. 279, 1—8. 374, 16. 513, 5. III 270, 7. 446, 14. 503, 9. 737, 6. 9. *Κύπριος* I 301, 10. III 284, 1. 624, 3.
- Κυρήνη* I 561, 1 ss. II 279, 1. 513, 5.
- Κυρήνιος*, v. *Σουλπίκιος* 6.
- Κυριακός* Cyprianus patriarcha III 191, 8. 193, 14. 196, 9. 199, 16.
- Κύριζος* mons III 405, 4.
- Κυρίλλος* 1. Antiochia episcopus II 613, 2.
- 2. Alexandriae episcopus praeest concilio Ephesio III 103, 11. 16. duodecim capita recti dogmatis scribit 104, 5. eius pugna cum Ioanne, Theodoreto, Iba, aliis 104, 10—105, 12. obit 107, 10.
- 3. Gortynae episcopus martyr III 348, 17.
- Κυρίνος* Romuli nomen divinum II 17, 18. 22.
- Κύριος Κύρις ἐλέησον* III 112, 15.
- Κυρίτης* Tatiuss II 13, 23. Numa 19, 14. *Κυρίται* dicuntur Romani 13, 23. 17, 22.
- Κύρνος* II 142, 12. 166, 9. 306, 12. *Κύρνοι* II 166, 11. 167, 1. 3. 168, 1—13. 194, 17.
- Κύρος* 1. maior I 10, 3 s. 211, 20 s. eius regnum in somnio Nabuchodonosoris 211, 19 s. Baltasaris regnum evertit 218, 18—220, 18. eius avunculus Cyaxares 220, 19. eius res in Danielis somniis 224, 15. 22. 231, 9. 233, 15. tota eius vita 261, 4—303, 2. altera de eo relatio Herodoti 303, 3. de Iudaeis eius decreta 240, 9. 303, 13. 315, 4. 304, 2. 6. 314, 14. Smerden punit 307, 19. eius sepulcrum 349, 11 ss. Cambysses ei succedit 304, 20. — I 389, 10.

- 2. Xerxis f. quem alii Artaxerxem (1) nominant I 320, 7.
- 3. Parysatidis f. I 224, 10.
- 4. praef. urbi Cpoli exstruit murum terrestrem III 106, 11. a Theodosio II. tonsus fit Smyrnae episcopus 106, 18.
- 5. Phasidis episcopus III 213, 3. 15. Alexandriae episcopus haereticus 226, 8.
- 6. Cpolititanus patriarcha III 239, 1. 244, 1.
- 7. urbs III 104, 10.
- Κύριος Periantri pater II 37, 3.
- Κώθων, v. Καρχηδών 1.
- Κωνσταντία castellum III 530, 16.
- Κωνσταντία soror Constantii II. uxor Galli III 39, 11. 16. 45, 15. 46, 11. obit 47, 1.
- Κωνσταντίνα Tiberii II. et Anastasiae filia III 179, 2. Mauricii Caesaris uxor 182, 7. cum Sophia marito coronam offert 191, 12. cum tribus filiabus a Phoca necatur 197, 10. epigramma eius sepulcro inscriptum 197, 16—198, 12.
- Κωνσταντίνος 1. Constantis Chloriet Theodoraef. II 622, 22.
- 2. I. ei insidias parat Maximianus, eius socer II 622, 9. Constantis Chlori ex Helena (III 1, 3) priore uxore f. a patre declaratur successor II 622, 15—623, 8. a Galerio insidiis frustra paratis ad patrem redit 623, 9—20. eius soror uxor Licinii 624, 1. III 4, 8. 17. 5, 12. eius regni fines 2, 1. Fausta uxor eum incitat contra Christianos 2, 3. vincit Maxentium labaro instituto 2, 8—3, 15. 6, 12. eius statua cum cruce 4, 4. duae eius expeditiones in Licinium 5, 6—6, 1. 12, 12. Licinium necat 6, 8. videt prodigia 6, 12—7, 2. Flavius dicitur 7, 3. Romae baptizatur a Silvestro 7, 6—9, 9. Christianorum defensor, paganorum hostis 9, 9—18. coram eo Silvester vincit Zambren 10, 1—11, 20. Constantinus, Constantius, Constans, Helena a Fausta ei nati 12, 9. cf. 39, 11. Crispum f. et Faustam necat 12, 12—13, 8. eius pugnae in Thracia 13, 9. Cpolim condit et Valentem iubet urbis thema constituere 13, 14—15, 16. Cpolim ornat 17, 14—18, 18. sub eo Arius a concilio Nicaeno condemnatur 19, 14—21, 3. sub eo ab eodem de divinitate filii decernitur 22, 15. qualis fuerit erga patres concilii primi 23, 7. Cpolim patribus deductis Alexandrum dicit patriarcham 23, 15. Helena eius mater obit 24, 4. contra Persas profecturus obit 24, 7. eius vitae et regni spatium 24, 11. humatur 24, 14. eius corpus ex aede Acacii iterum in aedem apostolorum transportatur 58, 3—11. eius natura 25, 3—26, 6. eius regnum divisum 26, 8. — I 14, 15 a. III 27, 7. 37, 17.
- 3. II. Constantini I. et Faustae f. III 12, 9. eius imperium 26, 16. a Constante bello petitus necatur 27, 11—28, 13.
- 4. III. v. Ἡράκλειος 4.
- 5. IV. δ Πρωγάτος Constantis II. f. III 221, 5. imperator Mizizium tollit et necem patris ulciscitur 221, 15—222, 8. 245, 2. Pogonatus dicitur 222, 8. fratri utrique nasum praecidit 222, 12—223, 2. eius pugnae cum Agarenis 223, 3—224, 11. pacem facit cum Mavia 224, 11—225, 8. Graecus ignis sub eo excogitatus 224, 2. cum hostibus occidentalibus pacem facit 225, 8. Ioannes Constantinus, Theodorus, Georgius sub eo patriarchae Cpolitani 225, 14—17. sub eo sextum concilium 225, 18—226, 15. victus Bulgaris tributum pendit 226, 16—228, 6. obit post regnum XVII annorum 228, 7. Iustinianus II. eius f. ibid. — III 228, 13.
- 6. I. Cpolititanus patriarcha III 225, 14.

- 7. V. *Κοπρώνυμος* Leonis III. et Mariae f. III 255, 17. Copronymus dictus 256, 2. rex factus 256, 18. Irene eius uxor 263, 7. imperator pessimus 264, 14—265, 6. bellum civile inter eum et Artabas dum 265, 7—268, 13. Germaniciam capit 268, 14. sub eo terrae motus et pestilentia 268, 16—269, 5. Leo eius f. 269, 5. 278, 7. Theodosiopolis potitur et Melitene 269, 9. sub eo obit Anastasius 269, 13. concilio vetat coli imagines et anathemate Germanum, Georgium, Ioannem Damascenum notat 269, 15—270, 16. 274, 10. victus a Bulgaris 270, 17. Andream, Iulianum, Valentem necat 271, 8. Bulgaros vincit 271, 12—272, 7. sub eo hiems saevissima 272, 8—273, 11. sub eo aestus ingens 273, 11. eius impietatis exempla 273, 13—275, 4. Stephanum et alios necat 275, 4. iusiurandum ab omnibus exigit, ne quis imagines colat 275, 11. contra Bulgaros profectus infecta re reddit 275, 17. multos necat 276, 5. Constantino expulso Nicetas ab eo fit patriarcha 276, 14. Constantinum (8) crudelissime vexat et necat 277, 5—278, 5. eius uxores et filii 278, 7—15. cum Bulgaris pacem facit 278, 16—279, 6. expeditio eius Bulgarica prospera 279, 6—17. a Telericho dolo fallitur 279, 17—280, 11. in expeditione Bulgarica obit 280, 11—281, 7. eius regni spatium 282, 12. eius decreta crudelia, ut de Dalmati monasterio et S. Euphemia 280, 17—282, 11. Eudocimus eius f. 283, 17. — III 339, 5. 500, 5.
- 8. II. Sylae episcopus fit Cpolititanus patriarcha III 270, 3. 275, 11. 276, 14. 277, 5—278, 5. 290, 2.
- 9. VI. Leonis IV. f. III 278, 12. corona ornatus 283, 7—284, 1. una cum Irene (3) imperat 285, 1—290, 15. matri adimit imperium 290, 16—292, 15. incendium sub eo Cpoli 292, 16. bellat cum Bulgaris et Arabibus 293, 3—8. iterum una cum matre res gerit 293, 9. Alexium Moselen in praetorium conicit 293, 11—294, 2. a Bulgaris fugatur 294, 2. sub eo Nicephoro, Alexio Moseli oculi sunt eruti, Christophoro, Nicetae, Anthimo, Eudocimo linguae praecisae 294, 6—13. 298, 10. Armeniacos punit 294, 13—295, 10. Maria repudiata ducit Theodotam 295, 11—296, 2. 297, 1. cum Arabibus prospere dimicat 296, 3. Cardamum vincit 296, 4—14. sub eo Arabes Amorium frustra aggreuntur 296, 14. Leo eius f. obit 297, 7—15. insidiis a matre paratis caecatur 297, 7—298, 13. sub eo et Irene Franci Italia et Roma potiuntur 299, 16. Nicephoro monstrat thesauros 304, 6. Euphrosyne eius filia 349, 11 ss. — III 282, 7.
- 10. *ὁ Ἀγραιῆς* Constantini VI. dux ab Armeniacis caecatur III 294, 16.
- 11. dux patricius ab Agarenis captus III 378, 15.
- 12. Basilii I. f. corona ornatur III 419, 3. belli Syriaci particeps 422, 8. 423, 2. obit 436, 6. miraculo patri offertur vivens 436, 9—17.
- 13. *ὁ Δούξ* Ducae Andronici f. capit Samonam III 448, 11—449, 1. ab Agarenis Cpolim reddit 451, 13. a Leone VI. ei futura praedicuntur 452, 1—10. tyrannide affectata necatur 458, 8—460, 5. Gregoras eius f., Michaël eius patruelis 459, 14. de eo Nicolai astrologi vaticinatio 460, 7—13. eius socii et familia varie puniuntur 460, 13—461, 9. — III 675, 20.
- 14. Samonae eunuchus a Leone VI. relegatus reducitur III 453, 2—11. cubicularius 454, 14. cum Carbonopsina omnia regit 462, 12—463, 2. 466,

5. a Lacapeno captus 466, 16. Phocae socius 468, 12.
- 15. VII. Porphyrogenitus Leonis VI. et Carbonopsinae Zoae f. a Nicolao baptizatus III 446, 2—10. pater ei regnum praedicat 452, 3. a patre rex appellatur 453, 1. eum Alexander vult castrare 456, 9. Alexander moriens sex ei tutores constituit 457, 15. imperator 458, 6. Constantinus Ducas (13) sub eo seditione facta necatur eiusque socii varie puniuntur 458, 8—461, 9. eius tutores crudelissimi et inter se dissidentes 460, 17. 461, 2. 9. sub eo Symeon a Cpoli infecta re discedit 461, 14—462, 8. eius mater et Constantinus omnia administrant ceteris amotis 462, 9—463, 2 (v. *Καθ' ὁνομασίαν*). in se potestate translata Ioannem Garidam facit domesticum scholarum 466, 11—467, 15. Lacapenum dicit magnum hetaeriarcham, Phocam litteris lenit 467, 15—468, 7. Helena Lacapeni f. ducta socerum facit regis patrem, Christophorum magnum hetaeriarcham 468, 8. Leonem Phocam seditiosum caecat 468, 12—469, 8. insidiae in eum detectae 469, 8. infra Lacapenum collocatur 470, 5—11. infra tres Lacapeni filios collocatur 474, 8—475, 4. Romano cum filiis regno pulso fit re vera imperator 480, 1—482, 5. Romanum f. corona ornat 482, 6. Phoca Barda eiusque filiis honoratis Stephanum et Basilium castrat, Michaëlem tondet 482, 6—16. eius natura et studia 482, 17—483, 16. insidiae ei parantur 483, 16—484, 6. cum Turcis baptizatis iungit societatem 484, 7—19. ad eum Elga venit et baptizatur 484, 19. Theophanem filio despondet 485, 3. sub eo Theophylacto succedit Polyenctus 485, 11—487, 2. sub eo Praecurso-
- ris manus Cpolim perlata 487, 9. ab Agarenis Cretensibus eius dux fugatur 487, 11. Bardas Phocas eius dux Agarenos orientales fugat 488, 3. Romanus eum tollere studet 488, 8. obit 488, 18—489, 7. eius vitae et regni spatium 489, 7. usque ad vitae finem de Polyencto expellendo cogitat 488, 18. 489, 12. ostentum ante eius obitum 489, 14. — III 490, 3. 527, 5. 675, 20.
- 16. Romani I. Lacapeni f. a Constantino VII. tonsus et relegatus III 480, 14. 481, 16. necatur 482, 1.
- 17. VIII. Romani II. f. III 490, 11. Tzimiscis regni particeps 519, 11. cum fratre Tzimisci succedit, sed omnia sunt penes Basilium praesidem 537, 17. 538, 15. 18. eius natura 539, 7. 555, 9—15. fratris socius in reprimendo Phocae tumultu 553, 4—554, 6. nihil habet nisi nomen regum 555, 9. Basilio II. succedit 569, 7. eius natura 569, 10—570, 13. 571, 1—8. eius familia 570, 14—571, 1. 573, 9. 574, 13. sub eo Patzinacae fugati 571, 9—14. tributa exigit 571, 14. Agareni sub eo fugati 572, 2. Romano Argyro Zoae coniuncto successore obit 572, 6—573, 14. eius vitae et regni spatium 573, 11. — III 574, 7. 575, 15. 576, 2—8.
- 18. *ὁ Χάρον* necatur a Barda Phoca III 526, 5—16.
- 19. *ὁ Διογένης* Patzinacas fugat III 571, 9—14. affinis Romani III. ab eodem in turrim coniectus 574, 13. 684, 5. obit 579, 10. Romanus IV. Diogenes eius f. 684, 4 s.
- 20. *ὁ Δαλασσηνός* quem Constantinus VIII. vult facere suum generum III 572, 8. a Michaële IV. iussus degere in urbe 588, 3—12. relegatus 589, 6. in turri inclusus 589, 10. eius gener Constantinus Ducas 589, 6. a Zoë spernitur 614, 4 s.
- 21. *ὁ Δοῦκας* Constantini Da-

- lassenī gener in turri inclusus III 589, 6.
- 22. Ioannis orphanotrophī frater Antiochia dux III 589, 12. Edesa servata fit domesticus orientalium legionum 590, 8. Michaëlis V. amicus 607, 10. 609, 3. caecatur 611, 5—612, 17. relegatur 613, 10.
- 23. IX. δ *Μουράχος* Zoemarius imperator III 614, 4—616, 13. Romani III. affinis 615, 5. relegatus erat a Michaële IV. 615, 8—616, 1. voluptatibus deditus, placabilis, eruditorum studiosus 616, 16—617, 11. sub eo Boisthlabus victor 617, 13—618, 7. eius uxores Zoë et Scleraena 618, 9—621, 3. sub eo Maniaces deficit et cadit 621, 11—624, 1. Theophilum deficientem vincit 624, 2—8. sub eo Alexio succedit Michaël Cerularius 624, 9. e monasterio Studiensi pecuniam aufert 624, 11. Ioannem orphanotrophum caecat 624, 14—625, 2. Leonem Tornicium Euprepiae sororis amicum tondet 625, 3—626, 16. eundem deficientem et Cpolim obsidentem caecat 626, 16—631, 5. Russi sub eo fugantur 631, 6—633, 18. Patzinacas victos in Bulgaria collocat 641, 4—643, 11. XV milia Patzinacarum deficiunt et Thracia et Macedonia vastatis indutias cum eo faciunt 643, 14—644, 12. eum Turci vexant 643, 14. 644, 13. ei Romanus Boilas frustra insidiatur 644, 16—646, 13. profusus 646, 14—647, 6. Mangnorum monasterium aedificat 646, 18. eius culpa Oriens a barbaris est subactus 647, 6—14. Zoë mortua Alani principis filiam ducit 647, 15—648, 13. aeger Ioannem senatus principem fecerat Lichudis loco 649, 8—650, 15. Protevontem voluerat facere successorem 650, 10. obit 648, 14—651, 8. eius regni spatium 651, 5. — III 655, 9. 707, 15.
- 24. δ *Λειχούδης* Constantini IX. minister III 649, 17—650, 10. legatus ad Isaacium Comnenum 661, 2. Cpolititanus patriarcha 670, 4—671, 4. 680, 11.
- 25. X. δ *Δούκας* ab Isaacio Comneno rex salutatur III 672, 12—673, 18. prima eius decreta 674, 7—12. insidias effugit 674, 13—675, 17. unde ortus sit 675, 18—676, 8. eius natura 676, 9—677, 16. sub eo delentur Uzi 678, 3—679, 16. sub eo terrae motus et cometes 679, 16—680, 9. sub eo Lichudi succedit Ioannes Xiphilinus 680, 11—681, 2. Eudociae et tribus suis liberis imperium relinquit 681, 3—682, 3. eius frater Caesar 682, 5. eius dicta 682, 7—12. obit 682, 4. eius regni et vitae spatium ibid. — III 684, 8. 707, 15. 713, 8. 722, 7. 724, 7.
- 26. Ioannis Ducae f. a patre contra Romanum IV. missus Theodorum Alyatē vincit et capit III 704, 14—705, 4. deficit et rasmus relegatur 724, 7—18.
- 27. Michaëlis VII. f. Helenae maritus III 714, 3. 719, 16. 733, 6—21. Annae Comnenae sponsus obit 738, 12.
- 28. δ *Ίαστης*, cuius f. maritus Eudociae Comnenae III 739, 13.
- 29. v. *Θωμάς* 3. *Σαββάτιος* 2. (ή) *Κωνσταντινούπολις* s. ή *βασιλὶς τῶν πόλεων* III 68, 12. 88, 17. 136, 13. 137, 14. 181, 5 cet. s. ή (τῶν πόλεων) *βασιλεύουσα* seu ή *βασιλεύουσα* (τῶν πόλεων) 206, 10. 207, 4. 252, 9. 266, 5. 627, 8 cet. s. τὸ *Βυζάντιον* 48, 5. 59, 11. 72, 15. 120, 15. 141, 13. 158, 3 cet. s. (ή) *Βυζαντίς* 125, 13. 181, 1. 189, 15. 203, 17. 214, 9. 404, 6. s. ή *Βύζαντος* 557, 9. s. ή *Κωνσταντίνου* 106, 4. 220, 12. 223, 12. 270, 7 cet. s. ή *μεγαλόπολις* 242, 4. 247, 1. 266, 19. 293, 6. 294, 6 cet. s. ή *νέα Ρώμη* I 14, 20. III 56, 15. 58, 1. 74, 8. 84, 7. 91, 8. 93, 15. 95, 1 cet. s. ή *πόλις* 80, 10. 87, 8. 106, 11.

141, 9. 255, 10 cet. s. ἡ ἐπερ-
κειμένη τῶν πόλεων 202, 4. 237,
13. 282, 7 cet. Nusquam in-
venitur *Κωνσταντινούπολις*, nus-
quam *Κωνσταντινουπόλιται* pro
Βυζάντιοι.

A Constantino I. conditur I 14,
21. III 13, 14—14, 14. eius
thema Valens constituit 14, 15.
a Constantino I. ornatur 17,
14—18, 18. ad patriarchatus
dignitatem evecta 19, 1. eam
patrum concilii primi compre-
cationes sequuntur 23, 15. ibi
Alexander patriarcha a Con-
stantino I. creatur ibid. ibi
concilium II. habetur 90, 5—
91, 1. secundum ordinem pa-
triarchatus habet 91, 8. sub Le-
one I. eius incendium 124, 5—
125, 10. 153, 3. eius incendium
sub Zenone 130, 15—131, 12.
ibi sub Anastasio I. terrae mo-
tus 143, 17. eius pulchritudo
sub Iustiniano I. deleta 153, 3.
ibi concilium sextum 225, 18
—226, 15. terrae motus ibi sub
Leone III. 263, 11. incendium
ibi sub Constantino VI. 292, 16.
maritima eius moenia Theo-
philus instaurat et in maio-
rem altitudinem educit 364, 1.
sub Basilio I. ibi terrae mo-
tus 434, 17. ab ea Symeon Bul-
garus repellitur 466, 1. ab ea
Russi sub Constantino VII.
repelluntur 476, 15—477, 16.
sub Nicephoro II. ibi terrae
motus 513, 15. eam Tornices
obsidet 625, 3—631, 5. sub Con-
stantino X. ibi terrae motus
679, 16. a Comnenis capta et
direpta 726, 12—730, 3. sub
Alexio I. Comneno ibi terrae
motus 740, 3. sub eodem ibi
incendia et tempestates 755,
4—756, 2.

ἅγιος Μάμας cum regia 125,
14. 404, 15. 415, 9. 416, 8.

ἀγωγός s. δλκός 80, 10. 157,
16. 174, 6. 238, 3. 581, 2.

Ἀθύρας 716, 17.

ἀκρόπολις 342, 10.

ἀνάκτορα, v. παλάτια et πα-
τριαρχεῖον.

ἀνδριάντες: Ἀθηνᾶς Λινδίας 131,
8, Ἀναστασίου I. 144, 7, Ἀπάλλω-
ρος 18, 5, Ἀρκαδίου 94, 14. 263,
14, Ἀφροδίτης Κνιδίας 131, 8,
Δομνετίας 201, 7, Ἥρας Σαμίας
131, 8, ἐν τῷ τῆς ἐπιηλασίας
θεάτρῳ II 399, 12. III 456, 14,
Θεοδοσίου I. 18, 5—16. 144, 7.
157, 8. 263, 14, Τουστινιανῶ I.
157, 8, Κωνσταντίνου I. 18, 10,
ἡ ἀνωθεν τῆς ἐν τῷ Σηρολόγῳ
ἀψίδος καθιδρυμένη 473, 7, Πρί-
σκου 201, 7, Τύχης 141, 9—142,
14, Φωκά 201, 7, Χριστοῦ in
Chalce 751, 10.

ἀνδρῶνες ἀντίπορθμοι τῆς Βυ-
ζαντίδος 580, 15.

τῶν Ἀριστοκρατῶν ἀγορά 511, 5.

βασιλεία, v. παλάτια.

Βασιλική 130, 15. 259, 18.

τὰ Βασιλίκον 174, 4.

Βλαχέραι 115, 5. 127, 5. 174,
1. 180, 16. 234, 16. 242, 10. 247,
1. 270, 3. 331, 13. 355, 10. 462,
2. 471, 13. 627, 17. 694, 6. 719,
16.

Βοοσπόριον 124, 5.

Βουκολέων 467, 15. 517, 8.

Βούς 203, 10. 233, 6. 729, 12.

Διῆπιον 268, 4.

Ἑβδομον 109, 4. 196, 9. 223, 4.
461, 18. 498, 11. 733, 11.

Ἐκκλησίαι: ἁγίου Μάμαντος
197, 10, Ἁγία σορός 127, 5, Ἀκα-
κίου 58, 3, Ἀμαντίου 145, 13,
Ἀναργύρων ἐν τοῖς Βασιλίκον
174, 4, Ἁ. ἐν τοῖς Πανλίνου 342, 16,
Ἀναστασίας 89, 16, Ἀνδρονίκου,
v. Πρόβον, τῶν ἀποστόλων 24, 14.
58, 3. 12. 59, 17. 72, 15. 106, 8.
159, 14s. 404, 2. 441, 1. 446, 11,
Ἀρεοβίνδου 191, 10, Βάχχον, v.
Σεργίον, τῆς Διακονίσης 191, 8,
Διομήδους 409, 10, Εἰρήνης 154,
9, Ἡλίου 432, 11, Θέκλας 174, 6.
Θ. ἐν τῷ βασιλείῳ ἐν Βλαχέραις
672, 6, Θεοτόκου τῶν Ἀρεοβίνδον
191, 10, Θεοτόκου ἐν Βλαχέραις
115, 5. 174, 1. 242, 10. 270, 3.
331, 13. 355, 10. 694, 6 (v. Ἁγία
σορός), Θεοτόκου τῆς Διακονίσης
191, 8, Θεοτόκου τῶν Ὁδηγῶν
413, 1, Θεοτόκου ἐν τῇ Πηγῇ 159,
3. 510, 16, Θεοτόκου Romani
III. 578, 13, Θεοφανοῦς 446, 11,

Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου 124, 5. 441, 11, Θωμᾶ τοῦ Ἀμαντίου 145, 13, Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου 124, 5, Λαζάρου 446, 14, Μαρίας, v. Θεοτόκου, μεγάλη s. τῆς τοῦ Θεοῦ λόγου Σοφίας (inde a 434, 17) 154, 9. 156, 14. 157, 8. 170, 13. 191, 14. 232, 15. 266, 10. 277, 5. 284, 12. 285, 13. 300, 3. 312, 7. 335, 16. 415, 1. 418, 9. 434, 17. 503, 5. 566, 15. 574, 3. 611, 13. 664, 2. 669, 1. 731, 1. 739, 3 cet., Μιχαήλ 432, 1, Μωκίου 447, 3, Νέα palatii 432, 4. 499, 7. 567, 6, Παντελεήμονος 199, 8, Πελαγίου 275, 8, Πέτρου καὶ Παύλου ἐν ὄρφανοτροφείῳ 174, 4, Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου 199, 8, Σεργίου καὶ Βάκχου 124, 5. 159, 3, Ταράχου v. Πρόβου, τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων 189, 13, ἐν τῷ Φάρῳ 319, 2. 468, 3, Χριστοῦ 536, 6. 623, 17.

τὰ Ἐλευθερίου, v. παλάτια.

τὰ Εὐβούλου 146, 11, v. ξενῶνες.

τὸ (τῆς ἐπιηλασίας s. ἐπιήλατον s. τῶν Ἑπίων ἀμιλλητήριον) θέατρον s. τὸ Ἰππικόν s. ὁ Ἰππόδρομος 75, 6. 135, 11. 151, 4. 155, 2. 156, 4. 165, 2. 233, 2 (Σφενδόνη). 347, 7. II 399, 12. III 456, 14 (v. ἀνδριάντες). 458, 17 (πύλη). 459, 9. 511, 17 cet.

Θολωτός, v. παλάτια.

Θωμαίτης, v. πατριαρχεῖον.

Ἰππικόν, v. θέατρον.

Κάμπος 128, 16.

τὰ Καριανοῦ 394, 3.

κίνστερνα Μωκισία 139, 5.

κίονες: Εὐδοξίας 97, 9, ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ μεγάλου ναοῦ cum statua Iustiniani I. 157, 8, ὁ κυκλωτερός ὁ πορφυροῦς 17, 15—18, 16. 511, 5. 755, 7, ἐν Σηρολόφῳ 94, 14, ἐν Ταύρῳ 144, 7.

Κυκλόβιος 223, 4, v. Στεργύλον.

Κυνήγιον 238, 8. 278, 2. 646, 18.

τὰ Λαύσου 124, 11. 131, 8.

λιμὴν τῶν Σοφιῶν 174, 10. 202, 13.

λουτρά: ἐν τοῖς βασιλείοις 329, 15, Βλαχεργῶν 180, 16, Ζεύξιππον s. Σεήρου 154, 9. 244, 8.

Μίλιον 153, 12.

μοναί: τῶν Ἀναγύρων πρὸ τῶν τειχῶν 603, 18, Ἀνθεμίου 367, 14, τὰ Βρακά s. Ἑβραϊκά 313, 6, τὰ Γάστρια s. ἡ Γαστρία 358, 12. 394, 8, Δαλμάτων 280, 17, τῶν Δεσποτῶν 336, 2, τοῦ Ἐβδόμου 733, 11, τὰ Ἑβραϊκά, v. τὰ Βρακά, Εἰκασίας 354, 14, βασιλικὴ Εὐφημίας 419, 7. 469, 12, Καλλιστράτου 243, 2, Κανικλεῖον 730, 17, ἐν τοῖς Καριανοῦ 394, 6, τῶν Μαγγάνων 646, 18. 670, 4. 733, 6, τοῦ Μανουήλ 558, 8. 722, 16, ἐν ταῖς Νοσσιαῖς 454, 14, Παντεπόπιον 746, 7, τῆς Περιβλέπιον 730, 3, Σακουδίωνος suburbana 297, 1, Σταυρακίου s. τὰ Βρακά s. τὰ Ἑβραϊκά 313, 6, τοῦ Στουδίου 305, 1. 313, 11. 460, 13. 568, 13. 612, 1—14. 624, 11. 673, 13. 719, 16, Ταρασίου 643, 19, Χώρας 267, 13.

Νοσσιαί 454, 14.

Νυμφαῖον 80, 14. 124, 16.

ξενῶνες: Εὐβούλου 146, 11. 154, 9, Θεοφίλου 364, 4, prope templum Probi, Tarachi, Andronici 199, 8.

Σηρολόφος 94, 14. 263, 14. 473, 7.

ὄρφανοτροφεῖον 174, 4. 744, 16—745, 7.

Οὐάλης aquaeductus 80, 10. 174, 6, v. ἀγωγός.

παλάτια s. ἀνάκτορα s. βασιλεια: 1) τὰ ἀνάκτορα s. τὸ μέγα s. τὰ βασίλεια 109, 4. 195, 19. 674, 14. 736, 1 cet. sita πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον 231, 5. 302, 5. 719, 13. 759, 1. Ibi memoratur: βαλανεῖον 584, 15, Ἐξκούβιτα 459, 9. 763, 1, Θολωτόν 143, 8, ἡ τοῦ λουτροῦ κάμινος 329, 15, Νέα ἐκκλησία 432, 4. 499, 7. 567, 6, τρίκλινος Ἰουστινιάνειος 231, 5, Χαλκὴ s. Χαλκόστεγον 154, 9. 193, 16. 301, 9. 459, 9. 536, 6. 623, 17 cum carcere 656, 1 cum imagine Christi 199, 10. 365, 6. 751, 10, Χρυσοτρίκλινος 174, 6. 180, 16. 2) ἐν Βλαχέρναις 462, 2. 719, 16 cum templo Theclae 672, 6. 3) Ἐβδόμου 109, 4 cum bibliotheca 330, 16

- 4) τῶν Ἐλευθερίου 292, 12. 301, 9. 5) τῶν Μαγγάνων 650, 18. 674, 14. 759, 9. 11. 761, 8. 6) κατὰ τὸν ὄγιον Μάμαντα 416, 8. 7) ἐν Πηγαῖς 441, 13. 470, 19. 8) Σοφιανόν 174, 10. 179, 4. Παλλάδιον 18, 16.

πατριάρχαι inde a Constantino I.: Μητροφάνης III 19, 7, Ἀλέξανδρος 23, 15, Παῦλος I. 57, 11, Εὐσέβιος 57, 14, Παῦλος I. iterum 57, 16, Εὐσέβιος ibid., Μακεδόνης I. 58, 1, Εὐδόξιος 58, 5, Δημόφιλος 74, 8, Γρηγόριος δ' Ναζιανζηνός 91, 1, Νεκτάριος 91, 6, Ἰωάννης I. δ' Χρυσόστομος 95, 1—96, 12, Ἀρσάκιος 97, 2, Ἄντικος 97, 4, Σισίνιος I. 102, 19, Νεστόριος 103, 3, Μαξιμιανός 105, 17, Πρόκλος 105, 18, Φλαβιανός 107, 1, Ἀνατόλιος 108, 17, Γεννάδιος I. 127, 9, Ἀκάκιος 127, 10, Φραβίτας 133, 17, Εὐφύμιος 134, 1, Μακεδόνης II. 136, 5, Τιμόθεος II. 136, 9, Ἰωάννης II. δ' Καππαδόκης 141, 5, Ἐπιφάνιος 147, 4, Ἀνθίμος I. 158, 14, Μηνᾶς 167, 7, Εὐτύχιος 167, 17, Ἰωάννης III. δ' ἀπὸ σχολαστικῶν 173, 8, Εὐτύχιος iterum 178, 6, Ἰωάννης IV. δ' νηστευτής 181, 1, Κυριακός 191, 8, Θωμᾶς I. 199, 16, Σέργιος I. 201, 4, Πύρρος I. 213, 15, Παῦλος II. 217, 9, Πύρρος I. iterum 220, 1, Πέτρος 220, 13, Θωμᾶς II. Ἰωάννης V. 220, 16, Κωνσταντῖνος I., Θεόδωρος I. 225, 14, Γεώργιος I. 225, 16, Καλλίνικος I. 232, 15, Κῦρος 239, 1, Ἰωάννης VI. 244, 1, Γερμανός I. 245, 2, Ἀναστάσιος 257, 12, Κωνσταντῖνος II. 270, 3, Νικήτας I. 277, 2, Παῦλος IV. δ' Κύπριος 284, 1, Ταράσιος 289, 14, Νικηφόρος 305, 1, Θεόδωτος δ' Μελισσηνός 325, 13, Ἀντώνιος I. δ' Κασσυματᾶς 350, 3, Ἰωάννης VII. s. Ἰαννῆς 374, 5, Μεθόδιος I. 383, 5, Ἰγνάτιος 402, 14, Φώτιος 403, 14, Ἰγνάτιος iterum 418, 17, Φώτιος iterum 421, 18, Στέφανος I. 440, 11, Ἀντώνιος II. Κανλέας 442, 7, Νικόλαος I. 446, 5, Εὐθύμιος 449, 11, Νικόλαος I. iterum 55, 14, Στέφανος 472, 17, Τρύφων

475, 5, Θεοφύλακτος 476, 11, Πολύευκτος 486, 14, Βασίλειος I. δ' Σκαμανδρηγός 522, 4, Ἀντώνιος III. 536, 7, Νικόλαος II. δ' Χρυσοβέργης 547, 1, Σισίνιος II. 558, 5, Σέργιος II. 558, 8, Εἰστάθιος 567, 6, Ἀλέξιος 568, 13, Μιχαήλ I. δ' Κηρουλάριος 624, 9, Κωνσταντῖνος III. δ' Λειχουδῆς 670, 4, Ἰωάννης VIII. δ' Ξεφυλίνος 680, 11, Κοσμάς I. 717, 14, Εἰστροάσιος 734, 7, Νικόλαος III. 734, 13, eius successor 750, 15.

Πατριαρχεῖον s. τὰ ἱερά ἀνάκτορα cum Thomaite et commentariis Chrysostomi 292, 16.

τὰ Πανλῆνον 342, 19.

τὰ Πελαγίου 267, 13. 275, 4.

Πετρίον 498, 16. 574, 13. 579, 8.

Πηγὴ 159, 3. 510, 16; Πηγαί, v. παλάτια 7.

Πιττάκια 97, 9.

ἡ Πλακωτὴ ἀγορά s. δ' Πλακωτός 17, 15. 18, 16. 511, 5. 536, 1. 755, 7.

προαιτώριον 200, 9—15. 275, 4. 284, 5. 287, 12. 293, 17. 655, 16.

πύλαι s. πόρται: 343, 11. 485, 17, prope Blachernas 627, 17, Σηροκέρκον 139, 5, Χαροσίον 727, 12, Χρυσή s. Χρυσεία 263, 14. 409, 10, πρὸς δύναι του Χρυσουρικλίνου 452, 7. 460, 2.

Σενάτος 124, 16.

Σίγμα 612, 14.

Σοφιαναί 174, 10, v. παλάτια 8.

Στενόν 272, 8. 12. 404, 15.

Στρογγύλον 280, 17.

Συνκαί 234, 14.

Σύλαιον 224, 4.

συναγωγή τῶν Ἰουδαίων ἐν Χαλκοκρατίους 87, 8—89, 3.

Ταῦρος 80, 14. 124, 11. 125, 7. 144, 7. 729, 16.

τείχη 106, 11. 461, 18 cet. τὸ τεῖχος τῶν Βλαχερνῶν 234, 16. 247, 1. 716, 15, τὸ δυτικὸν τεῖχος 502, 18, τὸ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν ἔξω τεῖχος 502, 18, τὸ Μακρόν τεῖχος 144, 4. 183, 14. 16. 192, 10. 205, 19. 286, 1, τὰ παράλια 364, 1, τὰ κατὰ χέρσον (χερσαῖα) 252, 9. 263, 14. 267, 1.

Φάρος 319, 2. 468, 3. 476, 17.

Φιλαδέλφειον 729, 12.

- Φόρος 131, 8. 193, 16. 270, 7.
Κωνσταντίνου 155, 7.
τὰ Χαλκοπράγνια 87, 8. 130, 15.
 259, 18.
Κωνσταντῖος 1. Constantis
 Chlorig et Theodoraef. II 622,
 22.
 — 2. Constantini I. et Faustae
 f. III 12, 9. patrem humat 24,
 14. eius imperium 27, 4. bellat
 cum Sapore II. 27, 7. 29, 3.
 31, 3. 7. indutias facit cum
 eodem 35, 1—37, 5. profectus
 contra Vetraniorem et Ma-
 gnentium illum se suppliciter
 adeuntem recipit 37, 5—39, 3.
 Magnentium vincit 39, 5—8.
 17—45, 13. Gallum Caesarem
 dictum patruelem et affinem
 contra Saporem II. mittit 39,
 8—15. Gallum necat Constan-
 tia mortua 45, 14—47, 12. Sil-
 vanum in Gallias missum necat
 47, 13—48, 4. bellat cum
 Sapore II. 48, 5—19. Iulianum
 Caesarem dictum mittit in
 Gallias 49, 1. 12. Leonam ad
 Iulianum mittit, ut illum ty-
 rannidem deponere cogat,
 expeditione Persica nuntiata
 52, 8—54, 7. Iulianum aggres-
 surus perit 55, 14. fratres pa-
 tris occiderat 56, 4. eius na-
 tura et fides Ariana 56, 7—
 15. 58, 1s. contra Alexandrum
 non recipientem Arium con-
 cilium cogi iubet 56, 15—57,
 10. pro Paulo relecto patriar-
 cham Cpolitanum facit Euse-
 bium 57, 11—15. Paulus ab
 Iulio restitutus denuo ab eo
 pellitur 57, 16. Macedonio pa-
 triarcha Cpolitano pulso Eu-
 doxiu creat 58, 1—9. patris
 corpus in aede sanctorum
 apostolorum reposuit 58, 10.
 reliquias Andreae et Lucae
 per Artemium Cpolim fert 58,
 12. Eusebia eius uxor 58, 17.
 humatur 59, 14. 17. magnam
 ecclesiam condiderat 154, 9.
 156, 14. apostolorum templum
 condiderat 159, 15. — III 59,
 7. 60, 10. 13. 71, 1.
 — 3. Placidiae maritus ab Ho-

- norio appellatur rex III 98, 17.
 necatus relinquit Valentinia-
 num III. et Honoriadem 99, 3.
 — 4. Constantini X. f. porphy-
 rogenitus III 681, 3.
 — 5. v. *Κόνστας* 1.
Κώνστας 1. [*Κωνσταντῖος*] δ *Χλω-
 ρός* Claudii II. ex filia nepos II
 606, 5. 615, 2. Caesar sub Dio-
 cletiano, Theodoraef. Maximiani
 f. maritus priore uxore
 repudiata 615, 2. III 1, 5. Ala-
 mannos domat II 615, 14—
 616, 3. imperator Occidentis
 619, 10. 18. Christianis clemens
 ibid. obit 622, 15. Constanti-
 nus, Anaballianus, Constantius
 ex Theodora filii 622, 20. Con-
 stantinus M. ex priore uxore
 f. I 14, 13. II 606, 5. 622, 15. —
 II 623, 5. 9.
 — 2. I. Constantini I. et Faustae
 f. III 12, 9. eius imperium 26,
 12. Constantini II. victi et
 necati regnum ad eum venit
 27, 11—28, 15. venationi et
 dissolutae vitae deditur a Ma-
 gnentio necatur 28, 15. 32, 11
 —33, 11. eius vitae et regni
 spatium 33, 8. praedictum de
 illius obitu 33, 11—34, 2. —
 III 34, 3. 6. 35, 1. 37, 6. 17.
 38, 2.
 — 3. II. Heraclii Constantini III.
 filius III 216, 6 s. 217, 9. im-
 perator Monothelita 217, 11.
 14. Maximum eiusque disci-
 pulos punit, Martinum expellit
 217, 15. 220, 19. alios ortho-
 doxos punit 218, 6. a Sarace-
 nis victus 218, 9—219, 7. iis-
 dem tributum dat 219, 14. sub
 eo terrae motus 219, 16. sub
 eo Paulo succedit Pyrrhus,
 Pyrrho Petrus, Petro Thomas,
 Thomae Ioannes 220, 1—18.
 Theodosium fratrem necat
 220, 19. in Sicilia necatur 221,
 2—14. eius filii 221, 5. eius
 regni spatium 221, 11.

Λ

- Λάβαν* Rebeccaef. avunculus I
 38, 20. 39, 2—12. 40, 20. 41, 5
 —15.

- Λαβδών* ex tribu Ephraëmitica I 89, 12.
- Λαβιηνοί* 1. [T.] Labienus Caesaris amicus ad Pompeium transit II 319, 16.
- 2. Labienus eius f. Parthorum socius Ciliciam et urbes Asiae nonnullas capit II 370, 15—371, 4. cum P. Ventidio bellat 374, 6—16. capitur 374, 16.
- Λαγκηνός* Orientalium dux Copronymi socius III 265, 15.
- Λάγος* pater Ptolemaei I 226, 5.
- Λάζαρος* 1. S. cuius corpus e Cypro Cpolim fertur III 446, 14. eius dies festus 720, 2. v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*.
- 2. monachus de pictura clarissimus a Theophilo vexatur III 364, 16—365, 8. servatoris imaginem in Chalce pingit 365, 8.
- Λαζοί* populus III 148, 9.
- Λαίλιος* 1. C. Laelius una cum Masinissa Syphacem cum uxore et filio capit II 237, 6—240, 2. — II 243, 21.
- 2. C. Laelius [Sapiens] Africani minoris legatus II 292, 15.
- Λαῖτοι* 1. Laetus a Septimio Severo necatur II 551, 1.
- 2. v. *Αἰμίλιοι* 20.
- Λακαπηγός*, v. *Ῥωμανός* I.
- Λακεδαίμων* II 148, 16. *Λακεδαιμόνιοι* II 12, 1. 249, 21. 295, 5.
- Λαλακάων* [terra Armeniae vicina] III 397, 4—10.
- Λάμεχ* Mathusalae f. I 24, 16. 26, 5. 7.
- Λάμια* urbs a Philippo obsessa II 261, 7.
- Λαοδίκεια* urbs Syriae I 409, 1. 423, 21. II 357, 19. 22. III 89, 8.
- Λαουινία* Latini filia II 3, 7. 4, 5. 19. 5, 4.
- Λαουίνιον* urbs ab Aenea condita II 4, 2. 23.
- Λάπαρα* s. *Λυκανδόν* III 541, 11.
- Λαργίνος* *Πρόκλος* in Germania Domitiani mortem praedicat II 502, 8.
- Λαρεντία* Faustuli uxor II 6, 18 s.
- Λάρισσα* [Thessaliae] urbs II 251, 9. 269, 6. III 735, 6.
- Τίτος Λάρκιος* cos. II 50, 9. dictator 51, 15.
- Λατῖνος* 1. I. Fauni f. Aboriginum rex II 3, 1. 6. 4, 5. 10.
- 2. II. Albae Longae rex II 5, 7.
- 3. v. *Αἰμίλιοι* 2.
- Λάτιον* II 4, 2. *Λατῖνοι* II 4, 2. 5. 14. eorum reges 4, 5—5, 18. Albam Longam condunt 4, 23. eorum pars Romam traducta 25, 5 s. a Tarquinio Prisco victi 29, 3. iis et Romanis facit Dianae templum Servius Tullius 32, 19. a Poplicola fugantur 49, 3 s. bellum movent 50, 16. 51, 16. Romam obsident 59, 5. 15. una cum aliis bellant cum Romanis 87, 14. vincuntur 94, 10—96, 21. rebellantes victi 96, 22. Latinorum linguae peritus Hannibal 187, 1. 224, 1. magistri *τῆς Λατίνων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας* II 494, 16. — II 30, 2. 32, 20 s. 35, 16. 213, 3. 340, 10. — III 697, 1. 749, 6. v. *Φράγγοι*.
- Λαυρέντιος* episcopus Romae a Theuderico pulsus III 137, 4.
- Λαύρεντιον* Latii urbs II 3, 1. 14, 13. *Λαυρέντιοι* II 15, 6.
- Λεβέρτιος*, v. *Λιβέρτιοι*.
- Λεία* Labani filia Iacobi uxor I 39, 2. 7. 13 ss. 40, 10. 14 s.
- Λειχούδης*, v. *Κωνσταντῖνος* 24.
- Λέντουλος*, v. *Κορηΐλιοι* 5. 6. 7. 10. 14.
- Λεοντία* 1. Leonis I. et Verinae filia, uxor Marciani III 123, 17.
- 2. Phocae uxor Augusta III 196, 11.
- Λεόντιος* 1. Antiochiaepiscopus II 627, 18.
- 2. philosophus Atheniensis, cuius liberi Athenais s. Eudocia, Vallerius, Genesis III 101, 2—19.
- 3. Iustiniani II. dux Iberiam, Albaniam, alias terras subigit III 229, 10. inclusus 232, 7. Gracciae dux creatus vaticinatione fausta accepta impe-

rator fit 232, 7—233, 10. Ioannes ab eo missus ex Africa expellit Arabes 233, 11—19. a Tiberio III. Apsimaro imperio privatur 233, 19—235, 4. eius regni spatium 235, 1. necatur 238, 8. — III 243, 2.

Λέπιδος, v. Αἰμίλιος 6. 10. 11. 14. 15. 19.

Λέσβος II 384, 17. III 304, 8. 482, 3. 484, 2. 520, 5. 525, 8. 615, 15. 736, 19—737, 6.

Λεὺτ Iacobi et Leae f. I 39, 18. 42, 12—43, 1. 53, 18. *οἱ υἱοὶ Λεὺτ*, ἡ φυλὴ τοῦ Λεὺτ, *οἱ Λεὺται* I 63, 2. 65, 22. 66, 9. 69, 14. 20. 73, 5. 76, 17. 82, 7. 96, 12. 125, 22. 126, 8. 138, 20. 142, 10. 147, 7. 155, 15. 168, 6. 184, 2. 193, 1. 304, 9. 313, 12. 20. 317, 8. 318, 5. *Λεὺτικὸς* I 66, 6. 67, 14. 18. 69, 18. 70, 5. 99, 20.

Λεὺτς Hierosolymorum pontifex II 522, 4.

Λευκανία s. Λευκανίς s. Λουκανία II 111, 2. 124, 7. 211, 2. 7. 225, 4. 618, 10. *Λευκανοί* II 111, 2. 123, 7. 126, 13.

Λευκάς insula II 251, 16. 396, 10.

Λευκάτης apud Nicomediam III 230, 21. 460, 17.

Λεύκολος, v. Λικίννιος 7.

Λέων 1. I. Romae episcopus II 626, 12. praeest concilio quarto III 115, 6—117, 3.

— 2. I. ab Aspare creatur imperator III 121, 13. unde ortus sit et quali fuerit conditione vitae 121, 13—122, 2. Asparis f. creat Caesarem 121, 13. 122, 3—12. Asparem et Ardaburium necat 123, 5. 126, 17. Isocasius eius quaestor 123, 7—16. Ariadnen filiam ex Verina coniungit Zenoni, Leontiam alteram ex Verina filiam Marciano 123, 17. sub eo incendium Cpoli 124, 5—125, 10. sub eo Antiochiae terrae motus et Cpoli cineris imber 125, 11—14. fugit ad S. Maman-tem 125, 14. Basiliscus post Rusticium creatus ab eo praef. legionum a Gizerico fugatur

125, 17—126, 11. Leonem II. facit regem 126, 12, sub eo Mariae vestis Cpolim fertur 127, 5. obit 127, 13. eius regni spatium ibid. eius natura 127, 15.

— 3. II. Zenonis et Ariadnae f. a Leone I. creatur rex III 126, 12. Leoni I. succedit 127, 13. obit post annum Zenone creato rege 128, 1.

— 4. III. et Conon appellatus (v. III 257, 8—12). Theodosio III. raso fit imperator III 247, 12—248, 9. 252, 6. eius res ante regnum adeptum 248, 10—252, 9. 258, 12. Artabasdu eius gener 252, 6. Arabes fugat 252, 9—253, 14. 255, 10. per Paulum motus Siciliae pacat 253, 15—255, 9. Maria ei parit Constantinum Copronymum 255, 17. Anastasium II. (4) et Nicetam et eius socios necat 256, 7—17. Constantino rege facto saevit in imagines colendas, Germanum expellit, Anastasium patriarcham facit 256, 18—257, 18. unde idoloclasta factus sit 257, 19—259, 18. domum regiam quandam cum bibliotheca et viris sapientibus comburit 259, 18—261, 5. anathemate notatur a Gregorio vectigalia non iam pendente 261, 6. 262, 15. 299, 11. Calabros et Siculos novis tributis vexat 263, 4. Irenen Copronymo dat uxorem 263, 7. sub eo terrae motus 263, 11—264, 1. nova eius exactio 264, 1—10. obit 264, 11. eius regni spatium ibid.

— 5. IV. Copronymi f. III 269, 5. 278, 7. Irene eius uxor parit Constantinum 278, 12. imperator eiusdem impietatis ac pater efficit, ut iurent omnes se aliam progeniem in regnum non admissuros 282, 16—283, 16. Constantinum f. corona ornat, Eudocimum fratrem facit nobilissimum 283, 17. Nicetae sub eo succedit Paulus 284, 1. saevit in colentes ima-

- gines 284, 5. obit 284, 11—15. eius regni spatium 284, 11.
- 6. Constantini VI. f. obit III 297, 7—15.
- 7. III. papa Romanus laesis a necessariis Adriani oculis ad Carolum M. fugit a quo sedi Romanae restituitur III 298, 15—299, 9. Carolum M. corona ornat 299, 4. 300, 15.
- 8. Aëtii frater, dux Thraciae et Macedoniae, quem ille studet facere regem III 301, 2.
- 9. V. Armenius Agarenos vincit III 314, 13. eius culpa vincunt Bulgari 317, 8—318, 7. rex salutatus Michaëlem I. eiusque familiam relegat 318, 7—319, 8. 402, 14. auguria de eo et Michaële II. 319, 10—321, 1. Michaëlem, Thomam honorat 321, 4. 340, 3. Bulgaros vincit 321, 9—322, 12. unde iconoclasta factus sit 322, 13—324, 15. Nicephorum relegat 324, 15—325, 4. Theodotum amicum patriarcham facit 325, 13—327, 8. saevit in imagines 327, 9—328, 11. eius iustitia 328, 12—329, 6. a Michaële II. imperio privatur et necatur 329, 7—335, 13. eius regni spatium 335, 7. eius familia 336, 2—337, 6. cum Mortagone indutias fecerat 344, 13. eius percussores puniuntur 352, 13—353, 17.
- 10. sub Theophilo et Michaële III. philosophus III 399, 14—402, 8. Thessalonicae pontifex iconomachus 401, 19—402, 5.
- 11. VI. Eudociae et Basilii I. vel Michaëlis III. f. III 415, 3. corona ornatus 419, 3. maritus Theophanonis, Martinacii filiae, rex appellatur 437, 3. 441, 7. insidiis Santabareni captus post liberatur 437, 8—439, 10. patri succedit 440, 6. Santabarenum punit, sed post benigne tractat 440, 10. 17. 441, 13—18. pro Photio eiectione designat Stephanum 440, 11—16. Michaëlis III. corpus in sanctorum apostolorum aedem transportat 441, 1—7. Zautzem Stylianum varie honorat 441, 7. Thomae aedem incensam renovat 441, 11. ab Agione victus 442, 1. Stephano succedit sub eo Antonius Cauleas 442, 7. eius bellum Bulgaricum 442, 9—444, 9. insidiae ei parantur 444, 10. Zoën concubinam Theophanone mortua facit Augustam 444, 14. insidiae ei parantur 444, 18—445, 8. Eudocia tertia eius uxor 445, 9. doctrinae omnis, et arcanae, amator 445, 13. Carbonopsina Zoë quarta eius uxor, Constantini mater, Augusta fit 446, 1—10. notatur censura ecclesiastica 446, 10. Theophanis et Lazari templum condit 446, 11—17. sub eo ab Agarenis Tauromenium vastatur, Lemnus capitur 446, 17. vulneratur eique X annorum regnum ab hoc tempore praedicatur 447, 3—448, 6. Samonam fugientem Cpolim reductum in honore habet 448, 7—449, 4. Nicolao expulso Euthymium facit patriarcham 449, 4—14. sub eo Himerius Agarenos vincit 449, 15—450, 7. Andronicum frustra studet reducere ab Agarenis 450, 8—451, 13. Constantinum Ducam comiter excipit eique futura praedicat 451, 13—452, 10. Samonae patrem comiter excipit 452, 11. Constantinum regem appellat 453, 1. Constantinum eunuchum relegatum reducit 453, 2—11. de lunae defectu arcessit metropolitam Synadensem 453, 17. 454, 6. pro Samona relegato Constantinum facit cubicularium 454, 11—17. moriens Alexandro regnum relinquit 455, 7 cf. 448, 4. eius regni spatium 455, 12. 489, 7. — III 456, 17. 675, 20.
- 12. *ὁ Χοιροφάνης* Constantini Ducae socius III 460, 13.
- 13. *ὁ Φωκᾶς* scholarum domesticus sub Constantino VII. victus a Bulgaris III 463, 9—

- 466, 21. eosdem vincit 466, 1
— 4. Constantini eunuchi soror eius uxor 466, 5. regni cupiditate flagrat ibid. a rege litteris lenitur 468, 5. seditiosus caecatur 468, 12—469, 8.
— 14. Tripolitanus a Romano I. Lacapeno fugatur III 471, 9.
— 15. δ Φωκᾶς sub Romano II. scholarum domesticus III 500, 19. Bardae Phocae f. Cappadociae praeses 482, 10. Chamaidam fugat 491, 12—492, 2. cum Nicephoro fratre se coniungit 497, 7. Manuel nothus eius f. 500, 19. contra Tarsum missus 502, 6. populum premit 515, 6. fratre mortuo cum filio in ecclesiam magnam fugit 519, 6. relegatur 520, 5. Bardas alter eius f. ibid. caecatur 525, 8. 538, 3—14. — III 516, 5.
— 16. δ Ἀβελάντης cum aliis Nicephorum II. necat III 517, 14—519, 4. 520, 16.
— 17. protovestiarius ad Sclerum legatus III 542, 4—12. Michaëlem et Romanum vincit 542, 14. captus 542, 17.
— 18. δ Μελισσηνός magister Basilii II. a Contostephano apud regem accusatur tyrannidis affectatae III 548, 12—549, 15.
— 19. Τορνίκιος s. Τορνίκης Euprepiae amicus a Constantino IX. tonsus deficit et obsidet Cpolim III 625, 3—630, 9. caecatur 630, 9—631, 5.
— 20. δ Παρασπένδυλος imp. Theodoraе minister III 651, 14—652, 5. Michaëlis VI. protosyncellus 656, 11.
— 21. δ Ἀλωπός legatus ad Isaacium Comnenum III 661, 2.
Λεωνᾶς quaestor a Constantio II. ad Iulianum missus, ut illum cogeret tyrannidem deponere III 52, 10—54, 7.
Λεωνίδης Origenis pater sub Septimio Severo martyr II 556, 12—557, 12.
Λῆγες, v. **Λίγυες**.
Λημναῖος Alexandrum M. contra Mallos iuvans cadit I 347, 11.
Λῆμνος III 282, 7. 446, 17. 471, 10.
Λιβάνιος sophista oraculo galinaceo studet cognoscere, quis post Valentem sit regnaturus III 81, 3—16.
Λίβανος mons I 32, 3. 79, 14. 148, 7. III 228, 13. 229, 5. 503, 11.
Λιβέριοι 1. **Λεβέριος** Μάξιμος Iudaeae procurator I 557, 16.
— 2. **Λιβέριος** Romae episcopus II 626, 4.
Λιβία 1. Livia [Drusilla], Livii Drusi f., [Ti. Claudii] Neronis uxor gravida ab Octaviano ducitur II 375, 8. Drusus eius f. 375, 17. 460, 7. suspecta de Gaio et Lucio mortuis 423, 1. efficit ut Augustus insidiatores verbis castiget 424, 6—425, 3. de Augusti morte suspecta 429, 6—16. Tiberio importuna 436, 10—18. Germanici morte gaudet 438, 13. obit 441, 13. a senatu honorata 441, 16. — II 377, 20. 378, 1. 429, 16. 447, 4. 460, 12. 472, 4.
— 2. Drusi II. uxor II 440, 3. 16.
Λίβιοι, v. **Λιούβιοι**.
Λιβύη I 32, 8. 10. 227, 9. 473, 11. II 146, 2. 159, 17. 161, 13. 179, 8. 194, 17. 207, 5. 227, 8. 11. 235, 3—245, 6. 245, 8. 257, 15. 267, 19. 289, 18. 301, 1. 313, 11. 16. 329, 17. 330, 5. 371, 22. 377, 10. 382, 15. 400, 6. 572, 1. 576, 21. 577, 2. 579, 14. 580, 1. III 160, 3. 162, 1. 6. **Λιβύη** ἑκατέρω II 384, 5. **Ἀφρικὴ καὶ Λιβύη** III 201, 16. — **Λίβυες** I 324, 8. II 131, 2. 146, 14. 206, 20. 207, 17. 540, 13 [Λίγυες]. 590, 16. **Λίβυκός** I 285, 1. II 159, 17. 306, 12. III 265, 2. **Λίβυσσα** II 267, 19.
Λίβυς Mesremi f. I 32, 10.
Λίβυσσα Bithyniae locus II 267, 19.
Λίγυες [Λῆγες] populus finitimus Amazonibus II 310, 6.
Λιγυστική II 167, 3. 169, 7. 186, 22. 233, 3. **Λίγυες** II 164, 20. 166, 7. 167, 1. 11. 169, 12. 186, 17. 247, 19. 248, 3. v. **Λίβυες**.

- Λικίνιοι 1. [C.] Licinius Stolo gener M. Fabii [Ambusti], affinis [Ser.] Sulpicii Rufi II 89, 15. ab uxore ad honores petendos incitatur 89, 18 s. trib. plebi 90, 3.
- 2. L. Licinius Lucullus, v. *Ἀκέλαος*.
- 3. [C.] Licinius Varus cos. contra Gallos missus II 165, 14. Corsos vincit 166, 9.
- 4. [P.] Licinius Crassus cos. in Brutiis Hannibalem observat II 232, 18. 233, 6.
- 5. [P.] Licinius Crassus cos. Perseum cogit in Macedoniam redire II 269, 4. ei multa pecuniarum dicta 269, 8—15.
- 6. [M. Licinius] Crassus cos. collega Pompeii II 304, 5. eum cum Pompeio Caesar reconciliat 315, 3. Iudaeorum templum spoliatur 403, 22. a Parthis necatur 404, 5. II 317, 6.
- 7. [L. Licinio] Lucullo succedit Pompeius II 307, 3. Lucullus regem Tigranem attriverat 308, 13. 18.
- 8. P. [Licinius Crassus] M. filius a Parthis necatur II 324, 5. 17. eius uxor Cornelia ibid.
- 9. M. [Licinius] Crassus [Dives] Macedoniae, Thraciae, Graeciae gentes vincit II 408, 1.
- 10. [Licinius] *Πρόκλος* [Proculus] Othonis amicus II 485, 8.
- 11. [C. Licinius] Mucianus Syriae praef. a Vespasiano contra Vitellium missus II 490, 1. cum Domitiano rem gerit 492, 13. eius potestas 492, 16. efficit ut philosophi expellantur 494, 18.
- 12. Licinius *Σούρας*, Traiani amicus II 510, 21.
- 13. Licinius a Galerio imperii collega ascitus, Dacus II 624, 1. in Illyrico relictus 624, 4. pugnat cum Galerio 624, 9—12. Constantini I. soror uxor Licinii 624, 1. III 4, 8. 5, 12. Galerii f. et filiam necat 4, 10. Galerii imperio potitur 4, 15—5, 5. saevit in Christianos ibid. in eum duae Constantini I. expeditiones 5, 6—6, 1. 12, 12. necatur 6, 1—11. — III 2, 8.
- Λιλόβαιον Siciliae urbs II 151, 18. 156, 20—158, 9. 159, 1—16, 160, 9.
- Ἀθηνᾶ Λινδία, v. *Κωνσταντινούπολις, ἀνδριάντες*.
- Λίνος Romae pontifex II 479, 6. 498, 11.
- Λιούσιοι s. *Λίβιοι* 1. M. Livius [Salinator] cos. Demetrium vincit II 174, 17—175, 12. cos. cum collega coniunctus Hasdrubalem vincit 224, 20—226, 21.
- 2. Livius Drusus Liviae pater II 375, 8.
- Λιπάρα insula II 140, 1—13. 144, 19. 145, 18. 152, 7. 11. 12. 379, 17.
- Λιπαρίτης partis Iberiae dynasta a Turcis captus et restitutus III 638, 4—640, 7.
- Λίτερον ubi Scipio maior exsul obit II 265, 2.
- Λοβιζός locus III 671, 11.
- Λογγιβασθία III 254, 14. 367, 9. 425, 3—426, 6. 442, 1. 591, 1. 714, 3.
- Λογγίνος 1. Zenonis frater tyrannus ab Anastasio I. pulsus III 136, 11.
- 2. magister tyrannide affectata ab Anastasio I. victus III 136, 13.
- Λόγγος, v. *Σεμπρώνιοι* 3.
- Λοκρίς Locrensiū Epizephrydicio II 123, 14. 124, 12.
- Λοκροί Epizephryi II 123, 14 —124, 15. 223, 14. 224, 8. 233, 14—234, 2.
- Λολία [*Λολλία*] Paulina Caligulae uxor II 451, 1. 453, 20. 469, 14.
- Λόλιος Samnis II 128, 3.
- Λούδ Semi f. Lydorum princeps I 33, 7. Λούδοι eius posterī ibid.
- Λουκανία, v. *Λευκανία*.
- Λουκάς apostolus, cuius reliquiae a Constantio II. per Artemium Cpolim latae sunt III 58, 12.

Λούκια [*Λουκίλλα*] M. Aurelii filia, Commodi Veri uxor II 527, 8.
Λουκίλλα Commodi soror II 533, 7.
Λουκίλλιος [*Λουκίλιος*] [C.] Lucilius coram Antonio simulat Brutum II 364, 14.
Λούκιος 1. *Καῖσαρ* Agrippae et Iuliae f. ab Augusto adoptatur II 417, 1. ab eodem honoribus afficitur 421, 1—14. obit 422, 21. — II 418, 7.
 — 2. Romae episcopus II 592, 8.
 — 3. v. *Βάσσος*.
 — 4. mensis Maii nomen a Commodo excogitatum II 536, 10.
Λουκούμων L. Tarquinii nomen II 26, 4.
Λουκοῦσα venefica II 472, 14.
Λουκρετία Sp. Lucretii f. uxor Tarquinii Collatini suos ad defectionem hortata se necat II 41, 5—42, 5.
Λουκρέτιος 1. Sp. Lucretius pater Lucretiae II 41, 5. cos. 48, 15.
 — 2. T. Lucretius cos. II 48, 17.
 — 3. C. Lucretius [Gallus] praef. classis bello Persico II 269, 4.
Λούλον castellum prope Tarsum III 405, 4.
Λουπικία s. *Εὐφημία* Iustini I. uxor III 146, 2.
Λουράτιοι 1. [C.] Lutatius *Κατύλος* cos. II 161, 17, 20, 22. 162, 10—22. triumphat 163, 12. Siciliae res ordinat 163, 14.
 — 2. Q. Lutatius cos. cum fratre Catulo Siciliae res ordinat II 163, 14.
 — 3. C. Lutatius [Catulus] cos. progreditur usque ad Alpes II 174, 15.
 — 4. [Q. Lutatius] *Κάτωνλος* de Octaviano somniat II 340, 8.
Λυδία I 282, 6, 11. *Λυδοί* I 33, 7. 265, 1. 291, 22. 293, 21.
Λυκανδόν s. *Λάπαρα* III 541, 11.
Λυκαονία II 265, 7. *Λυκάονες* III 658, 9.
Λυκία I 301, 7. II 280, 1. 422, 20. 493, 15. III 218, 12. *Λύκιοι* II 358, 13. III 113, 11.
Λυσανίας eius tetrarchia I 494, 21. 516, 5.

Λυσίας Antiochi IV. (2) rerum curator I 369, 1. 15. 370, 19. 371, 14. 372, 12. II 279, 14—280, 11.
Λυσιμαχία Thraciae urbs ab Antiocho M. instauratur II 256, 11. Seleucus ibi relictus 256, 19. idem inde revocatus 262, 8.
Λυσίταγοι Hispaniae populus a Caesare domitus II 314, 13.
Λώρ fratris Abrahami f. I 34, 12—19.

M

Μάαν desertum I 116, 4. 117, 7.
Μάαρβας Hannibali frustra suadet ut Romam aggrediatur II 199, 21.
Μαγδαληνή, v. *Μαρία*.
Μαγχιρός, v. *Ώστλίου*.
Μαγνέντιος a Constante servatur III 28, 15. contra Constantem insurgit 31, 7—32, 7. Constantem necat 28, 15. 32, 11—33, 11. multos nobiles necat 34, 4. coniunctus cum Vetraniōne 37, 5—38, 9. derelictus a Vetraniōne 38, 9. Decentium fratrem Caesarem dictum ad Gallias custodiendas mittit 39, 7. a Constantio II. vincitur 39, 5—8. 17—45, 13. Gallo Caesari insidias parat 43, 4—44, 7. multis sublati et Desiderio fratre vulnerato se necat 44, 15—45, 4.
Μάγνος, v. *Πομπήϊοι* 2.
Μαγώγ Iapheti f. I 31, 1.
Μαγῶγαι Magogi f. Iapheti posterī I 31, 1.
Μαγών Hannibalis frater Rhodanum transgreditur II 182, 15. Padum transgreditur 184, 16. Carthaginem mittitur 202, 1. Hasdrubali auxilio missus 207, 5. contra eum Silanus missus 222, 11. victus 222, 17 s. mediterraneos vexat 228, 20. Gadibus discedit 230, 9. hibernat in una de insulis Balearibus 230, 15. in Liguriam abit 233, 5. a Poenis adiutus 234, 2. ei Cethegus cos. opponitur 234, 9. Italia excidit 235, 22—236, 5. 240, 10. in Italiam

- remissus 240, 22. una cum Hamilcare bellat cum Romanis 247, 19.
- Μαδαΐ* Iapheti f. I 31, 2.
- Μαδαῖοι* posterī Madai I 31, 2.
- Μαδιάμ* urbs I 55, 16.
- Μαδιανίτης* I 73, 2. 86, 12. *Μαδιανίτις* I 72, 8. 15. 18.
- Μαζαβάνης* Hierosolymorum episcopus II 585, 17. 596, 10.
- Μαθουδάλα* 1. Mahuiaëlis f. I 24, 16.
- 2. Henochi f. I 26, 2.
- Μαιᾶται* gens Britannica II 553, 22—554, 15.
- Μαικήνας*, v. *Κῆνιοι*.
- Μάτος* mensis II 10, 5. III 14, 11. 513, 17. 680, 5.
- Μάλλιος*, v. *Μάλλιος* 2.
- Μαῖσα*, v. *Τουλία Μαῖσα* 10.
- ἡ Μαιῶτις λίμνη* II 590, 5. 604, 13. 608, 10.
- Μακάριος* 1. martyr sub Apostata III 65, 4.
- 2. Antiochiaë episcopus hæreticus III 226, 8.
- Μακεδονία* I 226, 5. II 171, 1. 175, 9. 208, 14. 224, 12. 246, 15. 17. 247, 6. 248, 10. 16. 251, 21. 261, 22. 269, 6. 275, 20. 287, 7. 10. 15. 288, 1. 5. 11. 295, 8. 322, 10. 342, 5. 343, 14. 356, 2. 9. 18. 359, 1. 2. 360, 13. 21. 375, 8. 389, 18. 396, 8. 16. 408, 1. 7. 590, 3. III 26, 12. 301, 2. 407, 15. 471, 13. 558, 12. 644, 7. 657, 7. 678, 14. 740, 8. *Μακεδών* I 32, 18. 57, 19. 212, 1. 327, 9. 342, 21. 346, 12. 383, 14. II 224, 12. 246, 17. 250, 2. 258, 21. 268, 3. 272, 18. 23. 309, 12. 572, 10. III 48, 12. 79, 11. 625, 5. 626, 16. 628, 13. 634, 5. 713, 16. 715, 17. 717, 6. 728, 17. *Μακεδονικός* I 225, 23. 227, 11. 232, 19. II 247, 19. 251, 21. 270, 8. III 77, 17.
- Μακεδόνιος* 1. *ὁ πνευματομάχος* patriarcha Cpolitānus Constantinī I. corpus in aedem Acacii transportat III 58, 1. relegatus 58, 5. contra eum concilium II. habetur 23, 4. 90, 5—91, 1.
- 2. II. Cpolitānus patriarcha ab Anastasio I. pulsus III 136, 5.
- Μακεννίτις* regio, in qua situs est Atlas mons II 551, 16. Mauritanis finitima 552, 1.
- Μακκαβαῖοι* I 367, 2.
- Μακκαβαῖος*, v. *Τούδας* 3.
- Μακριανός* cum Macrino patre contra imp. Gallienum insurgit II 598, 19—599, 22. 600, 3.
- Μακρίνος* 1. Maurus aure perforata II 564, 10. praef. praet. (564, 16) curat Caracallam necandum 563, 16. imperator 564, 10. non omnia recte gerit 564, 16. Iuliam (8) Antiochia pellit 565, 5. ab Artabano IV. pacem redimit 565, 9. bello cum Eutychiano orto necatur 565, 17—566, 19. eius vitae et regni spatium 566, 16. versus eius exitum praedicentes 566, 19. eius f. 566, 5. 14. — II 567, 3. 570, 17.
- 2. contra imp. Gallienum insurgit cum Macriano f. II 598, 19—599, 22. 600, 3.
- 3. v. *Γεγάνιος*.
- τὸ Μακρόν τεῖχος*, v. *Κωνσταντινούπολις, τείχη*.
- Μαλάγινα*, v. *Μελαγγεία*.
- Μαλεσέηλ* Caini f. I 25, 18. 20.
- Μαλέολος*, v. *Ποπλίκιοι*.
- Μαλέσης*, v. *Βασίλειος* 11.
- Μάλιχος* Iudaeus I 407, 19. 21. 408, 3. 4. 11. 13—409, 14.
- Μάλλιοι* 1. *Μάλιος* cos. tertium II 62, 9 (v. ann. cr. ad II 62, 10).
- 2. *Σπούριος Μάλλιος* (v. ann. cr. ad II 73, 2) eques frumentum dividit II 72, 19 ss. necatur 73, 6—22.
- 3. M. Manlius Capitolinus servat Capitolium II 88, 5. necatur 88, 5—89, 9.
- 4. T. Manlius Torquatus trib. mil. II 90, 12. tertium consul Latinos vincit filio necato 94, 10—96, 21.
- 5. L. Manlius [Vulso] cos. Africam aggreditur II 146, 4. prope Heracleam Poenos vincit 146, 9. Messana proficiscitur 146, 18. Romam redit 147, 10. iterum cos. Lilybaeum obsidet 156, 20—158, 9.

- 6. [A.] Manlius Torquatus Faliscos bis vincit II 164, 11.
- 7. [T.] Manlius Torquatus Sardiniam subigit II 208, 11. consulatum recusat 212, 15.
- 8. Cn. Manlius [Vulso] cos. cum Antiocho M. pacem facit II 264, 8. Gallos Graeciae vincit et Ariarathi pacem dat 265, 7—19.
- 9. *Μάλλιος* [C. Manilius] trib. pl. fert rogationem de bello Mithridatico mandando Pompeio II 307, 2—12.
- Μαλλοί* Alexandrum M. paene conficiunt I 346, 21—347, 21. 349, 4.
- Μαλλών* Abimelechi f. I 95, 20.
- Μάλχος* 1. Arabs, apud quem Antiochus VI. educatur I 381, 8.
- 2. Arabum rex Herodem non recipit I 413, 18. 414, 1. recepturus Hyrcanum eiusque familiam 427, 2 s.
- Μαμαία*, v. *Ιουλία Μαμαία* 9.
- ἄγιος Μάμας*, v. *Κωνσταντινούπολις*.
- Μαμερτίνοι* II 127, 7. 131, 19—132, 14. 132, 15—134, 17.
- Μαμίλιος*, v. *Αιμίλιος* 3.
- Μαβαίμ* 1. Israëlitarum rex I 190, 15—191, 1.
- 2. Essenus Herodi regnum praedicat I 435, 9.
- Μαρασσης* 1. Iosephi f. I 48, 2. 50, 21. 66, 6. 73, 12. 74, 1. 86, 4. 88, 19.
- 2. Ioannae f. Sanabaletis gener I 323, 7—22. 329, 7.
- 3. pontifex Iudaeorum post Eleazarum I 360, 14.
- Μαυδάνη* Astyagis f. Cyri mater I 261, 6. 300, 18. 302, 9.
- Μαυδόνιος* Hispanus ab Africano maiore victus II 230, 5.
- Μαυδαβόλος* in proverbio III 549, 19. v. III 774 Proverbia.
- Μαυζικίεργι* urbs III 697, 5. 8.
- Μάυνης* sub Caro ex Perside ad Romanos venit II 612, 8. eius doctrina 612, 11.
- Μαυδάκης*, v. *Γεώργιος* 6.
- Μαυίλιος* 1. M. [M'] Manilius cos. obsides Poenorum accipit II 282, 3. Carthaginem frustra obsidet 282, 5—284, 6. a Poenis multa incommoda accipit 284, 8—285, 8. 286, 5—12. Uticae quiescit 286, 13.
- 2. v. *Μάλλιος* 9.
- Μάυιος* Tuscus portenta interpretatur II 101, 6. sapiens 101, 18.
- Μαυιχαῖοι* a Mane derivandi II 612, 10. in Perside necati III 148, 16. cum Ismaëlitis coniuncti vexant Theodoram 389, 11—390, 7 (v. *Παυλικιάνοι*) et Michaëlem III. 395, 12. Chrysochir eorum princeps sub Basilio I. necatur 419, 17—421, 17. a Tzimisce Philippopolim translati 521, 15—522, 4. 754, 1. eorum legio exauctorata 741, 13. vulgo Pauliciani 389, 11. 753, 17. — III 308, 10.
- Μαυονήλ* 1. martyr sub Apostata III 65, 4.
- 2. protostrator Michaëlis I. Theophili dux et comes expeditionis Arabicae III 368, 1—369, 11. Theophilum servat in expeditione Arabica 371, 3—372, 1. ad Agarenos profugus a Theophilo arcessitur et honoratur 372, 1—374, 4. Theophilo persuadet ut de Amorio fugiat 378, 2. Michaëlis III. tutor 381, 11. valetudine confirmata imagines restituendas urget 382, 3—16. regiam relinquit 390, 12. Michaëlem III. paene captum servat 396, 4. obit 397, 13. — III 385, 6. 386, 9.
- 3. Leonis Phocae (15) nothus f. in Sicilia perit III 500, 19—501, 8.
- 4. *δ Κομνηνός* Isaaci Comneni ex fratre nepos a Turcis captus restituitur III 694, 8—695, 16.
- Μαυωί* Daniae tribus vir I 89, 19—90, 19.
- Μαξέντιος* Maximiani f. Romae a praetorianis imperator salutatur II 619, 14. saevit et in Christianos et in alios 620, 11

- 621, 13. cum eo pugnat Galerius 624, 4. a Constantino I. victus cadit III 2, 8—3, 15. 6, 12. — II 622, 3.
- Μαξιμιανός* 1. Ἐρμούλιος imperator cum Diocletiano II 614, 3. Constantem Chlorum, Theodora filiae suae maritum, facit Caesarem 615, 2. Amandum et Quinquegentaneos reprimat 615, 9. 12. sub eo Asclepiodotus praef. praet. Crassum [Carausium] tollit 615, 10. eius bella 617, 5. triumphum Persicum agit 618, 14. imperio se abdicat 618, 3. privatus in Lucania degit 618, 10. Maxentius eius f. 619, 14. obit 621, 16. 621, 24—622, 14. — I 14, 10. II 622, 22.
- 2. Cyprianus patriarcha III 105, 17.
- 3. v. *Μαξιμίνος* 4.
- Μαξιμίνος* 1. Antiochiae episcopus II 532, 8. 539, 12.
- 2. Θράξ imperator salutatus curat Severum Alexandrum necandum II 574, 1—15. unde Severum Alexandrum oderit 575, 14. persequitur Christianos 575, 8—576, 4. sub eo Ambrosius et Protocetus martyres 575, 19. superbus, pecuniae avidus, iniustus omnibus est odio 576, 5—15. 20. eius expeditio Germanica 576, 15. sub eo Gordianus I. deficit 576, 21—577, 12. Romani deficientes sub eo Maximum et Albinum creant duces vel Caesares 577, 12—20. a Maximo victus necatur 577, 21—578, 9. eius vitae et regni spatium 578, 9. eius caput Romae palo affixum 578, 12. sub eo obit Urbanus 580, 15. — II 581, 19.
- 3. Syriae dux sub Tacito II 608, 15.
- 4. [*Μαξιμιανός*] Γαλλέριος Caesar sub Diocletiano, Valeriae illius filiae maritus repudiata priore uxore II 614, 24. eius duae expeditiones Persiae 616, 4—617, 4. imperator Orientis 619, 10. Christianos persequitur 619, 22. 620, 7. 624, 13—625, 10. adulter, divinationibus deditus 620, 1—10. Constantino Magno insidias parat 623, 9—20. cum Sarmatis pugnat 623, 12. Licinium collegam asciscit 624, 1. pugnat cum Maxentio 624, 4. pugnat cum Licinio 624, 9. obit 624, 11—625, 12. eius f. et filia a Licinio necati III 4, 10. eius imperio potitur Licinius 4, 15—5, 5. *Μαξιμιανός* dicitur III 2, 5. 12, 9. v. ann. cr. ad II 619, 22.
- Μάξιμος* 1. [M. Clodius Pupienus] Maximus cum Albino contra Maximinum Thracem dux vel Caesar creatur II 577, 15—20. Maximinum Thracem vincit et necat 577, 21—578, 9. cum Albino imperator 578, 14. necatur 579, 2. eius vitae et regni spatium 579, 4.
- 2. Alexandriae episcopus II 613, 8.
- 3. Antiochiae episcopus II 628, 5.
- 4. contra Valentinianum II. exsurgens a Theodosio I. necatus III 85, 4—12. 119, 14.
- 5. eius (4) nepos necat Valentinianum II. et vi ducit Eudoxiam III 119, 14. necatur 120, 5.
- 6. orthodoxus cum discipulis a Constante II. punitur III 217, 15—218, 6. — III 220, 4.
- Μαονιαήλ* Gaidadi f. I 24, 16.
- Μάρ* fons I 59, 18. v. *Μεργάν*.
- Μάρα* Noëmidis alterum nomen I 94, 14.
- Μαρδαϊται* a Libano amoti Iustiniani II. temporibus III 228, 13—229, 9.
- Μαρδοχαῖος* 1. unus de ducibus Iudaeorum redeuntium domum I 313, 18.
- 2. patruus Estherae I 320, 21—327, 20.
- Μαρεώνη* mons, ubi Samaria urbs condita I 157, 17.
- Μαρία* 1. virgo Christi mater II 432, 18. prava de ea Nestorii sententia III 103, 3—105, 17. eius vestis Cpolim fertur 127,

5. eius monasterium Chryso-
poli 191, 1. 199, 13. 417, 13. 441,
1. ei Athenis Basilius II. vota
exsolvit 566, 11. — III 266, 15.
423, 14. v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκ-
κλησίαι*.
- 2. *Μαγδαληνή* cuius corpus
Cpolim fertur III 446, 14.
- 3. Stilichonis filia, imp. Ho-
norii uxor III 98, 4. 5.
- 4. Constantini VI. uxor ab
eo repudiatur III 295, 11—
296, 2.
- 5. imp. Theophili filia III
358, 14. uxor Alexii Moselis
367, 4. obit 367, 14.
- 6. Ioannis Bladisthlabi uxor
III 566, 2—9.
- 7. Ioannis eunuchi soror, Mi-
chaëlis V. mater III 594, 17.
- 8. Alana, Michaëlis VII. uxor,
Constantini mater III 714, 3.
719, 16. Nicephori III. uxor
722, 9. 13. ei prior maritus
ignoscit 723, 3. cum filio in mo-
nasterio 733, 6—21. — III 738,
12.
- 9. Comnena Alexii I. filia,
Nicephori Phorbeni uxor III
739, 6—13. 749, 1.
- Μαριάμ* 1. Archelai uxor I 473,
11.
- 2. Herodis Agrippae filia I
504, 21. 516, 12.
- 3. v. *Μαριάμμη*.
- Μαριάμμη* 1. s. *Μαριάμ* Moysis
soror I 53, 6. 61, 11. 64, 2. 70,
12.
- 2. s. *Μαριάμ* Alexandri filia,
Herodis uxor I 409, 19. 417,
23. 421, 3. 423, 22. 424, 16 s.
427, 20. 428, 20. 429, 19 s. 431,
4 s. 437, 14 ss. 453, 16. 488, 1.
- Μαριανός* Anastasii I. praef. III
137, 14.
- Μαρίνος* 1. contra Philippum
Arabem in Moesia imperator
II 584, 2—8.
- 2. Theodoraе, uxoris Theo-
phili, pater III 358, 7.
- Μάριος* [C.] II 315, 21.
- Μάρις* episcopus Chalcedonius
invehitur in Apostatam III
62, 13—63, 4.
- Μαρκελίνος* [*Μαρκελίνος*] Ro-
mae episcopus II 612, 23. 625,
12.
- Μάρκελλος* 1. Iudaeae procu-
rator I 483, 3.
- 2. v. *Ἐπριος* et *Κλαύδιοι* 9.
14. 15.
- Μαρκιανός* 1. a Pulcheria fit
imperator III 113, 1. ei militi
bis regnum erat praenuntia-
tum 113, 10—114, 19. coram eo
quartum concilium Chalcedo-
nium 115, 5—117, 9. obit 121, 6.
eius regni spatium ibid. eius
natura 121, 9.
- 2. Anthemii f., maritus Leon-
tiae III 123, 17.
- Μάρκιοι* 1. maritus Pompiliae,
pater Anci Marci II 22, 16.
- 2. Cn. Marcius Coriolanus II
58, 10. expulsus Volscis motis
Romam aggreditur 58, 19—
59, 17 s. ad reditum motus 60,
1—61, 10. obit 61, 10.
- 3. [Q.] Marcius Philippus cos.
cum Perseo bellat II 270, 4.
- 4. L. Marcius [Censorinus]
cos. obsides Poenorum acci-
pit II 282, 3. Carthaginem fru-
stra obsidet 282, 5—284, 8. Ae-
gimurum subigit 284, 8.
- 5. v. *Μάρκος* 2.
- Μαρκίων* haeticus II 526, 2.
contra eum Iustinus librum
scribit 526, 10. contra eum
Theophilus scribit 532, 8.
- Μαρκομάγγοι* populus ad
Istrum; cum eo bellat M. Au-
relius II 527, 20. 528, 11.
- Μάρκος* 1. [L. Statius Murcus]
Syriae praetor I 407, 9—408,
10.
- 2. [*Μάρκιος*] vates de Cannis
praedicat II 196, 14.
- 3. evangelium conscribit II
474, 20. Alexandriae episco-
pus primus 482, 2. 503, 16.
- 4. Hierosolymorum (v. *Αίλλα
Καπιτωλίνα*) pontifex II 522, 17.
538, 19.
- 5. Alexandriae pontifex II
526, 5. 7.
- 6. *Αυρήλιος* M. Aurelius An-
toninus, f. adoptivus Autonini
Pii (v. *Ἀννιοί* 2) imperator
una cum L. Commodo Vero

- II 526, 19. eius natura 527, 2. 528, 2—10. 530, 10. 531, 16—20. Stoicus ibid. Commodum Verum generum contra Parthos mittit 527, 8—18. bellat cum Iazygibus, Marcomannis, aliis populis prope Istrum 527, 20. 528, 11. Galli sub eo usque Italiam veniunt 527, 22. cum Quadis bellat 528, 12—529, 19. legionis Christianorum fulminatricis miraculo motus Christianos honorat 528, 19—529, 19. [Avidius] Cassius sub eo deficit et necatur 529, 20—530, 10. clemens erga Cassianos 530, 10. lex sub eo lata, ne quis ei provinciae praesesset, in qua natus esset 530, 16. quae decreverit Athenis et Romae 530, 19—531, 2. Smyrnam instaurat 531, 2. eius bellum Scythicum 531, 3. Commodus f. Crispinam dat uxorem 531, 3. obit 531, 8—16. vitae eius et regni spatium 531, 13. sub eo Polycarpus et Iustinus et quales episcopi Romae, Alexandriae, Antiochiae 531, 21—532, 11. Lucilla eius filia 533, 7.
- 7. a senatu contra Philippum Arabem declaratur Caesar II 582, 16.
- 8. monachus Leoni VI. praedicat X annorum regnum ab hoc tempore III 447, 17.
- Μαροδάχ*, v. *Εὐλάδ*.
- Μαροδάς* Agrippae libertus I 488, 18. 494, 1.
- Μαρίνα* imp. Heraclii altera uxor III 205, 5. Heraclonam et Davidem parit 207, 2. 16. Heraclium Constantinum III. necat 216, 6. cum Heraclona imperat 217, 1—7.
- Μαρινάκιος* socer Leonis, Basilii I. f. III 437, 3.
- Μαρίνος* 1. ab Iustino II. contra Persas missus III 177, 10—17. magistratus ei abrogatur 178, 1.
- 2. papa Romanus concilio contra Monothelitas Romam convocato a Constante II. expulsus III 217, 15—218, 6.
- Μάρτιος* mensis II 445, 4.
- Μαρούριος* Antiochiae episcopus II 628, 7.
- Μαρτυρόπολις* s. *Μαρτυρούπολις* Armeniae urbs III 184, 13. nominatur *Μιεφερκείμ* 540, 7.
- Μαρώνεια* urbs Philippo erepta II 267, 8.
- Μασάδα* s. *Μάσαδα* Iudaeae castellum I 412, 14. 18. 414, 17. 415, 7. 427, 20. 558, 2—560, 5.
- Μάσαλμας* Arabum dux Cpolim frustra aggreditur III 252, 9.
- Μασινίσσας* Romanorum fit amicus II 230, 9. 231, 20. Carthaginiensium amicitiam simulat 234, 11. Poenos prodit 235, 6. eius mater capta et redempta 235, 16. ei Syphax insidiatur 236, 11. una cum C. Laelio Syphacem cum uxore et filio capit 237, 6—240, 2. eius mater vaticinatur 237, 22. Sophonidi in matrimonium ductae persuadet ut se necet 238, 8—239, 19. eius regnum Hannibal populatur 241, 4. ab Hannibale vulneratur 244, 2. controversiae eius cum Poenis 257, 15. 281, 7. Romanos non iuvat Carthaginem obsidentes 283, 20. obit 285, 9—15. eius filii et successores 285, 12—286, 4. — II 242, 16. 243, 21. 245, 2. 285, 6.
- Μασσαγέται* II 519, 1. III 36, 19.
- Μασσαλία* Phocaeensium colonia III 262, 10.
- Μαστινάβας* Masinissae f. a Scipione iudex regni dicitur II 285, 15. 20.
- Μαθίας* 1. Theophili f. pontifex I 457, 17. 461, 22. 462, 20. 463, 1. 466, 5.
- 2. Ananiae f. pontifex I 501, 19 s. 503, 9.
- 3. Theophili f. pontifex I 522, 15.
- 4. Hierosolymorum pontifex II 522, 4.
- Ματθαίας* Ioannis f. pater Ioannis, Simonis, Iudae, Eleazari, Ionathae I 367, 15. 19. 21. 368, 4. 7. 16.

Ματταῖ gens tribus Beniamiticae I 102, 9.

Μαυίας Saracenus Constantem II. vincit III 218, 9—219, 7. Alimus eius adversarius 219, 13. pacem facit cum Constantino IV. 224, 11—225, 8. obit 229, 1.

Μαυρίκιος Persis victis fit Tiberii II. gener Constantina desponsa et Caesar III 181, 14—182, 10. a socero rex salutatur 182, 10. annos XLIII natus regnum suscipit 183, 2. dicitur et Tiberius 183, 3. cum Chagano bello gesto pacem facit 183, 4—184, 4. Sclavos per Comentiolum fugat 183, 16—184, 7. eius bella cum Persis 184, 8—189, 10. Theodosius eius f. 184, 15. Chosrois II. socius Baramum per Narsetem vincit 187, 7—188, 7. Theodosium facit regem 189, 11. templum XL martyrum absoluit 189, 13. legiones ex Oriente in Thraciam revocat 189, 15. portenta sub eo 190, 2. Chaganum dolo cogit domum redire 190, 5—191, 1. Petrus eius frater 191, 10. coronam pretiosissimam deo consecrat 191, 12. 284, 12. 285, 13. eius pugnae cum Chagano 191, 16—192, 15. captos Romanos ab eodem non redimit 192, 15—193, 4. Comentiolum accusantes reicit 193, 5—11. contra eum lapides iacti 193, 11. Theodosio Germani filiam despondet 193, 14. eius mortem monachus praedicit 193, 16. eius somnium de Phoca 194, 5—195, 10. sub eo cometa 195, 10. contra eum Phocas salutatur rex 195, 11—19. Theodosio ad Chosroën misso fugit 195, 19—196, 7. a Phoca ipse et tota eius familia necantur 197, 1—16. eius vitae et regni spatium 198, 13. — III 204, 9.

Μαυριτανία regio Macennitidi finitima II 552, 1. *Μαῦροι* II 564, 10. III 26, 16. *Μαυρούσιοι* a Medis propagati dicuntur

II 597, 6. — II 577, 21. 609, 10. 12. III 162, 15.

Μαῦρος 1. Taurus mons III 508, 13.

— 2. v. *Νικηφόρος* 12.

Μαχαιρᾶς a P. Ventidio Herodi auxilio missus I 416, 2. 5.

Μαχαιροῦς castellum I 403, 10. 485, 7. 486, 9. 554, 6—557, 4.

Μεγάβυζος unus de VII Persis qui Smerden occidunt I 308, 3. 309, 5. proponit aristocratiam 310, 6.

Μεγακλῆς cui in pugna Pyrrhus vestem suam induit II 112, 20. necatur 113, 3.

Μεγάλη, v. *Καρχηδών* 1.

Μεγάρε Dinachi f. Israëlitarum iudex I 85, 7.

Μεγασθένης scriptor I 218, 10.

Μεδιόλανον s. *Μεδιόλανα* τὰ, urbs II 174, 9. 542, 18. 596, 19. 601, 3. 6. 20. 618, 10. III 39, 7. 74, 11. 86, 7. 88, 1. 93, 15. 169, 5. 14.

Μεθόδιος I. sanctus a Michaele II. in exsilium missus III 338, 12. 339, 2. a Theophilo vexatus et relegatus 374, 10—375, 1. epistola Theophanis et Theodori ad eum eiusque ad illos 375, 1—12. revocatus semper degit apud Theophilum 375, 13. Cpolitanus patriarcha 383, 5. 384, 14—387, 2. 402, 14.

Μεθσάμ postea Scythopolis I 121, 10.

Μεθώνη urbs II 395, 5. III 430, 6.

ἡ *Μελζων νῆσος* una de Balearibus II 230, 20.

Μελαγγεῖα s. *Μαλάγινα* III 398, 10.

Μελέτιος Antiochiaepiscopus II 627, 20.

Μελισσηνός, v. *Θεόδοτος* 4, *Λέων* 18, *Νικηφόρος* 15.

Μελιτηνή III 269, 9. 423, 12. 448, 18. 452, 11. 683, 9. 690, 8.

Μελχισεδέκ Solymae rex I 34, 19 ss.

Μελχισουί Saulis f. I 106, 17.

Μελχόλ Saulis filia, Davidis uxor I 106, 17. 111, 10—19. 112, 17 s. 124, 1. 126, 14.

Μέρων Ephesius episcopus III 104, 10.

Μεμφιβοσθέ Ionathae f. I 127, 6. 133, 8. 136, 5. 138, 1.
Μέμφις urbs I 361, 9.
Μένανδρος scriptor I 148, 14.
Μενέλαος, v. *Όνίας* 3.
Μενήνιος *Άγρίππας* cos. Sabinos vincit II 49, 22. plebem sedat fabula de ventre narrata 53, 16.
Μερδασάν Chosrois II. f. a Siroē necatus III 211, 1—11.
Μερρόβ Saulis filia I 106, 17.
Μερρόη urbs, olim Saba I 55, 4.
Μερρράν fons I 59, 18. v. *Μάρ*.
Μεσημβρία Thraciae urbs III 227, 9. 248, 10. 279, 14. 315, 2—14. 316, 11. 464, 7.
Μεσοποταμία subacta a Pompeio II 312, 16. — I 38, 14. 128, 6. 383, 13. II 513, 10. 550, 11. 572, 20. 583, 3. III 48, 5. 522, 14. 539, 11. 551, 20. 579, 14. 683, 9.
Μεσραῖοι = Aegyptii I 32, 6.
Μεσρέμ Chami f. Aegyptiorum princeps I 32, 6. eius filii 32, 10. 13.
Μεσρήν = *Αἴγυπτος* I 32, 6.
Βαλλερία Μεσσαλίνα [*Μεσσαλίνα*] Claudii I. uxor crudelis II 462, 17. 463, 6. 13. 464, 9. 17. 465, 5. 466, 17. 467, 5. adulterat 465, 20. 467, 11. Vinicium necat 466, 7. Faustus Cornelius Sulla eius frater 467, 2. Polybium necat 467, 15. C. Silio marito facto necatur 467, 18—468, 7. I 517, 9. Britannicus eius f. II 463, 6. 468, 8. I 517, 9. Octavius eius f. I 517, 9. — II 473, 15.
Μεσσήνη s. *Μεσώνη* Siciliae urbs II 127, 7. 131, 19—132, 14. 132, 18—134, 17. 136, 1. 139, 5. 379, 16. 380, 8. 9. 382, 2. 14. 15. 384, 7. III 593, 15. *Μεσσήνιος* I 351, 18.
Μέστος flumen II 289, 1.
Μεσσηνοί Mosochi posteri, nunc Cappadoces habiti I 31, 5.
τὰ Μεσχηκὰ [*Μοσχηκὰ*] *δρη* II 309, 7.
Μεταπόντιον urbs II 220, 3.
Μέτελλος, v. *Καικίλιοι* 2. 3. 5. 6.
Μέτιος Metius [Pomposianus]

a Domitiano necatus II 501, 10.
Μέτιος Albanorum dux a Tullo Hostilio necatus II 24, 10.
Μηδία post Alexandrum M. manet Persis I 225, 10. subacta ab Antiocho M. II 256, 3. a Pompeio subacta 312, 16. perit Romanis 391, 17. nunc Baasparcan III 636, 13. — I 253, 22. 260, 1 ss. II 519, 3. III 637, 1. 12. *Μηδος* I 31, 3. 200, 5. 203, 10. 260, 16. 279, 13. II 260, 8. 309, 12. 384, 17. 386, 13. 17. 387, 1. 9. 391, 6—18. 572, 18. 597, 6. III 159, 8. *Μηδικός* I 285, 1. 298, 17. 20. 342, 19. III 170, 8. Praeterea v. *Άρφαξάδ*, *Άσινάγης*, *Κναξάρης*, *Κῦρος*, *Παρμενίων*, *Περσός*, *Σμέρδης*, *Ταραξάρης*.
Μήθυμνα Lesbi urbs III 495, 2.
Μηνᾶς 1. S. Pompeii libertus II 373, 14. ad Octavianum deficit 376, 3. ad S. Pompeium deficit 379, 2. 8. ad Octavianum deficit 379, 10 s.
— 2. Cpolitanus patriarcha III 167, 7—17.
Μητροφάνης episcopus Cpolitanus, Domitii, imp. Probi fratris, f. III 19, 7. Probus eius frater 19, 11. obit 23, 15. 56, 15.
Μισφερχεῖμ s. *Μαρτυρόπολις* III 540, 7.
Μιζίζιος Armenius in Sicilia rex salutatus a Constantino IV. tollitur III 221, 15—222, 6.
Μιθριδάτης 1. Cyri quaestor I 304, 2.
— 2. Parthorum rex I 446, 3.
— 3. Ponti rex a Pompeio vincitur II 307, 3—308, 11. necatur a Pharnace f. 311, 8. I 401, 6. eius corpus Amisum fertur II 311, 9. eius cognati capti 313, 7. — II 329, 9. III 35, 5. *Μιθριδατικός* II 305, 2.
Μικίπας Masinissae f. natu maximus a patre moribundo anulū accipit II 285, 12. a Scipione vectigalia regni ei mandantur 285, 20.
ἡ Μικροτέρα νῆσος una de Balearibus II 230, 20.

Μίλητος Asiae urbs II 37, 3. 457, 9.

Μιλτιάδης Romae episcopus II 625, 12, 15.

Μίλων Pyrrhi dux Tarentum missus II 108, 9. 116, 4. 122, 3. 123, 10. 124, 22. 125, 21. 126, 15 — 22.

Μιλωνία, v. *Καισωνία*.

Μίμας 1. Macedo III 78, 6. 79, 7. — 2. mons III 78, 10. 405, 4.

Μινούκιοι 1. M. Minucius Augurinus patricius II 73, 6. cos. ab Aequis victus 64, 16. Aequos vincit 64, 17. 65, 4. 15. accusat Sp. Maelium 73, 6.

— 2. M. Minucius Rufus cos. Istros vincit II 174, 13. mag. equitum 190, 13. cum Hannibale congregitur 192, 16 s. dictator alter fit 193, 7 s. ab Hannibale paene deletur 194, 1. dictatura se abdicat 194, 6. — 3. [Q.] Minucius Rufus cos. Gallis oppositus II 250, 14.

Μισαήλ s. *Μισάκ* Iudaeus I 209, 4 — 21.

Μισοπύγων Apostatae liber III 64, 11.

Μιτυλήνη Lesbi urbs II 324, 2. = Lesbos III 403, 11. 481, 14 (v. III 482, 3). 619, 13. 624, 14.

Μιχαλάς propheta I 165, 13 — 167, 15.

Μιχαήλ 1. archangelus III 140, 5. *ἀρχιστράτηγος* 616, 3. v. *Κωνσταντινούπολις*, *ἐκκλησίαι*.

— 2. I. *ὁ Παγγαβί* Procopiae maritus a Stauracio affini insidiis petitur III 311, 15. imperator fit 312, 2 — 13. eius natura 312, 13. 316, 5. Studiensis monasterii praefectos in concordiam cum Nicephoro redigit 313, 11. Theophylactum f. diademate ornat 314, 1. expeditione Bulgarica suscepta legiones seditiosas placat 314, 3. infensus iconoclastis 314, 7. sub eo Agareni victi 314, 13. pace Bulgarica repudiata victus est 314, 16 — 316, 4. 11 — 318, 7. cometes sub eo 316, 9. Leoni Armenio regi salutatio regia insignia mittit et in Protam

insulam relegatur 317, 12 — 319, 6. eius regni spatium 319, 9. eius familia 319, 6. 402, 14. — III 326, 1. 368, 3.

— 3. II. *ὁ τραυλός* Leonem V. cogit imperatoris titulum admittere III 318, 15. auguria facta eum imperium adepturum 319, 10 — 321, 1. 338, 1. patricius et scholae excubitorum comes 321, 4. Leonem imperio privat et necat 329, 7 — 335, 13. rex Amorio ortus (329, 7. 337, 7.) Leonis familiam relegat 335, 13 — 337, 6. haereticus Iudaeum domi alit 337, 7 — 16. eius uxor 338, 5. 349, 1. Iudaeis addictus saevit in orthodoxos 338, 7 — 339, 12. Theophilus eius f. 339, 3. Thomae seditionem reprimat 339, 14 — 347, 13. Agareni sub eo Cretam capiunt et Cyrillus necatur 347, 14 — 348, 18. Euphrosyne altera eius uxor 349, 1 — 350, 2. sub eo patriarchae 350, 3. eius expeditiones Creticae 350, 7 — 351, 6. sub eo Sicilia in potestatem Agarenorum venit 351, 7 — 16. Dalmatia sub eo deficit 352, 6. obit 352, 3. eius regni spatium ibid. oraculum de eo 352, 7. — III 353, 9.

— 4. III. imp. Theophili f. III 367, 14. baptizatus 374, 2. imperator sub tutoribus Manuele Theoctisto Barda, matre res administrante 381, 12. 14 (v. *Θεοδώρα* 4). 390, 8. 12. a Barda adiutus matre amota imperat 390, 8 — 393, 5. prodigus 393, 6 — 394, 2. omnia penes Bardam matre et sororibus eius inclusis 394, 3 — 15. ab Agarenis fugatur 394, 16 — 395, 19. ab Agarenis victus et paene captus 396, 1 — 6. per Petronam Amerem Agarenum vincit 396, 7 — 397, 14. Manuele et Petrona mortuis totus a Barda gubernatur theatris et equitationibus deditus 397, 15 — 399, 4. 404, 15. 405, 14. sub eo Russi impetum facere cogitant 404, 6. sub eo Cretenses Agareni

- oram maritimam praedantur 404, 11. sub eo terrae motus 404, 13. ignes instituti, ne Agareni provincias de improvise aggredierentur, ab eo sublatis 405, 1—406, 3. odium omnium sibi conciliat 406, 4—407, 12. Basilium facit protostratorem 411, 4—412, 7. eundem facit cubicularium 412, 8—16. Bardae auctoritatem minuit 413, 7. proficiscitur contra Agarenos Cretenses 413, 1. 13—414, 15. Basilium Eudocia desponsa facit regem 414, 16—415, 5. necatur 415, 6—417, 9. 432, 1. humatur 417, 11—15. 441, 1. eius regni spatium 417, 15. 440, 6. sub eo Italia et maxima Siciliae pars et aliae gentes fiunt Carthaginiensium 424, 16.
- 5. Constantini Ducae patruelis III 459, 15.
- 6. Christophori f. a Constantino VII. tonsus III 482, 16.
- 7. *δ Βούγινης* Antiochiam capit III 508, 13—510, 14. cum aliis Nicephorum necat 517, 14—519, 4. Scleri socius a Leone victus 542, 14.
- 8. IV. Paphlago a Zoë amatur III 582, 6—584, 10. epilepticus 583, 17. 587, 15. a Zoë imperator fit eiusque maritus 585, 11—586, 11. Zoën habet suspectam 586, 14—587, 6. res tradit Ioanni 588, 1. Constantinum Dalassenum in urbe degere iubet 588, 3—12. sub eo Agareni Myra capiunt et Patzinaci fines vastant 589, 11. Agareni Africae et Siciliae sub eo victi 589, 16. sub eo Pancratius, Patzinaci, Arabes vastant fines 590, 1—12. Constantinum creat domesticum orientalium legionum 590, 8. cum Ameris vidua indutias facit 590, 13. sub eo Sicilia capta 590, 16—591, 11. sub eo Sicilia praeter Messanam amissa 593, 15. Ioannis fratres odit 595, 15. eius morbo invalescente Michael Calaphates fit Caesar 596, 1—598, 8. Bulgariam recuperat 600, 9—603, 16. monachus obit 603, 17—605, 2. eius regni spatium 605, 2. — III 615, 15. 624, 3.
- 9. V. *δ Καλαφάτης* Mariae f. III 594, 17. a Zoë adoptatus fit Caesar 597, 6—598, 8. 605, 6—12. per Ioannem fit rex 605, 5—606, 9. eius pater 606, 5. eius natura et mores 606, 9—17. Ioannem expellit 606, 17—608, 15. saevit in cognatos 608, 15. relegat Zoën 609, 3—14. eandem reducit 610, 1—611, 5. Theodora regina salutata cum Constantino caecatur 611, 5—612, 17. relegatur 613, 10. eius regni spatium ibid. — III 624, 3.
- 10. VI. *δ Στεφανουράς* senex a Theodora creatur rex III 652, 17—653, 10. senatores et multitudinem benigne tractat, militum duces ut Isaacium Comnenum, Cecaumenum Caccalonem asperit 653, 13—655, 7. Michaellem consobrinum Antiochiae ducem facit 654, 10. Theodosium seditiosum relegat 655, 9—656, 10. orientalia duces sine honore dimittit 656, 11—657, 4. contra eum Isaacius Comnenus rex salutatur 657, 4—15. sub eo Bryennius caecatur 657, 16—658, 16. victus agit cum Isaacio Comneno 659, 19—662, 15. regno excidit 662, 16—665, 17. eius regni spatium 665, 18. obit ibid.
- 11. *δ Ούρανός* a Michaelle VI. dictus Antiochiae dux III 654, 10.
- 12. I. *δ Κηρουλάριος* Cyprianus patriarcha III 624, 9. 665, 4. 666, 7—14. 668, 13—670, 4.
- 13. *δ Ψελλός* philosophorum princeps, *ἐπὶ ἐργιστός*, legatus ad Isaacium Comnenum III 661, 2. Ioannis Ducae amicus, Romani IV. hostis 704, 2. 11. Michaelis VII. magister 708, 9. 714, 11. v. ind. auct.
- 14. VII. Constantini X. f. III

- 681, 3. rex 704, 2. pro eo Ioannes Caesar regit omnia 707, 1. rebus gerendis praeficit Ioannem Sidensem, tum Nicephoritzen 707, 8—708, 9. Pselli discipulus 708, 9. sub eo bellum cum Turcis et Ruselio 709, 10—712, 12. eius foedus Turcicum contra Ruselium 710, 18. dicitur Παπαρινάκιος 712, 13. sub eo Crovati repulsi 713, 1—7. sub eo Nestoris seditio 713, 8—714, 2. eius familia 714, 3. sub eo nascitur infans monstrosus 714, 7. sub eo annonae penuria et multorum interitus 714, 9—715, 4. sub eo Nicephori Botaniatae et Bryennii seditio 715, 5—717, 7. sub eo succedit Xiphilino Cosmas 717, 14. Cutlumo cum Botaniata coniuncto ei regnum eripitur et fit monachus 718, 1—720, 5. eius regni spatium 719, 16. Ephesi metropolita 722, 16. monachus monasterii Manuelis 722, 16. Mariae ignoscit moriens 723, 3.
- 15. δ Ταγωνίτης Alexii Comneni affinis panhypersebastus III 732, 4.
- 16. δ Άνεμῆς insidiator ab Alexio I. Comneno caecatus III 745, 8—20.
- Μυσάας* 1. Iesu pontificis pater I 522, 1.
- 2. scriptor I 28, 9 (v. ann. cr.).
- Μνηστήρ* saltator, Messalinae amator II 465, 20. necatus 468, 3.
- Μοάμεδ* Armeniam Agarenis Tiberii III. temporibus subigit III 236, 1.
- Μογγός*, v. *Πίτρος* 6.
- τὸ τῶν *Μογλέων* θέμα III 740, 19.
- Μόμμιος* [C.] Mummius Corinthum evertit II 295, 13—297, 8.
- Μομφουεσία* s. *Μόφον ἑστία* III 168, 5. 502, 3—503, 5. 693, 15. 694, 2.
- Μονόβαζος* 1. Bazaeus I 505, 12—507, 10.
- 2. Monobazi f. I 511, 1. 512, 11.
- Μονοθεληταί* haeretici III 212, 17. 215, 17. 217, 14. 218, 3. 220, 4. 225, 18. 243, 2.
- Μόντιος* quaestor necatur a militibus Galli Caesaris III 46, 11.
- Μορτάγων* Bulgarorum princeps cum Leone V. indutias facit III 344, 15. Thomam vincit 344, 15—345, 10.
- Μοσόχ* Iapheti f. I 31, 5.
- Μοσυνούπολις* urbs III 559, 11. 564, 12.
- Μοσχικός*, v. *Μεσχικός*.
- Μουκία* Pompeii uxor ab eo repudiata II 311, 12. S. Pompeii mater 369, 8.
- Μουκιάδος*, v. *Λικίννιοι* 11.
- Μούκιος Κόρδος Σκαυδίας* Porsenam necare studet II 46, 5. unde Scaevola dictus ibid. dextram incit igni 46, 12. Porsenam ad pacem facit propensum 46, 16.
- Μουνάτιοι* 1. T. Munatius Plancus a L. Pontio Aquila victus II 345, 8.
- 2. L. [Munatius] Plancus cos. II 354, 19.
- Μουσώνιος* philosophus Roma non pellitur II 494, 18.
- Μουτίνας* Poenus ad Romanos deficit II 219, 7—13.
- Μουτίνη* urbs II 344, 4. 7.
- Μουτίστατον* Siciliae urbs capitur a Romanis II 143, 15—144, 3.
- Μουχούμετ* Imbraëlis f. Saracenus Turcos contra Indos et Babylonios arcessit III 634, 5—635, 2. ab iisdem victus necatur 635, 2—636, 2. v. *Μωάμεθ*.
- Μόφον ἑστία*, v. *Μομφουεσία*.
- Μόφον κρήνη* sub Tauri radicibus III 55, 16.
- Μυῖα* dea Accaronensis I 168, 18.
- Μύλαι* urbs II 379, 17. 380, 17.
- Μύρα*, τὰ urbs, III 589, 11. *Μυρεῖς* II 358 21.
- Μυσία* 1. ἡ ἐν τῇ Εὐρώπῃ II 389, 11. eius fines 408, 4—12. — II 584, 8. 590, 16. 597, 6. 613, 14. *Μυσός* II 408, 4—12. 584, 2. III 137, 14. 144, 4. *λεῖα Μυσῶν* III 589, 11. 600, 8. v. p. 774 Proverbia. *Μυσίς* III 80, 7.

— 2. ἡ πρὸς τῷ Ὀλύμπῳ II 265, 9. 517, 9.

Μωαβίτης I 70, 17—71, 2. 71, 10. 84, 10—85, 6. 94, 10. 106, 14. 168, 2. 16. 171, 6—172, 13. 207, 20. 319, 12. *Μωδβ* I 114, 20. 172, 10. *Μωαβίτης* I 94, 3. 6. 114, 20. 172, 8.

Μωάμεθ s. *Μουχούμετ* propheta Ismaëlitarum princeps fit III 214, 1—215, 9. ab Heraclio terram petitam accipit 214, 1. 215, 10. provincias Romanas vastat 215, 11. — III 219, 13. 718, 5.

Μώκιλος mons III 405, 4.

κινιστερνα Μωκισία, v. *Κωνσταντινούπολις*.

Μωσηλέ, v. *Ἀλέξιος* 1. 2.

Μωσῆς 1. Amarami f. I 53, 18. 52, 15. 53, 6. eius nomen 53, 16. a Thermuthi adoptatus 53, 14—54, 4 s. vincit Aethiopes 54, 17—55, 11. Tharbim ducit 55, 7. ab Aegyptiis insidiis petitus fugit 55, 11—18. Sepphoram ducit 55, 19. dei iussu Iudaeos educit ex Aegypto 56, 1—58, 17. eo duce Iudaei pugna contra Amalechitas facta ad Sina veniunt, ubi leges constituit 58, 18—61, 16 ss. tabernaculum erigit 64, 5 s. 65, 2 s. 147, 7. populum numerat 66, 2. populi seditiones reprimat 66, 10—69, 8. eo duce Iudaei ultro progrediuntur 70, 8—74, 6. obit 74, 7—75, 15. — I 69, 9—70, 7. 80, 17. 81, 12. 14. 103, 19. 199, 4. 238, 1. 316, 17. 482, 16. 508, 14. 514, 6. *Μωσαικός* III 337, 10.

— 2. s. *Μωσῆς* Bulgarus III 495, 11. 547, 5. 9.

N

Nάας Ammanitarum rex I 102, 20. 103, 11.

Ναβδ quo David fugit I 114, 3.

Νάβαλ δ Καρμήλιος I 117, 8—118, 8.

• *Ναβάρ* 1. Ieroboami pater I 150, 10.

— 2. Ieroboami f. patris successor I 156, 17—21.

Ναβαταῖοι s. *Ναβατηνοί*, v. *Ἀραβες*.

Ναβαύ mons I 74, 20. v. *Φαογά*.

Νάβις Lacedaemoniorum tyrannus fit Flamini [Flaminini] socius II 249, 21. ab eodem victus 254, 14—255, 15. novis rebus studet 255, 20. Antiochum arcessit 256, 11. necatur 258, 18.

Ναβιῶθ I 113, 4.

Ναβουζαρεδάν mag. coquorum Nabuchodonosoris I 205, 4. 14 s. 206, 2.

Ναβονθαί Iezabelis dolo necatur I 162, 17 ss. 181, 19.

Ναβουχοδονόσορ Nechaum vincit et Iudaeam subigit I 201, 3—203, 20. Hierosolymitanum regnum evertit 203, 21—205, 3. 208, 10. 9, 20. Iudaeos in patriam suam deducit 205, 16. 207, 20. 218, 20. 304, 2. 9, 20. in Iudaea relictis ei tributum pendunt 206, 2. 6. eius bella cetera 207, 21. 247, 4 ss. 248, 1 ss. 260, 12. eius somnia a Daniele amico (215, 17) explicata 209, 23—215, 20. 216, 16. 227, 19. 10, 10. tres Iudaeos in caminum conicit 215, 21 ss. furore captus 218, 5. regnum recipit ibid. obit 218, 9. — I 205, 4. 219, 12.

Ναδάβ Aaronis f. I 65, 18.

Νάσιρος flumen Italiae II 189, 21.

Ναζιανζός urbs III 91, 4.

Ναζιραῖος I 90, 3.

Ναζωραῖος ab Apostata moriente dicitur Christus III 68, 1. item ab Iudaeis duobus 259, 7.

Νάθαν propheta Davidem vetat templum exstruere I 126, 18. eius parabola de Bersaba et Davide 129, 6—20. Adoniae inimicus 141, 4 s.

Ναῖθ qua in terra Cain habitat cum suis I 24, 12.

Ναῖν urbs I 78, 8.

Ναούμ propheta de Assyriis vaticinatur I 191, 10.

• *ἡ Ναβωνησιών θάλασσα* antea Bebrycium mare dicta II 177, 3.

Νάρκισσος 1. Claudii I. liber-
tus crudelis II 464, 9. 14. 467,
8. 468, 3. 470, 13. 473, 7—17.
— 2. Commodum necat II 538, 8.
— 3. tricesimus episcopus Hie-
rosolymitanus II 539, 3. 559,
3. iterum episcopus Hieroso-
lymitanus cum Alexandro 559,
7—14.
Ναρνιά Italiae urbs II 189, 18.
Ναρσής 1. septimus Sassanida
a Galerio victus II 616, 4 —
617, 4. 618, 14. eius f. III 29,
4. 5. obit 29, 7. — III 29, 14.
— 2. eunuchus ex Italia bellans
ab Iustiniano I. revocatur III
169, 5—18. Mauricii legatus
Persas vincentis 181, 14. Ba-
ramum vincit 187, 12. deficit
et crematur a Phoca 199, 1—8.
eius aedes et hospitium 199, 8.
Νασαμῶνες Africae populus
sub Domitiano deletus II 500,
13.
Νάσαρ Basilii I. dux classiaris
Agarenos Africanos fugat III
430, 17—431, 15.
Νασικᾶς, v. *Κορνήλιος* 19. 21.
Νανάτος Romanae ecclesiae
presbyter haereticus a concilio
Romano ecclesia pulsus II 587,
11—23.
Νανῆ Iesus (1) pater I 61, 3. 73, 9.
Ναύπακτος Aetolorum urbs a
Glabrione obsessa II 261, 13.
Ναχορδάν Assyriorum rex I 196,
21. 254, 10 s.
Ναχώρ 1. Seruchi f. I 33, 16.
— 2. Abrahami frater I 37, 2.
Νέα πόλις 1. s. *Νεάπολις* Italiae
urbs II 114, 20. 202, 8—203, 8.
496, 20. III 168, 15.
— 2. Poenorum urbs a [L. Cal-
purnio] Pisone eversa II 289, 7.
— 3. *Νεάπολις* [Macedoniae] III
673, 4.
Νέαρχος Alexandri M. dux I
351, 3.
Νεβρώδ Chami nepos turris Ba-
byloniae auctor I 30, 2 ss.
Νεγρὰ ἡ πόλις III 148, 15.
Νεδεβαῖος Ananiae pater I
513, 2.
Νεεμίαν Elisaei auxilio lepra
liberatus I 174, 9—175, 17.

Νεεμίας Artaxerxis pincerna
I 240, 18. 242, 4. Xerxis pin-
cerna 318, 15. 319, 1—320, 7.
Νεῖλος paradisi Geon I 22, 6.
unde oriatur et cur aestivo
tempore ascendat II 551, 14—
552, 6.
Νεκτάριος Cpolitanus patriar-
cha III 91, 6. 95, 1.
Νέμιττοι gens Gallica III 696,
13. 727, 12—728, 7.
Νεοκαισάρεια III 689, 15.
Νερούας 1. paene necatus a Do-
mitiano II 505, 4—13. impera-
tor 505, 1. 13. eius acta et di-
cta 505, 14. 506, 1—9. 18—507,
6. adoptat Traianum et dicit
Caesarem 507, 6. obit 507, 13.
eius regni spatium ibid. epi-
scopi Antiochia, Alexandriae,
Hierosolymorum sub eo 506,
10.
— 2. v. *Τραιανός*.
Νέρων 1. Drusi II. gener II
440, 12.
— 2. Germanici f. natu maxi-
mus II 439, 4. senatui com-
mendatur 440, 8. obit 440, 15.
— 3. imp. Claudii I. cognomen
II 460, 7.
— 4. Agrippinae II. f. I 517, 4.
II 468, 8. 475, 10. gener Clau-
dii I. et eiusdem filius adop-
tivus I 517, 4. II 468, 12. 469,
6. 18. 472, 1. 475, 10. Seneca
eius magister 469, 6. togam
virilem sumit 470, 4. eius opes
crescunt 470, 7. a matre ad
gratiam populi colligendam
impellitur 471, 8 s. a Claudio
I. dicitur successor 471, 14.
fit imperator I 517, 18. II 475,
10. Augustus 475, 15. Agrip-
pina, Seneca, Burrus pro eo
omnia gerunt 475, 15—476, 12.
eius natura 475, 21—476, 21.
matrem necat 477, 1—10. Octa-
viam, Sabinam necat 477, 11—
18. Sporum et Pythagoram
ducit uxores 477, 18. artifex
478, 3—9. eius facta ridicula
478, 10 s. Isthmum perfodere
coepit 478, 17. Christianos per-
sequitur 479, 1. Iudaei, Bri-
tanni, Galli sub eo deficiunt

- 479, 8. quomodo se gesserit adversus Iudaeos I 519, 20—524, 19. Vindex sub eo deficit II 479, 11—480, 10. se necat 480, 11—481, 18. I 524, 19. eius vitae et regni spatium II 481, 19. — II 482, 10. 484, 7. 488, 7. 489, 5. 490, 3. 496, 12. 504, 1.
- 5. v. *Ψευδονέμων*.
- 6. v. *Κλαύδιοι* 11. 12. 17.
- Νεστόριος* Cpolitanus patriarcha a concilio Ephesio et Cpolitano haereticus damnatur et in Oasin pellitur III 103, 3—105, 17. a quarto concilio damnatur 115, 4. — III 117, 16. 168, 5. 273, 16.
- Νέστωρ* Constantini X. servus contra Michaëlem VII. bellat III 713, 8—714, 2.
- Νεφθαλίς* Iacobi f. I 40, 3. eius tribus 253, 13. *Νεφθαλός* eius tribus I 85, 17.
- Νήσος* Syracusarum pars II 211, 20.
- Νιγίδιος* [P.] Nigidius Figulus senator de Octaviano vaticinatur II 339, 17.
- Νίγρος*, v. *Πεσέγγιος*.
- Νίκαια* Bithyniae metropolis; ibi I. concilium oecumenicum habetur III 19, 14—21, 3. 22, 15. 90, 8. — III 71, 19. 76, 10. 130, 2. 246, 9. 247, 5. 263, 14. 543, 8—544, 9. 659, 12. 718, 17—719, 5. 742, 15. ibi concilium oecumenicum VII. habetur 289, 14—290, 15. eius templum maximum corrui 680, 1.
- Νικάνωρ* 1. Demetrii (2) dux I 373, 10—374, 4.
- 2. Demetrii (3) cognomen I 380, 15.
- Νικασώ* Sanabalethis filia, Manassis uxor I 328, 7.
- Νίκη* signum II 195, 7. 360, 21.
- Νικήτας* 1. Gregorae f. a patre contra Phocam missus III 202, 4—10. ab Heraclio honoratus 207, 4. Gregoria eius filia 216, 8.
- 2. *δ Ευκλείτης* a Leone III. necatur III 256, 7—15.
- 3. Artabasdi f. III 267, 8. 10.
- 4. I. Cpolitanus patriarcha III 277, 2. 5. 284, 1. 290, 2.
- 5. Copronymi f. III 278, 7.
10. raditur 285, 7. ei lingua praecisa 294, 10. 298, 10. relegatur et caecatur 300, 3—14.
- 6. *δ Ντορύφας* Basilii I. classis drungarius Agarenos bis vincit III 429, 13—430, 14.
- 7. Ioannis eunuchi frater dux Antiochiae Constantinum Dalassenum calumniatur III 583, 13—589, 6. obit 589, 12.
- Νικηφορίτζης* s. *Νικηφόρος* a Constantino IX. ad aulam ascitus III 707, 10. Constantini X. minister 707, 15. iudex in Graecia 707, 10. Michaëlis VII. minister potentissimus 707, 16—708, 18. *λογοθέτης* dicitur 708, 1. Nestor frustra postulat, ut is sibi dedatur 713, 10 s. fugit ad Ruselium 720, 7. eundem sustulisse dicitur 725, 11 s. relegatur 725, 14. necatur 725, 16—726, 11. — III 716, 11.
- Νικηφόρος* 1. patricius, cuius f. Philippicus III 236, 7.
- 2. Copronymi f. III 278, 7. 10. raditur 285, 7. ei oculi eruuntur 294, 6—10. 298, 10. relegatur 300, 2—14.
- 3. I. rex salutatur et corona ornatur III 301, 9—302, 8. thesauris monstratis Irenen in insulam Principis relegat 302, 9—303, 9. eius natura 303, 9 s. Triphyllium necat, Bardanem Turcum caecat 303, 13—304, 6. Constantinus VI. ei thesauros monstrat 304, 6. Irenen Lesbum relegat 304, 9. Stauracium f. corona ornat 304, 13. Platonem et Theodorum Nicephori electioni se opposcentes vult eicere 305, 1—14. Theophanonem Stauracio dat uxorem 305, 14. allelengyon exigit, alia crudelissime iubet 306, 3—308, 2. insidiae ei parantur 308, 3—10. Manichaeis et Athinganis utitur 308, 10. sub eo Arabes Euchaïtam capiunt 308, 15. in expeditione Bulgarica necatur 308, 17—310, 7. eius capite Crumus

- utitur pro calice 311, 1—10.
— III 312, 13. 402, 14.
- 4. Cpolitanus patriarcha III 305, 1—14. 312, 7. 313, 11. 314, 1. 315, 7. 15—316, 2. 324, 15—325, 12. 327, 4. 338, 7.
- 5. II. *δ Φωκάς* Bardae f. Orientis praetor III 482, 10. Agarenos Cretenses fugat 490, 19—491, 12. Leo Phocas eius frater 491, 12. Chamdan vincit 492, 6—14. ei Romanus II. totam curam exercituum colligendorum mandarat 492, 15—493, 14. Cpoli triumpho acto eoque parte vestis Ioannis baptistae apportata Bringam fallit 494, 3—495, 2. imperator salutatur 495, 14—497, 3. Cpoli corona ornatur 498, 11. Iosepho relegato et patre Caesare facto Theophanem ducit 498, 16—499, 14. Bardam f. amittit 499, 5. ab ecclesia prohibitus recipitur 499, 15—500, 15. Manuel eius dux perit in Sicilia 500, 19 s. Tzimisce eius dux vincit Ciliciae Agarenos 501, 9. eius expeditiones orientales 501, 15—504, 2. vulgo invisus 504, 3—507, 14. 510, 15—512, 17. regiam circumdat muro 507, 17—508, 12. sub eo Antiochia capta 508, 13—510, 14. Ungris Thraciam vastantibus contra Bulgaros incitat Russos 512, 18—513, 14. sub eo terrae motus et fames ab eo in suum lucrum conversa 513, 15—515, 18. necatur 516, 1—519, 4. 520, 16. eius vitae et regni spatium 519, 8. — III 519, 11—520, 13. 523, 7. 537, 3. 569, 4. 575, 9.
- 6. Leonis Phocae f. III 519, 6. relegatur 520, 5. caecatur 525, 8. 538, 3—14.
- 7. *δ Ούρανός* Samuelem fugat III 558, 12—559, 10. cf. 654, 10.
- 8. Bardae Phocae f. III 567, 13.
- 9. *δ Βασιλάκιος* s. *Βασιλάκης* Romani IV. dux III 698, 2. captus a Turcis 698, 4—10. 702, 10. seditionem movens ab Alexio Comneno victus caecatur 723, 7—724, 6.
- 10. *δ Βρυέννιος* Romani IV. dux III 697, 10—698, 7. seditionem sub Michaële VII. movet 715, 16—717, 7. Patzinacos movet, ut ab urbe recedant 717, 8. ab Alexio Comneno victus caecatur 721, 2—722, 3. — III 723, 7. 724, 3. 738, 15.
- 11. III. *δ Βοτανειάτης* ab Uzis captus III 678, 3. 10. a Ruselio non captus 710, 8. seditionem sub Michaële VII. movet 715, 5—16. Cutlumo socio ascito Michaëli regnum eripit 718, 1—720, 5. rex salutatur 719, 5. Cpolim intrat 720, 5—14. corona ornatur 720, 15. Bryennium per Alexium Comnenum vincit et caecat 721, 2—722, 3. Varangos vincit 722, 3. Mariam ducit 722, 7—16. per Alexium Comnenum Basilacium vincit et caecat 723, 7—724, 3. ceteri contra eum seditiosi arma ponunt 724, 3. Constantinum seditiosum radit et relegat 724, 7—18. sub eo Aemiliano succedit Nicephorus Maurus 724, 18. Ioannes Sidenensis, Borilus, Germanus eius ministri 725, 1—10. Nicephoritzem relegat 725, 11. sub eo idem necatur 725, 16—726, 11. Comneni apud eum in honore 726, 12. Alexio Comneno potito Cpoli monasterium ingreditur, ubi obit 726, 15—730, 11. — III 731, 3. 6. 732, 9. 733, 11.
- 12. *δ Μαῦρος* Antiochiae patriarcha III 724, 18.
- 13. *δ Βρυέννιος* Nicephori f. Annae Comnenae maritus panhypersebastus III 738, 12—739, 2. ab Irene maxime diligitur 748, 3. Caesar 749, 1. cum Irene omnia regit 754, 5—755, 2. — III 764, 1.
- 14. Comnenus Alexii frater sebastus et classis drungarius III 732, 1.
- 15. *δ Μελισσηνός* Alexii Comneni affinis Caesar III 732, 4—14.

- 16. Phorbeni Catacalonis f. Mariae Comnenae maritus III 739, 10.
- 17. Romani IV. Diogenis f. sub Alexio I. Comneno deficit et punitur III 741, 16.
- 18. v. *Νικηφορίτζης* et *Φωκᾶς*.
- Νικίας* Fabricio pollicetur se Pyrrhum veneno esse necaturum II 121, 11. a Pyrrho punitur 125, 2.
- Νίκιος* [*Ανίκιος*] *Κεράλιος* a Caligula necatur II 454, 14. S. Papinius eius f. ibid.
- Νικόδημος* Aristobuli legatus ad Pompeium I 400, 2.
- Νικόλαος* 1. *δ Λαμασκηνός* I 459, 18.
- 2. S. cuius dies festus III 740, 3.
- 3. I. *δ μυστικός* Cpolitanus patriarcha III 446, 2—11. 449, 6—11. 450, 12. Cpolitanus patriarcha iterum 455, 14. Constantini VII. tutor 457, 15. 458, 14. 461, 9. regia motus 462, 14. a rege arcessitur 467, 9. regiam relinquit 467, 17. — III 468, 8. 469, 14. 472, 17.
- 4. astrologus Constantini Ducae exitum praedicat III 460, 7.
- 5. II. *δ Χρυσοβέργης* Cpolitanus patriarcha III 547, 1. 558, 5.
- 6. s. *Νικολιτζᾶς* Serbiis expugnatis fugit ad Samuelem III 559, 16.
- 7. III. *δ γραμματικός* Cpolitanus patriarcha III 734, 13. 750, 15.
- Νικολιτζᾶς*, v. *Νικόλαος* 6.
- Νικόμαχος* praef. praesidii Crotonis a P. Cornelio Rufino dolo circumventus II 123, 10—124, 4. a Rufino victus 124, 4.
- Νικομήδεια* s. *ἡ τοῦ Νικομήδους πόλις* Bithyniae urbs II 566, 9. 618, 10. III 5, 12. 24, 7. 57, 14. 76, 1. 248, 3. 263, 14.
- Νικομήδης* Prusiae Bithynorum regis f. patri succedit II 286, 18—287, 5. v. *Νικομήδεια*.
- Νικόπολις* ab Octaviano condita prope Actium II 395, 19. 399, 6. *τὰ Νικοπολιτῶν* III 600, 4.
- Νίκων* 1. Titi machina maxima ita dicitur ab Hierosolymitanis I 529, 7.
- 2. eo duce Tarentini Milonem aggrediuntur II 125, 21.
- 3. asini nomen II 399, 8.
- Νινευί* s. *Νίνος* urbs I 33, 3. 189, 16. 196, 19. 254, 14. II 512, 13. deleta 260, 12 cf. 189, 16. *Νινευίτης* I 189, 5.
- Νιόβη* III 198, 8.
- Νισάν* Hebraeorum mensis I 57, 19.
- Νισίβις* Mygdoniae urbs II 549, 12. 565, 9. 572, 22. 581, 19. III 35, 5—37, 5. 48, 16. Persis cessa 70, 12. — III 184, 9.
- Νοέμβριος* mensis II 438, 4.
- Νοεμίν* uxor Abimelechi I 94, 7 ss. 95, 4 ss. v. *Μάρα*.
- Νομαδική* II 301, 7. *Νομαδικός* II 281, 2. *Νομάδες* II 239, 20.
- Νομάς* *Πομπήλιος* Curenensis, Pomponii f. rex creatus a legatis Romam deducitur II, 19, 10. 20, 1 s. Tatia eius uxor obit 19, 17. ruri vitam degere mavult 19, 21. vestem regiam induit 20, 15. Celeres amovet 20, 18. vetat imaginem dei erigi et iubet victimas incruentas afferri 20, 22 s. civium animos ad pietatem deducit 20, 21. 21, 11. 22, 8. ipse maxime pius 21, 13. terram dividit inter cives egentes 21, 16. Ianuarius et Februarium addit 21, 21. nihil belli sub eo 22, 13. Pompiliam filiam uxorem dat Marcio 22, 16. Ancus Marcius eius nepos ib. annos LXXXIII natus post regnum XLIII annorum moritur 22, 19. ei succedit Tullus Hostilius 23, 3.
- Νομίτωρ* Aventini nepos, Amulii frater II 5, 19. a fratre regno privatur 5, 21—6, 6. filia eius Vestalis facta 6, 6. eius pastores ab Amulii pastoribus victi 7, 5. eius pastores capiunt Remum 7, 8. de Remi capti supplicio adit Amulium 7, 10. Remum agnoscit nepotem 7, 13—8, 20. post eius mortem Romulus annum principem Albae praeficit 16, 6.

Νορβανός [*Νωρβανός*] C. Norbanus [Flaccus] legatus Antonii et Octaviani cum Bruto et Cassio bellat II 359, 2. 10. cos. 375, 4. v. *Νωρβανοί*.

Νοσσιαί, v. *Κωνσταντινούπολις*.

Νουκερῖνοι ab Hannibale subiguntur II 203, 10—19. 204, 1.

Νουμεριανός Cari f. cum fratre et patre imperator II 610, 20. cum patre proficiscitur contra Persas 610, 22. solus contra Persas proficiscitur 611, 15. 17. obit 611, 17—24. Aper percussor eius a Diocletiano necatus 613, 18.

Νουμιδία II 367, 5. 500, 14.

Νουμίκιος Latii flumen II 3, 1.

Νύμφαι III 80, 1.

Νυμφαῖον, v. *Κωνσταντινούπολις*.

Νύσσα urbs III 90, 8.

Νῶε Lamechi f. eiusque posterii I 26, 7. 29, 11. 18. 30, 13. conservatur in diluvio 27, 1—28, 4. a deo iussus animalibus vesci 28, 14. obit 28, 18. ebrius nudatus a Chamo ludibrio habetur 29, 11 ss. decimus ab eo Abrahamus 33, 19.

Νώλη urbs II 203, 20. 204, 1. 429, 1. *Νωλανοί* II 203, 20.

Νῶνακρῖς I 352, 16.

Νωρβανός, v. *Ἀππίος* et *Νορβανός*.

Νώρικον II 389, 11.

Ξ

Ξανθικός Macedonum mensis I 57, 19. 58, 11.

Ξάνθικπος Laco Poenorum dux Regulum vincit et capit II 148, 17—149, 10. eius exitus 149, 23.

Ξάνθος Lyciae urbs II 358, 13.

Ξάνθιοι II 358, 15.

Ξέρξης I. Darii f. cum Graecis bellat I 232, 2. eius res in Danielis somnio 225, 5 ss. Iudaeorum amicus 316, 15—317, 15. Neemias eius pincerna moenia Hierosolymitana absolvit 318, 15—320, 6. obit Artaxerxe herede relicto 320, 7. — II 452, 12.

πύλη Ξηροκέρκου, v. *Κωνσταντινούπολις*, *πύλαι*.

Ξιφίας sub Basilio II. tyrannidem frustra affectat III 567, 13.

Ξιφίλινος, v. *Ιωάννης* 35.

Ξυλινίτης, v. *Νικήτας* 2.

Ξύστος I. Romae episcopus II 521, 19. 522, 10.

— 2. II. Romae episcopus II 592, 15. 596, 10. 603, 7.

— 3. III. Romae episcopus II 626, 11.

Ο

Όασις terra Arabiae III 105, 15.

Q. [*Όγούλιος*] Gallus cum C. Fabio Pictore Lollium Samnitum opprimit II 128, 5 ss.

Όδολάμ spelunca I 114, 16.

Όδύσσεια Homeri III 78, 13. 131, 4.

Όζάν Aminadabi f. arca sacra contrectata obit I 126, 3.

Όζίας 1. Amesiae f. Iudae rex I 188, 21. 190, 1—14.

— 2. princeps Baetuliae I 249, 9. 12.

Όθων M. Salvius Otho contra Galbam movet seditionem II 483, 4. 489, 11. Galbam curat necandum 483, 15—484, 2. imperator crudelis 484, 3—9. eum paenitet facinoris perpetrati 484, 12. cum Vitellio pugnat 485, 3—486, 7. se necat 486, 7. eius vitae et regni spatium 486, 11. — I 525, 4—7. II 486, 17. 19. 488, 7. 489, 5.

Οιβάρης Darii Hystaspis equiso I 310, 21.

Όκρισία Servii Tullii mater II 30, 6.

Όκταβία 1. Octaviani soror Antonii uxor II 378, 11—14. ab eodem Romam remissa 389, 3. ab eodem repudiatur 393, 3. ab Agrippa ducitur (v. ann. cr.) 409, 13. obit 418, 18.

— 2. Claudii I. filia, Silani uxor II 468, 12. post eius mortem Neroni desponsa ibid. 469, 6. 21. 472, 1. I 517, 10. a Nerone Octavia Augusta repudiatur

- II 477, 11. ab eodem necatur 477, 15.
- Ὀκταούιοι s. Ὀκτάβιοι. — 1. [Cn.] Octavius praef. classis bello Persico II 273, 16. 274, 10. occisus 279, 14.
- 2. [C.] Octavius pater Octaviani II 339, 9. 17.
- 3. M. Octavius Dolabellae legatus II 358, 1.
- 4. C. Iulius Caesar Octavianus a Caesare adoptatus II 337, 14. 340, 10. et *Πλας* nominatus erat filius sororis Caesaris 339, 9. Attia eius mater 339, 13. apud Caesarem educatur 339, 12. 340, 10. prodigia de eo 340, 3—10. Caesare occiso Romam venit 340, 16—23. controversiae eius cum Antonio 340, 23. 341, 14. 18. multa in Caesaris honorem facit 341, 6. populi amicus 341, 23. exercitu parato Romam venit 342, 5—12. bellum Mutinense gerit 342, 18—350, 8. Romam properat 347, 12. cos. 347, 18. 348, 7. C. Iulius Caesar Octavianus appellatus 348, 18. cum Lepido et Antonio triumphat 350, 8—19. Antonii privignam ducit 350, 19. eius proscriptiones 351, 1—354, 18. bellat cum Bruto et Cassio 355, 15—365, 15. Hispaniam et Numidiā accipit 367, 5. in Italiam contra Pompeium abit 367, 11. Antonii privignam repudiat 367, 15. vincit L. Antonium et Fulviam 368, 9—369, 3. postquam cum S. Pompeio frustra egit, Agrippam contra eum mittit 369, 4—370, 3. Scribonia eius uxor 369, 8. Galliam tenet 370, 2. Lepidum in Africam mittit 370, 5. cum Antonio in gratiam redit et novam terrarum partitionem facit 371, 5—22. contra S. Pompeium una cum Antonio bellandum censet 372, 1—11. cum S. Pompeio et is et Antonius pacem faciunt 372, 11—373, 19. M. [Claudius] Marcellus eius sororis f. 373, 14. Liviam ducit gravidam 375, 8—21. cum S. Pompeio bellat 375, 22—383, 14. Octavia eius soror Antonii uxor 378, 11. controversiis cum Antonio compositis principatus in V annos prorogatur 378, 9—19. milites tumultuantes sedat 383, 15—384, 4. gentibus nonnullis subactis Pannonios ad deditionem compellit 389, 7—21. cum Antonio bellat 391, 12. 22—401, 21. cum Cleopatra agit 400, 13—401, 15. mors Antonii ei nuntiatur 402, 18. Cleopatram viventem capere frustra studet 403, 1—406, 2. eandem humat 406, 3—15. Antylum [Antyllum] et Caesarionem necat 406, 19. Aegypto subacta in Asia hibernat 407, 1—10. triumphus eius Romae 407, 11—22. imperatoris nomen sibi asciscit 408, 13—409, 13. — I 408, 6. 410, 3. 414, 7. 426, 17. 427, 20—428, 12. 429, 13. II 384, 17. 390, 17. 391, 1. 6. v. *Ἀθροισμός* 1.
- 5. Ὀκτάβιος Claudii et Messalinæ f. I 517, 9.
- Ὀλβία Sardiniae urbs II 142, 16.
- Ὀλβιανός Armeniaci thematis dux Thomae filium adoptivum necat III 341, 12.
- Ὀλδά uxor Selumi fatidica I 199, 7.
- Ὀλοφέρνης Nabuchodonosoris *ἀρχιστράτηγος* vel *ἀρχιστρατήγης* I 10, 17. 247, 2—253, 11.
- Ὀλύβριος Placidiae sponsus III 120, 12.
- οἱ τὰς Ὀλυμπιάδας ἀναγράφοντες II 458, 3.
- Ὀλυμπος 1. Thessaliae mons II 271, 10. 15.
- 2. Mysiae mons II 265, 9. III 488, 18. 680, 16.
- Ὀλυμπίασιν in stadio cum aliis regibus Alexander M. decurrere vult I 330, 18.
- Ὀλυμπιάς 1. Alexandri M. mater I 226, 11. 329, 17—330, 11. 338, 1.
- 2. Herodis filia I 453, 10.
- Ὀμηρόκνετρα Eudociae III 111, 10—16.

- Ὀμηρος versus eius Odysseae III 78, 13. eius codex 131, 4.
— I 336, 21. 338, 7. II 458, 2. v. ind. p. 774.
- Ὀμόνοια statua II 418, 12.
- Ὀνίας 1. Ioadi f. Iudaeus pontifex I 355, 14. 357, 12.
— 2. Simonis f. Iudaeus pontifex I 357, 12. 359, 20—360, 14. 360, 18. 365, 22. 23.
— 3. Simonis f. Iudaeus pontifex I 365, 23. Menelaum se dicit 366, 3. — I 366, 4. 11. 371, 20 s.
— 4. Simonis [Oniae] f. I 372, 5.
— 5. Iudaeus necatur a civibus I 399, 1.
- Ὀνωράτος concedit Iudaeis, ut synagogam Cpoli condant III 87, 8.
- Ὀνωριάς Constantii et Placidiae filia III 99, 3. Roma pulsa 100, 4.
- Ὀνώριος 1. Theodosii I. et Placillae f. III 87, 3. Occidentis imperator 93, 15. ad Arsenium scribit 94, 3. sub imperio Stilichonis tutoris et soceri 97, 15—98, 4. Thermantia altera eius uxor 98, 5. Roma Ravennam profectus Alaricum Romam arcessit 98, 8 s. Placidiam sororem in matrimonium dat Constantio creato regi 98, 17. altera de Stilichone occiso et Alarico Romam delente relatio 99, 6—18. obit 100, 1. eius vitae et regni spatium ibid. — III 119, 7. 160, 3.
— 2. papa Romanus haereticus III 226, 8.
- Ὀνώριχος Gizerici f. Eudociae maritus Arianus, pater Hilderichi III 120, 12—121, 3. 160, 11. 161, 3.
- Ὀπίκτα ubi Cumae sunt sitae II 47, 11.
- Ὀποῦς Graeciae urbs a Romanis capta II 232, 6.
- Ὀππίοι 1. Ser. Oppius Xvir II 67, 11. 68, 19. se necat 69, 10.
— 2. [Oppius] Statianus Antonii legatus bello Persico II 386, 13. 17.
- 3. v. Κακίλλιοι 4.
- Ὀπτιμος Traiani cognomen II 511, 13. 16.
- Ὀράτιοι 1. Horatius Curiatios necat, interficit sororem, absoluitur II 23, 7 s. 24, 2 s. 7 s. v. Πονπλιοράτιοι.
— 2. M. Horatius cos. II 48, 16.
— 3. M. Horatius ad plebem tumultuantem legatus II 68, 21. cos. 69, 14—70, 7.
- Ὀρείστης matricida II 477, 8.
- Ὀρεσιδής = Ἀδριανούπολις Macedoniae III 625, 5.
- Ὀρμίσδας 1. Sassanida II 616, 4.
— 2. Romae episcopus II 626, 20. III 147, 6.
— 3. Narsei f. a Sapore II. in vincula coniectus III 29, 5. 30, 2. ad Romanos fugit 30, 4—14. uxor ei a Sapore II. missa 30, 14. praefectus equitum turmae Romanae 30, 17—31, 3. Apostatae comes in expeditione Persica 66, 6.
— 4. IV. bello gesto cum Iustino II. pacem facit III 177, 13—178, 3. a Tiberio II. fugatur 179, 7—180, 16. Baramo impulsore in carcerem coniectus 185, 10—186, 6. uno de eius filiis illiusque matre necatis ipse caecatur 186, 6—15. a Chosroë f. necatur 186, 16—187, 4.
- Ὀρνᾶς Iebusaeus I 140, 10.
- Ὀρόντης 1. Cambysis f. III 43, 9.
— 2. fluvius prope Antiochiam prius Ophites, tum Orontes de Oronte dictus III 43, 9. II 511, 18. 594, 12. III 508, 13. 743, 1.
- Ὀροφέρνης Ariarathis V. f. adoptatus una cum Ariarathe VI. Cappadociae imperat II 277, 17—278, 4. regno expulsus 278, 4—8.
- Ὀρφαῖ altera Abimelechi nurus I 94, 10.
- Ὀρώδης I. Parthorum rex II 370, 22. Pacorus eius f. ibid. a Phraate IV. filio suo necatur 386, 5—10.
- Ὀσιρις Antonius vocabatur II 393, 17.

Ὅσρονη II 561, 15. Ὅσρονοι II 549, 12. III 149, 4.

Ὅστιλιος [L. Hostilius] Mancinus Megalia capit et tenet II 289, 18—290, 19.

[M.] Ὅτανίλιος Κράσσος cos. II 136, 19. 137, 7. 11.

Ὅδανης Persa Smerden cum sociis necat I 307, 6—308, 10. 309, 5—310, 4. rempublicam liberam proponit 310, 6.

Οὐαλεντινιανός 1. I. imperator III 72, 6. 73, 3. Salustium non dimittit 73, 5. eius res antiquam imperator est dictus 73, 9. eius religio et natura 73, 9—15. Orientem mandat Valenti fratri 73, 16. in Occidente contra barbaros saepe victor 73, 16. eius uxores et progenies 74, 2—7. Gratianus f. imperator appellatur 74, 2. 82, 8. sub eo patriarchae Cpolitani 74, 8. Ambrosium facit episcopum Mediolani 74, 11. Valentem frustra de Arianismo monet 74, 12. Rhodanum puniit 74, 18—75, 14. obit 75, 15. 82, 9. eius vitae et regni spatium 75, 15.

— 2. II. Valentiniani I. et Iustinae f. III 74, 4. a militibus imperator salutatus a Gratiano collega imperii asciscitur 82, 6—17. ei Occidentis imperatori Ariano Theodosius I. auxilio veniens Maximum et Andragathium necat 84, 18—85, 12. Eugenio insurgente se necat 85, 13—15.

— 3. III. Constantii et Placidiae f. III 99, 3. 119, 7. Roma pulsus 100, 4. rex Romae veteris ducit Eudoxiam 119, 7. a Maximo necatur 119, 10—18.

Οὐαλεντινός haereticus II 526, 2. αἱ Οὐαλέριοι νῆσοι tres prope Hispaniam sitae II 230, 20.

Οὐαλεριανός Aemiliano victo et necato fit imperator II 591, 13—592, 5. Gallieno filio ascito collega persequitur Christianos 592, 20. sub eo motus Scytharum et Persarum 593, 4—

12. capitur a Persis 593, 12—22. (alii referunt eum ultro ad Persas venisse 593, 23—594, 11). obit 595, 16. sub eo episcopi Romae, Antiochiae, Hierosolymorum, Alexandriae 596, 10. — II 596, 15.

Οὐάδλης 1. episcopus Hierosolymitanus II 539, 3.

— 2. astronomus Cpolis thema constituit III 14, 14—15, 16.

— 3. Valentiniani frater imperator Orientis III 73, 16. Arianus orthodoxos persequitur 74, 12. 75, 19. 76, 8. 77, 15. Dominica eius uxor Ariana 75, 19. LXXX sacerdotes comburit 76, 1. Basilii impulsu sub eo miraculum fit de templo Nicaeno 76, 10—77, 14. Iudaeis et paganis amicus 77, 15. ei contra Scythas profecturo Isaacius mortem praedicat et somnium apparet 77, 17—78, 16. Gratianus orthodoxus ei negat auxilia 82, 17 s. a Scythis victus comburitur 78, 16—79, 11. Isaacius eius mortem praedicat 79, 3. sub eo Procopius deficiens erat necatus et Chalcedonis moenia erant deleta 79, 12—17. aqueductum Cpolitani aedificarat 80, 10. necarat auctores alectromantiae et viros ad quos pertinere ea videbatur 81, 3—82, 2. iracundus 82, 2. eius regni spatium 82, 4. Valentis regnum fit Gratiani 84, 7. — III 83, 6.

— 4. necatur a Copronymo III 271, 8.

— 5. v. Κωνσταντινούπολις.

Οὐαλλερία [Ἀλερία] Corsicae urbs II 142, 12. — Ceterum v. Βαλλερία.

Οὐαλλέριοι 1. P. Valerius Poplicola II 41, 19. 42, 5. cos. Ποπλικόλας dictus 44, 21. primus in consulatu triumphat 45, 15. iterum cos. 45, 22. tertium cos. 47, 3. domum suam delet 47, 16 s. eius lex de provocatione 48, 5. quaestoribus pecunias dat administrandas 48, 6 s. eius

- consulatus collegae 48, 15. eius consilio res bellicae in Sabinorum bello administrantur 48, 20. M. Valerius eius frater 48, 20. 52, 11. quartum cos. 47, 15. 49, 3—21. obit 49, 18.
- 2. M. Valerius Maximus P. (1) frater II 48, 20. 52, 11. cos. 48, 20. dictator 52, 11. *Μάξιμος* dicitur 52, 17. dictatura se abdicat 52, 19. 20. M. Valerius *Κοροῦντος* eius posterus 93, 15.
- 3. L. Valerius senator II 68, 21. cos. 69, 14. populus ei triumphum decernit 70, 2—7.
- 4. M. Valerius *Κοροῦντος* posterus M. Valerii (2) Gallum corvi auxilio vincit II 93, 14.
- 5. L. Valerius duovir navalis a Tarentinis necatur II 105, 19.
- 6. P. Valerius *Λαοῦντιος* pugnat cum Pyrrho II 110, 18—111, 5. ab eodem accipit et ad eum dat epistolam 111, 6—19. ab eodem victus fugit in Apuliam 111, 19—114, 4. 114, 13. Capuam defendit 114, 16. Pyrrhum vexat 115, 1. 7—16.
- 7. [M.] Valerius Maximus cos. II 136, 19. 137, 7. 11.
- 8. Q. [P.] Valerius Flaccus [Falto] praetor cum C. Lutatius Catulo II 161, 17. 22. *Πούπιλος Οὐαλλέριος* cos. Gallos vincit 164, 20.
- 9. M. Valerius *Λαοῦντιος* praetor contra Philippum Macedonem prospere agit II 208, 19—209, 9. cos. II 212, 15. in Siciliam missus 215, 15. Aetolis sibi conciliatis Philippum terret 216, 11. totam Siciliam subigit 219, 5—16.
- 10. L. Valerius trib. pl. de lege Oppia abroganda cum Catone contendit II 253, 1—15.
- 11. L. Valerius Flaccus legatus M. Acilii Glabronis cum Aetolis bellat II 260, 10.
- 12. Valerius Gratus sub Tiberio Iudaeae procurator I 477, 8—16. 490, 15.
- 13. Valerius Asiaticus vir consularis sub Caligula II 459, 7. necatur 466, 17.
- 14. Valerius Leontii f. III 101, 2—12. 102, 7.
- Οὐάνδηλοι* III 98, 9. 114, 9—18. 119, 18—121, 3. 160, 3—165, 16.
- Οὐαραράκης* Sassanida II 616, 4.
- Οὐαραράνης* 1. I. Sassanida II 616, 4.
- 2. II. Sassanida II 616, 4.
- Οὐαρδάνης* Artabani f. Parthorum rex I 510, 14—21.
- Οὐαρος*, v. *Κυντίλιος* et *Λικίνιοι* 3.
- Οὐάστη* Artaxerxis Longimani uxor I 320, 11.
- Οὐβάλ* I 230, 19. 231, 5.
- Οὐγγροι* Turci Istrum accolentes iuvant Leonem VI. contra Bulgarios III 442, 17—444, 3. — III 484, 7. 512, 18. 671, 5. 747, 18.
- Οὐγων* Francorum rex III 485, 3.
- Οὐεργίνιοι* 1. Opiter Verginius cos. II 50, 5. 6.
- 2. L. Verginius plebeius filia necata milites incitat II 68, 4 ss. Oppium et Claudium in carcerem abducit 69, 10.
- 3. [L. Verginius] Rufus ad Galbam deficit II 482, 6.
- Οὐερεμίας* Syphacis f. cui a Romanis capto regnum redditur II 239, 20.
- Οὐεσπασιανός* sub Caligula aedilis II 451, 4. sicarum inquisitio ab eo sublata 461, 7. contra Iudaeos missus I 523, 21—525, 21. II 479, 8. 489, 5. deficit 489, 5—491, 11. Titus eius f. 489, 5. 490, 7. Domitianus eius f. 491, 7. Romam eius milites intrant 491, 12. imperator 491, 7. 492, 14. I 525, 22—526, 2. Mucianum et filios honorat II 492, 16. Aegypto constituta et Tito Hierosolymis relicto Romam venit 493, 6—494, 12. I 526, 3 s. cum Tito agit triumphum II 494, 13. eius acta et dicta 493, 19—494, 12. 494, 16—495, 4. eius insidiatores deprehensi 495, 4. obit 495, 8. eius vitae et regni spatium 495, 17. — I 146, 8. 551, 13. *Οὐεσπασιανός* II 491, 13.

Οὐτεουρῖνα Coriolani mater II 60, 9 s.

Οὐτεούριοι 1. Ti. [Veturius] Calvinus cos. a Samnitibus sub iugum missus II 97, 16. 98, 6. deditus a Samnitibus reicitur 99, 11. 16.

— 2. L. Veturius [Philo] cos. usque ad Alpes progreditur II 174, 15.

Οὐζοί Scythica gens multis damnis illatis sub imperio Constantini X. deletur III 678, 3—679, 14. — III 699, 2. 4.

Οὐήδιος Παλλίων [Πολλίων] Augusti amicus II 417, 5—17.

Οὐήτιοι Tuscorum urbs II 15, 12. 75, 18 s. 76, 4. *Οὐένται* II 32, 17. 74, 18—75, 17.

Οὐέλλιοι P. Villius cos. Philippo oppositus II 248, 10.

Οὐίνδίκιος servus detegit coniurationem a legatis Tarquini Superbi incitatam II 43, 15 ss.

Οὐίνδιξ, v. *Ιούλιο* 5.

Οὐϊούιος, v. *Ιούνιοι* 10.

Οὐίριος, v. *Ιούβιος*.

Οὐιτέλλιοι 1. L. Vitellius Tiberii temporibus Syriae legatus de rebus Iudaeorum decernit I 483, 1. 3. 8. 484, 1—11. 485, 17. 486, 13—487, 6. 487, 7. 497, 8. Caligulae adulator II 457, 3. cos. Claudii I. collega 465, 10. — II 468, 17.

— 2. A. Vitellius imperator contra Galbam proclamatur I 525, 5. II 483, 1. 489, 11. pugnat contra Othonem 485, 2 ss. I 525, 5 s. imperator II 486, 17. I 525, 21. filium nominat Germanicum II 487, 1. astronomos expellit 487, 3. luxui deditus 487, 9—488, 6. quaedam eius virtutes 488, 7—19. sub eo motus Iudaicus Vespasiani 488, 20. 489, 5—491, 11. I 525, 22. necatur II 491, 12—492, 10. vitae eius et regni spatium 492, 10. eius frater 491, 15.

[*Οὐίπαντα*] *Ἀγρικῖνα* Tiberii uxor prior II 418, 8. 436, 18. Drusus eius f. ibid.

Οὐίπανιοι 1. M. [Vipsanius]

Agrippa cum S. Pompeio bellat II 370, 2. classis praef. 377, 14. 379, 17. 19. 381, 3. 5. classis praef. in bello contra Antonium 395, 8. 396, 10. 19. Octaviani amicus 408, 17. Octaviam ducit cos. 409, 13 (v. ann. cr.). ab Augusto aegrotante anulum accipit 413, 15. Iulia ducta Romam sedat 414, 20—415, 12. ei insidiae parantur 416, 8. filii eius 415, 18. 417, 1. 425, 3. 434, 7. filiae eius 418, 8. 435, 2. moritur 417, 18. eius natura 417, 22. Clemens Pseudo-agrippa 437, 14.

— 2. [M. Vipsanius] Agrippa, eius et Iuliae f. II 425, 3. relegatur 425, 13. 429, 6. necatur 434, 7.

Οὐλπιανός, v. *Δομίτιοι* 6.

Οὐλπιοι 1. Ulpius Marcellus a Commodo contra Britannos missus II 533, 18.

— 2. v. *Τραιανός*.

[C. *Οὐμμίδιος*] *Κοναδράτος* Syriae legatus de rebus Iudaeorum decernit I 515, 6. 11 s.

Οὐμπερτόπωλος Francus ab Alexio I. Comneno insidiis petito punitus III 741, 6—13.

Οὐννοι II 611, 10. III 147, 9—148, 6. *Οὐννικός* III 634, 3.

Οὐολόγαισος s. *Οὐολογέσης* 1. I. Parthorum rex I 510, 19. 511, 17. 20 s.

— 2. IV. Parthorum rex a L. Commodo Vero victus II 527, 8—18.

— 3. V. bellat cum Septimio Severo II 550, 15.

Οὐολουνμία Coriolani uxor II 60, 9 s.

[L.] *Οὐολοῦμνιος* contra Samnites missus II 101, 20.

Οὐολοῦσκοι II 31, 11. 51, 19. 52, 11. 59, 1—61, 12. 63, 11. 87, 14. *Οὐολουσῆς* II 339, 9.

Οὐολσίνιοι Tuscorum urbs II 129, 8. 130, 17.

Οὐρβανός, v. *Μιχαήλ* 11 et *Νικηφόρος* 7.

Οὐρβανός I. Romae pontifex II 571, 2. 575, 1. 580, 15.

Ὀυρβίκιος eunuchus cum Ariadna Anastasium I. facit regem III 133, 6.
Ὀυρίας Bersabes maritus dolose necatus I 128, 10—129, 4.
Ὀυρσικίνος a Constantio II. missus Silvanum tollit III 48, 2.
Ὀύτικῇ urbs II 242, 3. 286, 13. v. *Ἰτύκη*.
Ὀφίλλιος Phasaëlo naves ad fugam pollicetur I 412, 4.
Ὀφίτης pristinum Orontis fluminis nomen III 43, 9.
Ὀφνί Elēi f. I 96, 7.
Ὀχοζίας 1. Achabi f. Israēlitarum rex I 167, 15. 168, 15—169, 19.
 — 2. Iorami f. Hierosolymitanus rex I 180, 11. 15—182, 1. 183, 12. 16.
Ὀψαρᾶς, v. *Ἰωάννης* 33.
ὀύμα (τοῦ) *Ὀψικίου* s. τὸ *Ὀψίκιον* III 245, 14. 265, 7. 267, 10. 301, 6. 341, 12. 445, 9.

Π

Παγκράτιος Georgii Abasgorum principis f. III 568, 4. Helenae sponsus curopalata 575, 5. ultor patris suae coniugis 590, 1—6.
Πάδος flumen II 316, 10. 13. v. *Ἡριδανός*.
Πάλορες populus ad Rhodopen II 389, 16.
Παιονία Pannonia (v. II 389, 16) II 527, 20. 600, 3. III 73, 9. 83, 16. *Πάλορες* II 599, 16. 21. v. *Παννονία*.
Πάκορος Orodis I. Parthorum regis f. I 411, 9—16. II 370, 22. 371, 1. 374, 22. cadit I 416, 2. II 385, 17. 386, 5.
Παλαιστίνη nomen Philistim retinuit I 32, 14. olim sub Persis 225, 10. a Pompeio subacta II 312, 16. — I 33, 8. 149, 1. II 357, 15. 371, 1. 375, 2. 445, 11. 446, 7. 493, 15. 517, 14. 551, 9. 581, 12. 608, 23. III 21, 4. 127, 5. 200, 2. 207, 18. 268, 16.
Παλαιστηνολ Chananaeorum socii I 79, 14. Israēlitarum fines diripientes victi 88, 21 s. Israē-

litas subigunt 89, 15. cum iis Sampson pugnat 89, 16—94, 2. arcam sacram capiunt 97, 18—99, 17. 19. Iudaei ab iis liberati 100, 1—17. Iudaeos subigunt 104, 10 s. a Saule subacti 104, 21—106, 17. 109, 3—110, 24. a Davide victi 112, 8. Saulem eiusque filios necant 119, 9—121, 23.
 τὸ *Παλάτιον* *δρος*, v. *Ῥώμη*.
Παλλάδιον Troia Cpolim deductum III 18, 16.
Παλλάδιος Antiochiae episcopus II 628, 14.
Πάλλας Claudii I. libertus potens I 519, 20. II 467, 9. 470, 13.
Παλλάς Herodis uxor I 453, 13.
Παλμυρηνός Odenathus II 595, 18. 600, 2. — II 607, 3.
δ Παμφίλου *Εὐσέβιος* II 431, 12. III 21, 4.
Παμφυλία I 334, 13. II 262, 4. 265, 7. 325, 7.
Πανδᾶς urbs I 464, 19.
Πάνθεια Abradatae uxor I 274, 18—275, 9. 282, 12. 283, 17—284, 10. 287, 3—288, 3. 292, 8—293, 5.
Πανθήριος ex familia Ducarum III 675, 18.
Πάνιον Thraciae urbs III 347, 2—7.
Παννονία s. *Πανονία* Savo flumine a Moesia disternitur II 408, 7. — II 434, 1. 11. 544, 13. III 523, 15. v. *Παιονία*. *Πανόνιοι* II 389, 11. v. *Πάλορες*. *Παννονικός* II 425, 8.
Πάνορμον, τὸ Siciliae urbs II 151, 6—15. 152, 15—154, 7. 160, 8.
Πάνορμος, ἡ [Propontidis] insula, τὴν τοῦ *Ἀντιγόγου* III 374, 10. 481, 5.
Πάνταινος philosophus sub Commodo II 538, 17.
Παντελεήμων, v. *Κωνσταντινούπολις*, *ἐκκλησίαι*.
Παπείριοι s. *Παπίριοι* 1. L. Papirius Cursor dictator cur dicitur *Κούρσωρ* II 97, 1. 3.
 — 2. [L. Papirius] Cursor Lucanos et Bruttios vincit II 126, 13. Tarentinos domat 126, 14—127, 3.

- 3. C. Papirius [Maso] cos. cum Corsis bellat II 168, 10.
- 4. [Cn. Papirius] Carbo bellat cum Sulla et Pompeio II 299, 11—24. necatur 300, 14—19.
- 5. Papirius Dionysius rei frumentariae praef. sub Commodo II 535, 7.
- Παπιανός [Παπιανός], v. Αιμίλιοι 21.
- Παπίνιος S. Papinius a Caligula necatur II 454, 14.
- Πάπποι 1. Antigoni dux ab Herode necatus I 416, 22. 417, 19.
- 2. v. Αιμίλιοι 2.
- Παπύκιος mons III 753, 12.
- Παράδεισος I 21, 18 ss.
- Παρασπόνδυλος, v. Λέων 20.
- Παρθένιος Domitiani cubiculi custos II 501, 16. 502, 21.
- Παρθική I 342, 19. Πάρθοι I 383, 14. 388, 9. 404, 5. 419, 20. II 317, 6. 324, 5. 17. 331, 7. 10. 370, 15—371, 4. 374, 6—375, 3. 376, 19. 378, 5. 384, 21. 385, 16—389, 1. 390, 8. 391, 6—22. 422, 1. 496, 14. 511, 9. 512, 13. 513, 1. 527, 8—18. 550, 11. 15. 562, 19. 563, 5. eorum regnum eversum 572, 7. 16. Παρθναῖοι dicuntur II 572, 10. 13.
- Παρθικός Traiani cognomen II 511, 13.
- Πάρις saltator a Domitiano necatur II 499, 13.
- τὰ Παρίστρια III 713, 8.
- Παρμενίων Alexandri M. amicus I 334, 22. 338, 8. 339, 15. 340, 9. 343, 8. 354, 9. necatur 343, 12.
- Παρούσις Cyri et Artaxerxis mater I 224, 10.
- Πασάρ Chorasmiurum urbs III 637, 7—13.
- Πασιλᾶς Pergaeus, princeps concilii vetantis imaginum cultum III 269, 15.
- Πάσις Albae Longae rex II 5, 7.
- Πάταρα Lyciae urbs II 358, 15. Παταρεῖς II 358, 20.
- Πατιζινάκοι 8. Πατιζινάκαι gens Scythica ultra Istrum III 464, 10—465, 2. 523, 15—525, 3. 535, 2. 536, 3. 571, 9—14. 579, 14. 589, 11. 590, 6. 641, 4—644, 12. 671, 5—11. 678, 3. 679, 7. 684, 8. 713, 10. 16. 717, 8. 723, 10. 740, 8—741, 5.
- Πατιζινάκοι Μογλενῖται III 740, 19.
- Πάτμος insula, Ioannis exsilium II 504, 3. 505, 18.
- Πάτραι urbs II 394, 22. 396, 10. III 430, 6.
- Πατρικίος cuius libros imperfectos Eudocia perduxit ad finem III 111, 11.
- Πάτροκλος in proverbio III 418, 12. v. III 774. Proverbia.
- Παυλικιδνοί alterum Manichaeorum nomen, unde ortum sit III 389, 11. 753, 17.
- Παυλίνα 1. Saturnini uxor a Decio Mundo dolose compressa I 480, 15—482, 14.
- 2. v. Αολία.
- Παυλίνο 1. Antiochiae episcopus II 625, 16.
- 2. de Eudociae amicitia suspectus a Theodosio II. necatur III 110, 10—111, 6.
- Παῦλος 1. apostolus necatur II 479, 1. eius et Petri dies festus III 755, 14. — III 8, 13—9, 7. 274, 6. 386, 1. v. ind. p. 774 et ind. auct.
- 2. Antiochenus haereticus II 557, 13.
- 3. δ Σαμοσατεύς Antiochiae episcopus haereticus expulsus II 603, 9—21.
- 4. I. δ δμολογητής patriarcha Cpolitanus a Constantio II. pellitur III 57, 11 s. ab Iulio restitutus ab imperatore relegatus necatur ab Arianis 57, 16.
- 5. Antiochiae episcopus Severo succedit III 146, 11.
- 6. II. Cpolitanus patriarcha III 217, 9. 11. 220, 1. 226, 8.
- 7. monachus Leontio praedicat imperium III 232, 10.
- 8. Siciliae praetor eam provinciam pacat III 254, 4—255, 9.
- 9. IV. δ Κύπριος Cpolitanus patriarcha III 284, 1. 288, 10—289, 7.

— 10. Manichaeus praeclarus III 389, 11.

— 11. v. *Αιμίλιος* 5. 9. 12.

Πανσανίας Philippum, Alexandri M. patrem, necat I 332, 12.

Παφλαγόνια II 265, 9. 312, 16. 396, 12. III 200, 3. 354, 12. 453, 2. 461, 6. 498, 16. 580, 10. *Παφλαγόνες* I 31, 7. 265, 1. 301, 10. 334, 15. III 286, 11. 358, 7.

Πέδιος Q. Pedius cos. II 348, 7. 349, 18.

Πείρινθος Thraciae urbs, postea Heraclea dicta III 347, 2. *Πειρίνθιοι* s. *Περίνθιοι* II 549, 4. III 19, 1.

Πείσων, v. *Καλοῦργιοι* 2—8.

Πελάγιος 1. Romae episcopus II 627, 9.

— 2. patricius a Zenone necatus III 131, 18.

— 3. martyr III 275, 4.

Πελιάς insula ad Drepanum II 160, 9—20.

Πελλαῖος quidam de sepulcro Cyri effosso ab Alexandro M. necatus I 349, 11.

Πελοπόννησος II 170, 12. 267, 1. 394, 22. 400, 3. 478, 17. III 26, 12. 430, 3. 431, 5. 433, 3. 558, 12. 707, 10. *Πελοποννήσιοι* II 593, 7.

Πεντάδιος magister regiarum legionum, Iuliani ad Constantium II. legatus III 51, 12—52, 10.

Πεντάπολις Africana II 592, 16.

Πέντε Γεντιανοί Quinquegentanei Africae a Maximiano domiti II 615, 12.

Περαιά Antipae ab Herode legata I 464, 19.

Πέργαμος urbs II 262, 13. III 203, 10.

Πέργη urbs III 269, 15.

Περδίκκας Macedo I 226, 11. 333, 16.

Περένιος praef. praet. sub Commodio occisus II 534, 5.

Περλιανδρος Cypseli f. Corinthius II 37, 3—14.

Πέρνικος δ castellum III 565, 14.

Περπένης M. Perperna a Pom-

peio victus et necatus II 303, 14 s.

Πέρσαι quorum maiores Elymaei sunt I 33, 3. eorum *σάφεινοις* 223, 12 s. eorum educatio 261, 9—264, 9. — I 11, 4. 203, 10 (cf. 260, 16). 223, 7. 231, 6. 240, 9. 242, 7. 307, 20 ss. 320, 15. 340, 12 cet. II 309, 12. 572, 10. III 48, 12. Sassanidarum II 572, 7. 20. 22. 573, 7. 14. 15. 575, 14. 580, 7. 581, 19—582, 2. 583, 3. 589, 24. 591, 9. 593, 10—596, 9. 596, 15. 599, 1. 600, 10. 610, 22—611, 5. 611, 17—612, 2. 612, 8. 616, 4—617, 4. 618, 14. III 24, 7. 14. 29, 3—31, 14. 34, 11. 35, 1—37, 5. 48, 5—19. 52, 10. 55, 14. 61, 3. 63, 5—68, 3. 70, 10—17. 100, 7. 147, 9—149, 2. 153, 2. 162, 1. 172, 3. 177, 1—178, 3. 179, 8—180, 16. 181, 5. 14—182, 7. 184, 8—189, 10. 189, 15. 200, 2—5. 204, 1. 205, 7—16. 208, 5. 209, 8—211, 18. 368, 6—369, 10. 372, 9. 376, 10—377, 8. 380, 8—13. 550, 8—551, 11. 634, 5. 718, 1. Sassanidarum reges, qui commemorantur: *Άρταξέρξης* s. *Άρταξάρης* I., *Σαπώρης* I., *Όρμίσδας* I., *Όσαραράνης* I., *Όσαραράκης*, *Όσαραράνης* II., *Ναρσής* II 616, 4. *Άδαρνάρης* III 29, 7. *Σαπώρης* II. 27, 9. 30, 1. *Ίσδιγέρδης* I. 100, 7—17. *Κονάδης* I. 147, 11. *Χοσρόης* I 148, 1. *Όρμίσδας* IV. 177, 13. *Χοσρόης* II. 186, 6 ss. *Σιρόης* 210, 17. — *Περσικός* I 212, 1. 342, 19. II 596, 1. III 31, 7. 39, 11. 184, 12. 185, 5. 368, 6. 369, 5. 376, 9. 550, 9 cet. *Περσικώς* I 266, 4. *Περσίς* I 208, 14. 225, 10. 301, 3. 308, 3. 339, 5. 370, 7. II 611, 17. 616, 17. III 65, 4. 18. 68, 9. 69, 13. 180, 14. 184, 9. 634, 5 cet.

Περσείς 1. Tarsum condit I 31, 17.

— 2. Macedo, Philippi f. fratrem tollit II 268, 1—11. patri succedit 268, 7. Romanorum amicus 268, 11. Romanorum hostis 268, 15—23. bellat cum Cn. Sicinnio et Licinio Crasso 269, 1—15. Romanos cladibus

- afficit 269, 16. eius phalanx et pugnandi ratio 269, 19. bellat cum Marcio Philippo 270, 4. pacem frustra petit 271, 1. ab Aemilio Paulo vincitur et capitur 271, 6—276, 17. Evandrum necat 274, 1. Philippus eius f. 274, 10. 276, 21. eius alii liberi 276, 21. eius familia capta 276, 6. Albae se necat 276, 18. 277, 1. eius filia 276, 21. filius eius natu minimus 276, 22. — I 374, 8. II 287, 7. 13. 289, 1.
- Περσθλάβα* urbs a Tzimisce capta III 527, 13—529, 16. II. *μεγάλη* et *μικρά* a Basilio II. capiuntur 559, 13.
- Περτίναξ* Commodi crudelitatem effugit II 532, 21. imperator 539, 20—540, 8. unde ortus 540, 13. princeps senatus 540, 16. imperator bonus et parcus 540, 18—541, 11. necatur 541, 11—542, 12. eius vitae et regni spatium 542, 13. — II 544, 1. 545, 5. 14. 546, 1. 547, 3. 7.
- Περσέννιος* Niger Syriae praef. II 544, 3. 13. a Septimio Severo victus necatur 547, 9—18. — II 547, 19.
- Πετεφρής* Aegyptius Iosephi dominus I 45, 6—18.
- Πέτος*, v. *Αλμυ* 1.
- Πέτρα* Arabum urbs I 398, 11. 412, 22. II 311, 6.
- Πέτρος* 1. apostolus Romae II 474, 20. necatur 479, 1. ei succedit primus Romae pontifex Linus 479, 6. eius et Pauli dies festus III 755, 14. — III 8, 13—9, 7. 274, 6. 386, 1. 4.
- 2. Berenices libertus I 488, 20.
- 3. Alexandriae episcopus martyr II 613, 10. 625, 21.
- 4. Antiochiae episcopus II 628, 8.
- 5. Antiochiae episcopus II 628, 12.
- 6. *Μοργός* Antiochiae [Alexandriae] episcopus III 134, 4. 6. 167, 10.
- 7. imp. Mauricii frater Areobindi aedem condit III 191, 10. dux fugit ad regem Phoca salutato imperatore 195, 11—19. a Phoca necatur 199, 10.
- 8. Cpolititanus patriarcha III 220, 13. 226, 8.
- 9. Bulgarorum rex Symeonis f. pace facta Lacapeni neptem ducit uxorem III 473, 15—474, 7. ea mortua Borisen et Romanum filios obsides Cpolim mittit 495, 7. obit 495, 9. Romanus eius f. 547, 9. 560, 15.
- 10. Nicephori II. stratopedarcha III 508, 18. a Barda Sclero vincitur 541, 9—16. necatus 543, 1.
- Πετρωνᾶς* frater Theodoraе drungarius vigiliae a Theophilo punitur III 356, 1—357, 5. Amero Agareno victo scholarum domesticus fit 396, 7—397, 14. obit 397, 14.
- Πετρώνιοι* 1. P. Petronius Syriae legatus I 497, 8—499, 12. 501, 11—18.
- 2. Petronius a Nerone deficit ad Galbam II 480, 11.
- 3. [T.] Petronius [Secundus] praef. praet. sub Domitiano II 501, 18.
- Πευκέσιτας* Alexandrum M. contra Mallos servat I 347, 11.
- Πηγαί*, v. *Κωνσταντινούπολις*, *παλάτια* 7.
- Πηλούσιον* Aegypti urbs I 196, 10. II 325, 11. 401, 11. 15.
- Πίας*, v. *Ὑκταούιοι* 4.
- Πικινόν* Italiae regio II 172, 19.
- Πιλᾶτος*, v. *Πόντιοι* 2.
- Πίνδαρος* Cassii libertus II 362, 12.
- Πίος* Romae pontifex II 526, 4. 9.
- Πισιδία* I 334, 13. II 265, 7. *Πισίδα* I 394, 3. III 658, 9.
- Πιττάκια*, v. *Κωνσταντινούπολις*.
- Πίτυοις* urbs III 96, 9. 106, 4.
- Πλάγκος*, v. *Μουνάτιοι*.
- Πλαίτινος*, v. *Φούλβιοι* 1.
- Πλακεντία* ab Hamilcare Galisque eversa II 248, 7.
- Πλακιδία* 1. Honorii soror ab Alarico capta III 98, 13. Con-

stantii regis ab Honorio appellati uxor 98, 17. mater Valentiniani III. et Honoriadis 99, 3. 119, 7. Roma pulsa 100, 4.
 — 2. Eudoxiae filia, Olybrii sponsa, Africa relicta Cpolim redit III 120, 12—18.
Πλακίλλα Theodosii I. uxor, Arcadii et Honorii mater, Augusta III 87, 3. 89, 4.
Πλακωνός s. *Πλακωτή αγορά*, v. *Κωνσταντινούπολις*.
Πλάτη [Propontidis] insula III 589, 6. 10.
Πλάτων princeps Sacudionis monasterii a Constantino VI. in palatium abductus III 297, 1—7. Nicephori electioni se opponit 305, 1—14. in concordiam cum Nicephoro redactus 313, 11.
Πλαυτιανός, v. *Φούλβιοι* 4.
Πλαυτίλλα, v. *Φούλβιοι* 4.
Πλαύτιοι 1. Plautius Salapinus II 218, 11—219, 4.
 — 2. A. Plautius Britanniam sub Claudio I. subicere coepit II 465, 9.
 — 3. v. *Φούλβιοι* 4.
Πλαυτός stadium vincit ludis Isthmiacis II 170, 17.
Πλευσής Bardam (2) invitus necat III 499, 3.
Πλίσκοβα urbs sub Basilio II. capta III 559, 13.
Πλωτίνα [*Πλωτίνα*] Traiani uxor II 508, 14. 514, 20.
Ποδανδόν urbs III 536, 16.
Ποθεινός tutor Ptolemaei XII. II 325, 12. 328, 6. necatur 327, 16. 328, 16.
Πολέμων alter Berenicae maritus I 516, 20. 517, 1.
δ Πολεμωνιακός πόντος III 166, 4.
Πόλλων Pharisaeus Herodis amicus I 419, 12. 435, 4.
 — 2. v. *Πωλλων*.
Πολύβιος 1. scriptor I 227, 15.
 — 2. Claudii I. libertus II 467, 15.
Πολύευκτος Cpolitanus patriarcha III 486, 14—487, 8. 488, 18. 489, 12. 498, 11. 499, 7—500, 15. 506, 4. 520, 14—521, 12. 522, 4.
Πολύκαρπος Smyrnaeus pontifex martyr II 531, 21.

Πολύστρατος Dario moribundo dat aquam I 342, 2.
Πολυχρόνιος haereticus III 226, 8.
Πομπηϊανός 1. imperator post Maximum et Albinum II 579, 8—13 (v. ann. cr.).
 — 2. v. *Κλαύδιοι* 21. 22.
Πομπήϊοι 1. [Cn. Pompeius] Strabo pater Cn. Pompeii Magni II 298, 13 ss.
 — 2. Cn. Pompeius Magnus Strabonis f. II 298, 13. eius natura 299, 2. Sullae amicus, Carbonis inimicus 299, 11—24. a Sulla imperator salutatus 299, 24. a Sulla dictatore accipit uxorem Aemiliam 300, 9. Carbonem necat 300, 14—19. [Cn.] Domitium necat 301, 1—6. a Sulla Magnus appellatur 301, 7—20. de eius triumpho 302, 1—14. Lepidum et Brutum vincit 302, 17—303, 4. pugnat cum Sertorio 303, 5—13. Perpernam vincit 303, 14—19. triumphat populi studiosissimus 303, 19—304, 4. cos. cum Crasso 304, 5—22. bellum piraticum conficit 305, 1—307, 2. bellum Mithridaticum gerit 307, 3—311, 11. Scaurum in Syriam mittit, cum Aristobulo bellat, Hierosolyma capit I 399, 12—403, 22. Muciam uxorem repudiat II 311, 12. exercitum in Italia dimittit 311, 14. triumphat 312, 1—313, 15. e Sicilia Sardinia Africa maximam frumenti vim domum portat 313, 16. Crassi fit amicus 315, 4. Caesaris amicus 315, 6. Iuliam ducit 315, 8. per eum Caesar accipit Galliam Cisalpinam et Transalpinam, Illyricum, IV legiones in V annos 315, 10—20. Iuliam amittit 316, 20. adversarius fit Caesaris 317, 4. cos. solus 317, 18. eius bellum cum Caesare exardescit 317, 21—319, 6. Brundisium fugit 319, 9—320, 6. ad eum transit Labienus 319, 16. ad eum fugit Domitius 319, 20. a Caesare pugna Pharsalica victus fugit

- 321, 5—323, 20. in Aegyptum fugit, ubi necatur 324, 2—326, 20. Cornelia eius uxor 324, 5. eius filii 326, 13. — I 11, 16. 213, 14. 404, 14. 407, 3. II 314, 9. 327, 16. 328, 3. 334, 15. 20. eius corpus sepelitur 327, 2—15. eius monumentum Hadrianus instaurat 517, 9. bellum Hispanicum cum eius filiis 330, 11—20. filius eius maior necatus 330, 17. eius statuæ a Caesare restituntur 331, 2. Cornellius Cinna eius nepos 424, 6.
- 3. S. Pompeius classis praef. II 345, 21. 353, 22. hostis iudicatur 349, 8. Siciliam occupat 353, 22. ad eum fugiunt reliquiae legionum Bruti et Cassii 366, 20. Sardiniam et Siciliam tenet 367, 8. 368, 1. cum Antonio agit 369, 8. L. Scribonius Libo eius socer ibid. postquam cum eo Octavianus frustra egit, Agrippa bellum ei infert 369, 4—370, 5. in Italiam transit 370, 4. Siciliam tenet 371, 22. bellandum cum eo discernunt Antonius et Octavianus 372, 1—11. cum eo iidem pacem faciunt 372, 11—373, 19. filiam M. Marcello despondet 373, 14. bellat cum Octaviano 375, 22—383, 14. Cephallenia fugit in Asiam 384, 7—17. bello contra Antonium facto necatur 384, 17—385, 15. — II 353, 21. 367, 11. 369, 4. 371, 9. 12. 373, 20. 391, 19—392, 6.
- 4. Cn. Pompeius Magnus Claudii I. gener II 462, 4. 465, 16. 467, 2. necatur 466, 17.
- 5. Πομπήιος Hypatii frater ab Iustiniano I. necatur III 156, 7.
- Πομπήιοι Campaniae urbs sub Tito oppressa II 497, 13.
- Πομπηιοῦπολις III 149, 13.
- Πομπιλία Numae filia, Marcii uxor, Anci Marcii mater II 22, 16.
- Πομπώνιοι 1. Pomponius Numae pater II 19, 10 s. 20, 6.
- 2. M'. Pomponius [Matho] cos. bellat cum Sardis II 167, 13.
- 3. M. Pomponius [Matho] bellat cum Sardis II 168, 5.
- 4. [L. Pomponius] Flaccus legatus Syriae I 488, 12. 15.
- Πορτιανός Romae episcopus II 580, 15. 18.
- Πόντιοι 1. [L.] Pontius Aquila D. Bruti legatus II 345, 8.
- 2. Pontius Pilatus Iudaeae procurator I 477, 15. 490, 15. 477, 20 s. 478, 14 ss. II 445, 7. 11. Christum cruci affigit I 479, 8 s. Romam redit 482, 15. 483, 5. se necat II 458, 3. — I 245, 20.
- Πόντιοι νῆσοι II 453, 18.
- Πόντος regnum II 309, 7. 312, 16. 329, 9. 549, 7. 608, 10.
- Ποπίδιος Silo, Ventidii Bassi legatus I 415, 3—18. II 374, 19.
- Ποπίλιος [C.] Popilius [Laenas] Antiochum obsidentem Alexandriam inde movet II 278, 13 s.
- Ποπλίκιος M. [Publicius] Μαλέολος cos. bellat cum Sardis et Corsis II 168, 1.
- Ποππία Σαβίνα Neronis uxor I 521, 6. II 477, 12—478, 2.
- Πορκία Catonis Uticensis filia, Bruti uxor coniurationis contra Caesarem factae particeps fit II 365, 18—366, 19. se necat 365, 16.
- Πόρκιοι 1. M. Porcius Cato cos. paene totam Hispaniam subigit II 252, 11. 253, 16—254, 13. suator legis Oppiae contra L. Valerium 252, 13—253, 15. Aetolos ad Thermopylas vincit 260, 5—19. Poenorum legatos non admittendos esse censet 281, 19. Carthaginem evertendam esse censet 293, 20.
- 2. M. Porcius Cato Uticensis cum Pompeio habet controversias II 312, 1—12. laudat Pompeium cunctantem pugnare cum Caesare 322, 14. se necat 329, 17—330, 5.
- 3. M. Porcius Cato, filius Uticensis apud Philippos cadit II 364, 8.
- 4. Porcius Festus Iudaeae

- procurator I 519, 20. 520, 8—521, 5.
- Κλάρας Ποσειδάων* Clusinus rex Superbum adiuuat II 45, 17. eius bellum Romanum 45, 20—47, 7.
- Ποστούμιοι* 1. [P.] Postumius Tubertus cos. Sabinos vincit II 48, 20. cos. iterum eosdem vincit 49, 20.
- 2. Postumius Cominius cos. servos coniuratos de Capitolio occupando opprimit II 50, 9.
- 3. [P.] Postumius a militibus suis necatus II 74, 3.
- 4. Sp. Postumius cos. a Samnitibus sub iugum missus et ab iis reiectus II 98, 6—99, 19.
- 5. L. Postumius legatus a Tarentinis violatus II 106, 7 s.
- 6. [L.] Postumius Albinus cos. Agrigentum capit II 137, 15—139, 4.
- 7. [L.] Postumius Albinus cos. Ligures vincit II 167, 3. a Boiis caesus 205, 19.
- Ποστούμος* contra imperatorem Gallienum insurgit II 597, 14—598, 18. 604, 13.
- Ἔριος Ποτίλιος* dux auxilliorum Samniticorum Samnitium insidias impedit II 143, 1—13.
- Ποτίολοι* [*Πουτέολοι*] urbs II 452, 1. 3.
- Πουλχερία* 1. Theodosium II. fratrem educat III 100, 7. Eudociam nominatam Augustam fratri iungit 100, 18—101, 19. sub ea concilium Ephesinum 103, 11. amota 109, 1. revocata 109, 5. exemplum eius prudentiae 109, 13—110, 8. Marcianum facit regem 113, 1. aedem Deiparae construit 115, 5. obit 119, 3. 18.
- 2. imp. Theophili filia III 358, 14. 359, 4. 394, 3—12.
- 3. Romani III. soror III 583, 11.
- Ποϋλχερος*, v. *Κλαύδιοι* 7. 10.
- Πονπλιοράτιοι* Romani tergemini Curiatos vincunt II 23, 7 ss. 15 ss.
- Πούπλιος* 1. pontifex Hierosolymitanus II 539, 1.
- 2. *Βαλβίνος* imperator post Pompeianum II 579, 13.
- 3. v. *Ανθήλιοι* 1 et *Σερουτίλιοι* 4.
- Πραίνεστηνοί*, bello Tarentino obsides eorum Romam ducuntur et necantur II 110, 12.
- οἱ Πράσινοι* s. *τὸ Πράσινον* factio, sub Iustiniano I. III 153, 7—156, 13. sub Phoca 196, 8. 13.
- Πρηξάσπης* Smerden necat I 305, 13. 306, 8. se necat 308, 11—309, 4.
- Πρίαμος* Troianus II 443, 11.
- ἡ (τοῦ) Πρίγκιπος νῆσος* [Propontidis] III 303, 7. 349, 15. 353, 17. 609, 10.
- Πρίμος* Alexandriae pontifex II 514, 17. 521, 21.
- Πρίσκος* imp. Mauricii dux pacem facit cum Chagano dolis decepto III 190, 5—191, 1. Dommentiae maritus 201, 7. ad Heraclium de Phoca tollendo mittit 201, 12. 16.
- Πρόβος* 1. Aegypti praetor a Zenobia captus II 607, 3.
- 2. imperator Orientis Florianus sublato totius orbis imperator II 608, 21—609, 6. eruditissimus, miles optimus, iustus 609, 6. 19. sub eo Saturninus et alius quidam in Britannia regnum affectant 609, 10—19. eius expeditio Germanica 609, 21. Carus contra eum insurgit 610, 6. necatur 610, 16. eius regni spatium 610, 18. Domitius eius frater III 19, 7.
- 3. Domitii f. III 19, 11.
- 4. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*.
- Πρόδρομος*, v. *Ἰωάννης* 3.
- Προικόνησος* [Propontidis] insula III 325, 3. 481, 14. 521, 8.
- Προκλήϊος* [C.] Procleius, Octaviani amicus II 403, 1. 4. 8.
- Πρόκλος* 1. Iamblichi discipulus III 81, 3.
- 2. Cyprianus patriarcha III 105, 18. Chrysostomi corpus Cypolim traducit 106, 4—10. sub eo miraculum 112, 13. obit 107, 1.
- 3. sub Anastasio I. scientiae machinalis princeps III 137, 14. 138, 5.

— 4. v. *Λικίννιος* 10.

Προκοπία imp. Stauracii soror, Michaëlis Rhangabes uxor III 311, 15. 312, 11.

Προκόπιος 1. Iuliani consobrinus seditione mota necatur III 79, 12—17.

— 2. *δ Καισαρεύς* belli Vandalici particeps et scriptor III 162, 1. v. ind. auctorum.

Προποντίς III 631, 17. 704, 2. 711, 16.

Προτέριος Alexandriae episcopus III 117, 7.

Προῦσα Bithyniae urbs III 39, 1. 297, 7.

Προουσιάνος Ioannis Bladisthlabi f. III 566, 9. a Romano III. caecatur 574, 13.

Προυσίας Bithynorum rex, ad quem Hannibal fugit II 264, 14. 267, 15. veniam a Romanis impetrat 277, 11. necatur 286, 18—287, 5. Nicomedes f. ei succedit 287, 1.

Πρωτεύων Bulgariae praetor, quem Constantinus IX. facere vult successorem III 650, 10.

ἡ Πρώτη [Propontidis] insula III 303, 13. 319, 4. 480, 15. 482, 4. 483, 17. 706, 14.

Πρωτογένης Caligulae minister II 455, 16. necatur 461, 16.

Πρωτόκητος martyr sub Maximino Thrace II 575, 19.

Πτολεμαῖοι I 13, 20. II 278, 21. 407, 1.

— 1. I. Lagi f. Soter I 226, 5. Syria et Hierosolymis male tractatis multos Iudaeos in Aegyptum abducit 355, 20—356, 10. obit 356, 11.

— 2. II. *Φιλάδελφος* Iudaeos liberat et eorum libros convertendos curat I 356, 11—359, 20. cum Romanis amicitiam facit II 126, 6.

— 3. IV. *Εὐπάτωρ* ab Antiocho M. victus I 359, 20—360, 3.

— 4. V. *Επιφανής* ab Antiocho M. victus Cleopatram eius filiam ducit I 360, 3 ss. Oniae inimicus 360, 18. Iosephi amicus 360, 23—362, 17. Hyrcani amicus 364, 15 ss. eius liberi

365, 15. II 278, 9. *Επιφάνεια* urbs de eo dicta I 32, 17. — II 256, 3. 19.

— 5. VI. *Φιλομήτωρ*, eius cum Physcone fratre contentiones II 278, 10—279, 8. Antiochum IV. cum fratre repulsat I 365, 15. 17. ad eum fugit Onias 372, 5. Cleopatra (2) eius filia 378, 11. a genero paene occisus 379, 4. Demetrium (3) facit generum 379, 9. Antiochiam capit 379, 16. cum Demetrio Alexandrum (3) vincit 380, 2. obit 380, 5. eius elephantis Demetrius potitur 380, 15 ss.

— 6. VII. *Φύσκων* contra Demetrium mittit Alexandrum (4) I 388, 21. v. sub — 5.

— 7. XII. Dionysus necat Pompeium II 325, 11—326, 20. perit 327, 20.

— 8. Antonii et Cleopatrae f. II 390, 21.

— 9. Simonis, Mattathiae f., gener I 386, 16—387, 8.

— 10. Herodis procurator I 465, 12.

— 11. Iubae f. a Caligula necatus II 454, 10.

Πτολεμαῖς 1. Phoenicae urbs I 377, 14. 378, 13. 379, 4. 381, 1. 384, 3. 389, 4. 397, 2. 415, 5. 469, 11. 497, 14. 524, 4.

— 2. *τῆς Πενταπόλεως* II 592, 16.

Πτώσας locus valli in Lalacone III 397, 4—10.

Πύδνα urbs, ubi Persens vincitur II 272, 9—273, 10. — II 270, 13. 273, 11. 288, 14.

Πυθαγόρας 1. Apollodori (1) haruspex I 351, 10.

— 2. Neronis libertus et uxor II 477, 18. 478, 2.

Πυθαγορικός 3. I 435, 7. II 503, 5.

Πυθία II 75, 4. 206, 1.

Πύθια urbs, olim Soteropolis III 24, 7.

Πύλαι Ciliciae II 547, 10.

Πύλος urbs III 430, 6.

Πῦρ Persarum deus III 209, 13.

τὸ Πυρρηναῖον, eius situs II 176, 19. 177, 3. *τὸ Π. κλίμα* III 26, 16. — II 182, 4. 231, 20.

Πύργος 1. Epiri rex a Taren-

tinis contra Romanos vocatur II 107, 3—109, 6. cum Romanis bellat 109, 6—117, 11. per Cineam frustra petit amicitiam eorundem 117, 13—118, 21. victus a Romanis 119, 1—121, 8. Niciae insidiae a Fabricio ei deteguntur 121, 11. pacem a Romanis frustra petit 121, 16 s. ad Syracusanos profectus e Sicilia pellitur 121, 18—122, 11. Tarentum redit 124, 8—15. a Romanis victus domum redit 124, 15 ss. Argis obit 125, 8. — II 126, 6. 15. 127, 16. 128, 15. 246, 1. 266, 2.
— 2. I. Cpolitanus patriarcha III 213, 15. 216, 12. 217, 7. 11. iterum 220, 1—13. 226, 8.
Πρωγάτος, v. *Κωνσταντίνος* 5.
Πωλλίων [*Πολλίων*], v. *Οδύδιος*.
Πῶρος Indorum rex ab Alexandro M. subigitur et capitur I 233, 23. 345, 21. 346, 6.

P

Ραάβ femina Hierichuntia Hebraeorum speculatores servat I 76, 3. 9 ss. 77, 14.
Ρααζών Syriae dux Achazam Hierosolymis obsidet I 191, 18. ex multis Iudae urbibus ciues abducit in iisque collocat Syros 21. interfectus 192, 10.
Ράβεννα Italiae urbs II 545, 10. III 98, 9. 99, 6. 169, 4. 220, 9.
Ραγαῦ Phalegi f. eiusque posterī I 33, 16.
Ραγγαβί, v. *Μιχαήλ* 2.
Ράγος Mediae urbs I 256, 5. 258, 6.
Ραγουήλ 1. *Ίοθόρ* sacerdos, Moy- sis socer I 55, 16. 19. 61, 18 s.
— 2. socer Tobiae I 255, 15. 257, 3—258, 14. 260, 9.
Ραιδεσσηνοί Nicephori Bryennii socii III 716, 7.
Ραμά qua in urbe David cum Samuele degit I 113, 4.
Ραούσιον urbs ab Agarenis Carthaginensibus obsessa a Basilio I. liberatur III 425, 1—7. 9.

Ραφαήλ archangelus, fautor Tobiae I 256, 1—259, 20.
Ραφιδίν quo Iudaei Moyse duce veniunt I 60, 17.
Ραχήλ Labani filia, Iacobi uxor I 39, 1—40, 3. 18. 41, 3. 10. 43, 3. 101, 22.
Ραψάκης Senacherimi dux Hierosolyma obsidet I 195, 1. 196, 7. 9 s.
Ραφομμάτης e Cyprio ab Alexio I. Comneno expulsus III 737, 6—10.
Ρεβέκκα Bathueli filia, Isaaci uxor I 37, 2 s. 14 s. 38, 14. 20. 43, 5—9.
Ρεμμάθ Syriae urbs I 166, 1—14.
Ρηγῆνες = *Λοχανάσαι* I 31, 7.
Ρήγιον urbs Siciliae II 124, 8. 127, 4—13. 132, 18. 133, 13. 136, 14. 137, 11. 233, 14.
Ρηγούλος, v. *Αττίλοι* 1. 3. 4. 5.
Ρήνος flumen II 316, 19. 426, 8. 427, 4. 9. 428, 2. 5. 500, 1. 527, 22. 597, 19. III 47, 13. 261, 11. *τὰ δεξὴ τὰ Ῥίπατα* II 81, 10.
Ριφάθ Iapheti posterus I 31, 7.
Ριφαθαῖοι = *Παφλαγόνες*, Riphathi posterī I 31, 7.
Ροβοάμ Salomonis f. Hierosolymitanus rex I 151, 7 s. 152, 10. 155, 15. 156, 7. 9. 194, 1.
Ροδανός 1. praepositus a Val- lentiano I. crematur III 74, 18.
— 2. flumen ab Hannibale superatur II 182, 4—183, 3. — III 261, 11.
Ροδόπη II 171, 1. 389, 18.
Ρόδος insula II 421, 9. 423, 1. 6. colossus eius destruitur III 219, 7. — I 428, 5. III 245, 7—246, 2. 481, 14. 736, 17—737, 6.
Ρόδιοι Romanorum socii bello Macedonico altero II 247, 16. 249, 1. socii eorundem contra Nabidem 255, 5. Hannibalem vincunt 262, 4. impediunt, ne Perseus impetret pacem 271, 3. superbe agunt cum L. Aemilio Paulo 271, 17. societatem Romanam impetrant 277, 6. a Cassio victi 358, 10. ab Agarenis subacti III 219, 7.
Ρομελίας Phaceae pater I 191, 1.

Ῥομπέρτος Longibardiae dux, cuius filiam ducit Constantinus, Michaëlis VII. f. III 714, 3. apud Dyrrhachium Alexium I. Comnenum vincit 734, 17—735, 9. dolo ab eodem victus 735, 9—736, 10. 16. Boëmundus eius f. 749, 6.

Ῥουβικός [Ῥουβίκων] flumen II 318, 22.

Ῥουβίμ Iacobi et Leae f. I 39, 13. 40, 10. Iosephum servat 44, 13 s. ἡ φυλή τοῦ Ῥ. I 67, 19. 73, 12.

Ῥούθ altera Abimelechi nurus uxor Boozi fit I 94, 10—96, 6.

Ῥουσέλιος Latinus Romani IV. dux III 697, 1. 699, 7. sub Michaële VII. deficit et capitur 709, 10—712, 12. cum Alexio Comneno dux fit contra Iannem 717, 1. eundem vincit 717, 11. ad eum Nicephoritzes fugit 720, 5. obit 725, 11 s.

Ῥουσιτικός sub Leone I. praef. legionum III 125, 17.

Ῥουτοῦλοι a Latino victi II 4, 5. Aeneam vincunt 4, 12. ad eos venit Camillus exsul 81, 7.

Ῥουτοῦλος Samnis II 97, 6.

Ῥουφῖνος, v. Κορνήλιος 2.

Ῥούφος 1. Herodis dux I 468, 13.

— 2. Aegyptius I 556, 2.

— 3. v. Ἄννιος, Μινούκιος 2. 3. Οἰεργίνιος 3.

Ῥωμαῖος 1. November a Commodo dictus II 536, 10.

— 2. Commodi cognomen II 536, 14.

Ῥωμανός 1. I. δ Λακαηνός, eius pater Abastactus Theophylactus III 419, 10. auctor cladis Bulgaricae 464, 10—465, 21. Constantino capto efficit, ut potestas in Constantinum VII. transferatur 466, 11—467, 15. magnus hetaeriarcha 467, 15—468, 5. Helena eius f. a rege ducta ipse fit regis pater, Christophorus eius f. magnus hetaeriarcha 468, 8. bulla aurea milites Phocae ad defectionem sollicitat 468, 16. ei Carbonopsina insidias parat

469, 12. Caesar et rex 469, 14.

Theodoram et Christophorum diademate ornat 469, 19. insidiis detectis Constantinum VII. infra se collocat 470, 5—11. eius bellum Bulgaricum 470, 12—471, 1. Theodora eius uxore mortua Sophia fit Augusta 471, 1. Adrianopolim amittit 471, 5 s. Leonem Tripolitanum fugat 471, 9. cum Symeone frustra colloquitur 471, 13—472, 7. reliquos duos f. et nepotem diademate ornat 472, 8. Theophylactum f. facit clericum 472, 14. Symeonis obitum efficit 473, 7. pace facta Petro neptem dat uxorem 473, 15—474, 7. tres filios collocat ante regem 474, 8—475, 4. sub eo Tryphon Stephano succedit 475, 5. sub eo hiems saeva, fames, incendium 475, 9. Tryphoni dolose expulso Theophylactus eius f. succedit 475, 12—476, 14. sub eo Russi et Agareni repulsi 476, 15—478, 3. beneficus 478, 4—479, 4. sub eo Christi effigies in linteo expressa Cpolim deducta 479, 5. sub eo duo adulescentes concreti 479, 10. cum filiis regno pulsus 480, 1—482, 5. obit 482, 4. eius regni spatium 480, 10. 489, 7. Basilius nothus eius f. 482, 13. — III 483, 17. 487, 2. 490, 6. 500, 19.

— 2. δ Κουρκοβάς a Basilio I. caecatus III 422, 3—7.

— 3. Christophori f. III 474, 14.

— 4. II. Constantini VII. f. a patre corona ornatus III 482, 6. Theophanonis maritus 485, 3. patrem tollere studet 488, 8. rex 490, 3. παιδὸν dicitur 490, 6. Basilium f. diademate ornat 490, 11. Constantinus eius f. 490, 13. omnia mandat Bringae Iosepho 490, 14. Nicephorus Phocas eius dux fugat Agarenos Cretenses 490, 19—491, 12. Leo Phocas eius dux Chaudam fugat 491, 12—492, 2. insidiae ei parantur 492, 2. inde

- ab initio imperii Phocae Nicephoro curam mandat militum colligendorum 492, 15—493, 14. post triennium obit 493, 15. duos f. et Theophanonem relinquit ibid. — III 519, 11. 569, 4.
- 5. Stephani f. a Constantino VII. castratur III 482, 13.
- 6. *δ Κουρκοῦας* Nicephorum Phocam incitat ad seditionem III 495, 17—497, 3.
- 7. Petri Bulgari f. obses Cpoli III 495, 7. Bulgariae dux a Russis subactus 522, 17. Scopia Basilio II. tradit 560, 15. — III 547, 9.
- 8. Bardae Scleri f. III 540, 2. magister Basilii II. fit 552, 10.
- 9. *δ Ταρωνίτης* Scleri socius III 542, 14.
- 10. s. *Γαβριήλ* Samuelis f. III 559, 6. patri succedit 564, 8. 17.
- 11. III. *δ Ἀργυρόπωλος* s. *δ κατὰ τοὺς Ἀργυρούς* (III 684, 5. 730, 3) dolo Constantini VIII. fit Zoae maritus III 572, 12—573, 14. rex allelengyum tollit, largus in ecclesiam 573, 15. olim oeconomus S. Sophiae 574, 3. benignus 574, 8. Prusianum caecat, Theodoram relegat, Constantinum Diogenem in turrim conicit 574, 13—575, 2. 684, 5. foedus renovat cum Abasgis 575, 3—7. 590, 1. ab Agarenis victus 575, 8—578, 2. fit quaestor acerbus 578, 6—579, 5. pacem facit cum Amere 579, 6. sub eo Constantinus Diogenes captus se necat 579, 10. 684, 5. Agareni sub eo victi 579, 14—580, 10. sub eo famas et terrae motus 580, 10—581, 4. sub eo Zoë Michaëlem deperit 581, 5—584, 10. obit 584, 11—585, 10. eius regni spatium et natura 585, 5. — III 586, 5. 615, 5—15. 730, 3.
- 12. IV. *δ Διογένης* Constantini Diogenis f. III 574, 17. 684, 5. vestarcha 684, 8—14. crimine

regni affectati solutus in Capadociam abijt 684, 14—685, 13. Eudociae maritus et rex fit 685, 12—687, 15. non est Eudociae mancipium 687, 16—688, 10. prima eius expeditio orientalis 688, 11—692, 10. eius expeditio ad Euphratem 692, 11—694, 6. sub eo Blachernium templum magnum conflagrat 694, 6. sub eo Manuel Comnenus a Turcis captus restituitur 694, 8—695, 16. omina mala ante eius expeditionem 695, 17—696, 13. expeditio eius orientalis, in qua a Turcis capitur 696, 13—702, 5. liberatur 702, 5—703, 11. caecatus relegatur 703, 17—706, 16. obit post regnum triennii et VIII mensum 706, 16. — III 709, 1. 710, 11. 741, 16. 744, 5.

— 13. *δ Βοΐλας* Constantino IX. frustra insidiatur III 644, 16—646, 13.

— 14. v. *δ Σκληρός Ρωμανός*.

Πώμη Honorii gallina III 99, 16.

Πώμη: eius locum olim Aborigines tenebant II 3, 1. a Romulo et Remo condita 9, 4 s. 16 s. 10, 5 s. cf. 39, 10. obsessa a Tatio 12, 17. a Gallis capta et deleta praeter Capitolium 82, 18 ss. 83, 16 ss. 85, 7 ss. a Camillo liberata et instaurata 85, 20 ss. 86, 23 ss. *ἡ προσβυτέρα* III 91, 8. 93, 15. 97, 17. 119, 9 cet. capta ab Alarico 98, 9—17. 99, 6—18. capta a Gizerico 119, 18. 160, 9. capta a Belisario 169, 2. Martinus eo concilium convocat de Monotheititis 218, 3. capitur a Francis 299, 16. — I 12, 2 s. 10 s. 14, 19. II 15, 3. 151, 11. 181, 8. 250, 12. 330, 5. 340, 5. 8. 21. 371, 15. 372, 11. 377, 20. 384, 5. 389, 3. 394, 15. 415, 4. 23. 417, 18. 419, 8. 423, 1. 425, 6. 426, 1. 429, 12. 19. 437, 15. 438, 21. 444, 8. 446, 2. 452, 5. 454, 5. 465, 16. 466, 10. 468, 3. 470, 17. 474, 6. 13. 20. 477, 8. 478, 7. 481, 6. 485, 8. 489, 11. 490, 11. 491, 7. 12. 493, 9. 11. 494, 16. 496, 17. 497, 17. 502, 8.

514, 8. 519, 6. 530, 21. 534, 11. 535, 6. 544, 13. 545, 2. 546, 1. 567, 1. 569, 18. 577, 9. 12. 578, 9. 12. 14. 591, 16. 603, 13. 604, 12. 605, 16. 607, 6. 608, 8. 21. 611, 4. 612, 3. 619, 14. 624, 4. III 137, 4. 238, 16. 385, 14. — ἀνδριάντες: *Ειρήνης* II 418, 12, *Κωνσταντίνου* I. III 3, 15, *Νίκης* II 101, 2. 6, *Όμονοίας* 418, 12, *Σίμωνος* 474, 13, *Υγιείας δημοσίας* 418, 12. *Αθήναιον* 545, 17. *Αυγούστου μνημείον* 482, 15. *Βουλευτήριον Τουλιανόν* 335, 13. *γέφυρα Βουλβία* III 3, 12. *ἐκπόδρομος* II 508, 5. *Καπιτώλιον* 12, 17. 20, 15. 39, 17. 50, 9. 65, 17. 73, 13. 79, 3. 82, 18—83, 22. 88, 5—89, 9. 91, 9—93, 6. 100, 18. 101, 6. 172, 11. 336, 11. 14. 337, 8 s. 340, 5. 368, 16. 394, 1. 457, 13. 459, 12. 483, 19. 507, 6. III 7, 6. 14. *δ κίων δ πορφυροῦς* III 17, 15. *κομτίων* II 14, 7. *λιμένες*: *Αυγούστου* I 458, 12. II 552, 15, *Κλαυδίου* 462, 21 ss. *ραοί*: *Αρτέμιδος* 32, 19, *Δήμητρος* 394, 15. 20, *Ἑλπίδος* 394, 20, *Ἥρας* 85, 11, *Καλλιόπης* 457, 10, *ἐν τῷ Ταρπέῳ ὄρει* 38, 20. *τὸ Παλάτιον ὄρος* 10, 9. 39, 10. 91, 8—93, 6. 411, 12. *τὸ Ταρπέϊον ὄρος* 38, 20—39, 19. — *πατριάρχαι* (v. III 19, 1) post Petrum: *Αἰνός* II 479, 6, *Ανέγκλητος* 498, 11, *Κλήμης* 503, 19, *Εὐάρεστος* 514, 12, *Αλέξανδρος* 514, 15, *Εὐστός* 521, 19, *Τελεσφόρος* 522, 10, *Υγιῖνος* 525, 20, *Πίος* 526, 4, *Ανίκητος* 526, 9, *Σωτήρ* 532, 2, *Ἐλεύθερος* 532, 10, *Βικτωρ* 539, 7, *Ζεφυρίνος* 558, 10. 570, 20, *Κάλλιστος* 571, 2, *Οὐρβανός* 571, 3, *Πορτιανός* 580, 15, *Αντίρως* 580, 18, *Φλαβιανός* 580, 22. 585, 10, *Κορνήλιος* 585, 17. 587, 17. 592, 6, *Λούκιος* 592, 8, *Στέφανος* 592, 10, *Εὐστός* 592, 15. 596, 10. 603, 7, *Διονύσιος* 603, 7, *Φήλιξ* 612, 17, *Εὐτυχιανός* 612, 19, *Γάιος* 612, 21, *Μαρκελῖνος* 612, 23, *Εὐσέβιος*, *Μιλτιάδης* 625, 12, *Σάβηστρος* 625, 15. III 8, 13, *Τούλιος* I. II 626, 2. III 57, 16, *Λιβήριος* II 626, 4, *Δάμασος* I. 626,

4, *Σιφάκιος* 626, 5, *Τυννοκέντιος* I. 626, 7, *Ζώσιμος* 626, 8, *Κελεστίνος* I. 626, 9. III 103, 11, *Ξύστος* III. II 626, 11, *Λέων* I. 626, 12. III 115, 6, *Ἰλαρίων* II 626, 13, *Σιμπλίκιος* 626, 15, *Φήλιξ* III. 626, 15. III 134, 6, *Γελάσιος* I. II 626, 17, *Αναστάσιος* 626, 19. III 137, 4, *Σύμμαχος* II 626, 19. III 137, 4, *Όρμίσδας* II 626, 20. III 147, 6, *Ἰωάννης* I. II 626, 22. III 147, 6, *Φήλιξ* IV. II 627, 2, *Βονιφάτιος* II. 627, 3, *Αγαπητός* I. 627, 3. III 166, 2—167, 15, *Σιλβήριος* II 627, 4, *Βιγίλιος* 627, 8. III 168, 2, *Πελάγιος* II 627, 9, *Ἰωάννης* III. 627, 10. III 213, 6, *Γρηγόριος* I. II 627, 10. — *Μαρκῖνος* I. III 217, 15. *Αγάθων* 226, 3. *Όνώριος* 226, 8. *Γρηγόριος* 261, 6. *Ἀδριανός* I. 289, 14. *Λέων* III. 298, 15. — *ἐπίσκοπος τοῦ κατὰ Ῥώμην πάππου* II 575, 1. — *Νέα Ῥώμη*, v. *Κωνσταντινούπολις*. *Ῥωμαῖοι*, eorum historia brevissima I 12, 10 s. 227, 3 s. 562, 1. eorum respublica 213, 8 s. eorum historiam inde a Carthagine eversa usque ad Caesarem propter penuriam librorum Zonaras explicare non potest II 297, 9 ss. sub regibus et in republica libera 725 annos gerunt 408, 13. veniunt sub unius potestatem ibid. tigrides primum vident 415, 21. — eorum Aborigines II 3, 1. aediles plebi 58, 1—8. 64, 3. annus 21, 21 s. anuli ferendi ius 376, 10. as 81, 7. aureus 423, 16. calcei patriciorum et plebeiorum 32, 5. 8. celeres 16, 1. 20. 18. censores 71, 4—72, 18. centuriones 94, 4. consules 42, 17. 44, 20. 21. 45, 15. 61, 18. 63, 8. 69, 14. 70, 19. 71, 7 s. 91, 3. 94, 4. coronae 28, 1. 77, 9 s. decimatio 63, 14. Xviri legibus scribendis 66, 7—69, 13. dictatura 28, 1. 50, 16—51, 13. 66, 10. 72, 10. 84, 13—85, 5. equites 35, 3. fascēs 48, 5. feminarum condicio 13, 23. hasta sine ferro 77, 9. imagines 20, 22. interregnum

18, 15. 32, 3. sub iugum mittendi mos 65, 8. *κόμης* 14, 7. leges XII tabularum 66, 3—67, 4. leges 94, 4. 445, 17. 468, 21. 506, 20. lictores [16, 1.] 28, 5. 89, 18 s. *λοῦπα* 6, 24. magistratus 72, 10. 94, 4. milles 94, 4. parricida 88, 16. patricii 27, 21. 29, 14. 30, 11. 32, 3 ss. 33, 21. 61, 18 s. patroni 10, 20. plebei [27, 21.] 32, 3. 52, 22—54, 17. 55, 1—58, 8. 61, 18. 63, 8 ss. 65, 19. 105, 11. populus Romuli 10, 15. provocatio ad populum 64, 1. 66, 10. quaestores 48, 6 s. Quirites 13, 23. 17, 22. senatus 10, 17 s. 14, 9. 16, 10. 15. 17, 4. 18, 15. 26, 16. 27, 21. 31, 8. 32, 3. 33, 21. 34, 20. 35, 6. 51, 16. 71, 13. 72, 5. 14. 73, 9. 76, 23. stipendium 74, 14. tribuni mil. 94, 4. trib. mil. consulari potestate 70, 9—71, 3. 72, 10. 91, 3. tribuni plebi 51, 8. 55, 16. 55, 4—58, 8. 58, 19. 61, 13. 18. 63, 20. 64, 1—9 s. 69, 18. tribus 28, 8. triumphus 45, 15. 70, 2. 71, 2. 76, 19—79, 10. 618, 19—619, 9. vestis regia 15, 20. 28, 1. virgines Vestales 29, 5. — I 11, 16 s. 12, 5 s. 200, 12. 212, 5—214, 2. 227, 1 s. 365, 17. 374, 8. 382, 18. 550, 11. II 4, 15. 10, 5. 12, 11 s. 13, 23 s. 15, 12. 21, 5 cet. *Ῥωμαῖοι* = Byzantini II 394, 7. III 164, 14. 172, 1. 8. 6. 14. 177, 1 cet. *Ῥωμαῖκός* I 213, 8. II 426, 4. 431, 17. 446, 2. 474, 13. 490, 17. 491, 2. 508, 16. 529, 2. 590, 8. = byzantius III 177, 1 cet. *Ῥωμαῖός* II 372, 2 cet. *Ῥωμαῖς* II 597, 18 cet. *Ῥώμος* frater geminus Romuli, Martis et Iliae f. II 6, 6 ss. 8, 15. expositus a lupa et pico alitur 6, 15. a Faustulo et Larentia educatus 6, 18 s. a Numitore nepos agnitus 7, 8—8, 20. eidem Albam tradit una cum fratre 9, 4. in urbe condenda necatur 9, 7—15. — I 12, 15. *Ῥωμύλος* frater geminus Remi, Martis et Iliae f. II 6, 6 ss. expositus a lupa et pico alitur

6, 15. 102, 7. a Faustulo et Larentia educatur 6, 18 s. Remo capto auxilium fert 7, 3—8, 20. Amulio necato Numitori cum fratre Albam dat 9, 4. fratre sepulto condit urbem 9, 4—10, 10. eius legio, populus, senatus 10, 11—11, 11. Sabiorum filiabus raptis ipsisque victis Caeninenses facit cives Romanos 11, 12—12, 16. regni facit societatem cum Tatius 12, 17—14, 12. a Laurentibus non violatur 14, 13 s. cum Ventibus indutias facit 15, 10. tyrannus fit 15, 17. eius vestitus 15, 20. eius Celeres 16, 1. 34, 14. Albae dat libertatem 16, 6. Sabinis annum praesidem praeficit ibid. senatum pro nihilo ducit 16, 10. obit 16, 16—18, 3. eius vitae et regni spatium 18, 3. Quirinus collitur 17, 18 s. — I 12, 15. II 18, 6. 23, 5. 411, 5. 12. 546, 21.

Ῥωξάνη 1. Alexandri M. uxor I 343, 2. 353, 3.

— 2. Herodis filia I 453, 15 s.

Ῥωσία III 513, 7. 9. *Ῥώς* gens Scythica Tauri accola III 404, 6—11. fiunt Christiani 435, 5—436, 5. a Romanis victi 476, 15—477, 16. 522, 17—525, 3. 527, 7—535, 9. 10. 631, 6—633, 18. — III 484, 19. 513, 13. 536, 3. *Ῥωσικός* III 476, 15. 513, 11. 552, 18. *Ῥωσός* Ciliciae urbs III 501, 17.

Σ

Σαβά Aethiopiae urbs regia, post Meroë dicta I 55, 4—11.

Σαβαῖος pontifex I 205, 14.

Σαββάτιος 1. Armeniam tradit Arabibus III 231, 9.

— 2. s. *Κωνσταντῖνος* Leonis V. f. castratus et relegatus vocem amissam recuperat III 336, 2—337, 7.

Σαβεί vir tribus Beniamiticae I 136, 17.

Σαβήλ martyr sub Apostata III 65, 4.

Σαβήλλιος haereticus II 592, 16.

Σαβίνα, v. Ποπαία Σαβίνα.

Σαβίνοι: Lacedaemoniorum coloni II 12, 1. eorum filiabus raptis et pugna facta Romani fiunt cives II, 12—14, 10. eorum praeses annuus 16, 6. eorum et Romanorum dissensio post mortem Romuli 18, 6—19, 7. Numa Sabinus a Romanis rex fit 19, 10. sub Anco Marcio afflicti 25, 14. a Tarquinio Prisco victi 29, 3. a Romanis victi 48, 20. 49, 3. 22. cum iisdem faciunt pacem 50, 5. a M. Valerio fugantur 52, 11 s. cum Aequis inferunt bellum Romanis 67, 8 s. — II 33, 1.

Σαβίνος 1. praetor ab Iudaeis obsessus liberatur a Varo I 467, 17—468, 16. 469, 10.

— 2. Titi miles Syrus I 536, 10 s.

— 3. v. Καλονίσιος et Κορήλιος 29.

Σάβος [Σαβός] Arabiae felix rex II 413, 1.

Σαγγάριος s. Σάγγαρις flumen III 159, 3. 10. 710, 4.

Σαδδουκαίοι: Iudaeorum secta I 390, 20—391, 8. 475, 10—16.

Σαδών 1. sacerdos Iudaeus e genere Phineis I 134, 19 s. 141, 12 s. 143, 20. 144, 5.

— 2. Pharisaeus I 474, 4.

Σαήτ δ' Ἀπόχαυ Cretae ameras per Photium vastat oram et insulas Aegaei maris, sed vincitur III 429, 10—430, 14.

Σάκαι ad Cyrum deficiunt I 276, 22.

Σακουδίων, v. Κορριαντινούπολις, μοναί.

Σαλά Cainani f. et eius posteri I 33, 11.

Σαλαθιήλ Zorobabelis pater I 313, 15.

Σαλαμψιό Herodis filia I 488, 1.

Σαλαπία, v. Σαλπία.

Σαλμανασάρ Assyriorum rex subigit Iudaeos I 9, 15. 192, 19. Chuthaeos in Israelitarum terra collocat 193, 17—194, 15. 304, 16.

Σαλούστιος praef. praet. et sibi et filio recusat dignitatem im-

peratoriam III 72, 1—6. cum ceteris Valentinianum creat imperatorem 72, 6. non dimissus a Valentiniano 73, 5.

Σαλπία [Σαλαπία] Italiae urbs Romanis proditur II 218, 11—219, 4. Hannibalem repellit 224, 1. Σαλπινός II 224, 4.

Σάλων Dalmatiae urbs, Diocletiani patria II 618, 10.

Σαλώμη 1. Antipatri filia, Herodis soror I 404, 7. eius nominis vis 453, 22. inimica Iosephi, mariti, Mariammae, Alexandrae 424, 16 s. 429, 7. 430, 2. 431, 3. Masadis collocata 427, 20. inimica filiorum Mariammae 437, 14 s. 438, 5. Berenice eius filia 437, 22. Glaphyrae inimica 444, 1 s. cum Alexandro dicitur rem habuisse 446, 14. Pherorae, Antipatri, Pharisaeorum inimica 454, 5 s. 460, 8 s. Alexas eius maritus 463, 17. ultimum Herodis iussum non perficit 463, 17. 465, 8. ei Iamnia, Azotus, Phasaëlis legantur ab Herode 464, 19. 471, 8. Archelai inimica 467, 8 s.

— 2. Herodis filia I 453, 15.

— 3. v. Ἀλεξάνδρα 1.

Σαμαίας propheta I 152, 10.

Σαμαίος s. Σαμαίας Herodis amicus I 406, 9. 419, 12. 435, 4.

τὸ Σαμαρειὸν ὄρος I 157, 19.

Σαμάρεια urbs I 157, 17. 21. 158, 19. 160, 3. 163, 18. 172, 20. 174, 18. 176, 19. 177, 5. 182, 9. 188, 17. 192, 4. a Salmanassare capta 9, 15. 193, 17 ss. ibi Chuthaei collocantur 194, 1 ss. 208, 10 ss. 304, 16. ibi templum a Sanabalete aedificatur 328, 13. Cleopatrae data 360, 10. eius vectigalia Iosepho vendita 361, 23. ab Hyrcano I. deleta 390, 2 ss. ibi Herodis familia collocata 415, 18. Σαμαρεῖται s. Σαμαρεῖς Iudaeis infensi I 314, 6. 316, 7. 10. 319, 5. 16. legatos mittunt ad Alexandrum M. 355, 3—14. dicunt se Hebraeos esse et Scimitas Sidonios appellari 355, 8. 367, 11.

eorum templum 356, 7. 367, 11. a Pilato e Garizimo monte pulsi 482, 16 s. 483, 1. infensi Iudaeis sub Ventidio Cumano 514, 15 s. 515, 6. — II 474, 13.
Σαμοθράκη II 273, 11. III 481, 16.
Σάμος insula II 415, 12. 19. III 572, 2. 736, 19—737, 6. **Σάμος** III 131, 8.
Σαμόσατα Syriae urbs I 416, 5. II 385, 21. III 235, 8. 394, 16.
Σαμοσατός II 603, 9.
Σαμουήλ 1. Elcanae f. I 96, 12—97, 16. eo auctore Israelitae liberantur a Palaestinis 100, 1—18. Saulum facit regem 100, 18—107, 22. Davidem facit regem 108, 1. 113, 4. 13. obit 117, 5. eius manes 119, 14 ss. — I 121, 22.
 — 2. Bulgarorum rex III 495, 11. 547, 5. 14. Romanos invadit 548, 2. Basilium II. fugat 548, 12—549, 18. fugatur a Nicephoro Urano 558, 12—559, 10. multae eius urbes expugnantur et ipse a Basilio II. fugatur 559, 11—560, 18. regno paene privatus obit 563, 3—564, 8. 15. — III 564, 19. 598, 13. 599, 15.
Σαμψών Manoës f. Iudaeorum iudex I 89, 16—94, 2.
Σαμωνάς Agarenius eunuchus Leonis VI. protospatharius fit III 445, 2—8. ad Agarenos fugiens reducit ad Leonem, apud quem etiam tum permultum potest 448, 7—449, 6. insidiis factis efficit, ut Andronicus fugiat ad Agarenos 450, 2—14. eiusdem reditum impedit 450, 14—451, 13. eius pater adit Cpolim 452, 11—18. relegatur 453, 2—454, 17.
Σαραβαλέτης Darii Codomanni satrapa I 328, 7 s. ad Alexandrum M. deficit 329, 2. templum in Garizimo condit 329, 7.
Σανταβαρηνός monachus Basilio I. ostendit Constantinum viventem post eius mortem III 436, 9—17. potentissimus apud Basilium 436, 17. eius

insidiis Leo capitur 437, 3—438, 10. Leo VI. eum punit, sed post benigne tractat 440, 10. 17. 441, 13—18.
Σαούλ Cisi f. Beniamita Hebraeorum rex I 101, 13 ss. Ammanitas vincit 102, 20 s. Palaestinos alios vincit 104, 10—106, 17. eius liberi 106, 17. Samueli non obtemperat ideoque deo infensus 106, 19—109, 2. sub eo David Goliath necat 109, 3—111, 3. Davidi insidiatur spiritu malo (cf. III 587, 15) correptus 111, 3—119, 12. de bello Palaestinatorum anxius mulierem adit fatidicam 119, 12 s. cum filiis cadit 121, 2 ss. eius regni spatium 121, 22. — I 122, 1—21. 123, 18. 22. 127, 4. 133, 2. 13. 137, 19. 23. 205, 1.
Σαπώρης 1. I. Artaxerxis f. Sassanida a Gordiano III. victus II 581, 19. cum Philippo Arabe pacem facit, quae post abrogatur 583, 3. 5. vir magna corporis mole 583, 7. Valeriano bellum infert eumque capit 593, 10—22 (alii referunt Valerianum ultro venisse ad eum 593, 23—594, 11). captis Antiochia, Tarso, Caesarea a Callisto victus domum redit 594, 12—595, 17. ab Odenathō vincitur 595, 18. crudelis in reditu 596, 4. — II 616, 4.
 — 2. II. cum Constantio II. bellat III 27, 7 s. Narsei f. 29, 4. tertio Narsei f. caecato Hormisdam in custodia tenet 30, 2. Hormisdas fugienti ad Romanos uxorem mittit 30, 14. cum Constantio II. prospere bellat 31, 3. vulneratur 31, 5. Nisibin frustra obsidet 35, 1—36, 19. indutias facit cum Romanis, Massagetis Persiam diripientibus 36, 19. 37, 2. contra eum mittitur Gallus Caesar 39, 8—15. cum Constantio II. bellat 48, 5—19.
Σαρακηνολ III 214, 1. 218, 9. 224, 11. 368, 17. 373, 11. 398, 10—399, 8. 400, 3. 451, 2. 490,

19. 491, 4. 8. 500, 16. 550, 9. 590, 16. 634, 5. 635, 4—636, 11.
Σάραπης numen I 351, 18.
Σαραπίων 1. episcopus Antiochiae II 539, 12. 559, 14.
 — 2. Alexandrinus II 588, 3—23.
Σάρβαρος Chosroae II. archisatrapa ab Heraclio victus III 208, 12. Chosroae insidias parat 210, 1—16.
Σαρδανάπαλος dicitur Eleagabalus II 567, 1.
Σάρδεις urbs I 291, 2. 22. 293, 15. 334, 12. III 338, 12. *Σαρδιανός* I 291, 7.
Σαρδιαῖοι gens Illyrica II 169, 16. 20. 174, 17.
Σαρδιανός episcopus Hierosolymitanus II 575, 6 (v. ann. cr.).
Σαρδική urbs = *Τριάδιτσα* III 13, 14. 38, 7. 548, 14. 559, 11. 684, 8.
Σαρδών s. *Σαρδών* (?) (II 306, 12) insula I 227, 9. II 107, 17. 131, 2. 137, 11. 142, 12. 16. 143, 14. 145, 1. 165, 4. 167, 3. 13. 205, 18. 208, 10. 241, 12. 313, 16. 367, 8. 371, 18. 372, 20. 376, 3. III 163, 17. *Σαρδόνιοι* II 166, 19. 21. 167, 9. 11. 168, 1. 171, 12. 194, 17. *Σαρδόνης* (?) II 168, 5.
Σαρσφθά urbs I 159, 7.
Σαρμάται populus II 611, 6. 623, 12. III 13, 9.
Σάρος flumen dividit Mopsuestiam III 502, 8.
Σάρρα 1. Abrahami uxor, Isaci mater I 34, 12. 35, 3. 11—36, 2. Ismaëlem cum Agare expellit 36, 3—7. obit 36, 20.
 — 2. Tobiae uxor I 255, 15. 256, 1. 257, 3. 17.
Σατορνίνος 1. Paulinae maritus I 480, 19 s.
 — 2. Antiochenus II 522, 19.
 — 3. Maurusius contra Probum insurgit II 609, 10.
Σάτυρος [οάτυρος] I 336, 13.
Σάυνιον s. *Σαυνίτις*, cuius terrae incolae *Σαυνῖται* II 97, 1 s. 7 s. 16 s. 98, 11. 99, 15. 19. 100, 4. 12. 101, 20. 103, 3—105, 18. 122, 17—123, 10. 124, 7. 15. 126, 13. 128, 2. 130, 5. 143, 1. 3. 191, 10.
 17. 192, 2. 193, 1. 206, 16. 209, 18. 211, 7. *Σαυντικός* II 202, 8.
Σαῦος flumen Moesiam a Pannonia disternit II 408, 7.
Σαυρομάται populus II 425, 8.
Σεβάστεια urbs III 693, 13. 694, 14.
Σεβαστή urbs I 452, 11. *Σεβαστηνός* I 505, 2 s.
Σεβαστή titulus III 620, 14. 648, 3. 11.
Σεδεκίας 1. pseudopropheta I 166, 16.
 — 2. rex Hierosolymitanus I 202, 11—206, 1. 208, 20.
Σεδράχ, v. *Άναρίας* 1.
Σεσί pater Iesu sacerdotis I 472, 15.
Σεθί pater Annae pontificis Iudaei I 476, 16.
Σεϊανός [Σηϊανός] apud Tiberium potens Drusus II. veneno tollit II 440, 3. Agrippinam perdit 440, 16. Iulia Drusi II. filia ei desponsa 442, 8. ipse et liberi eius necantur 442, 8—15. — II 442, 19. *Σηϊανός* I 495, 20.
Σελά uxor Lamechi eiusque posteris I 24, 18—25, 4.
Σελεύκεια Babyloniae urbs I 385, 17 s. II 527, 14. 550, 12. 610, 22. *Σελευκίς* I 386, 3.
Σέλευκος 1. I. Nicator I 226, 5. 234, 14.
 — 2. Antiochi M. f. Lysimachiae relictus II 256, 19. Lysimachia Pergamum missus 262, 8. 13. patri succedit, obit 267, 4. — I 365, 7. 11. 372, 12.
Σελήνη 1. dea quacum rem se habere Caligula dicit II 456, 5. 457, 3.
 — 2. Cleopatra vocabatur II 393, 17. dicebatur Cleopatra minor 407, 17.
Σελινοῦς Ciliciae urbs II 513, 13.
Σελούμ 1. Israëlitarum rex I 190, 15—18.
 — 2. Oldae maritus I 199, 7.
Σελτί Patzinaca ab Isaacio Comneno victus III 671, 7.
Σεμελ Saulis cognatus I 133, 13. 136, 2. 142, 9. 144, 6.

Σεμηρών a quo Zambres locum emit, ubi condit Samariam I 157, 17.

Σεμπρώνιοι 1. C. Sempronius [Blaesus] cos. in reditu ex Africa tempestate capit incommodum II 151, 18—152, 3.

— 2. [Ti.] Sempronius Gracchus Ligures vincit II 164, 20.

— 3. [Ti.] Sempronius Longus cos. II 182, 2. ab Hannibale vincitur 185, 17. Hannibalem vincit 186, 11. cum Hannibale congregitur 186, 21.

— 4. Ti. Sempronius Gracchus mag. equitum II 201, 1. cos. 205, 19. proconsul Hannonem vincit 209, 11. necatur 211, 2.

— 5. P. Sempronius [Tuditanus] Philippico bello Apolloniam venit II 233, 7. cos. Hannibali opponitur 234, 9.

Σεναάρ campus I 29, 19.

Σενάτος, v. Κωνσταντινούπολις.

Σεναχηρείμ Assyriorum rex Enmesari succedit I 254, 4. cum Ezechia bellat 194, 16—196, 21. 254, 4. a filiis necatus obit 196, 21. 254, 10. Nachordanus ei succedit 196, 21. 254, 10.

Σενέκας, v. Άνναϊος.

Σενεκᾶς Hierosolymorum pontifex II 522, 4.

Σένη Gallica urbs, ubi Hasdrubal vincitur II 225, 1.

Σεξιτίλιος mensis dicitur Augustus II 420, 5.

Λούκιος Σεξιτίος trib. pl. cum C. Licinio II 90, 3.

Σέξιτος Ἀφρικανός scriptor II 581, 15.

Σέξιτος ὁ Βοιωτός Stoicus, magister M. Aurelii II 527, 2.

Σέξιτος, v. Πομπήϊοι 3.

Σεπτέβριος mensis III 469, 14. 671, 11. 679, 16. v. Σεπτέμβριος.

Σεπτέμβριος (?) mensis II 399, 3. v. Σεπτέβριος.

Σεπτίμιος 1. Pompeium a tergo traicit II 326, 13.

— 2. D. Clodius Septimius Albinus Britanniae praef. fit Septimii Severi amicus II 544,

13—545, 2. ab eodem victus se necat 549, 17—550, 10.

— 3. L. Septimius Severus Pan-
noniae praef. II 544, 13. Se-
ptimii Albini amicus 544, 17 s.
contra Didium Iulianum pro-
ficiscitur 545, 2. imperator 545,
19. eius acta 546, 1—19. 547,
7. ei imperium signis praesi-
gnificatum 546, 20—547, 6. Pe-
scennium Nigrum vincit et
necat 547, 9—18. poenas sum-
mit de Nigri studiosis 547, 19
—548, 8. Byzantium capit et
multat 548, 9—549, 11. III 15,
18. 19, 1. bellans Nisibim ve-
nit II 549, 12. Septimium Al-
binum vincit 549, 17—550, 10.
Parthos vincit 550, 11. Iulium
Crispum et Laetum necat 550,
19. in Arabiam, Palaestinam,
Aegyptum proficiscitur 551, 5.
Plautianus praef. sub eo 552,
7. Antoninus et Geta eius filii
552, 18. 553, 2. Bullas Felix
latro sub eo 553, 5—19. expe-
ditio eius Britannica 553, 20.
554, 21—555, 5. altera eius ex-
peditio Britannica 555, 16. a
Caracalla ei parantur insidiae
555, 6—15. obit 555, 17. eius
regni et vitae spatium 555,
21. eius vitae ratio 556, 3. Chri-
stianos persequitur 556, 12.
sub eo Leonidas Origenis pa-
ter et Origenes 556, 11—558, 22.
sub eo pontifices Romae, Ale-
xandriae, Hierosolymorum,
Antiochiae 558, 10. 559, 1—16.

Σεπφώρα Raguelis filia, uxor
Moysis I 55, 19. 56, 17.

Σεπφωρίς Galilaeae urbs I 468,
18.

Σέρβια, τὰ urbs a Basilio II.
capta III 559, 16.

Σέρβοι III 617, 13. = Crovati
713, 1.

Σέργιος 1. I. Cpolitanus patri-
archa III 201, 4. 203, 16. 208,
19. 212, 16. 213, 3. 15. 217, 11.
226, 8.

— 2. Siciliae praetor contra Le-
onem III. seditionem movet
III 253, 15. a Paulo vincitur
eique se dedit 254, 4—255, 9.

— 3. II. Cpolitanus patriarcha Photio coniunctus genere III 558, 8. 561, 3. 567, 4. 6.

— 4. v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*.

Σερβ unus de ducibus Iudaeorum in patriam redeuntium I 313, 18.

Σερβιανός, v. *Σευηριανός*.

Σερβίλιοι 1. [P.] Servilius [Priscus Structus] favet plebi II 52, 3.

— 2. C. Servilius [Structus Ahala] Cincinnati mag. equ. Sp. Maellum necat II 73, 13 s.

— 3. [Cn.] Servilius Caepio cos. in reditu ex Africa incommo- dum capit II 151, 18—152, 3.

— 4. P. Servilius [Geminus] (*Πούπιλος Γάιος καὶ Ἀδρῆλιος Σερβίλιος* II 152, 4. v. ann. cr.) cos. praeter alia loca capit Himeram II 152, 4. iterum cos. Lilybaeum et Drepanum obsidet 159, 1—16.

— 5. [Cn.] Servilius Geminus cos. II 187, 13. 188, 1. ex Africa praedas agit 194, 15 s.

— 6. Cn. [Servilius] Scipio [Caepio] cos. Hannibali et Magoni oppositus II 235, 22—236, 5.

— 7. C. Servilius cos. Hannibali et Magoni oppositus II 235, 22—236, 5.

— 8. M. Servilius [Pulex Geminus] cos. II 241, 10.

— 9. Servilius Sullae et Pompeii aequalis II 302, 12.

— 10. [P.] Servilius [Vatia] Isauricus cos. Caesaris collega II 321, 6.

— 11. [P. Servilius] Casca unus de Caesaris percussoribus II 334, 13.

Σερβύιος Τούλλιος 1. Ocrisiae maritus II 30, 6.

— 2. Servii Tullii et Ocrisiae f. II 30, 6. Tarquinio Prisco acceptus 29, 14. 30, 6. de eo prodigia 30, 9. in patricios et senatores lectus 30, 11. fit rex 30, 14—32, 3. plebeios patres legit 32, 3. bellat cum Veientibus et Tuscis 32, 17. Dianae templum condit 32, 19. Tar-

quini filii suas filias coniungit 33, 10—21. necatur 33, 21—34, 13. eius regni spatium 34, 14. eius studiosos Tarquinius Superbus necat 35, 3.

Σερούχ Ragavi f. I 33, 16.

Σέρραι urbs III 6, 5. 547, 9.

Σερτώριος [Q.] Sertorius cum Metello et Pompeio pugnat II 303, 5—13. necatur 303, 14.

Σευήρα Valentiniani I. uxor, Gratiani mater III 74, 2. 4.

Σευηριανός [*Σερβιανός*] ab Hadriano necatus II 519, 11 s.

Σευήρος Ἀλέξανδρος Iuliae Mamaeae f. Basianus dictus adoptatur ab Eleagabalo II 570, 3. ei Eleagabalus frustra insidias parat 570, 7. imperator Mamaeam facit Augustam 571, 5. Domitius Ulpianus eius praef. praet. 571, 10. nonnullae sub eo seditiones 571, 15—20. matris iussu uxorem dilectam relegat 572, 1. cum Artaxerxe Sassanida pugnat 572, 22—573, 21. aeger 573, 21. cum Germanis pugnat 573, 22. a Maximino Thrace per centurionem necatus 574, 1—15. sub eo Christiani honorantur 574, 21. 575, 13. multi eius familiae Christiani 575, 17. sub eo Hippolytus 575, 1. episcopi Romae, Antiochiae, Hierosolymorum sub eo 575, 1—7. eius regni spatium 575, 8.

Σευήρος Όσικλιανός imperator contra Philippum Arabem II 582, 18—21.

Σευήρος 1. Antiochiae episcopus II 628, 16. Alamundarum ad haeresin trahere frustra studet III 139, 14—140, 14. ex sede Antiochensi Aegyptum fugit illamque turbat haeresi 146, 7. — III 166, 4. 167, 10. 213, 14. 15.

— 2. v. *Σεπίμιος* 3.

— 3. v. *Κωνσταντινούπολις, λουτρό*.

Σήθ Adami f. I 25, 5—16.

Σηϊανός, v. *Σειϊανός*.

Σηλυβρία urbs III 121, 18. 144, 4. 280, 15.

- Σηλώμ** urbs I 79, 21 s. 96, 15.
Σηλωνίτης I 150, 13.
Σήμ Noae f. I 26, 9. 29, 11 s. 30, 13. 33, 1 ss.
τὰ Σηρῶν νήματα III 172, 1—173, 2.
Σηών Moabitarum et Ammonaeorum rex I 70, 18.
Σθλαβικός III 229, 13. 230, 21. 300, 9. v. **Σκλαβηνοί**.
Σιαγών Iudaeae locus I 92, 12.
Σιβά procurator servorum Memphibosthis I 127, 10. 133, 8. 136, 7.
Σίβυλλα oracula Sibyllina Tarquinio Superbo vendit II 38, 1 s. oracula Sibyllina 38, 9. 11. 196, 12. 21. 331, 10. III 331, 4.
Σίγαιον Troadis promunturium III 13, 16.
Σίγγαρα urbs Persis cessa III 70, 12.
Σίγηρος [Σιγηρός] Domitiani cubiculi custos II 501, 16.
Σίδη urbs III 707, 8. 708, 5. 725, 1.
ἡ Σιδηρά regio in confinio Bulgariae et Romanorum III 389, 6.
Σιδών urbs I 32, 16. 158, 19. 159, 7. **Σιδώνιοι** II 415, 17. **οἱ ἐν Σικίμοις Σιδώνιοι** I 355, 8. 367, 11.
Σιδώνιος Chanaanis f. condit Sidonem I 32, 16.
σικάριοι Iudaeorum latrones I 520, 8 s. 522, 3. 560, 6 s. 561, 1.
Σικελάγ Davidi assignatur ad habitandum I 120, 9. vastatur ibid.
Σικελία insula; eam occupare studet Pyrrhus II 107, 17. 122, 3. 11. Romanorum fit 163, 16. 212, 13. 213, 1. 219, 5—16. Agarenorum fit III 351, 7—16. 424, 16. Romanorum fit 590, 16—591, 11. praeter Messanam fit Agarenorum 592, 14—594, 6. — I 227, 9. II 131, 2. 19 s. 137, 15. 139, 22. 142, 9. 151, 6. 152, 15. 182, 2. 205, 18. 208, 10. 209, 18. 232, 19. 233, 10. 241, 14. 282, 3. 300, 14. 306, 12. 313, 16. 353, 22. 367, 8. 368, 1. 369, 20. 371, 22. 372, 20. 377, 5. 379, 4. 14. 381, 3. 10. 382, 15. 384, 5. 389, 7. 414, 20. 415, 12. III 26, 12. 163, 17. 221, 2. 10. 17. 253, 15—255, 9. 268, 19. 287, 9. 295, 6. 431, 14. 500, 16—501, 8. 568, 9. 589, 16. **Σικελιώτης** II 328, 8. III 287, 12. **Σικελός** III 263, 4. **Σικελικός** III 579, 16. 593, 15.
Σικελία [Caesarea] Mauretaniae urbs II 564, 10.
Σίκιμα urbs I 42, 6. 44, 11. 80, 16. 88, 11. 355, 8. **Σικιμίται** I 42, 7. 88, 13. 356, 7.
Γναῖος Σικίννιος praetor contra Perseum missus II 269, 1.
Λούκιος Σίκιος [Siccus] decemvirum dolo bello Sabino necatur II 67, 14.
Σικυνών urbs II 371, 17.
Σιλανός, v. **Τούνιοι** 6. 11. 13.
Σίλας Agrippae I. dux I 501, 8. 502, 3—18. necatur 504, 16.
Σιλβανός Magnentii tribunus ad Constantium II. deficit III 40, 9. in Gallias missus deficit et necatur 47, 13—48, 4.
Σιλβέστρος Romae episcopus II 625, 15. Constantinum I. baptizat III 8, 13—9, 9. vincit Zambren 10, 1—11, 20. cum Helena profiscitur Hierosolyma 12, 4.
Σιλβήριος Romae episcopus II 627, 4.
Σίλιος Μεσσάλας cos. sub Didio Iuliano II 545, 14.
Σίλιοι 1. C. Silius a Tiberio necatur II 467, 18.
 — 2. C. Silius Messalinae maritus necatur II 467, 18.
Σιλούιος Albae Longae rex II 5, 4.
Σίλωμ prope Hierosolyma I 546, 12. 548, 8.
Σίλων, v. **Ποπέδιος**.
Σίμιλις centurio sub Traiano, praef. praet. sub Hadriano II 520, 9.
Σιμπλικίος Romae episcopus II 626, 15.
Σίμων 1. Oniae f. Iudaeorum pontifex I 357, 12. 360, 16. 365, 22.
 — 2. **Θαδής** Mattathiae f. I 367, 15. 375, 14. 376, 10. 20. 377, 2. 382, 13. 383, 10. Ionathae suc-

cedit 384, 11—386, 21. — I 387, 8.
 — 3. Boëthi f. ab Herode sacerdos factus I 433, 9. 457, 17. 453, 2 et 485, 1. 501, 5.
 — 4. Boëthi f. *Κανθηρός* pontifex I 501, 2. 19. 506, 8. 521, 9.
 — 5. Herodis servus I 468, 21 s.
 — 6. Essaeus I 473, 1.
 — 7. Camithi f. pontifex I 477, 9.
 — 8. Hierosolymitanus I 503, 3 s.
 — 9. Iudae f. I 512, 21.
 — 10. magus sub Claudio I. II 475, 6—19.
 — 11. Giorae f. Iudaeorum dux I 525, 13. 16. 527, 2. 529, 21. 547, 7. 549, 15—550, 16.
 τὸ ὄρος Σινᾶ s. τὸ Σίναιον ὄρος I 56, 1. 59, 14. 61, 16 s.
 Σινώπη urbs III 241, 13. Σινωπεύς I 333, 6.
 Σιρίκιος Romae episcopus II 626, 4.
 Σιριχά III 448, 10—16.
 Σιρμιον urbs II 597, 6. 605, 12. III 48, 5. 183, 4. 567, 10. 571, 11.
 Σιρόης Chosroae II. f. patrem et eius liberos necat III 211, 1.
 — 11. Persarum rex cum Heraclio facit pacem 211, 11.
 Σισάρας Iabibis regis dux I 85, 11—86, 8.
 Σισινάκιος Thracensis Copronymi socius III 265, 15.
 Σισίννιος 1. I. Cpolitanus patriarcha III 102, 19. 105, 18.
 — 2. II. Cpolitanus patriarcha III 558, 5.
 Σιών fons I 141, 12. 214, 13.
 Σκαμανδρηνός, v. Βασίλειος 7.
 Σκήτις desertum Aegypti III 93, 10. 94, 3.
 Σκιπίων, v. Κορνήλιος 3. 4. 8. 9. 11. 12. 16. 17. 19—21. 24 et Σερονύλιοι 6.
 Σκιρτός fluit per Edesam III 149, 4—13.
 Σκλαβηνοί III 183, 16. v. Σθλαβικός.
 Σκλήραινα Constantini IX. concubina, tum uxor III 618, 9—621, 3. 646, 18.
 Σκληροί familia nobilis III 618, 13.

Σκληρός, v. Βάρδας 4.
 δ Σκληρός Ρωμανός Sclerae-nae frater, magister et protostrator, Maniacis inimicus III 621, 11. 17. captus 660, 6.
 Σκοδρά urbs, ubi regia est Gentii Illyrici II 275, 8.
 Σκόπια, τὰ urbs a Basilio II. capta III 560, 15.
 Σκοπός locus prope Hierosolyma I 526, 16.
 Σκριβωνία Iuliae mater ultro exsul II 421, 18.
 Σκριβώνιοι 1. L. Scribonii Libonis S. Pompeii soceri filia fit uxor Octaviani II 369, 8.
 — 2. Scribonius Proculus senator sub Caligula discerptus II 455, 20.
 Σκύθαι I 6, 4. 31, 1. 225, 3. II 584, 1. 590, 3—9. 13—21. 593, 4—10. 597, 14. 607, 16. 608, 10. III 77, 17. 78, 16. 19. 83, 1—84, 4. 137, 14. 144, 4. 204, 5. 263, 7 (v. *Ειρήνη*). 523, 15. 524, 15. 527, 7. 529, 10. 532, 6. 533, 4. 9. 534, 13. 571, 9. 600, 16. 601, 4. 617, 13. 631, 14. 642, 2. 671, 5. 7. 678, 3. Σκυθικός II 531, 3. 596, 20. III 80, 7. 83, 11. 404, 6. 603, 3. 641, 6. 678, 3. 740, 17.
 Σκυθική II 331, 7. — v. Βούλγαροι, Ούζοι, Παζιναίκα, Ρῶς, Ταυροσκύθης.
 Σκύθης Pompeii servus II 326, 4.
 Σκυθόπολις antea Μεδοάμ I 121, 10. 383, 24.
 Σμέρδης 1. Cambysis frater I 305, 9—16. v. Ταναοξάρης.
 — 2. magus Persarum rex I 305, 16 s. 307, 2—20. 309, 5—310, 4.
 Σμύρνα urbs II 357, 12. a M. Aurelio instaurata 531, 2. — II 531, 21. III 106, 18.
 Σοαιμής [Σοαιμιάς], v. Τουλία (11) Σοαιμής.
 Σογκρών Hispaniae urbs II 228, 13.
 Σοδομίται I 34, 12—19.
 Σόεμος δ Ίντραϊος Herodis amicus I 427, 20. 428, 16 s. 430, 9—17.
 Σολιμᾶς cum classe sub Leone

- III. Cpolim frustra aggreditur III 252, 9—253, 6.
 Σολομών Davidis f. I 130, 6. 141, 4—143, 3. XII annos natus fit rex 143, 4. eius acta 143, 5—144, 10. Pharaonis filiam ducit 144, 11. moenia Hierosolymitana altiora facit 144, 11. 148, 7. eius sapientia 144, 13—146, 13. 148, 12. templum aedificat 146, 14 s. Chananacos montis Libani accolat subigit 148, 10. regina Aethiopum et Aegypti ad eum venit 148, 16. in divinis institutis non permanet 149, 5 s. obit 150, 22. eius vitae et regni spatium ibid. — I 152, 8. 156, 3. 188, 1. 442, 4. II 518, 17. III 22, 3. v. ind. p. 774.
 Σόλυμα post dicitur Hierosolyma I 34, 19 s. 125, 10.
 Σόσσιοι [Σόσιοι] 1. C. Sossius cos. ad Antonium se confert II 392, 13—393, 3. — I 416, 8. 418, 3. 13. 22 s.
 — 2. [Q. Sossius] Falco cos. contra Pertinacem imperator dictus II 541, 14.
 Σουβά cuius regionis rex a Saulo subigitur I 106, 14.
 Σουλκοί urbs I 145, 10.
 Σουλπικιανός, v. Φλάβιοι.
 Σουλπίκιοι 1. Ser. Sulpicius [Camerinus] cos. coniurationem servorum opprimit II 50, 11.
 — 2. [Q.] Sulpicius [Longus] trib. mil. II 85, 21.
 — 3. [Ser.] Sulpicius Rufus M. Fabii gener II 89, 15. trib. mil. cons. potest. ibid.
 — 4. C. Sulpicius [Paterculus] cos. Sardinia vastata Libya repellitur II 145, 1. Hannibalem vincit 145, 6.
 — 5. P. Sulpicius Galba cum Philippo bellat II 224, 11—19. 232, 6—14. 246, 6. 8. 247, 6—16.
 — 6. [P. Sulpicius] Quirinius Syriam et Iudaeam censet I 474, 4. 476, 16. — I 476, 21. 512, 21.
 Σουναμίτης cuius hospitio utitur Elisaeus I 173, 6 s.
 Σούγας, v. Αιχίνιοι 12.
 Σοῦσα Persarum metropolis I 230, 19. 231, 3. 275, 6. 302, 4. 305, 13. 318, 15. 321, 4. 327, 9. 334, 17. 340, 15. Σουός I 274, 18. v. Πάνθηα.
 Σουσακίμ Aegypti rex I 155, 20.
 Σούτριον urbs II 87, 16.
 Σοφία 1. Iustini II. uxor Augusta multis honoribus affecta III 174, 10—175, 2. aes alienum omnium solvit 175, 3. in regiam sibi cognominem migrat 179, 4. cum Constantina Mauricio coronam offert 191, 12. v. Κωνσταντινούπολις, λιμήν. Σοφριανός, v. Κωνσταντινούπολις, παλάτια 8.
 — 2. Christophori uxor Augusta III 471, 1.
 — 3. v. Κωνσταντινούπολις, εκκλησίαι.
 Σοφοκλής II 326, 4.
 Σοφωνίς Hasdrubalis Gisgonis f. filia Syphacis uxor pulcherima II 231, 6—17. 234, 13. se necat 238, 8—239, 19.
 Σπάργα in proverbio III 452, 6.
 Σπάρτη I 382, 21. II 254, 16. 255, 11. ab Achaeis capta 258, 18.
 Σπαρτιάται I 382, 23.
 Σπασίνον χάραξ I 506, 22.
 Σπερχειός flumen III 558, 12.
 Σπόρος Neronis libertus et uxor II 477, 18. 478, 2. 480, 19. 481, 14.
 Σπωλήτιον urbs II 189, 18. 21.
 Στάτειρα Darii filia, uxor Alexandri M. I 349, 19.
 Στατιανός, v. Όππιοι 2.
 Στατίλιος [T.] Statilius Taurus contra Antonium pugnat II 396, 12.
 Στάτιοι L. Statius Mureus, v. Μάρκος 1.
 Σταυράκιος 1. logotheta sub Irene potentissimus a Constantino VI. excruciat III 290, 17—292, 15.
 — 2. Nicephori I. f. corona ornatur III 304, 13. Theophano eius uxor 305, 14. in expeditione Bulgarica vulneratur 310, 7—311, 1. Adrianopoli rex salutatur 311, 12. Michaëli

- Rhangabae insidiatur affini 311, 15. monachus fit 312, 2. moritur et humatur 313, 1. eius regni spatium ibid.
- Στέφανος 1. Claudii I. servus I 514, 2.
- 2. Domitiani libertus II 501, 16. 502, 21. 503, 3. 9.
- 3. Romae episcopus II 592, 10—16.
- 4. Antiochiae episcopus II 627, 18.
- 5. Antiochiae episcopus II 628, 10.
- 6. Macarii discipulus haereticus III 226, 8.
- 7. Iustiniani II. eunuchus crudelissimus III 231, 14—232, 3. necatur 233, 6.
- 8. a Copronymo necatus III 275, 4.
- 9. I. Basilii I. f. clericus III 419, 5. Cpolitanus patriarcha 440, 11. 441, 1. 442, 7.
- 10. magister, Constantini VII. tutor III 457, 15. amotus 462, 14. a rege arcessitur 467, 9. regiam relinquit 467, 17.
- 11. Constantini Ducae f. relegatus III 461, 6.
- 12. II. Cpolitanus patriarcha III 472, 17. 475, 5.
- 13. Romani I. frater a Constantino VII. tonsus et relegatus III 480, 10—481, 15. obit 482, 3. 495, 2. Romanus eius f. 482, 13. — III 484, 2.
- 14. Ioannis orphanotrophi frater, classis praefectus, Carthaginensium principe elapso a Maniace verberatus efficit, ut ille custodiae mandetur III 592, 14—593, 15. Siciliam praeter Messanam amittit 593, 15.
- 15. v. Βοϊσθλάβος et Κοντοστέφανος.
- Στελλίων Honorii tutor III 97, 18—98, 6. 99, 6.
- Στοιχοί II 527, 2.
- Στούδιος, v. Κωνσταντινούπολις, μοναί.
- Στουδίτης III 536, 7.
- Στράβων, v. Πομπήϊοι 1.
- Στραβορωμανός magnus haetaeriarcha Nicephori III. ne-
cat Nicephoritzen III 725, 16—726, 11.
- Στρατιωτικός, v. Μιχαήλ 10.
- Στρατονίκη castellum Pompeio tradit II 310, 12.
- Στράτωνος πύργος urbs post dicta Caesarea I 392, 15. 23. 503, 12. 518, 15.
- Στρογγύλον, v. Κωνσταντινούπολις.
- Στυλιανός 1. protopapa palatii sub Nicephoro II. Phoca III 500, 8.
- 2. v. Ζαούτζης.
- Στυππειώτης Basilii I. dux ab Agarenis victus III 424, 5—15. 503, 5.
- Συγχυτικοί haeretici III 136, 1.
- Σύλαιον urbs III 270, 3.
- Σύλλαιος I 448, 20.
- Σύλλας, v. Κορνήλιοι 23.
- Συμβάτιος patricius a Basilio I. sublatus III 419, 1.
- Σύμβολον mons [locus] prope Philippos II 359, 5.
- Συμεών 1. Iacobi f. I 39, 16. 42, 12 s. 16 s. 48, 17. 49, 9. ή τοῦ Συμεών s. Συμεωνίς φυλή I 81, 5. 72, 15.
- 2. avus Mattathiae I 367, 15.
- 3. δ Κλοπᾶ Hierosolymorum pontifex II 506, 14. 513, 20. 522, 4.
- 4. Bulgarorum rex bellat cum Leone VI. et Ungri III 442, 9—444, 9. pace ab Alexandro negata arma parat 457, 7. a Cpoli infecta re discedit 461, 14—462, 8. Adrianopolim captam amittit 463, 3—8. Leonem Phocam vincit 463, 9—465, 21. ab eodem victus 466, 1—4. bellat cum Lacapeno 470, 12—471, 1. Adrianopolim capit 471, 5—8. cum Lacapeno frustra colloquitur 471, 13—472, 7. a Chrobatis victus 473, 3. obit 473, 7—15. Petrus eius f. 473, 15.
- Σύμμαχος 1. episcopus Hierosolymitanus II 539, 1.
- 2. interpres scriptorum Hebraeorum II 558, 12. 20.
- 3. Romae episcopus II 626, 19. III 137, 4.

Σύνδα, τὰ urbs III 453, 17. 454, 6.
 Συράκουσαι s. Συράκονα urbs
 II 136, 1—15. 21. 209, 18—212,
 12. III 138, 5. 221, 2. 254, 14.
 432, 9. 15. Galeagra pars eius
 muri II 211, 16. Achradina et
 Insula 211, 20. Συρακούσιοι II
 121, 18. 122, 11. 127, 16. 215, 4.
 Συρία I 32, 8. 126, 22. 150, 8. 162,
 9. 163, 18—165, 4. 174, 9. 176,
 4 s. 177, 5 s. 179, 19. 247, 8. 248,
 1 s. 301, 20. 304, 6. 306, 22. 314,
 9 s. 317, 9. 319, 5. 336, 17. 355,
 20. 362, 8. 372, 1. 12. 385, 2.
 407, 3. 434, 4. 474, 3 s. 484, 19.
 515, 6. II 264, 1. 280, 4. 287, 10.
 308, 18. 311, 1. 312, 16. 329, 7.
 357, 4 s. 371, 1. 374, 19. 375, 2.
 378, 5. 379, 1. 385, 17. 404, 6.
 407, 8. 415, 17. 422, 13. 444, 4.
 484, 16. 490, 1. 497, 17. 513, 10.
 514, 20. 517, 17. 527, 8. 529, 20.
 530, 16. 544, 13. 572, 20. 573, 7.
 593, 10. 608, 15. 23. 616, 4. III
 200, 2. 215, 11. 224, 2. 235, 8.
 268, 14. 16. 357, 11. 363, 14.
 376, 5. 422, 8—423, 11. 431, 16.
 451, 5. 492, 9. 503, 11. 575, 9.
 576, 18. 690, 8. 11. 694, 12. ἡ
 ἄνω Συρία I 386, 4. (ἡ) Κόλη
 Συρία I 33, 8. 207, 21. 360, 3. 10.
 361, 23. 394, 23. 406, 21. 408, 6.
 II 514, 8. III 71, 1. 551, 20. 683,
 9. 749, 6. Σύροι I 33, 3. 115, 5.
 127, 23. 164, 14—167, 16. 178, 8.
 13. 17. 180, 17. 186, 2—187, 8.
 189, 2. 191, 18—192, 12. 195, 11.
 232, 6. 264, 16. 279, 13. 395, 3.
 II 277, 21. 356, 2. 529, 20. 567,
 16. III 503, 13. 576, 2. Συρισί
 I 295, 17.
 Σύφαξ rex partis Libyae Africa-
 num maiorem et Hasdrubalem
 studet reconciliare II 227, 8.
 Sophonis eius uxor 231, 6. Car-
 thaginiensium fit amicus 231,
 18. Romanorum amicitiam si-
 mulat 234, 16. Poenis palam
 auxiliatur 235, 17. ab Africano
 maiore deceptus pellitur 236,
 8—237, 1. domum redit 237, 5.
 a C. Laelio cum uxore et fi-
 lio capitur 237, 6—240, 2. mo-
 ritur 239, 20.
 Συχέμ Emmori f. I 42, 9—43, 1.

Σφενδόνη, v. Κωνσταντινούπολις,
 τὸ . . . θέατρον.
 Σφενδοσθλάβος 1. Russiae prin-
 cept a Nicephoro II. incita-
 tur contra Bulgaros III 513,
 7. a Sclero victus 523, 10—
 525, 3. a Tzimisce victus 530,
 4—535, 9. perit 536, 3.
 — 2. v. Ἰωάννης 30.
 Σωβά Aegypti rex I 193, 16.
 Σωβάκι imperator Ammanitarum
 eorumque sociorum I 128, 5.
 Σωζόπετρα urbs III 376, 5.
 Σωσίβιος Britannici magister
 necatur II 470, 10.
 Σωτήρ 1. Romae episcopus II
 532, 4. 10.
 — 2. v. Χριστός.
 Σωτηρόπολις nunc Pythia, urbs
 III 24, 7.
 Σωφηνή [Σωφηνή] Armeniae ma-
 ioris regio II 308, 18.
 Σωφρόνιος Hierosolymitanus
 episcopus III 213, 6.

T

Ταγρολίπιξ Μουκάλετ Turco-
 rum sultanus Muchumeto suc-
 currit III 634, 12. Muchumeti
 regnum facit stipendiarium
 635, 2—636, 11. Babyloniis sub-
 actis, Cutlumo victo ipse Ara-
 bes aggreditur 636, 11—637, 7.
 Cutlumo ab eo deficit 637, 7
 —12. Asanem contra Mediam
 mittit 637, 12. Alimum Abra-
 mium contra Romanos mittit
 637, 16—640, 15. ipse Romanos
 aggreditur 640, 15.
 Τάιναρρον promunturium II 398,
 19.
 Τάκιτος imperator Scythas fu-
 gat II 608, 10 s. necatur 608,
 15 s. vitae eius et regni spa-
 tium 608, 5. 17. — II 609, 6.
 Ταναύιλις Tarquinii Prisci
 uxor II 30, 3—31, 6.
 Ταναοξάρης s. Σμέρης Cyri f.
 I 302, 20. 305, 9.
 Ταξίλης Indiae princeps I 233,
 23. 345, 9 s. 348, 4 s.
 Ταρσίνα [Ταρρακίνα] urbs II
 491, 15.
 Τάρας urbs II 105, 14—111, 5.

- 122, 3—127, 13. 219, 17. *Ταραν-
τινοί* II 105, 14—111, 5. 122, 17
—127, 3. 131, 12. 211, 2. 216, 3.
Τάρας Caracallae cognomen II
564, 10.
Ταράσιος Cpolitanus patriarcha
III 289, 6—290, 9. 297, 1. 305,
1. 332, 8. eius monasterium
v. *Κωνσταντινούπολις, μοναί*.
Τάραχος, v. *Κωνσταντινούπολις,
ἐκκλησίαι*.
Ταρχύνιοι I 227, 3. II 298, 8. —
1. L. Tarquinius [Priscus] De-
marati f. II 26, 4—27, 8. rex
Romanorum 27, 8—30, 2. eius
regni spatium 30, 3. — II 30,
4. 11. 14 s. 31, 13. 33, 10 s. 38,
20.
— 2. *ὁ Σούπερβος* Tarquinii Pri-
sci f. II 33, 10—34, 13. rex Ro-
manorum 34, 14—37, 2. 37, 15—
42, 17. frustra studet regnum
recuperare 43, 2. 10 s. 45, 1—
47, 12. — I 12, 17. II 332, 19.
— 3. *Ἀρροδῆς* s. *Ἀρρων* [Tarqui-
nius] Superbi f. II 40, 4. 19.
45, 3.
— 4. Sextus [Tarquinius] Su-
perbi f. II 35, 22—37, 2. 15—
21. 41, 5 ss.
— 5. Titus [Tarquinius] Superbi
f. II 40, 4. 19.
— 6. Tarquinius Collatinus Lu-
cretiae maritus II 41, 5. 19 ss.
consul 42, 17. 43, 6. 44, 17. ma-
gistratus ei abrogatur 44, 20 s.
Ταρχυνία urbs Tarquinii II 26,
4. *Ταρχυνήσιος* II 26, 7. 42, 12.
Ταρπητα filia custodis Capito-
lii necatur a Sabinis prodito
Capitolio II 12, 18—13, 9.
Ταρχακίνα, v. *Ταρχαλίνα*.
Ταρσός Ciliciae urbs I 31, 13—
20. II 594, 12. III 63, 5. 68, 5.
71, 5. 405, 4. 423, 12—424, 15.
429, 7. 502, 3—503, 9. 693, 19.
Ταρσεύς II 356, 23. 357, 15.
Ταρχανειώτης Romani IV. dux
III 699, 7.
Ταρωνίτης, v. *Μιχαήλ* 15 et *Ψω-
μανός* 9.
Τατία Titi Tatii filia, Numae
uxor II 19, 17. 22, 16.
Τατιανός 1. Hadriani procura-
tor II 514, 20.
— 2. Marciani hospes III 113,
13. 18. praef. urbis 114, 20.
Τάτιος Sabinus Capitolio capto
necat Tarpeiam II 12, 18—13,
9. ab eius patria Romani Qui-
rites dicuntur societate regni
cum Romulo facta 13, 14—14,
12. cum Romulo dissentit 14,
13 s. necatur 14, 19. 18, 9. eius
filia Numae uxor 19, 17.
Τατούς Patzinacorum dux cum
Nestore contra Michaëlem VII.
bellat III 713, 10 s.
Ταῦγετα, τὰ mons II 254, 16.
Τανλάντιοι Illyrii II 280, 14.
Ταυρομένιον urbs II 380, 8. III
446, 17.
Ταῦρος 1. mons I 30, 14. III 55,
16. 404, 6. Maurus nunc dici-
tur 508, 13.
— 2. v. *Κωνσταντινούπολις*.
Ταυροσκύθαι III 527, 13. 631,
12.
Τειχομηρός Bulgariae rex no-
minatus a Doliano tollitur III
599, 4—600, 4.
Τελέριχος Bulgarorum rex Co-
pronum dolo circumvenit
III 279, 17—280, 11.
Τελεσφόρος Romae pontifex II
522, 10. 525, 20.
Τελέιζης Bulgarorum dux a
Copronymo victus III 271, 12
—272, 7.
Τέμπη II 270, 8. 271, 7.
Τέρβελις Bulgarorum princeps
Iustinianum II. Cpolim redu-
cit III 237, 3—238, 5. cum eo
Iustinianus II. foedus icit
238, 6.
ἡ Τερέβινθος [Propontidis] in-
sula III 481, 5.
Τερέντιοι 1. [C.] Terentius Varro
cos. e strage Cannensi effu-
git II 197, 2—199, 20. 200, 19.
— 2. Terentius Maximus Pseu-
donero sub Tito fugit ad Ar-
tabanum II 496, 12 s.
— 3. Terentius Rufus a Tito
praefectus exercitui Hieroso-
lymis manenti I 550, 7.
Τερτυλιανός ab Eusebio cita-
tur II 446, 2—16.
Τεφρική Manichaeorum me-
tropolis III 419, 17.

Τζάθος Lazorum rex ad Iustinum I. deficit et baptizatur III 148, 9.

Τζαμανδός urbs III 541, 16.

Τζαχᾶς Turcus ex insulis maris Aegaei ab Alexio I. Comneno expulsus III 736, 17—737, 6.

Τζιμισκῆς, v. *Ιωάννης* 29.

Τζουρονλόν Thraciae castellum III 190, 5.

Τηριδάτης Armeniae rex sub Gallo II 589, 24.

Τήρων Herodis miles I 451, 7 s.

Τιβεριάς Galilaeae urbs I 477, 17. 488, 10. 497, 20.

Τιβερῖνος 1. Albae Longae rex II 5, 9.

— 2. Eleagabali cognomen II 570, 16.

Τιβέριος 1. I. imperator natus XVI. die Novembris II 438, 4. maritus filiae Agrippae 418, 6. Augusti et Iuliae f. I 477, 7. Iulia ducta socius fit Augusti II 418, 8. multas gentes subigit 418, 10. Drusum sepelit 419, 7. 9. Gallos subigit et triumphat 420, 3 s. Armenia attributa Rhodum profiscitur 421, 1—10. Gaium colit 422, 9. de Gaio et Lucio mortuis suspectus Romae degit 423, 1. siderum peritus Thrasylo [Thrasylo] utitur astrologo 423, 3—11. adoptatus contra Gallos missus 423, 20. cum Pannonicis gentibus pugnat 425, 8. 16. in Dalmatiam missus 425, 19. in Germaniam missus 427, 9. cum Germanico in Celticam facit impressionem 428, 5. ab Augusto honoratur 428, 11. ex Dalmatia Augusto mortuo redit 429, 16. de eodem laudationem habet 430, 7. imperator Romanus fit 433, 1. eius gens et natura 433, 1—434, 1. Germanicum timet 434, 1. 9. 435, 7. Agrippam necat 434, 7. quomodo Germanico superstitē civitatem gubernarit 435, 11—437, 2. Liviam studet removere 436, 10—18. Drusus ex Agrippina

eius f. 436, 18—437, 2. quomodo post Germanici obitum egerit 437, 3. 439, 7. Clementem subigit 437, 14. obitu Germanici gaudet 438, 13. Pisonem de nece Germanici in iudicium vocat 438, 21. Galbae imperium praedicat 439, 15. cum Druso cos. 439, 20. Seianus apud eum potens 440, 3. 16. Druso II. sublato Germanici filios senatui commendat 440, 8. multos occidit 440, 15—441, 12. Liviam mortuam non honorat 441, 14. eius dicta 441, 20—442, 7. 443, 11. Seianum et eius liberos necat 442, 8. amoribus deditus et crudelis 442, 16. Caligulam magni aestimat Tiberio nepote spreto 443, 1—11. plebsque necat 443, 15—444, 2. Pseudodrusum capit 444, 2. necatur 444, 10—445, 4. eius vitae et regni spatium 444, 20. I 493, 14. de Christo ad senatum refert II 445, 7—446, 16. eius testamentum abolitum 446, 19. C. Silium necarat 447, 18. qualis fuerit adversus Iudaeos I 477, 7—496, 13. — I 242, 12. II 432, 10. 446, 17. 447, 4. 448, 2. 18. 22. 449, 12. 19. 462, 15.

— 2. Tiberius Gemellus Tiberii nepos ab avo spretus II 443, 2. ab eodem in testamento successor relictus 446, 19 (aliter I 492, 20). necatur II 447, 4. — I 492, 15. 489, 16. 491, 9. — 3. Claudii I. cognomen II 460, 7. cognomen Neronis 469, 18. — 4. Tiberius Alexander Alexandri alabarchae f., procurator Iudaeae I 512, 20 s. — 5. II. Caesar, tum rex ab Iustino II. declaratur III 178, 5—18. eius uxor et familia 179, 2. 198, 2. Persas fugat 179, 8—180, 16. balneas Blachernianas aedificat, multas aedes instaurat 180, 16. Chagano fabros mittit, quos ille cogit Danubii pontem struere 181, 9. Persas vincit 181, 14—182, 7. Germa-

- nus Caesar eius gener 182, 9. Mauricium Caesarem alterum generum salutat regem 182, 10. obit 182, 16. eius regni spatium ibid. — III 189, 13.
- 6. alterum imperatoris Mauricii nomen III 183, 3.
- 7. Constantis II. f. III 221, 5. 223, 1.
- 8. III. *Ἀντίμαχος* Leontium imperio privat III 234, 7—235, 4. imperator Arabes per Heraclium fratrem vincit 235, 5—13. Armeniam amittit 235, 13—236, 3. per Heraclium Agarenos e Cilicia pellit 236, 3. Philippicum relegat 236, 7. 240, 16. a Chagano petit, ut Iustiniani II. caput sibi mittat 236, 14. ab Iustiniano II. post regnum VII annorum necatur 238, 5—16.
- 9. Iustiniani II. filius III 239, 6. necatur 242, 10.
- 10. v. *Γρηγόριος* 5.
- Τίβερις* flumen II 5, 9. 6, 13. 82, 13. 127, 21. 181, 8. 190, 6. 213, 3. 261, 3. 360, 14. 412, 2. 444, 8. 462, 22. 471, 2. 474, 13. 570, 15. III 3, 12. v. *Θύβρις*.
- Τιγράνης* 1. I. Armeniae rex Cyri socius I 268, 1. 271, 4.
- 2. II. Armeniae rex a Pompeio vincitur II 307, 3. 308, 12—309, 4. Zosime eius uxor a Romanis capta 313, 7. — III 35, 5. I 396, 19. 397, 2. 399, 12.
- 3. III. minor, Tigranis II. f. a Pompeio arcessito Sophenen accipit II 308, 12. victus 309, 1. 313, 7.
- 4. IV. Armeniae rex II 421, 1.
- Τίγρης* s. *Τίγρις* flumen I 22, 8. 256, 14. II 512, 17. 611, 10.
- Τιγυρηνοί* Gallorum populus a Caesare domitus II 315, 21.
- Τίμαιος* Antiochiaepiscopus II 613, 2.
- Τιμησοκλήης* socer Gordiani III. praef. praet. II 582, 2.
- Τιμόθεος* I. Cpolitanus patriarcha III 136, 9. 141, 5.
- Τιμόκλεια* matrona Thebana Theagenis soror necat Thracem, a quo vi struprata erat I 332, 17. 333, 4.
- Τισιήνος*, v. *Γάλλος* 1.
- Τίτιος* M. Titius Antonii dux S. Pompeium capit et necat II 385, 3—15. contra Antonium pugnat 396, 12.
- Τίτος* 1. Vespasiani f. II 489, 5. Vespasiani comes I 524, 4—526, 2. Hierosolyma expugnat 526, 3—549, 14. eius decreta de Simone 549, 15—550, 10. Iudaeis Antiochenis prisca iura reddit 553, 1 s. Alexandria in Italiam navigat 553, 12 s. ei in Iudaea succedit Lucius Bassus 554, 4. Romae triumphat 550, 11. II 494, 13. de morte patris suspectus 495, 8. imperator optimus 495, 15—496, 11. eius vitae et regni spatium 495, 18. sub eo Pseudonero 496, 12. primo eius anno Herculaneum et Pompeii opprimuntur 496, 19—497, 20. eius acta et dicta 497, 21—498, 10. sub eo Anencletus Romanorum fit episcopus 498, 11. obit 498, 14. rem habuit cum Domitia 498, 20. Iulia eius f. 499, 13. — I 516, 17. II 490, 7. 495, 1. 5. 499, 3. III 120, 6.
- 2. v. *Κύντιοι* 4.
- Τορνίκιος*, v. *Λέων* 19.
- Τουλλία* Servii Tullii filia II 33, 17. 21. 34, 10. se necat 42, 12.
- Τούλλιοι* 1. Tullus Hostilius rex II 23, 3. Romuli memor 23, 5. Albanos foederatos facit 23, 7—24, 9. Albam delet, Mettium necat 24, 10 s. superstitiosus 24, 19. a Latinis timetur 25, 5. obit 24, 20. eius regni spatium ibid. ei Ancus Marcius succedit 22, 16. 25, 1.
- 2. M. Tullius cos. cum Ser. Sulpicio servorum coniurationem opprimit II 50, 11.
- 3. Attius Tullius Volscus II 59, 2.
- 4. M. [Tullius] Cicero censet post Caesarem occisum fiat oblivio rerum II 336, 20. eius somnium de Octaviano 340, 5.

- censet Antonium iudicandum esse hostem 343, 1. necatur eiusque lingua a Fulvia pun-
gitur 352, 19. — II 353, 16.
- 5. Q. [Tullius] Cicero Marci frater proscriptus servatur II 353, 16.
- Τούρων* praef. praet. sub Hadriano II 520, 3.
- Τούρκοι* III 187, 16. *οἱ περὶ τὸν Ἰστρον* s. *Ούγγροι* 442, 17—444, 3. Cf. 484, 7. societatem iungunt cum Constantino VII. et baptizantur 484, 7—19. Turcis. *Ούγγροι* Thraciam vastant 512, 18. incolae Pannoniae 523, 15. gens Hunnica ad Caucasum 634, 3. sub Tangrolipice Muchaleto succurrunt Muchumeto 634, 5—635, 2. Muchumetum fugant et necant 635, 2—636, 2. Agarenos sibi parere cogunt 636, 2—11. totum Orientem usque ad continentem Cpoli obversam subigunt 636, 11—641, 4. — III 643, 14. 692, 12—694, 4. 694, 14—695, 16. 696, 13—703, 11. 709, 10—712, 12. 715, 11. 718, 1—720, 5. 724, 7. 736, 17—737, 6. 742, 15—743, 4. 756, 3—758, 13.
- Τούρκος*, v. *Βαρδάνης* 2.
- Τουρκονάτος*, v. *Μάλλιοι* 4. 6. 7.
- Τούρος* Latinorum rex II 4, 5—12.
- Τραϊανός* M. Ulpius Nerva Traianus cum Germaniam obtineret, a Nerva adoptatus et Caesar dictus II 507, 6. 9. imperator ex Hispania genus ducens 507, 16. eius natura, acta, dicta 507, 16—508, 14. 510, 21—511, 9. Plotina eius uxor 508, 14. eius bella Dacica 508, 16—510, 20. Armeniam subigit 511, 9. Optimus et Parthicus dictus 511, 13. terrae motus sub eo 511, 18—512, 12. eius bellum Parthicum 512, 13—513, 4. Iudaeos domat 513, 5—10. obit 513, 13. 514, 20. eius vitae et regni spatium 507, 16. 513, 18. sub eo Symeon et alii martyres 513, 20. 514, 8. mitior in Christianos fit 514, 3. sub eo episcopi Hierosolymorum, Antiochiae, Romae, Alexandriae 513, 20. 514, 8. — II 520, 9.
- Τραϊανούπολις* s. Selinus, Ciliciae urbs II 513, 13.
- Τραπεζοῦς* metropolis urbium ponti Polemoniaci III 166, 4. — III 158, 14. 680, 11.
- Τρασσυλίδης* Arius rex III 161, 1.
- Τραχωνίτις* regio Syriae I 33, 8. 464, 19. 516, 5.
- Τρεβόνιοι* [C.] Trebonius Brutum pecunia iuvat II 356, 4. Cassium iuvat 356, 22. necatur 357, 12.
- Τριάδης* = *Σαρδίκη* III 548, 14.
- Τριβαλλοί* Moesiae populus I 6, 1. II 408, 10. III 617, 13.
- Τρίπολις* Syriae urbs I 872, 12. 390, 8. II 280, 4. III 471, 9. 557, 18. *Τριπολίτης* III 471, 10.
- τὸ Τρισάγιον* III 112, 15. 138, 12.
- Τριφύλλιος* a Nicephoro I. veneno tollitur III 303, 13.
- Τροία* III 18, 16. *Τρώες* II 196, 15. *Τρωικός* I 285, 1. II 3, 1.
- Τροκοῦνδος* a Basilisco contra Zenonem missus ad illum deficit III 129, 11. 12.
- Τρύφων* 1. Alexandri dux, Antiochi VI. tutor I 381, 8. 22. 383, 18. Ionatham necat 383, 21—385, 3. Antiocho VI. necato fit rex 385, 12 s. ab Antiocho VII. obsidetur 385, 19—386, 7. necatur 386, 9. — 2. Herodis tonsor I 451, 21. — 3. Cpolitanus patriarcha III 475, 5. 12—476, 14.
- Τρωάς* cuius est *Σίλαιον* promunturium III 13, 16.
- Τυανεύς* Apollonius II 503, 5.
- ἡ Τυνδαρίς ἀκρὰ* Siciliae II 145, 19.
- Τύραννος* Antiochiae episcopus II 613, 2. 625, 16.
- Τυράχ* Patzinacarum princeps III 641, 7. eius controversiae cum Cegene 641, 7—16. a Constantino IX. victus baptizatur 642, 10—643, 14.
- Τυροποιόν* castellum III 526, 2. 705, 4.

- Τύρος* Syriae urbs I 158, 19.
159, 7. 336, 9—17. 409, 3 s. 450,
22. *Τύριοι* I 148, 12. II 415,
17.
Τυρσηνοί II 4, 12. 29, 3. 32, 17.
39, 1. 45, 1 s. 62, 2 s. 62, 11. 63,
5. 74, 1. 75, 3 s. 87, 14 s. 103,
16. 104, 5. 105, 14. 114, 13. 129,
10. 186, 17. 223, 12. *Τυρσηνός*
II 115, 1. 172, 19. 186, 21. 189,
10. *Τυρσηνικός* II 136, 16. 142,
12. *Τυρσηνικός* II 306, 12.
Τύχη, v. *Κωνσταντινούπολις*, *ἀν-
δριάντες*.
Τωβίας 1. Tobiti et Annae f.
I 254, 1. 20. 256, 5. 14—257, 14.
17. 21. 258, 12. 14 s. 260, 1. 12.
— 2. Iosephi pater I 360, 23.
366, 6.
— 3. Hierosolymitanus pontifex
II 522, 4.
Τωβίτ pater Tobiae I 10, 19.
253, 12 s. 254, 1—260, 8.

Υ

- αἱ Ὑάσσουσαι νῆσοι* tres prope
Hispaniam sitae II 230, 20.
Ὑγλεία δημοσία statua II 418,
12. v. *Ρώμη*.
Ὑγίνος Romae pontifex II 526,
1. 4.
Ὑδάργης unus de VII Persis,
qui necant Smerden I 308, 3.
309, 5.
Ὑμέναιος episcopus Hierosoly-
mitanus II 596, 10. 613, 6.
Ὑπάτιος contra Iustinianum I.
rex salutatus necatur III 155,
7—156, 9. eius frater 156, 7.
Ὑπεραίρων December a Com-
modo dictus II 536, 10.
Ὑρκανία I 342, 13. II 309, 12.
331, 7. *Ὑρκανία θάλασσα* II 310,
4. *Ὑρκανίων πέλαγος* I 342, 13.
Ὑρκανίοι I 264, 16. 270, 11. 272,
2. 22. 277, 1.
Ὑρκανός 1. Iosephi f. I 363, 2.
4. Ptolemaei Epiphanis ami-
cus 363, 15. post controver-
sias cum patre et fratribus
ultra Iordanem regnum sibi
quaerit 364, 3—365, 11. obit
365, 11.
— 2. I. s. *Ἰωάννης* Simonis f. I

- 386, 17. sacerdos Ptolemaeum
Dagone frustra obsidet 386,
22. eius mater et fratres ab
eodem necantur 387, 1—8. ami-
cus Antiochi Soteris 387, 8—
388, 13. ex monumento Davi-
dis pecuniam depromit 388, 8.
441, 19. Idumaeos subigit 388,
18 s. Alexandri Zebinae ami-
cus 389, 8. a Syriae regibus
deficit 389, 21. Samariam de-
let 390, 2—9. invisus Iudaeis,
imprimis Pharisaeis obit 390,
14—391, 13. — I 483, 13. 528,
7.
— 3. II. Alexandri f. sacerdos
I 396, 3. depulsus ad Aretam
fugit 398, 5. restitutus 398, 18
—403, 1. eius sacerdotium Cae-
sar confirmat 405, 1. Herodi-
se dedit 406, 18—409, 19. 410,
19. Antonii pro eo decreta
410, 9. 14. a Parthis et Anti-
gono pellitur 411, 16—413, 9.
Parthorum captivus 419, 20.
redit ad Herodem 420, 2. 15.
ab Herode necatur 426, 20 s.
— I 11, 16. 241, 21. 243, 2.
Ὑστάσπας dux Cyri I 293, 10.
298, 1 s.
Ὑστάσπης, v. *Δαρείος* 1.

Φ

- Φάβης* Iesu (5) pater I 433, 10.
Φαβί s. *Φαβέλ* Ismaëlis pater I
477, 9. 519, 12.
Φαβία, v. *Εὐδοκία* 3.
Φάβιοι II 62, 11—63, 4.
— 1. K. Fabius cos. II 62, 2. Cf.
Μάλλιοι 1 et ann. cr. h. l. al-
latam.
— 2. M. Fabius [Ambustus] so-
cer C. Licinii Stolonis et Ser.
Sulpicii Rufi II 89, 15.
— 3. [Q.] Fabius Maximus *Πούλ-
λος* [Rullianus] L. Papirii Cur-
soris mag. equ. II 97, 3. cos.
Gallos eorumque socios vin-
cit 101, 20—102, 22. P. De-
cium mortuum cremat Gallis-
que pacem dat 102, 22. lega-
tus Q. Fabii Maximi (4) 104,
2 ss. iram populi de filio victo
mitigat 104, 20. cum filio Sa-

- mnites vincit 105, 2. legatus filii proconsulis 105, 5.
- 4. Q. Fabius [Maximus] Q. Fabii (3) f. cos. a Samnitibus victus II 104, 2 ss. ira populi contra eum a patre mitigatur 104, 20. cum patre Samnites vincit 105, 2. proconsul 105, 5.
- 5. C. Fabius [Pictor] cos. II 128, 5 ss.
- 6. Q. Fabius senator Apolloniatis deditus II 129, 3.
- 7. Q. Fabius [Gurges] cos. II 129, 8. cadit bello Volsinienensi 130, 11.
- 8. N. Fabius [Buteo] cos. Columbariam insulam capit II 160, 9.
- 9. Q. Fabius Maximus cos. cum Liguribus bellat II 167, 12. ad Poenos legatos mittendos esse censet 179, 16. dictator contra Hannibalem 190, 9 — 194, 15. eius sententia post stragem Cannensem 200, 15. cos. 206, 4. cos. Campaniam et Samnium vastat 209, 10. 18. Tarentum capit 219, 17. Hannibalis insidias vitat 220, 2.
- 10. M. Fabius legatus ad Poenos ante bellum Punicum secundum II 180, 21.
- 11. v. *Ἡρακλωνᾶς*.
- C. *Φαβρίκιος* legatus ad Pyrrhum de captivis II 115, 16. eum frustra studet Pyrrhus ab religioſitate declinare 116, 15—117, 11. cos. 121, 8. Niciae insidias Pyrrho denuntiat 121, 13. Camillo comparatur 121, 14. censor 125, 13.
- Φάδος*, v. *Κούπιος*.
- Φαίδρα* Herodis uxor I 453, 15.
- Φαιδυμένη* Otanis filia I 307, 7 — 19.
- Φακεῖ* Romeliae f., Israëlitarum rex I 191, 1—192, 19.
- Φακεσία* Manaimi f., Israëlitarum rex I 190, 21.
- Φαλέγ* Heberi f. I 33, 11 s. 16.
- Φαλέριοι* urbs II 79, 11—80, 18. 164, 18. *Φαλόκοι* II 79, 11. 80, 12. 103, 20. 104, 5. 164, 11. 16.
- Φαληρεῦς*, v. *Δημήτριος* 1.

- Φάλων*, v. *Σόσαιοι* 2.
- Φαμέας* alterum Himilconis nomen II 284, 8. 285, 6.
- Φανουήλ* locus I 42, 1.
- Φάραγξ* locus Chananaeae terrae propinquus I 66, 13.
- Φαράν* urbs III 226, 8.
- Φαρασμένης* 1. bellum Albanicum movet II 519, 1.
- 2. eunuchus Iustiniani I. aedem S. Mamantis condit III 197, 10.
- Φαραώ* Aegypti regum nomen I 45, 6—51, 17. — I 52, 8—58, 17.
- Salomonis socer I 144, 11.
- Pharaonis coniugis sororem Ader ducit I 149, 21. — I 195, 10. III 308, 18.
- Φαρισαῖοι* Iudaeorum secta I 390, 13—391, 3. 474, 19—475, 9. 391, 4. 395, 9. 396, 6. 419, 12. 435, 4. 454, 13. 474, 7.
- Φαρμουθί* Aegyptius mensis I 57, 19.
- Φαρνάκης* Mithridatis f. patrem necat I 401, 6. II 311, 8. Pompeio Amisum dona fert et corpus patris 311, 9. a Caesare victus 329, 9.
- Φάρος* 1. ubi Alexandria ab Alexandro M. conditur I 336, 19—337, 9.
- 2. insula, quo Demetrius fugit II 175, 6.
- Φάρσαλος* urbs II 329, 17. 356, 4. *Φαρσαλία* eius regio II 322, 19.
- Φασαγλῖς* urbs I 464, 19.
- Φασάηλος* 1. Antipatri f. I 404, 7. 405, 5. 14. 406, 21 s. 408, 14 s. 410, 6. 20. 411, 16. 412, 4. 413, 5 s.
- 2. Herodis et Palladis f. I 453, 13.
- 3. Cypri (2) pater I 488, 1.
- Φασγά* cacumen montis Nabau I 74, 20.
- Φᾶσις* 1. flumen II 608, 10.
- 2. urbs III 213, 3.
- Φαῦνος* Latini pater II 3, 1.
- Φαῦστα* Herculli Maximiani filia, Constantini M. uxor Christianis infensa II 622, 9. III 2, 3 s. parit Constantinum, Constantium, Constantem, Hele-

- nam 12, 9. Crispi necis auctor necatur 12, 14—13, 8.
- Φαυστοῦλος Amulii subulcus tollit Romulum et Remum et nutrit II 6, 18. 8, 1—9. eius domus 10, 9. 411, 12.
- Φεβρουάριος 8. Φευρουάριος mensis II 21, 21. III 156, 14.
- Φεισών = Ganges I 22, 3.
- Φενάννα altera Elcanae uxor I 96, 12.
- Φερώρας Antipatri f. I 404, 7. 416, 14. 417, 19. 427, 20. 434, 10. 438, 5. 15. 442, 22s. 444, 1s. 453, 20. 454, 5. 13. 455, 2. 17. 21. 456, 20.
- Φήλιξ 1. I. Romae episcopus II 612, 17. 19.
- 2. III. Romae episcopus II 626, 15. III 134, 6.
- 3. IV. Romae episcopus II 627, 2.
- 4. v. Κλαύδιοι 20.
- Φήστος, v. Πόρριοι 4.
- Φιδηνάται II 25, 14.
- Φιλαδέλφια urbs I 387, 4.
- Φιλάδελφος Paphlagoniae rex II 396, 12.
- Φιλάρετος 1. cuius filia Constantini VI. uxor III 286, 11.
- 2. Romani IV. dux fugatus a Turcis III 692, 17—693, 8.
- Φιλητός Antiochiae episcopus II 580, 17.
- Φιλιππίδος 1. imperatoris Mauricii affinis cum Persis bellat III 184, 8—185, 10. monasterium Deiparae Chrysopoli condit 191, 1. 199, 13. 417, 13. 441, 1. Mauricii in eum odium somnio tollitur 194, 5—195, 10. clericus fit 199, 13.
- 2. Βαρδάνης Nicephori f. a Tiberio III. relegatus III 236, 7. 240, 16. imperator salutatur 240, 16. Iustinianum II. et Tiberium necat 242, 6—17. synodum sextam abrogat 242, 18—243, 8. prodigus 243, 9. eius natura 243, 13. Cyro expulso Ioannem facit patriarcham 244, 1. sub eo Bulgari et Agareni vexant regnum 244, 3. caecatur 244, 8—14. 251, 16.

- Φίλιπποι Macedoniae urbs I 410, 3. II 359, 2. 14. 363, 20. 368, 1. 372, 5.
- Φίλιππος 1. pater Alexandri M. I 329, 17. II 275, 20. 277, 1. Thessalonice eius filia 604, 20. laudat Alexandrum Bucephalum domantem I 331, 2. cum Alexandro non convenit 332, 9. interfectus 332, 12. — I 333, 2.
- 2. Acarnan medicus Alexandro M. medetur I 334, 20.
- 3. Antiochi IV. amicus I 370, 16. ab Antiocho V. necatur 371, 14 s.
- 4. V. Macedonum rex, ad quem Demetrius fugit II 175, 9. cum Hannibale amicitiam facit 208, 14. a M. Valerio Laevino repulsus 208, 19—209, 9. 216, 11. pugnat cum P. Sulpicio Galba 224, 11 s. 232, 6 s. Attalum fugat 232, 10. Aetolos ad se traducit 232, 11. cum Romanis pacem facit 233, 7. a Poenis ad bellum Italicum incitatur 234, 2. cum Romanis bellat 245, 16—247, 18. 248, 10—252, 8. Demetrius eius f. Romanorum obses 251, 11. iuvat Nabidem 254, 16. a Graecis tumultuantibus aditur 255, 22. arcessit Antiochum 256, 11. Romanis servat fidem 258, 20 s. 259, 22. Amynandri dicionem accipit 260, 1. Lamiam obsidet 261, 7. Antiocho clam favet 261, 12. Demetrium recipit 261, 17. iuvat Scipiones 261, 22. res novas moliri ausus nihil gerere potest 267, 7. obit 268, 1—11. ei succedit Perseus f. 268, 7. — I 374, 8.
- 5. Megalopolitanus a. M. Acilio Glabrione captus Romam ducitur II 260, 1.
- 6. Persei f. II 269, 6. 274, 10.
- 7. Philippi nomen ab Andrisco ascitum II 287, 7.
- 8. Pompeii libertus II 326, 4. 13. 327, 5. 10.
- 9. Herodis et Cleopatrae f. I 453, 12. 458, 2. 461, 14. 464,

19. 467, 8. 471, 4. 484, 12—21. 494, 21.
- 10. Hierosolymorum pontifex II 522, 4.
- 11. ὁ Ἀγαπ. praef. praet. Gordianum III. necat II 582, 1. imperator fit 582, 13—21. Philippus eius f. collega 583, 2. pacem facit cum Sapore 583, 3. eandem abrogat 583, 5. Christianorum fautor vel ipse Christianus 583, 10 s. dicitur Eugeniae pater 583, 16. bellum contra Scythas suscipit 584, 1. Marinus sub eo deficit 584, 2 — 8. in pugna contra Decium cum filio cadit 584, 8—20. eius regni spatium 584, 21. Bostris oriundus 584, 22. Philippopolim condit ibid. — II 585, 7.
- 12. Philippi Arabis f. cum patre imperator II 583, 2. cadit 584, 19.
- Φιλιππούπολις 1. Arabiae urbs a Philippo Arabe condita II 584, 22.
- 2. [Thraciae] urbs III 288, 6. 522, 2. 549, 13. 753, 15.
- Φιλιστεινίμ = Παλαιστίνη I 32, 14.
- Φιλογένης Antiochiae episcopus II 625, 16.
- Φιλομήλιον urbs III 320, 2. 332, 11. 339, 14. 757, 3—12.
- Φίλων Iudaeorum Alexandrinorum legatus ad Caligulam I 496, 22—497, 7.
- Φιλώτας Parmenionis f. ab Alexandro M. sublatus I 343, 8.
- Φινεές 1. Eleazari f. I 72, 18. 73, 2. 80, 11. 81, 1. 83, 1.
- 2. Elei f. I 96, 7.
- 3. v. Σαδώκ 1.
- 4. Iudaeus sacri thesauri custos I 547, 22.
- Φλαβιανός 1. a Domitio Ulpiano sub Severo Alexandro necatus II 571, 12.
- 2. Romae episcopus II 580, 22—581, 10. martyr sub Decio 585, 10. 17. 592, 6.
- 3. Antiochiae episcopus II 585, 17. 596, 10.
- 4. Antiochiae episcopus II 628, 1. III 89, 10.
- 5. Antiochiae episcopus II 628, 15.
- 6. Cyprianus patriarcha e concilio Ephesino a Dioscoro pellitur III 107, 1—108, 3. obit 108, 3. 13. 109, 5. de eo concilium quartum 115, 6—117, 3.
- Φλάβιοι 1. Flavius Σίλλας legatus Iudaeae I 558, 1—560, 5.
- 2. [Flavius] Sulpicianus, Pertinacis socer, cum Didio Iuliano imperium auctionatur II 542, 15—543, 6.
- 3. Constantinus I. dicitur Flavius III 7, 3.
- Φλάκκος 1. Numidiae praef. Nasamones delet II 500, 13—21.
- 2. Antiochiae episcopus II 627, 17.
- 3. v. Πομπώνιοι 4 et Φούλβιοι 2.
- Φλαμίνιοι 1. [C.] Flaminius cos. II 173, 5—23. cos. 187, 13. ab Hannibale victus necatur 188, 4—189, 15.
- 2. C. Flaminio cos. Antiochus M. obit II 267, 4.
- 3. v. Κύντιοι 4. 5.
- Φλωριανός [M. Annii] Florianus imperatoris Taciti praef. praet. II 608, 10. imperator occidentalis contra Probum 608, 21—609, 5.
- Φλωρίνα, v. Θεοκρίστη.
- Φλώρος, v. Ακίλλιοι 2.
- Φοινίκη regio I 225, 10. 314, 11 s. 317, 9. 319, 5. 334, 13. 336, 9 s. 361, 23. II 262, 4. 307, 13. 308, 18. 312, 16. 608, 23. III 200, 2. 245, 7. 431, 16. 551, 20. 557, 13. 575, 9. Φοίνικες I 395, 3.
- Φοῖνιξ Lyciae portus III 218, 12.
- Φορβά = Εὐφράτης I 22, 10.
- Φορβηνός 1. ὁ Κατακαλὼν pater mariti Mariae Comnenae III 739, 10.
- 2. Mariae Comnenae maritus panhypersebastus III 739, 10. 749, 1.
- Φονά Assyriorum rex I 190, 18 s.
- Φουλβία uxor P. Clodii Pulchri, tum Antonii II 350, 19. multos trucidat 352, 16. Cice-

- ronis linguam pungit 352, 19. Octaviani inimica 367, 15. eius filia ab Octaviano repudiata ibid. ab Octaviano victa ad Antonium fugit 368, 9—369, 3. obit 371, 17. 378, 11. M. Antonius Antyllus [Antyllus] eius f. 406, 19.
- Φούλβιοι s. Φουλούϊοι 1. [Ser.] Fulvius *Πλατίνος* [Paetinus] cos. II 150, 10—151, 5.
- 2. Q. [Fulvius] Flaccus cos. pugnat cum Gallis II 165, 8. cos. Capuam capit 213, 9. 214, 10. 17. a Campanis accusatus 215, 3—19. cos. cum Cunctatore 219, 17 s.
- 3. M. Fulvius [Nobilior] Ambraciam obsidet II 265, 21 s. Aetolis pacem dat 266, 21. Cephaleniam capit, Peloponnesum sedat 267, 1.
- 4. [L. Fulvius] Plautianus praef. sub Severo crudelissimus necatur II 552, 7—553, 2. Plautilla eius filia 552, 18. 560, 1. Plautius eius f. 560, 1.
- Φούριοι 1. Sp. Furius [Medullinus] cum K. Fabio cos. II 61, 18—62, 10.
- 2. M. Furius Camillus dictator capit Veios II 75, 18—76, 18. trib. mil. bello Falisco 79, 11—80, 16. exsul 80, 18—81, 10. unus de eius filiis obit 80, 22. Gallos vincit 84, 1 s. dictator Gallos vincit 84, 13—87, 1. tertium dictator Sutrrium capit 87, 16 s. quartum dictator Capitolinum necat 88, 5—89, 9. nonnullas gentes vincit 89, 10. quintum dictator Gallos vincit 90, 8—91, 2. obit 91, 5. ei comparatur Fabricius 121, 14. eius exemplum sequitur L. Aemilius Paullus 276, 9.
- 3. L. [Furius] Camillus dictator Gallos vincit II 93, 10—94, 3.
- 4. C. Furius [Pacilus] cos. cum L. Caecilio Metello II 152, 17.
- 5. [P.] Furius [Philus] cos. cum C. Flaminio II 173, 5—23.
- 6. L. Furius [Purpureo] praetor Gallos vincit II 248, 1. 4.
- 7. Furius Camillus Scribonianus contra imperatorem Claudium I. rebellat II 463, 22. 464, 3. 14.
- Φούσκος nepos Severiani [Serviani] ab Hadriano necatus II 519, 11.
- Φούτ auctor Libyrum I 32, 8.
- Φούτη = Λιβή I 32, 8. Φούτοι ibid.
- Φούφιος Q. [Fufius] Calenus contra Ciceronem habet orationem II 343, 7.
- Φραάτης IV. Parthorum rex I 419, 20 s. 420, 10. II 386, 5—389, 1.
- Φραβίτας Cpolitanus patriarcha III 133, 17. 134, 1.
- Φραγγία III 442, 1. Φράγγοι a Galieno bello petiti II 596, 21. eorum origo et res inde ab Iustiniano I. III 261, 11—262, 15. 299, 9. pacem faciunt cum Gregorio 261, 6. 262, 15. 299, 11. Italia et Roma sub Constantino VI. et Irene potiuntur 299, 16 (v. *Κάρολος*). eorum rex coniunctus cum Basilio I. contra Agarenos 425, 14. idem a sultano dolo circumventus 426, 6—428, 9. Hierosolyma capiunt 742, 8—743, 4. — III 286, 6. 8. 300, 15. 484, 17. 485, 3. 704, 16. 711, 4. 712, 1. 734, 17. 736, 2. 741, 6. v. *Αάτιον*.
- Φρυγία 1. παρ' *Ἑλλησποντον* I 271, 21. 293, 6. *μεγάλη* I 294, 1. 301, 7. — I 334, 13. II 265, 9. III 18, 6. 689, 5. *Φρύγες* I 31, 10. 265, 1. 294, 1.
- 2. locus ubi cadit Apostata III 69, 5—9.
- Φωκαῖς quorum colonia Massilia III 262, 10.
- Φωκάς 1. miles cum imperatore Mauricio impudenter disserit III 193, 7. Mauricii de eo somnium 194, 5—195, 10. centurio salutatur rex 195, 15. imperator Leontiam uxorem salutatur Augustam 196, 8—13. populi cavillationibus motus

- familiam Mauricii necat 196, 16—197, 16. Narsetem, Mauricii gentem, alios necat 199, 1—16. Philippicum clericum facit 199, 13. sub eo Thomas succedit Cyriaco 199, 16. Domentziolus eius frater 199, 4. Persae et Avars eius regnum diripiunt 200, 1—7. sub eo pestilentia et tempestates 200, 7. multos occidit 200, 9. Antiochenses castigat 200, 16. sub eo Thomae succedit Sergius 201, 4. propter crudelitatem et libidines in omnium odio est 201, 7—16. tollitur cum necessariis 201, 16—203, 14. eius regni spatium 203, 15. — III 204, 9.
- 2. *Νικηφόρος* Basilii I. dux vincit Agarenos III 432, 18. bellat cum Bulgaris 443, 3.
- 3. cuius spado Petrus (10) III 541, 9 (incertum quem ad Phocam referendus sit).
- 4. v. *Βάρδας* 3.5 et *Λεών* 13. 15.
- Φωκίς* II 248, 20.
- Φώτιος* 1. Phocam captum ad Heraclium ducit III 202, 17.
- 2. Cpolititanus patriarcha III 403, 14. ornat Basilium I. diademate 415, 1. eicitur 418, 9—17. iterum Cpolititanus patriarcha 421, 18. in Harmonianorum monasterium relegatur 440, 11. — III 558, 8.
- 3. Saëtis Apochapis dux Aegaei maris ora et insulis vastatis necatur III 429, 10—430, 14.

X

Χαγάνοι Avarum et Chazarorum (Scytharum) principes omnes dicuntur. Avarum rex fabros sibi a Tiberio II. missos pontem Danubii facere cogit III 181, 9. bello gesto et pace facta cum Mauricio Sclavorum gentes in Romanos incitat 183, 4—184, 4. dolo circumventus pacem facit cum Prisco 190, 5—191, 1. Comentiolo vi-

Zonarae Epitome III.

cto usque ad Longum murum procedit 191, 16—192, 11. pestilentia et septem filiis et multis militibus amissis domum redit 192, 1. 11—15. Romanos captos necat 192, 15—193, 4. cum Heraclio pacem facit 205, 16—206, 10. a Sergio et Bono repellitur a Cpoli 208, 17—209, 7. — Chazarorum dux Theodora filia Iustiniano II. in matrimonium data generum necare frustra studet III 236, 10—237, 7. — Scytharum (Chazarorum) dux, cuius f. Irene uxor Copronymi III 263, 7. 269, 5.

Χαζαρία III 237, 3. 239, 6. *Χαζάρα* III 282, 16. *Χάζαροι* III 236, 10.

Χαιρέας, v. *Κάσσιοι* 4.

Χαλδαῖοι I 33, 3. 19. 34, 6—12. 208, 20. 209, 25. 268, 16. 291, 7. 351, 3. *Χαλδαῖκός* I 196, 14. 209, 20.

Χαλῆβ Iudaeus I 66, 22. 81, 12.

Χάλεπ = *Βίροοι* urbs Syriae III 491, 12. 575, 8. 576, 2. 690, 8. 18. *Χαλεπίτης* III 576, 9. 579, 6.

Χαλκῆ, v. *Κωνσταντινούπολις*, *παλάτια* 1.

Χαλκηδών urbs II 566, 9. III 13, 18. 14, 5. 62, 13. 200, 3. 267, 1. 750, 16. eius moenibus deletis Valens ad aquaeductum utitur 79, 15. 80, 10. oraculum in fundamentis murorum eius urbis 79, 17—80, 9. 80, 17. ibi templum Euphemiae et synodus 102, 4. 115, 11. 129, 1. 6. 134, 11. 186, 5. 145, 16. 212, 6. ibi Eutropii portus 197, 1.

Χαλκίς 1. [Euboeae] urbs a C. Claudio Centone [Centhone] vastatur II 246, 9. ibi Antiochus M. hibernat 259, 9. 11. 260, 4. — II 249, 15.

— 2. Syriae urbs I 499, 22. 513, 2. 516, 5.

Χαλκός τε γον, v. *Κωνσταντινούπολις*, *παλάτια* 1.

Χάμ Noae f. I 26, 9. 29, 11. 13 s. 30, 2. 32, 3.

Χαμδάν Chalepi dominus a Leone Phoca fugatur III 491,

12. a Nicephoro Phoca victus 492, 6—14.
Χαναάν Chananacorum auctor I 32, 11. 16.
Χανααία s. *Χαναάν* I 32, 11. 34, 6. 8. 50, 19—51, 4. 51, 20. 58, 11. 66, 13. 67, 5. 69, 20. 79, 8. 86, 9. *Χανααῖοι* I 32, 11. 43, 5. 66, 13. 67, 10. 73, 14. 74, 10. 78, 11—18. 79, 14. 20. 81, 3 s. 83, 21. 85, 11. 125, 6. 148, 7.
Χάνδαξ Agarenorum Cretensium metropolis III 491, 4.
Χαριτώ 1. imperatoris Ioviani uxor III 71, 15. 72, 15.
 — 2. Tiberii II. et Anastasiae filia III 179, 2. Germani Caesaris uxor 182, 9.
Χαρμόδιον Cleopatrae ancilla II 404, 20. 22.
Χαρρά urbs I 38, 20.
Χαρσιανόν locus III 549, 19.
Χάρων 1. deus I 505, 2.
 — 2. v. *Κωνσταντῖνος* 18.
Χαταρούριος sub Romano IV. Antiochiae dux III 693, 15. eiusdem socius 705, 4. ab Andronico victus et necatus 705, 9.
Χεβρών Iudaeae urbs I 43, 5. 51, 17. 81, 12. 122, 13. 123, 21. 124, 9. 23. 132, 18. 142, 21.
Χεθίμ Cypri auctor I 31, 21.
Χέθιμα = *Κύπρος* I 31, 21.
Χεϊράμ Tyrionum rex I 148, 12.
Χελκίας Iosiae pontifex I 199, 1. 7.
Χερουβίμ duo templi Salomonis I 146, 21. 147, 11.
Χερρόνησος *Θερκώ* III 752, 10.
Χερσών urbs III 233, 2. 236, 10. 240, 2—242, 4. 513, 9. *Χερσωνῖται* III 241, 9.
Χεουθα Abrahami altera uxor I 36, 20.
Χίος insula II 422, 9, III 527, 1. 736, 19. 737, 5. *Χίος* II 325, 16.
Χιλιάτ urbs III 697, 1. 699, 6.
Χοιρέας Thomae socius a Michaele II. necatus III 347, 7.
Χοιροβάκχοι locus III 679, 2.
Χοιροσφακτης 1. Leonis VI. legatus a Symeone capitur III 443, 16.
 — 2. v. *Λέων* 12.
Χοράθ torrens I 159, 4.
Χοράσμοι III 634, 5. 637, 7.
Χορβάτων ἔθνος, v. *Χορβάτων ἔθνος*.
Χοροσάνης Tangrolipicis dux III 639, 9.
Χοσρόης cuius genus ductum ab Artaxerxe Sassanida II 572, 9. — 1. Cavadae Persarum regis f. III 148, 1—9.
 — 2. II. Hormisdas IV. f. patrem necat III 186, 6—187, 4. ad Romanos fugit 187, 4—11. per Narsetem vincit Baramum 187, 12. in regnum redit 188, 6. eius vaticinatio 188, 8—189, 10. ad eum Theodosius missus 196, 2. 197, 10. Narsetis socius Germanum vincit 199, 2. pacem cum Heraclio repudiat 205, 7—15. Palaestinam et Hierosolyma subigit 207, 18—208, 7. Sarbarus eius archisatrapa victus ab Heraclio 208, 12. ab Heraclio victus et a suis insidiis factis a Siroë filio necatur 209, 8—211, 11.
 — 3. *δ Βαβυλώνιος* Sclerum in vincula conicit III 546, 6—18. eundem liberat pugnaturum contra Persas 550, 13—551, 11. eundem fugientem frustra persequitur 551, 11.
Χουθαῖοι Persae Samaritanorum patres I 9, 15. 193, 21—194, 15. 208, 14. 304, 16.
Χοῦθος Persidis locus I 193, 21. 194, 5.
Χοῦς Chami f. I 32, 5.
Χουσαῖοι = *Αἰθίοπες* I 32, 5.
Χουσαρσαθαίμ Assyriorum rex I 84, 2.
Χουσί Davidis amicus I 133, 6. 134, 1 s.
Χρηστός a Domitio Ulpiano sub Severo Alexandro necatus II 571, 12.
Χριστός nascitur II 431, 12—432, 21. baptizatur I 242, 12. II 432, 10. 445, 5. necatur et resurgit I 479, 8. II 445, 5. de eo Tiberius ad senatum refert 445, 7—446, 16. de eo oraculum 490, 18. Iacobus eius frater 506, 14. 522, 4. I 521,

14. Iosephi de eo testimonium 12, 3. 479, 1—13. eius effigies in linteo expressa fertur Cpolim III 479, 5. eius sacra effigies Cpolim perlata 503, 13. eius epistula Cpolim perlata 580, 6. eius imago in Chalce cum sacro velo 751, 10. — I 14, 19. 214, 3 s. 230, 11 s. 239, 1. 13. 241, 7. II 504, 15. 514, 3. 574, 21. 575, 10. 13. 17. 583, 10. 16. 585, 15. 586, 1. 17. 589, 1. 603, 9. 13. 606, 14. 17. 612, 11. 614, 10. 617, 15. 620, 7. 621, 8. 624, 21. III 7, 3. 8, 13. 9, 12—12, 4. 54, 16. 88, 3. 102, 13. 103, 3. 107, 4. 115, 15—117, 3. 139, 15. 194, 10. 212, 6—213, 15. 226, 8. 257, 19. 266, 15. 281, 7. 286, 1. 330, 13. 331, 6. 348, 17. 384, 5. 435, 8—436, 1. 486, 6. 604, 3. 755, 14. v. *Κωνσταντινούπολις, ἐκκλησίαι*. — *Χριστιανοί* sub Tiberio fiunt noti II 446, 7. vexantur a Nerone 479, 1, a Domitiano 504, 1—20, a Traiano 513, 23. quae de iis tractandis scripserint Hadrianus et Antoninus Pius 523, 4. 526, 14. eos honorat miraculo legionis fulminatricis motus M. Aurelius 528, 19—529, 19. vexantur a Septimio Severo 556, 12. honorantur sub Severo Alexandro 574, 21. 575, 13. honorantur a Philippo Arabe 583, 10. vexantur a Decio 585, 6—22, a Gallo 589, 22. lex de Christianis haereticis ad orthodoxiam redeuntibus 592, 10. vexantur a Valeriano 592, 20, a Diocletiano 614, 8. 617, 15, ab Herculo 619, 22. 620, 7. clementer tractantur a Chloro 619, 18. vexantur a Maxentio 620, 11. iis Constantinus I. primum infensus, tum deditus III 2, 1. 4, 4. 7, 3. 9, 9—18. vexantur a Licinio 4, 15. — I 14, 10. 479, 12. II 446, 11.
- Χριστοφόρος* 1. Copronymi f. III 278, 7—10. raditur 285, 7. lingua ei praecisa 294, 10. 298, 10. relegatur et caecatur 300, 3—14.
- 2. Basili I. affinis Agarenos Cretenses domat III 419, 14.
- 3. Romani I. Lacapeni f. a Constantino VII. fit magnus hetaeriarcha III 468, 11. diademate ornatus 469, 19. Sophia eius uxor Augusta 471, 1. eius f. diademate ornatus 472, 8. eius filia Petri uxor 474, 3. ante regem collocatur 474, 8. Romanus eius f. 474, 14. obit 475, 11. Michaël eius f. 482, 16.
- ἔθνος Χροβάτων* s. *Χορβάτων* Symeonem vincit III 473, 3. a Basilio II. domatur 567, 10. a nonnullis nomine Serborum vocatur 713, 1. sub Michaële VII. repellitur 713, 1—7.
- Χρυσάντας* Cyri dux I 267, 8.
- Χρυσάφιος* eunuchus Theodosii II., Eutychis assecla III 107, 9. 108, 11. 17. 112, 10. Pulcheriam amovet 109, 1. exsilio punitur 109, 5.
- Χρυσοβέργης*, v. *Νικόλαος* 5.
- Χρυσόπολις* urbs III 5, 10. ibi Mariae monasterium. Philippici 191, 1. 199, 13. 417, 13. 441, 1. — III 222, 12. 246, 11. 248, 3. 272, 8. 12. 286, 16. 460, 17. 469, 3. 498, 11. 552, 15. 18. 643, 14. 710, 11. 724, 11.
- Χρυσόστομος*, v. *Ιωάννης* 11.
- Χρυσοτρίκλινος*, v. *Κωνσταντινούπολις, παλάτια* 1.
- Χρυσόχειρ* 1. Buccellariorum dux ab Armeniacis caecatur III 294, 13—295, 3.
- 2. Manichaeorum princeps sub Basilio I. necatus III 419, 17—421, 17.
- Χρυσοῦς* Commodi cognomen II 537, 1.
- Χῶναι* III 695, 4.
- Χώρα*, v. *Κωνσταντινούπολις, μοναί*.
- Χωρήβ* mons I 162, 4.
- Ψ
- Ψαλτήριον*, eius paraphrasis Apollinaris III 61, 17.
- Ψελλός*, v. *Μιχαήλ* 13.
- Ψευδαντωνίνος*, v. *Ελεγάβαλος*.
- Ψευδονέμων* 1. sub Othone necatur II 484, 16.

— 2. v. Τερέντιοι 2.
 Ψοθομφάνηχος Iosephi nomen
 a Pharaone datum I 47, 21.
 Ψύλλοι venena exsugentes II
 406, 4.

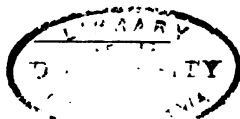
Ω

Ωβήδ Boozi f. I 96, 3.
 Ωγ rex Gaulanitidis I 71, 3 s.
 Ωδέναθος Palmyrenus Persis
 victis Orientis dux a Gallieno
 creatur II 595, 18. Ballista et
 Quinto victis dux totius Ori-
 entis a Gallieno creatur 600,
 2—9. a fratris filio necatur
 cum filio 600, 10—22. eius in-
 terfector necatur 600, 22.
 Ωκεανός II 176, 19. 465, 12. 512,
 18. 22. 551, 16. III 26, 16.
 Ωροφας Michaëlis II. dux fe-
 rociam Agarenorum Creten-
 sium reprimat III 351, 2.
 Ωρ Mariammes (1) maritus I
 61, 11.

Ωρεός urbs Romanis proditur
 II 232, 6.
 Ωρήβ rex Madianitarum I 88, 1.
 Ωριγένης Leonidae f. II 556, 12.
 eius pueritia, mores, doctrina
 556, 16—558, 12. eius Hexapla
 558, 12. eius Tetrapla 558, 20.
 Heracles eius discipulus 559,
 1. Mamaea ab eo docetur 574,
 17. ab Ambrosio ad enarran-
 das litteras sacras impulsus
 erat 575, 19. Caesareae Palae-
 stinae habet auditores Gre-
 gorium et Athenodorum 581,
 12. haereticus 586, 1—587, 9.
 III 19, 17. 168, 5. dicitur Ada-
 mantius II 587, 10. — Ωργε-
 νιαστής III 102, 17.
 Ωρικος urbs II 209, 4. 321, 8.
 Ψοηέ Israëlitarum rex I 192,
 18 s. a Salmanassare captus
 abducitur 193, 16 s. 208, 10.

INDEX AVCTORVM.

- δ ἀπόστολος*, v. *Παῦλος*.
Ἀππιανός II 490, 17. 508, 16.
Ἀρχαιολογία, v. *Ίώσηπος*.
τῶν βασιλεῶν αἱ βίβλοι I 9, 12.
 146, 16. 20. 150, 22. 194, 8. 196, 12.
Γένεσις I 21, 1. 42, 15. 55, 12.
 (sed v. Exod. II 12) *Λεπτή*
Γένεσις I 18, 4.
Γρηγόριος ὁ θεολόγος I 17, 4. III
 76, 6. v. ind. p. 774.
Δαβὶδ Psalt. I 214, 13. 239, 18.
 v. ind. p. 774.
Δευτερονόμιον I 75, 11.
Διοκλῆς I 218, 10.
Δίων Cassius I 227, 15. II 365,
 8. 405, 9. 423, 16. 489, 8. 519, 1.
 528, 19. 529, 10. 15. 551, 14. 552,
 5. III 16, 6 s. 17, 6 s. 138, 5.
Εἰρηναῖος II 525, 20.
Ἑκκλησιαστικὴ ἱστορία, v. *Εὐ-*
σέβιος.
Ἑξόδος I 59, 18. v. *Γένεσις*.
Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου II 431, 12.
 17. 432, 4. 445, 7. 446, 2. 13. 458,
 3. 475, 8. 479, 1. 503, 19. 504,
 5. 513, 8. 514, 2. 521, 22. 529,
 14. 558, 6. 559, 16. 574, 17. 580,
 22. 588, 1. 606, 3. 621, 16. III
 21, 3—22, 14.
Ἡρόδοτος I 196, 12 (ex Iosepho).
 294, 22. 303, 3. 6. 305, 9. II
 37, 3.
Ἡσαίας I 214, 14. 239, 17. III
 328, 1.
Θεραπήσιος, v. *Σκυλίτζης*.
ἡ βίβλος τοῦ Ἰησοῦ I 78, 19.
Ἰουλιανός III 25, 7.
Τουστίνος martyr II 474, 8. 523, 4.
Ἰωάννης Damascenus I 479, 15.
Ἰώσηπος Hebraeus I 9, 11. 21,
 11. 18. 22, 6. 8. 23, 3. 10. 26, 14.
 28, 7. 29, 2—10. 31, 16. 36, 8.
 18. 41, 21. 42, 15. 55, 13. 58, 5.
 59, 9. 18. 60, 2. 13. 69, 18. 75,
 11. 78, 20. 84, 14. 98, 14. 111,
 17. 140, 14. 145, 22. 146, 16. 20.
 148, 14. 150, 22. 194, 8. 196, 12.
 218, 10. 243, 5. 296, 1. 317, 17.
 329, 12. 359, 11. 399, 21. 433, 3.
 479, 1—13. 14. 485, 23. 521, 14.
 II 457, 15. 473, 21. 489, 11. 490,
 12.
Κλειώ liber Herodoti I 303, 6.
ἡ τοῦ Λευϊτικοῦ βίβλος I 69, 18.
 (sed v. ann. cr.)
Λουκᾶς I 241, 11. 246, 1. II 432,
 10. 473, 21.
Μάλχος III 131, 4.
Ματθαῖος I 245, 23. 246, 3.
Μουσαι, v. *Ἡρόδοτος*.
αἱ βίβλοι αἱ νομικαί I 453, 6. II
 10, 16.
Ξενοφῶν I 261, 9. 296, 1. 303, 3.
 305, 9.
Ὀκτάβιος II 337, 14.
Ὀκτάτευχος I 9, 11.
τὰ Παραλειπόμενα I 9, 11.
Παῦλος I 214, 15—20. 239, 8. 10.
 v. ind. p. 774.
Πέτρος I 239, 20. 241, 11.
Πλούταρχος I 226, 11. 453, 6. II
 274, 17. 365, 8. 18.
Πράξεις, v. *Λουκᾶς*.
Προκόπιος ὁ Καισαρεύς III 170,
 6. 171, 18. 172, 1. 249, 9. 251,
 12. 261, 11 ss. v. ind. p. 774.
Σκυλίτζης III 673, 4. v. ind.
 p. 774.
Φιλόστρατος auctor vitae Apol-
 lonii II 503, 11. auctor vita-
 rum sophistarum 506, 1. ex
 Iosepho citatur I 218, 10.
Χαιρωνεύς, v. *Πλούταρχος*.
Ψελλός III 672, 12. 704, 11. v.
 ind. p. 774.

Bonnae typis Caroli Georgi typographi academici.

RETURN CIRCULATION DEPARTMENT
TO → 202 Main Library

LOAN PERIOD 1 HOME USE	2	3
4	5	6

ALL BOOKS MAY BE RECALLED AFTER 7 DAYS

Renewals and Recharges may be made 4 days prior to the due date.

Books may be Renewed by calling 642-3405.

DUE AS STAMPED BELOW

INTERLIBRARY LOAN NO. UNIV. OF CALIF., BERK. MAR 06 2000 FEB 04 2007		

FORM NO. DD6

UNIVERSITY OF CALIFORNIA, BERKELEY
 BERKELEY, CA 94720

U.C. BERKELEY LIBRARY

C02287435

